

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ शिवमभयमनाद्यनंतमध्यं परमसुखाद्वयबोधमात्रसारम् ॥ उपरतसकलभवं विशुद्धं निजमहसास्फुरदात्मतत्त्वमीडे ॥ १ ॥ उत्पत्तिस्थित्युपशमाख्ये चि
त्रि प्रकरणैर्जगज्जन्मस्थितिलयबोधकानां अथात आदेशो नितेनीत्यादिसर्वप्रचनिषेधकानां च वेदांतवाक्यानां मध्यारोपापवादव्यायेनात्मतत्त्वव्युत्पादकतया वासनाक्षयम
नोनाशपर्यंतज्ञानेन परमपुरुषार्थे तात्पर्यवसानदर्शितम् ॥ अयेदानीयत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमा यो वै भूमा तत्सुखम् यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य म
नसा सह आनन्दब्रह्मणो विद्वान्बिभेत्तु कुतश्चन तदेतद्ब्रह्मा पूर्वमनपरमनतरमवाप्तमयमात्मा ब्रह्मसर्वानुभूः निष्कल निष्क्रिय शान्त निरवद्य निरजनम् अमृतस्य परसेतुं दुग्धं धनमिवान
लमित्यादि श्रुतितात्पर्यसिद्धप्रागुक्तसर्वसाधनसाध्यसाक्षात्कारज्ञानफलनिर्वाणव्युत्पादयितुं निर्वाणव्युत्पादयितुं भगवान् श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ तत्राद्यसर्गे ॥ मुनि
वाक्यादिहोत्थानश्रोतृणां मादिक्रिया ॥ श्रुतार्थचिन्तानिद्राभ्यां रात्रियापनमीयते ॥ १ ॥ तत्रादौ पूर्वोत्तरप्रकरणयोर्हेतुतासंगतिसूचनत्वं कथं प्रतिजानीते ॥ उपशमेति ॥
जगज्जन्मस्थितिभगहेतुत्वपश्रुत्युक्तदस्थलक्षणस्य मृद्धोहविस्फुल्लिगादिदृष्टावैचारभ्रणविकारोनामधेयं त्रीणि रूपानि त्येव सत्यमिति श्रुतिप्रदर्शितन्यायेनैवान्नेन सोम्यशुगे

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ उपशमप्रकरणादनंतरमिदं शृणु ॥ त्वं निर्वाणप्रकरणं ज्ञातं निर्वाणदायियत् ॥ १ ॥
कथयत्येवमुदा मवचने मुनिनायके ॥ अवर्णैकरसेमौ न स्थिते राजकुमारके ॥ २ ॥ मुनिवागर्थनिक्षिप्तमनस्यस्तपःक्रिये ॥ राजलोके
गतस्पंदे चित्रार्पित इव स्थिते ॥ ३ ॥ वसिष्ठवचसामर्थविचारयतिसादरम् ॥ लसदंगुलिभंगेन मुनिसार्थस्फुरद्भुवि ॥ ४ ॥ विस्मया लोके
नो ह्यासप्रोत्फुल्लनयनालिनि ॥ पुरंधिवर्गे गंगभीरतरुमंजरितंगते ॥ ५ ॥ खेवासरचतुर्भागदेशे दिनकरे स्थिते ॥ किंचिज्ज्ञानोदयात्सौम्ये
किंचिच्छममुपेयुषि ॥ ६ ॥

नापोमूलमन्विच्छाद्रिः सोम्यशुगेनेतेजोमूलमन्विच्छते जसोम्यशुगेन समूलमन्विच्छसन्मूलाः सोम्यमाः सर्वाः प्रजाः सदायतनाः सखतिष्ठाः सयएपो निमैतदात्म्यमिदसर्वतत्सत्यं
सआत्मेति श्रुतितात्पर्यविषये ऐकात्म्ये पर्यवसानव्युत्पादनपरप्रकरणत्रयानंतरतत्फलीभूतस्य सत्यज्ञानमनंतब्रह्म नित्यविज्ञानमानंदब्रह्म आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानादित्यादि श्रुतिद
र्शितस्वरूपलक्षणस्य तत्त्वमसि श्वेतकेतो अयमात्मा ब्रह्मसर्वानुभूतिरित्यादि महावाक्यार्थस्य तद्बोधफलनिर्वाणस्वरूपस्य च व्युत्पादकत्वान् निर्वाणाख्यप्रकरणशृण्वित्यर्थः ॥ १ ॥
प्रतिज्ञातमर्थप्रस्तुतकथामेवावलोक्य वर्णयिष्यन्नुपशमप्रकरणोपदेशात्तदशरथसमायायदुत्तदाह ॥ कथयतीत्यादिना ॥ सर्वपापसम्यतानां भेरीपटहं शब्दानां ध्वनिरासीदिति
षोडशस्थेनान्वयः ॥ मुनिनायके वसिष्ठे ॥ राजकुमारके रामे ॥ २ ॥ अस्तात्यक्तातपोमानसबाह्यार्थालोचनक्रियाशरीरचेष्टाचयेन ॥ तदेवाह ॥ गतस्पदेति ॥ ३ ॥ अंगुलि
भगेन उत्क्षिप्ततर्जनी चेष्टाभिनयेन ॥ स्फुरद्भुविसमूहगमिति यावत् ॥ ४ ॥ विस्मयः परमाश्चर्यरूपप्रत्यगात्मा तदालोकनो ह्यासेन गंगीरामकरंदत्वादासासक्तभरैर्निष्कपशब्दाया
तरुमजरीतद्भावमिव गते ॥ ५ ॥ यत्र वासरस्य चतुर्थभागमात्रावशेषोलक्ष्यते तस्मिन्दे शेषदेशे श्रवणायेव स्थिते अतएव किंचिज्ज्ञानोदयादिवसौ म्येदृष्टिप्रिये किंचित्तापोपशममुपे
युषीवैत्युत्तरादनुकूप्यान्वयः ॥ ६ ॥

श्रवणापरसंगनिदयेतद्वलीदीपयायेनमच्छीत्यप्रापिबन्धये ॥ कुम्भभित्तानस्पदेनमाल्लिखेभविणि ॥ अतएवमदारमधुरामोददायिनि ॥ ७ ॥ ८ ॥ मुक्तामयानोजालक
 लापानीजालाकारवादीर्षणानां अतर्गतासु अतरभूमिपुमप्यस्ववापीपदेशेपुत्रोनुमास्थितेसोत्कण्डवअपगतस्पदनिश्चलकचतिमुक्ताविभभातिहर्षिप्यमानेसति ॥ ९ ॥ अश्रुपुर
 विरगिभपुरीतलपद्मोत्तरद्वयवर्णशालायप्यविश्रामायमिवमविष्टेषु ॥ देशत फालतश्चआवीर्षनमसिपथेषुचिरदूरप्रचारश्रान्तिव्यतिथावत् ॥ १० ॥ शाम्यतोदिनस्यवेदभूते
 मुक्ताजालकानामजाललक्षणेनभस्मनाउद्धलितालनितदंतप्रविष्टदिवातपेतपखिलक्षणेनखालनिशमरातिगुणशसितुचयतीवसति ॥ ११ ॥ शूश्रुताक्षाकरेपाणीशो
 तलपुशिरशुष्यतिनेपुलीलासरोजेपुशोभनारसायसिलस्रस्रस्रसिष्ठोपवेशश्रुत्वाआमोदावनदाविर्भावसेषाभनखिबबत्तिपुनिमीलभोग्भुलेपुसन्धु ॥ १२ ॥ लीलापक्षि
 श्रवणायेवमशान्तिवितानस्पदमालिते ॥ मौनमरुतिमदारमधुरामोददायिनि ॥ ७ ॥ पुष्पदामसुपुसासुमहाभ्रमरपक्तिपु ॥ ज्ञातज्ञेयत
 यानूनंसम्यग्यानवतीखिव ॥ ८ ॥ मुक्ताजालकलापांतर्गतास्वतरभूमिपु ॥ कचत्यपगतस्पदतोयश्रोतुभिवास्थिते ॥ ९ ॥ गृहांतरप्रवि
 ष्टेषुगवाक्षेदूरमशुपु ॥ विश्रामायमिवादीर्षनमपांयेपुरीतलम् ॥ १० ॥ मुक्ताजालप्रभाजालभस्मनोद्धलितात्मनि ॥ शसतीवशम
 शाम्यद्दिनवहदिवानपे ॥ ११ ॥ करेलीलासरोजेपुशेखरपुषभूभूताम् ॥ श्रुत्वासुरसमामोददृष्टतिपुमन खिव ॥ १२ ॥ बालकेवज्जलो
 केपुलीलापक्षिपुसादरम् ॥ भोजनार्थवधूलोकमुपगृधत्वनारतम् ॥ १३ ॥ भ्रमरपक्षोत्पवातधृतरजस्यलम् ॥ कामुदेपरिविआंते
 चामरेखक्षिपक्ष्मसु ॥ १४ ॥ रश्मिप्वगगुहोन्मुक्तच्छायाजालभयादिव ॥ गवाक्षादिविवोद्गीयप्रविष्टेषुगृहांतरम् ॥ १५ ॥ आसीद्दिन
 वतुर्भागसत्तावेदनतत्पर ॥ मेरीपटहंशखानादिभुखापूरकोष्वनि ॥ १६ ॥ तेनतत्तारमप्याशुवर्षोत्तर्द्धनिमाययी ॥ मौनंजलदनादे
 नमायूरइवनिसन् ॥ १७ ॥ आद्युन्यासुन्यपक्षालि पजरस्यास्रगावली ॥ भूकंपेतरसातालीपह्वेवववनावली ॥ १८ ॥ आययुर्मयवि
 त्रस्तावालाधानीकुर्चांतरम् ॥ सारवप्रादृपीवाब्दा प्रोन्नतशृंगकोटरम् ॥ १९ ॥ उत्तस्युरवर्तसेभ्योभूभृतांभ्रमरस्रज ॥ इंपत्करालवा
 हाभ्य सरिद्धौवुकणाइव ॥ २० ॥

पुपजरस्थगुकादिपु ॥ उपरुधस्रुत्तरयस्त्वितियावत् ॥ १३ ॥ कीमुदेर्पद्विकारोन्मुलकुम्भसधिनियमद्वयमराणांपक्षोस्थिर्वीरिच्छूतेरजसिचामरेखक्षिपक्ष्मस्रुवपरितोविभ्रतिसति
 ॥ १४ ॥ द्युरश्मिपुअगानामेवपरिवर्तनागुहाभ्यउन्मुक्ताच्छायासमूहालकान्तमसोत्रयादिवउद्गीयपलाप्यगवाक्षादिपुद्गारेपुनिलयनायगृहांतरपुहमप्यप्रविष्टेखिव ॥ १५ ॥
 दितवतुयभागस्पसत्तापरिपलस्यावेदेनतत्पर ॥ १६ ॥ तेनखनिनतारमपिमुनेरिवदीनवासिष्ठयश्चअतर्धनिमाययी ॥ १७ ॥ तरसाजघेनआसुक्तास्रचलिताजतेत्य
 य ॥ आतालीपट्टवाआकपिततालीरलापनाबलीम ॥ १८ ॥ सारवोदराध्वसहितयथाप्यास्रयाशृंगकोटरशृंगद्वयमप्यखिव ॥ १९ ॥ इंपत्कराल सुकथोवाहमवाहोया
 सनिभ्य ॥ भ्रमराणांरजोर्गतत्वयोतनायानुकणदृष्टांत ॥ २० ॥

वासरस्य दृढत्वे चतुर्थवयसि प्राप्ते सति ॥ २१ ॥ प्रस्तुतं वस्तु वक्तव्यार्थं सहरनुपसंहरन् ॥ २३ ॥ अक्षीणः अक्षयो मद्विरामार्थः ॥ हंसेन अं
 भस अभः परित्यज्येतिल्य बलोपेपचमी ॥ २४ ॥ अनेन वासनाक्षयमनोनाशप्राणसरोधज्ञानाभ्यासपथा ॥ २५ ॥ २६ ॥ यथा अधस्य कंदीपो वापुरुषोऽवटे गते पतति तद्वत्
 ॥ २७ ॥ अस्य मदुक्तार्थस्य सिद्धये यथा प्राप्ते व्यवहारः असंगेन कार्य इत्येव सर्वशास्त्रपरमतात्पर्यविषयसिद्धातमादाय मनसि कृत्य उदारवानपरिच्छिन्नात्मबोधवाद्भवेत्यर्थः

एवं प्रक्षुभिते तस्मिन् गृहे दाशरथे तदा ॥ प्राप्ते वासरदृढत्वे शांतं शंखस्वनेशनैः ॥ २१ ॥ संहरन् प्रस्तुतं वस्तु चो मधुरवृत्तिमत् ॥ उवाच मुनि
 शार्दूलः सभामध्येरघूहम् ॥ २२ ॥ राघवानघवाग्जालं मयैतस्मिन् विसारितम् ॥ तेन चित्तखगंबद्धा क्राडी कृत्यात्मतां नय ॥ २३ ॥ कच्चि
 द्गृहीतो भवतामद्विरामर्थं ईदृशः ॥ त्यक्त्वा दुर्बोधमक्षीणो हंसेनैवांभसः पयः ॥ २४ ॥ विचार्यैतदशेषेण स्वधियैव पुनः पुनः ॥ अनेनैव पथा
 स्माधोगंतव्यं भवता धुना ॥ २५ ॥ अनयैव धियारामविहरन्नैव बध्यसे ॥ अन्यथा धः पतस्याशु विध्य खाते यथा गजः ॥ २६ ॥ सुगृहीतं धि
 याराममद्वचो न करोपि चेत् ॥ तत्पतस्य वदेत्यक्तदीपो वांधो निशास्विवा ॥ २७ ॥ असंगेन यथा प्राप्ते व्यवहारोऽस्य सिद्धये ॥ इत्येव शास्त्रसिद्धौ
 तमादायोदारवान्भव ॥ २८ ॥ हे सभ्या हे महाराज रामलक्ष्मण भूमिपाः ॥ सर्व एव भवतोद्यता वद्व्यापारमाह्निकम् ॥ २९ ॥ कुर्वन्त्वयं हि
 दिवसः प्रायः परिणतारुतिः ॥ शेषं विचारयिष्यामो विचार्यैव प्रातरागताः ॥ ३० ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तममुनिना तेन सास
 र्वैव तदा सभा ॥ प्रोक्तस्यौपम्यवदनासविकासेव पद्मिनी ॥ ३१ ॥ राजानः स्तुतराजानः कृतराघव वंदनाः ॥ परिष्ठुते वसिष्ठे ते जग्मुरात्मनि
 वेशनम् ॥ ३२ ॥ विश्वामित्रेण सहितो वसिष्ठो गंतुमाश्रमम् ॥ उत्तस्था वासनाच्छ्रीमान्नमस्कृतनभश्चरः ॥ ३३ ॥ दशरथप्रभृतयोराराजा
 नो मुनयस्तथा ॥ यथानुरूपं वक्तारमनुगम्य मुनिं निचिरम् ॥ ३४ ॥ आपृच्छ्य केचिद्गनं ययुः केचिद्गनांतरम् ॥ केचिद्वाजगृहं संतोभृंगाः प
 द्योत्थिता इव ॥ ३५ ॥ वसिष्ठपादयोः स्यक्त्वा पुष्पांजलिमनाविलम् ॥ दारैरनुगतो राजा प्रविवेश गृहं तन्तरम् ॥ ३६ ॥ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाः
 प्रातस्य स्वाश्रमंगुरोः ॥ अभ्यर्च्य चरणौ भक्त्या त्वाजग्मुर्नृपमंदिरम् ॥ ३७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रातः श्वः सभायागताः सतः ॥ धातुसंबंधे प्रत्यया इति भविष्यतिक्तः ॥ ३० ॥ इति उक्ता आज्ञा ॥ पद्मानीव पद्मान्येव च वदना नियस्या ॥ ३१ ॥ स्तुतो रा
 जा दशरथौ ते स्तुतराजानः ॥ वसिष्ठे परिष्ठुते सर्वैः प्रणम्य प्रशंसिते सति ॥ ३२ ॥ नमस्कृतानभश्चरा देवायेन ॥ ३३ ॥ वक्तारमुपेक्षारम् ॥ चिरमाश्रमांतमनुगम्य ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥ अनाविलनिर्मलम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

खान्विर्गन्धआननु ॥ विभ्राग्अतिधीन्अभ्येयु ॥ अभिमुखसाईयुराभिगमनादिनापूजनायस्वीचक्ररित्यर्थ ॥ अभ्येतुरितिपाठेनुअभ्येतुरितिधियर्गस्यमभ्येविप्रानानचुरित्ये
 वंयोग्यम् ॥ १८ ॥ परिच्छेदोपरिवारि सह ॥ १९ ॥ २ ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

सदनानिसमासायश्रोतार सर्वएवते ॥ ससुरानचरुभ्येयुर्देवान्विप्रान्यितुंस्तथा ॥ ३८ ॥ यथाक्रमंस्वभृत्यैर्विप्राद्यैश्चपरिच्छेदै ॥ सम
 युमुजिरेमोर्ज्यवणधर्मकमोदितम् ॥ ३९ ॥ अस्मगतेदिनकरेसमदिवसकर्मभि ॥ अथागतेरात्रिकरेसमंरजनिकर्मभि ॥ ४० ॥ स्थि
 त्वातत्पुकोशेशयनेष्वासनेपुच ॥ भूषरामुनिराजानोराजपुत्रामहर्षय ॥ ४१ ॥ संसारोत्तरणोपायंवसिष्ठवदनेरितम् ॥ यथावदे
 काग्रधियश्चित्तयामासुराहता ॥ ४२ ॥ तत प्रहरमात्रेणनिद्रामामुद्रितानना ॥ उत्स्रमसुंदरीमीयुपन्नाइवदिनार्थिन ॥ ४३ ॥ रामल
 क्ष्मणशत्रुघ्ना प्रहरत्रयमेवतत् ॥ वासिष्ठमुपदेशोचित्तयामासुरक्षतम् ॥ ४४ ॥ प्रहरस्यार्द्धमात्रेततआमुद्रितेक्षणा ॥ उत्स्रमाययु
 निब्रांक्षणाद्विद्रावितश्रमाम् ॥ ४५ ॥ इतिशुभमनसाविवेकभाजामधिगतसारतयोदिताशयानाम् ॥ अभजतविरतिं तदात्रियामाम
 लिननिशाकरवकर्ताजगाम ॥ ४६ ॥ इत्यार्षेवासिष्ठमहारामायणेवाल्मीकीयेदेवदूतोक्तेद्वात्रिशत्साहस्र्यांसंहितायांमोक्षोपायेपुनि
 र्वाणप्रकरणेदिवसव्यवहारवर्णननामप्रथम सर्ग ॥ १ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ तत क्षिन्नैर्दुवदनापर्या
 फुलतमपदा ॥ क्षीयमाणानमोऽस्यामाविवेकइवासना ॥ १ ॥ पूर्वध्वस्तयालोकहृत्समानेपरेचले ॥ शयालीकावतसाभंतापको
 निकरोदधौ ॥ २ ॥ अवस्थायकणाकर्षीपराष्ट्रेषुमंडल ॥ ज्योत्स्नाकवलनालोकोषमोप्राप्तातिकोनिल ॥ ३ ॥

त्यास्ताद्वावजगाम ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकारोनिषाणप्रकरणेपथमःसर्ग ॥ १ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ इहारागादिभिर्भ्रातर्घसिष्ठस्यसज्जनय ॥
 उक्तार्थस्मरणसत्त्वेविभ्रामभ्योपबधयति ॥ १ ॥ छिन्नोम्लानदुःखेवदनयस्या ॥ क्षीयमाणानरणोन्मुखी ॥ १ ॥ ततो निकरोनिगच्छत्किरणस्तापक स्यःप्राप्तुर्विजनंदय
 मानेपूर्वेष्वविकस्येअचलेऽंशभेदैर्ध्वस्तथात्रनिबद्धतयात चदतरालनिर्गितालोकरायाऽप्रसारितहस्तास्तादधी ॥ प्रत्यक्षमुखैर्जनैर्दृश्यमानेपरेपक्षिमविकस्येअचलेनुअलीको
 निम्याकस्मितोवतस किरीटाविशिरोभूषणतडाभयालोकाध्याविहिद्वेविभ्रज्यान्वय ॥ २ ॥ ज्योत्स्नानां कवलनायआलोकश्चसुभसारइवहीरालोकोयस्येति ॥ सर्वस्वत
 रीयचक्षुस्तारोपाधियमुक्तिः ॥ अनेनसुपूपाकदेत्युल्लेखागम्यते ॥ ३ ॥

अस्मातानाश्रवणानधिकारात्मात्वावदितसंध्याः ॥ एवमपि ॥ ४ ॥ निर्गतस्य निर्गमिष्यतः ॥ ५ ॥ नीरंधतां निरवकाशताम् ॥ ६ ॥ गृहप्रवेशापूर्वमेव संव्रान्तिमेलयतीति पूर्वसंबधस्त्वोत्साहोयस्य तथा विधोमहीपतिर्दिशतः ॥ ८ ॥ विष्टरालिषु आसनपक्तिषु ॥ दक्षासनयोर्विष्टरदतिषत्वम् ॥ ९ ॥ हस्तानां पूर्वयुग्मवाः ॥ १० ॥ राज्ञासमा आभोगः सस्थानस्थितिर्यस्याः ॥ राजानयतवाक्कायचेष्टदक्षासर्वपितया आसन्निति भावः ॥ ११ ॥ तद्देशयोगेषु सभाप्रदेशप्रविष्टेषु विप्रादिषु यथाप्रदेशप्राप्त्या हि ककुमप्रदेशानु

रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाऽऽत्मायानुचरैः सह ॥ ययुर्वदितसंध्यास्ते पुण्यवासिष्ठमाश्रमम् ॥ ४ ॥ तत्र वदितसंध्यस्य निर्गतस्यापि सद्यतः ॥ मुनेर्वंदिरपादौ पदौर्द्वार्यसंततिम् ॥ ५ ॥ क्षणात्तत्सदनं मौनं मुनिब्राह्मणराजभिः ॥ हस्यश्चरथयानैश्च शनैर्निरंध्रतां ययौ ॥ ६ ॥ अथासौ मुनिशार्दूलस्तयैव सह सेनया ॥ गृहं दाशरथं कालेरामाद्यनुगतो ययौ ॥ ७ ॥ तत्रैनं पूर्वसंबधः कृतसंध्योमहीपतिः ॥ दूरमार्गं विनिर्गत्य पूजयामास सादरम् ॥ ८ ॥ पुष्पमुक्तामणिव्रातैर्भूयोत्यधिकभूषिताम् ॥ सभां प्रविश्य ते सर्वे विविशुर्विष्टरालिषु ॥ ९ ॥ अथ तस्मिन् नवसरेद्यस्तनाः सर्व एव ते ॥ श्रोतारस्समुपाजग्मुर्नभश्चरमहीचराः ॥ १० ॥ विवेश सासभासौ म्याकृतान्योन्याभिवंदना ॥ बभौ राजसमा भोगांशां तवातेव पद्मिनी ॥ ११ ॥ यथाप्रदेशमेवाशुनिविष्टेषु यथासुखम् ॥ तेषु तद्देशयोगेषु विप्रपि मुनिराजसु ॥ १२ ॥ मृदुनिस्वागतवेशनैः शममुपागते ॥ सभाकोणोपविष्टेषु शांतशब्देषु बंदिषु ॥ १३ ॥ तस्मै सैवोदितेष्वशुश्रोतुमभ्यागतेष्विव ॥ गवाक्षादिव जालेषु प्रविष्टेष्वर्करश्मिषु ॥ १४ ॥ सत्वरप्रविशच्छ्रोतहस्तस्पर्शघटोद्भवे ॥ मुक्ताजालझणकारे निद्राया मि वशा म्यति ॥ १५ ॥ कुमारः शंकरस्येव कचो देवगुरोरिव ॥ प्रह्लादइव शुक्रस्य सुपर्ण इव शार्ङ्गिणः ॥ १६ ॥ वसिष्ठस्यानने रामः शनैर्हृष्टिन्यवेशयत् ॥ अमंती मं वरोपाते फुल्लपद्म इवाल्लिनीम् ॥ १७ ॥ मुनिस्त्वनुज्जितेनाथेनैव रघुनंदनम् ॥ क्रमेणोवाच वाक्यज्ञो वाक्यं वाक्यार्थको विदम् ॥ १८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कच्चिरस्मरसि यत्सोक्तं ह्योमयारघुनंदनम् ॥ वाक्यमत्यंतगुर्वथ परमार्थावबोधनम् ॥ १९ ॥ इदानीमवबोधार्थमन्यच्चरिषु मर्दनम् ॥ उच्यमानं मये दंच शृणु शाश्वतसिद्धये ॥ २० ॥

क्रमेण निविष्टेषूपविष्टेषु सत्सु ॥ १२ ॥ मृदुनिरस्परस्वागतप्रश्रवे ॥ १३ ॥ उदितेष्वर्करश्मिषु श्रोतुमिव तस्मै वाभ्यागतेषु गवाक्षादिव जालच्छिद्रेषु प्रविष्टेषु सत्सु ॥ १४ ॥ सत्वरसभाप्रविशतां श्रोतुणां हस्तस्पर्शैर्गघटनैश्चोद्भवोयस्य तथा विधेमुक्ताजालकभूषणादि झणकारे निद्राया मि वनिस्पदभावाच्छाम्यति सति ॥ १५ ॥ दृष्टेर्भक्तिगौरवोक्तं दायति शयथोतनाय बहून्पुपमानानि ॥ १६ ॥ अबरेभमंतीमलिनीभमरीफुल्लेषु उदयादिकालो निवेशयति तद्वत् ॥ १७ ॥ तेन प्रागनुकृतैर्नैव क्रमेण ॥ १८ ॥ ह्यः पूर्वेषु ॥ १९ ॥ २० ॥

यागु न क्रममेवानुक्रम्यदर्यायति ॥ २१ ॥ २२ ॥ दिक्कालापनवच्छिन्नधिविधपरिच्छेदशुभ्यम् ॥ तस्यैवविषरण अदृष्टेति ॥ नदृष्टदेशत-कालतोषाउभेको
 दीपुषापरार्थद्वितयस्य ॥ उभाराव्यस्यमासेद्विवचनलुकिउभयोभ्येययच् ॥ २३ ॥ समेषुसाधारणेपुगेत्वाद्विष्यप्यनुगतत्वात्समासत्तातत्वरिशोपेणप्रथमानम् ॥ २४ ॥
 इतिउक्तत्रात्समासमत्वानिश्चित्यआहमित्यभिमानमुक्त्वास्त्वैवसुरोभनत्वमाकारयानंदोषायस्यतथाविधोभय ॥ २५ ॥ स्वा कलना कल्पना ॥ २६ ॥ सपवोभोग्या ॥ इहारा
 सद्गामवृत्तय ॥ धितल्लयतिफलत्रिचिदाभासा स्थतयाथा ॥ तेषांभोगनानामेपणा स्पृहा ॥ २७ ॥ पातालाद्विश्राभेदशुणादिविस्तृभेदवकाराद्वाताविकालभेदेचतवेवसर्वदृश्या
 वैराग्याभ्यासवशतस्त्रयातत्वावधोधनान् ॥ ससारस्तीर्यतेतेनतेज्वेवाभ्यासमाहर ॥ २१ ॥ सम्यक्तत्वावयोधेनदुर्बोधेक्षयमागते ॥
 गलितेवासनावेशेविशोकप्राप्यतेपदम् ॥ २२ ॥ दिक्कालापनवच्छिन्नमदृष्टोभयकोटिकम् ॥ एकब्रह्मैवहिजगत्स्थितंद्वित्वमुपागतम्
 ॥ २३ ॥ सवभावानवच्छिन्नयत्रब्रह्मैवविद्यते ॥ शांतसमसमाप्तासतद्यान्यत्वंकयंभवेत् ॥ २४ ॥ इतिमत्याहमित्यतमुक्त्वा मुक्तवपुर्महा
 न् ॥ एकरूप-प्रशांतात्मासाक्षात्स्वात्ममुखोभवेत् ॥ २५ ॥ नास्तिचित्तनचाविद्यानमनोनवजीवक ॥ एता स्वकलनारामकृतावक्षणए
 वता ॥ २६ ॥ यास्सपदोयाश्रदशोयाश्रितोयास्तदेपणा ॥ ब्रह्मवतदनापतमव्यवत्यविजृम्भते ॥ २७ ॥ पातालेभूतलेस्वर्गेतृणप्राण्यव
 रेपिचाहस्यतेतत्परब्रह्मविद्वृपनान्यदस्तिहि ॥ २८ ॥ उपेक्ष्येहोपादेयवधवोविभवावपु ॥ ब्रह्मैवविगताद्यंतमभिव्यवत्यविजृम्भते ॥ २९ ॥
 यावदज्ञानकलनायावदब्रह्मज्ञाना ॥ यावदास्याजगज्जालेतावच्चित्ताहिकल्पना ॥ ३० ॥ देहेयावदहमावोहस्येस्मिन्यावदात्मना ॥
 यावन्ममेदमित्यास्यातावच्चित्तादिविभ्रम ॥ ३१ ॥ यावन्नोदितमुषैस्त्वंसज्जनासंगसगत ॥ यावन्मोक्ष्येनसक्षीणतावच्चित्तादिनिवृ
 ता ॥ ३२ ॥ यावच्छिथिलतायांतेंदंभुवनभावनम् ॥ सम्यग्दर्शनशक्त्यातस्मावच्चित्तादय स्फुटा ॥ ३३ ॥ यावदज्ञत्वमंघत्वंवैवस्यवि
 पयाशया ॥ मौल्यन्मोहसमुच्छ्रायस्मावच्चित्तादिकल्पना ॥ ३४ ॥ यावदाशविपामोदपरिफुरतिच्छदने ॥ प्रविचारचकोरोतर्नताव
 दविशत्यलम् ॥ ३५ ॥ भोगेज्वनास्यमनसःशीतलामलनिवृत्ते ॥ छिन्नाशापाशजालस्यक्षीयतेचित्तविभ्रम ॥ ३६ ॥
 लनादरपतेनाभ्यवित्यथ ॥ ३८ ॥ उपेक्ष्या इयाउपादेयाइतिसाम्यायत ॥ तयाप्युत्तरोत्तरमुपादेयतमाधवोकिशवावपुर्लिवंप्रकोणेत्यर्थ ॥ ३९ ॥ किंसर्वेयतथाविजृ
 तनेत्याह ॥ यावदित्यादिना ॥ ३० ॥ आत्मनात्वेनममेदमित्यास्यास्मिपतइतिरोष ॥ ३१ ॥ उच्चेत्स्वपूर्वता ॥ चित्तादिप्रयुक्तानिष्कतानीभता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ असत्वरूपम
 पत्वम् ॥ ३४ ॥ आशालक्षणेविषय ॥ तावत्प्रकटात्मविचारलक्षणव्यकोरोतर्नविशति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

अनास्थयात्यक्ताचित्तभूः प्रबुद्धा प्रबोधफलवती भवति नात्यक्तेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तानुदय एव तस्यागदत्याशयेनाह ॥ असंस्तुतमनुपयुक्तं दूरस्थमवस्तु अतएवा
सतमभ्रपुरुषाकारमिव स्वदेहमनास्थं परिपश्यतश्चित्तस्य भवनं चित्तभूः कुतः ॥ ३८ ॥ भावितश्रवणमनननिदिध्यासनसाक्षात्कारैः परिष्कृतमनतश्चित्तमात्ररूपससारप्रसिद्धरूपादूपां
तरमात्मा यस्य ॥ स्वाते मनसि अवलीनजगदस्य ॥ ३९ ॥ असम्यग्दर्शनेन सम्यग्दर्शनविरोधिनि अज्ञाने मिथ्याभ्रमान्करोति तथा विधस्वभावेन टेसति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ चित्ताभावे कथं
व्यवहारस्तत्राह ॥ जीवन्मुक्ता इत्यादिना ॥ चित्तपदवीजले शुक्ले सिकतामुजलरेखे वा चित्तप्रचारे रेखा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ प्रभ्रमतिव्यवहरति ॥ सत्त्वसंस्थितिप्रयुक्तया हेलयया अनास्थ

तृणामोहपरित्यागान्निव्यशीतलसंविदः ॥ पुंसः प्रशांतचित्तस्य प्रबुद्धात्यक्ताचित्तभूः ॥ ३७ ॥ असंस्तुतमिवानास्थमवस्तुपरिपश्यतः ॥
दूरस्थमिव देहं स्वमसंतं चित्तभूः कुतः ॥ ३८ ॥ भावितानंतचित्तत्वरूपं तां रात्मनः ॥ स्वां तावलीनजगतः शांतो जीवादि विभ्रमः ॥ ३९ ॥
असम्यग्दर्शनेने शांते मिथ्याभ्रमकरात्मनि ॥ उदिते परमादित्ये परमार्थैकदर्शने ॥ ४० ॥ अपुनर्दर्शनायैव दग्धसंशुक्कपर्णवत् ॥ चित्तं वि
गलितं विद्विक्कैघृतलवं यथा ॥ ४१ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानो ये परावरदर्शिनः ॥ तेषां याचित्तपदवीसासत्त्वमितिकथ्यते ॥ ४२ ॥ जीव
न्मुक्तशरीरेषु वासनाव्यवहारिणी ॥ न चित्तनाम्नी भवति सा हि सत्त्वपदंगता ॥ ४३ ॥ निश्चेतसो हितत्त्वज्ञानित्यंसमपदे स्थिताः ॥ लीलया प्र
भ्रमंती ह सत्त्वसंस्थितिहेलया ॥ ४४ ॥ शांताव्यवहरंतोपि सत्त्वस्थाः संयते द्वित्रयाः ॥ नित्यं पश्यंति तज्ज्योतिर्न द्वैतैक्येन वासना ॥ ४५ ॥ अंत
र्मुखतया सर्वचिद्वक्त्रैश्चिजगत्तृणम् ॥ जुद्धतोर्तनिवर्तते मुने श्रित्तादिविभ्रमाः ॥ ४६ ॥ विवेकविशदं चेतः सत्त्वमित्यभिधीयते ॥ भूयः फ
लति नो मोहं दग्धबीजमिवांकुरम् ॥ ४७ ॥ यावत्सत्त्वं विमूढांतः पुनर्जननधर्मिणी ॥ चित्तशब्दाभिधानोक्ता विपर्यस्यति बोधतः ॥ ४८ ॥
प्राप्तप्राप्यो भवान्नामसत्त्वभावमुपागतम् ॥ चित्तं ज्ञानाग्निना दग्धं न भूयः परिरहेति ॥ ४९ ॥ संरोहतीषणा विद्वद्यथा परशुनाग्निना ॥ न
तु ज्ञानाग्निनिर्दग्धं प्रबोधविशदं मनः ॥ ५० ॥

या ॥ ४४ ॥ तर्हि किं तेषां वासनयाव्यवहारपरमार्थो भयदर्शनात् न द्वैतैक्येनेत्याह ॥ शांता इति ॥ तदद्वयं ज्योतिर्नित्यं पश्यंति तद्व्याधितैर्द्वैते क्येतद्वासनावानसं भवतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ त
देवस्पष्टमाह ॥ अतर्मुखतयेति ॥ ४६ ॥ अतएवाज्ञचित्तात्सत्त्वस्यैवैलक्षण्यमित्याशयेनाह ॥ विवेकेति ॥ ४७ ॥ विमूढानाजनानामतश्चित्तशब्दाभिधानोक्तासाभवति ताव
देवपुनर्जननधर्मिणी ॥ बोधतस्तु सासत्त्वसती विपर्यस्यति जन्मनिर्वात्तलक्षणविपरीतकार्यं करोतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ चित्ततेति शेषः ॥ ४९ ॥ कीदृशं तर्हि भूयः संरोहति तदाह ॥
संरोहतीति ॥ ईषणा एषणा चित्तपुच्छलोको विषयास्ताभिराविद्धवचित्तम् ॥ यथा परशुनाच्छिन्नमग्निना दग्धमपि तृणादि अंतर्बीजशक्त्या विद्धं भूयः प्ररोहति तद्वत् ॥ निर्दग्धं निर्दग्धे
षणा बीजशक्तिकम् ॥ ५० ॥

ज्ञानाभिनाकुतो जगद्दीवराकिराहलपाद ॥ ब्रह्मेति ॥ हियस्याजगद्गुणपरमोहादुहा आरोपितरूपेण ब्रह्म यस्माच्चक्षानाजगद्विपिवासवस्रस्वभावाभिष्टिक् यतश्च
अनयो ब्रह्म अगतोरज्ञानभाषणो भेदलनारोने विषयेत अतो न परो ह्वीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ पिजगद्विदितं धिदू पेणैवास्तियथातीत्यनेकरसेमरिचेतीक्ष्णतानद्वय ॥ अतस्तत्त्वदरापिज
गतीनभिधे ॥ तस्मात्सदसीवलुद्रोदइमलयीमुधाभायाप्रयुक्तयतिरेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ तर्हि असद्व्यादृमपयासीरतो वैसवआयेत्यादिभ्योता ॥ घटोलिघटोनास्तीत्यादिलौकिका
ध्वमवमच्छब्दाः किनिरर्थकानेत्याह ॥ शब्देति ॥ इह यौतलाकिफभ्यवद्दरेपरस्परभ्याहता ॥ राधाभ्याहते प्यर्थे पुसकेतितादतिवक्तभोमुषासैनैवभ्याहत्याकारेणभासते नैवरा
राष्ट्रनासंदिद्यमान अवलुभूतायाभ्याहता राध्यायत्वाभावात् ॥ एवभ्याहस्यपगमेउभेसदसच्छब्दवाक्ये अभ्याहता ननुगतविद्यो मत्वावेषपरमार्थतोभातइतिवेषपरमार्थ
बलुशावायइत्यर्थः ॥ ५३ ॥ एवसदसद्विकल्पत्योगेनविभ्याभ्रदरतिरेहापालतायमप्रयुक्तजनमरणायनयमानिप्रयुक्तोदनस्यापिनप्रसक्तिरित्याह ॥ अविन्मयत्वादिति ॥

ब्रह्मदृष्टैव हि जगज्जगच्च ब्रह्मदृष्टं ॥ विपेतनानयोर्भदं श्रद्धा नवम्रणोरिव ॥ ५१ ॥ चिदतरस्मिन्निजगन्मरिचेतीक्ष्णतायया ॥ नातश्चि
ज्जगताभिन्नेतस्मात्सदसतीमुधा ॥ ५२ ॥ शब्दशब्दार्थसंकेतवासनेहनसविदा ॥ चिद्वोभत्वादुभेभातस्यजात सदसन्मती ॥ ५३ ॥
अविन्मयत्वात्वासित्वस्वात्मकिमिवरोदपि ॥ अविन्मयत्वेजगतामभावेकल्पनकुत ॥ ५४ ॥ चिन्मयचेत्सदा सर्वतचित्वप्रविधारय ॥
शुद्धसत्वमनाद्यतंतत्रांगकल्पनाकुन ॥ ५५ ॥ चिदात्मासिनिर्देशोसिपारावारविवर्जित ॥ रूपंस्मरनिजंस्कारमाऽस्मृत्यासमितोभव
॥ ५६ ॥ तास्वसत्तांगत सर्वमसर्वभावयोदयी ॥ ताहगुपोसिशोतोसिचिदसिब्रह्मरूप्यसि ॥ ५७ ॥ चिच्छिलोदरमेवासिनासिनानास्य
थाप्यसि ॥ योसिसोसिनसोमीवसदस्यसदसित्वभा ॥ ५८ ॥ य पदायविशेषोतंतनत्वनत्येवसोस्ति ॥ तदस्यतदसिस्वस्यथिद्वन्नामन्न
मोस्तुते ॥ ५९ ॥

तत्त्वमितिभ्यवर्द्धयमाणरामाभिधसदसत्त्वभावशरीरमात्मात्त्वयनासि अविन्मय
त्वभावप्रविधारय ॥ तच्चमन्मयगुविचार्यमाणशुद्धाभिधविधपरिच्छेदरूप्यगेकरसम् ॥ यदितुषिष्याद्विजिह्मलक्षणजातमाश्रयपरित्यागाच्चिन्मयमेवकगदितिमन्यसेतवाचित्वचि
न ॥ ५१ ॥ तसिन्तापूर्णविरत्वभावस्थितिगत सगुडदयीनिरतिशयानबलाभापुवयवापृथ्वाअसर्वपरिच्छिन्नजगत्सर्वपूर्णत्वभावभावयसपादय ॥ ५२ ॥ अस्त्यपचित्त्वरूपविस्मरणेनसमित परिच्छि
ममालेतच्छीलभासिआयापितद्वयाधित्वादसिपरिशिष्यसे ॥ तदसर्वबाह्यनसदवतिनिगिमाणमाद्योसिसोसि ॥ तर्हि किमत्यतपरोक्षोनेत्याह ॥ ५७ ॥ नानासिनानाभावे
यत त्वभात्मपकारा ॥ ५८ ॥ सदस्यसदसीयराषिकुणोमि ॥ यद्वति ॥ य सर्वपदार्थानांविशेषोप्योषाचिच्छिलक्षणोतं परिच्छेदः स एव अलीकत्वादसच्छब्दाय ॥ नेति ॥ नस परोक्षोसीव
तिसदसीत्यस्यार्थः ॥ स एव तद्वाहनसद्वर्तनेनकल्प्यमानोभ्यावर्द्धारिकः स तेतिभ्यपदिश्यतेसतेनास्येवेत्यसदसीत्यस्यार्थः ॥ इत्याशयेनसदस्यसदसीत्युक्तइत्यर्थः ॥ ५९ ॥

आद्यंतवर्जितविशालंस्फटिकशिलांतरालमिवसंपीडंनिबिडंयच्चिह्नंतद्वयपुस्तस्वभावस्त्वंदुःखादिविक्रियाभागितिमत्वास्वस्थोभव ॥ आसमंतद्विस्तीर्णत्वदीयचिच्छिलाज
 डरेप्रतिविंबितपल्लवकोशइवकस्मितायामायायरेखासदृशवासनाग्नेदेषुमनोलीलयास्थितान्यखिलानिजगंतियस्मिंस्तथाविधहेरामतेतादृशायनमदत्यर्थः ॥ ६० ॥ ॥ द
 तिश्रीवासिष्ठमहाराभा ॥ तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ब्रह्मजीवमनोदेहजगतामैक्यदर्शनात् ॥ सर्वद्वैतभ्रमेशतेपूर्णेकस्थितिरुच्यते ॥ १ ॥
 तत्रादौसर्वकल्पनाप्रतिभासनिमित्तचित्स्वरूपमालेतिपरिचाययति ॥ भावीति ॥ अबुधौभाविनांजायमानानांभूतिरंगभेदकल्पनानामास्पदंयद्यदजलसामान्यमिवयाचित्
 अनंताजिजगत्त्रिवह्निसाड्डितिसंभावनायसैवालेतिसंभावयेत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्संभावनोत्तरद्वैतभावनात्यागमाग्नेनिष्पन्नचित्तंनचतस्वरूपमनुभावयति ॥ भवेति ॥ २ ॥ त
 आद्यंतवर्जितविशालशिलांतरालसंपीडचिह्ननवपुर्गनामलस्त्वम् ॥ स्वस्थोभवाजठरपल्लवकोशलेखालीलास्थिताखिलजगज्जय
 तेनमस्ते ॥ ६० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणेविश्रांतिसुदृढीकरणंनमद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउ
 वाच ॥ ॥ भाविभूरंतरंगाणांपयोदंमिवांबुधौ ॥ याचिह्नह्यनंतानिजगंत्यनघसोभवान् ॥ १ ॥ भवभावनयामुक्तोभावाभावविव
 र्जितः ॥ चिदात्मन्स्थिताः केववदतेवासनादयः ॥ २ ॥ जीवोयंवासनादीदमित्तिचित्कचतिस्वतः ॥ इतरोक्त्यर्थयोरत्रकःप्रसंगोगक
 थ्यताम् ॥ ३ ॥ महतरंगंगंभीरभासुरात्मचिदर्णवः ॥ रामाभिधोर्भिस्तिमितः समसौम्योसिव्योमवत् ॥ ४ ॥ यथानभिन्नमनल्लादौ
 षयंसौगंध्यमंबुजात् ॥ काष्ठयंकज्जलतः शैक्ल्यं हिमान्माधुर्यमिक्षुतः ॥ ५ ॥ आलोकश्चप्रकाशांगादनुभूतिसंयुतः ॥ जलाद्दीपि
 र्यथाऽभिन्नाचित्स्वभावात्तथाजगत् ॥ ६ ॥ चितोनभिन्नोभवोभिन्नो नानुभवाद्दहम् ॥ नमत्तोभिद्यतेजीवो नजीवाद्भिद्यतेमनः ॥ ७ ॥
 मनसोनेन्द्रियभिन्नं पृथग्देहश्चनेन्द्रियात् ॥ नशरीराज्जगद्भिन्नं जगतो नान्यदस्ति हि ॥ ८ ॥ एवं प्रवर्तितमिदं महच्चक्रमिदंचिरम् ॥ नचप्रव
 र्त्तितं किंचिन्नचशीघ्रंचनोचिरम् ॥ ९ ॥ स्वदेदनमनंतंच सर्वमेवमखंडितम् ॥ विद्यते व्योमनि व्योमनकस्मिंश्चिन्नं किंचन ॥ १० ॥

त्वरूपेपरिचितेजीवासानाजगद्विभागाश्रितएवकचनभेदकल्पनानपृथक्सतीत्यनुभवितुशक्यतइत्याह ॥ जीवदति ॥ इतरोक्तेरचिदर्थकशब्दस्यतदर्थस्यच ॥ अत्रएवंरूपेचि
 द्रस्तुनि ॥ ३ ॥ रमंतेयोगिनोयस्मिन्नित्यानदेचिदात्मनि इतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयतइतिव्युत्पादिताच्यर्थरामाभिधानः ॥ ४ ॥ तच्चदृश्यस्यदृग्गम्यतिरेकदृग्धर्मत्वोपपाद
 कदृष्टतैःसाधयति ॥ यथेत्यादिना ॥ ५ ॥ प्रकाशांगान्तेजसः ॥ अनुभूतिर्द्विचित्प्रतिबिंबचैतन्यम् ॥ तथाशब्दःपूर्वदृष्टांतसमुच्चये ॥ यथाअभिनेतिच्छेदः ॥ ६ ॥ उक्तमेवा
 र्थमध्यासकमोद्घाटनेनस्फुटं दर्शयति ॥ चितइत्यादिना ॥ चितोमूलाधिष्ठानब्रह्माचितः ॥ अनुभवोभायादृष्ट्याहृदचिवाभासः ॥ अहं व्यष्टिसमष्ट्यहंकारः ॥ एवमपेपिशरीरां
 तेबोध्यम् ॥ ७ ॥ नशरीरादिनि।समष्टिशरीरेजगतोर्भावादित्याशयः ॥ ८ ॥ इदमस्तुनमिदं दृश्यमानं जगच्चक्रं चितैवस्वरूपमोहादध्यासपरंपरयाप्रवर्त्तितमित्यर्थः ॥ परमार्थदृ
 शातुर्वकिंचिदपिप्रवर्त्तितम् ॥ ९ ॥ १० ॥

तत्पत्निरतिशयपूजतामेव प्राणिभैरवर्णयति ॥ ११ ॥ शृण्वमिति ॥ १२ ॥ इत्युक्तकृतानिव ॥ १३ ॥ यत्तुण्णदेयमुद्धाविपयजातगवीयेतदेवतेदु स्वायसुखायचभनति ॥ भावउपा
देयताबुद्धिस्तदभावेननुनकिचिदावेपनानभनति अनार्त्तबसुखदुःखयोरकसुखसिद्धिमितिनु स्वाविपसक्तिरित्यर्थ ॥ अथवाभावानांदरयानामभावेनअसत्वेननोदेयकिचिद
स्तीतिनिसुखदुःखयोरकर्षित्यर्थ ॥ १४ ॥ नानात्वेनपतीयमानानाभावानाकथमभासत्वाह ॥ यथेति ॥ १५ ॥ काष्ठलोष्टसमस्थितिभिर्विशेष ॥ १६ ॥ शत्रुरारिरेपित्वस्यै
वात्मत्वात्स्वशरीरद्वयत्वात्प्यरुद्रिमप्रीतिरालम्बशिनोभवतीत्याह ॥ यएवेति ॥ मिथप्रियतमम् ॥ १७ ॥ ततएवहयामर्षवोपनिवृत्तिरित्याह ॥ समूलेति ॥ योनवीत्स्वतेदोषियमान
हुममिवसौष्टवमस्वरचसमूलकापकयतिसमूलमुमूलयतिसएवहयामर्षवापाणांहिताभवतीत्यर्थ ॥ समूलोपपत्वात्कर्णेर्णमुलिकयाविपुयग्राविष्यनुप्रयोग ॥ १८ ॥ रागद्वेपयो

शून्यशून्येसमुच्छूदनवक्ष्यद्विहितम् ॥ सत्यविजृम्भतेसत्येपूर्णेपूर्णमिवस्थितम् ॥ १९ ॥ रूपालोकमनस्कारान्कुर्वन्पिनिक्वचन ॥ इ
करोत्यनुपादेयान्नज्ञस्यैवहिकर्तृता ॥ २० ॥ यदुपादेयमुद्धाचतदुःखायसुखायते ॥ भावाभावेननोदेयमकट्सुखदुःखयो ॥ २१ ॥ यया
नानाप्यनानैवस्वस्त्वानीतिवामागणः ॥ सार्यकोप्यतिशून्यात्मातयात्मजगतोऽकम् ॥ २२ ॥ अतर्ज्योनामलोवात्येसम्यगाचारचचुर ॥
हर्षमपविकारेपुकाष्ठलोष्टसमस्थिति ॥ २३ ॥ यएवातितरांशुः सत्वरमारणोद्यत ॥ तमेवारुत्रिमंत्रिय पश्यतिसपश्यति ॥ २४ ॥ स
मूलकापकपतिनदीतटवद्रुमम् ॥ यः सौहृदमत्सरचसहर्षमर्पदोषहा ॥ २५ ॥ रागद्वेपविचाराणस्वरूपचेन्नभाव्यते ॥ तत सतोप्यसद्
पा सेविताअप्यसेविता ॥ २६ ॥ यस्यनाहकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ॥ इत्वापिसदमहोकाहतिननिवध्यते ॥ २७ ॥ यन्नास्ति
स्यसद्भावप्रतिपत्तिरुदाहता ॥ मायेतिसापरिज्ञानावेवनस्यत्यसशयम् ॥ २८ ॥ नि स्नेहदीपवच्छातोयस्यांतवासनाभ्र ॥ तेनचित्ररु
तेनेवजितज्ञेनाविकारिणा ॥ २९ ॥

साकार्यधिकारार्णवस्वरूपत्वेनप्राप्यतेनविधार्येततत्सर्हिंसतःअरागद्वेपत्वेनप्रसिद्धाअपिजनाअसङ्घा ॥ रागद्वेपतत्त्वापरिज्ञानेनमूलोच्छेदासभावेनपुनस्तेपारागद्वे
पमरोहपरिहारात् ॥ अतस्तेषोविताअपिद्वयेत्यर्थ ॥ ३० ॥ किनाहितत्त्वतयोरितिनिवेदककारण एव अतज्जात्यरित्यागेआत्यंतिकरागद्वेपनिवृत्तिरित्याशयेनगीतावाक्यमुदाहर
ति ॥ यस्येति ॥ ३१ ॥ अहंकारस्थानुतस्त्वमज्ञानमेवतन्निवृत्तिसुखात्यपरिज्ञानादित्याशयेनतत्रमायाशब्दाथप्रसिद्धिशयन्याह ॥ यदिति ॥ ३२ ॥ यस्यबासनाभ्र शान
स्तेनजितम् ॥ सकिजय सत्योनेत्याह ॥ विधकृतेनेति ॥ यथाविधकृतेनराक्षाविधप्रलितिशत्रुशिरश्छिदनाजितमिवतथाजित्यभिरत्नससारजिरासबोधान्मित्यसिद्धाद्विती
यपूर्णत्वनाजितमित्यर्थ ॥ ३३ ॥

यस्यपुरुषधौरेयस्यइदमसमभोग्यपदार्थजातंसदसदशासुआविर्भावितरोभावावस्थामुवैभवदारिच्यदशासुआरोपापवादशामुवामिथ्यात्वान्तस्वतआत्मतयानित्यलब्धत्वा
द्वाअनुपादेयसत्तद्वियोगसयोगप्रयुक्तायदु खदाहायसुखायचनभवति किनुइहसजीवोजीवन्पिमुक्तएवेत्यर्थ ॥ २ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाण० तृतीय
सर्ग ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निरस्यान्या परागृष्टीर्विसिष्ठेनेहराघव ॥ प्रत्यगृष्टौस्थिरीकृत्यपृष्टः सशयशांतये ॥ १ ॥ रामस्यप्रत्यगृष्टिमुद्गाढयिष्यन्वासिष्ठः प्रथ
ममाध्यात्मिकेषुमनआदिभेदेष्वनुगताखडचिदैक्यदर्शयन्जीवादिभेदबाधमनुभावयति ॥ मनइति ॥ १ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ एकेनेति ॥ दत्तास्वसत्ताससर्गाध्यासेनप्रापिता ॥
॥ २ ॥ मनआद्यनुगतप्रत्यक्तत्त्वदर्शनदेवतत्रविश्रातस्यबाधार्थभोगतृणाक्षयेबाधसर्वस्वनुगतसन्मात्रस्यापिप्रत्यगभेदेनस्वतएवज्ञानाद्वाध्यासनिमित्तमप्यज्ञानक्षीयतइ
यस्यानुपादेयमिदंसमस्तंपदार्थजातंसदसदशासु ॥ नदुःखदाहायसुखायनैवविमुक्तएवेहसजीवएव ॥ २ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेब्रह्मैक्यप्रतिपादनंनान्तर्तीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ मनोबुद्धिरहं
कारइंद्रियादितथानघ ॥ अचेत्यचिन्मयंसर्वकृतेजीवादयःस्थिताः ॥ १ ॥ एकेनैवात्मनादत्तानानातेयंमहात्मना ॥ यथैकैवचंद्रणति
मिराप्यात्रदर्पणैः ॥ २ ॥ भोगतृणाविषावेशोयैदवोपशमंगतः ॥ तदैवमस्तमज्ञानमाध्यधातक्षयादिव ॥ ३ ॥ अध्यात्मशास्त्रमंत्रेणत
ष्णाविषविषूचिका॥क्षीयतेभावितेनांतःशरदामिहिकायथा॥४॥मौर्ख्यक्षीणेक्षतंविद्धिचित्तरामसर्वांधवम् ॥ विलीनांबुधरेव्योम्विजा
लंशाम्यत्यविघ्नतः ॥ ५ ॥ अचित्तत्वंगतेचित्तेक्षीयतेवासनाभ्रमः ॥ हारमुक्तासमावेशश्छिन्नेतंताविवानघ ॥ ६ ॥ रघुनाथविघाताय
शास्त्रार्थंभावयंतिये ॥ कृमिकीटत्वयोग्यायचेतसांसंमिलति ॥ ७ ॥ नवतामरसाकारकांतलोचनलालता ॥ शांतैर्मौर्ख्यक्षतावातेच
लतासरसोयथा ॥ ८ ॥ स्थिरतामुपयातोसिभावाभावविवर्जितः ॥ पदेपरमविस्तारेनभसीवप्रभंजनः ॥ ९ ॥ मन्येसहचनैर्वोधमागतो
सिरघूह ॥ विगताज्ञाननिद्रांतनृपतिःपटहैरिव ॥ १० ॥

त्याशयेनाह॥भोगेति ॥ एवमुक्तीत्याप्रत्यक्तत्त्वदर्शनेनभोगतृणाविषावेशोयैदवोपशमंगतस्तदैवाज्ञानमस्तंनिरस्तमित्यर्थ ॥ आध्यंचक्षुषोविषयप्रथनासामर्थ्यम् ॥ ३ ॥ अ
तर्भावितेनसम्यग्विचारितेन ॥ ४ ॥ मौर्ख्यमज्ञानम् ॥ जाड्यरौत्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ एवमववेदानशास्त्ररहस्यभूनाप्रत्यगृष्टिसम्यगुद्गाढ्यनद्विपरीतदर्शनशास्त्रार्थविघातकंनिदति ॥
रघुनाथेति ॥ ॥ दर्शितशास्त्रार्थशास्त्ररहस्यउपेक्ष्येतिशेषः ॥ येनद्विघातायान्यथाभावयतिनेकमिकीटत्वयोग्यायपापायचेतसारागादिहेतुर्बुद्ध्यामिलंति ॥ ७ ॥ तादुर्बुद्धिव्य
वहितसर्गप्रचयिष्यमाणप्रतीकेनोदाहरन्मौर्ख्यक्षयात्तक्षयदर्शयति ॥ नवेति ॥ क्वादिपिण्डेषुबुद्धिकल्पितेशेषः ॥ ८ ॥ इदानीरामस्यदर्शितप्रत्यगृष्टौस्थिरीभावलिङ्गैरुपल
क्ष्याह ॥ स्थिरतामिति ॥ प्रभजनोवायु ॥ ९ ॥ पटहैवतालिकानाप्रबोधनवाद्यभेदे ॥ १० ॥

द्वर्णास्वकृतस्योपदेरास्यसाफन्यदरानाश्रयंस्वप्रशंसाह ॥ साधाम्येदति ॥ छमंतिषोधजननफलेनयुज्यते ॥ ११ ॥ यममयित्वयाउपादेयवाक्यत्वमाततत्वमप्रतिषि
त्रितमोमद्वयलवोतर्द्धदिविराति ॥ १२ ॥ द्वर्णाफलपयर्षसितत्वोपविष्टार्यस्यापिसरणेनधारणस्वस्यकुलपुज्यत्वान्माननीयरासनत्वस्यापनेनविधत्ते ॥ भयमिति ॥ भव
तोसंभेयादिस्वाकूपविरोधतश्चरपूहहानोषयकुलगुरवद्विनिहोतोस्तयामुदितमिदशुभशयनधार्यपुनःपुनर्नाशितनेनदृढीकृत्येत्यर्थः ॥ १३ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्स्य
प्रकारोनिर्वाणचतुर्थःशर्गः ॥ २ ॥ ॥ इहप्रबुद्धःशरीराभोविभातपरमेष्ठ्ये ॥ गुरोःपुरस्वानुगर्भनयामासुबिल्लरात् ॥ १ ॥ चित्त्वचिदेकरसपूजास्मभा

सामान्येचलगंव्येजनेकुलगुरोर्गिर ॥ अत्युदारमतौरामनलगतिकर्यत्वयि ॥ ११ ॥ यत्रोपादेयवाक्यत्वमभावितंस्वेनचेतसा ॥ महर्चो
तर्विशस्युषेस्तनेक्षेत्रेयथापय ॥ १२ ॥ वयमिहहिमहानुभावनित्यकुलगुरवोप्रवर्तारपूहहानाम् ॥ मदुदितमिदमाशुधार्यमार्यशुभ
वर्षनन्दविशारवत्वयेति ॥ १३ ॥ ॥ इ० वा० वा० हे० मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेचित्ताभावप्रतिपादनंमचतुर्यं सर्ग ॥ १४ ॥ ॥ १४ ॥
॥ श्रीरामउवाच ॥ अहोअहंगतश्चित्तंभवहाक्यार्थभावनात् ॥ शतंजगज्जालमिदमग्रस्यमपिनाथने ॥ १ ॥ परामत प्रयातोस्मि
परमात्मनिर्बतिम् ॥ दीर्घावग्रहसंततवृत्त्येववसुधातलम् ॥ २ ॥ शास्यामिश्रीतलाकारसुखतिष्ठामिकेवलम् ॥ प्रसादमनुयातोहस
रोनिर्वारणयया ॥ ३ ॥ सम्यक्प्रसन्नमखिलदिग्भंडमिदमुने ॥ यथाभूतंप्रपस्यामिनिर्नीहारमिवाधुना ॥ ४ ॥ जातोस्मिगतसदे
हःशान्ताशास्त्रगव्यिक ॥ रागनीरागनिर्मुक्तोऽवृज्जगत्शीतल ॥ ५ ॥ आत्मनैवांतरानंदव्याप्तोऽस्म्यंतवर्जितम् ॥ रसायनरसास्वादो
यन्ननायदणायते ॥ ६ ॥ अपाईप्रकृतिस्त्यास्मिस्वस्योस्मिमुदितोस्मिच ॥ लोकारामोस्मिरामोस्मिनमोमत्यंनमोस्तते ॥ ७ ॥ तेसंश
यास्ताकलनासर्वमसंगंतमम ॥ रात्रिवेतालसंसारप्रभातहवभास्करे ॥ ८ ॥ निमलेद्विदिविस्तीर्णेसपन्नोहिमशीतले ॥ मनोनिर्वति
मायातंसरसीशरदीवने ॥ ९ ॥

वद् ॥ १ ॥ दीर्घोचिरकालानुदत्तेनावग्रहेवद्विप्रतिषेधनसंगतम् ॥ २ ॥ निर्धारणनिर्गतमजनिर्दिशोऽप्रतिमितमितिवाच्यम् ॥ ३ ॥ यथाभूतयथार्थयुक्तत्वान्नास्त्वभावाद् ॥ ४ ॥
रामैर्विषयजनैर्नीरामेसाहितोपिवैराग्यादिदसिन्धिभ्रमिर्मुक्तः ॥ अद्विष्टदृष्टीद्वारकास्करात्कालजंमलमिवशीतलम् ॥ ५ ॥ रसायनकृतंइहात्वादोपियत्रयस्मिन्प्रायेण
नायतेदुर्गवन्दीगवन्दीउपेक्ष्योजवतिषा ॥ ६ ॥ प्रकृतिपारनाधिकत्वभावलास्यः ॥ लोकाआरतेविश्राप्यतियस्मिन्सुखेतरइहवस्मिन्तरस्यैवानहस्याप्याविश्रुताविवाधा
मुपजीवतीमिमुने ॥ अतएवरतेयोयिनोयधेतिवाच्यंशितमुलस्यारामोस्मि ॥ स्वभावसार्थक्येनवासार्थपद्विषयः ॥ नादशायनसंतत्यवर्तिकायेनोप्यवचनः ॥ ७ ॥ कल
वायवा ॥ रात्रीवालयोगिकस्मितोवेतालस्यसङ्कारःसुखारःकुसुंबा ॥ ८ ॥ ममशरिरसिरीयाह्वाहवर्णमिर्बतिमिर्बिषेकमितिवाच्यंनान् ॥ ९ ॥

चिदेकरसस्यात्मनः अज्ञानादिकलंक कस्मान्निमित्तादागतः कथं स्वप्रकाशेतिष्ठतिसः असंगमपरिच्छिन्नंचतंकथमाच्छादयति कथंचकूटस्थस्यसांसारिकविकारानुभवइत्यादिसशयः सर्वसंशयमूलभूताज्ञानपगमान्निर्मुलतायातः ॥ १० ॥ भाविताकृति स्फुरदाकारः ॥ ११ ॥ अहंसाप्रन विकासवान्सन्ननुभूयमानमशानयाद्यतीतमात्मानमतराविनैव प्राकृतृणा निगडयन्निःकः अभवमिति विहसामि ॥ १२ ॥ आदतिस्मरणथोक्तो निपातः ॥ निपातएकाजना छितिप्रगुहत्वादसंधिः ॥ त्वद्वागमृतापूरस्मतेनमया अयमहोयथापरमार्थतः स्थितएवसकलश्चास्मितथाइदानीं स्मृतमित्यन्वयः ॥ १३ ॥ अहमिहस्थएवसन्कांचिद्विज्ञातमपरिच्छिन्नां ब्रह्मलोकभूमिमधिष्ठोस्मि यत्रयस्याभूमावर्कः सूर्यः पातालमास्थितइवात्यतमथोदेशस्थितोपिनभवति कार्यब्रह्मलोकोऽद्वितीयोऽधः स्थितो नपरब्रह्मलोकात् ॥ नतत्रसूर्योऽप्यतिनचद्रतारकमित्यादिश्रुतेरिति भावः ॥ १४ ॥ भावाभावभारणवात् ल्यबलोपेपचमी ॥ भावाभावलक्षणभवारणविनिस्तीर्यतत्पारभूतानतदधिष्ठानसन्मात्रतामुपेतायेत्यर्थः ॥ यतोहमात्मना आत्मनिस्वेमहिंश्चिज्यामिसर्वोत्कर्षणवर्ते

कलंकआत्मनःकस्मात्कथंचेत्यादिसंशयः ॥ नूनंनिर्मूलतांयातोमृगांकाग्रेयथातमः ॥ १० ॥ सर्वमात्मैवसर्वत्रसर्वदाभाविताकृतिः ॥
इदमन्यदिदंचान्यदित्यसकलनाकुतः ॥ ११ ॥ कोभवंप्रागंहतादृक्कृष्णानिगडयंत्रितः ॥ अंतरात्मानमेवेतिविहसामिविकासवान्
॥ १२ ॥ आइदानींस्मृतंसम्यग्यथैषसकलोस्म्यसौ ॥ यस्त्वद्भागमृतापूरस्नातेनायमहंस्थितः ॥ १३ ॥ अहोनुविततांभूमिमधिरूढोस्मिपावनी
म् ॥ इहस्थएवयत्रार्कानपातालमिवस्थितः ॥ १४ ॥ मत्वंसत्तामुपेतायभावाभावभवार्णवात् ॥ नमोनित्यंनमस्यायजयाम्यात्मात्मनात्म
नि ॥ १५ ॥ अनुभववशतोत्पदज्ञकोशेस्फुटमलितांसमुपागतेननाथ ॥ तववरवचसेहवीतशोकांचिरमुदितांचदशामुपागतोस्मि ॥ १६ ॥
॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेराघवविश्रांतिवर्णनंनामपंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
भूयएवमहाबाहोशृणुमेपरमंचवः ॥ यत्तेहंप्रीयमाणायवक्ष्यामिहितकाम्यया ॥ १ ॥ भेदमभ्युपगम्यापिशृणुबुद्धिविविद्वद्ये ॥ भवेदल्प
प्रबुद्धानामपिनोदुःखितायथा ॥ २ ॥

अतः सर्वैर्नित्यसर्वदानमस्यायनमस्कर्तुं महर्हयेत्यर्थः ॥ १५ ॥ हेनाथअहं हृदज्जकोशे स्फुटमलितां भ्रमवत्स्थिरतामुपागतेन तवरवचसा इह अस्मिन्देशे काले च स्वानुभववशतो वीतशोकाचिरसैवोदितामुदितावाजीवन्मुक्तदशामुपागतोस्मीत्यर्थः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहा० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्ण० पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥ देहात्सप्रविवेकोऽत्र दुःखदेहात्सदर्शनात् ॥ मूढानामगनासगान्मोहद्विद्विष्यवर्णयते ॥ १ ॥ इत्थं श्रीरामे सस्यकूपबुद्धेऽप्यन्येषां श्रोतॄणां तथैव प्रबोधजननाय प्रवर्त्तमानो भगवान्वासिष्ठो वक्ष्यमाणे देहात्सविवेकादिश्रवणे राममप्यनुकूल्यन्नाह ॥ भूय एवेत्यादिना ॥ प्रीयमाणाय उपदेशतात्पर्यगोचरनिरतिशयानदात्मानुभवलक्षणप्रीतिभाजनाय ते सर्वजनहितकाम्यया यद्वक्ष्यामि तच्छृण्वित्यर्थः ॥ १॥ ननु श्रोतुं श्रावयितुं श्रोतव्यादिभेदानां बाधितत्वात्कथमेव श्रवणे प्रवृत्तिः किं वा तत्फलं तत्राह ॥ भेदमिति ॥ बाधितानुदृश्या भेदाभ्युपगमेन श्रवणे प्रवृत्तिसिद्धिस्तव बोधाभिद्विद्विष्यप्रबुद्धोद्धारश्च तत्फलमित्यर्थः ॥ २ ॥

तथादीश्रोतुणाभिद्वियज्यासा मर्ध्याशिराकृष्यमाणस्यमनस-यूणात्मनिप्रतिष्ठाकथस्यादिति जिज्ञासांर्लीरुपलक्ष्य यस्तत्त्वविज्ञानवान्मनसकथमुत्तेजनमनसासदा ॥ तस्यैद्वियाणयव
रमानिबुद्धान्माद्वसारये ॥ यस्तुविज्ञानवान्प्रभक्तियुक्तमनसासदा ॥ तस्यैद्वियाणिवर्यानि सवन्माद्वसारयेरिति श्रुतिद्वयोक्तदिशैवार्ताक्रमेण परिहरति ॥ यस्येति द्वाभ्याम् ॥ द
सेतस्मादेवात्माश्रोत्रेनापराधादतिरूपाऽस्मात्किरिषवः शश्वोभ्रुत्वातमङ्गप्रभिवति पराश्रावयति ॥ १ ॥ सनुस्थासत्यात्मवर्णनोपकारजनितसतोपेणेव असाणिमुद्धवोभिभा
विभूत्वानप्रतिक्नुज्ञानाग्रिदृष्टानुपूलाश्रवेमपाठयतीत्यर्थः ॥ २ ॥ स्फुरतोभ्यवहृतो यस्य पुंसो भोग्यपदार्थसंबोपदर्शनाभ्यवनादतेकुम्भनविनास्तुतिः अशस्ततापुद्धिनम
वलेकसंपुमादेहसंबन्धिदुःखादिदेहिकनेहेतुना आत्मताया आदत्ते ॥ मभयेनुर्गतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ इदानीदिहालैक्यमभवाणायुक्ताऽप्रसीति ॥ नालेत्यादिना ॥ अहचित्वाभ्या
विच्छेदार्थेहात्मनोपाराधेयभावादि सवधोपि दुर्लभावाभ्यनुदूरनिरस्तमित्याराय ॥ ६ ॥ एवमिहिकारत्वसविकारत्वाविकृतविरोधावपिनतत्त्वसक्तिरित्याह ॥ सर्वैरिति
यस्याज्ञानात्मनोज्ञस्येदेहएवात्मभावना ॥ उदितेतिरूपेवाक्षरिपवोभिभावतितम् ॥ ३ ॥ यस्य ज्ञानात्मनोज्ञस्य सत्येवात्मनिसस्यति ॥

सुतुष्ट्येवाक्षसुद्धोनप्रतितमनिर्नितम् ॥ ४ ॥ पदार्थे स्फुरतो यस्य ननु तिनित्तिर्निदनादते ॥ सदेहदेहदुःखार्थमादत्ते केन हेतुना ॥ ५ ॥ नात्माशरी
रसंबन्धीशरीरमपिनात्मनि ॥ मियोचितक्षणाचेतोप्रकाशतमसीयया ॥ ६ ॥ सर्वेर्भावविकारेस्तुनित्योन्युक्तस्त्वलेपकः ॥ नात्मात्ममेति
मगवान्मचोदेतिसदोदितः ॥ ७ ॥ जहस्याज्ञस्य तुच्छस्य कृतमस्य विनाशिनः ॥ शरीरकोपलस्यास्य च द्रवत्यस्तुततया ॥ ८ ॥ आदत्तेत
त्कयं नित्यचिन्मयत्वसदोदितम् ॥ ययोरैकपरिज्ञानेजडतेवापरस्यता ॥ ९ ॥ तयो कीदृम्विधाभूतासमानसुखदुःखता ॥ यौसमौसम
धर्माणौनकदाचनौकयम् ॥ १० ॥ यावप्यसकावन्वोन्यमियसंनमितौकयम् ॥ कथं स्यूतं रूपं स्यादणुस्यूत कथमवेत् ॥ ११ ॥
एकोदयेद्वितीयस्यनसत्तादिनराश्रयो ॥ ज्ञाननामानतामेतिच्छायानायातितापताम् ॥ १२ ॥ सद्ब्रह्मनासद्भवति विचित्रास्वपिदृष्टि
पु ॥ मनरागपिनसंश्लेषः सर्वगस्यापिदेहिनः ॥ १३ ॥

॥ ७ ॥ आत्माधीनस्वप्रयोपकारमाप्यात्मनएवदुःखमोजकत्वाच्छ्रमस्य ॥ ८ ॥ मनुचिन्मयत्वमपिदेहस्यैवार्थोत्तुतयाचनकोपिबिरोधदत्ताशक्याह ॥ आदत्तेति ॥ जह
प्याहत्तचित्संरूपमपरिधीयनदेहस्यचिन्मयत्वज्ञानुंशक्यतत्परिषयेषजडैकअपरस्येदेहस्यस्येतितत्त्वभावविकृद्धचिन्मयत्वंकथमादत्तेत्यर्थः ॥ ९ ॥ नन्वात्मनोमानस
दुःखमोगेनेदेहकार्यमापमानंदरयतेदेवतादयादिना आत्मनोदुःखमोगइतितयोः समानसुखदुःखतावशानासाधारम्यकिनस्याशक्याह ॥ तयो रिति ॥ यौआत्मदेहो ब्रह्मचयः पिडा
विवसमीअपिचित्तीपरस्परधर्मविनिमयासमधर्मौभासेते चिचित्कौतूनीनकदाचनतयाभासेते तयो कीदृम्विधाकथंयसमानसुखदुःखताभूतापरनार्थसत्यावकुरान्येत्यर्थः
॥ १० ॥ किंच असणेनपरमसुखेणआत्मनास्थूलस्येदेहस्यसगमएवदुर्लभोदुरैरेक्यमित्याह ॥ यावपीति ॥ ११ ॥ परस्वरोपचानित्त्वभावात्पदविनैक्यमसक्तिरित्याह ॥
एकति ॥ १२ ॥ सद्ब्रह्मअसदेहाविकल्पनमवति ॥ सतम्भवेदिनोदेहाधिष्ठानमतीतः ॥ साप्यस्तेनेदेहाधिष्ठानमगपिनसंश्लेषः ॥ १३ ॥

उक्तमदृष्टातोपदर्शनायपुनराह ॥ देहेनेति ॥ कुतो न संश्लेषस्तत्राह ॥ देहसत्तयेति ॥ देहकल्पनाधिष्ठानसन्मात्रस्वरूपतथेत्यर्थः ॥ तथाचोक्तं भगवत्पादैर्यत्र हियदव्यासस्तुल्यते नगुणेन दोषेण वा अणुमात्रेणापि स न सवध्यत इति ॥ १४ ॥ अतदृत्तेः अलेपकत्वात्तद्विलक्षणस्वभावस्यांवरस्य वायुतोयथाशोषकपरजोलेपादयो दोषानसंति तद्वदेहादित आत्म नो जगदयो मनागपि न मतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ देहतया देहात्मदृष्ट्या ब्रह्मणि अप्सु वीचि च यद्वत्तमात्रोदृश्यते इत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ यथापय स्वसत्तयैव स्थितम्मित्यमनुभवतीव तद्वत् ॥ यथाप्रतिविवस्य आधारस्पन्देन हेतुना क्षोभेति सृयोदेर्मनागपि क्षोभो नो नास्ति तथा देहेन चिदाभासक्षोभेऽपि देहि नो देहसाक्षिण इत्यर्थः ॥ १८ ॥ सम्यग्दृष्टेन वस्तुन्येव स्थितिरभिजायते देहमयोऽज्ञानविभ्रमश्च लयमेति ॥ १९ ॥ यथाभूतार्थो विमर्शो निष्कृष्टपरमार्थस्वभावयोर्देहतत्साक्षिणो ज्ञानादेह

दं हनं देहस्य पिकमलस्येव वारिणा ॥ मनागपि न संश्लेषो ब्रह्मणो देहसत्तया ॥ १४ ॥ तद्वत्तस्याप्यतद्वत्त्वं रस्येव वायुतः ॥ जरा मरण मापच्च गुणदुःखे भवाभवौ ॥ १५ ॥ मनागपि न संतीह तस्मात्त्वं निर्वृती भव ॥ स्थितो देहतयाप्युच्चैः पातोत्पातमं यो भ्रमः ॥ १६ ॥ दृश्यते क्वलं ब्रह्मण्यभ्युर्वाचि च यो यथा ॥ आत्मसत्तोपजीवि त्वादात्मानुभवतीह हि ॥ १७ ॥ देहयंत्रं पयः सत्तामात्रादूर्ध्वमिव स्थितम् ॥ आधारस्पंदनेनांगयथाक्षोभो न वा भवः ॥ १८ ॥ मूर्यादेः प्रतिविवस्य तथा देहेन देहिनः ॥ सम्यग्दृष्टेयथाभूते वस्तुन्यवाभिजायते ॥ १९ ॥ स्थितिर्देहमयो ज्ञानविभ्रमो लयमेति च ॥ देहदेहवतो ज्ञानाद्यथाभूतार्थयोः स्थितिः ॥ २० ॥ सत्ता सत्तात्मिको देति दीपादीपपदार्थयोः ॥ असम्यग्दर्शिनो देहस्यावर्तपरिवर्तनैः ॥ २१ ॥ अंतःशून्याः स्फुरंतीह ते मोहार्जुन पादपाः ॥ अपर्यालोचिता मार्या अपरा मृष्टसंविदः ॥ २२ ॥ स्पंदं चेति तान्मुक्तां स्तणवन्मृदुबुद्धयः ॥ अनास्वादिति चित्ताज्जडाः सर्वस्ववायुभिः ॥ २३ ॥

स्यामत्तात्मिकतत्साक्षिणश्च सत्तात्मिका स्थितिरेति प्रकटीभवति ॥ २० ॥ दीपेनाद्येयस्य तद्वत्ति दीपात्तमः प्रदीपश्च तादृशयोः परस्परौ स्थितिस्तथावपदार्थभूतयोरित्यर्थः ॥ इदानीमज्ञस्य जगद्दर्शनप्रकारं निदिनु प्रपचयति ॥ असम्यग्दर्शिन इत्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥ चेति ताचेतनतातयोन्मुक्ता ॥ भावे घजनाच्चित्तमत्त्वर्थे इति स्ततस्तत् ॥ न स्य च तन देहात्मभूतनादिति वक्तुं योग्या इति भावः ॥ यद्विदे अचेतना स्ता हि कथं वदति तृणकाष्ठाहरणादिनाव्यवहरति च तत्राह ॥ अनास्वादितेत्यादिना ॥ ते सर्वज्जडा अपि खैर्मुखनासि कादिच्छिंद्रेस्तत्सचारिभिर्वायुभिश्च यत्र यत्र प्रदेशो कीचक बहुद्वितेन नो देहेन आकातास्तत्र त्रटति प्रस्फुरंति संचरंति चेति परेणा न्वयः ॥ २३ ॥

अथारीथोनुणाभिद्रिपजयासाभ्याः।नेराएव्यमाणस्यमनसशूणाल्यनिप्रतिष्ठाकथस्यादितिजिज्ञासांलिङ्गैरुपलभ्य यस्त्वविज्ञानवान्प्रभवत्ययुक्तेनमनसासदा ॥ तस्यैन्द्रियाण्यव
गम्यिदृष्टाभ्यादभसारये ॥ यस्तुविज्ञानवान्प्रवर्तियुक्तेनमनसासदा ॥ तस्यैन्द्रियाणिकथस्यादितिजिज्ञासांलिङ्गैरुपलभ्य यस्त्वविज्ञानवान्प्रभवत्ययुक्तेनमनसासदा ॥ तस्यैन्द्रियाण्यव
स्यत्वादेवासदाभावेनापराधादित्पयाअक्षानि।रिपबशशब्दोभूत्वातमक्षमभिभवतिपराभाषयति ॥ ३ ॥ सतुस्थासत्यात्मदशानोपकारजनितसतोपेणैवअक्षानिमुद्धरोभिप्रा
मिभूत्वातमंमिदंनुज्ञानाभिप्रादानुसूताशरणेनपाठयतीत्यर्थ ॥ ४ ॥ स्फुरतोभ्यवहृतोयस्यपुसोभोग्यपदार्थैसदैवबोपवर्शानान्निदनादनेकुसुनविनास्तुतिःप्रशालनाबुद्धिनम
बयेवमदूमात्रेहमयपिदुःखार्थैर्दकनहेतुनाआत्मतायाआदत्ते ॥ तन्महेतुर्नस्तीत्यर्थ ॥ ५ ॥ इदानीदिहासिस्मयमवारणाययुक्ताःप्रसीतिः ॥ नालेत्यादिना ॥ अहश्चित्ताभ्यां
रिभूतवारिहात्मनाराधगपेयभाषायाविसर्गधोपिदुलभताभावाभ्यनुयूरनिरस्तमित्याशयः ॥ ६ ॥ एवमिदंकिंकारत्वसंविकारत्वादिक्रमविरोधावपिनतत्सन्निहित्याह ॥ सर्वैरिति
यस्याज्ञानात्मनोज्ञस्यदेहएवात्मभावना ॥ उदितैतिरुपेवाक्षरिपवोभिभवतितम् ॥ ३ ॥ यस्यज्ञानात्मनोज्ञस्यसत्येवात्मनिसस्यिति ॥
सतुन्येवाहसमुद्धोनम्रतितमर्निदितम् ॥ ४ ॥ पदार्थैस्फुरतोयस्यनस्तुतिर्निदनादत्ते ॥ सदेहदेहदुःखार्थमादत्तेकेनहेतुना ॥ ५ ॥ नालाशरी
रसर्गधशरीरमपिनात्मनि ॥ मियोविलक्षणवेतोप्रकाशतमसीयया ॥ ६ ॥ सर्वैर्भावविकारेस्तुनित्योन्मुक्तस्त्वलेपकः ॥ नालास्तमेति
प्रगवान्प्रचोदितिसदोदितः ॥ ७ ॥ जहस्याज्ञस्यतुच्छस्यरुतम्रस्यविनाशिनः ॥ शरीरकोपलस्यास्यद्रव्यस्तुतत्तया ॥ ८ ॥ आदत्तेत
त्कर्यनित्यचिन्मयत्वसदोदितम् ॥ ययोरैकपरिज्ञानेजडतवापरस्यिता ॥ ९ ॥ तयोकीदृग्विधाभूतासमानसुखदुःखता ॥ यौसमौसम
धमाणौनकठान्ननौकयम् ॥ १० ॥ यावप्यसक्तावन्योभियसनमितौकयम् ॥ कयस्यूलोणुरूपस्यादणुस्यूलकयमवेत् ॥ ११ ॥
एकोदयेद्वितीयस्यनसत्ताठिनरात्रयो ॥ ज्ञानंनान्नानतामेच्छायानायातितापताम् ॥ १२ ॥ सद्ब्रह्मनासद्रवतिविचित्रास्वपिदृष्टि
पु ॥ मनागपिनसन्त्येवसवगस्यापिदेहिनः ॥ १३ ॥

॥ ७ ॥ आत्माधीनत्वप्रयोपकारप्राप्त्यात्मनएव तु स्वभोजकत्वात्कृतप्रत्य ॥ ८ ॥ ननु चिन्मयत्वमपि देहवैयर्थ्यधर्मोत्पत्त्यावनकोविमिरोधत्ताराक्याह ॥ आवत्तेदति ॥ अह
व्यावृत्तित्वस्वरूपमपरिचीयनदेहस्य चिन्मयत्वं त्रान्तं शक्यतत्परिचय एव अतीतअपरस्य देहस्य स्थितेति तत्तत्स्वभावाविच्छिन्नचिन्मयत्वकथमादत्तेदत्यर्थं ॥ ९ ॥ नव्यात्मनोमानस
इव प्रभोगेन देहेकार्यजापमानदूरयते देहचतादनादिना आत्मनो दुःस्वभोगइति तयोः स्वभानसुखदुःस्वतादरानासादात्म्या किनस्यात्तत्राह ॥ तयोरेति ॥ यौ आत्मदेही ब्रह्मण्यपि वा
द्विपसमीअविबिक्तीपरस्परधर्मविनिमयास्तमधर्मी प्राप्तेने विविक्तीतीति न कश्चावनतयाभासते तयोः कीदृग्विधाकार्यसमानसुखदुःस्वताभूतापरनार्थसत्यावतुलराक्येत्यर्थ-
॥ १० ॥ किंच अतंगेन परमसुखेण आत्मना स्थूलसूक्ष्मदेहस्य समग्रबहुलं भोवतुरेक्यमित्याह ॥ यावधीति ॥ ११ ॥ परस्परोपपातित्वभावात्तादपि नैक्यप्रसक्तिरित्याह ॥
एकति ॥ १२ ॥ सद्रूपमसदेहादिरूपं न भवति ॥ सतश्चेदेहो नो देहाधिष्ठानप्रतीकत्वाप्यसेने देहाविनामानगपिनसम्येक ॥ १३ ॥

उक्तमेव दृष्टोपदर्शनाय पुनराह ॥ देहेनेति ॥ कुतो न स श्लेषस्तत्राह ॥ देहसत्तयेति ॥ देहकल्पनाधिष्ठानसन्मात्रस्वरूपतथेत्यर्थः ॥ तथा चोक्तं भगवत्यादौ त्रिह्रियदध्यासस्तत्कृते नगुणेन दोषेण वा अणुमात्रेणापि स न सवध्यत इति ॥ १४ ॥ अतद्वृत्तेः अलेपकत्वात्तद्विलक्षणस्वभावस्यावस्थानस्य त्रयोपशेषकपरजोलेपादयो दोषानसत्तितद्वद्देहादित आत्मनो जरादयो मनोगपिनसतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ देहतया देहात्मदृष्ट्या स्थितोऽपि मरणजन्मादिभ्यो ब्रह्मात्मदृष्ट्या ब्रह्मणि अप्सुर्वीचिचय इव ब्रह्ममात्रो दृश्यते इत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ यथापयः स्वसत्तयैव स्थितमूर्धित्वमनुभवतीवतद्वत् ॥ यथा प्रतिविबस्य आधारस्पन्देन हेतुना क्षोभे सति सूयार्देर्मनागपिक्षोभो नास्ति तथा देहेन चिदाभासक्षोभेऽपि देहिना देहसाक्षिण इत्यर्थः ॥ १८ ॥ सम्यग्दृष्टेनुवस्तुन्येव स्थितिरिति जायते देहमयोऽज्ञानविभक्त्यलयेनेति ॥ १९ ॥ यथा भूतार्थयोर्विपर्यये निष्कृष्टपरमार्थस्वभावयोर्देहेतत्साक्षिणोऽज्ञानो देह

देहेनेदेहं गस्यापि कमलस्येव वारिणा ॥ मनागपि न संश्लेषो ब्रह्मणो देहसत्तया ॥ १४ ॥ तद्वत्तस्याप्यतद्वृत्तेरंवरस्येव वायुतः ॥ जरा मरणमापन्नं मुखदुःखे भवभावौ ॥ १५ ॥ मनागपि न संतीह तस्मात्त्वं निर्वृत्तो भव ॥ स्थितो देहतयाप्युच्चैः पातो त्यातमं यो भ्रमः ॥ १६ ॥ दृश्यते केवलं ब्रह्मण्यप्सुर्वीचिचयो यथा ॥ आत्मसत्तोपजीवित्वादात्मानुभवतीह हि ॥ १७ ॥ देहं यंत्रं पयः सत्तामात्रादूर्ध्वमिव स्थितम् ॥ आधारस्पन्देन गयथाक्षोभो न वा भवः ॥ १८ ॥ सूर्यादेः प्रतिबिंबस्य तथा देहेन देहिनः ॥ सम्यग्दृष्टेयथाभूते वस्तुन्येव अभिजायते ॥ १९ ॥ स्थितिर्देहमयो ज्ञानविभ्रमो लयमेति च ॥ देहे देहवतो ज्ञानाद्यथा भूतार्थयोः स्थितिः ॥ २० ॥ सत्ता सत्तात्मिको देति दीपादीपपदार्थयोः ॥ असम्यग्दर्शिनो देहस्यावर्त्तपरिवर्त्तनैः ॥ २१ ॥ अंतःशून्याः स्फुरंतीह ते मोहाजुनपादपाः ॥ अपर्यालोचितात्मा र्था अपराष्टष्टसंविदः ॥ २२ ॥ स्पंदं ते चेति तोन्मुक्तास्तृणवन्मूढबुद्धयः ॥ अनास्वादितचित्तत्वाज्जडाः सर्वे खवायुभिः ॥ २३ ॥

स्यासत्तात्मिका तत्साक्षिणश्च सत्तात्मिका स्थितिरेति प्रकटीभवति ॥ २० ॥ दीपेनाथेन यस्य सत्त इति दीपात्तमः प्रदीपश्च तादृशयोः परस्परौ स्थितिस्वभावपदार्थभूतयोरित्यर्थः ॥ इदानीमज्ञस्य जगद्दर्शनप्रकारमिति नुप्रपचयति ॥ असम्यग्दर्शिन इत्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥ चेति ताचेतननातयोन्मुक्ताः ॥ भावे घजनाच्चित्तं मत्वर्थे इति स्ततस्तत् ॥ नश्ये च तनदेहात्मभूताथेतना इति वक्तुं योग्या इति भावः ॥ यद्विदे अचेतनास्तर्हि कथं वदति तृणकाष्ठाहरणादिनाव्यवहरति च तत्राह ॥ अनास्वादितेत्यादिना ॥ तैसर्वजडा अपि वैर्मुखनासि कादिच्छिद्रेस्तत्संचारिभिर्वीर्याभिश्च यत्र यत्र प्रदेशो कीचकवहुद्वितेनोदेनेन आक्रातास्तत्राटति प्रस्फुरंति संचरति चेति परेणान्वयः ॥ २३ ॥

॥ २२ ॥ शम्भस्पर्शस्त्रिरूपविषयलाभेनैव आकृष्य कृतार्थमप्या ॥ स्फारोरसोभोगाग्निनिवेशएषश्चासन्नमिबोभ्याक्कायेषाम् ॥ २५ ॥ यथानप्यादिमहौपाख्येनाना
अपिबिहारागमापायाः दिवेटासहितस्तद्बुद्धिपयोपिक्रियामालम्बित्वा न किमुबिषयानाप्यबोधाद्यायसिपन्नेत्याह ॥ सर्वेषामिति ॥ २६ ॥ अस्मात्तुमुत्सर्ग ॥ नि सर
स्पदतिरोष ॥ २७ ॥ अदराप्रित्पदवाधार्यम् ॥ एषबुद्धानिष्पद्यमानपरतजनजनचनेतनतालिगभरणाद्यनर्थमाभेतुत्वाद्बहुगुणविस्कारवद्विस्थाह ॥ तजनमिति ॥ २८ ॥

यनननोदितार्क्रान्तिप्रस्फुरतिच ॥ दणकाष्टादिकसर्वमाहरतित्यजतिच ॥ २४ ॥ सशब्दस्पर्शरूपादृष्टास्तरगतर्लांगका ॥ जहा
सत स्फुरद्रूपामशस्फारसासवा ॥ २५ ॥ सविहारागमापायामहौपाख्यदुर्द्धिय ॥ सर्वेषामेवचैतेषांस्थितैर्वैपाचिदव्यया ॥ २६ ॥
किंत्वबोधवशादस्याः परांरूपणतांगता ॥ आससततयोत्पन्नाहोहकारदृतेयया ॥ २७ ॥ स्पृष्टमात्रायमेवाशुदृश्यतेनार्यकारिण ॥ तर्ज
नगजनमूढाद्बुद्धिगुणादिव ॥ २८ ॥ श्रूयतेभरणायैवचिद्वोधपरिवर्जितम् ॥ फलभोगोपियोमूढात्तदरण्यतरोरिव ॥ २९ ॥ तस्मिन्विश्र
मणयत्ताच्छिलाफलहकयया ॥ तेनयत्संगम सस्यात्स्याणुनाभुविजगले ॥ ३० ॥ तदर्थयत्कृतकिचित्तन्मोमलकुट्टेर्हतम् ॥ तस्मिन्यद
धमेदत्ततत्त्यक्तकिंनकदमे ॥ ३१ ॥ तेनसार्द्धिकयायत्तकोलयाद्वानमबरे ॥ अज्ञानमापदानिष्ठाकाहिनापदजानत ॥ ३२ ॥ इयससा
रसरणिवहत्यज्ञप्रमादत ॥ अज्ञस्योग्राणिदु खानिस्तुस्वान्यपिद्वानिच ॥ ३३ ॥ पुन पुनर्निवर्तितयुगप्रत्यचलाइव ॥ शरीरधनदारादा
वास्यासमनुवधत ॥ ३४ ॥ इददुदुखमज्ञस्यनकदावनशान्यति ॥ अनात्मनिशोदेहे आत्मभावमुपेयुपि ॥ ३५ ॥ असहोधमयीमाया
कयनामापिनस्यति ॥ दुर्भावस्त्वस्थितधियोवस्तुन्यधस्यदुमते ॥ ३६ ॥ अवस्तुनिसनेत्रस्यलुठतश्चपदपदे ॥ विपमुत्पद्यतेचंद्रादामो
द कुस्तुमादिव ॥ ३७ ॥

फलभोगकदलाभ ॥ २९ ॥ शिलाफलहकेनमशिलाफलकेयथातथा ॥ स्याणुनाच्छिभतरुमूलेन ॥ ३० ॥ कृतमुपकृतस्वेततत् ॥ लकुटैर्द्वेष्टे ॥ इतताहितम् ॥ ३१ ॥ कीरे
लेयः श्वा ॥ कुलकुसीत्यादिनाविहितस्यकका-कलोपश्छादस ॥ इदमज्ञानमज्ञानस्येयथाप्रवशानार्थइयथानन्त्रोपेयारित्याशयेनाह ॥ अज्ञानमिति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
युगपुगेपलक्षितलांगतर्यवामतिअचलाइवद्वानिदुल्लुघनानिच ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ दुष्टमतिं श्रुपुअविताप्याप्ताधीर्यस्य ॥ ३६ ॥ अबलमुपसहलुनिसनेत्रस्यपरपतइति
यावत् ॥ ३७ ॥

पयस क्षीरात्कटकश्च एति आगच्छति उत्पद्यत इति यावत् ॥ देहलक्षणस्य शास्त्रमले ॥ कोटरे निवसंत्यो भोगिन्यः सर्पिणी भूता आशाः प्रसूयन्ते रागलोभैर्न्यादिसर्पात् ॥ अथ वामनो मातंगस्य शृङ्खला भूता आशादु खानि प्रसूयन्ते इति आंतरबाह्यविषयभेदेनाशाभेदप्रकल्पकद्वययोज्यम् ॥ ३८ ॥ सुकटात्क्षेत्रात् ॥ न विद्यते ज्ञानयस्य स अज्ञानस्तं न रक श्री परिपालयति प्रतीक्षते ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तद्विमनोलक्षणाया सद्भूमौ ॥ ४१ ॥ तरुच्छदं पल्लवस्तस्थाना पन्नयोः स्फुरदो ह्योर्लसतो निःश्वासधूमायस्य ॥ शस्त्रजालमिव कटकदायमाना रदादता एवोल्मुकायस्य ॥ द्वेष एव दावाभिर्यस्य ॥ तन्मनस्तल्लक्षणे मरौ निजलारण्ये ज्वलति भस्मी भवतीव ॥ ४२ ॥ मात्सर्यजलपूर्णमनसि मानसे ॥ मात्सर्यमान

कंटकश्चैति पयसो दूर्वा कुरइव स्थलात् ॥ देहशाल्मलि भोगिन्यो मनोमातंग शृङ्खलाः ॥ ३८ ॥ अज्ञस्याशाः प्रसूयन्ते सुकटादिव शालयः ॥ न रक श्री रिहा ज्ञानं दुष्कृतव्यालवेषितम् ॥ ३९ ॥ परिपालयति प्रीता मयूरी वारिदं यथा ॥ नेत्रलोलालिनी लोला स्फुरिता धरपल्लवा ॥ ४० ॥ मूर्खार्थमेव विकसत्यंगना विषवह्वरी ॥ अज्ञस्य तद्विदसद्भूमावेव पेलवपल्लवा ॥ ४१ ॥ विद्यते पतगच्छा यो रागविद्रुमदुर्दुमः ॥ तरुच्छदलसद्भूमः शस्त्रजालरदोलमुकः ॥ ४२ ॥ ज्वलति द्वेषदावा भिदन्मरौ कायतापदः ॥ अज्ञमात्सर्यमनसि परापवदनच्छदा ॥ ४३ ॥ ईर्ष्याकमलिनी चिंता षट्पदा विलसत्यलम् ॥ प्रतिजन्म प्रसृष्टो ग्रधुः खकल्लोलविभ्रमम् ॥ ४४ ॥ जडमेव समभ्येति पुनर्मरणवाडवः ॥ जन्मबाल्यं व्रजत्येतद्यौवनं युवता जरा ॥ ४५ ॥ जरा मरणमभ्येति मूढस्यैव पुनः पुनः ॥ जगज्जीर्णारघद्वेस्मिन्नज्ज्वासंस्तृतिरूपया ॥ ४६ ॥ मज्जनोन्मज्जनैरज्ञो यन्नेकलशतांगतः ॥ यदेव गोष्पदा पूर्जधियः पेलवं जगत् ॥ ४७ ॥ तदेवापारपर्यंतमगाधममहात्मनः ॥ धियोदृश इवाज्ञस्य दीर्घजठरकोटरात् ॥ ४८ ॥ न प्रयांत्य परंपरं विहंग्यः पंजरादिव ॥ भावमात्र परावृत्तवासनाभारनाभयः ॥ ४९ ॥

सेऽज्ञस्येति पाठः साधुः ॥ ४३ ॥ प्रसृष्टानानाप्रतीकारोपाये वेलोपसंपणेन मार्जिता उग्रधुः खकल्लोलविभ्रमायन्तं जडमज्ञं जलमयं सुद्रुं च मरणलक्षणो वाडवो वडवानलः ॥ ४४ ॥ जन्मादीनामुत्तरोत्तरमनर्थप्रापकत्वमेवेत्याह ॥ जन्मेति ॥ ४५ ॥ आरघद्वेयत्रेघटीयत्रे ॥ ४६ ॥ गोष्पदमापूरयतीति गोष्पदा पूर्म् अल्पजलप्रायमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ अमहात्मनः परिच्छिन्ने देहात्सदर्शितः अपारपर्यंतमगाधममहात्मनः ॥ अतः अदृशः अधस्यैव अज्ञस्य धियो जठरकोटरादुदरभारणासक्तिबधनवशादपरदीर्घससाराब्धिपारं प्रयातीत्यन्वयः ॥ ४८ ॥ कुतो न प्रयाति तत्राह ॥ भावेत्यादिना ॥ परं चिखानिव्यवृत्तास्वयं भूत्वा स्मरान्द्रुपथ्यतिनां तन्मन्त्रिनिश्रुते बौद्धेषु विषयमात्रेषु परावृत्तवासनाभाराकांतत्वे दयनाभयः सत्यो विषयपक्षेऽप्युपमाजन्मचक्रस्येनेमयोनेमिस्थानीये द्वियगणा उद्धृत्य स्पष्टीकर्तुं शोधयितुं न शक्यते ॥ ४९ ॥

॥ २३ ॥ शम्भस्वरासद्गिनक्ष्णदिविवयलाग्नेयशब्दाख्या कृतार्थमन्या ॥ स्मारोरसोभोगाग्निबेशएषशब्दासम्भिवोभ्याहकार्येयाम् ॥ २५ ॥ यथानयादिमहोपाअचेतना
अविहारगमापायादिषेष्टासद्गितालङ्कारिण्योपिकिमपाभाषिन्वास्सेष न किनुविषयमानाभाषिन्वास्सेष ॥ सर्वेषामिति ॥ २६ ॥ अज्ञातमूर्खानि ॥ नि सर
स्यदतिरोप ॥ २७ ॥ अदरात्रिस्त्वदमाथायम् ॥ एषमूढानिप्यपमानपरतर्जनगर्जनपदानतार्त्तालिगमरणायनयभाभेतुत्वाद्भुगुणविस्कारवदित्याह ॥ नजनमिति ॥ २८ ॥

यन्नतनोदितार्त्ताक्रान्तरांतिप्रस्फुरतिच ॥ दणकाप्लादिकसवमाहरतित्यजतिच ॥ २९ ॥ सशब्दस्पर्शरूपाढ्यास्तरंगतरलंगका ॥ जहा
संत स्फुरद्रूपाभ्रस्फाररसासवा ॥ २५ ॥ सविहारगमापायामहोपाइवदुर्द्विष्य ॥ सर्वेषामेवचेतेषांस्त्यैवैपाचिद्व्यया ॥ २६ ॥
कित्वयाधवशादस्यापरांरूपणतांगता ॥ व्याससततयोत्पन्नाहोहकारहेत्यया ॥ २७ ॥ स्पंदमात्रार्थमेवाष्टुहस्तेनायकारिण ॥ तर्ज
नगजनमूढाद्भुवद्वगुणादिव ॥ २८ ॥ श्रूयतेमरणायैवचिद्वोधपरिवर्जितम् ॥ फलभोगोपियोमूढात्तदरण्यतरोरिव ॥ २९ ॥ तस्मिन्विश्र
मर्णयत्ताच्छिलाफलहेक्यया ॥ तेनयत्संगम सस्यास्याणुनाभुविजगले ॥ ३० ॥ तदर्थयत्कतकिञ्चित्तन्मोमलकुटैर्हतम् ॥ तस्मिन्यद
धमेदन्तंस्यक्तकिनकदमे ॥ ३१ ॥ तेनसार्द्धकयायत्तर्कोलेयाङ्गानमभरे ॥ अज्ञानमापदानिष्ठाकाहिनापदजानत ॥ ३२ ॥ इयससा
रसरणिर्वहत्यज्ञप्रमादत ॥ अज्ञस्योभ्याणिदु खानिसुखान्यपिद्वानिच ॥ ३३ ॥ पुन पुनर्निवर्तयेगुंग्रत्यचलाइव ॥ शरीरधनदारादा
वास्यासमनुयन्नत ॥ ३४ ॥ इददुष्टु खमज्ञस्यनकदाचनशान्म्यति ॥ अनात्मनिशेठेदेहेआत्मभावमुपेयुपि ॥ ३५ ॥ असहोधमयीमाया
कयनामापिनस्यति ॥ दुर्मावस्त्वधितधियोवल्गुन्यधस्यदुमते ॥ ३६ ॥ अवस्तुनिसनेत्रस्यलुठतश्चपदपदे ॥ विपमुत्पयेतचंद्रादामो
दकुसुमादिव ॥ ३७ ॥

फलभोगफललाभ ॥ २९ ॥ शिलाफलहेक्यप्रशिलाफलकेयथातथा ॥ स्थाणुनाछिन्नतरुमूलन ॥ ३० ॥ ऊतमुपकृतस्वेततत् ॥ छत्रैर्दहे ॥ इतनाहितम् ॥ ३१ ॥ कौ
लेयश्वा ॥ कुलकुसीत्यादिनाभिहितस्यशब्दा कलोपशब्दास ॥ ददमज्ञानिदमज्ञानस्यहेयतापवशनार्थदयथानत्वमेपुद्बेयाक्षित्यारायेनाह ॥ अज्ञानमिति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
युग्मपुगेपलाक्षितलांगलरयाभतिअचलादश्चरद्वानिदुल्लुपनानिच ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इष्टेभवि मृपुअचिताप्यामाधीर्यस्य ॥ ३६ ॥ अबल्लुग्यसद्गलुमिसनेत्रस्यपस्यतइति
यावत् ॥ ३७ ॥

कामादिभिरनर्थादिष्वर्थानारम्यतावहा ॥ विस्तरेणावर्णयते अज्ञानस्य विभूतयः ॥ १ ॥ तत्र सर्वविवेकापहारीण्यः सद्यो न र्थगतं पाति न्य प्रस्तुताः स्त्रिय एवाज्ञानस्य कामस्य च महाविभूतय इत्याशयेन ता एव प्रथमवर्णयति ॥ यदित्यादिना ॥ अस्य यच्छब्दस्य सर्वेषु श्लोकेषु प्रप्रतिवाक्यसबन्धमानस्य सप्रषटितमेसर्गोपात्य श्लोकोर्धेतदज्ञानविजृम्भितमित्यत्र सबन्धः ॥ मदलक्षणेददौ उदिते सति योषित क्षुब्धस्य कामक्षीरारणवस्योर्मय इव द्रानितदज्ञानस्य विजृम्भितविभूतिरिति प्रतिवाक्यं योज्यम् ॥ १ ॥ यद्धारयति तदप्यज्ञानविजृम्भितम् ॥ २ ॥ मधौ वसते वनखड्गेषु तरुषु भूमौ च ॥ मनोभूवोदासा आज्ञाप्या इव ॥ कृतमदा कामिना जनि तो न्मादाः ॥ ३ ॥ क्रव्यादा क्रव्यमात्राहारा व्याघ्रादयः ॥ गृध्रगोमाद्व्यादयस्तुलाभे अनाद्यव्यश्रुतीति पुनर्ग्रहणम् ॥ ४ ॥ रक्तपूतिगन्धवसुगन्धोयस्यास्तथाविधा स्त्रीणास्तनश्रेणि सौवर्णकलशादिवद्यदृश्येत तदज्ञानविजृम्भितम् ॥ ५ ॥ इ

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यन्मुक्तवलितारत्नभूषिताभांति योषितः ॥ मर्देदावुदिते क्षुब्धकामक्षीरारणवोर्मयः ॥ १ ॥ सौवर्णां भोजकोशस्य लोलालिपटलश्रियम् ॥ धारयन्ति दृशः स्त्रीणां कपोलतलदोलिताः ॥ २ ॥ उद्यानवनखड्गेषु भूमौ कृतमदामधौ ॥ त्रयाः सुमनसो भांति दासा इव मनोभूवः ॥ ३ ॥ क्रव्यादगृध्रगोमायु कौलेयकवलांगिकाः ॥ स्त्रियः समुपमीयन्ते चंद्रचंदनपंकजैः ॥ ४ ॥ सौवर्णकलशां भोजकलिका मातुलुंगवत् ॥ दृश्यते स्त्रीस्तनश्रेणी रक्तपूति सुगंधिका ॥ ५ ॥ रसायनेन्दुनि स्यंदमधुर्विवासवद्रवैः ॥ ओष्ठाभिधो मांसलवोला लाक्त उपमीयते ॥ ६ ॥ अत्याल्पाष्ठीवदाकारा भुजा कूरास्थिशंकवः ॥ महाबाहुलता शब्दवर्णयते कविभिः शुभैः ॥ ७ ॥ कदलीस्तंभसंभारसुंदरीभिस्तथाभूता ॥ कुचशोभोचितानंदानंदो रणालिर्विराजते ॥ ८ ॥ आपातमंदमधुरामध्ये द्दहानुबंधिनी ॥ शीघ्रावसानविरला लक्ष्मीरप्यभिवांछ्यते ॥ ९ ॥ समुपैति मतिदुःखं सुखं च शतशाखताम् ॥ दुःखशाखास्तु जायंते नानाकर्मफलाः श्रियः ॥ १० ॥

दुनि स्यंदोऽमृतम् ॥ ६ ॥ प्रत्येकं विभज्य दर्शने अत्याल्पा अष्ठीवतः पर्वणि तदाकाराश्च भुजाशब्दवाच्याः कूरा अस्थिशंकवः ॥ ७ ॥ तथा कदलीस्तंभावो वसंभार उरुसामयीयासां तथाविधाभि सुंदरीभिर्भूता कुचकलशशोभाया उचितो द्रष्टुनेत्रानंदोयस्या सकाशात्तथाविधानो रणालिर्मन्मथागारो रणस्त्रभूताकाचीयद्विराजते तदप्यज्ञानविजृम्भितमिति प्राग्वत् ॥ ८ ॥ आपाते आरमे मंदानामधुरा आपाततो ल्यमधुरावा ॥ मध्ये व्यधकाले रागद्वेषादिद्वंद्वानुपातिनी ॥ शीघ्रमवसानं क्षेयोयस्याः ॥ कतिपयजेनेषु दृश्यत्वाद्विरला ॥ ईदृशी लक्ष्मीरपि यदीभिवाछ्यते तदिति प्राग्वत् ॥ ९ ॥ यन्मतिदुःखसमुपैति यच्च सुखशतशाखतासमुपैति यच्च नानाकर्मफलाः श्रियोदुःखान्येव शाखायासां तथाविधा जायते तदपीति प्राग्वत् ॥ १० ॥

यप्ररनमृगयोपयोगिन स्येनापासा ॥ दुराहरेशकालयोरपिसवदासर्वत्रतियावत् ॥ ५० ॥ आभिर्पापिद्वदितिप्रयोगोभा
 निदयाभेराभावेसादरमाभावादित्यशयेनाह ॥ गृतेति ॥ भूतमयीमनुष्यपश्वद्विधाभिप्रचुराहिमर्वाच्योमलयद्वत्याविशेलप्रचुराचट्टिर्बलुनोभासलवमात्रिकायुष्ट्यमा
 पिकाधेनिप्रिज्यस्फुक्कमणसर्वथ ॥ मोहान्तत्वापयालोचनावेवगीरन्वपुठोयानाभाताह्विम्बाभ्यलयद्वत्याविकल्पनयासलदमत्तद्वत्यर्थ ॥ ५१ ॥ अतएवविषयेपदेर्येध्व
 अनतानिरजनानियस्यतथाविधानस्यसकल्पकलनालक्षणकल्पपादयोजयति ॥ अत्यन्तासद्भिरपिपदार्थैर्वर्तमानपूराणसमर्थत्वात्सर्वोत्कर्षेणवर्ततद्वत्यर्थ ॥ ५२ ॥ इदानी
 तादृशकल्पसहकोटिप्राप्तसारवर्तव्यवणयति ॥ अज्ञानात्तियादिना ॥ ५३ ॥ पणानिपहुषा ॥ कोरककलिका ॥ छावसीच्छीवता ॥ ५४ ॥ योपिछुक्षणाओपधयोलता
 स्पटीफर्तुनशक्यतेजन्मचक्रस्यनेमय ॥ अज्ञेनेन्द्रियगृधार्थरागान्मृगयुणातनु ॥ ५० ॥ ससारारण्यआत्मीणादुरादाभिपपिद्वत् ॥
 भूतशैलमयीदृष्टिद्वन्मांसलवमानिका ॥ ५१ ॥ मोहात्सलक्ष्यतेचित्रपदार्थानतरंजन ॥ जयत्यनल्पसकल्पकल्पनाकल्पपादप ॥ ५२ ॥
 अज्ञानात्प्रवृत्तायस्माज्जन्मपरपरा ॥ यस्मिन्निष्ठतिराजतेविशतिविलसन्तिच ॥ ५३ ॥ विचित्रचरनोपेताभूरिभोगिविहंगमा ॥
 यत्रजन्मानिपणास्त्रिभूतैरिभिरकम् ॥ ५४ ॥ फलानिपुण्यपापानिमज्याविभवश्रिय ॥ अज्ञानेदूदयेनैतायोपिदोषधय स्फुट
 म् ॥ ५५ ॥ संसारमि ॥ ३१ ॥ इनेसमुपागता ॥ जन्मजालकलापूर्णस्तम कालकृतोदय ॥ ५६ ॥ शून्यादितात्मादोपेशोजयत्य
 ज्ञानचंद्रमा ॥ अज्ञानदभ्रजस्योन्नानामृतशालिना ॥ ५७ ॥ तर्पिताशाचकोरेणचित्तरत्नरसैपिणा ॥ राजहंसविलासिन्यभ्रालेय
 शिशिरांगिका ॥ ५८ ॥ प्रातिकादु स्वमयोलोलोचनपट्टपदा ॥ धम्मिह्यतिमिरोह्यासालसत्पादुपयोधरा ॥ ५९ ॥ रामारजन्योराज
 तेतन्मील्यणविजृम्भितम् ॥ ६० ॥ अन्धयोनोत्रमधुरत्वमनयसत्त्वमापतवत्वमखिलस्यितिभगुरत्वम् ॥ अज्ञानशाखिनइतिप्रवृत्तानिरा
 मनानारुतीनिविपुलानिफलानितानि ॥ ६१ ॥ इत्यापेवासिष्ठम् ० वा ० दे ० मो ० निवाण ० मोहमाहात्म्यनानामपठु सर्ग ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥
 अस्मिन्वर्तितलक्षणेसंसारवनवेषपरशाभामुपागता ॥ ५५ ॥ अज्ञानस्येदुत्यमुक्तमुपादयति ॥ अन्मेति ॥ तम कालेविवेकसूर्यास्तमयकाले ॥ शून्येनिप्रपथेब्रह्मणिनमसि
 बउदितात्माप्रकाशमान ॥ दोषायारोधेदोषाणांशेष ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ तर्पितापोविताआशालक्षणाभ्रकोरायेन ॥ चित्तलक्षणयद्रजपुमणिलदीयोरसोविपयात्वावनामृत
 तदपिणा ॥ सूर्यमहलगतनिर्नवाग्नेनशुक्लपक्षेचदूर्ध्वैरितिभाव ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ रामालक्षणाजलम्योराभयोयद्राजेतद्वृष्टांमौल्यैर्विजिज्जितम् ॥ तच्छोभाकारेणपरि
 गतनतप्रभोभर्तकविबलुतोस्तीतिभाव ॥ ६० ॥ अज्ञानमेवसवानयदेतिरितराप्यनुपसहरति ॥ आपातेति ॥ हेरामयद्विषयेपुमसिद्धमापानमामधुरत्वमनयैर्यवसान
 तनापंतवस्वैरेतपरिच्छिन्नत्वमखिलस्यितिपुमुरत्वमभ्युत्पन्नत्वमनयैर्यवसान ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीवाशिष्ठन तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणपकरणेनवचनम् ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥

अष्टीलायंथयः ॥ १९ ॥ सत्यवस्त्वनवलबनदंतः शून्यः सकोटरश्च स्वोन्नतिभारेण भृगुश्च तलक्षणश्चेत्यष्टस्तत्रकृतालयः ॥ माया लक्षणायां बहुलया भिन्या कृष्णपक्षनिशाया
म् ॥ २० ॥ पूर्वमारंभकाले कर्णभ्यां कर्णसंनिहितकपोलयोर्गृहीत्वा ॥ २१ ॥ अह्वानादेव पुनरहृष्टिप्रसरदर्शयति ॥ निस्सारेत्यादिना ॥ क्रमशः क्रांता रचयितुमुपक्रान्ता धरा धराणां
धरा धरा दवचमुन्नतिर्यया ॥ हिंडीरस्य फेनस्य पिडिका तादृशी प्रसिद्धा स्टाष्टिर्जगृष्टिः ॥ २२ ॥ आभासाश्चिदाभासप्रकाशस्तल्लक्षणपुण्यैर्धवला उज्ज्वला सत्ताव्यावहारिक
सत्यतालक्षणालता ॥ २३ ॥ सुराचलोपलक्षितपर्वता एव महान्तःस्थूणाः स्तंभा यस्य ॥ गगनमेवाच्छादनच्छदिर्यस्य ॥ २४ ॥ स्फारे विस्तीर्णमंसारसरसि जातेषु शरीरपुष्करोषु अतः स्थ
चिद्रूपरसपानशीला प्राणषट्पदाश्चरंति ॥ एतस्यैवानदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवति आनदेन जातानि जीवतीत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ २५ ॥ नभो मार्गलक्षणे महति नीलमणिनि

दुःखशोकमहाश्रीलः कष्टकंटकसंकटः ॥ सहस्रशाखतां याति दारिद्र्यदृढशाल्मलिः ॥ १९ ॥ अंतःशून्यो न्नति ध्वस्तचित्तचैत्यकृतालयः ॥
माया बहुलया भिन्या लोभोलूको विवल्गति ॥ २० ॥ पूर्वगृहीत्वा कर्णभ्यां स्फुरंतीपरिनिश्चयम् ॥ जराजर्जरमाजरी यौवनखुं निरुंत
ति ॥ २१ ॥ निःसारक्रमशः क्रांतधरा धरसमुन्नतिः ॥ हिंडीरपिंडिके वेयं स्टाष्टिरायाति पुष्टताम् ॥ २२ ॥ आभासपुष्पधवला जगत्पल्लव
शालिनी ॥ सत्तालता विकसिता धर्मार्थफलधारिणी ॥ २३ ॥ सुराचलमहास्थूणं चंद्रसूर्यगवाक्षकम् ॥ गगनाच्छादनं चारुधियते त्रिज
गद्गहम् ॥ २४ ॥ संसारसरसि स्फारे चरंति प्राणपट्टपदाः ॥ शरीरपुष्करेष्वंतश्चिद्रूपरसपायिनः ॥ २५ ॥ नभो मार्गमहानीलकुट्टिमैकांतशा
लिनी ॥ भुवनौदरम्यांतःस्फुरत्यादित्यदीपिका ॥ २६ ॥ आशातंतुनिवद्वांगी जागती जीर्णपक्षिणी ॥ स्ववासनाशलकैतनिवद्देद्रियपं
जरे ॥ २७ ॥ अनारतपतज्जालभूतपर्णपं परा ॥ स्पंदते मरुतामृष्टा संस्तुतिव्रततिश्चिरम् ॥ २८ ॥ स्तुष्टेः कतिपयंकालं प्रलुष्टाः कुलशालिनः ॥
अधःकृतो ग्रनरकंपकाः शंकोज्झिताः क्षणम् ॥ २९ ॥ भुक्तैर्दुखंडकणिकानीलनोरदर्शवले ॥ स्वर्गमार्गसरस्यंतः स्फुरंति सुरसारसाः ॥ ३० ॥
नानाफलालिमलिना वासनाजालमालिता ॥ स्पंदामोदमयी स्फीता क्रियाविकसिता जिनी ॥ ३१ ॥

भित्तेकुट्टिमैकत्रिमभूभागे एकान्तशालिनी शोभमाना भुवनोदरे रमणीयतरा आदित्यदीपिका स्फुरति दीप्यते यत्तदप्यविद्याविजृम्भितमिति सर्वत्र ॥ २६ ॥ जागती जगदंतर्गतजीवरा
शिलक्षणा जीर्णपक्षिणी स्ववासनाशला केदं द्वियपजरे देहे यन्निबद्धा तदपि ॥ २७ ॥ मरुताम्राणेन आमृष्टा कं पिता ॥ २८ ॥ अधःपातालैस्पर्ष्टप्रदर्शनाय त्राकृतो ग्रनरकंपकाः
संतोषितस्तनशकोज्झिताः सतो यत्प्रलुष्टा स्तादपीति प्राग्वत् ॥ अथवा स्वात्मा तदात्म्या ध्यासेन अधःकृता इव उपारक्तमांसमलमूत्रादि देह नरकपंकायैस्तथा विधास्तच्छं
कोज्झिताः सतो वयंकुलशालिनो महाशया इत्यादिभिर्मानैर्यत्प्रलुष्टा स्तादित्यर्थः ॥ २९ ॥ स्वर्गलक्षणे भ्रमार्गस्थ सरसि सुरादेवास्तद्रूपाः सारसपक्षिणो यस्फुरति तदपि ॥ ३० ॥ य
च्चानाकाम्यफललक्षणैरलिभिर्मलिना क्रियालंक्षणा अजिनी विकसिता तदपि ॥ ३१ ॥

श्रीणामस्मान् विजृम्भितत्वं लक्षकाम्यकमधुमन्नकानां कर्मफलं वचसांशुनरातिथ्यात्त्वमित्याशयेनाह ॥ वदन्ति ॥ प्रतानानि काम्यकर्मविस्तारास्तुल्यसेनानेकारण्ये स्थिता
सन्तादृशैर्द्वैतानां लक्षकामजलेपनाकारानि विविधाकारा आतएव देवादिभिर्गणानां कर्मिणां कारायुहस्रक्षणाधारजावदस्थिता ॥ यतो यतानां छद्वावोद्योतस्तदशारागथापलप्रधाना
इति यावत् ॥ इदं राग कर्मकां ब्रह्मचोप्यविद्याविजृम्भितमित्यर्थ ॥ छद्वावस्य सप्तमो विष्णोर्लुग्विसगश्च 'च्छावस' ॥ दृढव्यामिमिपुष्पितावाचमित्यादिना भगवता गीता सु
दीप्तम् ॥ १११ ॥ मोहवारास्तएव काप्येप्यवदन्तानां पुन शालेणापि प्रवृत्तनमधो म्यत्तस्य स्वतः कृपेपततो बलात्प्राप्तमिषानुचितमित्याशयेन मोहवारस्वतः प्रवृत्तिर्दशयति ॥ सतते
दि ॥ कायापिन्द्रजलसुक्ष्मीरासरीर्षितारिणी विलीना मोहलक्षणा मिहिंका स्वतः श्यामला आधिरजसा च कलुषात आपि निशितिमिरेणात्स्य तथा मलायमुनायथा एति प्रवृद्ध
मित्रद्वान्तर्भवति ॥ दुर्गमर्षी कृत्यविषये पुन वृत्तपतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ भोगे प्रवृत्तस्य च विषये पुन धौघादिपुन्यभोगे शिबद्धत इत्याह ॥ कद्विति ॥ आपाततानानां स्वविशारद ५
रिणा मेदु तपयवमाना एवमात्सर्यं धिता विजनाद्यगतस्त्वहयथास्यात्तथा कद्वृत्तातः करणो जन्मलक्षणायाः प्रतिबिम्बिताया विषयस्योपचयप्रवोरागोवर्धते ॥ १३ ॥

यदजालघनाकारां कारार्यमिव रज्जव ॥ दच्छदसदशावाच प्रतानगहने स्थिता ॥ ११ ॥ सततामोहमिहिंकाकार्यसारविसारिणी ॥
यमुनाप्रादृपीवैति निमिरस्यामलाचिरम् ॥ १२ ॥ कद्वृत्तांतकरणोनानासुखविशारद ॥ वदन्ते हि गतस्नेहं जन्मप्रतिविषारस ॥ १३ ॥
व्याधूतजराकीणजनतापणं राजय ॥ स्वकर्मपवनार्वातिनानावकरेणव ॥ १४ ॥ कालकवलितानतजगत्पक्वफलोप्ययम् ॥ घस्म
राचारजठरकल्परपिनृत्प्यति ॥ १५ ॥ मोहमारुतमापीयत्वचा विषमचारिण ॥ स्फुरंतीहाहयश्चिन्ना रीतिलाचलदोमय ॥ १६ ॥ धि
तापि गाचोपहता विवेकदूदयविना ॥ तमसेवनिरालोकायातिर्यौवनयाभिनी ॥ १७ ॥ जिह्वाजर्जरतामेनिप्राकृतानुनयज्वरे ॥ प
द्मफांटरकोणस्पमपिसूत्रीहिमैरिव ॥ १८ ॥

ततश्च कमात्सुयादीनीं भाणतद्वियोगदुःखपरपराश्रयतीत्याशयेनाह ॥ व्याधूतेति ॥ व्याधूता पातिताम्याप्यादि अर्वाकाकीणजनताः पुत्रादिपरिजनसमूहा एव पर्णराजयोयैस्त
याविधानानां विधा अवकरणवद्वा विषयकदृष्टिहारिणां विषये भेदायेयुतया विधा स्वदुर्कर्मपरिपाकलक्षणाः पवनवाति ॥ १४ ॥ ततः स्वस्यापि सृष्ट्युरितिसंवेदिव जन्मपरपरयादृ
त्यमुत्प्रेषणेश्च इत्याह ॥ कालद्विति ॥ १५ ॥ एवमिव सन्माननसजीवानहिलेनेयेहोते ॥ मोहेति ॥ रीतिलस्याधि विषयतापयुन्यस्याचलस्य च ब्रह्मणो दीप्तयः प्रकाशायमाना जी
वा दहससोरोधघातय सर्पा एव ॥ मत्सुज ॥ यत एते मोहलक्षणा राजमापीयातः पूरयित्वा स्थिताः पुनर्विज्यमानयानानां देहलक्षणया त्वचापोलक्षिता विषयचारिण कु
दित्तगतपः दुरन्तिसचलनीत्यर्थ ॥ १६ ॥ तैः प्रतिजन्मप्राप्यमाणार्थं बन्मपिमोहसाधनेन विवेकैराग्यप्रवणारिष्णुपयोजनादौ देव्याशयेनाह ॥ धिनेति ॥ याति ते बाभिति
रोच ॥ १७ ॥ एवमतीत्यभिप्रायीनामपि विषयार्थानर्थायतिर्दशयति ॥ जिह्वादिना ॥ प्राकृतानां पात्राणां जीपुषादीनां अनुपपन्नकोपापवचनतत्पुकेज्वरैः सता ॥ जिह्वोपेक्षण
मोक्षपयममपरमदुरावष्टम्भं तन्मलक्षयते ॥ उक्तोप्यायश्च सारायमवपि ह्यय ॥ १८ ॥

अधीलासंययः ॥ १ ॥ सत्यवस्तनवलंबनादत शून्य सकोटरश्वत्वनिभारेण भुग्मश्चित्तलक्षणश्चेत्यवक्षस्तत्रकृतालयः ॥ मायालक्षणायांबहुलयाभिर्न्याकृष्णपक्षनिशाया
म् ॥ २० ॥ पूर्वमारंभकालेकर्णान्निहितकपोलयोर्गृहीत्वा ॥ १ ॥ अज्ञानादेवपुनरुत्थिप्रसरदर्शयति ॥ निरसरेत्यादिना ॥ क्रमशः क्रांतावचयितुमुपक्रांताधराधराणां
धराधरद्वयसमुन्नतिर्यया ॥ डिंडीरस्यफेनस्यपिडिकातादृशीपसिद्धास्तृष्टिर्जगदृष्टिः ॥ २२ ॥ आभासाश्रित्वाभासप्रकाशास्तल्लक्षणपुष्पैर्धवल्लाउज्ज्वला सत्ताव्यावहारिक
सत्यतालक्षणालता ॥ २३ ॥ सुराचलोपलक्षितपर्वताएवमहातः स्थूणाः स्तंभायस्य ॥ गगनमेवाच्छादनच्छदिर्यस्य ॥ २४ ॥ स्फारेविस्तीर्णमंसारसरसिजातेषुशरीरपुष्करेषुअतःस्थ
चिद्रूपरसपानशीला प्राणषट्पदाश्चरंति ॥ एतस्यैवानदस्यान्यानिभूतानिमात्राभुपजीवति आनदेनजातानिजीवंतीत्यादिश्रुतेरिति ज्ञावः ॥ २५ ॥ नभोमार्गलक्षणेमहतिनीलमणिनि

दुःखशोकमहाष्ठीलः कष्टकंदकसंकटः ॥ सहस्रशाखतांयातिदारिद्र्यदृढशाल्मलिः ॥ १९ ॥ अंतःशून्योन्नतिध्वस्तचित्तचैत्यकृतालयः ॥
मायाबहुलयामिन्यालोभोलूकोविवलगति ॥ २० ॥ पूर्वगृहीत्वाकर्णाभ्यांस्फुरंतीपरिनिश्चयम् ॥ जराजर्जरमार्जारीयौवनखुनिरुत
ति ॥ २१ ॥ निःसाराक्रमशः क्रांतधराधरसमुन्नतिः ॥ डिंडीरपिंडिकेवेयंस्तृष्टिरायातिपुष्टताम् ॥ २२ ॥ आभासपुष्पधवल्लाजगत्पल्लव
शालिनी ॥ सत्तालताविकसिताधर्मार्थफलधारिणी ॥ २३ ॥ सुराचलमहास्थूणंचंद्रसूर्यगवाक्षकम् ॥ गगनाच्छादनंचारुध्रियतेत्रिज
गद्गहम् ॥ २४ ॥ संसारसरसिस्फारेचरंतिप्राणषट्पदाः ॥ शरीरपुष्करेष्वंतश्चिद्रूपरसपायिनः ॥ २५ ॥ नभोमार्गमहानीलकुट्टिमैकांतशा
लिनी ॥ भुवनौदरम्यांतःस्फुरत्यादित्यदीपिका ॥ २६ ॥ आशातंतुनिबद्धांगीजागतीजीर्णपक्षिणी ॥ स्ववासनाशलकेंतनिबद्धेद्रियपं
जरे ॥ २७ ॥ अनारतपतज्जालभूतपर्णपरंपरा ॥ स्पंदतेमरुतानृष्टासंस्तुतिव्रततिश्चिरम् ॥ २८ ॥ सृष्टेः कतिपयंकालंप्रत्यूषः कुलशालिनः ॥
अधःकृतोग्रनरकंपकाः शंकोज्झिताः क्षणम् ॥ २९ ॥ भुक्तंदुखंडकणिकानीलनीरदर्शवले ॥ स्वर्गमार्गसरस्यंतःस्फुरंतिस्फुरंतिस्फुरंति ॥ ३० ॥
नानाफलालिमलिनावासनाजालमालिता ॥ स्पंदामोदमयीस्फीताक्रियाविकसिताजिनी ॥ ३१ ॥

मितेकुट्टिमैकांतशालिनीशोभमानाभुवनोदरमणीयतराआदित्यदीपिकास्फुरतिदीप्यतेयत्तदप्यविद्याविजृम्भितमिति सर्वत्र ॥ २६ ॥ जागतीजगदंतर्गतजीवरा
शिलक्षणाजीर्णपक्षिणीस्ववासनाशालाकेइद्रियपजरेदेहेयन्निबद्धातदपि ॥ २७ ॥ मरुताप्राणेनआमृष्टाकंपिता ॥ २८ ॥ अधःपातालस्पष्टंप्रदर्शनायधात्राकृतोग्रनरकंपकाः
संतोषितपतनशकोज्झिताः सतोयत्प्रत्यूषास्तदपीति प्राग्वत् ॥ अथवास्वात्मतादात्म्याभ्यासेनअधःकृतास्तिरस्कृताइवउपारक्तमांसमलमूत्रादिदेहनरकंपकायैस्तथाविधास्तच्छं
कोज्झिताः सतोवयंकुलशालिनोमहाशयाइत्याद्यभिमानैर्यत्प्रत्यूषास्तदित्यर्थः ॥ २९ ॥ स्वर्गलक्षणेभमार्गस्थसरसिसुरादेवास्तद्रूपाः सारसपक्षिणोयस्फुरंति तदपि ॥ ३० ॥ य
च्चानानाकाम्यफललक्षणैरलिभिर्मलिनाक्रियालक्षणाअजिनीविकसितातदपि ॥ ३१ ॥

भगवन्निद्रायाऽसुप्तस्य जातिः ॥ ३२ ॥ अथ अपराधतिदिनभिक्षापरिमाणान्दुलेखेव ॥ ३३ ॥ क्षणभगानिचिरनश्वराणि ॥ ३४ ॥ कम्पानिसन्ध्यवहास्समया
 नि ॥ अपरपत्राणि ॥ युगवर्दिनायुगार्ताधिना ॥ ३५ ॥ वैपरीत्यविपरिणामम् ॥ ३६ ॥ एतादृशानर्थपरदशनिप्यक्षानाकुतोन्ननिर्वैवोदयलाभाह ॥ सुध्येरिति ॥ यास
 नादेवलाभिः उभितार्त्ताअनुबुद्धिर्नाभिः अप्यदाव्यलक्षणाधीरतायतेनैकेभ्यद्विभिः प्रत्यर्थ ॥ ३७ ॥ यावासनाज्ञाननाज्ञानाभाधेप्यधिकारभारम्भबलार्थाद्विशरीरमन्वत
 रकालपर्यन्ततस्या केनायेनभंगमस्तकिरित्याशयेनोदाहरति ॥ शतशदति ॥ स्वपराक्रमेणशतशोविद्वुतानप्यरीमपुनयुनयुद्धाभिकाक्षयाधारयन्निपालयतीतिविद्वुतारिष्ठा
 स्ययारिरेतनुपैरेत्यभिप्रायानुभवेवुनमन्यादिविषयभ्रमलयोधेगोयस्यालथाविधामपिरेद्रीतनुवासनायद्वहति यावदधिकारधास्यतितवपीस्यर्थः ॥ ३८ ॥ भूतसर्गएवपासुपरप
 रायस्यानयाविधात्रिपनिलक्षणाथाकाललक्षणस्यस्थालस्यगलानरयद्विशतितवपि ॥ सर्पाणां बायुभक्षकस्यसिद्धेरुद्येक्षा ॥ ३९ ॥ अभावोनाशस्तुल्यमेववद्वामुखे
 वराकीन्स्टिशाफरीसुरंतीमवपल्वले ॥ रुतांतददृग्धेणशठेनविनिर्गुत्यते ॥ ३२ ॥ तरगफेनमालेवसैवान्येवचभगुरा ॥ अथ श्वोपरेंदु
 लेखेवममुदेतिविचित्रता ॥ ३३ ॥ भूरिभूतशरावाणिक्षणभगानिकुर्वता ॥ इदकालकुलालेनचक्रसपस्वित्यते ॥ ३४ ॥ असंख्याता
 निफल्सानिसंजातान्यषलंपदे ॥ जगज्जगलजालानिदधानियुगवर्दिना ॥ ३५ ॥ भावाभावावरपर्यते सुखदुःखदशाशतै ॥ वैपरीत्यप्र
 यात्येवमजसंजागतीत्येति ॥ ३६ ॥ सुखेयुगपरावर्त्तैर्वासनादृखलौभिता ॥ महाराशनिनिपातैश्चनभ्रमाबुद्धधीरता ॥ ३७ ॥ शतशो
 विद्वुतारिधेदनुपुनैरभिपुताम् ॥ भवभ्रतयामर्द्रीतनुवहतिवासना ॥ ३८ ॥ विशत्यविरतंभूतसर्गपासुपरपरा ॥ नित्यंनियतिवात्येयं
 कालव्यालगलान्तरम् ॥ ३९ ॥ पदार्थाभिसिसर्वाणिफलफेनानिसर्वत ॥ पतत्यविरतापातमभावावद्वामुखे ॥ ४० ॥ सूरत्याकस्मि
 योद्धृताविचित्रद्रव्यशक्तय ॥ स्वभावमात्रसपन्ना स्पंदश्रियइवांस ॥ ४१ ॥ भूतभौक्तिकसपूर्णनिबृहत सुबहुनपि ॥ जगत्कलभका
 नन्तिमृतांतोदिकेकेसरी ॥ ४२ ॥ कुलशैलफलाभेपक्षपुजा फलानृज ॥ जायतेचक्षियतेचध्रियतेचजगत्त्वगा ॥ ४३ ॥
 यस्ततितदपि ॥ ४० ॥ स्वभावः अपिष्ठानसत्तावन्माधेणसुपन्नालब्धस्वरूपाआकासिभेनातर्क्येणवासनावैविध्येणोद्धृताश्चालितायास्तुरतिप्रसरतितवपि ॥ ४१ ॥ कल
 भकात्रयसंगजाग्यदस्मिदपि ॥ ४२ ॥ कुलशैलादिमवबादयउपभोग्यत्वान्वाश्चफलाभिनियेयम् ॥ मेघाएवभोगत्याकारसादस्याभ्यापयक्षपुजायेयम् ॥ फलानिआम
 अनिसवतपरिरोधयन्निविचिन्वतीतिफलाभृज ॥ यजेजगत्कल ॥ गच्छतिउत्तरायणदक्षिणायनादिभार्गेणसदाचर्यतीतिजगतिजीवास्तुल्यसणा स्वगाः पक्षिणोपजायते
 यन्निपयनपतप्रिपतैयाबन्धरणजीवितदप्यज्ञानविजृम्भितमित्यर्थः ॥ अथकुलाफलानामूलमप्यापभागानागमस्यैवैरुपभोग्यत्वाकलत्वोद्येयानोपभोग्यत्वायनमार्गं
 परबुधूभतेनापमेपत्तादिनाबोधाधोगतिनिवाहकत्वात्सन्नोदाहोप्या ॥ ४३ ॥

दृष्टिस्तपश्चमवलंब्याह ॥ चिदिति। स्पदैश्चाक्षुषादित्तिव्याप्तिर्निर्स्तावरणस्पटत्वाच्छुभायाम् ॥ सौरंगद्रव्यस्थानीयं पंचभिर्बाहिरिन्द्रियैर्विदधातिदृष्टिमात्रेणसृजतीतिविधिर्दृष्टासएवचित्रकृत ॥ ४४ ॥ तस्यादृष्टिस्तद्वैस्थावरजगमयोरनुभवेयोविशेषस्तप्रथमस्थावेरषुदर्शयति॥ अजस्रेतिद्वाभ्याम् ॥ स्थावरजातयः स्वस्यात्मन समुत्थानजगदाकारेणविवर्तस्तत्कारिणीमजस्रगत्वत्वादिविशेषणविशिष्टासूक्ष्माकालस्यकलनाध्यानैवतरेणबहिःस्फुटव्यवहाराक्षमेणानुभवेनअन्ववेक्ष्यस्थिताइतिद्वयोरर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ततो जगमेषुविशेषदर्शयति ॥ रागेति ॥ ४७ ॥ तेष्वपिकमिकीटादीनादुखानुभावानि शयसनिमित्तदर्शयति ॥ सुदुष्कृतेति ॥ सुदुःखानि शयेन दुष्कृतोत्तमैस्तत्फलभोगानुसारिध्यानान्येवचरितुंशीलयासातथाविधा ॥ ४८ ॥ समयदेवास्तजततत्तदनुमधियतेतिश्रुते कालकवलनीयत्वस्थावरजगमानांसमानमित्याह ॥ क्षणेनेति ॥ ४९ ॥ एवस्थाव

चिद्विस्तौस्पदशुभ्रायारंगैः पंचभिर्रिन्द्रियैः ॥ उन्मीलयतिसंसारचित्राणिविविधचित्रकृत ॥ ४४ ॥ अजस्रगत्वरं सर्वपरिवर्तविधायिनीम् ॥ निमेषशतभागांगीमसदुःसाधितां कुराम् ॥ ४५ ॥ सूक्ष्मां कालस्य कलनां स्वसमुत्थानकारिणीम् ॥ ध्यानेनैवान्ववेक्ष्यताः स्थिताः स्थावरजातयः ॥ ४६ ॥ रागे द्वेषसमुत्थेन भावाभावमयेन च ॥ ४७ ॥ सुदुष्कृतोत्तमध्यानचा रण्यो धरणीतले ॥ नियत्यानियतं कालं पीड्यते कीटपंक्तयः ॥ ४८ ॥ क्षणेनाहस्य एव दं निगिरत्यखिलं सुखी ॥ सुदुर्लक्ष्य बिलः कालव्यालो विपुलभोगवान् ॥ ४९ ॥ कालेन किंचिदालक्ष्य स्वशरीराकुलीकृताः ॥ शीतवातातपप्रौढाः प्रोह्य ससुषुप्पदीप्तयः ॥ ५० ॥ फलप्रदाश्चरं तीहशीलिनः श्वभ्रविग्रहाः ॥ पयःपटलविश्रांतत्रैलोक्यां भोजकोदरे ॥ ५१ ॥ करोति घुंग्रुमं भूरिभूतभ्रमरपेटिका ॥ ब्रह्मांडभैक्ष्यभाण्डेयं कालीभगवतीक्रिया ॥ ५२ ॥

रेषु नियतकालफलपुष्पादिपरिणामशालित्वमनिवार्यशीतवातातपादिसहत्वं च विशेषइतिदर्शयति ॥ कालेनेतिसार्धेन ॥ श्वभ्रं भूविलंतत्रप्रविष्टोविग्रह शरीरमूलभागोयेषां तथाविधाः स्थावराः किंचिद्रोजकस्वपरादृष्टमालक्ष्यनिमित्तीकृत्यमनुष्यपक्षि सर्पादिभिः स्वशरीरे आकुलीकृताः पीडिता वसनादिकालभेदेन प्रोह्य ससुषुप्पदीप्तयः फलप्रदाश्च अतएवशीलिनस्तपःशमदमतिनिक्षौदायार्थं दिशीलवतइव चरति कालनयति ॥ ५० ॥ इदानीलोकत्रयमंभोजत्रयत्वेन कल्पयित्वा तत्रत्यचरप्राणिनिकायभ्रमरसमूहत्वेनोत्पेक्षते ॥ पय इत्यर्द्धाभ्याम् ॥ यद्यपि पृथिव्येव पद्मपत्रवज्जले प्रतिष्ठिता पुराणादिप्रसिद्धानां तिरिक्षुलोकोत्थापितयोः पित्रिदृष्टतजलकार्यत्वाज्जलभागप्रतिष्ठितत्वमस्येवेति सूचनाय पटलपद्म ॥ ५१ ॥ घुंग्रुमं गुजाध्वनिम् ॥ भ्रमरपेटिका भ्रमरसमूहः ॥ इदानीफलनियताप्राणि क्रियां कालीत्वेन ब्रह्मांडचतदीयभिक्षापात्रत्वेन चतुर्विधभूतभ्रमचतदीयभैक्ष्यभावेनोत्पेक्षते ॥ ब्रह्मांडेति ॥ कालस्य स्त्री काली पूर्णगृहीता भूतभिक्षां स्वभर्त्रे कालालयद्वैवद्वैवपुनः पुनर्दत्त्वा अन्यामन्या भूतभिक्षां जिघृक्षतीत्यर्थः ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ अतोयैवमैव ब्राह्मिका आर्तातरेतेन स्वभावेन ॥ धरागिरिखरादिका
॥ ५४ ॥ चिच्छक्तिश्चिदाभासः संवमतो वषोऽपि प्रीयत्या अतएव स्थूला
॥ ५५ ॥ सप्तमस्तान्मिथो विस्मृता हस्तायस्या ॥ नीलमबलनस्तदंशं बभ्रुसरीयेन परीयता ॥ ५६ ॥ इज्जतिपिनिहितधीत्यादिनापरेर्दीर्घं ॥ आपचैव हलंतानां भितिभागु
॥ ५७ ॥ इदानीं कालब्रह्माण्डत्वनवर्णयति ॥ मग्नमिति ॥ निष्ठाद्वयभावे ॥ ५८ ॥ अस्याएव वक्षणा ॥ बीसाया मध्यमी भावः ॥ अगाध रसस्य दोर्भातिसह
रिमतटाग्न ॥ ५९ ॥

स्वयदनेवद्वैवभूतभिक्षाजिपृक्षति॥तिमिरालीफकयरीइहर्कचपलेक्षणा॥ ५३॥ब्रह्मोपेन्द्रमहेंद्रादिधरागिरिवरादिका॥ब्रह्मतत्त्वैकपि
टकालंबमानमयोधरा॥ ५४॥चिच्छकिमाढकास्यूलातरलाघनचापला॥तारकाजालदर्शनासध्यारुणतराधरा॥ ५५॥समस्तपद्मि
नीइन्नाशतक्रनुरानना॥समात्रिमुक्तालतिकानीलांथरपरीवृता॥ ५६॥जयूहोपमहानाभिर्वनश्रीरोमराजिका॥भूत्वाभूत्वाविन
स्यतीत्रिलोकोढकामिनी॥ ५७॥असरुज्जायेतेनष्टाभूरिविभ्रमकारिणी॥मग्नमन्यैरयोन्मग्नभीमेकालम्हार्णवे॥ ५८॥प्रतिकल्प
क्षणक्षीर्णनैर्झांडस्फुटदुद्दुदै॥कालेऽगार्धरसस्यद्विस्त्यत्वास्त्यत्वापुनपुन॥ ५९॥कल्पमात्रनिमेषेणोड्डीनाकारणसारसा॥उत्परयोत्प
रयनाशिन्यसतमास्त्रविधियुत॥ ६०॥कालमेषेस्फुरत्येताश्चिद्यकाशवनोद्यमा॥प्रपतद्भूतविहगापतंत्यविरतभ्रमा॥ ६१॥का
लतालाकिलोत्तालाद्ब्रह्माढफलपालय॥उन्मेषकृतवर्षिचस्तृयोदेवनायका॥ ६२॥निमेषकृतसहारासंतिकेचनकुत्रचिन् ॥निमे
पोन्मेषसंक्षीणकल्पजालासहसरा॥ ६३॥रुद्राकेचनविपतेतस्मिन्निश्चित्यरमेपुन॥तेपियस्यनिमेषेणस्रवंतिनस्रवतिच्च॥ ६४॥ता
द्रशोप्यस्तिदेवेशोत्पन्नंतैयक्रियास्थिति॥अनतसंकल्पमयेशून्येषब्रह्मणपदे॥ ६५॥

सत्तृणाञ्जलस्यदोयस्मिन् ॥ ५९ ॥ कारणभूतहिरण्यगर्भसारसा ॥ सारससदृशास्काऽस्यनदत्वकल्पनागम्यते ॥ मेघत्वेनतकल्पयति ॥ उत्सस्योत्पत्येति ॥ ६० ॥ विद्यका
शरपवनवन-सप्तजनेनउपम-प्रकाराशक्तिपाताम् ॥ तस्यग्रासासर्वविद्विधादीनिश्रुते ॥ ६१ ॥ उष्णालवसुन्मतात्कालक्षणात्कालदशायत्ततोभूतानिभ्राजिनस्तल्लक्षणा
बिहृगा काकायेभ्यस्तथाविधा ॥ ब्रह्माहलक्षणागंकलानांपालय-पक्षय-प्रपतति ॥ अतर्हिनेहेमुक्तवसूचनत्काकतालीपण्यायोभोवेक्षित ॥ देवनायकाबिष्णुछेदभरसबा
शिवालया ॥ ६२ ॥ ६२ ॥ विबूषेपरमेपरमकारणे ॥ तेरुश्रावपि ॥ ६३ ॥ इयच्छर्माक्षियास्थिति कर्मोपासनफलभाबस्थितिरताअसल्याता ॥ मन्त्रिकदण्डेसाम्याप्यतइ
मित्रेभ्यायायोत्सर्वदंमभाभ्याभावाभावनानुकेत्याशयेवाह ॥ अर्ननेति ॥ ६५ ॥

चित्रस्य आश्रयसहस्रस्य पूरका ॥ अज्ञानविभूतिप्रपञ्चनमुपसहरति ॥ एवमिति ॥ ६७ ॥ उक्तमेवार्थसंक्षिप्य स्पष्टमाह ॥ याः सपदइति ॥ ताः सर्वा अज्ञानलक्षणस्य तीव्र
 स्य गढस्य निमिरस्य विभूतयः ॥ एतद्विशेषणत्वादेव ता इति पदेन पुसकमनपुसकेनेति नपुसकैकशेषस्याप्रवृत्तिः ॥ अद्वैतत्वरूपविशेषणानामिति वाच्यमिति तन्निषेधात् ॥ ६८ ॥
 इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णनं ० सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ वर्णिताकारणा विद्याजगद्यस्या विभूतयः ॥ कार्या विद्या भवार्णये लतात्वेनेह वर्णयते ॥ १ ॥ तत्रा
 दौ विषयनिर्दिष्टवर्णनप्रकारप्रस्तौति ॥ ससरोति ॥ कूटस्थत्वाच्चिदेवपर्वतस्तत्तटे स्थिता ॥ कारणविद्या व्यावृत्तयेऽस्तद्व्यविद्याख्येति ॥ कदाकीदृशीति कालभेदेन विकासैव चि
 व्यद्योतनार्थमातद्वर्णयामः श्रूयतामिति शेषः ॥ १ ॥ बृहतो मेव दिवः पर्वता एव पर्वणि काण्डस्य सैराढ्या ॥ ब्रह्माण्डपदेन तदावरणानि गृह्यते तल्लक्षणत्वभिः समावृता ॥ लोकैर्जनैः
 न संभवति कानामशक्त्यश्चित्रपूरकाः ॥ एवमक्षीणसंकल्पलब्धार्थभरभासुरा ॥ जागतीकल्पनायेयंतदज्ञानविजृम्भितम् ॥ ६६ ॥ याः
 संपदो यदुत संततमापदश्च यद्वात्ययौवनजरामरणोपतापाः ॥ यन्मज्जनंच सुखदुःखपं पराभिरज्ञानतीव्रतिमिरस्य विभूतयस्ताः ॥ ६७ ॥
 ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० ॥ अज्ञानमाहात्म्यं नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ संसारवनखंडे स्मिंश्चित्पर्व
 ततटे स्थिता ॥ कीदृशीं स्थित्यविद्यास्थालताविकसिता कदा ॥ १ ॥ बृहत्पर्वतपर्वद्व्या ब्रह्माण्डत्वसमावृता ॥ देहयष्टिरियं यस्यास्त्रिलो
 की लोकासिनी ॥ २ ॥ सुखंदुःखं भवोभावो ज्ञानमज्ञानमेव च ॥ अत्रैतान्युरुत्तानि मूलानि च फलानि च ॥ ३ ॥ सुखादविद्योदेत्युच्चै
 स्तदेवातिप्रयच्छति ॥ दुःखादविद्योदेत्युच्चैस्तदैवैपाफलस्य लम् ॥ ४ ॥ भवादविद्योदेत्येपातमेव फलतिस्फुटम् ॥ भावात्सत्तामवाप्नोति त
 मेव फलतिक्षणम् ॥ ५ ॥ अज्ञानाद्विमायाति तदेव स्यात्फलं स्फुटम् ॥ ज्ञानेनायाति संवित्तिस्तामेवातिप्रयच्छति ॥ ६ ॥ नानाविधो ह्या
 सवती वासनोदशालिनी ॥ घनप्रवालतरलातनुरस्या विजृम्भते ॥ ७ ॥ दिवसव्यूहकुरुमायाभिनीलो लपट्पदा ॥ अजस्रं संपदमानै
 षा प्रपतद्भूतपल्लवा ॥ ८ ॥

कासिनी पत्राकुरादिविकासवती इयचिलोकीयस्यादेहयष्टिः सस्यानम् ॥ २ ॥ भवोजन्म ॥ भावः स्थितिः ॥ अत्र अविद्यालतायाम् ॥ उरुवृत्तानि प्रतिदिनं वृद्धित्वभावा नि ॥ ३ ॥
 मूलत्वफलत्वचसुखादेरुपपादयति ॥ सुखादित्यादिना ॥ भुज्यमानात्सपत्न्यादिसुखादयेपि मेइतो धिकासंपद्भूयादिति रागलक्षणा अविद्योदेति सा च यज्ञदानादिधर्मद्वारा सुखं फल
 ति ॥ दारिद्र्यादिदुःखाच्च घनतृणादिलक्षणा अविद्योदेति सा च पापवासनयादुष्प्रतिग्रहचौयाद्यधर्मप्रवृत्तिद्वारा पुनस्ततो धिकंदुःखं फलतीत्यादिसर्वत्रोक्षम् ॥ एवकारः सर्वत्र नि
 नक्रमः ॥ फलत्वेवेति योज्यम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ज्ञानेन प्रत्यक्तत्त्वविमर्शेन सवित्तिरुत्तरोत्तरभूमिका धिरोहलक्षणा ज्ञानवृद्धिः ॥ अतः सप्तमभूमिकायाम् ॥ ६ ॥ प्रासंगिकमुपपाद्य
 प्रस्तुतालतामेव वर्णयति ॥ नानाविधेति ॥ ७ ॥ नानाविधो ह्यासवतीत्येतत्पंचयति ॥ दिवसेत्यादिना ॥ रागादिना प्रपतति प्रधाना निभूतानि प्राणिन एव पल्लवा यस्याः ॥ ८ ॥
 १ इत्वाभावश्चादसः

आगत्यागस्य कर्मवायुनापुनः पुनः प्रमत्तत्वाच्चित्तकस्मिन्निधिरधिकारिभूतपञ्चवर्षाशेषे विवेकलक्षणं करिणीप्रतिपत्तितया च क्वाचिद्विचारशुभापेक्षतवात्तन विपयतठविश्लेषणेन
विभूयनकप्यते ॥ धूतरजा-निरस्तदुषासनापरगापिदेषासत्कराच्युतापुनर्विपयतल्लणाप्रसक्तियेति ॥ १॥ जायमानैर्भिषगभ्याविषयालौक्या ॥ सजाते पुमपीयायुर्भिरव्यदुरा
आनश्मितास्या ॥ १० ॥ अमलक्षणेपुण्यवहुदुःखरागाद्यदिभिर्नीर्यानिर्वकारा ॥ विनाराभरणानितक्षणेपुण्यस्वासाधिच्छिदेपुण्यलाहिरीर्यमाणेष्वपराभ्याकुला ॥ भो
गानाविषयाणामाभोगेनुभबलद्विपयेणरसेनरागमकरदेनापूणा ॥ ११ ॥ सर्वतकुसुमोपेतैरियदुक्तद्विष्टोति ॥ विकर्षत्यदति ॥ यद्दानवपङ्कजा ॥ चद्रार्कसंविताआवल

आगत्यागत्यपततिविवेककरिणीक्वचित् ॥ विधूयतेधूतरजा प्रसर्त्तिपुनरेतिच ॥ १॥ जायमानप्रवालाढ्यासजानाकुरदंतुरा ॥ सर्वतुकु
सुमोपेतासमग्रसशालिनी ॥ १० ॥ जन्मपवाहिनीरधाविनाशच्छिद्रचचुरा ॥ भोगाभोगरसापूर्णाविचारैकघुणक्षता ॥ ११ ॥ विक
सत्य प्रतिदिनचद्रार्कार्कवलचोभित ॥ व्योम्निवातविलोला निपुण्याण्यस्या किलग्रहा ॥ १२ ॥ अस्या प्रस्फुरिताकारा कोरकत्वमुपागता ॥
पूरिताकाशकोशायास्तारकारधुनदना ॥ १३ ॥ चद्रार्कदहनलोकायस्यास्तर्कौसुमरज ॥ अनेनेयहिगौरंगीक्षीवचेतांसिकपति ॥ १४ ॥
मनोमानगविधुतासफलकलफिला ॥ इन्द्रियव्यालसयाघाटण्यात्वगुपरंजिता ॥ १५ ॥ नीलाकाशतमालागसश्रयेणोन्मत्तिगता ॥
रोदसीजानुसुप्तं माभुवनोपानमूंपिता ॥ १६ ॥ अधोर्ध्वं द्वांद्वस्वहेपुस्वालवालेनजालिता ॥ विधूतारोपजलधिजलक्षीरारिदिसेचना ॥ १७ ॥
धयीविलोलभ्रमररमणीपुष्पपुजिका ॥ चित्सपदवातचलिताक्रियाविमलपुत्तिका ॥ १८ ॥

योग्योतिर्भक्त्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ चद्रार्कदहननायालोका-यकारायस्याल्लतप्रसिद्धकौस्तुभकुसुमसवधिरज ॥ अनेनरजसाचेतौसिकर्पतिमनोहराभातीतियावत् ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ नीलाकारालक्षणस्ततमाट्टक्षस्यागसश्रयेणोन्मत्तिविलारागता ॥ रोदसीयावायुधिय्यीतेरेवसक्तुचित्तान्मायाकारा सुस्तभापरितोमूलावटभायस्या ॥ १६ ॥
समाभ्यिखानलक्षणेनरोअनेनालवालेनविधूतारोपजलधिजलक्षीरारिदिसेचनानीर्जलिता ॥ १७ ॥ धयीकाम्यकर्मकाटलक्षणजेद्वधयतितावि
लोला ॥ रागिजनाएवभ्रमरायस्याअतएवतदुपभोग्यारमणय-खिय-पुष्पपुजानियस्या ॥ क्रियाराभ्येनस्वाभाविकमदक्षिपरजनालक्ष्यते तएवविपुलाबहुलायूलपञ्चकाट
रिपुप्रभत्य पुत्तिका भ्रमरकीटजातयोरयस्याम् ॥ १८ ॥

कुक्रमशासनिपिद्धक्रिया ॥ जीवानांजीवनेर्जीवनोपायेर्निराधार्पूर्णा ॥ तस्याःप्रसिद्धलताविलक्षणाभ्यपिबहुविधैचिज्याणिदर्शयति ॥ नानेत्यादिना ॥ नानाविधैरामौदे
विषयवासनागधैर्मदप्रदामूढानाम् ॥ १९ ॥ विवेकिनांतुनानोपशममैवैचिज्यलक्षणनानाकुसुमभासिनी ॥ वर्षेणपुष्पफलमकरदरजोवर्षेणविकासिनी ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥
नित्यप्रवाह्रूपेणाच्छेदिनी ॥ २३ ॥ नित्यमभीक्ष्णम् ॥ तरुणीपल्लविता ॥ २४ ॥ परामृष्टाविचारितासनीविनश्यति ॥ २५ ॥ तस्यविचारयितुंस्फीतेपूर्णस्मिन्निअंतर्गलितानावा

कुक्रमजगरव्यासास्वर्गश्रीपुष्पमंडपा ॥ जीवजीवननिरंधानानामोदमदप्रदा ॥ १९ ॥ नानोपशममैवैचिज्यनानाकुसुमभासिनी ॥ ना
नाफलावलीव्यासानानावर्षविकासिनी ॥ २० ॥ नानालवालवलयानानाविहगधारिणी ॥ नानापरगपरुपानानाभूधरजालिका ॥ २१ ॥
नानाकलाकुड्मल्लिनीनानावनगणोत्थिता ॥ नानागिरितारूढानानादलनिरंतरा ॥ २२ ॥ जाताचजायमानाचक्षियमाणातथामृता ॥
अर्द्धच्छिन्नातथाछिन्नानित्यमच्छेदिनीतथा ॥ २३ ॥ अतीतावर्तमानाचसत्येवासत्यवत्सदा ॥ नित्यमत्यंतरुणीनित्यंशेषमुपेयुषी
॥ २४ ॥ महाविषलतैपाहिसंसारविपमूर्छनाम् ॥ ददातिरभसांश्लिष्टापरामृष्टाविनश्यति ॥ २५ ॥ स्फीतेर्गलितानास्यअज्ञैतःसंस्थिता
न्विता ॥ इतोजलमितःशैलाइतोनागाःसुराइतः ॥ २६ ॥ इतःपृथ्वीत्वमायातातथेतोद्युतयास्थिता ॥ इतश्चंद्रार्कतांप्राप्तातथेतस्तारका
कृतिः ॥ २७ ॥ इतस्तमइतस्तेजइतःखमितउर्वरा ॥ इतःशास्त्रमितोवेदाइतोद्वयविवर्जिता ॥ २८ ॥ क्वचित्खगगतयोड्डीनाक्वचिद्वैवतयोत्थि
ता ॥ क्वचित्स्थानुतयारूढाक्वचित्पवनतांगता ॥ २९ ॥ क्वचिन्नरकंसलीनाक्वचित्स्वर्गविलासिनी ॥ क्वचित्सुरपदंप्राप्ताक्वचित्कृमितायास्थि
ता ॥ ३० ॥ क्वचिद्विष्णुःक्वचिद्वृक्षाक्वचिद्रुद्रःक्वचिद्रविः ॥ क्वचिदग्निःक्वचिद्वायुःक्वचिच्चंद्रःक्वचिधमः ॥ ३१ ॥ यत्किंचनांगभुवनेपुमहामहि
म्नाव्यामंजरत्तृणलवत्वमुपागतंवा ॥ दृश्यंस्फुरन्ननुहराद्यपितामविधांविद्विषयायतदतीततयात्मलाभः ॥ ३२ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०
मो०नि०अविद्यालताविलासोपदेशोनामाष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

धिता ॥ अज्ञेतुअतःअन्वितासर्वतोनुवृत्तैवसंस्थिता ॥ तदनुवृत्तिमेवप्रपंचयति ॥ इतदित्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ उर्वरासस्याढ्याभूः ॥ इतःप्रलयसुषुप्तयोर्द्वयविवर्जिता ॥ २८ ॥
॥ २९ ॥ नरकात्मनापातालकुहरेसलीना ॥ ३० ॥ ३१ ॥ महामहिम्नाप्रभावोत्कर्षेणाव्यामहरादिसर्वसहार्थव्याकृतातप्रभावाल्पतयाज्जनृणलवत्वमुपागतवायत्किंचनदृश्य
स्फुरदस्तितासर्वामविधातत्त्वबोधेनक्षयायबाधायविद्धि ॥ तदतीततयातद्वादेनआत्मनोलाभोभोक्षइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीवोसिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणे
८४मःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

गुणययविज्ञागाप्रहारे-शुद्धसत्वता ॥ विद्याविद्यास्वरूपधतद्वीतनचणयते ॥ १ ॥ दृश्यरूपरन्नुदरापयितामविद्याविद्धीतियदुक्तप्रहराविशरीरस्य अतस्तत्पपरब्रह्मपुरुषल
ज्यापिण्डम् ॥ ऊष्मेतिद्विषाक्षिभ्रवक्ष्णयदेनोनम दृष्टरीतिचनीभूतसच्चिदानन्दविद्यद्वित्यादिश्रुतिस्मृतिपुण्यब्रह्मत्वसच्चिदानन्दरूपत्वप्रसिद्धेरीशान सर्वविद्यानामीश्वरसबभू
तानामित्यारियुनिप्रसिद्धसर्वविद्याधिपत्यविरोधाद्द्वैतैवमूर्तेपुराणेपुनरीयत्वपरब्रह्मत्वादिप्रसिद्धेभ्याविद्यात्वसभावयम्यसगात्तद्वदस्यमपिजिज्ञासमानोराम पृच्छति ॥ आ
कारानि ॥ उदित्तयाउक्तम् ॥ यमविविध्यापातिमागतसामपनयेतिरोष ॥ १ ॥ तर्धानिर्विकारशुद्धिचितोपुनप्रत्वतोपनीभावस्यमूर्त्तकारित्यथापटनाम्भायाधीनविवत्त
नयुक्तत्वेसिद्धेभूतस्वपरब्रह्मत्वस्याविरोधायतनयोजकोभायोरास्त्वच्छसुसमतस्वरूपानाधरक कल्प्य स एषशुद्धसच्चिदानन्दसच्चिदानन्दस्यस्वच्छन्नमत्वाच्चिद्विधिविषपाहितयास
वविद्योदोपकत्वात्स्वरूपानावरकत्वाच्चनसच्चविद्याधिपत्यविरोध ॥ यच्चत्वस्यसर्वमलैवाभूतसत्केनकपयेत् ॥ भूयम्यतिविश्वमायानिवृत्तिरित्यादिभ्युत्पादश्रमदीयतत्त्वज्ञानवा

॥ श्रीरामउवाच ॥ आकारजातमुदितशुद्धहरिरासपि ॥ अविपैवेत्यद्वैतशुद्धहरिरासपि ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
सवेयेनापराष्ट्रंशातसवालमकचयन् ॥ तत्सच्चिदाभासमयमस्तीहकलनोज्झितम् ॥ २ ॥ समुदतिस्वतस्तस्मात्कलाकलनरूपिणी ॥
जलादावत्तलेवस्फुरज्जलतयोदिता ॥ ३ ॥ सूक्ष्माभध्यातयास्यूलार्चनिसाकल्प्यतेत्रिधा ॥ पश्चान्नमनस्तपोनेनज्ञानैववपुपापुन ॥ ४ ॥
तिष्ठत्येतास्त्ववस्यासुभेदत कल्प्यतेत्रिधा ॥ सत्त्वरजस्तमइतिएवप्रकृति स्मृता ॥ ५ ॥ अविद्याप्रकृतिविद्धिगुणत्रितयधर्मिणीम् ॥
एवैवसत्त्वर्जितोरस्याधारंपरपदम् ॥ ६ ॥ अन्नतेयेत्रय प्रोक्तागुणालेपित्रिधास्मृता ॥ सत्त्वरजस्तमइतिप्रत्येकमिष्टतेगुण ॥ ७ ॥
नवर्धैवविभक्तैकमविद्यागुणेभेदत ॥ यार्वाक्किचिददृशमनयेवतदाश्रितम् ॥ ८ ॥ ऋपयोमुनय सिद्धानागाविद्याधरा सुरा ॥ इति
भागमविद्याया सात्त्विकत्रिदिरायव ॥ ९ ॥

भ्यत्वाच्चाविद्यात्वमितिनाशसभावनायुक्तेत्वाद्येनोत्तरवृत्तकामोर्बसिष्ठलक्तस्यनाकममनुकमिष्यन्विधानमयमर्दयति ॥ सवेयेनेति ॥ सवेयेनजगदाकारेणपराष्ट्रदृष्ट
वज्रगदस्तकारसभूतमायाभावत्वत्वात्सवालकभतएवसच्चिदाकारप्रभुरस्रभ्याधमस्तिसर्गाव्यागित्यर्थ ॥ २ ॥ कलनजगत्सत्कारोद्बोधस्तद्विज्ञाणकलाचिदाभासस्तूति सर्गा
दिकालेसमुवेतिस्तत्तयास्थितैवर्षपतपुयमिदगुणिगुणभेदम्यनहारयोम्यतयाआविर्भावति ॥ अतएवतदनुकूपेदोतआवर्त्तलेखेति ॥ ३ ॥ साचकलासुयतिपृथक्कनीकृतपम
दातपच्छायाभेदपुनैकोपकपदवक्ष्यमानभ्यास्यूलार्चनिसिद्धिषिधाकल्प्यतइत्यर्थ ॥ सूक्ष्मकल्पनात्यभ्यानेनकल्पयिष्यामनस्तायाहिरण्यगर्भतियामध्याज्ञानापुनस्तदनतरवपुयास्थू
रविद्याहकारणज्ञानार्थैवतिष्ठतीतिपरिणाम्य ॥ ४ ॥ यतएयाअभ्याकृतोपाधिमकन्तिरेबधिधास्थिताअतएवासुक्ष्माषवस्यास्त्वपिषिधाकल्प्यतइत्यन्वय ॥ ५ ॥ प्रभो
त्तरागुणपापपक्तेरेबिद्यात्वमाह ॥ अविद्यामिति ॥ ६ ॥ कायकारणाविद्यासाधारण्येर्देकैकस्यभूतस्यार्वात्तरेधिष्यमाह ॥ अथेति ॥ ७ ॥ ८ ॥ तममयमविभावेसत्त्वोरायु
साहसि ॥ अथयइति ॥ ९ ॥

तद्व्यांतरविभागेऽत्रिण्युदाहरति ॥ सात्विकस्येति ॥ १० ॥ हरादीनां सत्वगुणांतर्गतं शुद्धसत्त्वं देहत्वे उपपत्तिमाह ॥ सत्वजाताविति ॥ निर्मलं कदाप्यविद्यावरणशून्यं स्वात्मपदं स्वाभाविकैव विद्यया सदैवायाता अतस्ते शुद्धसत्त्वमित्यर्थः ॥ एतेन विधिहरयो राजसतामशरीरत्वेन मूढजनप्रसिद्धिर्निस्ता ॥ सत्वरजस्तम इति प्रकृतेर्गुणास्तेर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्य धत्ते ॥ स्थित्या देहे हरि विचिहरेति सज्ञा श्रेयासितत्रयबलसत्त्वतर्ज्वाणास्थुरिति भागवता दिवाक्यानि तथा यस्य तमः साक्षाच्छरीरसात्विकगुणः ॥ पालनाय त्रिमूर्तीनां सविष्णुः स्यान्नाचापर इति स्वादवचनचष्टष्ट्याद्युपकरणेशरीरत्वोपचारेण द्वाभ्यामेकस्य वरगोष्ठीन्यायेन प्रशसार्थानिनेतरयोरपकृष्टतापराणि ॥ सर्वज्ञत्वसत्यसंकल्पतास्वभक्तप्रबोधकत्वनिःश्रेयसहेतुत्वानात्रिमूर्तिष्वप्युतिस्थितिपुराणेषु प्रसिद्धतमत्वात् ॥ अयपरस्त्वयं न तिसरमाभिनिवेशिनः ॥ यातुधानाश्च जायेते पिशाचाश्च न शय इत्यपकर्षदर्शनस्य निदि तत्वात्रिमूर्तीनां भौश्वरकोटित्वेनैकतया अपकर्षायोग्यत्वात् सर्वोत्कर्षप्रयोजकशुद्धसत्त्वशरीरत्वमेवोचितमिति भावः ॥ ११ ॥ अतएव तदुपासकानामपि ज्ञानप्राप्त्या पुनर्जन्मनि

सात्विकस्यास्य भागस्य नागविद्याधरास्तमः ॥ रजस्तु मुनयः सिद्धाः सत्त्वं देवाहरादयः ॥ १० ॥ सत्वजातौ देवयोनावविद्याप्राकृतैर्गुणैः ॥ निर्मलं पदमायाताः सत्त्वं हरिहरादयः ॥ ११ ॥ सात्विकः प्राकृतो भागो रामतज्ज्ञो हि यो भवेत् ॥ न स मुत्पद्यते भूयस्तेनासौ मुक्त उच्यते ॥ १२ ॥ तेन रुद्रादयो ह्येते सत्वभागा महामते ॥ तिष्ठन्ति मुक्ताः पुरुषा यावद्देहं जगत्स्थितौ ॥ १३ ॥ यावद्देहमहात्मानो जीवन्मुक्ता व्यवस्थिताः ॥ विदेहमुक्ता देहांते स्थास्यन्ति परमेश्वरे ॥ १४ ॥ भाग एष त्वविद्याया एवं विद्यात्वमागतः ॥ बीजं फलत्वमायाति फलमायाति बीजताम् ॥ १५ ॥ उदेत्यविद्याविद्यायाः सलिलादिव बुद्धः ॥ विद्यायां लीयते विद्यापयसीव हि बुद्धः ॥ १६ ॥ पयस्तरंगयोर्द्वित्वभावनो देव भिन्नता ॥ विद्याविद्यादृशोर्भेदभावना देव भिन्नता ॥ १७ ॥ पयस्तरंगयोरैक्यं यथैव परमार्थतः ॥ नाविद्यात्वं न विद्यात्वमिह किंच न विद्यते ॥ १८ ॥ विद्याविद्यादृशौ त्यक्त्वा यदस्तीह तदस्ति हि ॥ प्रतियोगिव्यवच्छेदवशादेतद्रघूद्वह ॥ १९ ॥ विद्याविद्यादृशौ नस्तः शेषे बद्धपदो भव ॥ नाविद्यास्ति न विद्यास्ति कृतं कल्पनयानया ॥ २० ॥ किंचिदस्ति न किंचिद्यच्चित्संविदिति तत्स्थितम् ॥ तदेवाविदिता भासं स दविद्येत्युदाहृतम् ॥ २१ ॥ दत्तिः प्रसिद्धेत्याह ॥ सात्विक इति ॥ त्रिमूर्त्यात्मकः प्राकृतो भागः सात्विकः अतस्त्वज्ञस्तदुपासकः अतएव त्रिमूर्तीनामावरणाभावाद्नागं तु कीजीवन्मुक्तेत्याह ॥ तेनेति ॥ असौ हरिहरादिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ परमेश्वरे शुद्धब्रह्मस्वभावे ॥ १४ ॥ भ्रमसमाधानमपसत्त्वप्रस्तुतमेव प्रसूति ॥ भाग इति ॥ कार्याविद्याप्रांतर्गतं शुद्धसत्त्वभागो विद्यातस्याः सकाशात्कार्यं विद्यालक्षणं सृष्टिरुदेतितत्रैव प्रलये लीयते ॥ १६ ॥ एवंच विद्याविद्याभेदोपिकल्पित एवेति सिद्धमित्याह ॥ १७ ॥ किंच विद्यादृशा विद्याविद्योभयबाधे सुतरांतद्देवप्रसक्तं न स्तीत्याशयेनाह ॥ नाविद्यात्वमिति ॥ १८ ॥ विद्याविद्यादृशौ तद्देवविरोधादिदृष्टी ॥ ननु अविद्यादृशो बाध्यत्वादस्तुत्यागो विद्यादृशस्तु बाधिकायाः केन त्यागस्तत्राह ॥ प्रतियोगीति ॥ बाधेनाविद्याया असत्त्वापत्तौ तन्निरूपित बाधकताया असिद्धेर्व्यावृत्तिप्रतियोगिप्रसिद्धाधीनत्वाच्चेत्यर्थः ॥ १९ ॥ शेषे परिशिष्टचिन्मात्रे ॥ २० ॥ कोसौ शेषस्तदर्थाय सत्त्वं देवप्राग्बोधो धादिव्येतिकल्पितमित्याह ॥ किंचिदिति ॥ नास्ति किंचिरस्यातिरिक्तयन्नतन्किंचित् ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ स्वतिमनसिमिय-अभ्योम्यलयातपनयोर्विषयाविषयोर्भष्येविषयायामत-अंतरेचितिबाधेनबिलीनार्यासत्याम् ॥ २३ ॥ अवाप्यविषयाफ
सममिम्यक्तपूणनवरूपम् ॥ ननुविषापिनिराबाधत्वाभ्युन्नोपरिशिष्यतेतथाह ॥ अविषासस्रयादिति ॥ इंधमस्रयादभिरिवेतिआह ॥ २४ ॥ सर्वबाधालकत्वान्माकिंवि
त्तरमायसंप्रत्यक्तिषित् ॥ अतएवतद्वर्णनेवतत्त्वत-सर्ववर्णनसंबाधदर्शनचेत्याह ॥ तथैवमिति ॥ एवमुक्तेनतात्त्विकरूपेण ॥ मायिकरूपेणतुनकिंविषयित्स्वते ॥ २५ ॥
अज्ञानादनरयापयित्स्वैवार्कचित्स्वैपिबटवीअबद्धाकृताभ्याकृताबन्धयोः स्थूलसूक्ष्मीभूतसर्वालक्षणार्कचित्स्वप्रसिद्धमित्याह ॥ बटश्चेत्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ त
प्रसत्तादरेषाकालकमोदयेतस्याचिर्यतिप्रतिपरेणाम्बय ॥ अतएवाग्निबिस्तुर्किमाद्विष्यायेनजीवाभामुपाधिभि-सहगतोनिगमनमुत्पिप्रसिद्धमित्याशयेनाह ॥ यथेत्यादिना

विदितसत्तदेवदमविषास्यसहितम्॥विषाभावादविषास्यामिथ्येवोदेतिकल्पना॥ २॥मिय स्वातितयोरंत-भ्रूयायातपनयोरिव॥अ
विषार्याविलीनार्याक्षीणेद्वेएवकल्पने॥ २३॥ एतेरापवलीयेतेअवाप्यपरिशिष्यतो॥अविषासस्रयात्क्षीणोविषापक्षोपिराधव॥ २४॥
यच्छिष्टतन्त्रकिंचिद्वाकिंचिद्वापीदमाततम् ॥ तत्रैवहस्यतेसर्वनकिंचनचट्स्वते ॥ २५ ॥ वटश्चवटधानायामिवपुष्पफलादिमान् ॥ स
वशक्तिर्हिकिंचित्सर्वशक्तिसमुद्भक्तम् ॥ २६ ॥ नम्रसोप्यधिकशून्यंनवशून्यंविदालकम् ॥ सूर्यंकांतेयथावद्विर्ययाक्षीरिघृततया ॥
॥ २७ ॥ तत्रैवसास्थितसर्वदेशकालरुमोदये ॥ यथास्तुल्लिगाअनलापयाभासोदिवाकरान् ॥ २८ ॥ तस्मात्तयेमानिर्यतिस्फुरत्या स
विदब्धित ॥ यथाभोधिस्तरगणांयथामलमणिस्त्वियम् ॥ २९ ॥ कोशोनित्यमनंतानांयतत्संविदोत्पियम् ॥ सद्यत्याभ्यतरेसर्वव
स्तुन्यस्यैववस्तुसत् ॥ ३० ॥ सर्वदेवाविनाशात्मकुंभानांगननंयथा ॥ ययामणेरय स्पदेअयस्कातस्यकृत्ता ॥ ३१ ॥ अकनुरैवद्वित
याकृत्तानातस्यकथ्यते ॥ मणिसन्निधिमाम्रेणयथाय स्पदेजहम् ॥ तत्सत्तयातयैवायदेहश्चेतत्यचिद्वपु ॥ ३२ ॥

॥ २८ ॥ तस्मात्तत्रस्थितस्यदेवब्रह्मसविद-सकारादिमा-भ्रसिद्धाजीवपितोनिर्यति ॥ अतएवतद्भ्रमसर्वजीनसविर्वाकोशइत्याह ॥ यथेति ॥ २९ ॥ त्वियोयमस्यानीयाना
य ॥ निगमनाविप्लोक्तेमणिप्रभाटताश्चजीवकयताम्रंलणबहिरसस्यानप्रसक्तियारयन्त्याह ॥ सबासाभ्यतरमिति ॥ बस्तुन्येवास्तीतिसंबध ॥ यतोबस्तुतत्त्वस्वभीनसत्ता
कम् ॥ ३० ॥ बस्तुषसर्वदेवअविनाशात्माभिबिधपरिच्छेदरहितमितियावत् ॥ तथाचजीविनिर्गमनकुंभाकारोदरेकुंभनिर्गमनात्कुंभाकाराभिर्गमनविबीज्यचारिक्तसपम्यमित्या
शयेनाह ॥ कुंभानामिति ॥ एवजीवस्यकसुलमप्यपीपचारिकमेवेत्याह ॥ यथेति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

उक्तमर्थसंक्षिप्योपसंहरति ॥ तत्रेति ॥ तत्र अज्ञाते ब्रह्मणि पूर्वपूर्वसंविदितजगत्कल्पितवासनाप्रयुक्तेनोत्तरोत्तरकल्पनेनेदं जगत्स्थितम् ॥ यत्र यस्मिन् ज्ञाते खादाकाशादप्यरू-
 पिणि मूर्तामूर्तमूर्तरूपशून्येनान्यात्किंचिदस्तीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ॥ तस्य यंप्रकाशो निर्वाणप्रकरणेन वमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ अविद्याबधविभ्रांतिः
 स्थावरेषु मनःस्थितिः ॥ बुद्धिपूर्वादिचाराच्च बधमोक्षः प्रपद्यते ॥ १ ॥ तस्माज्जगज्जीवभेदस्याज्ञातब्रह्ममात्रत्वाज्ज्ञाते तस्मिन् निदनकिंचिदेवेत्यर्थः ॥ १ ॥ इदं जीवादि सर्वयत्र भा-
 वाभावमयात्मिकाकाचित्कलनानास्ति तत्तादृशब्रह्मैव ॥ एवंचव्यर्थकिमीह सेदच्छसि ॥ २ ॥ संबोधो देहे बाह्यो ग्ये चाहं मम तालक्षणः ॥ न तलभा महे विमर्शे नितीशेषः ॥ ३ ॥
 भ्रमताजगद्भातिम् ॥ ४ ॥ चेत्यबीजभूतमलं स्वसत्तारोपेणाश्रिता ॥ एति विद्येयतिशेषः ॥ ५ ॥ एवमविद्यास्वरूपमुक्ता तत्कार्योपाधिना आत्मनो बंधभ्रमं दर्शयति ॥ चित्तमात्र-
 तत्रास्थितं जगदिदं जगदेकबीजे चिन्नाभिसंविदितकल्पितकल्पनेन ॥ लोलोर्मिजालमिव वारिणि चित्ररूपं खादप्यरूपवतियत्र न किंचि-
 दस्ति ॥ ३ ॥ ॥ इत्यार्षे वा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे विद्यानिराकरणं नाम नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ श्री-
 वसिष्ठ उवाच ॥ तस्मान्न किंचिदेवं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ न किंचिद्भूततां प्राप्तं यत्किंचिदिति विब्रिहे ॥ १ ॥ यत्र काचिन्न कलनाभा-
 वाभावमयात्मिका ॥ तदिदं राम जीवादि सर्वव्यर्थकिमीह से ॥ २ ॥ संबंधाय मसावंतर्हदियो व्यपदिश्यते ॥ न तलभा महे सर्परज्जुसर्पभ्र-
 मादिव ॥ ३ ॥ अपरिज्ञात आत्मैव भ्रमतां समुपागतः ॥ ज्ञात आत्मत्वमायाति सीमांतः सर्वसंविदाम् ॥ ४ ॥ अविद्येत्युच्यते लोकि चिच्चै-
 त्यमलमाश्रिता ॥ चेत्यातीतात्मतामेति सर्वोपाधिविवर्जिता ॥ ५ ॥ चित्तमात्रं हि पुरुषस्तस्मिन् नष्टे च न श्यति ॥ स्थितेति श्रुतिचात्मा यं घटे-
 सति घटांवरम् ॥ ६ ॥ गच्छाम्यस्यति गच्छंतं स्थितं तिष्ठति श्रुत्युपपादः ॥ भ्रांतमेव मिदं चेतः पश्यत्यात्मानमाकुलम् ॥ ७ ॥ कोशकारवदा-
 त्मानं वासनातनुतं तु भिः ॥ वेष्टयच्चैव चेतो तर्वालवान्नावबुध्यते ॥ ८ ॥ श्रीराम उवाच ॥ मौर्ख्यमत्यंतघनतामागतं समवस्थित-
 म् ॥ स्यावरादितनुप्राप्तं कीदृशं भवति प्रभो ॥ ९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अमनस्त्वमसंप्राप्तं मनस्त्वादपि च्युतम् ॥ तदस्थं रूपमा-
 श्रित्य स्थितैषा स्यावरेषु चित् ॥ १० ॥

मित्यादिना ॥ चित्तमात्रचित्ततादात्म्याध्यासाच्चित्तप्रायः ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यति विनाशमेवापीतो भवतीत्यादि श्रुतेः ॥ य-
 दांवरयथेति शेषः ॥ ६ ॥ एवमगत्या विक्रमपि चित्तधर्मस्वात्मन्यारोपयतीत्याह ॥ गच्छन्मिति ॥ अयमात्मा एवं भ्रातिमिदं चेतः श्रुत्तमेव आकुलमात्मानं पश्यति ॥ ७ ॥ अतएव त-
 द्भनवासानाभिः स्वबध्नातीत्याह ॥ कोशेति ॥ कोशकारः कृमिविशेषः ॥ बालत्वात् विवेकशून्यत्वात् ॥ ८ ॥ बालपदोक्ता विवेकप्रसंगादविवेकपरमावधीना स्यावराणां चित्तस्थि-
 तिं जिज्ञासुः श्रीराम गृच्छति ॥ मौर्ख्यमिति ॥ समवस्थितमवलंबितम् ॥ ९ ॥ अमनस्त्वसुषुप्ताविवसुखदुःखसंवेदनायोग्यतापादकमनोलयम् ॥ पूर्वापरपरामर्शभ्रममननयोप्य-
 तालक्षणमनस्त्वादपि च्युतम् ॥ तदस्थं मगधतालक्षणं रूपमाश्रित्य ॥ चित्जीवचित् ॥ १० ॥

मुनिविवेकासमम् ॥ पुण्यदकपदेनतदगतवासतःकरणजातलक्ष्यते ॥ अतएवदु स्वप्रतीकाराक्षमत्वाद्दुःखं स्वदायिनी ॥ मूकपदेनकर्मद्विययस्यना अधपदेनज्ञानेद्वियमचारय
म्या जहपदेनमानसप्रारण्यतोपलक्ष्यते ॥ ११ ॥ ज्ञानकर्मेद्वियव्यापारयूप्यतयासत्तामात्रेणचित्तस्थिताचेत्तादृशस्थितौयोगिनाभिवरणीभवेववासनाक्षयमनोनारासम
बाददूरस्थितामुक्तिष्ठितेतिदूरस्थितामुक्तिरिनिबलकावकोभिप्रायदस्याशयेनराम पृच्छति ॥ ससेति ॥ १२ ॥ शास्त्रावहितकमानुष्ठानकृतचित्तशुद्धिसाधनचतुष्टयसप्त
सङ्कलनमवयवनननिद्विध्यासनजन्यतत्त्वसाक्षात्कारकृतसमूलवासनाक्षयमनोनाशाम्भासत्तासाध्यास्थितिर्दिगोक्ष सचानतदुच्छतदुर्वासनाबीजसमृतानानारिकिश्रायाणां

तत्रदूरस्थितामुक्तिर्मन्येवेयविर्वावर ॥ सुप्तपुण्यशृङ्गायत्रचित्स्थितादु स्वदायिनी ॥ मूर्काघजहवत्तत्रसत्तामात्रेणतिष्ठति ॥ १३ ॥ ॥ श्री
रामउवाच ॥ ॥ सत्ताद्वैततयायत्रसस्थितास्यावरेपुचिन् ॥ तत्रादूरस्थितामुक्तिर्मन्येवेयविर्वावर ॥ १२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ बु
द्धिपूर्वविचार्येययावत्स्ववलोकनान् ॥ सत्तासामान्ययोधोय समोक्षश्चेदन्तकः ॥ १३ ॥ परिश्रायपरित्यागोवासनानोयउत्तम ॥ सत्ता
सामान्यरूपत्वतैकवन्त्यपदविदुः ॥ १४ ॥ विचार्यैः सहलोक्यशास्त्राण्यध्यात्मभावनात् ॥ सत्तासामान्यनिष्ठत्वयत्तद्वत्परविदु
॥ १५ ॥ अत सुमास्थितामंदायत्रधीजइवांकुर ॥ वासनातत्सुप्तमत्वंविद्विजन्मप्रदपुन ॥ १६ ॥ अत संलीनमननंपरित सुप्तवासनम् ॥
सुप्तुंजहधर्मापिजन्मदुःखशतप्रदम् ॥ १७ ॥ आस्थावरादयान्तोहिसमस्ताजहधर्भिण ॥ सुप्तपदमारुढाजन्मयोग्यापुनपुन ॥ १८ ॥ यथा
धीजिपुण्यादिदृढोराशीघणेयया ॥ तथात सस्थितासाधोस्यावरेपुस्ववासना ॥ १९ ॥ यत्रास्तिवासनाधीजतत्सुप्तुंनसिद्धये ॥ निर्धी
जावासनायत्रतुर्नसिद्धिदस्मृतम् ॥ २० ॥ वासनायास्तयावैज्जणव्याधिद्विपामपि ॥ श्लेहवैरविपाणांय शेष स्वल्पोपियाधते ॥ २१ ॥
निर्दग्धवासनाधीजसत्तासामान्यरूपवान् ॥ सदहोवाविदेहोवानभूयोदु स्वभागममेव ॥ २२ ॥

स्थावराणांशास्त्राधिकारिजन्मबीलभ्यादुल्लभ्यतदतिभीषसिद्ध स्वोक्तेरिप्रियायणयति ॥ बुद्धिपूर्वमित्यादिना ॥ १३ ॥ परिक्षायात्मतत्त्वमितिशेष ॥ १४ ॥ शास्त्राणिआर्ये
गुरुसनीप्यादिभिः सहविचार्यध्यात्मशास्त्रान्वनपूर्वकनिदिध्यासनात्तत्त्वमालोक्य ॥ १५ ॥ स्थावरेषुतद्दूरस्थित्युपपादयति ॥ अतरित्यादिना ॥ सुप्तमत्त्वमिदं सुप्तत्वम्
॥ १६ ॥ अहंप्रमापिपाणादिभाववद्दुःखनिरूप्यमपि ॥ १७ ॥ १८ ॥ स्थावरेषुवासनैबनास्तीतिर्मर्षार्थोक्तिपरिहरति ॥ यथेति ॥ पुण्यादीतिव्युत्क्रमादुक्तिः ॥ अकुरादियुष्योत
मित्यर्थः ॥ १९ ॥ निर्बीकासानाप्रिज्ञातितबीजशक्तिः ॥ २० ॥ अतएवाध्यापिवासनापरिश्रितावज्ज्याविरोधवत्क्रमाद्विनिर्गन्तव्येननुर्गन्तव्येतिभिः शेषतराक्षय कार्याहत्या
यथेनाह ॥ बाह्यवायायति ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिच्छक्तिरावतचिद्रूपावासनाबीजशक्तिः रसतया बीजे अंकुरशक्तिलक्षणो भर्जननाशयोरसद्व ॥ २३ ॥ सैव बीजादिसर्वकारणे पुनानारूपेण स्थितेत्याह ॥ बीजेष्वित्यादिना ॥
 उल्लासो भूजलयोगादुत्फुल्लतातेन लिलेन रूप्यते अनुभूयते इत्युल्लासरूपमकुरर्जननशक्तिस्तदात्मना द्रव्ये पुनरलादिपुद्रव्यभावेन स्पृहणीयताप्रयोजकभव्यभावेन ॥ द्रव्यचक्रव्ये
 इत्यनुशासनात् ॥ इतरेषु शिलादिषु ॥ बोल्लेनकुलमिति वदभेदान्वयः ॥ २४ ॥ भस्मनिपासुष्वप्यनित्यरूपपूर्वतनकाष्ठलोटादिव्यं सरूपा ॥ अणुरूपिण्यव्यसितेषु मल्लिनेष्व
 क्षाधारे चासितस्थित्या मालिन्यमार्द्रवरूपया स्थित्या असिपुखड्गादिषु सितधारतया तीक्ष्णधारतया ॥ २५ ॥ घटपटादिषु सर्वत्र सर्वस्तुष्वालैव सत्तासामान्यरूपं गृहीत्वा ज
 लाहरणशीतिनिवारणादिना शक्तिः सतिष्ठतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ घटामेघजालमेव पटआच्छादकोयस्यास्तथाविधा प्रादुर्बर्तुः ॥ २७ ॥ अस्या अज्ञानादतचिच्छक्तेः ॥ अ

चिच्छक्तिर्वासनाबीजरूपिणी स्वापधर्मिणी ॥ स्थितारसतयानित्यं स्यावरादिषु वस्तुषु ॥ २३ ॥ बीजेपृष्ठासरूपेण जाड्येन जडरूपिषु ॥
 द्रव्येषु द्रव्यभावेन कठिन्येनेतरेषु च ॥ २४ ॥ भस्मन्यथानित्यरूपापांसुष्वप्यणुरूपिणी ॥ असितेष्वसितस्थित्या सितधारतया सिपु ॥ २५ ॥
 आत्माशक्तिः पदार्थेषु तथा घटपटादिषु ॥ सर्वत्र सत्तासामान्यरूपमाश्रित्य तिष्ठति ॥ २६ ॥ इतीयमखिलादृश्यदशामापूर्यसंस्थिता ॥
 यथा घटपटापटावडंबरालंबिनी तथा ॥ २७ ॥ स्वरूपमस्याथैवैतत्कथितं प्रविचारितम् ॥ असर्वसर्वतो व्यापिसिदिवासन्मयात्मकम्
 ॥ २८ ॥ आत्मदृष्टिरदृष्टेः सांसारभ्रमदायिनी ॥ दृष्टासतीसमग्राणां दुःखानां क्षयकारिणी ॥ २९ ॥ अस्यास्त्वदर्शनं यत्तदविद्येत्युच्यते बु
 धैः ॥ अविद्या हि जगद्धेतुस्ततः सर्वप्रवर्तते ॥ ३० ॥ अविद्यारूपरहितायावदेवावलोक्यते ॥ तावेदवगलत्याशुतुहिनानुर्यथा तपे ॥ ३१ ॥ य
 थानरोगलन्निद्रोयावत्कलनयामनाक् ॥ विमृशत्याशयंतावन्निद्रातस्य विलीयते ॥ ३२ ॥ यथा कीदृगवस्त्वतदिति यावद्विकल्प्यते ॥
 अविद्याक्षीयते तावदालोक्यते ॥ ३३ ॥ दीपहस्तो यथाभ्येतितमोरूपदिदृक्षया ॥ तथा विलीयते सर्वतमस्तापैर्घृतं यथा ॥ ३४ ॥
 न च संलक्ष्यते दीपे तमसोरूपनिश्चयः ॥ उदेतिकेवलं ध्वं सोविमलमूर्त्तिमान् ॥ ३५ ॥

सन्मयात्मकमसत्यमायाविकारतादात्म्यापन्नम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ अस्या आत्मदृष्टेर्दर्शनविरोध्यावरणरूपम् ॥ ३० ॥ रूपरहितास्वरूपशून्या ॥ ३१ ॥ दृष्टातंतरा
 प्यप्याह ॥ यथेत्यादिना ॥ आशयस्य चित्तत्वात् ॥ ३२ ॥ तत्त्वपर्यालोचने सर्पादिभ्रमनिवृत्तिरप्यत्र दृष्टांत इत्याशयेनाह ॥ यथेति ॥ अवस्तुसर्पादिकीदृक् किवास्तवमुत
 मद्भूतिकल्पितमिति यावद्विकल्प्यते विमृश्यते ॥ अधतातमः कृतदर्शनशक्तिप्रतिबंधः ॥ ३३ ॥ अभ्येति चेदिति शेषः ॥ यथा तमो विलीयते तथा सर्वसाविद्यजगत् ॥ ३४ ॥ तमो
 रूपदर्शननिदर्शनविद्युणोति ॥ न चेतिति ॥ दीपे आनीयमाने सतीति शेषः ॥ ३५ ॥

प्रमातोऽस्यमाननर्यातिनय्यगालोऽस्यमानपलायते ॥ ३१ ॥ कुलस्याअबलुत्यभितरेत्प्रभतीतिबलादवस्थाह ॥ आलोकोऽगतेसतित्तनोयादक
 असत्पण्यदेवयायाअविपाप्यसतीदृश्यते ॥ ननुगतमसआलोकेनबाध ॥ प्रकटिकत्वाप्यतीति ॥ किन्तुअप्येनजलरौत्यस्येवतिरोभावमात्रम् आलोकाप्यमेवमुत्सद्वरो
 नादिति ॥ नभसोवस्तुत्वुअस्तुतया ॥ अविपायास्तबलुत्येकालिकबाधानुभवेनप्रतीयनएवत्यर्थ ॥ ३७ ॥ किंचिच्छुक्तिरज्ज्वापिपारजतसपापपिधामावद्विचार्यना
 सोऽस्येतावत्तत्प्रत्यनदृश्यते ॥ आलोकिनेतुयथायाबालप्राजाअविपायावस्तुतत्त्वक्तेतत्तद्विषयमतिपथादस्य ॥ ३८ ॥ कथमिदंस्थालोकनकार्यतेशह ॥ रक्तेति
 ॥ ३९ ॥ एवविचारभान्नरात्मनाआपंतपोरसद्वर्षस्मिन्दृश्येपरितेसतिय शिष्येतेतिरोपधिराला ॥ अप्यसबाधस्याधिधानाम्यतिरेकित्तिभावः ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 एवमालोऽस्मान्पाणपियतिपलायते ॥ असद्रूपात्यवस्तुत्वाहृश्यतेत्यविचारणात् ॥ ३६ ॥ आलोकागतेयादृक्त्वमस्तद्वृश्यतेतथा ॥
 यावस्तुन्येत्नविपायास्तबलुत्यप्रतीयते ॥ ३७ ॥ यावन्नालोकायतेतावन्नाकिंचिदपिदृश्यते ॥ आलोकिनेययाविपातत्तथाप्रतिपद्यते
 ॥ ३८ ॥ रक्तमांसास्यियनेस्मिन्कस्यामहमित्त्वयम् ॥ यावद्विचार्यतेतावन्सर्वमाशुविलीयते ॥ ३९ ॥ आपतयोरसद्रूपेनूनपरिहृ
 तेत्तदा ॥ सवस्मिन्नेवयशंपलमविपास्यविदुः ॥ ४० ॥ तन्नाकिंचिच्चकिंचिद्वातत्सद्वर्षवशाश्वतम् ॥ तद्वस्तुतदुपादेयंदविद्यानिवर्त्त
 ने ॥ ४१ ॥ रूपत्वनामएवास्याज्ञायतेनि स्वाभावम् ॥ नहिजिह्वागतस्वायस्योऽन्यस्मात्प्रतीयते ॥ ४२ ॥ नाविद्याक्वचिदप्यस्तिब्रह्मेवे
 दमवहितम् ॥ मदसत्कलनास्मारमशोपयेनमहितम् ॥ ४३ ॥ एतावदेवाविद्यायानेदमक्षेतिनिश्चय ॥ एतदेवक्षयोऽयस्याब्रह्मेदमितिति
 ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ पुन
 कृतमविद्यातत्त्वयो स्वरूपमाह ॥ एतावदिति ॥ अविपायास्वरूपमितिशेषः ॥ ४४ ॥ तदेवविदुष्वन्युपसहरति ॥ एतेति ॥ एतदप्यस्यमानजगज्जालं
 भूतं'छिन्नमग्निदशास्त्रांक्रित्यग्निरित्यादिरोहितदृष्टेरेवाविपातद्वेषावनापरेच्छिन्नसम्यावदृष्टिरेवगम्यत्यदत्यर्थ ॥ ४५ ॥ इतिश्रीवसिष्ठः ॥ तात्ययकारोभिः ॥ ५० ॥
 रणयः ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

कुतोनाभ्युदेतितत्राह ॥ अज्ञानमिति ॥ सहस्रपदमानं त्यपरम् ॥ तथाचानंतकोटिजन्माभ्यस्तद्धैतवासनास्थिरिकृतत्वान्नसकृदपदेशारसूच्छेदमित्यर्थः ॥ २ ॥ चक्षुरादिप्रबल
तरबासाभ्यंतरबहुप्रमाणया संद्वैतरूपत्वाच्च प्राबल्यमित्याह ॥ सबासाभ्यंतरमिति ॥ देहस्य भावे जीव न जागराय वस्था सुंद्रियै आभावे मरण प्रलयाद्यवस्था सुसाक्षिणा सदानु
भूयते ॥ अतिघनतामिति प्राबल्यम् ॥ ३ ॥ ज्ञानस्य च सामर्थ्या दौर्लभ्यं दर्शयति ॥ आलेति द्वाभ्याम् ॥ ५ ॥ अतएव पुनः पुनरुपदेशस्य मननाद्यभ्या
सस्य चाविद्यालताना नाप्रतानच्छेदनेन सार्थक्यमित्याशयेनोपसहरति ॥ त्वमिति ॥ ६ ॥ अयमदनुभवानुसारिनिश्चयः कार्येण बहिर्व्यवहारेण अकार्येण समाधिना च वि

अज्ञानमेतद्वलवदविद्येतरनामकम् ॥ जन्मांतरसहस्रोत्थं घनं स्थितिमुपागतम् ॥ २ ॥ सबाह्याभ्यंतरं सर्वैरिन्द्रियैरनुभूयते ॥ भावाभा
वेपुद्देहस्य तेनातिघनतांगतम् ॥ ३ ॥ आत्मज्ञानंतु सर्वेषां मिन्द्रियाणामगोचरम् ॥ सत्तकिवलमायातिमनःपष्ठेन्द्रियक्षये ॥ ४ ॥ प्रोह्यं
द्रियजां वृत्तिं च तत्स्थितं तत्कथं किल ॥ याति प्रत्यक्षतां जंतोः प्रत्यक्षातीतवृत्तिमत् ॥ ५ ॥ त्वमविद्यालतामेतां प्ररूढां त्दयद्गुमे ॥ ज्ञानाभ्या
सविलासासिपतैश्छिंधि स्वसिद्धये ॥ ६ ॥ यथाविहरति ज्ञातज्ञेयं जनकभूपतिः ॥ आत्मज्ञानाभ्यासपरस्तथाविहराघव ॥ ७ ॥ निश्च
योयमभूत्तस्य कार्यकार्यविहारिणः ॥ जाग्रतस्तिष्ठतोवापितज्ज्ञानं तेन सत्यता ॥ ८ ॥ निश्चयेन हरिर्येन विविधाचारकारिणा ॥ योनि
ष्ववरत्नस्य व्यूतं तज्ज्ञत्वमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ निश्चयोयस्त्रिनेत्रस्य कांतया सह तिष्ठतः ॥ ब्रह्मणोवाप्यरागस्य स ते भवतुराघव ॥ १० ॥ योनि
श्चयः सुरगुरोर्वीक्ष्यते भार्गवस्य च ॥ दिवाकरस्य शशिनः पवनस्यानलस्य च ॥ ११ ॥ नारदस्य पुलस्त्यस्य मम चांगिरसस्तथा ॥ प्रचेतसो
भृगोश्चैव क्रतोरत्रेः शुक्रस्य च ॥ १२ ॥ अन्येषामेव विप्रैर्द्राजर्षीणां चराघव ॥ योनिश्च योविमुक्तानां जीवतां ते भवत्वसौ ॥ १३ ॥ ॥ श्री
राम उवाच ॥ ॥ येनैते भगवन्धीरानिश्चयेन महाधियः ॥ विशोकाः संस्थितास्तन्मे ब्रह्म अर्वाहितत्त्वतः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवासीष्ठ उवाच ॥ ॥ रा
जपुत्रमहाबाहो विदिताखिलवेधहे ॥ स्फुटं शृणु यथा पृष्टमयमेपां हि निश्चयः ॥ १५ ॥ यदिदं किंचिदाभोगिजगज्जालं प्रदृश्यते ॥ तत्सर्वम
मत्तं ब्रह्म भवत्येतद्व्यवस्थितम् ॥ १६ ॥ ब्रह्मचिद्ब्रह्म भुवनं ब्रह्म भूतं परंपराः ॥ ब्रह्माहं ब्रह्म मच्छत्रुं ब्रह्म सन्मित्रं बांधवाः ॥ १७ ॥ ब्रह्मकालत्र
यंतं च ब्रह्म ण्येव व्यवस्थितम् ॥ तरंगमालयां भो धिर्यथात्मनि विवर्द्धते ॥ १८ ॥

हारिणस्तास्याभूत् ॥ तदेवाभ्यासफलं ज्ञानेन नैवाभिव्यक्तस्य स्वरूपस्य सत्यानापातज्ञानेनेत्यर्थः ॥ अत्रतरन्वपिन तत्पुनरुक्तदुःखैः
स्थित इत्यर्थः ॥ एवमुत्तरेष्वप्युक्तम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

मन्त्रिपाकारकपलानां तद्वैत्यारायेनाह ॥ ११ ॥ ब्रह्मरात्म्यामायया ॥ बृहत्तुतिवद्धतइव ॥ अनयादृशानकचिद्विपरगाविपसकिरित्यारायेनाह ॥ ब्रह्मन्नि ॥ अविपसद्विनिटकद्व ॥ १ ॥ तत्तर्हि ॥ २१ ॥ अधब्रह्मणि ॥ सर्वस्मिन्पूर्णे ॥ चरणस्यद्वनगमनतर्वाविकम् ॥ २२ ॥ यत सकलब्रह्मसुखैकसस्फुरत्यभोदुन्मितादिभुन ॥ २३ ॥ २४ ॥ अनयादृशाराआत्यन्तिकीभग्यप्रामिमाह ॥ मरणेति ॥ २५ ॥ एवमात्यन्तिकीभोगरागनिष्ठतिरपिसिध्यतीत्याह ॥ सभोगेति ॥ २६ ॥ कलनादन्त्या ॥ स्वरवतो मतोवृनोऽग्न्यपयाकिचिद्विपिनास्मितयेत्यर्थ ॥ २७ ॥ स्वदोरागद्वेयादिनाचलनतद्वृषिणितष्योजकेद्वितियावत् ॥ आवर्तस्यमृतेनारो ॥ २८ ॥ तथा

तथापदार्थलक्ष्येत्यामिदवस्त्रविवद्वते ॥ गृह्यतेद्वस्त्रावस्त्रभुज्यतेद्वस्त्रावस्त्राणा ॥ १९ ॥ ब्रह्मब्रह्मणिधृष्टाभिर्ब्रह्मरात्मेयवर्धुहति ॥ ब्रह्ममन्दुद्रुतपमेनस्त्राणां त्रियरुघटि ॥ २० ॥ तद्वस्त्राणिब्रह्मनिष्पुकिमन्यत्कस्यचित्कृतम् ॥ रागादीनामवस्थानकल्पितानांखट्वसवत् ॥ २१ ॥ अमुं कल्पेननशानां कृत्प्रसगोनवद्वते ॥ द्रवस्त्रयेवहिसर्वस्मिंश्चरणस्यदनादिकम् ॥ २२ ॥ स्फुरतिब्रह्मसकलसुखितादु खितेकुत ॥ ब्रह्मब्रह्मणि संतुमन्ब्रह्मनस्त्राणिसस्यितम् ॥ २३ ॥ स्फुरतिब्रह्मणिब्रह्मनाहमस्मीतिरालम्क ॥ घटोब्रह्मपटोब्रह्मब्रह्माहमिदमाततम् ॥ २४ ॥ अतोरागविरागाणांमृपेवकलनेहका ॥ मरणब्रह्मणिस्वैरदेहब्रह्मणिसगते ॥ २५ ॥ दु खितानामकैवस्याद्रज्जुसर्पश्चमोपमा ॥ मर्मागादीसुखब्रह्मण्याभ्यितेदेहब्रह्मणि ॥ २६ ॥ संपन्नमेतन्महतिमुधास्यात्कलनाकुत ॥ वीच्यभसोऽस्यदवतोर्नन्वद्वनुनीयया ॥ २७ ॥ त्वत्तामत्ततथानलोब्रह्मणिस्पर्दरूपिणि ॥ यथावत्तन्मृतेतोयेनकिंचिन्म्रियतेकचित् ॥ २८ ॥ मृतिब्रह्मत्वमायातेदेहब्रह्मणिवैतया ॥ यथाचल्लाचलेतोयेत्यत्तामत्तनतिष्ठत ॥ २९ ॥ तथाजहाजंहरूपेनस्यितेपरमात्मनि ॥ कटकत्वययधोययावर्त्तो जलस्यच ॥ ३० ॥ तदतद्भारूपेयतथाप्ररुतिरालम्क ॥ इदंहीवीवभूतात्मजहरूपमिदमवेत् ॥ ३१ ॥ इत्यज्ञानात्मनोमोहोन्वज्ञानात्मन कचित् ॥ अज्ञस्यदु खौघमयज्ञस्यानंदमयजगत् ॥ ३२ ॥ अंधभुवनमधस्यप्रकारानुसचक्षुप ॥ जगदेकालमकज्ञस्यमुखस्यातीवदु खदम् ॥ ३३ ॥ शिशोरिवस्फुरद्यक्षानिशपुससुंकेवला ॥ अस्मिन्ब्रह्मघटेनित्यमेकस्मिन्सर्वत स्थिते ॥ ३४ ॥ नकिंचिन्म्रियतेनामनचकिंचनजीवति ॥ यथाह्लासविलासपुननसतिनजायते ॥ ३५ ॥

देहब्रह्मणिधृतिब्रह्मत्वमायातेतिनकिंचिन्म्रियतन्त्यथ ॥ जहाजपरित्यागेद्विवसर्वपर्यायेपुष्पप्रतापायाहीतितन्निधेयति ॥ यथेति ॥ बल्लाचलेर्बल्लेचलेअचलेयेतिबा ॥ २९ ॥ जहाजमात्रमनिपोयसिद्धावजडमितप्रारुतद्रूपस्याप्यपसेकेरिभाषाः ॥ ३० ॥ तस्यैवअतर्विभक्तोयथातथाकृपापकृतिर्नायिक त्वमाबल्लाहारादेवजीवजहाजपत्रेवकल्पनस्याह ॥ इतिमिति ॥ ३१ ॥ अतएवतस्मिन्सर्वजगद्वानंदैकसमेवेत्याह ॥ अज्ञस्येति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ यथाशिशोरायि शिशोर्बल्लित्यदृष्ट्यास्फुरत्स्वयानिचरिक्कम्पितोयस्योवमयजडविविधा ॥ पुष्पापुष्पजडपुष्पस्यककककानिधयका ॥ अकककककानिधयका ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ शक्तिर्मायास्फटिकस्यांशुरनेकप्रतिविधयहणयोग्यतापादकस्वच्छतासैव यथानामपतिर्बिम्बतत्तद्रुणक्रियादिवैचित्र्यात्मना अतस्फुरन्ति तद्वा जगदालनातत्तत्पर्य
 शक्त्यात्मना च स्फुरन्ति प्रथमे सा च प्रथा आत्मैव तच्च ब्रह्म स्वात्मन्येवा द्वयेऽसंस्थितम् ॥ ३७ ॥ अतएव शरीरानाशेन नात्मना शदिति दृष्टानेनोपपादयति चतुर्भिः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 कलनाद्भिर्यव्यापार ॥ दृश्यभोग्यम् ॥ क्षयाक्षयौ विपत्संपदौ ॥ भावाहर्षविपादादयस्तद्वचना ॥ अर्थपुरुषार्थभोगः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ यथा एकएव शब्दः अद्वैतपर्व
 तसन्निधौ प्रतिश्रवणप्रतिष्वन्यात्मना द्विरुक्तइव जूभते तथा देहचित्तब्रह्माद्यादि रूपनाम जेदेनात्मैव जूभत इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ अज्ञत्वजीवजगदावम् ॥ तत्रात्मनि चैव विचित्राश्च द्वा
 तरंगादिमहांभोधौ भूतद्वंदं तथात्मनि ॥ इदं नास्तीदमस्तीति आतिनामनात्मनि ॥ ३६ ॥ शक्तिर्निर्हेतुकैवांतःस्फुरति स्फटिकांशुवत् ॥ ज
 गच्छत्स्यात्मनात्मैव ब्रह्म स्वात्मनि संस्थितम् ॥ ३७ ॥ तरंगकणजालेन पयसीव पयोधनम् ॥ शरीरनाशनकयंत्रब्रह्मणा मृतधौर्भवत् ॥ ३८ ॥
 ब्रह्मणो व्यतिरिक्तं हि न शरीरादिविद्यते ॥ पयसो व्यतिरेकेण तरंगादिमहार्णवे ॥ ३९ ॥ यः कणो याचकणि कायावोचिर्यस्तं रंगकः ॥ यः फ
 नो याचलहरितघथावारिवारिणि ॥ ४० ॥ यो देहो याचकलनाय दृश्यं यौक्षयौ क्षयाक्षयौ ॥ याभाव रचनायार्थस्तथा तद्ब्रह्म ब्रह्मणि ॥ ४१ ॥ स
 स्यान् रचना चित्रा ब्रह्मणः कनकादिव ॥ नान्यरूपा विमूढानां नृपैव द्वित्वभावनाना ॥ ४२ ॥ मनो बुद्धिरहंकारस्तन्मात्राणींद्रियाणि च ॥ ब्र
 ह्मैव सर्वानात्मसु खंडुः खन विद्यते ॥ ४३ ॥ अयं सोऽहं मिदं चित्तमित्याद्यर्थोऽप्यगिरा ॥ शब्दप्रतिश्रवणाद्राविवात्मात्मनि जूभत ॥ ४४ ॥
 ब्रह्मैवाज्ञातमज्ञत्वमभ्यागतमिव स्थितम् ॥ तथा हि दृश्यते स्वप्नं चेत्तसामात्मनात्मनः ॥ ४५ ॥ अभावितं ब्रह्म न यात्र ब्रह्म ज्ञानमलं भवेत् ॥
 अभावितं हेमतया यथा हेमचन्द्रवेत् ॥ ४६ ॥ स्वयं प्रभुर्महात्मैव ब्रह्म ब्रह्म विदो विदुः ॥ अपरिज्ञातमज्ञानमज्ञानमिति कथ्यते ॥ ४७ ॥
 ज्ञातं ब्रह्मतया ब्रह्म ब्रह्मैव भवति क्षणात् ॥ ज्ञातं हेमतया हेमैव भवति क्षणात् ॥ ४८ ॥ ब्रह्मात्मा सर्वशक्तिर्हि न यथा भावयत्यलम् ॥ निर्ह
 तुकः स्वयं शक्त्या तत्तथा शुभ्रप्रपश्यति ॥ ४९ ॥ अकर्मकर्तृकरणमकारणमनामयम् ॥ स्वयं प्रभुं महात्मानं ब्रह्म ब्रह्म विदो विदुः ॥ ५० ॥ अप
 रिज्ञातमज्ञानमज्ञानमिति कथ्यते ॥ परिज्ञातं भवेज्ज्ञानमज्ञानपरिनाशनम् ॥ ५१ ॥ बंधुरेवापरिज्ञातोऽप्येवं धुरितिकथ्यते ॥ परिज्ञातो
 भवेद्बंधुरेवं धुंभ्रमनाशनात् ॥ ५२ ॥ इदं लयुक्तमित्यंतं ज्ञाति सोऽदेति भावना ॥ यस्मादयुक्तोऽदिरस्याद्यथा किल विरज्यते ॥ ५३ ॥

तिवादरायणोक्तस्वमृदातामाह ॥ तथाहीति ॥ ४५ ॥ अज्ञानस्यात्यत विरुद्धां भावितकारितालोके प्रसिद्धे वेत्याह ॥ अभावितमिति ॥ ४६ ॥ अतएव तदज्ञातज्ञानरूपं
 न तत्त्वज्ञदशेत्याह ॥ स्वयं प्रभुरिति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आत्मा स्वयं ब्रह्म यथा जीवजगद्गूढेण तात्त्विकब्रह्मरूपेण वा भावयति ॥ ४९ ॥ अतएव तत्त्वविदो न जीवजगद्भवेन पश्यंती
 त्याह ॥ अकर्मैति ॥ स्वबोधात्स्वभावे स्वयं प्रभवतीति स्वयं प्रभुस्तम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तर्हि जीवजगतो ब्रह्ममात्रता भावना स हेमैव सर्वपांक्तो नोदिति वैराग्याभावादिति चे
 न छेत्तव एव तत्सु व्यतातत्राह ॥ इदं लयित्यादिना ॥ इदं जीवजगद्गूढमयुक्तं विचारासहमिति ज्ञाते सति सा ब्रह्म भावना उदेति ॥ यस्माद्धेतोरयुक्ताच्छुक्तिरजतोर्देवैरस्य प्रसिद्धेर्यथा वि
 चारणया जगतद्वेव भोग्यवगादिपि विरज्यते पुरुष इत्यर्थः ॥ ५३ ॥

उक्ताविचारमाजमद्विपयेतत्त्वद्वार्यशोधनतयापर्यवस्यतीत्याशयेनजगदशोउक्तयेवस्फुटमाह ॥ द्वैतमिति ॥ ५४ ॥ जीवार्शेषितात्वपर्यवशोधनतयापर्यवस्यतीत्याशयेनतव
शेष्युक्तस्फुटयति ॥ अयमिति ॥ अयेरद्वैतिकायकारणसंघातोनाहमितिज्ञानेसति ॥ ५५ ॥ पराद्वैतशोधफलभूतास्वभावमात्रावबोधतयापि सापयवस्यतीत्याशयेनतस्मिन्जी
वजगद्राशयोपाधलक्षणलयेस्फुटयति ॥ अद्वैतेति ॥ ५६ ॥ अस्वभावकारणोपेक्षितमविजगत्सदेकरसब्रह्मैकनपूरुषबु स्वरूपमित्याशयेनाह ॥ सतीतिह्माभ्याम् ॥ तस्मिन्मत्त्व

द्वैतत्वमत्यमित्यतज्ञातिसोदितिभावना ॥ तस्माद्वैताच्चवैरस्यापयाकिलविरज्यते ॥ ५४ ॥ अयनाहमितिज्ञातेस्फुटेसोदितिभावना ॥ मि
थ्याहकारतातस्मापयायानूनविरज्यते ॥ ५५ ॥ ब्रह्मैवाहमितिज्ञानेसत्येसोदितिभावना ॥ तस्मिन्सत्येनिजेरूपेययातपरिलीयते ॥ ५६ ॥ स
तिविस्मारेजेतस्मिन्ब्रह्मेदमितिवेद्यहमात्वमहत्वादिवाधेतत्सदित्यादिजगद्गतम् ॥ ५७ ॥ सत्यसर्वप्रकाराद्व्यवक्षेदमितिवेद्यहम् ॥ न
मेदु खनकमाणिनमेमोहोनवांछितम् ॥ ५८ ॥ सम स्वस्योविशोकोस्मिन्ब्रह्माहमितिसत्यता ॥ कलाकलंकमुक्तोस्मिन्सर्वमस्मिनिराम
य ॥ ५९ ॥ नत्यजामिनवांछामिन्ब्रह्माहमितिसत्यता ॥ अहरकमहर्मासमहमस्थीन्यहंवपु ॥ ६० ॥ चिदहचेतनचाहब्रह्माहमितिसत्यता ॥
द्यौरहंखमहसार्कमहमाशाभुवोप्यहम् ॥ ६१ ॥ अहघटपटाकारोवक्ष्माहमितिसत्यता ॥ अदृष्टणमहंचोर्वीगुल्मोहकाननायहम् ॥ ६२ ॥
शीलसागरसायाद्विब्रक्षिक्त्वयिलस्थितम् ॥ आदानदानसंकोचपूर्विकाभूतशक्तय ॥ ६३ ॥ सर्वमेवचिदात्मास्मिन्ब्रह्मण्याततरूपधृक् ॥
लतागुल्मादुरादीनामहंसंभवनैपिणाम् ॥ ६४ ॥ चिदात्मातर्गतंशांतपरब्रह्मरसात्मकम् ॥ यस्मिन्सर्वयत सर्वयत्सर्वसर्वतश्चयन ॥ ६५ ॥
योमत सर्वएकात्मापरब्रह्मेतिनिश्चय ॥ चिदात्माब्रह्मसत्सत्यच्युतंज्ञहतिनामभि ॥ ६६ ॥ प्रोच्यतेसर्वगतंत्वंचिन्मात्रंचेत्यवर्जितम् ॥ आ
भासमात्रममलसर्वभूतात्मनोभक्तम् ॥ ६७ ॥ सर्वत्रावस्थितंशांतचिद्ब्रह्मेत्यनुभूयते ॥ मनोबुद्धीद्विषयातसमस्तकलनान्वितम् ६८ ॥

इवावधार्यवित्सारजअपरिच्छिन्नस्वभावेनाविभूतिसन्तित्वमहत्त्वमारिपशान्वित्वधेतोपाशेषेसन्तित्वाकूत्रसिद्धसमूहाविपरादातिप्रियानामरूपमितिपक्षरूपमिदजगद्रूतवस्तुजा
नेत्रद्विनेविधैत्यप्य ॥ ५७ ॥ तत्समात्रास्थितमेकपरमपुरुषार्थतयावर्णयति ॥ समद्वयत्वादिना ॥ ५९ ॥ त्वत्त्वद्वार्यशोधनमपिपरिच्छेदपारोक्ष्यनिरासायैवतन्निरासेन
साधारण्यलाभदुराकर्मासाद्विषयशरिरप्यासैवेतिनिरासाहमित्याशयेनाह ॥ अहरकमित्यादिना ॥ ६१ ॥ शैला सागरासायमणिमयस्याहम् ॥ भूतशक्तयमा
जिधमा ॥ ६३ ॥ सप्रबदनमकुराकृतमानराखायाविजावस्तवपिणाम् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अनुभूयतेब्रह्मकिद्विरतिरोष ॥ ननुमपिपुरुषबनोर्बुद्धीद्विषयवसिभेदे
मिबोच्छिन्नसंयुक्तपुत्रास्तु ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

स्वप्नत्यक्स्वरूपमेवमाप्रमातृभासास्वप्रकाशम् ॥ शब्ददीनान्तत्कारणानामाकाशादीनांतत्कृतजगत्स्थितेश्चतत्त्वावकाशकसत्ताप्रथास्वरूपम् ॥ ६९ ॥ समस्तकलानां न्वितत्वमु
पपादयन्नुक्तमेवस्फुटमाह ॥ अनारतेति॥ अग्निविस्फुलिगधारावद्ध्युपाविधाराभिरनारतगलत्योनि सरत्योयाश्विद्वारास्तामांगहनात्मकमाकरस्थानीयंप्रत्यगात्मरूपम् ॥ ७० ॥
सुमनसायोगिनामौनमनुभूयमानमप्यभिलपितुमशक्यम् ॥ अमृतपरनिरतिशयानदहूपम् ॥ एतदपिपूर्ववदुपपादयन्नुक्तमेवाह ॥ अनारतेति ॥ अहकारलक्षणां निनिःशेषाणि
समस्तानिभोक्तृचक्राणिप्रतितत्तद्रोगवृत्तिधरोपाधिभिर्मधुधारावदनारतगलद्रूपकूटस्थनित्यानुभवानदैकरसचिद्वह्नाहमित्यन्वयः ॥ ७१ ॥ नित्यचानुभवामृतमित्येतत्समाधि
निष्ठानुभवेनोपपादयन्माह ॥ सुषुप्तेति ॥ ७२ ॥ सभोगानुपानदादिहैरण्यगर्भातिविषयसुखानितेभ्योप्युत्तमम् ॥ आभाससर्वतः प्रकाशमानम् ॥ संभोगोत्तममितियदुक्ततदुपपा

भेदंत्यक्त्वास्वभासांचिद्वह्नाहमनामयम् ॥ शब्ददीनानामशेषाणां कारणानां जगत्स्थितेः ॥ ६९ ॥ तत्त्वावकाशकं स्वच्छं चिद्वह्नास्मिन्ने
क्षयः ॥ अनारतगलत्स्वच्छचिद्वारागहनात्मकम् ॥ ७० ॥ आलोकः सुमनोभौ न चिद्वह्नास्यमृतं परम् ॥ अनारतगलद्रूपं नित्यं चानुभ
वामृतम् ॥ ७१ ॥ अहं निःशेषचक्राणि चिद्वह्नाहमलेपकम् ॥ सुषुप्तसदृशं शान्तमालोकविमलालकम् ॥ ७२ ॥ संभोगोत्तममाभासं चि
द्वह्नास्यपवासनम् ॥ खंडादिस्वादुसंवित्तिरीपन्मात्रातुतिष्ठति ॥ ७३ ॥ चित्तादिष्ववबुद्धेपुतद्विद्वह्नाहमच्युतः ॥ कांतासंसक्तचित्तस्य चं
द्रेसमुदिते सति ॥ ७४ ॥ चंद्रप्रत्ययसत्त्वात्मचिद्वह्नाहमनामयम् ॥ भूमिष्ठनरदृष्टीनां लभानां खेनिशाकरं ॥ ७५ ॥ यावत्स्थानननुचिच्छ
क्तिस्तच्चिद्वह्नास्तिनिर्मलम् ॥ सुखदुःखादिकलनाविकलो निर्मलस्तथा ॥ ७६ ॥ सत्यानुभवरूपात्मचिद्वह्नात्मास्मिंशश्वतः ॥ असंस्तु
ताध्वगालोके मनस्यन्यत्र संस्थिते ॥ ७७ ॥

द्यानुभावयति ॥ खडादीति ॥ रसनादिभिरिद्विदै खडार्करादिस्वादुसंवित्तिरीपन्मात्रास्वडरसस्य जिज्ञात कठोपसर्पणपर्यन्तात्पतरदेशकालपरिच्छिन्नातिष्ठति सैवतु स्वपरिच्छे
दहेतुषु चित्तचेत्यतयितुपुस्प्रकाशानदैकरसतयावबुद्धेषु ससुपरिच्छेदोपाधिच्युतावपिच्युतिरहितात्मा तदेवनिरतिशयानंदब्रह्माहमित्यन्वयः ॥ ७३ ॥ ननु ज्ञानस्य विषयो पा
धिनिर्मुक्तास्थितिरैवाप्रसिद्धेत्याशक्यतत्प्रासिद्धिदर्शयति ॥ कातेति ॥ निशिकातासंसक्तचित्तस्य चंद्रोदये सति च द्रकांतो भयदर्शने अंतराले देशे चित्तो विच्छेदाननुभवाच्च द्राकारप्र
त्ययपर्यन्तमविच्छिन्नसत्तात्मकनिर्विषयचिद्वह्नाप्रसिद्धतदेवाहमित्यर्थः ॥ ७४ ॥ भूमिष्ठेति तस्यैव स्फुटीकरणम् ॥ ७५ ॥ स्वस्था आंतरालिकनभ प्रदेशस्था ॥ उदासीनानां सु
खदुःखाद्याकारवृत्त्यतरशून्यतादशायां निर्विषयत्वात्माप्रसिद्धैवेत्याशयेनाह ॥ सुखेति ॥ ७६ ॥ एवमिह स्थस्यपुंसोऽन्यत्र दूरस्थे विषयेन ससुतः संपादितोऽध्वगानामंतरा
लमार्गस्थानापदार्थानामालोको येन तथा विधेयमसि स्थिते सति अंतराले देशे अनागत्का विषयसंस्पर्शोपराधशून्यायाप्रतीतिश्चिन्मात्रतदित्यर्थः ॥ ७७ ॥

सप्रथेतेनैतिअकुरलक्षणेपुक्रममुक्तायेपुउड्डमनीयावहिर्निगमनानुकूलायाचिच्छकित्तुल्लेख्यर्थ ॥ ७८ ॥ खजूरीनीफलानामाल्निखीयेअब्रह्मभावोतिष्ठतीरसभेदा
नीस्वयमंतर्लनारामनाविदित्यभिप्यन्तप्रभारूपयात्वादवसातदेवब्रह्मत्यय ॥ ७९ ॥ किंचयैवसुबित्तिरिललाजालाभयो खेदानववतीप्रसिद्धाक्षैश्वरास्मानुसारिमननोवयधि
शाधितासतीखेदानद्विनिमुक्ताचेत्तेष्वब्रह्मत्याह ॥ खेदति ॥ ८० ॥ भूमिष्ठस्यावित्यपरयतपुसोयावद्व्यूर्ध्वार्कभूमिभारम्याकपर्ययतदृष्टिश्चक्षुलक्षणासुप्रमाततविस्तीणम

याप्रतीतिरनागस्कातच्चिद्वस्मास्मिसवग ॥ भूवायनिलयीजानांसर्धर्धेकुरकर्मसु ॥ ७८ ॥ शक्तिरुद्रमनीयातस्त्विद्वस्माहमाततम् ॥
खजूरनिर्णयधियानांस्वयमाल्मनितिष्ठताम् ॥ ७९ ॥ यास्वादसत्तालीनातस्त्विद्वस्माचिदहसम ॥ खेदानंतविमुक्तांत सवित्तिर्मननोदया ॥ ८० ॥
लाप्तालाभविधौतुल्याचिद्वस्मास्मिनिरामयम् ॥ यावद्व्यूर्ध्वार्कमेतावदृष्टिसूत्रयदाततम् ॥ ८१ ॥ तन्मध्यसदृशशान्तिर्मलंविदहततम् ॥
जाग्रत्यपिमुभेपितस्त्वमेपितयोदितम् ॥ ८२ ॥ तुर्यरूपमनापंतचिद्वस्माहमनामयम् ॥ पुसाक्षेत्रशतोत्यानामिदृणांस्वाकुवत्स्थितम्
॥ ८३ ॥ सर्वपामेकरूपतच्चिद्वस्मास्मिसम स्थित ॥ सर्वगाप्ररुतास्वच्छरूपाभानोरिवप्रभा ॥ ८४ ॥ आलोफकारिणीकांताचिद्वस्मेदमह
ततम् ॥ सभोगानंदलववदद्वतास्वादशक्तिवत् ॥ ८५ ॥ स्वानुभूत्येकमात्रयच्चिद्वस्मास्मितद्व्ययम् ॥ प्रांतांगमपिगुणास्यदेहेततुर्थिसेय
या ॥ ८६ ॥ छेदमेदस्फुरत्पूचिद्वस्माहमनामयम् ॥ आकांतमुवनाप्यभ्रमालेवस्पदशालिनी ॥ ८७ ॥ दुर्लक्ष्याणुमयाकाराचिच्छक्ति
रहमातता ॥ अनुभूतिमर्यातस्यमेहमात्रोपलक्षिता ॥ ८८ ॥ क्षीराहूतस्यसत्तेवचिदहस्यवर्जिता ॥ कटकांगदकेयूररश्चनातदतन्म
यी ॥ ८९ ॥ हेभीवसस्थितादेहिचिद्वस्मात्मास्मिसर्वग ॥ पदार्थोपस्यशलादर्थहिरतश्चसर्वदा ॥ ९० ॥ सत्तासामान्यरूपेणयाचित्सो
हमलेपक ॥ सर्वासामनुभूतीनामादर्शोयत्स्वरुचिम् ॥ ९१ ॥ अगम्योभलेखानांतच्चित्तत्वमहमहत् ॥ सर्वसंकल्पफलदसर्वतेज
प्रकाशकम् ॥ ९२ ॥

स्तितस्यन्यमध्यनिप्रसूयोभयातलमागस्तद्वदराधिपययकारशनसमयमथितद्विनिमुक्तमित्यर्थ ॥ ८१ ॥ एवमवस्थाभयसाक्षिरूपेवतत्परित्यागेन्युपभूतब्रह्मेत्याह ॥ जापवि
ति ॥ ८२ ॥ सर्वेषामुपामत-एकरूपस्थितम् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ तस्यज्ञानस्यापसर्गिणम्यामिदेहच्छेदावावच्छेयतायाह ॥ प्रोतांगमपीति ॥ विसतनुपक्षेस्वष्टोम्वय-
॥ ८६ ॥ भुवनानिलोकाजलानिच ॥ इतिवायुपाधिपदस्यदशालिनि ॥ ८७ ॥ दुर्लक्ष्याणव सस्माजीवाजलकणाव्रतम्यय-कल्पिताकारोयम्या ॥ अनुभूतिमयो
नुगबभाभगम्योऽप्रस्य सारोयस्या ॥ स्नेहश्चिच्छृणतापरेभेमाश्रमाभोपलक्षिता ॥ ८८ ॥ तदतन्मयीदेहिमसत्तेतिरोव ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अनुभूतीनामनुभववर्तिभे
राणाम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

सर्वेषामुपदेयानामुपादानस्यात्मार्यत्वात्तत्सीमातम् ॥ ९३ ॥ घटपटादौसहूपेणस्थितम् ॥ तनौचतुर्विधेदेहस्पदमानंस्फुरद्वूपचेष्टानिमित्तभूतवा ॥ जाग्रदवस्थायामपिसुषुप्तमिवपरमार्थतोनिर्विशेषतयास्थितम् ॥ ९४ ॥ अग्न्यौष्ण्यादिसत्तात्मनामपिचित्तएवस्फुरणात्परमार्थतसैवतानीत्याशयेनाह ॥ उष्णमिति ॥ मृष्टमाधुर्यम् ॥ शितनिशितम् ॥ क्षण्यमित्यर्थः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ प्रत्यगात्मत्वादूर्ध्वमप्यज्ञानादूर्ध्वस्थम् ॥ ९७ ॥ गतमितिपूर्वव्यि ॥ ९८ ॥ कौतुककामः ॥ ९९ ॥ सरभःक्रोधः ॥ कौतुकभोगोत्कटा ॥ आरंभोयत्नः ॥ दंष्ट्राचेष्टा ॥ सर्वनिरवशेषम् ॥ १०० ॥ १०१ ॥ अपर्यतानाप्रतिबिंबचिताआराधयस्मात्तम् ॥ त्रैलोक्यस्थानादेहलक्षणानांमुक्तानांतंतुम् ॥ १०२ ॥ प्रचारा

सर्वोपादेयसीमांतंचिदात्मानमुपास्महे ॥ सर्वावयवविश्रांतंसमस्तावयवातिगम् ॥ ९३ ॥ अनारतकचद्रूपंचिदात्मानमुपास्महे ॥ घटे पटेतटेकेपेस्यंदमानंसदातनौ ॥ ९४ ॥ जाग्रत्यपिसुषुप्तस्थंचिदात्मानमुपास्महे ॥ उष्णमग्नौहिमेशीतंमृष्टमन्नेशितंद्युरे ॥ ९५ ॥ कृष्णंध्वा तेसितंचंद्रेचिदात्मानमुपास्महे ॥ आलोकंबहिरंतस्थंचिदात्मानमुपास्महे ॥ ९६ ॥ अदूरमपिदूरस्थंचिदात्मानमुपास्महे ॥ माधुर्यादिषुमाधुर्यतीक्ष्णादिषुचतीक्ष्णताम् ॥ ९७ ॥ गतंपदार्थजातेषुचिदात्मानमुपास्महे ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तेषुतुर्थातिगेपदे ॥ ९८ ॥ समंसदेवसर्वत्रचिदात्मानमुपास्महे ॥ प्रशांतसर्वसंकल्पविगताखिलकौतुकम् ॥ ९९ ॥ विगताशेषसंभंचिदात्मानमुपास्महे ॥ निष्कौतुकं निरांभं निरीहं सर्वमेव च ॥ १०० ॥ निरंशं निरहंकारंचिदात्मानमुपास्महे ॥ सर्वस्यांतःस्थितंसर्वमप्यपारैकहृदिपिणम् ॥ १०१ ॥ अपर्यंतं चिदारंभंचिदात्मानमुपागतः ॥ त्रैलोक्यदेहमुक्तानांतंतुमुन्नतमाततम् ॥ १०२ ॥ प्रचारसंकोचकरंचिदात्मानमुपागतः ॥ लीनमंतर्बहिः स्वामान्क्रोडीकृत्यजगत्खगान् ॥ १०३ ॥ चित्रंबृहज्जालमिवचिदात्मानमुपागतः ॥ सर्वत्रेदमस्येवनास्येवचमनागपि ॥ १०४ ॥ सदसद्रूपमेकंतंचिदात्मानमुपागतः ॥ परमप्रत्ययपूर्णमास्पदंसर्वसंपदाम् ॥ १०५ ॥ सर्वाकारविहारस्थंचिदात्मानमुपागतः ॥ स्नेहाधारमथोऽशांतंजडवाताहतिभ्रमैः ॥ १०६ ॥ युक्तंमुक्तंचिद्वीपंबहिरंतरुपास्महे ॥ तत्सारःपद्मिनीकंदंतंतुसर्वगसुंदरम् ॥ १०७ ॥

चारीजापरस्वमौसकोचःसुषुमिस्तत्करम् ॥ अतर्बहिश्चस्वेनआप्तान्ब्याप्तान्जगद्दृक्षणान्यगन्पक्षिणःक्रोडीकृत्यांस्तर्भाव्यलीनंप्रच्छन्नतयास्थितम् ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ स
र्गसर्वसत्तानिर्वाहकत्वात्सहूपलयेसर्वसत्तानिर्वाहकत्वादसहूपमितिभावः ॥ परमप्रत्ययमत्यतविश्वासाहचिदेकरसवा ॥ सर्वासांसंपदांसुखलवानामास्पदंप्रतिष्ठाम् ॥ १०५ ॥
स्नेहलैलनिरुपाधिप्रेमाचतदाधारम् ॥ जडानादेहदीनावातानांप्राणानांष्टिवातानांचाहतिरध्यारोभिघातश्चतस्र्युक्तैर्भैरशातमविनष्टम् ॥ आतदृशातैर्युक्ततत्त्वदृशातमुक्त
च ॥ १०६ ॥ तत्सरसिपद्मिनीकद्वन्निगूढम् ॥ सर्वेषांहस्तपादाद्यगानांसुंदरदृढविष्टमकततुरज्ज्वदाधारम् ॥ १०७ ॥

१ कुतैकशेषद्विवचनातप्रचारशब्दज्जाग्रत्स्वमयोर्लाभः ॥ प्रचाराचारवित्यत्रप्रचारवित्येवापेक्षितमिति ज्ञाति २ प्रकृतिभावाभावश्छांदसः

न मन्त्रमन्त्रैः शब्दभण्यमाह ॥ अभीराण्येति ॥ १०८ ॥ अर्ह्ययितव्यविभिरपहनुमशम्यम् ॥ आभासकामिष्यक्तिम् ॥ १०९ ॥ रजनस्वाम्यास्याभिष्यजकम् ॥ ११० ॥ १११ ॥
 मारत्याप्यापराश्रितमह ससगाभ्यारोपदशानुमन्यसर्व अपबाहदशानुअहृत्यारोपनिमित्तमर्हकारोपिनाहं इतरनुधुतरानाहृत्यप्यारोपापबाधभ्यातित्वविदितवतो
 यममजगत्तैः कृत्रिममायामपबाअनुअयबास्थिरमरुभिर्मालिषास्तुउभयथाप्यहगतज्वरोभ्रमानीत्यर्थ ॥ ११२ ॥ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमन्तास्यपकाशेनि पू ५
 कादश मग ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ नदिर्नारागनि सगामत स्वच्छालभास्वरात् ॥ जनकादिस्थितिरामोगुरुभोक्तामिद्विषणीत् ॥ १ ॥ तेजनकावधोजीवन्मुक्ताअत सत्येपदे

जनताजीवनोपायंचिदात्मानमुपागत ॥ अक्षीरणवसभूतमशशंकमुपस्थितम् ॥ १०८ ॥ अहार्यममृतंसत्यचिदात्मानमुपास्महे ॥
 गच्छरूपमस्यशर्धैराभाममागतम् ॥ १०९ ॥ तरेवरहितं शांतचिदात्मानमुपागत ॥ आकाशकोशविशदसर्वलोकस्वरजनम् ॥ ११० ॥
 नरजननवाकाशचिदात्मानमुपागत ॥ महामहिमासदितरहितसर्वभूतिभि ॥ कलत्वेवाप्यक्तोरंचिदात्मानमुपागत ॥ १११ ॥ अस्त्रि
 लमिदमहमैवसर्वत्वहमपिनाहमयेतरच्चनाहम् ॥ इतिविदितवतो जगत्कृतमेत्यिरमथवास्तुगतज्वरोभ्रमामि ॥ ११२ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० जीवन्मुक्तनिश्चययोगोपदेशानामर्कादश सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिनिश्चयवत
 स्तमर्हानोविगतेनस ॥ सत्या सत्येपदेशेनेममेसुखभवस्थिता ॥ १ ॥ इतिपूर्णधियोधीरा समनीरागचेतस ॥ ननिदतिननदतिजी
 वितमरणतया ॥ २ ॥ इत्यलक्ष्यमत्कारानारायणभुजाइव ॥ ऋजव स्वलिताकाराअपराइवमेव ॥ ३ ॥ रेमिरेवनखंडपुद्गीपेपुनगरे
 पुत्र ॥ देवोपवनमालासुखगेषुसुराइव ॥ ४ ॥ अमु कुसुमपूर्णसुदोलांदोलचलासुच ॥ विचित्रवनलेखासुमेरुशृंगशिखासुच ॥ ५ ॥
 वक्रुर्विजितशत्रूणिचामरच्छत्रवतिच ॥ विचित्रायानिराज्यानिषिन्नाचारमयानिष ॥ ६ ॥ अनुजम्भुरिमान्सर्वान्नानाचारविचेष्टि
 तान् ॥ श्रुतिस्मृत्युदितारभामितिकर्तव्यतामिति ॥ आइदृशीरमणीयेपुल्लनाहास्यहारिपु ॥ विहाराहाररम्येपुभोगोभोगेपुभूपिता ॥ ८ ॥

भाषितत्वरार्थेष्ववस्थिता ॥ १ ॥ बहिःपूणाधीशोचितत्वपदार्थोयेयाम् ॥ आतएवार्तबहिःस्थसमनीरागचेतस ॥ २ ॥ अलक्ष्येयुद्धमतमेपिलक्ष्यवेधनमथमत्कारोयेयाम् ॥ अ
 नपुवनारायणभुजाइवस्थिता ॥ स्वलिताकारानमस्वभावाअपराभेरवइवस्थिताः ॥ ३ ॥ तेषोसमदृश्याविहारप्रपथयति ॥ रेमिरेवत्यादिना ॥ ४ ॥ शोक्तामामोदोदमैथ
 उातु ॥ ५ ॥ विचित्राअयासिवर्गयिपुनानि ॥ ६ ॥ यानाचारबहुविधशिष्टाचारालौकिचेष्टिताननु, उतामधमननुजगमु ॥ स्वयमप्यनुहितवर्तइत्यर्थ ॥ इतिहृदयेमेवकुंस्त्व
 मस्तिआरंभापयभायस्यालषाविधाभितिकषण्यतोसामयागादीमियावत ॥ अनुजगमु ॥ ७ ॥ ईदृशीनिर्द्वारदृष्टबाधनमप्यजिः, रमणीयेपुभोगोभोगेपुभुकायेपु ॥ ८ ॥

विविशुर्निर्विविशुः ॥ ९ ॥ चराचरभूतैः सहितेषु सर्वभूतनेषु विश्रान्ताः सुखिताः अखिला जंतवो यैस्तथाविधेषु यज्ञक्रियाकलापेषु गार्हस्थ्येषु च ॥ अथवा आत्मा सर्वभूतानालो क ॥ यथैव क्षुधिता बाला मातरपर्यापासते एव सर्वानि भूतान्याग्रिहोत्रमुपासते इत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ १० ॥ तेरुर्निस्तेरुः ॥ ११ ॥ परुपाणि क्रूराणि क्लेशशसहानि चित्तानि यासु हतवित्तैः शत्रुभिरुद्धतासु परिभूतासु द्वंद्वरीतिषु विपत्तिरित्यावत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ महदपि ऐश्वर्यमिति शेषः ॥ कुलशैला हिमवदादयः ॥ १४ ॥ जलराशि रिति व्यतिरेके दृष्टातः ॥

विविशुश्चरुचूतासु मंदारवलितसु च ॥ अप्सरोर्गातपूर्णासु नंदनोद्यानभूमिषु ॥ ९ ॥ सचराचरभूतेषु विश्रान्ताः खिलजंतुषु ॥ यज्ञक्रिया कलापेषु गार्हस्थ्येषु यथाक्रमम् ॥ १० ॥ तेरुर्हतगर्जेन्द्रासु भ्रांतभूरिशिवासु च ॥ भरीभांकारभीमासु संश्रामार्णववीथिषु ॥ ११ ॥ तस्थुः पुरुषचित्तासु हतवित्तोद्धतासु च ॥ संरंभक्षोभरीद्रोषसर्वासु द्वंद्वरीतिषु ॥ १२ ॥ मनस्त्रेपांतुनीरागमनुपाधिगतभ्रमम् ॥ असक्तं मुक्तमाशां तं परं सत्पदंगतम् ॥ १३ ॥ नममज्जुः ऋचिदपि संकटे पुमहस्त्वपि ॥ महदप्युपयाते पुरुलशैलाः सरःस्त्रिव ॥ १४ ॥ नो हलासविलासि न्याश्रियापरमकांतया ॥ परिपूर्णदुलक्षस्येव जलराशिरघूह ॥ १५ ॥ नमस्त्यौ दुःखशोकेन श्रीभूषेणैव न स्थलम् ॥ जहर्षच न भोगौ वै रवस्थायै रिवौषधी ॥ १६ ॥ तेहि केवलमव्यग्राः कुर्वतः काममंजरीः ॥ इशानिष्ठफलं रामनाभिलेपुर्नतत्त्यजुः ॥ १७ ॥ नोदगुः कार्यसंपत्ता वाक्कांतानास्तमाययुः ॥ जलपुर्नसुखप्राप्तौ मग्न्युर्नैव च संकटे ॥ १८ ॥ मुमुक्षुर्न विमोहे पुनममज्जुर्विपत्तकर्मैः ॥ न जहर्षः शुभैः शोकैरुरुदुर्न भवानिव ॥ १९ ॥ प्राकृताचारसंप्राप्ते कुर्वतः कर्म केवलम् ॥ स्थिता विगतसंरंभमपराद्वमेवः ॥ २० ॥ तां त्वंहृष्टि मवपृभ्यराघवाय विनाशिनीम् ॥ अनहंकृत्य हंकारो विहरस्व यथाक्रमम् ॥ २१ ॥ यथाभूता मिमामेव पश्यन्सर्गपरंपराम् ॥ मेरुस्थितो ब्यिगंभीरः सममास्व गतभ्रमः ॥ २२ ॥ चिन्मात्रं सर्वमेवेदमित्यभाभासतांगतम् ॥ नेह सत्यमसत्यं वाक्चिदस्ति न किंचन ॥ २३ ॥ महत्तामलमालंब्य त्यक्ते दमवहेलया ॥ असक्तबुद्धिः सर्वत्र भवभावव्यभवक्षयी ॥ २४ ॥ किं रोदिपि घनोद्देगं मूढवच्चानुशोचसि ॥ भ्रमस्युद्धांतचित्तश्च सौम्यावर्त्तते तृणं यथा ॥ २५ ॥

दूढोपेदिति दीर्घः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अव्यग्राः कर्तृत्वाभिनिवेशरहिताः ॥ काम्यतदतिक्रामाभोगास्तल्लक्षणांजरी कुर्वतोऽनुभवंतः ॥ १७ ॥ शत्रुजयादिकार्यसंपत्तौ सत्यां न उदगुरुत्कर्षप्रापुः ॥ शत्रुभिराक्रान्ताश्च अस्तमपकर्षनाययुः ॥ १८ ॥ विमोहेषु विमोहे हेतुषु कच्छ्रेषु ॥ विपदाक्रमैराक्रमणैः ॥ १९ ॥ प्रकृतएव प्राकृतः स्वस्ववर्णोचित आचारस्ते न स प्राप्ते विषये ॥ २० ॥ अनहंकृतौ अहंकारनिष्कटशुद्धचिन्मात्रे अहंकार आत्मबुद्धिर्यस्य तथाविधः सत् ॥ २१ ॥ यथाभूता यथास्थिताम् ॥ मेरुरिव स्थितः स्थिरः ॥ २२ ॥ कीदृशतयथाभूतदर्शनदाह ॥ चिन्मात्रमिति ॥ २३ ॥ महत्ता ब्रह्मताम् ॥ २४ ॥ २५ ॥

गङ्गास्यानिस्पटानि ॥ २६ ॥ नञ्चिद्यन्मृगवयस्यात्तदुल्लङ्घ्यत्वात् ॥ एकांतशुद्ध्यायगङ्गाविषयवाक्यसाधनश्रम्यद्वाराज्यप
निगन्तारित्तम्यन्यावदसितमृग्यशिरांकरिष्ये ॥ २८ ॥ इतिश्रीयासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेद्वादश सर्गः ॥ १२ ॥ वर्णितस्तत्त्व
बाधनशमनादित्यक्रमः ॥ नागतोपेतनवकुर्यादिकाप्रोपरच्यते ॥ उपशमप्रकरणेवर्शितयोवर्शितनाशयेत्वोत्सानियोगक्रमोपच्येउत्समाधिकारिविषयेणज्ञानविलासेन
तामनादित्यपत्त्याप्यरुनाद्योपिरामोर्ध्वमध्यमाधिकारिणामुपकाराययोगक्रमेणापिवासनानाशप्रकारस्त्रिंशत्सामानपृच्छति ॥ सम्यग्निर्वाह्यमाप्तुम् ॥ १ ॥ २ ॥ पृष्टस्योत्त

श्रीरामउवाच ॥ अहोनुमगवन्भूतसम्यग्जातमलक्षय ॥ त्वत्प्रसादात्प्रयुक्तोऽस्मि सूर्यसंगादिर्वायुजम् ॥ २६ ॥ आतिरत्नगतानूनमि
 द्भिराशरद्भवे ॥ संशान्ताविलसद्देह रुरिव्येष्वनतव ॥ २७ ॥ व्यपगतमदमोहोमानमात्सर्यमुक्तश्चिरतरमुदितात्माशांतशोकाश्वरे
 ण ॥ पुनरुत्तरमगच्छन्स्वर्ग्यैर्कांतयुद्ध्यादिहृदसि साधोतत्करिष्ये विशंकम् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० जीवन्मुक्तस
 ग्रयनिरूपणनामद्वादश मर्ग ॥ १२ ॥ ॥ ६३ ॥ श्रीरामउवाच ॥ सम्यग्ज्ञानविलासेन वासनाविलयोदये ॥ जीवन्मुक्तपदे ब्रह्मभू
 तं विश्रान्तवानहम् ॥ १ ॥ प्राणस्पदनिरोधेन वा मनोविलयोदये ॥ जीवन्मुक्तपदे ब्रह्मभूतं विश्रान्तवानहम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 संसारोत्तरणं युक्तियां गच्छेन्न कथ्यते ॥ ताविद्धि द्विकारं त्वंचित्तोपशमधर्मिणीम् ॥ ३ ॥ आत्मज्ञानप्रकारं स्यात् एकप्रकटितो मुवि
 द्द्वितीयप्राणसराग्रशृणुयोर्यमयोज्यते ॥ ४ ॥ श्रीरामउवाच ॥ सुलभत्वादद्दुस्त्वात्कतरं शोभनो नयो ॥ येनावगतमात्रेण भूय
 क्षोभानवाधते ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ प्रकरोद्वावपि प्रोक्तो योगशब्देन यद्यपि ॥ तथापि रुद्धिमायात प्राणयुक्तावसौ भ्रमम् ॥ ६ ॥
 एको योगस्तथा ज्ञानसमारोत्तरणक्रमे ॥ समावुपायोद्वावेव प्रोक्तावेकफलप्रदौ ॥ ७ ॥ असाध्यकस्य चिदयोगकस्य चिज्ज्ञाननिश्चय ॥
 मम त्वन्निभत साधोऽस्तु साधो ज्ञाननिश्चय ॥ ८ ॥ अज्ञानपुनरज्ञातस्त्वेव्यपिनतद्रवेत् ॥ ज्ञानसर्वास्ववस्थास्तु नित्यमेव प्रवर्तते ॥ ९ ॥

गन्तुं ततोऽपि उपशमनकरणोक्तमेवराजयोगहृद्यस्मादयत्नमिति ॥ ३ ॥ २ ॥ तत्र प्रथमतो कतरस्य सुकरत्वमिति विधेयपृच्छति ॥ सुलभत्वादिने ऽक्षोभो विक्षेप ॥ ५ ॥ प्राणमुक्तौ नाणनिरोधे ॥ असीयोगशास्त्र ॥ १ ॥ ७ ॥ कस्यचित्सुकुमारचित्स्य प्राणसरोधु स्वासहिष्णोर्हृद्योगोऽसाध्य ॥ कठोरचित्स्य विचारकुशलस्य ज्ञाननिधयोऽसाध्यः ॥ ममगुदचित्स्य विचारकुशलस्य ज्ञाननिधय सुसाध्योऽभिमत इत्यर्थः ॥ ८ ॥ विचारकुशलता हि ज्ञानाज्ञानस्वरूपविवेकासाधयेत्याह ॥ ननु प्राणकुशलस्यैव्यसभा विवितमित्याशयेनाह ॥ अज्ञानमिति ॥ यवतस्ते स्वतः पूषयथेते ॥ तथा चाज्ञानस्यैव्यसाक्षिणा मसिद्धत्वाज्ज्ञानस्यैव्यप्रकारात्तया भवति ॥ ननु पश्यस्य चानुभवोरेव न तद्वे निवेकसमवायानुकारयोगजनतयति युष्मद्विभाषः ॥ ९ ॥

प्रशस्ते देशकालविषयादिबासहेतुसापेक्षत्वादपियोगोदुष्करइत्याह ॥ धारणेति ॥ धारणादेशोबासो गिरिकूटचंद्रतारादिर्हृदयकंठतालुमूलभूमध्यादिश्च ॥ आसनदेशस्तु
समेथुचौशर्करादिवालुकाविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः ॥ मनोनुकूलेनतुचक्षुपीडनेगुहानिरुद्धाश्रयणप्रयोजयेदिति श्रुतिस्मृतिशास्त्रप्रसिद्धस्तत्साध्यत्वेनयोगः सुसाध्यतां
नायाति ॥ निरुस्ताहानामदमतीनामूर्वाणांपुरुषापसदानामिवनधीरस्यसमर्थस्ययतमानस्याधिकारिणः शास्त्रीयेसाधने सुसाध्यत्वकष्टसाध्यत्वविकल्पचिन्तायुक्तेत्याह ॥ अ
थेवेति ॥ १० ॥ एवमवातरप्रश्ननिरस्यपूर्वप्रश्नोत्तरं वस्तुमुपक्रमते ॥ द्वावित्यादिना ॥ ११ ॥ प्राणापानतयाप्राणापानयोः समतासंपत्तिरूपेणरूढः प्रसिद्धः सिद्धिकामानां रे
चरत्वाद्यनतसिद्धिदः ॥ ज्ञानकामानां तु बुद्धिदः साक्षात्कारहेतुः ॥ अतस्तश्चण्वित्यर्थः ॥ १२ ॥ तमेव समाधिसुखविश्रांतिफलकीर्तनेनापि प्ररोचयन्त्याह ॥ मुखेति ॥ हेष्टपसुत
त्वंचेतसाउद्युक्तचित्तेन मुखानिलस्यप्राणस्ययस्वरुणसचरणतन्निरोधेन समवतिसिद्ध्यातिप्रतिष्ठागतः सत्त्वं ह प्रत्ययूपे अक्षये परेपदे योगश्चित्तवृत्तिनिरोधस्तद
धारणासनदेशादिसाध्यत्वेन सुसाध्यताम् ॥ नायातियोगोद्यथवाविकल्पनैव शोभनः ॥ १० ॥ द्वावेव किल शास्त्रोक्तौ ज्ञानयोगौ रघू
दहात्तत्रोक्तं भवते ज्ञानमंतस्य ज्ञेयनिर्मलम् ॥ ११ ॥ प्राणापानतया रूढो हृदहृदगहाशयः ॥ अनंतसिद्धिदः साधो योगो यं बुद्धिदः शृणु ॥ १२ ॥
मुखानिलस्फुरणनिरोधसंभवास्थितिं गतो नृपसुतचेतसाक्षये ॥ समाहितस्थितिरिह योगसुक्तिः परेपदे प्रगलितगीर्त्तनवत्स्यसि ॥ १३ ॥
इत्यार्षे वा० दे० मो० नि० पू० ज्ञानविचारयोगोपदेशो नाम त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ ॥
अस्ति तावदन्तस्य तस्य क्वचिदयं किल ॥ जगद्रूपः परिस्पंदो नृगत्तणामराविव ॥ १ ॥ तत्र कारणतांयातो ब्रह्मा कमलसंभवः ॥ स्थितः प्रि
तामहत्वेन स्तुष्टभूतभरभ्रमः ॥ २ ॥ तस्याहं मानसः पुत्रो वसिष्ठः श्रेष्ठचेष्टितः ॥ ऋक्षचक्रं ध्रुवधृते निवसांमियुगंप्रति ॥ ३ ॥ सोऽहं कदाचिदा
स्याने स्वर्गे तिष्ठञ्छतक्रतोः ॥ श्रुतवान् नारदादिभ्यः कथां सुचिरजीविनाम् ॥ ४ ॥ कथाप्रसंगे कस्मिंश्चिदथ तत्राभ्युवाच ह ॥ शातातपो
नाम मुनिर्भौनीमानी महामतिः ॥ ५ ॥ मेरोरीशानकोणस्ये पद्मरागमयेदिवि ॥ अस्तिकल्पतरुः श्रीमाञ्जुं गेचूत इति श्रुतः ॥ ६ ॥
भ्यासयुक्तिः समाहितस्थितिः सृजिगलितगीर्वाणो चरनिरतिशयानदरूपो भूत्वा निवत्स्यसि स्थास्यसि ॥ १३ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णप्रकरणे पू
त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुरससंछुतस्यात्र भृशुडस्य दिदृक्षया ॥ वसिष्ठगमनमेरुस्तच्छृंगं चात्र वण्यते ॥ १ ॥ प्रस्तुतप्राणायामादियोगक्रमभृशुडोक्तिप्रप
चनेन विस्तराद्वर्णयिष्यन् भृशुडाल्यायिका मारजते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ तस्य योगिगिविश्रांतिस्थानत्वेन वर्णितस्य परमपदस्य कचिद्विद्यावतप्रदेशोपादोस्य विश्वाभूतानीति श्रुतेर्जगद्
पो ब्रह्माढाकारः परिस्पंदो विवर्त्तः ॥ १ ॥ तत्र ब्रह्माडे मनुप्रजापतिप्रभृतीनां कारणतांयातः ॥ २ ॥ ऋक्षचक्रं नक्षत्रचक्रं सप्तर्षिलोके ॥ युगशब्देन युगसमूहो वैवस्वतमन्वतरं लक्ष्यते
॥ ३ ॥ शतक्रतोरिद्रस्य आस्थाने सभायाम् ॥ ४ ॥ भौनी अल्पभाषिता ॥ मानीमाननार्हः प्रमाणकुशलश्च ॥ ५ ॥ यदुवाच तदाह ॥ मेरोरित्यादिना ॥ पद्मरागमयेऽप्येगेदिवि
भोदेशे चूत इति श्रुतो विश्रुतः कल्पतरुरस्ति ॥ ६ ॥

कल्पातटे मह्येत्तन्मयीभिः कल्पलताभिः भाते ॥ अ८॥ १ ॥ यतो विभ्रातमतिरूपशोभे ॥ १० ॥ तत्तथा विधिवीर्जजीविमसाथनदशायापुण्यं कलदशायापमवयपरमपुरुषाया
भ्युरपर्युक्तचमवेत् ॥ संभावनायां लिङ् ॥ ११ ॥ भूयोपिमयापृष्टेन तेन गता तापेन इति उक्तप्रकारेणैव भुशुहो वर्णित ॥ मनुक्तेः प्रशसाभाभत्वरकोपापरयति ॥ सत्यमुक्तवानिति
॥ १२ ॥ ११ ॥ ११ ॥ तद्वद्वर्गवर्णयति ॥ त्रैलोक्यकतिन ॥ गन्धासुखप्रयुक्तेन रसेन मेदेनैव ककुभा विशाणरजयल्लोहिनी कुर्वत् ॥ क्षीबाहिलोहिनाय नाना-
सिद्धा ॥ १५ ॥ कल्पार्तज्वलनाद्भुतानां ज्वालाणां पिष्टवृष्टिः सपन्नद्वेस्युल्लेखाः ॥ संचितरो गोपचिन्तम् ॥ इद्वनीलानां शिखादश ऊर्ध्वप्रच्छताः प्रभाएषधूना यस्येत्युल्लेखा यामुप

तस्य कल्पतरोर्मूर्ध्नि दक्षिणस्कंधकोटरे ॥ कलधौ तलताप्रोते विपयते विहगालय ॥ ७ ॥ तस्मिन्निवसति श्रीमान् भुशुहो नाभवाय स ॥ वी
तरागोद्गृह्णो शोभस्त्रेव निजपक्वे ॥ ८ ॥ सययाजगतां कोशजीवती हस्तुराश्विरम् ॥ चिरजीवी तथा स्वर्गेन भूतो न भविष्यति ॥ ९ ॥ सदी
पायु सनीरागः स श्रीमान् ममहामति ॥ सविश्रांतमतिशोभतः सकातः कालकोविदः ॥ १० ॥ सययाजीवति स्वर्गस्त्रये हयविजीव्यते ॥ त
द्रवेर्जीवितपुण्यदीर्घचोदयमेव च ॥ ११ ॥ इति तेन भुशुहो सौभूयः पृष्टेन वर्णित ॥ यथावदेव देवानां सभायां सत्यमुक्तवान् ॥ १२ ॥ कथाव
सरसशान्तावययाने सुव्रजे ॥ भुशुहो विहगद्रुमहंयातः कुतूहलात् ॥ १३ ॥ भुशुहो संस्थितो यन्मरोऽभ्युगतदुत्तमम् ॥ स भ्रामवान् क्षणे
नाहप्यरागमयदृष्टत् ॥ १४ ॥ रत्नगौरिक कतिनेन जसावद्विवर्चसा ॥ मध्वासवरसेनैव रजयत्कुम्भांगणम् ॥ १५ ॥ कल्पार्तज्वलनो
ज्वालापिण्डाद्रिभिव संचितम् ॥ इद्वनीलशिखाधूममालोकारुणितां धरम् ॥ १६ ॥ सर्वेषामेव रागाणां राशिभद्राविवस्थितम् ॥ सर्वसं
ध्याभ्रजालानां घनमेकमिवाकरम् ॥ १७ ॥ उक्ताति कुर्वतो मेरोर्वर्धनाब्जे वनिर्गतम् ॥ मूर्धानमगतकांतवाहवं जठरानलम् ॥ १८ ॥
सुमेरुवने द्येव नवालककरजितम् ॥ लीलया दातुं भिदुःखेनीत हस्तशिखांगुलिम् ॥ १९ ॥ ज्वालाभिरिव मालाभिरुणाभिः पयोमुखम् ॥
स्वगनुभिव सत्सर्पदरीलस्यमिव बाहवम् ॥ २० ॥

पतिः ॥ १९ ॥ सर्वेषां रागाणां लौहिस्यानो सर्वेषां प्राणिनां रागाणां रश्मिच्छानो वा ॥ १७ ॥ ब्रह्मनाट्यामुपभुगया उक्ताति योनेन ब्रह्मरश्मिभिरिवा निर्ममं कुर्वन्तश्चिकीर्षतो भेरोर्जठ
राभ्यन्तं मूर्धानं निशिरः प्रदेशमागतं वाहवं बहवाग्रिकस्य जठरानलमिव स्थितिमित्युल्लेखा ॥ १८ ॥ सुमेरुवने द्येवालीलायां कीर्तुकेन ईदुवादात्पृष्टीतुल्येनीतप्रसारितमलककर
सरजितं हस्तस्य शिखावत्सहस्रगुलजानमिव ॥ १९ ॥ मालाभिरिव पयिताभिर्ज्वालाभिः स्वगनुभिव सत्सर्पवत्किञ्चित्तप एवरीलस्यं पर्वतवाहकदृष्ट्यवाहकत्वावतिशोभायाऽङ्गि
पयोमुखेयस्कन्धाविर्धेन बहवास्त्रमर्धं धिनः कल्प्याद्रिभिव स्थितम् ॥ मध्यपक्षे पयोनिर्गिरिव ककुब्जेऽन्यत्र प्रागेयस्य ॥ २० ॥

कचद्रलोशु रखापाभिस्त्रिभि शृगापांगुलिभिस्ताराअश्विन्यादी स्पष्टरपृष्ठागणयितुमिवआकाशं परिचुबत्व्यामुवदिवउन्नतम् ॥ २१ ॥ मुरजावाद्यभेदाः ॥ भुवावनभूस्याभ्र
नानापुटानावनलक्ष्मीणानृत्यमडपमिवस्थितम् ॥ ध्वनत्पट्पट्पट्कथमरसमहोयस्मिन् ॥ २२ ॥ दत्तपक्तिवद्विकसत्यातालपत्राणामावहृद्यापंस्य ॥ उदारौमदमन्मथौसर्वप्रा
णिनायस्मिन् ॥ २३ ॥ तापसत्वेनोत्प्रेक्षते ॥ वरेति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पारऊर्वाविधिम् ॥ २७ ॥ सितहरितादिवर्णवर्णकुसुमराशिलक्षणे प्रतिदिननैरंगैरजकद्रव्यैर्दिविव्योभि
विहितानिलिखितानीवअमलानिचित्राणियेनतथाविधममरयुवतिवर्गस्यलीलाचलक्रीडापर्वतभूतभैरवशिरभ्यगमहसप्राप्तवानितिप्राक्तनचतुर्दशश्लोकेसर्वेषामन्वयः ॥ २८ ॥

ताराःस्त्रष्टुमिवाकाशमंगुलीभिरिवत्रिभिः॥ कचदंशुनखाग्राभिःपरिचुबदिवोन्नतम् ॥ २१ ॥ गर्जज्जीमतमुरजंभूतानांतुमंडपम् ॥ ह
सत्कुसुमगुच्छाढ्यं ध्वनत्पट्पट्पट्कम् ॥ २२ ॥ दंततालदलावहृद्यापरिहासादिवस्फुरत् ॥ दोलालोलाप्सराचंदमुदारमदमन्मथम् ॥ २३ ॥
शिलाविश्रांतविबुधमिथुनाश्रितकंठरम् ॥ वरांबरजानिनंशुभ्रगंगायज्ञोपवीतिच ॥ २४ ॥ तापसं पिंगलमिववेणुदंडधरंस्थितम् ॥ गंगा
निर्झरनिर्झादिलतागृहगतामरम् ॥ २५ ॥ गंधर्वगीतसुभगमामोदमधुरानिलम् ॥ फुल्लहेमांबुजोत्तंसंतारारत्नविभूषितम् ॥ २६ ॥ व्यो
मःपारमिवप्रासंपिगलंमैरवंशिरः ॥ २७ ॥ सितहरितपीतपाटलधवलैर्वनकुसुमराशिनवरंगैः ॥ दिविविहितामलचित्रंलीलाचलममर
युवतिवर्गस्य ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० भृशुंडोपाख्यानेमैरुशिखरवर्णनंनामचतुर्दशःसर्गः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउ
वाच ॥ ॥ कुसुमापूर्णकल्याभ्रकुंतलेतस्यमूर्द्धनि ॥ कल्यांगमहमद्राक्षशाखाचक्रमिवस्थितम् ॥ १ ॥ पुष्परपवभ्रवलितंरत्नस्तवकंदंतु
रम् ॥ उत्सेधनिर्जिताकाशंशृंगेशृंगमिवार्पितम् ॥ २ ॥ ताराद्विगुणपुष्पौघंमेघद्विगुणपल्लवम् ॥ रश्मिद्विगुणरेपवभ्रंतडिद्विगुणमंजरीम्
॥ ३ ॥ स्कंधेषुकिन्नरीगीतद्विगुणभ्रमरस्वनम् ॥ दोलालोलाप्सरोलोकद्विगुणीकृतपल्लवम् ॥ ४ ॥

इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० चतुर्दशःसर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शृगेकल्पतरुश्रुतःपुष्पपक्ष्यादिसंपदः ॥ स्कंधेकाककुलंतत्रभृशुदश्वहवर्ण्यते ॥ १ ॥
कुसुमापूर्णा निकल्यायाण्येवकुतलाःकेशाद्यस्मिस्तथाविधेतस्यशृगस्यमूर्धनिशिशोरेदेशेप्राणिनामभिलषितार्थपूरणायकल्पंतइतिकल्पान्यंगानिशाराद्यवयवायस्यतथाविधप
रितःसमप्रसृतशाखापत्नित्वाच्छाखाचक्रमिवस्थितम् परवैचित्र्यमागतमित्यंतद्वादशश्लोकोक्तविशेषणविशिष्टमर्थात्शानातपोक्तचूततरुमहमद्राक्षमिति संबंधः ॥ १ ॥ पुष्परे
णुलक्षणेरभैर्वलितंव्याप्तम् ॥ उत्सेधौन्नत्यम् ॥ शृगेप्रावर्णितमेरुशृगे ॥ २ ॥ नकेवलमुत्सेधेनैवनिर्जिताकाशंकिंतुताराद्विगुणपुष्पौघादिनापीत्याह ॥ तारेति ॥ तद्विद्वि
गुणमंजरीमिति नवतथैतिकपिनकपीतिद्रस्यनिषेधश्चादसःकपोलोपः ॥ ३ ॥ दोलालोलाप्सरोलोकानामोष्ठकरपदपल्लवैर्द्विगुणीकृतपल्लवम् ॥ ४ ॥

[illegible]

मिदग्धवसपातद्दिगुणोत्थविहगमम् ॥ रत्नकार्त्तयच्छनीहारद्दिगुणत्वग्वतांशुकम् ॥ ५ ॥ चंद्रांश्चिथसमाश्लेषद्विगुणांगवृहफलम् ॥ मू
लमंडीनकल्पाद्दिगुणीरुतपवकम् ॥ ६ ॥ मूरसंवलितस्कधपत्रविश्रान्तकिन्नरम् ॥ निकुजकुजजीमूतकच्छसुप्तसुरादिकम् ॥ ७ ॥
स्वाकारित्रिपुल्लं गानुत्सायवल्यस्वनै ॥ अप्सरोधमरीमिश्रगृहीतकुसुमांतरम् ॥ ८ ॥ सुरकिन्नरगंधर्वविधाधरवरान्वितम् ॥ जगज्जा
लमिवानंतं दशाशाकाशपूरकम् ॥ ९ ॥ नीरधकलिकाजालनीरधश्चतुष्षवम् ॥ नीरधविकसत्सुष्यनीरधवनमालितम् ॥ १० ॥ नीरधम
जरीपुजनीरधमणिगुच्छकम् ॥ नीरधांशुकरत्नाक्यलताविलसनाकुलम् ॥ ११ ॥ सर्वत्रकुसुमापूरे सर्वत्रफलपल्लवै ॥ सर्वाभोदरज पु
जे परवैचित्र्यमागतम् ॥ १२ ॥ तस्य कक्षे पुकुजे पुलतापत्रे पुपवंसु ॥ पुष्पेष्वालयसंलीनान्विहगान्दधवानहम् ॥ १३ ॥ निशानाथक
लावडदृणालशकलैधितान् ॥ अर्जुनाभोजिनीकदकवलान्द्रक्षसारसान् ॥ १४ ॥ विरंचेरयहसानांपोतकान्तामगायिन ॥ उक्कार
वेदमुद्धवांश्च विधानुशासनान् ॥ १५ ॥ उद्गीणमग्ननिचयान्स्वाहाकारनिभस्सनान् ॥ अस्त्यनैकतद्वितुं जनीलमेघसमोपमान् ॥ १६ ॥
दर्वैर्निरीक्षितान् नित्ययज्ञवैदिलनादलान् ॥ शुकांकार्शानवाञ्छामाच्छिच्छुच्छिखिशिखाशिखान् ॥ १७ ॥ गौरीरक्षितवर्षाघान्की
मारां न्वरार्हिण ॥ स्कंदोपन्यस्तनिशेषशैवविज्ञानकोविदान् ॥ १८ ॥

सास्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ कसेपुस्तकपाठावासयिषु ॥ कुजेपुलतावनरास्वायेषु ॥ १३ ॥ विद्वेगुपविशोपयाह ॥ निराकारकलानीस्वहामृष्याशराकलानीव
 रोधिगाम्बधिगाम् तयाअजुनाभुआभोजिनीकंवाअविकबलानिपासायेयंतयाविधाय् ब्रह्मवाहृनगुताम्सारासाग्रहासु ॥ १४ ॥ अङ्कारत्ययेवानीवरहस्यार्थालोचनस
 हामत्यानुवदोभिभभूतानपरापब्रह्मविद्यास्वनुरासनगुठुमवाह्विधिनाप्ययनेयेषाम् ॥ १५ ॥ अग्निबाहृगुकोलासवषययति ॥ उद्दीर्णेत्यादिना ॥ अस्थिरास्व नैकाम्येनेका
 निवदितुंमानिनीलेमेषाम्भरणत सनाउपभायेषाम् ॥ १६ ॥ यज्ञवरियुआलीर्णानीहृतिगुलगतानावलानीवरयामानहृतिगुलशामुरप्रिल्लाहृनमृनायुगुमानईरुदवाभि
 निवषवानुपम्यदे ॥ बभूरोताम्भपति ॥ पियानित्यादिना ॥ पितस्विन आग्र-पित्सेवगास्वरा शिल्कायेषाम् ॥ १७ ॥ १८ ॥

व्योम्नैवजातानात्रैवतटानांमरणपर्यंतंभूमात्रवत्तरताअतएवबलाधिक्यान्महतामतएवव्योमपक्षिनाम्रासिद्धानांपक्षिजातिभेदानांनित्यंकीडासहायत्वाद्धून् आबद्धनि
लयावृत्तनीडान् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भूतौघप्राणिजातम् ॥ तत्रतस्मिन्धे ॥ २२ ॥ पुष्टानिघनानिपत्राणियस्या ॥ २३ ॥ कालेदक्षिणशाखादर्शनानंतरकालेकाको
लाद्रोणकाकाख्याः काकजातिभेदास्तेषावल्यमडलम् ॥ कल्याप्राणिसवर्तमेघास्तदोघमिवस्थितम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुण्यकृतंजनानाघोषिताभोग्यानामप्सरसांस्वर्गैरति
सुखभोगयोग्येस्कधकोटरेइतिपूर्वेणान्वयः ॥ शाल्यादिगुणशालित्वादपरिक्षुभिताकाराः ॥ २६ ॥ मेघावातेनवायुनासेनसमागेनविभेद्यच्छित्त्वाअपसारिताःकोटरेप्रवेशि

व्योम्नैवजातनष्टानांमहतांव्योमपक्षिणाम् ॥ बंधूनावद्धनिलयाच्छरदश्रसमाकृतीन् ॥ १९ ॥ विरंचिहंसजानन्यानन्याननिश्रुकोद्र
वान् ॥ कौमारबर्हिजानन्यानन्याननवरपक्षिजान् ॥ २० ॥ द्वितुंडांश्चभरद्वाजान्हेमचूडान्विहंगमान् ॥ कलविंकवलान्गृध्रान्कोकिलान्
क्रौंचिकुकुटान् ॥ २१ ॥ भासचाषबलाकदीनबहून्नन्यांश्चराघव ॥ भूतौघंजगतीवाहंहृष्टवांस्तत्रपक्षिणः ॥ २२ ॥ दक्षिणस्कंधशाखा
यांस्थितायवैदवीयसि ॥ अथाहंहृष्टवान्पुष्टपत्रायांमंवरस्थितः ॥ २३ ॥ कालेकाकोलवल्यमंजरीजालमालितम् ॥ लोकालोकाचले
रण्येकल्याभ्रौघमिवस्थितम् ॥ २४ ॥ तत्रपश्याम्यहंयावेदकांतेस्कंधकोटरे ॥ विचित्रकुसुमास्तीर्णैर्विविधामोदशालिनि ॥ २५ ॥ पुण्य
कृतोषितांस्वर्गप्रियस्तबकवासिताः ॥ अपरिक्षुभिताकाराःसभायांवायसाःस्थिताः ॥ २६ ॥ विभेद्यमेघावातेनसमेनेवापसारिताःतेषां
मध्येस्थितःश्रीमान्भुशुंडःप्रोन्नताकृतिः ॥ २७ ॥ मध्येचकाचखंडानामिंद्रनीलइवोन्नतः ॥ परिपूर्णमनामानीसमःसर्वांगसुंदरः ॥ २८ ॥
प्राणस्यंदावधानेननित्यमंतमुखःसुखी ॥ चिरजीवीतिविख्यातश्चिरजीविनयातया ॥ २९ ॥ जगद्विदितदीर्घायुर्भुशुंडइतिविश्रुतः ॥ यु
गागमापायदशादर्शनप्रौढमानसः ॥ ३० ॥ प्रतिकल्पंचगणयन्खिन्नश्चक्रपरंपराम् ॥ जन्मनांलोकपालानांशर्वशक्रमरुत्वताम् ॥ ३१ ॥
संस्मर्त्तासमतीतानांसुरासुरमहीभृताम् ॥ प्रसन्नगंभीरमनाःपेशलःस्निग्धमुग्धवाक् ॥ ३२ ॥ अव्यक्तवक्ताविज्ञातानिर्ममोनिरहं
तिः ॥ सुहृदंधुस्तथामित्रंमृत्युपुत्रोगुरुप्रभुः ॥ सर्वदासर्वथासत्यंसर्वसर्वस्यसंस्तवे ॥ ३३ ॥

तादव ॥ २७ ॥ मानीमान्यः ॥ २८ ॥ प्राणस्यंदस्याऽवधानेननिरोधेन ॥ तयाप्रसिद्धतमया ॥ २९ ॥ ३० ॥ लोकपालप्रायपाठातशर्वईशानाःशक्रादृद्राःमरुत्वतोमरुस्त
स्वाअग्रयस्तेषाजन्मनाचक्रपरंपरागणयन्खिन्नोनिर्विण्णः ॥ ३१ ॥ पेशलश्चतुरः ॥ ३२ ॥ अव्यक्तानामस्फुटानांसूक्ष्मतमार्थानास्फुटीकृत्यवक्ता ॥ यतस्तेषाविज्ञातामृत्योः
पुत्रइवपरमप्रियः ॥ बुद्ध्यागुरोर्बृहस्पतेरपिप्रभुःसमर्थः ॥ कुतोयसर्वेषांसुहृदादिस्तत्राह ॥ सर्वदेति ॥ यतोयसर्वस्यप्राणिजातस्यसर्वारोपाधिष्ठानत्वात्सर्वथासर्वप्रकारेणापि
वदासत्यसर्वस्यसत्त्वेवर्णनप्रसंगेचसर्वमतुदित्यर्थः ॥ ३३ ॥

पक्षपचिद्विशण्णानिपटानि ॥ तत्परीकस्यकुहरदराकाशरूपद्वय ॥ तस्यभूताकाशशकावाणायाह ॥ व्यबहारेवेति ॥ सरपक्षेद्विमध्यपुहरीकाणामाधारमूर्तकु
हरनिवातयस्य ॥ वयपक्षिणस्तयामवहारादिभ्योतिस्तेना ॥ नियततमव्याकटाशयधी ॥ १२ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रान्यप्रकारोनिर्वाणमकरणेपु० पचदश सर्गः ॥ १५ ॥
पुर नामवसिष्ठनपूजितनामनादिभि ॥ भृगुहजम्भकभरि कृतयशोपवर्णयेति ॥ १ ॥ अथअहृतस्यभृगुहृत्यपुरस्वामअचत्तेनक्षधमिवअपतअघातरम् ॥ १ ॥ किञ्चिद्विज्ञो
भितमभदत्तेनद्विष्टोति ॥ वृक्षोभेति ॥ वायसानामास्थानसभा ॥ २ ॥ अशक्तिमवितकितासभावितागमनमपिमाभमम् ॥ अवसुद्धवाम्भिकालवर्धित्वादेवेतिआव ॥ ३ ॥

मौम्य प्रमन्त्रमधुरोरसवान्महात्माद्वय सरोवरद्वारस्वद्वरौत्य ॥ ह्युहरीककुहरव्यवहारवेत्तागर्भीर्यमच्छमजह्वकटाशयश्री
॥ ३८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेपुनि०पू०भृगुहोपास्थानेभृगुहदर्शननामपचदश सर्ग ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउ
वाच ॥ अयतस्याहमपतटीप्यमानवपु पुर ॥ किञ्चिद्विज्ञोभितसप्त स्वाब्जक्षत्रमिवाचले ॥ १ ॥ चुक्षोभवायसास्थाननीलोत्पलस
रममम् ॥ मत्पातमद्वानेनमृकपेनेवसागर ॥ २ ॥ अशक्तिमपिप्राप्तदर्शनान्मामनन्तरम् ॥ भृगुहस्तुवसिष्ठोयप्राप्तइत्यवबुद्धवान् ॥ ३ ॥
पत्रपुंजाल्ममुत्तस्यौमेयगावडवाचलाताहमुनेस्वागतमितिप्रोवाचमधुरालरम् ॥ ४ ॥ सकल्पमात्रजाताभ्याकराभ्याकुसुमांजलिम् ॥
मत्यमाश्रुतदवादान्मर्षोहमिमिवोत्करम् ॥ ५ ॥ इदमासनमित्युक्त्वनकल्पतरुच्छदम् ॥ उपानीतवतित्यक्तमृत्येवायसनायके ॥ ६ ॥
भृगुहउत्थितंस्वीयफलापक्षेपुपक्षिपु ॥ उपविष्टमुनिहृत्वास्वानोन्मुखदृष्टिपु ॥ ७ ॥ समतात्वगर्वदेनभृगुहिनसमतत ॥ तस्मिन्कल्पल
तापुंजेत्युपविष्टोहमामने ॥ ८ ॥ अथपापादिसपायभृगुहस्तुष्टमानस ॥ मामुवाचमहातेजा सौहृदान्मधुराक्षरम् ॥ ९ ॥ ॥ भृगुहउ
वाच ॥ अहोभगवतास्माकप्रसादोर्दशितश्चिरात् ॥ दर्शनामृतसेकेनयत्सिका सद्भुभावयम् ॥ १० ॥ मत्पुण्यचिरसप्ताप्रेरितेनत्व
याधुना ॥ मुनेर्मान्यकमान्येनकुतश्चागमनरुतम् ॥ ११ ॥ कश्चिदस्मिन्महामोहेचिरविहरतस्व ॥ अस्वद्वितेवसमतास्यिताचेतसिपाव
ने ॥ १२ ॥ किमर्थमयागमनक्षेत्रोनात्माकदर्थित ॥ वचनश्रवणोत्कानामाज्ञानोवकुम्भहमि ॥ १३ ॥

मेघशब्द मन्त्रोमेघद्वयतिपावत् ॥ ४ ॥ तदैवस्वागतोन्निकारपृष्ठ ॥ द्वियमेवैवशिशिरीसामारोत्करमिष ॥ ५ ॥ त्यक्तमृत्येभृत्याहाराआसानयनयकृत्वात्यमेवासनमा
रगदुपानीतवतीत्यप ॥ ६ ॥ उर्ध्वतोतपूवर्णयि ॥ स्वीयाकलाङ्गनियद्वयसरतपसायेपोतथाभिषेपुपक्षिपुतस्तभावायस्यु ॥ ७ ॥ ततस्तदनतरमईभृगुहेनसममुपविष्ट
॥ ८ ॥ यसारोनुपटः ॥ सद्भुतापुण्यदशायमाणान्कल्पदक्षसद्वितावा ॥ वयमितिभिरुज्जातिताघोतनायकाव्याख्यायामिषिबहुवचनम् ॥ १० ॥ कुल कल्याण्येवगत
॥ ११ ॥ महामाहमृताज्ञानकापभगति ॥ १२ ॥ आह्वापनवचनश्रवणेउत्कानावत्कथिगामी ॥ आज्ञाआह्वाप्यवर्धम् ॥ १३ ॥

मृष्टानि शानोद्धेखनेन मणिवच्छोदितानि ॥ अतएव मालायाकारेण घटितानि ॥ देहेषु कान्ता निमनोरमाणि ब्रह्मादि शरीराणि तन्मयानि तद्विकारभूतानीत्यर्थः ॥ ७ ॥ निलानीर
 दामेधाएव पल्लवानि दशायस्य ॥ अबरमाकाशदिशदित्यावत् ॥ ८ ॥ भ्रमतीभिः शिवांगनाभिः क्रोधीभिः पैकैर्महामासैर्नरानिर्बैर्वल्योदनैश्च आकुलम् ॥ माम
 नगरादिभ्यो बहिर्भूतम् ॥ भ्रमतीभिः शिवाभिः कल्याणवेषाभिरगनाभिः पैकैर्महद्भिर्घटितमत्वात्पशस्यैर्मसौ दनादिभ्यो ज्यैश्चाकुलव्याप्तसर्वदोषेभ्यो बहिर्भूतमित्यपिश्लेषादोरोप्य
 ते ॥ ९ ॥ मातरो वक्ष्यमाणाः प्रेम्णा वधूतीति बधवः सदा क्रीडासहायाः ॥ १० ॥ चरतः पर्यायेण तत्तदंगभूषणाय प्रसर्पतः ॥ मत्तणागक्राः स्निग्धवसर्वांगाः ॥ दीप्यमानस्वर्णकांतयः
 ॥ ११ ॥ यस्य भ्रैरवग्रीषणमाचरितचरित्रम् ॥ तदेवावयुत्योदाहरति हृक्पातेत्यादिविशेषणैः ॥ १२ ॥ सत्यसंकल्पत्वात्कल्याणचित्तनैव स्वस्थीकृतजगज्जातेयेन तथा विधमत
 एव स्वव्यापारः समाधिस्तस्य चेतो यस्य तथा विधस्य यस्य हृच्छया समाधिभोगेयः करस्पदः सोऽप्यासुराणि पुराणि क्षिणोत्यसुरैस्सह नाशयतीत्यासुरपुरक्षयस्तथा विधो भवतीति वि
 निर्मलानि जितेन्दूनि मृष्टानि घटितानि च ॥ यस्यास्थीन्येवरत्नानि देहकांतमयानि च ॥ ७ ॥ सुधाकरसुधाधौ तं नीलनीरदपल्लवम् ॥ तारका
 विंदुशबलं यस्य चांबरमंबरम् ॥ ८ ॥ भ्रमच्छिवांगनापकमहामांसो दनाकुलम् ॥ बहिर्भूतं गृहं यस्य रमशानं हिमपांडुरम् ॥ ९ ॥ कप्पा
 लमालाभरणाः पीतरक्तवसासवाः ॥ आंत्रस्रग्दामवलितबंधवो यस्य मातरः ॥ १० ॥ प्रस्फुरन्मूर्धमणयश्चरंतो मस्तृणांगकाः ॥ भुज
 गावलया यस्य प्रकचक्कनकत्विषः ॥ ११ ॥ हृक्पातदग्धशैलेंद्रजगत्कवललालसम् ॥ भ्रैरवाचरितं यस्य लीलासंज्ञासितासुरम् ॥ १२ ॥
 स्वस्थीकृतजगज्जातस्वव्यापारस्य चेतसः ॥ चहृच्छया करस्पंदो यस्य आसुरपुरक्षयः ॥ १३ ॥ एकाग्रमूर्त्तयः स्नेहरागद्वेषविवर्जिताः ॥ स्वश
 नायस्य ते शैलाः सरसा अपि नीरसाः ॥ १४ ॥ शिरःपुराः पुरकराः करदंतमुखोदराः ॥ क्रक्षोष्ठा जाहि वक्राश्च प्रमथा यस्य लालकाः ॥ १५ ॥
 तस्य नेत्रत्रयोद्भासि वदनस्यामलप्रभाः ॥ यथा गणास्तथैवान्याः परिवारो हिमातरः ॥ १६ ॥ नृत्यंति मातरस्तस्य पुरोभूतगणानताः ॥
 चतुर्दशविधानंतभूतजातैकभोजनाः ॥ १७ ॥

शेषः ॥ १३ ॥ यस्य समाधिकाले प्रसिद्धमैकाग्र्यपृथिवीशैलरूपतन्मूर्त्तपुत्रस्य क्षुद्रयुत इत्याशयेनाह ॥ एकाग्र्येति ॥ स्नेहरागद्वेषादिसर्वदोषविवर्जिताः रसाद्युधिबीरसोजलंचत
 त्सहिता इति सरसा अपि स्वशनाः शोभनाशनचुम्भा इव नीरसा अशनाया पिपासादिवृणा शून्यास्ते प्रसिद्धा मेरुहिमवदादयः शैला यस्य हरस्य एकाग्रभूता ध्यानमूर्त्तयः प्रसिद्धा इत्यर्थः
 ॥ १४ ॥ इदानीतस्य गणान्सर्वगेषु सर्वशक्तिमतो वर्णयति ॥ शिर इति ॥ शिरासि खुराधावनस्वदनादि खुरशक्तिमतीयेषाम् ॥ तथा खुराश्च करा विचित्रा शिल्पादिकरशक्तिमतीये
 षाम् ॥ तथा कराश्च दंतमुखोदरचर्वणप्रक्षणावपनादि शक्तिमतोयेषाम् ॥ क्रक्षामल्लूका उष्ट्रा अजा अहयः सर्पा लोषा मिव वक्राणि येषा तथा विधाः प्रमथा यस्य लालकाः क्रीडासहा
 या इत्यर्थः ॥ यथा गणास्तथैव सर्वगेषु सर्वशक्तिमत्त्वोनाकारानां च मातरस्तस्य परिवारः ॥ १६ ॥ भुवनसंख्यया चतुर्दशविधानि स्वसंख्यया अनतानि भूतजातान्येकमुल्य
 भोजनमनयासाम् ॥ १७ ॥

ब० १० दिश्रान्त ॥ अत परावत इष्टाणत ॥ सभारे अमययातयाधिधानीसवयलानामाविभावितीरोभावीतद्वन्मिभिसमायातस्वमात्मतस्वव जानातीति आविभावितीरोभावत
 २३ ॥ ५ ॥ वियमभूरं वदणोभिनर्दीणायानिबद्धपथास्यस्य साक्षात्कारमाप्राप्तफलप्रयापहरं स्वयमल्लेखजगद्द्वारायनवशरीरमाश्रित अतएवसहजानवमहर्पयुक्तो
 भगुहृदधासत्तारुयनायसत्तसेनसायागेनवदननाभिरामरूप सनिदमादेतिपरेणाभ्यय ॥ १ ॥ सभगुहोभामाप्रतिशुद्धभजनमखिलनिजस्वरूपमनुज्झितसभमेणात्यक्तवि
 नयापनागम्यादादिरेकाएकवगकययितुममल्लगिरादेवद्वयमाणदमातमाह ॥ यथापुग्ध सुदरोमेघ लानितेनस्वर्गाजितरेणमधुपमकरदधानरसिकभ्रमरप्रतितदेवाहृतह
 २ ॥ यथाचयागवयपूढप्रदानहरसिकययितदुक्तिनोपदेश किलनुवावाप्रभितिप्राक् ॥ ७ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० भात्यर्य० निर्वा० पू० सप्तवश सर्ग ॥ १७ ॥
 स्वजग्यनृमयादीहरलट्टणमातृका ॥ मातापोतोत्तराभ्यादाभृगुदेनाप्रघणिता ॥ १ ॥ तत्रकस्मिन्कुलेप्रभाक्कातइतिप्रथमप्रश्नस्योत्तरवक्तुभूमिकारचयति ॥ अलीत्या
 परिविश्रान्तधीर्ज्ञात परमानदघूर्णित ॥ आविभावितीरोभावतज्ज्ञाससारजन्मनाम् ॥ ५ ॥ सरभसवदनाभिरामरूप प्रियमधुरोचित
 गानद्वपवाथ्य ॥ स्वयमिवनवमाश्रितशरीरमफलभयापहरं प्रहर्षयुक्त ॥ ६ ॥ इदममलगिरासमाहशुद्धममृतमनुज्झितसभक्रममे
 ण ॥ यययितुमश्विलनिजस्वरूपमधुपमिवलनितेनमुग्धमेघ ॥ ७ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० मुशुहोपाख्यानेमुशुहस्वरूपव
 र्णननाममन्दरा सर्ग ॥ १७ ॥ ५ ॥ मुशुहउवाच ॥ अस्यस्मिजगतिश्रेष्ठ सर्वनाकनिवासिनाम् ॥ देवदेवोहरोनामदेवदेवा
 भिवदित ॥ १ ॥ परपदश्रेणिनयनायस्याच्चक्षयकजनी ॥ विलासिनीशरीरार्धलताभूततरोरिव ॥ २ ॥ हिमहारसितायस्यलहरीलव
 कंभिता ॥ आवेष्टितजटाजूतागागकुसुममालिका ॥ ३ ॥ क्षीरसागरसमूत प्रस्रुतान्ततनिर्झर ॥ प्रतिविद्यकर श्रीमान्यस्यषूढामणि
 शशी ॥ ४ ॥ अनारतशिरश्चद्रप्रभवंणाभृतीरुत ॥ यस्यैवन्नलीवत्कालकूर कंठेविभूषणम् ॥ ५ ॥ धूलिलेखानमाहावर्त्तस्वच्छपावकसम
 वम् ॥ परमाणुमयमस्मयस्यज्ञानजलंसितम् ॥ ६ ॥

रितम् ॥ नर्देवनाकनिशदिनीभ्यमशक्षाद्वाग्नेभ्यषट्कारिगुणैरुत्तमादधानामपिदेवद्वय्यज्जनास्यश्वेदेवानिर्दिष्टाविश्रिय्यश्रित सवत सदाचरदितोनवस्कृतलुतयेतिवि
 भिरागणे मर्वाशपित्त्यैवोत्तरपरमावधित्वमिनिर्दिष्टम् ॥ अनेनाथाहृदयमाणप्रज्ञाविचारमेगलमपिच्छन्नदोष्यम् ॥ १ ॥ यदुपवानीश्रेणिरिवनयनानियस्याः ॥ २ ॥ इ
 मभिरहादृक्चमितालहरीलक्षणलवकंभितागूरिगार्गुकिनेतियावत् ॥ ३ ॥ प्रतिबिम्बकरोरुपणभूतशूढामणि ॥ ४ ॥ अनारतशिरश्चद्रस्याभृत्प्रसवेणनिरलविषरान्किरा
 धे स्थूलभूतानामस्मममनवेराकनेणपरममस्याप्यक्षयाग्रशोयात्परमाणुमय सितशुभ्य मत्ताक्षिचिन्माषलक्षणजलच्छावितत्वाज्ञानकलंकायालक्षणत्रयलप्यमायाश
 वनप्रज्ञाविभूषणमित्यनुषज्जे ॥ इह सुसुभ्यनमममिसिगोद्वृत्तनिधिधितिकमवस्थावा ॥ ६ ॥

ध्वनंतःशैलागृहाश्वस्मिन्कर्मणितथाभवतितथा ॥ चद्रोदयरागेणरजतरववध्वनच्चसुद्रवारीवजर्जुः ॥ ३४ ॥ चंद्रनादिनारक्तवसासवादिनावाचर्चितान्यनुलिप्तानिपु
ष्टान्यगानिशिरआदिखुरपर्यातनियथास्युस्तथापानपपुः ॥ ३५ ॥ तासामुन्मत्तत्तान्येवकानिचिदभिलपन्नुपसंहरति ॥ पपुरिति ॥ पपु पेयानि ॥ अपुःपरस्पररक्षुः ॥ पर
स्परमुखेअग्रीवाअहौषुः ॥ अपवत्तंपरित्तत्तयाचारशिक्षयाअपगतसहृत्तंवा ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रात्यर्थप्रकाशेनि०पू०अष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥
ब्राह्मीहस्यांचडयोगारखजन्मभातृभिःसह ॥ ब्राह्म्याःप्रसादाज्ज्ञानाभिःपितुःस्थानामिरुच्यते ॥ १ ॥ तासामानुणाम् ॥ वाहावाहनभूताश्वङ्गादयः ॥ १ ॥ तत्रतस्मिन्नुत्सवे

अन्याजगुर्ध्वनच्छैलगृहमापानतोषिताः ॥ वारीवरवद्रंजज्जगन्मंडलकोटरे ॥ ३४ ॥ अन्याःपानंपपुःपुष्टचर्चितांगशिरःखुरम् ॥ ली
लाघुरघुरारावरणदाकाशकोटरे ॥ ३५ ॥ पपुरुदगुरथोच्चैःसत्वरजग्भुरुचुर्जहसुरपुरहौषुःपेतुरुच्चैर्वल्गुः ॥ ननृतुरनिशमादुःखादुमां
संचंदव्यस्त्रिभुवनमपवत्तंचक्रुरुन्मत्तवत्ताः ॥ ३६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०भु०मातृव्यवहारवर्णनंनामाष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥
भुशुंडउवाच ॥ इत्युत्सवेवर्त्तमानेतासांवाहास्तउत्तमाः ॥ तथैवमत्ताजहसुर्ननृतुःपपुरप्यस्तृक् ॥ १ ॥ तत्रैकत्रासवोन्मत्ताःकाश्चिन्न
नृतुरंबरं ॥ रथहंस्यःस्थिताब्राह्म्यःकाकश्चालंबुसारथः ॥ २ ॥ नृत्यंतीनांचहंसीनांपिबंतीनामथासवम् ॥ तलेचाब्धितटानानृतुरतिःसम्य
गजायत ॥ ३ ॥ संजातरयोमत्ताःसर्वाहंस्यःक्रमेणताः ॥ रेमिरेसहकाकेनाप्यथमत्तास्तदाकिल ॥ ४ ॥ सप्तानांकुलहंसीनांदयितोवा
यसस्वसौ ॥ क्रमेणारमतैकत्रयावदन्योन्यमीप्सितम् ॥ ५ ॥ अथतागर्भधारिण्योवभूवुरतितोषिताः ॥ देव्यश्चक्रतनृत्यास्ताःसुप्रशां
तमथाययुः ॥ ६ ॥ ददुरोदनतांयातामीश्वरायप्रियामुमाम् ॥ भोजनायमहामायादेव्यस्ताःशूलपाणये ॥ ७ ॥ प्रियामंभोजनेदत्तेत्येवं
चशशिशेखरः ॥ बुध्वावभूवरुषितोयदामातृगणंप्रति ॥ ८ ॥ तदातास्तांसमुपाद्यस्वांगदानेनवैपुनः ॥ ददुर्भूयोविवाहेनपार्वतीमिदुमौ
लये ॥ ९ ॥ ततोदेव्योहरश्चैवपरिवारस्तथैतयोः ॥ सर्वेसंतुष्टमनसःस्वास्वामुपययुर्दिशम् ॥ १० ॥

ब्राह्म्योब्रह्मणीसवधिन्योरथहंस्यःअलंबुसायायारथोवाहनभूताश्वङ्गाःकाकश्चएकत्रस्थिताननृतुः ॥ २ ॥ अब्धितटानांवेलानांतलेसमभूप्रदेशेइतिउट्टीपनविभावोक्तिः ॥
रतिरनुरागः ॥ ३ ॥ मत्तत्वादेवोक्तदृष्टजानीनामपिहंसीनामिकदृष्टजानीयेनापिकाकेनसहरतिरनुचितापिसपन्नेतिसूचनायापिशब्दः ॥ ४ ॥ एकचेतिवीप्सितम् ॥ एकैकस्यांह
स्यायावदन्योन्यमीप्सितमिच्छापूर्तिस्तावदरमतेत्यर्थः ॥ अथकृतोत्सवकृत्यास्तादेव्योमातरश्चस्वमायाचेष्टाविमर्शास्तुप्रशान्तमक्रुव्यंतरुद्रययुः ॥ ६ ॥ अतएवओदनतांया
तामुमांतस्मैर्दश्वरायभोजनायददुः ॥ ७ ॥ यदाशशिशेखरोमेप्रियाभोजनेदत्तेतिबुध्वामातृगणंप्रतिरुषितोवभूवतद्वातामातरस्तांपार्वतीस्वांगदानेनस्वस्यगैःशिरआद्यैकैकाव
यवकल्पनेनपुनरुत्सायभूयोविवाहेनपाणिग्रहणविधिनाददुरितिद्वयोरन्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एतयोर्देवीहरयोः ॥ मातृणांदैव्यंशत्वेनकीकारादेिकशेषेद्विवचनम् ॥ १० ॥

रक्तमेवसाः आसद्भवसदोपायासायम् ॥ शरीरावयवनाः शब्दलपादावयवः अजोयासाय ॥ १८ ॥ १९ ॥ तत्कल्पस्थानतासांनामाम्याह ॥ जयाचेत्यादिना ॥ देवतामातृ
 देव्याः ॥ २० ॥ मनुरातकोट्यलुषाभुडाइत्यादिषुसुस्थत्वेनासांसिद्वेकयमद्यावित्युच्येतभाह ॥ सर्वासामेवेति ॥ २१ ॥ तासांभ्येसप्तमीयाविषयतेतस्यालुवाहनवधारण्य-
 काकोविषयतइतिरेणाम्यय ॥ २२ ॥ २३ ॥ इतिउक्तलक्षणमातर ॥ कनापिबिहारहेतुना ॥ २४ ॥ विषीकाम्यद्वारासनाधीपरमार्यभूतस्वातन्त्र्यप्रकारशरणोत्सवम् ॥
 वामस्तोत्रोनाममर्गेणपरशस्त्याराधनप्रकारस्तद्वतालुबुठनागानंठ्रयूतिभेदगाराभ्यत्वेनाश्रिता ॥ मुपुठंठ्वेवामस्तोत्रोनामभागस्तद्वताः सत्यआश्रिताइतिवा ॥ २५ ॥ २६ ॥
 स्वरोष्ट्राकारवदनारक्तमेवोवसासवा ॥ दिगंतरविहारिण्यशरीरावयवसज ॥ १८ ॥ वसतगिरिकूटेषुध्वोमिलोकार्तेरेषुच ॥ अवटेपु
 द्रमशानेपुशरीरेषुचेहिनाम् ॥ १९ ॥ जयाचविजयाचैवजयतीचापराजिता ॥ सिद्धारकालंबुसाचउत्पलाचेतिद्वता ॥ २० ॥ सर्वा
 सामेवमातृणामशवेतालुनायिका ॥ आसामनुगतास्त्वन्यास्तासामनुगतापरा ॥ २१ ॥ तासांमध्येमहाहाणांमातृणांमुनिनायक ॥
 अल्लुसेतिविस्मयातामातमानदविपते ॥ २२ ॥ वज्रास्थितुद्वंढास्यद्रनीलाचलोपम ॥ तस्यालुवाहनंकाकोवेण्याग्यारुहायया
 ॥ २३ ॥ इत्यष्टैश्वययुक्तास्तामातरोरीद्वंधिता ॥ कदाचिन्मिलिताव्योधिसर्वा केनापिहेतुना ॥ २४ ॥ उत्सवंपरमचक्र परमार्यप्रकाश
 कम् ॥ वामस्तोतागताएतालुबुठंठ्रमाश्रिता ॥ २५ ॥ पूजयित्वाजगत्पून्यौदेवीतुंयुक्तरैवौ ॥ विचित्राया कयाश्चक्रुर्मदिरामदतो
 पिता ॥ २६ ॥ अथेयमाययौतासांकायावसरतकया ॥ अस्मानुमापतिर्देव किंपश्यत्यवहेलया ॥ २७ ॥ प्रभावंदर्शयामोस्यपुनर्ना
 स्मास्त्वसौयया ॥ दृष्टमात्रमहाशक्तिंकरिष्यत्यवधीरणम् ॥ २८ ॥ इतिनिश्चित्यतादेव्योविषण्विदनांगिकाम् ॥ उमाभेववशीरुत्यप्रो
 क्षयामासुरादता ॥ २९ ॥ माययापहतांभर्तृगाग्रगमुपागताम् ॥ तामालोक्षचदिव्यशेपुरोदनांगताम् ॥ ३० ॥ पार्वतीप्रोक्षण
 दिनेतस्मिन्मन्त्रमहोत्सव ॥ वसुवतासांसर्वासोत्पत्यगेयमनोहर ॥ ३१ ॥ अत्यानदमनुदासरवमेवांवरयभौ ॥ दीर्घावयवविक्षेपवि
 कासिजघनोदरा ॥ ३२ ॥ अन्याजहसुरुदामतालश्चेवापनारवम् ॥ लसदंगविकारचष्यन्तसगिरिकानना ॥ ३३ ॥

कयावसरतपरस्परसबादकाप्रयुक्तछद्ममाश्रयहेलनप्रसेनकनयाकाङ्क्षायायौ ॥ तावैवदर्शयति ॥ अस्मानिति ॥ २७ ॥ अयासीउमापतिर्दृष्टमाभाभद्वीतीराक्तिरस्य
 भावोयेततथाभूत मनुस्मानुहिरययायुम अकभीरणमहेलनांकरिष्यतिथाअस्यपत्रावंदर्शयामहस्यय ॥ २८ ॥ उमाठ्रदर्शकिकरीकृत्यस्वसूर्यतरत्वास्वाधीनांक
 त्यापक्षपयुग्मिषमभेणोत्रासांसुयानाहु ॥ विषयवदंगिकाभित्येववदनार्थमानोवर्णितरापादेनमहासापत्याउमाप्रोक्षितेतिपरिब्रातुवराक्यत्वापादमंक्ष्यते ॥ २९ ॥
 र्मेनावमहलक्ष्यम् ॥ ओदनतांगिताकर्तुंरोपुरिच ॥ मातृणामुमायूर्तिरत्वेवस्तालमिष्ययापायोभास्यदिवाक्षकीडात्वाद्यमस्तमुत्सर्वहेकनायोनेति ॥ ओदनमोओदवादि
 सर्वमस्तमोव्येष्टेपेयानामोनांकुर्मिभिरौचः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ताकःअनराकःक्येवादिदनादलाभ्योचकारदेवत्वात्स्वावकाङ्क्षा H ३२ H

तमेव राजत्वेन वर्णयति ॥ दृढ इत्यादिभिः ॥ जवूहीपलक्षणे आसने सिंहासने राजा शैलानामिति शेषः ॥ अतएव शैलसंसदिचंद्रार्कलक्षणेन यने भ्रमयन् ॥ २९ ॥ तारीघाएव मालतीमाल्या नियस्य ॥ दिशएव दशायस्य तथा विधेमकमबरमाकाशमेवाबरवत्प्रत्यस्य ॥ नागशब्दार्थभूतस्य सर्पगजातिद्वयस्य आधारः ॥ नाकनायका इन्द्रादय एव भूषणानियस्य ॥ ३० ॥ घनामेघास्तल्लक्षणेर्नीलश्वेतादिचारैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पूज्यते सेव्यते ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षयो देवर्षयो राजर्षयो देवाः पितरोगधर्वाः किन्नरा अप्सरसो विद्याधरा यक्षारक्षसिप्रमथा गुह्यकानां गच्छेति चतुर्दशविधानि भूतान्यतिविस्तीर्णत्वा न्मिथो न दृष्टानि पुराणि आस्पदानि च यत्र तथा स्यात्तथा उपजीवति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिखरलक्षणे विवृतः कुलाद्रि सामंतैर्जवूहीपासेनोत्थितः ॥ राजा चंद्रार्कनयने भ्रमयन् ऊलसंसदि ॥ २९ ॥ तारौघमालतीमाल्यो दिग्दर्शकं वारं वारः ॥ नागजातिद्वयस्यात्मानाकनायकभूषणः ॥ ३० ॥ दिगंगनाभिरभितोरस्याभिः पुरभूषणैः ॥ एष नित्यं दिभिः शीतैर्वीजितो घनचारैः ॥ ३१ ॥ षोडशस्य सहस्राणि योजनानामधः क्षितौ ॥ स्थिताः पादाः प्रपूज्येते नागासुरमहोरगैः ॥ ३२ ॥ अशोति श्वसहस्राणि देहोस्य कंदुलोचनः ॥ पूज्येते नाकसदने सुरगंधर्वकिन्नरैः ॥ ३३ ॥ चतुर्दशविधान्येन गृहस्थमिव बंधवाः ॥ उपजीवंति भूतानि मिथो दृष्टपुरास्पदम् ॥ ३४ ॥ अस्य त्वीशानदिग्भागो पद्मरागमयं बृहत् ॥ विद्यते शृंगमपरो दिवाकर इवोदितः ॥ ३५ ॥ अस्यास्ति पृष्ठे भूतौ घटतः कल्पतरुर्महान् ॥ जगतः शिखरादर्शं प्रति विवर्तमानास्ति फुरन्मणिः ॥ ३६ ॥ तस्यास्ति दक्षिणस्कंधे शाखा कनकपल्लवाः ॥ रत्नस्तव कनीरं धावन् विबोहस्तफलाः ॥ ३७ ॥ तत्र पूर्वमयानीडं कृतमासीत् फुरन्मणिः ॥ देव्यां ध्याननिषण्णायां यस्मिन् किल रमे सुताः ॥ ३८ ॥ रत्नपुष्पदलच्छन्नं रसायनफलां न्वितम् ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विविहितालिदसंस्थितिः ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैः संपूर्णकाकपुत्रकैः ॥ शीतलाभ्यन्तरं हृद्यं पूरितं कुसुमोत्करैः ॥ ४० ॥ तद्गच्छत सुतानीडं दुर्गनाकवतामपि ॥ भोगं मोक्षं च तत्र स्थानि विविधमलमाप्स्यथ ॥ ४१ ॥ इत्युक्त्वा स्माप्यिता तत्र चुचुर्वाभ्यालिलिंगच ॥ ददौ देव्या यदानीतमस्मभ्यं च तदामिषम् ॥ ४२ ॥ तद्भुक्त्वा चरणौ देव्याः पितुश्चैवाभिवाद्य च ॥ विंध्यकच्छादयन्तं स्मास्थानादालंबुसान् पुताः ॥ ४३ ॥ क्रमेणाकाशमुद्व्यनिर्गत्या बुदकोटरैः ॥ पवनस्कंधमासाद्य वंदितव्यो मचारिणः ॥ ४४ ॥

दुमादर्शजगतः प्रतिविबम्बिस्थित कल्पतरुः ॥ ३६ ॥ चंद्रविबानीबोहस्तंति फलानियस्याम् ॥ ३७ ॥ स्फुरतो मणयो यस्मिन् तथा विधं नीडम् ॥ ३८ ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विहिता अलिदसंस्थितिर्बहिर्द्वारप्रकोष्ठरचनायस्मिन् ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैर्विचारपूर्वव्यवहारशीलैः ॥ ४० ॥ नाकवता देवानामपि दुर्गम् ॥ ४१ ॥ आमिषमांसम् ॥ ४२ ॥ आलंबुसादलंबुसानिवासान् ॥ ४३ ॥ वदिताव्यो मचारिणो देवायैः ॥ ४४ ॥

१ नागजातिद्वयस्य स्याः स्थितिर्धौस्मिन्नेव विधे आत्मा स्वहृदयस्य तिसमासे फलितो यमर्थः ॥ स्यादित्यत्र भावे किप्

अहवर्ग्योर्गभिण्य ॥ ११ ॥ वस्तुव्योर्गभिण्य ॥ १२ ॥ इति उक्तातनुपहायथारविहायनिर्विकल्पाख्येसमाधानेसमाधा ॥ १३ ॥ अजस्य विणोर्नाभिसरोजस्यतिमूलैर्धरिष
 त्यकमलस्याकरउत्तित्तिस्थानेविषठ ॥ १४ ॥ नाभिकमलस्पष्टत्रेकिसलयप्रवेशो ॥ १५ ॥ गर्भाकात्वापरिपक्वगणपद्विषेयेणद्विधाजग्मु अभिषत ॥ यथासारवत्सारवति ॥
 व्यत्ययेनैववचनम् ॥ प्रसोढान्विखणरजतलपराम्यामभिधेततद्वत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 द्विचिरमागधिताअस्मान्निरतिशेय ॥ ११ ॥ तयातादृशनतस्साक्षात्कारफलेनअनुगृहीता स्म ॥ २० ॥ निष्ठाम स्यास्यामद्विनिश्चित्यपिगु-पार्थिव्यकच्छे ॥ २१ ॥ पू
 अतस्वठयोश्चमुक्तावाह्याहस्यामूनीश्वर ॥ वत्तातकयथामासुवाह्यादेव्यायथास्यितम् ॥ ११ ॥ ॥ ब्राह्म्युवाच ॥ ॥ हेवस्य सांप्रत
 वत्सवत्योमेरयक्रमणि ॥ नममयाप्रवत्योहिस्वेरचरत्सांप्रतम् ॥ १२ ॥ इतिगमालसाहमीरुक्कटिदेवीदयापरा ॥ निर्विकल्पममाधाने
 ब्राह्मीतम्यौययासुखम् ॥ १३ ॥ अजनाभिमरोजातवैरिचकमलाकरे ॥ गमालसाविचेरुत्ताराजहस्यामूनीश्वर ॥ १४ ॥ एवविपक्षग
 मालानार्मीकमलपद्मे ॥ सुवतेस्ममृदून्यहान्ययवक्ष्यइवांकुरान् ॥ १५ ॥ तानिकालसमासायततौहान्येकविंशति ॥ गर्भाकात्वादि
 धाजग्मुर्ब्रह्माहानावसारवत् ॥ १६ ॥ अहभ्यस्लेभ्यएवहिजातावयमिमंमुने ॥ धातरश्रवतनयावायसाएकविंशति ॥ १७ ॥ तेसंजा
 तागतावदितस्मिन्कमलपद्मे ॥ संजातयक्षा संपन्नागनाडयनेक्षमा ॥ १८ ॥ मादभि सहस्रीभिर्ब्राह्मीभगवतीतत ॥ चिरमारा
 धितामम्यदसमाधिविरतामती ॥ १९ ॥ प्रसादपरयाकालेभगवत्यातत स्वयम् ॥ तयागानुगृहीता स्मोयेनमुक्तवयस्यिता ॥ २० ॥
 सरांतमनम शांताएकतेभ्यानसास्थितौ ॥ तिष्ठामइतिनिश्चित्यपितु-पार्थवयंगता ॥ २१ ॥ आलिगितास्तन पित्रापूजितालबुसावय
 म् ॥ तयादृष्टा प्रसादनसस्थितास्तनसयता ॥ २२ ॥ ॥ चढउवाच ॥ ॥ पुत्रा कच्चिदपर्यंतवासनातनुगृहितात् ॥ भवतोनिर्गतानूनम
 स्मात्ससारजालकात् ॥ २३ ॥ नोचंद्वयभगवतीतदिर्माभृत्यवत्सलाम् ॥ प्रार्थयामोययायुयस्रयज्ञानपारगा ॥ २४ ॥ ॥ काकाऊचु ॥
 तातज्ञातमलंज्ञयथाह्यादेव्या प्रसादत ॥ कित्वेकांतस्यितेस्थानमभिर्वाछामउत्तमम् ॥ २५ ॥ ॥ चढउवाच ॥ ॥ सर्वरक्षणधार
 समस्तसुरस्रय ॥ अस्तित्वेवमहोत्सेधोमेरुनाममहीधर ॥ २६ ॥ लसच्चंद्राकदीपस्यभूतदंडकलत्रिण ॥ ब्रह्माहमहपस्यतस्तप्त क
 नकनिर्मित ॥ २७ ॥ सौवणचडपीठाद्वोरभाड्यशिश्वरंगुलि ॥ ध्वनहीपान्धिवलयोभुवैवोन्नमितोभुज ॥ २८ ॥
 जिताअलङ्घ्याय ॥ संयता विनयादिगुणयुक्ता ॥ २९ ॥ ससारलक्षणाजालकात्पश्चिधनानायान्निर्गता कच्चिद्वितीष्टमये ॥ ३० ॥ तत्तदर्थम् ॥ श्रवयन्नविष्यथ ॥ ३१ ॥
 एकातस्थितरबस्थानस्योपस्थाननिवासमभिर्वाछाम ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 स्ययइत्यथत लभोभप्यस्तन ॥ २० ॥ सीवर्णेनधर्माकारेणपीठमूलबधोमसदोर्नाकिपुण्यादिबर्षयेभआख्या-सपप्य-रजयैरगुलीदैर्किराख्या-शित्वा-रजयेबाभुलयोमस्य
 व्यभेदेहीपाअभ्यपभबलपायस्य ॥ ईदुराभवावप्यभिर्वाछाम ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥

तमेवराजत्वेनवर्णयति ॥ दृढइत्यादिभिः ॥ जवृद्धीपलक्षणेआसनेसिंहासनेराजाशैलानामितिशेष ॥ अतएवशैलसप्तचिंद्रार्कलक्षणेनयनेभ्रमयन् ॥ २९ ॥ तारीघाएवमालतीमाल्यानियस्य ॥ दिशएवदशायस्यतथाविधमेकमबरमाकाशमेवाबरवल्लस्य ॥ नागशब्दार्थभूतस्यसर्पजजातिद्वयस्यआधारः ॥ नाकनायकाइन्द्रादयएवभूषणानियस्य ॥ ३० ॥ घनामेघास्तल्लक्षणेनलिश्वेतादिचामरैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पूज्यतेसेव्यते ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षयोदेवर्षयोराजर्षयोदेवाः पितरोगर्धवाः किन्नराअप्सरसोविद्याधरायक्षारक्षांसिप्रमथगुह्यकानागाश्चेत्तनुर्दशविधानिभूतान्यतिविस्तीर्णत्वान्मिथोनदृष्टानिपुराणिआस्पदानिस्थानानिचयत्रतद्यथास्यात्तथाउपजीवति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिखरलक्षणेवि

दृतःकुलाद्रिसामंतैर्जवृद्धीपासनेस्थितः ॥ राजाचंद्रार्कनयनेभ्रमयच्छैलसंसदि ॥ २९ ॥ तारौघमालतीमाल्योदिग्दशैकांबरान्वरः ॥ नागजातिद्वयस्यात्मानाकनायकभूषणः ॥ ३० ॥ दिगंगनाभिरभितोरस्याभिः पुरभूषणैः ॥ एषनिस्यंदिभिः शीतैर्वीजितोघनचामरैः ॥ ३१ ॥ षोडशास्यसहस्राणियोजनानामधःक्षितौ ॥ स्थिताः पादाः प्रपूज्यंतेनागासुरमहोरगैः ॥ ३२ ॥ अशोतिश्वसहस्राणिदेहोस्याकंदुलोचनः ॥ पूज्यतेनाकसदनेसुरगंधर्वकिन्नरैः ॥ ३३ ॥ चतुर्दशविधान्येनगृहस्थमिवबंधवाः ॥ उपजीवंतिभूतानिमिथोदृष्टपुरास्पदम् ॥ ३४ ॥ अस्यत्वीशानदिग्भागेपद्मरागमयंबृहत् ॥ विद्यतेशृंगमपरोदिवाकरइवोदितः ॥ ३५ ॥ अस्यास्तिष्टेष्टभूतौघदृतः कल्पतरुर्महान् ॥ जगतः शिखरादर्शंप्रतिविंबमिवस्थितः ॥ ३६ ॥ तस्यास्तिदक्षिणस्कंधेशाखाकनकपल्लवाः ॥ रत्नस्तवकनीरंध्राचंद्रविंबोह्रसफलाः ॥ ३७ ॥ तत्रपूर्वमयानीडंकृतमासीत्स्फुरन्मणिः ॥ देव्यांध्याननिषण्णायांयस्मिन्किलरमेमुताः ॥ ३८ ॥ रत्नपुष्पदलच्छन्नंरसायनफलांन्वितम् ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विविहितालिंदसंस्थितिः ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैः संपूर्णकाकपुत्रकैः ॥ शीतलाभ्यंतरंरहद्वंपूरितंकुसुमोत्करैः ॥ ४० ॥ तद्वच्छतसुतानीडुर्गनाकवतामपि ॥ भोगंमोक्षंचतत्रस्थानिर्विघ्नमलमाप्स्यथ ॥ ४१ ॥ इत्सुक्तास्मान्पितातत्रचुचुंवाभ्यालिलिंगच ॥ ददौदेव्यायदानीतमस्मभ्यंचतदामिषम् ॥ ४२ ॥ तदुक्ताचरणौदेव्याः पितुश्चैवाभिवाद्यच ॥ विध्यकच्छादयंतस्मात्स्थानादालंबुसान्तपुताः ॥ ४३ ॥ क्रमेणाकाशमुह्यन्धिनिर्गत्यांबुदकोट्रैः ॥ पवनस्कंधमासाद्यवंदितव्योमचारिणः ॥ ४४ ॥

इमादर्शजगतःप्रतिविंबमिवस्थित कल्पतरुः ॥ ३६ ॥ चंद्रविंबानीवोह्रसंतिफलानियस्याम् ॥ ३७ ॥ स्फुरतोमणयोयस्मिस्तथाविंधनीडम् ॥ ३८ ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विविहिताअलिंदसंस्थितिर्बहिर्द्वारप्रकोष्ठरचनायस्मिन् ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैर्विचारपूर्वव्यवहारशीलैः ॥ ४० ॥ नाकवतदिवानामपिदुर्गम् ॥ ४१ ॥ आमिषमांसम् ॥ ४२ ॥ आलंबुसान्तपुसानिवासात् ॥ ४३ ॥ वंदिताव्योमचारिणोदेवायै ॥ ४४ ॥

१ नागजातिद्वयस्यस्थाः स्थितिर्यस्मिन्नेवविधआत्मास्वरूपयस्यतिसमासेफलितोयमर्थः ॥ स्यादत्यत्रभावेकिप्

अस्माद्धोकाद्धोकारं स्वगतसुरमरारवतीम् ॥ ४५ ॥ तत्र भद्रदल्लोके ॥ ४६ ॥ गच्छेत्ति आस्त्राया आस्त्रावो न शिपाश्च पृथिता वर्धिता ॥ ४७ ॥ तपनवस्त्रास्वरा ॥ ४८ ॥ मीनयथा
 स्यात्तथा अवस्थिताः सदा समाधिपरा इति यावत् ॥ ४९ ॥ उक्तमुपसङ्हरति ॥ आता इति ॥ हेमहानुभाषय आता ॥ यथा च यथा वदो धसप्राप्य स्थितिमेतस्यानि निवासमाग
 ता भेदेन तदभ्रप्रयात्तरत्तवमविवर्धयथा स्यात्तथा ते तु म्यमुक्तम् ॥ अतः परोपेणावशिष्टेन क्रियया पुनश्चेत्ता पोखत्तस्तरसि किञ्चयेति प्रश्नद्वयोः सरेणाभ्येन वक्तव्यमिति निमित्तेन मांस्य
 मनुशाधि आस्त्रापयत इति नृम्यवदिव्यामृत्यर्थः ॥ ५० ॥ इति श्रीपातिसिद्धम् ॥ तात्पर्यप्रकारो निर्वाणप्रकरणे पू एकोनविंशतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ प्रतिकल्प
 अगताम्यं यातृणां निधनतया ॥ प्रलपे पिशुशुशोः प्रस्वविषस्यैव मुक्तवा ॥ १ ॥ तत्र तत्तत्सरसि किञ्चयेति प्रश्नद्वयोः सरेणाभ्येन वक्तव्यमिति निमित्तेन मांस्य
 परिद्वत्यदिनाधीशलोकार्तरपुरगता ॥ स्वगमुद्धृत्याता स्मोत्रक्षलोकमुनीश्वर ॥ ४५ ॥ प्रणामपूर्वतत्रैतदयावत्तपितुर्वचः ॥ मात्रे च
 प्रगवत्ये च ब्राह्म्यचाशुनिवेदितम् ॥ ४६ ॥ ताभ्यां संश्लेहमालिङ्ग्य गच्छतेत्याज्ञयैधिता ॥ वयरुतनमस्कारा ब्रह्मलोकाद्विनिर्गता ॥ ४७ ॥
 उद्धृत्य लोकापालानां पुरीस्तपनभास्वरा ॥ आकाशगामिनो लोलापवनस्कधधारिण ॥ ४८ ॥ इमकल्पतरुप्राप्य निजनीहं प्रविश्य च ॥
 दूरस्य वाधास्ति शोभो नूनैर्नमवस्थिता ॥ ४९ ॥ जाता यथावयमिमे स्थितिमागताश्च संप्राप्य योधमुपशान्तधियो ययावत् ॥ एतत्तदु
 क्तमविवर्धयत्तमलमयातेशोपेणमांसमनुशाधि महानुभावा ॥ ५० ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मो० नि० पू० भू० ॥ आलयलाभोनाम एकोनविंशति
 तमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ मुशुं ह उवाच ॥ आसीत्किंचित्पुरा कल्पे जगद्यच्चिरमास्थितम् ॥ सन्निवेशेन चैतद्दृढयापि च न
 दूरगम् ॥ १ ॥ तदेतद्दृष्टमभ्यासाद्वर्तमाननवर्णितम् ॥ मयामुनीन्द्रबोधाय प्राग्जन्ममाम्यदर्शना ॥ २ ॥ अयमेकलितपुण्यैश्चिरकालो
 पसंसृतैः ॥ निर्विघ्नैर्वपस्यामियद्भवतमुनेत ॥ ३ ॥ इदानीं हि मिमांशास्वामहं चायमयं द्रुमः ॥ अथ पावनतां प्राप्तामन्येता नितवदर्शनान्
 ॥ ४ ॥ इदमप्यभिर्दयाद्यद्गृहीत्वा विहगार्पितम् ॥ नूनपावनतां नीत्वा शोपेणादिशचाशुभो ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इदमर्थ्येष्वपा
 र्चचमृयादत्तवतस्वयम् ॥ मुशुं ह विहगे तस्मिन्निदरा माहमुक्तवान् ॥ ६ ॥

स्मरठप्राप्य निजनीहयविरपचेत्पापुक्तश्च पूर्वोत्तरविरोधाशकाभाभूतिकल्पदृष्टमैश्वरीनां प्रतिकल्पसुस्थानसाम्यवैक्यवाद्द्वित्याशयद्वयति ॥ आसीदित्यादिना ॥ पुरा
 अस्मज्जन्मदैर्नैककल्पेयत्किंचिज्जागत्पराय वचश्चिरमास्थिततत्सन्निवेशेन अधवयस्य स्थानाकृत्यादिना एतद्दृष्टत एतत्कल्पीयपदार्थवैक्यवाद्द्वित्यादिना ॥ अतल्लब्धापिमयूरगजभेदोपा
 स्यादिति मेवेति नुम्यादयमकल्पतठमित्यादिनिर्देश इत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्तत्साहचर्यमतीतमपि जगद्ग्रास्यम्यासाहर्षभागेन जगता ऐक्येन वर्धितम् ॥ २ ॥ तत्र प्रदीपकथापस्तावेपूजावि
 लोभाभूतिप्रयत्नपूजास्तीकारार्पयितुमुत्वा अभिमुखीकरोति ॥ अयेति द्वाभ्याम् ॥ ३ ॥ इदानीं शास्त्राभ्युपगता यिदानीं च ॥ एतानीति न पुनस्तकेनेति न पुनैककरोच ॥
 ॥ ४ ॥ शेषेणादिशदेषे वा विषयेन निमित्तेन आदिशपदव्याख्यन्मुमित्यर्थः ॥ ५ ॥ मृषा-द्वितीयवारम् ॥ उक्तवान्मुशुं ह उवाच ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ < ॥ तन् शरीराणि ॥ ९ ॥ अकलितात्मना अलक्षितस्वरूपेण ॥ १० ॥ स्कंधेषु माले वव्यूढा अर्का द्वाद्वादशादित्याः शशिनश्च यैस्तथा विधेषु वातस्कंधप्रवहादिमरुदति
 क्रामिषु प्रलयवायुभेदेषु ॥ ११ ॥ १२ ॥ पाषाणवद्दनीकृता निवारिण्यैस्तथा विधैरिदो करैरासन्नप्रलया बुदकरकापतैश्च ॥ १३ ॥ इह मेरुशिखरे विश्रान्तैः परशूनपिच्छदति
 क्षतधाराः कुर्वन्ति शिलीभूतानीहाराद्येभ्यस्तैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ कच्छकालेषु महतामपि खेदः स भ्रावित किंपुनर्विहगाधमयो निजातस्य मम तथापि विवेकप्रभावात् न खेदप्रसक्तिरि
 तिवक्तुं स्वयानिर्जीविकाया इतरजीविकापेक्षया फलुतामाह ॥ निरालम्बेति ॥ निरालम्ब आकाशस्तदास्पदा ॥ १६ ॥ ईदृशेषु फलुष्वपि भूतेषु योनिषु ॥ धात्रा आस्थया प्रीत्या
 भ्रातरस्ते विहंगेशतादृक् सत्त्वामहाधियः ॥ इह कस्मान्न दृश्यं ते त्वमेवैको हि दृश्यसे ॥ १७ ॥ भृशुंड उवाच ॥ ॥ तिष्ठतामिह नः कालो महा
 न तिगतो मुने ॥ युगानां पंक्तयः क्षीणा दिवसानां भिमानघ ॥ ८ ॥ एतावता यकाले न सर्व एव ममानुजाः ॥ तन्तूस्तृणमिव त्यक्त्वा शिवे परि
 णताः प्रदे ॥ ९ ॥ दीर्घायुषो महान्तोऽपि संतोऽपि बलिनोऽपि च ॥ सर्व एव निगीयंते कालेनाकलितात्मना ॥ १० ॥ ॥ श्रीविशिष्ट उवाच ॥ ॥
 स्कंधव्यूढा कंशशिषु वहस्त्वविरंतजवान् ॥ वातस्कंधातिवातेषु कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ ११ ॥ दग्धो दयास्तशैलेन्द्रवनव्यूहैरवेकरैः ॥ चिरम
 त्यंतमासन्नैः कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ १२ ॥ इंदोरथ करैः शतैः पाषाणीकृतवारिभिः ॥ आसन्नकरकापतैः कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ १३ ॥ अज
 स्रमिह विश्रान्तैः कल्पजीमूतमंडलैः ॥ परशुच्छेदनीहारैः कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ १४ ॥ विपमैर्जागतैः क्षोभैरुच्चैस्तारपदस्थितः ॥ कथं न क्षो
 भमायाति कल्पद्वक्षो यमुन्नतः ॥ १५ ॥ ॥ भृशुंड उवाच ॥ ॥ निरालम्ब आस्पदा ब्रह्मन् सर्वलोकावहेहिता ॥ तुच्छेयं सर्वभूतानां मध्ये विहग
 जाविका ॥ १६ ॥ ईदृशेषु च भूतेषु निजरेषु वनेषु च ॥ कल्पितास्थास्थितिर्धात्रा शून्ये वा व्योमवर्मनि ॥ १७ ॥ कथमस्यां प्रभोजातो जात
 स्य चिरजीविनः ॥ आशापाशानि बद्धस्य विहगस्य विशोकिता ॥ १८ ॥ वयंतु भगवन्नित्र्यमात्मसंतोषमास्थिताः ॥ न कदाचन नीरूपे मु
 ल्यामोजातविभ्रमैः ॥ १९ ॥ स्वभावमात्रसंतुष्टाः कष्टैर्मुक्ता विचेष्टितैः ॥ क्षिपामः केवलं कालमस्मिन् ब्रह्मन्निजालये ॥ २० ॥ न जीविता
 न्नमरणात्कर्मदहस्यरोधनम् ॥ यथास्थितं न तिष्ठामस्तथैवास्तंगतेहिताः ॥ २१ ॥ आलोकितालोकादृशादृष्टादृष्टातदृष्टयः ॥ नूनं संसृत्य क्तम
 स्माकं मनसा चंचलं वपुः ॥ २२ ॥ अनारत निजालोकं नित्यं चापरितापिनि ॥ कल्याणस्योपरि सदा वेद्विकालकलागतिम् ॥ २३ ॥
 स्थितिर्जीविका कल्पिता तच्चित्रमित्यर्थः ॥ इवार्थे वा शब्दः ॥ १७ ॥ १८ ॥ नीरूपेति स्वरूपे ॥ १९ ॥ कष्टैः क्लेशफलैः परपोडादिविचेष्टितैर्मुक्ताः ॥ २० ॥ जीविताज्जीविनात् ॥
 देहस्य कर्मैरेहिकामुष्मिकफलार्थी क्रियाम् ॥ नापि मरणाद्देहस्य रोधननाशवाच्छामेत्युभयत्र शेषः ॥ यथा इदानीं स्थितेन नित्यसिद्धिर्निरतिशयान्नात्मस्वभावेन तिष्ठामस्तथैवाग्र
 पितेनैवास्तंगतेहिताः पूर्णकामाः स्थास्याम इत्यर्थः ॥ २१ ॥ लोकानां दशाजन्ममरणाद्यनर्थदशा ॥ मिथ्यात्वनिर्णायिकाः स्वमादिदृष्टातदृष्टयोदृष्टाः ॥ २२ ॥ तत्र तावत्कल्पा
 तपर्यंतं कल्पदक्षप्रभावादेव नास्माकं खेदप्रसक्तिरित्याह ॥ अनारतेत्यादिना ॥ कल्याणस्य कल्पदक्षस्य ॥ २३ ॥

प्रकाशवत्तत्वादिबिम्बयदिनरात्रिभिर्भागेप्रकथंकात्कलागतिर्वेत्तिताह ॥ १७ ॥ प्राणापानप्रवाहेणस्वरोदयशास्त्रमसिद्धोपायेनेत्यर्थ ॥ १४ ॥ मन स्थियं बलाद
 निमग्नवद्वयसक्तिरित्याशयनाह ॥ सारति ॥ १६ ॥ उद्गारण्यनिमायैरस्यच्वनिभिर्भ्रातृभूकाकद्वयनाहैवेधरभयप्रयजामि ॥ २७ ॥ धीरत्वादिपिनास्माकवेप्रसक्तिरित्याह ॥
 वेति ॥ १८ ॥ इराकमयनृस्यर्षीयास्वपिदशामुशमासुबिनिमलोपल स्फटिकाविलाकाकारास्तदृशा ॥ १९ ॥ अगन्तव्यस्यभूयोविमर्शविलादपिनत्वेदपसक्तिरित्याह ॥
 इयमिति ॥ २० ॥ आतस्यद्विधुबोधेयुभुवश्चमयतस्यचतिभगवदर्थितदिशासर्वसाधारणेष्टु खेअपरिह्वयतानिश्चयाद्वानभयप्रसक्तिरित्याह ॥ सर्वाणीति ॥ वाअथवानधाय
 रत्नगुच्छप्रकाशाद्येवम्लन्कल्पलतागृहे ॥ प्राणापानप्रवाहेणवेद्यिकल्पमस्वद्वितम् ॥ २४ ॥ अविज्ञातदिवारानीत्यस्मिन्नुच्चै शिलोच्च
 ये ॥ जानामिनिजयायुध्यालोकफालरुमस्येतिम् ॥ २५ ॥ सारासारपरिच्छेदिबोधाद्विश्रांतिमागतम् ॥ निरस्तचापलशांतं सुस्थिरं मे
 मुनेमन ॥ २६ ॥ समारव्यवहारोत्प्रेरशापाशैरसन्मर्थे ॥ उद्गारैरिवभूकाकोनैवस्वद्वजान्यहम् ॥ २७ ॥ परोपशमधर्मिण्यावयमा
 लोक्शतीत्या ॥ पश्यतो जागतीमायां धियाधैयमुपागता ॥ २८ ॥ श्रीमास्वपिमहाबुद्धेदशस्वचलबुद्धय ॥ विनिर्मलोपलाकारा सप्रा
 मास्तु यथारुमम् ॥ २९ ॥ इयमारमस्तु भगतरलाजागतीत्येति ॥ भूयोभूय परावृष्टानर्चकिञ्चनवाधते ॥ ३० ॥ सर्वाण्येव प्रयात्येव
 समार्यातिचवानवा ॥ भगवन्मृतजालानिभयमस्माकमन्नकिम् ॥ ३१ ॥ मृतजालतरगिण्याविशत्या कालसागरे ॥ वयसंसारसरित
 स्तस्याअप्यनादता ॥ ३२ ॥ नाज्जामोनचगृहीमलिष्ठा मोनेहचस्यिता ॥ द्रुपादादृशाक्रूरावयमस्मिन्नुमंस्थिता ॥ ३३ ॥ वीत
 शोकभयायामेत्स्वादृशे पुरुषात्तमे ॥ तुष्टेनुगृहीता स्म सस्यिताविगतामया ॥ ३४ ॥ ततस्ततश्पर्यस्तलुठितनचवत्तिपु ॥ नापरामृ
 पृतत्वार्यं मरमाकभगवन्नन ॥ ३५ ॥ निर्विकारं गतलोभेचाल्मन्युपशमगते ॥ चित्तरंगा प्रबुद्धास्म पर्वणीविमहाभ्यय ॥ ३६ ॥ भवदा
 गमनाद्वसन्निर्दानीमुदिताशया ॥ मंदरोद्धृतसर्वार्गक्षीरोदयेनतन्यते ॥ ३७ ॥ नात परतरकिञ्चिन्मन्येकुशलमात्मन ॥ सतायदनुग
 म्येत्संत्यकसकलपणा ॥ ३८ ॥

निनवामायातिपरमायदोत्यर्थ ॥ ११ ॥ तपश्चक्षुस्यस्वस्वतदस्थनयासर्वभूतससारद्रवृत्वासाधाराभावाच्चनभयप्रसक्तिरित्याह ॥ भूतेति ॥ ३२ ॥ व्यबहारभाषास्थित्येसकटक
 मधीवसावधानतयासरोरकमणाम्मुपुपादा ॥ नत्वेदृशाससारोच्चेद्विलातनूरा ॥ ३३ ॥ महानामनुपहादपेनमत्वेदपसक्तिरित्याह ॥ वीतेति ॥ ३४ ॥ व्यबहारभाषास्थित्य
 तयस्तत गयलमपरागादिवन्निपुनलुठितम् ॥ ३५ ॥ चित्त सज्जतोब्रह्माकारदृष्टिबोदयद्विकबोधोधाएवतरगाययातयाविधा संत ॥ पर्येज्यवृत्ताब्जयवमजुद्धाः स्याः ॥ ३६ ॥
 मारगावयं दशार्नीजवदानममनादेतो ॥ येनोद्देनभीरोवक्षीरसागरोवहरोद्धृतसर्वार्गानिर्मव्यवायलान्यतेनाप्युदेनमुदिताशया संवन्मयात्त्वार्थ ॥ स्वप्नतद्विषाठिबठिबठिबठि
 मय्यमव्यव्यवार्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

सर्वसारज्ञानम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ भवदवलोकनेनशातदुष्कृतं दुष्टप्रारब्धस्य तथा विधस्य मज्जन्म अयसफलं निरतिशयानंदफल युक्तमभूदित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पू० विंशतितमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ कल्पवृक्षस्य माहात्म्यप्रलयधारणास्थितिः ॥ नियतिर्भूरिचित्रार्थस्तुतिश्चात्रोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

स्वाश्रयकल्पवृक्षमाहात्म्योपवर्णनेयुगंतोत्यातादिषु स्वस्य खेदाप्रसक्तिप्रपचनमुखेन च तत्सरसि कचेति प्रश्नोत्तरवक्तुमुपक्रमते ॥ युगक्षोभेऽप्यित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ यद्यपि धरया सह कल्पवृक्षस्यापि हरणविद्यत एव तथापि दिव्यप्रभावबलान्नाकपतेत्याशयः ॥ ३ ॥ सर्वतोदत्ताः साम्यायस्तभोपष्टभशिलावद्वयोर्यस्य तथाविधोऽमरपर्वतः ॥ अर्थाद्वारा

आपातमात्ररम्येभ्योभोगेभ्यः किमवाप्यते ॥ सत्संगंचितामणितः सर्वसारमवाप्यते ॥ ३९ ॥ स्निग्धगंभीरमस्तृणमधुरोदारधीरवाक् ॥ त्रैलोक्यपद्मकोशेऽस्मिन्स्वमेकः षट्पदायसे ॥ ४० ॥ अधिगतपरमात्मनोपिमन्ये भवदवलोकनशांतदुष्कृतस्य ॥ मम सफलमिहाद्यजन्मसाधोसकलभयापहरोहिसाधुसंगः ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वा० पू० भु० भुशुंडस्वरूपनिरूपणं नाम विंशतितमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ युगक्षोभेषु धारेषु वाक्यासु विषमासु च ॥ सुस्थिरः कल्पवृक्षोऽयं न कदाचन कंपते ॥ १ ॥ अगम्योऽयं स मन्त्राणां लोकांतरविहारिणाम् ॥ भूतानां तेन तिष्ठामहसाधोऽसुखेन वै ॥ २ ॥ हिरण्याक्षो धरापीठद्वीपसप्तकवेष्टितम् ॥ यदाजहार तरसानां कंपतदातरुः ॥ ३ ॥ यदालोलोऽथितवपुर्वभूवामरपर्वतः ॥ सर्वतोदत्तसाम्याद्रिस्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ४ ॥ भुजावष्टंभविनमन्मेरुर्नारायणो यदा ॥ मंदं प्रोद्धधाराद्रितदानां कंपतद्भुमः ॥ ५ ॥ यदासुरासुरक्षोभपतच्चंद्राकं मंडलम् ॥ आसीज्जगदतिक्षुब्धं तदानां कंपतद्भुमः ॥ ६ ॥ उन्मूलिताद्भीद्रिशलायदोत्यातानिलावबुः ॥ आधूतमेरुतरवस्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ७ ॥ यदाक्षीरोदलोत्साद्रिकंदरानिलकंपिताः ॥ कल्याभ्रपंकयश्चैरुस्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ८ ॥ यदासमंततो मेरुः कालनेमिभुजांतरं ॥ किंचिदुन्मूलितोतिष्ठत्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ९ ॥ पक्षीशपक्षपवना अमृताक्रांतिसंगरे ॥ यदावबुः पतत्सिद्धास्तदायं नापतद्भुमः ॥ १० ॥ यदाशेषाकृतं रुद्रो न समाप्तैकचेष्टिताम् ॥ ययौ गरुत्मान्ब्रह्मांडं तदानां कंपतद्भुमः ॥ ११ ॥

हेणपुनर्भूमिप्रतिष्ठापनदशायापितिगम्यते ॥ ४ ॥ गुजेति ॥ अत्रापि चतुर्भुजोद्वाभ्यां भुजाभ्यां मेरुमवष्टभ्येतराभ्यां मंदं प्रोद्धधारेतिगम्यते ॥ ५ ॥ सुरासुरयोः क्षोभस्तीव्रसंश्रमस्तेन पतच्चंद्राकं मंडलम् ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ क्षीराब्धौ लोलस्य मरुद्वैः कंदरानिलैरिव कंपिताः ॥ ८ ॥ कालनेमिभुजांतरेऽप्रकपितस्तारकामये संश्रमोऽप्यसिद्धः ॥ ९ ॥ अमृताक्रांतिरमृताहरणतदर्थे संगरे ॥ पतंतः सिद्धायेभ्यः ॥ १० ॥ गरुडस्य जातमात्रस्य सर्वलोकाः प्रकंपिताः प्रकंपितामही सर्वासमद्वीपाश्च कंपिताः तदुत्पातान्निमज्जन्ती भुवनं विभवाभसि दधौ सहस्रैः शिरसां संकर्षणवपुर्हरदतिकथामनुदत्त्याह ॥ येदेति ॥ रुद्रः संकर्षणरुद्रः ॥ अद्यापिन सप्तमात्र एकं भूमिधारणलक्षणचेष्टितचरित्रस्य स्तथाविधं शेषाकृतियदाययौ यदा चोद्धृत्य गरुत्मान्ब्रह्मांडं ययौ तदापि नाकपतेत्यर्थः ॥ ११ ॥

शीलानामग्धीर्नासक्तानर्नाभिगिनाचोत्पन्नादुःसहाः क्लृप्तानलशिखाः कणाग्निर्लैलात्याजउज्जगार ॥ सकृपणमुखाग्निविभेप्रलयस्यपुराणेपुनसिद्धे ॥ १२ ॥ दोस्तियत्वे
 ननुदृष्ट्याननिवासन ॥ १३ ॥ इदीभेपुनक्षधेव्यैकैयुक्षप्रपससु ॥ तथाचतदानीप्रलयेभूलोकांतस्यशाहान्भेरुक्लपदक्षाविभिन्नाणप्रत्यारोतिभाव ॥ १४ ॥ कल्पतिसहस्रम
 हायुगपद्वेते ॥ १५ ॥ लब्धप्रकृतीनिनिन्द्यत्स्वभावाभिसर्वीगानियस्य ॥ १६ ॥ सामान्यतउक्तानाकारोस्थितिधारणाभेद्विशिष्यप्रपचयति ॥ प्रतपतीति ॥ अत्यतरीतल
 सव्ररिगलम्याप्यपरिच्छेदजलापारुणएवाहमस्मीमिचित्तेनितरधारणवारुणीधारणेत्युच्यते ॥ तयाह्विरुणमालार्नसवाम्यतद्वति ॥ पार्वत्याविधारणाअप्येवमेवोसा ॥
 पृथिव्यादिपञ्चभूतधारणारकारसिद्ध सयमेवोत्तरार्धेविलोणेकद्वयति ॥ १७ ॥ अचलमिति क्रियाविशेषणम् ॥ १८ ॥ घलेषामेवाल्लभ्येत्यतया विधत्सन्तन्मसिसस
 यदाकल्यानलशिखाः शैलाभिसकलोल्लग्न ॥ शेष फणाभिसत्याजतदानाकपतद्भुम ॥ १२ ॥ एवरूपेद्रुमवरेतिष्ठतामापद कुत ॥
 अस्माकमुनिशार्दूलदौस्त्येनकिलापद ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ कल्पतेपुमहाद्देवहत्सूत्यातवायुषु ॥ प्रपतस्त्विदुभाके
 पुकर्यतिष्ठसिचिज्वर ॥ १४ ॥ ॥ श्रीशुशुहउवाच ॥ ॥ यदापपातकल्पतेव्यवहारोजगस्त्यतो ॥ कृतघ्नइवसन्मिन्नंतदानीहंत्यजान्य
 हन् ॥ १५ ॥ आकाशएवतिष्ठाभिविगताखिलकल्पन् ॥ लब्धप्रकृतिसर्वगोमनोनिर्वासनयथा ॥ १६ ॥ प्रतर्पतियदादित्या शकली
 कृतभूधरा ॥ वारुणीधारणांयत्स्वातदातिष्ठाभिधीरधी ॥ १७ ॥ यदाशकलितार्द्रावातिप्रलयवायव ॥ पार्वतीधारणांयत्स्वास्वेतिष्ठा
 न्यचलतदा ॥ १८ ॥ जगद्गलितमेवार्दियात्येकाणवर्तायदा ॥ वायवीधारणांयत्स्वासप्तुवेऽचलधीस्तदा ॥ १९ ॥ ब्रह्माहपारभासायतत्वां
 तेविमलेपदे ॥ सुपुत्रावस्ययातावतिष्ठाभ्यचलरूपया ॥ २० ॥ यावत्पुनः कमलजं सृष्टिकर्मणिनिष्ठति ॥ तन्नप्रविश्यब्रह्माहंतिष्ठामिवि
 हगलये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ ययातिष्ठसिपक्षीद्रधारणागिरसंहित ॥ कल्पतेपुतयाकस्मान्नान्येतिष्ठंतियोगिन ॥ २२ ॥
 ॥ मुशुहउवाच ॥ ॥ ब्रह्मन्नियतिरेपाहिर्दुर्ह्य्यापारमेवरी ॥ मयेदृशेनवै भाव्यभाव्यमन्यैस्तुताहरी ॥ २३ ॥ नशक्यतेतोलयितुमवश्यम
 वितव्यता ॥ यद्ययातत्तयेतद्विस्वभावस्यपनिश्चय ॥ २४ ॥

वे ॥ १९ ॥ कियत्कालतथासुखसेतभाह ॥ ब्रह्मविति ॥ ब्रह्माहस्यस्यलक्षसप्तमधेऽपारपरभाविभूतमभ्याकृतमासायतत्त्वानांनुविशरीनांनुविशरीनांनुविशरीनां
 मादियाणांतानांवाक्येतेसुपुनवेकरसन्निर्धकल्पसमाप्यदस्यया ॥ २ ॥ कियत्कालतादृशसमाधौस्थितिरितिचेतसाह ॥ यावदिति ॥ तत्रपुनः सृष्टिकर्मणिविद्यया
 नावत्साकयालेपेतत्कल्पदस्यस्यानापन्येतिहाभि ॥ २१ ॥ अन्येपियोगिनलयाकस्मान्निष्ठतिक्लमर्थमाधिकारिकशरीरतरंगुकिन्वागच्छतिनैवशरीरेकत्वाभवदुज्जोमति
 र्हीत्यपः ॥ २२ ॥ अघतसदृशतारकधनुसारिणीसत्यकल्पद्रुपादन्वरनियतिरेवप्यवस्थाहेतुमन्येप्याह ॥ ब्रह्मभिनि ॥ २३ ॥ लोकयितुमशक्यमेवेतिबुद्ध्यापरिच्छे
 दम् ॥ यथायादयमारभ्योपस्मत्तन्देव ॥ स्वभावस्यवियते ॥ २४ ॥

प्रतिकल्पयेत्तत्तन्निमिषिभोजकादृष्टमूलभूतमस्तकल्पएवनिमिसमित्याह ॥ २५ ॥ मोक्षइददीर्घमपरिच्छेद्यमायुर्यस्यमोक्षेणजीवन्मुत्यावाउपलक्षितदीर्घमा
 युर्यस्य अतएवचिन्तनार्थानानिर्देशाविषयेनायकः श्रेष्ठः ॥ २६ ॥ दृष्टा प्रत्येकमेकविधाअनल्यावहवःसर्गाणासगास्थितयोगमाः प्रलयाआगमाउत्पत्तयश्चयेन ॥ अत्रास्मि
 त्वदृष्टेजगत्त्रमेचित्रमाश्वर्यभूतकिस्मरसितद्वेदेत्यर्थः ॥ २७ ॥ हेबृहत्तर ॥ मेरोरधः ॥ २८ ॥ २९ ॥ दिवाधीशः सूर्यः मेरुप्रभाभिरविभक्तः अपृथग्भूतः पृथगसन्नितियाव
 त् ॥ दिवालोकोदिनहेतुः प्रकाशः ॥ ३० ॥ अर्धप्रकटसप्रकाशकोटरयस्य अतएवलोकोलोकमिवस्थितम् ॥ आढ्याः कचित्प्रकाशसपन्नाअद्रयोयस्मिन्नायाविधंभुवनम् ॥ ३१ ॥
 मत्संकल्पवशेनैवकल्पेकल्पपुनः पुनः ॥ अस्मिन्नेवगिरिशृंगेतरुखिरित्यंभवत्ययम् ॥ २५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अत्यंतमोक्षदीर्घायु
 भवन्निर्देशनायकः ॥ ज्ञानविज्ञानवान्धोरोयोगयोग्यमनोगतिः ॥ २६ ॥ दृष्टानेकविधानल्यसर्गसंगमागमः ॥ किंकिस्मरसिकल्या
 णचित्रमस्मिञ्जगत्त्रमे ॥ २७ ॥ ॥ भृशुंडउवाच ॥ ॥ बृहत्तराशिलावक्षामजातदणवीरुधम् ॥ अशैलवनवक्षौघांस्मरामीमांधरा
 मधः ॥ २८ ॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ भस्मसारभरापूर्णासंस्मरामिधरामधः ॥ २९ ॥ अनुपन्नदिवाधीशामज्ञातशशि
 मंडलम् ॥ अविभक्तदिवालोकांसंस्मरामिधरामधः ॥ ३० ॥ मेरुत्वतलोद्योतैरधप्रकटकोटरम् ॥ लोकोलोकमिवाढ्याद्रिभुवनंसं
 स्मराम्यहम् ॥ ३१ ॥ प्रवृद्धासुरसंग्रामेक्षीयमाणान्तरामिह ॥ पलायमानामभितः संस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३२ ॥ चतुर्भुगानिचाक्रां
 तामसुरैर्मत्तकाशिभिः ॥ दैत्यांतःपुरतांप्रामांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३३ ॥ अत्यंतांतरितांतसमस्तापरमंडलम् ॥ अजदेवत्रयी
 शेषांसंस्मरामिजगत्कुटीम् ॥ ३४ ॥ चतुर्भुगार्धमपरंनोरंध्रांवनपादैः ॥ अदृष्टेतरनिर्माणंसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३५ ॥ एवंचतुर्युगं
 साग्रंनिरंधैरचलैर्वताम् ॥ अप्रवृत्तजनाचारंसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३६ ॥ दशवर्षसहस्राणिचतुर्दशैस्तैस्त्यास्थिपर्वतैः ॥ आकीर्णांपरितः
 पूर्णांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३७ ॥ भयादंताह्निताशेषवैमानिकनभश्चराम् ॥ द्वांचनिर्वक्षनिःशेषांसंस्मरामितमामयीम् ॥ ३८ ॥ अ
 नगस्यामगस्याशामेकपर्वततांगताम् ॥ मत्तेविध्यमहाशैलेसंस्मरामिजगत्कुटीम् ॥ ३९ ॥

पलायमानालक्षणयापलायमानजनाकीर्णाम् ॥ ३२ ॥ चतुर्भुगानीतिकालवाचित्वाद्व्यतसयोगेद्वितीया ॥ ३३ ॥ अत्यंतमतरितानिसमुद्रेणाच्छादितान्यंतांतक्रमेणसमस्तान्य
 परमंडलानिमेर्वतिरिक्तदेशायस्याम् ॥ मेरौचआब्रह्मविणुरुद्राल्यादेवत्रयीशिष्यतइतिशेषोयस्याम् ॥ ३४ ॥ चतुर्भुगानामर्धयुगद्वयपर्वतंतदृष्टक्षेतरनिर्माणयस्याम्
 ॥ ३५ ॥ सामचतुर्थांशधिकचतुर्भुगनीरंध्रांनिर्विडैरचलैः पर्वतैर्वताम् ॥ पृथुचक्रवर्तिनाहिधनुष्कोढ्यापर्वतानुत्सार्यपश्चाद्भूमिः समीकृतेतिपुराणेषुप्रसिद्धम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 द्वांअतरिक्षादिलोकांनचकाराद्धांचनिर्वक्षनिःशेषाम् ॥ निर्वक्षेतिपाठेदिवएवविशेषणम् ॥ ऋक्षाणिताराः ॥ तमोमयीतमः प्रचुरामित्यप्युभयविशेषणम् ॥ ३८ ॥ मलय
 दंडुरसत्यादिविभाजकाभावाद्वेकपर्वततांगताम् ॥ मत्तेमेरुस्पर्धयाअभिद्वेद्वेसति ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ सराधे मन्नाबातिर्येवहुलात् ॥ ४१ ॥ आश्वयतिरमाह ॥ एकमेवेति ॥ यदाविराड्ब्रह्मादशरीरउत्पन्नमात्र स्वात्मतत्त्वपपालोचयितुं कचित्कालसमाहितचित्तोभू
त्तारस्याधोप्येते ॥ पुनरेव मुराविभिरमुरिश्चवर्जितम् ॥ आलोकानोपकारास्वभावानिजसांनमेकनिषयसमष्टितत्त्वकप्रज्ञादम् ॥ ४२ ॥ कलियुगसर्गस्थितस्मरान्माह ॥
मुरापने ॥ मुरापात्रात्मनायस्मिन् ॥ निषिद्धानिदिताः मुरादेवायेलयाविधाः यद्रकाअसच्छ्रद्धायस्मिन् ॥ यदुनायाअनेकमत्तुकाः सत्यं स्त्रियोयस्मिन् ॥ ४३ ॥ आश्वयतिरमा
ह ॥ ४४ ॥ सपुत्रनिवान् प्रिययतस्योत्पत्तेः भागवस्थायाभिदेवसिद्धम् ॥ ब्रह्मपुससगविनामानस्यास्यस्वात्मयेवसज्जानाभृग्वादिपुरुषायस्मिन् ॥ ४५ ॥ भुविजलेमन्नायाजान
लोकादिप्रकाराद्वटलोकव्यवहारमापोलक्षितकालयास्थितलोत्पत्त्याः आश्वयतिरमाह ॥ ४६ ॥ अपर्वतमिनिभ्योमस्याअमरोदेवानवायोगसिद्धाश्चयस्मिन् ॥ ४७ ॥ नविषतेमभ्यस्याअश्व
एताश्चान्याश्चटत्तांतान्मस्मराभिवद्वनपि ॥ किंतेनयदुनोक्तेनसारंसक्षेपतश्च ॥ ४८ ॥ असंख्यातान्मनूब्रह्मन्मराभिश्चतशोगता
न् ॥ सवान्संभ्रयहुलाश्चतुर्गुशतानिच ॥ ४९ ॥ एकमेवस्वयंशृङ्गपुरुषासुरवर्जितम् ॥ आलोकनिचयैकैकचित्सर्गस्मराम्यहम्
॥ ५० ॥ मुरापनाक्षर्णमत्तनिषिद्धसुरशृङ्गकम् ॥ यदुनायसतीकंचकचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ ५१ ॥ वृक्षनीरधमूर्पोठमकल्पितमहार्णव
म् ॥ स्वयमजातपुरुषं कंचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ ५२ ॥ अपवतमभूमिचव्योमस्यामरमानवम् ॥ अचद्रार्कप्रकाशाद्व्यंकचित्सर्गस्मरा
म्यहम् ॥ ५३ ॥ अनिद्रममहीपालमम्यस्याधमोत्तमम् ॥ सममंधकपुचकचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ ५४ ॥ सर्गप्रारंभकलनाविज्ञा
गोभुवनत्रये ॥ कुलपवतमेस्यानजद्वीपपृथक्स्थितम् ॥ ५५ ॥ वर्णधर्मधियांस्त्रिष्टुविभागोमहलावने ॥ ऋक्षचक्रकसंस्थानध्रुव
निमाणमेवच ॥ ५६ ॥ जन्मेदुमास्करादीनामिन्द्रोपेववस्थितिम् ॥ हिरण्याक्षापहरणं वराहोद्वरणंक्षिति ॥ ५७ ॥ कल्पनपार्थिवानां
ववेदानयनमेवच ॥ मंदरोन्मूलनं चाव्येरेभृतार्यचर्मयनम् ॥ ५८ ॥ अजातपक्षोगरुड सागराणांचसंभव ॥ इत्यादिकाया स्मृतय
स्त्वत्यातीतजगत्क्रमा ॥ धातैरपिहितास्तातस्मर्थेतासुकोग्रह ॥ ५९ ॥

भाउत्तमाश्वयस्मिन् ॥ अतएवसमअधानिककुम्भादिशाचक्राणियसिन्धित्तिपूर्वकस्यास्यमन्त्रातदशोपलक्षितजगत्स्थित्युक्ति ॥ ६० ॥ एतत्कल्पवृक्षांतस्मरणंतुएतत्कल्पापु
र्वावभूतामभ्यतिनपचयन्माह ॥ सगपारभेत्यादिना ॥ सर्वेषांप्रथमातपदानोपपद्य्लोकस्येवातिरपिहितास्तातस्मर्थेतासुकोग्रह ॥ आदौसमभारंमार्गार्थकलनाद्भुक्तकल्पस्तो
भुवनप्रयदीपापवोरपरेशभेदानांविभजनविभागस्तत्कुलपवतानांसंस्थामयायोग्यपदेराकल्पनतत्पृथक्स्थितंअद्वीपमभिरयब्राह्मणादिब्रह्मणानांइर्माणिधियांतत्तपो
म्यविद्याभेदानां चक्षुटिरित्ययायोगेनक्रमोवोध्य ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ क्षितेवराहेणोद्वरणम् ॥ ६३ ॥ देवदानवमनुष्यादिपुण्यैकंपार्थिवानांकल्पनम् ॥ मत्स्यावतारेवेदानयन
म् ॥ ६४ ॥ स्मर्थेताद्विमलतयः अवरयत्तर्तव्यार्थाः यदुष्टानेककल्पापेक्षयाएतत्कल्पमाश्रित्यप्यन्वारास्वस्याअतीतजनकमा ॥ बालैर्नदेयैश्चयाअप्यल्पवयसैरेतत्कल्पमभिरसि
भक्तवर्तिभिः स्मर्तव्यमेव ॥ ६५ ॥

कल्पातेषु स्वदृष्टान्याश्रयांतराण्यपि वदन्नुपसंहरति ॥ गरुडवाहनमिति ॥ कलिते प्राप्तां जीवितदीर्घायुर्धनतथाविधिः अह एतत्कल्पे प्रसिद्ध गरुडवाहनं विहगोत्तमो हंस्त
द्वाहनचतुर्मुखीभूय देवैर्द्वैत्यादिसर्गाधिकारनिष्पादयत कलितवान् दृष्टवाच् ॥ तथा विहगवाहनब्रह्माण्डपञ्चभवाहनरुद्रीभूय सहाराधिकारकुत्राणकल्पितवाच् ॥ एवष्टपञ्चवाहनं रु
द्रचगरुडवाहनं विष्णुशरीरधृत्वा पालनाधिकारकुत्राणकलितवानिति महदाश्रयं हरस्य मेतदित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रात् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण ० पूर्वा ० एकत्रिंशः
सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वसिष्ठस्याष्टजन्मादिसमार्धसमसर्गकाः ॥ क्षीरोदमथनाद्याश्च भूयो दृष्टादहोदिताः ॥ १ ॥ ततस्तदनतरा किंचिद्दूरं प्यतीतकाले पुनरुत्था अथ तनसर्गे
पुनरुत्थाप्य द्वादिषु भृगोरथशुकाद्येतेषु स्मरणे कैवर्गणेति सप्तमे सर्वपासप्रम्यतानासवधः ॥ १ ॥ सनत्कुमारो ते पुनर्ब्रह्मार्थिणु भृग्वगिरि भृगुतिपुसिद्धिर्षिषु ॥ स्कंदे भवदनादिषु शिव

गरुडवाहनं विहगवाहनं दृष्टपञ्चभवाहनम् ॥ दृष्टपञ्चभवाहनं गरुडवाहनं कलितवानहं कलितजीवितः ॥ ५२ ॥ ॥ इ० वा ० वा ०
दे० मो० नि० पू० भू० चिरं जीवितवृत्तांतकथनं नाम एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ भृगुं दृष्टवाच् ॥ ततो जगति जातेषु भगवन्पुष्पदादिषु ॥
भरद्वाजपुलस्त्याच्चिनारदेन्द्रमरीचिषु ॥ १ ॥ पुलहोद्दालकाद्येपु क्रतुभृग्वगिरिस्तु च ॥ सनत्कुमारभृंगीशस्कंदे भवदनादिषु ॥ २ ॥ गौरीस
रस्वती लक्ष्मीगायत्र्याद्यासु भूरिषु ॥ मेरुमंदरकैलासहिमवद्दुरादिषु ॥ ३ ॥ हयग्रीवहिरण्याक्षकालनेमिवलादिषु ॥ हिरण्यकशिपुक्रा
थबलिप्रज्ञादकादिषु ॥ ४ ॥ शिविन्यंकुपथूलाख्यवैन्यनाभागकलिषु ॥ नलमां धातुसगरदिलीपनहुपादिषु ॥ ५ ॥ आत्रेयव्यासवाल्मी
किशुकवात्स्यायनादिषु ॥ उपमन्युमणीमकीभगीरथशुकादिषु ॥ ६ ॥ अल्पकाले तत्काले पुं किंचिद्दूरं प्यतीतकाले पुनरुत्थाप्य द्वादिषु ॥ तथा द्यतनसर्गे पुष्कर
णे गणनैवका ॥ ७ ॥ मुनेते ब्रह्मपुत्रस्य जन्माष्टकमिदं किल ॥ संस्मराम्यष्टमे सर्गे तस्मिंस्त्वममसंगतः ॥ ८ ॥ कदाचिज्जायसे व्योमः कदा
चिज्जायसे जलात् ॥ कदाचिद्वायुतः शैलात् कदाचिज्जायसे जलात् ॥ ९ ॥ यादृशो यादृशचारो यादृक् संस्थानदिग्गणः ॥ सर्गोऽयं तादृशाने
वत्रीनसर्गान्संस्मराम्यहम् ॥ १० ॥ एकरूपोऽखिलाचारसन्निवेशधरामरान् ॥ समकालान् स्थिरस्यैर्यान् दशसर्गान् स्मराम्यहम् ॥ ११ ॥
अंतर्धानं गताधात्रीवारपंचकमुद्धृता ॥ मुनेपंचसुसर्गे पुं कूर्मैर्णैव पयोनिधेः ॥ १२ ॥ मंदराकर्पणे विगपयार्थं कुलसुरासुरम् ॥ स्मरामि द्वा
दशं चेदममृताभोधिमंथनम् ॥ १३ ॥

॥ ४ ॥ शिविप्रश्रुतिपुराजस्तु ॥ ५ ॥ आत्रेयादिषु मुनिषु ॥ ६ ॥ गणनैवकेतितनत्रविस्मरसंभावनाप्यस्तीति भावः ॥ ७ ॥ अष्टमे सर्गे जन्मनिकल्पे वा मम संगतो मया सह मिलितः
अभूः ॥ ८ ॥ किमष्टस्वपि जन्मसु ब्रह्मपुत्र एव नेत्याह ॥ कदाचिदिति ॥ ९ ॥ सर्वेषु कल्पेषु तत्तदधिकारि पुरुषाणां सामाना मरुपत्वेऽपि न सर्वेषां पदार्थानां सर्वसन्निवेशाचारसाम्य
नियमः किंतु काकतालीयन्यायेन कदाचित् साम्यामित्याशयेनाह ॥ यादृश इति ॥ १० ॥ समकालान् नुत्यायुः ॥ स्थिराणि अमरैर्विचालितानि स्थैर्याणि नियतकालतत्तत्पदाव
स्थानानि देवानायेषु ॥ ११ ॥ आचारसाम्यमुक्तातद्वैषम्याह ॥ अतर्धानमिति ॥ अतर्धानजले निमज्जेन न तिरोधानम् ॥ यात्रीभूः ॥ कूर्मैर्णैव न वराहेण ॥ १२ ॥ १३ ॥

दिव मगाद्धर्त्तरंगरञ्जनीनिबल्लिपाह करदीकृतसर्वदेवमण्डलितियावत् ॥ अथ पातालम् ॥ १४ ॥ बहुभि-परशुरामानारथ्यन्धी सर्गेतरेणव्यवधानेनापि ॥ १५ ॥ शीकःकीक
दरेभविरोपस्तद्राजतयागुद्धोदेनाल्यतद्राजपुत्रयेतियावत् ॥ १६ ॥ धिरासुकल्पेयुर्भिरात्तल्याकाक्षिपुराणांविशोभाग्रहाणम् ॥ प्रतिकर्मस्वायुर्देवेचाष्टुपेषप्रसिद्धी
द्वोरसाम्परमसयी ॥ इरानोराकाणांचंद्रभीले कृतपराधानोपराद्यव्याप्यगिरिगुहासुनिरोधलक्षणास्वअभुजस्तभलक्षणाभ्याविधानाद्दहान् ॥ १७ ॥ ज्यराणांमाहेभ्व
रव्यबाण्यग्रभेरानीप्रमथानोचमप्रकाश्आमपिपुनूरीयोत्साहजननेनयसकानितियावत् ॥ सुरप्रमथमप्रकानितिपठेसुरभ्रागृषाणविशेषाम्भमंतिछिब्वतीतिसुरमम

सर्वोपधिरमोपेतां नलिग्राहस्तदादिव ॥ वारत्रयहिरण्याक्षोनीतिवान्वसुधामघ ॥ १४ ॥ रेणुकाल्मजतांगत्वापष्ठवारमिमहरि ॥ बद्धु
सर्गतिरेणापि चकारक्षत्रियक्षयम् ॥ १५ ॥ शतफलियुगानां च हरेर्युद्धदशागतम् ॥ शीकराजतयैवाप्तस्मरामिमुनिनायक ॥ १६ ॥ त्रि
शब्धिपुरविक्सोभानद्वादशाध्वरसत्सयौ ॥ दशगुरुविघातांश्च ब्रह्मलीले स्मराम्यहम् ॥ १७ ॥ बाणार्यमष्टौ संप्राप्तान्ज्वरप्रमथमत्रका
न् ॥ विस्रोमितमुरार्नाकान् स्मरामिहरिशर्वयो ॥ १८ ॥ युगंप्रतिधियापुसांन्यूनाधिकतयामुने ॥ क्रियांगपाठवैचिष्ययुक्तान्वेदान्स्मरा
म्यहम् ॥ १९ ॥ एकार्यानिभमग्राणि यद्गुपठादनिमेनप ॥ पुराणानिप्रवर्तते प्रस्तुतानियुगप्रति ॥ २० ॥ पुनस्तानेवतानेवमन्यानपियुगे
युगे ॥ वेदादिदिविस्मरचितानितिहासान् स्मराम्यहम् ॥ २१ ॥ इतिहासमहाश्रयमन्यराभायणाभिधम् ॥ अथलक्षप्रमाणंच ज्ञानशार्ङ्गं स्म
राम्यहम् ॥ २२ ॥ रामवद्व्यवहर्तव्यनरावणविलासवत् ॥ इतियत्रधियांज्ञानहस्तेफलमिवार्पितम् ॥ २३ ॥ कृतवाल्मीकिनाचैतदधुना
यत्करिष्यति ॥ अन्यद्यत्ररुदलोके स्थितज्ञास्यसि कालत ॥ २४ ॥ वाल्मीकिनाभाजीवेनेतेनैवान्येन वाकृतम् ॥ एतच्चद्वादशवारं क्रिय
ते विस्मृतिगतम् ॥ २५ ॥ द्वितीयमेतस्य सप्तभारतं नामनामत ॥ स्मरामि प्राकृतनव्यासरुतं जगति विस्मृतम् ॥ २६ ॥ व्यासामिधेनजी
वेनेतेनैवान्येन वाकृतम् ॥ एतन्नुभयमवारं क्रियते विस्मृतिगतम् ॥ २७ ॥

धासुयाविधामप्रकाशमाभाजिप्यत्यथ ॥ १८ ॥ युगमत्रियुगेयुगे ॥ कर्मप्रवचनीयेनपतिनावीप्सापोस्यते ॥ पुषाभप्येषुपुरुषाणाधिध्याबुद्धीनाभ्यूनाधिकतयाब्रह्मचर्यगुरु
शुश्राभूमिशयनादिकियाणाशिषायगानेसावधानस्वरवर्णपुद्धारणलक्षणपाठानाभ्युनाधिकताकृतप्रभावैर्विन्ध्यमुक्ताम् ॥ १९ ॥ अतिहापरततिविमोक्षेदाङ्घ्रपाठानि
॥ २० ॥ वेरादिष्विद्विप्यासाल्नीकिप्रभृतिभिन्नारवितामनुन पुनस्तानेरभारतरामायणादीनिहिहासात् ॥ २१ ॥ महाराभायणाभिर्भ्रक्षणवासिष्ठविष्वा मिचादिभ्यउजविष्ट
ज्ञासभाबन्ध ॥ २२ ॥ परएयवसिष्ठरामसरूपमहारामायणद्वामिराससहस्रमितकरिष्यतिवपिदिव्यज्ञानबलादनुगुप्तमरिमन्त्रयिकास्तोत्रास्पसि ॥ २३ ॥ एतच्च
निवर्गार्थकर्माश्छन्देनूक्तकर्त्रीयान्येवकावाल्मीकिनाफाजीवेनयाकुनेभवविष्वात्मिष्यबहुपूरपररोच्छेदेरोच्छेदेकंज्ञानिर्वाहकवानाचुरन्तर्वाहकारांदक्षिणे ॥ २४ ॥ २५

॥ २८ ॥ २९ ॥ अधुनासनिहितत्रेतायुगे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अधुनाएतच्चतुर्युगतर्गतद्वापरान्ते ॥ ३२ ॥ बहिरिदंजायतइतिधातिरेवेत्याशयेनाह ॥ जगन्मयीति ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥ प्रतिसर्गलोकादीनासन्निवेशादिसाम्यनियमोप्यौत्सर्गिकइत्याह ॥ समेति ॥ ३५ ॥ मन्वाद्यधिकारिपुरुषसन्निवेशचारित्र्यादिष्वपिसाम्यमौत्सर्गिकमेवेत्याह ॥ ता
 न्येवेति ॥ ३६ ॥ सश्रुतेप्रख्याते ॥ ३७ ॥ अन्यएवसमाश्रयानिवासाः ॥ ३८ ॥ समाश्रयभेदेवप्रपचयति ॥ कदाचिदित्यादिना ॥ ३९ ॥ मलयेअचलस्थिरः ॥ ४० ॥ प्रा

आख्यानकानिशाखाणिनिवृत्तानियुगंप्रति ॥ विचित्रसंनिवेशानिसंस्मरामिमुनीश्वर ॥ २८ ॥ भूयस्तान्येवतान्येवतथान्यानियुगेषु
 गे ॥ साधोपदार्थजालानिप्रपश्यामिस्मरामिवै ॥ २९ ॥ राक्षसक्षतयेविष्णोर्महीमवतरिष्यतः ॥ अधुनैकादशंजन्मरामनामोभविष्य
 ति ॥ ३० ॥ नारसिंहेनवपुषाहिरण्यकशिपुहरिः ॥ जघानवारत्रितयंमृगेंद्रइववारणम् ॥ ३१ ॥ वसुदेवगृहेविष्णोर्भुवोभारनिवृत्तये ॥ अ
 धुनाषोडशंजन्मभविष्यतिमुनीश्वर ॥ ३२ ॥ जगन्मयीभ्रातिरियंनकदाचनविद्यते ॥ विद्यतेतुकदाचिच्चजलबुद्बुदवस्थिता ॥ ३३ ॥ ह
 स्तभ्रातिरित्येयमंतस्यासंविदाल्मनि ॥ जायतेलीयंतचाशुलोलावीचिरिवांभसि ॥ ३४ ॥ समैकसन्निवेशानिबहूनिविपमाणिच ॥ त
 थार्धसमरूपाणित्रिजगंतिस्मराम्यहम् ॥ ३५ ॥ तान्येवतादृक्कर्मणितान्यान्याचरणानिच ॥ तत्कर्मणितान्यान्यानिभूतानीहस्मराम्यहम्
 ॥ ३६ ॥ प्रतिमन्वंतरं ब्रह्मन्विपर्यस्तेजगत्क्रमे ॥ सन्निवेशेन्यथाजातेप्रयातेसंश्रुतेजने ॥ ३७ ॥ ममान्यान्येवमित्राणिअन्यएवचबंधवः ॥
 अन्यएवनवाभृत्यास्त्वन्यएवसमाश्रयाः ॥ ३८ ॥ कदाचिदहमेकांतंविध्यकच्छकृताल्लयः ॥ कदाचित्सत्त्वानिलयः कदाचिद्दुराल्लयः ॥ ३९ ॥
 कदाचिद्धिमवद्वासीकदाचिन्मलयाचलः ॥ कदाचित्त्राक्तेनैवसन्निवेशेनभूधरम् ॥ ४० ॥ चूतवक्षेचशाखायांप्राप्यनीडंकरोम्यहम् ॥
 अनाद्यंतेषुचातेषुगेषुमुनिनायक ॥ ४१ ॥ प्राक्तेनैवजातोयंसन्निवेशेनपादपः ॥ देहंलक्कासुखंसाधोनातःपरिणतिंगतः ॥ ४२ ॥
 तदीयैनैवजातोयंसन्निवेशेनपादपः ॥ तातेजीवतिथैवाभूच्छोभास्यसुतरोस्तथा ॥ ४३ ॥ कृतप्राक्सन्निवेशोयमहंस्थितिमिहागतः ॥
 नेहाभूदुत्तरापूर्वंकुन्नायंचभूधरः ॥ ४४ ॥ दिगुत्तराभूदन्यंपूर्वमेवमहीधरः ॥ एकैकदेहसंस्थानवीतब्रह्मनिशागमः ॥ ४५ ॥

प्येत्यस्यप्राक्तेनभूधरमित्यनेनान्वयः ॥ अनाद्यतेषुअसंख्येषु ॥ ४१ ॥ अतःप्राक्तनसन्निवेशात्परिणतिसन्निवेशातरनगतः ॥ तर्हित्वमिवपादपोपिकिचिरजीवोनित्याह ॥
 देहल्यक्तेति ॥ ४२ ॥ एवचनपादपज्जैवैक्येपितात्पर्याकितुशोभासन्निवेशासाम्यादेभेदोपचारइतिहूचयन्नाह ॥ तदीयेनेति ॥ तातेचडे ॥ ४३ ॥ एवदिग्भूधरयोरैक्यप्रत्यभि
 ज्ञापिसन्निवेशासाम्यादेवेत्याह ॥ नेहेति ॥ ४४ ॥ पूर्वोत्तरादिक्अन्यैवाभूदियमन्या ॥ एवभूधरोप्यन्यएवाभूदित्यादत्तिविपरिणामाभ्यामन्वयः ॥ तर्हितंशैवत्वमपिप्रतिक
 ल्यमन्यःसमानसन्निवेशश्चाकिंनस्यास्तत्राह ॥ एकेति ॥ अहएकश्चासौएकैवदेहसंस्थानेनवीताब्रह्मनिशागमायस्यतथाविधः ॥ ४५ ॥

तत्तुजस्तप्राह ॥ ध्यानांतदति ॥ यत कल्पतिभागुत्तुधारापूर्वकंस्थिराकृतस्य ध्यानस्य निर्धिक्त्वपक्षमाधेतरे अधसनेपुनर्जातमेतसर्गमालोक्यस एवायमेक स एवायप्राप
 न्तिमस्य भिक्षायमानेतत्त्वे एव एनसर्गवेद्य ॥ यथा ह मय्यस्यात्साधगाहिनीपत्य भिक्षुवनस्यादिति प्राह ॥ एष पृथक्संस्थानादप्यथासंस्थानता भङ्गणादपितद्वटुर्मननारादित्याश
 यगर्भरिपुनराभूश्येयमित्युक्तिमुपपादयति ॥ विराभाध्यादयः अर्कसोमादुर्भक्षणांनक्षत्राणांमुद्रया लभया विनियतसंचाराच्च नियतोत्तरविक्षित्येतमेव वि
 स्थानका भविसिद्ध्यति ॥ ४९ ॥ सर्गतिरेतुना विरास्तस्मिन्मेरोर्येवाप्यथाप्रकारतरणस्थिते सति चित्रपटल्लिखितमेवाधधीना विरास्तत्परिवर्तनदृष अन्यथासंस्थानध्यस्तस्थिति
 यतीत्यय ॥ एव विरामानियतस्थित्यापि यथात्येतदनुसारि नियतावयवसंन्यवे शपटल्लिखितमेवाधधीना विरास्तत्परिवर्तनदृष अन्यथासंस्थानध्यस्तस्थिति
 ॥ ४९ ॥ आत्मन स्तद्वचमत्कारो मायिकक्षिप्ते परा क्लिप्तं प्राह ॥ जागते पुपदार्थे पुर्विकृतं ध्यवस्था व्यत्यासदृषकालकृतं ध्यवस्था व्यत्यासोऽपि दृश्यतदत्येव पश्यन् शरयति ॥
 ध्यानानितत्त्व एवै नसर्गमालोक्यवेद्यहम् ॥ अकटिक्लृप्तसंचाराग्नेर्वादिस्थानकादिश ॥ ४६ ॥ संस्थानमन्यथा तस्मिन् स्थितेयांति दि
 शोन्यथा ॥ न सन्नासजगन्मन्येभ्रमयन्केवलधिय ॥ ४७ ॥ आत्मस्पदचमत्कारविभवोयविजृम्भते ॥ पुत्र पित्रत्वमायाति मित्रयात्यरि
 तानया ॥ ४८ ॥ श्रीत्वचशतशोयातानुसंश्रैव स्मराम्यहम् ॥ कलौ कृतयुगाचारान्कृतकलियुगस्थितिम् ॥ ४९ ॥ त्रेतायाद्वापरे वैवस्वस्मरा
 मिमुनीश्वर ॥ अष्टवेदवेदार्यान्स्वसेकेतविहारिण ॥ ५० ॥ सर्गाभिरगलाचारान्कचित्काश्चित्स्मराम्यहम् ॥ ध्यातरि वक्ष्णो ब्रह्मसंस्तु
 रास्तुरमानुपम् ॥ ५१ ॥ वतुर्गुगसहस्रान्तिजगच्छुभ्यस्मराम्यहम् ॥ मनोमनननिर्माणान्यार्थिवाकारवर्जितान् ॥ ध्यामान्वायुमयैभूते
 शसर्गान्स्मराम्यहम् ॥ ५२ ॥ विचित्रसरयानविशेषदेशान्विचित्रकायांकुलभूतकोशान् ॥ विचित्रविन्यासविलासवेषपान्स्मराम्यहब्रह्म
 दिनेश्वरोपान् ॥ ५३ ॥ इत्यर्पेवावांटे मांसोपायेपुनि ० पू ० भू ० चिरजीवितवर्णनानामद्वाविंश सर्ग ॥ २२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्री
 वसिष्ठ उवाच ॥ अयासीवायमश्रेष्ठो जिज्ञासार्थमिदमया ॥ भूय पृष्टोमहाबाहो कल्पवृक्षलताग्रके ॥ १ ॥ चरताजगत कोशोऽव्यव
 हारवतामपि ॥ कथं विहगराजेंद्रदेहं मृत्युर्न बाधते ॥ २ ॥

पुत्रदत्तादिना ॥ ४८ ॥ त्रेतायाद्वापरे वैवस्वकृतयुगाचारान्कलियुगस्थितिं चेत्यनुकृप्याच्यत ॥ कलियुगस्थितिमेव सक्षिप्य विवृणोति ॥ अदृष्टेति ॥ ५० ॥ काश्चित्कृतयु
 गावापि ॥ तथा हि ॥ कृतयुगेऽपि पुच्छरेण लस्यति कृत्यायुतेजोयो विनापाराधमेकपक्षेण सार्थायं स्थानिषासनधमसिद्धम् ॥ ५१ ॥ ब्रह्मन्मृचतुर्गुगसहस्रस्यति अधसानेवैधसिज
 गत्पक्षं हारके रेणाच्छादयित्वा योमनिद्राच्छलेन ब्रह्मण परमात्मनोऽप्यातारिसितसुहृदामनुपजगच्छुभ्यमसत्तामिषापन्नं स्मरामीत्यर्थ ॥ एवमपलीनेऽपि जगत्सर्वेष्वभिनोमननिमा
 गाभ्यागुत्तारात्वातर्पेयव्यापुमार्थैर्नाणि अभिप्रियाभ्याम् ॥ ५२ ॥ उक्तसर्वसक्षिप्योपसंहरति ॥ विक्षिप्तेति ॥ अहं ब्रह्म किनेपुन कल्पपुर्विचित्रस्थानविशेषयुक्तादेशायेपुन यथा वि
 धां विचित्रकायांकुलभूतानां काराभूतां तेषां स्थानां स्मरामीत्यर्थ ॥ ५३ ॥ ॥ दूति श्रीवासिष्ठम तात्पर्यप्रकारेण ० पू ॥ विरारितम सर्ग ॥ २२ ॥ ॥ ५३ ॥
 स्वर्गमुपेयुरोऽपुनरव्यनुर्न बाधते ॥ यत्सर्वेष्वभनार्थतत्त्वविहङ्गकीर्त्येति ॥ १ ॥ यत्सर्वेष्वभनार्थतत्त्वविहङ्गकीर्त्येति ॥ १ ॥ कथं विहगराजेंद्रदेहं मृत्युर्न बाधते ॥ २ ॥

वाचालयतिमुखरयतिशृङ्खवाकपटुताप्रभमुखेनव्यापयतीति यावत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तत्र सर्वदोषाधारवासनान् शएवमुख्योऽस्त्युत्तरणोपायइत्याह ॥ दोषति ॥ यथात्यक्तहारा
 द्याभरणचोरानजिघासतितद्वदित्यर्थाद्व्यते ॥ ५ ॥ निःश्वासलक्षणादेहदक्षच्छेदनाः क्रकचायेभ्यः सर्वासदेहलतानादेहदक्षशाखाभूतहस्तपादादीनां घुणाः काष्ठकीटभूता आ
 वयोमनोव्यथा ॥ ६ ॥ शरीरतरो कोटरस्थसर्पौ च भूता अतएव चित्तलक्षणा अर्पिता शिरसि फणा ये ॥ नदहंति अर्थात्स्वविषाग्निना ॥ ७ ॥ नभुक्तेन दशति ॥ ८ ॥ शरीरां
 भोधेर्वाद्बोवडवाग्निभूतः ॥ अतएव पीताशेषविवेकाबु ॥ ९ ॥ आकुलव्ययम् ॥ तिलानाराशिकर्मयत्र कर्त्रिवउयमिति क्रियाविशेषणम् ॥ १० ॥ ब्रह्मात्मविश्रातिरेवात्यं
 भुशुंडउवाच ॥ जानन्नपि हि सर्वज्ञ ब्रह्म न जिज्ञासयेव माम् ॥ पृच्छसि प्रभवो नित्यं भृत्यं वाचालयंति हि ॥ ३ ॥ तथापि यत्पृच्छसि मां त
 त्ते प्रकथयाम्यहम् ॥ आज्ञाचरणमेवाहुर्मूल्यमाराधनं सताम् ॥ ४ ॥ दोषमुक्ता फलप्रोता वासनातनु संततिः ॥ त्वदिनग्रथितायस्य मृत्युस्तं
 न जिघांसति ॥ ५ ॥ निःश्वासदक्ष क्रकचाः सर्वदेहलताघुणाः ॥ आधयोयं न भिंदति मृत्युस्तं न जिघांसति ॥ ६ ॥ शरीरतरुसर्पौ घांश्च तापि
 त शिरः फणाः ॥ आशायं न दहं त्यंत मृत्युस्तं न जिघांसति ॥ ७ ॥ रागद्वेषविषापूरः स्वमनो बिलमंदिरः ॥ लोभव्यालो न भुंक्ते यं मृत्युस्तं न जि
 घांसति ॥ ८ ॥ पीताशेषविवेकांबुः शरीरां भोधिवादवः ॥ न निंदहंति यं कोपस्तं मृत्युर्न जिघांसति ॥ ९ ॥ यंत्रं तिलानां कठिनं राशिमुग्रमि
 वाकुलम् ॥ यं पीडयति नानं गस्तं मृत्युर्न जिघांसति ॥ १० ॥ एकस्मिन्निर्मले येन पदं परमपावने ॥ संश्रिताचित्तविश्रांतिस्तं मृत्युर्न जिघां
 सति ॥ ११ ॥ वपुःखंडाभिपतितं शाखाभृगमिवोदितम् ॥ न चंचलं मनो यस्य तं मृत्युर्न जिघांसति ॥ १२ ॥ एते ब्रह्मन्महादोषाः संसारव्या
 धिहेतवः ॥ मनागपि न लुपंति चित्तमेकं समाहितम् ॥ १३ ॥ आधिव्याधिसमुत्थानि चलितानि महाभ्रमैः ॥ न विलुपंति दुःखानि चित्तमेकं
 समाहितम् ॥ १४ ॥ नास्तमेति न चोदेति न संस्मृतिर्न विस्मृतिः ॥ न सुसंन च जाग्रत्याच्चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १५ ॥ अधीकृत तद्दका
 शाः कामकोपविकारजाः ॥ चिंतानपरिहिंसंति चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १६ ॥ न ददाति न चादत्तेन जहाति न याचते ॥ कुर्वदेव च कार्याणि
 चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १७ ॥ येदुर्थादुरारं भादुर्गुणादुरुदाहताः ॥ दुःक्रमास्तेन कृतंति चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १८ ॥ आभांति विपुला
 र्थानि महानि गुणवंति च ॥ सर्वाण्यवानुधावंति चित्तं यस्य समाहितम् ॥ १९ ॥

तिकमृत्युजयोपायइत्याशयेनाह ॥ एकस्मिन्निति ॥ ११ ॥ वपुर्लक्षणेपुष्पितवनखडे अभिपतितः शाखाभृगइव उदितमूर्जितम् ॥ छादं संस्त्रीबत्वम् ॥ १२ ॥ दोषानुपसंहरंस्त
 जयहेतुगुणान्वक्तुप्रथमसमाधानमेव मुख्यगुणइत्याशयेन तप्रशंसति ॥ एते इत्यादिना ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कर्माणिकुर्वदेव तथा शास्त्रव्यवहरदपि ॥ १७ ॥ दुष्टा
 अर्था अर्जनीयधनादयः आरभ्यत इत्यारम्भाः कृषिगृहधनादयः ॥ गुणारागेद्वेषादयः उदाहृता मर्मप्रकाशानोक्तयः क्रमानीतयः न कृतंति दुष्टफलेन न परितोपयति ॥ १८ ॥
 आभाति प्रकाशमानानि विपुलार्थानि बहुलाभानि सर्वाण्येव सुखानीति शेषः ॥ अनुधावति अनुसरति ॥ १९ ॥

उरर्कभीर्नर्कालिकमुत्सर्गं स्निहितम् ॥ दुरीहितदशाभोगाभिलाषदृष्ट्याउन्मुक्तस्वात्मलाभलक्षणतत्परम् ॥ २० ॥ चित्तस्वविधुर्धूपुरुषार्थविधुरतातद्वापिना ॥ अनेकत्वभेददृष्टि
सल्लक्षणपिशाचेनपत्नीएष्यनदृष्टतत्परम् ॥ २१ ॥ आदीवालुत्सारभ्रमयेऽधर्षापकेपिमधुरम् ॥ अतेपच्यसक्तवु स्वनिर्बर्षकज्ञानतत्परम् ॥ २२ ॥ आपेतमभ्यगसर्वाधस्या
स्तनुगतमात्मसुखम् ॥ २३ ॥ नविषतेउत्तमपस्मान्तयाविधौभाग्यनित्यनिरतिशयानन्दस्य ॥ २४ ॥ अनुत्तमसौभाग्यस्त्वयेतरस्तुस्वानित्यतादिप्रपचनेनसाधयति ॥ सा
मरत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ एषलोकभयस्याधुभतामुक्तातद्द्विजजगतपुत्रव्याह ॥ सख्यगदति ॥ २८ ॥ क्रियाशब्देनतत्कलानिर्लक्ष्यते ॥ २९ ॥ चिन्तापदमपिमा
नसक्रियाभात्रपरंतत्कलोपलक्षकम् ॥ ३० ॥ तन्मनलक्षणास्यक्षीरोदकस्यसंस्पर्शकोभ्रणेभरपभाणेपु ॥ इदमानसक्रियामाओपलक्षणम् ॥ ३१ ॥ अतिचिन्ताकारास्तुअ
यदुदूर्कहितसत्यमनपायिगतभ्रमम् ॥ दुरीहितदृशोन्मुक्ततत्परंकारयेन्मन ॥ २० ॥ यददृष्टमशुद्धेनचित्तैवधुर्यदायिना ॥ अनेकत्वपि
शाचनतत्परंकारयेन्मन ॥ २१ ॥ आदीमयेतयतिचचिरायपरमोचितम् ॥ यच्चारुमधुरपच्यतत्परंकारयेन्मन ॥ २२ ॥ यदनंतमन प
च्यतय्यमार्पतमध्यगम् ॥ समस्तसाधुभिर्जुष्टतत्परंकारयेन्मन ॥ २३ ॥ यद्बुद्धे परमालोकमार्पयदन्तपरम् ॥ यदनंतमसौभाग्यतत्प
रंकारयेन्मन ॥ २४ ॥ सामरासुरगधवसविषाधरकिन्नरे ॥ समुरभीगणेस्वर्गेनकिचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ २५ ॥ सतरासनराधीशेसपर्व
तपुरव्रजे ॥ सांयुधौभूतलेतानांकिचिच्छोभनस्थिरम् ॥ २६ ॥ सनागेसासुरव्यूहेसासुरभीगणेतया ॥ समस्तएवपातालैर्नकिचिच्छो
भनस्थिरम् ॥ २७ ॥ सखर्गससुरालोकेसपातालेसदिकटे ॥ जगत्यस्मिन्सुसर्वस्मिन्किचिच्छोभनस्थिरम् ॥ २८ ॥ आधिव्याधिविलो
लासुदुःखौषधिलतासुच ॥ क्रियासुनित्यतुच्छासुर्नकिचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ २९ ॥ तरलीकृतचित्तासुद्धयानंदिनीपुच ॥ चिन्तासुधीवि
कारासुर्नकिचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ३० ॥ तद्वत्सीरोदकसत्पदमरेपुचलेष्वपि ॥ स्वसंकल्पविकल्पेपुर्नकिचित्सुस्थिरंशिवम् ॥ ३१ ॥ अनार
तागमापायपरास्वसिशिरास्वति ॥ चित्राकारासुषेष्टासुर्नकिचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ३२ ॥ नवरमेकमहीतलराजतानचवरंविद्युधामर
रूपता ॥ नचवरधरणीतलनागतास्यितिमुपैतिहियन्नसर्ताभन ॥ ३३ ॥ नवरमाकुलगान्धविचारणनचवरपरकार्यविवेचनम् ॥ नवर
मग्र्यकयारुमवर्णनस्थितिमुपैतिहियन्नसर्ताभन ॥ ३४ ॥

मम्यकयाक्रमवर्णनास्थातमुपनिहिद्यन्नसर्तामन ॥ ३४ ॥
 त्वस्तुनास्तु अतएवसिधिरास्त्वसिधारायास्तुद्विद्याविद्येष्टास्तु ॥ ३॥ एवमशराश्वतत्वानुच्छ
 वाञ्छनजागत किमपिमुलबिवेकिभिःश्रुहृषीपयित्याह ॥ नवरमित्यादिना ॥ एकाअनन्यराजतासप्तमहीतलराजतानवरम् ॥ एवविषुधाअभिज्ञतमायेअमराद्रदृष्टस्वस्यावय
 स्तद्रूपतात्पराग्याप्यपीन्रियावम् ॥ धरण्याल्लेपातलेसर्वधरणीधारणसमयशेषनागतापातालराग्यमपीतियावम् ॥ यमसर्ताविवेकिनामन-स्त्यतिपूर्णकान्तयाविद्यतिनु
 वेनितयाविधिंकिमपिनमनतीत्यथ ॥ ३॥ एवंकुदस्ताद्विस्मृतत्वाच्चाकुलताहेतुनानाराआणोबनुदराविषास्थानाभिविचारर्णनिष्कर्षसामर्थ्यलक्षणपादित्यवयवियनवरम् ॥ एवं
 पुरेपोकायाणोबुद्धिर्वाङ्मनादिषाव्यविवेचनसामर्थ्यलक्षणलोकानुरंजनसामर्थ्यमपिनवरम् ॥ आध्यात्मिकानाज्जादिकथानाकनल्पवर्जमाक्षितानधर्म्यपिनवरमितिमुनिवचनम् ॥ ३५ ॥

यदि अधिप्रचुरत्वाज्जीवितनवरतर्हि सर्वाधिनिवृत्तिमत्स्वान्तरणं वरं स्यात्तत्राह ॥ दृढमूढेति ॥ सर्वदुःखनिदानमूढतादाढ्यात्तदपिनवरमित्यर्थः ॥ तर्हि भोगेन सर्वदुःखक्षयकरत्वात्नरकोवरमस्त्विति चेन्नेत्याह ॥ नचेति ॥ नरकस्यापि पुनः पापजन्मावसानत्वात्तत्रापि सर्वदुःखक्षयइति भावः ॥ विष्टपं सर्वभुवनधिपत्यम् ॥ ३५ ॥ नरस्य विवेकिनः पुरुषस्य इति अनेन प्रकारेण विचार्यमाणानां विविधजगत्कामाः समस्ताः सर्वोपनिरम्याः ॥ हियस्माद्धेतोस्ते जगत्कामाश्चलतरकलनया अशाश्वतत्त्वबुद्ध्या आहिते गृहीते पदार्थे महति ॥ कथंचिरस्थितिमात्यंतिकविश्रान्तिरिति तीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठसंन्याससिद्धमन्त्रात्ययप्रकाशे निर्वाण ० पू ० त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७४ ॥ देहनाडीक्रमोपेताषट्चक्रद्वयाच्चिता ॥ प्राणस्पदविभागाद्व्याघ्राणचिंतेह वर्णयते ॥ १ ॥ यदि जगति न किंचिच्छोभनस्थिरं तर्हि कितच्छोभनं स्थिरचयत्रिविवेकिनश्चित्तविश्रान्तिस्तदाह ॥ एकैवेत्यादिना ॥ नवरमाधिमयं चिरजीवितं न च वरं मरणं दृढमूढता ॥ न च वरं नरको न च विष्टपं स्थितिमुपैति हि न क्वचिदाशयः ॥ ३५ ॥ इति विविधजगत्क्रमाः समस्ताः खलु मतिमूढतया नरस्य रम्याः ॥ चलतरकलनाहिते पदार्थे कथमुपयांति चिरस्थितिं महंतः ॥ ३६ ॥ ॥ इ ० वा ० वा ० दे ० मो ० नि ० पू ० भृशुंडोपाख्याने समाधानसंकल्पनिराकरणं नाम त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ भृशुंड उवाच ॥ एकैव केवलं दृष्टिर्निरापाया गतभ्रमा ॥ विद्यते सर्ववित्त्वेषु सर्वश्रेष्ठा समुन्नता ॥ १ ॥ आत्मचिंता समस्तानां दुःखानां मंतकारिणी ॥ चिरसंभृतदुःखप्रसंसारभ्रमहारिणी ॥ २ ॥ निष्कलंकमनोमार्गविपुलां गणचारिणी ॥ तथा समस्तदुःखानां चिंतनार्थविनाशिनी ॥ ३ ॥ ज्योत्स्नये वांधकाराणामलमंतः प्रजायते ॥ सास्वात्मचिंता भगवन्सर्वसंकल्पवर्जिता ॥ ४ ॥ युष्मदादिपुसुप्रापदुष्प्रापैवास्मदादिषु ॥ समस्तकलनातीतं परां कोटिमुपागतम् ॥ ५ ॥ पदमासादयंत्येतत्कथं सामान्यबुद्धयः ॥ आत्मचिंता विलासिन्यास्तस्याः सख्यो महामुने ॥ ६ ॥ किंचित्साम्यमुपायाता विज्ञानशशिशीतलाः ॥ आत्मचिंता समानानां विविधानां मुनीश्वर ॥ ७ ॥ आत्मचिंता वयस्यानां मध्यादकतमा मया ॥ सर्वदुःखक्षयकरी सर्वसौभाग्यवर्धिनी ॥ ८ ॥ कारणं जीवितस्येह प्राणचिंता समाश्रिता ॥ ९ ॥ सर्वसंशयविच्छेदिन्नत्यंतचिरजीवित ॥ यथार्थं ब्रूहि मे साधो प्राणचिंता किमुच्यते ॥ १० ॥ सर्वेषु विच्छेदेषु भूज्ज्ञानेषु मध्ये सर्वांशे श्रेष्ठानि सन्मुनता सहस्रादुरोहेति यावत् ॥ १ ॥ आत्मचिंता साक्षात्कारपर्यंत आत्मविचारः ॥ चिरमनादिकालादारभ्य कामकर्मवासनासंभृतस्य दुःस्वप्नकल्पस्य सारभ्रमस्य हरणशीला ॥ २ ॥ निरस्तमायादिकलका प्रत्यक्षवर्णमनश्च मार्गो यत्र तथा विधेमनसोप्यमार्गे अगम्येवातिरतिशयभूमानदलक्षणे प्रत्यगात्मा गणे स चरणशीला ॥ तथा उपस्थित सर्वदुःखानां भाविदुःखानुसंधानप्रयुक्तचिंता दिसर्वानर्थानां च विनाशिनी ॥ ३ ॥ अधकाराणां तत्कार्यभातिभिः सह परिगणनाद्बहुवचनम् ॥ अलमत्यंतमनोनाशस्त्येति शेषः ॥ ४ ॥ दुष्प्रापैवेत्यवधारणे हेतुमाह ॥ समस्तेत्यादिना ॥ ५ ॥ सामान्यबुद्धयः अविशुद्धप्राकृतबुद्धयः ॥ तर्हि सातवकथमुलभाजते तिकेन त्स्वसीसमाश्रयणादित्याशयेन प्राणचिंता वर्णयितुं पीठिकारचयति ॥ आत्मचितेत्यादिना ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ क्रीडया कौतुकेन ॥ ९ ॥ किंकीदृशी ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ भवन्तान्यानां पुष्पवर्दीनां सन्धिधातुद्वयप्रवृत्तानां परिश्रुतपुनः प्रत्युत्तराणि त्वयश्चस्यप्रत्युत्तरवदानीतो दुस्तम् ॥ १२ ॥ वेहगेहवर्णनक्रमेण वक्ष्यमाणम् ॥ १३ ॥ वातपित्तकफलक्षणविदकारमहानि स्थूणाविटभकाष्ठानियस्य ॥ १४ ॥ पुण्यटकप्राम्याख्यातम् । तत्पर्यटकमाश्रयानां धातुश्चास्य ॥ १५ ॥ अतः साक्षितयात्यमयावपयमानदङ्गपरयसितासादनुभवसि ॥ सत्यौकणराजकुलीहृदयलक्षणे च गालिकेशिरोरुहेयस्मिन् ॥ शिरोरुहेः केरीराच्छादनवत् ॥ १६ ॥ भुजीपाश्वर्यउपमविराजिन् । रिररसनागमस्य ॥ दनाल्लिदं पंक्तिस्तुल्यक्षणकसममालाभिर्भूयितप्रधानद्वारविलयस्य ॥ १७ ॥ रूपरसपङ्कजसवसाविषयो मलक्षणम् ॥ तावत्प्रशयति अतर्निवेयति यानि सांनिद्रियाग्निम्लक्षणद्वारपालवन् ॥ तत्रत्यरुच्यर्वागम्यासासद्वारपालत्वमित्युपोद्धारयोरपितद्वस्त्वोच्यम् ॥ सर्वप्रसक्तुलेनलिगवेह्यमिद्वाराम्यामेन आत्मा लोके नरलिनव्यामम् ॥ विरापतभजागतेनारअरणा कनीनिकेनलक्षणयोरलिदयोः रूप्यतमद्वारप्रकोष्ठयोः कृतास्त्वामिस्थितियस्मिन् ॥ इधोहवैर्नामपयोयदक्षिणेक्ष्ण्युरुप नेषस्य भुगुडउवाच ॥ ॥ भववेदानेवतासिमर्वसगयनागक ॥ मां तत्परिहासार्थमुनेष्टच्छसिवायसम् ॥ ११ ॥ अयवाभ्रवतामवभगवन्परिशिखितुम् ॥ पुनः प्रत्युत्तराणीदं कामेत्वतिरुपस्थिता ॥ १२ ॥ मुशुहजीवितकर्षुशुडस्वात्मलाभदम् ॥ शृणुप्राणसमाधानवक्ष्यमाणमिदमया ॥ १३ ॥ पश्येदभगवन्पर्वदेहगेहमनोरमम् ॥ त्रिप्रकारमहास्युर्णनवद्वारसमावृतम् ॥ १४ ॥ पुण्यटकलत्रेण तन्मात्रस्वर्जनच ॥ अङ्कारदृश्येन मर्वत परिपालितम् ॥ १५ ॥ अतः पश्यसि सत्कणशङ्कुलीचंद्रशालिकम् ॥ शिरारुहाच्छादनवद्विपुलाक्षिगवाक्षकम् ॥ १६ ॥ आस्यप्रधानमुद्धारमुजपाश्वर्योपमदिरम् ॥ दतालिकेसरस्त्रभिर्भूयितद्वारकोटरम् ॥ १७ ॥ अनारतं रूपरसस्पर्शनद्वारपालवन् ॥ सकुलालोकवलितताराखिलरुतास्यति ॥ १८ ॥ रक्तमांसवसादिर्धम्रायुसततिवेष्टितम् ॥ स्थूलास्थिकासुसदसुतुल्यमुममाहितम् ॥ १९ ॥ इडाचपिगलावासास्यदेहस्य मुनिनायक ॥ सुस्थिते कोमले मध्ये पाश्वकोष्ठे निमलिते ॥ २० ॥ पद्मयुग्मत्रयं यनमस्थिर्मांसमयच्छु ॥ ऊर्ध्वाधोनालमन्योन्यमिलकोमलसदलम् ॥ २१ ॥ सेकेन विकसत्यंत्रसकलाकाशचारिणा ॥ श्वलं तितस्यप नागिच्छुव्याप्तानिवायुना ॥ २२ ॥

आपतविषादिद्विभुतेरिति भावः ॥ १८ ॥ रक्तमांसवसाभिचारिच्छुमयैरिवसिग्धमुपलेपेनोपचितम् ॥ त्वायकः शिरास्तस्मैतन्निर्बेष्टितरुद्धम् अतएवसुकुलम् ॥ १९ ॥ अस्य देहस्य मध्यद्वारपिगलाचन्द्रिकोमलमूदनताब्धोवागवक्षिणपाश्वकाष्ठनिमीलितेऽनन्निम्यके नासापटयोऽप्राणसारालिगेनामिम्यक्तमुस्थिते ॥ २० ॥ तत्रसवमाणशक्तीनामायप्रतुष्टाममजिसहस्रमप्याकनाहीमिभेवसूलजालकपूरितानायकसंपुटितसनालपद्मयुग्मप्रधाकारलव्यवयवप्रयवस्यति ॥ अस्थिपङ्कजाद्विकसिष्णीला नोभोप्यनालभागमये ॥ अन्योप्यसपुटीभावेनमिलल्लोमलमूलप्रतएवयप्रत्यक्यधकारम् ॥ २१ ॥ नासापादिवातांतसकलेद्वाकाशचारिणाश्चास्यापायबाह्वयुग्मतेऽनन्दिक्मन्त्रप्रागिदलानियस्यतम् ॥ एवमाणसचारिणप्राणिदुपलक्षकृतीत्यथाद्वयते ॥ अतएवतस्यार्थस्यपञ्चाग्निमाणापायनवायुनाभ्यामाभिसंतिष्ठदुर्बलंतिप्रत्युच्छासिदिः श्वाभोर्बलं कुचंतिविकसतिवैष्य ॥ २२ ॥

किततस्तत्राह॥चलत्स्विति ॥ परिवर्धतेपरितःप्रसारतपुरीतत्संबद्धसर्वनाडीच्छिद्रेषुप्रविश्यबहुलीभवतीत्यर्थः॥ यथाबहिरण्यादौलतापत्रजालेवातेनाहतेसतिवायुःपरितःप्रसरतिद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ एवद्विनीत सत्तदयपायुनाभिकठसर्वांगलक्षणमनेकधास्थानं कृत्वाकल्पयित्वाप्राणादिपचसज्ञः सञ्जुर्ध्वाधोवर्त्तमानाभुद्विसप्ततिसहस्रप्रतिशाखासुएकोत्तरशतनाडीषुप्रविश्यदेहेप्रसरतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ तदेवाह ॥ प्राणेति ॥ २५ ॥ तैःप्राणैःसहप्राणशक्तीनामपिसत्रगिप्रसरदर्शयति ॥ तत्पद्मेति ॥ २६ ॥ तासामन्तरस्यस्यदेहव्यापनायनाडीषुव्यापारमाह ॥ यातीति ॥ २७ ॥ तदयमेवमुल्यस्थानप्राणस्यैवमुल्यताअन्येतद्वृत्तिभेदास्तद्वारेणप्राणएवसर्वशरीरेंद्रियादिवेष्टा शक्तिभेदैःकरोतीत्याह ॥ सएषदत्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥ यत्रेहाप्रतिमादियत्रस्यमृत्यादिवेष्टाम् ॥ यात्रिकोयत्रसूत्रधारः ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वगमनमधोगमनमितिद्विविधसकेतवती ॥ ३१ ॥ एवसर्वमौपो

चलत्सुतेषुपत्रेषुसमरुत्यरिवर्धते ॥ वाताहतेलतापत्रजालेबहिरिवाभितः ॥ २३ ॥ वद्विनीतःसनाडीषुकृत्वास्थानमनेकधा ॥ ऊर्ध्वाधोवर्तमानासुदेहेस्मिन्प्रसरत्यथ ॥ २४ ॥ प्राणापानसमानाद्यैस्ततःसत्तदयानिलः ॥ संकैतैःप्रोच्यतेतज्ज्ञैर्विचित्राचारचेष्टितैः ॥ २५ ॥ तत्पद्मंयत्रान्नितयेसमस्ताःप्राणशक्तयः ॥ ऊर्ध्वाधःप्रस्ततादेहंचंद्रिंवादिवांशवः ॥ २६ ॥ यांत्यायांतिविकर्षतिहरंतिविहरंतिच ॥ उत्पतंतिपतंत्याशुताःप्राणशक्तयः ॥ २७ ॥ सएषतत्पद्मगतःप्राणइत्युच्यतेबुधैः ॥ अस्यकाचिन्मुनेशक्तिःप्रस्पंदयतिलोचने ॥ २८ ॥ काचिरस्पशंमुपादत्तेकाचिद्वहतिनासया ॥ काचिदन्नंजरयतिकाचिद्वक्तिकवचांसिच ॥ २९ ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनसर्वमेवशरीरके ॥ करोतिभगवान्वायुर्यंत्रेहामिवयांत्रिकः ॥ ३० ॥ तत्रोर्ध्वाधोद्विसंकैतौप्रस्ततावनिलौमुने ॥ प्राणापानावितिल्यातौप्रकटौद्वौवरानिलौ ॥ ३१ ॥ तयोऽनुसरन्नित्यंमुनेगतमहंस्थितः ॥ शीतोष्णवपुषोर्नित्यंमंबरपांथयोः ॥ ३२ ॥ कलेवरमहायंत्रवाहयोःश्रमहीनयोः ॥ तृदाकाशार्कशशिनोस्वर्गोषोमस्वरूपयोः ॥ ३३ ॥ शरीरपुरपालस्यमनसोरथचक्रयोः ॥ अहंकारनृपस्यास्यप्रशस्येष्टुरंगयोः ॥ ३४ ॥

द्वातिकमुपवर्ण्यस्वक्रियमाणंप्राणांचितादर्शयति ॥ तयोरिति ॥ तयोर्यत्पुनरुत्तरणत्वाध्यात्मिकपरिच्छेदल्योगेनाधिदैविकसूत्राल्मरूपतदात्मभावधारणयाआसंगपाप्मदूषितसर्वद्वियव्रतपरित्यागेनन्माब्रवताचरणवागादींद्रियाणांहिवचनादिस्वस्वविषयव्यसनिताव्रतंतच्चासंगपाप्मदूषितमितिश्रमलक्षणेनमृत्युनाभग्नम् ॥ प्राणस्यतुमुखनासिकादिस्थानेषुसचरणमेवव्रततच्चनविषयासगदूषितमितिनश्रमात्मनाभज्यतइतिप्राणएवैकोव्रतभंगशून्योमृत्युनानभस्यते अतस्तदात्मताधारणतद्व्रतमात्राचरणलक्षणात्प्राणचित्तनात्वस्यजितमृत्युतेत्याशयः ॥ इयचप्राणांचिताप्राणव्रतधारणसहिताबृहदारण्यकेअथातोव्रतमीमांसेत्यादिनातस्मादेकमेवव्रतचरेत्प्राण्याच्चैवापान्याच्चेनेत्याप्मास्युरामुवदितियद्विचरेत्समापिपयिषेत्तेनोएतस्यैदेवतायैसायुज्यसलोकताजयतीत्येतेनयथेनप्रपंचिताततएवावगंतव्या ॥ तयोरुपासनीयगुणान्तराण्यप्याह ॥ शीतोष्णवपुषोरित्यादिना ॥ ३२ ॥ अमहीनयोरिति ॥ तानिमृत्युःश्रमोभूत्वोपयेमेअथेममेवनामोद्यममध्यमःप्राणइतिश्रुतेरितिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

आरारीयाबजीवमच्छदयोरविच्छिन्नोपासनयो ॥ तथाचक्राकृन्मुनिवृत्तजापयुधेस्त्वमापिपयिषेविति ॥ नविच्छिद्यादितिहितवर्थ ॥ ३५ ॥ समरूपयोरिति ॥ अभ्यासा
 तिरापनवदितभृद्वापरागुलप्रदेशनामपरिमितसधारयोरित्यर्थ ॥ ३६ ॥ प्राणायामाभ्यासाभयोऽयुक्षमतत्त्वापादनाच्चनोक्तमणविमसक्तिरित्याशयेनाह ॥ सहस्रेति ॥
 अथबानाद्यनसचारोनेयुलनासिकासंधारद्वयकुजोनलक्ष्यनेत्राह ॥ सहस्रेति ॥ यथाकेरा-सहस्रधाभिन्मस्तावताणिभ्रातिष्ठतीतिभ्रुतेनाडीनामेधानिसूक्ष्मत्वादुलक्ष्येतदेत
 रनयोगनिःसुतरागुलश्लेष्माराय ॥ ३७ ॥ धर्मितीप्राणाचितोबाणयिप्यमाणकारप्रभस्याबसरसंख्यन्युपसहति ॥ अधिरतेति ॥ ऋदित्वाविस्त्यानेष्वविरतगतसचारोययो
 स्तयोमन्त्रो प्राणायानयोश्चास्तिनानाभ्युक्तप्रसव्याणोपास्तिप्रकरणेअनेकधाविहितिर्नोपत्यगतप्रमत्वाग्रव्रतत्ववर्गाचनेकगुणविशिष्टागतिमनुसृत्यवश्यमाणप्रकरणे
 तयोममानुमरत प्राणापानाभिधानयो ॥ गर्तिशरीरमरुतोरशरीरमरुदयो ॥ ३५ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तेषुसदैवसमरूपयो ॥ सुषुप्तस
 स्थितस्येवधम्मनगच्छतिवासरा ॥ ३६ ॥ सहस्रविनिरुक्तांगाद्विसततुलवादपि ॥ दुर्लभ्याविद्यमानापिगति सूक्ष्मतरानयो ॥ ३७ ॥ अ
 विरतगतयोगनिर्विविद्वत्तद्विदमरुतोरनुसृत्यचोदितताम् ॥ नपुनरिहहिजायतेमहात्मन्मुदितमनापुरुष प्रणष्टपारा ॥ ३८ ॥ ॥ इ०
 वा० वा० दे० मो० नि० पू० सु० प्राणविचरणेनामचतुर्विंशतितम सर्ग ॥ २४ ॥ ॥ ५५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्यसकययन्यक्षीष्ट
 पृस्तनपुनमया ॥ कीदृशीप्राणवातस्यगतिरित्येवराषव ॥ १ ॥ प्रमुहउवाच ॥ जानन्नपिभुनेसर्वकिमोष्टसिलीलया ॥ यथा
 पृष्टमहवन्मिष्टपुनत्रापिमहच ॥ २ ॥ प्राणोयमनिर्वाणमनस्पदशक्ति सदागति ॥ सवात्प्राभ्यन्तरेदेहप्राणोयमुपरिस्थित ॥ ३ ॥ अ
 पानोप्यनिशमन्नस्यंदशक्ति सदागति ॥ सवात्प्राभ्यन्तरेदेहत्वपानोयमवाकस्थित ॥ ४ ॥ जाग्रत्स्वप्नश्चैवप्राणायामोयमुत्तम ॥
 प्रवर्ततेयतस्तज्ज्ञतत्तावच्छ्रैयसेष्टु ॥ ५ ॥ वात्योन्मुखत्वप्राणानांयदृढबुजकोटरात् ॥ स्वरसेनास्तयमानान्तधीरारेचकविदु ॥ ६ ॥
 द्वादशांगुलपर्यन्तनात्यमाक्रमतामध ॥ प्राणानामंसंस्पर्शोयसपूरकउच्यते ॥ ७ ॥

वात्यप्रणष्टद्व्यपारासमुपप्लवस्तज्ञानेनजीवन्मुक्तोभूत्वाइहसारेपुनभायनइत्यर्थ ॥ द्वादशप्राणायुषालीनामविनिष्कामादुक्तितानाज्ञानद्वाराभुक्तिहेतुत्वश्रुतिपुत्रसि
 द्विभित्तिपोतनाय ॥ ३८ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम तात्पर्यप्रकरणेनि० पू० चतुर्विंशतितम संग ॥ २४ ॥ ॥ ५५ ॥ प्राणायानगतिष्वधरेषकादिमकल्पनम् ॥
 प्राणापानोदपल्यस्यानन्नसववर्णयते ॥ १ ॥ ग्रन्थानसरप्रवानसुचितोभ्यतनीयप्राणगतिप्रकारशेषामयापृष्टइत्याह ॥ इत्यर्थमिति ॥ १ ॥ २ ॥ एक प्राणशब्दोक्तः अपरस्तुप्राण
 निर्निर्निर्यागिकलसुक्षणपर ॥ लक्षणानुसारौबोध्यस्थानमभिर्निर्याययति ॥ आयमुपरिस्थितइति ॥ ३ ॥ एवमपानपदमप्येकयौगिकपुर्बवत्सर्वम् ॥ ४ ॥ एवमपानोभेदप
 र्ण्यतद्वृत्तिव्यवहनसंबन्धप्राणायामत्वसिद्धिचित्तनंदशयति ॥ आपतइत्यादिना ॥ ५ ॥ तत्तद्व्याभ्युधपर्यंतप्रभ्यासगत्यधर्मातरेश्चकलेनचितनीयम् ॥ मूर्धादिबहिर्वादिवागुल
 पर्यंतवर्षाबासपूरकत्वेनेत्याह ॥ वासेतिद्विगुण्याम् ॥ ६ ॥ ७ ॥

एववाद्वाद्देशादपानं अतं परापतति प्रविशति यो नासायादिमूर्धपर्यन्तो वा योऽस्पर्शस्तं द्विविधमप्यंतः पूरकविदु रित्यर्थः ॥ ८ ॥ इदानीमंतः कुभककल्पिता कल्पितासाधारण्येन लक्षयति ॥ अपानेदति ॥ अस्तगते प्रशान्तेति ॥ ९ ॥ बहिरपि चरेचकादीन् दर्शयितुमुपक्रमते ॥ रेचक इत्यादिना ॥ अपानस्योदयस्थानेनासायाद्विद्वाद्देशागुलपयति ॥ १० ॥ स्वतएव भवतीति स्वभावायेरेचकादयः प्रोक्ताः ॥ ११ ॥ अभ्युदितः अभिमुखं स्थितः ॥ तस्य वातस्य तत्र बाह्यप्रदेश एव बाह्यरूपादयश्च न नीयादिति शेषः ॥ १२ ॥ तत्र बाह्यान् चर्तव्यं तत्रापानस्यैकीभावेन निश्चलप्रायां स्थितिकुंभकत्वेन कल्पयति ॥ मृदंतरस्थेति सार्धेन ॥ १३ ॥ तस्य पूर्वप्राणभावेन हृदयादारभ्य नासापर्यन्ताया गतिस्तां बाह्यपूरक

बाह्यात्परापतत्यंतरपानेयत्वं वर्जितः ॥ योयंप्रपूरणः स्पर्शो विदुस्तमपि पूरकम् ॥ ८ ॥ अपानेऽस्तगते प्राणो यावन्नाभ्युदितो हृदि ॥ तावत्साकुंभकावस्थायोगिभिर्न्यानुभूयते ॥ ९ ॥ रेचकः कुंभकश्चैव पूरकश्च त्रिधा स्थितः ॥ अपानस्योदयस्थाने द्वादशांतादधावहिः ॥ १० ॥ स्वभावाः सर्वकालस्याः सम्यग्यत्नविवर्जिताः ॥ ये प्रोक्ताः स्फारमतिभिस्ताच्छृणुत्वं महामते ॥ ११ ॥ द्वादशांगुलपर्यन्ताद्वाह्यादभ्युदितः प्रभो ॥ यो वातस्तस्य तत्रैव स्वभावात्पूरकादयः ॥ १२ ॥ मृदंतरस्थानिष्पन्नघटवद्यास्थितिर्बहिः ॥ द्वादशांगुलपर्यन्तेनासाग्रसमसंमुखे ॥ १३ ॥ व्योम्नि नित्यमपानस्य तं विदुः कुंभकं बुधाः ॥ बाह्योन्मुखस्य वायो र्यानसिकाग्रावधिर्गतिः ॥ १४ ॥ तं वात्यपूरकं त्वाद्यं विदुर्यो गविदोजनाः ॥ नासाग्रादपि निर्गत्य द्वादशांतावधिर्गतिः ॥ १५ ॥ यावायोस्तं विदुर्धोरा अपरं वात्यपूरकम् ॥ बहिरस्तगते प्राणे यावन्नापानउद्गतः ॥ १६ ॥ तावत्पूर्णसमावस्थं बहिष्कुंभकं विदुः ॥ यत्तदंतर्मुखत्वं स्यादपानस्योदयविना ॥ १७ ॥ तं वात्येरेचकं विद्याच्चित्यमानं विमुक्तिदम् ॥ द्वादशांताद्यदुत्थायरूपपीवरतापरा ॥ १८ ॥ अपानस्य बहिष्पुंमपरंपूरकं विदुः ॥ बाह्यानाभ्यंतरांश्चैतान् कुंभकादीनानां रतम् ॥ १९ ॥ प्राणापानस्वभावांस्तान्बुद्ध्वाभूयोन जायते ॥ अष्टवेते महाबुद्धेरात्रिंशदिवमनुस्मृताः ॥ २० ॥ स्वभावादेहवायूनां कथितामुक्तिदामया ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोपि वा ॥ २१ ॥

त्वेनापिकल्पयेदित्याह ॥ बाह्योन्मुखस्येति ॥ १४ ॥ ततो बहिरिति बाह्यपूरकांतरतया कल्पयति ॥ नासायादिति ॥ १५ ॥ बहिरित्यादि पूर्वोक्तानुवादः ॥ १६ ॥ वात्येरेचक इत्येकलक्षणप्रकारमाह ॥ यत्तदिति ॥ उदयप्रस्पदविना ॥ तथा च प्रस्पदपूर्वक्षणे यदंतर्मुखत्वं प्रस्पदोन्मुखत्वं तमित्यर्थः ॥ १७ ॥ द्वादशांताद्वाह्याद्वाद्देशागुलचरमभागात् ॥ नासापर्यन्तमपानस्य चलनेन स्वरूपाभिव्यक्त्यापीवरता ॥ १८ ॥ १९ ॥ बुद्ध्वा उपास्य भूयोन जायत इत्यवस्थभाविज्ञानफलेन स्तुतिः ॥ अष्टाविति ॥ यद्यपि बहिरतश्चरेचकपूरकयोः प्रत्येकं द्वैविध्यकथनाकुंभकाभ्यां सह दश भवंति तथापि कुंभकयोः प्राधान्यादगाटकाभिप्रायेणेयमुक्तिः ॥ २० ॥ एतदभ्यासात्प्राणनिरोधोपिकाले भवतीत्याह ॥ गच्छत इति ॥ २१ ॥

कृत्यभो कृताभिमानोप्यनेनरथार्थाशयेताह ॥ यत्करोमीति ॥ २२ ॥ बाहदृष्टिपरित्यागार्दतरालदर्शनोदयेनपरमप्रप्तिरप्यनेनसिद्ध्यतीत्याह ॥ अभ्यस्यमिति ॥ अस्मिन्मार्गाद्विगतमार्गोसप्तकमन्तएवबाहसमर्थपरिजडइत्यग्रह ॥ २३ ॥ २४ ॥ श्वहृतीश्वभमश्लायीतद्वतक्षीरादावितियावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्राणापानयोरनुसरणमनुसारंभितनेनयामपधत्तापुसांशरीरातमलगोहेनचिन्तेनअर्तवर्धयत्येवइत्यप्यगालनि ॥ २७ ॥ २८ ॥ प्राणस्याभ्युदयइत्यादिपूर्वोक्तानुवाच ॥ २९ ॥ ३० ॥ हृदयसत्यि एतेनिरोधमार्यातिप्ररुत्यातिचलानिला ॥ यत्करोतियदभ्यातिबुद्ध्यैवालमनुस्मरन् ॥ २२ ॥ कुंभकादीन्भरस्वातस्तत्रकर्तानिक्वचन ॥ अय्यग्रमस्मिन्यापारेधात्यपरिजहन्मन ॥ २३ ॥ दिने कतिपरिरेवपदमाप्नोतिकेवलम् ॥ एनदभ्यसत पुंसोवात्येविपयवत्तिपु ॥ २४ ॥ नयग्रान्तिरितिचेत श्वहृतीवाश्लणोयया ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्येस्थिता कृतबुद्धय ॥ २५ ॥ प्राप्तप्राप्तव्यमस्वितैरखिन्नास्ताएवहि ॥ तिष्ठता गच्छतानित्यस्वपताजाग्रतातया ॥ २६ ॥ एपाषेधेक्ष्यतेहृष्टिल्लभधनमाप्यते ॥ प्राणापानानुसरणप्राप्तमयोधवतामलम् ॥ २७ ॥ संशतमलमोहेनस्वस्येनतरिहोप्यते ॥ सर्वरिभान्सदास्वच्छ कुर्वन्वापिबुधोजन ॥ २८ ॥ प्राणापानगतिप्राप्यसुखस्य सुखमेधते ॥ प्राणस्याभ्युदयोवश्लस्यपन्नाद्बुद्धिस्थितात् ॥ २९ ॥ द्वादशांगुलपर्यतिप्राणोर्लयात्ययबहि ॥ अपानस्योदयोवाद्याद्वादशान्ताम्हामुने ॥ ३० ॥ अर्लंगतिरर्याभोजमध्येहृदयसंस्थिते ॥ प्राणोयद्यत्समायतिद्वादशतिनत्र पदे ॥ ३१ ॥ पदान्तस्मादपानोयत्वादेनिसमनतरम् यात्याकाशोन्मुख प्राणोवहत्यग्निशिखायया ॥ ३२ ॥ हृदाकाशोन्मुखोपानोनिबेवहतिवारिवत् ॥ अपानश्चद्रमादेहमाप्याययतिवा त्यत ॥ ३३ ॥ प्राणसूर्योभिरयवापचर्त्यतरिर्वपु ॥ प्राणोहिहृदयाकाशतापयित्वाप्रतिक्षणम् ॥ ३४ ॥ मुखाग्रगगनपश्चात्तापयत्यु त्तमोरवि ॥ अपानेन्दुमुखाग्रपुष्पावयित्वाहृदयरम् ॥ ३५ ॥ पश्चादाप्याययत्येपनिमेयसमनतरम् ॥ अपानशशिनोतस्याकलाप्राण विवस्वता ॥ ३६ ॥ यन्नग्रस्नातदासाद्यपदंभूयोनशोष्यते ॥ प्राणाकस्यतथातस्यायन्नापानसितांशुना ॥ ३७ ॥ यस्नातत्यदमासायन भूयोजन्मन्नाभ्र ॥ प्राणएवाकर्तायातिसवात्याभ्यतरैबरे ॥ ३८ ॥ आप्यायनकरीपश्चाच्छशितामधितिष्ठति ॥ प्राणएवेदुतांत्यक्का शरीराप्यायकारिणीम् ॥ ३९ ॥

तेन आत्मप्रेमलगातिरपानस्येति शेषः ॥ ३० ॥ तस्मात्स्वात्पदात्तु अपान एति उच्छति ॥ प्राणापानयोरप्रीनोनात्मकत्वं च ॥ ३१ ॥ कलाचरनेनाग ॥ पश्यसि ह वै ब्रह्मणि सित्वापलानद्ब्रह्मासाय ॥ ३२ ॥ यथयस्मिन्वावराङ्गुलपयैतनासाकारोपलक्षितब्रह्म निविद्यमानेनापानेन पलानद्ब्रह्म पदमासायपर्यः ॥ ३३ ॥ एकल्लिखबायोऽयमपि क्मसि ह्ययोर्द्वयव्यतिरनीय इत्याहुः ॥ ३४ ॥ आत्मापनकाव्यायोऽकास्त्व ॥ ३५ ॥

तत्र बहिर्दशांगुलपयति प्रवृत्त प्राणोऽयमवर्कतामौष्ण्यपरित्यज्य चद्रताशत्यनगतः साप्राणापानयोः संव्यवस्थायाम्बन्धोः हि प्राणलयादात्मनोर्निर्देहत्वनिश्चित्यत्वनिर्गन्तत्वाद्यो
वास्तवस्य भावाः सप्तावधितुशक्यत्वादिचार्यते ॥ तत्र बाह्यकुम्भके देहादिदेशपरिच्छेदाभावाच्चद्रसूर्यात्मकप्रणापानक्रियाप्रयुक्तायुः कालपरिच्छेदाभावाच्चदेशकाले स्वात्मनि
प्रतिष्ठितेन योगिनानशोच्यते इत्यर्थः ॥ ४० ॥ एवमत्र कुम्भकेऽपि तद्विप्राणापानसंघौ प्रतिष्ठितस्य मनसो निजाधिष्ठानपरमात्मतत्त्वबोधोऽवश्यभावाच्चान्जन्मादिप्रसक्तिरित्याह ॥ तद्वी
ति ॥ ४१ ॥ आत्मनो मनस आधारमधिष्ठानपरमात्मानम् ॥ अथ ब्रह्मद्वयस्य स्वात्मैव प्राणसूर्यः स एवापानात्मकचद्रतया उदयास्तमयनद्रश्मिभूतव्यानादिदृष्टिर्निर्भेदाद्यात्मना वि
वर्त्तते नतद्वातिरिक्त कश्चिदस्तीत्युपासनस्वात्मदर्शने हेतुरित्याह ॥ सोऽद्यास्तमयमिति ॥ ४२ ॥ ननु किं तद्व्यात्मसाक्षात्कारेण बाह्यमसावहिरैवापरिच्छिन्नस्यात्मन आहतत्वात्तत्क्ष
याय बाह्यज्योतिरेव किनाचिष्यते तत्राह ॥ नेति ॥ ४३ ॥ हार्दित्विति ॥ बाह्यव्यातकल्पनापि हार्द्व्यातवशादेवेति तत्क्षयैर्योऽर्थसिद्धइति भावः ॥ बाह्यज्योतिषावाह्यतमः क्षपणं
क्षणादायाति सूर्यत्वं संशोपणकरं पदम् ॥ अर्कतां संपरित्यज्य नयावच्चंद्रतांगतः ॥ ४० ॥ प्राणस्तावद्विचार्यतेऽदेशकालेन शोच्यते ॥ तद्वि
चंद्रार्कयोर्ज्ञात्वानित्यमस्तमयोदयम् ॥ ४१ ॥ आत्मनो निजमाधारं न भूयो जायते मनः ॥ सोऽद्यास्तमयं सेंदुं सरश्मिं सगमागमम् ॥ ४२ ॥
तद्वये भास्करं देवं यः पश्यति स पश्यति ॥ नक्षीणां परिक्षीणं बहिष्ठां सिद्धयतमः ॥ ४३ ॥ हार्दितुक्षपयेत्त्वांतं यक्षयं सिद्धिरुत्तमः ॥ बाल्ये तम
सि संक्षीणो लोका लोकः प्रजायते ॥ ४४ ॥ हार्दितु तमसि क्षीणे स्वालोको जायते मुने ॥ हार्दाधिकारक्षयं दंपरिज्ञातं विमुक्तिदम् ॥ ४५ ॥ सो
दयास्तमयं च लाक्षाणां कर्मवलोकयेत् ॥ अपाने दुःप्रयात्यस्तं यत्र तद्व्यग्रकोटरं ॥ ४६ ॥ पदात्तस्मादुदेत्यंतः प्राणाकारो बहिरुन्मुखः ॥ अ
पाने संगते प्राणः समुदेति तद्वद्वुजात् ॥ ४७ ॥ छायायां गलितां गायं तत्रैवाशुयथा तपः ॥ प्राणत्वस्तंगते वात्यादपानः प्रोदितः क्षणात्
॥ ४८ ॥ आतपे परितो नष्टे छाये वानुपदं तथा ॥ प्राणजन्माव नौ नष्टमपानं विद्धि सन्मते ॥ ४९ ॥ अपानजन्मभूमौ च प्राणं नष्टमवहिति ॥
असंगतवति प्राणे त्वपाने भ्युदयोन्मुखे ॥ ५० ॥ बहिः कुम्भकमालंब्य चिरं भूयो न शोच्यते ॥ अपाने संगते प्राणे किंचिदभ्युदयोन्मुखे ॥ ५१ ॥
अंतः कुम्भकमालंब्य चिरं भूयान शोच्यते ॥ प्राणरेचकमालंब्य अपानादूरकोटिगम् ॥ ५२ ॥ स्वच्छं कुम्भकमभ्यस्य न भूयः परितप्यते ॥
अपानरेचकाधारं प्राणपूरं तपस्थितम् ॥ ५३ ॥ स्वसंस्थं पूरकं हृद्वानभूया जायते नरः ॥ प्राणापानावुभावं तयत्रैतौ विलयंगतौ ॥ ५४ ॥
तदालंब्य पदं शांतमात्मानं नानुत्पद्यते ॥ प्राणभक्षोन्मुखे पाने देशं कालं च निष्कलम् ॥ ५५ ॥

तुल्यपादिदर्शनहेतु रेव न बहिरात्मदर्शने हेतुरित्या
शयेनाह ॥ बाह्ये इति ॥ लोक्यत इति लोको जगद्गूढम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उक्ते बाह्यात कुम्भकप्रतिष्ठे प्रोचनाय प्रपचयिष्यन् भूमिकारचयति ॥ अपाने दुर्गित्यादिना ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
॥ ४८ ॥ ४९ ॥ उदयोन्मुखैव तैव निरोद्धयेत्याशयः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अपानादपानोदयस्थानाद्वा दशांगुलस्थानादूरकोटिगदशांगुलभागप्रसारिणमित्यर्थः ॥ ५२ ॥ निःशो
पत्रायुरेचनास्वच्छम् ॥ नासाविवरेणातः प्रविशत्यपाने वा शेरचका वारप्राणस्य पूरणप्राणपूरस्तदर्थमतः आस्थितप्रविष्टस्वस्य देहातर्गतं पूरकं दृष्ट्वा उपाम्य ॥ ५३ ॥ यत्र हौद्व
त्तणि ॥ ५४ ॥ इदानीमर्कतासंपरित्यज्य नयावच्चद्रतांगत इत्यत्र अदेशकालेन शोच्यते इति यदुक्तं द्विदण्वनवाह्यकुम्भकोक्तस्य देशकालवाधस्य तात्कालिकेऽप्यनुकर्मदर्शयति ॥ प्राण
भक्षोन्मुख इत्यादिना ॥ बहिः प्राणलयाधिष्ठानचिंति अतः प्राणनिर्गमापदानि चिंति वा बाधेन देशकालचान्तदतर्वाभिवास्तजानच्च निष्कलं चिन्तान्तेऽपि किंचिदपि

५०१॥ ५१॥ इतरात्प्राणानाम्मार्गमर्हद्विनिर्गणविनिर्गण्यय ॥ नादरावस्थाप्राणापानसधियुगेषधराणिनामप्यलियोगिनलुतद्विदुनान्येदस्याह ॥ क्षणमित्यादिना ॥ ५८॥ गिरुयानिनन्दने ॥ ५९॥ ६॥ षडक्रियाभेदभिन्नप्राणविताप्रकारमुक्तातन्निरुद्वनतरप्राणापानार्थतरबोधिष्ठानचिदात्मोपासनकृतम्यमित्याशयेनाह ॥ पुनर्युगलान्यादिना ॥ सर्वप्राणापानद्विगुणप्राणस्यतन्त्याह ॥ नमप्राणमिति ॥ तर्हिक्रियाण्युपलक्षितोपादानात्मासेन्याह ॥ नवापानमिति ॥ तथाचतत्परिचयार्धप्राणस्योपरिधत्तमित्यक्तनूपासनापधितयजिभाह ॥ ६१॥ आत्मापदद्वत्यात्वादोमाधुर्यमिव ॥ सप्राणसजीवम् ॥ अप्राणनिर्जीवम् ॥ ६२॥ ६३॥ प्राणस्येति ॥ सउप्राविचाययहिरनवानभृयपरिशोध्यते ॥ अपानमक्षपणपरेप्राणेद्धटितयानहि ॥ ५६॥ देशकालचस्प्रेक्ष्यनभूयोजायेतेमनः ॥ यत्रप्राणोत्पपाननप्राणेनापानएवच ॥ ५७॥ निगिणीयहिरतथ्यदेशकालोचपक्षतौ ॥ क्षणमलगतप्राणमपानोदयवर्जितम् ॥ ५८॥ अयद्यनिदयात्म्यं कुम्भकृत्यद्विदु ॥ अयत्नासिद्धोत्पत्त्यकुम्भकपरमंपदम् ॥ ५९॥ एतत्तदात्मनोरुपशुद्धैपापरमेववित् ॥ एतत्तत्तत्सदाभामनंत्याप्यनशोध्यते ॥ ६०॥ पुण्यम्यातिरिवाभोटप्राणस्यांतरवस्थितम् ॥ नसप्राणनवापानचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६१॥ जलस्यातिरिवाब्बाढमपानम्यांतरस्थितम् ॥ नमप्राणनवाप्राणचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६२॥ प्राणक्षयस्यापानतस्यमपानक्षयकोटिगम् ॥ अपानप्राणयोर्मप्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६३॥ प्राणस्यप्राणनप्रोच्चैपरजीवस्यजीवनम् ॥ देहस्यधारणधुर्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६४॥ मनमोमननमत्यधुरैरकावदोधनम् ॥ अहंक्रतेरहंकारचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६५॥ यस्मिन्सर्वयतमर्वयत्सर्वसवतश्चयत् ॥ यत्रमवमर्यनित्यतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६६॥ आलोकालोकनपुण्यसवपावनम् ॥ नचभावनमनृनंतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६७॥ (अपानात्मगतोयत्रप्राणोनाभ्युदितक्षणम् ॥ कलाकलफरहिततच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ११॥) नापानोऽभ्युदितोयत्रप्राणश्रान्तमुपागत ॥ नामाग्रगनावर्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६८॥ यत्रप्राणोलमायातियप्राणोक्तमेतिष ॥ यत्रदावप्यनुत्पन्नौतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६९॥ प्राणापानोद्वयम्यानेयात्याभ्यतरमाभ्यते ॥ यद्वेयोगिपदाधारस्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७०॥

साम्यनामद्वयार्थितम् ॥ प्राणनादिप्राणोरेनिमित्तमिति सपयायाय ॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ आलोकालोकनपुण्योतिषोयति ॥ भावमनोबुद्ध्यादिविकीरनमनस्मीमवत् ॥ ६७॥ भावानप्यनृत्तवच ॥ नूनमिति नित्यम् ॥ ६८॥ नासापोपलक्षितद्वारागुलप्रेक्षरागनआवस्यप्राणापानप्रवाहसधियस्य ॥ विरुद्धप्रवाहद्वयसधीसावत्ताम्रवति ॥ ६९॥ दर्शनविमोचनद्वारापिभिरुपपदाय यत्रभावेनिमूयोल्लययचच्छति तरेवाभ्यक्किरेधर्मसंप्राप्तमनुस्वर्णैर्देहिनिधुत्यर्थमनसिकृत्वाह ॥ यत्रप्राणद्विति ॥ ७०॥ यदेवप्राणापानाद्वयम्यानिभिपयतमप्येदेत्किपदराधारमरुधिष्ठानयच्चित्तस्वतदित्यर्थ ॥ ७०॥

यथापानोपाधिरथाहृदमनातपरिच्छिन्नसतप्राणापानसमाहार प्राणनापाननशक्तिर्भवति एवं कर्णांतरशक्तीनामपि यच्छक्तिरूपं भवतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ प्राणापानकुंभकभावेन तद्विसर्गरेचकादिभावेन च तदेव विवर्तत इति तदेवोपास्यमित्याह ॥ तदिति ॥ ७२ ॥ प्राणापानयोः परामर्शश्चालनतस्मिन्निमित्तभूततत्ताबोधरूपचेत्यर्थः ॥ एवं प्राणोपास्तिफलमपि तदेवोपास्यमित्याह ॥ यत्प्राप्यमिति ॥ ७३ ॥ इद्वियाणाविषयप्रदेशोपसर्पणस्पदस्तदुपभोगश्चानंदस्तयोः कारणम् ॥ ७४ ॥ अखिलकलनाकलकलीनपरमावर्तः ॥ आपातदर्शदृशा तु सदा जीवोपाधिभूतेन प्राणादिषोडशकलागणेन परिवर्तितवोद्विष्टम् ॥ सम्यगनुभवः स्वनुभवः स एव विभवो निरतिशयैश्वर्ययस्य तथा विधपरमात्मपदमु

प्राणापानरथारूढप्राणापानमनातम् ॥ यच्छक्तिरूपं शक्तीनां तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७१ ॥ त्वत्प्राणकुंभकं देवं बहिःश्रयापानकुंभकम् ॥ पूरकांशविस्तृष्टं यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७२ ॥ प्राणापानपरामर्शसत्ताबोधं विरूपकम् ॥ यत्प्राप्यं प्राणमननात्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७३ ॥ यस्याणपवनस्यंदोयस्यंदानंदं कारकम् ॥ कारणं कारणानां यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७४ ॥ यदखिलकलनाकलकलीनं परिवर्तितं च सदा कलागणेन ॥ स्वनुभवविभवं पदं तदग्र्यं सकलसुरभ्रणतं परंप्रपद्ये ॥ ७५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपाये पुनि० पू० भुशुंडोपाख्याने समाधिवर्णनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ एषा हि चित्तविश्रान्तिर्मया प्राणसमाधिना ॥ क्रमेणानेन संप्राप्ता स्वयमात्मनि निर्मले ॥ १ ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य संस्थितोऽस्मि महामुने ॥ न च लाभिनिमेषां शमपि मे रुचिचालतः ॥ २ ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोऽपि वा ॥ स्वप्नेऽपि न चलत्येव सुसमाधिर्ममात्मनि ॥ ३ ॥ नित्या नित्या सुलोलसुजगत्स्थितिषु सुस्थितः ॥ अंतर्मुखोऽस्मि तिष्ठा मिस्वकामेनात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ अपि संरुद्धते वायुरपि वासलिलंगते ॥ नैतस्मात्सुसमाधानाद्विरुद्धं संस्मराम्यहम् ॥ ५ ॥ प्राणापानानुसरणात्परमात्मावलोकनात् ॥ अशोकमनुजातोऽस्मि पदमाद्यं महातपः ॥ ६ ॥ आमहा प्रलयाद्ब्रह्मब्रुह्मज्जननिमज्जनम् ॥ अहमद्यापि भूतानां पश्यन् श्रीवामिधीरधीः ॥ ७ ॥ न भूतं न भविष्यं च चिंतयामि कदाचन ॥ दृष्टिमा लंब्य तिष्ठा मि वत्तमाना मिहात्मना ॥ ८ ॥ यथा प्राप्तेऽपुकार्येषु परित्यक्तफलैः ॥ सुषुप्तसमया बुद्ध्या परितिष्ठामि केवलम् ॥ ९ ॥

क्तप्रकारेण प्रपद्ये उपोसदित्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पू० पंचविंशतितमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ इत्थं स्वस्यात्मविज्ञानं निरूप्य प्राणचिंतया ॥ भुशुडेनात्र कथ्यते चिरजीवितहेतवः ॥ १ ॥ अनेनोक्तप्रकारेण ॥ २ ॥ ३ ॥ जगत्स्थितिषु दृष्टानिष्टलक्षणसु स्थितौ निर्विक्षेपः ॥ स्वकामेन स्वच्छेदेन ॥ ४ ॥ वायुप्रवहाख्योऽप्योतिश्चक्राधारः ॥ सलिलमहानदीनाम् ॥ गतेः प्रवहणात्संरुद्धते संरुद्धतोऽपीत्यर्थः ॥ विरुद्धव्युत्थापकं विपद्यजातम् ॥ ५ ॥ हे महातपः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्तमानानित्यवर्तमानस्वभावासाक्षिदृष्टिम् ॥ आत्मना मनसा ॥ ८ ॥ निरभिमानत्वेन सुषुप्तसमया ॥ ९ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इराकालीप्राणपानाभ्यासहेतुनिगीर्णावितिपरयेत्यर्थः ॥ तादृशावस्थाप्राणपानसधिक्षणेसकप्राणिनाभ्यस्तियोगिनस्तुतद्विदुर्नाभ्येदम्याह ॥ क्षणमित्यादिना ॥ ५८ ॥ विदुर्नागिनद्विरोधः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ एककियाप्रेवृत्तिप्राणपानाभ्यासमुक्तातन्निष्ठतदनतरप्राणपानापाततदधिष्ठानचिदात्मोपासनकर्तव्यमित्यायेनाह ॥ पुण्यत्यातिरिक्त्यादिना ॥ सकिप्राणोपहिनएवोपास्योनेत्याह ॥ नसप्राणमिति ॥ तर्हिफिप्राणलयोपलक्षितोपानात्मासेनेत्याह ॥ नवापानमिति ॥ तदाचतत्परिचयाध्याप्राणस्यांतरवस्थितमित्युक्तंनूपासनापाधितयतिश्रावः ॥ ६१ ॥ आस्वाद्यतदत्यास्वादोभाधुर्यापिच ॥ सप्राणसजीवम् ॥ अप्राणनिर्जीवम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ प्राणस्येति ॥ सउप्राविचाययहिरतर्वांनभूयपरिशोध्यते ॥ अपानभक्षणपरप्राणेच्छदितयायहिः ॥ ५६ ॥ देशकालवसंप्रेक्ष्यनभूयोजायतेमनः ॥ यत्रप्राणोत्पपानंनप्राणेनापानएवच ॥ ५७ ॥ निगीर्णोयहिरतश्चदेशकालीचपश्यती ॥ क्षणमस्तगतप्राणमपानोदयवर्जितम् ॥ ५८ ॥ अयन्नमिद्व्यात्यस्यंकुम्भकतत्पदविदुः ॥ अयन्नसिद्धोत्पत्तस्यंकुम्भकपरमपदम् ॥ ५९ ॥ एतत्तदाल्मनोरुपशुद्धैपापरमैवचित् ॥ एतत्तत्तत्सदाभासमेतव्याप्यनशोध्यते ॥ ६० ॥ पुण्यस्यांतरिवाभोदप्राणस्यांतरवस्थितम् ॥ नसप्राणंनवापानचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६१ ॥ जलस्यांतरिवास्वादमपानस्यांतरस्थितम् ॥ नसप्राणंनवाप्राणचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६२ ॥ प्राणक्षयस्योपांतस्यमपानक्षयकाटिगम् ॥ ६४ ॥ अपानप्राणयोर्मध्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६३ ॥ प्राणस्यप्राणनंप्रोचै परजीवस्यजीवनम् ॥ देहस्यधारणबुद्धिचिदात्मानमुपास्महे यच्चमवर्धनित्यतश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६६ ॥ आलोकालोकनपुण्यसंपावनपावनम् ॥ नचभावनमन्यूनंतश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६५ ॥ यस्मिन्सर्वयत सर्वयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ (अपानास्तगतोयत्रप्राणोनाभ्युठित क्षणम् ॥ कलाकलंकरहिततश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६८ ॥ यत्रप्राणोत्तमायातियत्रापानोत्तमेतिच ॥ ६९ ॥ प्राणापानोद्वयस्यानेयात्याभ्यतरमास्थिते ॥ येहयोगिपदाधारस्तश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७० ॥ प्राणापानोद्वयस्यानेयात्याभ्यतरमास्थिते ॥ येहयोगिपदाधारस्तश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७० ॥ प्राणापानोद्वयस्यानेयात्याभ्यतरमास्थिते ॥ येहयोगिपदाधारस्तश्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७० ॥

पूर्वस्थभाषाग्रन्थवत्तन्त्र ॥ नूनमितिन्वय ॥ १७ ॥ मासाप्योपलक्षितद्वारागुलप्रवेशगनआवसःपाणापानयथावसधियस्य ॥ विच्छेदमबाह्वपसपीसावर्त्तभित्ति॥ १८ ॥
 नोद्वस्त्वनेयानिगिभि पयतेगम्यतेनृतिपदेतदाधारलक्षधिविधानयन्त्रिमास्वतवित्यथ ॥ ७ ॥
 १ अयंभटाक कार्दमीरस्थपुलकैरपिकैरिन्द्रः

यत्प्राणापानोपाधिरथाखण्डमनातपरिच्छिन्नं सत्प्राणापानसमाहारः प्राणनापाननशक्तिर्भवति एवं कर्णांतरशक्तीनामपि यच्छक्तिरूपं भवतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ प्राणापानकुम्भकभावेन तद्विसर्गचक्रादिभावेन च तदेव विवर्तत इति तदेवोपास्यमित्याह ॥ त्वदिति ॥ ७२ ॥ प्राणापानयोः परमशरीरालनतस्मिन्निमित्तभूततत्तावोधेरूपचेत्यर्थः ॥ एवं प्राणोपास्तिफलमपि तदेवेत्युपास्यमित्याह ॥ यत्प्राप्यमिति ॥ ७३ ॥ इद्विद्याणाविषयप्रदेशोपसर्पणस्पदस्तदुपभोगश्चानदस्तयोः कारणम् ॥ ७४ ॥ अखिलकलनाकलकहीनपरमार्थः ॥ आपातदर्शित्वात्सदाजीवोपाधिभूतेन प्राणादिषोडशकलागणेन परिवर्तितवेष्टितम् ॥ सम्यगनुभवः स्वनुभवः स एव विभवो निरतिशयैश्वर्ययस्य तथाविधं परमात्मपदम्

प्राणापानरथारूढं प्राणापानमनातम् ॥ यच्छक्तिरूपं शक्तीनां तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७१ ॥ त्वत्प्राणकुम्भकं देवं बहिःप्राणानकुम्भकम् ॥ पूरकांशविस्तृष्टं यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७२ ॥ प्राणापानपरमशरीरसत्तावोधं विरूपकम् ॥ यत्प्राप्यं प्राणमननात्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७३ ॥ यत्प्राणपवनस्यंदोयस्संदानंदकारकम् ॥ कारणं कारणानां यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७४ ॥ यदखिलकलनाकलकहीनं परिवर्तितं च सदाकलागणेन ॥ स्वनुभवविभवं पदंतदग्र्यं सकलसुरप्रणतं परंप्रपद्ये ॥ ७५ ॥ इदं वा ० वा ० दे ० मोक्षोपाये पुनि ० पू ० भुशुंडोपाख्याने समाधिवर्णनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ ॥ एषा हि चित्तविश्रांतिर्मया प्राणसमाधिना ॥ क्रमेणाननसंप्राप्ता स्वयमात्मनि निर्मले ॥ १ ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य संस्थितोऽस्मि महामुने ॥ न च लामिनि मे पांशमपि मे रुचिचालतः ॥ २ ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोऽपि वा ॥ स्वप्नेऽपि न चलत्येष सुसमाधिर्ममात्मनि ॥ ३ ॥ नित्या नित्या सुखोलासुखगस्थितिपुसुस्थितः ॥ अंतर्मुखोऽस्मि तिष्ठामि स्वकामेनात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ अपि संरुद्धते वायुरपि वासलिलंगते ॥ नैतस्मात्सुसमाधानाद्विरुद्धं संस्मराम्यहम् ॥ ५ ॥ प्राणापानानुसरणात्परमात्मावलोकनात् ॥ अशोकमनुजातोऽस्मि पदमाद्यं महातपः ॥ ६ ॥ आमहा प्रलयाद्ब्रह्मन्मज्जननिमज्जनम् ॥ अहमद्यापि भूतानां पश्यञ्जीवामि धीरधीः ॥ ७ ॥ न भूतं न भविष्यं च चित्तयामि कदाचन ॥ दृष्टिमा लंब्य तिष्ठामि वर्तमाना मिहात्मना ॥ ८ ॥ यथा प्राप्तेऽपुकार्येषु पुरित्यक्तफलैषणः ॥ सुषुप्तसमया बुद्ध्यापरितिष्ठामि केवलम् ॥ ९ ॥

क्तप्रकरणप्रपद्ये उपासेदत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्यप्रकाशे निर्वर्णप्रकरणे पू ० पंचविंशतितमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ इत्थं स्वस्यात्मविज्ञानं निरूप्य प्राणचित्तया ॥ भुशुंडेनात्र कथ्यते चिरजीविते हेतवः ॥ १ ॥ अनेनोक्तप्रकारेण ॥ २ ॥ ३ ॥ जगत्स्थितिषु दृष्टानिष्टलक्षणसु स्थितौ निर्विक्षेपः ॥ स्वकामेन स्वच्छेदेन ॥ ४ ॥ वायुः प्रवहणस्योत्थितश्चकाधारः ॥ सलिलमहानदीनाम् ॥ गतेः प्रवहणात्स रुद्धेन स रुद्धोतापीत्यर्थः ॥ विरुद्धव्युत्थापकं विपयजातम् ॥ ५ ॥ हे महातपः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्तमानानित्यवर्तमानस्वभावासाक्षिष्टम् ॥ आत्मना मनसा ॥ ८ ॥ निरभिमानत्वेन सुषुप्तसमया ॥ ९ ॥

[illegible]

ईश-परेषामाक्रमणसमर्थोऽप्याकातिपरिभ्रवंकरोमि ॥ एवंपरकृतेपरितापेसहनशीलत्वान्खेदवान् ॥ २९ ॥ पश्यद्भूपेचेतनप्रायेअस्मिन्शरीरेभासमानेप्यहंचिदास्पदश्चि
 न्मात्रदर्शी ॥ एवचचिदात्मन सर्वभूतेषुसाम्यात्सर्वभूतस्थालासन्भूतदृष्टस्वशरीरमिवपश्यामीत्यध्यातृत्ययोज्यम् ॥ ३० ॥ सर्वदासमाहित-सन्आशापाशविनुन्नायाश्चिन्नद
 ते-अतर्तदिमस्पर्शप्रवेशनददामि ॥ ३१ ॥ बाह्यदृष्टिविषयेषुम सन्जगत-असत्तापश्यामिअतस्तुप्रबुद्ध सन्आत्मन सत्ताकरवित्त्ववत्पश्यामीत्यन्वयः ॥ ३२ ॥ श्लथंशिथि
 लावयव क्षीणकशाग क्षुब्धव्यापृतावयवक्षुण्णसच्चूर्णितावयव सर्वमतीतानागतवर्त्तमानवस्तुनित्यनिर्विकारात्ममात्रत्वदृशानववत्पश्यामि ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भावाःकला
 नामिवित्तादीनामुपचयाअज्ञावास्तवक्षयाश्चतैर्बुधैर्वाभिनिविष्टोस्मि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ किमसर्वत्रजाड्यामनपोक्षैवाहुबुद्धिस्तेनेत्याह ॥ घटइति ॥ ३८ ॥ उपसहरति ॥
 करोमीशोपिनाक्रांतिपरितापेनखेदवान् ॥ दरिद्रोपिनवांछामितेनजीवाम्यनामयः ॥ २९ ॥ पश्यद्भूपेशरीरेस्मिन्भूतस्थालासन्चिदास्प
 दः ॥ भूतद्वंदमहंसाभ्यात्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३० ॥ आशापाशविनुन्नायाश्चित्तवृत्तेःसमाहितः ॥ संस्पर्शनददाम्यंतस्तेनजीवाम्यना
 मयः ॥ ३१ ॥ असत्ताजगतःसत्तामात्मनःकरवित्त्ववत् ॥ सुप्तःप्रबुद्धःपश्यामितेनास्मिच्चिरजीवितः ॥ ३२ ॥ जीर्णोभिन्नंश्लथंक्षीणंक्षु
 ब्धंक्षुण्णक्षयंगतम् ॥ पश्यामिनववत्सर्वेतेनजीवाम्यनामयः ॥ ३३ ॥ सुखितोस्मिसुखापन्नेदुःखितोदुःखितेजने ॥ सर्वस्यप्रियमित्रं च
 तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३४ ॥ आपद्यवत्क्षीरोस्मिजगन्मित्रंचसंपदि ॥ भावाभावेषुनैवास्मितेनजीवाम्यनामयः ॥ ३५ ॥ नाहमस्मि
 नचान्योमेनाहमन्यस्यकस्यचित् ॥ इतिमेभावितंचित्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३६ ॥ अहंजगदहंव्योमदेशकालकमावहम् ॥ अहंकिये
 तिमेबुद्धिस्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३७ ॥ घटश्चिपटश्चिद्वनंशकटंचचित् ॥ चित्सर्वमितिमेभावस्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३८ ॥ इत्य
 हंमुनिशार्दूलत्रिलोककमलालिकः ॥ भृशुंडोनामकाकोलःकथितश्चिरजीवितः ॥ ३९ ॥ ब्रह्माणवैविलुलितंत्रिजगत्तरंगमुपादनाद्य
 भिभवेनविभिन्नरूपम् ॥ आलीनमुन्नमितमाकुलदृष्टदृश्यमालोकयन्प्रकलयंश्चचिरंस्थितोस्मि ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे०मो
 क्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०भृशुंडोपाख्यानेचिरजीवितहेतुकथनंनमर्षद्विशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ भृशुंडउवाच ॥ एतत्ते
 कथितंब्रह्मन्यथास्मिदिहास्मिच ॥ त्वदाज्ञामात्रसिद्ध्यर्थंधार्येनज्ञानपारग ॥ १ ॥

इतीति ॥ मेरुकर्णिकावासित्वात्श्यामत्वाच्चत्रिलोककमलस्यअलिरिवअलिकः ॥ ३९ ॥ उत्पादनानिसर्गा आदिपदाद्वद्विविपरिणामापक्षयास्तद्वृक्षणेनाभिभवेनपरस्पर
 तिघातेनविभिन्नानिवैचित्र्यप्राप्तानिरूपयिष्यतत् ॥ एवरीत्यापुन-पुनरुन्मभितमालीनचाकुलपरिधमत्साक्षिदृश्यबुद्धिमनइन्द्रियाणांदृश्यजगद्वास्थानकालेआलोकयन्समा
 धिकालेप्रकलयन्विलापयश्चिरस्थितोस्मीत्यर्थः ॥-४० ॥ ॥ इतिश्रीवा०तात्पर्य०नि०पू०षट्शःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ भृशुडस्यप्रशसात्रिययासोस्तेनपूजनम् ॥ व
 सिष्ठस्यनभोगत्यास्वलोकानिश्चवर्ण्यते ॥ १ ॥ यथायेनप्रकारेणअस्मिच्चिरजीवामि ॥ परमार्थतद्वहकार्यकरणसघातेयदस्मितच्चकथितमित्यर्थः ॥ धाट्येनैवियात्येन ॥ १ ॥

आत्मोदत सुदन्तान् ॥ १२ ॥ ये भवन्प्रपश्यन्ति ते पादशोधयन्त्या ॥ यावदेषे तिस्रदशो विरस्थितसार्धस्याग्निप्रायम् ॥ १३ ॥ विधुधानदिवानां विदुषां भूतयोक्षानैश्चर्यं संपवोदय ॥ १४ ॥ यत्प्रायः प्रचिरमपि यत्प्रायः स्तस्वप्नो जनेन कथं विद्यायततश्चापि भवानिबनसुलभ ॥ १५ ॥ वराशब्दे वेणुवने ॥ वेणूनामप्यष्टमुक्ताकरे पुनरिगणनात् ॥ १६ ॥ ८ ॥ मध्याह्नपदनमध्याह्निककर्मलक्ष्यम् ॥ स्मरन्निवसन्मार्गलोकस्वयम् ॥ १७ ॥ १० ॥ मौक्तिकलक्षणेनार्थेण अर्धार्थजलेन ॥ ११ ॥ घ्निने भ्रमिष्वेत्युपमानान्नित्यशिशुपूजा श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अहो नु विन्न भगवन् भवता भूषणश्रुते ॥ आत्मोदतं प्रकथितं परविस्मयकारणम् ॥ २ ॥ धन्यास्ते ये महात्मानाम् त्यंतश्चिरजीवनम् ॥ भवतं परिपश्यति द्वितीयमिव पद्मजम् ॥ ३ ॥ यावदप्यहो धन्या स्वात्मोदतमस्वद्वितम् ॥ यथावत्यावनबुद्धे सर्वकथितवानसि ॥ ४ ॥ प्रश्नां तदिदं सुसर्वांस्तुष्टा विबुधभूतय ॥ भवानिव जगत्यास्मिन्महा नवलोकितम् ॥ ५ ॥ कथं विद्याप्यते कश्चिद्वत्वे ह हि महाजन ॥ न भवानिव प्रव्यात्मा सुलभो जगति क्वचित् ॥ ६ ॥ वराशब्दे हि किस्मिन् विज्ञायते मौक्तिककथया ॥ जगत्सर्वे हि किस्मिन् विद्वद्वत्त्वादशलाया ॥ ७ ॥ मया तु सुमहत्कार्यं मय संपादितं शुभम् ॥ पुण्यदेहविमुक्तात्मा यद्वानवलोकितम् ॥ ८ ॥ तदस्तु तव कल्याणप्रविश्यामुपात्तं देहमपह्वम् ॥ ९ ॥ कल्याणं वल्लताप्यकसरेण हि मत्पिपा ॥ तत्प्राप्तं मौक्तिकार्थेण पूरयामास पूर्णधी ॥ १० ॥ तत्प्राप्तं पूरयामासौ ॥ आपादं मूलकं भक्त्या पूजयामास पूर्वजम् ॥ ११ ॥ अनुब्रज्या क्वदर्यं न स्वर्गेन्द्रालमिति बुवन् ॥ विष्टरादह क्षणेनैव गगनाध्वन्यदृश्यताम् ॥ निवृत्तां सौविहर्गेन्द्रोदुस्त्यजास गतिं सताम् ॥ १२ ॥ अन्योन्यमपि किस्मिन् विद्वत्तरगकहं बुधौ ॥ व्योम गतो हं मुष्टोदने मेरोः शृंगद्वये भवम् ॥ १३ ॥ सप्तर्षिर्महत्प्राप्य जायया परिपूजितम् ॥ याते रुतयुगस्यादौ पुरावर्षशतद्वये ॥ १४ ॥ स मेव परतत्रैवोपरिभूयत ॥ १५ ॥ मध्ये त्रेतायुगस्यास्य जातस्त्वरिपुमद्वनम् ॥ पुनरथाष्टपरापितस्य गम्यते ॥ पूषजश्चितनम् ॥ १६ ॥ हे स्वर्गेन्द्र अनुब्रज्या लक्षणेन क्वदर्येन प्रयेण अलमिति बुबुधन् इहाश्रुत उद्धीनम् ॥ १७ ॥ सरोधितो निर्बन्धितम् ॥ १८ ॥ सरोधितो निर्बन्धितम् ॥ १९ ॥ आकाशपापुण्ड्रसमं कालमाह ॥ याते इति ॥ २० ॥ २१ ॥ गृह्यन्ते मेरोः ॥ २२ ॥

परापितस्य गम्यते ॥ पूषजश्चितनम् ॥ १६ ॥ हे स्वर्गेन्द्र अनुब्रज्या लक्षणेन क्वदर्येन प्रयेण अलमिति बुबुधन् इहाश्रुत उद्धीनम् ॥ १७ ॥ सरोधितो निर्बन्धितम् ॥ १८ ॥ सरोधितो निर्बन्धितम् ॥ १९ ॥ आकाशपापुण्ड्रसमं कालमाह ॥ याते इति ॥ २० ॥ २१ ॥ गृह्यन्ते मेरोः ॥ २२ ॥

उपसहरति ॥ इतीति ॥ २० ॥ इतीति ॥ इतिदमामुभेभुशुद्धस्यत्कथाय प्रविचारयिव्यतिसद्हास्मिन्नेवशरीरेभवाजन्मादयस्तद्वैर्बहुलाअतएवाकुलायेजीवासौरास्थि
ताइतिदमाप्रसिद्धामसत्सरितमायानदीतिरिष्यति ॥ प्रसभमितिपौरुषप्राधान्यद्योतनार्थम् ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०सप्तविंशतितमः
सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ॥ आख्यायिकाभिसवधोदेहानियतिवर्णनम् ॥ आपातभातिमात्रत्वेद्देवश्चात्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ वर्णितायाभुशुडाख्यायिकायाः प्रकृतोपदेशमव
धदर्शयति ॥ एवमित्यादिना ॥ १ ॥ प्राणाभ्यासोत्रप्राणस्यनिरोधउपास्तिवर्तपूर्विकाम् ॥ महार्णवइतिविपुलससारोनिगीर्याव्यवसितः ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणापानावलोकि
मिलितोभूदुशुंडोमेतथैवाजररूपवान् ॥ इतिसंकथितंचिन्त्रंभुशुंडोदंतमुत्तमम् ॥ श्रुत्वाविचार्यैवांतयद्युक्तंतसमाचर ॥ २० ॥ ॥ श्री
वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इतिमुमतिभुशुंडसत्कथांयोविमलमतिःप्रविचारयिव्यतीह ॥ भवभवबहुलाकुलास्थितांसप्रसभमसत्सरितंत
रिष्यतीति ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे०मोक्षोपायेपुनि०पू०भुशुंडोपाख्यानसमाप्तिर्नामसप्तविंशतितमःसर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवंभुशुंडवृत्तांतःकथितस्तेमयानघ ॥ अनयाप्रज्ञयातीर्णोभुशुंडोमोहसंकटात् ॥ १ ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यस्वप्राणा
भ्यासपूर्विकाम् ॥ भुशुंडवन्महाबाहोभवतीर्णमहार्णवः ॥ २ ॥ यथाज्ञाननयोगेनसतताभ्यासजन्मना ॥ भुशुंडःप्राप्तवान्प्राप्यंतथासाद
यतत्पदम् ॥ ३ ॥ असक्तबुद्धयःसर्वेभुशुंडवदवस्थितिम् ॥ प्राप्नुवंतिपरेतत्त्वेप्राणापानावलोकिनः ॥ ४ ॥ एताविचित्राभवताश्रुताविज्ञा
नदृष्टयः ॥ इदानींधियमालंब्ययथेच्छसितथाकुरु ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भगवन्भवताभूमिभास्वताज्ञानरश्मिभिः ॥ हार्दमुद्दाम
दौरात्म्यंप्रमृष्टमखिलंतमः ॥ ६ ॥ प्रबुद्धाःस्मःप्रबुद्धाःस्मःप्रविष्टाःस्मःस्वमास्पदम् ॥ स्थिताःस्मोज्ञातविज्ञेयाभवंतोत्यपराइव ॥ ७ ॥
अहोभुशुंडचरितंपरंविस्मयकारकम् ॥ भगवन्भवताप्रोक्तमुत्तमार्थावबोधनम् ॥ ८ ॥ भुशुंडचरितेब्रह्मन्नेतस्मिन्कथितेत्यय ॥ यच्छ
रंगगृहंप्रोक्तंमांसचर्मोस्थिनिर्मितम् ॥ ९ ॥ तत्केननामरचितंकुतोवातत्समुत्थितम् ॥ कथंवास्थितिमायातंकोवातत्रावतिष्ठते ॥ १० ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ परमार्थावबोधायदोपापाकरणायच ॥ शृणुराघवतत्त्वेनवक्ष्यमाणमिदंमया ॥ ११ ॥ अस्थिस्थूणंनवद्वारंरक्तमां
सावलेपनम् ॥ शरीरसदंनरामनेकेनचिदिदंरुतम् ॥ १२ ॥

नःउक्तोपास्तिशीलाः ॥ ४ ॥ यथेच्छसियोगपूर्विकामुपास्तिपूर्विकावास्त्रात्प्रतिष्ठांतथाकुरु ॥ ५ ॥ स्तायोगोपास्तीत्बुद्धपदेशश्रवणादेवस्यस्यतत्त्वबोधःसिद्धइतिसूचयन्
राम कथाप्रसंजितेदेहेहस्यरूपमेवजिज्ञासमानपृच्छति ॥ भूमिभास्वताभूमाववतीर्णनसूर्येण ॥ उद्धामानिदौरात्म्यानिअनात्मस्वात्मत्वदर्शनानितस्ययुक्त
दुश्चेष्टितानिचयस्मात्तथाविधहार्दंतमः ॥ ६ ॥ अपराद्वितीयाभवतइव ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कर्तुर्निमित्तस्यस्थितिप्रकारस्यतदत स्थस्यस्यामिनश्चप्रश्नाः ॥ १० ॥ ११ ॥ तत्रा
यस्योत्तरमाह ॥ अस्थीनि ॥ १२ ॥

नर्वाभरोत्सवेहस्यनिमातायुतिपुराणाभ्याधिकामसिद्ध जीबलुत्सवमोपभागायास्यानिमापकलौक्यमपलप्येतैतद्वाह ॥ आभासमाधमिति ॥ इत्यमेवविनैषनिर्मातारमि
त्ययानहिजलेचद्राभातोनिमातारमेयक्षेत्रेनार्यैर्मिरिककल्पितद्वितीयचद्रविषमस्तद्वदित्यर्थ ॥ ईश्वरस्यनिर्मातृत्वतुष्ठीतनमुत्थम् ॥ पुरुषनि श्रुतितट्टांतदरानात् ॥ जीष
स्वनिमापयितृत्वमपितया अपुष्टिपूर्वत्वादनिटनिमापणायोगोक्तिभाष ॥ १३ ॥ वेहस्यमिष्यात्वतुष्ठीतिकालभाषस्थितिकत्याच्चद्रद्वित्ववेवसिद्धिमित्याह ॥ द्विचदेति। चद्र
द्वित्वद्विचद्रानस्यविधौसप्येवभवतिनान्यदा वेहोपिहियस्माभयेव बलुतलुसैवेसेकएवैदुरित्यन्वय ॥ १४ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वेहेति ॥ परमाथसवधिधानकतयाउपवा
रास्तत् ॥ १५ ॥ अस्त सत्वन्मिति ऋट्टातभाह ॥ स्वमइति ॥ मुधामिष्येव ॥ वृद्धवविधौवृद्धवप्रीतिस्त्वे ॥ इतरद्विधौशुद्धात्ववर्गनसत्वे ॥ अलभ्यगृष्णकोवक्षम् ॥ १७ ॥

आभासमात्रमेवमित्यमेवावभासते ॥ द्विचंद्रविभ्रमाकारसटसच्चव्ययस्थितम् ॥ १३ ॥ द्विचंद्रदर्शनविधौचद्रद्वित्वसदेवहि ॥ वस्तुत
श्चेकएवैदु स्थितादेहस्यैवहि ॥ १४ ॥ देहप्रत्ययकालेहिदेहोयसमवस्थित ॥ असन्नेवचसत्तस्माद्योक्त सदसदालम्क ॥ १५ ॥ स्वप्न
स्वप्नावयोध संस्वन्यदासमुधैवहि ॥ वृद्धोयुद्धदविधौसत्योमिष्यैवचान्यदा ॥ १६ ॥ देहोदेहविधौसत्योत्यसत्यइतरद्विधौ ॥ प्रतिभास
विधौतावज्जलसदसदन्यदा ॥ १७ ॥ प्रतिभासविधौदेहसन्नसन्नान्यदास्मृत ॥ आभासमात्रमेवेदमित्यसप्रतिभासते ॥ १८ ॥ अय
नामादमित्यंतगृहीतमननस्थितम् ॥ मासास्थिमयनिमाणदेहोहमिति विभ्रमम् ॥ १९ ॥ त्यजसकल्पनिर्माणदेहा मतिसहस्रश ॥ सुख
तल्पगतेयनस्वप्नदेहेनदिकृत्तान् ॥ २० ॥ परिभ्रमसिहेरामसदेहलोक्कसस्थित ॥ जागरायामनोराज्येयनस्वर्गपुरांतरम् ॥ २१ ॥ परिभ्र
मसिमेरुवासदेहलोक्कसस्थित ॥ स्वप्नेष्वपिचय स्वप्नजनयेनमहीतटान् ॥ २२ ॥ परिभ्रममिहेरामसदेहलोक्कसस्थित ॥ मनोराज्यम
नोराज्येमहद्विभवभूमिषु ॥ २३ ॥ परिभ्रमसियेनहसदेहलोक्कसस्थित ॥ गतेदेहमनोराज्येयाविचित्राजगक्रिया ॥ २४ ॥ प्रकरोपिम
हावाहोतेदंशलोक्कसस्थिता ॥ विलासिन्यानुरागिण्यायेनसकल्पकांतया ॥ २५ ॥ निर्दयिामिहेनसदेहलोक्कसस्थित ॥ एतेरामयया
देहामनस सदसन्मया ॥ २६ ॥

प्रतिभासविधौविभ्रमप्रधितार्यनिगमनत्वानौनरुस्यय ॥ १८ ॥ आभासभाषतामुपपादयत्प्रविभ्रमानत्याजयति ॥ अयमिति ॥ प्राग्वहीतदेहाकारमनमेवसस्कारवा
क्यालुन पुनर्देहाकारेणस्थितम् ॥ १९ ॥ त्यजतिपूर्वाभ्ययि ॥ सकल्पनिर्माणदेहानेवोदात्तत्यतेयामसत्यतादर्शयति ॥ सुखतत्पगतदस्यादिना ॥ २० ॥ जागरायोजगरे ॥ छा
दमधीत्यय ॥ २१ ॥ २२ ॥ मनोराज्यांत कल्पितेमनोराज्यनिरसहृतीपुषिभ्रमभूमिषु ॥ आम्भूत समानाधिकरणजातीययोरीत्यात्वेकमन्येनभावच्छादित ॥ महतामिदं च
द्वितीयाविभ्रमभूमिषु ॥ २३ ॥ गते कल्पनादिकयमनुवर्तिनि ॥ २४ ॥ २५ ॥ निर्दयिसाधोगसुखंयासीतियोग्यतयावचनमायकालोक्ति ॥ एवमविष्यारम्भमनोराज्येदेहा
अप्युदाहायः ॥ तेभूमिष्यात्वसांकात्यिकत्वादेर्निश्चितत्वात्पलुतदेहपिपथात्वसाधयति ॥ एतेइति ॥ २६ ॥

अहताभ्यासविषयेदेहेदृशितो न्यायो ममताभ्यासगोचरे धनादावपि समदृश्यायेनाह ॥ २७ ॥ यानुदेलादी स्वामादिवधर्म्यमुद्विष्ट सा चिगनुत्तिमात्रान्वनुमत्य
 लासाकल्पिकत्वादिप्रयुक्तेत्याशयेनाह ॥ दीर्घेति ॥ २८ ॥ अतएवास्त्यतस्वज्ञानेन वाध्यत्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ प्रबोधमिति ॥ २९ ॥ सम्यक् आत्ममात्रपरिशोधेन द्वय
 सि ॥ यथा अर्कोदये प्रबुद्ध स्वामार्थान्परयति तद्वत् ॥ ३० ॥ काचिदनिर्वचनीयामिथ्येवेत्यर्थः ॥ उक्तार्थे चानुगुणवृत्तिप्रकरणे विश्लेशकं सारयति ॥ यथेति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ऐ

तथैव तादृशाचारादेर्होयं मनसः स्मृतः ॥ इदं धनमयं देहो देशो यमिति विभ्रमः ॥ २७ ॥ तत्सर्वं चित्तवीर्यस्य संकल्पस्य विजृम्भितम् ॥ दीर्घं
 स्वप्नमिमं विद्धि दीर्घवाचित्तविभ्रमम् ॥ २८ ॥ दीर्घं वापि मनोराज्यं संसारं पुनंदन ॥ प्रबोधमप्यसि यदा परमात्मैच्छया स्वया ॥ २९ ॥
 द्रक्ष्यसि त्वंतदा सम्यगिदमर्कोदये यथा ॥ स्वप्नसंकल्पजालेन यथान्वैव जगत्स्थितिः ॥ ३० ॥ तथैव यं हि संकल्पकलनाकाचिद्वद्वि ॥ यथा
 पूर्वमयोत्यसिः प्रोक्ता कमलजन्मनः ॥ ३१ ॥ मनसः स्वयमेवांतः संकल्पकलनादृवा ॥ विनिर्घटनोपेतं मनस्तत्रात्तविभ्रमम् ॥ ३२ ॥
 संकल्पकलनामात्रं तथैव दमवभासनम् ॥ यथा कल्पित आभासो मनसो ज्ञानांगनः ॥ ३३ ॥ देहादिचिन्तिनो देहः स्थितो न्यस्तद्वदेव हि ॥
 प्राक्प्रवाहचिराभ्यस्तो वासनातिशयेन यः ॥ ३४ ॥ तथैव दृश्यते देहस्तथा कृत्यदयेन मः ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन संकल्पाल्पयमवचित् ॥ ३५ ॥
 अन्यथा भाव्यतरामभूचते तदिहान्यथा ॥ अयं सोऽहं ममायं न संसारद्विभाविने ॥ ३६ ॥ स्तयाया भाव्यतरामभावनादादयं भवः ॥
 भावितं तीव्रवगेन ये देवाशुतद्वद्वि ॥ ३७ ॥ सर्वत्र दृश्यते रामकंतिवात्यंतवद्भा ॥ अहर्वाद्युत्तिरभ्यस्ता च यान्वने पुद्गल्यते ॥ ३८ ॥ तथा
 यं भावनाभ्यस्तः संभारोप्यवलोक्यते ॥ यथान्वभावनौ द्विप्रमहर्चदवभासते ॥ ३९ ॥ तथैव दमन्यकालस्य मपि संलक्ष्यते स्थिरम् ॥ व्याम
 न्येव यथानापते मे दृश्यते सरित् ॥ ४० ॥ धराप्यविद्यमाना पिसं कल्प्यादृश्यते तथा ॥ दृश्यते द्विषु वैरूप्याद्यव्याजानि निपिच्छिका ॥ ४१ ॥
 तथैवैव जगद्दृष्ट्मी दुर्ज्ञानादवभासते ॥ दृश्यते समयादृष्ट्यानयव्याजानि निपिच्छिका ॥ ४२ ॥

द्वयोपाख्यानोक्तमपि स्मर्ते व्यमित्याह ॥ यथा कल्पितदने ॥ ३३ ॥ पूर्वदेहादुक्ताति काले वाचितीतो यो देहः ॥ ३४ ॥ तत्राह कृत्यदयेन तदाह मस्याममं च्या ॥ पौरुषेण प्रयत्ने
 न मनः प्रत्यगुख्यो कृत्यस्वामिदं शाने अयं देहजगदाकारः सकल्पश्चैव न न्ययः ॥ ३५ ॥ अन्यथा भाव्यतरामभ्यन्तरीनिर्गमः ॥ तत्तद्विद्वद्विद्वद्विद्वद्विद्वद्वि
 शेप ॥ ३६ ॥ तदेव हि दृष्टयनेन निरणान्वयः ॥ ३७ ॥ अद्विद्यावृत्तिव्यागति यथाभ्यस्ता ॥ ३८ ॥ निमगीमप्यस्य क्षणादिः अहर्निश दृष्टिकादयोऽवभासते ॥ ३९ ॥ स्थि
 रराश्वनम् ॥ व्योमनिमरुभूम्याकाशे ॥ सरित्पुनः पुनः ॥ ४० ॥ धराप्यविद्यमाना पिसं कल्प्यादृश्यते तथा ॥ दृश्यते द्विषु वैरूप्याद्यव्याजानि निपिच्छिका ॥ ४१ ॥
 तथैवैव जगद्दृष्ट्मी दुर्ज्ञानादवभासते ॥ दृश्यते समयादृष्ट्यानयव्याजानि निपिच्छिका ॥ ४२ ॥

भीतरपि स्वस्वस्वेषु स्वमनोराज्यकल्पितहस्तिव्याघ्रादिषु ॥ सभयभयम् ॥ ४३ ॥ स्वप्नाव आत्मा ॥ सप्रतिबहिर्मुखवशायाय ॥ ४४ ॥ यद्विभेति तदपि भयार्कनिर्दिष्टास्वा
 लम्पतिरिक्तमस्तीत्यर्थः ॥ य विभेति स एवार्कचिस्वरोप्यो विवेचनीयः ॥ ४५ ॥ अयमभयाविलक्षणमोह आद्यभयशुद्धालमिनदृश्यते ॥ तथाचमुच्यते ॥ यम्यदप्यभ्यालिकस्मा
 न्नुविभेतीति ॥ ततएवास्यभयवीयाय कस्माद्भावेऽप्यन् द्वितीयादिभयं भवतीति ॥ केन तन्नुपायेनात्मा शुद्धातिताया ॥ सम्यगिति ॥ स्वप्नाव आत्मा ॥ ४६ ॥ पुनरशुद्धिप्राप्ति
 र्भक्तिवारयति ॥ नेति ॥ स्वप्नावत क्रीडनयोऽस्यातापतयायद्वीर्ततापाविनात्स्वरूपाभिष्यक्तौ पुनलाचत्वमिवेत्यर्थः ॥ कुनोऽस्य दर्शनमायाच्छुद्धिरिति चेद्दृश्यमलस्याभासमाधत्वा
 रित्याह ॥ आभासमात्रमेवेति ॥ ४७ ॥ इति अस्माद्धतो सम्यगालोकनयेवाभ्यकलनायाऽस्यागोविक्तचित्तिरिति विबुधिरिति पूर्वेषां भय ॥ सम्यगीक्षणतर्हि कीदृशतयाह ॥ मरण
 सम्यग्दृष्ट्या जगद्दुष्मीलयेयं नावभासते ॥ भीकरभ्येतिनयया स्वसफल्यपुंसं भ्रमम् ॥ ४८ ॥ स्वसकल्ये हि मसारेन तयैति भयं सुधी ॥ स्व
 एव हि स्वभावो यमित्यसप्रतिभासते ॥ ४९ ॥ संसारसरणिस्थित्या कस्मात्कात्रविभेति किम् ॥ स एव किंचित्सशोध्यः शुद्ध्या विमलताग
 ते ॥ ५० ॥ तस्मिन् न ह भ्यन्ते राममोहोऽयं जगत स्थित ॥ सम्यगालोकमात्रेण स्वभावः शुद्धिमुच्छति ॥ ५१ ॥ न गृह्णाति मलभूयस्तत्त्वमि
 व कांश्चनम् ॥ आभासमात्रमेवेदं न सन्नासजगद्भयम् ॥ ५२ ॥ इत्यन्यकलनात्याग सम्यगालोकनं विदुः ॥ मरणजीवितं स्वर्गो ज्ञानम
 ज्ञानमेव च ॥ ५३ ॥ विदाभासाहतेनास्तीत्येकता सम्यगीक्षणम् ॥ त्वमहंतादिससारहृतिमेनदिशोक्ष ॥ ५४ ॥ सर्वस्वाभासमेवेति स
 न्यगालोकनं विदुः ॥ सदसन्मयसंसारियया भूताय दर्शनात् ॥ ५५ ॥ नास्तमेति न चोटे निसम्यगालोकनाम्न ॥ निर्णयिसवभावानाम
 सत्वसत्त्वमेव च ॥ ५६ ॥ निष्कार्मशांतिमभ्येतिसम्यगालोकनाम्न ॥ न निर्दति न च लौति न ह्यति न शोचति ॥ ५७ ॥ शीतलां सत्यता
 मेति सम्यगालोकनाम्न ॥ अवश्यमेव मर्तव्यं सर्वैरिव हियधुभिः ॥ ५८ ॥ इति यधुवियोगोपुकिं दयापरितप्यसे ॥ अवश्यमेव च मयाम
 तं ध्यमिति निश्चयः ॥ ५९ ॥ इत्यात्ममरणप्राप्तौ किमुधापरितप्यसे ॥ अवश्यमेव आतेन किंचित्सुविभवादि कम् ॥ ६० ॥

मित्यादिता ॥ ६० ॥ चिराभासाद्यलकाशादृते विनापुण्यद्व्यामालीत्येकता चिन्मात्रपरिशेषः फलत सम्यगीक्षणमित्यर्थः ॥ त्वतास्वातिरिक्तेतनता ॥ अहंतास्वदेहमात्रपरि
 च्छिन्नमेतनता ॥ आदिपदास्वताहताभिमानविषयआध्यात्मिक कार्यकारणफलताय संसारयत्यात्मानं लोकोत्तरेषु विषयेषु च यथतीतिसारोपि पयकलापस्तदाधारावरावि
 राधेति सर्वदृश्यजातयमेतत्त्वमधि न पुण्यकूनसति किन्तु स्वाभासस्वरूपात्त्वस्वरूपमेवास्तीत्यन्वयः ॥ ६१ ॥ सम्यगालोकनफलमाह ॥ तदसंन्ययेति ॥ सद्ब्रह्म असतीमायात
 दुःप्रयोपानाके ॥ ६२ ॥ असत्त्वमात्रम् ॥ सत्त्वमधिष्ठानसम्याप्रपरिशेषम् ॥ ६३ ॥ निष्कामताप्रकाशमत्वा इकायम् ॥ ६४ ॥ शीतलामपरातितापप्रयाय ॥ स्वस्य मुक्तावपि
 बंधुजनानां पतिवत्तेलवीयराणां दिदरं न जलापोदुर्बलमाह ॥ अक्षययेवेत्यादिता ॥ ६५ ॥ अक्षययेवेत्यादिता ॥ ६६ ॥ अक्षययेवेति ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

॥ ५६ ॥ आपत्तदरिच्यदुर्दशाया ॥ अथदेवआयाताभवत्वेव ॥ बृहत्तिवर्धते ॥ ५७ ॥ असदपिसदैवअसदैवनकदाचित्त्वमापन्नमितिमायाविक्रियाविक्रियमात्रात्मकेय
पंचकिमन्यदस्तिरिद्व्यतेदित्यर्थः ॥ ५८ ॥ अहअहकारात्मानास्मि ॥ ५८ ॥ चित्रात्कामकर्मवासनाविद्यादोषादुत्थः ॥ चिदाभासश्चित्तकाशः ॥ अंगेतिकोमलामव्रणे ॥
॥ ६० ॥ येनिष्ठेउदकफलेनिमित्तभूतेयस्मिन्परितापेइतिक्रियाविशेषणम् ॥ ६१ ॥ अनुत्तमपदेस्थितोब्रह्मवित्तसर्वभावेषुनाशातावाधपरिशिष्टांपरतांब्रह्मतामेवआदत्तेस्वीक
रोतिनप्रतीतिकालिकीत्वात्ताम् ॥ यथातिन्तिरीनीडनिर्माणायतृणानांमूलतः खरभागान्परित्यज्यमृद्धीनृणकोटिमेवादत्तेतद्वदित्यर्थः ॥ ६२ ॥ एतदर्थससारस्यखरभागपरिहाराय
प्राप्तव्यंपुरुषेणेतिहर्षस्यावसरोहिकः ॥ सर्वस्यैवहिंसारेनरस्यव्यवहारिणः ॥ ५६ ॥ अर्थायाताभवत्यापच्छोकस्यावसरोहिकः ॥ बृंह
त्युदेतिस्फुरतिबुद्बुदौघइवार्षवे ॥ ५७ ॥ इदं हिजगतांजालकिमत्रपरिदवना ॥ सत्सदेवसदैवतदसदेवासदेवहि ॥ ५८ ॥ क्रियावैचित्र्य
मात्रेनुकिमन्यपरिदव्यते ॥ नाहमस्मिन्चाभूवंभाविष्यामिनसोधुना ॥ ५९ ॥ देहोयंचित्रदोषोत्थः किमन्यत्परिदव्यते ॥ देहाच्चिदन्यएवा
हंचिदाभासस्तदंगेह ॥ ६० ॥ कौतौमेसदसद्भावौयन्निष्ठंपरितप्यते ॥ इतिनिश्चयवत्त्वांतंसम्यग्ज्ञानालमनोभुनेः ॥ ६१ ॥ नास्तमेतिनचो
देतिनशांतंपरितप्यते ॥ परतामेवनाशातामनुत्तमपदेस्थितः ॥ ६२ ॥ आदत्तेतिन्तिरीमृद्धीतृणकाटिमिवामलाम् ॥ एतदर्थमसत्येस्मि
न्नास्याकार्यामनागपि ॥ ६३ ॥ सूरज्वेववलीवद्बोव्यतेजंतुरास्थया ॥ अतस्त्वयाहृदमिदमितिनिर्णयवृद्धितः ॥ ६४ ॥ आस्थारहित
याबुद्ध्याविहर्तव्यमिहानघ ॥ कर्तव्यमेवकर्तव्यमकर्तव्यमुपेक्ष्यते ॥ ६५ ॥ आस्थानास्येपरित्यज्यलीलयैवमहाधिया ॥ आभासमात्र
मेवेदयस्यचप्रतिभासते ॥ ६६ ॥ सौजतःशीतलतामेतिदिनातेभुवनंयथा ॥ प्रतिभासंपरित्यज्यपदार्थपटलव्रजे ॥ ६७ ॥ आभासमात्र
सामान्यमिदमालोकयानघ ॥ आभासमात्रकंरामचित्तामशकलंकिनम् ॥ ६८ ॥ ततस्तदपिसंत्यज्यनिराभासोभवोत्तम ॥ चिदाका
शमयोनित्यंसर्वगःसर्ववर्जितः ॥ ६९ ॥ आभासस्यपरित्यागेभवस्येकांतनिर्मलः ॥ नाहमस्मिन्मेभोगाः सत्याइत्यभिभाविते ॥ ७० ॥
नेदमांडवंरंयर्थमनर्थायावभासते ॥ अहमेवहिवासर्वचिदित्येवंविभाविते ॥ ७१ ॥ नेदमांडवंरंयर्थमनर्थायावभासते ॥ दर्शनद्वयम
प्येतत्सत्यमत्यंतसिद्धिदम् ॥ ७२ ॥

म् ॥ ६३ ॥ इदमयभूतब्रह्मइतिउक्तयुक्त्यानिर्णीय ॥ ६४ ॥ तर्हि किमास्थापरित्यज्ययथेष्टाचरणकर्तव्यमेत्याह ॥ कर्तव्यमेवेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ लीलयाअश्रमेण
॥ ६६ ॥ दिनातेसौरतापोपरमे ॥ सर्वानुगतसन्मात्रदर्शनेउपायमाह ॥ प्रतिभासमिति ॥ विशेषाकारमित्यर्थः ॥ पदार्थानिपंचभूतानापटलंसमूहस्तदात्मकेघटश्टादिविषयव्रजे
॥ ६७ ॥ चित्तस्यआमर्शेनविशेषकल्पेनेनकलंकिनमभूदितिशेषः ॥ ६८ ॥ तत्सन्मात्ररूपमाभासमपिसत्यज्यस्यात्मव्यतिरेकबुद्ध्यात्यक्त्वा निराभासस्त्रिपटीशून्यः सर्वगः पूर्णः ॥ ६९ ॥
निराभासतासिद्धुपायभूतचित्तनद्वयमाह ॥ नाहमित्यादिना ॥ अभितोभाविर्तेचित्तेसति ॥ ७० ॥ चितिसर्ववाधचित्तनंसर्वस्यचिदात्मभावचित्तनवेतिद्विचित्तने ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

ऐच्छिकसमुच्चयेप्यनयोर्न विरोधः फलतः ऐक्यस्यादित्यायेनाह ॥ ७३ ॥ रागादिवोपक्षयस्येत्येवार्थितमद्वयसफलनाम्यस्मिन्मित्याह ॥ कुर्वित्यादिना ॥ रागा
 रिक्षयमेवमथानफलः सौमि ॥ यत्किंचिदिति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ पदस्थितियम् ॥ ७७ ॥ किनामदु खफलमितीरोपः ॥ शास्त्रशालिनोपिभूत्वेतिरोपः ॥ ७८ ॥ तेजना ॥ ते
 अल्पप्रतिज्ञानशुभाः ॥ एवार्थेदेशाच्च ॥ रागद्वेषकमसमूलमाह ॥ मदनमिति ॥ अन्यत आन्यस्मारवरायसाधनप्रवादास्यकम् ॥ ७९ ॥ इतिद्वयलब्धनटधनाविधिययेअ
 भिनिवेशात्तद्वद्वर्णार्थबभूधनादित्येववहारेदालक्षणारागद्वेषयोः कथा केमुच्छादित्यर्थः ॥ कुल्लुच्छालमाह ॥ धनानीत्यादिना ॥ ८० ॥ मियविषयभावेनअप्रियाभावेनचअत्र
 यदेकमेतयोर्नसिरम्यतद्रामसंश्रय ॥ द्वाभ्यामेवायैवैताभ्यार्दरानाभ्यामिहानघ ॥ ७३ ॥ विहरन्कुरुकल्याणरागद्वेषपरिक्षयम् ॥ य
 किंचिदुदितलोकयत्रमस्यथवादिवि ॥ ७४ ॥ तत्सर्वप्राप्यतेरामरागद्वेषपरिक्षयान् ॥ रागादिहतयाबुद्ध्यायाहग्रामविषेष्टितम् ॥ ७५ ॥
 तत्तदेवप्रयात्याशुमदानाविपरीतताम् ॥ द्वेषवोषोमिरुद्रासुगुणाश्चित्तवृत्तिषु ॥ ७६ ॥ पर्वकुर्वतिदग्धासुस्यलीपुहरिणाहव ॥ रागोद्वे
 पश्चसर्गोद्वेनविलीनोमनोविलो ॥ ७७ ॥ आस्यकल्पतरोस्तस्मात्किनामांगनलभ्यते ॥ येहिर्ब्राह्मा स्वनियताविटग्धाशास्त्रशालिन ॥ ७८ ॥
 रागद्वेषमयास्तेवेजनुकालेधिगल्लुतान् ॥ मदनमुक्तमन्येनधनन्यक्तमयान्यत ॥ ७९ ॥ इतिसव्यवहारेहा केरागद्वेषयोश्चमा ॥ धना
 निधधवोमित्रपुनरायातियातिच ॥ ८० ॥ किमेतपुनरप्राज्ञोरन्यतेवाविरज्यते ॥ प्रावाभावभवामोगा मायेयंपारमेश्वरी ॥ ८१ ॥ स
 साररचनामवसिक्तपातयत्यलम् ॥ नधनजननात्मासत्यराघववस्तुत ॥ ८२ ॥ मित्येवमित्यावसितमितोदपरिलक्ष्यते ॥ आद्यं
 तयोभ्रममन्मथ्येप्यस्यिरमाधिमन् ॥ ८३ ॥ कथमितिर्निप्राज्ञोत्यन्यकल्पितस्वदुमे ॥ एरुनकल्पिताखेस्त्रीमुक्तेतादुरगोपर ॥ ८४ ॥
 इतीयमगमसाररचनातेनमाश्रम ॥ मृत्ताजर्वजवीभावमिममाततमाकुलम् ॥ ८५ ॥ गधवपुरनिमाणविलाभेनसमविदु ॥ स्वप्न
 संकल्पपुरवटसेवेदमुत्थितम् ॥ ८६ ॥ सर्वत्रसंस्यमेवेदसुपुममिवविध्युतम् ॥ परिपश्यसिससारदीर्घस्वप्नपुरदुमम् ॥ ८७ ॥ अज्ञान
 निद्रालुठनस्वभावात्मकमच्युतम् ॥ ससारस्वप्नसंश्रांतोभवानयमिहस्थित ॥ ८८ ॥ तदेनां विततांनिद्रांघनाज्ञानमयात्मिकाम् ॥ त्यजा
 लक्ष्मीमिवावाप्तनिधानं पुरुषोत्तम ॥ ८९ ॥

स्याभोगोयस्याम् ॥ ८९ ॥ सप्तकलपटम् ॥ ८२ ॥ इतिषट्पमाणयुक्त्यामित्येववसितमित्येवपरिलक्ष्यते ॥ तौर्यत्तिमाह ॥ आद्यतयोरिति ॥ आद्यतयो पूर्वोत्तरकालयो ॥
 अस्थिरमसरात्तरभावविकारपलम् ॥ ८३ ॥ तुच्छेससारद्वितीयेध्याग्यत्वेदोतमाह ॥ अन्येत्यादिना ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ विदु प्राज्ञा ॥ ८६ ॥ कल्पनाया सबभसमवादिपिष्टा
 नचिन्मद्विषयसवभसम्यम् ॥ निच्यतस्वमादिभाषापन्नसुपुममिव ॥ ८७ ॥ अच्यतमजसानस्युत्तम पूर्वमिष्यि ॥ जवानसुभवास्तेएननिद्रांत्वयेत्यसाराह ॥ ८८ ॥
 १ मास्त्राविमियतादिति कश्चिन्माह

चिदाभासंचितकाशम् ॥ १० ॥ ११ ॥ मया मेघस्थानीयेन ॥ सुशब्दपदं श्लेषाद्गर्जनमप्याह ॥ १२ ॥ अथैवप्रकटोबोधोयस्यतथाविधः सत्सत्यस्यतत्त्वमालोक्य ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ उपसहरति ॥ परिगलितेति ॥ सुसारसुषुप्तमिवसौम्यानिर्विषेपादृष्टिर्यस्यतथाविधस्त्वददित्यापरोक्षमतिविततब्रह्मेवासिअत सुशुद्धयेसमुपशमात्मनितस्मिन्नेवसमा
 हितस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रात्ययप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणेपू० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ रामस्यबोधाद्विश्रान्तिः पुनरुक्तार्थविल

रः ॥ कैलासेप्राक्शिवेनेत्यस्योपदेशश्चकीर्त्यते ॥ १ ॥ इत्थसानुग्रहश्रीवसिष्ठेनोपदेशत्रयमत्कारै प्रतिबोधितस्यश्रीरामस्य अन्येपाचश्रोतृणातत्त्वसाक्षात्कारोदयेनमुहूर्तार्थस्यह

प्रबोधमेहिपश्यस्वमात्मानमुदितंसदा ॥ निर्विकल्पचिदाभासंप्रातःपद्मंरविंयथा ॥ १० ॥ प्रबुद्धास्वप्रबुद्धास्वपुनःपुनरयंमया ॥ प्रबो
 द्यासेमहाबाहोपश्यात्माकमनामयम् ॥ ११ ॥ मयैतेनाभिवृष्टेनशीतेनज्ञानवारिणा ॥ सुशब्दशालिनारामद्वयनेनैवासिबोधितः ॥ १२ ॥

बोधमासादयपरंप्रबोधोद्यैवराघव ॥ सत्यमालोक्यालीकृत्यक्लेमंजागतंभ्रमम् ॥ १३ ॥ नतजन्मनतेदुःखंनदोपास्तेनेतेभ्रमाः ॥ स
 र्वसंकल्पमुत्सृज्यतिष्ठात्मनिसुसंस्थितः ॥ १४ ॥ परिगलितविकल्पदोषजालस्त्वमसिसुसारमुपसौम्यदृष्टिः ॥ अतिविततमिदंमुशुद्धये
 त्वंसमुपशमात्मानितिष्ठेहमहात्मन् ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० परमार्थयोगोपदेशोनामाष्टाविंशतितमःसर्गः ॥ २८ ॥

श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्याकर्णयतिस्वस्यसमचेतसिराघवे ॥ विश्रान्तेस्वात्मनिस्वरं परमानंदमागते ॥ १ ॥ तत्रस्येवपुत्रसर्वपुतेपुपश
 मशालिपु ॥ राघवस्यात्मविश्रान्तिः स्थित्यर्थवचनानुवृत्तम् ॥ २ ॥ विरराममुनेर्वारिसस्येष्वंबुधरादिव ॥ अथयातेमुहूर्तोर्धराघवेप्रतिबो
 धिते ॥ ३ ॥ पुनराहतेमैवार्थवसिष्ठोवदतांवरः ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामसम्यक्प्रबुद्धासिस्वात्मानमसिलब्धवान् ॥ ४ ॥ एवमेवा

वलंब्यार्थंतिष्ठेहपदंक्रुथाः ॥ इदंसंसारचक्रं हिनाभौसंकल्पमात्रके ॥ ५ ॥ संरोधितायां वहनाद्रघुनंदनरुद्धते ॥ क्षोभितायां मनोनाभ्या
 मिदंसंसारचक्रकम् ॥ ६ ॥ प्रयत्नाद्रोधितमपिप्रवहत्येववेगतः ॥ परंपौरुपमास्यायत्रलंप्रज्ञांचयुक्तिः ॥ ७ ॥ नाभिसंसारचक्रस्य
 चित्तमेवनिरोधयेत् ॥ प्रज्ञासौजन्ययुक्तेनशास्त्रसंवलितेनच ॥ ८ ॥ पौरुषेणनयत्प्राप्तंनतत्कचनलभ्यते ॥ दैवैकपरतांत्यत्कावालबोधो

पकल्पिताम् ॥ ९ ॥ निजंप्रयत्नमाश्रित्यचित्तमादौनिरोधयेत् ॥ आविरिंचात्प्रवृत्तेनभ्रमेणाज्ञानरूपिणा ॥ १० ॥

पविश्रातिसमाधिनानिष्कंपस्थितिश्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतीत्यादिसार्धेना ॥ तत्रस्येवमुत्सालनिश्चिन्तितेप्यतिविश्रान्तिविश्रान्तिविश्रान्तिमेनयोज्यम् ॥ मुनेर्वचनामृतं विरामे
 तिपरेणाचयः ॥ २ ॥ यथादृष्टितपितेषुसस्येषुअंबुधराद्वारिविरमतिद्वद्वेोधितेसमाधेर्बुध्यथापितेअथाद्विसिष्ठेनैवेतिगम्यते ॥ ३ ॥ पुनस्तेमैवार्थदृढीकारायाहेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अ

र्थपरमार्थमात्मतत्त्वम् ॥ इहमसारेपदस्थितिमाकृथाः ॥ तत्रोपायमाह ॥ इदमिति ॥ ५ ॥ क्षोभितायां रागाद्वेपादिना विक्षेपप्रापितायाम् ॥ ६ ॥ पौरुषअभ्यासैवराग्यदाढ्यं
 लक्षणम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

एच्छिकममद्येय्यनयोर्नविरोधः फलतएकद्रव्यादित्याशयेनाह ॥ ७३ ॥ रागादिदोषद्वयवत्येव धितमद्वयसफलनाम्यस्मिन्नित्याह ॥ कुर्वित्यादिना ॥ रागा
 विसयमवधानफलः स्तोति ॥ यत्किञ्चिदिति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ पदस्थितिम् ॥ ७७ ॥ किनामदुःस्वफलमितिशेषः ॥ शास्त्रशालिनोपिभूतैतिरोधः ॥ ७८ ॥ तेजना ॥ ते
 अरण्यपक्षिदामुका ॥ एवार्थवैशेषः ॥ रागद्वेषकमसुलभाह ॥ मद्धनमिति ॥ अम्यतः अम्यस्मादवस्थापसाधनप्रमादास्यकम् ॥ ७९ ॥ इतिवत्यलक्ष्यमष्टधनाद्विधियेय
 त्रिनिवेशाद्वैशेषार्थवधधनादिसिध्यबहोरेकलक्षणारागद्वेषयोः कया केनुच्छादित्यय ॥ कुलसुच्छालभाह ॥ धनानीत्यादिना ॥ ८० ॥ प्रियविषयभावेनअप्रियाभावेनअप्र
 यदेकमेतयोर्नसिरस्यतद्रामसश्रयः ॥ द्वाभ्यामेवाथैवैताभ्यादरिनाभ्यामिहानघ ॥ ७३ ॥ विहरन्कुरुकल्याणरागद्वेषपरिसयम् ॥ य
 र्किंचिदुदितलोकैक्यमस्यपवादिवि ॥ ७४ ॥ तत्सर्वप्राप्यतेरामरागद्वेषपरिक्षयान् ॥ रागादिद्वैतयामुद्ध्यायाहग्रामविधेष्टितम् ॥ ७५ ॥
 तत्तदेवप्रयात्याशुमुद्धानाविपरीतताम् ॥ द्वेपदोषोर्भिरुद्धासुनगुणाध्वित्तवृत्तिषु ॥ ७६ ॥ पदकुर्वन्तिदग्धासुस्यलीपुहरिणाहव ॥ रागद्वे
 पश्चसर्पद्वौनविलीनीमनोविले ॥ ७७ ॥ आयस्यकल्यतरोस्तस्मात्किनामागनलभ्यते ॥ येहित्राज्ञा स्वनियताविदग्धाः शास्त्रशालिन ॥ ७८ ॥
 रागद्वेषमयात्नेवैजबुकात्नेधिगल्लुतान् ॥ मद्धनमुक्तमन्येनधनत्यक्तमयान्यत ॥ ७९ ॥ इतिसव्यवहारेहा केरागद्वेषयोः क्रमा ॥ धना
 निधवोमित्रपूनरार्यातिर्यातिच ॥ ८० ॥ किमेतपुनर प्राज्ञोरव्येतेवाविरज्यते ॥ भावाभावभावभागीगामयेयपारमेश्वरी ॥ ८१ ॥ स
 साररचनामवाप्तसक्तपातयत्यलम् ॥ नधननजानात्मासत्यराधवस्तुत ॥ ८२ ॥ मिथ्यैवमिथ्यावसितमिनीटपरिलक्ष्यते ॥ आद्य
 तयोः सवममन्मध्यस्थिरमाधिमन् ॥ ८३ ॥ कथम्रातिरितिप्राज्ञोद्वैतकल्पितस्वद्वुमे ॥ एकैककल्पिताखेक्षीमुक्तेतादुरगोपर ॥ ८४ ॥
 इतीयमगमसाररचनातेनमाश्रम ॥ भूताजवंजवीभावमिममाततमाकुलम् ॥ ८५ ॥ गधवपुरनिमाणविलासेनसमविदु ॥ स्वप्न
 मकल्पपुरवदसदेदमुत्थितम् ॥ ८६ ॥ सर्वत्रसस्यमेवेदसुप्तमिवविच्युतम् ॥ परिपस्थसिससारदीर्घस्वप्नपुरद्वुमम् ॥ ८७ ॥ अज्ञान
 निद्रालुठनस्वप्नावाल्मकमच्युतम् ॥ ससारस्वप्नसञ्ज्ञातोभवानयमिहस्थित ॥ ८८ ॥ तदेनोविततानिद्राधनाज्ञानमयात्मिकाम् ॥ त्यजा
 लक्ष्मीमिवावाप्तनिधान पुरुषोत्तम ॥ ८९ ॥ सप्तकलपटम् ॥ ८९ ॥ इतिवक्ष्यमाणयुक्त्यामिष्येत्यवसितमिथैवपरिलक्ष्यते ॥ तायुक्तिमाह ॥ आशयतयोरिति ॥ आशयतयो पूर्वोत्तरकालयो ॥
 अस्थिरमुत्तरात्रावधिकारपलम् ॥ ८९ ॥ तुच्छेसंसारद्वैतवधयोप्येतदटातमाह ॥ अन्येत्यादिना ॥ ८९ ॥ विदुः प्राज्ञा ॥ ८९ ॥ कल्पनायाः सवमसप्तमद्वैत
 नचिन्मावाच्यमवसस्थम् ॥ विच्युतस्वप्नाविभावापान्सुप्तमिव ॥ ८९ ॥ अक्षयमवसातानुस्युतम् पूर्वाव्ययि ॥ मन्वाशुभवात्सपरमोनिद्रास्यजेत्युत्तराव्ययि ॥ ८९ ॥ ८९ ॥

चिदाभासंचित्यकाशम् ॥ १० ॥ ११ ॥ मयामेघस्थानीयेन ॥ सुशब्दपदंश्लेषाद्गर्जनमप्याह ॥ १२ ॥ अबैवप्रकटोबोधोयस्यतथाविधः सत्तत्त्वं स्वतत्त्वमालोकय ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ उपसहरति ॥ परिगल्लेतेति ॥ सुसारमुपुप्तमिवसौम्यानिर्विक्षेपादृष्टिर्यस्यतथाविधस्त्वददंनित्यापरोक्षमतिविततब्रह्मैवासिअतः सुशुद्धयेसमुपशमात्मनितस्मिन्नेवसमा
 हितस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तात्यर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणे पू० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ रामस्यत्रोवाह्निश्रान्तिपुनरुक्तार्थविल्ल

र ॥ कैलासेप्राक्शिवेनेत्यस्योपदेशश्चकीर्यते ॥ १ ॥ इत्यसानुग्रहश्रीवसिष्ठेनोपदेशचमत्कारै प्रतिबोधितस्य श्रीरामस्य अन्ये प्रांच श्रोतृणातत्त्वसाक्षात्कारोदयेन मुहूर्तार्थस्वरू

प्रबोधमेहिपश्यस्वमात्मानमुदितंसदा ॥ निर्विकल्पंचिदाभासंप्रातः पद्मं रविं यथा ॥ १० ॥ प्रबुद्धास्वप्नबुद्धास्वप्नः पुनरयं मया ॥ प्रबो
 द्यासेमहाबाहोपश्यात्माकर्मनामयम् ॥ ११ ॥ मयैतेनाभिवृष्टेन शीतेन ज्ञानवारिणा ॥ सुशब्दशालिनारामद्वयनेनैवासिबोधितः ॥ १२ ॥

बोधमासादय परंप्रबोधो धैवैवराघव ॥ सत्यमालोकया लीकं त्यक्ते मंजागतं भ्रमम् ॥ १३ ॥ न तं जन्म न तदुःखं न दोषास्ते न ते भ्रमाः ॥ स
 र्वसंकल्पमुन्मूल्यतिष्ठात्मानि सुसंस्थितः ॥ १४ ॥ परिगलितविकल्पदोषजालस्त्वमसि सुसारसुपुप्तसौम्यदृष्टिः ॥ अतिविततमिदं सुशुद्धये
 त्वंसमुपशमात्मानि तिष्ठेह महात्मन् ॥ १५ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० परमार्थयोगोपदेशो नामाष्टाविंशतितमः सर्गः ॥ २८ ॥

श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतिस्वस्य समचेतसिराघवे ॥ विश्रान्ते स्वात्मनि स्वैरं परमानंदमागते ॥ १ ॥ तत्रस्थे पुच सर्वपुते पुपश
 मशालिषु ॥ राघवस्यात्मविश्रान्तेः स्थित्यर्थवचनानुवृत्तम् ॥ २ ॥ विरराममुनेर्वारिसस्येष्वंबुधरादिव ॥ अथयाते मुहूर्तार्धराघवे प्रतिबो
 धिते ॥ ३ ॥ पुनराह तमेवार्थवसिष्ठो वदतां वरः ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रामसम्यक्प्रबुद्धोसि स्वात्मानमसि लब्धवान् ॥ ४ ॥ एवमेवा

वलंब्यार्थं तिष्ठेह पदं क्रुथाः ॥ इदं संसारचक्रं हि नाभौ संकल्पमात्रके ॥ ५ ॥ संरोधितायां वहनाद्रघुनंदनरुद्धते ॥ क्षोभितायां मनोनाभ्या
 मिदं संसारचक्रकम् ॥ ६ ॥ प्रयत्नाद्रोधितमपि प्रवहत्येव वेगतः ॥ परंपौरुपमास्याय बलं प्रज्ञां च युक्तिः ॥ ७ ॥ नाभिसंसारचक्रस्य
 चित्तमेव निरोधयेत् ॥ प्रज्ञासौ जन्ययुक्तेन शास्त्रसंवलितेन च ॥ ८ ॥ पौरुषेण न यत्प्राप्तं न तत्कचन लभ्यते ॥ दैवैकपरतां त्यक्त्वा बालबोधो

पकल्पिताम् ॥ ९ ॥ निजं प्रयत्नमाश्रित्य चित्तमादौ निरोधयेत् ॥ आविरिंचात्प्रवृत्तेन भ्रमेणाज्ञानरूपिणा ॥ १० ॥

पविश्रातिसमाधिनानिष्कपस्थिति श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतीत्यादिसार्धेना ॥ तत्रस्थेषु स्वात्मनि विश्रान्ते प्विति विभक्तिविपरिणामेन योज्यम् ॥ मुनेर्वचनामृतविरामे
 ति परेणाचयः ॥ २ ॥ यथा दृष्टिर्पितेषु सस्येषु अनुधराद्वारिविरमति तद्वद्वेधिते समाधेर्बुद्ध्यापिते अर्थाद्वसिष्ठेनैवेति गम्यते ॥ ३ ॥ पुनस्तेनैवार्थदृढीकाराया हेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अ

र्थपरमार्थमात्मतत्त्वम् ॥ इह संसारे पदस्थितिमाक्रुथाः ॥ तत्रोपायमाह ॥ इदमिति ॥ ५ ॥ क्षोभिताया रागद्वेषादिना विक्षेपप्रापितायाम् ॥ ६ ॥ पौरुष अभ्यासैव राग्यदाढ्यं
 लक्षणम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

॥ २९ ॥ तत्रस्येनमिथ्याज्ञानचक्रस्थेनजीवेन ॥ ३० ॥ देहचक्रकंदेहपरपराचक्रम् ॥ ३१ ॥ प्रतीतितः सन्ध्यापिपरमार्थत असन् ॥ असत्येनाज्ञानादिनाकृतयस्माद्धेतोः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तत्कृतनैवोच्यतेयेतिशेषः ॥ चेतनवज्जडेअपराधारोपादर्शनादित्यर्थः ॥ ३४ ॥ इच्छातोहिकर्तृत्वस्यात्मातुनजडेदेहेनिर्विकारेआत्मनिवासभवतीत्याह ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अकर्त्रात्मनिश्चयफलमाह ॥ यथेति ॥ ३७ ॥ तर्हि कथराज्यसंस्थितिसिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ ३८ ॥ देहसत्यतादर्शनेतुतदभिमानलक्षणाहकारस्या निरीहइति ॥ ३९ ॥
 यथापस्थितिदिक्रकंभ्रमदत्यंतमोहितः ॥ अकस्मादेवहृदनेमिथ्याज्ञानेनवल्गता ॥ २९ ॥ तत्रस्येनतथैवेदं दृश्यतेदेहचक्रकम् ॥ भ्रमितं चभ्रमद्रूपंपतद्रूपंप्रापितम् ॥ ३० ॥ हतंचहन्यमानंचहृश्यतेदेहचक्रकम् ॥ धीरतामलमालंब्यघनभ्रममिमंत्यजेत् ॥ ३१ ॥ संकल्पेन कृतोदेहोमिथ्याज्ञानेनसन्नसन् ॥ असत्येनकृतंयस्मान्नतत्सत्यंकदाचन ॥ ३२ ॥ असदभ्युत्थितोदेहोरज्ज्वामिवभुजंगधीः ॥ असत्या मेवसत्यांचकरात्यपिजगत्क्रियाम् ॥ ३३ ॥ जडेनरामक्रियेतयन्नतत्कृतमुच्यते ॥ कुर्वन्नपितदादेहोनकर्ताक्वचिदेवहि ॥ ३४ ॥ निरीहो हिजडोदेहोनात्मनोस्याभिवांछितम् ॥ कर्तानिकश्चिदेवातोद्रष्टाकेवलमस्यसः ॥ ३५ ॥ यथादीपोनिवातस्थः स्वात्मन्येवावतिष्ठते ॥ सा क्षिवत्सर्वभावेषुतथातिष्ठेज्जगत्स्थितौ ॥ ३६ ॥ यथादिवसकर्माणिभास्करः खंस्थएवसन् ॥ करोत्येवमिमारांमकुरुपार्थिवसंस्थितिम् ॥ ३७ ॥ अस्मिन्नसन्मयेदेहगृहेशून्येसमुत्थिते ॥ सत्तामुपगतेमिथ्याबालकल्पितयक्षवत् ॥ ३८ ॥ कुतोप्यागत्यनिःसारः सर्वसज्जनव र्जितः ॥ अहंकारः कुवेतालः प्रविष्टश्चित्तनामकः ॥ ३९ ॥ अस्यमाभृत्यतांगच्छत्वमहंकारदुर्मतेः ॥ अस्यभृत्यतयारामनिरयः प्राप्यते फलम् ॥ ४० ॥ स्वसंकल्पविलासेनदेहगेहेदुराकृतिः ॥ उन्मत्तचित्तवेतालः परिवल्गतिलीलया ॥ ४१ ॥ शून्यं देहगृहंप्राप्य चित्तयक्षेण तत्कृतम् ॥ भीतायेनमहांतोपिसमाधिनियताः स्थिताः ॥ ४२ ॥ चित्तवेतालमुद्भास्यस्वशरीरकमंदिरात् ॥ संसारशून्यनगरेनविभक्तिक दाचन ॥ ४३ ॥ चित्तभूताभिभूतोस्मिन्येशरीरगृहेरताः ॥ चित्रमद्यापितेकस्माद्ब्रिताआत्मवत्स्थिताः ॥ ४४ ॥ ग्रस्तेचित्तपिशाचेनदेह सन्नानियेष्टताः ॥ पिशाचस्येवयाबुद्धिर्नापिशाचस्यराघव ॥ ४५ ॥
 वर्जनात्तदृत्यतास्यादेवेत्याह ॥ अस्मिन्नित्यादिना ॥ ३८ ॥ प्रविष्टः स्यादिति शेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सत्यहकारेअनर्थातरमप्याह ॥ स्वसंकल्पेत्यादिना ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ देहगृहेरताआसक्तास्तेअनतकोटिदेहेपुनरेषुअथापिदेहेनआत्मवत्तादात्म्येनघटिताः कस्मात्स्थिताः ॥ सदैवतद्वद्वनदुःखेअनुभूयमानेपितद्विघटनेयत्ननकुर्वन्तितच्चित्रमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ येष्टतास्तेषामिति शेषः ॥ ४५ ॥

सर्वतापप्रयवद्भिरपेक्षारिके आस्थाया विहरन्नापुरुष पिशाच एवेति विप्रक्तिविपणिमेनानुपज्यते ॥ मन्त्रास्थानुक्तो न युक्तातभाह ॥ नत्विति ॥ ३९ ॥ नयममहकारस्यानु
चरतां मृत्योस्त्यक्ताततो योगभूमिका म्यातावहकारस्य अस्मृति आत्यक्तिकविस्तृतिशाय ॥ ३७ ॥ नमिष्याणीति ॥ अहकारिणा विनयवौर्लभ्यावौद्धत्यावस्थाभावाच्चनकश्च
त्तिससतीति भाव ॥ ३८ ॥ फलफलहजनवैरादिरूपमतपुषमरणालम्बम् ॥ ३९ ॥ ५० ॥ तस्य परलोकेऽपि दुःखेवेत्याह ॥ अहकारेति ॥ ५१ ॥ यस्य त्वेदं पादपस्य कोदरे

अहकारश्चद्रूपद्वयहृदयशरीरकं ॥ विहरन्नास्यथासाधो न तु वैतकिलस्थिरम् ॥ ४६ ॥ अहकारानुचरतां त्यक्त्वा विततयाधिया ॥ अह
कारास्मृतिं प्राप्य स्वार्त्तमाश्रयत्वव्यताम् ॥ ४७ ॥ अहंकारपिशाचेन ग्रन्तायेति रयैपिण ॥ तेषां मोहमदां धानानामिच्छाणि न बांधवा ॥
४८ ॥ अहंकारोपहतया युद्धाया क्रियते क्रिया ॥ विपवह्म्याह वफलतस्या स्यान्मरणालम्बम् ॥ ४९ ॥ विवेकधैर्यहीनस्वाहकारमहोत्स
व ॥ मूर्खेणालिधितो येन नष्टमवाशु विद्धितम् ॥ ५० ॥ अहंकारपिशाचेन वराकायेव शीकृता ॥ तएतेन रक्षाभीनां राघवे धनतां गता ॥ ५१ ॥
अहंकारे रोगस्य परस्फूजितकोदरे ॥ स्वदेहपादपोऽर्धैरिचिरेण निपात्यते ॥ ५२ ॥ अहंकारपिशाचोऽस्मिन् देहेति प्लुतुयातुवा ॥ त्वमेवमा
लोकय मामनसामहतां वर ॥ ५३ ॥ अवधूतोऽस्य वहातश्चेतसैव तिरस्कृत ॥ अहंकारपिशाचस्तेनेह किंचित्करिष्यति ॥ ५४ ॥ देहालये स्फुर
त्यस्मिन् रामचित्तपिशाचेक ॥ अस्यानंतविलासस्य किमिवागतमात्मन ॥ ५५ ॥ चित्तयक्षाभिभूतानां याभुंसां विततापद ॥ शक्यते
परिसंस्त्यानुनतावपशतैरपि ॥ ५६ ॥ हाहावृतोऽस्मिन् दग्धोऽस्मीत्येतावै दुःखवृत्तय ॥ अहंकारपिशाचस्य शक्तयो न्यस्य नानघ ॥ ५७ ॥ स
वगोपिययाकाश सद्यधोनेह केन चित् ॥ सर्वगोपितयैवात्मानाहंकारेण संगत ॥ ५८ ॥ यत्करोति यदादत्ते देहयत्र मिदं चलम् ॥ वातरज्जु
युतं रामतदहंकारचेष्टितम् ॥ ५९ ॥

नृदितसत्वेह पादप ॥ बहुवेकवचनं जात्येक्यात् ॥ अधीरितिच्छेद्य ॥ ५२ ॥ माया लोकाय ॥ ५३ ॥ अनवलोकनया भेगा किं स्यात्तभाह ॥ अक्षयुतइति ॥ ५४ ॥ आत्म
नस्तदनुसंगो देवानय उपेक्षितस्तस्य तोष्य किंचित्करिष्यति ॥ देहालये इति ॥ ५५ ॥ चित्तेति प्रकृताहंकारस्यैव वृत्तं तोष्य न र्धनार्थकारिताख्यानाय निर्दिष्टाः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ आत्म
अहंविस्मर्त्तवानुग्रहमश्नन्ति निर्मापिकादीनां चित्तविरयति ॥ सर्वेन इति ॥ सद्यश्चातद्विषयः ॥ ५८ ॥ वातरज्जुः ॥ ५९ ॥

यद्यहंकारएव सर्वचेष्टानि भिज्जनात्तात हि केने पितं पतति भेषितं मनः केन प्राणमुच्यते यत्पानं प्रत्यगस्यति मध्ये वा मनमासीनं विश्वे देवा उपासते इत्यादि
श्रुति विरोधस्तत्राह ॥ दक्षोत्पत्ताविति ॥ आत्मसत्स्थः स्वमहिम्नि प्रप्रतिष्ठितः कारणश्रुतिभिरुपचर्यते इत्यर्थः ॥ ६० ॥ उपचरे मन आदीनामत्तास्फूर्तिप्रदत्वं भवनिमित्तमित्याह ॥
आत्मेति ॥ आत्तवपुर्लब्धसत्ताककल्पितस्थूलदेहं च ॥ ६१ ॥ प्रकटाधयोश्चिज्जडयोः ॥ ६२ ॥ नन्वसबधेधेन आदेः सत्तारुफूर्त्यसिद्धिः सबधेत्वात्मासगत्वा सिद्धिरित्याशक्या
ह ॥ चपलेति ॥ चपलस्य इदानीरयति प्रेरयतीति चपलस्य देवरास्तथाविधाभिरात्मनः प्राणस्य शक्तिभिरावृतवशीकृतचित्ततादात्म्याध्यासलक्षणेन मौर्ख्येणाज्ञानेन दृश्यते न वस्तु
दक्षोत्पत्तौ यथा हेतुरकर्त्रपि किलांवरम् ॥ आत्मसंस्थस्तथेहात्मा चित्तचेष्टासु कारणम् ॥ ६० ॥ आत्मसन्निधिमात्रेण स्फुरत्यात्तवपुम
नः ॥ दीपसन्निधिमात्रेण कुञ्जरूपमिवामलम् ॥ ६१ ॥ अपि विभ्रल्लक्ष्यो राम नित्यमेवात्मचित्तयोः ॥ द्यावापृथिव्योरिव कः संबंधः प्र
कटांधयोः ॥ ६२ ॥ चपलस्यंदनेराभिरात्मशक्तिभिरावृतम् ॥ चित्तमात्मेति मौर्ख्येण दृश्यते रघुनंदन ॥ ६३ ॥ आत्मा प्रकाशरूपो हि नित्यः
सर्वगतो विभुः ॥ चित्तं शठमहंकारं विद्धि हार्दबृहत्तमः ॥ ६४ ॥ आत्मासि वस्तुतस्त्वं हि सर्वज्ञानमनोभ्यशम् ॥ दूरे कुरु मनो मोहं किमेतेना
भिसंगतः ॥ ६५ ॥ पिशाचोपि मनो रामशून्यदेहगृहे स्थितः ॥ भावयत्येष दुष्टात्मा मौनमुत्तमं संसृशन् ॥ ६६ ॥ भवप्रदमकल्याणं धैर्यं
सर्वस्वहारिणम् ॥ मनः पिशाचमुत्सृज्य योसि सत्वं स्थिरो भव ॥ ६७ ॥ चित्तयक्षदृढाक्रान्तं न शास्त्राणि न बांधवाः ॥ शक्रवंति परित्रातुं गुर
वो न च मानवम् ॥ ६८ ॥ संशांतचित्तवेतालं गुरुशास्त्रार्थबांधवाः ॥ शक्रवंति समुद्धर्तुं स्वल्पं कान्धगं यथा ॥ ६९ ॥ अस्मिञ्जगच्छून्यपुरे स
र्वमेव प्रदूषितम् ॥ देहगेहं प्रमत्तेन चित्तयक्षेण वल्गता ॥ ७० ॥ चित्तवेतालवलितासमस्ता देहखंडजा ॥ इयं जगदरण्यानीशून्त्या कस्य
न भीतये ॥ ७१ ॥ जगन्मग्यां मस्यां तु शांतचित्तपिशाचकम् ॥ देहगेहं कतिपयैः सेव्यते सद्विरेव यत् ॥ ७२ ॥ इह संश्रयते यायादिव सैवर
घुनंदन ॥ प्रमत्तमो हवेतालैः पूर्णादिह श्मशानकैः ॥ ७३ ॥ अस्यां जगदरण्यान्यां मुह्यंतं मुग्धबालवत् ॥ स्वयमाराध्यै र्यां शमात्मनात्मा
न मुद्धरेत् ॥ ७४ ॥ जगज्जरदरण्ये स्मिंश्च रद्भूतमृगव्रजे ॥ धृतिं तृणरसैराममागच्छ मृगपातवत् ॥ ७५ ॥ अस्मिन्महीतलारण्ये चरंति मृ
गपातकाः ॥ त्वमज्ञानगजं भुङ्क्तासैर्हीदृत्तिमुपाश्रय ॥ ७६ ॥

तेनेत्यर्थः ॥ नाभिरिति पाठे चित्तविशेषणम् ॥ ६३ ॥ असगलोपपादनाया विरुद्धत्वं मेव प्रपंचयति ॥ आत्मेति ॥ शठवंचकम् ॥ ६४ ॥ हे उत्तम मनः पिशाच आत्मानमसे
स्पृशन् पिमौ न तूष्णीमेव स्वसंस्पृष्टभावा यतीत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सशानेति ॥ शुद्धचित्तमिति यावत् ॥ मृगमृगसदृशं वत्सम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ देहलक्षणे खंडे परिच्छि
न्नभागे जाता ॥ ७१ ॥ समस्तेत्युत्सर्गः कचिदन्यथात्वमपि यतो दृष्टमित्याह ॥ जगदिति ॥ यत्पतः ॥ ७२ ॥ अतएवाज्ञे देहाः श्मशानतुल्या इति निदिदि ॥ इहेति ॥ ७३ ॥
धैर्याशमाराध्यदृढमवलम्ब्य ॥ ७४ ॥ तृणसदृशैरसैरिषियरसैर्धृतिकतार्थता बुद्धिम् ॥ ७५ ॥ मृगपातकसदृशा अन्ये मूढा विषयगुणानि चरति चेच्चरतुनाम ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ ननु वपुर्जने समानरीलतया सर्वे बावस्थानस्तु बहूदृतपकोदायस्ताग्रहः ॥ अत्यस्मेति ॥ विशेषणान्युभयप्रयोजयानि ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नमत्तम्यमासक्तिरमेदमिशेषः ॥
 पतलमग्राधिनालसणाचडीकोपनासुरारुणाराशसीत्वादीत्यर्थः ॥ ८० ॥ अन्येन कर्मणा ॥ यद्वेष्टेणाहकारेण ॥ अन्यस्य मनसः ॥ अन्यो जावः ॥ मौल्यस्य च क्रिकापरि
 बतमानापरपराचिप्राआश्चर्यरूपेत्यर्थः ॥ ८१ ॥ सर्वकथनत्वादपिनालानिहु स्वतः लोभोक्तृशरीरादिरूपताराशकाशराशयेनाह ॥ यथेत्यादिभिभि ॥ इतरस्य सङ्ग्रेतेतररूपस्य
 सारितरत्येवैव अतः हलीकादिपदेभ्यः सिद्धिरिति भावः ॥ ८२ ॥ यथा उपलस्य च पनताकाठिन्योपलस्य कसीतया मानसमटिम्पटिभन समूह आदिपदातसत्कार्यस्थूलप्रपञ्च

अन्येन रम्यगामुग्धां गुद्रीपे स्वजले ॥ विहरंति यया रामतथामा विहरानप ॥ ७७ ॥ अत्यल्पकालशिशिरे कदमालेपदायिनि ॥ नमत्त
 म्यं यद्गुरुपमद्विपणेव पल्लवे ॥ ७८ ॥ भोगाभोगाग्रहिकायां आयस्यानुसरेत्यटम् ॥ प्रविचार्य महार्थं स्वमेकमालानमाश्रयेत् ॥ ७९ ॥
 अपवित्रस्य तुच्छस्य दुर्गस्य दुराकृते ॥ देहस्यार्थेन मन्त्रं च चित्ताचद्वीसुदारुणा ॥ ८० ॥ अन्येन रचितो देहो यद्वेष्टेणान्येन सश्रित ॥ दु
 खमन्यस्य भोक्तान्यश्विघ्नैर्यमौल्यचक्रिका ॥ ८१ ॥ यथैकरूपापनताहपठोऽस्यात्मन जाया ॥ सत्तामात्रैकसामान्यादितरस्याप्यसम्प्र
 वात् ॥ ८२ ॥ ययोपलस्य च पनतामानसादितयात्मन ॥ सत्तामात्रादभिन्नत्वाद्भावादस्य सस्थिते ॥ ८३ ॥ ययोपलस्योपलताघटस्य
 घटतायया ॥ सत्तामात्रादभिन्नैव मानसादितयात्मन ॥ ८४ ॥ अत्रेवामपराहटिम्पमोहविनाशिनीम् ॥ शृणुयाकथितानापूर्वममकै
 लासकदरे ॥ ८५ ॥ संसारदुःखशाल्यर्थे देवनाङ्गदुर्मौलिना ॥ अर्लीदुःखसंसारमासुरपारगोदिव ॥ ८६ ॥ कैलासो नाम शैले ब्रह्मगौरी
 रमणमदिरम् ॥ तत्राज्जे भगवान्देवो हरश्चन्द्रकलाधर ॥ ८७ ॥ तपूजयन्महादेवं तस्मिन्नेव गिरौ पुरा ॥ कदाचिदवसंगंगातेदेविरचित्ता
 श्रम ॥ ८८ ॥ तपोर्यतापसाचारैर्विराचरन् चितस्थिति ॥ सिद्धसंघातवलितकृतशाल्मार्यसंग्रह ॥ ८९ ॥ पुष्पार्थस्युतपुष्टिकपुस्तकव्यूह
 संग्रही ॥ एवगुणविशिष्टस्य कैलासवनकुजके ॥ ९० ॥ तप प्रचरतोरामममकालोत्यवतत् ॥ अयैकदा कठचित्तु बहुलस्याष्टमे दिने ॥ ९१ ॥

अथ ॥ तद्वृत्त ॥ सत्तामात्रमज्ञात्वादिभिन्नत्वात्पृथक् अस्य मानसादे सस्थितेरभावादित्यथ ॥ ८३ ॥ अयमन्यायः प्रत्येकघटतन्मानसवस्थाविव्यपियोष्यद्वितिसर्वदेवमेवमसि
 द्रमित्याह ॥ यथेति ॥ ८४ ॥ अप्राप्तिरन्यथेदमावश्यमाणयामसि शिषपूजालक्षणार्हादित्युक्त ॥ ८५ ॥ तत्रादीकलासवर्णनमुत्वेन कथयति त्रीति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ इदुकराणां
 संसारसंघातद्वयमासुर ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ तपसैराचयतद्वितापसाचारकृष्णवर्णादयणाद्विलस्मिन्विनास्थितिरस्य तथाविधसम् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ बहुलस्य कृष्णस्य
 भाषणपक्षस्याष्टमे दिने ॥ ९१ ॥

रात्रयेमेवप्रदोषेपूजाजपध्यानादिनाक्षयमागतेसति ॥ प्राणिसंचाराद्युपरमात्संशान्तरूपासु दिक्षुकरादिवेष्टयाप्यथानिवेदनकाष्ठमौनव्रततत्रस्थितास्त्रिव ॥ ९२ ॥ गहनेषुवने
पु ॥ ९३ ॥ तनुतार्दपद्महिःप्रवणतामितियावत् ॥ ९४ ॥ स्मयात्स्विसयात् ॥ ९५ ॥ बहिर्दृष्ट्या अवलोकितगतविचारितमित्यर्थः ॥ विचार्यचयावत्तुरस्थसानुं प्रस्थदेशपश्यामिताव
त्तत्रप्राप्तद्व्यर्थः ॥ ९६ ॥ सुसयत सावधानः ॥ ९७ ॥ सुमनाःस्तनुष्टमनाः ॥ ९८ ॥ सम्यक्साष्टागप्रणम्याभिवाहितः स्तुत ॥ स्वभाष्यमहोदयस्वस्मिस्तदनुग्रह

गतेआवणपक्षस्यरात्र्यग्रेक्षयमागते ॥ दिक्षुसंशान्तरूपासुकाष्ठमौनस्थितास्त्रिव ॥ ९२ ॥ खड्गच्छद्यांधकारेषुकुंजेपुगहनेपुच ॥ एतरिमे
नंतरेतत्रयामार्धप्रथमेगते ॥ ९३ ॥ समार्धितनुतानीत्वास्थितोहंवाक्यमग्रदृक् ॥ अपस्वंकाननेतेजोझटित्येवसमुत्थितम् ॥ ९४ ॥ शु
भ्राभ्रशतसंकाशंचंद्रविंबगणेपमम् ॥ प्रकटीकृतदिक्कुंजंतदालोक्यमयास्मयात् ॥ ९५ ॥ अंतःप्रकाशशालिन्याबुद्धिदृष्ट्यावलोकित
म् ॥ यावत्पस्यामितं सानुं प्राप्तश्चंद्रकलाधरः ॥ ९६ ॥ गौरीकरार्पितकरेनदिप्रांत्सारिताग्रगः ॥ शिष्यान्संबोध्यतत्रस्यानृगृहीत्वावर्धसु
संयतः ॥ ९७ ॥ अगमंसुमनास्तस्यदृष्टिपूतमहंपुरः ॥ तत्रपुण्यांजलिदत्वादूरदेवत्रिलोचनः ॥ ९८ ॥ दत्तार्घ्येणमयादेवःसंप्रणम्याभिवं
दितः ॥ ततश्चंद्रप्रभासख्याक्त्रज्याशीतलयातया ॥ ९९ ॥ दृशासर्वार्तिहारिण्याचिरमस्यास्पदीकृतः ॥ पुष्पसानूपविषायतस्मैत्रैलोक्य
साक्षिणे ॥ १०० ॥ अर्घ्यपुष्पंतथापाद्यमभ्युपेत्यार्पितंमया ॥ मंदारपुण्यांजलयोविकीर्णांचहवःपुरः ॥ १०१ ॥ नानाविधैर्नमस्कारैःस्तो
त्रैश्चाभ्यर्चितःशिवः ॥ ततोभगवतीगौरीतादृश्यैवसपर्यया ॥ २ ॥ संपूजितासखीयुक्तागणमंडलिकातथा ॥ पूजानेपूर्णशीतांशुरस्मिशी
तलयगिरा ॥ ३ ॥ तत्रोपविष्टंप्रोवाचमामद्देदुकलाधरः ॥ ब्रह्मन्प्रशमशालिन्यःप्राप्तविश्रांतयःपरे ॥ ४ ॥ कच्चिकल्याणकारिण्यःसंवि
दस्तेस्थिताःपदे ॥ कच्चित्तपस्तेनिर्विघ्नंकल्याणमनुवर्त्तते ॥ ५ ॥ कच्चित्प्राप्यमनुप्राप्तंकच्चिच्छाम्यंतिभीतयः ॥ एवंवादिनिदेवेशेशसर्वलो
केककारिणि ॥ ६ ॥ गिरानुनयशालिन्यामयोक्तरनुंदन ॥ व्यक्षानुस्मृतिकल्याणवतामिहमहेश्वर ॥ ७ ॥ नर्किंचिदपिदुष्प्रापंनचकाश्च
नभीतयः ॥ त्वदनुस्मरणानंदपरिघूर्णितचेतसाम् ॥ ८ ॥ नतेसंतिजगत्कोशेप्रणमंतिनयेषुनः ॥ तेदेशास्तेजनपदास्तादिशस्तेचपर्वताः ॥ ९ ॥
दृष्टिपातवर्णयति ॥ ततदिति ॥ तयास्वानुभूतालौकिकनिरतिशयानदाविर्भावचमत्कारकारिण्या ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अभ्युपेत्यअभिसुखंसमीपेगत्वा ॥ १०१ ॥ तादृश्याशि
वपूजासदृश्यासपर्ययापूजया ॥ २ ॥ ३ ॥ तदाज्ञयातत्रसानावुपविष्टमाम् ॥ तत्रकुशलप्रश्नेकर्त्तव्येसर्वकौशलप्रमकाष्ठापरमात्मनिचिन्तविश्रान्तिमेवभगवान्प्रथममनुजिघृक्ष
यापृच्छति ॥ ४ ॥ सविदश्चित्तवृत्तयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनुनयोविनयस्तच्छालिन्या ॥ ७ ॥ ८ ॥ जगत्कोशेतिप्राणिनोनसतियेनप्रणमति ॥ सर्वे
पिप्रणमत्येवेत्यर्थः ॥ तेदेशाःप्रशस्ततादित्यर्थः ॥ अपशवोवाअन्येगेअश्वेभ्यःपशवोगेअश्वान्दिवत्तप्राशस्यलाभः ॥ ९ ॥

भूतस्यपाकसाधितस्वपुण्यस्यदशस्थानीयस्यफलजनोति अनतकोटिगुणतयावितारयति ॥ वसमानस्थीतेद्वारभ्यास्यसेवनमृतसेकेनवाश्रिधधनतनोति ॥ ११० ॥ एव्यत
 वरिष्यमाणस्यद्व्यर्धवीजतनोति ॥ १११ ॥ १२ ॥ सवासानननानानोपेयतीनाच ॥ १३ ॥ पूर्णदिट्टार्यैरितिशेष ॥ १४ ॥ त्यक्ताउद्देगाश्वसक्षोमहेतवोयस्मिस्तथावि
 धेरवाजनविधानंमृद्वीतिपरणाख्य ॥ १५ ॥ १६ ॥ पूर्णमितकलादिशदस्युत्पावसिष्ठस्यविषयप्रोगाश्रित्यायुष्यतापोतनात्सर्वपापक्षयकरसककन्याणवर्धनमितिविशेष
 णाभ्याचसबानयनिरुहस्युपलक्षितनिराशयानरुद्रगोक्षसाधनविषयएवमयमभङ्गतिनिधितबासर्वक्षपरमकारुणिकर्दभर सर्वभावेनप्रपन्नायवसिष्टायपरमपुरुषार्थसाधन
 इतरत्मानमेवमदेवाधनपरमरहस्यभूतमुपदेष्टकावयतिजानीते ॥ शृण्विति ॥ १७ ॥ प्रप्रवक्ष्यमाणदेवार्चनानुरूपमलौकिकदेवत्वरूपमुपदेष्टुशिव्यस्यतदुक्तुल्लजिनयपृच्छति ॥

त्वदनुस्मरणैर्कान्तिधियोयनस्यिताजना ॥ फलंभूतस्यपुण्यस्यवर्तमानस्यसेचनम् ॥ ११० ॥ तनोतिचैष्यतोयीजत्वदनुस्मरणप्रप्तो ॥
 ज्ञानायतैकलगोपृतिन्योत्त्रानिशकर ॥ १३ ॥ अपवर्गपुरद्वारत्वदनुस्मरणप्रप्तो ॥ त्वदनुस्मरणोदारचितामणिमतामया ॥ १२ ॥
 सवामामापदार्भूमिदत्तमृतपतेपदम् ॥ इत्युकासुप्रसन्नतप्रगतमहेश्वरम् ॥ १३ ॥ अवोचप्रणतोभूत्वायद्रामतदिदंशृणु ॥ भगवं
 त्वव्यसोन्नपूणामेसकलादिश ॥ १४ ॥ किनुरच्छामिदेवेशसदेतन्ननिर्णयम् ॥ ब्रूहिप्रसन्नयाबुद्ध्यात्यक्तोद्वेगमनामयम् ॥ १५ ॥
 सवपापक्षयकरसर्वकल्याणवधनम् ॥ देवाचनविधानतत्कीर्तशंभवतिप्रप्तो ॥ १६ ॥ ॥ इश्वरउवाच ॥ ॥ शृणुब्रह्मविदोश्रेष्ठदेवार्च
 नमनुत्तमम् ॥ वदामिमुच्यतेयेनरुतेनसरुदेवहि ॥ १७ ॥ कच्चिदेस्मिमहाबाहोदेव कस्यादितिहिज ॥ नदेव पुंढरीकाक्षोनचदेवस्त्रि
 लोचन ॥ १८ ॥ नंदव कमलोद्भूतो नदेवस्त्रिदशेश्वर ॥ नदेव पवनो नार्कानानलोननिशाकर ॥ १९ ॥ नवाक्ष्णो नानावनिपो नानहंनत्वहि
 जोत्तम ॥ नंदवोदेहूरूपो हिनंदवश्चित्तरूपपृथक् ॥ २० ॥

कचिरिति ॥ महाबाहो नितरदेवाचनसफलीकृतबाहोदुनियाहुसापेक्षबासपूजाभाप्रश्रुतापोतनायसबोधनय ॥ ननुप्रसिद्धाएवपुंढरीकाक्षप्रिलोचनादयोदेवा किमेतावद्यपि
 विषयेभगवाम्याजनमिशंसंज्ञावयतीतिमयमानस्यवसिष्ठस्यपरिच्छिन्नेयुगद्धाजात्प्रथममपनेनुमाह ॥ नवेवइत्यादिना ॥ १८ ॥ कमलोद्भूतोब्रह्मा ॥ त्रिदशेश्वरद्व ॥ नि
 शाकरपद्मपुण्यतत्कलापीनसारीकप्रयान्तास्कोटिदेवैर्होपलक्षणम् ॥ १९ ॥ पुनर्हिनत्वमितिनिषधोत्तरवसिष्ठयोस्तथाद्रोदयंतितात्साद्रुदा ॥ यदहंनसिष्ठोस्तिनस्त्वयसिष्ठोसी
 म्यारिमुनिपुनस्त्यसप्तट्टिमाणतानसिद्धे कनमएकोदेवद्विप्रमाणद्विप्रमाणस्यैवसदित्याल्यकस्त्वयुतेश्वमाणत्वायेनयामदेवतात्वनिवारणाथम् ॥ एवंनेनदेवाकामुबन्धुर्ममरीदित्यादि
 क्वदिबुद्ध्याभ्यासिकेनुरूपसुतादिपुंढरशब्दरत्नान् त्वमेत्वाहूलोक्यथ्य त्वाहाइत्यादिनंनैकलक्षणैरेवाभ्यासिकभावाभाविप्रसक्तदेवतात्वनिवारयति ॥ २० ॥ ॥

आध्यात्मिकप्रसावात्मकमलात्रदेहादिशोभा ॥ मतिमहणसर्वाध्यात्मिकभावोपलक्षणार्थम् ॥ तत्तुल्यन्यायादाधिभौतिकेव्यपिसर्वभावेव्यदेवत्वमुक्तं बोध्यम् ॥ कस्ताहिंदेवस्त
माह ॥ अरुत्रिमिति ॥ इरुजोडितः कः कर्ममित्यमिति मपू ॥ कृत्रिमक्रियासाध्यतद्विलक्षणपरमार्थदेवननिरतिशयप्रमोदश्चिन्मक्राशोदेवउत्तर्यः ॥ पुंडरीकाक्षादिमत्यता
हिचिस्काशादीनसत्तास्फूर्तिकत्वान्तस्मिन्ध्यस्तालोपाचिस्काशापृथक्करणस्वरूपसिद्धिरेवदुल्लभादूरेवत्वमिति तेव्यपिसत्ताप्रकाशएवानावृतः स्फुरन्सर्वत्रैकोदेवस्तदभिव्य
स्यतिशयदेवपुंडरीकाक्षादयोपिअभिभूजाल्वाद्भ्रशब्देनज्वलदगारादेवदेवाउच्यतइतिनश्रुतिस्मृत्यादिवादविरोधोपीतिभावः ॥ २१ ॥ आकारादिनादेशतोचस्तुतश्चपरि
च्छिन्नेभित्तकालतपरिच्छिन्नेतदेवनकुतः ॥ अयभावः ॥ दिवुकोडाविजिगीषाव्यवहारश्रुतिसुतिमोदमदस्वमकातिगतिव्यतिदशस्वर्थपुत्रसिद्धाहोव्यते पचाद्यचिंदवशब्दव्यु

नदेवः कमलारूपीनापिदेवोभवेन्मतिः ॥ अरुत्रिममनाद्यंतदेवनंदेवउच्यते ॥ १३ ॥ आकारादिपरिच्छिन्नेभितेवस्तुनितकुतः ॥ अरु
त्रिममनाद्यंतदेवनंचिच्छिवंविदुः ॥ २२ ॥ तंदेवदेवशब्देनकथ्यंततत्पूजयेत् ॥ तदेवास्तियतः सर्वसत्तासत्तामरूपधृक् ॥ २३ ॥ अज्ञा
तशिवतत्त्वानामाकाराद्यचनंरुतम् ॥ योजनाध्यन्यशक्तस्यकोशाध्यापरिकल्प्यते ॥ २४ ॥ इयत्तादिपरिच्छिन्नंरुद्रादेः प्राप्यतेफलम् ॥
अरुत्रिममनाद्यंतफलमानंदआत्मनः ॥ २५ ॥ अरुत्रिमफलंत्यक्तायः कृत्रिमफलंरुद्रादेः ॥ त्वत्कासमंदारवनंकारंजंयातिकाननम्
॥ १२६ ॥ बोधः साम्यंशमइतिपुष्पाण्यग्राणितत्रच ॥ शिवंचिन्मात्रममलंपूज्यपूज्यविदोविदुः ॥ २७ ॥ शमवोधादिभिः पुष्पैर्देवआ
त्मादध्यते ॥ तत्तुदेवार्चनंविद्विनाकारार्चनमर्चनम् ॥ २८ ॥ आत्मसंविन्निरूपंतुत्यक्तादेवार्चनंजनाः ॥ कृत्रिमाचार्युयेसकाश्चिरं
क्लेशंभजंति ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयाहियेसंतोवालकीडोपमंचते ॥ आत्मध्यानाहंतवस्नकुर्वंतोदेवपूजनम् ॥ ३० ॥ आर्त्तमेवदेवोभग
वाच्छिवः परमकारणम् ॥ ज्ञानार्चनेनाविरतंपूजनीयः ससर्वदा ॥ ३१ ॥

त्यादनात्सकोचेमानाभावान्मायिकनिरकुरोश्चर्यस्वच्छदकीडाविजिगीषाव्यवहारस्तुतीनामाविषयकमदस्वमेच्छागतीनांचनिर्वाहकत्वाद्दशस्वर्थपुद्गुतिमोदावेवमुल्यावर्थेति
चनित्यनिरतिशयानंदस्वप्रकाशेव्रह्मण्येवसम्भवतोपरिच्छिन्नेपुजोडेव्यति ॥ अतः अरुत्रिमचिच्छिवमेवदेवतत्त्वतोविदुरित्यर्थः ॥ २१ ॥ यतः सर्वजगज्जीवतत्संसाररूपंतत्सत्तथै
वसत्तात्मरूपधृक्नस्वतइतिदेवास्तिनान्यदित्यर्थः ॥ २२ ॥ तर्हिपुंडरीकाक्षायाकारार्चनविधिर्यएव नेत्याह ॥ अज्ञातेति ॥ कृतंविहितम् ॥ २४ ॥ आत्मनस्तत्त्वतः सा
क्षात्कारात्पूजनेनप्रसन्नदित्यर्थः ॥ २५ ॥ कृत्रिमकामभोगानात्मपूजनात्सिद्धांतोतितदर्थकृत्रिमपूजैवकार्यायतित्राह ॥ अरुत्रिमेति ॥ २६ ॥ अरुत्रिगपूजनेतर्हिंकासामयो
तामाह ॥ बोधइति ॥ साम्यसर्वत्रालौपम्येनदर्शनम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयायेकदाचिदात्मध्यानाद्गुथिताः संतः साकारेवपूजनंकुर्वंतश्चेद्वरयेतेननेत्रालकीडोपम
कुर्वन्तिनरुत्रिमभोगाशयेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

त्वभीवस्वभावमरुत्रिमअभ्यपयेतनाकाशाधिदाकाशब्रह्मविद्धिनत्वन्य अनात्मापूज्योयतोज्ञानलक्षणमात्मपूजनमेवमुप्यपूजानान्येत्यर्थ ॥ यथाहुः ॥ देहोवेवालयः प्रोक्तो
जीवारबहमराशिवः ॥ त्यजेदस्माननिमान्यसोहंभावेनपूजयेदिति ॥ ३२ ॥ तदेवास्तिपत सर्वसंघासत्तालरूपबुध्निगतिब्रह्मणएवजगज्जीवितत्सतरणसत्तात्मनावस्थानमुक्तप्रभो
परानिजिज्ञासुंसंघं पृच्छति ॥ चेतनेति ॥ ३३ ॥ तत्रचित्तत्तायाभ्येत्यानधीनत्वतावत्सर्वधेस्यमलयेप्यनपायात्प्रसिद्धिभित्तवधीनभानस्यधेत्यस्यानोतरमिवनसत्तातरम
पिपुक्तवित्युपपत्तिमाह ॥ चिद्व्योमिति ॥ सर्वधतिपूवाध्यायि ॥ यथास्माद्वेतो ॥ अथवाचिद्व्योमसर्वधसर्गकालोपिअसुभ्रवधेत्यपारादियरिच्छेदरूप्यत्वात्कलयकालवदित्यनु
मानलक्षणाश्रोपपत्तिरतिशयोक्त्या ॥ ३४ ॥ कथं तर्हि जगदूपपत्तिभासस्तथाह ॥ यद्यदिति ॥ तस्यापरिच्छिन्मत्वादेवमायावरणात् असंमानान्मायिकत्वात्तानविमोर्गेणय
त्सर्वदेवत्वंनमिब्रह्मसिद्धतेनरजगदितिअलभ्यमिति ॥ तथाहि ॥ यथस्वर्गचन्द्रप्रदीपेदियमनआदित्वयत्रकश्चिद्वह्नीभूतप्रकाशशब्धतितत्पत्त्यकचनस्यत्वर्हिबेअसमानास्वय

त्वमेतचेतनाकाशमात्मानजीवमत्रयम् ॥ स्वभावंविद्धिनत्वन्यः पूज्यः पूजात्मपूजनम् ॥ ३२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ चेतनाकाश
मात्रात्मययाजगदिदंभूतो ॥ ययातचेतनस्यैवजीवादित्वंतदुच्यताम् ॥ ३३ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ चिद्व्योमैवकिलास्तीहपारा
वारविवर्जितम् ॥ सर्वत्रासप्रवचेत्ययत्कल्पतिवशिष्यते ॥ ३४ ॥ यद्यत्स्वयंप्रकथतितत्पत्त्यकचनस्यनु ॥ स्वयंयत्स्यदितानामतेनेद
जगदित्यलम् ॥ ३५ ॥ इत्येवंस्वप्नपुरवज्जगद्ग्रातिचिदात्मकम् ॥ एवचिद्व्योममात्रात्मजगदच्छन्नमितिमत् ॥ ३६ ॥ अत्यंतासंभवाच्चे
त्यदृश्यचिद्व्योममात्रकम् ॥ चित्त्वात्कचतिसर्गादीयत्तज्जगदितिस्मृतम् ॥ ३७ ॥ तस्मात्स्वप्नपुराकारयदिदंभासतेजगत् ॥ तत्रचिद्व्योम
मानात्मन्यन्यतानामकाशुत् ॥ ३८ ॥ चिन्मात्रमेवगिरयश्चिन्मात्रंजगदवरम् ॥ चिन्मात्रमालाजीवश्चचिन्मात्रभूतसतति ॥ ३९ ॥
चिद्व्योममानादितरत्सर्गादौसववेदने ॥ भिन्नस्वर्गेपुरेवापि किंसंभववतिकथ्यताम् ॥ ३४० ॥

यदिवाहृदि यत्ताकारेणस्यदितस्पर्दननामप्रसिद्धतदेवनीलपीतादितिद्विपयरूपजगदित्यलभ्यतप्रसिद्धमित्यर्थ ॥ ३५ ॥ इतिउक्तीत्याएवविप्ररूपजगद्विवात्मकेवसत्त्व
मपुरवत्तद्विदिवभातितांत्या ॥ एवमदुर्गीत्यापरमार्थतोविमृष्टजगन्वमितिमत्अभूतमच्छचिद्व्योममात्रालेवेत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तर्हिचिदेवधेत्याकारेणयारिणतत्स्वरयतिने
त्याह ॥ अत्यति ॥ अपरिणामित्वादृश्यत्वाच्चात्यंतासप्रभावोत्पत्त्यायाजगद्विप्रवधेत्येतदेवदृश्यजगदित्यर्थ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अतएवारीपितरूपवाधे
नचिन्मात्रमस्वरूपदृष्टम्यदित्याह ॥ चिन्मात्रमेवेत्यादिता ॥ ३९ ॥ स्वर्गेअप्यलोकेपुरेस्वर्गरेवाअविशब्दात्तालेपुवाचिद्विन्मं किंसंभवतितत्कथ्यतनिरूपणजुराले अचि
नम्यत ममात्सुर्दिमत्वेअचिस्वप्यापातान्दगाधेअलीकत्वावलीकस्यचित्ताप्युज्जीवनादरानाश्चित्तोऽसंगत्वेनाचित्संभवाधयोगत्वात्प्रकारतरस्यचाप्रसिद्धेरितिभाव ॥ ३४० ॥

ननुयजतिददति जुहोतीतीत्यादिशब्दान्तरात्कर्मभेदवच्चिद् आकाशजगदित्यादिनामांतराद्भेदोऽस्त्विति चेत्तत्राह ॥ आकाशमिति ॥ भूताकाशाव्याकृताकाशाथत्रयपरत्वेनाभि
प्रेतानात्रयाणामप्याकाशशब्दानां काष्ठदीप्ताविधिधात्वर्थानुगमेन चिन्मात्रवचनत्वसंभवाद्भूमेरपि योग्यार्थास्ते ज्ञानार्था इत्यनुशासनाद्वत्तमाने पृषन्महद्बृहज्जगच्छतुवच्चेति किं पि
द्वित्वादिनिपातने पिज्ञानार्थत्वानपायाच्चित्स्यार्थानामतोपपत्तेरिति भावः ॥ ४१ ॥ तदेति दर्शनाथेत्यध्याहार्यम् ॥ एवरीत्यादौ द्वैतस्वभावादिभिः समयदानुभूयतेतत्त्वदृशातदेत्यर्थः
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ द्वितीयएवशब्दोऽपिशब्दार्थः ॥ ४४ ॥ अखिलचित्तसंचेत्यमपि जगत् अचेत्यसन्मात्रमेव स्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशस्य ब्रह्मणः कलनबहुस्याप्रजायेयेति
श्रुतिदर्शित आद्यसंकल्प एव त्रिजगद्भूत्वा स्वयमुत्थितद्वैतवत्तैवायमिति मतस्य वस्तुवदित्यर्थः ॥ ४६ ॥ जगत्सामान्ये उक्तन्यायघटपटादिविशेषेऽपि दर्शयति ॥ यथेत्यादिना ॥ स
आकाशं परमाकाशं ब्रह्माकाशं जगच्चितिः ॥ इति पर्यायनामानि तत्र पादपठक्षवत् ॥ १४१ ॥ एवं दौ स्वप्नसंस्कल्पमायाभिः स्वनुभूयते ॥ त
दा किल चिदाकाशमवभाति जगत्तया ॥ ४२ ॥ यथैतत्संविदाकाशं स्वप्ने भाति जगद्बुधः ॥ तथेदं जाग्रदाख्ये पि स्वप्ने भाति तदेवनः ॥ ४३ ॥
यथा स्वप्नपुरे चित्खं वर्जयित्वेतरत्वाच्चित् ॥ न किंचित्संभवत्येवं जाग्रत्येवं महाचितः ॥ ४४ ॥ यतो न संभवत्यन्यच्चेत्यं किंचित्ततोऽखिलम् ॥
चित्तसंचेत्यमप्येतदचेत्यं सजगत्स्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशकलनं त्रिजगत्स्वयमुत्थितम् ॥ स्वप्नवद्विद्विचिद्भ्योऽग्निनत्वेतद्वैतवत्स्थितम्
॥ ४६ ॥ यथा चिद्भ्यो ममात्रात्मस्वप्ने घटपटादिकम् ॥ सर्गादेव वसर्गोऽयं तथा चिद्भ्यो ममात्रकम् ॥ ४७ ॥ शुद्धसंविदिति मात्रत्वाद्दृतेन्यत्स्वप्न
पत्तने ॥ यथानविद्यते किंचित्तथास्मिन् भुवनत्रये ॥ ४८ ॥ याः काश्च न दृशयेये भावाभावास्त्रिकालगाः ॥ स देशकालचित्तास्तत्सर्वं चि
द्भ्यो ममात्रकम् ॥ ४९ ॥ स एष देवः कथितो यः परः परमार्थतः ॥ यत्स्वं सोऽहमशेषं वा जगदेव च योऽखिलः ॥ ५० ॥ सर्वस्य वस्तुजातस्य जग
तोऽन्यस्य ते मम ॥ देहो हि चेत्तनाकाशं परमात्मैव नेतरत् ॥ ५१ ॥ संकल्पने स्वप्नपुरेशरीरं चिद्भ्यो मतोऽन्यन्नयथास्ति किंचित् ॥ तथेह सर्गप्रथ
मैकसर्गान्मुने प्रभृत्यस्तिनरूपमन्यत् ॥ ५२ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० जगतः परमात्ममयत्ववर्णनं नाम एकोनत्रिंशत्तमः
सर्गः ॥ २९ ॥ ४३ ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ एवं सर्वमिदं विश्वं परमात्मैव केवलम् ॥ ब्रह्मैव परमाकाशमेष देवः परः स्मृतः ॥ १ ॥
गोघटपटादिः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ स ज्ञानेन पूज्यो देवः प्रथमप्रश्नोत्तरत्वेन कथितः ॥ ५० ॥ देहः पारमार्थिकस्वरूपम् ॥ ५१ ॥ उक्तमनुष्योऽपसहरति ॥ संकल्पन इति ॥
प्रथमादेकस्य हि रण्यगर्भस्य सर्गात्प्रभृतिप्रवृत्तेर्देहास्मिन्सर्गे तथा संकल्पनस्य मपुरशरीरादिव देवान्यद्रूपं नास्ति ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्री वासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णनं ० पू०
एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ चित्तसर्वात्मता सर्वभोक्तृभावेन सस्थितिः ॥ यथा जीवदशाप्राप्ता चित्तच्चाप्यत्र वर्ण्यते ॥ १ ॥ चेतनाकाशमात्रात्मयथा स
र्वमिदं प्रभो इति यच्च या पृष्टतस्येदमुत्तरवर्णितमित्याह ॥ एवमिति ॥ कच्चिद्भेत्सि महाबाहो देवः कः स्यादिति द्विजेति मया त्वरपृष्टे देवा च न विधानमूलरहस्यं यत्प्रतिपृष्टं तदप्येतदेव
त्याह ॥ एष देव इति ॥ १ ॥

परिच्छिन्नदेवाचनपरिच्छिन्नफलमेतद्वर्षपुनर्वसुर्वाकाभाषसानशुभिमानदधामिफलमिति सर्वोक्तमित्याह ॥ तदेतदिति ॥ सर्गभू सर्वजगत्सर्गोपाधिधानम् ॥ २ ॥ तत्र प्रवृत्तिविषययायासाध्यतांशंकारिहरति ॥ अबहिरिति ॥ अबहिरिति साधनचतवसाध्यचेतिषिपह ॥ ३ ॥ प्रबुद्धो विवेकीमुख्याधिकारीति यावत् ॥ अतिशयितो देव अतिवैश्वर्यवर्धने ॥ ४ ॥ भूष्यादिरूपदेवाचनेतर्हि कडधिकारिणस्तानाह ॥ अभ्युत्थयेति ॥ अतएवतदनुपमेयकृष्णमिति साधितत्साम्योचेत्याह ॥ कृष्णमिति ॥ अथात्रतिमातप्यधुरम् ॥ ५ ॥ तच्चान्यादनालाभेकोद्भाषानभिवेक्याह ॥ शयेति ॥ ६ ॥ अर्चनकृत्वा संतोषमायाति प्राप्नुवति ॥ ७ ॥ यत कुतश्चिरस्वभ्राय विमानासारभ्युत्ति साधनान्मिध्यात्स कमेवत्वगदिक्रमसादावधतीतिमुपेत्यस्योपपत्तिः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वयमादि कारणयस्यसोऽस्यदादिरस्मत्कल्पितप्रपंचातगत असौ बहुराविरम्यमूर्तिरूपो देव कश्चिद्विर्वचनी तदेतन्पूजर्नश्रेयस्तस्मात्सवमवाप्यते ॥ तदेव सर्गभू सर्वमिदतस्मिन्व्यवस्थितम् ॥ २ ॥ अकृत्रिममनापतमद्वितीयमखंडितम् ॥ अबहि साधनासाध्यसुखतस्मादवाप्यते ॥ ३ ॥ प्रबुद्धस्त्वमुनिश्रेष्ठेनेतदवकथ्यते ॥ नातिदेवाचने योग्यपुष्पधूपचयो महान् ॥ ४ ॥ अह्युत्पन्नधि योयेद्विवालेवचेतस ॥ कृत्रिमाचांभयतपदेवाचनमुदाहृतम् ॥ ५ ॥ गमनोधायाभावेहिपुण्याद्यैवाचंचयंतिहि ॥ मिथ्यैवकल्पितैरेवमाकारैकल्पितात्मकैः ॥ ६ ॥ स्वसकल्परुतै कृत्वाक्रमैरर्चनमाहता ॥ बाला सतोपमायातिपुष्पधूपलवाचनैः ॥ ७ ॥ स्वसकल्पकृतैरर्थैरुत्वादेवाचनमुद्रा ॥ यत कुतश्चिन्मिथ्यात्मफलमात्रनयति ॥ ८ ॥ पुष्पधूपार्चनब्रह्मकल्पितं बालबुद्धिषु ॥ यत्स्याद्भवाद्दशायोग्यमर्चन तद्दान्यहम् ॥ ९ ॥ अस्मदादिस्त्वसौ कश्चिदेवो मतिमावर ॥ देवस्त्रिभुवनाधार परमात्मैवनेतरत्न ॥ १० ॥ शिवस्सर्वपदातीत सर्वसकल्पनातिग ॥ सर्वसकल्पवर्लितोनसर्वो नच सर्वक ॥ ११ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्न सर्वांशप्रकाशक ॥ चिन्मात्रमूर्तिरमलो देव इत्युच्यते मुने ॥ १२ ॥ संवित्सर्वकलातीनासवभावांतरस्यिता ॥ सर्वसत्ताप्रदा देवी सर्वसत्तापहारिणी ॥ १३ ॥ ब्रह्मब्रह्मन्सदसतोर्मध्यं देव उच्यते ॥ परमात्मपरांमिष्यतत्सदोमित्युदाहृतम् ॥ १४ ॥ महासत्तास्वभावेन सर्वत्रसमांगतम् ॥ महाचिदितिसप्रोक्तपरमाय इति श्रुतम् ॥ १५ ॥ यो मायामय एवेत्यय ॥ कस्तर्हि पारमाधिको देवस्तमाह ॥ देव इति ॥ १० ॥ सर्वेभ्यामब्रह्मविष्णु रुद्रादिविवेक्योप्यतीत सकल्पनामनोदस्यस्तदतिग ॥ यतो बाचो निर्वर्तत अत्रा व्यमनसासह निश्रुते ॥ यत्सुसर्वविषयभोगसकमेवैकलोकेऽद्वैतोऽब्रह्मविष्णु रुद्रादिविवेक्योप्यतीत ॥ परमसुखप्रदाधिकरण्योतिष्य उक्त आदित्यपरासबाधोत्तमज्ञाना अश्रित्याभावा शोयस्यतत्रयाभिधमरुतो विविचि ॥ विवाहारादिप्रपालकसर्वपरंपरपवित्रात्प्रायेभ्यो शिवभूतचतुर्धनस्यते स आत्मासि विवेक्येव इत्युदाहृतं निवर्त्य ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

व्यवहारे सर्वत्रानुगमात्सत्तासामान्यरूपेण ॥ सर्वबाधे तु महासत्तात्मना ॥ १६ ॥ तस्यैव सर्वेषां देवतादीनामालम्बादपि मुख्यदेवत्वमित्याह ॥ यदित्यादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ तस्यैव वि-
मर्शे सर्वदेवतासारत्वाद्देवत्वमित्याह ॥ पादेति ॥ किसारः सदतिशेषः ॥ १९ ॥ स सर्वः पूर्णो देव एवाह न परिच्छिन्न इत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ स एव सर्वकर्त्ता सर्वभोक्ता चेत्याह ॥
सकरोतीत्यादिना ॥ २२ ॥ पुर्यामास्ते ॥ स एष दहप्रविष्ट आनखापेभ्य इति श्रुतेरिति भावः ॥ २३ ॥ शरीरमावसथो महागृह्यस्यास्तथाविद्यायाम् गहनानुर्विवेका अन्ननया

स्थितं सर्वत्र सर्वतुलतास्वतंत्र्यारसः ॥ सत्तासामान्यरूपेण महासत्तात्मनापि च ॥ ३६ ॥ यच्चित्तत्त्वमरुंधत्यायच्चित्तत्वं तवानय ॥ यच्चि-
तत्त्वं च पार्वत्यायच्चित्तत्वं गणेषु च ॥ १७ ॥ चित्तत्वं यन्मम दंच चित्तत्वं यज्जगत्त्रये ॥ तदेव इति तत्त्वज्ञाविदुरुत्तमबुद्धयः ॥ १८ ॥ पादप्रा-
ण्यादिमानन्यो यो वा देवः प्रकल्प्यते ॥ संविन्मात्राद्वैतब्रह्म किं सारः किल कथ्यताम् ॥ १९ ॥ चिन्मात्रमेव संसारसारः सकलसारताम् ॥
गतः स देवः सर्वो हंतस्मात्सर्वमवाप्यते ॥ २० ॥ न सदूरे स्थितो ब्रह्मन्नुप्रापः सकस्य चित् ॥ सांस्थितः स सदो देह सर्वत्र च खेतथा ॥ २१ ॥
सकरोति स चाश्रातिसविभर्त्ति प्रयाति च ॥ सनिः श्रयसि तिसंवेत्ता सो गान्यंगानि वेत्ति च ॥ २२ ॥ सोऽस्यां विचित्रचेष्टायां प्रकाशिन्यां च त-
द्दशात् ॥ तत्स्वरूपनिबद्धायां पुर्यामास्ते मुनीश्वर ॥ २३ ॥ शरीरावसथायां च चलायां तत्प्रसादतः ॥ सोऽस्यां गहनकोशायां तद्गुहायां गुहेश्व-
रः ॥ २४ ॥ मनः षष्ठेन्द्रियाचारसत्तातीतामलात्मनः ॥ तस्य संख्यवहारार्थं संज्ञाचिदितिकल्पिता ॥ २५ ॥ स एव चिन्मयः सूक्ष्मः सर्वव्यापी
निरंजनः ॥ इमं भास्वरमाभासं करोति न करोति च ॥ २६ ॥ साचिदत्यंतं विमलाजगदर्थं जगत्क्रियाम् ॥ इमं रंजयति प्राज्ञरसेनैव मधुलं
ताम् ॥ २७ ॥ चारवो ये च मत्काराश्चितश्चित्तयथास्थितम् ॥ चमत्कुर्वन्ति किल ते तेन कंचिन्नभोभिधाः ॥ २८ ॥ केचिज्जीवाभिधानाश्च
केचिच्चित्ताभिधानकाः ॥ केचिक्कलाभिधानाश्च केचिद्देशाभिधानकाः ॥ २९ ॥ केचिक्क्रियाभिधानाश्च केचिद्द्रव्याभिधानकाः ॥ केचि-
द्भावविकारादिजात्यौचित्याभिधानकाः ॥ ३० ॥ प्रकाशाभिधानाः केचिक्केचिच्छैलतमोभिधाः ॥ अर्केन्द्राद्यभिधाः केचिक्केचिद्ब्रह्मा-
भिधानकाः ॥ ३१ ॥

द्विहि कोशायस्यास्तथाविधायाम् तद्दुःखिः सैव गूहतीति गुहातस्याम् आनंदमयकोशगुहेश्वरः ॥ २४ ॥ उपदेशसंबन्धव्यवहारार्थम् ॥ २५ ॥ आस्यारोपे करोतीति तदपवादनेन करो-
ति ॥ नित्यभावनस्य कृतत्वाभावादित्यर्थः ॥ २६ ॥ रंजयति शोभयति ॥ मधुर्वसतः ॥ २७ ॥ चमत्कारा आरोप्ये सत्ता स्फूर्तिप्रदानरूपाः ॥ चितिमायाशब्देन स्थितपूर्वकामक-
र्मावासनानुसारेण नियतचमत्कुर्वन्त्या विभवि यति ॥ ताश्चैव मत्कारानेव नामकल्पनया व्यपदिशति ॥ केचिदित्यादिना ॥ सर्गभेदेन भोबहुत्वोक्तिः ॥ २८ ॥ २९ ॥ भावविकाराजा-
यतेऽस्ति वर्धते विपरिणमतेऽपक्षीयेनेन श्यतीति यास्कोक्ताः ॥ आदिपदादुपभेदास्तेषां जात्यावैचित्र्येण औचित्येन च विचित्राभिधानकाः ॥ ३० ॥ तानेव प्रपचयति ॥ प्रकाशेति ॥ ३१ ॥

वित किंत्वभोगेच्छयाजगत्वादिर्नेत्याह ॥ निरिच्छेति ॥ तथाचोक्तश्रीमद्भोषपादाचार्यैः ॥ भोगार्थं च शिरित्येकेकींवायमितिवापरे ॥ देवस्यैयत्त्वभाबोयमात्मकामस्यकास्त
 हेति ॥ नवैवंसोकात्मनश्चक्षुस्तान्जायेयेत्यादिभ्युतिविरोध आस्यमहूतोभूतस्यनि श्वसितमेतयदुपेयोयजुर्वेदइत्यादिश्रुत्यतरेदृच्छाप्रयत्नापनपेक्षनि श्वसितप्रायत्यत्वेकैर्देवैश्च
 तद्भुत्वाप्राजायेयेतिमानात्तत्पर्यंक्षुत्स्वतरानुगण्यायथाकामयतेत्युक्तेरचेतनप्रधानादिकहुक्तारोकावारणमाश्रयतात्पर्यकत्वात् ॥ तथाचभगवतोवाक्यायजस्यसुत्रम् ॥ क्वमा
 चनानुमानापेक्षेति ॥ ३२ ॥ शैलोक्यालक्षणानामभोधीनांसंस्यासुताधिकस्यित्युविषयभाणामुचिदेवशरीरवास्तावतत्त्वतदूपाञ्जलाजलसमूहस्थानीयानाम्यवि
 लय ॥ ३३ ॥ इत्यामन-सकस्यरुतभोकाविशिष्टाप्रकाराकात्म्यमेवभोकाविषेकाद्रोक्तत्वंनितिकल्प्यतइत्याशयेनाह ॥ शरीरेति ॥ इश्वरीत्वारोपितसवाभासनसमर्थो
 निरिच्छस्वस्वावेनवसंतेनययांकुर ॥ तन्यतेतदेवेयजगत्क्ष्मीश्रिदामना ॥ ३२ ॥ श्विदेवासुसमग्रासुसर्वदेवैर्किंकेवहि ॥ त्रैलोक्या
 भोधिसस्यासुशरीरजलजालिका ॥ ३३ ॥ शरीरपकजआतमनोअमरसंभृतम् ॥ आस्तादयतिसकल्पमधुसंतांविठीश्वरी ॥ ३४ ॥
 ससुरासुरगधर्वसरीलार्णवकजगत् ॥ चित्तिस्थिनप्रवहतिजलावर्तजलयया ॥ ३५ ॥ यधचित्तमयाचारचारुचचुरचक्रिकम् ॥ संसार
 चक्रचिक्चैक्रेआम्यतिअमभाजनम् ॥ ३६ ॥ चिच्चतुर्भुजतूपेणजघानासुरमहलम् ॥ फालोजलदर्वहिनसायुधेनययातपम् ॥ ३७ ॥
 चिबिनेत्रतयावक्ष्मनवपरीतांशुचिइया ॥ गौरीकमलिनीवक्रपद्मपद्पदांगता ॥ ३८ ॥ विष्णो पद्मालितामेत्यचिद्व्यानाधीनमानसा ॥
 त्रयोनलिन्या सरसीधत्तेपैतामहीस्थितिम् ॥ ३९ ॥ चितोत्रक्षन्विचित्राणिशरीराणीहभूरिश ॥ पन्नाणीवतरोर्हिक्षिकेयूरादिक्रियेवच
 ॥ ४० ॥ चित्समलसुरानीकपरिवर्तितपादया ॥ त्रैलोक्यबूढामणितांघत्तेवासवलीलया ॥ ४१ ॥ चित्सुभासुरतामेत्यत्रैलोक्योदरद
 धरे ॥ पतत्युदेतिसंयातिस्वात्मन्येवाव्यवारिवत् ॥ ४२ ॥ चिच्चद्विकाषतुर्दिक्षु अवभासवितन्वती ॥ विकसयतिनिशेपभूतसत्ताकुमुद
 तीम् ॥ ४३ ॥ चिद्वपणमहलक्ष्मीस्त्रिजगत्प्रतिर्धिषितम् ॥ शृङ्गात्यनुग्रहणानस्वगर्भमिवगर्भिणी ॥ ४४ ॥

॥ ३३ ॥ एवंकनूतमपितस्या स्वाभ्यारोपितकारकपरिभ्रमप्रयानिमित्तत्वमेवेत्याशयेनाह ॥ ससुरासुरेति ॥ प्रवहतिपरिवर्तते ॥ ३५ ॥ पद्मप्रतीतिबधलायाविधोयश्चित्त
 मय कनूतभोक्तृत्वरूपआचारलेनचारवश्चचुराश्चपलाश्चव्यष्टिकीवसेसरणचक्रिकायस्मितायाविधकीवसमद्विससारचक्रमायाशवलेचिक्चैक्रेभाम्यति ॥ ३६ ॥ वर्णितल
 सप्रथितएवमर्बकदृभोक्तृत्वविशाम्यवणयति ॥ क्षितित्यादिना ॥ कालोषयतु सायुधैर्हथयुज्ययुक्तेनजलदस्वदेवेपेणातपयिष ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ विष्णोर्नाभिपद्मेअलिताय
 मत्त्वमिवपत्यप्राप्य ॥ प्रयोदेवास्तक्षणापानलिन्या सरसीमहासरोयूतांस्थितिर्युत्तम ॥ ३९ ॥ केयूरादीनांकियानिर्मितिरिव ॥ ४० ॥ बूढामणितांघत्तामिनियावत्
 ॥ ४१ ॥ सुभासुरतांयुयादितजोक्षपताम् ॥ ४२ ॥ साक्षादपितस्याआकाशप्रयानिमित्तमाह ॥ चिच्चद्विकेति ॥ ४३ ॥ महतीलक्ष्मी स्वच्छात्वात्तालक्षणारोभावैष्णवी
 मायाया ॥ ४४ ॥

चतुर्दशभुवनस्थानां भूतानाम् ॥ मूनीकरोतिसत्तांसादयति ॥ यथावारिश्री रसशक्ति अंबुधिर्जलसमूहप्रासनीसमुद्रस्यं समुद्रस्यरूपसत्तांसादयति तद्वत् ॥ ४५ ॥ इदानीं ता
 मेव चित्तलतात्वेन रूपयति ॥ व्योमेत्यादिना ॥ व्योमात्रमायाकाशस्तल्लक्षणाया केदारिकाया क्षेत्रभक्तौ ह्रिडाहिरण्यगर्भात्मना अकुरिता ॥ सत्तोधा सर्वपदार्थस्य तास्तल्लक्ष
 णफलदायिनी ॥ ४६ ॥ सवेदना निसर्विकल्पज्ञानानि ॥ चित्तेहाश्चित्तवत्तयः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ जह्वाः शैलादय एव गुल्मकामूलप्ररोहाय स्याः ॥ विषहाश्चतुर्विधशरीराण्येव प्र
 थय सैर्वलिता ॥ आमूलाग्रप्रदन्ति प्रतानैः परिवर्त्तिता वेदिता ॥ ४९ ॥ पेलवमित्यादिविशेषणविशिष्टदृश्यकुसुम अनया जन्यत इति परेणान्वयः ॥ सदसद्वृत्तिरित्यस्य परामर्शासि
 हमित्युपपत्ति ॥ ५० ॥ छायाचद्रादिकानि रिवारच्छंस्फुटदृश्यकुसुमम् ॥ मन्यते अभिमानविक्रियते ॥ तन्यते विस्तार्यते ॥ ५१ ॥ तस्याश्चित्तसत्तत्त्वचिन्तनम् ॥ ज
 चिच्चतुर्दशभूतानां मंडलानि महांति च ॥ भूतीकरोति वारिश्रीः समुद्रस्वमिवांबुधिः ॥ ४५ ॥ विचित्रालोककुसुमाघनसंकल्पपल्लवा ॥ व्यो
 मकेदारिकाह्रदासत्तौघफलशालिनी ॥ ४६ ॥ जीवजालरजःपुंजवासनारसरंजिता ॥ संवेदनत्वग्वलिता चित्तेहाकलिकाकुला ॥ ४७ ॥
 अतीता संख्यत्रिजगत्केसरोज्ज्वलरूपिणी ॥ अनारतस्यंदमहाविलासो ह्यासहासिनी ॥ ४८ ॥ सर्वतुर्पर्वपरुषाजडशैलादिगुल्मका ॥
 विग्रहग्रंथिवलिता मूलाग्रपरिवर्त्तिता ॥ ४९ ॥ चिह्नतेयं विकसिता पेलवं सदसद्वृत्तः ॥ विचित्रं दृश्यकुसुमं परामर्शसहंबुद्ध ॥ ५० ॥ अन
 येह हि सर्वत्र च्छाया च्छामिव जन्यते ॥ मन्यते तन्यते वस्तुगीयते क्रियते पिच ॥ ५१ ॥ महाचित्तानयानित्यं भासंते भास्करादयः ॥ देहाः स्वदं
 ते च मिथस्तस्मिन् च्छिज्जडविभ्रमैः ॥ ५२ ॥ चिताचावर्त्तवर्त्तितान्या सिद्धान्येव प्रवृत्त्यति ॥ जगज्जालरजोलेखा तत्सत्तादृश्यदेहिनी ॥ ५३ ॥ चि
 त्सर्वजगदारंभमिमं प्रकटयत्यलम् ॥ त्रैलोक्यदीपकशिखादीपोवर्णाश्रयं यथा ॥ ५४ ॥ चिच्चंद्रविंबे विमले शशवत्प्राप्य संगमम् ॥ सर्व
 त्रलक्ष्यतामेति पदार्थश्रीजगद्गता ॥ ५५ ॥ चिद्रसायनसेकेन पदार्थपटलावली ॥ रूपमेति फलं चैव प्रावृत्तिं चैव सल्लता ॥ ५६ ॥ चिच्छा
 ययेव सर्वस्य जाड्यं सम्यगुदेति च ॥ सर्वस्यास्य शरीरस्य गृहस्येव तमास्त्विह ॥ ५७ ॥

इत्थेव विवेकप्रयुक्तैर्भोक्तृभोग्यताविभ्रमैर्दृष्ट्या देहावस्तुतोऽगलरूप आपिमिथ स्वदते प्रीतिविषया भवति ॥ ५२ ॥ आत्रत्तोवात्यावर्त्तस्तद्वर्त्तितान्या चित्तैव सिद्धा तत्सत्तयेव ह
 श्यदेहिनी दर्शनयोग्याकारवती जगज्जालरजोलेखा अन्या चिद्धानि रिकेव भूत्वा प्रवृत्त्यति ॥ ५३ ॥ त्रैलोक्यप्रकाशानदीपकशिखा भूता चित् ॥ दीप प्रसिद्धो वर्णाश्रय रूपवद्भव्य
 यथा प्रकटयति तद्वत् ॥ ५४ ॥ चिदधीनप्रकाशतामेव जगतः प्रपचयति ॥ चिच्चंद्रविंबे इत्यादिना ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ननु चिद्यद्विरसायनमिव पदार्थपटलावली सर्वतो व्याप्य स्फुर
 तितर्हितत्र जाड्यं न स्यात् ॥ न हि सर्वतो रसाद्रैशुष्कतायाः प्रसक्तिरस्तीति तत्राह ॥ चिच्छाययैवेति ॥ यथापचीकरणेन गृहस्यापि सर्वतस्तेजो व्याप्तिसत्त्वात् तदतस्तमः प्रसक्त्यभावे
 पितेजसभास्वरताया भूतानरंभा गैरभिभावाद्द्विहिरभिव्यक्तसौरालोकव्याप्तौ तत्प्रयुक्तच्छायाया अतस्तम उदेति ॥ तथा घटाद्यधिष्ठानचिद्भास्वरताया अप्यध्यस्तेनाभिभावाद्द्विह
 श्चाक्षुषवत्स्याद्यभिव्यक्तचिद्भास्या स्फुरणेतच्छायाया अतर्जाड्यमुक्तेतीत्यर्थ ॥ ५७ ॥

तथाचपयासिंहायासाकनः॥५५॥ इहमासायाकाकतिविष्यसिद्धिस्तथावर्हतिभिष्यक्तप्रभाभृचिच्चमल्लिषादेवगणाभ्यघटपटायाकाकतिवैचित्र्यसिद्धिर्नाम्ययेत्याह॥ चि
 द्माहृतयदति॥ श्रिलोक्यद्वाक्षित्वाक्यतिगता साकारपवाया एतेछायाकाकधेत्यक्काआकतिनाकारमपिनस्तरोयु साधकांतराभावादित्यथ ॥ ५८ ॥ क्रियाविहितनिपिद्धे
 नुनबन्ति सैबकुलबधू ॥ ५९ ॥ उक्तमर्थमनुभाविधिमध्यतिरकमुत्सेनापिसिद्धोवाहणेपुसमर्थयति ॥ चिवालोकमितिह्याभ्याम ॥ स्फुरत्सचलभूम्यामुबन्धपिप्रकटनाएतिय
 नृदट ॥ किदुनभयज्जकारालदेराननिरास ॥ ६० ॥ स्वोर्गानिस्तात्वा यस्य ॥ कुमलालि केरासपुलोलायस्मिद् ॥ चिन्मज्जनविद्यामिथिना ॥ ६१ ॥ एवञ्चचिदधी
 नममदद्यादिसवभावत्वाज्जगज्जलाधीनसर्वभावसारगाविजलमिषिदवपरमार्थतद्वृत्तिसिद्धमित्यपसहरति ॥ बर्द्धतदति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ यथकाविदेवास्तिज्जित्तर्हितबाल्मक आ
 येद्वानिद्रामूलावरण्यवकारादुत्पत्तिरअवनिस्कारमर्थमनुभूतविकारगूनाअभावेभाविह्याभाजितिरिबनचततितत्कथमित्यथ ॥ ६४ ॥ तदेवस्वटनुनराह ॥ अयमिति॥
 चिच्चमल्लतयोदेहनमवेयुरिमायदि ॥ त्रैलोक्यदेहास्यकैतेनस्पृशेयु किलाकृतिम् ॥ ५८ ॥ चिदाकाशप्रकाशोस्मिन्संकल्पशिशुधारि
 णी ॥ क्रियाकुलवधूर्देहहृस्फुरतिचंचला ॥ ५९ ॥ चिदालोकविनाकस्परसनोग्रेस्फुरन्मपि ॥ कयकदाप्रकृतामेतिहृष्टकवारस ॥ ६० ॥
 शृण्वंगस्वांगशाखापिकुतलालितोप्यलम् ॥ चिन्मज्जनविनादेहदक्ष कइवराजते ॥ ६१ ॥ वर्द्धतेत्रिलुठत्यत्तिचिच्चराषरकारिणी ॥
 चिंदेवास्तीतरत्रालिचिन्मात्रमिदमुत्थितम् ॥ ६२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वास्तदाभ्यक्ष सुधांशु स्वच्छयागिरा ॥ पुन पृष्टो
 मयारामसुधांशुस्वच्छयागिरा ॥ ६३ ॥ यदिसर्वगतांदवचिदस्येकातदालम्क ॥ तदयचावनिस्फारमर्याधेवनचेतति ॥ ६४ ॥ अयचि
 त्वानुराभूत्वाचिद्दीनभ्यप्रतिस्थित ॥ इतीर्यकल्पनालोकेप्रत्यक्षानुभववाक्यम् ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ शृण्वेतदखिलब्रह्म
 न्यदापृष्टवदामि ॥ महानयत्वयाप्रश्न कृतोवक्ष्यविदां वरा ॥ ६६ ॥ चिदस्तिहिशरीरहसर्वभूतमयात्मिका ॥ बलान्मुखात्मिकैकानुनिर्विक
 त्यापरास्थता ॥ ६७ ॥ संकल्पशुद्धासैवांत स्वयमन्येवसस्थिता ॥ संकल्पितेतरवरादौ शील्यन्नीययागता ॥ ६८ ॥ सएवहिपुमान्कोपाद्य
 येहान्यद्ववक्ष्यात् ॥ अवत्येवंविकल्पाकाचिद्वत्स्वरूपायान्यतागता ॥ ६९ ॥

अयदेवहविपुराहस्यभावारर्द्धजीवनदरायाचवित्त्वायेतनावात् ॥
 तसीमत्वपदतिगताज्जन्ताभावा ॥ मूलासप्त त्रिदस्यवर्णादिरायाचिद्दीमस्थितइतीर्यकल्पनाकथयित्वाविनाशिरास्वभावत्वावपरिणामित्वाच्चकथमपिजाड्यायागाविति
 प्रभार्य ॥ ६५ ॥ ययाज्येनस्यैवजीवावित्त्वतदुभ्यतामिप्रानजप्रभासयत्नैवस्यतरेवसिद्धेनकृतेद्वयोरप्युचरंसीवचकुकार्मईश्वरउवाच ॥ शृण्वन्मि ॥ अखिल
 ब्रह्मनमभोत्तरादित्सर्वम् ॥ ६६ ॥ ब्रह्मयोगोपादानजनयर्गविवर्तिविबुधैर्विष्यदेवरेरयति ॥ चिदिति ॥ इकिल बलायाभ्यादिसमष्टिबुद्धौउभ्युत्तात्मिकाआसक्तस्य
 भावा ॥ विज्ञानमयराब्ध्याकनुगोक्तत्वभावेत्यर्थ ॥ पराकूटस्थचिन्निर्बिकस्या ॥ ६७ ॥ तस्याभ्यलस्वभावत्वमिवभेदोप्युपाधिरनपेवत्यारोयेनाह ॥ सकल्पेति ॥ इ
 नाहविनालिसारेवतामेवजीयेनात्मानुभिरयमामहपेव्याकरवाणिमिथुतिर्दशतसकल्पत्वात्मानवेर्जीवात्मनामुद्धाबुद्धवती ॥ आदिकर्मजिक्त अकारिभेनिककारित्तः ॥
 ययापुष्टिबुधत्वात्सर्वकल्पतइतरेवरउपपत्तिर्ययायाविभासतीती शील्यन्मनासर्गाद्विनीयेवसपन्मातइत् ॥ ६८ ॥ पुनानुपपत्त्याऽभ्योरोराकृतइत्कुरोमचतितइत् ॥ ६९ ॥

[illegible]

विकल्पकल्पितावस्थान्निश्चित्यतयातिशयानुपपन्नम् ॥ ७० ॥ चित्स्वयंचेत्यतामेतिसाकाशपरमाणुता
म् ॥ शब्दबीजस्मिकां पञ्चाङ्गात्तन्मात्रागता तन्मात्रावलिता क्रमात् ॥ जीवो भूत्वा भवत्याशु बुद्धिः पञ्चा
दहमनः ॥ ७१ ॥ मनस्त्वं स मुपायाता संसारमवलंबते ॥ चंडालोऽस्मीति मननाच्छंडालत्वमिव हिजः ॥ ७२ ॥ संकल्पिता प्रबोधेन जाज्या वि
श्वप्रबोधिनी ॥ शबलं रूपमासाद्य संकल्पाद्यात्यनारतम् ॥ ७३ ॥ अनंत संकल्पमयी जाज्य संकल्पपीवरा ॥ चिज्जाज्यान्मोहमायातिपयः
पाषाणतामिव ॥ ७४ ॥ ततश्चित्तं मनो मोहो मायेति विविहिताभिधा ॥ जाज्यं निपुणमाश्रित्य संसारं जायते मुने ॥ ७५ ॥ मोहमांघ्रमुपायाता
तृणानि गडपीडिता ॥ कामक्रोधभयोपेता भावाभावातिपातिनी ॥ ७६ ॥ त्यक्तानंतं निजाभोगाव्यवच्छेदविकारिणी ॥ दुःखदावान
ला तप्तशोका शिवरुशशया ॥ ७७ ॥ इयमस्मीति भावेन शून्येन विकलीकृता ॥ देहमात्रगृहीता स्थापरंदैन्यमुपागता ॥ ७८ ॥ मन्नामो
हमहापंकजैर्जीवन्नुजिता ॥ भावाभावलतादोलापरिलोलशरीरका ॥ ७९ ॥ असारपापरंसारविकारव्यवहारिणी ॥ तापोपतसहृद
यारागतेजो नुरंजिता ॥ ८० ॥ निजयूथपरिश्रष्टा मृगीवावशतांगता ॥ आविर्भावोदिता कारातिरोभावेस्तमागता ॥ ८१ ॥ स्वसंकल्पोप
याता सुभीता संभ्रमदृष्टिषु ॥ पलायते वाप्यन्यासु वेतालेष्विव बालिका ॥ ८२ ॥ उर्वमधुरं बिंदुवांछते भावितं सुखम् ॥ अवांतरपरिश्र
ष्टादोषादोपपतत्यधः ॥ ८३ ॥ यतिससरति ॥ ८४ ॥ पयोजलप्राणनाकरकालमिव मोहजीवता भ्रममायाति ॥ ८५ ॥ ७६ ॥ भावो विभवः ॥ अभावो द्रो

ष्टादोपादोपपतत्यधः ॥ ८४ ॥ यातिससरति ॥ ७४ ॥ पयोजलपाषाणताकरकात्वमिवमोहजीवताभ्रममायाति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भावोविभवः ॥ अभावोदो
रिन्ध्यतदनुपातिनी ॥ ७७ ॥ व्यवच्छेदेषुभार्यापुत्रादिवियोगेषुशोकादिविकारिणी ॥ शोकैरश्विश्चक्रशशयाकृपणा ॥ ७८ ॥ इयप्रत्यक्षदुःखमोहादिस्वभावैवाहमस्मीति
भावेनभ्रमेण ॥ ७९ ॥ ८० ॥ रागेणतेजसाक्रोधेनचानुरजिता ॥ ८१ ॥ विभावानाभूतमात्राणावाविभाविउदिताकारादृष्टाअभिव्यक्तावा ॥ अस्तदैन्यतिरोभाववा ॥ ८२ ॥
॥ ८३ ॥ यथाउर्ध्वाकटकनिबपत्रादिषुचव्यमाणेषुस्ववासनाभावितविदुमल्पतरमधुरंसंकाक्षेतद्वदुःखबहुलेषुविषयेषुसुखकांक्षेतइत्यर्थः ॥ अथवायथाउष्ट्रीविषमप्रांशुवप्र
प्रहृढदशप्रसंवद्धमधुपटलप्रहतमधुबिडुलेहनवाछयावक्षमारुक्षुर्युगपत्पुत्रपादोन्यनमात्रात्स्वेदहभारेणावांतरपरिभष्टावप्राधोविषमदेशेपतितद्वत्यतनीत्यर्थः ॥ ८४ ॥

तात्मावाप्नुन प्रपचयति ॥ हसीत्यादिना ॥ पुनर्वकीग्रहणमतिदीर्घपादचुजात्यतरसग्रहार्थम् ॥ एवंबलाकाग्रहणमप्यतिधवलतूलकठजातिग्रहणाय ॥ १०१ ॥ वटीकाद
य पक्षिजातिभेदा ॥ शालीशारिका ॥ प्रीतीरतिरिद्धलोपेदीर्घ ॥ शवरीमाया ॥ २ ॥ योनिषुदेहभेदेषु ॥ ३ ॥ अवलादुर्वला ॥ ४ ॥ ५ ॥ कर्मात्माकर्मानुसारस्वभावा ॥ तथा
चश्रुति ॥ यथाकारीयथाचारीतथाभवतिसाधुकारिसाधुर्भवतिपापकारीपावोभवतिपुण्योवैपुण्येनकर्मणाभवतिपाप पापेनेति ॥ ६ ॥ अनन्ययास्वातिरिक्तसत्तास्फूर्तिशून्यया
अविद्ययाअव्यवस्थितमनियतम् ॥ ७ ॥ भर्तृहीनानायिकेवानाथास्थितेशेष ॥ १०८ ॥ हेरामत्वजडगतेरविद्याया शक्ततासामर्थ्यमवलोकययद्यस्माद्धेतोर्यापूर्णब्रह्मस्वभावा
पिचित्तरघटस्यघटीयग्रघटीषुप्रविष्टधनपीठमाकाशस्तेनतुल्यतद्वत् ॥ निजम्यनिरतिशयानदपूर्णभावस्यघनसमुद्रादिसकलजलोपलक्षितसर्वजगदभविनसामर्थ्यस्यच
हंसीकौचीबकीकाकीसारसीतुरगीचकी ॥ बकीबलाकाहरिणीवानरीकिन्नरीशुनी ॥ १०३ ॥ वटीकापिंगलीशालीमक्षिकाभ्रमरीशु
की ॥ धीःश्रीक्रीःप्रीतीरतिश्वशंवरीशर्वरीशशी ॥ २ ॥ एतास्वन्यासुचान्यासुपरिभ्रमतिथोनिषु ॥ विवर्त्तमानसंसारजलावर्त्तणयथा
॥ ३ ॥ विभेत्यथस्वसंकल्पात्स्वशब्दादिवर्गदंभी ॥ नानयासहगन्यास्तिमुग्धाबालाचलाऽबला ॥ ४ ॥ एपासाकथितातुभ्यजीवशक्तिर्म
हामुने ॥ प्राकृताचारविवशावराकीपशुधर्मिणी ॥ ५ ॥ कर्मात्मेत्यभिधांप्राप्तशोच्यास्यपरमात्मनः ॥ अनंतदुःखबहुलस्वयंविभ्रममा
श्रिता ॥ ६ ॥ असेवानयाक्रांतंविनाशिसहजंमलम् ॥ तंदुलेनेवकंचूकमनन्ययाऽव्यवस्थितम् ॥ ७ ॥ अनंतविभवभ्रष्टादौभाग्यपरि
तापिनी ॥ शोचंतीप्राप्यजीवत्वंभर्तृहीनेवनायिका ॥ ८ ॥ जडगतेरवलाकयशक्तांनिजपदस्मरणेनविनेहचित् ॥ ब्रजतिकष्टमधःपत
नाययायदरघटघटीघनपीठवत् ॥ १०९ ॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे०मो०नि०पू०शिवपूजापाख्यानेचेत्योन्मुखचिह्नचिचारोनामत्रिंशः
सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीइश्वरउवाच ॥ चिनोत्यलीकमेवैवंसदुःखास्मीतिभावनात् ॥ चिस्वप्नक्षीवतामाहपतितासंभ्रमेयथा ॥ १ ॥
अमृतापिमृतास्मीतिविपर्यस्तमतिवधूः ॥ यथारोदित्यनष्टैनष्टास्मीतितथैवचित् ॥ २ ॥ अकारणंविपर्यस्तामतिभ्रान्तमपिस्थिरम् ॥ यथा
जगत्पश्यतीदंतथाहंताभ्रमाच्चिति ॥ ३ ॥ चित्तंहिकारणत्वस्याः संसारानुभवेचिते ॥ नचतत्कारणंकिंचित्त्वान्यत्वात्यसंभवात् ॥ ४ ॥
स्मरणेनविनादेहमात्रपरिच्छिन्नाहघटीमात्रपरिच्छिन्नमहभोगनिमित्तपुण्यव्ययेअल्पजलक्षरणेचमरिक्तैवसपन्नेतिमन्यमानापुनः पुनः स्वपतनायअधोवोव्रजतितत्कटमि
त्यर्थ ॥ १०९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०त्रिशत्तमसर्ग ॥ ३० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ जीवतादिनिषेधेनसाशुद्धाचिस्वदृश्यते ॥ मनःप्राणैर्द्रियद्वा
राबहिरत प्रथायथा ॥ १ ॥ एववर्णितप्रकारजीवजगद्भावमलीकमसेदेवाज्ञानाच्चिनोतिआरोपेणसचिनोति ॥ स्वमेक्षीवतामदिग्रामदस्ताकृतेसमोहेपतिता ॥ १ ॥ वधूर्मृग्या ॥
भातकुलालचक्रादियथास्थिरनिश्चलपश्यतितथाजगदपिस्थिरपश्यति ॥ ३ ॥ तच्चित्तकिंचिद्वस्तुन ॥ कुत ॥ चिच्चस्यतदन्यत्वस्यचअत्यतमसंभवात् ॥ अचिच्चेजगदंतःपा
तेनतत्कल्पनाहेतुत्वायोगादित्यर्थ ॥ ४ ॥

[illegible]

यथादीपः पदार्थप्रकाशनाय स्वरूपस्थित्यैव प्रभवति न तु कान्चन क्रियां करोति तद्वच्चिदपीत्यर्थः ॥ ११ ॥ एषा एवंप्रभावापि सा चित् अमुना देहादिभावेनैवामलिनापिमलिना संप
 न्ना एवमविकल्पाढ्यापि विकल्पिनी तिसर्वत्रयोज्यम् ॥ २० ॥ इदानीं सर्वगतायाः सूक्ष्मतमायाः श्रित एकस्मिन् देह एव आनखाय विशेषव्याप्तिलक्षणे उपचये युक्तिमाह ॥ निर्वि
 कल्पेति ॥ निर्विकल्पा विशेषाभिमानादिविकल्पास्पृशिनी परासर्वगता सूक्ष्मा चित्वाते प्राणप्रधानोऽल्लगदेहे आवाता प्रतिर्विबभावेनानुगतासती अगानिह सप्तादादीनि मर्माणि हृद
 यादिस्थानानि आदिपदाद्विसमन्तिसहस्रनाडां भेदचव्याप्यसर्वगता स्वसिद्धतावन्मात्रे आकृष्येव चिनोति उपचयं नयति ॥ यथा दीर्घसूक्ष्मकौशेयादितुस्तर्कयंत्रादिसूचीवेद्येने अ
 तिदीर्घमपि स्वातावन्मात्रे उपसहस्रवदरायाकारमुपचयनयति तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ अतएव जायत पुरुषस्य चिद्वहीरूपाद्यालो कनैरतर्मनस्करैश्च वलितसती अतर्बीधतो बहिस्त्वबोधति पक्षद्वयेपि भवति ॥ सुषुप्तौ त्वज्ञानमात्रसाक्षित्वान्न किंचिदेव दिषमिद्युस्थि
 ति ॥ निद्राद्यतो गच्छतस्तु स्वमेवासनामय रूपालोकमनस्कारवलितसती अतर्बीधतो बहिस्त्वबोधति पक्षद्वयेपि भवति ॥ सुषुप्तौ त्वज्ञानमात्रसाक्षित्वान्न किंचिदेव दिषमिद्युस्थि
 साक्षिवत्तिष्ठति सती स्पंदतेन च कुत्रचित् ॥ दीपः प्रकाशनायेव करोति न पुनः क्रियाम् ॥ १९ ॥ मलिनाप्यमुनैषा सा विकल्पाढ्या विकल्पि
 नी ॥ जडेवाप्यजडाभासानसर्वासर्वगैव च ॥ २० ॥ निर्विकल्पा परासूक्ष्मा चिच्चिनोति स्वसंविदम् ॥ वातावातांगमर्मादियथा यंत्रादिवे
 ष्णे ॥ २१ ॥ रूपालोकमनस्कारावलितचिदबोधतः ॥ बोधतश्चैव भवति निद्रांसदसतीयतः ॥ २२ ॥ सा परैव चिदत्यच्छाचितामाया
 तिचेतनान् ॥ साधुरेव यथासाधुर्भाविते दुर्जनैः पणाः ॥ २३ ॥ मलेन स्वर्णमायातिताघतां मलमार्जनात् ॥ पुनः कनकतामेति यथाचित्प
 रमातथा ॥ २४ ॥ स्वरोपशांत्या स्वादर्शो यथैति प्रतिमास्थितिम् ॥ तथा सर्गमिवागम्य बोधात्स्वं याति तत्पदम् ॥ २५ ॥ अभाववेदनाद
 स्याः संसारः संप्रवर्त्तते ॥ स्वभाववेदनादेष त्वसदेवोपशाम्यति ॥ २६ ॥ यदाचित्वाच्चिनोत्यंतरन्यतामसती तदा ॥ अहंतामिव संप्राप्य
 नश्यतीवाप्यनाशिनी ॥ २७ ॥ ईपस्पंदादधोयाति भृगुप्रांतात्तरोः फलम् ॥ यथा तथैव संवित्तेरधःपातो महानिव ॥ २८ ॥ रूपादीनां तु सत्तै
 पाचित एवामलैव चित् ॥ द्वित्वैकत्वे त्वबोधोत्थे बोधेन विलयंगते ॥ २९ ॥ सत्तामात्रेण चित्तस्य बोधश्चित्तैर्द्रियादिषु ॥ आलोकसत्तामा
 त्रेण व्यवहारः क्रियास्विव ॥ ३० ॥ तस्य परमर्शाच्च सदसती सत्यप्यसत्ताया अबोधपक्ष एव भवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ सा अत्यच्छाब्रह्मचिदेवेदेहाद्यात्मताचेतनातदनक्
 लमतिकूलप्राप्तिपरिहारघितामायाति यथासाधुरेव दुर्जनसंगत्या चिरचित्ते भाविते संस्कृते सति दुर्जनैः पणाः प्राप्य असाधुर्भवति तद्वदित्यर्थः ॥ २३ ॥ अतएव पुनर्ब्रह्मात्मताभावि
 चित्ते स ब्रह्मैव भवतीत्याशयेन दृष्टांतमाह ॥ मलेनेति ॥ २४ ॥ यथा शोभन आदर्शो दर्पणः स्वरोपितमलस्य मार्जनेन शाल्याप्रतिमास्थितातपुनः पुनः प्रतिविबाभिव्यक्तियोग्यां स्थितिं स्व
 च्छतामेति तद्वच्चिदप्यज्ञानाज्जडजीवभावादितर्गमिवागम्य ॥ बाल्यपीत्यनुनासिकलोपविकल्पः ॥ आगत्य स्थितातत्त्वबोधात्तत्कैवल्यपदयातीत्यर्थः ॥ २५ ॥ अभावः असद
 ज्ञानं तद्वेदनात् ॥ २६ ॥ अन्यता भेदम् ॥ उदरमतरकुरुते अथ तस्य भयं भवतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २७ ॥ ईषत्स्पंदाद्भुतवियोजकप्रच्युतिमात्रात् ॥ भृगुर्गिरितटतत्तात् ॥ एष जीव
 भावः ॥ २८ ॥ चित्त एवेति ॥ अध्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तसत्ताभावादिति भावः ॥ द्वित्वैकत्वे भेदाभेदाध्यासौ ॥ २९ ॥ चित्तस्य चित्तसाक्षिणः ॥ ३० ॥

[illegible]

मनसस्तुरथः प्राण इति यदुक्तं तत्र त्रयं पञ्चमाणार्थोऽप्युक्तविशेषवक्तुमुपपत्तिमाह ॥ रथ इति ॥ कल्पनायामानसकल्पनायानिमित्तत्वादिति शेषः ॥ तदेव दर्शयति ॥ यत्रेत्यादिना ॥ ४३ ॥ बलीहूत्ररूपत्वात्सर्वधारणचालनसमर्थः ॥ ४४ ॥ एवमनसोऽपि प्राणक्रियानिमित्तत्वमस्तीति व्यतिरेकमुखेनाह ॥ मनसीति ॥ आकाशो हार्दाकाशसंस्तीने सति ॥ ४५ ॥ रूपयथानराजतेतद्वदित्यर्थः ॥ एवप्राणनिरोधादिमनो निरुध्यत इत्याह ॥ प्राणे इति ॥ ४६ ॥ अतएव तस्य तद्रथत्वमुक्तमित्याह ॥ यत्रेति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षेपणयत्रविशेषः ॥ अन्यथा प्राणनिरोधे मनःक्षयि क्षीयत इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ प्राणः समष्टिव्यष्टिरूपः ॥ इदुश्च द्रस्तृश भूतमनश्च ॥ छत्रिश्चाद्रिकामनो वृत्तयश्च ॥ अतएव चाक्षुषादि

रथस्त्वत्रस्मृतः प्राणः कल्पनायामुनीश्वरः ॥ यत्र प्राणमरुत्तत्र मननं परि तिष्ठति ॥ ४३ ॥ आलोकश्रीः स्थितायत्र रूपं तत्रैव राजते ॥ प्राणो बलीस्थितो यत्र तदेव परि वेपति ॥ ४४ ॥ यत्र याति वनं वा त्यात देव परि धूणते ॥ मनस्याकाशसंस्तीनेन प्राणः परि वेपति ॥ ४५ ॥ तेजस्य सत्तामायातेन रूपमिव राजते ॥ प्राणे प्रशान्ते मरुति मनो तर्न मना गपि ॥ ४६ ॥ वात्यायामुपशान्तायारजोनपरिकंषते ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति मनस्तत्रैव तिष्ठति ॥ ४७ ॥ यत्र यत्रानुसरति रथस्तत्रैव सारथिः ॥ प्राणसंप्रेरितं चित्तं याति देशान्तरे क्षणात् ॥ ४८ ॥ क्षेपणोन्मुक्तपाण इव तत्रान्यथाक्षयि ॥ यत्र पुष्पं तत्र गंधो यत्राग्निस्तत्र सोष्णता ॥ ४९ ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति यत्रेदुस्तत्र तच्छविः ॥ संवित्तिः पवनस्य दान्नाडी संस्पर्शनश्च सः ॥ ५० ॥ संवित्तिस्फारता चित्तं मनस्तस्याणकोटरे ॥ सर्वत्र विद्यते संविद्यो मस्वच्छाजडाजडे ॥ ५१ ॥ क्षुभ्यंतीव तु सा प्राणस्य दंष्ट्रित्यनुभूयते ॥ सत्तामात्रस्वरूपेण जडे पुंसमवस्थिता ॥ ५२ ॥ प्राणसंबोधि तावेत्ति वेदनात्मतया जडे ॥ नानास्फारसमुच्छासैर्यः पूर्वपरिवल्गति ॥ ५३ ॥ प्राणेतीते त्वमननः स एवाशुनवेपति ॥ पुर्यष्टके चित्परमास्वे मुने प्रति विवति ॥ ५४ ॥ आदर्श एव प्रतिमादृश्यते नोपलादिषु ॥ मनः पुर्यष्टकं विद्वि सर्वकार्यैः कथितमन्यैः स्वाशयकल्पितैः ॥ ५५ ॥

संवित्तिषु प्रत्येकवारोऽपि निमित्तताप्राज्ञयोपदर्शितित्याशयेनाह ॥ संवित्तिरिति ॥ सर्वाण्येव नरसप्रवेशार्थं सर्वनाडीसस्पर्शनश्च सपवनः ॥ ५० ॥ चित्तमनो घट्टितलिगशरीरालयेकेतस्मिन् प्राणकोटरेऽचि तो विवप्रतिबिंबावेन द्विगुणीकरणेन स्फारतापित्तस्मादेवोपपन्नेत्याह ॥ संवितीति ॥ ५१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ क्षुभ्यतीति ॥ स्फुटाभिव्यक्त्या संवलंतीव यतोऽलिगे चिदनुभूयते इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ जडेऽपि देहे प्राणसंबोधि तासतीसर्गादिवेदनात्मतया आध्यासिकचित्तादात्म्यबलेन वेत्ति ॥ यो देहः पूर्वजीवनदशायामवस्थित इत्यवहरति ॥ ५३ ॥ स एव न वेपति न कपते ॥ भूतातः करणप्राणज्ञानकर्माद्विद्येयुतम् ॥ अविद्याकामकर्मद्व्यलिगपुर्यष्टकविदुः ॥ तस्मिन् पुर्यष्टके ॥ ५४ ॥ ननु प्राणनिमित्तो म नसि चित्वाति बिंब उक्तददानी न पुर्यष्टके स उच्येत तत्कथनविरोधस्तत्राह ॥ मन इति ॥ अन्यैराचार्यैः स्वाशयकल्पितैः शिष्यबोधनोपायैः ॥ ५५ ॥

पुद्गादिप्रथायांज्ञानेन्द्रियप्रद्योनेषुचप्रतिबिम्बापणेनासाधारणनिमित्तमित्याशयेनाह ॥ सर्वस्थयेति ॥ आत्मरूपयाचिच्छन्त्यैत्रस्फुरतिस्वपरप्रथासमर्थोभवति ॥ ननुभौति कत्वाद्व्यस्वभावेस्थितजीवोपाधिभूतलिङ्गमद्रव्यस्वभावाद्वल्लक्षणं सकाशात्कथमप्रतिबिम्बमादत्तेद्रव्येद्रव्यस्यैवप्रतिबिम्बननियमदर्शनादितिचेत्त्राह ॥ मुकुरइति॥ मुकुरेणद्रव्य स्वभावेअस्थितादपिगुणक्रियाजात्यादेःप्रतिबिम्बादानदर्शनान्द्रव्यादेवप्रतिबिम्बोपासइतिनियमइत्यर्थः ॥ ७॥ यदिन्नस्रप्रतिबिम्बोजीवस्तर्हि कथतस्य अज्ञाननिद्रालस्यादिजा दयानुभवः नदिसूर्यप्रतिबिम्बेअभास्वरतासम्भवइत्याशक्याह ॥ प्रविस्तेतेति ॥ ८॥ चित्तत्वचित्तधर्मजाड्यमालिन्यादि ॥ सुमहान्गाधिलवणहरिश्चद्रादिरिव ॥ ९॥ चित्ततादात्म्याध्यासाच्चित्तधर्मदेन्यादिप्राप्तिवत्प्रणानादात्म्याध्यासात्तद्धर्मदेहसचलनेतुत्वम्यस्याःसिद्धमित्याह ॥ जहयेति ॥ वातशक्तिःप्राणस्तत्तादात्म्यापच्यतत्समानतया॥ १०॥ कर्मात्मनाउक्तरीत्याक्रियास्वभावत्वमापन्नेनमनसामननशक्तिमता ॥ उपाधिपरवश्याद्वाराकेणात्यतदीनेनाप्रथानौकास्तभिनबद्धदीर्घपटाद्युपाधिपरवशेनवायुनानौकास्थाः

सर्वस्य आत्मशक्त्यैव जीव एष स्फुरत्यलम् ॥ मुकुरो विवमादत्ते ब्रह्मात्मन्यस्थितादपि ॥ ७ ॥ प्रविस्मृतस्वभावत्वाज्जीवो यं जडतांगतः ॥ मोहाद्विस्मृतभावत्वाच्छुद्धतामिव सद्विजः ॥ ८ ॥ प्रविस्मृतस्वभावा हि चिच्चित्तत्वमुपागता ॥ मोहापहतचित्तत्वात्सु महानिबिदीनताम् ॥ ९ ॥ जडयावशयादेहावातशक्तिसमानया ॥ संचाल्यते तदनया वारीव वीचि मालया ॥ १० ॥ कर्मात्मना वराकेण जीविन मनसामुना ॥ चाल्यते देहयन्त्राणि पाषाणा इव वायुना ॥ ११ ॥ शरीरशकटानां हि कर्षणे परमात्मना ॥ मनः प्राणो द्यौ ब्रह्मन्कृतौ कर्मकृतौ हृदौ ॥ १२ ॥ चिज्जडं तूरीकृत्य रूपं जीवत्वमेत्यच ॥ मनोरथमुपारुह्य ब्रह्माण्डं तुरंगमम् ॥ १३ ॥ क्वचिज्जातपदार्थत्वं क्वचिन्नष्टपदार्थताम् ॥ क्वचिद्दुष्टपदार्थत्वं क्वचिदेकपदार्थताम् ॥ १४ ॥ गते वभिन्ने वास्येव मत्यजं तीनिजं पदम् ॥ जलते वतरंगत्वं सैवासदसदोदिता ॥ १५ ॥ उपजीव्यात्मनो रूपं परं स्फुरति दृष्टिषु ॥ आलोकमुपजीव्यै मरूपश्रीदृश्य गायथा ॥ १६ ॥ परमात्मनि चित्तत्वे स्थिते सति निरामये ॥ जीवो जीवति सा लोको दीपे सति गृह्यथा ॥ १७ ॥ आधयो व्याधयश्चैव प्रयात्यस्य प्रपीनताम् ॥ अपामिव तरंगत्वं वीचित्वस्यैव फेनता ॥ १८ ॥

पाषाणा अभिमतदेशं प्रतिचाव्यतेतद्वत् ॥ ११ ॥ मनःप्राणोदयौ मनःप्राणशक्तिकर्मकतौ भृत्यौ बलीवद्भौवा ॥ १२ ॥ स्वामव्यवहारसाधारण्याय मनस एव रथत्वकल्पमव्यामु
ख्यप्राणानां तुरंगमत्वमित्याशयेनाह ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ कचिज्जागरस्वमयोर्जातपदार्थत्वमाविर्भूतपदार्थत्वबहुपदार्थत्वच ॥ कचिस्तुषुमेनष्टपदार्थतातिरोभूतसर्वपदार्थ
तां अविधैकपदार्थता च गते वेति परेणान्वयः ॥ १४ ॥ किंसादुग्धं दधिभावेनैव जीवजगद्भावेन परिणामान्नटनेत्याह ॥ अस्तीति ॥ एवं परिणतापि निजपारमार्थिकवपुःस्वरूप
मत्यजं तीक्ष्णं तत्त्वदशा असज्जापदिवव्यवहारदृशाप्यसरस्वमद्वच आउदिता ईषद्विकसितेत्यर्थः ॥ १५ ॥ आत्मन्यध्यस्तत्वादेवात्मसत्तामेवोपजीव्यमनोवृत्तिप्रतिफलितान्म
चिद्वलैव मनोरूपजीवजगत्प्रथमद्व्याह ॥ उपजीव्येति ॥ १६ ॥ त्रिदेवतत्त्वपारमार्थिकरूपं यस्य तथाविधे ॥ १७ ॥ एवमेव चेष्टाहेतुताचित उपपादिता इदानीतस्यादेहां
तस्यापि प्रकारं वक्तुं वैराग्याय च देहनिमित्तदुःखानि प्रपचयति ॥ आधय इत्यादिना ॥ १८ ॥

१ अत्रदीकानुरोधेन (वपुः) इति पाठोपेक्षित इति भाति

वेपथ्यैर्ययु स्वादि ॥ १० ॥ अग्रवदे ॥ यथास्योर्वीधे स्वप्रकाशितरिषावर्धमैधिलिरोधानम्लानिस्वङ्गितत्वाविशेषथदृष्ट्याएतितद्वत् ॥ २० ॥ व्यक्तीज्ञानानपि कृतयोनि
 व्यनतीति ॥ स्वरूपनोरितिनमो प्राचच्छावस ॥ यथापनेनमविरागिष्वज्ज्योनेनपराभूत-पुरुष स्वङ्गाविनास्वांगावदलननविदितनानुसधसतद्वत् ॥ २१ ॥ कक्षातर्हिचित्तोमोहो
 नरप्रतिपदाह ॥ प्राप्येति ॥ यथायदादिपनमोहरतो जनु कालेनस्वकर्मस्मरणप्राप्यनिर्दोषप्रवर्तितद्वत् ॥ २२ ॥ इदानीविहत्यागप्रकारयक्तुमुपक्रमते ॥ यदेति ॥ यवावातस्य
 प्राणस्यस्वराक्त-अणसविर्वाआनखायाहिगोपाधिद्वाराप्रविष्टजीवसविबोद्धद्विलिङ्गस्योपसहारेणप्रमोषतोमिच्छाद्वलपादोदेरनुसधाननकरोति ॥ यथाकुष्ठोगलितानामनु
 न्यारीनीस्वरैरणनकरोति ॥ तदाह दस्थितशुशुभापास्थ्यानेवर्णितपक्षप्रमाणसवाराकुलतयानस्फुरतिनकपतेदतिपरेणाश्वय ॥ २३ ॥ यथायज्ञोस्त्विगूभिरपरानृष्ट
 आधियाधिमिराकीर्णशरीराभोजपदपद ॥ जीवोवैप्यमायातितरगत्वेययापय ॥ १९ ॥ चिच्छक्ति सर्वशक्तित्वान्नाहविदिति ॥
 वनात् ॥ अत्रमवैतिवैवस्यभूयादीमैरिवाद्युदे ॥ २० ॥ वैवस्याह्यवतीमौढ्यावविदत्यात्मसविदम् ॥ घनजाह्यपराभूत स्वांगावदलन
 यया ॥ २१ ॥ प्राप्यचाप्यनुसधानमस्यामाहोविनस्यति ॥ घनमोहरतोर्जनु स्वकार्यस्मरणयया ॥ २२ ॥ यदागसविदांवातस्मदशक्ति
 प्रमोपत ॥ नकरोत्यनुसंधानकुप्टीस्मदिपणयया ॥ २३ ॥ असवितस्वदतोदेहपक्षपञ्चद्विस्थितम् ॥ नरफुरत्यपरानृष्टदारुपात्रयथाच
 द्वि ॥ २४ ॥ नि स्पदपक्षपत्रैत प्राणा शान्तिप्रयात्यमी ॥ तालवृतेययाऽस्पदयहिपवनशक्य ॥ २५ ॥ प्राणशान्तिरस्पर्शजीवोनिष्पूर्ण
 मूकनाम् ॥ यानिगानेनमोवायो नदस्यत्वयारज ॥ २६ ॥ विरजविगताधारमनोहिशिष्यतेमुने ॥ तिष्ठत्यात्मपदलब्ध्वाजलादितरुबी
 जवत् ॥ २७ ॥ इतिवैकल्यमायातै कारणौचे समत ॥ पुर्यष्टकेशमयातेदेह पततिनिश्चल ॥ २८ ॥ चिच्चैत्यचेतनात्मोहास्त्वदमायांति
 वामना ॥ तदोरितास्मरर्यतरन्यद्विस्मरतिस्वयम् ॥ २९ ॥ ह्यपक्षपञ्चस्फुरणात्स्फुरन्पुर्यष्टकमेवत् ॥ ह्यपक्षयत्रेवहनाद्देहपुर्यष्टकक्षयि
 ॥ ३० ॥ देहपुर्यष्टकयावदस्तितावत्सजीवति ॥ शान्तिपुर्यष्टकेदेहो नृष्टतद्वत्पुच्यतेद्विज ॥ ३१ ॥
 दान्पक्षनस्वदेतद्वत् ॥ ३२ ॥ शान्तिरेजसि विलयम् ॥ मनःप्राणेप्राणालेजसीति श्रुते ॥ ३५ ॥ रूपोपाधि विलयाभिरगलपूर्णोनामोपाधि विलयाम्कक्ष्य कारणात्मात
 द्वावैयति ॥ ३६ ॥ राजागुणप्रधानत्वाधारप्राणोपरमावेव विरजविगताधारमनोपि सहेवप्राणेनकारणात्पदलब्ध्वातद्गोवैवैरशिष्यते ॥ तर्हि कसर्वप्राणनेत्याह ॥ तिष्ठ
 तीति ॥ अलादिभूतमाधपटव्यपाधि वतरुबीजवत्पक्षपञ्चविश्रावोन्मुल तिष्ठतीत्यर्थ ॥ ३७ ॥ सपद्यास्यावेहत्यागइत्याह ॥ इतीति ॥ ३८ ॥ पुर्यष्टकस्य तर्हि केन हेतुनोद्भवद
 तिष्ठत्युच्यते सपदात्सदृश्यपक्षपञ्चोफादिभावस्यते ॥ सावदासनात्सदाहासनात्सदेव स्वस्वाप्ताज्ञानलतैचित्तव्यत्याकारवैभवेन हेतु रितित स्वोन्मुखत्वाय चित्तव्येत्याकारात्प्राप्तिय
 तिलसृणावद्विभूतित्वप्रथमवैरूपपक्षेन निरोद्धयेत्याशयेनाह ॥ चिच्छैत्यचेतनाविति ॥ ३९ ॥ यद्वानान्बलभाहुदे निश्चलसमीति यावत् ॥ ३० ॥ ३१ ॥

परस्परविरुद्धानां चातपित्तक्रफाल्यानां मलानां च संवोधात् प्रकोपात् शास्त्रादिकृतदेहच्छेदभेदादिवशाच्च ॥ ३२ ॥ वातयेव्यज
नादी ॥ ३३ ॥ स्वस्य सविति सक्त्पलद्वशात् ॥ वैवश्यमरणादिहु खसहस्रम् ॥ ३४ ॥ अतएव भोगवासना
शून्येषु तत्सकल्याभावान्मृदुवश्यतेत्याह ॥ वासनेति ॥ विमलारागादिमलरहिता ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ व्योममरुतिहृद्यो मवायौ प्राणे ॥ ३७ ॥ एवलीनस्य मनस पुन स्वर्गनरका
दिभोजकादृष्टप्रबोधितस्य हादाकोशे एव च क्षुष्टो वा मूर्ध्नि वा अन्येभ्यो वा शरीरे शोभ्यो निर्गमनमलोकादिगमनस्वर्गनरकजोगादिकत्पल्यनैव न तु वहि स्वर्गादयो नानामान्यसती
त्याशयेनाह ॥ सुचिरेति ॥ सुचिरमनादिकालादभ्यस्तस्तत्तद्भोगयोग्यशरीरादिज्ञावोयेन ॥ यत्र तत्रेति स्वर्गादिनिवतदेशसच्च निराकरणार्थम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तस्यो देहातरय
विरुद्धमलसंवोधाच्छेदभेददशावशात् ॥ न प्रस्फुरति हृत्पद्मयन्त्रमभ्यन्तरयदा ॥ ३२ ॥ तदा पुन्यपृष्ठं शांतिमुपैति गगने शनैः ॥ संराधिते
वातयन्त्रे यथापवनसततिः ॥ ३३ ॥ स्वसं वित्तिवशाज्जीवो वैवश्यमुपगच्छति ॥ पद्मयन्त्रशरीरस्य प्रवाहं याति नित्यदा ॥ ३४ ॥ वासना
विमलायेषां हृदयान्नापसर्पति ॥ स्थिरैरुहपजीवास्ते जीवन्मुक्ताश्चिरादुपः ॥ ३५ ॥ संरुद्धपद्मयन्त्रं हि प्राणेशांतिमुपागते ॥ दहः प्रतप्य
धैर्योयं काष्ठलोष्टसमः क्षितौ ॥ ३६ ॥ यथैव व्योममरुति लीनं पुन्यपृष्ठं भवेत् ॥ तथैव तत्रैव तदालयमेति मनोमुने ॥ ३७ ॥ मुचिराभ्यस्तभा
वंतु वासनाखचितं मनः ॥ यत्र तत्र भ्रमस्वर्गनरकादिप्रपश्यति ॥ ३८ ॥ शरीरं शवतामेति मनोमारुतवर्जितम् ॥ गतं गृहजने दूरं गृहं संशू
न्यतामिव ॥ ३९ ॥ सर्वगाचिच्चेतनतो जीवी भूय मनः स्थिता ॥ पुन्यपृष्ठं वपुर्भूत्वा सातिवाहिकं देहिनी ॥ ४० ॥ तन्मात्रपंचकंचित्तं क्राडो
क्तयव्यवस्थिता ॥ स्वप्नभ्रमवदाकारं भावात्स्थूलं प्रपश्यति ॥ ४१ ॥ दृढभावनयापश्चात्तत्रैव रसशालिनी ॥ आतिवाहिकं देहत्वं विस्मर
त्यखिलं क्षणात् ॥ ४२ ॥ असत्येव शरीरे स्मिन्कृतकृत्रिमभावना ॥ न च त्यस्य सत्यं सत्यत्वं सत्यं चासत्यतामपि ॥ ४३ ॥ सर्वगाहिचिदंशेन जी
वी भूया भवन्मनः ॥ मनः पुन्यपृष्ठं रथमाक्रामति ततो जगत् ॥ ४४ ॥ पुन्यपृष्ठं क्वातमच देहमुत्थापयत्यलम् ॥ हृत्स्यं दिवं तालडवर्जावतीत्यु
च्यते तदा ॥ ४५ ॥ क्षीणे पुन्यपृष्ठे कंचित्तं यदा व्योमनिलीयते ॥ तदा स्फुरति देहोयं मृत इत्युच्यतेऽपि च ॥ ४६ ॥ स्वभाववशतो जीवा विस्मृत्या
शक्तिमृच्छति ॥ वैवश्या कालवशतः पूर्णजर्जरतामिव ॥ ४७ ॥

हणकममाह ॥ सर्वगेति ॥ सर्वगाब्रह्मचिदेव ॥ अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामाह पेव्याकरवाणीति श्रुत्युक्तचेत्याकारानुप्रवेशचेतनत ॥ ४० ॥ तन्मात्राणि सुष्ठमभूतानि ते पाप
चानासधातात्मकचित्तमातिवाहिकं देहाख्यपुन्यपृष्ठम् ॥ ४१ ॥ रसशालिनी अहं ताराक्तिमती ॥ ४२ ॥ अस्मि च उक्तलक्षणे स्थूलदेहे ॥ असत्यजगत्सत्य
त्वनयति आरोपेण प्रापयति ॥ सत्यं स्वीयब्रह्मभाव असत्यतानां स्तिनभातीति स्वप्रतीतियोग्यताम् ॥ ४३ ॥ चित्तसत्सरणेकममाह ॥ सर्वगेति ॥ अशेन वृद्धिप्रतिविधितोशेन
॥ ४४ ॥ वातमयसूत्रभूतप्राणप्रचुरम् ॥ यदा उत्थापयति तदा हृदि प्रविश्य स्पदी स्पदनशीलो वेतालो यस्य तथा विधिशवदवर्जावतीत्युच्यते जैनेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ व्योमनिहादा
काशे ब्रह्मणि ॥ स्फुरति काष्ठलोटादिव दचेतनः स्फुटो भवति ॥ ४६ ॥ स्वस्याजरा मरब्रह्मरूपता विस्तृत्य जरठदेहतामशक्तिस्वयक्रच्छति प्रामोति ॥ ४७ ॥

तत पूबन न्ययतदस्ताह ॥ जीवसकथिप्याप्राणुकस्यतिशक्त्या अपरानृतेऽतएव बलमाधिक्येऽसति ॥ ४८ ॥ पुनः पुननानाशरीरपहणं तप्तसरणजराभरणं
मेवाम्यमित्यारयेनाह ॥ ययेति ॥ यणीजीवानाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ उक्तमेवोपसंहृतमनुवदति ॥ सर्वमेति ॥ ५२ ॥ परितोदिते पूर्णे चिदमलनमसिप्रयत्नरूपा पूबन
स्वीयप्राणुप्रपणपरिगतिकृपा अतएव हस्तु स्वफलभोगेऽस्वरोहनादिकलकले कोलाहलीमुखरा तदन्तमयाधिद्विचिद्ययुरजीवजगदूपा कल्पना स्फुटाभिराभाआया
तरणीयाविविधे शरीरेऽननमप्यादिवास्याआत्मद्विगाङ्गापनापस्फुरतिप्रतिभासतइत्यर्थः ॥ ५३ ॥ इति श्रीबासिष्ठयः तात्पर्यः निःप्रकः पूः ह्यभिशा सर्गः ॥ ३२ ॥
यया जीवजगद्वराशरीरैर्जननमप्यादिवास्याआत्मद्विगाङ्गापनापस्फुरतिप्रतिभासतइत्यर्थः ॥ ५३ ॥ सर्वगापिचिदेतस्मिन्नेव तत्त्वमयः ॥ ५४ ॥ धरातीति शब्दार्थस्योत्तरे धरश्चन्द्रार्थोत्तरपरः ॥ अर्धशब्दस्य योऽत्रातमभागनिष्ठत्वेन समोराकाशवित्वा
त्पाद्युक्तप्रोक्तप्राणव्यनुपतिरवस्थितः शब्दे ॥ चन्द्रार्थेति ह्यन्याम् ॥ अनतस्य विष्कालबलुकणपरिच्छेदपूष्यस्य एकपस्य सजीयविजानीयत्वगतभेदरूप्यस्य विहङ्गणस्य तत्त्वस्य
भावनानुपसक्तत्वाद्भवनपसक मत्स्याप्रवृत्तेऽप्योत्तरादुक्तम् ॥ अनतस्य विष्कालबलुकणपरिच्छेदपूष्यस्य एकपस्य सजीयविजानीयत्वगतभेदरूप्यस्य विहङ्गणस्य तत्त्वस्य

जीवशक्त्या पराच्छेदितरुद्धेऽप्ययनके प्राणे सरोधमायाते म्रियते मानवो मुने ॥ ४८ ॥ यथा जातानि जातानि चान्यान्यानि कालत ॥ वृ
त्वात्पणानि शरीरानि तयानृणाम् ॥ ४९ ॥ जायते च म्रियते च शरीराणि शरीरिणाम् ॥ पादपानां च पर्णानि कालत त्रपरिदेवना ॥ ५० ॥
त्रिदशुर्धौ स्फुरत्येतदेहमुद्रुपंक्तयः ॥ इतश्चान्या इतश्चान्या एतास्वास्यानधीमतः ॥ ५१ ॥ सर्वगापिचिदेतस्मिन्नेव तत्त्वमयः ॥ ५२ ॥ यमं तरावर्तना न्योहि मुद्राहते ॥ ५३ ॥ चिदमलनमसिप्रयत्नरूपा परितोदिते तदन्तमया स्फुरंति ॥ कलकलमुखरा स्फुटाभिराभाविवि
धशरीरविमोहतापनाय ॥ ५४ ॥ इति वाग्वाग्देवो मोः निःपूः देहपातविचारो नाम द्वाविंशत्तमः सर्गः ॥ ३२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
च ॥ चंद्रार्धशरीरधरचित्तत्वस्य महात्मनः ॥ अनतस्यैकरूपस्य द्वित्वं कथमुपागतम् ॥ १ ॥ कथंचतन्महोदेव रूढपर्यायसकुलम् ॥ भ
वेदुः खोपपाताय प्रज्ञया विनिवारितम् ॥ २ ॥

मजानीयजीवस्य विजानीयकजगद्विचिद्ययुरजीवजगदूपा कल्पना स्फुटाभिराभाआया तरणीयाविविधे शरीरेऽननमप्यादिवास्याआत्मद्विगाङ्गापनापस्फुरतिप्रतिभासतइत्यर्थः ॥ ५३ ॥ इति श्रीबासिष्ठयः तात्पर्यः निःप्रकः पूः ह्यभिशा सर्गः ॥ ३२ ॥
इतश्चान्या इतश्चान्या एतास्वास्यानधीमतः ॥ ५१ ॥ सर्वगापिचिदेतस्मिन्नेव तत्त्वमयः ॥ ५२ ॥ यमं तरावर्तना न्योहि मुद्राहते ॥ ५३ ॥ चिदमलनमसिप्रयत्नरूपा परितोदिते तदन्तमया स्फुरंति ॥ कलकलमुखरा स्फुटाभिराभाविवि
धशरीरविमोहतापनाय ॥ ५४ ॥ इति वाग्वाग्देवो मोः निःपूः देहपातविचारो नाम द्वाविंशत्तमः सर्गः ॥ ३२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
च ॥ चंद्रार्धशरीरधरचित्तत्वस्य महात्मनः ॥ अनतस्यैकरूपस्य द्वित्वं कथमुपागतम् ॥ १ ॥ कथंचतन्महोदेव रूढपर्यायसकुलम् ॥ भ
वेदुः खोपपाताय प्रज्ञया विनिवारितम् ॥ २ ॥
इतश्चान्या इतश्चान्या एतास्वास्यानधीमतः ॥ ५१ ॥ सर्वगापिचिदेतस्मिन्नेव तत्त्वमयः ॥ ५२ ॥ यमं तरावर्तना न्योहि मुद्राहते ॥ ५३ ॥ चिदमलनमसिप्रयत्नरूपा परितोदिते तदन्तमया स्फुरंति ॥ कलकलमुखरा स्फुटाभिराभाविवि
धशरीरविमोहतापनाय ॥ ५४ ॥ इति वाग्वाग्देवो मोः निःपूः देहपातविचारो नाम द्वाविंशत्तमः सर्गः ॥ ३२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
च ॥ चंद्रार्धशरीरधरचित्तत्वस्य महात्मनः ॥ अनतस्यैकरूपस्य द्वित्वं कथमुपागतम् ॥ १ ॥ कथंचतन्महोदेव रूढपर्यायसकुलम् ॥ भ
वेदुः खोपपाताय प्रज्ञया विनिवारितम् ॥ २ ॥
इतश्चान्या इतश्चान्या एतास्वास्यानधीमतः ॥ ५१ ॥ सर्वगापिचिदेतस्मिन्नेव तत्त्वमयः ॥ ५२ ॥ यमं तरावर्तना न्योहि मुद्राहते ॥ ५३ ॥ चिदमलनमसिप्रयत्नरूपा परितोदिते तदन्तमया स्फुरंति ॥ कलकलमुखरा स्फुटाभिराभाविवि
धशरीरविमोहतापनाय ॥ ५४ ॥ इति वाग्वाग्देवो मोः निःपूः देहपातविचारो नाम द्वाविंशत्तमः सर्गः ॥ ३२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
च ॥ चंद्रार्धशरीरधरचित्तत्वस्य महात्मनः ॥ अनतस्यैकरूपस्य द्वित्वं कथमुपागतम् ॥ १ ॥ कथंचतन्महोदेव रूढपर्यायसकुलम् ॥ भ
वेदुः खोपपाताय प्रज्ञया विनिवारितम् ॥ २ ॥

नवग्रजीवजगदाद्वैतप्रमाणैरुपपादयितुं प्रवृत्ताः किंतु मोहादनादिकालादारभ्य भ्रात्याप्रसक्तं तदध्यारोपापादय्यायमाश्रित्यापवदितुम् तत्राध्यारोपेसर्गादीयकामकर्मवासनादिनिमित्तकारणानाब्रह्माविद्याभ्युपादानकारणानां विद्यदादिकमस्यव्यष्टिसमष्टिस्थूलसूक्ष्मादिविभागकोशभेदादीर्नाकल्पनंतत्सर्वं स्वयमसत्यमपिसत्यवस्तुपरिचयोपायतयाश्रुत्याकल्पितपरमार्थसत्यप्रयोजनाविसर्वादितयाद्वैतवादि कल्पनापेक्षया उत्कृष्टमिति श्रोतॄणां विश्वासजननायलोकदृशैवोपपत्तिभिः शब्देषु समर्थ्यते ॥ परिचितेतु सर्वात्मके सर्वप्रतीचितस्याद्वितीयताबोधनाय परमार्थदृष्टिमेवावलब्ध्या पोष्यते एवेति तस्मिन्नेकत्वमभ्युपेत्य तद्विरुद्धद्वित्वासंभवाद्वाननवत्वाभ्युपगतविरुद्धसिद्धातविरुद्धचेतिकथनपश्यसीत्याशयेन श्रीभगवान्समाधत्ते ॥ सर्वशक्तीत्यादिना ॥ यदाब्रह्मव्यवहारदृशा अध्यारोपः परमात्मदृशाऽपवाद् ॥ नतावद्यवहारदृष्ट्या ॥ य सर्वज्ञः स सर्वविद्यस्य कलायाः सर्वशक्त्येकदेशादुदयो यस्य तथा विधस्तदाक्षेपो निर्मूल एव ॥ हियस्माद्यवहारदृशा अध्यारोपः परमात्मदृशाऽपवाद् ॥ नतावद्यवहारदृष्ट्या ॥ य सर्वज्ञः स सर्वविद्यस्य ज्ञानमयतप इति श्रुत्युपपादितात्सर्वज्ञात्सर्वशक्तिमतो जीवजगद्वैतागमो नुपपन्नः ॥ यर्धियाहकमानेन तस्य तत्त्वभावस्यैव निर्णयात् ॥ तदेतद्वह्मा पूर्वमनपरमनतरमवाप्तम् ॥ यच्च नान्यत्स्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमेति श्रुतिर्दार्शितपरमार्थदृष्टिगम्येत न कदाचिदपि द्वित्वतद्विरोध्येकत्ववाप्रसक्तमिति तत्र तदनुपपत्त्युद्भावन निर्मूलमेवेत्यर्थः ॥ ३ ॥

॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ ॥ सर्वशक्तिहितद्वह्मसदेकं विद्यते यदा ॥ तदानिर्मूल एवायं द्वित्वैकत्वकलोदयः ॥ ३ ॥ सति द्वित्वे किलैकं स्यात्सत्यैकत्वे द्विरूपता ॥ कले द्वे अपि चिद्रूपे चिद्रूपत्वात्तदप्यसत् ॥ ४ ॥ एकाभावादभावोत्र एकत्वद्वित्वयोर्द्वयोः ॥ एकं विनान द्वितीयं न द्वितीयं विनैकता ॥ ५ ॥ कार्यकारणयोरेकसारत्वादेकरूपता ॥ फलांतस्यापि बीजादेर्विकारादिह कल्पना ॥ ६ ॥ चित्त्वं चैतन्यविकल्पेन स्वयं स्फुरति तन्मयम् ॥ विकारादि तदेवांतस्तत्सारत्वान्भिद्यते ॥ ७ ॥

ननु हे नानास्ति किञ्चन ननु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तम् विभुचिदानंदमरूपमद्भुतमित्यादि श्रुतिभिर्द्वित्वमेव निषिध्यते नैकत्वमित्यविरुद्धमेकत्वं कथं द्वित्वतुल्यकक्षतया निषिध्यते तत्राह ॥ सतीति ॥ सति प्रसिद्धे द्वित्वे तद्व्यावृत्तये एकत्वकल्प्यते सति चैकत्वे तदेकत्वातरसहितद्वित्वमितिकल्प्यत इति परस्परसापेक्षकल्पनत्वात् तुल्यकक्षे एवते ॥ तत्रैकत्वलक्षणवर्मस्यापि तदतिरिक्तस्य कल्पने चिदैकरस्य व्याघातप्रसंगात्तदप्यसदेवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ इदानीं व्यवहारपरमार्थदृष्ट्योरुपदेशादिव्यवहाराय मिश्रणे पिसत्ताद्वैविध्यकल्पनात् परमार्थसति व्यावहारिकसत्तया जीवजगद्वैतविरोध इत्याह ॥ कार्येति ॥ बीजादेः पुनः फलांतस्य यथास एवायमिति प्रत्यभिज्ञायमानैकत्वभावे अनुगतद्रव्ये विकारान्मानात्वकल्पना तद्वदुपपत्तेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ यदितु सर्वविकाराणां परमार्थसत्ताव्यतिरिक्ता व्यावहारिकसत्तानाभ्युपेयते तदासुतराद्वैतं चिद्विकल्प एव फलित इति राहुशिरो द्वैतविरोधोद्भावनतुल्यस्त्वदाक्षेप इत्याशयेनाह ॥ चित्त्वमिति ॥ अतस्स एव सारः परमार्थो यस्य सत्तत्त्वात् ॥ एवं च माया तत्कार्याणां पृथक् सत्त्वपक्षः अपृथक् सत्त्वपक्षः असत्त्वपक्षस्तृतीयविधा पक्षो वानानावादि कल्पितप्रधानपरमाणुक्षणाक्षिकविज्ञानशून्यतादिपक्षो वायः कश्चिच्च व्याभ्युपगम्यता तथाप्यसगाद्वयचिन्माभास्पर्शाससर्वोपि चिदधीनसिद्धि कश्चिद्विकल्पमात्रमिति चितः कदापि द्वधप्रसक्तिरेव यन्न दुर्लभा तत्रानिर्मोक्षोद्भावनदूरनिरस्तमेवेति भावः ॥ ७ ॥

तन्मार्तव्यं वाप्यारयत् ॥ विकारादीति ॥ यतोयपद्भावाविकारलक्षणसंज्ञाश्रयघटाविलक्षणश्चाविकल्पस्तत् सङ्गुन सकाशादेषोऽप्यायआविभूयजलाहृणाद्यर्थक्रियाका
 एतादृभिः सार्थकताभोगपदवगमनयति ॥ भोगश्चिदवसानेतिदेहितन्मात्रसारतेत्यर्थः ॥ ८ ॥ एवञ्गतोविकल्पनामाश्रयैकेचिअन्तरगादयोप्यावहारिका मरुमरी
 चिनायनगा यानिजातिका रंध्यापुषराशराशयत्तत्वासातद्व्यवहारविलक्षणविकल्पोप्यस्यैवेत्याह ॥ तरगादिति ॥ यस्यात्तरविव शरावुद्भिन्नोद्भिद्विधयथाप्युक्तोपि
 प्रवर्तमानस्ययेसलिलयसिद्धांतरंगलेरीलस्यमूर्ध्निकल्पितेतायेतरंगले सभा सरीलोपिशराश्रयसम स्वतोसत्यस्यब्रह्मसत्तयासत्यकल्पनस्यच त्रिष्वपिसाम्यादित्यर्थः
 ॥ ९ ॥ यत्प्रपञ्चगत्यवोपकृतं सबदपायानपरस्परव्यावृत्तिलक्षणोभ्यबच्छेदबलबलुबोधस्तत्त्वसाक्षात्कारएवसधनेस्फुटितशकलानिसधधनेनैकतामयति ॥ तत्रइदंशेष
 येशिशरश्चमप्युपपत्तौ अलसाध्यताति ॥ यत् अनगतेअज्ञानबोधाभ्यामुक्तिसहस्रावपिअपरोक्षमसिद्धम्यवच्छेदार्तिदुर्लभमित्यर्थः ॥ १० ॥ तत्त्वदृशाद
 विकारादिविकल्पोयततउत्पायवस्तुपु ॥ यातिसायकतानानाकायकारणतादिति ॥ ८ ॥ तरंगा सलिलेयेपितोयेरीलस्यतेसभा ॥ श
 शरंगमम मोपियस्यसत्यशशाङ्कुर ॥ ९ ॥ वस्तुबोधोत्रसंधेतत्रालवागविकल्पने ॥ व्यवच्छेदादिदुर्लभेयवचोवाच्यात्कलद्विज
 ॥ १० ॥ ब्रह्मण मर्वशक्तित्वतत्त्वतानविविचिंते ॥ तरगकणकडोलजलौघहववारिण ॥ ११ ॥ पुष्पपल्लवपत्रादिलतायानेतरघया ॥
 द्वित्वैकत्वजगत्त्वादित्यंत्वाद्वत्तयाचिते ॥ १२ ॥ देशकालविकारादिकृतोभेदश्चित्तस्य ॥ तच्चिदंतदमव्योक्तनश्रौत्रतवोचित
 ॥ १३ ॥ देशकालक्रियासत्तानियत्याद्याशक्तय ॥ चिदात्मिकाएवचित सत्वात्सपतिता स्वतः ॥ १४ ॥ चित्तत्त्वचित्तचेत्यहचिद्विद्भाष्य
 भिधास्मृता ॥ ययावीध्यापमिधार्हस्त्यतमनुतरगकम् ॥ १५ ॥ असंभवत्तरंगस्यचिद्विलासमहायुधे ॥ तरगितत्वमिवयत्तत्तावच्चेत्य
 सगिता ॥ १६ ॥ तदेतत्परममसत्येश्वरशिवादिभिः ॥ शून्यैरुपरमात्मादिनामभिः परिगीयते ॥ १७ ॥ एवरूपपदानतीतयद्रूपपरमात्म
 न ॥ यत्तुनामाहममलविषयोनिगिराचतत् ॥ १८ ॥

शतनुब्रह्म सर्वशक्तित्वमर्बजगदाकारमायिकरूपसंख्यायतस्वतोनिजिघ्रतेतर्बनिरोधकतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ तस्याच अपागावरेप्रित्वाचारेभजविकारोनामधेयधीणिहू
 पार्णित्वेवसत्यवितिप्रतिनिधित्वाप्येनलार्थक्यशनिनीदीयुष्पसुखादीशानाभिवतस्वरनिजगद्भेदानामप्यकृतत्वेत्यभोनिरालयनइत्याह ॥ पुष्पेत्यादिना ॥ १२ ॥ यो
 भर सत्तन्मन्त्रचित्तदेशचद्वित्वेवनासितपद्वित्वकयमुपागतमित्येतत्त्वयाअस्योक्तम् ॥ अथअसद्विषयेतवमभानोस्तित्यर्थः ॥ १३ ॥ यत्तद्विद्वत्सत्त्वादेवसपतितास्य
 यत्तत्ताकाअनविदात्मिकाएव ॥ १४ ॥ चित्तचित्तदीहाभ्येतीसमाहाराख्यमपच्यित्सम्मेव ॥ एवंब्रह्मादिलक्षणपर्यताअभिधानामपचोपिचिदेवस्तृता ॥ अद्भुतरगक
 अद्भुतगानुवतसमाभ्येययावीध्यापमिधार्हस्थिततद्वत् ॥ १५ ॥ तरगितत्वमिवयद्विषयतर्बेवचोत्पत्तयद्वयस्यसंभूतित्यर्थः ॥ १६ ॥ यत्तत्पदेनअसद्भावादयमआसीदितिभूतित्यमस
 त्वरलस्यते ॥ १७ ॥ मत्तस्वरमार्थेनलेशेरेत्याह ॥ एवमिति ॥ कस्याप्यिदंनिनाभानिचरतीत्यत्र आह ॥ तृशाब्दपुरोदस्यनामसाकाररूपम्याहृत्यर्थः ॥ तद्विगिरावा
 बाभ्यनशीचनविषय ॥ १८ ॥

यदिदंरथतेजगतत्तत्तस्याश्रितेऽश्विल्लक्षणायालताया फलपल्लवपुष्पादीत्यन्वया ॥ १९ ॥ यदेतुअनृतमेवजीवजगद्भावविवेकायपृच्छसितदाशृणुसाचितमहतीअविद्याउप
नयनविचित्रवर्णरजितोपेनेत्रयस्यास्तथाविधायदाभवातितदाजीवत्वेनअभिधीयतइत्यभिधानथाविधासतीद्विद्वस्वबास्तत्त्ववास्तद्विजगद्भावपश्यतीत्यर्थः ॥ २० ॥ अन्या
अब्रह्माचिद्रूपास्मि ॥ २१ ॥ अकलकैनेवरूपेणस्थितापिसकलकवयत्पुरुषकलकल्पिततेनससारितप्राप्यऔपाधिकचेतनेनचेतनिनिष्कलकचेतनेनेत्यर्थः ॥ २२ ॥
एतेनपुरुषकेनएकतातादात्म्याध्यासलक्षणाजीवनाएति ॥ नन्मयाश्रितृपचुरसंजीवतिप्राणनादिक्रियालभते ॥ २३ ॥ इत्थसर्वगापिचिदेतस्मिंश्चेतसिप्रतिविवतीत्येतदाक्षेपा
शसमाधायदृढभावनयापश्चात्तत्रैवरसशालिनीयेतदाक्षेपाशसमाधानुनम्यस्थूलदेहप्राप्तिक्रममाह ॥ भावनापश्यकभाचभौतिकस्थूलदेहसस्कारात्मक ॥
भूत्वादेहलाभायवीहियवतिलमाषादिद्रव्यमहसपन्नमस्मृतिवेत्ति ॥ तदेहवीहियवास्तिलमाषादितिजायतदतिश्रुतेस्त्यर्थः ॥ श्रुतौदतिशब्दोभाविदेहानुकूलद्रव्यमात्रोपलक्ष

यदिदं दृश्यते तस्या स्तुतायामहाचितेः ॥ फलपहवपुष्पादिनाभिन्नंतन्मयंततः ॥ १९ ॥ महाविद्योपनयनाच्चिद्रवत्यभिधासती ॥ साजीवत्वेन बाल्यत्वं तदाहो द्विवपश्यति ॥ २० ॥ स्वयमन्यैव मस्मीति भावयित्वा स्वभावतः ॥ अन्यतमिव संयाति स्वविकल्पात्मिकां स्वतः ॥ २१ ॥ ॥ २१ ॥ अकलंकं न रूपेण हृप्यत्स कलंकवत् ॥ संसारसरितं प्राप्य चेतनैव चेत्तति ॥ २२ ॥ चिद्रूपः स्वयमेतेन त्यक्ता मेति जीवताम् ॥ चित्तत्वावभासेन जीवो जीवति तन्मयः ॥ २३ ॥ आतिवाहिकदेहेऽपि जीवतां समुपागतः ॥ भावनापंचकं भूत्वा द्रव्यमस्मीति वेच्य लम् ॥ २४ ॥ तद्व्यंगिना भुक्ता शुगच्छति वीर्यताम् ॥ ततो हंप्राणवान् जानो वेत्तीत्यनुभवात्मकम् ॥ २५ ॥ अहंतादिक्रमेणाश्रुपंचका नुभवभ्रमात् ॥ स्यावरंजमं सर्ववेत्ति तत्तद्रवत्यलम् ॥ २६ ॥ काकतालीययोगेन दृढाभ्यासक्षयेण च ॥ वासनांतरसंश्लेषात् सूक्ष्ममाकारमुज्झति ॥ २७ ॥ हित्वा स्वसंविदा हित्वमेकस्यैव प्रवर्त्तते ॥ पुंसो वेतालसंकल्पो द्वेताल इव भासुरः ॥ २८ ॥

णार्थः ॥ तेन स्यावरत्वेदजादिदेहप्राप्तिस्थलेतत्तद्वीजानुकूलजलादिद्रव्यभावोप्यस्य भवतीति योतनायद्रव्यमस्मीति वेत्तीति सामान्याोक्तिः ॥ २४ ॥ वीर्यतागेतस्त्ववस्थादो
तुबीजभावम् ॥ ततस्त्रियानियेकक्रमेणाप्राणवान्स्थूलदेहो जानोस्मीति तवत्तत्पर्यम् ॥ २५ ॥ अनुभववात्मकब्रह्मैव उक्तेनाहतादिक्रमेण पञ्चान्नासय पञ्चकस्थूलदेहेहस्तदनुभव
भ्रमाच्छुरादिद्वारावासावराजगमचवेत्तिपुनस्तद्वासनया स्वयमपितत्तद्भवतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननु पूर्वमशकादिदेहव्यागते देहाकारवासनात्मना सुक्ष्मतया स्थितस्य पुन्येऽयं एकस्य
दृढाभ्यस्तमशकाकारस्य सौक्ष्म्यस्य च कथं निवर्त्तिहस्याकारस्य सौल्यस्य चानभ्यस्तस्य कथं तत्राह ॥ काकतालोयेति ॥ यथा आकस्मिके काकतालसवधे काकमरण
प्रयोजकमैव निमित्तान्यत्तथा दृढाभ्यस्तवासनाभिर्भावे चिरव्यवहितहस्याथहभाववासनोद्भवे च कर्मैव निमित्तम् ॥ उद्भूतहस्तिवासनांतरस्य श्लेषात्तु चिराभ्यस्तमपि सुक्ष्मम
शकाकारमुद्भूतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ विरोधिवासनोद्भवेन पूर्ववासनोपमर्दे उत्तरस्याभ्यासेन दाढ्ये च दृष्टान्तानाह ॥ द्वित्वेत्यादिना ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ अनेकस्यजगतोपि ॥ ३० ॥ ३१ ॥ असकल्यात्तद्दशयोस्यतथाविधम् ॥ द्विप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ किञ्चित्पर्येतथाशब्द ॥ सकल्पमेवानमप्रमयेनरचनेच्छेता प्रमालि
 नमसकल्पस्यविनारणे ॥ औदासीन्यमाधेणस्वतएवतत्सिद्धे ॥ प्रसिद्धाध्यायमयर्द्वत्याह ॥ सकल्पयद्दत्ति ॥ गद्यर्षोभ्रमनस्तगपुर्णामनोरथरचितपुर्णाय सटीसकल्पएवासमा
 वितरननासमर्थत्वायसोद्विष्यतिस्मिन्सिद्धोननुताक्षयइत्यर्थ ॥ ३३ ॥ कथमाच्छेता ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ उच्च सर्वगुणाकटेनवनोद्यानेस्थितोपीतिशेष ॥ नपरिक्षीणछेरो
 अद्वित्ववेदनाद्वित्वमात्मनोपिनिवर्त्तते ॥ नफरोभीतिसकल्यात्युरुपस्येवकर्तृता ॥ २९ ॥ द्वित्वसकल्पतोद्वित्वमेकस्यैवप्रवर्त्तते ॥ अद्वित्व
 सविदाद्वित्वमनकस्यापिनस्यति ॥ ३० ॥ परमात्मतयाद्वित्वनकिलात्मनिविद्यते ॥ अविकारादिमत्वेनमर्वागत्वेनसर्वदा ॥ ३१ ॥ यस्त्व
 सकल्पपरचितमसकल्पक्षयहितम् ॥ यथामुनेमनोरज्यगधर्वनगरयथा ॥ ३२ ॥ तथासकलनेच्छेनसकल्पविनाशने ॥ सकल्पयक्षो
 गधर्वपुर्णाय सृष्टेनतुक्षये ॥ ३३ ॥ पुष्टमकल्पमात्रेणयदिददु स्वमागतम् ॥ तदसकल्पमात्रेणसयिकात्रकटयना ॥ ३४ ॥ यत्किञ्चिदपि
 मकल्पनरोदु स्वनिमज्जति ॥ नकिञ्चिदपिसकल्पसुखमन्यमभ्युतं ॥ ३५ ॥ मकल्पव्यालनिमुक्तानयदातवर्त्तना ॥ नतदानदनाया
 नेत्यमुच्यं परिराजसे ॥ ३६ ॥ स्वविवेकानिलै रुत्वामकल्पजलदक्षयम् ॥ परानिर्मलतामेहिशरदीवनभोतरम् ॥ ३७ ॥ सकल्पसंस्रित
 मत्तानिगमनेशोपय ॥ तत्रोद्यमानमात्मानसमाश्वास्यभवाभना ॥ ३८ ॥ सकल्पानिलनिधूतंभ्रातपणवणशिवन् ॥ भूताकाशो
 चिदात्मानमवलंब्यविलाकय ॥ ३९ ॥ स्वसकल्पनकादुष्यविनिवार्यात्मनात्मन ॥ परप्रसादमासायपरमानदवान्भव ॥ ४० ॥ सर्वश
 किमयोत्यागमायथाभावयत्यलम् ॥ तनयापस्यतितदाम्बसकल्पविजृम्भितम् ॥ ४१ ॥ सकल्पमात्रमेवेदजगन्मिथ्यात्वमुत्थितम् ॥ अ
 र्मकल्पनमात्रेणवन्ननूकपिविलीयते ॥ ४२ ॥ सकल्पवातवलितजन्मजालकटवक्रम् ॥ असकल्पानिलस्पशगद्विश्राम्यतिपरपदे ॥ ४३ ॥ व
 ण्याकरजलतिकाभिर्मारुद्रिमुपागताम् ॥ सकल्पमूलोद्धरणायरिशोपवर्तीकुरु ॥ ४४ ॥ प्रतिभाससमुत्थानंप्रतिभासपरिक्षयम् ॥ यथाग
 धर्वनगरतयासंस्थितिविज्रम ॥ ४५ ॥ प्रभुरस्मीतिविस्मृत्यतावच्छावतिभूमिपि ॥ भूमिपोस्मीतिसंजातायावन्नास्यद्धटिस्मृति ॥ ४६ ॥
 राजसे ॥ ३९ ॥ संकल्पनारोनेर्दिकउगायलमाह ॥ स्वावेषकति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ पर्णक्षुण्णस्यक्षशा स्वकास्तद्वर्षातम् ॥ गुताकाशोसर्वभूतद्वयाकारो ॥ ३९ ॥ ४० ॥ य
 द्दन्तुब्रह्माकारजगोभ्यावोणेबायथाभावयतितथापरयति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सकल्पलक्षणेनपुरोवातमत्रलितमिद्वलिताम्बलक्षणाजालानिअलक्षणाजालकटवअसकल्पल
 क्षणस्यपाथात्मानिलस्यस्पर्शात्परपदब्रह्माकाराद्विश्राम्यतिविलीयतद्विलीयतम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अविद्याकायसंकल्पनारोपियविजगद्भासेततद्विलीयतिसासमायमिजिब
 म्मुक्तामुच्यसिद्धादुद्विष्यपरिणिष्यमद्वित्याशयेमाह ॥ प्रतिभासेति ॥ ४५ ॥ यावद्दक्षानतावदेवजगत्प्रतिभासतोकेहेतुर्ननुकारकालवित्याशयेमाह ॥ प्रभुरिति ॥ ४६ ॥

ज्योतिर्भि सूर्यचन्द्रशिवाङ्कणहूपैस्तमोभिरधकाराज्ञानतत्कार्यैश्चमुक्ता ॥ १३ ॥ तस्याःपूर्वपिक्षयायेविशेषास्तानाह ॥ घनेति ॥ सर्वेषांपरापरिणतिमित्युत्तरत्रयोपमानतयास
बधः ॥ १४ ॥ यदापूर्वभूमिकैवाभ्यासवशाद्ब्रह्मसौषुप्तादिवत्परापरिणतियातितदाआकाशेविद्यमानाशून्यशक्तिःपरमाकाशचिद्वचनब्रह्माकाशभावमागेतेवभूत्वाचेत्याशो
न्मुखतास्यजतीतिपरेणान्वयः ॥ स्वतोव्युत्थानशून्यताभवतीत्ययपूर्वपिक्षयाफलतोपिविशेषइतिभावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्रियाहिकालस्यकला परिच्छिन्नमवकाशसापेक्ष
वस्ताकाशस्यकलाताभ्यासकलेकालताकाशतेतत्परित्यागादेवत्यक्का सकलदृश्यमाचनकलयतीतिसकलाकला व्यावर्त्तनीयजडाभावाब्जाजडा अनामिकाशब्दाभिला
पायोग्यावश्यमाणविशेषणासत्ताधत्ते ॥ १७ ॥ जाग्रत्स्वमसुषुप्तिभ्यस्तुर्योयोविराट्द्विहरण्यगर्भाव्याकृतेभ्यस्तुर्योशस्तेनकलिताप्रथमानाम् ॥ १८ ॥ अतएवसर्वनिमित्तक

एषैवमनसोन्मुक्ताचिच्छक्तिःशांतिशालिनी ॥ सर्वज्योतिस्तमोमुक्तावितताकाशसुंदरी ॥ १३ ॥ घनसौषुप्तलेखावच्छिलांतःसन्निवे
शवत् ॥ सैधवांतस्थरसवद्वातांतःस्पंदशक्तिवत् ॥ १४ ॥ कालेनयत्रतत्रैवपरांपरिणतियदा ॥ शून्यशक्तिरिवाकाशेपरमाकाशगातदा
॥ १५ ॥ चेत्यांशोन्मुखतानूनंत्यजन्यंबिंबवचापलम् ॥ वातलेखेवचलनंपुष्पलेखेवसौरभम् ॥ १६ ॥ कालताकाशतेत्यक्कासकलेस
कलाकला ॥ नजडानाजडास्फाराधत्तेसत्तामनामिकाम् ॥ १७ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्नमहासत्तापदंगताम् ॥ तुर्यतुर्यांशकलितामक
लंकामनामयाम् ॥ १८ ॥ कांचिदेवविशालाक्षसाक्षिवत्समवस्थिताम् ॥ सर्वतःसर्वदासर्वप्रकाशस्वादुतत्पराम् ॥ १९ ॥ एषाद्वितीया
पदताकथितावसुव्रत ॥ तृतीयंशृणुवक्ष्यामिपदंपदविदांवर ॥ २० ॥ एषादृक्केत्यवलनादनामार्थापदंगता ॥ ब्रह्मात्मेत्यादिशब्दार्थाद
तीतोदतिकेवला ॥ २१ ॥ स्यैर्येणकालतःस्वस्थानिष्कलंकपरात्मना ॥ तुर्यातीतादिनामत्वादपियातिपरंपदम् ॥ २२ ॥ सापरापरमा
काष्ठाप्रधानंशिवभावतः ॥ चित्येकानिरवच्छेदाद्वतीयापावनीस्थितिः ॥ २३ ॥

सार्वकालिकसर्वस्तुगोचरेभ्यःप्रकाशेभ्यःप्रथम्यःस्वादुभ्यश्चानेदंभ्यश्चतत्तरांतादृशोत्कर्षवतीसृष्टृणीयतरांच ॥ १९ ॥ उक्तांतुर्याख्याद्वितीयभूमिकामुपसत्तुतृतीयामव
तारयति ॥ एषेति ॥ पदभूमिकाम् ॥ २० ॥ तस्यापूर्वपिक्षयायेविशेषास्तानाह ॥ एषेत्यादिना ॥ दृक्ब्रह्माकाराअस्वडदृक्चित्श्वेत्यतद्वाप्रब्रह्मतयोर्वलनात्क्षीरोदकवेदकीभा
वान्नमयतिगोचरयतीतिनामाहकाशःअर्थतेगम्यतेइत्यर्थोभासाशस्तदुभयशून्यतापदंगता ॥ अतएवब्रह्मात्मेत्यादिपदवाक्यार्थादीतीता ॥ तथाचसंप्रज्ञातसमाधिगम्यैवपू
र्वभूमिकाद्यत्वसंप्रज्ञातसमाधिप्रतिष्ठागम्येतिविशेषइतिभावः ॥ २१ ॥ स्यैर्येणषड्भावविकाराराहित्येनकालतोपिस्वस्थास्थिरा तमसोपिपरेणआत्मनास्वेनैवनिरस्तकल
का ॥ याअतिशयितपरंपदपरमपुरुषार्थइत्यर्थः ॥ २२ ॥ सर्वेषांपराणांपरापरमाकाष्ठाअवधिः ॥ शिवभावतःपरममंगलत्वात्सर्वेभ्योमंगलेभ्यःप्रधानम् ॥ एकामुख्यानिरव
च्छेदाविच्छित्तिरहिताचित्तिस्थितिस्तृतीयेत्यर्थः ॥ २३ ॥

अकलकस्थितिमाह ॥ शुद्धति ॥ सत्यावाक्यसत्यावाद्येत्येवमादिभिर्धर्मकल्पनामशब्दार्थैः सर्वैर्धर्म्युक्ताभ्यवहारेष्वनभारूपालिकापिस्वस्वभावोत्पत्त्यर्थः ॥ ५ ॥ उक्तनिष्कलकस्थितिनिर्वाहार्थमुपमादिभूमिकाभेदाद्वशयितुमुपक्रमते ॥ सर्वमिति ॥ सर्वपूर्णनिरुपममल्लिख्य आकाशप्रियप्रथमविकसतीत्याकाशविकृतासातथाविधयास्वमायाशमयाजापत्स्वममुपमितलक्षणैः खट्विस्थितिर्द्वारलक्षणैरप्यात्माधिभूताधिदेवलक्षणैर्वाचिभिर्गोमैः प्रवृत्तजगन्मनसैर्बर्जितम् ॥ ६ ॥ अतोमनश्छेदेनैवास्मच्छेदइत्याह ॥ मनतेति ॥ सत्यस्यालोकाव्याशास्कारात् ॥ ७ ॥ एतत्स्वबोधेनकल्पनाभि सङ्गमनसिच्छिन्नेप्रथमयस्याभूमिकायाजीवन्मुक्तस्यस्थितिर्भवतितालक्षणैनाम्नाचवर्शयति ॥ भ्रूटर्षी आपमेत्यादिना ॥ इतिनामिका भ्रूटपदवापरपथस्यभीशमस्यमहिमानमितिबीतशोकइति श्वेताश्वतरकाठकभुत्योऽच्छादोभ्येस्वपितनामनिर्बन्धनेत्वापिद्वीतिविश्रागेष्वदतिपदेनम्यवृत्तत्वादितिनामिकेत्यर्थः ॥ यद्यप्यहसुमावपिस्वपिनिनामास्तितापापितस्वबाधेनाज्ञानकिगादिबाधस्योपाधेर्यस्यामविद्यालयलयायोरभावावप्ययवोधक

शुद्धानिराशासत्यावासत्यावेत्येवमादिभिः ॥ विमुक्तानामशब्दार्थैः सर्वैः सर्वात्मिकापिस्वम् ॥ ५ ॥ सर्वनिरुपमंशतमनसैतच्चिमागंम् ॥ ब्रह्मेदंभूदितं वशशक्त्याकाशविकासया ॥ ६ ॥ मनसामनसिच्छिन्नेत्वेन्द्रियावयवात्मनि ॥ सत्यालोकाजगज्जालेप्रच्छन्नैविलयगते ॥ ७ ॥ छिद्यतेरीणसंसारकलनाकल्यनात्मिका ॥ भ्रूटर्षीजोपमासत्ताजीवस्यइतिनामिका ॥ ८ ॥ पश्यतीनामकलितोत्सृजतीवेत्यचर्वणम् ॥ मनोमोहाद्वानिर्मुक्ताशरदाकाशकोशवत् ॥ ९ ॥ शुद्धाचिद्भावमात्रस्याचेत्यचिच्चापलगता ॥ समस्तसामान्यवतीभवतीर्णभवाणवा ॥ १० ॥ अपुनर्भवसौपुमपदपादित्यपीवरी ॥ परमासाध्यविश्रांताविततेपदे ॥ ११ ॥ एतत्तेमनसिक्क्षिणेप्रथमकथितपदम् ॥ द्वितीयंशृणुवित्रैश्चशक्तेरस्या सुपावनम् ॥ १२ ॥

स्यापिशब्दत्वनिरुक्तौत्वरूपम्यप्यंकरतिशब्दएवावशिष्टलन्नामसपचतइतिभावः ॥ ८ ॥ एवमसदृशबाधेनापरोसदृशबाधपरिरोयात्वरयतीदृशपितस्यानामतरमित्याह ॥ परयतीति ॥ वेत्यस्यचित्तविवयस्यचर्वाणुन पुनः प्रीत्यानुस्मरणउत्सृजतीत्यजती ॥ ९ ॥ प्राप्तेत्यचिच्चापलगतापिसापितचित्त्वभावभाप्रस्यासमस्तस्यासामान्यसत्ताइतीतम्याधेणपरिशिटेतियावत् ॥ भवेजीवइत्याद्येवकीर्णैर्भावाण्येयस्याम् ॥ १० ॥ सौपुममितिपदस्यसुष्ठुनिरतिशयानवात्कस्तुमंस्वलाभरूपमितिच्छादोप्यकृतभ्युत्पत्त्यनुनामामुपायानादिदेहपथमार्गानदीतशतशतगुणैः शरोरकोटविषयापदसीकरमहार्णवावयितत्वेनभुक्तिर्दृशितनिरतिशयानवरूपतनपीवरीअतिमहती ॥ अथवासौपुमपदस्यसौपुमस्यानस्ययत्नोदित्यनिरलत्वाविषामौल्यंविदेकथनपूर्वकानंदरत्नप्रकाशस्वरूपतेनपीवरी ॥ अतएवज्ज्ञानमयागलक्षणयामहानुमपवनानिमिकापिसेतिभावः ॥ ११ ॥ उत्तरस्यानवमपिप्यन्वाकितपदपदस्याननुपचइति ॥ एतदिति ॥ शक्तेरितिच्छेदेर्दीकाराह ॥ १२ ॥

ब्रह्मविष्णुहरादीनामत्रयः परमः पिता ॥ महादेवः परात्मा सौ पूज्यसीमातर्ह्येति ॥ १ ॥ अक्तवात्सल्यानिशयान्ममविकासेप्रबोधनेउन्मुखोमद्वाग्योदयेनप्रेरितः सन्बहिर्विकासनेनोन्मीलनआदेस्वीचकार ॥ १ ॥ हरस्यमुखलक्षणेनिर्मलत्वात्त्रिपुङ्गुशरदभरेवाकितत्वाच्चाकाशतलेउदितोदृशाचन्द्रसूर्याभिलक्षणेनत्राणांचयोबोधसमाधेःप्रबुद्धतांच्योतयामास ॥ यथासमुद्रकान्मेघसप्तकदाद्यावाभूमिंपट्टाद्वाउत्ततःअशूनाराशिरक्तौऽहर्द्योतयितितद्वदित्यर्थः ॥ अर्कअशुराशिरित्युत्वविषयेयत्वच्छादसम् ॥ २ ॥ तत्रभगवास्तत्त्वबोधोपयोगितयाउपायोपेयसौप्रथममाह ॥ मुनेइति ॥ हेमुनेत्वयाप्रथममननविचारमाहूयसन्निधाप्यस्वस्यप्रतीच सत्तापारमार्थिकरूपमेवाशुभीयताप्रमाणैर्निर्धार्यताम् ॥ तत्रप्रतीचिअनर्थबहिर्मुखत्वापादेनसर्वानर्थमूलत्वमर्थयुग्मत्वत्यययोग्यमचिदशमाआहर ॥ यथाअचलमेवाकाशपवनःस्पृशतानयस्तापरजोजाड्यादिभाजकरोतितादृशमितिस्त्वमर्थोपमा ॥ ३ ॥ ननुत्वमर्थेष्वपिद्रष्टव्यहेयमुपादेयवद्भूतिस्तत्कृतोनादत्तव्यतत्राह ॥ द्रष्टव्यमिति ॥ येनाश्रुतंश्रुतभवत्यमतमतमविज्ञातविज्ञातभवतीत्यादिश्रुतेरालम्बनैर्नैवसर्वद्रष्टव्यानांतत्त्वतोदृष्टत्वादृष्टैर्वाभैःसमसहकिप्रयोजनम् ॥ तद्विदस्तत्त्वविदः ॥ ४ ॥ उपात्तादृष्टार्थाप्रहीणाअनिष्टाश्चचित्ताश्चात्मानेहे

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ततोमूढूर्तेनहरगौरीकमलिनीसरः ॥ मद्विकासोन्मुखःस्वैरविकासंवहिराददे ॥ १ ॥ दृक्कयोद्योतयामासमुखाकाशतलोदितः ॥ बोधंसमुद्रकादकंअशुराशिरिवोद्गतः ॥ २ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ मुनेमननमाहूयस्वसत्तैवाशुनीयताम् ॥ त्वमर्थमाहरानर्थपवनःस्पंदतामिव ॥ ३ ॥ द्रष्टव्यमिहयत्किंचितदृष्टंकिंसमंभ्रमैः ॥ नहिहयमुपादयंचेहपस्थामितद्विदः ॥ ४ ॥ शांत्यशांतिमयानेतान्विकल्पान्दलयन्नासिः ॥ धीरोसिनान्यथास्थित्वात्वमेवभवचात्मदृक् ॥ ५ ॥ इमांदृश्यदशामाशुवात्यबोधायवापुनः ॥ समाश्रित्यमदुक्तंत्वंशृणुतूष्णींस्थितेनकिम् ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वावात्यबोधस्त्वमाभवेतित्रिशूलधृक् ॥ प्राणेनेदंदेहगंहरिस्फुरतियंत्रवत् ॥ ७ ॥ प्राणहीनंपरिस्पंदंत्यक्त्वातिष्ठतिमूकवत् ॥ चालनीपावनीशक्तिःशक्तिःसंवेदनीचितिः ॥ ८ ॥

तुल्यच्छांतिमयास्तएवविपरीताविक्षेपहेतुत्वादृशातिमयास्तानेतान्विकल्पान्दलयस्त्वमेवधीरअसिरसिअन्यथातुनधीरोसि ॥ अतःआस्थित्वाआस्थाविधायआत्मदृक्चाङ्गीरश्चभव ॥ तथाचदृश्याकारानास्कृतिचिदात्मस्वभावावस्थितिरैवमुख्यः कल्पदितिभावः ॥ ५ ॥ तत्रचेत्त्वमसमर्थस्तहित्याप्रयेकंचित्कालश्रवणायानुकूलंकतिपयाभेवबाह्यदृष्टिमवलब्धनिरतरतत्त्वप्राप्तयेयतस्वनकदाचिदपिप्रमादादुपरमस्वेत्याह ॥ इमामिति ॥ बाह्यबोधाय सूर्योयथासर्वलोकस्यचक्षुर्नलिप्येतेचाक्षुर्बैसाक्षिर्देवैः ॥ एकस्तथा सर्वभूतारामानलिप्येतैलोकदुःखेनबाह्यदृष्टिभूतौअलेपकत्वसमर्थनायसर्वप्रपञ्चबाह्यत्वेनदर्शितस्यात्मनोबोधाद्यतूष्णीमात्मलाभाप्रयत्नविनास्थितेनावस्थितेनकिकःपुरुषार्थइत्यर्थः ॥ ६ ॥ बाह्याकारदर्शनानामध्येदेहात्मतादर्शनमेवमहाननर्थःसर्वानर्थबीजचेतितदेवममत्याजघितुभगवान्प्रवृत्तदिवसिष्ठआह ॥ इत्युक्तेति ॥ त्रिशूलधृक्इतिप्रागुक्तकल्पातरमुक्त्वात्वबाह्यदेहादावात्मबोधोयस्यतथाविधोभाभवेत्याशयेनवक्ष्यमाणदेहात्मताभमनिरासोपायमाहेतिपूरयित्वाव्याख्येयम् ॥ त्रुटितोवाग्रथोत्रान्वेष्यः ॥ तत्रदेहस्यक्रियाशक्तिरिवचेतनशक्तिरपिपरायचेतितनात्मप्रसक्तिरित्याशयेनप्राणाधीनादेहचेष्टेत्याह ॥ प्राणेनेति ॥ ७ ॥ देहस्यचालनीचलनानुकूलक्रियाशक्तिःपावनीपवनप्रयुक्ता ॥ संवेदनीशक्तितुल्यआत्मचितिरैवेत्यर्थः ॥ ८ ॥

अस्याग्नेनाग्न्याभूमिकार्यास्थितिः सासर्वस्य श्रीवशात्प्रसिद्धपञ्चम्य-श्रुतिप्रसिद्धधूमार्धिराषण्यभ्यस्तवध्वेगम्यस्तैरभ्यथिष्ठपातिकात्मन्ध्वलोकभेदप्रामेय्यश्च दूरगा अतोहे
अगममाविषयसाक्षादपरविषयतांनसमायानि किन्तु स्वयमेवानुभूतमदित्यर्थ ॥ २४ ॥ अथ्योऽपरादिमार्गेभ्य कलनायाः सात्तापेक्षानुपत्यस (स्याप्याश्रयातीत इति एष्वक्षणेदेव
सनातनो नित्यो नागम्य ॥ अतोऽप्येवास्तमितिश्रुतेरिति प्राव ॥ २५ ॥ मम्ययवेवनात्तु पादानकत्ववरानात एतन्मयम् ॥ उपावनातीताद्वितीयसत्यसवेवनात्तु इदमेव च ॥ द्विविध
विक्रम्यातीतमित्यर्थ ॥ २६ ॥ तदवस्थष्टमाह ॥ नेवमिति ॥ स्वस्य कोशश्चरत इव ॥ २७ ॥ कुतस्तत्समेभ्योऽपिसमाभासत भ्रष्टेनुमाह ॥ अर्हतेऽप्यदिति ह्याभ्याम् ॥ यत्तयाभ्य
वर्तयस्याभावेऽपि स्वात्वनिसक्षोऽत्र स्यानेत्याह ॥ कुतोऽसक्षोऽप्रलाभाह ॥ घनचेतनयेति ॥ घनेऽपि संधवत्त्ववद्वत्त्वाविकारस्तत्र स एव दृष्टस्तद्वात्कनस्यात्त
प्राह ॥ अविकारादिवत्त्वादिति ॥ आदिपदद्विवत्तपरिग्रह ॥ चिरनित्या अपिकालाकारादयो नित्यायत्मात्तादृशतया ॥ २८ ॥ सतामसतामसि शिशुकात्म्यनन शिलाको

चिरमस्याप्रतिष्ठायांमर्वाध्याध्वगदुरगा ॥ साममाप्यगवचसानसमायातिगोचरम् ॥ २४ ॥ त्रिमार्गकलनातीतमितितेकथितमुने ॥
तिष्ठतस्मिन्यपेनित्यमितिदेवमनातन ॥ २५ ॥ एतन्मयमिदंविश्वमेतन्मयवेदनात् ॥ सत्यसवेदनात्त्रेदनचनेदमुनीश्वर ॥ २६ ॥ नेदं
प्रवर्ततेकिंचिन्नर्दकिंचिन्नवर्तते ॥ शांतसमसमाभासप्रयतस्वस्यकोशवत् ॥ २७ ॥ अद्वैतक्यादसंक्षोभाह्नचेतनयातया ॥ अविकारा
दिमत्वाच्चनित्यानित्यतयाचिरम् ॥ २८ ॥ चिह्ननत्वाच्छुशिलाकोशानांजगतामपि ॥ मनागपिनभेदोस्ति सतामप्यसतामपि ॥ २९ ॥
समर्लंभुशिवंशांतमतीतंवाग्विलासत ॥ ओमित्यस्यचतन्माध्रानुयांसापरमागति ॥ ३० ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवा
नमलद्वयपरिणामतोस्मिन्यपेदेममुपशतरवाभिधाने ॥ तूष्णीमितिष्ठदमुनामुनिनाचसार्धविश्रांतवत्तिरयतन्नमुहूर्तमीश ॥ ३१ ॥
इ०वा०वा०टे०मो०नि०पू०श्रीपरमेश्वरोपदेशोनामचतुस्त्रिंश सर्ग ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥

शानोऽगतामपि चिह्नत्वान्मनागपि जेदोस्तीति समसमाशासिति सुदूतमिति भावः ॥ २९ ॥ उक्तमेवनुर्याति त्वमुपादयन् उपसहरति ॥ ओमित्यस्याक्षर
स्पष्टिरादिभित्तकारिमायाजेदेकस्मितैश्चतुर्भिः पञ्चविंशत्कस्यानार्षदिदृशक्तिराख्यास्तस्याअर्थभाषायामाधाल्लासुनुर्यातिताख्यासापरमाणिति ॥ तस्याद्धिओ
तानुसाधनुज्ञा विकस्याख्यामुस्थितिपुत्रविकस्याख्यानुरीयानुरियातानीयश्रुतीपरमाणितिव्यत्यादितेति भावः ॥ ३० ॥ ईश शिव इति वर्णितप्रकारोक्तवानुप विटवान्सूत्र
य अमानासिष्ठनमुनिनाचारव्यै स्वरूपयाद्विशिष्टसाईसम्बन्धपुरातोरेव अभ्युपार्थभाषाचरमभागो यथेति व्युत्थास्यारातरत्वाभिधाने अस्मिन् सप्तसंसारतरीयनुरीयपदैकम
लायादृग्भूमानदर्शनदीकरत्येन परिणामनोविग्रहातादृशियस्य तथा बिधिसप्तप्रवसिताश्रमे मुहूर्तपूर्णा निमेषेष्ट एवातिष्ठत् ॥ यमसंपरमपदविघ्रातीतबधीन सर्वव्यये येऽनानु
डीभाषादिभिर्भाषः ॥ ३१ ॥ ॥ इति बासिष्ठ उवाच तात्पर्यपकारोने पुं बहुव्रीहा सम ॥ ३२ ॥ ॥ ७५ ॥

वेदवेदार्थाः सर्गादिमक्रमाः सागोपांगक्रियाकलापाउपासनभेदाब्रह्मनत्त्वव्युत्पादनोपायभेदाश्चतदधिकारिणोजीवास्तेपांकाकर्मधासनाजननमरणायनर्थजटाध्वेयेतेषामावलीपक्तिरूपाविद्येतिपूर्वचान्वयः ॥ अविद्याविलासभेदास्त्वानत्याहुक्तमशक्यादित्याह ॥ तत इति ॥ २० ॥ वर्णनासुखपुरुषः क्रमतइतिक्रमः समर्थः स्यात्तनक्तिश्चिदित्यर्थः ॥ अथवाक्रम्यतइतिक्रमः प्रयोजनम् किंप्रयोजनस्यान्वकिचिदित्यर्थः ॥ यतोब्रह्मविष्णुब्रह्मादयोपितदधीनशरीरोपाविपरिमहाअत अयाचिदात्मा महोदेवस्तेषामपिपितेत्यर्थः ॥ तथाचाथर्वशिरश्रुतिः ॥ ध्यार्यतिशाननप्रध्यायितव्यम् सर्वमिदंब्रह्मविष्णुरुद्रेस्तेसप्रसूयतेसर्वाणिचेद्वियाणिसहभूतै नकारणंकारणानायाताध्याताकारणंतुध्येयः सर्वैश्वर्येणसपन्नः सर्वैश्वरश्चशश्रुकाशमध्येइति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ त्रयस्तेकारणालानोजाताः साक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसातोषयित्वातपितस्परमेश्वरम् ॥ परस्परस्माज्जायेतेपरस्परजदैवि

वेदवेदार्थवेदादिजीवजालजटावली ॥ ततस्तस्याअनंतायाः प्रसृतायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुखः ॥ ब्रह्मविष्णुहरादीनामतोयंपरमः पिता ॥ २१ ॥ मूलबीजं महादेवः पल्लवानामिवहुमः ॥ सर्वसत्त्वाभिधः सर्वसंवेदनैककृत् ॥ २२ ॥ सर्वसत्ताप्रदोभास्वान्वद्योभ्यर्च्यश्चतद्विदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैवसदोदितः ॥ २३ ॥ संवेदनात्मकतयागतयासर्वगोचरम् ॥ नतस्याह्वानमंत्रादिकिंचिदेवोपयुज्यते ॥ २४ ॥ नित्याहूतः स सर्वस्योलभ्यते सर्वतः स्वचित् ॥ यांयांवस्तुदशांयातिततएवमुनेशिवम् ॥ २५ ॥ स्वरूपंसमवाप्नोतिरूपालोकमनोदृशम् ॥ आद्यं पूज्यं न मस्कार्यं स्तुत्यमर्थ्यं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एतंतं विद्विद्वेद्यानां सीमांतं महतामपि ॥ एतमात्मानमालोक्यजराशोकभयापहम् ॥ संष्टृबीजवज्रं तुर्नभूयः परिराहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुपुत्र्यत्वभयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य मयत्नतः ॥ त्वमजमालमगतं परमंपदं भवसि किंपरिमुद्यसिदृष्टिषु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमांतत्वकथनं नाम पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

णइति ॥ २१ ॥ महत्पपरिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगैश्वर्यमहीयते पूज्यते सर्वोत्कर्षेण तत इति महादेवः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यः सर्वान्भावान्परित्यज्यात्मज्ञानयोगैश्वर्यमहीयते तस्मादुच्यते महादेव इति ॥ सर्वेषासत्त्वानावलानि अभिधाश्वयस्य ॥ २२ ॥ तद्विदस्तपरिचितवतः पुंसः प्रत्यक्षप्रतीद्विप्रतिवस्तुचस्फुरद्रूपत्वात्स एव विषयोनान्यः ॥ २३ ॥ सन्निधानार्थमाह्वानप्रकाशनार्थंचमद्याउपयुज्यते ॥ सर्वगते सदास्फूर्तिरूपे तु तस्मिन्नाह्वानमन्त्रयोः प्रयोजनमस्तीति भावः ॥ आदिपदात्प्रतिष्ठापनावगुठनावरोधनादिपरिमह ॥ २४ ॥ ततएवलभ्यते ॥ २५ ॥ रूपाणातदालोकनानातन्मननलक्षणानामनसातत्साक्षिदृशश्चस्वरूपस्वयमेव आप्नोति धेत्तेनान्यादित्यर्थः ॥ अतस्तेमेव सर्वपूजादिव्यवहाराणामाद्यदुरस्फूर्तिकदेवपूजादियोग्यविद्धि ॥ २६ ॥ एवमेव यानामप्ययमेवसीमेत्याह ॥ एनमिति ॥ २७ ॥ यत्सकलजंतुषु विदितसत्त्वमभायप्रदयत्सर्वस्मादाद्यत्तदयत्तदपास्यतदजपदत्तमेव भवसि अतः किं वा दृष्टिषु परिमुह्यसीत्यर्थः ॥ २८ ॥ इ० वा० म० ता० नि० पू० पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

तर्पकयागम मूलमाश्रयमभिविरयन् चिच्छन्ति लुप्तविनश्यतीत्याह ॥ विनश्यतमृति ॥ ९ ॥ कुनोविनश्यतिप्रोपपत्तिमाह ॥ मन प्राणमयेदृति ॥ लिङ्गवेदसहस्रिनेदृतिर्या
 ११ ॥ १० ॥ स्थूलदेहमाश्रयस्वनुनचिदभिव्यक्तिसमर्थतामलिनत्वादिति दृष्टान्तोपपादयति ॥ सवरीत्यादि सार्धेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ अत
 एवमर्थनापि विम्यापाकलकारुतत्वाह्निगदेहादयप्रभासक्रियायुस्त्वत्त्वबोधे बासमयास्निग्धे अनादृतत्वात्तद्वृत्तिद्वारातदुभयसमर्थेत्याह ॥ सर्वगति ॥ बासाकारेणोच्छ्रुता
 द्वाधादुद्दिष्टेनैमिषादेहपटस्पर्शारिकमतिसमर्था ॥ ब्रह्माकारबोधानुभायाकेलकविमलास्वयमेवपरमशिवपरमकस्यार्णिकब्रह्मास्पम्यवतिष्ठतमृत्युर्थ ॥ १३ ॥ अतएवा
 भिम्यन्तादिरेवसमस्तारूतिनिमित्तत्वादीम्यनिपातनदतिप्युत्पत्त्यादेवदतिविद्वत्सदस्याह ॥ विदुरिति ॥ तस्याआभासमभिव्यक्तरूपम् ॥ तदभिम्यन्त्युक्तयविवहरिहरा

मामृताखादपिस्वच्छासत्सत्तैवात्रकारणम् ॥ विनश्यत प्राणदेहौवियोगयोगान्मरुदेवच ॥ ९ ॥ चिदात्माखादपिस्वच्छानविनश्यति किं
 अर्थे ॥ मन प्राणमयेदेहचित्तत्वपरिजायते ॥ १० ॥ मुकुरेत्यमलाभासंप्रतिधिषप्रवर्तते ॥ सद्यग्रगतवस्तुप्रतिबिंबिक्रियांविना
 ॥ ११ ॥ ययानास्तिमलोपेतेमुकुरेमुनिनायक ॥ तथानास्तिगतप्राणेवियमानेपिदेहके ॥ १२ ॥ सर्वगापिचिदुच्छूनयोधात्संपदादिक
 ॥ १३ ॥ योधात्कलकविमलाचिदेवपरमशिवम् ॥ १३ ॥ विदुर्दवतदाभासंसर्वसत्तार्यदतया ॥ सहस्रि सशिव साज सन्नस्राससुरेश्वर
 ॥ १४ ॥ अनिलानलचक्राकवपुस्सपरमेश्वर ॥ सएपसवगोत्यात्माचित्त्वनिश्चेतन स्मृत ॥ १५ ॥ देवेशोदेवमृदातादेवदेवोदिव पति ॥
 कणाल्ममायसइववारिधिरिविदव ॥ परस्मात्परिनिर्वाताब्रह्मविष्णुहरादय ॥ १६ ॥ येनामतेजगत्येतन्नस्रविष्णुहरादय ॥ १७ ॥
 रातशावेयमविमोदोतिपीवरी ॥ १८ ॥ स्थितेपुत्रमवीजेपुकल्पनाजालकटपु ॥ सहस्र

रिरेवानामप्युद्धरेत्स्वमित्यारायेनाह ॥ सहस्रिरिति ॥ अजोहिरण्यगम ॥ ब्रह्माचनुमुख ॥ १९ ॥ चित्सत्नि सर्ववित्तम्याकर ॥ १९ ॥ येनामकेचममहावित्तममुल्लासनि
 रनिशयानभिम्यन्तिनाप्यनमृत्सतीबानिम्यामोहरदशानमर्षन्तिनेष्टेजगतिब्रह्मविष्णुहरादय परमेशा प्रसिद्धादित्यर्थ ॥ १९ ॥ यस्तुपरब्रह्मदेवलादुत्पागुणैकेशाभिमानिन
 एतेयदचारिकायायमाकिर्भूतावित्कुलिनगमायालक्ष्यतद्व्याशयेनाह ॥ परस्मादिति ॥ १७ ॥ उपाप्युपहितभाधाम्याम्याकयादुताते ॥ इदं चाराजीयम्यब्रह्महरादशोक्तमिम
 रीदृशानुब्रह्मरीनामप्याकिमावसगादिदेवानुपहोपदेशब्रह्मस्वाभापिपत्यतिरोभावाताअभिव्यक्तराजराजविष्णुहरादयैकेशोक्तमिम ॥ १८ ॥ १९ ॥
 १ कलकविद्विषयविलस्यर्थः

वेदो वेदार्थाः सर्गादिमक्रमाः सगोपांगक्रियाकलापाऽपासनेऽब्रह्मन् च व्युत्पादोपायर्भेदाश्चतद्विकारिणो जीवास्ते पांका मकर्मधासनाजननमरणाद्यन्येऽष्टाश्वेत्येतेषामा
वलीपक्तिरूपाऽविद्येति पूर्ववान्वयः ॥ अविद्याविलासोऽज्ञेदास्वानत्याहुक्तुमशक्या इत्याह ॥ तत इति ॥ २० ॥ वर्णनासुक्तं पुरुषः क्रमत इति क्रमः समर्थः स्यात्तत्कथिदित्यर्थः ॥
अथवा क्रम्यत इति क्रमः प्रयोजनम् किं प्रयोजनस्यान्विकिचिदित्यर्थः ॥ यतो ब्रह्म विष्णु इत्येतत्सर्वं नित्यं तद्विद्यमानं तद्विद्यमानं तद्विद्यमानं तद्विद्यमानं तद्विद्यमानं
चाथर्वशिरः श्रुतिः ॥ ध्यायति शानं प्रध्यायितव्यम् सर्वमिदं ब्रह्म विष्णु रुद्रास्ते सप्रसूयते सर्वानि केन्द्रियाणि सह भूतैः नकारणकारणानां ध्याताकारणतुल्येयः सर्वैर्ध्यायणसप
न् सर्वेश्वरश्च भुराकाशमध्य इति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ त्रयस्ते कारणत्मानो जाताः साक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसा तोषयित्वा तपित्स्परमेष्ठरम् ॥ परस्परस्माज्जायेते परस्परजयैषि

वेदो वेदार्थवेदादिजीवजालजटावली ॥ ततस्तस्या अनंतायाः प्रस्तनायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुक्तः ॥
ब्रह्म विष्णु हरादीनामनंतोऽयं परमः पिता ॥ २१ ॥ मूलबीजं महादेवः पल्लवानामिव द्रुमः ॥ सर्वसत्त्वाभिधः सर्वसंवेदनैककृत् ॥ २२ ॥ सर्व
सत्ताप्रदो भास्वान्वद्योऽर्थश्च तद्विदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैव सदादितः ॥ २३ ॥ संवेदनात्मकतयागतया सर्वगोचरम् ॥ न तस्या
द्वानमंत्रादिकिंचिदेवोपयुज्यते ॥ २४ ॥ नित्याहूतः सर्वस्य स्थूलभूतसर्वतः स्वचित् ॥ यथां वस्तुदशां यातित एव मुने शिवम् ॥ २५ ॥ स्व
रूपं समवाप्नोति रूपालोकमनोदृशम् ॥ आद्यं पूज्यं न मस्कार्यं स्तुत्यमर्घ्यं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एनंतं विद्विद्वेद्यानां सीमांतं महतामपि ॥ ए
तमात्मानमालोक्य जराशोकभयापहम् ॥ संभृष्टबीजवज्रं तुर्न भूयः परिरोहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुपुत्र्यत्वभयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य
मयत्नतः ॥ त्वमजमालमगतं परमं पदं भवसि किंपरिमुत्थासि दृष्टिषु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमांतव
कथनं नाम पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

ण इति ॥ २१ ॥ महत्पारिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगैश्वर्यं महीयते पूज्यते सर्वोत्कर्षेण तत इति महादेवः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यः सर्वां भूमां चान्परित्यज्यात्मज्ञानयोगैश्वर्यं महतिमहो ग्रहेत स्मा
दुच्यते महादेव इति ॥ सर्वेषां सत्वानां बलानि अजिधाश्च यस्य ॥ २२ ॥ तद्विदस्तपारिचितवतः पुंसः प्रत्यक्षप्रतीद्विद्यप्रतिवस्तुचस्फुरद्वृत्त्वात्स एव विषयोनान्यः ॥ २३ ॥ सन्निधा
नार्थमाद्वानप्रकाशनार्थं च मन्त्राऽपयुज्यते ॥ सर्वगते सदा स्फूर्तिरूपेण तस्मिन्नाद्वानमन्त्रयोः प्रयोजनमस्तीति भावः ॥ आदिपदात् तद्विष्णुना वगुठनावरोधनादिपरिग्रहः ॥ २४ ॥ तत
एव लभ्यते ॥ २५ ॥ रूपपाणातदालोकनानात्मनलक्षणानामनसा तत्साक्षिदृशस्य रूपस्य मेव अभोति धेनेनान्यादित्यर्थः ॥ अतस्ते मेव सर्वपूजादिव्यवहाराणामाद्युर
स्फूर्तिकेदेव पूजादियोग्यं विद्धि ॥ २६ ॥ एवेवेद्यानामप्ययमेव सीमेत्याह ॥ एनमिति ॥ २७ ॥ यत्सकलजंतुषु विदितसत् आभयप्रदं यत्सर्वस्मादाद्यत् अयत्नतऽपास्यत इति पदद्वय
मेव भवसि अतः किं वा स दृष्टिषु परिमुत्थासीत्यर्थः ॥ २८ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

मयैवैवाद्राजतस्यसुखाकारणवस्थिते ॥ सवास्यशास्त्रिशुद्धेश्वर्यैर्भयप्रपण्यते ॥ १ ॥ यतएतमालानमालोक्यनभय परिरोहति ततोहतादृष्टमाघ ससाररुजद्रावयनीतिरु
 द मचासीददेसवस्यभगतदीश्वर स्वामीनविदुर्बलविद्व ॥ तथाचभृति ॥ सदृष्टोमृद्वयातिन ॥ धृवाअस्मिणोपतीत्यतेति ॥ १ ॥ चिद्वातुत्तिहारम् ॥ २ ॥ क्रियाशास्त्र्या
 यारण्यम् ॥ स्वसत्तासर्गभाधानाभावनसत्तामदम् ॥ परथार्थतनुअकारणमभाष्यमभावत्वकथ ॥ ३ ॥ चेतनौचानासवबुद्धिरुत्तरीचेतनप्रकाराक चेतनात्मनिजीयेव्यत
 सात्तुनधनविप्रे ॥ स्वयत्प्रभृतयत्यानाबासयेयानामपिचेतनं बुद्धिरितिप्यामिरुताभिम्यस्यप्रथयितारं चेत्यनार्परमधिष्ठानतत्त्वभूत भूरिभावनआत्मानमेवमायया
 श्रुत्यनभाषितवतम् ॥ ४ ॥ आलाकानांशुसुरादीनामादित्यादीनांछालोकप्रकाशकम् ॥ तच्छुद्धज्योतिर्गोतिरिभृते ॥ अनालोक्यपशुसुयाघनकारणम् ॥ अलोक
 प्रबलीशिकम् ॥ आलोकप्रकाशम् ॥ एकमयर्वाजर्जापालनास्थितम् ॥ ५ ॥ नविषेतेसत्पृथिव्यमजस्सद्वाप्याकाराव्ययम् ॥ सत्यनव्यावहारिकणासत्येनप्रानिभासि
 ॥ श्रीइश्वरउवाच ॥ ततश्चिद्रूपमेवैकम्वर्मसत्तारास्थितम् ॥ स्वानुभूतिमयंशुद्धदेवैरुद्रेश्वरविदु ॥ १ ॥ दीजंसमस्तधीजानांसार
 ममारमस्तने ॥ कमणांपरमकमचिद्वातुविदिनिमलम् ॥ २ ॥ कारणकारणौचानामकारणमनाविलम् ॥ भावनभावनीधानामभा
 व्यमभावानुरुम् ॥ ३ ॥ चेतनचेतनौधानांचेतनात्मनिचेतनम् ॥ स्वचेत्यचेतनंचेत्यपरमभूरिभावनम् ॥ ४ ॥ आलांकालांफममलम्
 नात्तांफमलोरुजम् ॥ आलोकंकीजयोजौपचिह्ननविमलविदु ॥ ५ ॥ असत्यसन्मयशांतसत्यासत्यविवर्जितम् ॥ महासत्तादिमत्तां
 तेचिन्मात्रंविदिनतरत् ॥ ६ ॥ स्वयमवतिरागात्मारजकारजनंरज ॥ स्वयमाकाशमप्याशुकुर्द्धमवतिमद्वितम् ॥ ७ ॥ अस्मिश्चिचेत
 मिस्कारजगन्मरुमरीचय ॥ स्फुरिता प्रस्फुरिप्यतिप्रस्फुरतिचकोटय ॥ ८ ॥ स्वसत्तामात्रसपन्नपटमस्मिन्स्वतेजसि ॥ नकिंचनचसं
 पन्नमन्यदोणयादिवानले ॥ ९ ॥ गर्भीकृतमहामेरुरमाणुसमविदु ॥ आच्छादितमहामेरुरमाणुसमविदु ॥ १० ॥ गर्भीकृतमहा
 रस्योनिमपोमाबुदाहत ॥ आक्रान्तकल्पेनानेननमत्यकानिमेपता ॥ ११ ॥ वालाग्रकादप्यणुनाय्यामानेनाखिलामही ॥ सप्तान्वि
 वमेनाप्युर्वीनास्यांतमधिगच्छति ॥ १२ ॥ अकुर्वन्नेवमहाकर्मनकरोत्येवकिंचन ॥ १३ ॥
 केनबावस्याग्रपणविर्वाजितम् ॥ महासत्ताजगत्सत्ताआदिसत्ताकारणाध्याकृतसत्तायोतेबाधेतत्साक्षियश्चिन्मात्रदेवबिद्धीत्यथ ॥ १ ॥ रजनवीजावस्यायांरागात्मा वि
 दयाम्यदोषितमोभक्त्यादजक विषयसंबंधेरअमम् ॥ तद्वियोगचित्तमालिष्यहेतुताद्रज आकाशामूर्तोरुपोपिबुद्धमूर्तविधादिरक्षितमवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ अस्मिन्स्वतेज
 मिन्यदकारोत्तमतामापेणजगत्सप्तपन्मविकिंचननमपन्नस्तराभावायाअनेलेज्वालागारविष्कूलिगप्रभाविषैचिज्यसपन्नमपिऔर्ध्वैकस्वभावाद्देरेरप्यन्यतद्वित्य
 ५ ॥ ९ ॥ अतएवअणोर्गीयान्महेनोर्मीपाभिनिभृति सवचिह्नद्वधमणितभसमाधेशारायनीत्याशयेनाह ॥ गर्भीकृतेति ॥ गर्भीकरणगीणभिनिशंकाबारणायच्छादित्य
 येनदास्यानम् १ ॥ कालोप्यस्मिर्द्वेषीक्ष्यमविहृद्वमित्याह ॥ गर्भीकृतेति ॥ आक्रान्त सर्वतोव्याप्तकण्योद्विपरार्थितकालोयेन ॥ अघापिप्राग्बह्वीनीनरुतसम् ॥
 ११ ॥ उक्तमनश्चयं ॥ बालायेत्यादिना १२ ॥ १३ ॥

महाकायोब्रह्मांडशरीरः ॥ १४ ॥ अथशब्दवाच्यषष्टिघटिकात्मकोपिप्रातःआद्यत्रिमुहूर्तमात्रात्मा ॥ परमार्थतस्तुनवाअथनवापिप्रातः ॥ अथप्रातरादिशब्दानांयदितत्तदधिष्ठानचितिलक्षणतदासैवसततच्छब्दयोग्यइत्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमुन्मत्तबालादिप्रलपितनिरर्थकापशब्दजालमपिसएवेतितेषुकांश्चिदनुकृत्यदर्शयति ॥ भिद्धिमिति ॥ १६ ॥ तथासत्यसार्थकवेदशास्त्रादिशब्दजालमपिसएव ॥ उक्तसर्वपिडीकृत्यव्यतिरेकमुखेनाप्याहानतदस्तीति ॥ १७ ॥ अयमेवप्रह्लादेनापिप्रादृष्टाप्रणतइति स्मारयन्नुपसहरति ॥ यस्मिन्निति ॥ १८ ॥ यत्रारोपादसतोपिसत्ताभवतीति यदुक्तसत्ताभावनायथायत्रानर्थकापिश्लोकाः सार्थकाभवतीति दृष्टातप्रदर्शनमभिप्रेत्यानर्थकश्लोकमुदाहरति ॥ यत्रेति ॥ यत्रइत्यादिकानाशब्दानामर्थश्रीः सत्यरूपिणीति उत्तरसर्गाद्येनान्वयस्तत्रैतद्व्याख्यास्यामः ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्यर्थप्रकाशेन वर्णनं पू० षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सद्योगादसतांसत्ताशिवस्यानतशक्तयः ॥ प्रधानशक्तेर्नियतेर्द्युत्यचात्रोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ यस्मिन्नीश्वरेइत्यादिकानांसर्गा तोदाहृतश्लोकप्रश्रुतीनाशब्दानामर्थश्रीः सत्यरूपिणीसत्यप्रायाभवतितस्मिन्सर्वजगत्सत्तालक्षणस्यमणेः समुद्रकेसपुटप्रायेमायाशबलेसर्वेश्वरेकाविमलाभासाः शक्तयोनकचतीतिपरेणान्वयः ॥ तस्यश्लोकस्यलोकतः परमार्थतश्चयथासत्यार्थतातथावर्ण्यते ॥ तत्रलोकतस्तावत्कश्चिद्दृक्षोनेनवर्ण्यते ॥ पल्लवैः किसलयैर्दलैर्हरितपत्रैश्चामलैरम्लाद्रव्यमप्येषनिर्द्रव्योनिर्द्रव्योपिहिद्रव्यवान् ॥ अकार्योपिमहाकायोमहाकायोप्यकायवान् ॥ १४ ॥ अधाप्येषसदाप्रातःप्रातरप्यद्यतांगतः ॥ नवाद्यमद्यनप्रातस्त्वद्यप्रातश्चवासदा ॥ १५ ॥ भिद्धिभिर्दिखिलेमत्तापुरुषिच्छित्तिसालघम् ॥ विविच्चलित्सदालोकालासोगलुगलुःशिली ॥ १६ ॥ इत्याद्यनर्थकंवाक्यंतथासत्यंसएवच ॥ नतदस्तिनयस्त्यंतदस्तिनयत्वसौ ॥ १७ ॥ यस्मिन्सर्वयतःसर्वयःसर्वसर्वतश्चयः ॥ यश्चसर्वमयोनित्यंतस्मैसर्वात्मनेनमः ॥ १८ ॥ यत्रांतरालगहनेनविलासवत्याहेलाविलोचनसंजितयामलेन ॥ महेनपल्लवदलामलमालितानालक्ष्मीलताविरलितवलितेवमुष्टिः ॥ १९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० परमेश्वरवर्णनं नाम षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ ॥ इत्यादिकानांशब्दानामर्थश्रीः सत्यरूपिणी ॥ तस्मिन्सर्वेश्वरेसर्वसत्तामणिसमुद्रके ॥ १ ॥ नैर्मालितानालतानामहेनकातेन सर्वतो लताभिरालिङ्गितेनेतियावत् ॥ अतएवांतरालेषुस्कधकोटरशाखांतरालेषुगहनेनदुष्प्रवेशेनदुरारोहेणेतियावत् ॥ स्वयचामलेनअम्लानेनानेनतरुणापुष्पफलपल्लवभ्रमरखगादिसमृद्ध्याविलासवत्याहेलयाअवहेलेनेनविलोला नितरलितानिघनानामेधानाविद्युत्सवलनस्त्रिधशिशिरश्यामतासौदर्यातिशयविभ्रमसंजितानिधया ॥ गजितयेतिपाठेसौदर्यातिशयाभिमानप्रयुक्तगर्जनानिययेतियोज्यम् ॥ तथाविधयास्वलक्ष्म्यादक्षतरेषुवनतरेषुसर्वजगतिवाप्रसिद्धालक्ष्मीलतास्वान्येवोपसयद्दलितसकोचितामुष्टिरिवाऽविरलितायनकीत्वेत्यर्थः ॥ अथवाभगवान् विष्णुरत्रवर्ण्यते ॥ पल्लवैर्दलैश्चामलयावनमालयामालितानांपुरुषाणामध्येमहेनश्रेष्ठेनामलेनपरमार्थतोवसनभूषणादिनाचिर्मलेन अतरालेजठरेचतुर्दशभुवनभरितत्वाद्गहनेनविष्णुनाजगन्मोहनसौंदर्याविलासवत्याप्राग्भवेवहेलाविलोचनगजितयास्वदेहलक्ष्म्यास्वमालिङ्गनीलक्ष्मीलक्षणाललनापिविलितामुष्टिरिवविरलितापृथक्कृतेत्यर्थः ॥ परमार्थतोप्यतरालेविचित्रकामकर्मवासनागहनेनाज्ञानलक्षणेनमलेनपल्लवप्रायेः सूक्ष्मभूतैस्तत्कार्यैर्दलप्रायेः स्थूलभूतैर्भुवनमदैश्वर्यमालितानाजगतायालक्ष्मीलतासाहेलयालीलयानभसि विलोला नाघनानागजितमिवगजितंयस्यास्तथाविधयामहावाक्यश्रुत्या

विलसनविलासलक्ष्म्याम्रविधाकारण्यामहेनप्रतिममुनाहनायवलितामुष्टिरिषअविरलिताचिदेकघनीकृता ॥ एषमर्धांतराण्यप्यस्यश्लोकस्यमुधीभिक्षसानि ॥ इत्यादि
 कानामित्यग्रअदिपदानर्यक्लेनमसिद्धतमानिअरद्ववरावाहिमाविवाक्यानिगुसते ॥ अरद्व व कवलपादुकाभ्याह्वारिस्थितोगायतिमद्रकाणि ॥ मन्नाक्षणीपृच्छतिपुत्रकामा
 राजभूतमायालयनस्यकाच ॥ अस्यापिलौकिक पारमार्थिकोषार्थोम्रलसत्तैवकस्ययितुराक्यते ॥ तथाहि ॥ लौकिकलावत् ॥ कश्चि मन्नेवराज कवलपादुकाभ्यामुपल
 क्षितोजरद्ववसादुराज्जरद्ववोषाहीक स्वयद्द्वह्वारिस्थित सम्पन्नकाणिमद्वेदेशमसिद्धगीतानिगायतिनकाचिछुनविशिष्यरोगुक्तेनपुत्रेणसहलवणाकरप्रतिकेनचिदवश्यक
 नकार्येणगमिष्यतीतप्रपुषडीवनकामाभ्राक्षणीलवणाकराययभागतद्वतिलोकेभ्यभुत्वाहेराजन्निनिसवबुमानसबाध्यठमायालयवणाकरेलुनस्यकोऽय किंसमर्धलशुनमुनम
 ह्वमितिपृच्छतीत्यथ ॥ पारमार्थिकोपि ॥ कवलसदस्याअविषयापादुकाप्रार्थेणलिंगदेहेनचसुराविह्वारिविषयभोगार्थीस्थितोजरद्ववसादुराजीवोवैषयिकाण्येवमद्रका
 णितरीप्रादिवगल्गीतानिबहिर्गुवागायनिनमनगपित्वतत्सविदुक्षेतनमतादृशमुपलभ्यपुनाअ ससारनरकाबायतद्वतिपुत्रोब्राह्मन्ताबोधतत्कामाभ्राक्षणीवब्राह्मणीभृति पू
 च्छति हेराजस्वयययतिहेनविराजमानस्वैतन्येनसर्वजगद्वजयवद्वआत्मरुभायोसर्वाविषाकाकर्मवीजविनाशकत्वाह्वणकारपायरायेत्वस्वरूपेपरमशुद्धेअस्याप
 विभ्रवाद्वाक्षणाभोग्यलशुनगुन्यस्यभोग्यस्यकोऽर्थोवैष्यविचारलव ॥ तस्मात्परित्यज्यबाह्यदृष्टित्वात्मारभोजवत्परायेनकोयमालेतवियमपास्महे कतर सआत्माकिंका
 रणब्रह्मकुत सजाताद्वत्वाविपृच्छतीत्यर्थ ॥ एवमद्वह्वारिमाविवाक्येव्यव्ययसत्ताऊसा ॥ भिर्बहिर्भित्तिमितिश्लोकस्यतुवाल्लभ्यकजस्थितानुकरणस्यानुकार्यैरेवार्थे
 कानामविमलामासास्मिन्परमचिन्मणौ ॥ नकवतिविचिन्वतिविचित्राणिजगतिया ॥ २ ॥ एषावीजकर्णातस्याचिन्तत्तास्ववपुर्न
 यम् ॥ लब्ध्वाशुक्तालवार्थादिकरोत्यकुरमोदनम् ॥ ३ ॥ फेनावर्तविवर्त्ततवर्त्तनीरसरूपिणी ॥ कठिर्नेद्रियसवधेकरोतिस्पदमभ्रमाम्
 ॥ ४ ॥ एपाकुसुमगुच्छपुरसरूपेणसस्थिता ॥ कचतिम्राणरंध्रेपुक्रोतिपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगस्याशिलांगामसर्तिसत्यनापदम् ॥
 सगाधारदर्शाधत्तेगिरात्र स्थितिलीला ॥ ६ ॥ पवनस्पदकोशालरूपिणीवत्त्वर्गिद्वयम् ॥ ससाधयत्यलमसुतपितेवात्मतयातया ॥ ७ ॥ आ
 बत्ता ॥ अनुकायत्यलव्यक्तत्वादेनवाक्यतेति ॥ १ ॥ यावीजशक्त्योजगतिविचिन्वतिआरोपयिता शक्तय कानामविमलामासास्फुटाभूत्वानकचतिनाविभ्रवति ॥ २ ॥
 ता राक्तीरवयुस्योदाहरति ॥ इत्यादिना ॥ व्रीक्षादिबीजकर्णातस्याएषाएश्वरीचित्तासेधेपरिष्कृतभूक्तालवार्थाविसहकारिकारणानिलध्वामयमकुरकरोतिकमेतद्व
 लीभूयसाक्षात्पुरपभोग्यमोदनकरोतीत्यर्थ ॥ ३ ॥ फनाभावत्ता विभत्ताअतवर्त्तनीयस्या तेव्यवधतिनीअनुगतावारससाभ्याम्यरूपिणीऐश्वरशक्ति कठिनशिलातलादि
 संबधेनिक्रोदोपसृपणलक्षणजिह्वैर्द्विपसयोगेनूद्रोपसर्पणरूपस्पदकरोति ॥ ४ ॥ रसक्षेपेणमकरवसवलितगधरूपेण ॥ नासापुटयोपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगप्रतिमात
 रादिनामाणिधत्तेनद्वित्यर्थ ॥ ६ ॥ पवनपवनलक्षणोय स्पहानीसर्वक्रियाणांकोरासत्वात्मस्वरूपात्वमिद्विष्येस्पर्शपहणायससाधयत्यनुकूलयति ॥ यथापिताआत्मसुतस्य
 कार्येप्रवर्त्तयतिनद्व ॥ अनपारीत्याद्विम्यातिरेव्यविनवर्त्तितशक्तयोबोध्यादित्यर्थ ॥ ७ ॥

यथाप्रवृत्तिस्त्याससरतिथानिदृत्तिस्त्याअशेषस्यजगत साराणासत्तानासपिण्डकघनमात्मानमधिकृत्यश्रवणमननाद्युपायै स्वसिद्धयेमोक्षायभावयित्वानेतनेतीतिस
वर्षप्रतिवेधेननकिंचित्त्वशून्यत्वमिवसर्वस्यकरोति ॥ ८ ॥ सर्वशक्तिभेदानेकीकृत्यतत्कार्थेयत्तामवधारयति ॥ आमहेति ॥ ब्रह्माविष्णुश्वरुद्रश्चैश्वर्यसदाशिवइत्युक्त
वर्षपरपरायापचमभीशानसदाशिवमभिव्याप्यनियति सर्वकार्यव्यवस्थापिकामूलशक्तिः ॥ १० ॥ कथतन्वियति स्वयम्भवतीतिचेन्नियमेनतत्पथाहेतुत्वादित्याह ॥ साक्षिणीति ॥
स्फारेऽपरिच्छिन्ने ॥ आज्ञासेज्योतिषि ॥ ११ ॥ आकाशनगरगर्ध्वपुरतत्रत्यनाट्यमण्डपभूमिप्रायजाग्रदादिषु ॥ १२ ॥ काइतिसामान्यविषयभागप्रभः ॥ कथमितिप्राति
स्विकप्रकारभेदप्रभः ॥ १३ ॥ १४ ॥ सोकामयनवद्वुस्यामितिश्रुतेःप्रथममिच्छासत्ताभिव्यक्तततोव्योमाभिव्यक्ततत्तत्तातत्रकालात्मन सूत्रस्याभिव्यक्तौकालसत्तासतो

अशेषसारसंपिण्डमध्यात्मानंस्वसिद्धये ॥ भावयित्वानकिंचित्वमिवस्वत्वंकरोत्यलम् ॥ ८ ॥ स्वसत्ताप्रतिबिंबाभमाकाशमुकुरोदरे ॥ ध
त्तेकल्पनिर्मेषांकंकालाख्यममलंबपुः ॥ ९ ॥ आमहापंचमेशानंपरिणाममयाइमे ॥ इवमित्यभिदनेतिनियतिर्भवतिस्वयम् ॥ १० ॥
साक्षिणिरफारआभासेगृहेदीपइवक्रियाः ॥ सत्येतस्मिन्प्रकाशंतेजगच्चित्रपरंपराः ॥ ११ ॥ परमाकाशनगरनाट्यमण्डपभूमिषु ॥ स्वश
क्तिवत्तंसंसारंपश्यंतीसाक्षिवस्थिता ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ शिवस्यास्यजगन्नाथशक्तयःकाःकथंस्थिताः ॥ साक्षिताकाच
किंतासांष्टंतस्यात्क्रियदेवतत् ॥ १३ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ अप्रमेयस्यशांतस्यशिवस्यपरमात्मनः ॥ सौम्यचिन्मात्ररूपस्यसर्वस्याना
कृतेरपि ॥ १४ ॥ इच्छासत्ताव्यामसत्ताकालसत्तातथैवच ॥ तथानियतिसत्ताचमहासत्ताचसुव्रत ॥ १५ ॥ ज्ञानशक्तिःक्रियाशक्तिःकह
ताकर्तृतापिच ॥ इत्यादिकानांशक्तीनामंतोनास्तिशिवात्मनः ॥ १६ ॥ ॥ शक्तयःकुतएवैतावदुत्वंकथमासुच ॥
उदयश्चकथदेवभेदाभेदश्चकीदृशः ॥ १७ ॥

नियतसंस्थानभूतभौतिकाविभिनियतिसत्ताभिव्यज्यतेतासुसर्वास्विनूगतामहासत्तेतिभावः ॥ १५ ॥ ऐश्वरानसाधारणशक्तिभेदानुक्ताजीवसाधारणांस्तानाह ॥ ज्ञानशक्ति
रिति ॥ कर्तृताप्रवृत्तिशक्तिरकर्तृतानिदृत्तिशक्तिश्चक्रियाशक्तेरवातरभेदौ ॥ यद्यपीच्छाशक्तिरपिजीवेस्ति तथापिज्ञानेश्वरवक्त्याविनास्वविषयसाधयतीतिक्रियाशक्तिपर
वशातत्रैवातर्भेतेतिभावः ॥ इतिसामान्येनपरिणिताअपिप्रातिस्विकरूपेणगणयितुमशक्याइत्याह ॥ इत्यादिकानामिति ॥ एतेनचतुर्थप्रश्नस्याप्युत्तरमुक्तमेव ॥ १६ ॥ अ
द्वितीयेराक्षिशक्तिमत्त्वभेदेएवनिमित्तदुर्बचदूरेशक्त्यवातरभेदवैचित्र्यादीतिमन्यमानोवसिष्ठआक्षिपति ॥ शक्तयइति ॥ शक्तिद्वतोर्भेदोभेदश्चविरुद्धःकीदृशःकिमुपपत्ति
कइत्यर्थः ॥ १७ ॥

मायिकविकल्पकस्मनापमुक्तचिद्वेदाएकराक्तयदस्युच्येतेतेष्वस्तु शिवावभिन्नाएवेतिमकचिद्विरोधइत्याशयेनश्वरसमाधत्ते ॥ शिवस्येति ॥ अनतरूपस्येति ॥ मायाहित्वरूपताऽर्तं शिवगुणत रक्तिनः कार्यतन्धानतंकुर्वाणातस्यामत्यवर्धयतीवनतुषिहृतीतिश्राव ॥ मनायपिविकल्पनास्मिन्मानवस्तुतद्वर्ध ॥ १९ ॥ विभावनाद्विकल्पनात् ॥ तरगाविदेविकल्पेयु उदकमियवहुरकम् ॥ १९ ॥ अतुभासाविकालनियतिकमेणपरिशिक्षितानटाइव ॥ २० ॥ पराभिधानापराधद्वयकाला ॥ अपराभिधानाअवतरकस्यतदवपवच्छपा ॥ सार्धश्वरस्यकियेतिकुर्यादितिअथवाइच्छेतिकामवादिनकस्ययनुअस्माभिःफलनाभाभवात्कालकल्पनात्कल्पदतिविकल्पपर्यायानामभिरवकृताभिधेत्यर्थ ॥ २१ ॥ तस्याकालराक्तोनियमिपवध्वुत्वावयति ॥ आमेहेति ॥ द्विविधोद्विगियमः ॥ इवमित्यसस्यानमित्याकारनियमोधिकारनियमश्च ॥ तभापआतुणआमहार

श्रीइश्वरउवाच ॥ शिवस्यानंतरूपस्यएपाश्चिन्मात्रतात्मन ॥ एपाहिशक्तिरित्युक्तातस्माद्विभ्रामनागपि ॥ १८ ॥ इत्त्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वादिविभावनात् ॥ शक्तयोविविधरूपधारयतिबहुदकम् ॥ १९ ॥ एवंजगतिचृत्यतिवस्त्राद्विचृत्यमहपे ॥ कालेननर्तकेनैवक्रमेणपरिशिक्षिता ॥ २० ॥ यैपापपराभासासैपानियतिरुच्यते ॥ क्रियायकृतिरिच्छावाकालेत्यादिकृताभिधा ॥ २१ ॥ आमहारुद्रपर्यंतमिदमिर्यमितिस्थिते ॥ आठणापद्मजस्यदंनियमान्नियतिस्मृता ॥ २२ ॥ नियतिर्नित्यमुद्भवजितापरिमाजिता ॥ एपाचृत्यतिवैचृत्यजगज्जालकनाटकम् ॥ २३ ॥ नानारसविलासार्ह्यविवर्ताभिनयान्वितम् ॥ कल्पक्षणहतानेकपुष्करवर्तधर्धरम् ॥ २४ ॥ सर्वनुकुसुमाकर्णधारगोलकमदिरम् ॥ भूयोभूयपतहपभूरिस्वेदजलोत्करम् ॥ २५ ॥ पयोदपल्लवालोलनीलांबरकृतभ्रमम् ॥ पूर्णसशुद्धसमाभिरन्रौयवलयाकुलम् ॥ २६ ॥ यामपक्षदिनेप्रेक्षाकटाक्षोद्रासितांवरम् ॥ मज्जनोन्मज्जनव्यध्रकुलाद्रिकुलशेखरम् ॥ २७ ॥ भ्रमच्छशिमणिप्रांतगंगामुक्ताफलत्रयम् ॥ सहशहसंध्याभ्रविलोलकरपल्लवम् ॥ २८ ॥ अनारतरणछोललोलकालंकारकोमलम् ॥ मूर्तिरिमुतलपातालनमजलपदक्रमम् ॥ २९ ॥

द्वर्धतं द्वितीयत्वातुणभापयअस्यवित्युप्रययानियमनान्चियतिराध्याच्येत्यर्थ ॥ १२ ॥ यावत्तत्त्वबोधेमापरिमाजितातावन्मुस्यतीत्यर्थ ॥ १३ ॥ तन्मुत्येनाटकलक्षणानिरांयति ॥ नानेत्यादिना ॥ कल्पः फलपल्लुक्षणेनाट्योपरमक्षणेकृताविषुदापातवाविताकनेकेपुष्करवर्ताख्यायेषाप्लवपचराबायभेवायय ॥ २४ ॥ धारावपधारास्तशुक्तब्रह्माद्विगतकमेवबह्वानाट्यमदिरस्य ॥ २५ ॥ पयोबोमेपाणपल्लुवारसार्पातासीरालोडयन्नीलमरमाकाशतेदेव्येष्टेषाम्नीलबस्त्रेनकृतादिनराभ्यादिमानावेवमयायससशुद्धीर्निर्मितः सताभिलक्षणे रत्नीपलचितबलयिराकुलम् ॥ २६ ॥ मज्जनबल्येतिरोधानं उन्मज्जनमुदाठगताभ्याभ्यापिपुलाद्रिकुलाभ्येबरोस्वराणिशिरोपावियय ॥ २७ ॥ मुक्ताफलपयपेनहारप्रपंचलस्येति ॥ २८ ॥ लोकाजानाभुवननिषातल्लक्षणीरलकरीः कोबलंमंजुलव ॥ वैकल्प्येनद्विपवकमानटीपाविविष्यासस्यामभेदाः ॥ २९ ॥

मम्राअस्तिमिताउन्मग्राउदिताश्चमहत्योभास्वरास्ताराएवधर्मकणोल्कराःस्वेदविंदुसमूहायत्र ॥ चंद्रार्ककुंडलयोःस्पर्धैःस्मितैरीषद्धास्यैःस्फुटंव्यक्तीकृतंनभोलक्षणंनटीमुखवय
त्र ॥ ३० ॥ ब्रह्माहपदेनतद्भित्तयोलक्ष्यते ॥ ताएवकपाटकानीववितानकानितिरस्करिण्योयत्र ॥ लुठत.असुरव्याकुलीकृताऊर्ध्वाधोलोकातरव्यूहाएवध्वनतःमुक्तागुफितद
शाउत्तरीयातीयपटपल्लवायत्र ॥ सुखदुःखयोरविभावादिदशास्तन्निमित्तदोषाश्चभावा.स्थायिभावाअभावास्तद्विन्नाविभावा.संचारिभावारसांतराणिशृगारादिरसभेदा
श्चयेत्र ॥ स्थायिभावानामेवविभावादिभिव्यज्यमानानरसत्वमित्यालकारिकसिद्धातादितिभावः ॥ ३१ ॥ एवनाटकवर्णयित्वातद्गृष्टारविमर्शस्वमात्रपरिशेषपरमात्मानदर्श
यति ॥ अस्मिन्निति ॥ विकारैःप्रसिद्धैर्नाट्यशास्त्रप्रसिद्धस्वेदस्तभरोमाचादिविकारैश्चवलितेनियतेनट्याअस्मिन्सारनाम्निचिरनाटकनाट्यसारेविलासेसाक्षीसाक्षाद्गृष्टाप्रभु

मग्नेन्मग्नामहानैकताराधर्मकणोल्करम् ॥ चंद्रार्ककुंडलस्पंदस्मितरफुटनभोमुखम् ॥ ३० ॥ कल्पितानेकब्रह्मांडकपाटकवितानकम् ॥
लुठह्योकांतरव्यूहध्वनन्मुक्तांकपल्लवम् ॥ सुखदुःखदशादोषभावाभावरसांतरम् ॥ ३१ ॥ अस्मिन्विकारवलितेनियतेविलासेसंसारना
म्निचिरनाटकनाट्यसारे ॥ साक्षीसदोदितवपुःपरमेश्वरोयमेकःस्थितोनचतयानचतेनभिन्नः ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०
पू० नियतिनृत्यंनानामसमंत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ एषदेवःसपरमःपूज्यएसदासताम् ॥ चिन्मात्रमनु
भूत्यात्मासर्वगःसर्वसंश्रयः ॥ १ ॥ घटेपटेवटेकुब्जेशकेटवानरेस्थितः ॥ शिवोहरोहरिर्ब्रह्माशक्रवैश्रवणोयमः ॥ २ ॥ बहिरंतश्चसर्वा
त्मासदास्वात्मासुबुद्धिभिः ॥ विविधेनक्रमेणैषभगवान्यरिपूज्यते ॥ ३ ॥ बहिस्तावन्महाबुद्धेक्रमेणपरिपूज्यते ॥ येनतच्छृणुतत्त्वज्ञश्रो
ष्यस्यंतःक्रमंततः ॥ ४ ॥ पूजाक्रमेषुसर्वेषुदेहगंहंपवित्रकम् ॥ त्याज्यंदेहावबोधात्मपरंयत्नाप्यवित्रकम् ॥ ५ ॥ पूजनंध्यानमेवांतर्ना
न्यदस्यस्यपूजनम् ॥ तस्मात्रिभुवनाधारंनित्यंध्यानेनपूजयेत् ॥ ६ ॥

स्थानीयःअथप्रत्ययपुःपरमेश्वरएकएवस्थितःसचतयानट्यातेननाट्येनचनपरमार्थतोभिन्नइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम्०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाण०पू०सप्तत्रिंशःसर्गः
॥ ३७ ॥ ॥ शिवस्यानंतचिन्मूर्तेर्बहिर्ध्यानितपूजनम् ॥ ज्ञानेनचमहापुण्यविमुक्तिफलमीयते ॥ १ ॥ सएषनियतिनाटकसाक्षीचिदात्मैवपरमोदेवः ॥ १ ॥ तस्यवक्ष्यमाणप्रकारे
णपूजनेसर्वदेवपूजनमर्तव्यतीत्याशयेनतस्यसर्वाल्लतामाह ॥ घटेइति ॥ २ ॥ विविधेनवक्ष्यमाणबाह्याभ्यंतरभेदेनक्रमेण ॥ ३ ॥ ४ ॥ शास्त्रोक्तसंस्कारैःस्नानाचमनादिभिश्च
पवित्रकमपिदेहगंहंयत्नाच्याज्यम् ॥ देहस्यावबोधःसाक्षिचिदात्मकशस्तद्रूपपरपवित्रकयत्नात्यरिशोध्यमास्त्यमितिशेषः ॥ ५ ॥ पूजनसाधनक्रियाचध्यानमेव ॥ ६ ॥

समस्तानामासानां मया दिते जसामुद्धिदनीनां च प्राप्तम् ॥ अहताया सारंगो धितमेतस्य चिच्छकाशम् ॥ ७ ॥ आकाशावपि विपुलाभोगाफधराकटादूर्ध्वभागो यस्य ॥
अनतोयः अधस्तनाकाराकोशः सपादसरोरुहे यस्य ॥ ८ ॥ नानाविधेषु परितो ब्रह्मविषयस्य दयो गह्रतो लोकास्तद्विषयमुजयहीतानि परमाधुनानियस्य ॥ ९ ॥ तर्हि ते किमस्मां
ब्रह्मासांनेत्याह ॥ तत्काराति ॥ प्रकाशरूपं परमाकाशात्तमसः पारगः स्वयमपारो विषयः स्वरूपयस्य ॥ १० ॥ इदमप्यधस्तना विब्रह्माभवेन ब्रह्मो विभेदादुपपाद्यम् ॥ ११ ॥
भूतधियं चतुर्विधं भूतरोभाय ॥ चिजगद्वत्सर्वशरीरं यथैष्टनाय शिवाय भवः आद्वयं च्छाया शक्तयस्तस्य शरीरगानां च्छितनीया ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
चिद्रूपमूलस्याभसमस्तान्नासमासनम् ॥ अतस्य चित्राकाशस्वभूतासारमाश्रयेत् ॥ ७ ॥ अपारपरमाकाशविपुलाभोगकंधरम् ॥
अनंताधस्तनाकाराकोशपादसरोरुहम् ॥ ८ ॥ अनंतविक्रताभोगमुजमं बलमद्वितम् ॥ नानाविधमहालोकगृहीतपरमाधुघम् ॥ ९ ॥
तत्कोशकोणविश्रांतब्रह्मादौघपरंपरम् ॥ प्रकाशपरमाकाशपारगापारविग्रहम् ॥ १० ॥ अधोर्ध्वचतुर्दिक्षु विविक्षुचनिरंतरम् ॥
ब्रह्मैव हरि रुद्र शत्रु प्रमुखामरमद्वितम् ॥ ११ ॥ इमां भूतश्रियतस्य रोमालिप्रविचिंतयेत् ॥ विविधारभकारिण्यस्त्रिजगद्यन्तरज्ज्व ॥ १२ ॥
इच्छाया शक्तयस्तस्य चिंतनीया शरीरगा ॥ एष देवः स परमपूज्य एष सदा सताम् ॥ १३ ॥ चिन्मात्रमनुभूत्यात्मा सर्वगः सर्वसंश्रयः ॥
घटे पटे वेदे कुब्जे शकटे वानरे स्थितः ॥ १४ ॥ शिवो हरो हरिश्चक्षुः शक्रो वैश्रवणो यमः ॥ अनंतैकपदाधारसत्तामात्रैकविग्रहः ॥ १५ ॥ वि
वर्तितजगज्जालः कालोऽस्य द्वारपालकः ॥ स शैलभुवनभोगभिदब्रह्माद्वयमद्वलम् ॥ १६ ॥ देहकाणोऽस्य कस्मिंश्चिद्वस्वांगवचवर्तागतम् ॥
विचिंतयेन्महादेवं सहस्रश्रवणेक्षणम् ॥ १७ ॥ सहस्रशिरसः शान्तसहस्रभुजमूपणम् ॥ सर्वत्रेक्षणशक्त्या त्वं सर्वतो घ्राणगतिकम् ॥ १८ ॥
सर्वतः स्पर्शनमयं सर्वतोरसनां वितम् ॥ सर्वत्र श्रवणाकीर्णं सर्वत्र मननान्वितम् ॥ १९ ॥ सर्वतो मननातीतसर्वतः परमं शिवम् ॥ सर्व
दासर्वकर्तारसवसकल्पितार्यदम् ॥ २० ॥ सर्वभूतारामवस्य सर्वसर्वकसाधनम् ॥ इति संस्थित्येव शेषमथ ये द्विधिवत्ततः ॥ २१ ॥ वि
धानमचनस्येदं शृणु ब्रह्मविदां वरः ॥ स्वसविदामो देवो यनोपहारेण पूज्यते ॥ २२ ॥

नामाधरो वाच्यस्तद्वेदपरित्यागेऽप्युक्तस्य धारोलक्ष्याया सत्तात्मापैकविषयः ॥ ११ ॥ द्वारपालकः अविष्युद्धि काले मनसो न भवति नरो धको विद्युदौ तु प्रवेशानुवृत्त इति ॥
॥ १२ ॥ स्वगिमाया राबलरूपे अवयवतामेकदेशात् ॥ अथ वा सर्वप्राणिनां श्रवणेक्षणशिरः पाण्याद्यवयवास्तस्यैविति निश्चयः चिंतनीयमित्याह ॥ विचिंतयेदित्यादिना ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ तथा चिंतनेऽप्यसंघादप्राप्तत्वात् सत्त्वस्वप्रविस्मर्तव्येत्याह ॥ सर्वत इति ॥ १६ ॥ सर्वस्य एकसाधनं सत्त्वात्सर्वोत्पिदम् ॥ इति उक्तप्रकारेण ॥ १७ ॥ उपस्थित इ
त्युपहारो न भव्युपाशितेन ॥ १८ ॥

तदेवंपंचयति ॥ नेति ॥ २३ ॥ इतरेच्छत्रचामरदर्पणार्थापणैः ॥ २४ ॥ अखण्डसाक्षात्कारदृष्टिधाराहृदयेनस्वेनस्वात्मकेनबोधेन ॥ पूर्वीकचितनमप्येतदगमितीयमेवसर्वपूजा
भ्ययदानेत्याशयेनाह ॥ एतदेवेति ॥ २५ ॥ अस्या कालनियमोपिनास्तीतिसिद्धेवकार्येत्याह ॥ पश्यन्ति ॥ २६ ॥ उक्तज्ञानधारालम्बनाध्यानामृतेन ॥ २७ ॥ परमास्वाद
युक्तेनेति ॥ अयमभावः ॥ पुष्पादिविषयार्पणहिंदेवस्यनसाक्षादविच्छिन्नसुखार्पणिकतुपरयाल्पतरदीयसुखाभिव्यजनक्षुधितस्यद्वीहिमुष्ट्यर्पणमिवनतथाप्रीतयेभवति ॥
इदुप्रतीचः स्वयमेवशोधनेननिरतिशयानद्वेषतामाविर्भाव्यतस्यनित्यनिरतिशयस्यात्यैतैकरस्येनशिवायार्पणरूपपूजनपरमास्वादनयुक्तमितितदेवतादृशदेवस्यानुरूपपूजन

नदीपेननधूपेननपुष्पविभवापणैः ॥ नान्नदानादिदानेनचंदनविलेपनैः ॥ २३ ॥ नचकुंकुमकर्पूरभोगैश्चित्रैर्नचेतरैः ॥ नित्यमक्लेशल
भ्येनशीतलेनाविनाशिना ॥ २४ ॥ एकैर्नैवामृतेनैषबोधेनस्वेनपूज्यते ॥ एतदेवपरंध्यानंपूजैषेवपरास्मृता ॥ २५ ॥ यदनारक्तमंतस्यशुद्ध
विन्मात्रवेदनम् ॥ पश्यच्छुण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्मन्त्रगच्छन्स्वपनन्धनम् ॥ २६ ॥ प्रलपन्विस्तृजन्गृह्णन्शुद्धसंविन्मयोभवेत् ॥ ध्यानामृते
नसंपूज्यस्वयमात्मानमीश्वरम् ॥ २७ ॥ परमास्वादयुक्तेनमुक्तेनकुसुमेहितैः ॥ ध्यानोपहारएवात्मध्यानंद्यस्यसमीहितम् ॥ २८ ॥ ध्यान
मर्ष्यचपाद्यं चशुद्धसंवेदनात्मकम् ॥ ध्यानसंवेदनपुष्पसर्वंध्यानपरंविदुः ॥ २९ ॥ विनातेनेतरेणायमात्मा लभ्यतएवने ॥ ध्यानात्यसाद
मायातिसर्वभोगसुखश्रियः ॥ ३० ॥ अयमात्मानुनेभुंक्तेदहहृपोगृहेयथा ॥ ध्यानेनानेनसुमतेनिमेपांस्तुत्रयोदश ॥ ३१ ॥ मूढोपिपूजयि
त्वेशंगोप्रदानफलंलभेत् ॥ पूजयित्वानिमेपाणांशतमेकमितिप्रभुम् ॥ ३२ ॥ अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ पूजयित्वास्व
मात्मानंघटिकार्धमितिप्रभुम् ॥ ३३ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ध्यानबल्युपहारणस्वयमात्मानमात्मना ॥ ३४ ॥

समीहितनपुष्पादीत्यर्थः ॥ २८ ॥ अतएवांक्तक्षणध्यानैवसर्वोपचारसिद्धिरित्याह ॥ ध्यानमिति ॥ ध्यानाभिर्व्यक्तसंवेदनंचैतन्यपुष्पप्रयोजनरूपत्वात्पुष्पम् ॥ एवसर्वमुपचा
रसंवेदनमेवविदुः ॥ असविदितोपचारभोगाप्रसिद्धेरिति ॥ २९ ॥ प्रसादस्वरूपाभिव्यक्तिम् ॥ किततस्तत्राह ॥ सर्वेति ॥ सर्वेषामनुष्यादिहिरण्यगर्भातिनांभोगसुखश्रियः ॥
अयमसन्नआत्माभुंक्तेदतिरेकान्वयः ॥ योवेदनिहितगुहायापरमेष्ठ्यमन् ॥ सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहेतिश्रुते ॥ ३० ॥ यथादेहहृपोदेहाभिमानीस्वगृहेभोगान्भुक्तेतद्वत् ॥ ते
नापिविषयसत्परांजन्यवत्यभिव्यक्तात्मसुखस्यैवानुभवात् ॥ ब्रह्मात्मसुखेसर्वसुखानामतर्भावादितिभावः ॥ इदानीनस्वसाक्षात्काराभावेपियथोक्तध्यानमात्रेणापितदुक्त
पानुसारिफलोत्कर्षमाह ॥ ध्यानेनेत्यादिना ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

ननु चटिकाध्यानेन अश्वमेधसहस्रफलचेष्टे चटिकाध्यानेन तोष्यधिकफलवाच्यम् ॥ तत्कथमेकराजसूयफलकीर्तनम् ॥ न ह्यश्वमेधाद्व्राजसूयस्यफलमधिकम् ॥ इह वारण्यकेषु
गृध्रश्रुकम्बश्च मध्याजिनो गच्छन्ति द्वारं श्रान्तं वैश्वर्यादिना पृथिवीसमृद्धादिप्राप्त्यलोकदत्तया इष्टाभ्याम्यलोकदत्तया ॥ तत्तत्संवाच्यते क्षुरस्य धाराया वदामक्षिकाया पप्रताया
नेन राकाराद्विज्जलाहस्वपदस्य सिधुमुक्तातां निद्रं मुपुर्णो गृत्वा वायव्यायच्छाभ्यायुरालनिस्थित्वा तत्रागमय शश्वमेधयाजिनो भवन्मिष्यश्वमेधयाजिनो ब्रह्मस्वपरस
विद्वाराया युनावदिनि सायसकमफलेत्कर्षयानपणभ्रवणविरोधात् ॥ अह इत्याश्वमेधार्थ्यानां परपुण्यपापयोरिति प्रसिद्धे ॥ पूर्वामायेण इलोपाख्येने नाश्वमेधात्यरोय
श्रमियश्च महत्सुनदति श्रीरामवचनविरोधाच्छरीरकङ्कतर्काभिर्णो धूमादिमार्गेण शश्वमेधयाजिन एकस्य त्वर्चि चरादिमार्गेण ब्रह्मलोकं कावा निरिति सिद्धतां ध
करणाच्चाश्वमेधस्य राजसूयपेक्षया फलं धिक्पस्य सिद्धत्वा विनियेत् ॥ नैपदोप ॥ परस्य पवा विरोधेनावाधकत्वो बोधोपपत्ते ॥ यथ चटिका ॥ पूजनेनाश्वमेधसहस्रफलतत्र चटि
कामा प्रपूजनतस्यैदृगुण्यभासमेव तत्राजसूयफलत्वा राभ्यलक्षणभूयमाणमितरपामश्वमेधयाजिनो स्वाराज्येपयवस्यतीति त्रिजाम्योराह बभूव गौतमोक्तयो चटिकापूज
चटिकापूजयेद्यस्तुराजसूयलभेतम् ॥ मध्याह्नपूजनादित्यराजसूयैकलक्षभाक् ॥ ३५ ॥ दिवसपूजयित्वैव परेधासि वसेन्नर ॥ एषां
सौपरमो योग एषासा परमाक्रिया ॥ शाल्यसपूजनप्रोक्तमेतदुत्तममात्मन ॥ ३६ ॥ एतत्पवित्रमखिलाधविधाते हेतुयस्त्वाचरिष्यति न
रक्षणमप्यस्त्रिभ ॥ तंवदयिष्यति सुरासुरलोकपूग प्राभास्पदं जगति माभिवमुक्तमालम् ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
वात्यपूजननामाऽष्टाङ्गिणं सर्गं ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ पावनपावनानां यत्सर्वतमसां क्षय ॥ तद्विदानीं प्र
वक्ष्ये ह भत पूजनमात्मन ॥ १ ॥ गच्छतस्मिन्नुत श्वेव जाग्रत स्वपतोपि च ॥ सर्वाचारगता पूजानित्यध्यानात्मिका लियम् ॥ २ ॥ नित्यमेव
शरीरस्य भिमध्यायेत्परशिवम् ॥ सर्वभ्रत्ययकर्तारस्वयमात्मानमात्मना ॥ ३ ॥

कस्य सिद्ध्यति ॥ न चाद्यतर्कको हिष्यन्त्यायाभयणयुक्तम् ॥ वाक्यैर्बैयर्थ्यप्रसगात् ॥ तथा चेद्विशेषोपदेशो महाभाष्ये उक्तम् ॥ असति स्वत्वविशेषे बाधनभावति अस्ति च स भवो
यदुभयस्याविति ॥ नाप्यभाष्ये उक्तं धिक्करणम्यायावत्तरा ॥ अवक्षिणत्वसर्ववैदसदक्षिणत्वयोरियमल्लोकास्त्वारण्यफलया विरोधाभावाविति विशेषोक्तो नाना यनु शब्द ॥ ३५ ॥
विश्वस्यति ॥ चिरं काप्यज्ञानोदयावद्यथावादिता भाव ॥ ३६ ॥ उक्तायास्तपूजापरासनुपसहर्त ॥ एतद्विति ॥ हे आत्मन दतिप्रेमातिरायेन त्रसिद्वसदो धनम् ॥ एतदुत्तल
क्षणपूजनयस्तु नर-अस्मिन्मोक्षेपत्वेदृगुण्य सन्भ्रान्तमप्याचरिष्यति फमास्त्वर्धधमुक्तमत एव भासास्पदसुरासुरलोकपूगो जगति माभिवदयिष्यति अस्ति वादनस्तु स्याद्विना पूज
यिष्यतीत्यय ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीशक्तिष्ठम तास्यमकाशे नि० पू० अष्टाङ्गिणं सर्ग ॥ ३८ ॥ ॥ १ ॥ शश्वारिषिष्येऽनामैरमप्रत्यगभासितु ॥ प्रत्यगात्मशि
वस्याभासं पूजोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ सर्वे पातमसाम्मानानोक्षयहेतुत्वास्तय ॥ १ ॥ सर्वे व्याचारेषु व्यबहारेषु गता अनुगता ॥ २ ॥ सर्वे योपत्ययानोक्तमरिस्त्रिभिर्भावेण जनमि
नारकापयितारं ॥ ३ ॥

सृथस्यर्थादिविषयसृशंतभुजानम् ॥ अथवाउद्वेगात्यजंतम् ॥ ४ ॥ तदेवस्पष्टमाह ॥ भुंजानमिति ॥ बाह्यार्थानांजाग्रदादिविषयाणांपरिकर्तारस्वाध्यारोपेणनिर्मातारम् ॥ सर्वपाकार्याणास्वरूपदस्वसत्ताप्रदम् ॥ ५ ॥ स्वदेहलक्षणेषुलिंगेषु ॥ तथाहि ॥ पद्माद्यासनस्थःपुरःप्रसारितपाणिर्वद्वाजलिर्देहःशित्रलिंगाकारोभवतीतिप्रसिद्धम् ॥ अतएव त्यक्तमृद्वारुशिलादिलिगातरआदिपदात्मतिमातरचयत्र ॥ शातेनिर्विक्षेपस्वभावोस्थितबोर्वालंगम् ॥ ६ ॥ प्रारब्धप्रवाहपतितेष्वर्थेषुभोगेषुस्थितः ॥ प्रसक्ताशुद्धिरपिपुनःपुनरसगविशुद्ध्यात्मबोधलक्षणेनस्नानेनसदाशुद्धिमान् ॥ ७ ॥ तादृशपूजनेयदिमनस्तमसिमज्जिततदातर्वाहिश्चसर्वनभःपरिपूर्णमखंडितमद्वयमादित्यमहलस्यभावयेद्यदितुपरितापे निमज्जिततदातदृशचद्रमहलतयाउदितस्वभावयेदित्याह ॥ आदित्येति ॥ आदित्यात्मनाभावनात्कल्पितेनाभोगेनविस्तृतस्वसस्थानेनभावितेपूर्णेहादृवाक्षावेरभास्वरम् ॥ ८ ॥

शयानमुत्थितंचैवव्रजंतमथवास्थितम् ॥ सृशंतमभितःसृशंत्यजंतमथवाभितः ॥ ४ ॥ भुंजानंसंत्यजंतंचभोगानाभोगपीवरान् ॥ बाह्यार्थंपरिकर्तारंसर्वकार्यस्वरूपदम् ॥ ५ ॥ देहलिंगेषुशंतस्यत्यक्तलिंगांतरादिकम् ॥ यथाप्राप्तार्थसंवित्याबोधलिंगंप्रपूजयेत् ॥ ६ ॥ प्रवाहपतितार्थस्यःस्वबोधस्नानशुद्धिमान् ॥ नित्यावबोधार्हणयाबोधलिंगंप्रपूजयेत् ॥ ७ ॥ आदित्यभावनाभोगभावितांवरभास्वरम् ॥ ८ ॥ शशांकभावनाभोगभावितेदुतयोदितम् ॥ ८ ॥ प्रतिभासपदार्थौघनित्यावगतसंविदम् ॥ द्वारैर्वहंतशरीरैर्मुखेप्राणस्वरूपिणम् ॥ ९ ॥ रसोक्त्यरसंप्राणस्वातोदात्ततुरंगम् ॥ प्राणापानरथारूढगूढमंतर्गुहाशयम् ॥ १० ॥ ज्ञातारंज्ञेयदृष्टीनांकर्तारंसर्वकर्मणाम् ॥ भोक्तारंसर्वभोज्यानांस्मर्तारंसर्वसंविदाम् ॥ ११ ॥ सम्यक्संविदितांगौघभावभावनभावितम् ॥ आभासभास्वरंभूरिसर्वगंचितयेच्छिवम् ॥ १२ ॥ निष्कलंसकलंचैवदेहस्थंव्योमचारिणम् ॥ अरंजितंरंजितंचनित्यमंगंगंसंविदम् ॥ १३ ॥ मनोमननशक्तिस्यंप्राणापानां तरोदितम् ॥ तृकंठतालुमध्यस्थंभ्रूनासापुटपीठगम् ॥ १४ ॥

बाह्यातरबुद्धित्तिप्रतिभासेषुतद्भासितपदार्थेषुषुचानुस्यूतायानित्यावगतरूपसंविच्छद्रूपम् ॥ वहंतस्याभासानुबहिर्विषयदेशेप्रापयतम् ॥ ९ ॥ रस्यतइतिरसःशब्दादिविषयसंस्था नदरसेनैवरसीकृत्यमधुरीकृत्यआत्मादयतमिवेतिशेषः ॥ प्राणस्यांतलक्षणौउदात्तौउक्तटौतुरंगमौयस्य ॥ १० ॥ ११ ॥ यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नलोकमिमरविः ॥ क्षेत्रक्षेत्रीतथाकृत्स्नप्रकाशयतीतिभगवदुक्तीत्यासम्यक्संविदितसर्वांगौघम् ॥ भावैर्विषयभावनैरभावनैश्चभावितलक्षितम् ॥ आभासेभ्यःसर्वप्रकाशेभ्योपिभूरिभास्वरम् ॥ विशेव्यस्यसापेक्षत्वेसामर्थ्याविधातात्समासः ॥ १२ ॥ निष्कर्षेनिष्कलमन्यथासकलम् ॥ व्योमिहृदयाकाशेचरणशीलम् ॥ अगंगंसविदंप्रत्यंगव्यापिवोधरूपम् ॥ १३ ॥ तदेव विदणोति ॥ मनोमननेति ॥ १४ ॥

पट्टप्रशस्यसन्निवेशाद्यद्विद्वत्पट्टप्रशस्यस्य ॥ कालीरीद्रीकलविकरणीत्यादिशक्तिभागेऽन्वग्यामनोन्मन्याश्रतवशामप्यतिगतम् ॥ शिवयोगम
मिन्द्राशान्त्वग्यवदशामरीजमभाधिकरूपतदतिगतम् ॥ १५ ॥ व्यबहारविकस्मिन्निर्वाणसमाधिभोक्षयोरविकस्येचवाप्यलक्षरूपेबाप्यये ॥ १६ ॥ कला
नदीभूतमाभि ॥ स्थूलरहात्मनपरिणते कटिनमूर्तिषु ॥ १७ ॥ कलाकलनानाभ्यासविकल्पानोक्तस्वनमधिष्ठानम् ॥ अधिकरणेऽनुद् ॥ १८ ॥ पुन स्वस्वरूपविस्तर

पट्टत्रिशत्यट्कोन्म्यमुन्मन्यतदगतिगम् ॥ कुर्वतमतःशब्दार्थोद्दयतमन खगम् ॥ १५ ॥ विकल्पव्यविकल्पेचद्विविधेवावयथेऽस्य
तम् ॥ नितनेलमिवांगपुमर्वध्वेवांतरस्थितम् ॥ १६ ॥ कलाकलकरहितकठिनचकलागणि ॥ एकदेशेऽमुह्यत्ययेसर्वदेहचसंस्थितम्
॥ १७ ॥ अग्निमानममलाज्ञामकला कलनकल्पनम् ॥ प्रत्यक्षस्यसर्वत्रस्वानुभूतिमयात्मकम् ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षतनमालीयमर्थित्वेनपुन
स्मितम् ॥ पठयानामुपेत्याशुक्षणाद्वित्वमिवागतम् ॥ १९ ॥ सहस्रपादावयव सकेशनखतक ॥ स्वदेहसंविदाभासोदवोयमिति
ज्ञाचयन्त ॥ २० ॥ विचित्रा शक्तयोऽन्धोनानाधारामनोदशम् ॥ उपासतेमामनिशपठय कातमिवोत्तमम् ॥ २१ ॥ मनोमेद्वारपालो
यनिर्दठितजगद्य ॥ धितयमंत्रतीहारास्याशुद्धरूपिणी ॥ २२ ॥ शक्तिर्ममात्मिकानुद्धि क्रियाचेववरागना ॥ ज्ञानानिचविचित्रा
णिमृपणान्यगगानिमे ॥ २३ ॥ कर्मद्रियाणिद्वाराणिशुद्धीद्रियगणे मह ॥ अयसोहमनतात्माव्यवच्छेदोज्झितारुति ॥ २४ ॥ तिष्ठामि
न्नरितकालापुण मवावपूगक ॥ इतिदेवीमुपाश्रित्यस्वच्छामात्मचमलुतिम् ॥ २५ ॥ देवत्वपरिपूर्णोत्तरदीनात्मावतिष्ठते ॥ नास्तमेति
नचान्नितनुष्यतिनकुप्यति ॥ २६ ॥ नवार्भेनसुधयानिनाभिवाछतिनोज्झति ॥ सम समसमाचार समाभास ममाकृति ॥ २७ ॥ मी
म्यनामलमायात ममेताम्बुदराशय ॥ आदेहमेतएवामावध्युच्छिन्नमहामति ॥ २८ ॥ देवाचनकरोत्येवदीर्घदीर्घमहर्निशम् ॥ चि
त्तत्त्वचलितादहादचोऽस्यममुदाहृत ॥ २९ ॥

नाडागादित्वनस्थितम् ॥ न्यात्रिरित्तपशायानविपत्ययमेयोपेत्यआशुक्षणास्वस्फलादेवद्वित्वभागतपिभस्यितम् ॥ १९ ॥ स्वदेहसविदआभासापरिचायिकायस्य ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ मन्मापगावरायाशुद्धरूपिणी ॥ २२ ॥ आत्मिकाआत्मत्वस्यरतीतिविपधीष्टतानुद्धिज्ञानराक्ति ॥ क्रियाप्राणराक्ति ॥ विविधप्राणिशास्त्रीयाणिलौकिकानिचक्ष
नानिभपगानि ॥ २३ ॥ २४ ॥ देवीमर्त्यक्षिकीमात्मचमलुद्रित्यकत्यपरिचयम् ॥ २५ ॥ तारापूजापरिपाककलाप्याह ॥ मास्तेमेतीत्यादिना ॥ २६ ॥ अंतःसम ॥ ब
दिशमदेर्भीशमर्कममआरापोपस्य ॥ २७ ॥ २८ ॥ कोत्येव कथमादेहवर्षयतीतितादाह ॥ चिन्मास्तेत्यादिना ॥ २९ ॥

वस्तुनात्रिपुटीरूपेण ॥ देवचिद्व्यऐंद्रियकवृत्तिप्रतिबिंबचिद्व्य परंतद्विबभूतम् ॥ ३० ॥ सर्वणार्थेनबाष्पाभ्यतरवस्तुना ॥ अपूर्ववस्तुनिगंधपुष्पाद्युपचारवस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्त
देहतयाप्राप्तम्रास्त्रणक्षत्रियादित्वशरीरोचितयायथाशास्त्रमर्थक्रिययाव्यवहारेण ॥ काम्यतइतिकामादेहधारणमात्रनिमित्तान्नपानादयस्तेषांसेवनेन ॥ ३२ ॥ तदेवस्पष्टमा
ह ॥ भक्षयेति ॥ ३३ ॥ सवृथ्यतत्त्वतोज्ञात्वा ॥ तथाचयावत्तदज्ञानतावद्विषयसुखोपभोगेनप्रसजितव्यमितिभावः ॥ ३४ ॥ एवमथाप्राप्तदुःखभोगेपिपूजाबुद्धिरेवकार्या

यथाप्राप्तेनसर्वेणतमर्चयतिवस्तुना ॥ समययासर्वयानुज्याचिन्मात्रदेवचित्परम् ॥ ३० ॥ यथाप्राप्तक्रमोत्थेनसर्वार्थेनसमर्चयेत् ॥ म
नागपिनकर्तव्योयत्नोत्रापूर्ववस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्तेदेहतयानित्यंतथार्थक्रिययानया ॥ कामसंसेवनेनाथपूजयेच्छोभनंविभुम् ॥ ३२ ॥
भक्ष्यभोज्यान्नपानेननानाविभवशालिना ॥ शयनासनयानेनयथाप्तेनार्चयेच्छिवम् ॥ ३३ ॥ कांतान्नपानसंभोगसंभारादिविला
सिना ॥ सुखेनसर्वरूपेणसंबुज्यात्मानमर्चयेत् ॥ ३४ ॥ आधिव्याधिपरीतेनमोहसंभशालिना ॥ सर्वोपद्रवदुःखेनप्राप्तेनात्मानमर्च
येत् ॥ ३५ ॥ समस्तैश्चसमस्तानांचेषानांजगतःस्थितेः ॥ मृतिर्जीवितस्वप्नावैःप्राप्तेरात्मानमर्चयेत् ॥ ३६ ॥ दारिद्र्येणाथराज्येनप्रवाहप
तितात्मना ॥ विचित्रचेषपुष्पेणशुद्धात्मानंसमर्चयेत् ॥ ३७ ॥ नानाकलहकल्लोलललनोद्धासशालिना ॥ रागद्वेषविलासेनसौम्यमात्मा
नमर्चयेत् ॥ ३८ ॥ सतांददयगामिन्यारूढयाशशिशीतया ॥ मैत्र्यामाधुर्यधर्मिण्यात्तत्स्थमात्मानमर्चयेत् ॥ ३९ ॥ उपेक्षयाकरुण
यासदामुदितयाहृदि ॥ शुद्धयाशक्तिपद्धत्याबोधेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४० ॥ आकस्मिकोपयातेनस्थितेनानियतेनच ॥ भोगाभोगैकभो
गेनप्राप्तेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४१ ॥ भोगानामनिषिद्धानांचसर्वदा ॥ त्यागेनवातिरागेणस्वात्मानंशुद्धमर्चयेत् ॥ ४२ ॥ इहिता
नीहितौघेनयुक्तायुक्तमयात्मना ॥ त्यक्तेनात्तेनचार्थेनत्यर्थानामीशमर्चयेत् ॥ ४३ ॥ नष्टंनष्टमुपेक्षेतप्राप्तमुपाहरेत् ॥ निर्विकारतयै
तद्विपरमार्चनमात्मनः ॥ ४४ ॥ सर्वदेवसमग्रासुचेषानिष्टासुदृष्टिषु ॥ परमंसाम्यमाधायनित्यात्मार्वार्चव्रतंचरेत् ॥ ४५ ॥

नोद्वेगइत्याह ॥ आधीति ॥ ३५ ॥ जगतःस्थितेःसर्वधिनसमस्तानांचेषानांफलैरितिशेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तर्हिकलहादिपरेणापिभाव्यनेत्याह ॥ सतामिति ॥ ३९ ॥
कलहाद्यप्रसक्तावुपायमाह ॥ उपेक्षयेति ॥ शक्तिःक्रोधादिनिग्रहसामर्थ्यतत्त्वत्वा ॥ ४० ॥ एवमोगलंपटेनापिनभाव्यमित्याशयेनाह ॥ आकस्मिकेति ॥ भोगाभोगेषुभोग
समूहेष्वेकस्यकस्यचित्कदाचिद्भोगेन ॥ ४१ ॥ अनिषिद्धानानिषिद्धानांचसर्वदात्यागेनेतिमुख्यःकल्पः ॥ अथवाक्वचिदनिषिद्धानारागेणेतिगौणः ॥ ४२ ॥ अयुक्तमयात्मना
त्यक्तेनयुक्तमयात्मनाआत्तेनेतिव्यक्कमेणान्वयः ॥ अर्थानामीशभोक्तारम् ॥ ४३ ॥ इदानीमुत्थार्चनमारमाह ॥ उपेक्षेतनानुशोचेत् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

ब्रह्मविदेदृष्ट्या सर्वशुभमवर्तिविदेतृष्ट्यात् ॥ ब्रह्मसंवलितमायामयत्वदृष्ट्या तु सर्वशुभाशुभसमिश्रमिति विद्यात् ॥ उभयथापि साम्येन विषय्यश्रानमिन्नाभावाद्वात्मिवात्मम
यमिति वा आत्मप्रचुरात्ममयमिति वा कुत्राप्येते ॥ २६ ॥ उत्तरीत्याहुस्तमभुत्वा ॥ २७ ॥ इति विभागोद्देशम् ॥ २८ ॥ सर्ववाशनेन सर्वाकारविकारिणा सर्वप्रकारेण सर्वक
येनाश्राप्य सर्वसर्वस्वकामात्मानमर्थयेत् ॥ २९ ॥ मिथ्यात्वबुद्ध्या परित्यज्य स्वात्मा भगता बुद्ध्या उभयोराश्रयणेन स्वीकारेणापि ॥ ५ ॥ भोगभूमय ह्रस्वदु स्वहेतवो विपया
॥ ५१ ॥ नुच्छासु अभयाना विदुःपु अनुच्छासु स्वथप सर्वस्वनाशा विदुःपु पुनित आपतित प्रसक्त उद्देगो नानुगतम् ॥ पतितेष्विति पाठे आपतितेषु चिमातेष्वनुत्पन्नेषु

सर्वविदेतसु शुभमवर्तिविद्याच्छुभाशुभम् ॥ सर्वमात्ममयंकुयान्नित्यात्मा चाव्रतचरेत् ॥ ४६ ॥ आपातरमणीययद्यच्चापातसु दु सहम् ॥
तत्सर्वसु समनुगृह्णान्नित्यात्मा चाव्रतचरेत् ॥ ४७ ॥ असोहमयनाहविभागमितिसंत्यजेत् ॥ सर्वब्रह्मेति निश्चित्य नित्यात्मा चाव्रतचरेत्
॥ ४८ ॥ सवदामवरूपेण सवाकारविकारिणा ॥ सर्वसर्वप्रकारेण प्राप्तेनात्मानमर्थयेत् ॥ ४९ ॥ अनीहितपरित्यज्य परित्यज्यतयेहित
म् ॥ उभयाश्रयणेनापि नित्यमात्मानमर्थयेत् ॥ ५० ॥ नवांछतानत्यजतादैवप्राप्ता स्वभावत ॥ सरित सागरेणैव मोक्तव्या भोगभूम
य ॥ ५१ ॥ उद्देगो नानुगतव्यस्तुच्छा तुच्छासुदृष्टिषु ॥ योन्माचित्रपदार्थेषु पतितोत्पातेष्विव ॥ ५२ ॥ देशकालक्रियायोगापदुवैति शु
भाशुभम् ॥ अविकारं गृहीतेन तेनैवात्मानमर्थयेत् ॥ ५३ ॥ आत्मार्चनविधानं स्मिन् प्रोक्ता द्रव्यश्रियस्तुया ॥ एकेनैव समनैतारसेन प
रसशक्तिरतीन्द्रिया ॥ तया यद्भावितचेत्यममृततत्सणा द्रवेत् ॥ ५४ ॥ समतामृतकूपेण यन्नामविभाव्यते ॥ तत्तदायातिमाधुर्यपरमि
दोरिव च्युतम् ॥ ५५ ॥

विकारीतादादिचित्रपदार्थेषु योन्माचित्रेति दृष्टान्तोपपन्नम् ॥ ५२ ॥ ननु किञ्चिन्ननु खरागद्वेषादिविकारहेतवः शुभशुद्धिकदृतिफादिविपरमसाशोम्यद्रव्यमिष्य कयमवि
कारपदहीनुशक्यादिति च देकलसमसमसर्वपादिविम्यनिरासेन मधुरीकरणादित्याशयेनाह ॥ आत्मा चनेति ॥ परिभाषिता आह्लाषिता सत्यो न अम्लानकद्रव्य किन्तु मधुरीकरसाश
वतीति परेणाच्य ॥ ५३ ॥ आनन्दैकसर्वविधभावेन समतावर्तनाह्वातासायविकारेण यद्गुणसिद्धिरित्याशयेनाह ॥ समतेति ॥ रसशक्ति रसवैसद्विभ्रतिविरिता आत्मा ॥
॥ ५४ ॥ द्वादशमृतममृतमिव ॥ ५५ ॥

ब्रह्मैक्यदर्शनलक्षणयासमतयास्वयमाकाशवद्ब्रह्मालीनमानसंयथास्यात्तथायदवस्थानंतदेवमुख्यमर्चनमित्यर्थः ॥ ५८ ॥ उपलक्ष्यपिणास्फटिकशिलावन्निर्मलदृढेन ॥ ५९ ॥
 ईदृशो ब्रह्मस्त्वविदेवउपासकोमुख्योमतपूजक इत्यर्थः ॥ ६० ॥ नदृष्टोत्तदयंल्लिखतीतिदृष्टेख-कामोविद्युदादिश्चयस्मिन् ॥ ६१ ॥ आनदाद्युतपरिपूर्णत्वा
 त्सोमएवसन्निष्कलकरप्रकाशातिशयादर्कस्तथाविध अस्तमितानिमानसमनोदत्तिर्मातामेयचयत्रथाभूतं सद्यःप्रसूतस्यशिशोर्वेदनवद्वितानंविगतविकल्पविस्तारचेतनस्य
 चिदाभासस्यचित्तस्यचर्बीजमूलभूतत्वात्तथापश्यन्सत्त्वमनुमेजीवन्मुक्तपदेस्थितस्तद्भावेनैवतिष्ठसैवपरापूजेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ विस्तरोक्तसक्षिप्यो
 पसहरति ॥ देशेति ॥ शातासकलार्द्धहामनोरथायस्यास्तथाविधयाधियास्वात्मानितिष्ठ ॥ ६३ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०९

समताकाशवद्ब्रह्मायतुस्याह्मीनमानसम् ॥ अविकारमनायासंतदेवार्चनमुच्यते ॥ ५८ ॥ पूर्णेदुनेवपूर्णनभाव्यंसमसमत्विषा ॥ स्व
 च्छेनचिह्ननैकेनज्ञेनाप्युपलक्ष्यपिणा ॥ ५९ ॥ अंतराकाशविशदोबहिःप्रकृतकार्यकृत् ॥ रंजनामिहिकामुक्तःसंपूर्णोज्जुपासकः ॥ ६० ॥
 स्वप्नेप्यदृष्टेखमज्ञानाभ्यपरिक्षये ॥ शांताहंतादिमिहिकंज्ञःशरद्व्योमराजते ॥ ६१ ॥ सोमार्कमस्तमितमानसमात्ममेयंसद्यःप्रसूत
 शिशुवेदनवद्वितानम् ॥ पश्यन्प्रशांतमतिचेतनचित्तबीजंजीवन्ननुत्तमपदस्थितएवतिष्ठ ॥ ६२ ॥ देशकालकरणक्रमोदितैःसर्ववस्तु
 सुखदुःखविभ्रमैः ॥ नित्यमर्चयशरीरनायकंतिष्ठशांतसकलेहयाधिया ॥ ६३ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू०
 देवार्चनविधिर्नामएकोनचत्वारिंशःसर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ यथाकालंयथारंभंनकरोषिकरोषि
 यत् ॥ चिन्मात्रस्यशिवस्यांतस्तदेवार्चनमात्मनः ॥ १ ॥ तेनैवाह्वादमायातियातिप्रकटतांतथा ॥ तथास्थितेनरूपेणस्वेनैवस्वयमीश्व
 रः ॥ २ ॥ रागद्वेषादिशब्दार्थानात्मन्यन्यतयामले ॥ संभवंतिपृथग्भूपावक्नोवक्त्रिकणाइव ॥ ३ ॥ यद्यद्राजत्वदीनत्वसुखदुःखादिवेदनम् ॥
 आत्मीयंपरकीयंचतत्तद्वर्चनमात्मनः ॥ ४ ॥

कोनचत्वारिंशःसर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ पूज्यपूजकपूजादिविकल्परहितःशिवः ॥ परिशुद्धचिदात्मैवेदेवतातत्त्वमीयते ॥ १ ॥ आत्मविदःकृताकृतसर्वमपिकर्मशिवार्चन
 मेवेत्याह ॥ यथाकालमिति ॥ यथारभयथाशक्ति ॥ १ ॥ तत्कृतस्तत्राह ॥ तेनैवेति ॥ तेनतादृशपूजनेनैवतथास्थितेनपारमार्थिकेनस्वरूपेणआह्वादंनिरतिशयानदस्वरूपा
 भिव्यक्तिम् ॥ प्रकटतामावरणभगमायाति ॥ २ ॥ ननुस्याभाविक्चेष्टासर्वापिरागद्वेषमूलतयानर्थहेतुःसाकथ्यपूजनस्यादितिचेत्स्वात्मव्यतिरेकेणरागद्वेषविकल्पदर्शनादेवेत्या
 ह ॥ रागेति ॥ ३ ॥ राजत्वसपत् ॥ दीनत्वदारिद्र्यम् ॥ आदिपदादशानायापिपासादयोगृह्यते ॥ तेषांवेदनमध्यारोपणम् ॥ देवेषुपुष्पत्राद्यारोपणस्यैवपूजात्वमसिद्धेरितिभावः ॥ ४ ॥

१ पुस्तकारेजीवमितिमूलपाठोजीवजीवभूतमितिटीकापाठश्चोपलभ्यते ॥

नयाचनित्यस्य शिवस्य आत्मनः प्रतीकं च विधाय विद्वत्क्षणस्य अपवादित्क्षणस्य च विश्वस्य सवितरारोप एवाद्या ॥ यथा विधाय विक्रमेण ब्रह्म षट्पाद्यात्मनया लोक्रियते स्वयमत्य
मालाचतदैवजापदादिक्रमणपटायात्मतपैवालक्रियत इत्यर्थः ॥ ५॥ एवं चैकेशिषरूपमयगाल्मरूपबाजगल्ययवभागतमिव स ईतद्वासाभास्वतः तस्य स्यात्स्थितमित्यर्थः ॥ ६॥
एवमिदं प्रत्यगात्मैव स्वातः स्थितिमानिव भूत्वा जीवादिस्वत्वाभाः अन्वद्वा विजगत्पृथक् स्थितान्यात्किंचिदित्यर्थः ॥ ७॥ एवमस्वतादरनिपूज्यभूजकादिभिर्पुढीसवापि बाधि
ताम्रवतीत्याह ॥ सर्वालोकस्येति ॥ अतः परिच्छेदरूपं लिपुटीविभक्तुलं असन्नेवेत्यर्थः ॥ ८॥ यद्यप्यस्यानियताकारतायापूज्यपूजाविमयः क्रमः सकल्प्यतसां नियतकारता

विश्वसवित्तिरेवाचानित्यस्यात्मन एव च ॥ षट्पाद्यात्मतया ब्रह्म स्वयमात्मा तथैव च ॥ ५॥ शिवशान्तमना भासमेकभास्वरमागतम् ॥ ज
गद्वत्ययवत्सर्वमाल्मरूपमिदं स्थितम् ॥ ६॥ अहोनुषिञ्चमालैव षट्पाद्यन्यद्भवस्यितम् ॥ जीवादिस्वत्वावोत्तनूनविस्मृतिमानिव ॥ आ
सवात्मकस्यानतस्य शिवस्यातः किलात्मनः ॥ पूज्यपूजकपूजाख्याविभक्तमः प्रोदितः कुतः ॥ ८॥ नियताकारताशान्तिनचसमवतीश्वरे ॥
यत्र सकल्प्यते ब्रह्म न्यूनपूजामयः क्रमः ॥ ९॥ पूज्यपूजायवच्छिन्नो देवो नित्यामलात्मनः ॥ सर्वशक्तेरनंतस्य तेनैव स्वत्वस्य भाजनम् ॥
॥ १०॥ त्रिजगद्व्यवृत्ताच्छाब्दसंविद्रूपस्य चाल्मनः ॥ नेश्वरस्याकृते ब्रह्मन्त्यपदेशो हि युज्यते ॥ ११॥ देशकालपरिच्छिन्नोऽयं पास्यात्परमे
श्वरः ॥ अस्माकमुपदेशालेन विप्रश्चिद्विप्रश्चिताम् ॥ १२॥ तदीयादृष्टिमुत्सृज्य ते ये मामवलब्धवचः ॥ समस्वच्छमना शान्तिवितरागो
निरामयः ॥ १३॥ कामोपहारैरभितो यथा प्राप्तेरखिन्नधीः ॥ आत्मानमर्चयस्तिष्ठ सुखदुःखशुभाशुभैः ॥ १४॥ अधिगतवतिसाधौ चै
कमेवानुरूपं त्वयितरलितजीवे जन्मदुःखादिकिंचित् ॥ नलगतिपरिशून्ये सर्वतः स्फाटिकागेन वसदनं इवां किं कलकलक ॥ १५॥
इत्यार्ये वा ० वा ० दे ० मोक्षोपायं पुनिवाणप्रकरणे पू० देवतातत्त्वविचारो नाम चत्वारिंशः सर्गः ॥ १६०॥ ॥ ६३॥

परिच्छिन्नस्य स्थानतानसंभवति ॥ ९॥ नित्यामलात्मन इति गुणमतीश्वरस्त्वबिशेषोऽयम् ॥ १०॥ ईश्वरस्य आहतेरिति व्याधिकरणे पठ्यते ॥ व्यपदेशो वा चात्रिलापो विनयुज्यते
॥ ११॥ इति पश्चिदिति संबोधनम् ॥ विप्रश्चिन्नोऽपि विप्रश्चिन्नामिति वा ॥ १२॥ इमां बहुकामपरिच्छिन्नमृष्टिमवलब्धकामोपयोगैरचयस्तिष्ठेति परेणान्वयः ॥ १३॥ १३॥ १३॥
तरलितः शोभनेन देशादप्युत्क्रान्तो जीवो येन तया विधेसाधौ अभ्यासितत्वादिगणवत्यत एवानुरूपेण कलकलस्वपुनः पूज्यपूजकादित्त्वविमर्शो नाधिगतवति ॥ अत एव निरस्तमायाकलके
परितस्तत्कार्यं प्रपश्येत्पुनः त्वयि जन्मदुःखादिकिंचित् ॥ यथा स्फाटिकाशिलासर्वा यवकं अकेसं भीषे परितानीतरलं दिवस्तरश्च न्येन वसने लेपतः प्रतिबिम्बतो वा ने
न्यादिरजनकलं कोनलगतिवृत्तित्यर्थः ॥ १५॥ ॥ इमिन् विधासिद्धमन्ता निर्वाणः पू० चत्वारिंशः सर्गः ॥ १६०॥ ॥ ६३॥

शास्त्राचार्यादिसाफल्यनामभेदप्रकल्पनम् ॥ अध्यारोपकम पश्चादपवादः प्रदर्शयति ॥ १ ॥ यदुक्तं नेश्वरस्याकृते ब्रह्मव्यपदेशो हि युज्यत इत्यादिना पूज्यत स्वमरूपकमव्यपदेश्यतस्य शिवादिशब्दैरपिकथं व्यपदेश इत्याशयेन पूच्छति ॥ शिव इति ॥ यद्विशिवादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तककचिदपि धर्मतन्मस्य शतित हि शिव इति किं निमित्तमुच्यते ॥ एवंपरब्रह्मेत्याद्यपि किं निमित्तमुच्यत इत्यर्थः ॥ १ ॥ ओतत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृत इत्यादिव्यपदेशेषु अभिनीतिभेद परस्परव्यावर्तकप्रवृत्तिनिमित्तकनामविशेष किं निमित्तता तमुच्यत इत्यर्थः ॥ २ ॥ पृष्ठेषु नामसु सदिति नामास्तान्वयवृत्तिनिमित्तमन्यनवाच्यम् तदर्थे व्यावर्त्यस्याप्राप्तौ द्वैव व्यावर्त्यनपेक्षणात् स्वत एवासद्वाकृतत्वेन प्रवृत्तिनिमित्तता कृततद्वावृत्तिकत्वाभावाच्च ॥ अन्यथा तत्प्रवृत्तिनिमित्तस्याप्यसतः सद्वावर्तकत्वायोगात्सत्त्ववश्वक्तव्येतुल्यन्यायेन तत्रापि सच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमन्यदेव वाच्यमेव तत्र तत्रापि त्यनवस्थापातात् ॥ एवमिदं किंचिच्छब्दयोरपि द्विधा व्यवस्थेन तद्द्वैधमिति नैदुःशक्यत्वाद्वा तत्तिनिरपेक्षतयैव तत्र प्रवृत्तिसंभवः ॥ न स व्यावृत्तव्यावर्तकधर्मभूतान्यवा शब्दानवो धयत्येवंति शक्यवक्तुम् अव्यावृत्तनिर्द्धर्मकादिशब्दानावो यकत्वस्य सर्वानुभवात्सिद्धत्वात् ॥ नहि निर्द्धर्मकत्वधर्मः अव्यावृत्तचव्यावृत्तभ्यो व्यावृत्तमिति वक्तुं शक्यम् ॥ स्वमाताव्यंतिवद्वाहृतत्वात् ॥ एवमिदं किंचिच्छब्दयोरपि द्विधा व्यवस्थेन तद्द्वैधमिति नैदुःशक्यत्वाद्वा तत्तिनिरपेक्षतयैव तत्र प्रवृत्तिसंभवः ॥ न स व्यावृत्तव्यावर्तकधर्मभूतान्यवा

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ शिवः किमुच्यते देव परं ब्रह्म किमुच्यते ॥ आत्मा किमुच्यते नाथ परमात्मा किमुच्यते ॥ १ ॥ तत्सं किंचिन्न किंचिच्च शून्यं विज्ञानमेव च ॥ इत्यादिभेदा भगवंस्त्रिलोकेश किमुच्यते ॥ २ ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ अनाद्यंतमनाभासं सं किंचिद्विद्विद्यते ॥ इन्द्रियाणामगम्यत्वाद्यन्न किंचिदिव स्थितम् ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यद्विद्रियाणां बुद्ध्यादियुक्तानामप्यदृश्यताम् ॥ गतंतकथमीशानत्वशं केनोपगम्यते ॥ ४ ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ यामुमुक्षुरविद्याशः केवलोनो मसात्विकः ॥ सात्विकैरेव साविद्या भागैः शास्त्रादिनामभिः ॥ ५ ॥ अविद्यां श्रेष्ठया श्रेष्ठां क्षालयन्निहत्यिष्ठति ॥ मलं मलेनापहरन् युक्तिज्ञो राजको यथा ॥ ६ ॥

स्वादिव्यावृत्तिरपीति ननामभेदानुपपत्तिरित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अनाद्यंतमाद्यतपरिच्छेदाभ्यास्त्वो व्यावृत्तम् ॥ अनाभासमाभासांतरनिरपेक्षस्वयं ज्योति ॥ ईदृशसद्वस्तुदहस्वेमहिम्नि स्वत एव विद्यते न देशकालधर्मज्योतिरादिपरोपेक्षसत्तया पराधीनव्यावृत्त्याचेल्यर्थः ॥ इवकारस्तत्रा किंचिच्चोदेरपि मिथ्यात्वयोतनार्थः ॥ ३ ॥ मनो बुद्ध्याकारचिन्तानामिन्द्रियगृहीतार्थमात्रगोचरमकल्पविकल्पाध्यवसायाभिमानस्मरणहेतुत्वाद्विद्रियागम्यत्वोक्त्या बुद्ध्याद्यगम्यत्वमप्यर्थादुक्तमेव ॥ न च बुद्ध्याप्यगम्यस्य बोधे कश्चिदुपाय स भवतीति सतोपितस्य बोधोपायास भवात् अशक्येन उपायास भवशाकारहितेनाधिकारिणा तद्ब्रह्मकथमुपगम्यते अधिगम्यते साक्षात्क्रियत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ प्रमाणजन्यया शुद्धसात्विकभागपरिणामरूपया ब्रह्माकारवृत्त्या अविद्यावरणमपनीयते आवरणापगमेन ब्रह्मस्वप्रकाशत्वादेव तत्त्वतो भाति स एवास्य साक्षात्कारो न बुद्धि इत्यभिव्यक्तचिद्व्याप्तिरूपो मुमुक्षुर्मोक्षेच्छुर्मनो लक्षणः शमदमादिसाधनपरिशुद्धत्वात्केवलः सात्विकोऽविद्याशः स सच्छास्त्रसदुरुसत्सगादिनामभि सात्विकैरेव विद्या भागैः संपादितया श्रेष्ठया श्रवणमनननिदिध्यासनसाक्षात्कारात्स्ववृत्तिपरपरया बहुतरजन्मसंचितयज्ञदानादिसुक्ततसंभृतत्वाच्छेषासकार्या विद्यां क्षालयन्नेव चिरं तिष्ठति ॥ ५ ॥ ६ ॥

कित्तलसमाह ॥ कान्तेति ॥ तन्निश्चाराभ्यासास्काक्ष्णालीयन्यायेनभ्रायपरिपाकाङ्गुन्यतयापूणप्रहाकारहस्याअविद्याया क्षयनि शेषोच्छेदेआगतेसतिअनावरणआत्माआ
त्मनैवात्मानमपरयतिवास्तवस्वभयास्वभावएवावतिष्ठतइत्यथ ॥ आत्मस्वभावस्यएवउक्तस्वप्रकारास्वरूपपरिशेषनिश्चयः ॥ असद्विधाविषयस्तसाक्षात्कारोनान्यादृग
इत्यथ ॥ अथवाअविद्यास्वभावस्यैवउक्तप्रकारएवक्षयनिश्चययोगान्याद्यादइत्यथ ॥ ७ ॥ अविद्यारौनेवाविद्याक्षयेआत्मनैवात्मनैमन्यसिद्धौचट्टांतमाह ॥ यथेति ॥
गिद्युर्बलोल्लेखंगारेगृहीत्वापरस्परनचयणक्रीडाभ्यसनीअगारयोःक्षयावक्षालितेपिहस्तेषुन'पुनस्तन्निघपणेनकरनैर्मन्यनामोति निघपणोपजनितेरेणपरपगलक्षणकार्ण्ये
नगारयोःक्षयेनुष्णालयगुनरगारालाभात्करस्यस्वाम सिद्धमेवैमन्यसौर्विस्वतएवभामोतिथथायासात्तिकलामसम्भवाविद्याभाग'शास्त्रार्थे स्वभागर्तर सद्धार्ययथाकथंचि

काकतालोयवत्श्वादविद्याक्षयआगते ॥ प्रपञ्चत्यात्मनैवात्मास्वभावस्यैपनिश्चयः ॥ ७ ॥ यथाकथंचिदगारनिघयवक्षालयठिउगु ॥
करनैर्मन्यमाम्नोतिकायार्थगारक्षयेयया ॥ ८ ॥ यथाकथंचिच्छास्त्रार्थभागविचारयेत् ॥ सात्त्विकस्लाममोभागोदयोरारमोदयस्त
या ॥ ९ ॥ पश्यत्यात्मानमाल्मैवविचारयतिचात्मना ॥ आत्मैवेहास्तिनाविद्याइत्यविद्याक्षयविदुः ॥ १० ॥ यावत्किंचिद्विदवस्तुनानाना
त्मावगम्यताम् ॥ क्रमागुरुपदशोधानात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ ११ ॥ गुरुर्हीद्वियवत्तात्मावक्षसर्वद्वियक्षयात् ॥ यहस्तुयत्सयेप्राप्यतत्त
म्भिन्सतिनाप्यते ॥ १२ ॥ अकारणान्यपिप्राप्तमशंकारणताद्विज ॥ क्रमागुरुपदशोप्या आत्मज्ञानस्यमिदये ॥ १३ ॥ क्रमेगुरुपदशो
नाप्रवृत्तेशिष्यबोधत ॥ अनिर्देश्योप्यहसंक्षिप्तस्वमात्माप्रसीदति ॥ १४ ॥ शास्त्रार्थेनुष्यतेनात्मागुरोर्वचनतोतच ॥ बुध्यतेस्वयमेवैप
स्वबोधवशतस्त ॥ १५ ॥ गुरुपदेशशास्त्रार्थविनाचात्माननुध्यते ॥ एतत्सयोगसत्तवस्वार्मज्ञानप्रकाशिनी ॥ १६ ॥ गुरुशास्त्रार्थ
शिष्याणां विरसयागसत्तया ॥ अहर्निवजनाचारआत्मज्ञानप्रवर्तते ॥ १७ ॥

शास्त्रानविचारयेत्तेयोरपिभागयोर्नाशोनिमलालोदयश्चसिष्यतीत्यथ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ननुमुद्ध्याआत्माविद्यायनिधायतेतत्कुतोनुद्धिदयतात्मनदतिषेन्बुद्धेअद्याविद्या
रात्रीस्वातन्त्र्यकिंत्वत्तैवबुद्ध्यापुण्यैर्विचारविना विद्याबाधित्वास्वयययतइत्याह ॥ परयतीति ॥ ९ ॥ अतएवगुरुशास्त्रादिनानाभेदानात्मानाप्यात्मज्ञानहेतव आत्मस्व
रूपस्तत्ज्ञानस्यसाधनपेक्षत्वादित्यारायेनाह ॥ यावदिति ॥ ११ ॥ तपोपपत्त्यतरमाह ॥ गुरुमिति ॥ इद्विद्यैवतत्पट्टिअयत्युपपट्टनवात्मा ॥ १२ ॥ तद्विद्विद्वद्वयोभ्य
यतित्याह ॥ अकारणानीति ॥ सिद्धयविस्ततकठवापीकरवक्ष्यामाय ॥ १३ ॥ प्रसीदतिअभिष्यक्तोभवति ॥ १४ ॥ एवभावयकत्वेकपथमकारणत्वोक्तिस्तथाह ॥ शास्त्रा
यमिति ॥ १५ ॥ प्रकाशिनीअभिष्यप्रकाश ॥ १६ ॥ १७ ॥

अतएवब्रौवनिरस्तसर्वमंगलपरमानंदात्मास्वतएवशिवशब्दाहर्निप्रवृत्तिनिमित्तसापेक्षद्वयुक्तमित्याह ॥ कर्मेति ॥ १८ ॥ इदंजगत्वाधेनास्ति आरोपेचास्ति ॥ तदधिष्ठान
तत्त्वअस्तिहिअस्येव ॥ व्यावहारिकसद्वैलक्षण्यत्वात्तद्विव ॥ १९ ॥ शिवब्रह्मसदादिनामकल्पनापिजीवन्मुक्तानामधिकारिबोधनायैवेत्याह ॥ अविश्रांतेत्यादिना ॥ मुमुक्षुभि
रधिकारिमोचनेच्छुभिर्विचित्रस्यजगतशुद्धस्यतत्त्वस्यचमननल्लक्षणोयशुद्धात्मनिकलकस्तद्युक्तआत्मानोयेषाम् ॥ २० ॥ परमार्थस्यअदूरसनिहितेजीवन्मुक्तस्यदृक्प
थेतिष्ठद्भिः ॥ मोक्षायस्योपासकायेभक्तास्तेषांवाधायशास्त्रार्थस्यतत्त्वतज्ज्ञानतदुपायानारचनयसम्यगुपपादनाय ॥ २१ ॥ पुराणानोवेदानासिद्धातानाबादरायणसूत्रादीना

कर्मबुद्धीन्द्रियाद्यंतसुखदुःखादिसंक्षये ॥ शिवआत्मेतिकथितस्तत्सदित्यादिनामभिः ॥ १८ ॥ यत्रेदमखिलंनास्ति तद्रूपेणैवचास्तिवा ॥
तदाकाशादच्छतरमनंतसदिवास्तिहि ॥ १९ ॥ अविश्रांततयायत्रतनुविधैर्मुमुक्षुभिः ॥ विचित्रशुद्धमननकलंकलितार्त्तमभिः ॥ २० ॥
अदूरएवतिष्ठद्भिर्जीवन्मुक्तस्यदृक्पथे ॥ मोक्षोपासकबोधायशास्त्रार्थरचनायच ॥ २१ ॥ ब्रह्मेन्द्रद्रुद्रप्रमुखैर्लोकपालैःसुपंडितैः ॥ पुराण
वेदसिद्धांतसिद्धयेभावितार्त्तमभिः ॥ २२ ॥ चिद्वह्मशिवआत्मेमेशपरमात्मेश्वरादिका ॥ एतस्मिन्कल्पितासंज्ञानिःसंज्ञेय्यगीश्वरे ॥ २३ ॥
एवमेतजगतत्वंस्वंतत्त्वंशिवनामकम् ॥ सर्वथासर्वदासर्वसर्वयत्सुखमास्वभो ॥ २४ ॥ शिवआत्मापरंब्रह्मेत्यादिशब्दैस्तुभिन्नता ॥
पुरातनैर्विरचितातस्यभेदोनवस्तुतः ॥ २५ ॥ एवंदेवार्चनंनित्यंज्ञःकुर्वन्मुनिनायक ॥ यत्रास्मदादयोभृत्यास्तत्प्रयांतिपरंपदम् ॥ २६ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अविद्यमानमेवेदंविद्यमानमिवस्थितम् ॥ यथातन्मेसमासेनभगवन्वक्तुमर्हसि ॥ २७ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥
योसौब्रह्मादिशब्दार्थःसंविदंविद्विकेवलम् ॥ स्वंच्छमाकाशमप्यस्यस्थलंमेरुरणोरिव ॥ २८ ॥ सावेद्यमिहगच्छंतीयातिचिन्नामयो
ग्यताम् ॥ अप्यवेद्यवतीनूनमुन्मन्यंतपदस्थिता ॥ २९ ॥

सिद्धयेसार्थक्याय ॥ २२ ॥ पृथक्संज्ञाकल्पिता ॥ २३ ॥ भोवसिष्ठवियदादिजगदारोपाधिष्ठानत्वाजगत्तत्त्वम् ॥ अवस्थात्रयारोपाधिष्ठानत्वात्तत्त्वंतत्त्वंचयत्सर्वदासर्वप्रका
रे.सर्ववस्तूनासर्वभावनिर्वाहकतत्केवलब्रह्मसुखमेवनाणुमात्रमप्यन्यदस्तीतिनिश्चित्यत्वमास्व ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवमुक्तस्थितिर्हृपदेवार्चनम् ॥ यत्रयस्मिन्परमशिवपदेअस्म
दादयएकैकगुणाभिमानिनोभृत्याद्ववदृष्टयादिकर्मनियताः ॥ २६ ॥ इदानींवसिष्ठशुद्धचित्तिजीवभावतत्सराणारोपक्रमजिज्ञासुपृच्छति ॥ अविद्यमानमिति ॥ २७ ॥ उत्त
रोत्तरारोपेऽर्थोल्योपचयंवक्तुपरमसूक्ष्मरूपमूलदर्शयति ॥ योसाविति ॥ मेरुरणोरिवेति ॥ चित्तौक्ष्म्यस्यजडसौक्ष्म्यस्यचस्पष्टमेवातरमितिभावः ॥ २८ ॥ साचिद्वेद्यगोचरस
स्कारोद्बोधेद्यकल्पनोन्मुखीयदाभवतितदाचेतनाच्चिदितिक्रियानामयोग्याभवतीत्यर्थः ॥ उन्मन्यतपदेर्निर्विकल्पसमाधिप्रसिद्धचिदानंदैकरसस्वभावेस्थितापि ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ इयत्तायीर्नापयावमाहनादेशर्ताकालतायता कल्पना सपथेताभ्याहताया सत्यदस्युल्लेखा ॥ ३१ ॥ ताभिर्देशकालकल्पनाभिः सवलिततासाङ्गतास्यबगोच
स्कारोद्गोधात्सवविज्ञानासतीपमनस्यलेखिकेभ्योऽप्राणस्पदासतीजीवाभिधानिकाभासति ॥ अविभाणधारणेइतिधात्वर्थानुगमादित्यर्थ ॥ ३२ ॥ एवमिदंयसंस्कारोद्गो
चाल्लक्षपयया ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अंतस्थयाअनाबतसाक्षिरूपयाअक्षरास्याभ्याप्रआनातीमिषइतिप्रमाद्वृत्तसपथये ॥ तच्छालन त्वप्रकाराताबलादेवेत्याह ॥ आलदमि
॥ ३५ ॥ एवमत कल्पनायासदस्यसत्ताकल्पनायाहिरुतिर्याह ॥ सपथमानाहति ॥ ताचक्ष्यमाणा ॥ ३६ ॥ तेजःसत्तायाचकारिणीषष्टु सत्ता ॥ ३७ ॥ रसयतीतिरसो
क्षणाद्रावितवेधत्वादहतामनुगच्छति ॥ पुरुषत्वात्युमान्स्वप्नेवनवारणतामिव ॥ ३८ ॥ अस्याहतादिरूपायोदेशर्ताकालतागता ॥ स
पथेततश्चान्यरूपिण्यसस्यएवता ॥ ३९ ॥ ताभिःसंवलितसेवसत्ताजीवाभिधानिका ॥ भवतिस्पदविज्ञानापवनस्येवलेखिका
॥ ४० ॥ जीवशक्तिसयाभूतानिश्चयैकविलासिनी ॥ बुद्धितामनुयातासाभवत्यज्ञपदेस्थिता ॥ ४१ ॥ शब्दशक्त्याक्रियाशक्त्याज्ञानश
क्त्यानुगम्यते ॥ प्रत्येकप्रसुरत्यतरप्रदर्शितरूपया ॥ ४२ ॥ मिलित्वपेगण सिप्रस्मृतिसमनकूलयन् ॥ मनोभवतिभूतात्मबीजसकल्प
शास्त्रिन ॥ ४३ ॥ आतिवाहिकदेहोक्तिभाजनतद्विदुषा ॥ अंतस्थयावशशक्त्याज्ञारूपत्वालनात्महृक् ॥ ४४ ॥ संपथमानाएवास्मिश्चे
सत्ताप्रकाशिनी ॥ ४५ ॥ रूपसत्ताजलसत्तास्वादुसत्तातयेवच ॥ तथैवसत्तासर्वदसत्तास्पर्शसत्तातयेवच ॥ त्वक्सत्तातेजसासत्तातया
ताचपीवरी ॥ देशसत्ताकालसत्तासर्वावस्थाकारवर्जिता ॥ ४६ ॥ एतत्पुरुषकविशिदेहोयथातिवाहिक ॥ स्फुरत्याश्रित्यपञ्चादिवीजं
पन्ननचोक्चन ॥ नष्टाननचतद्रूपनविदाचित्तेतनम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ हेमरात्रेनअतस्त्वर्जयेत्प्रज्ञाबलरियाये ॥ ४९ ॥ ५० ॥ एवमायगसपन्नस
नेद्रियात्सत्ता ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

नैद्विपतस्तत्ता ॥ १९ ॥ हेमराब्धेनरजतसर्पयज्ञावस्वरेयासे ॥ पीषरीअतिथइतीज्जाहोपिबसत्ता ॥ ४० ॥ स्वरूपवत्तादाभ्येनकोढीकृत्यसद्यस ॥ यथाबीअमुत्तोस
रपरिणमेनेबीकादिनामतमकुकराडशाखापथापिकोढीकृत्य स्फुरतिहतत् ॥ बीजाष्ट्रीकाविगामितिपाठेअजित्तरोभावीआनियेस्प्यस्ताट्टारानामकुकराडोद्विपरंपराणांमावि
तनिदानांगतम् ॥ ४१ ॥ एतदुक्तसर्वसत्ताकोढीकृतस्वरूपपुष्पटकस्थूलाविवेक्षयात्यक्म् ॥ अयमववासानात्मनाआतिवाङ्किदेव ॥ अपारोपरिचिन्नेबोधेश्रितस्वर
पयस्तपयाधिपद्मप्रैवृत्तगुक्तविभागवस्फुरतिनाम्याधिस्यर्घ्य ॥ ४२ ॥ एवमारोपकमप्रख्यापनावररीयति ॥ एवमासीति ॥ एवमासीति ॥

जलपीठस्य जलाधारस्य समुद्रस्येतियावत् ॥ ४४ ॥ कथमिदं विज्ञातं तत्राह ॥ सविदिति ॥ यतो दृश्यजातं सविदेति सवेदने एकाल्मक सविद पृथक्कृततु अचेतनं भासक शून्यमित्युभयथापिन जीवतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ किंचेदज्ञातसद्भास्त्वस्यादज्ञातवानोभयथापीत्याह ॥ सवेदनादिति ॥ सवेदनादित्यव्याख्या परिज्ञानादिति ॥ ४६ ॥ अथ यदिकश्चिद्व्यास्वतश्चिन्मात्रमात्रभावमपि एतद्वस्तु बहुस्त्याप्रजायेयित्सकल्यात्सात्तरवदृश्याशाना विदेते इति हि सकल्पकल्पितस्य मिथ्यात्वात्तस्याणोः परमसूक्ष्मस्यात्मनस्तन्मात्रस्वभावेन सत्ताप्रथमकल्पिते देहे के सूक्ष्मे हे एव च राभ्यासात्स्थूलता पश्यति ॥ ४७ ॥ स्थूलदेहमवधाच्च सर्वमातरकोशचतुष्टयवासा विषयजातचस्थूलत्वमापन्नतद्वैवस्वकल्पनया पश्यति ॥ बा

परंपरे प्रस्फुरितं केवलं केवलात्मसत् ॥ जलपीठस्य जठरे जलद्रवविलासवत् ॥ ४४ ॥ संवित्संवेदनैकाल्मपृथगेतदचेतनम् ॥ संपद्यते प
रिज्ञातं संकल्पनगरोपमम् ॥ ४५ ॥ संवेदनात्परिज्ञानाच्छिवतामेव गच्छति ॥ अज्ञातमेव वायत्तत्कथं गच्छति वस्तुताम् ॥ ४६ ॥ अथै
तद्विदेते स्वांतःसंकल्पादंशतां स्वतः ॥ तन्मात्रसत्तातस्याणोरेतां पश्यति देहे के ॥ ४७ ॥ सर्वस्थूलत्वमापन्नं तदेवाशुप्रपश्यति ॥ तस्य तन्मा
त्रं ध्राणि यथादेशं प्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततः पुरुषरूपैकभावनात्पुरुषारूढिम् ॥ काकनालीयवदृष्ट्वा तुष्टं पुष्टं भवत्यलम् ॥ ४९ ॥ जीवे देत
दवस्याकं स्थितं पश्यति देहकम् ॥ असंतमेव गंधर्वपुरं स्वप्नरं यथा ॥ ५० ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ गंधर्वनगराकारमपि स्वप्नरोप
मम् ॥ जगद्दुःखाद्यदुःखस्य कान्नायुक्तिः परिक्षये ॥ ५१ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ वासनावशतो दुःखं विद्यमाने च सा भवेत् ॥ अविद्य
मानं च जगन्मृगगुणानुभूतम् ॥ ५२ ॥ अतः किं वास्यते केन कस्य वा वासना कुतः ॥ कथं स्वप्नरेणां गच्छन्तु गच्छां बुपीयते ॥ ५३ ॥ स
द्रष्टरितुसाहं ते समनो मननादिके ॥ अविद्यमाने जगति यत्स तत्परिदृश्यते ॥ ५४ ॥ यत्र नो वासनानैव वासकौ नैव वास्यता ॥ केवलं केव
लीभावः संशान्तकलनभ्रमः ॥ ५५ ॥ यस्य सत्योप्यसत्यो वा शून्य एव हि यक्षकः ॥ विलीनस्तस्यैकैवल्यत्वात् किमन्यदवशिष्यते ॥ ५६ ॥

क्षारूपादिदिशनिचतस्य देहस्य चक्षुरादिलक्षणानि तन्मात्रद्वाराणि यथा विषयव्यवस्थितानि प्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततो ह स्तपादाद्यवयवसंघाते आंतरकोशेषु च पुरुषाकारेणैकत्वभाव
नात्पुरुषाकृतिपश्यति तेन चाकस्माद्भ्रवहारक्षमता दृष्ट्वा तुष्टपुष्टच भवति ॥ ४९ ॥ मिथ्येति ज्ञातमपि जगद्दुःखजनयत्येव अतो दुःखं च किं ता मिथ्यात्वज्ञानादन्येव वा व्ये
ति मन्यमानो वसिष्ठ पृच्छति ॥ गंधर्वेति ॥ ५१ ॥ वासनाक्षयपर्यंतं दृढतरमिथ्यात्वं निश्चय एव दुःखनिवृत्त्युपायो नापातत इत्याशयेनोत्तरमाह ॥ वासनेति ॥ ५२ ॥ अत्यन्तास
त्त्वदृढनिश्चये आश्रयविषयाद्यभावादेव वासनानुदयसिद्धिरित्याह ॥ अत इति ॥ ५३ ॥ द्रष्टादिसहिते जगत्प्रविद्यमाने सति यद्वृद्ध्वा च सत्तदेव वाशिष्यते ॥ ५४ ॥ सत्यो
व्यावहारिकः असत्यः प्रातिभासिको वायक्षको यस्य यौढस्य दृशा शून्यत्वा नित्यविलीनः ॥ ५६ ॥

एवमुक्तरीत्याय आदिपुरुषः स्वसृष्टस्य दृष्टासंपद्यते स निमेषप्रतिनिमेषरूपपथ्यालोचनमात्रेण व्योमचिदाकाशमात्रे समुदेति ॥ अथ स्वरूपवत्स्वरूपान्तरा ॥
 अनन्तमपारं च सारप्रतिनीयेते ॥ ९ ॥ कल्प कल्पनासमर्थः ॥ प्रतिभासस्य विपर्यास पराकृपवणतात्मात्रेण ॥ १० ॥ व्योमि सूची छिद्राद्याकाशोपि ॥ ११ ॥ ते च सर्गभेदायावतां
 जीवानां तुल्यकालतुल्यगोचरत्वात् नोद्भवस्तावतामिथोदर्शनादिव्यवहारसवादिनः अन्येषां तच्छून्या इत्येवोपाख्या नन्यायमाश्रित्याह ॥ दृश्यते इति ॥ अदर्शनचकल्पितरूपा
 शे अधिष्ठानां शे तु सर्वेषां नित्यापरोक्षैवेत्याह ॥ दृष्टेनेति ॥ १२ ॥ तत्र युक्तिमाह ॥ सर्ग इति ॥ यतः सर्गेण सर्गात्मना स्थितेन जीवेन स जाव्यमानाः सत एव सर्गाः संभवंति न ते शिवे
 परमार्थस्वभावे परमेव्योमि ॥ तत्र ते पाव्योमरूपत्वस्यैव पर्यवसानादित्यर्थः ॥ १३ ॥ ननु सर्गाब्रह्मसत्ता निरपेक्षाः स्वसत्तया वा देशकालसबधवलव्यसत्तया वा सतु तत्राह ॥ स्व
 यचेति ॥ सदसद्रूपानैकतरनियतस्वभावाः एव देशः कालश्च सर्गः प्राङ्मुना क्रांतः तयो रपि सर्गातर्गतत्वात् सर्गसोपेक्षरूपत्वेन सर्गाधीनकल्पनत्वाच्चेत्यर्थः ॥ तर्हि सर्ग एव स्वस्य काला
 द्रष्टादिपुरुषस्त्वेवं स्वयं संपद्यते हि यः ॥ स निमेषं प्रति व्योमसमुदेत्यथ नीयते ॥ १४ ॥ निमेष एव कल्पो यो महाकल्पपरंपराम् ॥ प्रतिभासवि
 पर्यासमात्रेणानुभवस्य लम् ॥ १० ॥ परमाणौ परमाणौ व्योमि व्योमि क्षणे क्षणे ॥ सर्गकल्पमहाकल्पभावाभावाभवंति ते ॥ ११ ॥ दृश्यं
 ते केचिदन्योन्यं साधर्म्याद्वासनागतेः ॥ मिथः केचिन्नदृश्यं ते हृष्टेनाथसदात्मना ॥ १२ ॥ सर्गाः सर्गेण सर्वत्र संभवंति न ते शिवे ॥ भवंति पर
 मेव्योमि व्योमरूपपाइति स्वयम् ॥ १३ ॥ स्वयंच सद्रूपालीयं ते स्वप्नशैलवत् ॥ सर्गे न देश आक्रांतो न च कालो न कर्तृता ॥ १४ ॥ न चैते
 सस्वरूपा वानकल्प्यं नापि चक्षणः ॥ न च दं जायते किंचिन्नच किंचिन्नचननश्चति ॥ १५ ॥ सर्वसंकल्परूपेण चिच्चमलुरुते चिति ॥ स्वप्नप
 तननिर्माणपातोत्पातनवज्जगत् ॥ १६ ॥ न देशकालक्रमणं करोति चमनागपि ॥ यथासंकल्पशैले न देशकालाद्यनंतकम् ॥ १७ ॥ आ
 क्रांतमपि नाक्रांतं तथैव जगतासता ॥ अथ नाक्रांतमक्रांतमिव संकल्पमेरुणा ॥ १८ ॥

दिसबधरूपमन्यादृशं वासत्वकरोतु तत्राह ॥ न कर्तृतेति ॥ सर्गाणामिति विपरिणामेनानुपगः ॥ १४ ॥ तर्हि सर्गाः स्वयमेव यावत्पल्यंतस्वरूपाः सतु तत्राह ॥ न चैते इति ॥ सर्गस
 त्वदयोः पर्यायत्वापत्तेर्नापत्तेः ॥ नाभावो विद्यते सत इति भगवत्सिद्धतादिति भावः ॥ तर्हि सर्गसंस्वमध्यस्तमेवास्तु तत्राह ॥ न कल्प्यमिति ॥ असतः सत्त्वाध्यासाधिष्ठान
 त्वासभवादिति भावः ॥ तर्हि वैनाशिकमतवत्तत्क्षणरूपमेव सत्त्वधारयानुगतमस्तु तत्राह ॥ नापीति ॥ क्षणरूपस्य सत्त्वस्य प्रतीतिकालपर्यंतमनवस्थितेरत्यताप्रतीतस्य सत्त्वे अ
 लीकस्यापि तदापत्तेरिति भावः ॥ एतेन आद्यतक्षणसबधलक्षणौ जन्मनाशावपि सर्गस्य निरस्तावित्याशयेनाह ॥ न चैदमिति ॥ १५ ॥ एवं चास्मत्सिद्धात एव शरणमित्याशयेन प्रा
 गुक्तस्मारयति ॥ सर्वमिति ॥ १६ ॥ कथं ता हि देशकालाक्रांतता प्रत्ययस्तत्राह ॥ यथेत्यादिना ॥ १७ ॥ यथा उच्चैः स्थितेन संकल्पमेरुणानाक्रांतमेव यथापि संकल्पकाले आ
 क्रांतमिव प्रतिभासते न द्वदिति परेणान्वयः ॥ १८ ॥

॥ ५ ॥ ५८ ॥ कुनोनोपेरयलाह ॥ जीवमिति ॥ तद्भावात्मकाविधेकिन्नामाधिकाशिविरोपणमुपरिश्रितित्वप्राप्त्याधिकारत्वाद्बुद्धमन्त्रतर्थातिशालिनमर्थैर्मन्त्रमुपेक्ष
तमसद्वायमिमान्त्वावन्मयबालय अन्नपशालिउपदिगमिसकनकवद्वानाशुदरीस्वश्रुतास्त्वमदृष्टपुरुषायदशतिसोपिपूर्वेष्वेति यावन् ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम
तालयप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणे ० एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ समदृष्ट्यदिससारकुमिरिशाविपुर्षिका ॥ मायैवेत्युपरिधाप्राप्तुं स्वनिलयययौ ॥ १ ॥ जी
वदेतद्वत्स्याकस्थितं पर्यतिदृक्कामित्येयोऽप्यारोपउक्तस्तच्छेषविज्ञासुषसिष्ठ पृच्छति ॥ तत इति ॥ आदिसर्गेकप्याप्यासकमे ॥ उक्तानुवादपूर्वनिधानार्थ ॥ १ ॥ स
चजीव स्वमनरोपयासुक्ष्ममनवादीविस्मृततमब्रह्मावप्यमितद्वलरमसुक्ष्मेचिदाकारोविपर्ययीत्यर्थ ॥ २ ॥ उक्तमेवदृष्टांतरायविहणोति ॥ सर्वगत्वादिति ॥ नाडीच्छिन्न
शून्यएवहिवेतालइवेत्यंचित्तवासना ॥ उदितेयजगन्नाभीतच्छांतौशांतिरक्षता ॥ ५७ ॥ अहतायांजगतिचमृगव्याजलेचय ॥ सा
स्यत्तंविघ्नतनरोपदेयस्त्वसाविति ॥ ५८ ॥ जीवविवेकिनमिहोपदिशतितज्ज्ञानोद्यालमुद्धममसन्मयमार्थमुक्तम् ॥ अन्नप्रशालि
फिलय कनकावदानांसस्वमदृष्टपुरुषायसुतावदति ॥ ५९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० जगन्मिथ्यात्वप्रतिपादननामैकचत्वा
रिंशः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ तत सजीवोभगवन्दृष्टवान्देहसञ्जमम् ॥ आदिसर्गेनम सस्य कामवस्था
मुपैतिहि ॥ १ ॥ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ परस्मात्परमेव्योभिपूर्वाक्तरुमतोवपु ॥ जीवपश्यतिसपन्नसचस्वप्नरोयथा ॥ २ ॥ सर्वगत्वा
च्चिह्ननस्यकार्यस्वप्नरोपिहि ॥ ययाकरोत्याशुतयाजीवोपापिशरीरघृक् ॥ ३ ॥ सनातनोहमन्यक्त पुमानित्यभिधातत ॥ करोत्यात्म
नितेनाशुप्रथम प्रयित पुमान् ॥ ४ ॥ एवमसर्गेकस्मिन्निधयमोयसदाशिव ॥ कस्मिन्निधिरित्युक्तानाभ्युपन्न पितामह ॥ ५ ॥ पि
तामह सकस्मिन्निधिरित्युक्तानाभ्युपन्न पितामह ॥ ६ ॥ पुष्ट प्रथमसकल्यस्तानोर्नृतिमास्थित ॥ यथायकल्ययत्याशुततयानुभवत्यलम् ॥ ७ ॥ तत्त्वसद्रूपमखिलशून्यवेतालकोचया ॥ अमदृष्ट्यातुसद्रूपमित्यहताजगद्वति ॥ ८ ॥
पदेरोपिस्वरान्तिमत सत्त्वावितिषाव ॥ कार्यब्रह्मादयथाकारोतिनित्याव्यापिसर्वेषामसिद्धमित्यर्थ ॥ १ ॥ सएवादिसर्गसमस्तपुपाधिकोहिरण्यगर्भाएव त्वात्मनिवासव
मुपपन्नमभेदमपिकथयतीत्याह ॥ सनातन इति ॥ ३ ॥ तस्यैवसात्विकराजसत्रायमसकल्येपुसवाशिवादिभूतिनाथम्येतेतरकल्पकत्वनियतमित्याह ॥ एवमिति ॥ ५ ॥ आका
शमभवोब्रह्मनिर्पूर्वामायणोकेनाभ्युत्पत्तिनिधयः पितामह इति ॥ इतरोदुगाजैरवविनायकावि ॥ तेयामपिततन्माहात्म्यप्रतिपादकपुराणा
दिभोगेपुब्रह्मापुद्गबहुत्वमिति ॥ सउक्तः सवाशिवादिपुरुष सकल्पमय सोकामयतबहुत्वापेक्षायेतिश्रुत्युक्तमायिकसकल्यरूप ॥ ६ ॥ प्रथमसकल्यपुससुक्ष्मभूतसगद्गारापु
त्र सत्सत्कालसमदृष्टिमनोरूपप्राप्तितोहिरण्यगर्भादिरूप सत्यसुखमनासर्गादियथाकल्पयतितत्तथाभ्युद्गारक्षममनुभवतीत्यर्थ ॥ ७ ॥ तत्त्वदृष्ट्याअसद्रूपेयमदृष्ट्या
मुसद्रूपसत्यमिदमिति ८ ॥

ततारपुष्टे ॥ ३१॥ पूर्वमेवशमवतामयातस्यश्रीगुरोरीश्वरस्यानुस्मृतिपूर्वकमेवतदुपदिष्टंनित्यापरोक्षदेवार्चनंनवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचधियामयानुष्ठेयत्वेनांगीकृत
तत्पाक्तनजहदेवार्चनजिहासितंचेत्यर्थः ॥ ३२॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेन० पू० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ इहश्रुत्वासैवैराग्यरामः स्वात्मशिवाचं
नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकृत्यस्वतत्पिष्ठमवर्णयत् ॥ १ ॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यवसितस्वात्माशिवार्चनश्रीरामस्यश्रद्धानिशयसिद्धयेप्रशंसन्स्वयमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
त्यादिना ॥ परसर्वोच्छ्रष्टम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ ११ ॥ यत्रमायायाअलीकेअमेअलीकोपाधिघटितत्वादलीकेनजीविनअलीकमसदेवजगद्विलोक्यते ॥ २ ॥ तत्रकविकल्पितेनमे
रुत्वेनराजादेर्वर्णनेतथानुभवोदृष्टातइत्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीतिविकल्पेनयेनकविनायस्मिराजादौमेवादिविविधभावकल्पनयद्विकल्पत्वेनकाव्यरचनयायथाय
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्तानीलकंठोसौत्यक्तपुष्पांजलौमयि ॥ ततारपरिवारेणसममंबरकोटरम् ॥ ३३ ॥ तस्मिन्गतेत्रिभुवनधि
पतावुमेशेस्थित्वाक्षणंतदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतंनवपवित्रधियामयात्मेदेवार्चनंशभवतैवजिहासितंतत् ॥ ३२ ॥ ॥ इ०वा०
वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाण० पू० परमात्माभिधानंनमद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतदुक्तंपरंतेनस्वयमे
वचेदयहम् ॥ रामत्वमपिजानीषेयथेदंसमवस्थितम् ॥ १ ॥ यत्रालीकमलीकेनकिलालीकविलोक्यते ॥ तस्यांसंसारमायायाकिंस
त्यंकिमसन्मयम् ॥ २ ॥ यथायेनविकल्पेनयद्विकल्पेनकथ्यते ॥ तथतेनात्मकल्पेननगताप्यनुभूयते ॥ ३ ॥ यथाद्रवत्वंपयसिथथास्यं
दोनभस्वति ॥ यथानभसिशून्यत्वंतथासर्गत्वमात्मनि ॥ ४ ॥ ततःप्रभृतितैवक्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्ययावद्गतव्यग्रःकुर्वन्नहमव
स्थितः ॥ ५ ॥ अनेनार्चाविधानेनमयेमेरामवासराः ॥ अखिन्नेनातिवाह्यंतैव्यवहारपराअपि ॥ ६ ॥ यथाप्राप्तैःक्रियाचारकुसुमैरात्मनो
र्चनम् ॥ व्युच्छिन्नमपिव्युच्छिन्नकदाचिदहर्निशम् ॥ ७ ॥ ग्राह्यग्राहकसंबंधेसामान्येसर्वदेहिनाम् ॥ योगिनःसावधानत्वंयत्तदर्थं
नमात्मनः ॥ ८ ॥ दृष्ट्यानयारघुपतेसंगमुक्तेनचेतसा ॥ संसारविरलारण्येविहरास्मिन्नखिद्यसे ॥ ९ ॥ दुःखेमहतिसंप्राप्तेधनबंधुवियोग
गजे ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यविचारंकरुब्रुवत ॥ १० ॥

थाकथ्यतेतथातथाश्रुत्वाआत्मानकल्पयतीत्यात्मकल्पोराजादिस्तेनस्वस्मिन्गतामेरुताकल्पदृक्षतावाप्यनुभूयते कथमन्यथाकाव्याथानुभवचमत्कारास्वादस्तस्यबहुविन्न
लाभमानादिकचक्रवैःस्यादितिभावः ॥ ३१ ॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनःस्वभावएवेत्याशयेनदृष्टातातराण्याह ॥ यथेति ॥ ४३ ॥ एवस्याज्ञाविकल्पैवविकल्पाध्यारोपस्याचं
नत्वचितनतदाप्रशुल्यथपर्यंतकुर्वन्नेवस्थितइत्याह ॥ ततदिति ॥ ५॥ ६॥ सुषुप्तिकालेव्युच्छिन्नमपिकदापिनव्युच्छिन्नम् ॥ तदपिसुखमहमस्वाप्सनकिंचिदवेदिपमित्युःस्थितप्रति
सधानहेत्वविद्यादृष्टिपुष्पत्रयार्चनसद्भावादितिभावः ॥ ७॥ तर्ह्यज्ञानामपितादृशाशिवार्चनसैववास्तीतिकस्त्वतेभ्योविशेषस्तत्राह ॥ यायेति ॥ सावधानत्वविशेषद्व्यर्थः ॥ ८॥
साचसावधानताआसगत्यागएवेतिदर्शयन्नर्चनेदृष्टफलबाहुल्यकीर्तनेनरामप्रवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९॥ त्यक्तस्यासगस्यपुनरनुत्पादेविचारदाढ्यहेतुरित्याह ॥ दुःखेदिति ॥ १०॥

अत एव सकस्यानुसारणेषु ठपकीटस्थावराविज्ञान्यैवैषिष्यमित्याह ॥ सपषट् इति ॥ सर्वकारक ऐहिकानुष्मिकसवक्क्रियासमय ॥ १९ ॥ तस्युपास्थावराणां योनिरपि सपषट् ॥ एवमेव अजाविचतुर्धियजातय सपषट् इत्यर्थः ॥ २ ॥ क्षणप्रतिमायाधिष्ठानु सकल्यक्षणे एव ॥ वासनासौहम्यात्परमाणूपरमाणुपद्विकोशसंश्लेषणपमा संगाः सपितसति ॥ ११ ॥ वर्तमानसर्वदेवतातीतानागतानामपिकमोक्षोप्येत्याह ॥ एवमेवेति ॥ तेषां रुद्रादिविद्युतानाम् ॥ अस्या इति ॥ एवमुक्तस्य परमार्थतत्त्वस्य भावनात्वात् सात्कारात् ॥ २२ ॥ अणलेशमाश्रमपि विद्यालानोपदिष्टुं खलेकस्य कोटि विस्तृतानयो वयस्येत्याह ॥ निमेषेति ॥ २३ ॥ लुटिना प्रच्युता ॥ चित् स्वरूपप्रतिद्विवन्नमतेत्याह ॥ सेति ॥ सत्त्वचित्तेन द्रव्येते अनुभूयत इति स्वरूपा ॥ २४ ॥ अभिमानवद्वापयथापयासगौडिगच्छति तथापि विद्यालविद्योतनकासपरिच्छेदवधिक्यप्रयुक्ता आत्मनः शुद्धता चेत्याह ॥ अस्मिन्निति ॥ २५ ॥ सगतेरसत्यैर्दिव्ये शकालच्छतैरशौ परच्छेदैः परमाशराकपुलिकायता अणुताश्च दृता चालन इति शेषः ॥ परमाणुनेति पाठेन ययोर्चेदं शकालादितयैव जगता सता ॥ संप्रयेययायोसीपुरुष सर्वकारक ॥ ३९ ॥ अनेनैव क्रमेण हकीट संप्रयेतक्षणान् ॥ तस्युपास्येवमेवेह जातयोहि चतुर्विधा ॥ २० ॥ रुद्राद्याऽनृणपर्यन्ता संप्रयेतक्षणप्रति ॥ परमाणूपमा सतितया केचिदणूपमा ॥ २३ ॥ एतएव क्रमसैर्पासति वासतिसर्गके ॥ अस्याः ससारमायाया एव भूतार्थभावानात् ॥ २२ ॥ भेदोपशान्तावभास्यासाद्रवत्युपगत शिवः ॥ निमेषशतमागार्धमात्रमेव पराचिति ॥ २३ ॥ स्वरूपतश्चेच्छ्रुतिता सैपोदत्यनवस्थिति ॥ साक्षरूपा शिलाकाश इव चित्स्वात्मनि स्थिता ॥ २४ ॥ तदनापयवभासात्मन्यशब्देन गीयते ॥ अस्मिन्नौदिते सर्गे महाचिद्योतनं च ॥ २५ ॥ सगतासत्यदिदेशकालांशपरमाणुता ॥ जीवतामागताभूततन्मात्रमवलनारुमान् ॥ २६ ॥ भवत्यगम्यगीवीरुक्तीटदेवासुरादिकम् ॥ यास्मिन्नित्येतेन तदेतद्दृष्टगिवतिष्ठति ॥ २७ ॥ सदसद्भयितं विष्वविष्वगे विष्वकर्मणि ॥ नतदूरेन निकटेनोर्ध्वनाधोनेतेनमे ॥ नपूर्वनापनप्रातर्नसन्नासन्नमध्यमम् ॥ २८ ॥ अनुभवकलनाद्धतेत्यमाताभवति न सर्वविकल्पेन खसत्यु ॥ फलदुरुविप्रवाप्रमाणमालास्थितिमुपयति न वारिणीव वद्धि ॥ २९ ॥ यथापृथमुने प्रोक्तव्यिकल्याणमस्तुते ॥ दिशप्रयामोभिमतमागच्छोत्तिष्ठपार्वति ॥ ३० ॥

परमेष्वायुनालिगोपाधिमात्रस्वापिज्जीवतामागतासनीभूतनम्याभराध्यितवेहैद्वियाद्विचलनाकमातृहोअगम्यवीवीरुसुतावाकीठेदेवासुरादिकवाभवतीतिपरेणाप्यय ॥ ३६ ॥ अत एवददसुसैस्त्रिगविश्वसदसद्गुपितंतिष्ठतीत्याह ॥ यस्मिन्निता २ आधिषेकेनतसर्वाविकृताविपरिच्छेदनिर्मुक्तमेवेत्याह ॥ नतविति ॥ तेत्वंयीयन मेमवीयचन ॥ मध्यमसदसत्य क्षोत्रादिकमनियचनीयम् ॥ २८ ॥ अतएवस्वानुग्रहमाधेयवतधमाननतुलौकिफमामुमानावितभक्तमतद्व्याह ॥ अनुग्रहयति ॥ एवसर्वविकल्पनेत्यवसस्तुअस्यस्वानुग्रहरूपक लनात्स्वप्रकारावैतस्ययुतेविनाअभ्योमाताअनुभवितानभनति ॥ यातुलौकिकीफरस्युरोध्ययद्वारविभावायस्यासकारात्तथाविधाप्रमाणमालासावारिणिवज्जिरिवतग्रस्यि त्रिनोपयति ॥ तत्रपिपुट्टीमाभस्पबाधारित्यर्थ ॥ २९ ॥ अउरेश्वातापारितोवर्यायनीश्वरस्त्रोपविष्टार्थमागिपविषिष्ठमनुश्लोपदेशमुपसङ्ख्येतस्तस्यावित्याह ॥ ययेति ॥ ३० ॥

ततारपुष्टे ॥ ३१॥ पूर्वमेवशमवतामयातस्यश्रीगुरीश्वरस्यानुस्मृतिपूर्वकमेवतदुपदिष्टंनित्यापरोक्षदेवार्चननवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचिधियामयानुष्ठेयत्वेनांगीकृत
तस्याक्तनजहदेवार्चनजिह्वासितचेत्यर्थ ॥ ३२॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेन० पू० द्विचत्वारिंश सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ इहश्रुत्वासंनिराग्यराम स्वात्माशिवाचं
नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकृत्यस्वतत्पठितमवर्णयत ॥ १ ॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यन्तचित्तवृत्तिनिरोधप्रशस्यमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
त्यादिना ॥ परसर्वोक्तम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ १॥ यत्रमायायाअलीक्यमेअलीकोपाधिघटितत्वादलीकेनजीविनअलीकमसदेवजगद्विलोक्यते ॥ २ ॥ तत्रकविकल्पितेनमे
रुत्वेनराजादेर्वर्णनेतयानुभवोदृष्टातइत्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीतिविकल्पेनयेनकविनायस्मिन्राजादौमेवादिविविधभावकल्पनयद्विकल्पस्तेनकाव्यरचनयायाय
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तानीलकंठोसौत्यक्तपुष्पांजलौमयि ॥ ततारपरिवारेणसमंवरकोटरम् ॥ ३३ ॥ तस्मिन्गतेत्रिभुवनधि
पतावुमेशेस्थित्वाक्षणतदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतंनवपवित्रधियामयात्मदेवार्चनंशमवतैवजिह्वासितंतत् ॥ ३२ ॥ ॥ इ०वा०
वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाण० पू० परमात्माभिधानंनमद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एतदुक्तंपरतेनस्वयमे
वचेदयहम् ॥ रामत्वमपिजानीष्यथेदंमवस्थितम् ॥ १ ॥ यत्रालीकमलीकेनकिलालीकविलोक्यते ॥ तस्यांसंसारमायायाकिंस
त्यंकिमसन्मयम् ॥ २ ॥ यथायेनविकल्पेनयद्विकल्पेनकथ्यते ॥ तथतेनात्मकल्पेननगताप्यनुभूयते ॥ ३ ॥ यथाद्रवत्वंपयसि यथास्पं
दोनभस्वति ॥ यथानभसिशून्यत्वंतथासर्गत्वमात्मनि ॥ ४ ॥ ततःप्रभृतिनैवक्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्ययावद्गतव्यग्रःकुर्वन्नहमव
स्थितः ॥ ५ ॥ अनेनार्चाविधानेनमयेमेरामवासराः ॥ अखिन्नेनातिवाह्यंतेव्यवहारपराअपि ॥ ६ ॥ यथाप्राप्तैःक्रियाचारकुसुमैरात्मनो
र्चनम् ॥ व्युच्छिन्नमपिव्युच्छिन्नंनकदाचिदहर्निशम् ॥ ७ ॥ ग्राह्यग्राहकसंबंधेसामान्येभवंदेहिनाम् ॥ योगिनःसावधानत्वंयत्तदर्थ
नमात्मनः ॥ ८ ॥ दृष्ट्यानयारघुपतेसंगमुक्तेनचेतसा ॥ संसारविरलारण्येविहरास्मिन्नस्वियसे ॥ ९ ॥ दुःखेमहतिप्रतिप्रतिधनबंधुवियो
गजे ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यविचारंकरुसुव्रत ॥ १० ॥

थाकथ्यतेतथातथाश्रुत्वाआत्मानकल्पयतीत्यात्मकल्पोराजादिस्तेनस्वस्मिन्नगताभेस्ताकल्पदृक्षतावाप्यनुभूयते कथमन्यथाकाव्याथानुभवचमत्कारास्वादस्तस्यबहुवित्त
लाभमानादिकचकवे स्यादितिभावः ॥ ३॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनस्वभावएवेत्याशयेनदृष्टातारणयाह ॥ यथेति ॥ ४॥ एवंस्वाभाविकस्थैवविकल्पाध्यारोपस्याचं
नत्वचित्ततदाप्रमृत्त्यप्यर्थतकुर्वन्नेवस्थितइत्याह ॥ ततइति ॥ ५॥ ६॥ सुषुप्तिकालेव्युच्छिन्नमपिकदापिनव्युच्छिन्नम् ॥ तदपिसुखमहमत्वाप्सनकिंचिदेदिषमित्युत्थितप्रति
सधानहेत्वविद्यादृत्तिपुष्पत्रयार्चनसद्भावादितिभावः ॥ ७॥ तर्ह्यज्ञानमपितादृशशिवाचनसदैवास्तीतिकस्तवेतेभ्योविशेषस्तत्राह ॥ ग्राह्येति ॥ सावधानत्वविशेषइत्यर्थः ॥ ८॥
साचसावधानताआसगत्यागएवेतिदर्शयन्नचनेदृष्टफलबाहुल्यकीर्तिनेनरामप्रवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९॥ त्यक्तस्यासगस्यपुनरनुत्पादेविचारदाढ्यहेतुरित्याह ॥ १० ॥

मुखसुखे हर्षविपरी ॥ एवमप्याहंशान्तराएव ॥ ११ ॥ प्रथममार्यातिनोयति ॥ स्वम्यसनासीगनुरुपपरिगवतिष्ठ ॥ १२ ॥ अभिचारितरक्ति ॥ १३ ॥ हृन्मिल ताजग
कियास्तर्वातर्नासात्समर्तर्नकिचिनुच्छेद ॥ १४ ॥ यदित्प्रगतसुच्छननिच्छसितसालेखजगदितिपरम तथादशनिपितवधविधियोगेस्वाययषपरिवत्तनद्वनहृपरोकप्रस
किरित्याह ॥ त्वमिति ॥ १५ ॥ १६ ॥ इतिउक्तरीत्याचिरूपेणगच्छकषायस्ये ॥ १७ ॥ उकार्धनस्यपरमकाधायारायस्यापयति ॥ चिदेकतानतामिति ॥ १८ ॥ स्वयसम

सुखदुःखेनकर्तव्येधनवधूदयक्षये ॥ एवंप्रायाएवसर्वावित्यंससारहृष्टय ॥ ११ ॥ जानास्येवर्गतिचित्राविपयाणांप्रमाथिनीम् ॥ य
यायातिययायातियथापरिभवतिष्ठ ॥ १२ ॥ एवमेवप्रवर्तविप्रमाणिबधनानिच ॥ एवमेवावहीयतनिमित्तैरविचारितं ॥ १३ ॥ नतास्त
वनतासांत्वनिर्मलानजगत्क्रिया ॥ इदमित्यजगत्किचिकमुधापरितप्यसे ॥ १४ ॥ त्वमिहासिजगद्रूपचिन्मात्रविततरुते ॥ निजावय
वकादृत्तौक कमाहर्षशोकयो ॥ १५ ॥ तातचिन्मात्ररूपोसिनतेभिन्निमिदजगत् ॥ अतस्त्वक्यकुत्रहेयोपादेयकल्पना ॥ १६ ॥ इतिचि
च्चरुर्वाचल्येविन्मयेजगदुधौ ॥ तरगजालेचांभोधौक रुमोहर्षशोकयो ॥ १७ ॥ चिदेकतानतामेत्यसौपुनीमागत स्थितिम् ॥ अय
प्रमथितरामत्वतुयावस्यात्मकोभव ॥ १८ ॥ सम समसमाभासोमास्वदुरुदारुधी ॥ तिस्रामार्वागतोनित्यपरिपूर्णइवार्णव ॥ १९ ॥ एत
त्वंश्रुतवान्सर्वस्थितस्त्वपरिपूर्णधी ॥ यदिच्छसीतरत्नपुतत्पच्छरघुनदन ॥ २० ॥ यत्पृष्टप्रथमेकल्पेनदयपरिचादय ॥ श्रीरामउवा
च ॥ इदानींसंशयोऽन्यन्विनिवृत्तोंविशेषत ॥ २१ ॥ ज्ञातंज्ञातव्यमखिलजातादृनिरुजिमा ॥ नमुनेस्तिमलंहित्वनचेत्यनचकल्प
नम् ॥ २२ ॥ तदाममामुद्गमानप्रगातमधुनातुत् ॥ कलकआत्मनोर्त्सीतितदज्ञानवशेनया ॥ २३ ॥ आतिरासादिदानींसानिदन्तात्व
यसादत ॥ नजायतेनभियतेनचैवात्माकलकित ॥ २४ ॥ सर्वथखल्विदंद्वक्षमयमित्युदितोरम्यलम् ॥ प्रश्नेभ्य सरायेभ्यश्चवांछितेभ्य
असर्वत ॥ २५ ॥ शुद्धमेनिर्मलंचेतस्त्वष्ट्रायन्नप्रमादिव ॥ सवाचारोपदेशेपुप्राप्तप्रोक्तेपुसाधुभि ॥ २६ ॥ निराकाक्षीस्यितोरम्यत सुमे
रुक्कनकेष्विव ॥ ततदस्त्यस्तियन्नाशानतदस्तियदीप्सितम् ॥ २७ ॥

सर्वेभ्यप्यनिर्मुक्तः ॥ घनेनब्रह्मणासमाऐक्यत्वापन्नाजगदाभासायस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रथमेकस्येविचारारभैराम्यपकरणेत्वयायपृष्टयेभ्या कृतास्तेषुअर्थाकिश्चिद्व
शिष्टचेदस्तिर्हितस्य रेषोदयपृच्छ ॥ २१ ॥ मलयक्षानय ॥ हित्वजीवब्रह्मज्ञेद ॥ कल्पयेतेयेनतत्कल्पनमन ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ब्रह्मिब्रह्ममयब्रह्मविवर्तोवा ॥ वांछि
तेभ्यधनिदन्तमितिरोप ॥ २५ ॥ त्वष्ट्रायभेकारोप्ययमणयमलक्षिततत्त्वसात्सर्वीषविवशुष्ट्रास्वरम् ॥ साधुभि प्रामेभ्यउपगतेभ्यः शिष्येभ्यः प्रोक्तेपुसर्षेयामाचा
राणांसाधनामापुपदेशोनिष्काराक्षी ॥ २६ ॥ चिरलभ्येआरा अनुपदलभ्येदृष्येतिभेद ॥ २७ ॥

मध्यमुपेक्ष्यम् ॥ २८ ॥ रौरवनरकविशेषचापिनद्वेषि ॥ २९ ॥ कणशःपरमाणुशोविभज्यकीर्णानिविक्षिप्मानिविनाशितानीतियावत् ॥ त्रिजगंतियेनतथाविधस्यक्षीरसागरस्यसृति सर्वतोव्याप्तिरिवव्याप्तिर्यस्य ॥ औलोक्षिकमेतत् ॥ अथवाकणशः प्रसृतैर्यशःक्षीरलवैःकीर्णानिसिक्कानित्रिजगति यथाविधामनुवशक्षीरसागरेसृतिर्व्यवहारोयस्यतथाविधिश्चिरसंभूतो रामलक्षणोमदराचलोवोधासृतोत्यच्याकृतार्थः साप्रतविश्रातउपरतभयोत्तदतिरेणान्वयः ॥ ३० ॥ इदजगत्इत्यथ्यादृष्टप्रकारमेवनान्यत्तत्त्वमस्तीति येन मूढेन ज्ञाततस्य हृदिकुसदेहजालेन ज्वलितेव अधिकसतापिनी इदवस्तु इदमवस्तु इतिकलना अलमस्ति हे मुनीश्वर त्वमिति महुक्तार्थस्वानुभवसवादाय पश्येति रेणा

नतदस्ति यदादेयं ह्यंमध्यं चराचरे ॥ इदं हेयमुपादेयमिदं सदिदमप्यसत् ॥ २८ ॥ इति चिंता भ्रमः शांतो निपुणं परमो मुने ॥ न स्वर्गमभिवांछामि द्वेषि वापिन रौरवम् ॥ २९ ॥ आत्मन्येव हितिष्ठाभिर्मंदराद्रिवाभ्रमः ॥ कणशः कीर्णानित्रिजगत्क्षीरसागरसंस्थितिः ॥ ३० ॥ विश्रांतश्चिरसंभूतो निभ्रमो राममंदरः ॥ अवस्ति यदा मिदं वस्तु पश्येति कलनास्यलम् ॥ ३१ ॥ तद्वदितस्य कुसुदेहजालेन ज्वलित अधिकम् ॥ इदमित्थं जगदिति ज्ञातं येन मुनीश्वर ॥ ३२ ॥ स यत्र याति कार्पण्यं जगतस्तन्न लभ्यते ॥ विचित्रा कुलकल्लोलाज्जडान्ति विविजितात् ॥ ३३ ॥ त्वत्प्रसादेन भगवंस्तीर्णाः स्मोभवसागरात् ॥ संपदामवधिर्ज्ञातो हृष्टः सीमांत आपदाम् ॥ ३४ ॥ सर्वसारेष्व्यदीनाः स्मः पूर्णाः स्मः परमेश्वर ॥ यथावभेद्यामपरैर्दलिताशामतंगजम् ॥ संसारसागरे सम्यग्गवीरतामागतं मनः ॥ ३५ ॥ परिगलितविकल्पतामुपतं प्रगलितवांछमदीनसारसत्त्वम् ॥ त्रिजगति यदतिप्रसन्नरूपं प्रमुदितमंतर्ननुत्तमं मनो मे ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विश्रांतिवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

नव्यः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सतादृशमूढपुरुषोयत्रयस्त्रिधनादिविषयेकार्पण्ययाति जगतः सबोधितद्वस्तुतत्त्वदृशानलभ्यतेऽस्माभिरिति शेषः ॥ यतोवयविचित्राअशनायादिलक्षणा आकुला कल्लोलाः षडूर्मयोयस्मिस्तथाविधाच्छुद्धिचिदाकारवृत्तिविर्जिताज्जडा इव सागराच्चत्प्रसादेन तीर्णाः स्मदतिरेणान्वयः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सर्वसारभूमानंदविषयेऽपि नित्यलब्धत्वादीनाः स्मः ॥ अस्मन्मनः संसारलक्षणे समरे दलितः आशामतंगजो येन तथाविधं सत्परैरभेदां सम्यग्गवीरतां ययौ ॥ ३५ ॥ पूर्णीमनः स्थितिमेव वर्णयन्नुपसहरति ॥ परिगलितेति ॥ अदीनसारमकार्पण्यदृढसत्त्वस्यैर्यस्य ॥ त्रिजगति प्रसिद्धा निपुणं चंद्रक्षीरसागरशरदाकाशादीन्यानि प्रसन्नरूपाणि तान्यतिक्रान्तमतिप्रसन्नरूपम् ॥ सापेक्षसमासश्छादसः ॥ अंतः प्रमुदितमतएवानुत्तममेमनः स्थितमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

दशसगस्योपायाबाधाल्यागदय-पुन ॥ यन क्षयातगुठुणाक्षानदाब्धार्थमीरिता ॥ १ ॥ रामेणस्वस्यतस्त्वथोथविश्रीवीर्णितायामपितत्परिपाकात्प्रान्कप्रच्युतिर्मात्रुविति
 शितानिस्मात्स्युणादाब्धयसिक्कीलपरपराभिषिब्जिभ्यमुक्तलक्षणभूताभानुक्तसाधनपरपरामेवप्रतिष्ठापयिष्यप्रभीबसिष्ठःअगुक्तेयथाभाम्भ्यध्वद्गोपप्रभोगादिलक्षणेशिवा
 वनेपि सर्वाभारिदोयेषधूयनाप्रिखादतादृत्तित्यायेनयभादृद्धिसपरानिष्टाद्विषसर्केरवर्जनाक्षोगस्यानर्थहेतुत्वाच्चस्यादेवपुनजननाथनर्थदत्त्याशार्कावारयन्दाह ॥ केवलेन
 ति ॥ केवलेनरामारिहेतेमअतएवअसगमेनकन्तुत्वाभिमानलक्षणक्रियासगमशूरयेन ॥ १ ॥ ननुविषयाणांनुष्टिजनकत्वनियमात्कथंतेपुरागस्तुक्तशक्यदत्त्याशक्याह ॥
 ययेति ॥ प्रामिसृणातिरिक्तयूत्तरकालयोस्तेषुनुष्टिहेतुत्वव्यभिचारान्नायनियमइतिभावः ॥ २ ॥ अतएवचिरानर्थेक्षणिकसुखेक्षासगोपिनयुक्तदत्त्याह ॥ बाधेति ॥ वी

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ केवलेर्नेद्विचै सार्द्धवर्त्तमानार्थवर्त्तिना ॥ असगमेनमनसायत्करोपिनतत्कृतम् ॥ १ ॥ यथाप्रामिसृणेष्वेवस्तुप्रय
 मेतुष्टयेतया ॥ नप्राप्त्येकक्षणादूर्ध्वमितिकोनानुभूतवान् ॥ २ ॥ बांछाकालेययावस्तुनुष्टयेनान्यदातया ॥ तस्मात्क्षणसुखेसंकिंचालो
 यभ्रान्तिनेतर ॥ ३ ॥ बांछाकालेतुष्टयेयत्तत्रवांछेवकारणम् ॥ तुष्टिस्त्वनुष्टिपर्यन्तातस्माद्वांछापरित्यज ॥ ४ ॥ यदितत्पदमामोसिकदा
 चित्कालपर्ययात् ॥ तदहंभावानारूपेनमकथ्यंत्वयापुन ॥ ५ ॥ आत्मज्ञानाचलस्याग्नेरामविश्रांतवानसि ॥ अहंभावमहाश्वअनेनपुन
 पातमहसि ॥ ६ ॥ यत्स्मृतानतसदृष्टमत्वमेरुशिर स्थिते ॥ पुनर्गर्भानुकारात् पातालपतनकुत ॥ ७ ॥ दृश्यतेतेस्वभावोयममतासत्य
 तामय ॥ मन्येक्षणीविक्लभोसिजातोसिहतकालिक ॥ ८ ॥ स्वभावसस्यितोरामइत्यावेदयतीवमे ॥ सौम्यपूर्णार्णवप्रस्थासमतानि
 र्मलातव ॥ ९ ॥ आशायानुनिराशत्वमभावयातुभावनम् ॥ अभनस्त्वमनोयातुतवासगेनजीवत ॥ १० ॥ योर्थावस्तुदृशयासितस्यां
 तस्यामवस्थितम् ॥ सत्तासामान्यरूपेणब्रह्मद्विहितम् ॥ ११ ॥

छापरेलामोलक्ष्यते ॥ १ ॥ यदावस्तुछात्रकमः क्षणिकोपिबांछानिरोध-सुखहेतुसदाआत्यंतिकबांछोच्छेदोन्निराशयानदहेतुरित्यर्थोदागतम् ॥ तथाषवांछेक्षानर्थइत्याशयेना
 ह ॥ बांछाकालेइति ॥ तुष्टिरानंद-अनुष्टितुष्टिचिरोपिबांछेवपर्यन्तोविच्छेदोयस्यास्तथाविधा ॥ ४ ॥ ननुपुणानवपदभ्रामोहतस्मैमसंपुनर्विषयबांछात्यागोपेवरास्तेकिमयस्त
 भाह ॥ यदीति ॥ पुन-कालांतरेप्यहंभावपेकनिकजननमाश्रुवितितत्त्ववस्थितिदाब्धार्थ-पुनरुपपन्नइत्यर्थः ॥ ५ ॥ सत्यपिदाब्धेपुनर्मज्जनानाशक्यतेतथाह ॥ यदिति ॥ यय
 स्मादेतोः ॥ गर्भोभासुकुक्षिगत-पिबस्तमनुष्टयकरोमिजभाषानर्थमितिगर्भानुकारोद्भावस्तस्मात्सुखेण-पाताले ॥ दृढीभूतज्ञानस्यावयवविधानार्थवीजोच्छेदित्वादितिभाव
 ॥ ७ ॥ अथेयामुपकाराप-वामयेपदुर्लभकलज्ञाननष्टमितिप्रयासयतद्विधिर्लभेत्तस्मिन्नेवेत्याशयेनाह ॥ दृश्यतइति ॥ कालिकाअविद्या ॥ ८ ॥ नतजननसगस्तेमजीव

नलातमननादिदाढ्यात् ॥ १२ ॥ इदानींनिर्वासनत्वस्यस्थानुभवगम्यलक्षणमाह ॥ यत्रेति ॥ वस्तुभोगसुखम् ॥ यथागतंप्रारब्धोपनीतदुस्वमपि ॥ १३ ॥ खवत्तआ
काशवत् ॥ १४ ॥ अभव्यंदुःखाद्यपित्रिषुद्व्योकीकारेणालतयाअनुभव ॥ तेनतस्यप्रतिकूलताशाम्यतीतिभावः ॥ १५ ॥ दुस्वादौप्रातिकूल्यविकल्पनमनःकृतमितितदेववाभु
शुद्धोक्तयुक्त्यानिरोद्धव्यमित्याशयेनाह ॥ चित्तेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ अज्ञानमेववाग्रथत्तिद्वारानर्थनिदानमितितदेवज्ञानदाढ्येननिरसनीयमित्याह ॥ भौर्व्येति ॥ १८ ॥ चित्तोन्मे
यनिमेषाभ्यामितियदुक्तदृष्टातेनस्फुटयति ॥ यथेत्यादिना ॥ यथास्वमाकाशवातस्यरजसाचसगात्स्पदाच्चमलिनचलनादिस्यभाववेदनसंपन्नतथाचितश्चलक्षणारस्पदा
चैत्यतयाइदमनर्थजातमुपस्थितमित्यर्थः ॥ १९ ॥ उक्तैर्येअन्वयव्यतिरेकौदर्शयति ॥ दृश्येतिद्वाभ्याम् ॥ नानाच्छिद्रप्रविष्टसौरालोककुड्यसवयजाचित्रवर्णधीरिव ॥ २० ॥

अज्ञातात्मानिबद्धोसिविज्ञातात्मानबध्यसे ॥ रामत्वंस्वात्मानात्मानंबोधयस्वबलादतः ॥ १२ ॥ यत्रनस्वदेतवस्तुस्वदेतवचयथागतम् ॥
अवाप्तनत्वंतद्विद्विदसाम्यमाकाशकोमलम् ॥ १३ ॥ वासनारहितैरंतरिंद्वियैरहरक्रियाः ॥ नविक्रियामवाप्नोषिखवत्क्षोभशतैरपि
॥ १४ ॥ ज्ञाताज्ञानंतथाज्ञेयंत्रयमेकतयात्मनि ॥ शांतात्मानुभवाभव्यंनभूयोभवभागसि ॥ १५ ॥ चित्तोन्मेषनिमेषाभ्यांसंसारप्रल
योदयौ ॥ वासनाप्राणसंरोधादनिमेषंमनःकुरु ॥ १६ ॥ प्राणोन्मेषनिमेषाभ्यांसंस्तुतेःप्रलयोदयौ ॥ तमभ्यासप्रयोगाभ्यामुन्मेषरहि
तंकुरु ॥ १७ ॥ मौर्ख्योन्मेषनिमेषाभ्यांकर्मणांप्रलयोदयौ ॥ तद्विलीनंकुरुबलाद्गुरुशास्त्रार्थसंयमैः ॥ १८ ॥ यथावातरजःसंगस्पंदारखं
भाववेदनम् ॥ तथाचितश्चेत्यतयास्पंदोदिदमुपस्थितम् ॥ १९ ॥ हृष्यदर्शनसंबंधस्पंदेनेयंजगद्गतिः ॥ स्फुरत्यालोककुड्यादिसंगजा
वर्णधीरिव ॥ २० ॥ हृष्यदर्शनसंबंधस्पंदोभावेनजायते ॥ वेदनाभवदाभासाचित्रपुंसांमिवाशये ॥ २१ ॥ चित्तस्पंदोत्थतामायातद
भावेविलीयते ॥ पयःस्पंदोत्थितावीचिस्रदभावेविनश्यति ॥ २२ ॥ त्यागेनवासनांशस्यबोधाद्वाप्राणरोधनात् ॥ चित्तेनिस्पंदतांयाते
कुतःस्पंदस्यसंभवः ॥ २३ ॥ अस्मिंस्पर्शमात्रेणयातिचित्तमचित्तताम् ॥ प्राणानांवा निरोधेनतदेवचपरंपदम् ॥ २४ ॥ हृष्यदर्शनसंबं
धेयत्सुखंपारमार्थिकम् ॥ तदंतैकांतसंवित्याब्रह्मदृष्ट्यामनःक्षयः ॥ २५ ॥ यत्रनाभ्युदितंचित्तंतत्तत्सुखमकृत्रिमम् ॥ नस्वर्गादौसंभव
तिमरौहिमगृहंयथा ॥ २६ ॥

तिमरौहिमगृहं यथा ॥ २६ ॥
भवति तिग्मवज्रगन्तदाभासा ॥ यथा चित्रलिखितपुसामाशये हृदि भावनैव न जायते तद्वत् ॥ २१ ॥ २२ ॥
स्पदस्य कौटस्थच्युतिरूपस्य ॥ २३ ॥ सूर्ये च शब्दः ॥ २४ ॥ बोधाद्वा इति मध्यमोपायमुक्तविट्ठणोति ॥ दृश्येति ॥ विषयेन्द्रियसंबधेयस्तुखप्रसिद्धतत्परमार्थतो ब्रह्मसुखमेव ॥ एतस्यैवानदस्यान्यानि भूतानि मात्रामपजीवति तिष्ठते ॥ अतस्तस्यातः परमावधिर्मानुषानदमारभ्योत्तरोत्तरशतगुणोत्कर्षेण श्रुत्यादर्शितो यतो वाचो निर्वर्तते अप्राप्य मनसा सह आनन्दब्रह्मणो विद्वान्ब्रह्मैवेति कदाचनेति तदेकतन्मात्रपूर्णता तत्संविच्छिन्ना रूपया ब्रह्मलक्ष्यमनःक्षणः सिद्धातीत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्तत्सुखब्रह्मसुखतच्च स्वर्गादिभोगभूमौ न संभवति ॥ तत्र चित्तस्य कामासूयादिकलुषत्वादित्यर्थः ॥ हिमशिशिरजलतस्य गृहसरः ॥ २६ ॥

नरायणं नृपमगम्यारणुर्नैकगम्यमित्यथ ॥ ७ ॥ चित्तस्योन्नोनाश ॥ योनोदुर्वोधाश्रूतिवशादेवचित्तवेदिताचित्तसद्भाषयतीतिबोधेनतुभ्यतिर्नरयतीत्युक्तश्चित्तनाशइति
नार ॥ वात रुन्नित्रेरेगलयत् ॥ तेनदुर्वोधेना ॥ ८ ॥ मनुस्मानिनामपिप्यबह्वारदरानाच्चित्तमस्मेवतत्कथज्ञानेननष्ट सत्त्वनष्टत्वयोयुगपदेकप्रविरोधात्तन्नाह ॥ विषमनाममपीति ॥
॥ १० ॥ नाशना यदन्धायित्वमन्त्रद्वयग्यारप्रभाक् ॥ १० ॥ भोतिपीजस्यमेवचित्तस्यचित्तनासावाधेनप्रविलीयतइत्यर्थः ॥ घटादिनाशोपिकपालाद्यात्मनापरिशेषदर्शना
न्त्रद्वयगनाग कथ्यसिदुण्येत्याहानाभावइति ॥ ३१ ॥ यस्तुबोधेत्यात्रलोकस्थितोराभाप्रवाधकत्वप्रसिद्धेरपिनसत्याशवाधकत्वप्रसक्तिरित्याह ॥ अवस्तेवेति ॥ चि
त्तमिदंनराभाधिकृत्यात्मनोविवर्तइतिशेषः ॥ ३२ ॥ तर्हिर्कीर्तव्यमुक्तचित्तस्यप्यह्वारक्षमाशवाधकत्वमेवनेत्याह ॥ चित्तमिति ॥ विह्वारसमाधिसाक्षात्कारपर्यवर्तना
चित्तोपशमजस्कारमवाप्यवचमामुखम् ॥ इयतिशयनिर्मुक्तंनोदेतिनचशाम्यति ॥ २७ ॥ बोधाद्ववतिचित्तोन्नोदुर्वोधाच्चित्तवेदि
ता ॥ बालवेतालवत्तेनमोहश्रीघनतांगता ॥ २८ ॥ विषमानमपित्येतच्चित्तबोधाद्विलीयते ॥ सठप्यसठिवाभातितार्बहेमीकृतयथा
॥ २९ ॥ इव्यचित्तनचित्ताख्यज्ञचित्तमत्त्वमुच्यते ॥ नामार्यान्त्यभाक्चित्तगोधात्ताधसुवर्णवत् ॥ ३० ॥ नसमवतिचित्तत्वंतेनतत्प्रवि
लीयते ॥ अमशाम्यतियोधेननाभावोविद्यतेतत ॥ ३१ ॥ अवस्तेवविकल्पाल्मचित्तादिशशृंगवत् ॥ सर्वतदात्मनस्तस्मात्तद्विबो
धाद्विलीयते ॥ ३२ ॥ चित्तमत्त्वसमायानकिचिक्कालंजगत्स्थितो ॥ विहृत्यतुयांवस्यायांतुयातीतमवत्यत ॥ ३३ ॥ ब्रह्मेवभूरिभुवन
अमविअमोर्षेरित्यन्वितंममनेकतर्कमेव ॥ मवात्मसंभवतिनंतरदुर्गकिंचिच्चादिकचनहठीविहिसन्निवेश ॥ ३४ ॥ ॥ इ०
वा० वा० ट० मो० नि० प० चित्तसत्तामूचननामचतुश्चत्वारिंशसर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अत्रेमा
मत्रयोधायविस्मयाह्लासकारिणीम् ॥ अपूर्वाचैवसंक्षेपाद्रामरम्याकर्यागृणु ॥ १ ॥ योजनानांसहस्राणिविपुलंविमलसुंदरम् ॥ युगे
रप्यजरद्रूपमस्तिविल्वफलमहत् ॥ २ ॥ अविनाशरसाधारमुधामधुरसारवत् ॥ पुराणमपिबालेंदुदलमार्दवसुंदरम् ॥ ३ ॥
नरस्मान्बालवीक्रियाभ्यन्त्रिविद्यालगतगणितानुबन्ति ॥ भिदेकैकव्याविश्रुतुयातीतावस्थैवतस्यास्तथीतिशाय ॥ ३३ ॥ तनुयतीतब्रह्मयावज्ज्ञाततावच्चि
मन्नमदादिबिध्यापेरणस्थितंसत्त्वकमवतिनचित्तादिकनामकिंचिविरहस्ततरमलीतिज्ञानभाषेणतन्म्याश्रमात्रपरिशेषचित्तोदयुक्तएवेत्याशयेनाह ॥ ब्रह्मेवेति ॥ यथा
नरेवभारपरिक्रान्तियामारोपनवाप्यादिसन्निवेशलघासमावेशोद्वेकनास्तितद्व्यत्यक्तमस्यअच्छिद्रचिदेकरसचनेब्रह्मण्यपिजगदसमावेशोद्वेकनालीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ॥ इ
तिर्योशमिष्टम० नात्ययकारोनिर्वाण० दू० यन्मृधत्वारिरासग ॥ ३४ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ स्नानदरसत्पूर्णप्रिजगत्कल्पमास्पदम् ॥ इहविल्वकलत्वेनपरब्रह्मोपबण्यते ॥ १ ॥
रुपादिन्याप्यताम्याम् ॥ १ ॥ नर्गर्गमद्वयजगद्रूपमावोयस्य ॥ २ ॥ तुयेवतुधादेक्षायाचाअतिभुरसारवत् ॥ बालेंदोर्दुकरायाप्यतिदिनमुपवीयभाभानिह्लानीवया
कलात्मानीवभावेनतद्वयनमुक्त्वास्तीत्यानुदरम् ॥ ३ ॥

भुवनव्यूहमध्यगतमहामेरुरिवमेढीभूतम् ॥ मंदराद्रिरिवाचलंदृढम् ॥ ४ ॥ प्रागुक्तं सहस्रपदमसंख्यपरमिव्याचष्टे ॥ योजनेति ॥ जगतः स्थितेर्विधारणस्य नियमनस्य च मूलम् ॥ ५ ॥ हरतिवहति ॥ राजिकासूक्ष्मसर्पपास्तत्कणानापद्धतेः पक्तेः ॥ ६ ॥ षड्सः षड्विद्रियभोग्यब्रह्मलोकांतमुखलवः प्रसिद्धोवा ॥ ७ ॥ तेन तादृशरसयुक्तेनापि पाकेन यत्पातपतनसमेति ॥ तर्हि किं स्वस्थान एव जीर्यति नेत्याह ॥ सदैवेति ॥ ८ ॥ जरठाश्चिरायुषः ॥ ९ ॥ १० ॥ विततमतिविस्तीर्णयत्स्थौल्यबृहत्तातच्छालिनः ॥ ११ ॥ समस्तेषु फलेषु पुरुषार्थेषु च सारस्य श्रेष्ठस्याः अष्टिवीजनास्ति ॥ १२ ॥ शिलाया अतः प्रदेश इव नीरघो घनः ॥ विज्ञानघन एवेति श्रुतेः ॥ स्वदमानेन्दुविबवत्स्वसंविदा मृत्निमिवास्वाद्यनिरतिशयानन्द

व्यूहमध्यमहामेरुं मंदराद्रिरिवाचलम् ॥ महाकल्यांतवात्याया अपिवैरचा लितम् ॥ ४ ॥ योजनायुतकोटीनां कोटिलक्षशतैरपि ॥ वैपुल्येनापरिच्छेद्यं मूलमाद्यं जगत्स्थितेः ॥ ५ ॥ यस्य बिल्वफलस्योच्चैर्ब्रह्मांडानि समीपतः ॥ हरंति लीलां शैलाधाराजिकाकणपद्धतेः ॥ ६ ॥ स्यंदमानरसापूरां स्वाद्वीरसचमत्कृतिम् ॥ यस्यातिशेतेनोकाश्चिदपिराघवषड्रसः ॥ ७ ॥ न कदाचन पाकेन पानं तेन समेतियत् ॥ सदैव पक्कमप्यंगजरसायन्नवाध्यते ॥ ८ ॥ ब्रह्मविष्णुर्वद्रुद्राद्याजरठाः केचिदेव न ॥ यस्योत्पत्तिं विजानंति मूलं वाहंतमेव च ॥ ९ ॥ अहंशं कुरुक्षस्य त्वदृष्टकुसुमाकृतेः ॥ अस्तं भूमूलशाखस्य फलस्य महाकृतेः ॥ १० ॥ एकपिंडघनाकारविततस्यौल्यशालिनः ॥ यस्योत्पत्तिविकारादिपरिणामो न दृश्यते ॥ ११ ॥ समस्तफलसारस्य फलस्य महाकृतेः ॥ नमज्जानाप्तिविततो निर्विकारो निरंजनः ॥ १२ ॥ शिलांतरिवनीरंध्रः स्यंदमानेन्दुविबवत् ॥ रसं स्वसंविदा स्वाद्यं स्यंदमान इवानृतम् ॥ १३ ॥ कोशस्सकलसौख्यानां शीतलालोककारकः ॥ शैलाभो मृतपिंडाभो मज्जा आत्मफलस्थितेः ॥ १४ ॥ तस्मात्परममज्जा तु यासौ स्वात्मचमत्कृतिः ॥ अनंतरक्षितो नित्यमनन्यः श्रीफलंगतः ॥ १५ ॥ स्वसंनिवेशवैचित्र्यमन्यत्वफलतांगताम् ॥ अत्यजं त्यातया तन्व्यास्थूलयाप्यतिबालया ॥ १६ ॥

रसं स्यंदमानः ॥ १३ ॥ कोश इति ॥ एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवतीति श्रुतेः ॥ आत्मनो मानुषानंदादि हरण्यगर्भानंदांतकर्मफलस्थितेर्मज्जासारः ॥ १४ ॥ तस्माद्वैरण्यगर्भानंदफलादपि परमस्यान्यक्तस्य मज्जा ॥ अनतेन त्रिविधपरिच्छेदशून्यस्वभावेनैरक्षितः ॥ स्वात्मकमेव श्रीफलवित्वगतः स चानन्यः अद्वय एवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ अनन्यत्वे मेवोपपादयितुं च मत्कृतिपदस्वारस्य प्रकटयति ॥ स्वसंनिवेशेत्यादिना ॥ यतस्तया स्वात्मचमत्कृत्या स्वाभ्यस्तस्यान्यत्वस्य भेदजातस्य फलता परमप्रयोजनतांगतचिदेकरसमज्जारूपपारमार्थिकस्वसंनिवेशवैलक्षण्यमत्यजत्वेव भेदादि स्वयमुत्पाद्यभाविमिति परेणान्वयः ॥ प्रकारांतरैरपि तस्याश्वमत्कृतित्वोपपादनाय तन्व्येत्यादिविरुद्धविशेषणानि ॥ अणोरणीयत्वात्तन्व्या महतो महीयत्वात्स्थूलया चिरतनत्वेऽपि दृढ्यादिविकाराभावादतिबालया ॥ १६ ॥

ऊर्जमपारपरितथापारपर्यता व्योमलीलाव्योमाकारासरोजिनीकमलिनीसरस्तीवाइयमेवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ क्रिया कर्मार्ण्येवपरितो ग्राहायस्याम् ॥ तरंगावतरलामासत्वावलीयस्याम् ॥ सर्ग प्रजोत्पादनतल्लक्षणे आवर्तनाविधानेकार्येतिष्ठतीति तत्स्थामूर्तिभूतपरशयस्याम् ॥ ३१ ॥ इयत्तयाप्राण्यायु परिमाणेनप्रसरिणीविस्तृता तेजोभिरम्यादित्यचद्रादिभि केसरिणी ॥ व्योमैवपकजंयस्यास्तथाविधाकालनलिनीइयमेव ॥ ३२ ॥ इतिवर्णितप्रकाराः सर्वेसानिजमज्जाचमल्लतिरेव ॥ एवप्रकारैरेव्यष्टिसमष्टि सकल्पसन्निवेशस्यानःकृतसंस्थितिः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ बिल्वाख्यायिकासमाप्यस्वरूपेणैवचितवर्णयन्नुपसहरति ॥ एकेति ॥ एकत्वसंख्याया अपिद्वैतापादकत्वान्नैकालिका

इयंचताराकिंजल्कब्रह्माणवतटस्थिता ॥ अपारापारपर्यताव्योमलीलासरोजिनी ॥ ३० ॥ इयंक्रियापरिग्राहातरंगतरलावली ॥ सर्गावर्तविधानस्थभूरिभूतपरंपरा ॥ ३१ ॥ इयत्तयाप्रसरिणीक्षणकल्पादिपल्लवा ॥ तेजःकेसरिणीकालनलिनीव्योमपंकजा ॥ ३२ ॥ इमाभावविकारादद्याजराभृतिविषूचिकाः ॥ विधाविद्याविलासादद्याइमाःशास्त्रार्थदृष्टयः ॥ ३३ ॥ इतिसातस्यबिल्वस्यनिजमज्जाचमल्लतिः ॥ संकल्पसन्निवेशांतरैवैवकृतसंस्थितिः ॥ ३४ ॥ शांतास्वस्थानिरावासौम्याभावनयोञ्जिता ॥ कर्तृत्वमप्यकर्तृत्वंकृत्वाकृतेवसंस्थिता ॥ ३५ ॥ एषैकैकविविधेवविभाव्यमानानैकालिकानविधाननुसैवसैव ॥ सत्यास्थितासकलशांतिसमैकरूपा सर्वात्मिकातिमहतीचितिरूपशक्तिः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० बिल्वोपास्थानेपंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ भगवन्सर्वसारज्ञत्वयैपाविल्वरूपिणी ॥ महाचिद्धनसत्तेहकथितेतिमतिर्मम ॥ १ ॥ चिन्मज्जारूपमखिलमहतादीदमाततम् ॥ नमनागपिभेदोस्तिहृतैक्यकलनात्मकः ॥ २ ॥ ॥ श्रोवसिष्ठउवाच ॥ यथाब्रह्मांडकूडमांडमज्जामेवार्दिंसंस्थितिः ॥ तथाचिद्विल्वमज्जेयंब्रह्मांडादिजगत्स्थितिः ॥ ३ ॥

नापिविविधाकिंतुसैवएकत्वसैवैका ॥ वीक्षयासजातीयविजातीयनिवृत्तिर्वा ॥ सकलस्यद्वैतविकल्पस्यशांत्यात्मैकरूपा ॥ अनेनस्वगतभेदस्यापिव्यावृत्तिः ॥ अतिमहती ब्रह्मशब्दलक्ष्याचितिरूपाशक्तिरेवेत्यव्युत्पादितेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० पंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ इह शिल्पिनोदृष्टपद्मिनीखड्गमहितम् ॥ शिलोदरमिवब्रह्मप्रपचाभासमीर्यते ॥ १ ॥ श्रीरामःस्वस्यबिल्वाख्यानतात्पर्यबोधंदर्शयति ॥ भगवन्निनिद्वाभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ नाहतादिमात्रचिद्विल्वमज्जाकिंतुब्रह्मांडादिसर्वमपीतिनिस्सकोचबोध्यमित्याशयेनवसिष्ठउवाच ॥ यथेत्यादिना ॥ ३ ॥

चिद्विलस्यमञ्जोत्प्लुतः अतः श्रेयासावयवानां रसघन परिणामविरोधद्वैतिकस्य चिद्वैतिभारयति ॥ सृष्टिरिति ॥ यथाचित्स्वस्वर्परमज्ञाया आधारलघासृष्टिलक्षणमज्ञाया आ-
धयाया साधारण्यवपरस्थानीयस्याप्यत्यसम्भवेतदतः परिणामरूपाय मज्ञास्यान् मध्वसर्वगस्यास्याचिदात्मनः प्रकारार्थेनैकदेशेन वा परिणामित्वे विनाशो दुर्भारः ॥ न चैतन्निरवयवे
मय्येति भ्रेशः परिणामो वा स भवतीति न मज्जाशब्दः परिणामपरदत्ययः ॥ ३ ॥ तर्हि कर्परद्वैतिष्वेव भल्लक्षणचमत्कारपरद्वैत्याशयेनाह ॥ चित्तेरिति ॥ शिलांति शिल्पिमेन क-
ल्पिनपयावनसन्निवेशवदित्यर्थः ॥ ५ ॥ दृष्टान्तविषयीतु ब्रह्मशिलाप्यायिकाप्रतीतिः ॥ अयेति ॥ १॥ ७ ॥ मनःकल्पनानामानत्यावर्तनानि ॥ ८ ॥ उपनिगूढानि सः श्लिष्टानि ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ दृष्टवैपरीत्येनाविमेन कल्पनसम्भवादाह ॥ कर्णिकेति ॥ कर्णिकाजालेषु मूलानियेयाय ॥ इतराणि कानि चिद्वैतमूलानि च ॥ ११ ॥ शस्त्रा पद्ममुकुटवत्सन्निवेशिनः ॥

सृष्टिचिद्विलस्यमज्ञास्यास्वाधारान्यत्वसम्भवे ॥ विनाशः सर्वगस्यास्य न चैतत्सम्भवत्यलम् ॥ ४ ॥ चित्तेर्मरीचवीजस्य जगदास्याचमत्क-
रति ॥ स्थितासौ पुनसौम्यान्तः शिलातः सन्निवेशवत् ॥ ५ ॥ अत्रेभामिदुवदनचित्राविस्मयकारिणीम् ॥ वर्ण्यमानामयारम्यामन्यामा-
स्यायिकान्शृणु ॥ ६ ॥ श्लिङ्गास्पष्टाष्टदुस्पष्टां महाविस्तारशालिनीं ॥ निविडानित्यमक्षुब्धा क्वचिदस्ति महाशिला ॥ ७ ॥ तस्यामतः प्र-
फुट्टानि पद्मानि सुग्रहान्यपि ॥ सरस्यामिव रम्यागितान्यनन्तानि सति वै ॥ ८ ॥ अन्योन्यप्रोतपत्राणि मिमियो विघटितानि च ॥ मिथश्चोपनि-
गूढानि गूढानि प्रकटानि च ॥ ९ ॥ अधोमुखान्यध्वंमुखान्यपि पितर्यङ्मुखानि च ॥ मिमियो मिलितमूलानि मिमि प्रोतमुखान्यपि ॥ १० ॥ क-
र्णिकाजालमूलानि मूलान्तः कर्णिकानि च ॥ ऊर्ध्वमूलान्यधोमूलान्यमूलानीतराणि च ॥ ११ ॥ तपां च निकटं ति शखा शतसहस्रशः ॥
चक्रौपाश्च महाकारा पद्मवत्सन्निवेशिनः ॥ १२ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सत्यमेतन्मया दृष्टातादृशी सा महाशिला ॥ शालग्रामे हरेर्धा-
मिविद्यते परिवारिणी ॥ १३ ॥ श्रीवत्सिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमेतद्विजानासि दृष्टवानसि तां शिलाम् ॥ यो यश्च तत्र वै प्राणः समस्ताह गन-
तरः ॥ १४ ॥ मया त्वियमपूर्वैर्विशिलेह कथिता तव ॥ यस्यामतर्महाकुक्षीः सर्वमस्ति च नास्ति च ॥ १५ ॥

चक्रौपास्तु विकसितपद्मवत्सन्निवेशे शिन इत्यथाद्वयते ॥ १२ ॥ स्वयतीर्थयाचार्या शालग्रामक्षेत्रे दृष्टां शिलागुणवाक्यास्वरगुराभ सैवाभगवता जगत्कल्पनासिद्धिं ब्रह्मदृष्टां
मतेनोरादत्तेति मय्यमानाह ॥ सत्यमेतदिति ॥ परिवारिणी पद्मवत्सन्तलनपरिहृता ॥ १३ ॥ दृष्टान्तदार्ष्टिकसम्भवेत्यस्य भुद्धयन्तु मोदमानो बसिष्ठ आह ॥ एवमेतदि-
ति ॥ तद्विद्वान्भूनां शिलादृष्टवानसीति विजानासि यश्च तद्दृष्टार्ष्टिकभूतश्च बाला यो यादृशस्वभावा ॥ अनतरो निरवकाशश्चिह्नः समन्त्राणस्यापि प्राणो निरतिशयानवक-
पस्यन्तस्मिन् विषये दृष्टवानसीति विजानासि ॥ १४ ॥ मया तु न त्वदृष्टा शिलादृष्टान्तत्वेनाभिप्रेता किं त्वपूर्वा ब्रह्मैव शिलात्वेन परिकल्प्यन्निव्यमिवोपम्यसेति उपपत्तिरित्यात्मन्य-
विषयारेपिनोपेयविषयवत्त्वादप्यारयेनाह ॥ मया त्विति ॥ १५ ॥

चिदात्मनि गौण्या शिलाशब्दप्रयोगनिमित्तान्गुणान्दर्शयति ॥ घनत्वेति ॥ आदिपदादभेद्यत्वेकरसत्कूटस्थत्वादिपरिग्रहः ॥ १६ ॥ अपिशब्दाभ्यां सूचितो विरोधो मायया परिहर्तव्यः ॥ १७ ॥ जगदेवमया तत्र पद्मवनत्वेनोद्धोक्षितमित्याह ॥ अस्यामेवेति ॥ तच्च जगदन्यदिव भातमपि वस्तुनानान्यतश्चिदात्मकचवानिकतुमायैवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तेषां च निकटे सति शखाः शतसहस्रशदितियदुक्ततात्पर्यमाह ॥ शखेति ॥ लोक्यत इति लोकाचिन्नाल्लिख्यते शिल्पमन कल्पनया यथा तथा भूतभव्यसर्वजगत् तत्र शालभजिका वस्तु तो यथा वास्तवीव अस्तीति परेणान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ आदत्ते लीकरोति तथा एषाचिदपि घना एका एकापि दत्तास्वीकरोतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्स्वरूपादभिन्नोपिवपुर्मयं परिच्छिन्नाकारद्वभातीत्यर्थः ॥ सुषुप्तावस्थया टक्छेदात्मानं निव्यक्तयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सतोः शिला मरिचयोर्नोदेति नास्तमाया तितथेत्यर्थः ॥ पुरध्यासुचिर्त्रायास्त्रि

चिच्छिलैषामयोक्तयेत्यामं तजगति वै ॥ घनत्वैकाल्मकत्वादिवशादेव शिलैव चित् ॥ १६ ॥ अप्यत्यंतघनां गायाः सुनीरंध्राकृतेरपि ॥ विद्यते तजगद्गंधर्वोद्भवी विपुलानिलः ॥ १७ ॥ द्यौः क्षमावायुराकाशं पर्वताः सरितो दिशः ॥ संतितस्यां शिलायां च सुषिरं नमनागपि ॥ १८ ॥ अस्यामेव घनां गाल्मजगत्पद्मं विजृंभते ॥ एतस्माद्दस्तुतो नान्यदन्यच्छुद्धाल्मकंचवा ॥ १९ ॥ शंखपद्मादिकं लोकां पाषाणैर्लिख्यते यथा ॥ भूतं भवद्भविष्यच्च शिलायां शालभंजिका ॥ २० ॥ तथा स्तितत्र तत्सर्वसंस्थानं वस्तुतो यथा ॥ उपलांतः सन्निवेशो नानात्माप्येकपिंडताम् ॥ २१ ॥ यथा दत्ते तथैषा चिपिंडाकारैः किकां घनाम् ॥ २२ ॥ तथा पद्मः शिलाकोशादभिन्नस्तद्वपुर्मयः ॥ २३ ॥ तथा सर्गश्चिरोरूपादभिन्नोपिवपुर्मयः ॥ सुषुप्तावस्थया चक्रपद्मलेखाः शिलोदरे ॥ २४ ॥ यथा स्थिताश्चिरेतस्तथेयं जगदावली ॥ शिलांतः पद्मलेखाली मरिचांतश्च मल्लतिः ॥ २५ ॥ नोदेति नास्तमाया तियथा सर्गस्तथा चित्तौ ॥ यथा पुरंध्यां मर्योतर्मज्जावा बिल्वगायथा ॥ २६ ॥ तथानंतविकाराढ्या चित्तौ ब्रह्मांडमंडली ॥ विकारादितदेवेति मुधैवोक्तिरनर्थिका ॥ २७ ॥ तत्तां समुपयात्या शुजलं बिंदुरिवां भ्रसि ॥ अनंतत्वाच्चिरेतद्विकारादिचित्तेरिति ॥ २८ ॥ उक्त्या संपद्यते यच्च तल्लयेन विलीयते ॥ ब्रह्मैवेदं विकारादिविकाराद्यर्थवर्जितम् ॥ २९ ॥ वर्जनवर्जनार्थस्य ब्रह्मैवानंततावशान् ॥ ब्रह्मस्थितं विकारादिब्रह्मैवोत्पादितं क्रमात् ॥ ३० ॥

यामतर्मनसि मर्यस्तत्कांतः सदैवास्ति ॥ २५ ॥ यदा विकारिणां ब्रह्मांडानां चिन्मात्रत्वतदा तद्विकारभुवनशरीरादिभेदानां चिन्मात्रत्वमर्थसिद्धिमिति दुक्तरिथं शून्यत्वान्मुधानि फलैव ॥ २६ ॥ कुतोर्थशून्या तत्राह ॥ तत्तामिति ॥ यत एतद्विकारादि आशु ब्रह्मांडानां चिन्मात्रता दर्शनं क्षण एव तत्तां चिन्मात्रतां समुपयाति न पृथगु मात्रमप्यवशिष्यत इति हेतोः ॥ २७ ॥ कवि वर्णितं गंधर्वनगरं वै चित्र्य वदुक्तिमात्रसिद्धत्वादपि तस्य प्रत्येतृचिन्मात्रत्वमित्याह ॥ उक्त्येति ॥ स भूरिति व्याहृत् भुवनमसृजत एतद्विप्रजापतिदेवानसृजत असृयमिति मनुष्यानि ददति पितृनित्यादिश्रुत्या भुवनानां भुवनमलयेन लयोप्युहः ॥ २८ ॥ विकाराद्यर्थवर्जनमपि न वस्तुस्वरमित्याह ॥ वर्जनेति ॥ २९ ॥

पुण्यफलपथितस्वकार्यार्थजवत्सर्वधर्मास्तानुदासितदशमादौपसर्वविधेवेत्याह ॥ १० ॥ अकुराद्विषयपूषविकारोपप्रवर्तनीविषयमनिवाधउत्तरकालकाहारावा
 पसुवादिपति ॥ ११ ॥ द्वैतस्यैकत्वकल्पनाधीनकल्पनत्वाद्यक्त्यपि तत्त्वित्वाप्यपेक्षितत्वमित्याह ॥ एकत्वमिति ॥ एतयोर्षीजतत्कार्ययो ॥ अन्यप्रवधिद्वयतिरिक्तआत्मकस्यना
 तर्पणीनामिति ॥ तद्विद्वत्पुनरुक्तविधिपरिदृशकात्म्यत्वात्प्रार्थनसंगतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ तदेवमुदयभूषणैरुक्तयोऽयमिति ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ मज्जाविमित्वेद्वेतिरोप ॥ १४ ॥ एक
 प्रानन्दमिसिद्धमगदूषेणदुरपते ॥ सुषुप्तकशिरिप्तिवासनाभाभम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ जगत्कतुर्जीविष्वरूपं तदीयकतुल्यादिजगद्विजगद्विचिद्विद्वेव ॥ मयाभावाभाविभावितोभावा
 अन्नान्यार्थमिदंविद्विद्वद्व्याप्तं भसासम्भम् ॥ यीर्जपुष्पफलांतस्यंयीजांतनान्यदात्मकम् ॥ १७ ॥ यादृशीयीजसत्तासाभवतीयात्ययो
 त्तरम् ॥ चिद्वन्चिद्वन्नकदाचिच्चिद्वन्मनमिद्वयम् ॥ १८ ॥ एकत्वमेतयोर्द्वित्वमेकाभावेद्वयोऽस्यति ॥ जगद्वन्मभवोद्धतिर्नकदाचिद्वन्दीदृशम्
 ॥ १९ ॥ चिद्वन्चिद्वन्नकदाचिच्चिद्वन्मनमिद्वयम् ॥ २० ॥ तयात्रैलोक्यवलितव्रक्षेमितिहस्यते ॥ एतच्छिडांतरजादिययानित्यसुपुप्तकम्
 या ॥ रेखोपरैस्त्वावलितार्यैकापीवरीशिला ॥ २१ ॥ तयात्रैलोक्यवलितव्रक्षेमितिहस्यते ॥ एतच्छिडांतरजादिययानित्यसुपुप्तकम्
 ॥ २२ ॥ नात्ममैतिनचोदंतितायाहताजगद्वन्ति ॥ यथाशिलांतर्लैस्त्वादिभिद्येतेनशिलांतरात् ॥ २३ ॥ तत्सारत्वाजगत्कठंकटत्वादिजगच्चि
 ति ॥ यथाशिलांतराजानांस्मदास्पदमवाभावा ॥ २४ ॥ विषयत्वनगच्छतिक्तराजगतस्मया ॥ नेदंकटाचिक्त्रियतेनकदाचननस्यति
 ॥ २५ ॥ अद्विवत्सवोच्छासविलासावेदनात्मकम् ॥ यथायत्रयदाकारतयातत्रतदेवहि ॥ २६ ॥ ब्रह्मसत्तात्मकं सर्वसुपुप्तस्यमिवस्यति
 म् ॥ भूरिभावविकाराद्वयोयंजगदुरुभ्रम् ॥ सुषुप्तमेवतद्विद्विशिलांतपकजादिवत् ॥ २७ ॥ नित्यंसुषुप्तपदमेवजगद्विलास सम्यक्
 प्रशान्तममचिद्वन्नखालकत्वान् ॥ पद्मा शिलांतरिवसर्गदशास्त्वसाराहृष्टानदेहमुपर्यांतिकदाचिदेव ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायुपुनि पू शिलाकोगोपदेशोनामपट्टचत्वारिंश मर्गं ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥

दहन्त्वशिलाख्यानात्पर्यमुपवर्ण्यते ॥ मथूराडरसेवर्हवर्णसंस्थानभेदवत् ॥ १ ॥ बिल्वट्टतवशादचिद्रूपमेवतदंतर्धीजमज्जादीनामिवस्वगतभेदेनतत्रतत्समसत्ताकसर्गोद्भवश्चा
 चोक्तद्वितीयात्यर्थमोभाभूदितितत्तात्पर्यवर्णयति ॥ चित्तत्त्वस्येति ॥ चिद्रूपतत्त्वयावस्वस्वरूपप्रतिसंधानशून्यतावेदवसर्गर्गर्गमिथियोतनायाचनफलदृष्टातः ॥ सर्गश्च
 तप्रसिद्धस्वापादपरः स्वापः स्वमएवयुगवत्सरादिक्रमात्स्वसत्ताकल्पितसन्निवेशेनप्रवृत्तौनचित्तमसत्ताकः स्वगतभेदस्यर्थः ॥ १ ॥ तर्हि किंचित्तत्त्वादन्यएवसर्ग एतदपिदुर्वच
 मित्याह ॥ देशेति ॥ २ ॥ तर्हि किमसदेवेदसर्गादितदपिदुर्वचमित्याह ॥ समस्तेति ॥ समस्तानाशब्दानादर्थानातद्वासनानातत्समुक्तसंकल्पविकल्पादिकलनानाचित्रेदितुरवस्था
 त्रयेष्वेकात्मत्वात्सत्यत्वेअत्यतासत्तेनवेदनादर्शनादित्यर्थः ॥ ३ ॥ तस्माच्चिदधीनप्रातिभासिकानुक्रमैवचिन्त्याशयैर्नवफलत्वेनोत्प्रेक्षणमित्याह ॥ फलस्येति ॥ अनानातथाना

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ चित्तत्त्वस्यफलस्येवचित्तः स्वापापरक्रमात् ॥ ससत्तासन्निवेशेनयः ससर्गइतिस्थितः ॥ १ ॥ देशकालक्रियादीनाम
 पितन्मयरूपतः ॥ इदमन्यदिदंचान्यदितिनानोपपद्यते ॥ २ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थवासनाकलनाविदः ॥ एकात्मत्वादसंचेदमितिसंकथ्यते
 कथम् ॥ ३ ॥ फलस्यांतःसंनिवेशोनामानुक्रमतोयथा ॥ चित्तः स्वसत्ताघनतानानानास्थितातथा ॥ ४ ॥ अनानैवापिनानैवक्षुब्धेवाक्षु
 भितैवच ॥ यथाफलांतःस्वासत्ताचिदंतःसिद्धयस्तथा ॥ ५ ॥ जगन्नगरमादर्शचित्तः स्वंप्रतिबिंबितम् ॥ कचतीवाकचदपिशिलांतःसंनि
 वेशवत् ॥ ६ ॥ परमेचिन्मणौसंतिजगत्कोटिशतान्यपि ॥ चिंतामणावनंतानिफलानीवापितान्यलम् ॥ ७ ॥ चित्समुद्रकएवेदंतदंगो
 ल्कीर्णमाततम् ॥ जगन्मौक्तिकमाभातितदंशमयमन्यवत् ॥ ८ ॥ अहोरात्रंविकरयन्वेदनावेदनान्यलम् ॥ चिदादित्यः स्थितोभास्वाञ्ज
 गद्व्याणिदर्शयन् ॥ ९ ॥

नाचभूलास्थिता ॥ ४ ॥ तत्रानानात्वाद्यंशएवप्राथम्याद्वास्तवद्वित्याह ॥ अनानैवेति ॥ क्षुब्धविक्रमेव ॥ सिद्धय सन्निवेशनिष्पत्तयः ॥ ५ ॥ शिलाख्यानस्यतात्पर्यदर्शय
 ति ॥ जगदिति ॥ शिलांतःसन्निवेशवज्जगदितियदुक्ततस्याप्यादर्शेप्रतिबिंबितनगरमिवचित्तस्वरूपमेवअकचदपिकचतीत्यर्थेतात्पर्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ मायिकानतराक्तम
 त्वाद्वाचितामणौचित्तकमनोरथफलानीवचितिसर्वजगदस्तीतितत्तात्पर्यवर्णनीयमित्याह ॥ परमेदिति ॥ अपितानीतिश्रुतिपुअरनाभिनिदर्शनोपन्यासादिभिभावः ॥ ७ ॥ क
 ल्पितविकाराशाशिवानेमुक्ताशुक्तिसपुटकेमुक्तानामिववाचितिजगत्स्थितौतात्पर्यमित्याह ॥ चित्समुद्रकइतितादेतद्वर्णउत्कीर्णमिवतदगोल्कीर्णम् ॥ तदेवाह ॥ तदशमय
 मिति ॥ ८ ॥ आदित्यः स्वस्वरूपाविर्भावितोभावात्मकमहोरात्रविभागमिवचिन्मणिशिलापिस्ववेदनावेदनात्मकजगद्व्यप्रकाशनाप्रकाशनेस्यात्मनिकरोतीत्यर्थेवातत्तात्प
 र्यमित्याह ॥ अहोरात्रमिति ॥ विकरयन्विकलयन्विकुर्वन्नितियावत् ॥ ९ ॥

[illegible]

रारिा कोटामपद्रवत्वात्स्परोतया अस्तं दमपि विदुनस्य आतरस्पदतद्देवत्यं ॥ १६ ॥ तर्हितप्रपद्यादे शिलायत्यत्विष्यजागतराखपद्यादेविश्वस्ययताकुतो न विभाष्यतेतथा
इ ॥ विच्छिन्नेति ॥ अतम्यपस्तदबोधादिशेषः ॥ अतएव तत्तथा बुध्यत्वेत्याह ॥ जगदिति ॥ १७ ॥ दृष्टतीकृतशिलायनोपि परमार्यदृष्ट्या विच्छिन्नोवरमेव सपन्नमित्या
इ ॥ महाशिलेति ॥ अतएव तदप्रशिक्ष्ययत्नसद्वषणापिरध्वानिसभायभाषिणास्तीत्याशयेन विनिर्दिष्ट ॥ अरभ्यदति ॥ सन्निवेशवन्निध्यासन्निवेशेन भासत इत्यथ ॥ १८ ॥ य
था रात्कालस्तपति अमृदुत्तमोम द्गुरतीति कालात्यक्यारेवसूर्यसोमयोर्बतरेदकल्पनया क्रियाकारकावेनध्यपदेशालया ब्रह्मजगज्जकारायातिजगत्वात्मना स्फुरतीति च
म्यपदेश इत्याह ॥ तपतीति ॥ सौम्योनयनाम् ॥ १९ ॥ एवंप्रज्जालात्मना अगमिन्यनष्टमित्यास्थितमिनिषाडयेक्षितुशक्यमित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ वासनाभाप्ररूपत्वात्सु
यमाभम् ॥ यथाशिलाज्जबज्जालानित्यमसच्छिलात्मनानित्यमसद्विष्यय ॥ २० ॥

चिदात्मनासस्वेजगद्ब्रह्मशब्दार्थोर्भेदोनास्तीत्याह ॥ नानयोरिति ॥ २१ ॥ एषाजगताम् ॥ २२ ॥ मेवादिस्थूलतमोपिपदार्थस्तत्त्वदृशाआलोकनाच्छुद्धमस्यौल्यादिधर्मकब्रह्मैव भवति यथाकारकाद्यबुक्केवलपयोभवतितद्वत् ॥ अतोवाहिस्तृणगुल्मादेर्ब्रह्माढातस्य अतश्चित्तोद्दिश्यगर्भातस्यापिचजगतः परमयद्विवोत्तरोत्तरसुक्ष्मतमभूतसूक्ष्माव्याकृताक्षराततद्विभागोनातेयद्रूपपरिशिष्यतेतदेव परविदुर्ब्रह्मविदइतिपरेणान्वयः ॥ २३ ॥ स्थूलस्यविमर्शसूक्ष्ममात्रत्वेयुक्तिमाह ॥ तत्समूहइति ॥ पचीकृतसपचीकृतसमूहः अपचीकृतभूतानितुचित्तमेवेत्येवकमेणवोऽव्याप्त्यर्थः ॥ २४ ॥ सौक्ष्म्येसत्सारत्वादेवतत्स्थौल्येपिसत्यतरत्वलक्षणसारतरताप्रपचेपामैरेरनुभूयतइत्याह ॥ यत्सौक्ष्म्येपीति ॥ अतएवाप्परमाणुगतरसशक्तेः स्थूलजलेइद्वियगोचरेतवघटादौब्रह्मसत्तायास्तद्गोचरेत्याह ॥ यथेति ॥ २५ ॥ पायसीस्थूलजलनिष्ठासतीयो

नानयोर्विद्यतेभेदस्तरुपादपयोरिव ॥ यानीमानिजगतीह नान्यत्तानिचिदाकृतेः ॥ २१ ॥ भावाभावादिनास्येषांतस्याइवकदाचन ॥ ब्रह्मैवजगदाभासंमरुतापोयथाजलम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मैवालोकनाच्छुद्धंभवत्यंबुयथातपः ॥ मेवादिस्तृणगुल्मादेश्चित्तादेर्जगतोपिच ॥ २३ ॥ परमांबुविभागेनयद्रूपंतत्परंविदुः ॥ तत्समूहस्तदेवोच्चैश्चित्तंमेरुलणादिकम् ॥ २४ ॥ यत्सौक्ष्म्यमिहिसारात्मस्यौल्येसारतरं हितम् ॥ यथारसात्मिकाशक्तिः परमाणुतयानघ ॥ २५ ॥ स्थिताजगत्पदार्थेषुपायसीब्रह्मतातथा ॥ रसशक्तिर्यथानातृणगुल्मलतां भ्रसाम् ॥ २६ ॥ तथानानातयोदेति सैवासैवेवब्रह्मता ॥ यैपारूपविलासानामालोकपरमाणुता ॥ २७ ॥ गुणगुण्यर्थसत्तात्मरूपिण्या सांपरात्मता ॥ चित्तिचित्तेस्तिमेवादि तदभिव्यंजनात्मनि ॥ २८ ॥ पिच्छपक्षौघकाठिन्यंमयूरान्डरसेयथा ॥ चित्तितत्त्वेस्तिनानातातदभिव्यंजनात्मनि ॥ २९ ॥ विचित्रपिच्छिकापुंजोमयूरान्डरसेयथा ॥ यथानानात्मिकेत्येववर्त्यंडरसवर्हिते ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्यादृष्टेतेतथाब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ सनानातोऽप्यनानातोऽयंयंडरसवर्हिणः ॥ ३१ ॥

म्येतिशेषः ॥ स्थूलवैचित्र्येणसत्तावांतरसामान्यात्मनासत्तवैचित्र्येयतादृशादृष्टांतः कल्प्याइत्याशयेनाह ॥ रसशक्तिरित्यादिना ॥ २६ ॥ रूपविलासानानीलपीतादिरूपवैचित्र्याणामालोकपरमाणुतासूक्ष्मतमरूपसामान्यंयथातथेत्यनुषज्यते ॥ २७ ॥ परात्मताब्रह्मसत्तापिआसांधटादिव्यक्तीनांगुणिगुणरूपावातरवैजात्यार्थसत्तात्मरूपिणीभवतीतिशेषः ॥ आविर्भावदृशायाकार्यात्मनाकारणमेवास्तीतिवाचित्तिरोभावदृशायामपिकारणात्मनाकार्यमप्यस्येवेत्येतदपिदृष्टानोपपादयति ॥ चितीति ॥ सर्वथातिरोभावेमायाशबलचित्तिअर्धतिरोभावेचित्तेमेवादिस्थूलकार्यजातमस्ति यथापिच्छानिपक्षौघा.काठिन्यचमयूरान्डरसेसंतिनद्वदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्याभेददृष्ट्या ॥ तथाचतत्रकल्पितभेदोयथानवास्तवाभेदविरोधीतद्वद्भापीत्याह ॥ सनानातइति ॥ अडेरसरूपोवर्हिणोमयूरः ॥ ३१ ॥

न । आदिनात्मकेवमलअलुययात्रादधास्तवजगद्विचयमसयाद्वेताद्वितात्मकम् ॥ यथासद्वतो सत्तासमतायामवस्थितिस्तथातन्त्रिरूप
 वारंरस्य ॥ १२ ॥ मनुषियम्यपरिहारायसत्तासमतायामेवावस्थानमितिकुतः आभासमाभतापतिलक्षणशुभ्यत्वविनैपम्यपरिहाराशक्त्या ॥ यतद्वति ॥ रूपतत्त्व
 भास्यमदुल्लुपययसन्ननयस्य निष्ठम् ॥ आभावस्यापिसदधीननिरूपणत्वात् ॥ नभायवपरमलीवविद्धि ॥ तस्यथाद्वयत्वान्नानानालकभिन्नाभिन्नस्वभाविदजगदुपनस
 त्तरोयस्यनन्तस्रवमनुपपन्नम् ॥ नअर्थस्यनराब्दस्यबहुव्रीहि ॥ १३ ॥ एवमनुपपन्नस्यापिकर्षहरसद्वतिर्नैविकरस्यनेयमित्याशयेनाह ॥ विजगद्विति ॥ यथाजगद्विचि
 रात्मकंनचमनुगतथापाईणिरसोनुगत यथाचिन्तयेजगदलंनितथासेवर्हीतिपरयेत्यर्थ ॥ १४ ॥ उपभोक्तमर्थरूपकेणकीकृत्यदोषान्मेवेनिरस्यति ॥ नानेति ॥ नाना
 विधपदार्थचमलक्षणे पिच्छे पूर्णाआप्राप्तचिदेवजगत्सुक्षणमयूरोरस्यरस ॥ तत्रभासमानजगम्ययूरूपनुअमयूरूपसत्तालक्षणपदत्तमार्थवस्तुविद्धि तत्रचभेद कृतोली
 स्य ॥ १५ ॥ इतिर्मीनासिद्धन० तात्पर्यमकारोनि० पू० समचत्वारिंश सग ॥ ४० ॥ यस्तत्तास्तूनिहोस्यानिप्रतिविधित्तकस्थिते ॥ तत्सिद्धि
 जैद्वेतेतन्मात्मातयावजगद्धुम ॥ यथासद्वतो सत्तासमतायामवस्थिति ॥ ३२ ॥ यतस्सद्वतो रूपभावस्यविविद्धितपरम् ॥ नाना
 नानातात्मकमिदत्वनुभूतनसंभवम् ॥ ३३ ॥ विजगद्वलनपस्यद्विहरसवर्हिणम् ॥ यथाजगद्विचिन्तत्त्वचित्तस्वेयजगत्तथा ॥ नाना
 नानात्मकचमयूरुहरसोयया ॥ ३४ ॥ नानापदार्थभ्रमपिच्छपूर्णजगन्मयूरुहरसश्चिदाया ॥ मयूररूपत्वमयूरमंत सत्तापद्विविद्धि
 कुतोस्तिभेद ॥ ३५ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चिह्नोपदेशोनामसमचत्वारिंश सर्ग ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 यत्रानुदितरूपालमसर्वमस्मीदमाततम् ॥ मयूरद्वयधीर्जेतस्तद्वहतादिगादिष ॥ १ ॥ यत्रनाभ्युदितकिञ्चित्तत्रसर्वचविद्यते ॥ तदत्राप्य
 गिरा स्वगस्तुखसारेणविविचति ॥ २ ॥ तथाचमुनयोदिवागणा सिद्धामहपय ॥ आस्वादयंत स्वरूपसदानुरूपदेस्यता ॥ ३ ॥ एतेयेस्तब्ध
 नयनदृष्टोनिर्निमेपिण ॥ तेदस्सदर्शनासगस्सदत्यागेष्यवस्थिता ॥ ४ ॥

रानइपनब्रह्मनिष्ठप्यवर्णयति ॥ १ ॥ मयूररसद्वतात्तिरोभूतजगद्विचिन्तत्त्वचित्तसंभलितबीजरात्मवभ्याकृतमेवतत्त्वतत परशुद्धमस्तीतिध्यायोद्देमाभूवितितद्विधा
 ननिर्दिशयमानरूपनिष्ठप्यपरिचाययितुम्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथेति ॥ बीजअहअतर्मयूरद्वयवर्णितमतरद्वताविर्दिर्गादिविद्यद्विषसर्वजमयप्रशुद्धेकालप्रयेव्यनुवि
 त्तरूपालअनुलन्तस्वरूपमेवास्ति तरेषोक्तदृष्टांततात्ययविषयोनरावलमित्यर्थः ॥ १ ॥ यत्रपरमार्थत किञ्चिन्नाभ्युदिततत्रैवसर्वजगद्विचययाविद्यतेतदेवाप्राप्तिभेदेपिअगि
 राअगानोरमभूत माणःसत्त्वमादिदैवामिकसुखसारेणचित्तवृत्तिभेदेनविचित्रभोगाकारतथास्तद्विकमुकुरादौचद्वयविविचति ॥ तथाचविषयसुखानुभवकालात्तद्विषयुतनिरति
 शयानरंसद्वानोभूमेयइत्यय ॥ २ ॥ सर्वसाधारण्येनतस्सद्वावेअनुमानममाणमुक्तासिद्धयामनुभवममाणमप्याह ॥ तथाचेति ॥ स्वरूपस्यात्मभूतभूमानरम् ॥ ३ ॥ सर्वेपिपुनो
 नानुभूयनद्विचिदेवयशनासनाद्याणस्सवस्तुविशेषावतिपुद्गल ॥ अतएवतदुभयपरिहारायनासायनिष्ठदृष्टयःप्राणनिरोधपराभ्ययोनिनोदस्यतइत्याह ॥ एतेइति ॥ स्तब्धे
 नयनेनोत्कृष्टदीप्तवर्णयेवाह ॥ ४ ॥

इदं त्वनारुढषष्ठादिभूमिकाना आरुढषष्ठसप्तमभूमिकास्तुव्यवहरंतोपि समाहितै पूर्वभूमिकागैस्तुन्यमासुखंमदैवास्वादयतीत्याह ॥ नास्थिताइति ॥ कर्मसुव्यवहारैषु स्थि-
तानामपियेषषष्ठादिभूमिकागतानावास्तव्यस्यताभावानास्थितार्थस्यताः सविस्तेवथसव यत्यागलक्षणसमाधौस्थितायेषां प्राणोमनश्चनस्पद-
ने तेचचित्तचेत्यसमासगयोस्त्यागोयस्मिस्तथाविधेभूमानदपदेन्यतयास्थिताइतिसार्धद्वयस्यार्थः ॥ ५॥ ६ ॥ षष्ठादिभूमिकागताअतर्ज्ज्वाकाराखड्गदन्तिधारास्पदात्तेनाशेनिर-
तिशयानदास्वादनलक्षणपरमपुरुषार्थयथाससाधयतितथैवबाहिश्चित्तचेत्यादिस्यदाद्यवहारसस्थितिमपिकुर्वति यथाजगदीश्वरोत्त. सदैवस्वरूपानदप्रतिष्ठोपिबहिर्माययाजग-
द्यावस्थापालयतितद्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेषाव्यवहारेदृशेषुबाह्यविषयेषुदर्शनानाबुद्धिदृष्टीनांसगमेक्षिपुट्यामप्यभिव्यक्तो निरतिशयानदास्मातद्धादयत्येवेतिसर्वोपिव्यवहारः सुख-
रूपएव ॥ यथाऐद्वोरक्षिमस्तस्तरूपल्लवमत. प्रविश्यद्धादयतितद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतः स्वरूपसुखवतुतेषासुतरानिर्विक्षेपमित्यत्रापिदृष्टान्तमाह ॥ विव नित्यातरालि

नास्थिताभावनायेषांस्थितानामपिकर्मसु ॥ संविस्संवेद्यसंधस्यं दयागेचयेस्थिताः ॥ ५ ॥ प्राणेनस्पंदतेयेषांचित्रस्यवपुषामिव ॥
सनोनस्पंदतेयेषांचित्रस्यवपुषामिव ॥ ६ ॥ चित्तचेत्यसमासंगत्यागेतेस्वपदेस्थिताः ॥ स्पंदात्संसाधयंत्यर्थेनाशेनेश्वरोयथा ॥ ७ ॥
तथैवचित्तचेत्यादिस्पंदाकुर्वतिसंस्थितिम् ॥ यथाह्लादयतिस्वच्छं प्रहृवंरिभ्रैरदवः ॥ ८ ॥ तथात्माह्लादयत्यंतर्हृश्यदर्शनसंगमे ॥ विबाहू-
रंप्रयातस्यभित्तावपतितस्यच ॥ ९ ॥ यदिदोस्तेजसोरूपंतद्रूपं शुद्धसंविदः ॥ नदृश्यंनोपदेशार्हनात्यासन्नंनदूरगम् ॥ १० ॥ केवलानुभ-
वप्राप्यं चिद्रूपं शुद्धमात्मनः ॥ नदेहोनेद्रियप्राणौनचित्तंनचवासना ॥ ११ ॥ नजीवोनपिचस्यंदोनसंविदो नैवजगत् ॥ नसन्दासन्नम-
ध्यंचशून्याशून्यंनचैवहि ॥ १२ ॥ नदेशकालवस्वादितदेवास्तिनचेतरत् ॥ एतैः सर्वैर्विनिर्मुक्तं हृदिकोशशतेनच ॥ १३ ॥ यत्रैतत्स्पंदते
हस्यंतत्तदात्मपदंभवेत् ॥ यच्चनाद्यंनकल्यांतंनवस्वाद्यनिलादिभिः ॥ १४ ॥ इहचामुत्रसद्रूपादन्यथाभवतिक्वचित् ॥ जायंतेचधियंते
चदेहकुंभाः सहस्रशः ॥ १५ ॥

कस्यशुद्धनज. स्थस्येदोस्तेजसश्चद्रिकायायद्रूपतदेवपरमात्मनोनिर्विक्षेपाह्लादरूपतैरनुभूयतइत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेवदेहादिसर्वोपाधिनिर्मुक्तमात्मनस्तत्त्वमित्याह ॥ नदेह-
इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ देशकालवस्तुनिर्हृष्यत्रिविधपरिच्छेदादिनाब्रह्मैवास्ति ॥ एतदेवादिभिः ॥ शतशब्दान्यपर. ॥ भूतमाविदेहकोशानाह्लादिवीसनात्मनास्थिता-
नामानत्याह ॥ १३ ॥ एवकोशशतेनहृदित्तेयत्रयस्मिन्सति एतद्वृथयामिर्भावितरोभावादिनास्पंदतेतत्सन्नात्रमेवात्मपदंभवेत्समावितमित्यर्थः ॥ एवकार्यकारणविलक्षण-
तत्सभावनीयमित्याह ॥ यच्चेति ॥ यद्वत्तआद्यमहाकल्यादिकालेभवमव्याकृताख्यकारणम् ॥ तथाकल्यातप्राकृतादिप्रलयरूपचन ॥ सर्गकालेपिदृष्टेहृतस्मिन्लोकेअमुत्र
परलोकेवाअनिलादिभिः शोषणदहनछेदनभेदनादिविकारैः कचित्सद्रूपादन्यथानभवतीतिसविकारवस्तुअदिपदाल्पद्विकाराश्वयन्नभवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननुदेहादिविकारैस्तद-
नुगनसद्रूपस्यापिविकार किनस्यात्तत्राह ॥ जायंतेचेति ॥ १५ ॥

तर्हि करहरिपथगतिरस्येति ॥ १६ ॥ विष्णुः कुरुतः पुष्टिदयाभ्युपगमयति ॥ १७ ॥ अतएव व्यसहस्रपिनिधिं कारालमर्शनाभित्यमुत्तात्स्वरूप
लिततया ॥ मन्त्रलपनीति ॥ प्रज्वलत्स्वराज्योपगमय्यबहोपुत्रीप्यमान ॥ १८ ॥ १९ ॥ हृगगकालादिसर्वजगद्वृत्तत्वात् तदृष्टादृष्टतत्त्ववर्किसूयोपि चमणसंभवति न
वममनीत्यर्थः ॥ यतस्तत्त्वस्तु सममपि यमस्वरूपं च सिसिरेवमामानसीतिसमगएव ॥ अतएव स ब्रह्माप्येतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २० ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकारानिवो
णनकरण ० १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ब्रह्मणि जगत्तु परिशेषाद्विवर्त्तत्वेव सिद्धमितितल्लक्षणेन दर्शयति ॥ समस्येति ॥ विकृतिरन्यथाभावः ॥ स भ्रमविवर्त्तम् ॥ तथाचाद्यतयोः समेतदसंस्पर्शिवैषम्यप्रतिभासो विवर्त्त इति तल्लक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ तदसंस्पर्शदर्शयति ॥ न स वेद्यमिति ॥ ६ ॥ मध्ये विकारासंस्पर्शः कथञ्ज्ञायत इति चेदाद्यतयोस्तदसंस्पर्शस्वभावावधारणादेव लिगादित्याह ॥ यादृगिति ॥ ७ ॥ आत्मनस्तु प्रकाशस्वाभाव्येन समतासर्वानुभवसिद्धा अनात्मभावश्च तस्यात्यतासाव्यदित्याह ॥ आत्माविति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्सकाशैकरसे ब्रह्मणि तद्वि

समस्याद्यंतयोर्धैयं हृथ्यते विकृतिः क्षणात् ॥ संविदः संभ्रमं विद्धि नाविकारेऽस्ति विक्रिया ॥ ५ ॥ न संवेद्यं न संवित्तिस्तत्र ब्रह्मणि विद्यते ॥ तद्वृक्षशब्दकथितं निःसंबंधं चिदात्मवत् ॥ ६ ॥ यादृगाद्यंतयोर्वस्तुतादृगेव तदुच्यते ॥ मध्ये यस्य यदन्यत्वं तदवोधाद्विजृम्भितम् ॥ ७ ॥ आत्मात्वाद्यंतमध्येषु समः सर्वत्र सर्वदा ॥ स्वमप्यन्यत्वमायाति नात्मतत्वं कदाचन ॥ ८ ॥ अरूपत्वात्तथैकत्वान्मित्यत्वादयमीश्वरः ॥ वशं भावविकाराणां न कदाचन गच्छति ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ विद्यमाने सदैकस्मिन् ब्रह्मण्येकांतनिर्मले ॥ संविद्धमस्वरूपाया अविद्यायाः का आगमः ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदं सर्वमासीदस्ति भविष्यति ॥ निर्विकारमनाद्यंतं नाविद्यास्तीति निश्चयः ॥ ११ ॥ यस्तु ब्रह्मेति शब्देन वाच्य उवाच कयोः क्रमः ॥ तत्रापि नान्यताभावमुपदेष्टुं क्रमो ह्यसौ ॥ १२ ॥ त्वमहं जगदाशाश्वद्यौर्भूत्वाप्यनलादिवा ॥ ब्रह्मात्रमनाद्यंतं नाविद्यास्ति मनागपि ॥ १३ ॥ नाभैवेदमविद्येति भ्रममात्रमसद्विदुः ॥ न विद्यते यासासत्या कीदृशमभवेत्किल ॥ १४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ उपशमप्रकरणे ह्यस्तने तु त्वये रितम् ॥ अविद्येयं तथैतच्छिवाच विचार्यत इति प्रभो ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतावं तमबुद्धस्त्वमभूः कालं रघूदह ॥ कल्पिताभिः किलैताभिर्बोधितोऽसि स्वयुक्तिभिः ॥ १६ ॥ अविद्येयमयं जीव इत्यादिकलनाक्रमः ॥ अप्रबुद्धप्रबोधाय कल्पितो वाग्विदांवरैः ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धं मनो यावत्तावदेव भ्रमं विना ॥ न प्रबोधमुपायाति तदा क्रोशशतैरपि ॥ १८ ॥

रुद्धस्वभावाया अविद्यायाः कथप्रसक्तियेन तत्र जगद्विवर्त्तः स्यादिति प्रबुद्धदृशारामः शक्ते ॥ विद्यमाने इति ॥ १० ॥ न प्रबुद्धदृशा अविद्यासद्भावब्रूमः किं त्वबुद्धव्युत्पादनाय कल्पनयेत्याशयेनोत्तरमाह ॥ ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ सर्वपूर्णम् ॥ ११ ॥ न अन्यतायाभावसद्भाववदाम किंतु पदेष्टुमसौ क्रमः कल्पित इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ यद्यविद्यानास्येव तर्ह्युपशमप्रकरणे यथाभ्यातिरविद्येयं तथैतच्छिवाच विचार्यत इति त्वयैवाविद्यासद्भावमंगीकृत्योक्तमिति रामः शक्ते ॥ उपशमेति ॥ १५ ॥ तत्तु तव बोधदशाया त्वदुद्धानुसारिकल्पनयोक्तमिदानी तु त्वप्रबुद्ध इति न तत्कल्पनावसर इत्यविरोध इत्याह ॥ एतावतमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रममविद्यादिशास्त्रीयव्यवहारकल्पनाम् ॥ तत्तमनः ॥ १८ ॥

पुनर्नानामप्रावनादिगुणपदावनिरासकत्वादिति भावः ॥ १९ ॥ सत्पुनरोपयुतत्वापेक्षोप्यदृश्याशयेनाह ॥ सवमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ येनयादृशोपदेरोनावबोध्यमेतत्
 च्विति शेषः ॥ २२ ॥ तमेवाह ॥ प्रसेति ॥ यथेच्छसीति ऐच्छिकेनप्यदृशोणेननास्तब्रह्मत्वज्ञानिरिति भावः ॥ २३ ॥ कोटि सवमिति बाधाधिसंस्तम्यामम् ॥ एकेति ॥ त
 प्रकामाहः क शाकपृक्तमनुपपद्यतद्व्याप्तिरिति भावः ॥ २४ ॥ हेरायबत्वतिदृग्च्छन्मसवस्त्वपथअत अहभावरूपआलेत्यनुभव ॥ २५ ॥ वेदनचिदेकरसब्रह्मभव
 ॥ २६ ॥ सवरीकालगुहसविम्यालकः सत्वमेव ॥ तच्छुप्रसिद्धमनापतरपरसत्स्थितोसि ॥ २७ ॥ यद्वलेति ॥ आलेतिनुर्यइत्यपिचमसिद्धमयाचविद्याप्रकृतिश्च
 युत्पवन्नोधयित्वेपजीवआत्मनियोज्यते ॥ यपुत्त्यासापतेकार्यनतपक्षशतैरपि ॥ २८ ॥ सर्ववक्षेति योद्वयादप्रयुक्षस्यदुर्भते ॥ सकरो
 तिसुदृढस्यास्याणोदं त्वनिवेदनम् ॥ २९ ॥ पुत्त्याप्रयोध्यतेभूदप्राज्ञलत्वेनचोध्यते ॥ भूदप्राज्ञत्वमायातिनयुक्त्यात्रोधनविना ॥ २९ ॥
 एतावतमयुदत्वकालंयुत्त्याप्रवोधित ॥ इदानींसप्रयुक्षत्वमयायेनावयोध्यसे ॥ ३० ॥ ब्रह्माहत्रिजगद्ब्रह्मत्वंब्रह्मत्वलुहस्यम् ॥ द्विती
 याकलनानालियेच्छसितयाकुरु ॥ ३१ ॥ असंवेपमहासंवित्कोटिमात्रजगत्त्रयम् ॥ एकप्रत्ययवानत कुर्वन्नपिनलिप्यसे ॥ ३२ ॥
 भारूपश्चेतनोव्यापीपरमात्माहमित्ययम् ॥ रायवानुप्रवातस्त्वतिपुनश्छन्दसस्त्वपन् ॥ ३३ ॥ निर्ममोनिरहकारोदुद्धिमानसिसा
 युचेत् ॥ तद्ब्रह्मचंदनशतमवभूतस्वितभव ॥ ३४ ॥ तदनापतमाभाससत्त्वमेवपरपदम् ॥ स्थितोसिसर्वगैकालमशुद्धमविम्यात्मक
 ॥ ३५ ॥ यद्ब्रह्मात्मापिगुणश्चयाविद्याप्रकृतिश्चया ॥ तदभिन्नसदेकालमयाकुंभशतेपुच्छ ॥ ३६ ॥ नात्मनःप्रकृतिर्मिन्नापदान्मन्मयता
 यया ॥ मन्मन्मात्रययार्चतारामैवप्रकृति स्थिता ॥ ३७ ॥ आवर्त सलिलस्येवय स्यदस्त्वयमात्मन ॥ प्रोक्त प्रकृतिशब्देनतेनैवहसए
 वदि ॥ ३८ ॥ ययैकः स्यदपवन्नोनास्माभिन्नो नसत्तया ॥ तयैकमात्मप्रकृतीनास्माभिन्नेनसत्तया ॥ ३९ ॥ अयोधादेतयोर्भेदोयोधेनैववि
 लीयते ॥ अयोधासन्मयोयातिरज्ज्वसर्पश्चमोयया ॥ ४० ॥ चित्क्षेत्रेकलनायीजयेदतत्पततिस्फुरन् ॥ चित्ताकुलतेतस्माद्भाविसंसा
 रमदृक् ॥ ४१ ॥

बागाज्जननेनैवप्रसिद्धातमबभित्तन्मादैकालकमित्ययम् ॥ ४२ ॥ ययापदस्यमन्मयापतयासहासव्युत्पन्नयाप्रकृतिरित्ययम् ॥ ४३ ॥ स्वदेविबर्त्तनम् ॥ तेनसन्माय
 मजावनइववर्त्तनमात्मैकान्मिनाणुनामपमप्यस्यदित्ययम् ॥ ४४ ॥ सत्तयाबलुहत्वेन ॥ ४५ ॥ सत्ययःसन्माय ॥ यातिरज्ज्वसर्पमिति शेषः ॥ ४६ ॥ तदेवचित्ताकुलतल्पा
 त्मरज्ज्वसर्पमिति शेषः ॥ ४७ ॥

१ ब्रह्मत्वब्रह्मस्यभूरित्यन्विताः

एतत्कलनावीजमेव ॥ ३४ ॥ नोपततिचेतसुखदुःखफलाःशरीरदुःमायेभ्यस्तथाविधाश्रित्तांकुरानजायेते ॥ ३५ ॥ उपक्रांतमुपदेशहस्यमुपसंहरति ॥ द्वित्वमिति ॥ हेराम
जगतिअसत्भांत्युपात्तद्वित्वजहिहित्यज ॥ आचहौइतिचकाराज्जहतेरि ॥ यतस्त्वबोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावलक्षणेनरितिशयानदविभवेनअभयात्माभव ॥ दुःखं
तुकालत्रयेपिनास्तेत्रेतिनःपरमार्थसारउपदेशइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनिष्पू०एकोनपंचाशत्तमःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ इहकल्प
नयाजीलिंगपुण्यष्टकोद्भवः ॥ वर्णितोक्षैस्तथातस्यबाह्यार्थग्रहणक्रमः ॥ १ ॥ भिद्यतेहृदयंथिश्छियेतसर्वसंशयादतिश्रुतेस्तत्त्वसाक्षात्कारेणस्वयच्छिन्नसर्वसंशयोपिरामः

एतदेवात्मविज्ञानाद्व्यंशद्वयसनाजलैः ॥ संसिक्तमपि यत्नेन न भवत्यंशकुरक्षमम् ॥ ३४ ॥ नोचेत्यततिचित्क्षेत्रेकलनावीजकंततः ॥ चित्तां
कुरानजायंतेसुखदुःखलवद्भुमाः ॥ ३५ ॥ द्वित्वं जगत्सदुपात्तमबोधजातंबोधक्षयंजहिहिवोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावविभवेनभ
वाभयात्मानास्येवदुःखमिति नः परमार्थसारः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवावा० दे० मोक्षोपायेषु निष्पू० संसृतिविचारयोगो नाम एकोनप
चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ ज्ञातं ज्ञातव्यमखिलं दृष्टव्यमक्षतम् ॥ परेण परिपूर्णाः स्मो ब्रह्मज्ञानाच्च
तेनेते ॥ १ ॥ पूर्णात्पूर्णाभिदं पूर्णात्पूर्णात्पूर्णं प्रसूयते ॥ पूर्णेनापूरितं पूर्णास्थिता पूर्णं च पूर्णता ॥ २ ॥ लीलयेदंतुष्टुच्छामिभूयोबोधाभिवृद्धये ॥
बालस्येवपिताब्रह्मन्नकोपंकर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥

परेषामुपकारायतत्संशयपदंप्रष्टुकामः प्रथमं त्वानुभवमभिलष्यदर्शयति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ वयनेत्वत्संबंधिना ब्रह्मज्ञानाच्चेतेन परिपूर्णाः स्मः ॥ १ ॥ त्वानुभवेन पूर्णमदः पूर्ण
मिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यतइति श्रुतिसवादयति ॥ पूर्णादिति ॥ पूर्णाद्विलक्षणः सकाशादुपाधौ प्रविश्य आनखाभात्पूर्णमिदं जीवरूपं परमार्थतः पूर्णं
ब्रह्मेव यतः पूर्णाधिद्वियदादिक्रमेण प्रसूयते व्यष्टिसमष्ट्युपाधिरूपतदपि पूर्णमेव प्रसूयते ॥ तद्यदा महोपाध्यायोरधेना ब्रह्मास्मीति ज्ञानेन समूलोपाधिपरिच्छेदापनयनात्पूर्णं ब्रह्मणा
पूर्णमेव जीवतत्त्वमखैक्येनापूरितं तदा कल्पिता पूर्णता अभिस्यपगमात्पूर्णस्य पूर्णतैव प्राक्स्थितैवावस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥ भूयसा जनानां बोधाभिवृद्धये बालस्य लीलाप्रश्ने पितेव को
पंकर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥

अत्यल्पमिदमुच्यते यद्गोलकानि रिक्तानीन्द्रियाणि न संतीति यतः सम्यग्बिम्बश्चिह्नानिरेकेण प्रमातृप्रमाणप्रमेयविभागाः केऽपि निरूपयितुं केनापि वादिना शक्यत इत्याशयेन वसिष्ठः प्रथमसमाधत्ते ॥ इन्द्रियादीति ॥ १ ॥ यदितुं कल्पनया द्रष्टृश्यस्य चोपपत्तिं मन्यसे तर्हि इन्द्रियादिघटितपुरुषकत्वेनापि पूर्वपूर्ववासनानुसारेण कल्पनोपपत्तेर्न किंचिदनुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ गगनादपीति ॥ तथा चित्ता आत्मना मायाशबलस्वभावेन पुरुषकत्वेन स्वरूपभाववद्व्याप्यपूर्वपूर्ववासनानुसारेण भावितं कल्पितमित्यर्थः ॥ १० ॥ उक्तैर्धर्मायां तदप्रकृतिविद्याभ्यायिनस्तु महेश्वर अस्यावयवभूतैस्तु व्याप्तसर्वमिदं जगदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ तदेव चेति ॥ ११ ॥ एवमेवेन्द्रियद्वारा बहिर्निर्गतेन पुरुषकघटकैर्न चित्तेन घटादिव्याप्त्या स्वहृत्तिप्रतिबिंबितघटादेवांश्चत्वारोऽणवत्तद्वयेन तथैव कालांतरस्मृतिः स्वमेवातर्गतस्यैव बाह्यत्वेनानुभवश्चेति सर्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ पुरुषकत्वमि

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इन्द्रियाद्यपि चित्तादि घटाद्यपि नाकिंचन ॥ पृथक् संभवती हांगनिर्मलाच्चेतना हते ॥ ९ ॥ गगनादिपियाऽच्छाचित्त
यारूपं स्वमात्मना ॥ चित्त्वापुन्येष्टकत्वेन भावदृश्यैव भावितम् ॥ १० ॥ तदेव च प्रकृतितांगतं जगदवस्थिते ॥ तस्या अवयवाज्जातमि
न्द्रियादि घटादि च ॥ ११ ॥ पुन्येष्टकत्वमाया तं यच्चित्तं स्वस्वभावतः ॥ स्वावावयवस्तस्मिन् घटादिप्रतिबिंबवति ॥ १२ ॥ श्रीराम उवा
च ॥ जगत्सहस्रनिर्माणमहिम्नोदर्पणस्य च ॥ पुन्येष्टकस्य भगवन् रूपं कथय कीदृशम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनाद्यंतं जग
द्वीजं यद्ब्रह्मास्ति निरामयम् ॥ भारूपं शुद्धचिन्मात्रं कलाकलनवर्जितम् ॥ १४ ॥ कलनोन्मुखतां यातमंतर्जीवइति स्मृतः ॥ सजीवः खलु
देहस्मिंश्चिनोति स्पंदते स्फुटम् ॥ १५ ॥

ति ॥ एवंरीत्यापुर्ण्यष्टकत्वमायातंचिद्रूपतत्त्वमेवपुर्ण्यष्टकस्यचित्तादिघटितस्वभावतःस्वयमेवस्वःचिन्मद्याख्योवयवोभवति तस्मिन्वयवेषघटादिबाह्येबाह्याकारेणैवप्रतिबिंब
ति ॥ मृतेदेहेतुपुर्ण्यष्टकघटितस्यलगात्मनोजीवस्यस्वकल्पनयैवलीलोपाख्यानोपदर्शितरीत्यानिर्गमनाब्बदर्शनादिसामर्थ्यामितिसर्वेदोषपरिहारइतिभावः ॥ १२ ॥ यथेवंत
हिपचीकृतभूतभागेनजगदाकारेणपरिणमतोऽपचीकृतभूतकार्यलगाणेनतत्त्वानिबिंबग्रहद्वर्पणभूतस्यचपुर्ण्यष्टकस्यैवकिरूपतेदेवकथयेतिरामःपृच्छति ॥ जगदिति ॥ १३ ॥
तत्स्वरूपवस्तुवसिष्ठस्तन्मूलमज्ञातब्रह्मतत्त्वनिर्दिशति ॥ अनाद्यंतमिति ॥ १४ ॥ तद्ब्रह्मवियदादिभूतसूक्ष्मसदृश्वानेनापंचीकृतेनलिगपचीकृतेनब्रह्मांडचसृष्ट्यातदंतःप्रतिबिंबलक्ष
णकलनोन्मुखतायातसत्सूत्रप्राणानाभिमामेनधारणाज्जीवइतिस्मृतोऽभूदित्यर्थः ॥ चिनोतिवासनोपचयेनगोपचयेनचोपचितोभवति उपचितश्चबाह्यांतव्यापारात्मनास्प
दतेचेत्यर्थः ॥ १५ ॥

तस्यैवाग्निमानादिभ्यापाराभेदेनानामभेदानाह ॥ अहभावादित्यादिना ॥ १६ ॥ सर्वभ्यापाराधारणत्वभावात्मापुन्यष्टकमितिनासास्त ॥ १७ ॥ शानेन्द्रियभ्यापारेणज्ञात्व
कर्मेन्द्रियभ्यापारेणकृतत्व तारुलसुखदुःखाश्रयत्वेनभोक्तृत्व सर्वस्यैवासीत्येनभकाशनेसाक्षित्वम् ॥ आविषदाद्रोगकरणत्वायतनत्वाद्विपरिपह ॥ एतद्विजिपातिनीआ
प्यासेनैतद्वर्धिकायासतिस्तेष्विषयाभ्याम्येनजीवद्वयुक्ता जहाराश्राधाय्येनतदेवपुन्यष्टकविदुरित्यर्थ ॥ १८ ॥ अतएवस्वतादात्म्यभाविताद्विषयाकाराणांकाष्ठभेदेनभेदाजीवो
पिकामकोधुपहविषयादायनुरजितोनानेवभवतीत्याह ॥ फालेफालेदति ॥ अर्नतवासनाकणिकोदयभाकारसृच्छनीतिपरेणाख्यम् ॥ १९ ॥ तस्यैवसमष्टिम्यष्टिजीवस्यवीज
स्याकृत्कौटपसुभादीवसर्जजगदाकारद्वारद्वारायेनाह ॥ यथेति ॥ २० ॥ अतएवापश्चिदात्मानाहकिंनुरारीरायाकारएवाहमितिभिध्याज्ञानेनचेततिपस्यति ॥ २१ ॥ २२ ॥

अहभावादहकारोमननान्मनउच्यते ॥ योधनिश्चयतोबुद्धिरिन्द्रहृत्सर्ग्येन्द्रियम् ॥ १६ ॥ देहभावनयादेहोघटभावनयाघट ॥ एपएवस्व
भावात्मानजनेपुन्यष्टकस्मृत ॥ १७ ॥ ज्ञात्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वाद्यभिपतिनी ॥ यासविज्जीविद्वयुक्तातद्विपुन्यष्टकविदु ॥ १८ ॥ का
लेफालेतोजीवस्त्वन्योन्योभवतिस्वत ॥ भाविताकारयानतवासनाकणिकोदयम् ॥ १९ ॥ पुन्यष्टकस्वभावेनकालेनाकारसृच्छति ॥
ययावासनत सेकाद्दीर्जपल्लवतामिव ॥ २० ॥ आकारोहंशरीरादिस्यावरादिचरादिष्व ॥ नाहमापश्चिदात्मेतिभिध्याज्ञानेनचेतति
॥ २१ ॥ अमत्येवजगज्जीवोवासनावलितश्चिरम् ॥ ऊर्ध्वाधोगमनैरन्यौकाष्ठवीचिहृतयथा ॥ २२ ॥ कश्चिद्विद्विद्वज्जातित्वाद्ववदधाद
नंतरम् ॥ दुग्ध्वात्मानंमभ्येतिपदमार्यतवर्जितम् ॥ २३ ॥ कश्चित्कालेनबहुनाभुक्तयोनिगणानुर ॥ आत्मज्ञानवशादेतिपरमपद
मारमन ॥ २४ ॥ एवरूपश्चसुमतेजीवोयान्त गरीरताम् ॥ नेत्रादिनाघटाद्यतययावेत्तितयाशृणु ॥ २५ ॥ चित्तस्यकलनांतस्यसप्र
यातस्यजीवताम् ॥ मन पठेन्द्रियग्राभोदेहोयमवतिष्ठते ॥ २६ ॥ यदान्य सर्वदेहेभ्यस्वेतत्यदसूरुपिणा ॥ तदातज्जीवसंस्पशज्जीवा
त्मेकत्वसृच्छति ॥ २७ ॥

कश्चित्कलनादितुन्य कस्यादावेषधराकुसुमीयप्रबोधार्तनरमायेज्जन्म्येवेत्यर्थ ॥ अयंशसर्गोविभागः सात्त्विकराजसाद्विषयीभोगवर्णनित्यन्तिप्रकरणेव्याख्यात ॥ २३ ॥ २४ ॥
कयंपटादिबासत्वभिन्द्रियाणिजगत्प्राप्त्यपीतिप्रपटनसामान्यत समाहितप्रविधिर्येणसमाधत्ते ॥ एवरूपपदस्याखिना ॥ २५ ॥ चित्तस्यचैतन्यस्यकलनांतस्यपुन्यष्टकेप्रतिबिंबत
यापरिच्छेदपस्यानरवोपेभ्योभ्यामौपरिमादुनयावतिष्ठते ॥ तेनसदाकीर्णचैतन्येवपरिमितदेहार्तगतमेवसुखदुःखादिसंबंधादनुभवतिनभासम् ॥ २६ ॥ यद्यनुअन्योबासपटावि
दृष्ट्योभबतितदातबागवुदिकजलंकुन्याद्दोरोवसर्वदेहेभ्यउद्विक्तवसुराशकपिणाद्दोरोवसासेपटादियतिस्वेवासाकारोपततिनिर्गच्छनीत्यर्थ ॥ किमतस्तथाह ॥ तदेति ॥
तदातद्वद्विनिर्गमनमीवेनसाकारवृत्तिभ्यामिद्वारासस्पर्शाद्यापनाजीवचैतन्येनसहैकत्वमाध्यासिकचित्ताद्याभ्युदयविषयजगत्पृच्छति ॥ २७ ॥

सचाक्षस्यसबधश्चित्तेनसमन्वितस्यजीवतएवबाह्यार्थवेदेनकारकोभवतिनमृतस्यमुक्तस्यवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अस्तुबहिरेवतथापिकथमंतस्तदनुभवस्तत्राह ॥ यथादित्यादिना ॥ यद्यदत करणवृत्तिरूपनयनरश्मिरूपवास्वच्छतरवभुतस्मिन्वाह्यनभस्थघटादिप्रतिबिंबसचप्रतिबिबोदय्यतगतेनजीवेनश्लिष्टोभवति ॥ तर्हिबहिषएवाहघटमनुभवाभीतिकुतो नानुभूयतेतत्राह ॥ बहिरिति ॥ यद्यपिबहिर्जीवोस्तिताथाप्यसौबहिर्अजीवतिश्रानान्नधारयति ॥ नजोनलोपश्छादसः ॥ अनुव्यचलादितिचित्तिडनोत्तरपदःसमासोवा ॥ यत्रप्राणव्याप्तिस्तत्रैवाहतावमशोनबहिरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्त्ववतर्हिघटप्रथाफलोपपत्तिस्तथापिकथमतर्हदिघटाकासानुप्रवेशस्तत्राह ॥ निघृष्टेति ॥ यदानयनतारकेपटलादिदोषराहित्याच्छाणनिघृष्टनूतनेद्रनीलाभेभवतस्तदातयोस्तारकयोर्घटप्रतिबिंबसहिताचित्कत्तिःप्रविशतीतिबाह्यगतोघटादिपदार्थःप्रतिबिंबवतीत्युच्यते ॥ ३० ॥ सचैवनयनतारकानुप्रविष्टःपदार्थोद्दोर्नाहमभिमानवताजीवनहृदिप्रतिबिंबतयाश्लिष्टोभवतीत्यर्थः ॥ इतिअनयारीत्याघटादिवास्वस्तुबहिस्वभासमानमेवातर्हदिअहंकारसं

बाह्यार्थवेदेनित्यंसंबंधोक्षस्यकारकः ॥ समन्वितस्यचित्तेननमुक्तस्यकदाचन ॥ २८ ॥ यद्यदच्छतरंतस्मिन्नभस्थंप्रतिबिंबवति ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टोबहिर्जीवोप्यजीवति ॥ २९ ॥ निघृष्टनवरत्नाभेयदानयनतारके ॥ तदातयोर्वाह्यगतःपदार्थःप्रतिबिंबवति ॥ ३० ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टःप्रतिबिंबवतयाततः ॥ जीवज्ञेयत्वमायातिबाह्यंवस्वितिराघव ॥ ३१ ॥ यत्संश्लेषमुपायातितद्वालोपिहिंविंदति ॥ पशुर्वास्यावरोवापिजीवःकस्मान्नवेत्स्यति ॥ ३२ ॥ अच्छस्यनयनस्याथोरभमयोजीववेष्टिताः ॥ क्रोडीकुर्वंत्यलंहरंशंजीवस्तत्वेनविंदति ॥ ३३ ॥ एषएवक्रमःस्पर्शसंबंधःप्रत्ययोद्भवः ॥ रसेगंधेचकथितोजीवसंस्पर्शसंभवः ॥ ३४ ॥ शब्दस्त्वाकाशनिष्ठत्वात्कर्णाक्राशगतःक्षणत् ॥ जीवाकाशंविशत्यंतरित्यमिंद्रियसंविदः ॥ ३५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ हस्यतेमानसादर्शयंत्रदावौदरेपुतत् ॥ प्रतिबिंबितमेतन्मेब्रूहिब्रह्मन्किमात्मकम् ॥ ३६ ॥

लितजीवज्ञेयत्वमायातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ चेतनस्यार्थस्यस्पर्शवेदननियमोबालपश्चादिष्वपिभ्रसिद्धेत्याह ॥ यदिति ॥ स्थावरेष्वपिगुल्मविशेषेस्पर्शमात्रेणपत्रसंपुटीकरणदर्शनात्तद्वेदनसर्वत्रानुमीयतइतिभावः ॥ ३२ ॥ दूरस्थविषयस्यकथगोलकसस्पर्शइतिपामरशकामपाकुर्वन्नाह ॥ अच्छस्येति ॥ गोलकातिरिक्तस्यस्वच्छतमस्येद्रियस्पर्शमयःप्रागुक्तीत्याजीववेष्टिताःसंतःपुरोवर्तिविषयक्रोडीकुर्वंत्यालंगति ॥ ३३ ॥ चक्षुष्युक्तक्रमस्पर्शादावप्यतिदिशति ॥ एषएवेति ॥ ३४ ॥ शब्देविशेषमाह ॥ शब्दस्त्विति ॥ शब्दस्यवृत्तिप्रतिबिंबनविनापिसाक्षाच्छ्रोत्रद्वारातःप्रवेशोपिप्रभवतीतिभावः ॥ इत्यगधस्यापिपवनद्वारातःप्रवेशसंभवोऽस्तुनामेत्याशयेनयाथासंभवमुक्तन्यायमुपसहरति ॥ इत्थमिति ॥ ३५ ॥ इदानीरामःप्रसगात्सर्वेषांप्रतिबिंबानांस्वरूपजिज्ञासुपृच्छति ॥ दृश्यतइति ॥ दृश्यतइति ॥ यत्मानसानिचआदर्शाश्चतत्समाहारे काचकास्यमणिजलादियंत्रदारूणांमौदेषुउदरान्निर्गतेषुनवपल्लवादिषुयत्यतिबिंबितघटमुखमभादिपुतत्किमात्मकतन्मेब्रूहीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

यस्यैवैवस्यसस्यत्वेविधिदिति विषभूतयोर्प्यष्टिसमष्टिजीवयोर्विधानिरिकरूपप्राप्तिमाप्रसिद्धेनमिर्वक्तुशक्यं तच्चात्यन्तजडयोर्मुखवर्षणयोर्घटचिक्वस्थोर्वापरस्परसापेक्षप्रति
विषम्बन्धपदुर्ध्वमिति किमप्यमित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अस्येतेति ॥ दुराभैतन्म्यात्मनोर्भातिविद्धि ॥ ३७ ॥ न केवलप्रतिषिद्धमात्रभातिरपितुजगदपीत्याह ॥ नावदिति ॥ अप्य
येनुराह ॥ तावन्मात्रभातिमात्रम् ॥ अतएवतददृग्जगतिविश्वासोमालु ॥ अहमित्यादिप्रपञ्चस्रगस्थानीयश्चिज्जालादपृथगस्तित्यर्थः ॥ वर्तमानतुसदाचिज्जालमेवेत्य
य ॥ ३८ ॥ हेरायत्नित्ययमसक्तमिति सप्रशान्ताग्र्याभूतमुखदुःखमेतीतिभ्यामुत्सङ्गु स्वविदुर्द्वियस्यतथाविधम्भूत्वाअस्तासमलाभवलक्षणमयद्रूपमायायस्यत
याविषःसदृशमनायात्रलसत्तावेतिविष्टमितिद्वैत्यर्थः ॥ ३९ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमन्तात्यर्थःशकारोनिर्वाणःपूर्यषारान्तमःसगः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ जीव

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अत्यंतजडयोरेवजीवयोरिवतन्मिय ॥ प्रतिर्बिषदृशोऽतिविश्वेयविदावर ॥ ३७ ॥ तावन्मात्रजगत्स्वेतद्वि
श्वसोमातवास्त्विह ॥ अहमित्यादिस्ररंगोवर्त्तमानंसदाजलम् ॥ ३८ ॥ परांभोर्धौतुनास्येवंदशकालक्रियादिकम् ॥ तन्मयैकतयानि
त्यमात्मा सर्वत्रसर्वग ॥ ३९ ॥ नित्यमसक्तमतिर्मुदितामाशांतच्छृपासुखदू खविदत ॥ तिम्रनिविष्टमतिस्मृतायामस्तसमस्तमम
यमाय ॥ ४० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अक्षसंवेदनविचारयोगोपदेशोनामर्पचाशत्तमसर्ग ॥ ५० ॥ ॥ ४३ ॥
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ नपुनर्भवत पूर्वसपन्नाश्चसुरादय ॥ यथाकमलजस्यैतत्सर्वमेवत्वयाश्रुतम् ॥ १ ॥ ब्रह्मपुण्यष्टकस्यादावर्थसंवि
पयोदिता ॥ पुण्यष्टकस्य सर्वस्यतयैवोदेतिसर्वदा ॥ २ ॥ विश्विपुण्यष्टकजीवोगर्भस्यैत्रियोदय ॥ यथाभावावत्यश्रुततत्तयापरिपश्य
ति ॥ ३ ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियायांस्त्यविद्विंसंवेदनस्वकम् ॥ संपन्नंचययातत्तेप्रोक्तमापमन स्थितौ ॥ ४ ॥

स्वानिमनोदेहपुण्डकमितिचम ॥ अवोधावेवबोधेनुभ्रुर्द्वैकमितीयते ॥ १ ॥ कल्लोन्मुस्वतीयातमित्यादिनाबाधितमहकावेर्देहद्वियादीनाप्रागसत्ताकल्पनजीवसमष्टेऽप्यक्षज
स्वेवष्यटेऽसबाधितान्यमितिनात्पर्यत्ययाज्ञातमेवेतिब्रह्ममाणोपोद्घातायप्रथममुबदति ॥ अनुनरिति ॥ अप्यर्थेपुनराव्य ॥ कल्लजस्येवप्रभवतोपिच्छे पूर्वमनाद्यतमित्यादि
वर्णितब्रह्मज्ञादेस्त्यतस्यचसुरारोपोनसंपन्नाद्रत्येतत्सर्गमेवत्ययागदूषणतात्पर्यधुतमबाधरितमित्यर्थः ॥ १ ॥ एवंपुण्डककल्पनोत्तरव्यवहारायकल्पनमपिसमष्टिब्रह्मव्य
टीनामित्याह ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्माहिरण्यमर्गसमष्टिपुण्डककल्पस्यायासर्गादौव्यवहृतव्यार्थसिद्धिरिनातथासर्वस्यप्यष्टिपुण्डकस्याप्युदेति ॥ २ ॥ तदेवगर्भस्थितिमारभ्यरसोय
ति ॥ विद्मतीति ॥ योष्यष्टिमीवोर्गस्यएवबभूवुर्वादीधियोदयविशिष्टपुण्डकालावष्टेवासिंसंपद्येतसतदारभ्ययथाव्याप्यवर्तन्यंयत्सुभाषयतितातस्वबासमयापरिपश्यती
त्ययः ॥ २ ॥ एवंब्रह्मायमनस्मितीहिरण्यमर्गमोष्याचारेयथास्वकसत्वेर्नहृदियाभिहृदियार्थात्म्यमर्तव्यतायमेतवापिब्रह्मष्टेऽर्चयम्यभित्तवयावोक्तकल्लतीत्यर्थः ॥ ३ ॥

सर्गात्पूर्वसंभवतीव्यपि समट्योरैकैव शुद्धासं वितततस्तदनंतरं अहंवेदनालक्षणानतजीवपुण्यष्टकान्वितासास्तुतथापि संवेदनस्वरूपमर्निदितमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ वेद्यदोषात्संवेदनंतत् कुनो न निश्चयेति चेद्वेद्यस्य परमार्थतोऽसत्त्वादित्याह ॥ न त्विति ॥ एकत्वादिहेतुभिरनामये संवेदने परस्य तदन्यस्यास्ति तासत्यतान त्वित्यन्वयः ॥ नास्ति त्वेच अभावत्वादयस्य यो हेतवः ॥ अभावत्वाद्देशकालकृतपरिच्छेदवत्त्वादेनेकत्वाद्गुणकृतपरिच्छेदवत्त्वात्पुनश्चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ननु संवेदनमेव मनस्तादिभावांगच्छतीत्युक्ते तत्र मनस्तादीना मस्य त्वे संवेदनमेवास्य किं न स्यात्तत्राह ॥ चेत्यादीति ॥ चेत्यमतव्यादिगोचरबुद्धिदृष्ट्यध्यारोपमात्रतन्वास्तव मनस्ताप्राप्तिः सेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तर्हि विद्याविलासाविर्भूतस्वरूप

शुद्धासं वित्सं भवती संवेदनमर्निदितम् ॥ ततो हं वेदनानंतजीवपुण्यष्टकान्विता ॥ ५ ॥ न त्वेकत्वादंतत्त्वादेव दत्तादनामये ॥ अभावत्वा दनेकत्वाद्गुण्यत्वात्परास्थिता ॥ ६ ॥ चेत्यादिबुद्ध्या तत्किंचिन्न मनस्तांच गच्छति ॥ न च जीवत्वमायातिन च पुण्यष्टकालिका ॥ ७ ॥ न विद्यादिविलासोस्ति सोस्ति नास्तीवयः सदा ॥ परमात्मेति कथितो मनः षष्ठेन्द्रियातिगः ॥ ८ ॥ तस्मात्संपद्यते जीवश्चिन्मूर्तिर्मननात्मकः ॥ भ्रमः केवलमित्याद्य उपदेशाय गीयते ॥ ९ ॥ यतः कुतश्चित्संपन्ने त्वविद्यामय आमये ॥ उपदेशोपदेशेन प्रविलीने विचाराणात् ॥ १० ॥ प्रशंतसकलाकारं ज्ञानं तत्रावशिष्यते ॥ यत्राकाशमपि स्थूलमणाविव महाचलः ॥ ११ ॥ यत्रोद्यदाचारमपि सदप्यसदिव स्थितम् ॥ जगज्जानविषयांस्त्यक्त्वा काये त्वं तिष्ठ निर्मले ॥ १२ ॥ असन्मयमविद्यायारूपमेव तदेव हि ॥ यद्वाक्षितासती नूनं नश्यत्येव न दृश्यते ॥ १३ ॥ आलोकि तं नाम कथमवस्तु किल लभ्यते ॥ प्रयत्नेनापि संप्राप्तं मृगतृष्णां बुकैरिव ॥ १४ ॥

पत्वात्पूर्वतदप्यसत्किं न स्यात्तत्राह ॥ नेति ॥ आदिपदाच्चरमप्रमाणमननादिपरिग्रहः ॥ यो मूढो नास्ति विविकल्प्यते स परमात्मा सदास्ति ॥ ८ ॥ यद्यद्वितीय एव सः न हि तस्मात्सर्व ए त आत्मानो व्युच्चरतीति श्रुत्या अग्निविस्फुलिगन्यायेन जीवसपत्तिः कथमुक्तेति चेदुपदेशाय कल्पनयेत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ अतएवाविद्यारोगस्य न मूलं चित्यं कितु चित्सैव चित्तनीयेति ॥ मूलकल्पनादिश्च किं सोपाय एव न वास्तव इत्याह ॥ यत इति ॥ प्रविलीने सति स्वरूपज्ञानमेवावशिष्यत इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ उद्यदाचारं निष्यद्य मानव्यवहारार्थं क्रियाशालीति सद्वावहारिकसत्यमप्यसच्छून्यमिव यत्र स्थिततत्र त्वजगज्जाविषयास्त्यक्त्वा निर्मले जीव नृमुक्तः काये सत्येऽवतिष्ठ ॥ १२ ॥ इदानीमविद्यायाः स्वरूपमाह ॥ असन्मयमिति ॥ १३ ॥ मृगतृष्णां बुकैरिव संप्राप्तदृष्टान्तोप्यप्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ १४ ॥

असरेषद्वातिपत-आसदज्ञानादेवास्वसत्यतेत्यन्वयः ॥ १५ ॥ सत्यात्मन सन्निधानादत्यंतमसत्यायाऽप्यविद्यायाः कल्पनाकल्पितेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तस्यतेजीवस्योपदेशाय
 तस्या-अविद्यायादेतेर्जीवाविकल्पमाहता ॥ १७ ॥ आबोधनोन्मुखीवासायर्थदर्शनोन्मुखकासतीयथयाभावयतीतिप्रेरान्वयः ॥ १८ ॥ बालेनसन्भावितोयक्षकदवसत्यःअ
 सत्योवाभप्रभु अयत्तुपचतस्माभस्यपञ्चीकरणस्मिकदिहकलनसत्तयासत्यतयासभावयतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १९ ॥ तत्रात्मनिदेहात्मनिरध्याद्द्वित्र्यद्वाराणि ॥ छादितसुस्तम्
 ॥ २ ॥ एभ्यःपचतस्माभ्रेन्य-वरयार्थोऽग्न्यदेवाभ्यार्भाभिर्यद्यद्वारैःपस्यति ॥ २१ ॥ तद्यद्वर्भाभिर्यमनःप्राणारिअंत ॥ इदमटादिवासम् ॥ भाववासनाम् ॥ २२ ॥ तत्रयि
 पर्येषिपसयोगाभिप्यक्तत्वाल्लक्षणेनैवविषयमुत्पन्नतयासभावयतीत्याह ॥ २३ ॥ एवस्वाभाविकस्वदेनैवविषयसन्निपकाज्जातमहकारालनोधमदति
 असेदेवसेदेवासदज्ञानादस्यसत्यता ॥ ज्ञानापयास्थितवस्तुहस्यतेनस्यतिअम ॥ १५ ॥ अविद्यायाविचारोयजीवपुण्यपृष्ठादिका ॥
 अप्यत्यतमसत्यायाः कल्पनाकल्पितात्मन ॥ १६ ॥ तस्यास्तउपदेशायसेयंजीवादिफलपना ॥ रुताशाली प्रवोधायातात्वमेकमनाऽह
 णु ॥ १७ ॥ जीवत्वमिवसंप्राप्तापुण्यपृष्ठादस्यता ॥ कलाकलककलितचितिरानोधनोन्मुखी ॥ १८ ॥ यद्यथाभावयत्याश्रुततयानुभ
 वन्यलम् ॥ सत्योभवत्वसत्योवाबालेननिशियक्षक ॥ १९ ॥ पचतन्मात्रकलनासभावयतिसत्तया ॥ तत्रात्मनितयारध्रान्प्रस्यतितयो
 दितान् ॥ २० ॥ एभ्यएवसमुत्पन्नंयहि-स्यंभूतपंचकम् ॥ पश्यत्यनन्यदन्त्याप्रशाखाशतमिवांकुर ॥ २१ ॥ इदमतरिदयात्थमितिनिश्च
 यवांलत ॥ जीवोभावययादेतततथाब्रह्मयय ॥ २२ ॥ रश्मिजालमिवैदोयंदात्मन प्रतिभासनम् ॥ यात्यस्पर्शतयातेनतदेवाशूर
 रीकृतम् ॥ २३ ॥ मरिचस्येवयत्तैक्ष्ण्यशून्यत्वमिवस्वस्ययत् ॥ आत्मनोवेदनयच्चतदेवान्यदिवस्थितम् ॥ २४ ॥ अत्रैवनिश्चयंयत्त्वानि
 यम सुदृढीकृत ॥ अनेनेयमनेनेत्यभाष्यमित्यवर्त्तितम् ॥ २५ ॥ स्वभावेतरनामासौस्वसकल्पमयात्मक ॥ कश्चित्कदाचिद्रवत्वस्व
 भावेनैवनान्यया ॥ २६ ॥ आत्मनैवेदमखिलसंपन्नैहेतमहयम् ॥ खड्गोमधुरसेनेवमृदेवचमहाघट ॥ २७ ॥ सन्निवेशविकारादिदेश
 कालादिसंप्रभवान् ॥ संप्रवत्यन्ननत्वीरेशेऽशकालायसंप्रभवान् ॥ २८ ॥

संप्रावयतीत्याह ॥ मरिचस्येति ॥ २४ ॥ अत्रमासार्थिकविषयभोगेव्येषुठयार्थपयवसाननिश्चयवत्त्वादेहलीकिकपारलौकिककमाचरणनियम सुदृढीकृत ॥ अनेनलीकि
 ककर्मणा ॥ अनेनवैदिककर्मणा ॥ अत्रवर्त्तितनन्वरसुखमुहिर्येत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्रैकप्रवृत्तिनियम-स्वाभाविकरागाविकृतइतरजुशास्त्रकृत ॥ द्विविधोप्ययसकल्पमयात्म
 कलयोःकराधिक्येदेवस्वाभाविकपुरुषयनेनैवेतरजित्वाभक्तिनान्ययेत्यर्थः ॥ २६ ॥ तत्रोभयभाष्येक्षालिवस्वभावशास्त्रान्यतरानुसारीतत्तद्यापारसाधनफलतात्मनावि
 बन्ततदस्याह ॥ आत्मनैवेति ॥ स्व-मधुसारराक्ताविशेष ॥ २७ ॥ यद्यपिस्वहृदयेपूर्वतमवर्त्तमानवर्त्तमानादिकारीतथापिबाधुयंदास्वरूपमिनाशासत्तद्वशेविबन्तद
 दाती मद्भिन्नद्वन्द्वमिभिकार-सम्प्रभतिद्विधम्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ अत्रमधुमदारी ॥ ईशोब्रह्मणि ॥ २८ ॥

अथवाखडोमधुरसेनेवेतिवाक्येखंडोवनखंडः मधुरसेनवसंतद्रवेणवेत्यर्थस्तथाचाविकारएववक्षविकारहेतुर्जलभागोदृष्टांतदत्याशयेनाह ॥ इतदिति ॥ यथादृक्षप्रविष्टोरसोज
लमित पत्रमित-पुष्पमहमितिवैचित्र्येणोदित सन्अद्वित्वेपिद्वितांवहृदृष्टस्तथानःस्वात्मनिप्रसिद्धसत्तारूपब्रह्मापिदत्त पटइत कुडामहमित्यादितोभेदात्तत्सर्वजगदाल्मनाआत्मनि
द्वित्वमाहृद्विद्वितीपरेणान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथावाअभोदोभेदःअथमीभमेअर्करुगेवाहमितितादृष्येणतिष्ठति ततआथवर्षारभेवारिदानवसेवारिदोहमिति तिष्ठति ततोभू
मिप्रवेशेनाकुरातर्जलात्मनाप्रवेशेअथाकुरोहमितितिष्ठति तथाआत्मापिकालभेदेनभावाभावाकारोभूत्वातिष्ठतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ अयच्चजगद्विवर्त्तनियमक्रम कल्पितोपिनकेन
चिदन्यथाकर्तुंशक्यइत्याह ॥ इतीति ॥ सर्वेश्वरेब्रह्मणिततप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ एववस्तुस्वभावनियतिरपिवस्तुभेदभिन्नानान्यथाकर्तुंशक्येत्याशयेनाकाशादिस्वभावस्याज्ञात
ब्रह्मस्वभावस्यचैवलक्षण्यमाह ॥ आदर्शेतिद्वाभ्याम् ॥ आदर्शवत्स्वच्छेआकाशेश्वःस्वायोभागःकार्यवानेवप्रतिविवति ॥ कुतः ॥ व्यतिरेकासंभवतःआकाशोआकाशाकार्यं
इतःपुष्पमितःपत्रमहमित्युदितोयथा ॥ खंडेस्वात्मनिनःसत्तारसोऽद्वित्वेद्वितांवहन् ॥ २९ ॥ इतःपटइतःकुडामहमित्यादितस्तथा ॥ सर्वा
त्मनात्मनिब्रह्मविद्वित्वंद्वित्वमाहरत् ॥ ३० ॥ अद्यांकुरोहमध्यार्करुगंहत्वद्यवारिदः ॥ यथेति तिष्ठत्यंभोदस्तथात्मासदसदपुः ॥ ३१ ॥ इति
भाव्यमनेनेदमित्थंसर्वेश्वरेतत् ॥ क्रमंखंडयितुंलोकैकस्यनामास्तिशक्ता ॥ ३२ ॥ आदर्शस्वच्छआकाशेनैवस्वःप्रतिविवति ॥ व्य
तिरेकासंभवतःकचत्येवहिकेवलम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणित्वात्मनात्मैवस्थितःकचतिविंवति ॥ द्वितीभवत्यदेहोपिचिन्मयत्वात्संभावतः ॥ ३४ ॥
यद्यथैवात्मकचनंवेत्तितंभवतात्मना ॥ असत्यमपितन्नेहव्यभिचारीकदाचन ॥ ३५ ॥ हेमत्वकटकत्वेद्वेसत्यासत्यस्वरूपिणी ॥ हेमिभां
डगतेयद्वच्चित्वाचित्वेत्थात्मनि ॥ ३६ ॥ सर्वगत्वाच्चितेश्चिन्तित्वंनित्यंमनसिविद्यते ॥ हेमत्वंकटकस्येवजडभावःस्थितोन्यदा ॥ ३७ ॥ चि
त्वज्ज्ञात्मकंचित्तंदृढंभावयतिस्वयम् ॥ यथायदैवयद्वावंतथाभवतितत्तदा ॥ ३८ ॥ कालेकालेचितार्जावस्वन्योन्योभवतिस्वय
म् ॥ भाविताकारवानंतर्वासनाकलिकोदयात् ॥ ३९ ॥

भूततरेवाआकाशभेदाभावात् ॥ किंतुकेवलमाकाशनिष्प्रतिविवदर्पणोदरवत्स्वच्छतयाकचतिदीप्यतएवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ सावित्रंभक्तनुनतथेत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ कचतिसर्व
वस्तुशक्त्यादिरूपेणदीप्यते ॥ जीवरूपेणप्रतिविवति ॥ भेदकल्पनयाचद्वेतीभवति ॥ ३४ ॥ अस्त्वेवकिततस्तत्राह ॥ यदिति ॥ तत्रसर्गादियद्वस्तुस्वभावोनात्मकचनत्तत्तत्स्व
भावमसत्यमपिभवतासत्येनात्मनासत्येवचित्तसचबियमोनकदाचनव्याभिचारीतिसर्वापिनियतिःसिद्धेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सत्यादृतमिथुनीभावेवाचारभणश्रुतिदर्शितन्यायेनदृष्टा
तमाह ॥ हेमत्वेति ॥ ३६ ॥ अतएवप्रथमकार्यमनसिचिज्जडोभयरूपतादृश्येतत्रयन्वित्यतस्त्यमित्याह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ अन्यदाकदाचिदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तज्ज्ञे
तिपाठेचित्तस्यजाह्न्यजडदेहविषयाकारस्तदाल्मकंचित्तदृढभावनयायदैवयादेवनरस्थावरादिनायेनप्रकरणयदायद्भावभवतितदातथैवतद्भावभवतिअनुभवतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥
अतएवकालभेदेनजीवस्याहमाकारभेदानुभवइत्याह ॥ कालइति ॥ चित्तातनर्वासनाकलिकानामुदयाद्विकासद्वैचित्र्येणभाविताकारवान्अन्योन्योभवति ॥ ३९ ॥

यथास्वमटोपागोबनारिसत्ताम्येतक्षणाद्विभावयानितयादेहभूतोयजीवोपिदेहोर्हातरभाषयानिति ॥ ३० ॥ यथास्वमेप्रतिभासत इतिप्रतिभासोदरपमानोरोद्गतिनिकुट्यत्वापटोभवेत्तयमारणमूर्छायापिप्रतिभासमानमिदेहोर्हातरभवतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ नख्यदेह इत्यस्मिन्प्रतिवस्तेवसकथयेहोर्हातरभवेत्प्राहा/असत्यमेवेति ॥ मरणजननाविकर्मपिभर्तु/प्रतिभासिकमेव जीवर्तानुतदेहस्यबाह्यविशर्नस्वाविद्याकल्पितस्यैवतन्मासनाभयस्येतिभावः ॥ स्वस्याम्यरूपवदेहोर्हातरखदित्यय ॥ ३२ ॥ तर्हिर्कीयवनवार्थक्यवदेहोर्हातरमप्येतदेहस्यकालिकपरिणामोनेत्याह ॥ कालेनेति ॥ एतादृशेतदेहरूपकालेनअम्यत्वदेहोर्हातरभावएतीतिन यत/परुतमिवशरीरान्यायवस्थापेतेपितदेवेदमितिप्रत्यभिज्ञानिभ्ययाह्वयम् ॥ एतेभूतभाविदेहास्तुन इत्यभिज्ञानाभावान्येसंतिनसंतीत्यादिभार्तिगच्छंतिअतस्तेपास्वतोजीवतएवभवोवातनयासमद्वन्द्वत्यय ॥ ३३ ॥ ननुकदापिभागदृष्टेरेषाद्विशरीरभावेकास्यवासनातथाह/वस्त्विति। इदनुजगृहूपजीवस्वमेतर्गतविद्धि ॥ तस्यप्रयक्षावसायस्य स्वमादितिभूते

स्वप्नेदृशेयथाग्रामोयातिसत्तान्यतेक्षणात् ॥ देहादेहतयायातिदेशोयप्रतिभात्मकः ॥ ४० ॥ प्रतिभासोयथास्वप्नेनरकुण्डपटोभवेत् ॥ भवत्यसत्यमेवेदिदं हार्तारमिदस्वतः ॥ ४१ ॥ असत्यमेव भ्रियते त्वसत्यं जायते पुनः ॥ जीवस्वप्नप्रतिभासेन स्वप्नवत्स्वान्यरूपवान् ॥ ४२ ॥ कालेनैतादृशरूपमिदं नान्यत्वमेति वै ॥ प्रकृतं निश्चयारूढं प्रमत्येते भवस्वतः ॥ ४३ ॥ वस्तुदृष्टमदृष्टं च स्वप्ने समनुभूयते ॥ जीवस्वप्ने जगद्रूपविद्वेषेण विदांवरः ॥ ४४ ॥ अजाग्रदृष्टिदृशेयस्वप्निधानादिनेरितः ॥ न स्वप्नो विद्येते तस्मादच्छात्मा चितिमात्रकम् ॥ ४५ ॥ अद्यापूर्वाभिधस्वप्ने यथापस्थितिनान्यथा ॥ अग्रदृष्टयैवार्थचेतनचित्पश्यति ॥ ४६ ॥ प्राक्तनीवासनाद्यापि पौरुषेणावर्जीयते ॥ त्वकुकर्माद्यनेन प्रयानिहि सुकर्मात् ॥ ४७ ॥ मोक्षादनेन शान्त्यतिजीवतां च क्षुरादयः ॥ उन्मज्जति निमज्जति केवलदेशकालतः ॥ ४८ ॥

रित्यय ॥ इदं त्वमेव अननुभूतस्यापि दशानभिहङ्गम्यननुभूताभिप्रायेण ॥ इदं चादृष्टं च श्रुतं चाश्रुतं चाननुभूतं च सर्वं परयतीति श्रुतिमवलब्धोक्तम् ॥ वस्तुतस्तन्नावीस
सारेनाननुभूतं किंचिदस्तीति मरणकाले भाविदं हारजककर्मोद्धोषितवासनानुसारेणैव देहोत्तरोद्भवद्विषयो ध्यम् ॥ ४४ ॥ तद्विषयस्य अप्यब्रह्मसाक्षात्कारलक्षणस्य भावोपि देहोत्तरव
द्वासनमयं स्वमूर्त्तिकनस्यात्तथाह ॥ अक्षाधविनि ॥ यं शिषमूर्त्तं चतुर्थं मय्यतद्वत्तिस्त्वाभिधानादिरीतं अत्रायमुच्यते तुरीययादृष्टं परमात्मा तस्य उक्तलक्षणस्य विधौ तत्र व
वनविषये जायते कदापि तदनुभवाभावेन तद्वासनाप्रसिद्धे तस्य बासानामयत्वायोगात् साक्षात्सावच्छालाचैतमप्यभाषमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ स एव विदालाभेन जीवो भूत्वा अथ अपू
र्याभिधमभिनयं वस्तुनमनमर्थं यथाशित्संभावादेव पश्यति नाग्यथातथैवापेदमप्यर्थं परयतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ अतएवादृष्टविषये विभावनामप्येनदुर्लभकृतवासनापूर्वदृष्टविष
यो बाधो न भवतीति पुरुषनयनभाषण्यप्यदर्शितमित्याह ॥ प्राक्कनीति ॥ ४७ ॥ एवञ्जीवस्य बासानापायेऽप्यनिलस्रणोद्वाविषयोरर्थात् इदानीं कदातच्छ्रमतिरिति बाधायानाह ॥
नोक्षादिति म ४८ ॥

भोक्षं विनैवेदेहादिनिवृत्तिः किंनस्यात्तत्राह ॥ चितइति ॥ यत्थितोयावन्मोक्षदेहाकारकलनावसानातिष्ठत्येवास्वकलनैवैतस्यजीवस्यपंचात्मादेहोऽमेतिष्ठतीव ॥ यथाशिरो
भाविनोमहायक्षोपेतिष्ठतितद्बुद्धिर्निवारइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ इदानीकथंचितस्थूलदेहनिवारणेपिमोक्षविनालिगदेहलक्षणपुण्यंष्टकं दुर्निवारमित्याशयेतद्वर्शयति ॥ मनइति ॥ ५० ॥
ननुशास्त्रेज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्राणभूतानिअतः करणमविद्याकामकर्माणिपुण्यंष्टकमित्युक्ततत्पुच्यीकृताकाशवाद्यादिलिगघटितस्थूलान्तमूर्त्तंरूपमपिस्यात्तत्कथममूर्त्तमनोबु
द्ध्याष्टकमेवपुण्यंष्टकमुक्ततत्राह ॥ अमूर्त्तएवेति ॥ त्वदुक्तमूर्त्तपुण्यंष्टकतदास्याद्यादिपंचीकरणानामूर्त्तानां तन्मात्राणास्थौल्यस्यात् ॥ अयतुतन्मात्ररूपोर्लिगात्माअमूर्त्तएव ॥
अस्यखल्वपचीकृताकाशत्वमतिपीनतानिरवधिकस्थौल्यतच्चनसंभवति नक्षमूर्त्तवासनाकोटीनामपिमेलनेस्थौल्यदृष्ट्यदास्यखत्वमेवदुर्लभंतदास्थूलवातातामहागुल्मोवक्ष
इवात्यतमसंभाविता ॥ एवस्थूलनेजोजलपृथ्वीतापि ॥ एवचस्थूलभूतानामेवासंभवेअस्यपरमाणोरप्यतिसूक्ष्मस्यदेहतासुमेरुतेवात्यतासंभावितेतिनभौतिकदेहांतपुण्यंष्टकव

चितःस्वकलनात्तस्यदेहोग्रइवतिष्ठति ॥ पंचात्माभावितोसत्योमहायक्षःशिरोरिव ॥ ४९ ॥ मनोबुद्धिरहंकारस्तथातन्मात्रपंचकम् ॥
इतिपुण्यंष्टकंप्रोक्तंदेहोसावातिवाहिकः ॥ ५० ॥ अमूर्त्तएवचित्तात्माखत्वमस्यातिपीनता ॥ वाततास्यमहागुल्मोदेहतास्यसुमेरुता
॥ ५१ ॥ विरजस्वक्रमेणैव निरवस्यस्तुमुक्तिभाक् ॥ सुषुप्तैकवस्थास्यजडाःक्रोडीकृतायथा ॥ ५२ ॥ स्वप्ननामीतथावस्यादेहप्रत्यय
शालिनी ॥ आमोक्षंभ्रमतीहायमितिस्यावरजंगमैः ॥ ५३ ॥ कदाचिद्विसुषुप्तस्थःकदाचित्स्वप्नवस्थितः ॥ आतिवाहिकदेहोयंसर्व
स्यैवावतिष्ठते ॥ ५४ ॥ यदासुषुप्तभावस्योभाविदुःस्वप्नवेधितः ॥ तदाकालानलसमस्तिष्ठत्यनुदिताकृतिः ॥ ५५ ॥

र्णयंतइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ मुक्त्यनुपयोगादपिनमोक्षशास्त्रेस्थूलसद्भाषकल्पनायुक्तेत्याशयेनाह ॥ विरजस्वेति ॥ मनोमात्रमेवदेहादिप्रपंचश्चेन्न्यनसंवैराग्याद्यभ्यासेनविरज
स्वेगमादिसाधनसंपत्तौवाक्याज्ज्ञानोदयक्रमेणमनःकल्पितस्वप्नायप्रपंचस्यतन्मूलाज्ञानस्यचबाधेस्वकार्यकारणावस्थावधद्वयशून्यस्यमुक्तिरुपपद्यते ॥ स्थूलभूतभौतिक
मूर्त्तप्रपंचाभ्युपगमेतदाहस्यज्ञानेनबाधादर्शानान्मुक्तिरुपपद्यतइत्यर्थः ॥ एवचनिष्कषंस्वमसुषुप्तीद्वेवावस्थेनजाग्रन्नामीस्थूलविषयाअन्याअवस्थाकेनचिदुपपादयितु
शक्येत्याशयेनेतेविभज्यदर्शयति ॥ सुषुप्ततेतिसार्धेन ॥ यथाजडाःसर्वदेहादिप्रपंचावासनात्मनोपसहृत्यक्रोडीकृताः ॥ ५२ ॥ इति एवपरिदृश्यमानप्रकारेणस्थावरजंगमैरा
कारैरातिवाहिकदेहएवआमोक्षाद्भ्रमतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ भाविभिर्दुःस्वभैर्वसनात्मनान्तःप्रविष्टैर्वैधितोविद्धद्वगतस्त्यतिरतएवानुदिताकृतिश्चित्तिविबवचितत्वादुपसं
हतजगत्त्वाच्चकालानलतमोदीमस्तिष्ठति ॥ अनेनातर्ज्ञानशून्यनैयायिकादिसुषुप्तिःप्रत्युक्ता ॥ ५५ ॥

नप्रत्यावरादिकृतावस्थासुजात्याधिव्यासुप्रमिप्रासुयमित्याह ॥ स्थावरायास्त्विति ॥ अप्यर्थेचशास्त्र ॥ तथाचकल्पदशाणांपुण्याधिक्यात्कमिकीटस्तुपादिदुःखाभा
वदानादधिस्येपिनमनुप्यादिबन्धोऽस्तीतिनमस्त्वित्येत्यर्थः ॥ १६ ॥ तथाचचित्तज्जाड्यप्रकथयएवमुभिमिथित्तमगणमेवसप्ततिभिस्तत्पतस्त्वबोधप्रववधमुक्तिलुपयैतास्य
जापरितिपयवसन्मित्याह ॥ सुपुमनेत्यादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रबोध उलटदृष्टिभ्यामप्रसन्नरूपोभवति ॥ सचबोधोबुद्धे पुरुषप्रयत्नतः ॥ १० ॥ तत्त्वतोयावान्यथेति
ज्ञानप्रमाणो जीव सर्वानर्थोऽज्ञानातिभासयतिसाक्षीतन्मयएवभवतीत्यर्थः ॥ यस्तज्ञानप्रमाणः सोऽपिपरमार्थतः स्वस्यएवाज्ञानाच्छिलावद्वृद्धीकृतेस्वद्वयेवृद्धीर्यस्यमिथमिथमती
ग्रप्रयत्नस्यतीतिपरेणाख्यः ॥ ११ ॥ तर्हि किंजीवानां द्रव्येधास्तवप्रयत्नस्तिनेत्याह ॥ जीवानामित्यादिना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अस्यभीषाणोऽसौपुभीस्थितिवर्
स्यावरायास्ववस्थासु कल्पदसदशासु च ॥ भवत्येवसुपुमस्योधनमोहशिलाघन ॥ १६ ॥ सुपुमतास्यजडतास्वप्नोत्येत्येहि ससृति ॥ य
प्रयोधोस्यसामुक्तिस्तज्जाग्रद्यातुयता ॥ १७ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्हिप्रबोधात्परमालताम् ॥ सोऽयेतिदालितमलतामंकनकतमिव
॥ १८ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्यासाचद्विविधोच्यते ॥ एकाजीवन्मुक्ततेतिद्वितीयादेहमुक्ता ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्तिर्हितुयत्त्वतुयतीतपटत
त ॥ बोधो जीव प्रयोधोयसचयुद्धिप्रयत्नतः ॥ २० ॥ ज्ञातप्रमाणजीवोतयोजानातीहतन्मय ॥ पश्यतीमभयचैवसुदीघस्वप्नविभ्रम
म् ॥ २१ ॥ मिथ्योदित स्वद्वयेस्वस्यएवशिलीकृते ॥ जीवानामतरेत्वन्यन्त्राकिंचित्कलांविना ॥ २२ ॥ तामेवान्यतयापश्यन्मुधैवप
रिशोचति ॥ जीवाणोरतरेत्वन्यन्त्राकिंचित्कलांविना ॥ २३ ॥ यत्रतत्रजगद्वृष्टमहोमायाविजृम्भितम् ॥ स्यात्यतःकथयदबूनांयथानाना
भ्रमोदय ॥ २४ ॥ जीवाणूनांतयैवातमिथ्याससरणोदय ॥ बधोस्यवासनाबधोमोक्ष स्याद्वासनालय ॥ २५ ॥ वासनानांतास्यसौपु
मीस्वप्नविस्फुरतित्यति ॥ घनवासनमोहोयजीव स्यावरतादिमाक् ॥ २६ ॥ मध्यस्यवासनस्तिर्यक्पुरुषस्तनुवासन ॥ यदांतर्जीवि
तेनांतो न हिजातापटादय ॥ २७ ॥ जीवैक्यादुभयो सत्ताग्राह्याहकयोस्तदा ॥ आत्मानात्मसमालीढोवहिरंतयदाचित्ता ॥ २८ ॥
सनानार्थोऽवधि ॥ नृपयुतातीतयोर्निवासनत्वात् ॥ सचस्वमेस्फुरतिविचित्रेणस्फुटीभवतीत्यर्थः ॥ कथस्फुटीभवतित्वाह ॥ घनेति ॥ २९ ॥ तस्यवासनासुधोत्कपादुत्त
रोसरगुभयोनिप्रामित्याह ॥ मध्यस्थेति ॥ पुरुषोऽनुप्यगधवरिशगधर्वादि ॥ वासनानांसायतारतन्म्येनैविचित्र्यस्फुटोभावमुक्तायासपहणादिविचित्रेणापित्ताह ॥ यदेत्या
दिना ॥ यथायस्मिन्सुमिथ्युत्तिकालेदेहान् आनस्याप्यप्राप्तप्रमाणहभावलक्षणनजीवितेनएतावाग्नेहपरिमितएवाहमित्यतःपरिच्छेदोऽभवतित्वायदादय पवाधविहिज्जिता
सपत्न्या ॥ ३० ॥ संतुष्टिर्हिततत्तामाह ॥ जीवैक्यादिति ॥ तदाचसुटाविद्वारनिर्गतात करणद्वारा निर्गतेनवृष्यच्छिन्नजीवेमपटादीनाभ्यामीषटमहजानामीतिपासापाहक
योर्वासनामिकासत्तातर्ह्येवचित्रेणस्फुटीभवतीत्यर्थः ॥ एतदेवस्फुटमाह ॥ क्वालेति ॥ अतः स्थितआत्माजीवोयदावहिरनात्मसगालीढोभवतित्वाचित्तायासपहकवासना
नृपतृणेष्वप्यस्यभिषाणेनोदयाउदेतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥

एव हेयोपादेयवैचित्र्यमपि वासनाध्यस्तमेव न वास्तवमित्याह ॥ नेहेति ॥ ६ ॥ शोभितास्तत्त्वबोधेन विराजमाना ॥ सबाध्याभ्यतरजगच्चिद्व्यतिरिक्तं न विद्येते कालत्रये पीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यथा अध्वि समुद्रस्तत्त्वतो विष्टट अपास्तसमस्ततरगबुद्धादिभेदस्वादाकाशादप्यच्छसकलमेकशुद्धजलमेव तथा उदसर्वजगत्तत्त्वतो बुद्धसत्त्वोपहस्तित निरस्तवासनावस्थौ वैचित्र्यभेदजातयस्य तथा विधमनामयपरपदमेवेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि ० पू ० एकपचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥

जीवस्य मोजगत्तत्रासस्य तात्पर्यरिक्तयः ॥ तदर्थमर्जुनाख्यानावसिष्ठेनावतार्यते ॥ १ ॥ ननु स्वम सर्वेषां जीवानां प्रत्येकमिन्न ॥ जायत्यपचस्तु सर्वेषां साधारण सर्वे स्वमैव धर्म्येणानुभूयमान कथस्वम स्यात्तत्राह ॥ यइति ॥ आदिन प्रथमजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य स्रष्टेनावतार्यते ॥ १ ॥ किमर्थमिव क

तदाग्राह्यग्रहणधीर्गुणलक्षणेव सोदया ॥ नेह संत्यज्यते किंचिन्नेह किंचिन्नगृह्यते ॥ ६९ ॥ बाह्यांतरकलाकारश्चिदात्मैकः प्रकाशते ॥ त्रिजगच्चिच्चमत्कारस्त्वलंभेदविकल्पनैः ॥ शोभिताः स्मश्रितिचिरात्सर्वाख्याधनविद्यते ॥ ७० ॥ अभ्यर्थयाजलमपास्तसमस्तभेदः स्वा

दच्छमेव सकलं द्रवमेकशुद्धम् ॥ सर्वतथेदमपहस्तितभेदजातमाद्यं परंपदमनामयमेव बुद्धम् ॥ ७१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० इन्द्रियाथोपलंभविचारोनामैकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ योजीवस्यादितः स्वप्नो नानाकलन

कोमलः ॥ तमिमं विद्विंसं सारं न संत्यं नाप्यसन्मयम् ॥ १ ॥ नपुंस इव जीवस्य स्वप्नः संभवति क्वचित् ॥ तेनैते जाग्रतो भावा जाग्रत्स्वप्नरुतो च हि ॥ २ ॥ जीवस्वप्नमिमं दीर्घं क्षिप्रताप्रतिभासतः ॥ असत्यमप्यवस्तुत्वाद् द्विवेद्यविदां वर ॥ ३ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरमिव गच्छंती जीव

जीवकाः ॥ असत्यमेव पश्यंति घनसत्यतयानघ ॥ ४ ॥ अजडे जडतातजडे चाजडतोदिता ॥ असत्ये सत्यता जीवजीवानुभवमो हतः ॥ ५ ॥ भानोरप्यंतरखिलं पश्यंतस्त्रिजगद्भ्रमम् ॥ भ्रमंति स्वप्नसंभ्रांता इव जीवाभिदालिभिः ॥ ६ ॥ सर्वगत्वादनंतत्वास्त्वस्य जीव

स्य जीवतः ॥ यद्भावयंति चेत्तं तिते देवाश्चित्सत्यवत् ॥ ७ ॥ लप्यत इति चेद्वाहीनामिव समष्टे स्वप्नातराप्रसिद्धेरित्याह ॥ नेति ॥ तेनास्माकजायत्रसिद्धाभूतभवननादिभावास्तस्य जाग्रत्स्वमोभयस्थानकृतोदयानस्वमतोभिद्यंत इत्यर्थः ॥ २ ॥ असत्यत्वावस्तुत्वाभ्यामपितस्य स्वप्नतासाधयन्वैधर्म्यानुभवे निमित्त इत्यर्थः ॥ जीवस्वमिति ॥ अस्मदीयस्वमवक्षिप्रवाप्यताया अप्रतिभासतो हेतोर्दीर्घम् ॥ तथा चैदं धर्मवै

धर्म्यं भ्रमहेतुरिति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वस्तुस्वभाववैपरीत्यदर्शनादप्यस्य स्वप्नतेत्याह ॥ अजडे इति ॥ अजडे ब्रह्मणि भूतभवननादिजडतातया जडे चाहंकारादिदेहाते आत्मत्वाभिमानादजडता उदिता ॥ जीवस्य समष्टेरेकदेशभूतायेव्याटि जीवास्तदनुभवलक्षणान्योहतोभ्योने ॥ ५ ॥ जीवाभिदालिभिर्भेदकल्पनपरपराभिर्भमिति ॥ ६ ॥ कल्पितभेदेषु सत्यत्वारोपेकारणमाह ॥ सर्वगत्वादिता ॥ व्याटित्वादेव जीवतोप्यस्य तज जीवभूतस्य स्वप्नपरमार्थतः सर्वगत्वादनंतत्वाद्परिच्छेदेन सत्यत्वाच्च यद्यद्भावयंति तदेव आशुनत्स सत्तया स्वस

त्तारोपेण सत्यवच्चेतति ॥ तथा च तत्ससं कित्यागात्तत्सत्यताभ्रमनिवृत्तौ बुद्धतत्त्वस्य जीवन्मुक्तिरिति भावः ॥ ७ ॥

अयमेवार्थो भगवद्गीतायां भगवत्पावन्यजुनायोपदिष्ट इत्याह ॥ पुढरीकाक्षेति ॥ शुभ्राश्रयिषि ति शेषः ॥ ८ ॥ तदर्थं मज्जुनास्यायिकामवतारयति ॥ पांडोरिति ॥ सुखजीवन्मुक्ति
 सुखविराटम् ॥ जीवितमायुः क्षिपयित्वा क्षेप्स्यति ॥ स्वार्थेण चिपुणाभावश्छादसः ॥ ९ ॥ १० ॥ अर्जुनावतारे कारणं कुसर्वमूलमनुकाममिति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ स्थित
 मिति ॥ स्वयं हि क्षिपयति श्रितदतिशृते ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन् दृश्यमाने संसारजाले ॥ शकुन्मय-पक्षिण ॥ १३ ॥ तत्रास्तु भूतआतिपुमभ्योरासित-श्रुतिस्त्वत्यादिवर्णित क्रम
 मरिचयेषाम् ॥ भूतपंचकपरबीजतन्मात्रपंचकजसृक्षणे सारेलोकपालत्वतप्तस्रोकाधिपत्यम् ॥ १४ ॥ इव भूतस्त्विति समाचारविहितपुण्यमुपादेय इव तन्निपिद्वपापहे
 पुंढरीकाक्षनिर्दिष्टामससक्तिर्गतिश्चाम् ॥ यामालिङ्ग्य महाबाहो जीवन्मुक्तो महामुनि ॥ ८ ॥ पांडो पुत्रो जुनो नाम सुखं जीवितमात्म
 नः ॥ क्षिपयिष्यति निद्रु खंतयाक्षेपय जीवितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ १० ॥ भविष्यति कदा द्रक्षन् सार्जुन पांडुनंदन ॥ कीदृशीं च हरि
 संस्य कथयिष्यत्यसक्तताम् ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ११ ॥ अस्ति सन्मात्रमात्रेति परिकल्पितनामकम् ॥ स्थितमात्मन्यनापतेन भर्त्सा
 वमहानजः ॥ १२ ॥ दृश्यते विमले तस्मिन् नयसंसारविभ्रम ॥ कटकादियथोद्दिश्रितरगादियथा भ्रसि ॥ १३ ॥ चतुर्दशविधा भूतजातय
 प्रसुरत्यलम् ॥ तस्मिन् संसारजाले स्मिजालेशकुनयो यया ॥ १४ ॥ तत्रैते यमचक्रार्कशकाया शंसितक्रमा ॥ भूतपंचकसंसारलोक
 पालत्वमागता ॥ १५ ॥ इदपुण्यमुपादेय हेयं पापमिदं विति ॥ तै स्वसकल्यघटिता द्वेदनात्स्यापिता स्थिति ॥ १६ ॥ तस्याप्ययावदनघप्र
 वाहपतिते निजे ॥ कर्मण्यचलसकाशस्थिरचित्तमवस्थितम् ॥ १७ ॥ भगवान्सयम किंचिद्वृत्ते प्रतिचतुर्युगे ॥ तप-प्रकुरुते भूतदलनात्पा
 पशंकया ॥ १८ ॥ कदाचिद्विदूषपाणिदशदशवापि च ॥ कदाचित्पंचसमादिकदाचित्पोढशापि च ॥ १९ ॥ उदासीनवदासीने तस्मिन्नि
 यमसंस्थितौ ॥ न हि नस्ति जगज्जालेऽसृज्यभूतानि कानिचित् ॥ २० ॥ तेन नीरघ्रभूतौ घनि संचारमहीतलम् ॥ भवति प्रावृषिस्वेदीकुजरो
 मरा केरिव ॥ २१ ॥ अयं तानि विविधाणि भूतानि बहुयुक्तिभिः ॥ क्षिपयति सुखराम भुवो भार निवृत्तये ॥ २२ ॥ एवयुगसहस्राणि व्यव
 हारशतानि च ॥ समतीतान्यनंतानि भूतानि च जगति च ॥ २३ ॥

यमिनि स्वापिकारानुरूपसकल्यघटिता द्वेदनात् स्थितिर्नर्थादास्थापिता ॥ १५ ॥ अस्ते बाह्विजगत्समाह ॥ तस्येति ॥ तस्य बाह्व्यभाणयमस्य अयथावेतावत्कालं स्वीये अधि
 कारकर्मणि अचलसकाशस्थिरचित्तमन-अवस्थितम् ॥ १६ ॥ प्रतिचतुर्युगम् ॥ बीप्सायाय व्ययीभाव ॥ कदाचित्किंचिदप-प्रकुरुते ॥ प्रतिचतुर्युगं किंचिद्वृत्ते द्वापरति इति वा ॥
 १७ ॥ तत्र फाल्गुनिययोनालीत्याह ॥ कदाचित् ॥ १८ ॥ तस्मिन् यमेनियमसंस्थितौ तपसि उदासीने सति ययु-कानि चिदपि भूतानि न हि नस्ति ॥ १९ ॥ तेना हि सनेन हेतु
 नाम भूतलं बीजैश्च भुजिर्भूतौ धिनि-संचारं संचारायोप्यजगति ॥ स्वेदीस्वेदवा ॥ २० ॥ कुरा विष्यद्वादिना युक्तिभिः आंशावतारमात्रयुक्ता पुपायै क्षिपयति हि सनेनैव विरलीकु
 र्नीति पावनम् ॥ २१ ॥ अयं च तारावतारादिव्यवहारीकभूतो वक्रा इत्याह ॥ एवमिति ॥ २२ ॥

॥ ३ ॥ अधानां पापानां विघाताय कर्त्तव्याऽविष्यतीति शेषः ॥ दूरेऽस्तं जनानां कर्षणं पीडनं यस्याम् ॥ अस्माद्विशेषणाद्वतचर्या अहिंसादिघटितनिर्विकल्पसमाधिरूपेति गम्यते ॥ २४ ॥ प्रपन्नगुल्मावनगुल्मसकीर्णैरित्यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ नरनारायणचणैरनुगतैः साहाय्यार्थमवतीर्णैरित्यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अंभोधिमेखलायाभूमेर्भूपराजा अंभोधिमेखला भुवपातीति वा ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ २९ ॥ तस्य पितृव्यजोऽभाताऽविष्यति तस्य द्वद्व प्रतियोद्धाभीमोऽविष्यतीति योज्यम् ॥ बभूवर्नकुलः ॥ अहेः सर्पस्येव ॥ ३० ॥

वैवस्वतोद्यतुयमां च एष पितृनायकः ॥ अनेन त्वधुना साधोपरिक्षिणेपुकेपुचिन्त ॥ २३ ॥ युगेष्वघविघाताय वर्षाणि द्वादश आत्मना ॥ व्रतचर्ये ह कर्त्तव्या दूरास्तजन कर्षणा ॥ २४ ॥ तेनेयमुर्वीनरं धाभूतैर्मर्यैरमृत्युभिः ॥ दीनाप्रपन्ना गुल्मेव भारभूतैर्भविष्यति ॥ २५ ॥ भूभारपरिभूतांगीहरिशरणमेष्यति ॥ कांतादस्य पराभूतादीनापतिमिव प्रिया ॥ २६ ॥ हरिर्देहद्वयेनाथमहीमवतरिष्यति ॥ देवांशैरखिलैः सार्द्धं नरनारायणं गतैः ॥ २७ ॥ वसुदेवसुतस्त्वेकोवासुदेव इति श्रुतः ॥ देहोऽभविष्यति हरेर्द्वितीयः पांडवोऽर्जुनः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिर इति ख्यातो धर्मपुत्रोऽभविष्यति ॥ अंभोधिमेखलाभूयः पांडोः पुत्रः सधर्मवित् ॥ २९ ॥ दुर्योधन इति ख्यातस्तस्य भ्राता पितृव्यजः ॥ भविष्यति दृढदंष्ट्रोऽभीमो वभूवर्नहेरिव ॥ ३० ॥ अन्योन्यं हरतोरुर्वीतयोः संग्रामलोचयोः ॥ अष्टादशान्नाक्षौहिण्यो घटिष्यत्यत्र भीमपणाः ॥ ३१ ॥ तत्क्षयेण विभारत्वं भूवो विष्णुः करिष्यति ॥ राघवार्जुनदेहेन बृहद्गंडीवधन्वना ॥ ३२ ॥ विष्णोरर्जुननामादौ प्राकृतं भावमास्थितः ॥ हर्षमर्षान्वितो देहो नरधर्मा भविष्यति ॥ ३३ ॥ सेनाद्वयगतान्दृष्ट्वा स्वजनान्मरणोन्मुखान् ॥ विपादमेष्यत्युद्योगं युद्धाय न करिष्यति ॥ ३४ ॥ तमर्जुनाभिधेदं हंप्रासकार्यैकसिद्धये ॥ हरिर्बुद्धेन देहेन बोधयिष्यति राघव ॥ ३५ ॥ न जायते म्रियते वाकदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ३६ ॥ य एनं वेत्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतौ नायं हं तिन हन्यते ॥ ३७ ॥

आसमात्तत्रायत इति आत्रासेनातदक्षौहिण्यः ॥ अत्र भारतयुद्धे कुरुक्षेत्रे वा घटिष्यति ॥ ३१ ॥ हेराघव बृहद्गंडीवं धनुर्यस्य ॥ धनुषश्चेत्यनङ्ग ॥ तथा विधेनार्जुनदेहेन विभारत्वं भारावतरण करिष्यतीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३२ ॥ नरधर्मा अज्ञाया इति यावत् ॥ ३३ ॥ स्वजनान्बधून् ॥ ३४ ॥ बुद्धेन स्वतः सिद्धात्मबोधेन कृष्णदेहेन ॥ ३५ ॥ बोधनप्रकारमेव विस्तराद्वर्णयति ॥ न जायत इत्यादिना ॥ आद्यतनविकारयोर्निषेधमध्यतनविकारचतुष्टयप्रसक्तवारयति ॥ नायमिति ॥ भाविजन्यादिप्रतिषेधो वा ॥ ३६ ॥ एनमुक्तस्य भावमात्मानयोऽहं तारं वेत्ति यश्चैनं मन्यते तौ तौ न विजानीतः ॥ अज्ञानमेव बृहद्गंडीव इति निमित्तमिति यावत् ॥ ३७ ॥

विभिन्निदृशैर्नायनायप्रकारानाराहेनूनप्रतिशेष ॥ ३८ ॥ स्फारमपारिच्छिन्नमगतएवालम्ब्यदोयसंविषयुधैरम्यस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यक
छकाजनभासीतिनबंधुसंस्त्रिजम्परणारिसआभानामयुक्तंनु स्वतबोधितमितिशाय ॥ ३९ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यमकारोनि० पू० द्विपञ्चारा सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५
प्यतिहस्तेस्त्रागसगत्यामारिलक्षणम् ॥ उपास्येक्षेयहूपेचदराभेरम्यबस्थिते ॥ १ ॥ तत्रावीस्वबधुंताइमित्यादिरूपोद्धताभिमान एतेमवीयाबधपथादियामिताभिमान
भ्रतबसदुःखनिशानमितिसुखत्याज्यइत्याह ॥ अर्जुनिति ॥ हेअर्जुनत्वजराभरणाक्षिपूहिनिर्मुक्त० अतएवशाश्वत स्वमध्यावीनसर्वभूतानस्वयसाक्षावाप्तासि अतस्त्वक
स्यापिनइता ॥ अइहेतत्त्वभिगानमलचयंतत्यजेत्पर्य ॥ १ ॥ अभिमानस्यागफलमाह ॥ यस्येति ॥ यस्यबधाविपदसिक्काछेअहमुपातयामीत्यहुरुतोआबोनास्तिउ
त्तरकालषयस्यदुःखिलास्त्वदुपेविषादिवादिनलिप्यतेसुखइवाम्बर्गदोलोकान्दतुर्बिधभूतकायलाभइत्याप्रौर्बियोज्यापिकमपिनइति ॥ सर्वभराभ्यैका

अनंतस्यैकरूपस्य सतसूक्ष्मस्य स्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्यार्थिकयं केन न स्यति ॥ ३८ ॥ अनतमप्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक्य सविदालम् ॥ संविदपु स्फारमलम्बदोषमजोसित्वोसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थानेन रनारायणावतारकथननामद्विपञ्चाशत्तमः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुन त्वं न हंता त्वमभिमानमलं त्यज ॥ जराभरणनिर्मुक्तस्वयमात्मासि शश्वतः ॥ १ ॥ यस्य नाहरुतो भ्रावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हत्वापि स हर्षो ह्योका न हंति न निबध्यते ॥ २ ॥ यैव स जायते स विदंत सैवानुभूयते ॥ अयं सोऽहं निदत्तमद्वयं तं स विदंत्यज ॥ ३ ॥ अनयैव षड्युक्तोऽस्मि नष्टोऽस्मीति च भारत ॥ अस्मिन् सुखदुःखाभ्यामवशपरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मा शैः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्ता हि मिति मन्यते ॥ ५ ॥

तत त्वत्स्यवधादिविकारास्पर्शिनस्तथैवसत्त्वान् ॥ देहादीनां च मायाभावेन नित्यमसत्त्वादेव बभूव्यापुषस्त्येव बभूवधाप्रसक्तेरिति भावः ॥ अतस्तत्त्वयुक्तपापफलेनापिन निबध्यते पापे
श्वर इत्ययं ॥ १ ॥ ईदृशानि परमकदेहादितादात्म्ययाति सुखेन वरादेव तच्छर्महृत्त्वारेतात्मनि प्रतिज्ञासो न स्यात् ॥ अतस्तदेव पापमप्यजेत्वाह ॥ यैवेति ॥ अतर्हर्दिआत्मनि येष
विदुर्द्विदन्ति देहापि भिमानरूपा अभ्यादुरीका ॥ अयं कार्यकरणसंघातः स ईताग्रह इवेतदेहादिसंबन्धितद्रूपानि मेमम इत्येव संबन्धेनानिबन्धितस
उक्तसंज्ञणया सविदाईत्वादिति युक्तोस्मि तद्युक्तपयिष्यन्तः संपुनारादिहिकानर्धैरनरकपाताधातुपि कानर्धैर्ययुक्तोस्मीति च आस्यादुस्वहृत्त्वाम्यापरितप्यसे ॥ २ ॥ अनया
जन-अंरावत्यरिच्छेदकत्वेन ग्रासे-इत्वादिगुणविकारे ईदृशियादिभिः क्रियमाणानामिकर्माणि ॥ ५ ॥

१ अतर्हर्दिस्य निबध्यते वाक्यः

विभि किं वतीनां रम्यनारायणप्रकारानाराहेन प्राप्तये ॥ १८ ॥ स्फारपथि विच्छिन्नमथ एषा लब्धवो यस्य विदुष्यैतन्मयस्वरूपमेवासि अत एवाजोसि नित्योसि निरस्ताज्ञानतत्कार्यक
 लकोजनमासीति नवपुंसं तन्ममराणादिसाधनानामयुक्तं सुतवोचि तमिति भावः ॥ १९ ॥ इति श्री बासिष्ठ उवाच ॥ तत्सर्वमकारो निःपू० द्विष्य चारा सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ व
 पयते इत्यस्याः समसत्प्राग्वर्तित्वमप्य ॥ अथास्य शेषे यदेष वराभेदोऽप्यवस्थितिः ॥ १ ॥ तथा दीतृत्वं पुंशु हतादिभिरस्य दिक्परो हताभिमान एते मदीया बाधबाह्वस्यादिममताभिमान
 मयतव सर्वदुःखनिशानमिति वदन् एव स्यात्पदस्य ॥ अर्जुनेति ॥ हे अर्जुन त्वकाराभराणादिषु धर्मिर्निर्मुक्त अत एव शराभ्यस्त स्वप्यादीनां सर्वभूतानां स्वयसाक्षादात्मसि अतस्त्वक
 स्यापि न हता ॥ अहं हि तस्य अभिमानमलमत्यंतं त्यजेत्यर्थः ॥ १ ॥ अभिमानस्यापलमप्य ॥ यत्स्येति ॥ यत्स्य धर्मादिमष्टतिकांल अहं ममुपातयामीत्यहं कृतो भावो नास्ति उ
 पाका लब्धस्य दुःखितस्तत्त्वदर्थं विचारानि नान्विष्यते सगुणवशात्सर्वार्थलोकाभ्यर्णितलोकाभ्यर्णितधर्मात्तज्जातयत्तात्वात्प्राणीर्धर्मोऽप्याधिकमविनष्टमि ॥ सर्वशराभ्यतैका

अनंतस्यैक रूपस्य सतः सूक्ष्मस्य स्वादायि ॥ आत्मनः परमेशस्य किं कयं केन न सति ॥ ३८ ॥ अनंतमप्यक्तमनादिमध्यमात्मानमा लोके
 यस्य विदारमन् ॥ सविदुषः स्फारमलब्धवोपमजोसि नित्योसि निरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थानेन
 रनारायणावतारकयननामद्विषयशरत्तम सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुन त्वं न हतात्त्वमभिमानमलस्य
 ज ॥ जरा मरण निर्मुक्तं स्वयमात्मासि शश्वत ॥ १ ॥ यस्मिन्नाहं कृतो भावो बुद्धिर्धर्मस्य न लिप्यते ॥ इत्यापि स इमं लोकां न हंति न निबध्यते
 ॥ २ ॥ यैव स जायते स विदतः सेवानुभूयते ॥ अयं सोऽहं निदत्तमहत्वं तं स विदं त्यज ॥ ३ ॥ अनयैव वयुकोऽस्मि न शोऽस्मीति च ज्ञात ॥ अ
 भितः सुखदुःखाभ्यामवशः परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वाकांशे कियमाणा निगुणे कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्ताहंमिति मन्यते ॥ ५ ॥

लतस्वस्वभावादि विकारास्तर्धानलं यैव सत्त्वात् ॥ देहादीनां यथायाथावत्त्वेन नित्यमसत्त्वादेव व्यापुषस्तेष्ववधामसंकेति भावः ॥ आनस्य ययुक्तपापकलेनापि न निबध्यते यथे
 भ्यरदित्यर्थः ॥ १ ॥ इषुत्वादिधर्मं करेद्देहादिनादास्य योतिषीरेतव शरादेव तद्वर्मादुत्तादेरात्मनि यति भासो न सत् ॥ अतस्त्वदेवमप्यमत्यंतं त्यजेत् ॥ यैवेति ॥ अंतर्देहोऽहं आत्मनि यैव स
 विदुः किं हि तर्देहापि भिमान रूपं आप्यादशीषा ॥ अयं कार्यं करणसंघातः सर्वेनाहं इत्येतदेहादिसर्वं भिन्नं तद्व्याप्तिरेव न य इत्येव स विदं यतिर्वास्त्वकोऽस्यर्थः ॥ ३ ॥ अनया
 त्रकलक्षणपातद्विदाहं दुत्तामिति युक्तोऽस्ति तथाप्युक्तपरिष्वन्नः ॥ यनुनाशार्थं हि कानर्धैर्न रकपाताया नुप्यि कानर्धैः प्ययुक्तोऽस्तीति च यात्या सुखदुःखाभ्यां परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
 मनः भरावस्तारिष्य कलेनाशायै स्वभाविन्युक्तविकारे देहे हि द्यादिभिः कियमाणा नित्यकर्माणि ॥ ५ ॥

१ अतर्देहमप्यतिक्रियस्यत्वात्

विमर्शोत्तुष्टुरादीनामेवरूपादिविषयेप्रवृत्तिर्नात्मनइतिनतत्कृतैरस्यकर्तृत्वप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ चक्षुरिति ॥ अत्रास्मिंश्चक्षुरादिकरणकार्यसंघातेअहकःनकश्चिदिति अ
हमितिस्थितिःकानयुक्तैत्यर्थः ॥ ६ ॥ कलनासकल्यादिसिद्धिषणैस्त्वकर्मणिरतेप्रसक्तैसत्यपिअत्रास्मिन्मनआद्यंतःकरणसंघातेप्यहंनकश्चिदितिप्रशयतत्तेकःपदार्थःक्लेशभागे
प्रविष्टोयदर्थशोचसिसनारस्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ यत्रसंघातकृतेकार्यतद्गतंस्तस्याप्येकैकस्यसंघाताभिमानदुःखेनशोकेउपहास्यतातत्रकिवाव्यातद्वहिर्भूतस्यतदनुशोचनेइत्याश
येनाह ॥ बहुभिरिति ॥ गृह्यतेचेत्तद्वासायैवभवतीत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ नसामवायिकदुःखमेकःशोचितुमर्हतीति ॥ ८ ॥ किंचनिरहकारस्यफलासंगरहितकायिकादित्रिवि
धशास्त्रीयकर्मचित्तशुद्धिद्वाराज्ञानोद्दीपकत्वात्सरमपुरुषार्थायैवभवतीतिनतेस्वधर्मशुद्धादुःखप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ योगिनोत्रोरुक्षवः ॥ ९ ॥ नभारिभरणाय
व्यापारितःपुनःपुनर्मृत्युहेतुभोगलपद्येनप्रवर्तितइत्यर्थः ॥ निर्विषूचिकाःनिरस्तरागाद्यामयाः ॥ लौकिकशास्त्रीयकर्मकुर्वतोप्यानुषंगिकतरफलहरतउपभुजानाअपिनचते
चक्षुःपश्यतुकर्णश्चशृणोतुत्वक्स्पृशत्विदम् ॥ रसनाचरसंघातुकात्रकोहमितिस्थितिः ॥ ६ ॥ कलनाकर्मणिरतेमनस्यपिमहात्मनः ॥ न
कश्चिदज्ञाहमितिहेक्लेशभागेकएवते ॥ ७ ॥ बहुभिःसमवायेनयत्कृतंतत्रभारत ॥ एकोभिमानदुःखेनहासायैवहिपृथ्यते ॥ ८ ॥ कायेन
मनसाबुद्ध्याकेवलैरिंद्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगत्यत्कालमशुद्ध्ये ॥ ९ ॥ अहंत्वविषचूर्णेनयेषांकायोनमारितः ॥ कुर्वतोपिहरंतो
पिनचतंनिर्विषूचिकाः ॥ १० ॥ नक्चिद्राजतेकायोममतामेध्यदूषितः ॥ प्राज्ञोप्यतिबहुज्ञोपिदुःशीलइवमानवः ॥ ११ ॥ निर्ममोनिर
हंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ यःस्वकार्यमकार्यंवाकुर्वन्नपिनलिप्यते ॥ १२ ॥ इदंचतेपांडुस्तुतस्वकर्मक्षात्रमुत्तमम् ॥ अपिक्लृप्तमतिश्रे
यःसुखायैवाद्यायच ॥ १३ ॥ अपिकुत्सितमप्यन्यदप्यधर्ममयक्रमम् ॥ श्रेष्ठेस्वंधाकर्मतथेहामृतवान्भव ॥ १४ ॥ मूर्खस्यापिस्व
कर्मैवश्रेयसेकिमुसन्मतेः ॥ मतिर्गलदहंकारापतितापिनलिप्यते ॥ १५ ॥

कुर्वतोहरतश्चेत्यर्थः ॥ १० ॥ कचिह्यौकिकेशास्त्रीयेवाव्यवहारेनराजते ॥ अनर्थानास्करहितपुरुषार्थायनकल्पतइतियावत् ॥ ११ ॥ कार्यमवश्यकर्तव्यशास्त्रीयकर्म अ
कार्यमनावश्यकलौकिकम् नतुनिषिद्धमप्रसक्तेः ॥ १२ ॥ क्षात्रक्षत्रियाणाविहितसमाभेष्वपलापनबधुवधहृत्पत्वात्क्रूरमपिचित्तशुद्धिद्वाराब्रह्मज्ञानादिसुखायैव तथाधर्मय
शोराज्यस्वर्गायभ्युदायायचेत्यतिश्रेयएवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हिपद्मधुवधादन्यतद्गोणभीष्मकपादिगुरुवधहृत्पुंक्तिसितकर्मतन्मयाकथकार्यामित्यजुनस्यतत्राधर्मत्वशकासत्यश
पथारिणानिवारयन्नाह ॥ अपीति ॥ पूजार्हेषुतद्विपरीतशस्त्रोद्यमनप्रहरणायधर्मबहुलक्रममपिनेस्वयुद्धकर्मयथायेनसत्येनशास्त्रप्रामाण्येनश्रेष्ठतथातेनसत्येनइहास्मिन्
द्वेअमृतवान्अमरणधर्माविजयीभवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्रअज्ञस्यापिस्वधर्मःश्रेयसेतत्रतत्त्वज्ञस्यतस्मान्नरकादिप्रसक्तिर्दूरापासैव पातित्यावहैर्महापातकादिकोदिभिरपिनि
रहंकारमतेर्लैपाभावादित्याशयेनाह ॥ मूर्खस्यापीति ॥ १५ ॥

र्षिराभ्यन्तराभिदिताभयमुक्तमुद्धेतोभ्रमूलानिपाथानिरसभूलात्तथाऽभयादतिपायेनकदाचिदभयमसक्तिं स्यात्फलसंगत्यागेनसिद्धिसिद्धिसमगालक्षणयोगस्यस्यतु
 दक्षतिरस्तिनालीत्रोत्रयोगस्थितिमयदिराति ॥ योगस्यदति ॥ १६ ॥ अथबाधस्यमाणलक्षणप्रकार्यणबुद्ध्याकृतशारीर्यमिदकर्मनेषभायेत्याह ॥ शान्तिनि ॥ १७ ॥ निर्धि
 शयप्रसन्नत्वज्ञाननरदशमध्यगुणभरापणबुद्ध्याबाधकमकुलतोषिनकमपदत्याह ॥ इत्यरेति ॥ १८ ॥ अथसर्वसकमसत्यागलक्षणसत्यासयोगमुक्त्याधिनेकमपदम
 सतिरस्याह ॥ सत्यमेति ॥ १९ ॥ एवमुपदिष्टानुनसगत्यागार्थानांलक्षणैर्धिभागजिज्ञासुपृच्छति ॥ सगत्यागस्येतिद्विभाष्याम् ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्यन्तिकसगत्यागस्यतत्त्वपरि
 शानमनरणायाद्ब्रह्मास्तत्त्वमवगमनान्प्रथमंलक्षणेननिराति ॥ सर्वेति ॥ तयाचनिर्धिकमसमाधिपरिपाकसाक्षात्कारानुभवसिद्धिनिष्पन्नप्रत्यगात्मरूपमेवब्रह्मेत्यर्थ

योगस्य कुरुकमाणिसगत्सत्त्वाधनजय ॥ नि संगस्त्वययाप्राप्तकर्मचालनिवध्यसे ॥ १६ ॥ शान्तवक्षवपुर्भूत्वाकर्मवक्षमयकुरु ॥ वक्ष्मा
 पणसमाचारोवक्षवभवसिस्तणत् ॥ १७ ॥ इत्यार्षितसवायर्ह्येवरात्मानिरामय ॥ इत्यर सर्वभूतात्माभवभूषितभूतल ॥ १८ ॥ स
 न्यस्तसवसकल्य सम शान्तमनामुनि ॥ सत्यासयोगयुक्तात्माकुवन्मुक्तमतिर्भव ॥ १९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ सगत्यागस्यभगव
 त्प्रयावक्ष्यापणस्यच ॥ इत्यरापणरूपस्यसत्यामस्यचसर्वश ॥ २० ॥ तयाज्ञानस्ययोगस्यविभाग कीदृशभ्रमो ॥ क्रमेणकययैतन्मे
 नद्वामाहनिदन्तये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सवसकल्यसशान्तौप्रशान्तवनवासनम् ॥ नकिंचिद्वावनाकारयत्तद्वक्षपरविदु
 ॥ २२ ॥ तदुपयोगविदुर्ज्ञानयोगचकृतबुद्धय ॥ वक्षसर्वजगदहचेतिवक्षार्पणविदु ॥ २३ ॥ अतश्चून्यवाहि शून्यपापाणद्धदयोपमम् ॥
 शान्तमाकाशकोराद्धन्तदहस्यनदशपरम् ॥ २४ ॥ ततद्वपदुत्थानमीपदन्यतयोदितम् ॥ सजगत्प्रतिभासोपमाकाशमिवशून्यता
 ॥ २५ ॥ भावोहमिति कोप्यप्रत्येकमुदितश्चित्ते ॥ कोटिकोट्यशकलित कद्वैतप्रतिग्रह ॥ २६ ॥

॥ २२ ॥ तदुपयोगदशकारावहितेषन्तदन्तिमज्ञाननिदन्तिफलपद्विज्ञानभाङ्गलक्षनुकूलधाराभाष्यप्रधानयोगमित्यर्थ ॥ ब्रह्मण्यप्रतिभतभ्यस्यजगत्तद्विभिन्नगुहकारस्यचवा
 धानुप्यवस्थापयमित्याह ॥ ब्रह्मति ॥ २१ ॥ ब्रह्मणिजगदहकारयोर्धायोपपत्तयेतथाभ्यस्तत्त्वचक्रब्रह्मत्वरूपमाह ॥ अतश्चून्यमित्यादिना ॥ नदृश्यमिति ॥ सर्वदृश्यनिषेधे
 शान्तिरूपत्वान्विषय किन्तस्यादिस्यभगवत्प्राप्तदृशपरमिति ॥ दशोदृश्यतानिप्रेयोबाधदशस्यावहितदृशभगवद्वनरस्यान्तगुनरस्तीत्यर्थ ॥ २२ ॥ ततस्तादृशत्वभावादीपदन्त्यत
 यादितपसमभ्यानशायजगद्यभिभास सगपदवनगराकाशमिषयुक्तवैतत्यर्थ ॥ २३ ॥ सत्यासोपवर्णनोपपत्त्यर्थमब्रह्मणिजगत्वारोपवर्धेवतदरोपुजीवेपुमत्येकमहभावाभ्यासद्वि
 तवभाषणद्वयुक्तद्विभाष ॥ भावद्विद्विभाष्याम् ॥ २४ ॥

एष अहमिति भावः रनाधिष्ठानादपृथगभूतएव ॥ हियस्माद्धेतोः पृथक्कपयंतः परिच्छेदः स च ब्रह्मणिन असंश्रनाहमिति कश्चिद्वगच्छति ॥ तथाचावांतत्वेन पृथक्कोपपत्तिः
पृथक्त्वेन चावगच्छत्वापत्तिरित्यवरयमन्यतरस्मिन्हेयेनिरुपपत्तिकपृथक्कमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तो न्यायो घटादिममतेहायामपियोज्य इति दर्शयस्तन्म
लाहतामहत्यागमेव दृढयति ॥ यथेति ॥ यथा अहमीहा अहभावो न पृथगस्ति तथा इह प्रतीचि घटादिममतेहा लक्षणो मर्कटोऽपि पृथङ्नास्तीति न जनुगणेण योज्यम् ॥ तथा च द्वि
विधापीहा अमो धिरिव पूर्णस्वमास्वेति नाहतामहोयुक्त इत्यर्थः ॥ २८ ॥ किंचाहममतादिसर्वविकल्पभेदे तत्तद्विषयवैचित्र्येण विचित्रे स्फुरिते पितृत्वात्तास्फूर्तिनिमित्ते अवस्थान
यानुगते सवित्स्वामात्रस्वभावे सर्वविकल्पागमापायसाक्षिणि प्रत्यगात्मन्येकत्वमपि स्फुरत्येव ॥ एवसतितचाप्यामहोयुक्तः सकुतो नो न क्रियत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति उत्तरीत्या

अपृथगभूतएवैष पृथगभूत इव स्थितः ॥ पृथक्कंहिनपर्यंतो नाहमित्यवगच्छति ॥ २७ ॥ यथेहाहंतथेहास्ति घटादीहापिमर्कटः ॥ स्वमीहै
वंतथाभिधिः किमहंतां प्रतिग्रहः ॥ २८ ॥ विकल्पभेदे स्फुरिते संवित्स्वामयात्मनि ॥ वैचित्र्येण विचित्रेऽपि किमेकत्वेऽपि नो ग्रहः ॥ २९ ॥
इति ज्ञातविभागस्य बुद्धौ तस्य परिश्रयः ॥ कर्मणां यः फलत्यागस्तं संन्यासं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ त्यागः संकल्पजालानामसंसंगः सकथ्यते ॥
समस्तकलनाजालस्य श्रवणैकभावना ॥ ३१ ॥ गलितद्वैतनिर्भासमेतदेव श्रवणं ॥ अवोधवशतो भेदो नास्ति वैषांचिदात्मनि ॥ ३२ ॥
बोधात्मा किल शब्दार्थजगदेकनसंशयः ॥ अहमाशाजगदहंस्वमहंकर्मचाप्यहम् ॥ ३३ ॥ कालोहमहमद्वैतं चाहमहंजगत् ॥ मन्मना
भवमद्भुक्तो मया जीमानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्त्वैव मात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ इह रूपेण वदे शपरं चापरमे
वच ॥ कीदृशं तत्कदारुणं तिष्ठान्माश्रित्य सिद्ध्ये ॥ ३५ ॥

विश्वरूपज्ञातसारासारविभागस्य पुरुषस्य बुद्धौ तस्याहममतामहस्ययः परिक्षयस्तेन चार्थसिद्धः सर्वकर्मफलेष्वसृहा लक्षणस्यागः ॥ ३० ॥ तेन च सर्वसंकल्पत्यागलक्षण असंस
गसिद्धतीति प्रथमप्रश्नोप्युत्तरित इत्याह ॥ त्याग इति ॥ चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ समस्तेति ॥ सर्वस्य द्वैतजालस्य वाचरभणश्रुत्युक्तन्यायेन तदुपादाने श्रवणाच्चत्वावनेत्यर्थः
॥ ३१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ अवोधवशत इति ॥ ३२ ॥ तद्वृद्धीकाराय भगवात्स्वस्य सार्वारम्भलक्षणाविभूतिमाह ॥ अहमाशा इत्यादिना ॥ गच्छतीति जगत्त्वरम् ॥ स्वकर्मा
श्रयः ॥ ३३ ॥ अद्वैतपरद्वैतमपरहृषतन्मिदं स्य जगच्चाहमेवेत्यर्थः ॥ एवद्विह रूपेण विचारितारतम्येन मनोयस्य समन्मनाः भव ॥ तादृशे मयितथैव भक्तः श्रवणकीर्तनादिनव
विधभक्तिमान् भव ॥ तादृशस्य मेज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन वायजनशीलो भवेत्यर्थः ॥ एवमुक्तप्रकारद्वयेनापि युक्तामयिचित्तनिवेश्यमाभेवात्मानस्यात्मभूतमेव्यसिसाक्षास्वरपर
याचपारस्य सीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तोर्जुनस्तेद्वैतपेयुक्तिर्योग्यमधिकारकालविभागच जिज्ञासमानः पृच्छति ॥ द्वे इति ॥ ३५ ॥

सामान्यजनसमाधार्यमुपमितस्य ॥ ३६ ॥ परअशुद्धिचिन्तुरधिगमम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ततश्चित्तशुद्धिकमात् ॥ ३९ ॥ गुहाध्यायेवाशास्त्र ॥ इदं च सगुणभजनमया तु
 भ्यां च तदुभयाभाषसाध्यात्मिकपरितुलनमाश्रित्य सद्यो देवदेवता ॥ भावेक ॥ विज्ञानैकत्वमाद्यमन्त्राय स्थानया विधुद्धंति मन्त्रसततार्हममर्द्धभरस्य आत्मानपारमा
 धिष्य सत्त्वभूतशोधिततत्सार्धआत्मन स्वस्य च आत्मनशोधितत्वपदार्थकपदैकरीकित्यात्वात्परिपूर्णात्मानसम्यगुपगृह्यतां भिद्यो भवेत्पर्य ॥ ४० ॥ अहमराजागद्वहिसिन्धा
 रिभिर्भूत्पुत्रैश्च स्यापिततश्चिदानसत्तत्त्वपरिशोधनरूपतात्पर्यमिह ॥ इदं वाहमिति ॥ ४१ ॥ मद्रुपदेशाद्यधोभेन तत्त्वसमपदवत्त्वरोषिभ्यति सेत्स्यतीत्युक्ताह जननाय सिद्धि
 र्त्वाह ॥ मन्त्रेदिति ॥ ४२ ॥ आत्मानमधिष्ठानत्वेनागुणम् ॥ आत्मपथ्यतांति ॥ ४३ ॥ सर्वार्थसर्वकारेण समधिष्ठित्याभ्यस्य हारदरया वाचनमनोपि ॥ ४४ ॥ सर्व

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सामान्यपरमर्चवद्वेदरूपे विद्विमेनय ॥ पाणयादियुक्तसामान्यशस्त्रचक्रगदाधरम् ॥ ३६ ॥ पररूपमनापतंय
 ल्मर्कमनामयम् ॥ ब्रह्मात्मपरमात्मनादिशब्देनेतदुदीयते ॥ ३७ ॥ यावदप्रतिबुद्धस्त्वमनात्मज्ञतया स्थित ॥ तावच्चतुर्भुजाकारदेवपू
 जापरोक्षव ॥ ३८ ॥ तत्कृमास्तनमुद्धस्त्वतोज्ञास्यसितपरम् ॥ ममरूपमनापतयेनभूयोनजायते ॥ ३९ ॥ यदिवावेद्यविज्ञातोभावा
 क्कदरिमदन ॥ तन्ममात्मानमात्मानमात्मनश्चाशुसश्रय ॥ ४० ॥ इदं वाहमिदं वाहमिति यद्यवदान्यहम् ॥ तदेतदात्मतत्त्वतुतुभ्यत्पु
 ष्टिशान्यहम् ॥ ४१ ॥ मन्त्रेसाधुविबुद्धोसिपदेविश्रांतवानसि ॥ संकल्पैरवमुक्तोसि सत्यैकारममयोभव ॥ ४२ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानं स
 वभूतानि चात्मनि ॥ परस्त्वं योगयुक्तात्मा सवन्नसमदर्शन ॥ ४३ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानं भजत्येकत्वमात्मन ॥ सर्वयावत्तमानोपिनस
 नृयाभिजायते ॥ ४४ ॥ एकत्वसर्वशब्दाय एकशब्दाय आत्मन ॥ आत्मापि च न स न्यासद्रतोयस्याशुतस्यतत् ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यपचेतसा
 मन्तराखोकोयन्नकाशक ॥ अनुभूतिमुपाकृद सोहमात्मेति निश्चय ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यपयसामंतयोरसानुभव स्थित ॥ नव्यानामव्यि
 ज्ञानाच्चसोपमागमंतिभारत ॥ ४७ ॥

भूतस्यमात्मानमिति श्रुत्वा कस्तनात्सर्धस्वयमेव वषणयति ॥ एकत्वमिति ॥ सर्वभूतेष्वधिष्ठानतया स्थितमात्मानपयस्यसितरासवर्कभास्वतार्योधिष्ठानप्यनिरिक्तस्यालाभावेकत्वम
 जतस्य पराध्याप्य आत्मन्यर्गव स्वभावे पर्यवसन्न स आत्मापि च न सगम्यते भूतपयस्यभाषेनाप्यसत्समस्तभूतद्वयत्वभावा किनुभूमानद्विदेकत्वभावेयस्यानुभवागतस्तस्या
 श्रुतरक्षणमसमकालमवतन्नादिष्ववर्गिकपाराहितभूयानदात्मकैक्यन्यपयस्यस्त्वमीदृशितात्तयमिदं ॥ ४५ ॥ तस्य केनाप्यननुभवाहृत्यंनपरोक्षतोयसत्काधारयति ॥ त्रैलो
 कोपमात्मेति नपापद्वयवर्गिकार्यम् ॥ ४७ ॥

अनुभवनीयेन विषयजातेन मुक्तोरहितः अतएव दुर्लक्ष्यत्वात्सूक्ष्मः ॥ ४८ ॥ सर्वपदार्थानामंतरधिष्ठानतया देहानामंतस्तु प्रकाशकतया च स स्थितः ॥ ४९ ॥ देहांतः स्थितिदृष्टा
नेन विशदयति ॥ सर्वोति ॥ यथा सर्वरत्नानामतर्गतं तदेव हिरण्यमिदं विप्रकाशयति तद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ असंस्थित इवेत्युक्तितात्पर्यं विषयमलेपकत्वे दृष्टान्तरेण विशदयति ॥ यथेति
॥ ५१ ॥ सर्वदेहेष्वतः स्थित्वा तर्थाभिमतया विधारेकत्वे व्यलक्ष्यत्वे दृष्टान्तमाह ॥ मुक्ताफल इति ॥ ५२ ॥ तथा धिष्ठानात्मनानिर्विकारस्थितिर्ब्रह्मतसैव वास्तवी यानुमुक्तास्तु तनुवद
तर्थाभिमतया स्थितिर्याचरानेषु भावत्यकदजीवतया स्थितिस्ते उभे अप्यस्तसापेक्षे जगद्वहारा र्थकल्पिते इति नावास्तव हतव्यं हंता तस्य युक्तपापतः फलप्रदो वा स्यात्मातिरिक्त इत्याशा

अंतःसर्वशरीराणां यः सूक्ष्मो नुभवः स्थितः ॥ मुक्तो नुभवनीयेन सोऽयमात्मा स्ति सर्वगः ॥ ४८ ॥ समग्रपयसामंतर्पथा धृतमिव स्थितम् ॥
तथा सर्वपदार्थानां देहानां संस्थितः परः ॥ ४९ ॥ सर्वाभिनिधिरत्नानां सबाह्याभ्यंतरे यथा ॥ तेजस्तथास्मिन् देहानामसंस्थित इव स्थितः
॥ ५० ॥ यथा कुंभसहस्राणां सबाह्याभ्यंतरे नभः ॥ जगच्च यशरीराणां तथारामाहमवस्थितः ॥ ५१ ॥ मुक्ताफलशतौघानां तंतुः प्रोतवपु र्य
था ॥ तथा च देहलक्षाणां स्थित आत्मा स्थलक्षितः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मादौ लणप र्यंतपदार्थानि कुरंवके ॥ सत्तासामान्यमेतद्यत्तमात्मानमजं वि
दुः ॥ ५३ ॥ तदीषत्स्फुरिताकारं ब्रह्म ब्रह्मैव तिष्ठति ॥ अहंतादिजगत्तादिकमेण भ्रमकारिणा ॥ ५४ ॥ आत्मैव दंजगद्द्रूपं हन्यते हंतिवान्
किम् ॥ शुभाशुभैर्जगद्भूतैः किमस्यार्जुन तिष्ठते ॥ ५५ ॥ प्रतिविंबेष्विवादर्शसमं साक्षिवदा स्थितम् ॥ न स्यात्सु न विनश्यंतं यः पश्यति
स पश्यति ॥ ५६ ॥ इदं चाहमिदं नेति द्वौ दं कथ्यते मया ॥ एवमात्मा स्मिन् सर्वात्मा मामेवं विद्धि पांडव ॥ ५७ ॥ इमाः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गाय
लयविक्रियाः ॥ आत्मन्यहंता चित्तस्थः पयःस्पंदा इवांबुधौ ॥ ५८ ॥ यथोपलब्धं शैलानां दारुत्वं च महीरुहाम् ॥ तरंगाणां जलत्वं च पदा
र्थानां तथात्मता ॥ ५९ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ यः पश्यति तथारामानमकर्तारं स पश्यति ॥ ६० ॥ नानाकारविकारे
षु तरंगेषु यथापयः ॥ कटकदिषु बहो मभूतेष्वामा तथार्जुन ॥ ६१ ॥

यनाह ॥ ब्रह्मादाविति त्रिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अथ्यसैर्वधादिदोषैरलेपे दृष्टान्तरमाह ॥ प्रतिविंबेष्विति ॥ ५६ ॥ सर्वदेहेषु अहमहमिति प्रथमानि श्रिदंश एवाहं जडदे
हे द्विद्यविषयशोनाहमिति विभागोक्तिरपि दर्पणप्रतिविंबेष्वाकर्षणतरेषु पदादिषु च व्यावृत्तदर्पणस्वरूपपरिचयाय दर्पणादर्पणविभागोक्तिरवदेत्याह ॥ इदं चाहमिति ॥ इति
शब्दार्थोऽर्थविभागप्रकारपरो द्वितीयस्तु उक्तिविभागप्रकारपर इत्ययौ नरुक्त्यम् ॥ एव दर्पणवदेवालेपकोऽद्वय एवात्मा सन्नहं सर्वात्मा स्मि ॥ ५७ ॥ अहंता अभिमानवन्ति स्तद्व
तिचित्तेति श्रुतीति तत्स्था ॥ ५८ ॥ आत्मतापारमार्थिकीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ अकर्तारं प्रतिविंबचेष्टासु दर्पणवदेवाख्याप्यतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

यस्यस्पर्शानां विषयाणां भावाणां मिद्विषाणां चारण्यानामाख्यासत्त्वताप्रतीतिः स स्थिता उपशान्ता भवति समात्रास्पर्शभ्रमात्मको जीवो धीरस्तत्त्वदर्शी समदुःखसु-
 खो भूत्वा अमृतत्वाय कल्पत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ न च प्रियादुःखादप्यः कथं स्वप्रतिकूलवेदनीयता स्वभावजस्युर्थेन ते सद्याः स्फुल्लभाह ॥ सर्वत्वादिति ॥ निरतिशयानदैकरसस्य आत्मन ए-
 व सर्वत्वादेते दुःखादिभेदाः शोभना भेदाः सुभेदाः प्रियतम धनपुत्रादिभेदा इव सा स्थितान् प्रतिकूलवेदनीयता भजते प्राक्तनेन तु प्रातिकूल्यस्वभावो नासद्व्यादित्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेव स्फुटी-
 कृत्य समर्थयति ॥ मनागपीति ॥ ६ ॥ न च सदपि दुःखाद्यात्मन्युत्पद्यते असत् एव स्वकारण समवाय स्वसत्तासंबध आद्यक्षणसंबधो वा उभयोरित्येति कणभक्षाक्षचरणायुक्तिप्रति-
 क्षिपति ॥ नासत्तदिति ॥ असत्ते दुःखादेर्भावः सत्तान विद्यते सत् अभावः असत्ता च न विद्यते ॥ स्वभाववैपरीत्यायोगात् वाचारभणादिश्रुत्या विकारभावात् सत्त्वनिश्चयात् ॥ न-
 संस्थितास्पर्शमात्राख्यामात्रास्पर्शभ्रमात्मकः ॥ समदुःखसुखो धीरः सोमृतत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैते सुभेदाः संस्थिता इ-
 व ॥ असद्व्यास्त्वसद्वृत्तं कथं सोऽदुर्न शक्यते ॥ ५ ॥ मनागपि न विद्यते सुखदुःखे तु सर्वशः ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैतस्य सत्ता कथं मनात्मनः ॥ ६ ॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ नास्त्येव सुखदुःखादिपरमात्मनि सर्वगः ॥ ७ ॥ सत्त्वास्त्वमतीत्य क्वाचित् योर्जगदात्मनोः ॥
 त्यक्तानां किंचिन्मध्ये च शेषे वद्वपदो भव ॥ ८ ॥ न ह्यप्यति सुखैरात्मा दुःखैर्लभ्यति नोऽर्जुन ॥ दृश्यदृशेन आत्मा पि शरीरांतर्गतोऽपि स न-
 ॥ ९ ॥ जडं चित्तादिदुःखस्य भाजनं देहतां गतम् ॥ न चैतस्मिन् क्षते क्षीणे किंचिदेवात्मनः क्षतम् ॥ १० ॥ जडं देहादिदुःखादीर्थादिदं भोक्तु-
 संस्थितम् ॥ तन्मायाभ्रममेवांगविच्छिन्नो धवशोऽस्थितम् ॥ ११ ॥ न किंचिदेव देहादि न च दुःखादिविद्यते ॥ आत्मना यत्पृथग्भूतं किं के-
 नातो नुभूयते ॥ १२ ॥

नु सर्वविकाराणामसत्त्वेऽपि द्वाध्यन्यतमविकारानां लिङ्गितप्रकृतिप्रदाद्यदर्शनात्तस्याप्यसत्त्वेऽन्यतापरिशेषः किन स्यादिति चेन्न ॥ विकारेष्वनुगतसद्वृत्तेर्नैव विषयत्वायोगेन विकारा-
 सत्त्वेऽपि शून्यपरिशेषानापत्तेः ॥ यद्विदुः स देवस्य ताहिं धटः असत्पटः असन्निधेवान्वतरस्यत् सत्तादित्येव चानुवर्तते अतस्तन्मात्रमेव परिशिष्यते ॥ यस्तु विकारेषु सदिदं भित्तिभि-
 र्मानः सोऽधिष्ठानसत्तानुबोधेन स्वत इति सुखदुःखादिना स्वेत्यर्थः ॥ ७ ॥ जगतः सत्त्वमतिनिरतिशयान्नात्मनः असत्त्वमतिचल्यक्तातयोर्जगदात्मनोर्मध्ये अंतरालेऽप्यसंघट-
 तानि भिन्नमनस्तमश्चातिनुच्छिन्नमिति त्यक्ताशेष्यत इति शेषश्च दात्मा तस्मिन् वद्वपदः भतिष्ठतो भव ॥ ८ ॥ दृश्यानि हर्षमला न्यादीनि साक्षितया पश्यतीति दृश्यदृक् ॥ न हि दृश्यास्ते-
 दृग्धर्मा भवितुमर्हतीति भावः ॥ ९ ॥ किं हि दुःखं हर्षादिभाजनतत्राह ॥ जडमिति ॥ एतस्मिन् चित्तादौ ॥ १० ॥ इदं चित्तादिघटितजीवरूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

यरि६२ स्वन्वयोऽन्यथानिरतस्तस्यभ्योर्धनेवधिनश्यति ॥ अथट्टांतकथयाभीत्यन्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ कीदृशं सर्वोपस्तमाह ॥ विष्यगिति ॥ विष्वविष्वक्पूर्वप्रक्षेप
 ॥ १५ ॥ अथवाधायकांटे ॥ १६ ॥ कालवार्त्तायाचच्छब् ॥ कालार्त्तांवाहसमास ॥ सदसद्भौभावाभावविकम्भो ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्करिष्यमाणपुरुषासीहिणीक्षया
 लग्नापमर्ल्लोपवृत्तिरत अनुभावस्तनाशुद्धप्रक्षेपलभयुर्धत्स्य ॥ १९ ॥ २० ॥ नूनंस्वनिष्ययेनार्किकचनजागतेर्हृदिद्रुपभूला ॥ खड्गगतोगुहापरिच्छिन्नोवायुर्
 यट्टव्ययाम्भ्यन्तर्नेवातोविनश्यति ॥ आतिर्दुःखमवोधोत्थासम्यग्योधेनभारत ॥ १३ ॥ यथारज्ज्वाभहिभयवोधान्नस्यत्ववोधज
 म् ॥ तथट्टाट्टु खादिधोधान्नस्यत्ववोधजम् ॥ १४ ॥ विष्वविष्वभमजवक्षननश्यतिनजायते ॥ इतिसत्यपरविद्धिवोध परमणुपस ॥
 ॥ १५ ॥ वक्षानुधातरात्त्वकिंचिद्द्व्याविलीयते ॥ वक्षवर्त्तसुरस्यप्रवक्षैवासिनिरामयम् ॥ १६ ॥ यावकालक्रियादेशास्त्वमहसैनि
 यद्व ॥ वक्षणीवपरिस्पटानाञ्चल सदसद्भौ ॥ १७ ॥ जहिमानमदर्शोकभयमीहासुखासुखे ॥ हैतमेतदसद्गुपमेक सहृपवान्भव ॥
 ॥ १८ ॥ पुरुषात्तुहिणानाचस्येणानुभवात्मना ॥ वक्षणावृहितशुद्धवक्षवक्षमयपुरु ॥ १९ ॥ असंविदन्सुरवदु खंलाभालाभौजया
 जयो ॥ शुद्धवक्षरनागच्छवक्षान्वित्वहिभारत ॥ २० ॥ लाभालाभसमभौभूत्वाभूत्वा नूननकिंचन ॥ खड्गवातइवास्मदीप्रकृतकार्यमा
 चर ॥ २१ ॥ यक्करोपियदथासियज्जुहोपिटासियत् ॥ यक्करिष्यसिकोतेयतटाभोतिस्थिरोभव ॥ २२ ॥ यन्मयोयोभवत्यत सतदा
 नाल्यसशयम् ॥ वक्षसस्त्यमवाभुत्ववक्षमत्यमयोभव ॥ २३ ॥ अनपेक्षफलवक्षभूत्वावक्षेतिभावितम् ॥ क्रियतेकेवलकर्मवक्षेनय
 यागतम् ॥ २४ ॥ कमण्ययमयपभ्यत्यकमणिचकर्मय ॥ सद्युद्धिमान्मनुष्येपुसवाक दत्तस्वर्मकृत् ॥ २५ ॥ माकर्मफलहेतुर्भुर्मातेस
 नास्त्यमणि ॥ योगस्य पुरुकमणिगणिसात्यक्काधनजय ॥ २६ ॥

॥ २१ ॥ सवक्रियाणांमर्ल्लवृत्तिविषयस्यैवमेवमवर्णामित्याशयेनाह ॥ यदिहि ॥ २२ ॥ यम्यय पदाकारचित्त ॥ २३ ॥ अपेक्षायाअभाव-अनपेक्षम् ॥ अर्थाभावेव्य
 र्थाभाप ॥ सवक्रामोपरमलदूपटपरमपुरुषाय स्वयभूत्वाकेषट्पदापेष्टाक्षप्रभातिभावनयाधितकर्मीकियते ॥ २४ ॥ ययुषाण्कमण्युक्तरीत्याअकर्मनिक्रियप्रसपरय
 त्यमभिप्रक्षिपिष्यविष्यतयतिहाक्षकमअवर्धकनभ्यपरयनिसुद्धिमाविष्वेकीसपुषधत्यकृत फलतश्चकालपूर्णकर्मकरोतीतिहेतुकमपकृदुक्तोविद्वदित्यर्थ ॥ २५ ॥
 कमण्डलान्तराभादीनिद्वन्द्वदन्तिनिमित्तानिपस्यतयाधियोभापु ॥ अकर्मणिनामकमाकरणधितेसगआसक्तिभापुतयोणस्यभ्यागुक्तसिद्धिसमट्टिमतिवित ॥ २६ ॥
 १ मुद्राभ्रतैकनागच्छप्रसाध्यस्वदभारतनिपाटतएव

मूढान्तत्त्वदृष्टीप्रमादम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ मूर्ख्युक्तप्रमादोस्थितेसत्यवश्यमासक्तिर्भवेदेवततोऽनर्थपरपरेत्यर्थः ॥ २९ ॥ तत्त्वदर्शनाप्रमादोदुनिरासकेऽत्यनृणाकर्तृतासिद्धान्ती
 त्याह ॥ परमिति ॥ ३० ॥ तेनचभूमिकाकमाद्विदेहकैवल्यांतसिद्धान्तीत्याह ॥ अकर्तृत्वादिति ॥ ३१ ॥ अकार्यप्रमादान्निषिद्धचक्रुर्वन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सव्यय सक्तिर्योपि
 स अव्ययतामकियताम् ॥ ३४ ॥ अलब्धस्थलाभोगोलब्धस्यपालनक्षेमस्तदुभयार्चिताभून्त्य ॥ ३५ ॥ त्यक्तसर्वकर्मणोमानसविषयासगसत्वेदांगिकएवससन्त्यासइ

कर्मसक्तिमनाश्रित्यतथानाश्रित्यमूढताम् ॥ नैकर्ममप्यनाश्रित्यसमस्तिष्ठयथास्थितम् ॥ २७ ॥ त्यक्त्वाकर्मफलासंगानित्यतमोनि
 राश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपिनैवकिंचिकरोतिसः ॥ २८ ॥ आसक्तिमाहुःकर्तृत्वमकर्तृरपितद्भवेत् ॥ मूर्ख्यस्थितेहिमनसितस्मान्मो
 र्ख्यपरित्यजेत् ॥ २९ ॥ परंतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासकेर्महात्मनः ॥ सर्वकर्मरतस्यापिकर्तृतादेतिनक्वचित् ॥ ३० ॥ अकर्तृत्वादभोक्तृत्वम
 भोक्तृत्वात्समैकता ॥ समैकत्वादनंतत्वंततोब्रह्मत्वमातंत्तम् ॥ ३१ ॥ नानातामलमुत्सृज्यपरमात्मैकतांगतः ॥ कुर्वन्कार्यमकार्यंचनैव
 कर्त्तात्वमर्जुन ॥ ३२ ॥ यस्यसर्वसमारंभाःकामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणंतमाहुःपंडितंबुधाः ॥ ३३ ॥ समःसौम्यःस्थि
 रःस्वस्थःशांतःसर्वार्थानिस्पृहः ॥ यस्तिष्ठतिससव्यग्रोप्यलमव्यग्रतांगतः ॥ ३४ ॥ निर्द्वंद्वोनित्यसत्वस्थोनिर्योगक्षेमआत्मवान् ॥ यथा
 प्राप्तानुवर्तीत्वंभवभूषितभूतलः ॥ ३५ ॥ कर्मद्रियाणिसंयम्ययआस्तेमनसास्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारःसुउच्यते ॥ ३६ ॥
 यस्त्विन्द्रियाणिमनसानियम्यारभतेर्जुन ॥ कर्मद्रियैःकर्मयोगमसक्तःसुविशिष्यते ॥ ३७ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठंसमुद्रमापःप्रवि
 शंति यद्दत् ॥ तद्वत्कामायप्रविशंतिसर्वसशंतिमाप्नोतिनकामकर्मा ॥ ३८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु० नि० पू० अर्जुनोपा
 ख्यानेआत्मज्ञानोपदेशोनामचतुष्टयं चाशःसर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

त्याह ॥ कर्मद्रियाणीति ॥ ३६ ॥ समनस्केन्द्रियनियहवतोयथाशास्त्रव्यवहरतोपिफलासगत्यागात्सन्त्यासफलमस्तेवेत्याशयेनतंप्रशंसन्त्याह ॥ यस्त्विति ॥ ३७ ॥ तस्मान्निर्मु
 द्दतसर्वेन्द्रियस्यसन्त्यासिनएवसर्वकामोपरमात्परमपुरुषार्थो नान्यस्येत्युपसहरति ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ यद्धत आपोनय आपूर्यमाणसमुद्रं प्रविशति तद्भावमापन्नावर्त्ययेतेत
 द्दचलेब्रह्मणिप्रतिष्ठाप्यस्यतसन्त्यासिनसर्वकामाभिध्यात्वबुद्धिबाधितविषया सत प्रविशत्यात्मन्येववर्त्तय्यात्ममात्रतामापद्यतेसएवसर्वान्दर्शनातिलक्षणभोक्षमामोतिननुका
 म्यतइतिकामाविषयास्तत्कामनाशीलइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० चतुष्पचाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

अतएवसतोऽसत्त्वविरोधान्देहादेः सत्त्वमिति प्राणुक्तमित्याह ॥ नासत इति ॥ उभायोः सदसतोः ॥ सत्त्वेव असदसदेवनस्य भावविपर्यय इति अतो निर्णयस्तत्त्वदर्शिमिदं दोनमूढैरित्यर्थः ॥ १२ ॥ एवमसत्तद्विनाशितद्विनाशितदसदेवेति नासतो बहुदेहादेर्गुह्येनाशेकभ्रदनर्थ इत्याशयेनाह ॥ अविनाशीतिद्वान्ध्याम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ अद्वयत्वाद्दिनाशकाप्रसङ्गेऽपि नात्मनाशप्रसक्तिरित्याह ॥ आत्मेति ॥ १५ ॥ एकत्वकारणसच्छब्दवाच्यद्वित्वकार्यमसदहनतयोर्मध्यमातरमधिष्ठानसन्मात्रम् ॥ १६ ॥ एवमपरिच्छिन्नस्यात्मनो मारणाद्विपरिच्छेद इत्यादिभ्यमेकोहेतुरित्यर्जुन पृच्छति ॥ तदिति ॥ तत्तर्हि ॥ किकृताकेन हेतुना प्राप्ता ॥ स्थितिर्नियतिः ॥ तस्यांच स्थितौ स्वर्गः सुरवनरकोटुः स्वर्चा किकृतौ

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टो तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शभिः ॥ १२ ॥ अविनाशितुतद्विद्विचेन सर्वमिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १३ ॥ अतं वत इमं देहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनो प्रमेयस्य तस्माद्युज्यस्वभारत ॥ १४ ॥ आत्मैक्योऽस्ति न द्वित्वमसतः संभवः कुतः ॥ अविनाशस्त्वनंतोऽसौ सतो नाशो न विद्यते ॥ १५ ॥ द्वित्वैकत्वपरित्यगो शेषं यत्परि शिष्यते ॥ शांतं सदसतोर्मध्यं तदस्तीह परंपदम् ॥ १६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ तन्मतोऽस्मीति भगवन्किंकृता तु तृणां स्थितिः ॥ कथं स्थितौ च लोकानां तौ स्वर्गनरकौ प्रभो ॥ १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भूमिरपो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरिव च ॥ एतत्तन्मात्रजालात्माजीवो देहेषु तिष्ठति ॥ १८ ॥ सकृष्यते वा स न यारज्ज्वेव पशुपातकः ॥ सतिष्ठति शरीरांतः पञ्जरविहंगो यथा ॥ १९ ॥ सकाले देशतो देहाज्जर्जरत्वमुपगतात् ॥ वासना वशतो याति ह्यक्षयपणाद्रिसो यथा ॥ २० ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वाशयात् ॥ २१ ॥ वासना वस्त्वमेवास्य देहो नेतरयुक्तिजः ॥ क्षीयते वासना त्यागे क्षीणे भवति तत्पदम् ॥ २२ ॥

॥ १७ ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति श्रुतितात्पर्येण भगवात्समाधत्ते ॥ भूमिरिति ॥ पचभूतमात्राणि भूतमनो बुद्ध्यादिव दितव्यमिदं स्थूलसूक्ष्मदेहतादात्म्यापत्तिरेव परस्य जीवभावः स एव जन्ममरणमुखदुःखादिभ्यमनियतिनिमित्तमित्यर्थः ॥ १८ ॥ तस्य विष्वक्पदे ह्यपरिप्रेते तदनुहयपदे वै विष्वेच निमित्तमाह ॥ स इति ॥ १९ ॥ पूर्वदेहादेहतारगमनेऽपि वासनैव निमित्तमित्याह ॥ स इति ॥ २० ॥ आशेत आस्मिन्नित्याशयः पूर्वशरीरपुण्याद्विचतस्मात् ॥ २१ ॥ अतएवास्यास्थूलदेहोऽपि वासनात्मक एव चिरानुदत्त्यास्थौ स्य भ्रम इत्याशयेनाह ॥ वासनेति ॥ क्षीणे लीने तत्परमपदस्य मेव भवति ॥ २२ ॥

परणालभूतेनेवाभ्यपनाहितआपुट अपवाधासमाधारिणोदेह-प्रेरणपरमात्मनाअवच्छेदयतिविषभावाभ्यार्द्दिगुण्येनमधेरावापुटआभिष्यक्तोभूत्वत्यय ॥ माययार्द्रजालि
 कपुरुषपापयास्वेभाम्यतिद्वत् ॥ यमअरयाविभर्गीतिकमण्यण् ॥ २१ ॥ भ्योभयस्यु स्पर्शनयेतिपयुक्तद्विहणोति ॥ अक्षरत्वभाषानिति ॥ स्वभावान्तराभ्यावपृथगराक्ती
 ॥ २४ ॥ तदवलोकरणमसिद्धमित्याह ॥ देहदति ॥ २५ ॥ २६ ॥ तद्विधाकारोभूताकारोवापयप्रयस्त्रिदयस्त्रिवेदेदेशकालभोभ्यायाकारेअवतिष्ठतेभोजकाट्टोद्गा
 वितभासनाप्रकृतिगतभाकारपरमति ॥ २७ ॥ अत्यद्वैतस्यनारोप्येवमसंस्पर्शय ॥ अथावाधुपुमवदेहतन्नाशतसत्त्वचमापरय ॥ पथाधुपुमोनर्किकित्तरयतिनद्वैत्यर्थ ॥ २८ ॥
 यतिपोभिनाषासनाकप्रित्वेनभ्याधानामधितादृशास्वेवाविसर्गाधारभ्यकूममित्याह ॥ यदैवेति ॥ आदिसर्गोद्दिश्यगुर्भूतेनएगुसर्गोपुणवाभ्यायाकारेगुभावनयापूर्वसर्गानुभवधा
 वासनावान्तरापुष्टोभूत्वआभ्यतियोनियु ॥ जीवोभ्रममरामारोमायापुरुषकोयथा ॥ २३ ॥ अक्षस्वभावानखिलाच्छरीरादासना
 वरा ॥ जीवोयद्दीप्त्वासयातिपुष्पाद्गन्धमिवानिल ॥ २४ ॥ देशेनिस्यदताभेतिजीवेकौतियनिर्गते ॥ निस्यंटावयवाभोगश्चातवातइव
 हुम ॥ २५ ॥ अचेष्टेष्टमेदादिदोषेरायात्यदृश्यानाम् ॥ स्वतइत्युच्यतेनंदंशोविगतर्जावित ॥ २६ ॥ सर्जाव प्राणमूर्तिं खेयज्यजावति
 ष्टत ॥ तंतस्ववासनाभ्यासात्यश्रुत्याकारमाततम् ॥ २७ ॥ अयदेहोहिजीवेनत्वसन्नेवावलोकित ॥ अस्थनाशोत्वमप्येवपश्यमावाप्तु
 पुनवत् ॥ २८ ॥ यदैवपश्यत्याकारांशोपानाशांस्तयैवस ॥ आदिसर्गोभावनायाकिंलैववविभावत ॥ २९ ॥ क्वाटित्युद्रवकालेहियय
 यादभ्यतेपुर ॥ आनिपातदेवास्याअविनाभाविसविद ॥ ३० ॥ प्राक्तनवासनामूलंपुरुषार्थेनजीयते ॥ यत्ननाद्यतनेनाशुल्यक्तनाय
 तनयया ॥ ३१ ॥

सनयंविभावतोविभावनायाधारादेवद्वयकल्पितगतयुद्धायादायमुल्लासयत्किंचिन्निर्मितम् ॥ किंलेश्मिभूतिपुराणपसिद्धौ ॥ २९ ॥ ननुदत्तसिंहाकालेअगदासनाभयमिभ्या
 भूतमलुस्त्रिधिकाळत्वर्यंकिपासमर्पणात्सर्वकरीनसभ्यतानुभावाच्चकासवमेवेत्याराक्याह ॥ क्वाटितीति ॥ उत्पत्तिकालेक्वाटित्वप्रथमक्षणेयययादेहपटादिछपमिभ्याभूतसत्यवा
 पुरादस्यतआविनारातदेवतयास्वभावमेवअश्रुतिनस्यभाषांतराअकते ॥ अस्यासदधिष्ठानभूतायास्तद्विनाभाविंसविशेषयोत्पन्नद्वयस्थितिहेतुत्वात्सविद्दिनाभावेनेतर्पासताया
 अक्षराणाच्चतिगाथ ॥ ३० ॥ देशायाकाराणांभासनाभयत्यमलुकिंनतलायाह ॥ प्राक्तनमिति ॥ अशुभभासनाकल्पितदेहायाकारस्यशुभभासनाभ्यासमयूतब्रह्माकारेत्यास
 मूढनाशकसकृन्मितिगाथ ॥ पुरुषार्थेनअभ्यपनमनानिपुरुषप्रययमज्जतिनेनारवहाकारक्षानेनकीयतेवाच्यते ॥ अयत्नेनअपार्थित्यत्तारिपनेनसत्तनमायतनमधर्मानुष्ठानयथा
 कीयतेतद्वत् ॥ अयत्नेनदृष्टयनेनसत्तनमायतनपुण्यदृष्टयथाचार्य्योतद्वैतिशा ॥ ३१ ॥

ननु बहूनां ज्ञानाय यतमानानां प्रयत्नः प्रबलः किं पूर्वतनकामकरो धादि वासनाभिर्विनाशप्रमानोदश्यत इति नोत्तरत्वं प्राबल्ये हेतुरिति चेत्तत्राह ॥ य एवंति ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु मध्ये य एव ममाय पुरुषार्थ आवश्यक इत्यभिनिवेशेन दृष्टं स एव पूर्वोत्तरप्रयत्नयोर्विशेषां शो जये प्रयोजकः ॥ तथा च तेषामोक्षाभिनिवेशमायाद्भोगाभिनिवेशादार्थ्याच्च पराभव इति भावः ॥ ३२ ॥ अत एव शास्त्रोपेय प्रयत्ने दृढाभिनिवेशः कार्य इत्याह ॥ अपीति ॥ ३३ ॥ तन्माद्ये पूर्ववासनावैचित्र्यात्सुखदुःखानर्थपरंपरासर्वतो दुर्वारैवेत्याशयेनाह ॥ नरकेति ॥ जरुधमोहवी अनाद्य ज्ञानमूढबुद्धिः ॥ ३४ ॥ तमेवाशयमज्ञो जगत्तुरनीशो यमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गवानरकतुल्येति व्यासवाक्यादिप्रसिद्धकारणात्तरसेदं निरासेन रुदजिज्ञासुरर्जुनः पृच्छति ॥ नरकेति ॥ जगत् स्थितेः स्थितिनिमित्तस्यास्य जीवस्य ॥ ३५ ॥ न हेत्वतरसंभावनीयमेश्वरकामकर्मादीनामपि वासनानुसारेणैव सुखदुःख

य एव पुरुषार्थेन दृष्टो बलवता क्षणात् ॥ पूर्वोत्तरविशेषां शः स एव जयति स्फुटम् ॥ ३२ ॥ अपि स्फुटति विविधाद्रौ वाति वा प्रलया निले ॥ पौरुषं हि यथा शास्त्रमतस्याज्यं न धीमता ॥ ३३ ॥ नरकस्वर्गसर्गादि वासनावशतो भितः ॥ प्रपश्यति चिराभ्यस्तं जीवो जरुधमोहधीः ॥ ३४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिसंभ्रमे पुजगत्पते ॥ किमस्य कारणं बहिर्जीवस्य जगतः स्थितेः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ किमुत्थादेव देशस्वप्नोपमानातेन ह श्रेयसे वासनाक्षयः ॥ चिराभ्यासवशात्सौदासं सारभ्रमकारिणी ॥ ३६ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ किमुत्थादेव देशक्षीयते वासनाकथम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मौर्ख्यं मोहसमुत्थानात्त्वनात्मन्यात्मभावना ॥ आत्मज्ञानान्महाबोधाद्विलयं याति वासना ॥ ३७ ॥ भावितात्मासिकौतेय सत्यं विज्ञातवानसि ॥ अयं सोऽहं जना एते मयौ तिल्यज वासनाम् ॥ ३८ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ वासना विलये जीवो विलीनो भवति स्वयम् ॥ यो हि यत्स त्तयोच्छूनस्तन्नाशात्स विलीयते ॥ ३९ ॥

प्रापकत्वाद्वासनैवासाधारणा चिराभ्यासनिरूढासत्यतिहेतुरिति तत्क्षय एव परमपुरुषार्थाधीना सर्वप्रयत्नैः कार्य इत्याशयः स्फुटीकुर्वन् भगवानाह ॥ स्वमेति ॥ शास्त्रीयप्रयत्नविना चिराभ्यासवशात्सौदासमोपमाना वासनैव येन हेतुना ससारभ्रमदायिनी तेन हेतुना तत्त्वज्ञानाभ्यासेन समूलवासनाक्षयः श्रेयस इत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ वासनामूलं ज्ञानुकामोर्जुन पृच्छति ॥ किमुत्थेति ॥ अज्ञानमेव तन्मूलज्ञानादेव समूलतन्नाश इति भगवानाह ॥ मौर्ख्येति ॥ ३७ ॥ तत्र विचारादात्मस्वरूपपरिचयस्तेऽतस्तदादर्शनदेहतस्त्वविबुध्यादिष्वहममेति वासनाक्षयमात्रकर्तव्यपरिशिष्यत इत्याह ॥ भावितेति ॥ ३८ ॥ ननु वासनामयमेव लिङ्ग तत्त्वति विबो जीवस्तदुत्थस्तस्य वासनाक्षये क्षय एव स्यादित्यनर्थयैव तत्त्वज्ञानवासनाक्षयश्चेत्याशयेनार्जुनः शक्यते ॥ वासना विलये इति ॥ विलीयते विनश्यति ॥ ३९ ॥

जन्मन परमानाविभासलक्षणपरमपुरुषायास्यमरणस्य आत्यंतिकानथनारास्यचकोभाजनतामेतिनकश्चिद्विलक्षणयाभ्यास्येयम् ॥ मसिद्धजन्ममरणेनप्राप्ते नत्स्यस्य
समूलधासनानाशेतत्सक्यमाधातुत्वापरपयानुगुणत्वाच्च ॥ ४ ॥ भवेदयोयोरपिप्रतिषिद्धमाधससारीजीवसंघर्षबाधभ्योभूतमाधाधीनजन्मादिवेशकालभेदभिन्नइत्य
भ्युपगतस्याहमत्वेर्वाक्येनैवपरमायातशुद्धमदृश्यात्वाधिपयाविहितत्वात्कर्मजनानात्वात्साम्येवर्जवजगद्देवकभनयाससरीयतदेवशाब्दीयमधणादिमयत्वेनरत्नत्वंबुद्ध्या
संवासानाविर्बाधभूयस्यसमावेशमिदंनसंवात्स्यमुक्तिरिषतिथीतसिद्धांतप्रभुनकश्चित्त्वद्वाधितोषोषइत्याशयेनभाषाप्रसमाधत्ते ॥ स्वयमित्यादिना ॥ ४१ ॥ अनायत्तमन
स्यधीनम् ॥ ४२ ॥ साधसमूलधासनानुक्तिपाषण्डधाराणश्रीरन्मुक्तिरिषतिप्रसिद्धाद्वैद्वैतत्वाप्यनुगमिनुशक्येतिनमुक्तिफलभाजिसंशयकायदत्ताराधेनाह ॥ कीवन्नेवेति ॥
॥ ४३ ॥ स्वमोक्षानकभक्तिनवाप्तविषयगोचरवाहित्यबालभ्यः कल्याणदानेनैवेत्याराधेनाह ॥ यदिति ॥ ४४ ॥ उत्तममायानसंक्षिप्यपसहरति ॥ इदं दर्शनस्येति ॥ स्वमा
जीवेविलयमायातदशकालान्ययाकृतौ ॥ कोसोभाजनतामेतिजन्मनोमरणस्यच ॥ ४० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वयकल्पितस
कल्पमालरूपयदाविलम् ॥ तदेववाभनाकारजीवविद्धिमहामते ॥ ४१ ॥ अनायत्तमसंरूपमालरूपयदव्ययम् ॥ प्रबोधादासना
मुक्तन्मोक्षविद्धिभारत ॥ ४२ ॥ जीवत्वेवमहायाहोतत्त्वत्रेहयथास्थितम् ॥ वासनावागुरोन्मुक्तोमुक्तइत्यभिधीयते ॥ ४३ ॥ योननि
दासनानूनसवधमपरपिस ॥ सर्वज्ञोप्यभितोषद्पजरस्योयथास्वग ॥ ४४ ॥ इदं दर्शनस्यगर्नशिविपिच्छिकेवसूक्ष्मापरिस्फुरति
यस्यनुवासनांत ॥ मुक्तसएवभवतीहहिवासीवधोनयस्यननुतत्सयएवमोक्ष ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यर्पेवांवा० द० मोक्षोपायेपुनि०
पु० अजुनोपास्थानेजीवतत्त्वनिर्णयानामपञ्चचाशत्तमसर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतिनिर्वासनत्वेनजीवन्मुक्त
याजुन ॥ अतशीतलतामेत्यबधुदुखमलस्यज ॥ १ ॥ जराभरणानिशकआकाशविशदाशय ॥ तत्केयानिपुसकत्सोदीतरागोभव
नय ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिर्दकिचिपयागतम् ॥ कुरुकायाणिकर्मणिनकिचिदिह्नस्यति ॥ ३ ॥

याविहितत्वाद्दर्शनस्यअनयस्यक्षयमोक्षमभाषास्ययस्यपरमात्मनोगर्नेष्टव्यमालिकविपिच्छिकेनानामयमदायिनीसूक्ष्मासनाभतपरिस्फुरतिकीवजगत्कारेणय
तेसपञ्चकधिकारिशरीरेवेदान्तयथाप्योत्पन्नतत्त्वज्ञानसमूलधासनमधाम्मुक्तोभवति ॥ इहास्मिपरमात्मनिभुनयतसमूलाबासीवधपल्लासयएवमोक्षभवेत्यर्थ ॥ ४५ ॥
॥ इतिप्राधान्यमंताप्र० नि० पु० पञ्चपञ्चाशत्तमः स्तव ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगुक्तिमतिप्राप्तस्मिन्पुनयोपदिश्यते ॥ चित्तसत्त्वजगद्गुणमन्विषमविलस
त ॥ १ ॥ यपुदुस्त्वपुदुस्त्वपुदुस्त्व ॥ १ ॥ २ ॥ यदाहपतितशिएप्यद्वारापरपरागतकार्यमपरयकर्मस्यमिदुद्धमयानिवापरयकानिपागदानादीनिकर्मणिपुनकाचिन्तेनत
रवधोपस्यसतिरित्यय ॥ १ ॥

स्वस्य धर्मरूपमेव ॥ साप्रसिद्धा जीवन्मुक्ता ता तथा तादृश्येन देहे वेष्टा मात्रत्याग रूपेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ सुषुप्ता इव स्वात्मनि निःसकल्पास्तिष्ठतीति सुषुप्तस्थाः सुषुप्तात्मावन्निर्विशेषा
 स्वस्य धर्मरूपमेव ॥ ६ ॥ अन्यदपि सुषुप्ति सात्म्य जीवन्मुक्तस्य लक्षणं स्तीत्याह ॥ स्थिराभिनि ॥ ज्ञानबाधितत्वात्तु च्छेभ्यद्विद्यार्थेभ्यो विषयेभ्यः स्वतः प्र
 षस्य ज्योतिरात्ममात्रावशेषाः स्फुरति ॥ ६ ॥ यथा कूर्मस्य शिरः प्रादाद्यंगानि अल्पेपि विक्षेपे झटित्येवा
 यत्न विनैव व्यावृत्तानीन्द्रियाणि यस्य हृदि हृत्स्थे परमात्मनि मनसा सह स्थिरा निश्चला सा स्थितिर्भैकरस्येन स्थैर्यमायाति ॥ यथा कूर्मस्य शिरः प्रादाद्यंगानि अल्पेपि विक्षेपे झटित्येवा
 तः प्रविशति तद्वत् ॥ स तथा विप्रो जीवन्मुक्त इत्यर्थः ॥ ७ ॥ कथं हि जीवन्मुक्ता व्यग्रहरकाले जगत्प्रत्यतीति चेन्मनोराज्यपरिकल्पितनिर्भिन्नं किंचिन्नवैविध्यवदेति प्रदर्शना
 य जगत्सर्वमासर्गात्मनोरचितं चित्ररूपेण वर्णयितुमुपक्रमते ॥ विश्वात्मनीति ॥ चित्तलक्षणं चित्रकत्वं शिर्या विधातुं आत्मनि तथा तेन तेन सर्वजनप्रसिद्धा न तवैविध्येण विश्वं

प्रवाहपतितं कर्मस्वमेव कियते तु यत् ॥ जीवन्मुक्तस्वभावो यसंसा जीवन्मुक्ता तथा ॥ ४ ॥ इदं कर्मस्य नामोद्भाश्रयामीति निर्णयः ॥ मूढ
 स्य मनसो रूपं ज्ञानिनस्तु स मास्थितिः ॥ ५ ॥ प्रवाहपतितं कर्म कुर्वतः शांतचेतसः ॥ जीवन्मुक्ताः सुषुप्तस्थाः स्फुरंत्यत्र सुषुप्तवत् ॥ ६ ॥
 स्थिरा संस्थितिमायाति कूर्मगानीव सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो हृदि यस्य स्वभावतः ॥ ७ ॥ विश्वात्मनितया विश्वकालत्रयमयो दि
 तम् ॥ अभित्तिविजगच्चित्रं कुरुते चित्तचित्ररूपं ॥ ८ ॥ व्योम्नि व्योमात्मकमपि प्रस्फुटं दत्तिवर्त्तिभिः ॥ चित्तचित्रकरेणादौ चित्रं चित्रं
 वितानितम् ॥ ९ ॥ पश्चाद्वित्तिः कृताव्योमरूपा सावहोभ्रमः ॥ अपूर्वैवातिमायेयं लणकुड्यमयो शुभा ॥ १० ॥ नमनागपि भेदोऽस्ति
 स्फुटमप्युपलब्धयोः ॥ इमाया उपलक्ष्यं ते भित्तयश्चित्तचित्रजाः ॥ ११ ॥

कलस अभित्तिभिर्तिरहितं विजगच्चित्रं कुरुते इत्यन्वयः ॥ ८ ॥ व्योम्नि अज्ञानाकारे व्योमात्मकमज्ञानमाप्रत्यक्षपत्त्या लब्धितुमयोपयमपि साभासातः कर्णहन्ति लक्षणवार्त्तिकं
 भिः प्रस्फुटमभिव्यक्तं चित्रमद्भुतं चित्रवितानितं विस्तारितम् ॥ ९ ॥ अद्भुतत्वमेव प्रसिद्धं चित्रं वैधर्म्येण दर्शयति ॥ पश्चादिति ॥ समटिमनसा सत्यसकल्यत्वात् सकल्पसमकालमेव
 जगच्चित्रं कृतं ततः पश्चाद्वित्तं तदाधाराकृताव्योमरूपा अमूर्तार्काशरूपा चित्रधारणे अयोयैवेत्याश्रयं अतएवायं भ्रम इत्यर्थः ॥ अहोभ्रम इति पदयोरर्थं क्रमात्प्रचयति ॥ अपु
 र्वैवेत्यादिना ॥ इयं विरचना अपूर्वैव अतिशयिता माया अतिमाया लणकुड्यमिव त्वत्तं मसारापि धातं दशाशुभा ॥ १० ॥ आश्रयार्त्तिरदर्शयति ॥ नमनागपीति ॥ प्रसिद्धे पुचि
 षु चित्रेभ्यो भिन्ना भित्तयो भवन्ति इमास्तु याश्चित्तचित्रजा व्योमादिभित्तय उपलक्ष्यता सा स्फुटमप्युपलब्धयो राधायै योश्चित्तत्वा विशेषान्मनागपि भेदो नास्तीत्याश्रय
 मित्यर्थः ॥ ११ ॥

अहोऽथमदस्य प्रादादत्यशमपपप्यपमदस्यशमपपचयति ॥ व्योमदस्यादिना ॥ तामनश्चिधरश्चनार्योऽकाशधूम्यतमाश्रयतासत्यमदिति यावत् ॥ हेतामरसलोचन ॥ तपक्षणिकस्व
 मन्त्राप्रपट्टादितमाह ॥ क्षणेनेति ॥ पटिकायाऽपष्टोभागाऽक्षणः ॥ १३ ॥ आत्मापनतात्कार्थीजगद्धतयास्वमवधेनमनाशुभ्यमसदेवेत्यर्थः ॥ कुनताहिंसनानासत्यताप्रतीतिस्त
 माह ॥ चिरतनेति ॥ चिरानुवृत्तत्वादित्यर्थः ॥ किलेतिनेवतत्त्वमिति सूचनाय ॥ १३ ॥ किनाहिंसनमाह ॥ किंचिति ॥ विभमेभानिकमितपदार्थकानेयमसत्यसकम्बत्वका
 लमपदिनास्यनतक्षनलोकिनेतत्त्वतः अददेतत्त्वज्ञानात्कार्थीकस्यापि भस्यारेवेत्यर्थः ॥ यनुवसताविकालक्रमेणबान्यायवस्याक्रमेणपञ्चावधिकारक्रमेणवाश्रालोकेना
 दयंक्रियाशमप्यलक्षणमप्यद्वाभ्यामहारिकसत्यत्वमसिद्धतत्त्ववर्तानलक्षणेनालोकेनविलीयते ॥ यथासौरालोकेनदृश्यमानशरदभमबलनेनैवराश्याप्यमाणविलीयतेतद्वद्वि

व्योमश्शून्यतमाविद्धितात्तामरसलोचन ॥ क्षणेनचेतसियथाश्रान्तौलोकक्षयोदयी ॥ १२ ॥ आत्माजगत्तथैवदंसवात्याभ्यतरनम ॥
 चिरतनमनोरान्ययत्तस्मात्किलसत्यता ॥ १३ ॥ किंत्वनालोकितेपित्यासत्यनारस्येवविभमे ॥ क्रमेणालोकत सत्यमालोकेनविली
 यते ॥ १४ ॥ इह्यमानमपि क्षामंशरदीवाभ्रमदलम् ॥ चित्तचित्रकतश्चित्रेसंस्थिताश्चित्रपुत्रिका ॥ १५ ॥ भिरप्यभावादानाकारावहि
 सिभुवनारिका ॥ नता सतिनवासित्वकिंकेनपरिरोप्यते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहस्यक्वाखेविमलांभव ॥ प्रवृत्तिरेवनव्योम प्रवृत्ति
 श्वैवस्वात्मिका ॥ १७ ॥ अत कालकिपाकुम्बकलादिविमलंनम ॥ चित्तसस्ययथाचित्रसरूपमखिलात्मकम् ॥ १८ ॥ व्योम शून्यत
 मंविद्धितपेदमखिलजगत् ॥ चित्तमितौकतचित्रयवचित्रित्रकरेणतत् ॥ १९ ॥ सर्वशून्यतयाव्योमोमनागपिनिमित्तते ॥ यथाप्रकचत
 श्वितेजगन्निमाणसक्षयौ ॥ २० ॥ क्षणेनेवतथैवभीषुविस्थविविद्धिहे ॥ अद्यक्षीणामनोराज्येनानानुभवनात्मनि ॥ २१ ॥

निपराणाभ्यय ॥ १४ ॥ एवमनश्चिधरस्यधीनिभाप्रत्वेनपृथुपाविष्टेभागातिभ्ययुक्तमित्याह ॥ चित्तेत्यादिना ॥ १५ ॥ परितरोप्यतेइत्यन्ते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहपप्य
 धातकमपमदस्युक्तरोकमालिभ्यमिति यावत् ॥ सेवभाकारे ॥ यतोव्योकाश्चिधराकारास्तथादिवप्रवृत्तिरेवनास्ति यातुमिति भासिकीप्रवृत्ति साचरतासिक्काप्रकाशशब्देव
 ॥ १७ ॥ कलाचिधरश्चनार्योऽकाशलक्षणादिवपराद्वैचित्र्यभेदाद्विचलनंनमोक्षेय यथाचित्तसस्यमनाराप्यचित्रमखिलप्रपञ्चालकमपिपृथुप्यतान्मम स्वकृतयापरिदृश्यमान
 मपिजगत्तयोभ्युप्यतममित्युसरेत्याभ्यय ॥ १८ ॥ इहानीमज्ञाताचिदेवचित्रमकरन्दिनचतुर्गद्विस्तिरित्युपेक्षणोपिपृथुप्यत्वमेवपर्याप्त्यतीत्याह ॥ चित्तेति ॥ १९ ॥ तन्मापिभनोरा
 प्यक्षैविकजगदेवदृष्टमित्याह ॥ यद्येति ॥ २० ॥ तद्वनानामुपवदनात्मनिनोपवेक्षणेनयादित्येतोहेनपरिकल्पिमाप्यप्युपातकाभाषादिकल्पनाभ्युपगच्छेदपेक्षाभीष्टा ॥ २१ ॥

ननुक्षणभावितमोहेनकथमनाथनकल्पविस्तीर्णसारलक्षणं मनोराज्यकृतं वाह ॥ असेदेवेति ॥ यथा असतोपि जन्मादिकरणे मनःशक्तया क्षणस्य कल्पीकरणेपि बलवत्स
 मर्थमित्यर्थः ॥ २२ ॥ क्षणकल्पीकरोत्येतत्तत्तत् असदुत्पादयतीत्येतच्चाश्रयमल्पमेव ॥ यस्मात्ततोपि बहु आश्रययदसदपि जगत्सत्कृते इतीदृशमनःसामर्थ्यादेव यं जगद्भूतिरुत्थि
 तस्य च य ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ क्षणेनैवेति ॥ २४ ॥ एवमिवाणोनित्यमुक्ते आत्मन्यस्य सत्त्वास्यति आमात्रतो जातत्वा तु च्छन्निमेषमयक्षणाकमप्युत्थितजगदजानद्भिः अत्र ईदृश
 एव सर्वेधा तैर्वज्रसारतादुरुच्छेदताकल्पिता ॥ २५ ॥ सा च न युक्त्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ अविदिताकृते अज्ञाततत्त्वस्यात्मन इदजगत्स्यति आसविपर्यासो न्यथा प्रतिभा सस्तावन्मा
 त्रम् ॥ ईदृशस्यास्य प्रवृत्तावध्यारोपे निवृत्तौ बाधे वा कावज्जसारतानाकाचिदित्यर्थः ॥ २६ ॥ स्थितस्य हि निरासे प्रयत्नापेक्षा इदं कदापि न स्थितमेवेत्याह ॥ चित्तिचित्रकृत इति

क्षणभावितमोहेन कल्पनापरिकल्पिता ॥ असदेव मनोराज्यं कर्तुं शक्यं यथामनः ॥ २२ ॥ क्षणस्य कल्पीकरणे तथैव बलवन्मनः ॥ क्षणं
 कल्पीकरोत्येतत्तत्त्वालंघ्यकुरुते बहु ॥ २३ ॥ असत्सत्कुरुते क्षिप्रमितीयं भांतिरुत्थिता ॥ क्षणेनैव मनोराज्यं प्रतिभातं स्वभावतः ॥ २४ ॥
 यद्विचित्रात्मतदिदं जगज्जालमिति स्थितम् ॥ सर्गो निर्वाणनिष्ठत्वादिमेषमयमुत्थितम् ॥ २५ ॥ प्रतिभामात्रतो नैव कल्पिता वज्रसार
 ता ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रं ह्यविदिताकृतेः ॥ २६ ॥ प्रवृत्तौ वानिवृत्तौ वा कैवसावज्जसारता ॥ चित्तिचित्रकृतश्चिरस्थं जगच्चित्रं कदा
 स्थितम् ॥ २७ ॥ अकुड्यमप्यरंगाद्व्यभिदंस्कारमिवाप्रतः ॥ अहेनुचित्रं निर्वर्ति चित्रमुज्ज्वलमुत्थितम् ॥ २८ ॥ सुरजं न जगदिति स्फु
 टं दृष्टिविलोभनम् ॥ नानातमोमर्षो लखं नानातेजोशुरं जनम् ॥ २९ ॥ नानाकल्याणावयवं नानारागानुरंजितम् ॥ नानादृष्टिविलासा
 द्यं नानानुभवलोचनम् ॥ ३० ॥ नानाग्रहोपकचनं नानाकाराग्रपश्चिमम् ॥ व्योमनीलसरः फुल्लतराचंद्रार्कपंकजम् ॥ ३१ ॥ विचित्र
 रचनोद्युक्तमेवालीपत्रमंजरी ॥ प्रकोष्ठकाभिलिखितसुरासुरवृत्तिकम् ॥ परमालोकमंकोलयुवताकाशकुड्यकम् ॥ ३२ ॥

॥ २७ ॥ विनास्वकारणसामयितः स्वतश्चासदप्यप्रत स्फुरतीत्याश्रयमित्याह ॥ अकुड्यमिति ॥ रंगाश्विचलेखनसाधननीलपीतादिरंगद्रव्याणि ॥ २८ ॥ कथं पुरःस्थिततदा
 ह ॥ सुरजनमित्यादिना ॥ सुष्ठुरजयत्यासजयतीति सुरजनम् ॥ दृष्टिग्रहणमिन्द्रियमनाद्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ कल्यास्तदगयुगादीनि चावयवायस्य ॥ ३० ॥ सुखाद्यास्ता
 दिकालेषु नानाकारे अप्यश्विमेव प्राचीप्रतीच्यौयस्मिन् ॥ तत्र चित्रपद्मवनादिवर्णयति ॥ व्योमत्यादिना ॥ ३१ ॥ शरदादिकालभेदेन विचित्ररचनाभिः उत्कर्षयुक्ता मेवाली
 लक्षणाः पत्राणि मज्जयाश्च यस्मिन् ॥ लोकत्रयलक्षणेषु प्रकोष्ठकेषु चित्रकोष्ठभेदेषु अभितोलिरिव ताः सुरासुरमनुष्यलक्षणाः पुत्रिकायस्मिन् ॥ परमउल्लूख्योयश्च द्रस्यार्थालोका
 लल्लक्षणमकोलेन सुधालेपेन युवतेव विराजमाना यस्य तथा विधमाकाशलक्षणकुड्यमभितर्यास्मिन् ॥ ३२ ॥

दशार्नीपटाकीवद्वनटीछपीषमपुमिकपीपरिकल्पयणयति ॥ आकाराएवेत्यादिवर्षाभि ॥ चपलेनकायकेनचितकलसुणेनचिप्रकभासः। पिधानमभाकाराएवद्वयधप
यानाजगपटसुणामनोहरानटीपुमिकारयिता ॥ प्रतिभावनबोम्भपशाटिनीदुद्विरेषकोमुष्योरगेवृत्त्यशालापस्या ॥ वृत्त्यशालावदीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतम्यस्यचै
रितस्करिद्विरेषयाद्विभिभुद्विरेषयाभरणेपरितारजिनाभ्यकाभितालोकायया ॥ वृत्त्यशालावदीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतम्यस्यचै
द्वयधपटसहस्रार्कसमभमिनिपुराणोक्तर्हेममयशलाबेवषाषाट्टाअगलतिकायस्या॥ घनामेयाएवकशापाशायस्या ॥ धर्मार्थकाभ्यानिविनियमितानि
ययास्तयाविधेयद्वितिनिरासद्वयसेयस्या ॥ पातालकालानिस्ममपातालानिऊठजानुजपागुल्फपाशपाश्याग्नीगुल्लिखसमाधयबकीसरणीयस्या ॥ उन्नताभिर्नितवोय
स्या ॥ १२ ॥ अन्नादिनादुषुदुप्यनउपासयया ॥ चलगुणलक्षणकषकावताभ्यामुन्नताभ्यांविधेकद्वैराययकुषाभ्यारुहतीअगयटियस्याम् ॥ सुभ्यादैर्येयाद्विभिर्द्वैटिममही

आकाराएवरचितान्प्रतिभैकरंगानुन्धानजगधयमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मात्रचक्रपरिरजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचितकचिन्नक
ना ॥ ३३ ॥ इमाचलांगलतिकापनकेशपाशाश्चद्राकलाचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियमितशाखवशापातालजालच
रणान्ततमुनितया ॥ ३४ ॥ वक्षेद्रुद्रहरिषादुश्चतुष्टयाभासत्वाहतोन्नतकुचस्फुरदगयटि ॥ सुभ्यालवेदितमहीतलपद्मपीठापनीकता
चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्वधकारचपललहराक्षिषेष्टाताराकसालपुलकापविततपत्ति ॥ अचक्षुनुदर्शविधातुलभूतजातरो
मांवनप्रलपवादकदधुपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितानगगनएवकताविचिन्नाभ्योमात्मिकाचिरविलसणाचिन्नकर्त्रा ॥ चित्तेनचिन्नपरिक
मविदाप्रिलोकोनानावित्तासवलिततावरपुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू० अर्जु० चित्तवर्णन
नानपट्टपचाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥

तलमयपद्माकारवीठपावनयस्या ॥ मोरोवनकतुयादिनानाभणपभरवनास्थानीयाः-हताअथलागेईकनहिमबदादिनानावर्णवर्ततायस्मिस्तयाविधमहाभुवनमध्यलोकेर
वउररायस्या ॥ १ ॥ राश्वधकारास्यमेठमरक्षिर्पाकरालसुणयषपलत्सतद्वरतिअनुहरास्यपनयतिष्वधद्राकलक्षणार्क्षिषेष्टायस्या ॥ परिधिभुद्वैवदतपत्तिकयस्या ॥ भुवनमे
राश्वनुराश्विधमपुलपरस्यापिसदराभुनजानमभानिर्गवद्रोभाचनयस्या ॥ तपुसुतेपुमसिद्धाभूतपुष्यभाद्रिपलपद्मपाशपाश्याग्नीगुल्लिखसमाधयबकीसरणीयस्या ॥ उन्नताभिर्नितवोय
सोपयाभायकलायापरल्लिकरबभाळापुष्पाप्लियस्या ॥ ३१ ॥ अंधेनम्यटिसमट्यासनाअस्थिता ॥ विप्रस्यपरिकर्माणिउपकरमभूतानिद्विषिप्रवासनाकामकर्मणि
द्वैदधिप्रामादितयाविधनअतएवाचिरादेववित्सप्यनानिचिषाण्यकार्यानिर्याणसमर्थेनचिन्तेनइतिपुष्यवर्णनकथापिडोकोलक्षणवापुमिकास्वाभिधानानिचिद्वजनपुषकोतरपुष
द्वार ॥ ३२ ॥ ॥ इतिप्रोवांसिधम० तालपयकारोनिर्वाणप्रकरणेपू० पट्टपचाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥

जायतेवययादृष्ट्यासथोनिर्वासनमनः ॥ सुखाद्व्यात्मशेषश्चादृष्टिरुपदिश्यते ॥ १ ॥ तत्रमागूर्ध्नीतांजगत्याश्रयतादृष्टिमेवप्रथमंवासनाशीथिल्योपयोगितावर्णयति ॥ इदं
 मिति ॥ अभित्तौनिराश्रयएवमनसाजगदाकारकलनारपूर्वजगच्चित्रजायतेपश्चात्तदगताभूतभुवनात्मकविराङ्गितिलदाधारतयाकल्पमानाउदेति ॥ व्यष्टिसमूहस्यसमष्टिर्वि
 राजोव्यष्ट्यधीनकल्पनत्वाद्वापश्चादुदयः ॥ १ ॥ अत्यतमसमावितरूपत्वादियमायाअसमावितस्वचविरुद्धत्वादित्याशयेनप्रसिद्धानादृशमायामुदाहरति ॥ मयमिति ॥ तु
 व्याफलतुबम् ॥ फलेलुक् ॥ तत्किलजलेमग्नशिलातुप्तुनादितियथास्वमेद्रजालादावेवापपद्यतेतद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ आस्ताजगच्चित्रस्याश्रयता तस्मिन्शून्यात्मनिचिद्योमा
 त्मनस्तवाहोदयस्तोप्याश्रयभूतइत्याह ॥ चित्तस्थिति ॥ ३ ॥ यदितुजगत्पिचिद्योमतमेवपरश्रुतिर्हिसादृष्टिरेवपर्यवसन्नेत्याश्रयमेवेत्याह ॥ सर्वमिति ॥ ४ ॥ दीर्घसस्तुति
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंविद्विदमहाश्रयमर्जुनेहहियत्किल ॥ पूर्वसंजायतेचित्रंपश्चाद्भित्तिरुदेतिहि ॥ १ ॥ अभित्तावुत्थितेचित्रेदृश्य
 तेभित्तिरातता ॥ अहोविचित्रामायेयमभ्रंतुंशिलासुता ॥ २ ॥ चित्तस्थचित्रसदृशेव्योमात्मनिजगच्चये ॥ व्योमात्मनसोकिमियमहं
 ताव्योमतोदित ॥ ३ ॥ सर्वव्योमकृतव्योमाव्योमविलीयते ॥ भुज्यतेव्योमनिव्योमव्योमनिचाततम् ॥ ४ ॥ वेष्टितंवासना
 रज्ज्वादीर्घसस्तुतिदामवत् ॥ वासनोद्वेष्टनेनैवतदिहोद्वेष्ट्यतेर्जुन ॥ ५ ॥ प्रतिर्विवंचयथादर्शतथेदंवस्त्राणिस्वयम् ॥ अगम्यंछेदभेदादेराधा
 रानन्यतावशात् ॥ ६ ॥ अनन्यच्छेदभेदादिवस्त्राणिब्रह्मणांवरम् ॥ किंकथंकरस्यकेनैवच्छिद्यतेवाक्यमिद्यते ॥ ७ ॥ तेनेहवासनाभावो
 धात्संपन्नएवते ॥ योननिर्वासनोनूनंसर्वधर्मपरोपि सन् ॥ ८ ॥ सर्वज्ञोप्यतिवद्वात्मापंजरस्योपधाहरिः ॥ यस्यास्तिवासनावीजमत्य
 ल्यंचितिभूमिगम् ॥ ९ ॥ बृहत्संजायतेतस्यपुनःसस्तुतिकाननम् ॥ अभ्यासाद्बृहद्वनसत्यसंबोधवद्भिना ॥ निर्दग्धंवासनावीजंनभूयः
 परिरौहति ॥ १० ॥

भ्रमणयन्तथाविधंतजगच्चित्रंदाभवत्प्रस्तनयावासनारज्ज्ववेष्टितच्चिद्योमापीहजगतिवासनोद्वेष्टनोद्वेष्ट्यतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्त्यज्ञानानिरिकोपायदुरुच्छेद्यताप्यधिष्ठा
 नदार्ढ्यवलादेवनस्तइत्याह ॥ प्रतिविवमिति ॥ ६ ॥ अतएवब्रह्मानन्यतादर्शनवलादेवजगतःसर्वच्छेदभेदादिव्यवहारायोग्यतादर्शनसर्ववासनासमूलमुच्छेद्याइत्याशयेना
 ह ॥ अनन्यदिति ॥ यदाब्रह्मणिप्रतिभातछेदभेदादिव्यवहारजातद्विषयीभूतजगच्चब्रह्मणाअनन्यत्वाच्चिदवरमेवतदाकेनकर्त्तारणेनवाकेनप्रकारेणकस्यफलस्यार्थकदेशेका
 लेवार्त्तकच्छिद्यतेअथनेवा ॥ छेदादिव्यवहारवादानांभ्रमातिरिक्तविषयदर्शनादित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेनानेनोपायेनबोधोत्तंवासनानामपिब्रह्मातिरेकेणाभावःसंपन्नएव ॥ इदंज्ञाना
 मावेतुवासनावधोदुरुच्छेदएवेतिप्रागुक्तस्मारयति ॥ यदिति ॥ ८ ॥ हरिःसिंहोहरितवर्णःशुकोवा ॥ अणुमात्रमपिवासनानस्याप्या अनर्थासहस्रबीजत्वादित्याशयेनाह ॥ य
 स्येति ॥ ९ ॥ नि.शेषदधम् ॥ १० ॥

दशार्नामिलोकोमवेद्वनटीकप्रापिषपुनिकर्षरिकल्पवर्णयति ॥ आकाशाद्वेत्ताद्विषमभि ॥ षपलेनकायुकेनचित्सकलक्षणेनविषमकभास्तपिष्ठानमश्लाकारोद्वद्वयधर्म
 मानानमपलक्षणांमनोहरानदीपुष्पिकारचिता ॥ प्रतिमानवनधोम्येयशालिनीबुद्धिरेषकोमुल्लोरोद्वद्वयराजालयस्या ॥ हृत्पशालाप्रदीपस्थानीयस्त्वसाक्षिधैतम्यस्त्वधके
 रिषस्तुररप्रतिषिषपाहिभिमुद्दिहस्थाभरणी-प्रतिरचित्तामकशिरालोकायया ॥ हृत्पशालाधविजलासादिलीलाभिरानुत्ता ॥ १२ ॥ पुनस्तामेवविरानदि ॥ हेमेति ॥ तद
 वमममर्द्वयसकंसमप्रभामितिपुराणोक्तेर्हममममलोहवेषालादृढाअगलतिकायस्या ॥ धनायेवाएषकेरायाशापस्या ॥ धर्मार्थकामार्थानिबिनिधयिभितानिभ्यावतनानि
 ययोलयाविधेयदक्षिणदक्षिणशालाद्वेद्वेद्वेयस्या ॥ पातालआलानिषमपातालानिकठआनुअंघागुल्फपादपाण्ड्यगुटिरूपसमाधयसकौवरणौयस्या ॥ उन्नताभूर्निर्गतबोय
 स्या ॥ १३ ॥ मल्लादिबाहुचतुष्टयेनउपाधमर्षा ॥ सत्त्वगुणलक्षणककुकाहताभ्याभुजगाम्याविधेकेरीयम्यकुषाम्यारसुक्तीअगयटिर्यस्याम् ॥ हृत्पशालै रोषादिभिर्घटितमही

आकाशएवचित्ताप्रतिर्भकरगामुग्धाजगन्मनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मात्रचक्रपरिजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचितकचित्रक
 ना ॥ ३३ ॥ इमाचलंगलतिकापनकेशपाशाचद्राकंलेशनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियन्त्रिनशास्त्रवशापातालजालव
 रणोन्नतमुनितया ॥ ३४ ॥ द्रष्टृद्रुद्रहिरिवाहुचतुष्टयोभासत्वाद्यतोन्नतकुचस्फुरदगायहि ॥ सुधालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापनीकृता
 चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ रात्र्यधकारषपलत्वहराक्षिचेशातारकरालपुलकापविदतपत्ति ॥ चचचतुर्दशविधागुलभूतजातरो
 मांघनाप्रलयवादकदधपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितागगनएवकृताविचित्राधोमालिकाचिरविलक्षणाचित्रकन्या ॥ चित्तेनचित्रपरिक
 मविदात्रिलोकोनानाविलासवलितवसरुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०अर्जु०चित्तवर्णनं
 नामपट्टपञ्चाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥

तलमवस्थाकारशीठभासमपस्या ॥ गोरोचनाकसूयादिनानावणपद्मरचनास्थानीयाकताश्वजालोर्ध्वअनर्हिमवरदिनामावर्णयर्धतायास्मिस्तथाविषममहाभुवनमप्यलोकए
 वद्वरंयस्या ॥ १५ ॥ रात्र्यधकारस्यमेठमदक्षिणिकरअलक्ष्ययश्चपलत्वनद्वरतिअनुहरत्यपनयतिचर्चद्राकलक्षणाक्षिचटायस्या ॥ पविर्धिपुत्रेवतपत्तिपस्या ॥ भुवनमे
 दशमुरराविषमगुलपरस्परविषदराभूतजालमेवाविर्गम्योभोचनयस्या ॥ मपुत्रेपुत्रसिद्धाभूतभुवनविषलपद्मवाएवसर्वतअसारितसद्वुद्धिकेशरत्नाच्छ्रोत्रगुहिराम्यसदासना
 सीमप्यापापकल्पाश्वापलक्षिकन्दबमालापुष्पाणियस्या ॥ १६ ॥ अर्धवेनप्यद्विसमस्याभ्यामन्याचिता ॥ चित्रस्यपरिकर्षाणिजलचकरणभूतानिबिषिषवशासनाकामकर्माणि
 विदक्षिप्रामात्रिधायिभनअतएवाक्षिरादेवविलक्षणाभ्याविषाणिकर्षानिर्वाणसमर्थनचिसेनमर्हिपुत्रवर्णितायविभलोकीलक्षणावरपुष्पिकात्वाधिशाम्यिद्वयनएवकेशेनपुत्रस
 हर ॥ १७ ॥ ॥ दक्षिणैवासिष्ठम०तत्त्वप्रकारेनिर्वाणप्रकरणेपू०षट्पञ्चाशसप्त सर्ग ॥ ५६ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

यत्र पटादिस्थूलानामपि वायस्तत्र परमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसंभाविर्नैवेत्याह ॥ यत्प्रमाणाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुं विवृत्त्याधुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि स्वोदरे अखिलं
 पूरयति प्रसूतितथा विधे ॥ ११ ॥ समयाकारपूर्णतातद्गुणम् ॥ समस्यैर्जगदाकारैर्वाजितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमतपूर्णत्वदर्शनादेवाभिमतानाकामानापरिहारो निवृत्तिल्ल
 क्षणयामनयुक्त्या विषयविषयप्रयुक्तविपूचिका रूपसदाप्रवृत्तिहेतुमहस्थितिमतः करणस्यावासनानि पुणमपास्य विभवः विगतससारवधो भियासर्वानर्थानामभूमिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भावेति सर्वभगवद्गीतार्थस्यार्ते सप्रहेणोपदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ गङ्गीवधुन्यर्थस्य सोऽर्जुनः ॥ गङ्गाजगत्ज्ञायामिति

यस्मात्सौ सर्वपुत्रमेक्षीणा घटपटादयः ॥ वराकी वासना तत्र किं करोतु परेपदे ॥ ७ ॥ यथानलग्नो रिप्राप्य हिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्त्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराको रजस्तुच्छावा सना भगवन्धनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्य विद्येयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्न संपरिज्ञातः शुद्धस्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादिश्यदशः क्षीणाः स्खच्छते वादितानया ॥
 न भसीव पदे तस्मिन् स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समग्राकाररूपं तत्समग्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपनीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपूचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवा सना मपास्य ॥ अभिमतपरिहारमंजयुक्त्या भवविभवो भगवान् भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवासिताज्जरवंडेव च नमुपैष्यति तत्र
 पण्डितुन्नः ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ परिगलितसमस्तशोकभारपरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोऽथायगाढो वधन्वासहसिरसारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहो रणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथिद्वतक्षरद्विधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितद्युमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनो पाश्चान्ते अर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ अर्जुनो पाश्चान्ते स मासम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासवत्सार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्तर्धव ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सौर्जुनो भुवक्षताः गजवाजिसारथयोद्भूताः श्रीमन्मवाहितायास्तथाविधाः क्षरद्विधिरमहानद्योपस्थितायाविधाकरिष्यति ॥ दिवं च शरौत्क
 रप्रसरैर्महाराजो निर्मितस्थल्यवाचतिरोहितद्युमणिः सूर्यसहस्रक्षणविलोचनयस्यास्तथाविधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीवासीष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ जीवन्मुक्तपदस्य दाचेत्यमुक्ता चितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्यायया दृढ्यासादृष्टिरिह वर्ण्यते ॥ १॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसगता
 लक्षणा यः स न्यास सर्वत्यागस्त्वपदार्थशोधः सर्वजगतो ब्रह्मणि वाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टावद्वहमावाक्यार्थसिद्धिदानैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १॥

विदुःपतिवत्सनाधीनानिपत्यथाविधमन ॥ ११ ॥ उत्तोपदेशकमनुपसहरन्जुनिर्वासनस्थितीप्रतिष्ठापयति ॥ शतांसेने ॥ हेअजुनत्सउज्जिता अमिताआराधेनत
 याविधःसत्पावनतत्पसिद्धभागवद्गीतारूपभृगुपदेशसम्यगवमभ्यगलितमहामनोविभोहेसम्अपहृतिरपगतबभूवधाविष्टेरागुत्थानिवासनात्मनिशतान्तागलितचिस्रक
 शान्तममरूप अतएवविगतभायानिवाण्भयरपतिवृत्तस्तिष्ठत्यर्थ ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रीषासिष्ठमन्त्रतत्त्वप्रकारोनि० पू समप्रकारासम्भस्य ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ तत्त्वतो
 धेनसाधियासनाक्षयसमयः ॥ इहोपपाद्यतेनाप्यजुनस्पृकतापता ॥ १ ॥ हेअजुनत्सवसादातअनुपहृममुक्तत्वपुत्रेशान्भोहे सभासनाज्ञाननष्ट ॥ विसृजकठबामीकर
 स्वत्वत सिद्धात्सत्त्वस्वस्थिर्निर्वस्यस्ति साक्षात्कारोलभ्यतापाम्भसर्वसदेहीअनाशादुतबभूवधाविकमुगसदेह स्थितोस्तिअतस्तत्त्वावस्थितिर्बिषययथाभासम्यबहारकर्त्त
 दन्धनुवासानाधीजननिमज्जातिवस्तुगु ॥ सुखदुःखादिपुस्वच्छप्रपञ्चमिवाभासि ॥ ११ ॥ शतात्मविगतमयोऽज्जितामिताशोनिर्वाणो
 गलितमहामनोविमोह ॥ सम्यक्श्रुतमवगम्यपावनतत्तिष्ठाल्पव्यपहृतिरेकरातिरूप ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि०
 पू० अजु० अजुनविश्रान्तिवर्णनं नामसमप्रकाश सर्ग ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ अजुनउवाच ॥ ॥ नहोमोह स्मृतिर्लभ्यात्वससादान्मयाच्यु
 त ॥ स्थितोस्मिगतसदेह करिष्येवचनतव ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इत्यथोपदिशेधेनसशान्ताद्धृदयस्फुटम् ॥ तच्चित्तशान्तिमेवां
 तर्विद्विस्त्वमुपागतम् ॥ २ ॥ ॥ अत्रतश्चेत्परहितप्रत्यक्केतननामकम् ॥ यत्त्वरोपविनिर्मुक्तयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ३ ॥ ॥ नकेचनविदत्येतत्
 दजगतादय ॥ भूतलाद्गगनोद्गोनिविहगममिवोन्नतम् ॥ ४ ॥ ॥ प्रत्यक्केतनमाभासशुद्धसकत्ववर्जितम् ॥ अगम्यमेनमात्मानविद्विदूरह
 शासिव ॥ ५ ॥ ॥ सर्वातीतपदत्तच्छविनाशुद्धस्ववासना ॥ नराकोतिपदद्रुज्जनदहिरण्मिव ॥ ६ ॥

मताविषयवतवचनकरिष्याल्लिप्पिप्यामिष्य ॥ १ ॥ ॥ एवमजुनेनकृतार्थत्वेदशोपिस्वोपदिष्टतत्त्वतोधेनसमूलसर्ववासनाक्षयपुनरुपपत्तिभिर्ब्रह्मविष्यमश्रीभगवानुवाच ॥
 इत्यपदत्तादिना ॥ तत्त्वतोधेनद्वयोरमादिहसयोपरिसर्वात्मनाशान्तात्सर्द्धसवासनात्काचिन्नरातससर्वनिर्वासितत्वमुपागतमिति विद्मि ॥ तथाचभ्रुति ॥ यदासर्वेदमुप्य
 तेषामापस्यद्विप्रिता अप्रमत्तोऽयमभक्त्यभक्त्यसमभ्रुतमिति ॥ २ ॥ ॥ अप्रमत्तास्तत्त्वस्याप्यस्यैकेतनत्वकमप्यब्रह्मरोसर्वीर्यतत्त्वरोपविनिर्मुक्ततद्वत्त्वरोपहृतिमजगी
 तिशेय ॥ ३ ॥ ॥ जगताम्यसुरादयोऽक्षयानाभवेकेचनतत्त्वदन्विद्वि ॥ उन्नतमूर्ध्वदृशानतय ॥ ४ ॥ ॥ आभासमहाभूतविषयोद्वाराविषयोपाभासकम् ॥ अगम्यमविषयम् ॥ दूरां
 दूरमसन्तिष्ठदमिव ॥ ५ ॥ ॥ तद्वरानिष्यमप्यप्यप्युतमहासनात्स्वभ्यलानिर्दिप्यासनास्याआवरणकीत्याह ॥ सर्वातीतमिति ॥ विरलभावादत्यच्छम् ॥ असगत्वाच्छुद्धम् ॥ ६ ॥

यत्र घटादिस्थूलानामपि बाधस्तत्र परमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसमाचित्वेवेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिव तुच्छाक्षुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि स्रोदरे अखिल
 पुरयति प्रसूतितथा विधे ॥ ११ ॥ समप्राकार पूर्णतातद्रूपम् ॥ समस्तैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमत पूर्णात्मदर्शनादेवाभिमतानां कामानां परिहारो निवृत्तिस्तद्व
 क्षणयामत्र युक्त्या विषयविषययुक्तविषयविकाररूपा सदाग्रहतिहेतुमहत्स्थितिमतःकरणस्थावासनानि पुणमप्यास्यविभवः विगतससारवधो भयासर्वानर्थानामभूतिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भवेति सर्वभगवद्गीतार्थान्मते सप्रहेणोपदेश ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्य गुरस्तात्स्थितेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गाढीव धनुर्न्यस्य सोऽर्जुनः ॥ गाढ्यजगात्सङ्गायामिति
 यस्यासौ सर्वपूर्वमेक्षीणा घटपटादयः ॥ वराकीवा सनातनार्किकरोतुपरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलगिरि प्राप्य हिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्त्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावा सनाभागवन्धनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरत्यविधेयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्तसंपरिज्ञानः शुद्धः स्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशः क्षीणाः स्वच्छुतैर्बोदितानां तथा ॥
 नभसीव पदे तस्मिन् स्वात्मस्य खिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपं तत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपूचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवा सनामप्रास्य ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्तस्य भवविभवो भगवान्भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवास्मिता जगद्वेव च न मुपैष्यति तत्र
 पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोत्थाय गांडीवधन्वा सहस्रारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहो रणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथि हुतक्षरहुधिरमहानर्दीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितधुमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थाने अर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशः सर्गः ॥ १८ ॥ अर्जुनोपास्थानं समाप्तम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतां दृष्टिं मवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासस्वस्वसार्पणमयः ॥ १ ॥

मत्वर्थ ॥ धनुषश्चेत्यनङ् ॥ १६ ॥ सार्जुनो भुवक्षता गजवाजिसारथयो हुताः शीघ्रप्रवाहितायास्तुतथा विधाः क्षरद्दुधिरमहानद्योपस्थातथा विधा करिष्यति ॥ दिवं च शरोत्क
 रप्रसरैर्महाराजो निर्मितस्थल्यचतिरोहितधुमणिः सूर्यस्तद्वक्षणविलोचनयस्यास्तथा विधा करिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्तपदे रसदाचेत्यमुक्ताचितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्यायया दद्यात्सादृष्टिं हि वर्यते ॥ १ ॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसगता
 लक्षणा यः सत्यास सर्वत्यागस्तत्पदार्थशोधः सर्वजातो ब्रह्मणि बाधलक्षणयद्वत्सार्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाख्यमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १ ॥

यस्मिन् सर्वे स्थिता यन् सर्वं धर्मा य सर्वं सद्गो सवतः प्रय काल भयेऽपि एव सर्वानि सप्रपञ्चमप्योपियो नित्य परतमेवात्मानं विद्विन्नपरिच्छिन्नस्तत्त्वावगमस्तथा ॥ २ ॥ सर्वमपचक्षुः
भावाद्दूरस्थमपि सर्वान्तरात्मा सर्वं स्याद्दूरस्थम् ॥ दूरमाकारादस्य मगधितस्तत्त्व आतिवत्तत्त्व हस्तुपर्यामभेद ॥ इत्थमपमपकारेणापितदेवैकमस्ति नान्यद्विनिसिद्धेस्तपरिच्छिन्नरूपेणा
पितस्मिन्निष्ठवर्तितस्तत्त्व तर्पयस्य साध्यापिनस्तान्न्येण ॥ एवमतिर्धनवपरिच्छेदाभिमानेन स एवापरिच्छिन्नसन्माद्यस्तत्त्वमसिद्धस्तपरिच्छेदशयोभेदार्थ ॥ ३ ॥ द्वि
विधपरिचारात्मना रूपविकिर्भित्तुभूयत एकचित्ततद्गतिमतिर्धनित वेत्तार्थपर्याकृष्यचित्तनिर्भत अपरवधिततद्गतिं तद्विषयाणां भगवायादिसबाधस्यासाक्षिसिद्धिपुम
निर्दिनित्सिद्धिद तदुभयमपि विलेनसर्वे धर्मिषु दयाध विनिमुक्ते तत्तरमपदमल्लेखस्य मतिरिच्छीत्यर्थ ॥ ४ ॥ साधेत्सवयवविनिर्मुक्तसिद्धिस्थिति ॥ यतोवाधानिबर्तनद

यस्मिन् सर्वं यत सर्वं य सर्वं सर्वतश्च ॥ यश्च सर्वं भयो नित्यमात्मानं विद्वितपरम् ॥ २ ॥ दूरस्थमप्यदूरस्थ सर्वगतस्त्यभेदव ॥ तत्त्व
सत्तामवानोपिते देवास्तत्त्वसशय ॥ ३ ॥ यत्सर्वेपविनिर्मुक्तसर्वेदनमनिर्भितम् ॥ वेत्तमुक्तसिद्धिदासास्तद्विद्विपरमपदम् ॥ ४ ॥ सापरा
परमाकाशासादृशादगनुत्तमा ॥ सामहिषां च महिमागुणानां सातयागुरु ॥ ५ ॥ स आत्मा तच्च विज्ञानं स शुभ्यवक्षतत्परम् ॥ तच्छ्रेय स
शिवभात साविद्यासापरास्थिति ॥ ६ ॥ यो यमंतश्चिंतयत्मा सवानुभवरूपक ॥ यन्नस्वदेतसर्वाणि स्वात्मद्रव्याणि सतया ॥ ७ ॥ सज
गत्तिललात्मा सजगद्भूदीपक ॥ सजगत्पादपरस सजगत्पशुपालक ॥ ८ ॥ सर्वतुर्भूतमुक्तानां परिप्रोतच्छद्वर ॥ समुत्तमरिचौपा
नापरमार्तीक्ष्णतातया ॥ ९ ॥ सपदार्थपदार्थत्वं सतत्त्वं यदनुत्तमम् ॥ ससतो वस्तुन सत्त्वमसत्त्ववास्त सत ॥ १० ॥ य स्ववित्तिविवि
त्रेण सप्रमात्तैवलभ्यते ॥ सर्वेष्वजगद्भावावविचारेण चारव ॥ ११ ॥ अविद्यमाना सद्भावावविचारविशारव ॥ अहमादौ जग
ज्जालेभिध्याभ्रमभरात्मनि ॥ १२ ॥ कोऽनुभूत्वा नुग्रहानि दत्तं किं यमवापयी ॥ आपन्नमध्यातमानानि सकल्पकलनान्यहम् ॥ १३ ॥

स्वार्थमुक्तिमोका आतशेकपरपराया परमाकाशा ॥ महिषो महस्वानाम् ॥ गुरुणामाभ्यानां परमागुरु ॥ नातभ्रमस्तीत्यर्थ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ श्रेयसवजगत्सारद्वयाह ॥
सद्व्यादिना ॥ ८ ॥ ९ ॥ सपदसवपदार्थानामवाधाणस्तत्त्वप्रतिपत्त्याह ॥ सद्विति ॥ सत्त्वसम्बन्धकम् ॥ १० ॥ सक य स्वस्य विसिस्तान्तिचिकरूपेण बोधस्तद्वेषणविक्षिपेणालौ
किकनोपापनसर्वस्य परमार्थवन्नाभ्यर्तितेभ्यस्तद्व्यर्थ ॥ ११ ॥ सत परमात्मनो भावाविकस्य विचारविशारदस्त्वक्तव्यकर्तृत्वेन विचारेण जगद्भावाविशीर्षीकृतदशयति ॥ अ
हंविश्वस्यार्तिना ॥ १२ ॥ इति परमात्मा ॥ ननु परिषुद्रस्त्यापितवकास्यान्धेति भिन्नवधिव्यतिशयाह ॥ कथमिति ॥ धीर्धुंन्द्रिश्यसगह्वयमार्कयमवाप ॥ तस्यामीनास्ति हेतुरि
त्यथ ॥ यद्येनोदरादायस्मिन्ललात्मादिरभ्यर्तयतिरिच्छेदा सकल्पकलनानि बाह्येभ्यः मयातिरेकेण सतीति विचारोपलब्धयोभेदे यथा मसक्तिरित्यारायेनाह ॥ आधेति ॥ १३ ॥

एवविचारवतोलोकगत्ताविरुद्धव्यवहारकालेपिसास्थितिर्नाथीत्याशयेनाह ॥ सम्यगिति ॥ १४ ॥ यस्यमनःसमेभ्योपिसमेब्रह्मणिस्थितंसमहात्मासर्वदाअंतरुदयास्तम
 योन्मुक्तस्थितिरितिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ व्यग्रहारकालेनादशस्थित्यप्रच्युतावुपपत्तिमाह ॥ भावेति ॥ यतोयभावनेयवाद्वयपदाखंडेनव्यवहारतइत्यर्थ ॥ तथाचाहु ॥ भा
 वद्वैतसदाकुयाक्कियाद्वैतनकार्हाचित ॥ अद्वैतचिपुल्लोकेषुनान्नैतगुरुणासहेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ लदयोहेरवोमानापमानादिदु खम ॥ कथतस्मिश्चिन्मणौजीवन्मुक्तेव्यवहार.मसर
 तितत्रादर्शएवदृष्टातइत्याह ॥ अविभागमिति ॥ इवकारोभिन्नकम ॥ यथाआदर्शदृश्यमानोजनव्यवहार अविभागमादर्शस्यवैचित्र्यविभागविकारमकृतैवप्रतिविवतितद्व
 च्चिन्मणावर्पित्यर्थ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाच्यवाचकशिष्यतदीहागुलतद्वाक्याद्याख्यानकल्पनाचमत्कारैर्ममआदेशस्त्वदुपदेशोपितन्मयाश्चिन्मयएव ॥ २० ॥ चमत्करोतिविवर्तते ॥ प्र

वक्ष्याकाशमनाद्यंतकेवेयत्ताममात्मनः ॥ इतिनिश्चयवानंतःसम्यग्व्यवल्लतिर्वहिः ॥ १४ ॥ उदयास्तमयोन्मुक्तस्थितिरंतःससर्वदा ॥ ना
 स्तमेतिनचोदितिमनःसमसमस्थितम् ॥ १५ ॥ यस्यखस्येवशून्यत्वंसमहात्मेहतदुः ॥ भावाद्वैतपदारूढःसुषुप्तपरयाधिया ॥ १६ ॥ व्य
 ग्रहार्यपिसंक्षोभनेत्यादर्शनरोयथा ॥ आदर्शपुरुषस्येवव्यवहारवतोपिच ॥ १७ ॥ नयस्यलदयोहेरवोमनागपिसमुक्तिभाक् ॥ अविभा
 गमिवादशोचिन्मणौप्रतिविवति ॥ १८ ॥ चितेःपरमनेर्मत्याद्वैतवहारोयथागतः ॥ चिच्चमत्कृतिरेवेयंजगदित्यवभासते ॥ १९ ॥ नेहास्यै
 क्यंतचद्वित्वंममादेशोपितन्मयः ॥ वाच्यवाचकशिष्येहागुरुवाक्यैश्चमत्कृतैः ॥ २० ॥ आत्मनात्मनिशातैवचिच्चमत्कुरुतेचिति ॥ चित्सम्यं
 दोहिसंसारस्तदस्पंदःपरंपदम् ॥ २१ ॥ चित्संपदशमनेनेयंपरिशान्प्रतिसंस्तुतिः ॥ महाचित्तेनतेर्थोशिभावापोभावनाक्षयः ॥ २२ ॥ अ
 सन्नपित्वभावांतत्संवित्संपदउदाहृतम् ॥ शून्यत्वमजडंयत्तत्परमाहुश्चितेर्वपुः ॥ २३ ॥ तत्त्वेनभावनायत्तासंस्तुतिःसानुभूयते ॥ अभाव
 नाभात्रलयात्साचनिःसाररूपिणी ॥ २४ ॥ केवलंकेवलीभावात्तद्रूपासैवशिष्यते ॥ चित्संपदमेवसंसारचक्रप्रवहणंविदुः ॥ २५ ॥

स्पदोविवर्तएव ॥ २१ ॥ नेतवमहतिअपरिच्छिन्नेब्रह्माकारेचित्तेनेपरिणतेसतियःअशभावस्यजीवजगल्लक्षणैकदेशभावस्यायोऽपगम.सोऽर्थ.परमपुरुषार्थःसएवभावनाक्ष
 योवासानाक्षयश्चेत्यर्थ ॥ २२ ॥ यद्यस्माद्धेतो असन्पिसवित्संपदउदाहृतजडत्वभावमापादयति तत्तस्माद्धेतो.स्पदशून्यत्वमेवअजडतत्परमचितेर्वपु.स्वरूपमित्यनुभवनिष्ठा
 आहु. ॥ २३ ॥ अनात्मदर्शनरूपायासस्तुति.साअनात्मजगदाकारस्यतत्त्वेनयाथार्थ्येनयाभावनातदायत्तातथैवानुभूयते ॥ तदभावनामात्रेणभावनालयात्साजीवन्मुक्तसस्तु
 तिर्दशपदवान्नि साररूपिणीनवधक्षमेत्यर्थ ॥ २४ ॥ कथतर्हीजीवन्मुक्तौसाशिष्यतेतदाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावात्नि.स्पदचित्चिन्मात्रीभावात्सासस्तुतिस्तद्रूपाचिद्रूपैवशि
 ष्यतेअतश्चित्संपदमेवसात्मानादिरूपसंसारमाहुरित्यर्थ ॥ २५ ॥

सवनवितृपयमस्तीत्यवोधपुनरसति प्रथमस्यति ॥ २६ ॥ २ ॥ स्वभाव स्वासतत्त्वतद्वोधप्रमाणे ॥ २८ ॥ भोगवासनाक्षयात्सहजसिद्धभोगानाभितनमेवप्रत्यस्यजी
 यमुक्ततायालक्षणम् ॥ कुतोसोभोगान्नभाषयतितादाह ॥ इतमिति ॥ २९ ॥ प्रवर्तीतिपूर्वाभिप्रायः ॥ कोनुमुत्पत्त्यादिनावर्णितेभ्योविधेकाहितक्षणेभ्यः अपरालक्षणम् ॥ ३० ॥
 दूरार्तलक्षणान्तरमाह ॥ चिदिति ॥ मदीयात्तद्विषयेष्वनेनभोक्तुमात्रप्रभोगकोणस्यरुद्रेद्वितिस्यवागुत्थासर्वाभिरूपिणीअस्तीतिप्रतीतिर्नियमः स्वभ्यासः संप्रकृतः संप्रकृतलक्षण
 प्रत्ययः ॥ ३१ ॥ यातुतस्यसर्वजनबद्धेपारण्यनिमित्तेभोगेप्रयत्तितादावध्यायेद्वैवेत्याह ॥ यदिति ॥ योलोकानुरोधसिद्धादीमुज्यमानानपिभोगान्परमार्थानमुक्तेसमुद्दिमस्त
 त्वविप्रायान्भोहममयसक्त्योक्तानुरोधसिद्धार्थस्वयमपितृगृहीनभोहतिताद्वतस्यवध्यायेद्वैवेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ मनुसायदिवध्यायेद्वैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ चिच्चेत्यचेत्यकोटिस्था
 माहमानप्रमयादिफटकादीवहेमनि ॥ पृथगस्तिनधस्यंदश्रितेयांसंस्थतिर्भवेत् ॥ २६ ॥ चित्तमेवचितिस्यंदत्तद्वोधोहिसंस्थतिः ॥ अवो
 धमात्रेचिरस्मद फटकत्वमिवोत्थितम् ॥ २७ ॥ बोधमात्रविलीनेस्मिच्छुद्धाचिद्रामरिष्यते ॥ स्वभावबोधमात्रेणक्षीयतेभोगवासना
 ॥ २८ ॥ भोगाभावानमेवहपरमज्ञत्वलक्षणम् ॥ इतोनाभिमतता सर्वज्ञस्यभोगा स्वभावात् ॥ २९ ॥ प्रवर्तिकोतिदमोहिदुरन्तकिलवा
 छति ॥ एतदवपरविद्विज्ञत्वस्यापरलक्षणम् ॥ ३० ॥ स्वभावेनैवभोगानांयत्किलानभिवाछनम् ॥ चित्तस्यदिवसर्वात्मरूपिण्यस्तीति
 निश्चयः ॥ ३१ ॥ यतो प्रकृत स्वभ्यासोज्ञत्वशब्देनसंस्पृतः ॥ योनुमुक्तेभुज्यमानानपिभोगान्समुद्दिमान् ॥ ३२ ॥ लोकानुरोधसिद्ध
 र्थसहतिगृहेनम ॥ विनाशनिमयाधुनानसिद्धिरवगम्यते ॥ ३३ ॥ क्वचिदात्मावलोक्यस्वाभावदलनैरपि ॥ चिच्चेत्यचेत्यकोटिस्था
 तावत्यस्यतिविश्रमम् ॥ ३४ ॥

तच्चिरवसर्वात्मत्वेतिप्रागुक्तुद्विरपिसर्वजननभोहगृहजनमदीयमेवेतिप्रवृत्तिगुद्विवाक्येप्रवैवेतिसाकयलक्षणत्वेनोक्ततादाह ॥ विनेति ॥ सिद्धिर्निरतिशयानद्मात्मतत्त्व
 म् ॥ प्रयापय प्रिमप्रसिद्धार्त्ताभाषदर्थानपरिच्छिन्नात्मदृष्टिनिरासद्वारात्तादागमोपयुक्तमितितल्लक्षणमुक्तमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ तर्हिदेहात्मगुद्विन्निरासद्वारात्स्वदर्शनोपयोगित्वा
 दल्लप्यद्वारित्थानाममवलनविषाहसकियाधितल्लक्षणार्त्तनस्यान्तरादाह ॥ कश्चिदिति ॥ यत्किंचिच्छब्दाद्वेविद्वदनुभावेवास्वभित्थानांयवदलनविषाहसैरपिपुसर्वात्मतादर्शनवत्त्वा
 स्वावलाकेउपयोगेनसिद्ध स्यान्तदावपिलक्षणस्यान्तुतर्लीत्यर्थः ॥ अथवाअकप्रिमयेतिच्छेदः ॥ आत्मावलोक्येत्त्वक्षणादिभिर्भिरकप्रिमयाप्यरिच्छिन्नाकाररूप्ययाअ
 रतल्लप्यकाराधुन्यादिनास्वाभावदलने स्वाभावदलनसदृशाहसकोटिभिरपिसिद्धिरूपयोगोनाशगम्यतइत्यर्थः ॥ मनुजलसादाह ॥ चिदितिभिनि ॥ इयच्चित्प्रावदवोभात्मा
 अज्ञानच्छन्नाभवतिताद्वत्त्वकोटिस्था स्वप्रकारधुन्यादिकोट्यनुपविष्टासतीत्ययमपिरस्यद्वक्षिणीषगुत्तात्त्वत्वात्स्वत्वासाक्षिचपयप्रतिस्वरुतेनेनचिच्चन्यस्यमिति ॥ ३४ ॥

यदा अतः सम्यग्बोधोदय स्यात्तदा स्पन्दशक्रम साभिधानक स्वनाम्ना सह क्रापियाति बाध्यत इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आत्यन्तिकप्राणचेष्टोपरमोपि स एवेत्याह ॥ यदिति ॥ मध्यमनिर्वचनीयमपि रूपयन् ॥ ३७ ॥ न विद्यते असंविन्नज्ञानस्पन्दश्च यस्याश्रिते प्रशमनोक्षाख्यं विदुरित्यर्थः ॥ यदा चित्तात्मा चित स्पन्दः शुद्धचितः स्फाररूपव्रत्ताकारस्तस्य धुरभवति तदानवायनमोक्षाय ॥ ३८ ॥ चित्तिनिरर्थव्यर्थसंविन्निश्चित्ताकारो निर्वाणतनुपरमश्रते द्वेदशेन विदते चेत् ॥ ३९ ॥ तर्हि ॥ ४० ॥ समोक्षो मास्तु समानिर्वक्षे

इदं यावदबोधो धात्वा स्पन्दते स्पन्दरूपिणी ॥ सम्यग्बोधोदयोतः स्यात्स्पन्दं स्पन्ददशक्रमः ॥ ३५ ॥ क्रापियाति च संशान्तदीपवत्साभिधानकः ॥ चितः प्रशान्तरूपायादीपिकायाः स्वभावतः ॥ ३६ ॥ स्पन्दं स्पन्दमयो नेह कथं वास्ति मनोगापि ॥ यदस्पन्दस्य मरुतो न सन्नासन्नमध्यगम् ॥ ३७ ॥ रूपं तदेवास्विति स्पन्दं प्रायः प्रशमं चिते ॥ अभिन्नः स्याच्चितः स्पन्दः शुद्धचित् स्फाररूपवृत्कः ॥ ३८ ॥ न बंधायनमोक्षाय स्थित आत्मनिकेवलम् ॥ चित्ते निरर्थसंविन्निर्वाणेन च विदते ॥ ३९ ॥ तद्वधमोक्षपक्षदनां मापीह न विद्यते ॥ मोक्षोऽस्त्वित्येव बोधोतः पूर्णता क्षयकारणम् ॥ ४० ॥ समास्त्वित्यपि बंधस्ते श्रेयोऽसंवेदनं परम् ॥ यदनाभासमजडं तद्विद्विपरमंपदम् ॥ ४१ ॥ चितः स्वरूपं संस्थानमचेत्यनुवतात्मकम् ॥ यः संकल्पनशब्दार्थरूपः स्पन्दो महाचितः ॥ ४२ ॥ बंधमोक्षादिकाहोसौ प्रेक्ष्यमाणः प्रणश्यति ॥ प्रेक्षणादेव संशान्ते त्वहंभावे निरास्पदः ॥ ४३ ॥ न विद्वः केन किंकस्य बध्यते बाधमुच्यते ॥ संकल्प एव रचिते बुधश्चेदविभागवान् ॥ ४४ ॥ तदसंकल्पमस्पन्दं सर्वजातमवारितम् ॥ स्पन्दे स्पन्दमये वा ततन्मयत्वात्सदा चिता ॥ ४५ ॥ संक्षानेन च संसारो निस्पन्दे चिद्वनो स्थिते ॥ चित्ते जएव चिरस्पन्द इति बुद्धे निरंतरम् ॥ ४६ ॥ व्यतिरिक्तश्चितः स्पन्दो नाकिंचिदवशिष्यते ॥ अस्मिन् दृश्यमये दीर्घस्वप्ने स्वप्नांतरं व्रजन् ॥ न ज्ञो माह मुपादत्ते स वर्गत्वात् स्वसंविदः ॥ ४७ ॥

पाचिदस्त्विति बाह्यच्छापि बधः ॥ किं तर्हि श्रेयस्तदाह ॥ श्रेय इति स पादेनार्थद्वयेन ॥ ४१ ॥ कस्तर्हि बंधमोक्षादिकव्यवहारार्हं पदार्थस्तमाह ॥ यदिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कस्तर्हि चित सकल्पस्पन्दस्यागोउपायस्तमाह ॥ सकल्प एवेति ॥ बुधो विवेकी स्वरचिते सकल्प एव चेदिदमया सकल्पितमिदनेति पूर्वपरविमर्शं न विभागजहाति तर्हि जातोपि सक्त्यो बाहः स्पन्दजननाक्षमो दधानश्रुतित्यथा देव सर्वमवारितमसक्त्यमस्पन्दं च जातमवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एव चिता प्रबुद्धचैतन्येन स्पन्दे संक्षानेन स्पन्दमये वा ततन्मयत्वात्सदा चिता ॥ ४५ ॥ मोक्षस्य च लनादिभ्यमम् ॥ ४६ ॥ पक्षिण एवेत्याह ॥ स्पन्द इति ॥ ४७ ॥ अथवा चितप्रकाशव्यतिरेकेण स्पन्दो न्यानास्तीति दर्शनादपि न निवर्त्तितिरित्याह ॥ चिदिति ॥ ४८ ॥ मोक्षस्य च लनादिभ्यमम् ॥ ४९ ॥

स्थितमेवकंठचामीकरवद्भेनार्जितम् ॥ ८ ॥ तदेवविषयादिकार्यानुस्यूतं द्विभूतियोपवर्ण्यतेसार्वात्म्यप्रदर्शनायेत्याह ॥ तदित्यादिना ॥ ९ ॥ तत्तयारसर्नेद्वियतया ॥ नेत्रे
 चक्षुरिद्वये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहंकृत्याअहंकारतया ॥ सविद्विबुद्धौ ॥ सविद्याबुद्धितया ॥ १३ ॥ १४ ॥ चेतनेचतुर्विधभूतेषु ॥ १५ ॥ तत्रविशेषाकारसत्तापित
 देवेत्याह ॥ अमरेष्विति ॥ १६ ॥ कालस्यकमेयुगसवस्तरत्यादिभेदे ॥ ऋतावित्यादिसप्तपच ॥ १७ ॥ नियमेननियतितया ॥ १८ ॥ १९ ॥ बाल्येनेत्यादयोभावप्रधाननि
 तस्यवर्गतमाद्यंतरहितंस्थितमर्जितम् ॥ सत्तासामान्यमखिलंवस्तुतत्त्वमिहोच्यते ॥ २० ॥ तत्स्थितंस्वतयाव्याप्तिशब्देऽशब्दतयास्थितम् ॥
 स्पर्शस्थितंस्पर्शतयावचितत्वकयास्थितम् ॥ २१ ॥ रसेलीनंरसतयारसनायांतुततया ॥ रूपेरूपतयादृष्टुनेत्रेलीनंचदकया ॥ २२ ॥ द्राण
 द्राणतयादृष्टुंभेगंधतयोदितम् ॥ पुष्टंकायतयाकायेभूमावपिचभूतया ॥ २३ ॥ पयस्तयाचपयसिवायौवायुतयास्थितम् ॥ तंजस्तया
 तेजसिचबुद्धौबुद्धितयागतम् ॥ २४ ॥ मनस्तयामनस्यंतरहंकृत्याप्यहंकर्तौ ॥ रूढसंविदिसंविद्याचित्तोचिततयोस्थितम् ॥ २५ ॥ दक्षे
 दक्षतयालभंपदपदतयोदितम् ॥ घटेघटतयारूढंवटेघटतयोस्थितम् ॥ २६ ॥ स्यावरेस्यावरत्वेनजंगमत्वेनजंगमे ॥ पाषाणत्वेनपाषा
 णेचेतनत्वेनचेतने ॥ २७ ॥ अमरेष्वमरत्वेननरत्वेननरेषुच ॥ तिर्यक्चेनचतिर्यक्षुकिमिवेनकिमिस्थितौ ॥ २८ ॥ कालक्रमेकालतयाऋ
 तावृत्ततयातथा ॥ त्रुटिक्षणनिमेषादौस्थितस्ततयाविभुः ॥ २९ ॥ शुक्लेशुक्लतयाजातंरुणोरुणतयास्थितम् ॥ क्रियाशुरूपंदरूपेण
 नियतौनियमेनच ॥ ३० ॥ सांस्थितःसांस्थितौस्थित्यानाशेनाशतयास्थितः ॥ उत्पत्तिरूपेणोत्पत्तावास्थितःपरमेश्वरः ॥ ३१ ॥ बाल्येनवा
 ल्येविश्रांतोयौवनेयौवनेनच ॥ जरसाचजरारूपमरणेमरणेनच ॥ ३२ ॥ इतिसर्वपदार्थानामभिन्नःपरमेश्वरः ॥ कङ्क्षोलसीकरोर्मणिणाम
 द्याविवपयोभरः ॥ ३३ ॥ नानातैर्षाल्वसत्यैवसत्येनानेनचैवहि ॥ कल्पिताचित्स्वभावेनवेतालःशिशुनायथा ॥ ३४ ॥ सर्वत्रसांस्थितिमता
 विगतामयेनव्याप्तंमयेदमखिलंविधैर्विलासैः ॥ चिद्रूपिणैवकलनाकलितात्मनेतिमत्त्वोपशान्तमतिरास्वमुखंमहात्मन् ॥ ३५ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसमायतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणाजगामश्यामा
 क्षयेरविकरेश्वरसहाजगाम ॥ ३६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०विभूतियोगोपदेशोनामषष्ठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ दिवसः ॥ १६ ॥
 ईशाः ॥ २० ॥ पयोभरोजलसामान्यमिव ॥ २१ ॥ कथमयमेवैकोनानात्वेनस्थितइतिचेत्साज्ञानाथातिकल्पनयैवभवस्तुतइत्याह ॥ नानातेति ॥ २२ ॥ हेमहात्मनसर्वत्र
 सस्थितिमताचिद्रूपिणामयाआत्मनास्वेनैवेयजगत्कलनाकलितकल्पिता इदमखिलमयैवविधैर्विलासैर्व्याप्तममैवेयविभूतिर्मह्यतिरिक्ताकिंचिदस्तीतिमत्वाउपशान्तमिति
 यस्तथाभूतआस्वत्वमहिमिनिष्ठेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०षष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥

नृवसाभ्यनेपुनयास्त्रमायासमभारत् ॥ सर्वेषां विरोधेन मां त्या सर्वस्य संभव ॥ १ ॥ यदि सर्वजगत्समात्मन स्वमसदशीर्षाति कस्मिन् विभूतिस्तीर्षिता विदशास्त्रमवधूति
 रित्यभ्यासत अस्माद्विदशातुल्यमनुजन्म किमुद्वेकतः मत्स्येत्येव भासत इति वैषम्ये को हेतुः न च दीर्घकालानुवृत्त्यास्माकमवभातीति तस्माधानमुक्तम् ॥ मन्मादीनापराधं
 यापुर्णतो विधिरकाटसमारानुवृत्त्यासत्यतावाढ्याधिकयापते रित्याशयेन रात्र्युच्छति ॥ यथेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ अस्माकमस्माकमेव प्रपञ्चेद्वेकतः सत्यमपत्यय कथमुच्य
 तानप्यकादीनामित्यर्थः ॥ २ ॥ अथाधिराजानुवृत्तिरेव सत्यमायमवधूतिहेतुर्न बाधिराजानुवृत्तिरित्याशयेन वदसिष्ठः सभाषते ॥ अस्मिन्ति ॥ यथायपद्यज्युषमुपासकाव
 स्योप्राप्ततात्त्वज्ञानाभावादस्य आपतेत्यर्थो नान पूर्वसर्गादानीमस्य नुभूयमानसर्गदेव आसमताच्चतुर्धियग्नयामलक्षणविवदिति भासात्मासत्यपूषाभातितथापि संप्रवत

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यथास्माकमुनेस्वप्नपुरपत्तनमवलम् ॥ तथैव पद्मजादीनां यदि देहपरिग्रहः ॥ १ ॥ तथैव दंष्ट्रसंजातयदिसर्वमस
 न्यम् ॥ तदस्माकद्वेतरभृत्य कथमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्मत्सर्गवदाभाति पूर्वसर्गप्रजापते ॥ आजीवमिति
 भासाक्यवियतेन तु वास्तव ॥ ३ ॥ सर्वगत्वाच्चिते सर्वजीव सर्वत्र सस्ति ॥ सात्वासम्यग्दर्शनो त्यासम्यग्दर्शननाशिनी ॥ ४ ॥ स्वप्ना
 मप्रतिभासोऽस्य यूपसमुपस्थित ॥ अहंताप्रत्ययैकानासृवातिद्वेस्थित ॥ ५ ॥ स्वनेक्षिप्रविनाशित्वयथापुंसां नदस्यते ॥ सर्वस्वमे
 तथैव तद्वक्षणाभिहृत्यते ॥ ६ ॥ स्वप्नोऽयपुरुषस्यास्मप्रतिभासस्य यो भवेत् ॥ रामास्मदादिसर्वात्मा भवेत्तादृश एव च ॥ ७ ॥ यत्स्वप्नपु
 रुषाज्जाततत्त्वमपुरुषात्मकम् ॥ भवतीत्यनुभूतं हि यद्दीजत फल यथा ॥ ८ ॥

स्वतत्त्वज्ञानबाधितत्वाद्वास्तवानमिच्छते ॥ १ ॥ यथावद्वानतावच्छिते सर्वगत्वात्सर्वजीवो भवति सर्वमवससति सत्येव भवति शास्त्रसम्यग्दर्शनविरोध्याज्ञानोत्पासम्यग्दर्शनेन मनु
 शीलप्रत्यास्तया विधेयम् ॥ २ ॥ अतएवास्मप्रकापते तत्त्वज्ञानबाधित स्वभासपेक्षामप्युपस्थितिभासोऽयमुपस्थितः सः अस्मात्प्रवाहनाप्रत्ययेनैकान्तापृकीभूतः स्रज्जति
 दवस्थितः ॥ ३ ॥ तर्हि प्रजापतिभिः स्वकस्मिन् प्रपञ्चम्यात्मन्यवधेन विधिराजानुवृत्तिनां शानुवृत्तौ न विवेकोऽकटाद्वेनमतिवधादित्यपरायेनाह ॥ स्वमेदंति ॥ यथासुप्तमुखास्त्रा
 सुमपुरुषस्य प्रतिभासस्य मदीतिरयमसिद्धः स्वप्नः अस्मादादिसर्वजीवजगत्प्रभासायादृशाभाष्यतन्ममाह्वयद्वयेषामेव प्रवृत्त्यापराधराष्ट्रमवेदिस्यर्थः ॥ ४ ॥ अस्तु तादृशः किं
 वलभाह ॥ यद्विदंति ॥ यथातत्त्वाभावेऽपि कोऽप्यवकाशः कथं तात्त्व्याप्येकतः प्रवृत्तिर्न द्रष्टव्यः ॥ ५ ॥ अस्तु तादृशः किं

अस्त्वेवंततोपिकतत्राह ॥ असत्यमेवेति ॥ असत्येनमनःपुनपेणयत्नाभ्यतेतदसत्यमेवेति सिद्धमतेजन्मार्तरस्यार्गनकार्थक्रियासमर्थोपयनसत्यत्वभावनपुष्पाजल्प ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामसर्गादिप्रत्यक्षेन तत्तदानीदृश्यत्वमेव भवति न मिथ्या बुद्धिस्तदादृश्यते न तावता स्पस येन हेतुना न युक्तने हेतुना दृढप्रत्ययितमपि पित्या ज्यम् ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामसर्गादिप्रत्यक्षेन तत्तदानीदृश्यत्वमेव भवति न मिथ्या बुद्धिस्तदादृश्यते न तावता स्पस त्यतेत्यर्थः ॥ अभ्युपेत्य प्राजापत्यस्य सर्गस्य दीर्घकालस्थापितमिदं सर्वमुक्तम् वस्तुतस्तु तस्य दैर्घ्यमपि पृथग्दृश्यत्वाद्देर्घ्यवदस्य कालेऽपि स भवतीत्याह ॥ निमेषमात्रमिति ॥ वार्ध क पुरइव पदद्वयौ र अयमाजापत्य सर्गस्य ॥ ११ ॥ प्रजापतेरिव सर्वेषामपि स्वस्य मेघुतदानीदीर्घप्रपचताप्रत्ययोऽस्येत्याह ॥ सुदीर्घेति ॥ १२ ॥ चिद्वर्तनप्रसिद्धिकत्वर

असत्यमेव तद्विद्विदसत्येन साध्यते ॥ असत्ये र्थसमर्थेऽपि न युक्तं भावनं घनम् ॥ ९ ॥ येन तेन परित्याज्यमसद्भावनभावनम् ॥ दृढप्रत्य यितं स्वप्नपुरुषात्समुत्थितम् ॥ १० ॥ भवत्यात्मनिसर्गादिदृढप्रत्ययमेव तत् ॥ निमेषमात्रः पौरुषसर्गस्वप्नः पुरःस्थितः ॥ ११ ॥ तस्मिन्नि मे पृष्ठास्मिन् कल्पनापरिकल्प्यते ॥ सुदीर्घस्वप्नखंडोऽयं च योऽदिति प्रजापतेः ॥ १२ ॥ सर्गाख्यः सर्वभूतानां प्रत्यक् मुदितस्तथा ॥ चित्तत्वं स्यैव भावेन सर्गवर्गपरंपरा ॥ १३ ॥ स्फुरत्यंभोद्रवत्वेन यथावत्तं विवर्तनैः ॥ यथास्वप्नात्मिकैवेयं सर्गलक्ष्मीर्न बास्तवी ॥ १४ ॥ तदासं भवतीदं वैतल्यदं प्रलयंगतम् ॥ यद्यथायादृशं दृष्टं तादाविद्यते तथा ॥ १५ ॥ न हि पर्यनुयाक्तव्याः स्वप्नविभ्रमरीतयः ॥ न तदस्ति जगत्य स्मिन् यत्नसंभवति भ्रमे ॥ १६ ॥ विचित्रासिपुल्लोके पुद्गलस्यैव लुप्तपृथः ॥ जलमध्यं जलस्य प्रियं यथौ वडवानलः ॥ १७ ॥ नगराण्यं व रेसंति यथा वैमानिकाश्रयाः ॥ शिलास्वप्नानि जायंते हेमाद्रा विवपादपाः ॥ १८ ॥ एकांते सर्वपुण्यानि संतिकल्पतरोच्यथा ॥ शिलाः फलं ति फलिवद्यथारत्नगुल्फकाः ॥ १९ ॥ शिलांतः प्राणिनः संति भेका इव शिलांतरे ॥ दृष्ट्वा वारि नियाति चंद्रकांतो पलादिव ॥ २० ॥ निमेषे ण पटोयाति पटतां स्वापसंविदि ॥ असत्यमपि बुध्येत स्वप्ने स्वमरणं यथा ॥ २१ ॥

पदप्रत्ययमिथ्यात्वे प्रयोजकत्वोभयत्रापि समानमित्याशयेनाह ॥ चित्तत्वं स्येति ॥ १३ ॥ १४ ॥ तस्याजापत्यपदसर्गादिसहितप्रलयगतमत्यंतासंदेवेति निरोधो न चोत्सतिर्न वद्वेन च साधक नमुमुक्षुर्नैव मुक्तिरित्येपापरमार्थतेर्नादप्रसिद्धश्रुतिवचनसंभवतीत्यर्थः ॥ न च त्वंतासंदेवैक्यव्यवहारार्हमिति चेत्तथा दृष्टत्वादेव नात्र पर्यनुयाज्यमस्तीत्या ह ॥ यद्यथेति ॥ १५ ॥ अज्ञानस्याघटितघटनासामर्थ्यादपि न पर्यनुयाज्यतेत्याह ॥ न तदिति ॥ १६ ॥ असंभाविता नावहूना जगति दर्शनमुदाहरति ॥ विचित्रादृश्यादिना ॥ १७ ॥ हेमाद्रौ निर्मलं तिके ॥ १८ ॥ एकांते एकदेशे सर्वाणि पुण्यानि पुण्यफलभूता न्यभिप्रेतवस्तूनि ॥ पुण्यानीति पाटेन रूप टम् ॥ यथाशब्दाः सर्वत्रोदाहरणार्थः ॥ फलिवद्वड्वत् ॥ रत्नगुल्फकाश्चिदांशमणिगुच्छाः ॥ १९ ॥ २० ॥ स्वापसंविदित्येमे ॥ २१ ॥

समाधिश्चित्तस्य ध्येयाकारदाढ्येन पूर्वस्वरूपान्यत्वापादनं तदेवार्थमाचनिर्भासस्वरूपशून्यमिव समाधिरिति पतञ्जलिबचनम् ॥ तदभ्यासनशुद्धपूषणासनाभ्यासः ॥ १२ ॥ अनु-
जलनीचितामिव ॥ ३ ॥ एकधीरेकाप्रचित्त ॥ ४ ॥ सामान्यजानाशास्त्रसंस्कारहीनास्तद्वृत्तिताचित्तचेष्टानुसारिताम् ॥ ५ ॥ नरातरयतिधर्मानियचितपामरपुरुषातररूपं
यथा अंशुआवर्तने कृते प्राक्तनप्रवाहस्पदस्य समस्य स्थानस्य च सत्यागमात्रेण नाभ्याकारमावर्तयित्वा रूपान्तरेण तिष्ठति तद्वत् ॥ ६ ॥ तत्र नान्तर्रीयकीनामकल्पनामाह ॥ तेनेति ॥ ७ ॥
८ ॥ हृष्टो मत्तः ॥ ९ ॥ पार्थैरध्ययनैः सत्कर्मानुष्ठानैश्च तृष्टिमत्तस्तु टनपृथक् जनचरित्रेण ॥ १० ॥ अहर्वापारनिष्ठया श्रान्तदतिशेषः ॥ अतः संस्कारात्मना लीना व्यववहृतिर्य

समाध्यभ्यासशुद्धतस्य चित्तं क्षणेन यत् ॥ चित्तयत्याशु तद्वाङ्गच्छत्यं विवर्तयतीति ॥ ३ ॥ कदाचित्समाधानविरतो तिष्ठदेकधीः ॥
किंचित्संचितयामास स्वासनस्यः क्रियाक्रमम् ॥ ४ ॥ तस्य चित्तयतो जाता प्रतिभेयमिति सततः ॥ भावयाम्याशु लीलार्थं सामान्यजनद-
त्तिताम् ॥ ५ ॥ इति संचित्त्य चेतोऽस्य स्थितं किंचित्तरांतरम् ॥ स्पंदसंस्थानसंत्यागमात्रेणावर्तने विवर्तयतीति ॥ ६ ॥ तेन चित्तनरेणाथ कृतं नामा-
त्मवांछया ॥ जीवटोस्मीतिसहसाकाकतालीयवस्थितम् ॥ ७ ॥ जीवटो विजहाराय सस्वप्नपुरुषश्चरम् ॥ स्वप्ननिर्माणेन नगरे कस्मिंश्चि-
त्पुरुषीयिषु ॥ ८ ॥ तत्र पानं पौमत्तो भृङ्गः पद्मरसं यथा ॥ लीलयेव दृढं दृष्टः सुष्यापघननिद्रया ॥ ९ ॥ स्वप्ने ददर्श विप्रत्वं पाठानुष्ठानतुष्टिम-
त् ॥ प्रतिभामात्रसंपन्नं चित्ते देशांतरासिवत् ॥ १० ॥ कदाचित्सद्विजश्रेष्ठस्त्वहर्वापारनिष्ठया ॥ सुष्यापातं त्वयं वहति र्वीजताया मिव द्रु-
मः ॥ ११ ॥ द्विजोपश्यत्स्वयं स्वप्ने सामंतत्वमथात्मनि ॥ समासंतः कृताहारः कदाचिद्वननिद्रया ॥ १२ ॥ अपश्यद्राजतां स्वप्ने ककुब्बल्य-
पालिनीम् ॥ लालिताभोगपूणेन पुष्पोपेण लतामिव ॥ १३ ॥ सकदाचिन्मूषः स्वस्यः सुष्यापासमिति हितः ॥ पुरोभाविनिजाचारः स्वकार्य-
म्विकरणे ॥ १४ ॥ अपश्यत्स्वात्मनि स्वप्ने सुरखीलमनिंदितम् ॥ दक्षकोशरसो ह्यासो मंजरीत्वमिवोदितम् ॥ १५ ॥ सासुरसोरतिश्रीं
तानि द्वां गाढा मुपागता ॥ मृगीत्वमात्मनि स्वरमावर्तत्वमिवांबुता ॥ १६ ॥

स्य ॥ यथा बीजताया द्रुमोर्गतं विष्टपादिसंस्कारआलतद्वत् ॥ ११ ॥ सामंतत्वमाह लिकराजताम् ॥ १२ ॥ कृताहारो भुक्तवानसन्नमुपोषननिद्रयाराजतासामान्य ककुभा-
दिशावलयानि पालयितुं शील्यस्यास्तथाविधम् ॥ १३ ॥ पुरोभावीफलदानाद्योपस्थितो निजः स्वीयः त्वया सक्तिरूप आचरो यस्य ॥ स्वकार्यं दक्षदादि ॥ कारणं बीजे ॥ १४ ॥
बहुपुरुषसंभोग्यानि दितसुरखीलमप्रस्तम् ॥ रसो ह्यस्य चेतनत्वकल्पनयोक्तिर्लक्षणया दक्षजीवोक्तिर्वा ॥ १५ ॥ मृगीनयनसौंदर्याभिलाषवासनयामृगीत्वमपश्यदित्यनुक-
ते ॥ अबुता अंबुताभ्यावस्था ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ त्रिरथास्मदशानमलिनमेति सविद्वानाग्रहसाह ॥ त्रिपञ्चद्वि ॥ चित्तस्य दृष्टमुरसस्कारपाद्विज्ञासिसस्कारेस्त्वतिवत्समस्याप्यवर्जनादित्याशय ॥ १८ ॥ ततो
 पञ्चवासीकवराष्ट्रनाभभूष ॥ धनदेवीनामनेमसिद्धलतायामिषविलसन्मरीछा ॥ १९ ॥ सायनाकषिकाळमग सविद्यासाक्षिधैतम्येननिद्राजडतांमुपुत्तिमनुभूयबीजातस्था
 याग्राभ्युत्ताकारायाधियोरूपमिषवत्प्रयस्यासयाविषयासमोन्मथ्याधियाधमराकारोदुद्धसस्कारयाध्यात्मनभमरमपस्यदित्यभ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ कौस्तुभ
 मधुमकरदंषयीन्द्रिशेष ॥ २३ ॥ व्यसनीअस्यासक सर्गविसस्यनालगेनालसलम ॥ २४ ॥ पदभ्यवसितम् ॥ ज्ञानमेवधे ॥ २५ ॥ तेमगेनसाधमराधिनानलिनीमर्दिने

साधुगीलोलनपनाकदाधितिदयाहता ॥ स्वनेदर्शवल्लीवत्साभ्यासाहृदमात्मनि ॥ १७ ॥ तिर्यञ्जोपिप्रपश्यतिस्रमचित्स्रमावत ॥
 हृदनांचश्रुतानां चचेतस्मरणमक्षतम् ॥ १८ ॥ साधभूवलतापुष्पफलपञ्चवशात्लिनी ॥ वनदेवीवनोपानलतागृहविलासिनी ॥ १९ ॥
 धीर्जातस्मां कुसकारकरूपयेहाधिकृष्टया ॥ सापस्यदतसवित्यासुदलवनमात्मन ॥ २० ॥ कंचिकालंसुपुमस्यकलयाजडतांघना
 म् ॥ अनुभूयदर्शायस्वात्मानंअमरंस्थिरम् ॥ २१ ॥ पदपदोविजहारायधनेवनलतास्वसौ ॥ पद्मिनीपुष्पफुल्लासुतरुणांष्विववह्नम
 ॥ २२ ॥ त्रिधाविषयापरत्सावुरसवल्कोसुममधु ॥ अमत्कुसुमसपासुमुकावल्लीविलासिपु ॥ २३ ॥ सयभूवसरोजिन्याव्यसनीधिसना
 लग ॥ क्वचिद्वरतित्येतिचेतो जडमतरपि ॥ २४ ॥ तामाजगामनलिनीपरिलोलयिगुगज ॥ रम्यवकुक्षययैवमूढानांभूतेपद्म
 ॥ २५ ॥ नलिनीमर्दितासैवसमंतेनसपट्पद ॥ गतोदतांतरंधीहिरिवपूर्णत्वमाचर्यो ॥ २६ ॥ अमरोवारणालांफादाराणालोकभावना
 त् ॥ ददर्शान्मानमोदमत्तहकितयोदितम् ॥ २७ ॥ शुक्सागरगमिराजस्वातेपपातह ॥ तमोपनयनेशून्येसंसारहृद्वजीवक ॥ २८ ॥
 धभूववह्नमोराक्षोमहापरवर्लांतक ॥ सदाभदपलक्षीबोपूर्णोतीवनिशाचर ॥ २९ ॥ कदाचिदसिनिर्दिशच्छिन्नसास्तमुपाययौ ॥
 विवेकानिलनिर्लूनरूपाजीवह्वात्मनि ॥ ३० ॥

धनेनगालनसमपदप्रयोगात्स्यदंतंरंगत सत्यसुखप्रकण्णधीर्हरिषध्याभाणभूजत्वमाचर्यो ॥ २६ ॥ भारभस्यालोकदण्डलोकनादाराणस्यालोक्यतइत्यालोकआकारस्त
 आननारात्मानपतइत्तिमायउदितसपन्मदर्श ॥ २७ ॥ सगज रगतइतिएकनिर्दिष्टगर्ह धनेभ्यःप्रसज्जाविषयेभ्योपिधनेकठोरससारजीवकइवपारधश्यु र्वान्यननुभनप्र
 ॥ २८ ॥ त्रिधाचरदमुत्तराभ्यपि ॥ २९ ॥ सकवशिबुपस्थितेनिशापुञ्जचरतीतिनिशाचर सन्धिसिद्धीपत्यर्द्धनिर्गतार्क्षशब्दोन्मिच्छिभ्यानिर्दिशच्छिन्नसास्तमुपाययौ ॥ २९ ॥
 खमस्तदुत्तमुपाययौ ॥ कीबोकीबोपाधिर्देहाध्याप्रिभाणदह ॥ ३० ॥

गजपदानाहलिसमूहानांकुमस्थलापेभ्य उच्चलितानुर्डीनात् ॥ अभ्यासाच्चिरिशीलनसस्कारात् ॥ अत्युडयनदर्शनसंस्कारोद्धोषितादित्यशयः ॥ ३१ ॥ पुन पूर्ववासनेये
 ल्यर्थः ॥ अवोधिना अज्ञस्य ॥ शेषषष्ठीननुकर्त्तरि नलोकेतिनिषेवात् ॥ ३२ ॥ सविद्यादर्शनेनतदुद्धोषितवासनयेतियावत् ॥ ३३ ॥ योनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन्नित्युक्त्या हस
 पद्मवनेमूर्त्ताविष्यकच्छेदवारण. हरिणोदेहयादावित्यादिवक्षमाणदिशाअतरालेपचारीतिजन्मानिजातानीतिगम्यते ॥ तथाचात्रोक्तहंसजन्मद्वयानतरंरुद्रतागतःससार
 शतपद्येतेरुद्रःसोहंव्यवस्थितइतिवक्ष्यति ॥ सकदाचित्सुनहंसजन्मपामोऽयैर्हंसैः सगतोविजहारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तत्रहसंसंसद्विब्रह्महंसगुणाकारादिवर्णनश्रवणात्सशब्दातन्नाम
 सहितातदाकारार्थवतीचेतिद्वेधाप्रब्रह्मसात्मिकासिवित्अहमपीदृशोब्राह्महस स्यामितिवासनातत्रतस्मिन्जन्मनितस्यहसस्रभूतस्यास्यमिक्षुमनसःप्राग्वर्णिताद्वरसस्थर्वाह्वत्

पश्यन्गजपदाकुंभस्थलाप्रोच्चलितानलीन ॥ गंहस्यभ्रमराभ्यासाद्भ्रजोभूयोप्यभूदलिः ॥ ३१ ॥ सेवमानोवनलतांपुनरायात्सपद्मि
 नीम् ॥ दुस्त्यजोहिदुरभ्यासोवासनानामवोधिनः ॥ ३२ ॥ तत्रहस्तिखुराक्रांतःपुनःसंचूर्णतांपयौ ॥ पार्थस्यहंससंविन्यावभूवकलहंस
 कः ॥ ३३ ॥ कलहंसश्चिरतरंयोनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन् ॥ कदाचिद्बहुभिर्हंसैःसंगतोविजहारह ॥ ३४ ॥ ब्राह्महंसालिकासंविन्यशब्दार्थवती
 मनाक् ॥ तत्रपुष्टास्यतस्यांतःप्रागंडरसर्वाह्वत् ॥ ३५ ॥ सतच्चिंतांचरन्मृतोदहंव्याधिषुणाहतः ॥ तत्संविन्यनुसंधानाज्जातःपद्मजसार
 सः ॥ ३६ ॥ तत्रातिसंततविवेकवतोविलासैःसंबोधितोविगतलौकिककवस्तुदृष्टिः ॥ मुक्तःस्थितो ननुयुगांतविधौविदेहमुक्तेनतेनाकिमुभा
 विविभाष्यमेतत् ॥ ३७ ॥ इत्यार्षवांवा०वा०द०मोक्षोपायेषुनि०पू०जीवदोषास्थानेस्वप्नशतरुद्रीयभिक्षुसंसारोदाहरणानामद्विषष्टि
 तमःसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सकदाचिद्दृशाथरुद्रंरुद्रपुरंरवगः ॥ वैरिचनल्लिनीनाललीलाभाभेनलीलया ॥ १ ॥

पुष्टाधर्मीभूतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सताब्राह्महसचित्तभवेदृढचरन्नावर्तयन्व्याधिषुणाभिहतोमृतः पद्मजस्यसारसोलक्षणयाहसोबाहनमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्रतस्मिन्जन्मनिब्र
 ह्मलोकेवअतिशयेनसंततैर्विवेकवतःप्रजापतेर्विवेकवैराग्यतत्त्वज्ञानाद्युपदेशविलासैःसम्यग्बोधितः अतएवविगतालौकिककवस्तुषुभोग्यवर्गेषुसारतादृष्टिर्यस्यतथाविधःसन्मु
 क्तोजीवन्मुक्तोभूत्वास्थितः ॥ एवजीवतैवनिरतिशयानन्दमोक्षसुरेलब्धेयसति ब्रह्मणासहतेसर्वसंप्रामेयतिसचरे परस्यातेकतात्मानःप्रविशतिपरपदमितिश्रुतेयुगांतविधौद्विपरा
 धवासानेब्रह्मणासहविदेहमुक्तेनतेनहंसेनाकिमधिकभाविषाध्य एतत्तुष्टिर्भाविषाव्यचित्यम् ॥ उदतिवितर्क ॥ ज्ञानेनैवसमूलानर्थनिवृत्तेर्निरतिशयानन्दावामेश्वसपादित
 त्वात्तदतिरिक्तपुरुषार्थाभावाच्चास्यकतकल्यत्वादित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्य०नि०पू०द्विषष्टितमसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ रुद्रभूतेनतेनात्रपूर्व
 देहप्रबोधनम् ॥ तेषाचशतरुद्रत्वभैकारम्यचेहवर्णयति ॥ १ ॥ सहमोलीलयाअनायासेनैववैरिचासनल्लिनीनालेलीलाःक्रीडास्तस्याभेनपद्मजसामीप्यमुक्तिपदप्राप्तिबलेनेति
 यावत् ॥ कदाचित्सम्यजेनसहंरुद्रपुरगतोरुद्रदर्शी ॥ १ ॥

न यद्वत्स्यमानयोगेभ्यः पादेष्वमृगोत्कपरां नासत्सहस्रसाहस्रपिठराहशासनपाठदस्याभिनिधिभ्यतामुद्गिरभूत् ॥ वनुजीवभुक्तस्य निर्वासनस्य हसस्य कथं रुद्रत्वस्य हा न
 द्राहनाभ्यासनदहत्यागनपुनरुद्रराटीरधारण्य ॥ यदि तु भारतस्य पित्राभ्याभिरितिभ्यायेन तस्मानन्देहोभोभ्यपाररथशेयाहर्तराधारप्यतर्हि रुद्राहशासनधारण्यवर्णनस्यानुपयोग
 पक्षगत् रुद्रस्य भूतपातद्राहस्य कर्कलतायागच्छेति चेत्तथाह ॥ यन्निर्ब्रह्मदिति ॥ मायमुप्यो रुद्रभावः किमुपनिर्ब्रह्मयत्तत्साहस्यमुक्तिः सा च कर्मोपास्तिकलभावत्येव ॥ वे
 बोभूत्सादशनप्योर्द्विपुनोर्द्विभाष ॥ २ ॥ माप्येतज्जन्मातरी किमुपारप्यशेषोपनीतयेच्छपायोगिबन्धानसोदृशतरकभ्यनेनपुर्वदेहत्यागमाश्रयित्वाशयेनाह ॥ रुद्रभूतवपुरिति
 ॥ १ ॥ गणकोटिपुनरिष्टपाशेद्वेदपागाणपत्यपदभ्यतिपावत् ॥ ४ ॥ साहस्यमुक्तौ जगत्सहारादिभ्यापाराधिकाराभावेपि स्थानेभ्यः पादिनामसिद्धरुद्रसाम्यमस्तेवेत्यारायेनाह ॥ रु
 द्र इति ॥ अनुत्तपसार्धैरेभ्यर्विलोसेभ्यः सिद्धरुद्रैर्कनपासान्धेन ॥ ५ ॥ त्वयमेकस्मिन्मनस्येवोपाच ॥ ६ ॥ ७ ॥ आदृतिस्मरणपातकोनियत ॥ अहमयमभाक्तनपार

तयमुद्गिरभूतस्य रुद्रोहमिति निश्चिता ॥ प्रतिप्रियवदादर्शद्रागित्वेव हि विधायिता ॥ २ ॥ रुद्रभूतवपुस्तन्तनुंतस्याजतामसौ ॥ गथ पव
 नतांगच्छन्मुक्तमपकयथा ॥ ३ ॥ रुद्रो रुद्रभवनेविजहारययेच्छया ॥ तैत्तै शिवपुराचारेणकोटिगिरिषुया ॥ ४ ॥ रुद्रस्त्वनुत्त
 मज्ञानविलासकतयाथा ॥ स्वमशेषवत्तातमपस्ययाक्तनधिया ॥ ५ ॥ निरावरणविज्ञानवपुः स भगवांस्तदा ॥ उवाच स्वयमेकांत
 स्वस्मन्नशतविस्मृत ॥ ६ ॥ अहोनुचिन्तामायेयतताविश्वविमोहिनी ॥ असत्येवापिसद्रूपमरुभूमिपुवारिवत् ॥ ७ ॥ इति प्रथममाज्ञा
 तविषाहविचिंततांगत ॥ सवसपन्नसर्वज्ञगनादिविभावनात् ॥ ८ ॥ यदृच्छयास्थितोजीवोभूततन्मात्रं जित ॥ कस्मिंश्चिदभूतवत्स
 रभिसुरलुभितोभित ॥ ९ ॥ तैनावयवयधेनयहि सैरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारम्येतिभावात् ॥ १० ॥ सर्वभावोपमर्दं
 नतदभ्यासवशात्तदा ॥ तामेवसांत्वभूद्विस्तुस्त्यक्तान्यमननोदयम् ॥ ११ ॥

भाषिकस्थिभ्याश्चरेषु ततोभाषयाचिततां बहु स्थापकायेयं निषमसकम्पवर्णितांगतद्वत्पादीरभाज्ञानस्यतमिलयत् ॥ भाट्टासकम्पवरेषाहसर्वसंपन्नं सान्ध्वदोसर्वकोजहोयोगम
 नादिभिर्भाषाभ्यजानतस्य पाठः ॥ ततोपदृच्छयाभ्यविसर्गाटिगणपुल्लेहोर्विषदाभासात्तानुपवेशेभूतिः स्पृष्टैस्तन्मार्गं यद्वैत्येभ्यैर्वैस्तावाभ्यसवर्गाभ्यासेनतद्वनवासनादेष्वि
 र्देविभ्यपरदृष्टाकिं सन्मार्गोभूत्साहसितरत्यर्थ ॥ सप्तमीष-अन्तारिकालाज्जन्मपरापराभुनमभक्तसिधिसर्वोर्गैरायसमाधिपाटयादभितोषिपदैरलुभितोभितुपरिदाह
 भवत् ॥ १॥ आसाहामयप्यस्त्यतस्यरम्येदासनमुनीरपरेणाहपदेणवाचितनिरोधाभ्यासपाटवेनपुर्वदेहात्तत्किंस्मरणराक्पुम्रवदर्यायति ॥ तेनेत्यादिना ॥ तेनाभिस्तुपाव
 दपयसावनस्यैर्पेणस्मृतेदेहावयवानीहलयादानीर्लज्जेदेहावयवानीयाप्येन्द्रियादीनां चयधेननिरोधेनबहिर्देवताद्विषययोषिसस्यपाटयेद्वैद्यमानसपूजादिलीलाकारभ्येतिभावात्-अ
 भितुटिताकाराआरभ्यनतद्वतदभ्यासवशात्तामेवर्द्विलीलातसिद्धिरुद्रसप्तभाषोपमर्देनाचभूतिरिषरण्यम् ॥ १० ॥ ११ ॥

१८७५ ॥ जतिशुष्यतीति यावत् ॥ १२ ॥ तस्यैवासिद्धस्याप्यशास्त्रीयमानसखेलनपटत्तावनयपरपरोदयोभूदित्याह ॥ सदित्यादिना ॥ तेषुदेहेषुयोनितु ॥ जरढवासनइत्यनेनशास्त्रीयवा
 सनारौधिल्येअनाथनयवासनोद्भवोऽवश्यभावीतिसूच्यते ॥ १३ ॥ तानेवसन्निमित्तप्रपचयति ॥ आत्मनीत्यादिना ॥ भावस्योद्भूतस्यअभावस्यानुद्भूतस्यचविपर्यासैवपरीत्ये
 साध्यैअभ्यासापटवादिबलवानेववासनाचयोवधत्तेउद्भवतिअन्यस्तिरोभावतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मप्रचयसहितयाकामुकतया ॥ १६ ॥ लोचनपदेनमृगलोचनसौ
 चमल्लतिश्वेतसियारूढासैवविजृम्भते ॥ वल्लीत्यजतिनैदाधीपीतमप्यंबुमाधवम् ॥ १७ ॥ साभिक्षुर्जीवदोभूत्वाजंतुर्जरठवासनः ॥ तेषु
 देहेषुचभ्रामरंधेध्विवपिपीलिका ॥ १८ ॥ आत्मनिद्विजभक्तत्वात्सोपस्थद्विजतामय ॥ भावाभावविपर्यासिबलवानेववधत्ते ॥ १९ ॥
 सामंततामवापासौविप्रःसंततचित्तिताम् ॥ सातत्येनरसःपीतःफलतामेतिपादपे ॥ २० ॥ राज्यार्थधर्मकार्याणां कर्तृत्वात्सोभवन्त्यपः ॥
 सकामुकतयाराजासुरस्त्रीत्वमवापह ॥ २१ ॥ लोलालोचनलोभेनसाम्बगीरसशालिनी ॥ बभूववासनामोहश्चाहोदुःखाप्यजंतुषु ॥ २२ ॥
 मृगीसावतचित्तस्यावभूवविपिनेलता ॥ अवस्थंभाविलवनलतिकानुबभूवह ॥ २३ ॥ अंतःसंज्ञाविराभ्यस्तंभ्रमरत्वमथात्मनि ॥ सा
 पस्थत्वावमर्देनसदातद्भावभाविता ॥ २४ ॥ सवारणसुरक्षोदमनुभूयाथभावितम् ॥ भूयोभूयःप्रवभ्राममहासंस्तुतिसंभ्रमान् ॥ २५ ॥
 संसारशतपथैतेरुद्रःसोहमहंस्थितः ॥ अस्मिन्संसारसरंभेस्वमनोमात्रसंभ्रमे ॥ २६ ॥ एवमत्यंतचित्रासुसंसारारण्यभूमिषु ॥ बद्धी
 प्वहमतिभ्रांतस्त्वशून्यास्त्रिवभूरिशः ॥ २७ ॥ कस्मिंश्चिदभवंसर्गैर्लव्हंजीवदनामकः ॥ कस्मिंश्चिद्वाह्यश्रेष्ठःकस्मिंश्चिदशुधाधिपः
 ॥ २८ ॥ हंसःप्रपन्नवनेभूत्वाविध्यकच्छेचवारणः ॥ हरिणोदेहयंचादौदशामहमिमंगतः ॥ २९ ॥ अत्रवर्षसहस्राणिचतुर्युगशतानिच ॥
 समतीतान्यनंतानिदिनतुंचरितानिच ॥ ३० ॥ ममप्रथममेवप्राकलितस्यप्रपत्यदात् ॥ तत्त्वज्ञानितयारूढोभिक्षुत्वेयोग्यताक्रमः ॥ ३१ ॥

भूयोभूयोप्यतिक्रम्यगतश्चब्रह्महंसताम् ॥ सएवप्राक्तनोभ्यासःफलितःसंगमोदयात् ॥ ३२ ॥

दयलक्ष्यतेतद्दोभेनलोका रसशालिनीरजिता ॥ १३ ॥ लवनछेदनम् ॥ १४ ॥ सावमर्देनछेदनावमर्दसहितलतादेहेन ॥ १५ ॥ भूयोभूयइत्यनेनंतरालिकानिवारणालिहंसा
 दीनिनवतिजन्मानिस्तनानुप्यते ॥ २० ॥ साभिक्षुरहसनेवरुद्रोहमितिस्थितः ॥ २१ ॥ अशून्यासुसत्यास्त्रिवभातासु ॥ २२ ॥ २३ ॥ विध्यकच्छेचवारणोहरिणश्चाभवम् ॥
 इत्यंदेहयत्रेआदिप्रदान्मनोयेचाहमिभावरणीतत्तत्प्रपदशानतः ॥ २४ ॥ ममप्रथमसर्गकालादारभ्यपराल्पदाच्चिदेकरसत्पञ्चालितस्यप्रपत्युतस्यात्रास्मिन्ससारेवर्षसहस्राणिच
 तुर्युगशतानिचअनंतानिसमतीतानान्यनंतानिदिनतुंचरितानिच ॥ २५ ॥ ममभिक्षुत्वेतत्त्वज्ञानितयाभावितुंयोयश्याक्रमःश्रवणमननाथभ्यासत्तपोरूढोऽपिप्रमादादतिक्रम्य
 भूयोभूयश्चजन्मपरंपरयाब्रह्महंसतागतः सएवप्राक्तनोभ्यासकर्मोत्तरुद्रसंगोदयाद्ब्रह्मत्वेतत्त्वज्ञानफलेनफलितइतिद्वयोरन्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥

अनपराधापथापनाभ्यासाभ्याप्याध्याधिकैरेकअभ्यासिर्ध्वहितोपिपुनरुद्वयपुरुषादीसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यन्तमरसेनजन्मसद्वेषणम्यवहितोपी
निशेष ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासस्तुन्यपुन्यशुभाभ्यासम्यवहितोपिपुनरुद्वेत्तयाह ॥ काकनालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभासासनावच्छुभासासनाभ्यासोपितयमे
वपातनवत्कारादुद्विष्यन्निर्दृष्टादेवापुरुष अशुभासासनाह्वास्यतिचेतिपुरुषययप्रक्षिपानम्यार्थमित्याराक्याह ॥ संगतीति ॥ ह्यनुवर्त्तनाकाराजिह्वासतपुसपयपान्न
सदासनाभ्यासकालांतरेखोदयवतिष्ठतुरुषययप्रक्षिपान्नोद्वेत्तयतीत्यय ॥ ३० ॥ सचयनोऽनेकअभ्याभ्यस्तपससासनादावर्धेनदुर्वासानाक्षयसमर्थोभवतिनसह
सहसाशयेनाह ॥ यच्चति ॥ अस्वर्थात्यन्तमिभ्यार्थाविषयदेवतोयास्यादिपयमोपिपयषकायस्वप्रकाटसत्यतानुभाषयोभ्यदेवताभाषादिकलसमर्थोभवतिनर्वाक्याभ्यपरमार्थ
दृढाभ्यासोपवास्त्यजीवस्थोदत्यविप्रत ॥ सोत्यन्तमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ २८ ॥ काकनालीययोगेनकदाचित्साधुसगमात् ॥
अशुभोभावनाभ्यासोजीवस्यविनिवर्त्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचैषकेवलस्योदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासनाभ्यासोहातुरुषममीक्षते
॥ ३० ॥ यच्चेहाभ्यस्यतेजस्यसद्देहांतरेपिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितसदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदर्थक्रियाकारिरुवायचसुरवायच ॥
उदतिभावनातस्मादावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनीवस्वमात्मनदिदोयमितिपश्यति ॥ असत्तामानाविसारंगुल्मकत्वमिवांकुर
॥ ३३ ॥ भावनाप्रस्थमार्णोपानाकिंचिद्विद्विशिष्यते ॥ नचविपतएवेतितद्वृत्तेणाल्मसुन ॥ ३४ ॥ अमस्यजागतस्यास्त्यजागतस्याकाशव
णवत् ॥ असवेदनमार्णकमार्णनायालमकुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपपापरंस्तेवलालनी ॥ वर्त्ततेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिष्यति
॥ ३६ ॥ ततान्सर्वान्सससारानुत्थायालाकयाम्यहम् ॥ सम्यगालोकदानेनतेभ्यएकीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसच्चित्यरुद्रोसौतसर्गोप
जगामह ॥ यन्मिसुर्विहारस्य सुमभावहवस्थित ॥ ३८ ॥

बलुनाधरभयविपयमन्त्राप्रमन्त्रपरमायसासखभाषकाभाषभाषनीतिस्मृतये ॥ ३१ ॥ अतएवनात्मविषयशास्त्रीयोपिभाषनाभ्यासोऽस्यमिथितस्तत्पदैवेति सर्वं भाष
 नाच्छेदइवास्त्यतिकानयमपोनाताल्लिङ्गत्वत्वाविद्यामिरिशाशयनः ॥ नवविति ॥ नातिहृताशरीरतन्त्रोणाध्यवर्तिकयाकरोतिनच्छीलभाषनमनात्मचिन्तनम् ॥ ३२ ॥
 किशानात्मभाषनाकृतप्रायमनर्पसकयतर्द्धाठपासेभ्यदृश्याशयेनाह ॥ भाषनेवेति ॥ ३३ ॥ सातभ्यदर्शनमाधेनामृच्छेदेत्याह ॥ भाषनेति ॥ नधातुच्छेदसाध्योस्तिमित्यो
 लिप्यन्तरासदस्याह ॥ नवति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अपवाभास्तसहृदतन्त्रज्ञानवाधितस्तसवेनेतिवाधिताहेरिभयजननासाधभ्यूननर्पत्वाभावाप्युत्तलीहेतुत्वाहेत्या
 ह ॥ असमर्थादि ॥ वाधितत्वाहसमर्थादपिज्ञानसनात्सर्वथाकाशकारभावालाङ्गनीकीनूकहेतुरेवपरंविधिमितिनासिक्तसमयाप्रकीर्णैर्नाहिनेनादिवाक्यविशदगुणाज्ज
 यनर्पज्ञानकारिष्यतीत्यय ॥ ३६ ॥ नवस्याल्लेखनूकवादेवेतिवाप्यनूकसम्यक्काकपयपयोभक्त्यमृतोन्नेभ्यश्चरातिच्छेदविच्छेदकाप्यनूकैककरोति ॥ ३७ ॥

वक्रावनमः ॥ ३८ ॥ । नवाञ्जनात्तन्मासु तस्याः सप्तमस्तथाश्विन्यां चतुर्दशीति ॥ ३९ ॥ तत्रयज्ञानात्स्वदर्शनायोग्यत्वादुद्राभिक्षुवपुषी भावोजीवदबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
तत्रगृहेपाणौअसेर्महणप्रहेयस्तथयाविधंतर्जावटचदशतुः ॥ ४० ॥ शर्वामिवसुमम् ॥ तत्रत्यजनानास्वदर्शनायोग्यत्वादुद्राभिक्षुवपुषी भावोजीवदबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
स्पयाकोटिसूर्याभाप्रभातदत्तचसर्वस्वभावस्थापयित्वाअर्थानशक्त्यागोपयित्वा ॥ भवभूमिपूजीवदसस्ततिप्रदेशेषु ॥ ४१ ॥ चेत्तसेत्यादिपूर्ववत् ॥ अतरेकरूपाः ॥ बहि
श्छिद्रपा. ॥ ४२ ॥ चित्रकृतकाराश्रित्तिलिताद्भव ॥ ४३ ॥ व्योमनिचिदाकाशस्थितमध्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितोभूतैः प्राणिभिः सद्युग्मसश
द्धम् ॥ ४४ ॥ तेतत्रेत्यादिपूर्ववत् ॥ ४५ ॥ कलत्रपोष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ बहिर्गतजीवमिवप्रियतमम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ चित्रेश्वराकारविदत्तायाश्चेत्तत्परिणतिरूपम् ॥ ४८ ॥
पर्यंकलक्षणपक्वे ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तस्यास्तात्रस्थिताः सतः ॥ ५२ ॥

अतएवशास्त्रीयसाधनाभ्यासोऽप्याधार्योविच्छेदनेकअभ्यासिर्भवेद्विगोपिपुनरुक्तपुरुषार्थसाधयत्नेवेत्याह ॥ दृढाभ्यासादिति ॥ स अत्यतमरसेनकाम्यसहस्रेणभ्यवहितोपी
 तिरोय ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासस्तुत्तमपुनराभ्यासभ्यवहितोपिपुनरुक्तमेतयाह ॥ काकतालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभभासानावच्छेदभासानाभ्यासोपिस्वयमे
 वसाकनसंस्कारादुद्भवितिरदृष्टोद्देशोपायपुरुष ॥ अशुभासादीहस्यसिधेतिपुरुषपयजविधानभ्यार्थमित्याराक्याह ॥ सगतीति ॥ हातुत्रासानाजालजिह्वासत-भूतपुत्रपान्न
 सहासनाभ्यासकालान्तरेस्वोरपयतिससुखपयजनीक्षतेपतीक्षतेनतद्विनोदप्रतीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सवयनोऽनेकअभ्याभ्यस्तपुषसहासानावर्द्धनदुर्भासानासुपसमर्थोभवतिनसह
 सेवेत्याशयेनाह ॥ यश्चेति ॥ अतएवीत्यनेनभिभ्यार्थविषयवेद्यतोपास्याविषयजोपिपयजआयत्सप्रकालसत्यतानुभवयोग्यदेवताभावाहिकलसमर्थोभवतिनर्षिकबाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्याभ्यासार्थवस्योदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ २८ ॥ काकतालीययोगेनकटाचिसाधुसगमान् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोर्जावस्यविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतत्वेपकेवलस्वोदयप्रति ॥ प्राकनोवासानाभ्यासोहातुरुत्तममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यद्देहाभ्यस्यतेजस्तयद्देहांतरेषिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितस्तदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयक्रियाकारिदुर्वाचचसुरवायव ॥
 उदेतिभावनतस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वभात्मानदेहोयमितिपश्यति ॥ असत्तामात्रवित्सारगुल्मकवमिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाभेद्व्यमार्णोपानकिंचिद्विद्विद्विष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्वुभेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ भ्रमस्यजागतस्यास्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनायालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपेपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिप्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तात्सर्वान्ससारानुत्पायालोकयाभ्यहम् ॥ सभ्यालोकैकदानंतरेभ्यर्फीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसर्वित्यरुद्रोसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यत्रमिस्रुर्विहारस्य सुमग्नावहवस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगोषरभ्यव्यापिपयजन्मभगभ्यपरमार्थसत्यसाधकाभायभावतीतिव्यथे ॥ २१ ॥ अतएवनात्मविषय शास्त्रीयोपिभाषनाभ्यासोदु र्वमिप्रितसुखायैवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदपुषस्यतिकानयजयोनांतरालिकवक्षसादिपामिरत्याशयनाह ॥ तत्तदिति ॥ ततोदेवतभारीतरोगाद्यार्थक्रियाकरोतिनच्छीलभावनामनात्सर्वतन्म ॥ ३२ ॥
 किञ्चानात्मभाषनाकतपुषायमनर्षसकयतर्हीतव्यासेष्यह्यारायेनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वरान्मभाषेणसुखेदेवेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेद साभ्योस्तिनित्यो
 च्छिन्नात्तदसदस्याह ॥ नचेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथाभावात्सर्वद्वन्द्वसंज्ञानवाधितस्यसर्वेनेतिवाधिताहैरिवअयजनभासायभ्योनानयत्याभावात्पस्युतलीलाहेतुत्वान्वेत्या
 ह ॥ अयम्यदीति ॥ बाधितव्यारसम्पयोऽकीधेयानसमासाल्लब्धपराकाशकारभावात्कालाऽस्वीकरोकुरेवपद्विपानिभासिकसत्तायावर्ततेचेत्तद्विद्विनोदार्थैर्कीचिरगुणाभाष
 यनार्थेष्टानकीप्यदीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तत्तत्तात्सर्वीकुरकुरादेवोप्यापयजन्मभ्यासभ्यासकालसत्यतानुभवयोग्यदेवताभावाहिकलसमर्थोभवतिनर्षिकबाभ्यपरमार्थ
 ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जाग्रहकं क्त्वचेतसास्वचित्तारो न चित्तेन चेतनेन स्वार्थविदाभासलक्षणेन तत्त्वज्ञजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षाजागरणवर्त्तमानः । दत्तप्राप्त्यप्यवस्थायामासीत् । तदा दिव्यशरीराणां तत्त्वपदानां च निरनुवृत्तिबाधप्रसङ्गो निरस्तः ॥ सर्वरुद्रशरीराणां विप्रवेशकल्पनेन तदीयसत्त्वकल्पनेन विचित्रजो जकाटुदशेषवलेन च वाधितानामपि सर्वपापानां कल्पनात् तत्त्वसंभवादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालो नैकजन्मानुभवलक्षणस्य स्यात् । मरुदशरीराय नुवृत्तिलक्षणस्य चाश्वर्यस्य दर्शनाद्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माहातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्यानवर्णिता रीत्या प्रविश्य भुवनमूलोत्तमगत्य तत्रापि तत्त्वजीवदत्तस्य दर्शनम् । विषयमंडलतर्गतदेशम् । तच्च ग्रहम् । बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास सस्मर भिक्षुरप्यात्मना भ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मना लोकाय जीवदत्तादिमयं तथा ॥ बोधादविस्मया ह्यपि स भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्द्वैवोत्थाय जग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाशं ककोणम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तत्चपाणां विस्मयम् ॥ ४२ ॥ सुसंदृष्टानुर्नष्टसंज्ञं जीवदत्तकं शब्दम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभावं तं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तत्र बोध्यनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपा स्त्रिरूपा स्तरुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुर्गोष्ठिस्ताश्चिन्नकृतकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे चिद्बोमनि संस्थिताः ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुषु मम ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्राप्सुं द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रते ददृशुः सुसंकलनवलि तं ग्रहम् ॥ कंठे गृहीतं ब्राह्मण्यं वाहिर्जीवं भवस्थितम् ॥ ४८ ॥ तत्र बोध्यनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवोऽप्येकसाविस्मयं विविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशं कचित् तं च तित्ति चित्ते ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्रमणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मत्तं सुतं पर्यकपंकजम् ॥ ५१ ॥ हेमावदातं हेमांश्यानि हि तं कुचकोटरे ॥ भ्रमर्यैवान्वितं पद्मकाशसुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ कंठाभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद्वकंचनम् ॥ ५३ ॥ तत्र बोध्यनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवोऽप्येकसाविस्मयं विविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र ग्रहे पाणौ असेर्ग्रहणग्रहेयस्य तथा विधत्त जीवदत्तवददृशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वभिवसु मम ॥ तत्र तज्जनानां स्वदर्शनो योऽप्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुर्भावा जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्रस्य याकोटिद्वयाभाजभातदत्तव सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिपुर्जिवदत्तसदतिप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपा ॥ वहिस्त्रिरूपा ॥ ४४ ॥ चित्रकृताकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनि चिदाकाशे संस्थिता मध्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैर्नाणिभि सघुषु मसराब्दम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रपौष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ वहिर्गतजीवा भिवभिप्रेयतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्ते श्वेत्ताकारविवृत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥ पर्यकलक्षणे पकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थिताः सत ॥ ५४ ॥

धरासाधारिणीकशरीरेण ॥ अर्थांतरालेष्टुमानां सबाधनभाषयानां भुसजीवतयापि बोध्यम् ॥ ५० ॥ ब्रह्महंसरूपार्द्रां चित्तपरिणतिम् ॥ रुद्रचित्तघेतनार्शरघचित्तघेतनव
 स्वात्मनैश्वर्यसंपत्त्यावाप्तम् ॥ ते सर्वे देहा रुद्राणां रातम् ॥ ५१ ॥ तद्वशात् ॥ एवेति ॥ ५२ ॥ धातिभासिकसर्वसंसारस्य सर्वधिआधारभूतम् ॥ सर्वजगदतन्मत्स्ययमंतर्पामि
 नपास्थितम् ॥ ५८ ॥ इदं रूपं ब्रह्माणिसहस्रसाय रुद्रा अधिभूतमिति यद्विष्णुनिधिसिद्धानां रुद्राणां स्थिति रित्याशयेनाह ॥ शरोति ॥ त्रिस्तु रुद्रकर्मिभनशतजगतां मध्यगता रचार्माचप
 निभूतभूतमानपासस्थित अगत् एकादशधामरुद्रसंसारविद्धि ॥ ५९ ॥ ननु त्रिस्तु ससंसार सर्वधिसर्वं कुतो नानुभूयत वाह ॥ योयमिति ॥ सउत्तरक्षणां जीवस्य पाय स
 सार अर्थात् समुद्रेति ॥ तत्रोत्पुससरेय ॥ ६० ॥ मनसा बुद्ध्या तत्त्वविद्वत्तुर्जीवो ब्रह्मिल्लगति सर्वपरमार्थात्पाराय ॥ ६१ ॥ भेल्ले च हेतु स्थीन्यायामदत्तारायनाह ॥ यदे
 अयते राजससारजन्मुलत्रविबोध्यतम् ॥ अतस्तेवमयान्यास्तु अभू ससारभूमिषु ॥ ५५ ॥ प्राप्य तां ब्रह्मसंज्ञां रुद्रतां सर्वपूर्वते ॥ समा
 जन्मुर्विरजुश्च रुद्राणां भुक्तमशतम् ॥ ५६ ॥ एकसंविद्धि ततनु चिधचेष्टितवेष्टितम् ॥ एकरूपमनेकाभरूपतत्पारमेश्वरम् ॥ ५७ ॥ रुद्रा
 णांतच्छतमयनिरावरणचित्तमयम् ॥ सर्वमसारसंबधिस्थितमर्वाजगरस्थितम् ॥ ५८ ॥ शतरुद्रशतानां हसतिराममहंति हि ॥ एतं देका
 दशं विद्धि ससारप्रतिमस्थितम् ॥ ५९ ॥ योयोमिति सजीवस्य संसार समुदति हि ॥ तत्राप्रबुद्धा जीवौ पापस्य तिनपरस्परम् ॥ ६० ॥
 मिलति हि मनो बुद्धा स्तरंगाद्वचवारिधौ ॥ अप्रबुद्धा कुतन्मात्रनिष्ठा लोष्टवदास्थिता ॥ ६१ ॥ यथा ब्रह्मत्वाद्दीप्य भुल्वन्यान्मसमिलत्सल
 म् ॥ तथा प्रबुद्धा जीवौ पापमयश्चित्तान्मिलंत्सलम् ॥ ६२ ॥ प्रत्येकमुदिते वेते सभारेजीवराशय ॥ चिद्धातोऽसर्वगतत्वेन त्वसत्या सत्त्वव
 त्स्थिता ॥ ६३ ॥ यथादास्त्वन्यते मुने लतत्तामययानम् ॥ सर्वगायाश्चित्तयंपदुल्यते तत्तयैव चित् ॥ ६४ ॥ सर्वप्रपचभूतानि ययानुभ
 वसां हि ॥ तय हसवभूतान्मचित्तत्सर्वत्र विद्यते ॥ ६५ ॥ यच्छालभजिका वल्लेशं लब्धभगर्गतकम् ॥ प्रदस्यते तद्देकात्मताया चित्तिजग
 त्स्थितम् ॥ ६६ ॥ अवदेने परे शुद्धे वदेन यज्जगत्स्थितम् ॥ अकारणमर्वातन्मशून्यत्वेन ययानम् ॥ ६७ ॥

ति ॥ ६१ ॥ सर्वजीवतरेषु भूतप्रक्षेप्यलागपुस सर्वे लक्ष्मीयकचित्कपालकर्माधिर्भलनमित्यारायेनाह ॥ प्रत्येकमिति ॥ चिद्धातोऽस्त्वसारस्य प्रक्षण ॥ ६१ ॥ उत्तरअपोसते
 तत्त्वराशेन सत्त्वत्वात्परीयते तत्तामनो ब्रह्मचित्तराशिराश्रिते ॥ ६२ ॥ मभसद्वचिन्त सर्वप्रसलपनुभाषयति ॥ सर्वेति ॥ सर्वमर्वाचिरीयधिभागास्तयुक्तानि पचभूतानि यथा
 सर्वभानुगणसितपासर्वभूतास्तभूतससारूपचित्त्वपि पचधियथोत्तरनुभवेत्यर्थ ॥ ६५ ॥ तत्त्वसद्वगतत्वेन प्रपचसवकल्पने दृष्टता वाह ॥ यदिति ॥ यथा द्वाह श्लोकांश्च शीछे शिलास्त
 ते वा दकच्छेदेनोत्पिभासा सदाकारप्रतिभानुकूलं च ये क्लेशा न कपुरुष इति गुरगायाकारपरिच्छेदगते सति तद्वयपुरुषाद्विचिषा रूपशालां जिककोपे दस्यते तद्देकात्मसहस्रं सवा
 कारयेदयति चिद्वपुतस्मिन्मया सया स्थितमेव स्यात् इत्यर्थ ॥ ६६ ॥ ब्रह्मातीर्टकमप्यलन परिच्छेदद्वहं कहेत सतम वाह ॥ अवेदनेदिति ॥ अवेदने अविषयये परे शुद्धे यद्देव न विषयता
 पदानमप्यथा ज्ञानतदेव जगदिनिपरीच्छेदनिमित्तस्थिति रित्यर्थ ॥ चिदेकरसे ब्रह्मणि यज्जगदाकारमर्वातन्म आत्मनरकारणनिर्निमित्तमेवेति न भवद्वयून्यत्वेन स्थितम् ॥ ६७ ॥

तथा च तद्दृशवेदनमेवास्त्वदृशवस्तु निवृत्तिरेव मोक्ष इति फलितमित्याह ॥ विद्यत इति ॥ ६८ ॥ बोधना तद्बुद्ध्यसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविन्नेरदर्शनमात्रायाः स्तितस्य अन
 र्थस्य नाशो काकदर्शन आयासः ॥ यच्च सुखतूर्णभावेन प्राप्य तदा शुभासमेव ॥ नात्राप्यायासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगद्पवेदनमात्रात्मतत्त्वे वेदनमदर्शनमेव क्षयो
 यस्य तथा विधमः ॥ तत्तस्याजगद्वेदनायापद्वेदनसाक्षिचैतन्यत्वात्समवेत्यनुपज्जते ॥ यदिष्टमिति पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्षण्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्र इति ॥
 भेदे वैलक्षण्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगत् आदौ विवर्तोपादाने ब्रह्मणि देशायाः पूर्वमसंतः पश्चादाद्यप्यमाणाः कार्यभूतजगत्कोटाववेशिताः ॥ ७३ ॥ नास्त्वदृशप्रकाशं
 यत्समासत्पवेदनचैतन्यतदेवाविद्यावरणादाभास्वर्माप्रतप्रकाशमेव स पञ्चविजगदित्यतिक्रम्यत्वरूपमन्यथा भवति ॥ चिन्तेत्थिदूषस्य तस्य परमार्थिकत्वरूपं विदन् ज्ञानमेव
 विद्यते वेदनं दृश्यबोधमोक्षस्त्ववेदनम् ॥ यदेवरुचिरं ते स्यात्तदेवाशुहृदीकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गौ बंधमोक्षौ वेदनावेदनात्मकौ ॥ अभिन्नौ
 बोधनाच्चोभौ यथेच्छसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविन्नेस्तु यन्नास्ति तन्नाशकाकदर्शना ॥ तूर्णभावेन यत्प्राप्तमंवाशुविद्धितम् ॥ ७० ॥
 यद्वैवेदनमात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनं वेदनायायद्विष्टतस्माच्चरेत् ॥ ७१ ॥ वीचि यथां भस्मः स्पंदो जगच्चैव तथा चित्तौ ॥ एतावन्मा
 त्र एवात्र भेदो यद्रुपुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालस्वरूपेषु सत्पुनर्वाच्यादितं भवति ॥ जगदादौ तु देशाद्या असंतो जगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरं विजगदित्यतिभाति मास्त्वत्वेदनं विदन्मेव चित्तेः स्वरूपम् ॥ वाचि स्थितं भवति च तदुपोहभेदोऽस्ति प्रशांतवचनस्तु शिवः परात्मा
 ॥ ७४ ॥ संवेदनं सर्वद्वितीयादर्थान्नौनकदाचिदेतौ ॥ वीच्यं भस्मोद्भूतितो चित्तोक्तिर्यस्याज्ञातायां त्विदमेव युक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वां वा० दे० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतकद्रोचकथनं नाम त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जीवदवाक्षणादौ
 नाहं सादीनां मुनीश्वर ॥ भिक्षुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परम् ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रुद्रेण सहसंभूय प्रबुद्धाः सर्व एव ते ॥ मिथ
 श्वदृष्टसंसारारुद्रांशाः सुखिनः स्थिताः ॥ ७६ ॥ तेन रुद्रेण तां मायामवलोक्य यथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामिव संसारस्थितिते प्रेषिताः पुनः ॥ ७७ ॥
 न जडम् ॥ एतद्वेदं छिष्टं विजगत् ॥ अन्नेन सोम्य शुभेनापोमूलमन्त्रिच्छेत्पादिश्रुतिदर्शितं पाथं रूपं ह्युपसहर ॥ तथोपसंहृतं तु तद्वाचारं भणविकारो नाम धेयमिति श्रुतिदर्शितं दिश
 वाचिवाच्यावे स्थितं भवति ॥ प्रशांतवचनवाच्यावमपि यजतया विधस्तु पर शिवः परमात्मेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ एवमवेदनमात्मचैतन्यसर्वाजगदिति च शब्दादर्थान्नौ न स पन्नौ न क
 दाचिदेतौ द्वौ स्तः ॥ यस्त्योक्तरूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेव युक्तं न तु ज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७५ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे० नि० पू० त्रिषष्टितम सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्ते
 द्वौ पुनस्तेषां शेषभोगो ब्रवण्यते ॥ ततो रुद्रगणत्वाभि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ ७६ ॥ अदिक्ष्वादि रुद्रा तदेहं व्यातारत्तिकाटनवतिदेहेषु भोजकप्रारब्धशेषाः सति न वेति सदेहात्तद्वात्तातरा
 म पृच्छति ॥ जीवदेति ॥ किं स पन्नस्यामशरीरवद्बाध उतापेव्यवहारोपि स पन्न इत्यर्थः ॥ ७७ ॥ ते रुद्रा शान्तिश्च दृष्टपूर्वोत्तरसंसारः संतः कृतकृत्यत्वात् सुखिनः स्थिताः ॥ ७८ ॥
 तेन कैतु कदर्शनाय प्रथमपदत्तेन रुद्रेण ॥ ता जीवदादिसंसारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

अभ्यासयोगयो सकल्पितार्थलाभेतदैकाग्र्यसंपादकत्वेनैवोपयोगः ऐकाग्र्याभावेनचित्तमनेकार्थव्यासक्तमेकमपि स्वसांकल्पिकमर्थानलभतइत्यसत्यसंकल्पनास्यसपन्नेत्याशयेनाह ॥ इदमित्यादिना ॥ मयाऐकाग्र्यशून्येननआप्यप्राशुराक्ययतश्चित्तसकल्पिततदस्योभयाश्रयाहुभयभशप्राप्तौतिनैकवस्थिरीभवतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १६ ॥ यतइत्यत्रयलोपस्यासिद्धत्वात्सधिरार्थः ॥ उक्तमेवार्थसामान्योक्तिसि समर्थयति ॥ सर्वमित्यादिना ॥ १७ ॥ ककुभादिशम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रकतेयोजयति ॥ तस्मादिति ॥ २० ॥ तथापसिद्धरुद्रदेवसर्वइयेनसर्वलब्धम् ॥ अस्यापितथास्थिते ॥ तेआतरालिकाजीवटादयोऽनवतिभिश्चसकल्पजीवा प्रत्येकयत स्थितास्तज्जगच्चपृथक्पृथक्कृतोन्योन्यनपश्यति ॥ २१ ॥ तर्हिनेरुद्रसन्निधौकथमन्योन्यदृष्टवतस्तत्राह ॥ अभबुद्धाहति ॥ जीवानामताससारभेदास्तद्वोधिनास्तस्यरुद्रस्येच्छयाप्रजायते ॥ २२ ॥ तथातद्रूपाबहुलपाश्चसर्वसर्वत्रपश्यातिवेयतःशंकरादयः॥इदमग्रगतंवस्तुथासंकल्पितंमया॥१६॥नाप्ययतोभयभ्रंशंसप्राप्तौत्युभयाश्रयात् ॥ सर्वव्याप्तिमतकार्यमेकनिष्ठस्यसिद्धयति ॥ १७ ॥ दक्षिणांककुभंगच्छन्कःप्राप्तौत्युत्तरांदिशम् ॥ संकल्पार्थपरैरेवसंकल्पार्थोवगम्यते॥१८॥अत्रस्थार्थपरैरेवसंस्थितोर्थावगम्यते ॥ अत्रस्थेबुद्धिसंस्थेयःसंकल्पप्राप्तुमिच्छति ॥ १९ ॥ तदासावेकनिष्ठत्वाभावात्तन्नाशयेद्वयम् ॥ तस्मादेकार्थनिष्ठत्वाद्भिद्भुजीवेनरुद्रताम् ॥ २० ॥ प्राप्यसर्वात्मनालब्धंवतथासर्वतथास्थितेः ॥ भिद्भुसंकल्पजीवास्तेप्रत्येकंतज्जगत्पृथक् ॥ २१ ॥ पश्यातिचैतनान्योन्यरुद्रज्ञानादितेततः ॥ अभबुद्धाप्रजायतेजावाजीवांतवोधिनाः ॥ २२ ॥ तदिच्छयाशुतद्रूपाबहुरूपाश्चतेइह ॥ इहविद्याधरोहस्यामहस्यामिहपंडितः ॥ २३ ॥ इत्येकध्यानसाफल्यदृष्टांतोस्यांक्रियास्थितौ ॥ एकत्वंचबहुत्वंचमौर्ध्यपण्डित्यमेववा ॥ २४ ॥ देवत्वंमानुषत्वंचदेशकालक्रियाक्रमैः ॥ तुल्यकालमलंकर्तुंधारणाध्यानयत्नतः ॥ २५ ॥ सर्वशंस्यःस्वरूपत्वाज्जीवस्यास्यकशक्ता ॥ अनंतश्चांतपुंक्तश्चस्वभावोस्यस्वभावतः ॥ २६ ॥ सविकासःससंकोचोऽहिंसस्तेनचिदात्मनः ॥ यदिच्छतिदस्यांगजंतुःसंपद्यतेस्वयम् ॥ २७ ॥

तेतदिच्छयैव जायतइत्यर्थः ॥ प्रातिस्विकससारदर्शनैर्नृतेषामेवेच्छाहेतुरित्याह ॥ इहेति ॥ २३ ॥ अन्येषामपिजीवानामस्याप्रसिद्धायाक्रियास्थितौतत्तद्वह्नहारव्यवस्थापामयभिश्चसकल्पसर्गएवदृष्टात ॥ अयजीवोधारणाध्यानयत्नानुसारेणयद्यदितत्तत्सर्वकमेणयुगपच्चयथेच्छकर्तुंसमर्थइत्याह ॥ एकत्वमित्यादिना ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाक्रमैस्तुल्यकालवाकर्तुर्मलसमर्थः ॥ २५ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सर्वेति ॥ यतोयजीवपरमार्थतोऽनंतःअतोस्यस्ववंशक्तय सतियतश्चायमैकेकेदेहाभिमानलक्षणोनेनपरिच्छेदेनपुंक्तःअतोस्यैककार्यत्रयशक्तितासि ॥ शक्तिसुभावादानुसारतश्चतत्कार्यस्वभावोस्यव्यवस्थितइत्यर्थः ॥ २६ ॥ अतएवप्राणिकमार्नुसारेणस्वर्गनरकायनर्थसहस्रसर्गात्मनामविकाससर्वप्राणसहारेणप्रलयाल्मनाचससकोचोजगदीश्वरःअहिंसोहिंसाप्रयुक्तवैषम्यनैर्घृण्यद्योपशून्योयतोऽयजंतुर्जीवसयःस्वयंपदिच्छतिदेवस्वेच्छानुसारादस्यचिदात्मनईश्वरस्यसकल्पात्सपद्यतेनेनैकचित्कस्यचिदितिदिकियतइत्यर्थः ॥ तथाचभागवतोवाटारायणस्यसूत्रम् ॥ वैषम्यनैर्घृण्येनसापेक्षत्वादिति ॥ २७ ॥

१ वद्धादिच्चाडिप्राशक्तियदयोरीकगितिस्त्वनस्थभाप्यस्थैकयटोक्तेः २ पुस्तकातरेमूलटीकयोर्पुनर्कइतिपाठः

॥ ४ ॥ मङ्गादुत्पद्यते द्विपराधावसानत भारभ्यक्षये भोजका विधाते रोगसह ॥ जगद्यति भासस्यतोषा ॥ ५ ॥ नेपां सर्वेषां कदाणां तदानीमत्य कष्टससारस्य यस्य स्वस्थान दर्शनं यत्ता
 सिद्धं तन्मम भूतमभ्यर्चना गालिक जीवदादिसंसारयत्ने कमाय यो स्वमसाशीष आगरमित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अविष्यतीत्युक्तैर्बसिद्धिरामसमाह काले ते स्वस्वससारोपबन्धिना निग
 म्यत ॥ ८ ॥ प्राग्भूतापृष्टा यस्यैव विशेष जिज्ञासा यथा प्रभृत् ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानाधिहरा एष अभ्यस्तो रेतुसकस्य सत्यता विषे केन त्यज ॥ तत्र सप्तसप्तषष्टिर्न सा क
 भिरकार्यं यत्सरति रत्नरूपपूर्वोत्तरकालयोर्नास्ति तदेवनास्ति तत्परमधिष्ठानं नृपत सर्वस्मिन्तो स्तोषेति तत्तदीय भोजका दृष्टो धिमासां कश्चि कार्पस्या र्किया सामभ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानतत्र भुक्का कलत्रकै ॥ कथित्कालं समभोगान् भूतसकाशमुपैष्यथ ॥ ४ ॥ अविष्यथ मर्दशाचे
 गणामतुरमुपणा ॥ ततो महाप्रलयतोया स्यामस्तत्परपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तेषां सौतरेधीयत ॥
 अत्यससारसंस्थान रुद्राणां मध्यमाचर्यो ॥ ६ ॥ प्रपद्यु स्वास्पदं ते पि जीवदबाष्मणादय ॥ स्वकलत्रं समर्पेद्दक्षपयित्वाथ कालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाप्ता प्रसविष्यति गणोत्तमा ॥ कदाचिद्भ्रातृमिदं श्रुते तारकाकारकारिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भिक्षुसकलरूपास्ते
 जीवदबाष्मणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकल्यार्थैकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यता त्वशेत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्र यथा क्तिता क्ति यत सर्वात्मतपदम् ॥ १० ॥ यत्स्वमेदं श्रुतं यच्च सकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विपतं तत्र सर्वकालं तदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतया गत्वा देशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरं यद्द्वजगत्यात्मना दिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तत्र नलभ्य
 ते ॥ सवमस्ति चित्तं कोशे यथा लोकयत्सौ ॥ १३ ॥ चित्तया तदवाप्नोति सर्वात्मत्वादविस्तृतम् ॥ सकल्य स्वप्नकल्पगमया च दशाया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्या विना त्वेतन्न लभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृश्य क्लृप्ता स्ति यता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ सवकालयत्सवधिधानतदात्मकभूतानां देशकालात्मतया तत्र प्रसवराधिपते ॥ ११ ॥ गत्यादेशांतरं यथेत्येतद्विवृणोति ॥ देशादिति ॥ यथा मयुरादि देशांतरपादलिपु
 धादि रथदिपमानमपि गतिगमनमात्मा स्वस्थमभ्य आदिपदाश्च दुरादि पादबभूरादिकालस्तद्विषेकोपेष्टा पुरुषइत्यादिक कारणकलापविनानलभ्यते तथा स्वप्नो विना तत्र नलभ्य
 म्ना स्वप्नो विना तदव्याप्यते ॥ १२ ॥ चित्तकोशकोशसदृशसंघासनाकरे अशाने यथा यथा आलोकयति सो अकटदृष्टो द्योतिनः सनाभिः पर्यालोचयति तयात
 याधि रथदिपक्षितसमयं द्विपयक्षपदस्यतया आभोति ॥ १३ ॥ सवस्यत्वमसकस्यादेर्गुणपदरनिर्दिष्टकटया यसमाह ॥ सकल्पइति ॥ आप्यतेनादराभ्युच्चिन्ति शेष ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिपाकरोद्रस्येत्यथ ॥ तथेष्टराणां विनाप्यभ्यासस्तत्पदयोगसिद्धिफलमस्तीति विशेषमाह ॥ येषां त्विति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतस्य कर्मैव स्वप्न इव जगदात्मना आभोक्ष्यमातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं भिक्षालेव तन्मपरिच्छिन्नं स्वरूपं प्रत्यक्षा
विधोषि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकथया ॥ ४ ॥ परापूर्णस्वरूपात् प्रसूतात्मा सर्वापि जीवइति एवमकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥
अहरहः प्रतिदिनं स्वप्नेनः अनुभवसिद्धमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदं जन्मादिदुःखकचिक्केन चिन्मिन्नेन परिपश्यतीति प्रेरणान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥
देहेति ॥ देहनाशो ह्यमित्यभिमान एवातो बध्मस्तत्त्वज्ञान एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुक्तं कामोराभो वर्णिता र्थप्रबोधमाश्रयार्थिभिर्नयेन व्यनक्ति ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य मृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ भवत्येव चिदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्यैक्यमभ्येति स्वात्मा संसारखंडक
म् ॥ सर्व एव मृतो जंतुः पृथक् स्वप्न निभात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चामोक्षमाकुलः ॥ जीवयूथं जयातुभ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥
परात्स्वप्नं दितात्मनि भिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरे वनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो धउपलोचयथा ॥ परमा
त्मपरिभ्रष्टो जीवः स्वप्नमिमं दृढं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नात्स्वप्नो विनिपतन् नृपैव दं दृढकिल ॥ ७ ॥ परिपश्य
ति जीवो तर्मायया जर्जरीकृतः ॥ कचिक्केन चिदेवैकदा चिदपि वा स्वयं ॥ ८ ॥ देहनाशो ह्यमित्यंतो मुच्यते स्वप्नप्रपद्यते ॥ ९ ॥ श्रीराम उवाच ॥
अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारूपजायते ॥ १ ॥ यथा सुप्तस्य सो केन नानाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानोऽयं मिथ्यामाययानिपत
त्यलम् ॥ २ ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भो मं निजवदुच्यते ॥ भगवन् सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ३ ॥ त्वया संभवतीत्युक्तं यथा तच्चानु
भूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ ४ ॥ कचिदस्ति न वास्त्यंतरालोऽप्यकथयामि शुभे ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अ
द्य राज्ञोऽसमाधिस्थस्य स्थितो कीमठिकाभिमां ॥ ६ ॥

१ ॥ स्तोकेनात्मेनापि मदश्च भादिनिमित्तेन सुप्तस्य मनः स्वाप्नामायया यथा अलमत्यंतं भीमैव नृप्यदुःखसकदनिपतितच्च निजवत्सत्यवस्थीयवद्वा उच्यते तद्देहो आश्रयमिति
प्रेरणान्वयः ॥ २ ॥ सर्वसर्वं सर्वदा स भवतीति च त्वया पदुक्तं तदप्यनुभवात् षष्ठमभा भूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ३ ॥ एवमुपदिष्टा र्थाभिर्न दनेन गुरुप्रतोष्यत्वया यं भिक्षुर्म
द्वोधा यकल्पयित्वा क्त उक्तं चिदस्तीति स देहेन कौतुकात् पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तादृशजीवटादिमोहात्मा ॥ ४ ॥ अतर्प्येन आलोक्यत्वद्वोधा य
यथापि कल्पयित्वा मया भिक्षुरुक्तस्तथापि तद्वाक्यस्यादृतत्वायोगात् कचित्संभावित एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उक्त्यानेविलंबः स्यादित्याशयेन वसिष्ठस्तत्कालोचितं भवा च
अवेति ॥ ५ ॥

दशानि धारणाभ्यानयनफलदर्शच्छिक्त्रोन्मेषधार्मिकपाथस्थितिमुदाहरणेन प्रपञ्चयति ॥ स्वयं संपादितं रित्यादिना ॥ तत्तद्वशात्काष्ठानुसारिणामप्यनुग्रहानपहंकां बाधायाधकारादिक्रियाकथं ॥ इह स्वगृहे अन्धप्रयत्नेच्छंते तत्र मन्थनानादेर्हार्दिकमनया निष्ठिति ॥ २८ ॥ इह लोके अभुषणसंगीद्विषयाद्योगिनो युगपद्वारब्धभोगेन तिष्ठतीति पूर्ववर्णाभ्य ॥ एतदेव विधायिनि शिष्य ॥ सर्वेषां चोदासीनात एतद्व्यतिथिनेन भायद् शाला अभवत् ॥ मद्यभोगवतो वृत्ताभ्येत्यप्यसंयच्छिष्ययोगिसामर्थ्यात् स्वभावात् ईष्यपराधीनसिद्धिम् ॥ २९ ॥ जायत न न्यादिनाप्यवहरति ॥ स्वर्लोके योगिनी गणमप्यतिष्ठत् एष भूतो नेपथ्ये यापुष्पहारपङ्कजा रथयति ॥ ३० ॥ अस्मिन् भाषाभाषात्तज्जानाद नो जनस्थाने चतुर्दशसहस्रराक्षसवधायसहस्रस्य पन्नयुतरेको भवति ॥ ३१ ॥ भेषाभक्तानां तिनमस्कारादिनाप्यर्थी ॥ भक्तानां कृपाशानाति अनुग्रहीतुं पुनर्मुकुले भानुष्यं पातितं च कुतस भायार्थुर्धनादिभ्यामोहमार्थकं सहस्रमयति ॥ ३२ ॥ कान्तानां वृद्धाणि पोषासहस्रनृत्यकालमप्युक्तं निरीय ॥ मम हृदयेति मेव वदति ॥ यथा निभिराकांक्षिद्भिराभापन्नं सर्वमाणिनां भेदयुवसंख्यसंपादितैरेभिर्दशकालक्रियामै ॥ योगिन्यो योगिनश्चेति पुस्त्यन्वयमव ॥ ३८ ॥ इह वासुभोगेन हृष्टमेतदनेकश ॥ कान्तं वीर्यादृहेति पुनर्मवर्णमयदोभवत् ॥ ३९ ॥ विष्णुक्षीरोदधौ तिष्ठन् जायते पुरुषो भुवि ॥ पृथ्वर्यायति तिष्ठत्यो योगिन्यो योगिनी गणे ॥ ३० ॥ शक स्वगासनं लिपुन्याति यज्ञाय मुर्विकं ॥ सहस्रमेकं भवति तया चास्मिन्ननादने ॥ ३१ ॥ तृणां शतानि भक्तानां भानुष्यं याति तन्वतै ॥ एकं सहस्रं भवति तया चैव जनादन ॥ ३२ ॥ अशावतारलोलाभि कुरुते जागर्ति स्थिति ॥ एकं कान्तं सहसा णितुल्यकालं निमं पवत् ॥ ३३ ॥ एवमेभिस्तु स कल्याणो वदवाक्षणादय ॥ रुद्रविज्ञानवशात् स्वसंकल्पयुरीगता ॥ ३४ ॥ तत्र भुक्ता चिरं भोगान्वाप्यरुद्रपुरत ॥ गणनाभावसंततस्त्यास्य तिसपरिच्छेदा ॥ ३५ ॥ नित्यं प्रकृष्टनवकल्पलता लये पुरुद्वेण साकमुत्तरजगुलुच्छ्रंकेषु ॥ नानाजगत्सु च तदा शिवपत्नं पुवि प्राधरीष्वमरमौलिधराध्वरेजु ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपाये पुनिर्वाण० पू० गणत्वमसि निर्नामं चतु पधितमं भर्गं ॥ ६४ ॥ स्वमशत रुद्रं यंसं मासम् ॥ ॥ श्रिवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इष्यदृष्टेययातेन भिक्षुणा चेतसि अभ्य ॥ भूतप्रयत्नमेवैव पृथय कृत्वा सुप्रभ्यति ॥ १ ॥ श्रयमर्थाच्च मयानिकरा विनोद ॥ २ ॥ वर्णितरित्यामकरो विनोप्यमिथाह ॥ एवमिति ॥ रुद्रस्य विज्ञानमभ्यनुष्ठानद्वारात् ॥ तत्त्वकल्पानुसारिणो येष रुद्रस्याभ्यनुष्ठानद्वारात् सप ॥ ३३ ॥ ३५ ॥ तेषामपि तत्त्वत्पदसर्वभूतनेपुष्य इहैककल्पनेनेच्छिककविहारे युगपदस्तरत्याह ॥ नित्यमिति ॥ तेषां गच्छरुद्रजगुलुच्छ्रंकेषु ब्रह्मसत्त्वकेषु प्रमुष्टनवकल्पलतापुष्पेष्वाकल्पानानाभिधेयुजगत्सु भूतेषु तया त्रिभेदकालावैककल्पलोकादिपत्तये पुनरप्युष्य विहरतो गिवादि वनादवाहिकुरालासु विधापरीयुष्य व्येकनरीर्षी लिखन्ना १४ ॥ ३४ ॥ ॥ मिश्रभ्यापासवर्धेन नरेषु समुजज्ज्यते ॥ राधाभ्येप्यागमिषो स भोगस्थानं च वषयते ॥ १ ॥ यथा वर्णितप्रकारत्वेन भिक्षुणा स्वचेतसि यो भगवत्पददुष्टः आगतः स्थिति एव भिक्षुं स्वसंभूतमाकन शुभाशुभफलसुखदयमभवेककालस्याप्याप्युक्तं स्यात् नोप्यतिरिक्तेष्वेकलासुषुप्तपदप्रयतिना पुनाममप्यन्यदस्तीत्यर्थः ॥ १ ॥

दृक्शब्दागुरिमेनहलंतादापिदीर्घदेशस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहंकूर्ताप्यानभंगभीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशति किल ॥ १० ॥ तस्यभिक्षोः ॥ संवेतुर्विदेहकव
 ल्यायचरमसाक्षात्कारमाप्तम् ॥ तत्कुत ॥ यतो नियोतेस्तदायुर्नियतुर्विधातु ॥ ११ ॥ तथाप्राग्गर्णितप्रकरेण ॥ १२ ॥ एवंप्रविध ॥ अथास्मिन्कले ॥ अयद्वितीय ॥
 तृतीयोपोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सद्वेअलिनाअलिबद्धमतामयाअस्मिन्सर्गोत्तरीयोपोपलभ्यतेइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्विहारेस्वकुटीकोशोकोपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदेशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
 र्गलंभृद्धानभंगभीताविशंतिना ॥ १० ॥ श्रुत्याःप्रियाःकिलतथासंतिष्ठतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
 राजयोधाननिष्ठस्यगतस्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षहस्त्राणितयाचितेनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
 अद्यत्विहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोपोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेनसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुस्तृतीयोव्योजगत्यद्वादराति
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततोऽलक्षस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रोक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशाधिनिर्गर्गे ॥ तृतीयो विद्यतेभिक्षुर्ब्राह्मश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवमेवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवत्सर्वपदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयाब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तैरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेनामुनाभाव्यं
 पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यामुक्तनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंवासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
 नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
 येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवाप्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वप्सिववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशाःकंचिकेचि
 दर्धसमक्रमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तभाःकेचिन्मृकटाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादन्येसर्गासंप्रोक्षितास्तत्रतृतीयस्तादृगाशयोऽलब्धइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मनएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवब्रह्मां
 हभेदेनसदृशपदार्थकमेतदृशभिक्षवाप्यनताःसंभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्मार्गमुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाष्य ॥ अन्यैरपिएतन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चभाष्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलत्रंज्ञानकर्मचरित्रताभ्यामुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवंविधस्यरूपस्यस्थानस्यक्रियाणांचास्पदमपिप्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उपानपाययथाद्रव्यकोटिहोमोवाप्योदन्त्यनितिियावत् ॥ १४ ॥ घनगजितमंभमासलपुट ॥ तस्यबासवस्य ॥ १५ ॥ धाननपुत ॥ का०१॥१८०५२५ ॥ १६ ॥
सत्तेननेर्पुर्भवेत् ॥ १० ॥ अहम्यापारमाङ्गिकनिषधर्मसपाद्यामासु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तसांनशास्त्रावितयत.अभ्यस्यत् ॥ उपविष्टार्थानुसधानमुत्वेनक्षणाभिषयुनाराम
पुष्टायप्रवणैर्लोक्यननिद्राभावात्कल्पमिव ॥ १९ ॥ स्वधरभूषणभूतसपौराषिमतिबासापगतकीनपद्यत्सत्सकापपरयोच्चातेसतिरशरयसभाभामस्तनपापूर्वपुर्वद्वयपुन
आप्यानलोककरचनेनप्याप्यानश्रवणोचितसभासन्निधराकमरचनेनस्यो ॥ २० ॥ दृष्टिशीबासिष्ठम मात्यर्यमकारोनिषाण पू०५५५८१८०५२५ ॥ १५ ॥

गिहुरेरेक्तिनास्तीतिनेस्यप्रातर्वंताभ्यहम् ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ मुनौचैवकययतिबहिर्मंभ्याङ्गिर्हिम ॥ १५ ॥ उद्भूतलप
क्षुब्धपनगजितमंसल ॥ तत्सजुपारयोक्तस्यपुण्याजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ तृपापौराविदपिनपुष्यंवातधुताहव ॥ पूजयित्वा मुनिश्रेष्ठा
नुदतिपुन्सविपरात् ॥ १६ ॥ सभातदनुसोक्तस्योसपणामपरपरा ॥ क्रमेणत्यक्तनेनैवजग्मुस्वेचरभूचरा ॥ १७ ॥ स्वास्पदपुष्यपारा
रामहम्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुर्निजधर्मक्रमोचितम् ॥ १८ ॥ चितवर्तामुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानस्यार्क्षणाभिव
निन्मुदस्यमिवापिच ॥ १९ ॥ प्रातपुनप्रत्यतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वचरभूचरभूतसप ॥ आस्त्यानलोककरचनेनतयवतस्याव
न्याभ्यमंघदनपूजिनपुण्यलोक ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० वि० योत्तरविस्मयवर्णनानामपचपटितम सरं ॥ ६५ ॥ ॥ ६४ ॥
श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिजादिसयुता ॥ स्थिता स्वेचरसिद्धीपाविश्रान्तावृपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
णासंवतर्धवायसमायसो ॥ सौम्यासमसमाभोगारांतवातेवपस्थिनी ॥ २ ॥ अनवेक्ष्यवचप्रश्नमुवाचायमुनीश्वर ॥ बांधवयतिबलादे
वसानुकुपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ राजनरघुकुलाकाशगशांकरपुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसमिक्षुभोक्षिताश्चि
रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्यातक्ताहनिस्तुटिदक्षया ॥ दीपानिसप्तविपुलंकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवमिदुलभ्यो
तादृश ॥ यथकिलमनोरान्यंयदिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ ततश्चिभागशेषायांराभ्यापुनरहंधिया ॥ उत्तराशांतरंयातावेलावातद्वार्णव
म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतत्राक्तिश्रीमान्जनपदोमहान् ॥ वल्मीकोपरितत्रास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अप्यहस्यापयलनमिश्रोदशनमुष्क ॥ तादृशानंतपाभ्येधर्मनानाभूतमाचिन्ता ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोवृषास्तोनायका सामनादयश्चविश्रान्ताउपविष्टा ॥ १ ॥
पथनपयवतीसरा ॥ २ ॥ यथायनेक्ष्यकपतीक्ष्यपयउवाच ॥ प्रातर्वदाम्यहमितिस्वयमतिज्ञातत्वावितिभाव ॥ ३ ॥ चिरमक्षितोऽभ्यष्ट चिरमक्षिप्यमेक्षितदतिबा ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ यावन्तत्प्रलाधदिरक्षोमदतिपूर्वेणान्यय ॥ ६ ॥ उत्तरस्याक्षाशायाविराकांतरेशयातोमनसापयार्थोक्षितवानितिियावत् ॥ ७ ॥ वल्मीकाख्याज्ञानपवाहुपरि
परोक्तिजननामापयमसिद्धाजनपदोक्तिप्रजनपदेविहाराख्योजनसमयोबहुअनाभ्ययोदिरशोक्ति ॥ ८ ॥

दकृशब्दाद्गगुरिमेतेनहलताहापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहंकूर्द्धाध्यानभंगमीताःप्रियाअपिभुत्यानोविशतिक्लि ॥ १० ॥ तस्याभिक्षाः ॥ सवन्तुवदहंकव
ल्यायचरमसाक्षात्कारग्रामुम् ॥ तत्कृत ॥ यतोनियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथापार्थगीतप्रकरणे ॥ १२ ॥ एवएवविधः ॥ अयास्मिन्कल्पे ॥ अयद्वितीय ॥
तृतीयोनोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सर्वेअलिनाअलिबद्धमगमयाअस्मिन्सर्वोतृतीयोनोपलभ्यतेइतिपूर्वोपप्रेषणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्निहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदृशोनानमस्थितएवसमाधये ॥ ९ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
गलंगृहंध्यानभंगभीताविशंतिनां ॥ १० ॥ भृत्याःप्रियाःकिलतथासंतिप्रतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
रात्रयोध्याननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षसहस्राणितथाचित्तैनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिद्व्याक्तनेकल्पेभिक्षुरवंपुराभवत् ॥
अद्यविहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुरतृतीयोन्योजगत्पद्मादरालि
ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सगात्ततोल्बधस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गामयासंप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
कोशशायिनिसर्गके ॥ तृतीयोवैद्यतेभिक्षुर्बाह्यश्वसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवन्सर्वपदार्थाः
सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयोद्वाहणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तरन्यैरप्यनकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुनाभावं
पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यायुक्तेनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यव्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भावंक्रतु
नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एनएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्त्ववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशःकचिकेचि
दर्धसमक्रमः ॥ २३ ॥ केचिदीपत्सभाःकेचिन्नकद्राचिपुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्येसर्गासंप्रेक्षितास्तवतृतीयस्तादृगाशयोल्बधइत्यन्वय ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्भिनृतस्तदृशाएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवमस्मा
दभेदेनसदृशेपदार्थकमेतादृशभिक्षवोप्यनतासभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्धर्ममुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपच्यन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
भिक्षुसदृशसमाचारैस्त्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिपुनन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चाप्यपित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरित्रताभ्यायुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
एवविधस्यरूपस्यसत्स्थानस्यक्रियाणांचास्पदभाविव्यतीत्यर्थ ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शान्तिरस्य वृका लान्तिद्वयमानसवधपिनास्ति वृक्षविषेष्टालक्षणकमश्चयूरनिरस्तत्वादेवनास्ति किंनरिप्रपत्तिर्यातिरक्षेव लज्जते ॥ तदेव वृक्षिभुक्षारिसेस्यटमित्याह ॥
 वृक्षे ॥ अन्तर्जीवदाहिष्मार्कितपलासायलघुस्यगुणलभश्चक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातखुजमिषविकसितम् ॥ तत्पक्षेभमरादीर्नानाफलहाजलकछालाभ्यपरयेति योच्यम् ॥
 अर्थार्थेन सङ्घटनमानं साधिमहान्निप्रार्थिक्रकणादिषु दुष्टात्सवेधवेधेदमशुद्धिभ्रमज्जगज्जातम् ॥ २७ ॥ एषाभिष्टुपनसीधर्षर्जीवमन स्वपिपत्येकजगदूपयन्मिमासत्त्ववदितस्त
 स्यरस्यानर्जोयलवृत्तरप्यपिषविषम सगन्तवउदितदस्यनर्षर्धवायादरोत्यर्थ ॥ तेषाथमिकलवहा स्वयमेपिषतद्गतगतजगतस्वहामिष स्वस्वभ्यधृष्टरानमिष्यासत्याप
 य ॥ किंस्तनत्वाह ॥ सयात्तर्जि ॥ सयात्तभ्यसिभिस्सर्सेकरसेपरयात्तनिनाशाभ्येनस्फुरतिर्गति ॥ तेनस्तत्त्वधोधेतद्वाधत्यागदुर्नाकेषिस्सत्यमिष्य ॥ २८ ॥ ॥ इति

क्षणनहालिनोवमनतिपतिर्हिज्जते ॥ केन विशत्यहंरानाअन्तर्कृतयोनय ॥ २५ ॥ इतासामुपलभोलमहोर्मीमाननंगति ॥ प्रति
 भामानभवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकछालजलेप्रानरिवांजुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमन् ॥ सन्मा
 रजालमविलसार्थवद्विक्रणादिदिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुस्वह स्वहांतरं प्विषतस्यविचित्रत्वं ॥ भवस्वयननुचर्तपिमि
 यानमिय्यासवात्तनिसुरतिकारणकारणेस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० धा० वा० टे० मो० ॥ निवाणप्रकरणपू० जीवटो० मिक्षुसस्तिकयनना
 मपद्रुपठितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ टशरपडवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वासधोवयत्वमी ॥ नरामल्यहिताश्रीप्रचानयतु कुटी
 गतम् ॥ ५६ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सदहं प्राणवर्जित ॥ हृदोवैवण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यभिक्षाकुर्वावासांमुत्पापद्वजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोमुपोनासौसंस्थतिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतबलाब्जिकासितार्ग
 ला ॥ अतरालतुतिपुतिभक्त्याभिस्तुदिहस्वव ॥ ४ ॥

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तात्पर्यप्रकारो निर्वाणप्रकरणे पू० पद्रुपठितम सर्ग ॥ ६६ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ मिश्रोस्वभाधौमुक्तस्वहंनारोषवण्यते ॥ मिष्टुपानिषदन्त्येयाधधामोक्ष
 भवोपेत ॥ १ ॥ सर्वोपयुक्तभावेवर्गुत्थापयन् अमीमल्यहितामयापेक्षितानरामिष्यणोभयदासायाश्चानयन्तु ॥ १ ॥ अर्धवत्स्यसवचतुंतिपतेरपनिभ्ययन्तिष्वनुक्तविवस्वत्त्वमेवपुट
 मितिसुषपप्यासिष्ठउवाच ॥ राजन्निभि ॥ हृदःप्राणपटभक्तान्नरसभाग शोधेणवैवण्यवर्धमायात ॥ २ ॥ सार्हिलदीपसत्यसकभेनपजीवतुनामाह ॥ तस्येति ॥ सत्येवतद्वहेमोच्य
 पारभ्यरोपमस्तकस्यभ्यस्ततेनाप्यधीमाच ॥ ३ ॥ मासपयतपद्रुर्गालननिष्कासनीयमितिभिष्टुणाआश्रितरालवातसमिस्तद्वैर्गुमत्तावपित्वम्यमिभिस्तत्त्वधोधेतकनुमश
 स्यादित्याह ॥ तद्वहति ॥ मासस्यपयमिष्यापरिनेषलानिष्कासितार्गलासंतोभिष्टुहृदिहृदक्षयोभुत्त्यावर्द्धितरालालेनिष्ठति ॥ बलादिद्विस्वासावलादितिवा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाय भिक्षुशरीरं निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति प्रज्जिष्यति ॥ तस्यांकुट्या मन्थं तत्कायाकारशिलाप्रतिमां रूपं भिक्षुगुजाभक्त्या दिव्यवहारावर्त्तनाय करिष्यति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारेषाण चेटा दिव्यापारविषयेन दृश्यते ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलंबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भक्तिपरराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवासेन निरस्यते ॥ अस्तीति अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भूः कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्ययोऽन्यथा भावस्तस्माच्चकारणको विषमो दयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणं विकारो नामधेयमृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचादाटिकभायापि इत्थमनृतस्य भवैवानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञानपरमात्मा एवं अविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ स च स्वविवेकात् सर्वमात्मोति प्रथतीत्यात्मदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अवबोधतस्तु स

ततो नष्टांगसंधानं कथं निष्काल्य तेजते ॥ त्यक्ष्यंत्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं स देहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयीमाया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवास्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वक्रतारं भाहे भूः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्ययात्माच्चकारणको दया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगातीव प्रयसि प्रेक्षामात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञोहि हि ह्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादात्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवो देति संसारः करं जवनं गुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरं दवपरां भंगिभिर्वां भूतः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पद्मजादेव जगत्स्वप्नो यथोदितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिष्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां किंचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतं प्राणिनिकायं प्रतिप्रत्येकमसारमंडलं यां त्याज्यं कृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वमातरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विच्छीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टेर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयसर्गः स्वप्न एव चेद्वद्वेति पितृव्यं भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्परद्वयाभासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वमविलासवदसत्य आभाति तेन तादृशभावेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण स मष्टिप्रपञ्चरूपेण वा साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतथापि रूढयेयमिति भागसमर्थं दीर्घं विभ्रमं प्रथतीति सत्यमत्र तन्मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घस्य मदर्शने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तत्त्वतः प्रतीतिष्युतमादृतावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य किंचित्स्मिंश्चिद्देवनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

श्रयनिरवयवकालात्मनिर्देहामानवधेदपिनास्ति देहादिषु कालक्षणकमच्युरनिरालम्बोदवनास्ति किन्तु प्रतिपत्तिर्भातिरेषकेवलकृत्तमे ॥ तदेवैह मिथुचरिभेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अन्ताकीषदादिषर्गाकृतयस्तासामलभ्यगुपलभ्यभक्त ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरुजामिषविकसितम् ॥ तत्तथेयभरादीनामाकलहालकमुलाभ्यपरयेति योज्यम् ॥
 अर्धैर्धैः सुवृषातमान साधैर्महान्प्रविद्विक्किण्णादिषु शुद्धात्मदेवदेवदेवभुक्तिप्रसङ्गाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषामिषु भनसीवसर्वजीवभन स्वपिप्रत्येकजगदूपमतिभासरहउदितस्त
 स्यात्स्यात्तर्जोविवस्वहातरव्यपिचिचिभ सगत्सहउदितस्तनस्यस्यैवभायादुरोत्यर्थ ॥ तेषामिकलखास्ययोपिचतयगतान अगत्स्वल्बामिष स्वस्वव्यवहारदशामिष्यासत्याए
 व ॥ किंस्तानेत्याह ॥ सवालनीति ॥ सवालम्यस्मिन्निर्वातकरसेपरमात्मानादस्येनस्फुरतिर्नाति ॥ तेनत्वन स्वव्याधेनतद्दानमभ्यामनुनर्कचिन्तस्यमित्यय ॥ २८ ॥ इति

क्षणेनैहोस्तिनोकमप्रतिपत्तिर्हिजुभते ॥ केव विशत्यहोरात्राअनताकृतयानय ॥ २५ ॥ कृतासाभुपलभालभहोमोमानंगति ॥ प्रति
 सामात्रमवदमित्यविकसितस्वितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकष्टालजलेप्रानरिवांजुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमत् ॥ सभा
 रजालमन्विलसाधैवद्विकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुखह स्वहांतरव्यपिचतस्यविचित्ररवह ॥ सर्वस्वयननुवर्तपिनि
 योनमिष्यासवालनिसुरतिकारणकारणेस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणपू० जीवदो० मिथुसस्यतिकयनना
 मपद्रुपुतितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७७ ॥ दशरयउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वास नोययत्वमी ॥ नरामव्यहिता शीघ्रचानयतुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रौवमिषुउवाच ॥ ॥ राजत्सममहाभिक्षो सुदेह प्राणवर्जित ॥ ह्रेदोवैवण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यमिक्षोऽसुजीवोसौभूत्वापयजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयोनसौसंस्थितिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वैमासपर्वतवलाब्धिकासितार्ग
 ला ॥ अंतरालतुतिष्ठतिमृत्यामिक्षुदिदृक्षव ॥ ४ ॥

श्रीशशिवच मासयनकारोनिर्वाणप्रकरणेषु पटपटितम सग ॥ ६१ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ मिथोस्समाधौमुक्तस्यहृन्नाशाप्रवर्धते ॥ मिथुमीतिवदप्येयांयथामोक्ष
 मयवोचत ॥ १ ॥ सशोभयनुसमाधे०भूत्वापयतु अभीमव्यहितामयाधोभितानरामभिरांमयहासपाआनयतु ॥ १ ॥ अथैवतस्यसवगुनियतेरेयनिभ्यदृतिमदुक्तविसृत्त्यस्येवदुष्ट
 भित्तिसूयमन्वसिद्धउवाच ॥ राजन्निन्ति ॥ ह्रेद प्राणापटभकाभ्यरसभाग शोयेणैवैवण्यमायात ॥ २ ॥ सतर्ह्वदीयसस्यसकस्येनमकीवगुतयाह ॥ तस्येति ॥ सत्यवतद्वैभोम्य
 पारव्यरोपमसकभमन्वसतेनान्ययेति ज्ञाय ॥ ३ ॥ भासययतयहृन्तलननिकासनीयभित्तमिषुणाआशौभैरतरालबासभित्तहृत्पुनत्वात्पत्त्वन्मन्निन्नलप्रवोधनकमुमरा
 म्यपित्याह ॥ तद्वदिति ॥ भासस्यपयतिचरमनिवहलान्धिकासितार्गला सनोमिथुदेहदिदृक्षामृत्यामिक्षुदिदृक्षार्गलावलेतिवति ॥ बलाभिस्त्राणाबलावतिबा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाया भिक्षुशरीरे निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति प्रज्जिष्यति ॥ तस्यां कुट्या मन्वन्तत्काया कारशिला प्रति मरुपं भिक्षुं पुजा भक्त्या दिव्य वहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवता रूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टा दिव्या पारविषयेन दृष्टम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन धातिपरपराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवाहने निरस्यते ॥ ७ ॥ असती अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे श्व कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसो न्यधा भावस्तस्माच्चकारणको विभ्रमो दयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचा दाटितिकमायापि दृश्यमनृतस्य भवैवानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञः परमात्मा एव अविवेकाज्जीवित्वमायाति ॥ सच्चस्वविवेकात्सर्वमासोति परधृतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अवबोधतस्तु स

ततो न शङ्गसंधानं कार्यं निष्काल्य तेजले ॥ त्यक्ष्यं त्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते न पृथग्विहारे शरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयी माया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वदन्तारं भाहेश्वरः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यसमाच्चकारणको दया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगातीव पृथक्सिद्धेक्षामात्रविनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हिदृश्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादत्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदितिसंसारः करं जवनगुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरं द्रवपरां भंगिनिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पृथज्जादेव जगत्स्वप्नो यथा दितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां क्वचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतप्राणिनिकायं प्रति प्रत्येकससारमंडलं धात्वा उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वप्नांतरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समदोर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयं सर्गः स्वप्न एव चेद्वदते रपितथैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिर इव भासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वप्नविलासवत् सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतया पिददये प्रतिभासमर्थं दीर्घं विभ्रमं पश्यतीति सत्यमत्र निमित्थे वेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घं स्वप्नमदृशेने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च त्रयतीतं श्रूयत मादृता वन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य क्वचिक्कास्मि श्वेच्च नरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

तत्तत्प्रत्ययविषयसुखतया तिलीनीषितस्त्वचिन्ताशस्यदमाधेणाय-पातात्तयाकर्मप्रसङ्गोक्ताकलाकलाभुजानासस्तिथेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविदेवमप्यकल्पनयातद-
 धीनस्त्वद्विषयीभूत्वातद्वारण्यकीवनमकद्वयगतासतीआत्मनिबद्धाकारसम्भारिणीउभयप्रवर्द्धिभ्यगत्वाविषययाकारसम्भारिणीभूत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्त्वेवमस्यर्था-
 स्याकीर्वादिनामद्वयभेदस्यार्थपरमार्त्तभेदे अप्याससङ्ख्येरप्यधिष्ठानस्याप्यज्ज्योगादिप्रिपरमपुरुषार्थकलकीधमद्वैक्यदकीकरोति ॥ चित्तीति ॥ प्रत्यगात्माविद्येत्युपा-
 ध्याकारार्थादिमाधारायाक्तिपरयात्माप्रसन्नपरयाप्रसङ्गिकात्माप्रत्यगात्मानिकमस्यप्रसङ्गणोमुखस्यस्वरूपेणोपनिर्ध्वननाद्विषयाधिककीर्वादिनामोद्देशदत्तपक्षदत्ताद्देहनाम्भादि-
 पराद्याणामाक्चक्षुरादिनाम्भादर्शनान् किन्तुअभेदेयुपाधिधारात्सर्वप्रसङ्गत्वे ॥ तथाच्युति ॥ सपरमद्वयविदआनस्यापेभ्य प्राणन्वेवमाणोनामप्रवर्तिदभ्याक्पुस्यसु-भ्य-
 पातालं प्रसङ्गं कवाचितस्तु दत्तशालिनी ॥ चित्ताशस्यदमाधेणरुत्वाकत्वेवसंस्थिता ॥ १ ॥ अचित्स्पदरूपिणीजीवनानमरूपगतात्मनि ॥
 अन्यत्रचविलुठतिगत्वासंभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनामोस्यप्रतिर्विवादिवाहता
 ॥ १९ ॥ द्रक्ष्यप्यवपरमप्रसङ्गजगद्द्रष्टुवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशजलेजलमिवाभलम् ॥ २० ॥ लोकोब्रह्मणएवायजगद्रूपेयुतिष्ठ-
 ति ॥ धिभैत्यन्यतयाधोधानप्रतिर्विधादिवामक ॥ २१ ॥ स्विदस्मदं कतेवेहस्वतःसङ्गाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेभौधृतंयथा
 ॥ २२ ॥ चित्स्पदएवचित्स्मदंसवात्मनिविजृम्भित ॥ स्पदास्पदौजृम्भणादिकल्पितनाञ्जवाक्त्वम् ॥ २३ ॥ नस्पदोक्तीहिनारम्पदोनेकता
 वापिनदिता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वययैवास्ति तथास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना-
 क्तात्पिनिविद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेदप्रकृतिलांछनम् ॥ अभेदोधादविलेगलितेशिष्यतंपरम् ॥ २६ ॥

वदप्रथाप्रमत्तानोभनदतिताभेतस्त्वकर्मनानाम्येवेति ॥ १ ॥ एवमैक्यवरीनिकागृह्याप्यप्रहारद्वैवपरजसप्रसङ्गयवसंस्थिताकिपुनपरमार्थद्वय्यासमूलोपाधिबाधेनद्व्याभ्यमि-
 तिभावः ॥ २० ॥ किञ्चद्वर्णादीमुखादत्यन्तभिन्नुत्तरस्यास्त्यतश्चान्वीतिसंभावनानिस्वार्थ-अयर्जीषलोकेकनुत्वात्प्रसङ्गस्यप्रसङ्गएवमूर्तसूक्तस्यकेपुजगद्भूयेयुति
 धर्तप्रिनतसंभावनानिपतयार्थिअभ्यतयाआत्मभ्यतिरिक्तभभ्यभ्यमभयहेनुरस्तीतिविधाद्विभेदीत्याभ्यर्थमस्यर्थः ॥ २१ ॥ अभ्यताधायेधुल्लिख्यदेहेनुरितिवुद्धिस्पदसमाप्य-
 भ्यासेनभस्यरीकृतमद्वुद्धिलक्षणासंज्ञासत्तरूपबुद्धिषीलीयतसाधुद्धिरप्यलपूणप्रभाकारेणशरयसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनाप्रीकृतपूतमिदतविद्वेभ्रमलणिविलीयतइत्यर्थ-
 ॥ २२ ॥ बाधमाधानकचकुरालकाटिदुर्भेद्यजगद्द्वितीयतयनिषेधालक्षविद्यस्वदमाप्रत्वावित्याह ॥ चित्स्वद्वयेति ॥ २३ ॥ कश्चित्पिनिक्तकथज्ञानमितिचेत्तत्त्वदरातद्वरार्नावि-
 स्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्यतद्वत्स्यप्रसङ्गभेदकरसेत्प्रभावेज्ञातेसतिचिन्मात्रभेदपरमार्थस्य ॥ नाक्तीतिव्यापभूतोप्ययपध्वेनविद्यतेदुरोगादइत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

तस्य सप्तमविंशप्रमुक्तशालिलिनीजीवसिद्धिचिन्ताशस्य द्वाप्रेणाध-पानालकाकर्मप्रसन्नलोकमाकलत्वाकलत्वाभुजानासास्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविदेधमणकम्पनपातद-
 धीनस्वरूपिणीभुत्वात्तुलजावनामकद्रवणासती आत्मनिदेहाकारसंभमहारिणीऽन्यथपृष्टिभ्रमत्वाविषयाकारसंभमहारिणीभुत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्यन्ता-
 त्याजीवार्तिनामद्रवभेदस्तथापि परमार्त्तदेयः अप्याससहस्रेत्यधिष्ठानस्यान्यत्वायोगादिति परमपुरुषार्थफलकीधमसौक्यदहीकरोति ॥ चित्तर्ताति ॥ प्रत्यगन्तास्विसंस्तुपा-
 व्याकार्थानिमाध्यापरापत्तिकपरमात्माप्रसन्नपराधामर्दाकिं आत्माप्रत्यगात्मानमिदमस्यप्रमाणमुल्लस्यद्वर्णयेति विद्वानादिशैयाधिकजीवनाकोरेवैवस्यपुनरुत्सादर्द्विहनास्यभादि-
 पराध्यापनाक्शुशुतादिनास्यभार्तान किनुशभेरेप्युपाधिपररातसर्वश्रवसेधः ॥ मथाक्षयुति ॥ सपरमहृमधिविद्वान्नायेभ्यः प्राणन्येवमाणोनामभ्रवतिवदन्वाक्पुनरयश्चु-
 पातलप्रसन्नोपवाचितस्तुक्तरशालिनी ॥ चित्तांशस्य द्वाप्रेण कृत्वाकृत्वेवसंस्थिता ॥ १९ ॥ चित्समंदरूपिणीजीवनानमरूपगतात्मनि ॥
 अम्यनचविलुठतिगत्वात्मभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मनवानकिम् ॥ जीवदेहादिनासोत्स्यप्रतिर्विधादिवाहृता
 ॥ १९ ॥ द्रवपदपपरमस्रजगद्वैवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकारोजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोद्वस्रजण्ण्वायजगद्वैपुतिष्ठ-
 ति ॥ विभक्त्यन्यतयावाधानप्रतिर्विधादिवाप्रक ॥ २१ ॥ स्विदस्मदीकृतेवेहस्त्वत-संज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेप्रौघृतयथा
 ॥ २२ ॥ चित्समदएवचिरस्यदेसवात्मनिविजृम्भित ॥ स्पदास्पदौजृम्भणादिकल्पितनामवास्तवम् ॥ २३ ॥ नस्पदोक्तीहनास्पदौनैकता-
 वापिनहिता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वसंस्वरयैवाकितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयोः समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना-
 क्तान्त्यपिनविधत्ते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेदप्रकृतिलालुनम् ॥ अभेदयोधादखिलेगालितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

एवमप्यात्मनोऽननदतिताम्योतस्यकर्मनानान्योवेति ॥ १९ ॥ एवमैक्यदर्शनिजगद्वैवस्यपृष्टिभ्रमत्वाविषयाकारसंभमहारिणीभुत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्यन्ता-
 तिमात्र ॥ १ ॥ चित्चर्दणशीमुत्वादत्यन्तमिन्मयस्यस्थितावन्मयाभिसाभानापित्यात् आयकीबलोकलुस्वाम्युतस्याभयस्यप्रमाणएवमनामूर्तान्तकेयुजगद्वैपुति-
 धर्तप्रिततस्यभाषनापितयापि अभ्यतया आत्मभ्यनिरिकमयममभाषेगुरतीतिविधौधाद्विभेतीत्याभ्यर्थमित्यथ ॥ २१ ॥ अप्यनाधाधेयपुष्टिस्वदेहेगुरितिवृद्धिस्त्वसमाप्य-
 भ्यासेनअस्तीकृतभद्वृद्धिलक्षणासंज्ञास्त्वपृष्टुर्द्विबलीयतसापुष्टिद्विप्यलपूणाप्रभाकारेणभ्रमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनामौजुतपुनमिद्वतदिद्वेप्रभाणिबिलीयनदत्यर्थ-
 ॥ २१ ॥ बाधमाध्यापकपुष्ट्यालकादिदुर्भेधजगद्वैलीयतमन्तिषेवद्वान्मधविस्त्वदमाधत्वाविस्थाद् ॥ चित्स्यपरयेति ॥ २१ ॥ कश्चित्प्रतिप्रतिकप्रकृतमितिषेवसत्त्वदशातद्वर्शनादि-
 त्वाद् ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्त्वतर्दस्यसमसेकसेल्लभावेसातेसतिचिन्मात्रमेवपरमार्थसत्यं ॥ नाक्तीतिअभावशून्योप्ययमप्यनविधत्तेगुरेभाहृत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैव वस्तुस्थितिर्न केनचिदन्यथाकारुण्येति विसिद्धमिति जानीते ॥ नानातेति ॥ एवकारा ॥ भान्नकभा ॥ हरे ॥ भव्यवर्णनाभातास ॥ तस्य ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 वेशणानुबोधपूर्णचिद्वपुर्वाति अस्मिन्नर्थयकंचपृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानिःशकताप्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जाग्रदस्य सर्वावस्था द्वैतापलापप्रवृत्त इत्याह ॥ तदिति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृश्यादित्रिपुटीजगत् ॥ यदात्वबोध ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपातच्छान्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शातिरेव गच्छति सर्वतोभ्यामोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयो मय याव्यवस्थिता ॥ द्रष्टृश्यदर्शनात्मिकात्रिपुटीतु अत्यन्ताप्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्यर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्पृश्यस्य बोधमात्रेण कथं निवृत्तिरिति चेत् तद्वेनुसकल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृहति ॥ ३० ॥ चित्त-अभावनाददर्शनं द्वैतक्यादिरूपसकल्य उदितः
 नानातैवास्पृग्बोधेन सर्वोपस्वनवेक्षणात् ॥ पृच्छकंचैव मस्येव तस्मान्निःशंकतापरा ॥ २७ ॥ ततः स्वप्नो न जागर्ति न सुषुप्तिर्न तुर्यता ॥
 नवंधांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ २८ ॥ शातिरेकजगन्नाम्नी शातिरेव मवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः द्रष्टृश्यदर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पृदोष्य स्पृद एव स्यान्निःसंकल्पनयाचते ॥ न स्पृदास्पृदयोर्भिन्नासंकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतक्यविकलारूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छां विवेकसंकल्पकलंकः स्फुरतीवयः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विच्छिद्वनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सन्नासस्य पीयतां यत्तत्तत्पदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कर्तम् ॥ ३३ ॥ चिच्छां विवेकासंकल्पकलंकाभ्युत्तवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादि कलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यासविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पृदास्पृदौ कल्पना कल्पनावाचित्तामायो विद्विनामा धिनाम्ना ॥ सर्वाकारानिर्वृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णैत्ये
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यापेक्षां वा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेषु नि ० पू ० ब्रह्मक्यप्रतिपादनं नाम समसप्तषष्टितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥
 सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छां विवेदति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थं युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य तत्तत्पदे स्थायताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावावस्थानासकल्यादिस्त्वैकैरस्य मापन्न-पृथङ् न सत्त्वशालनाच्च सत्त्ववति इति अनवैवयुक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलम्बनकुरु ॥ ३३ ॥ हे चिच्छां विवेक हे असकल्पकलक ॥ तावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया सस्पृष्टः सर्वापि पदार्थः अमृतविग्रहः
 सपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चित्तः समो ह्यसविलासस्य ता सम्यगाध्वसविविश्रांति भज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअधिनाम्ना आनन्दसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः स न स्पृदास्प
 दौ कल्पनासकल्प अकल्पनाविकल्पो वेति यावा श्रित्ताम्ना य श्रित्तथाति भेद स न वर्णसर्वाकारानिर्वृतिः सुखैकरसाशातिसत्त्वैव तया तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदर्शेण कमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वा ० पू ० समसप्तषष्टितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥

१ विकसद्गुह्य इति पुस्तकात्तरपाठः ॥ उभाय विधपाठमध्ये टीकानुग्रहे मूलपाठे स्तीति भाति २ अत्र टीकानुरोधात् कुर्विति पाठोपेक्षित इति भाति

भौनधनुर्धिपत्यप्रतक्षणेनैव प्रयति ॥ सुपुत्रभौनतभाधिगुयतीप्रप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चिन्तावितासिर्चिन्तस्यस्याभाधिकमदस्यनुसादितम् ॥ १ ॥ वागादीनीर्मानसयम काष्ठ
 प्रिधर्मीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वेषु भौनेषु दक्षिणसमर्थे भवस्यति भौनेरा ॥ २ ॥ द्विविधा इति ॥ त्वद्विदितानां प्रयाणां काष्ठनपत्विनानां रतभ्य भेदानां भवस्यतया एककोटिद्वेति भा
 व ॥ १ ॥ तमवयवकटयति ॥ अभाविताया इति ॥ भावितायास्तत्त्वपर्यालोचनतच्छ्रुत्यायां शुष्कायां तद्गुणभारसयस्यायां कच्छुवाद्रायणादिकियायाम् ॥ ४ ॥ भ्यद्वारे
 इतरतस्त्विलोकोपयोत्तरितिरायानरास्यारसम् ॥ ५ ॥ प्रकल्पार्थं गुल्लायप्रत्यार्थं गुल्लाय इति ॥ एतयोरेति ॥ ६ ॥ तत्राद्येधाधिभज्यधनुष्मकारभौनमुनयआहुरि
 त्यम् ॥ ७ ॥ तेषां प्रत्येकं क्षणायाम् ॥ शार्दूलैर्नित्यादिना ॥ इद्विपत्तिपक्षेऽक्षमीनम् ॥ ८ ॥ एवमिहापयार्थलोचने भौने भौनमपि पचमयपि स भवति भाषितकाष्ठना
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सुपुत्रभौनवान्भूत्वा त्यक्वाचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिमुक्तलिप्तावपृथगतत् ॥ १ ॥ श्रीराम उवा
 च ॥ वाङ्मो नमसमानचकापुर्भौनचवद्व्यहम् ॥ सुपुत्रभौनभौने शयसन्नूहिकिमुच्यते ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ द्विविध प्रो
 च्यते राम मुनिमुनिवरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीत्याज्जीवन्मुक्तस्तयेतर ॥ ३ ॥ अभावितायां शुष्कायां क्रियायां यद्वति श्वय ॥ इठाज्जिते द्वि
 ययामां मुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदं गुग्वाभावितात्मात्मनि स्थित ॥ लोकापमोपि त्वर्भौतयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योयं भवद्वावशांतयो भूनिनाययो ॥ चित्तनिश्चयकृत्पालाभौनशब्देन सस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुः कर्मभौनमानविदो जना ॥ वाङ्मो
 नमलमौनचकापुर्भौनमवच ॥ ७ ॥ वाङ्मो नैव च सारो यो यलाद्विद्वानिग्रह ॥ अक्षमौनपरित्यागश्चेष्टानां काष्ठसद्भाकम् ॥ ८ ॥ म
 नोर्मानपचमचतन्मृताकाष्ठतापस ॥ भावे सुपुत्रभौनास्त्यजीवन्मुक्तो नु जीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुर्भौनविशेषेषु विषय काष्ठतापस ॥ सुपुत्रभौ
 नावस्थायां सा तु यासु सवमुक्तधी ॥ १० ॥ वाङ्मो न भौनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमन किल ॥ मर्तिर्न जीव वंधायतत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिदृशवाङ्मयमस्मृशत ॥ अपश्यन्नेवपश्चद्विकीकापुर्भौनीनुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मौनत्रयं स्मृतम् ॥
 प्रवर्तिमौ निनस्तत्रनतज्ज्ञाकारस्यर्त्तालया ॥ १३ ॥

पक्षयोर्मूलाद्युपसारेण स भवति नभ्येर्न परमिण्णितामिष्यर्थ ॥ त्वर्थे च ॥ भावे ज्ञाततत्त्वानुभावे ॥ ९ ॥ विषयश्चाधिष्ठत ॥ गुण्याद्यनुर्था ॥ भुक्तेषु कीदृशभुक्तेषु पी
 यत इति मुक्तपी ॥ १० ॥ यद्यपि प्रिपुर्भौनेषु भीमत्वसिद्धताया विगानिमर्दिनमनोदहनश्च यद्वयावयेति जीवस्य यथायेवेत्याह ॥ वाति ॥ ११ ॥ तर्हि तद्वाङ्मोनापस स
 भाधिकयार्थमिदमिदराह ॥ अस्मद्वि ॥ बलाभ्यनोति यद्गुणान्तरस्य राह ॥ भावस्य सस्मरणमनुसंधानमस्य राह ॥ इति पुरयद्वयप्रपञ्चवाङ्मयनममय च वास्य राभ्यनानावतमात्मान
 वराय मेव सुपुत्रभाविनित्यास्मद्विलोपाभावात्तस्य च्छब्दादिप्रवृत्तिमात्रमप्योपि यापयस्ति त्वर्त्तास्यर्थ ॥ १२ ॥ गुल्लयानकाळेत्वेतन्मौनमप्यमरद्वारिषसकलनमेव तत्र प्रयत्न
 नाद्ययोर्भौनिनाम भवति ज्ज्ञातुषि सदाभाभ्यतस्यनितोपगुल्लयानादिलीलया तत्र भवतीत्यर्थ ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलधेयस्यपूर्णस्थितिलीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेयंधरूपमेवेदनिरस्यमितितुकुप्यंतु चिदानंदविलासएवेतिबुद्ध्यानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थतास्यार्थमिह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भावतीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिथ्यु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयत्नेनैवतस्तिथ्यतीतिनपूर्वमौनछेदसापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षणनोह्युत्पत्तेनिरोधछेदननभलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेदइति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदंमुपमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजंतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्युत्पत्तेनभलायतेसमस्तेंद्रियसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशाम्यति ॥ चेतोनचेतानाचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंस्यदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्ध्याजगन्नाल्वविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्रूपात्मशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाक्राशंसर्वमस्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशतंप्रतन्मौनंलुप्तमवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिचस्यामासितमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विततोस्थितैः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽद्यतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविद्वत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनोचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनित ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्सस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेवस्यात्स्वान्यादिकलनाकृतः ॥ अनंतमेवसौषुप्तंसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नाथतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविभ्रमोयस्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्तद्व्यथास्थितंबुरध्या ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्रूपाणामात्मायःशिवस्तेनैवातंतपूर्णंआस्थितमवस्थानंयत्तद्वित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाक्राशे ॥ २१ ॥ यस्याजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादित्यतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसवित्तिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअभासर्वाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यतामपिपसतीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्भेदस्यच ॥ २७ ॥

मीनधर्तृधनप्रलक्षणीकप्रवयति ॥ सुपुममीनतथाधितुर्प्रीतिप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चित्तविलासिताचित्तस्यस्याभाधिकप्रवक्ष्यन्मृगारिताम् ॥ १ ॥ बाभाहीनीर्मीनस्यम काष्ठ
मिवमीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वेषुमीनेषुद्वितीयसमर्थोअवर्षातिमीनेर ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विहितानां प्रयाणां काष्ठानपस्थितानां रतम्यभेदानामनात्मप्रतया एककोटिर्द्वैतिभा
व ॥ १ ॥ तमेवमकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ भाषितभाषात्तत्त्वपर्यालोचनतच्छ्रूय्यायां शुष्कायां तदनुभवरससूच्यायां कच्छुर्धाद्रायणादिक्रियायाम् ॥ ४ ॥ प्यबहारे
इतरतपस्त्रिलोकोपमोप्यतैरितिरायानशस्त्रारम्भ ॥ ५ ॥ परत्पर्थेषुलाभप्रत्ययार्थेषुलाभयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तथासंधेयादिप्रपञ्चश्रुत्यकारमीनमुनयआहुरि
त्यर्थः ॥ ७ ॥ मेयाप्रत्येकलक्षणस्याह ॥ बाह्वीर्नानिप्यारिता ॥ इद्विपनिग्रहेऽक्षमीनम् ॥ ८ ॥ पूर्वविभागपर्यालोचनेनमीनपरिषयमयपिप्रभावतिथापितशुकाठना
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुममीनवान्मूलात्प्रकाचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तस्तिष्ठावपृथगतत्पद ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवा
च ॥ वाह्वीर्नमक्षमीनचकाष्ठमीनचवेद्यहम् ॥ सुपुममीनमीनेशवक्ष्यन्बुद्धिकिमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ द्विविधप्रो
थतेराममुनिर्मुनिवैरह ॥ एक काष्ठतपस्वीत्याज्जीवन्मुक्तस्तथेतर ॥ ३ ॥ अभावितायां शुष्कायां क्रियायां बद्धनिश्चय ॥ इडाज्जितेद्वि
ययामोमुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदं शुद्ध्याभावितात्मात्मनि स्थित ॥ लोकापमोपि तद्वर्तयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
योर्प्राप्तवद्वावशांतयोर्मुनिनाययो ॥ चित्तनिश्चयरूपात्मामीनशब्देनसंस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुस्तमीनंमीनविदोजना ॥ वाह्वी
नमक्षमीनप्रकाष्ठस्योपुममेवच ॥ ७ ॥ वाह्वीर्नवचसरोधोबलार्दिद्विचयनिग्रह ॥ अक्षमीनपरित्यागश्चेष्टानां काष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
नोमीनंप्रथमचतन्वर्तीकाष्ठतापसे ॥ भावेसुपुममीनाख्यं जीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमीनविशेषेषुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुममी
नावस्थायां साधुयासेवमुक्तधी ॥ १० ॥ वाह्वीर्नमीनमित्येतस्मिंश्चतस्रमनकिल ॥ मलिनीजीवदधायतत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
अस्मत्सस्मरणवापिपृहश्चवाह्वयमस्तृशत् ॥ अपश्यन्नेवपश्यद्विकाष्ठमीनीतुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मीनत्रयं स्मृतम् ॥
प्रवतिमीनितस्तत्रनतज्ज्ञास्तस्यलीलया ॥ १३ ॥

पस्यतः। मूच्छां ह्युत्पत्तारक्षसं भवति नाभ्योऽतिरसैर्मपरिणमिन्नमर्ष ॥ त्वयैव ॥ भावोऽकात्मतत्त्वानुभवे ॥ ९ ॥ विषयः अधिकृतः ॥ तुपाद्यनुर्थः ॥ भुक्तेषु जीवभुक्तेषु पु
 यतइति नुक्तं यी ॥ १० ॥ यद्यपि विपुसीमे पुषी नस्तसिद्धाया पिता निमलिनमनोदृढनिश्चयः पूपाण्येवेति जीवस्य यथोपेक्षया ॥ वानिति ॥ ११ ॥ तर्हि तद्वा भ्वाद्यापस स
 भायोर्यकपतिष्ठति तदाह ॥ अस्मद्विति ॥ बलाभ्यनोति यदृणातस्मादोऽहं भावस्य सत्संराजमनुसंधानमस्य सान्द्राहिरपिटस्य पूपाय यथा ब्रह्मद्वयदानमयं यथा स्युरान्मज्ञानादतमात्मान
 मपरमेष्ठे ह्युत्पत्तिस्तत्त्वलोपाभावात्समूच्छां प्राप्रक्षामिमां यथाप्योति यापस्य तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ अमुत्पत्तिना कालेत्वेतन्मी नमयमप्युत्तराच्च स यत्नमेव तत्र पाक
 नाद्योर्ध्वनिभोऽप्रवृत्तिरभ्यास्तु विषया धाव्यतत्त्वानिरोधमुत्पत्तिना विच्छिद्यतां प्रभाषतीत्यर्थः ॥ १३ ॥

अथवातरस्थलीलेयस्यपूर्णस्थितिलीलया तज्ज्ञास्तुच्छाकनमौनत्रयेबंधरूपमेवेदनिरस्यमितिकुप्यंतु चिदानंदविलासपरेतिबुद्धानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थेनात्यर्थमित्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभवस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भवतीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयमेवैवतस्तिथ्यर्तातिनपूर्वमौनेच्छेरासापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वाधोमध्यसचारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षेणोह्यस्यतेनिरोधेच्छेननयलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदं सुषुप्तमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्यस्यतेनभलायतेसमस्तंद्रियसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतोनचेतानाचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंसंयदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्धान्जगन्नानात्वविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्प्राप्तमशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाकाशंसर्वमस्तिचनास्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशांतंयत्तन्मौनं सुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञासिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिपस्यामासितमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विवृततोत्थितैः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽवतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविदुत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनोचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविनिरविच्छिन्नातिमौनिता ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्यस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेवस्यास्वान्यादिकलनाकुतः ॥ अतंतमेवसौषुप्तसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविधेभोयस्मिस्तद्ब्रह्मआत्मतत्त्वयथास्थितंबुद्धान् ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्प्राणमात्मायःशिवस्तेनैवाततंपूर्णंआस्थितमवस्थानंयत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यांजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादयतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसंविदतिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअभासवैवाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यातामपिप्रसीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्भेदस्यच ॥ २७ ॥

अधिपाथाधानुर्धनदाध्वरत्नीनामपिपाथानुयातीतम् ॥ २८ ॥ प्रागुक्तसमिधधानानुमिकानामध्यपथम्यादयपरातीत्यागुमका समीधगद्वयाजाधानाध्वराभ्या
स्त्वमस्मेतिनस्वविदिययापणप्रवतीत्याह ॥ सौधुर्मकति ॥ समाधान समाधिकश्वसमाधि एतेसमाधयोकापत्यपिप्रवति ॥ २९ ॥ हेमकाग्रमक्षभूतहेसाधोजापतिसमतान्नि
पुणम्यवहरत्सर्वोपिउतवास्यकम्यवहार समाधिस्योपिबीधभुक्त सकलामलशानिद्विर्निर्गत्युपर्यप्यवहतयाविदेहपथ ॥ इयच्छिति स्थूलसूक्ष्माकारद्वयमाधान्यमाभव
तीतिनामाभप्रप्यस्तस्यैवास्तिनाम्यस्यस्यर्थ ॥ अयधानभद्रत्यपिप्रधोपनमेव ॥ इयस्थितिस्तथाभवतएवास्तिनाम्यस्येस्यर्थ ॥ अयथाभावतस्तवैवास्तीतिराममतिस्निद्धवत्
कारास्ति ॥ ३० ॥ इरामत्वमितिमाहूक्येनपिपुक्तरीत्याधराबादिपादमाध्यापयित्वापनेनोक्तभावयासनमेकगुयत्प्रपास ॥ सर्वच्चिद्यमदमीहकिलयप्यसिद्धतगआमिरो

लुपुममौनमेवदमनतत्वाद्यधोयवत् ॥ तुर्यमेवामलविदितुयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौधुर्मकसमाधानस्तयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवै ॥ २९ ॥ तुर्यस्यावसकलामलशानिद्विर्जाप्रत्यपिप्यवहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिवि
देहएवमक्षतभोगभवतएवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अमित्युक्तमभववासनमेकमास्वनत्वनवाहमपिनान्यदिह ॥ लिस्त्यम् ॥ सर्वच्चवि
द्यतदेहकिलांतरासज्जस्तिपृच्छिद्गानकोशकलैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
ब्रौपदेशोनामाष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चातत्वमायातकद्राणामु
निनायक ॥ येगणाल्लेतुप्रेरुद्राडतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिक्षुणादृष्टशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशानां
ज्ञातततउक्तनतन्मया ॥ २ ॥

नास्तरनुभूयमानस्वमलदाभुरभ्याशोकीवभुक्त्वच्छिद्गानकोशकलैकनिष्ठलितेस्यर्थ ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० भात्यर्थप्रकारोति० पू० अष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥
गणानामपिद्रुल्लभुकनानामिच्छिकीस्तिमि ॥ योगाद्याणस्यविलस्योयनेस्तद्विरिभ्यते ॥ १ ॥ माप्यताम्रकाहसहोदरासर्वएवते ॥ समाकारमूर्धिरजुश्चरुद्राणामुत्तमशानिमिति
शतानामप्युत्तमकद्रापागुक्ततदुत्तरसर्पेवकद्रास्ययनेतुप्रेरुद्रपुनरावधरोपयगुक्तवतियाध् सभभुक्काचिरभोगान्माप्यरुद्रपूतत ॥ गणनामाभवसतस्तेस्यास्म्यतिसपरिच्छेदाह
स्युक्तमरुदेच्छयाशतकद्रमूर्तीनागणत्वमेकैककद्रमूर्तिरितिद्विदेशेनोराभ पूच्छति ॥ कुतइति ॥ कद्राणांशालत्वकुलआगतम् किमपीसहपरिगणानाहुततद्वानिरिककद्राणामेवपरिग
णनात् ॥ एवार्थेगुहाय ॥ यगणाल्लयोक्तएवप्रेरुद्राडकालोउभन ॥ अन्येएवकद्रादत्यथ ॥ १ ॥ तपपयमकद्रमेवकद्राडम्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
वभ्याग्विषयवतस्त्वम्यादियस्तावतस्तयाक्षानमेवतत्तन्मयाकद्रातसत्त्वानेनामतेरिषिप्यनोक्तम् ॥ १ ॥

भिक्षुस्वमेये जीवताया कारास्तदाकारमेवोत्तर्गतो गणशतमिति स्थनम् ॥ तदेवैतद्दृशतकमपि भोगे श्वर्यसा म्याहुर्द्राश्चात्तु भवति ॥ ननु गणाद्वा तिरुद्रस्य स्वकायापदाऽप्यन
 कथमुत्थरुद्रा रयु स्वाभिभृत्य भावयोर्विरुद्धयोरेकत्रास भवात् ॥ किंच शततमस्य मुख्यरुद्रत्वाद्वा गत्वा भावाद्वा गणशतमित्युक्तिश्चानुपपन्नैवेति चेत्तत्राह ॥ रुद्राअपीति ॥ तेश
 तस्य रुद्राअपि पूर्वसिद्धस्येश्वरकोटिभूतरुद्रस्य परिचर्यादिविधौ गणाएव भवति तेषां कर्मफलभोगे श्वर्यप्राप्तेस्तदर्थानत्वादित्यर्थ ॥ ३ ॥ वो दयित्वानुत्ति भिक्षुचेतसाचेतनेन चै
 त्यादिना भिक्षुस्वमकतेन शततमेन रुद्रेण स्वचित्तचैतन्यदानेन भिक्षवादीनां वो धनयत्यागुक्ततदन्यत्रादर्शनादसंभावयत्तराम पृच्छति ॥ एकस्मादिति ॥ ४ ॥ अनीश्वरेष्वज्ञेपुत
 ददर्शने पिर्दश्वरेषु मुक्तपुनतदसंभावनायुक्तेति परिहरति ॥ निरावरणेति ॥ ज्ञानैश्वर्येण निरावरणायोगैश्वर्येण सद्भावाः सत्यसंकल्पाः ॥ रसैर्विसरसंस्नेवायलब्ध्या नदीभवतीति श्रु

य आकाराश्च ते स्वप्ने तत्तद्गणशतं रम्यतम् ॥ तदेतद्दृशतकं रुद्राअपि गणाविधौ ॥ ३ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ एकस्माद्गर्वांश्चित्ताक
 यंचित्तशतंकृतम् ॥ तत्स्वप्नकृत रुद्रेण दीपाद्दीपशतं यथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ निरावरणसद्भावाय यथा कल्पयंति हि ॥ तत्त
 थानुभवंत्येवरसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ ॥ सर्वस्मिन् सर्वगत्वाद्ययथा यत्र भाव्यते ॥ तथानुभूयते तत्र तत्र यज्ञतयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
 उवाच ॥ ॥ कपालमालाभरणो भस्मशाली दिगंबरः ॥ रमशाननिलयो ब्रह्मसूक्तकामुकश्च किमिष्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ म
 हे श्वराणां सिद्धानां जीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ न क्रियानियमो र्नाहं सत्यज्ञस्यैव कल्पितः ॥ ८ ॥ ॥ अज्ञसु दितचित्तत्वा क्रियानियमनं विना ॥
 गच्छन्त्या येन मास्तेन परंदुःखं प्रयाति हि ॥ ९ ॥ ॥ सुज्ञास्त्विष्टेष्वनिष्टेषु न निमज्जातिवस्तुषु ॥ यतैर्द्रियत्वाद्ब्रह्मत्वात्तिर्वांसिनस्तथा ॥ १० ॥

ते रसो भूमानदस्त आसमतारसा कल्पिकार्थसत्तालाभाप्यदणोति स्वीकरोति तथा विधाया मायाप्रतिव्यवसनेन सार्वज्ञ्यसर्वशक्तत्वाख्यात इत्यादित्यर्थ ॥ ५ ॥ सार्वभ्यवलादपि
 तेषां सर्वभावितार्थसिद्धिरित्याह ॥ सर्वात्मन इति ॥ ६ ॥ एवमैश्वर्यसंतिहरिहरादयः किमर्थमानुषयोन्यायवतारदमशानवासादिक दर्शनात् स्वकल्पयति शुभमेव कुतो न कल्प
 यतीत्याशयेन राम पृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मनाशालते शोभते न च्छीलः ॥ ईश्वरः सर्वशक्तिसंपन्नोऽपि सत्त्विकि कर्मव्यवसासैर्इत्यर्थ ॥ ७ ॥ क्रियाः शास्त्राया एव भगलरूपा
 एव सुखभोगफलाएव कार्या इति नियमस्तेषां विधिकरत्वाभावात् ॥ अज्ञदृक्प्रसिद्धमगलानामपि सर्वपातत्रदशाअमगलतमत्वाविशेषात् ॥ अशुभकर्मभावेन दुःखसा
 मध्यापितेषां दुःखभोगानुदयात्सर्वस्य सुखरूपत्वाविशेषाच्चेति भावः ॥ ८ ॥ दितचित्तत्वात्तरागद्वेषलोभादिदोषसहस्रवञ्छितचित्तत्वान्मास्तेन मत्स्येषु मसिद्धेन दुर्बलस्वपरजा
 तिप्रसन्नस्याप्येन गच्छत्क्रियानियमनं विना परजन्मपरप्राप्त्येन कदिदुःखं प्रयाति ॥ हिदंति शास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अधिपावाधानुर्धनद्राधन्वनीनामलिखधास्तुयातीतम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमविधेयसामभूमिकानामध्यपचम्यायएतास्तिकोभूमिका समाधिभेदकपा कायातकापराभ्या
 स्तम्भस्थविदराविदिरपायणभर्तृत्वाद् ॥ सौपुमकति ॥ समाधान-समाधिकभ्रममाधि एतेसमापयोकायस्यपिअवति ॥ १९ ॥ हेमलनद्रामभूतहसाधोकापतिसमतान्नि
 यणस्यवद्वरस्वरहोपिउभयात्यक्तम्यद्द्वार समाधिरस्योपिजीवन्मुक्त सकलामलरान्तिहसिर्नयनुरूपस्यएवतथाविद्दृष्टम् ॥ नृपचस्थिति स्पूलस्रस्माकारद्वयधाधान्यमाभय
 मतिनभाभभर्यमन्त्येकालिनान्यस्यत्यम् ॥ अयवानभद्रस्यपिषवोधनमेव ॥ नृपस्थितिस्तथाभावतएनातिनान्यस्येत्यर्थ ॥ अथवाअवतलवैवास्तीतिराममनिसिद्धमन्
 कालातिक ॥ २० ॥ इरामन्त्य अन्तिमोद्गुपयानियुक्तरास्याधिराद्विद्यादमाभापविछापनेनेवल भवयासनमेकनुयद्वयमास ॥ सर्वेष्विद्यतदनीहमिकलयस्यसिद्धमन्अन्तिरो

सुपुममौनमेवंदमनतत्वावधेयवत् ॥ तुर्यमेवामलविद्वितुर्यातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौपुमैकसमाधानस्तयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
 तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिर्वे ॥ २९ ॥ तुर्यस्यएवसकलामलशान्तिवृत्तिर्जाप्रत्यपिव्यवहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिचि
 दंहरववक्षन्तमोभवतएवकिलास्तिसाधा ॥ ३० ॥ अभित्युक्तभववासनमेकमास्वनलनवाहमपिनाम्यदिहास्तिसत्यम् ॥ सर्वेष्ववि
 दंहरववक्षन्तमोभवतएवकिलास्तिसाधा ॥ ३१ ॥ इत्यापेवांवा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू० महामौनय
 त्रौपद्यशानामाष्टपद्वितम सग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुत-शतत्वमायातरुद्राणामु
 नितायक ॥ योगणास्तेतुरेद्राउतनेतिवदामुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानांभिक्षुणादृशंशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउत्ततन्मया ॥ २ ॥

नान्यतरानुभूयमान स्वमलशमभुज्ज्वाहोर्जावन्मुक्तत्वविद्वान्कोशकलेकनिष्ठसिद्धेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीषासिहस्य० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० अष्टपद्वितम-सग ॥ ६८ ॥
 गणानामपिचन्द्रसमुक्तानामोच्चिकीस्थिति ॥ योगायाणस्यस्यवित्प्रयोष्यतेस्तद्भूतिरुच्यते ॥ १ ॥ आप्यतप्रमदहसहोदनासर्वएवते ॥ समाजामुर्धिरजुश्चरुद्राणास्तुमनरातमिति
 शतानामप्युत्तमदंशप्रागुक्तातदुत्तरसर्वेष्वदृशयानतुनेपुद्गपुभारद्वयोपभुक्तवगतिपाम् तमभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यकद्रपूरितम् ॥ गणतामाधसतस्तेस्यास्त्यतिसपरिच्छेदाद्
 स्युक्तनप्रदृष्टम्यापरातदंशमूर्तीनागणत्वमैकचरुद्रमूर्तिरितिच विद्वानोरात्र पृच्छति ॥ कुतइति ॥ रुद्राणांशतत्वकुनआगतम् किण्णो-सर्वपरिमणनानुगतम्यातिरिक्तद्राणाभेदपरिग
 णनात् ॥ पृथार्थेनुरास्य ॥ यमयास्त्ययोकास्तपुयपेकद्राउत्कालेउत्तत ॥ अन्येएवकद्राद्वत्यर्थ ॥ १ ॥ तमपयमकद्रयेवावच्छेदसिद्धउत्तरमाद् ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
 तम्यार्वाचिततज्जम्भारिदलावतलत्वासातेमवततलम्याकद्रातसस्यमानेनाभगेविशिष्यनोक्तम् ॥ २ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वाङ्मज्जलयोगो विवसां ल्ययोगयोः समुच्चयौ युक्तो न विकल्प इति चेन्न तत्राह वासनामिति ॥ सद्यतेर्वाक्षांतः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव
 कारणतश्च साध्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः कारणप्राणयोरेषां कर्मसु व्यापारेषु अकारणतामर्तोत्यैके केनाऽप्यफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥
 देहाहतादर्शनपूर्विके वसवर्षास्तस्य तस्मिन् मनस्य ललातौ सर्वसंस्ततिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथं मनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
 मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेत त्कार्याहममतादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पनावाध्यत इत्याह ॥ मनोऽभवदिति ॥ ककुत इत्यनयोऽप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
 मध्यमाधिकारिकमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यस्य हेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमरासमाक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भा
 वः ॥ २८ ॥ अयोप्यपायामनोनाशद्वारैव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किंतु मूर्च्छाकाले विलीनसैधववद्विधायानां वासनात्मनावस्थानमुक्त्वमणकाले पुनराविर्भा
 वासनांचित्तमेवाहुः कारणतस्मिन् संहतः ॥ तदकारणतामेति विलीयो भव्यकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
 नं विलयं नीत्वा न भूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
 भवस्तु संसारः कर्ममाहं कसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वयनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो वि
 निग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये
 सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिविधेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्धि तदेवाशु यथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥
 यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूय तन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्तमणसंभावः न च स्थूलदेहरूपधाराजावाद्दहिर्निर्ग
 तानाविलयः वासाकाशोऽहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभावित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिविधेति ध्वत्यादिना ॥ मनः प्रशमने भववरं श्रेष्ठ
 साध्यमिति ॥ २९ ॥ यदा प्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्णरावमिदं दर्शयति तदा वासनाकामकर्मापस्थापितमाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदे
 हारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मासामुपादायान्यन्वतरकल्याणत
 ररूपतनुने एवमेवायमात्मेदं दर्शयति तद्वत्वा विद्यामयित्वाऽप्यन्वतरकल्याणतरं रूपं कुरुते पितृपुत्राणां धर्मवद्वैववाप्राजापत्यं ब्राह्मणान्येषां भूतानामिति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी
 स्वर्णकारपेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

ठरा अत्र स्यादाहुतीनाम् ॥ ५६ ॥ आस्य ॥ ११ ॥ एवकभाषानुप्यादिभक्तकमा ॥ १२ ॥ नरेयताकस्यधिरतिशेष ॥ आत्मीयस्ववषणाश्रमोचितम् ॥ परतवत्पद ॥ सा
 मित्रास्तान्विष्णुनिष्पन्नानि विविपयलयाविधनकविहितस्य ॥ १३ ॥ मर्दिकयहरस्यप्रसिद्धहरश्चरिभवेनकियानिपमोहेश्वरार्तिश्चरिष्वेयादिनिपमोभाववादीनाम्ब्राह्मणोत्त
 मवधानियम काकतालीपन्यायतदपटनादिसाराधकाह ॥ अष्टावर्तिनाभिति ॥ आतयस्तत्तज्जात्युचितकर्मानियम ॥ मुख्यश्चेच्छाखानादिनियतिरेवतद्व्यवस्थाधिकेस्य
 ॥ १४ ॥ अक्षानानुषधानाप्र्यादिकियाध्वनियता सगाराधनाभ्यकार्किनुसर्गेरुदियायातेसतितद्वर्णाविभागसकेनशत पृथक्प्रेहिकपाटौकिकसुसुद स्वानुभूतिकृता

कायतालीयवद्भुतादिनां पूर्वतितेसदा ॥ नकुर्वन्त्यपि वै किञ्चि नैपाकचितपिग्रह ॥ ११ ॥ काकतालीयताविष्णुरेव कर्मादित पुरा ॥ एव
 दमाजिनयनएव कर्माशुजादव ॥ १२ ॥ नर्तिप्रमकिनानिधनोपादेयनहेयता ॥ नचात्मीयनचपरकमज्ञविषयकचित् ॥ १३ ॥ अष्ट्या
 दर्तां पयौप्यादिसगादकटिमागतम् ॥ हरदर्तागतया कर्मद्विजातीनाच्चजातय ॥ १४ ॥ सर्गेप्ररुदिभायातेसकेतवशत पृथक् ॥ अनुभू
 तिकलाश्रया कस्यिता कस्यिता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहमुक्त विषयतुयमौनमतोमया ॥ नोक्तवपरमौनसंदेहस्वरूढह ॥ १६ ॥ रवाट
 व्यतितरामच्छमागकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिपरश्रेय साकयप्राप्यतश्शृणु ॥ १७ ॥ सम्यग्ज्ञानावधोधेननित्यमकसमाधिना ॥
 सख्येवावबुद्धायेतरहता सात्म्ययोगिन ॥ १८ ॥ प्राणायनिलसशतीयुक्तयायेपदमागता ॥ अतामयमनाद्यततेमृतायोगयोगि
 न ॥ १९ ॥ उपादयतुसर्वपागातपदमश्रिमम् ॥ तत्केचित्सख्ययाप्राप्ता कचिपोगेनदेहत ॥ २० ॥ एकसांख्यव्ययोगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांख्यं प्राप्यतस्यानपरयोगेकटेवहि ॥ २१ ॥ यन्नप्राणमनोदतिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरेक्कांतातद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २२ ॥

शार्वापास्तभाविस्मभरागाद्विषयात्सयमन्भितादन्निधेयमवित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमभ्यसभाभाषयस्तुतेषुमौनेपुष्कलव्यशेषरयति ॥ चिदेहेति ॥ सदेहस्यप्रसिद्धाच्युतार्ध
 धर्मानास्तरात्रनोक्तच्युतिवतिपरेणाश्रय ॥ १६ ॥ तत्तायास्तद्वावस्ययातिपरमयोगोक्ष ॥ १७ ॥ तत्प्राप्तीत्याख्ययोगावुपापदतिवर्णयिष्यन्सांख्ययोगिनोत्पद्यति ॥
 सस्यमिति ॥ सख्ययाविषयकविषयपुनराकाशयागन ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्पद्यति प्राणोति युक्तमायामवर्णितद्वयोनेन ॥ १९ ॥ उपादेयकलीभूतसख्यसाक्षात्कारेणप्राप्त
 प्यम ॥ सर्वेदादिविधानादप्ययोगिनाम् ॥ देहताऽनर्नैवेहेन ॥ २० ॥ फलतएतदेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविशिष्टरूपयास्तयो कुतएकफलतभाह ॥ यमेति ॥ प्रा
 णमनादयामपारव्यात्यतिक्रियेयपल्लिखितलक्षणुषयासनाधनोक्तातास्थितिरवतसरमपवतनद्वत्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेओदनसिद्धौवह्निजलयोरिवसाध्ययोगयोःसमुच्चयकोनविकल्पइतिचेत्तत्राह वासनामिति ॥ संस्तेर्वासांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजालकंमनएव
कारणतत्त्वसाध्येनयोगेनवाएकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतभुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुब्ध्यापारेषुअकारणतामतीत्यैकेनाभयफलसिद्धेर्नसमुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विकैवसर्वासस्तिस्तन्मूलमनस्तच्छातौसर्वसस्तिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हिकथंमनसोनाशइतिचेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षांताःसर्वाकल्पनाबाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिक्रमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्सर्वसमहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमंरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरितिभा
वः ॥ २८ ॥ अयद्युप्यायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकिनुमूर्च्छाकालेविलीनसैधववद्विधायावासनात्मनावस्थानमुक्कमणकालेपुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवादुःकारणंतद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्चातिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मा
नंविलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारंप्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तुसंसारःकममाहंइसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचतत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासःप्राणानांविलयस्तथा ॥ मनोवि
निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ नृताएवविमुच्यंततन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुचयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनंप्राणास्यजंतोदंशरिरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीतिश्रुतेरतृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनानांप्राणानांचक्षुरादिहारेणोक्कमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
तानाविलयः बासाकाशेहोक्कानाभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोभ्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ चिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेववरंश्रेष्ठ
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्णरावभिर्दंशरिरकस्यजंतितद्वासनाकामकर्मोपस्थापितभाविदेहाकारमनुभूयबासव्योमनितदृशदे
हारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयानि ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीति ॥ तद्यथापेशरस्कारोपेशसोमाप्राणमुदायान्यन्वतरेकल्याणत
ररूपतनुतेएवमेवायमात्मेदंशरिरनिहत्याविद्यागमयित्वाऽप्यन्वतरेकल्याणतरंरूपकुरुतेपिऽप्यंवागांधर्वैवदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवाहन्येवावाभूतानामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारी
स्वर्णकारपेशसःस्वर्णस्यमात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

हृदा अकस्मादाधुर्भूताम् ॥ पृष्ठ आस्य ॥ ११ ॥ एवमभ्यासगुण्यादिजन्मकमा ॥ १२ ॥ नरेयताकस्य चिद्विहितोप ॥ आत्मीयस्त्ववगाध्यमोचितम् ॥ परतदभ्यस्त ॥ क्षा
सिद्धता न्यपिपोतिपद्मानीतिविषयस्तथाभिधनकविदित्यर्थ ॥ १३ ॥ तर्हि कथं हरस्य प्रसिद्धहरश्चरिष्येषेभ्यः कियानियमो हरेर्वातस्त्वरिष्येषादिनियमो भवदादीनां च प्राप्तोत्त
मवधानियम कानात्मीयस्यायेतदप्यदनादित्याराधय ॥ अथार्थानामिति ॥ जातयस्तत्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यभूते च्छाद्रपानादिनियतिरेवतद्रावस्थायिकेत्यथ
॥ १४ ॥ आत्मानुचयानां प्रमादिक्रियाभिन्त्यता सग्राह्याभ्यस्तका किनुर्गोहृदिभाष्यते सति तत्तद्वर्णादिभिर्भागसेकेन शत पृथक्पृथक् कियारत्नैकिकेकमुत्पद्य त्वानुभूतिफल

काकतालीयवद्ग्राभियां कूर्वतितेसदा ॥ न कूर्वत्यपि वै किंचिन्नेपाकचिदपि ग्रह ॥ ११ ॥ काकतालीयतां विष्णुरेव कर्मादित पुरा ॥ एव
कमाभिनयन एव कर्मयुजोदव ॥ १२ ॥ नर्तियमसिना नर्तयनोपादेय नरेयता ॥ न च आत्मीयन च परकर्मज्ञा विषयकचित् ॥ १३ ॥ अथ
दीर्घायौ प्यादिसर्गादौ कृदिमागतम् ॥ हरदीनां तथा कर्महिजातीनां च जातय ॥ १४ ॥ सर्वप्रसिद्धिमाया तस्केतवगत पृथक् ॥ अनुभू
तिकलाभ्यर्था कल्पिता कल्पिता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहमुक्तविषयतुयमनमनोभया ॥ नोक्तवपरमीनसदेहस्यरूढह ॥ १६ ॥ स्वाद
प्यतितरामन्दमात्मकाश्चिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्ति परश्रेय माकथयाप्यतंशुणु ॥ १७ ॥ सम्यग्ज्ञानावधाधननित्यमकसमाधिना ॥
सख्यैवावबुद्धयेतस्त्वता सात्म्ययोगिन ॥ १८ ॥ प्राणायामलिसशरीरौ युक्त्यायेपदमागता ॥ अनामयमनाद्यंततेभ्यतायोगयोगि
न ॥ १९ ॥ उपदेयतु सर्वेषां तत्पदमद्वयमिदम् ॥ तत्केचित्सख्यया प्राप्ता कचिद्योगेन देहते ॥ २० ॥ एकसात्म्यवयोगवच्य पश्यतिस
पश्यति ॥ यत्सात्म्यं प्राप्यतस्यानं परयोगोक्तोवहि ॥ २१ ॥ यज्जप्राणमनोवदितिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्तांतातद्विद्धि परम
पदम् ॥ २२ ॥

शास्त्रांयास्वाभाविभ्यभरणादिष्वभास्त्वयकस्मिन्नादृजिद्वैषम्यमित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमभ्यसमाधाय प्रसुते पुनर्नैपुण्यकथ्यशेषरथयति ॥ विदेहेति ॥ संदेहस्य परसिद्धाच्चतुर्द
धमीनास्तरतनोक्तान् कृष्विति परेणाभ्यस्त ॥ १६ ॥ तत्ताप्राप्ताद्वयस्यप्राप्ति परमयोगोक्त ॥ १७ ॥ तत्प्राप्तीसात्म्ययोगावुपायद्वयतिवर्षाप्यप्यमसात्म्ययोगिनोक्तस्यति ॥
सम्यगिति ॥ सख्ययाभिषेके कथितप्राप्तयुक्तराजयोगिन ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनो लोक्षयति प्राप्तेति युक्तमायाम्भार्थितद्वययोगिन ॥ १९ ॥ उपदेयकलीभूतस्त्वसाक्षात्कारेण प्राप्त
म्यम् ॥ सर्वेषां हि धिधानां प्रत्ययोगिनान् ॥ देहजः अभ्यस्य देहेन ॥ २० ॥ फलतपुते देहस्युदयति ॥ यद्विति ॥ २१ ॥ ननु विभिन्नव्यवसाययोः कृत एकफलतद्भाह ॥ यद्येति ॥ प्रा
प्यमनोवदत्योक्तमप्येवमिदमिति कथितयोपलक्षितत्वाद्भाष्यसासनाभाष्योक्तांतास्थितिरेव तत्परमपदतदित्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वक्रिजलयोरिव सांख्ययोगयोः समुच्चयोर्युक्तो न विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संख्येर्वासातः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्चासख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः करणप्राणयोरपि कर्मसुव्यापारेषु अकारणतामेतीत्येकैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विके वसर्वासिस्त तिलमूलमनस्तच्छातौ सर्वसंस्तिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेत त्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षाताः सर्वा कल्पनावाध्यात इत्याह ॥ मनो भवति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधममध्यमाधिकारिकभेगमोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसंप्रहेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ त्रयोप्युपायामनोनाशद्वैरेव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किनु मूर्च्छाकाले विलीनसौ धववद्विद्याया वासनात्मनावस्थानमुक्त्वमणकाले पुनराविर्भावास्सनां चित्तमेवाहुः कारणतश्चि संस्तुते ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मानं विलयं नीत्वानभूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनो मुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणान् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवस्तु संसारः कममाहं कसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो विनिग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्वितदेवाश्चुयथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणतं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रा मतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोष्कमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्गतानां विलयः वासाकारोऽहो क्ताताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरश्चेष्टसाध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदा प्राणा निर्वर्णनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्त्युर्ध्वरावमिदं शरीरकल्पजं तदा वासनाकामकर्मपस्थापितं भाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदेहं भातुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रा मतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्ववतरकल्याणत ररूपतनुते एवमेवायमात्मेदं शरीरं निहत्या विद्यागमयित्वाऽन्यन्ववतरकल्याणत ररूपं कुरुते पित्र्यं वागां धर्वैव देववा प्राजापत्यं वा ब्राह्मण्ये वा भूतानां भित्ति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी स्वर्णकार पेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हि शत्रुभाषावर्तिना तस्याधिः सहापि नूनो न भिद्यति तत्राह ॥ वासनेति ॥ तत्तज्जीवसासनाभाषात्मकानिमात्रादशवासानां सम्पन्ना विरशियार्थोरेव स भिद्यति तेनैरिति
 व्यष्टिस्थितमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्राणोरेव तरे देहवासनासंहिता एवोत्पद्यते यत्र पुनरेह प्राणिदेहवासनासंहिता एव नृपुंसति ॥ देहान्तरे च दीयद्वा देव्यो कातगत बायुभिश्च स
 भ्युपयाति ॥ यथा कुसुममधस्ति तेषु प्रविशिरात इतरे लेन स भ्युपयातीति यस्मिन्पिबनादिह स्वायम्भवातिद्वयः ॥ ३२ ॥ अतएव मरणमाश्रयणमनोनाशद्वितिनप्राणनारोपीत्या
 ह ॥ ननु इति ॥ यथा वायुर्दन्तः अगोर्धो मधो वा स कर्नैरह भ्यमानो धिनराभ्यतिननस्यति ॥ यन्प्राणयोः श्रमनियतस्य स्थितिरैकमुखेनाश्रयमुखेन च रर्याति ॥ नामनस्काद्वितिसा
 धासनासात्मकान्येव विद्धितन्मात्रकाणि वै ॥ तदात्मकैर्मनोवद्भिः प्राणैर्भिद्यति तेनैरे ॥ ३१ ॥ सवासनास्तूपयते प्राणानुवंति देहक
 म् ॥ तद्वा मवायुसंभ्ये पर्यांति दुःस्वायगंधवम् ॥ ३२ ॥ मन सांयुरिवांगोर्धो नशाभ्यतिसवासनम् ॥ नामनस्का सप्तवतिप्राणा सूर्य
 इव त्विष ॥ ३३ ॥ नजहाति मनः प्राणा विनाशानेन कर्हिचित् ॥ दृणांतरेणैव विना दृणां गमिवति तितिरि ॥ ३४ ॥ ज्ञानादवासनीभा वस्व
 नाशप्रानुधान्मन ॥ प्राणास्त्वदं चनादं ततश्चातिर्हि शिष्यते ॥ ३५ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्तोगवासनानाशा
 द्वियागप्राणचेतसो ॥ ३६ ॥ ततो न पश्यति मनः प्रशांतिं देहापुन ॥ स्वनाशेन पदं प्राप्तं वासनैव मनोविदुः ॥ ३७ ॥ चेतो हि वासनानामात्र
 तदभावे परपदम् ॥ तत्त्वसंप्रपतं ज्ञानं ज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ३८ ॥ इत्यस्या संस्मृतेरामपूर्यतः सप्तवत्तते ॥ स्वयविवेकमात्रेण रज्जुसर्प
 भ्रमाकृते ॥ ३९ ॥ एकार्थभ्यसनप्राणरोधश्च तपरिक्षया ॥ एकस्मिन्नेव ससिद्धे ससिद्धातिपरस्परम् ॥ ४० ॥ तालवतस्य संस्पंदे शांति
 शान्तो यथानिल ॥ प्राणानिलपरिस्पंदे शांतिशान्तयामन ॥ ४१ ॥ प्राण शरीरविलये प्रयाति ध्योमवायुताम् ॥ यथा वासित न वेद स
 र्वपश्यति तत्रवा ॥ ४२ ॥ यथा विदेहा पश्यति प्राणा ध्योमनिदेहकम् ॥ समनस्कास्तथा चारसर्वं चानुसर्वतिते ॥ ४३ ॥ शांते वा तपरिस्प
 दं यथा गंध प्रशाम्यति ॥ तथा शांतिमनः स्पंदे शांतिप्राणवायव ॥ ४४ ॥

र्थेन ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अतएव ज्ञानादवासनाक्षयेऽप्यपनाश इत्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३५ ॥ कथाज्ञानेन वासनानाशद्विति चेत्तदेतद्देहतायादित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तद्विज्ञानसंघातसंघर्षाभित्ता आसन्नत्वं मेव संप्रयतेतश्चात्स्थितिप्राणालयोरभेदाद्विज्ञानबालममच्छानमभेदप्राप्त्यनवधमिवाह ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमुपादत्ते ॥
 एकेति ॥ एकोर्धोऽद्वयतभ्यतरभ्यसनमवस्थायाद्यार्त्तनय ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सति शरीरे प्राणकमणे अस्त्यक्तमोयप्रशरीरस्थीवरापच्छेदादिना रास्तमक क्रमस्तयाह ॥ प्राणद्व
 ति ॥ ध्योववायुर्नवासाकारस्य बायुपि कनाश इत्याह ॥ तदभासाकारो ॥ ४२ ॥ यथा यादृशकर्तृज्ञादितवासनान्मयपुनरप्यन्तरे देहकपरयतितात दूनृचयेव आचार
 व्यपहरात्मनुरावति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तिलतैलेसकान्तकुसुमामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीइव अन्योन्यस्यदन्विहरतः सपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत् अर्प्योऽप्यवत् ॥ ४७ ॥ शांतबाधितद्वैतवासनम् ॥ प्राणस्यभावस्यतस्मिन्मनसिलीनत्वादेकीभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्मातृत्वे लयेन तदात्मत्वमेव स्थिरमवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाब्रह्माकारादचित्तस्योदयो रप्यस्तोर्निवृत्तयोर्धः शिष्यतइति शेषस्तच्चिन्मात्रेण धारणायावास्थिरोभवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ कियत्कालमेकतत्त्वभावनाधार्यातिवाह ॥ एकस्मिन्निति ॥ भावतदाकारवृत्तिधाराम् ॥ यावद्भावसावृत्तिधारापि चरमसाक्षात्कारपुष्टासती अभावत्वमायातितावदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ भोष्यक्षयादाहारक्षयात्स्य यदेहद्वविर्लायते ॥ ५२ ॥ धारणाति पचिभिरगैर्मनसोवासाकारक्षये सति धारणादिभिश्चिभिर्ब्रह्मेकानता सपत्यानिर्विकल्पसमाधिपरिपाकेन ब्रह्मभावः सिद्ध्यतीत्याह ॥ यदेकानामिति ॥ ५३ ॥ अश्रुते अभते च ध्यानं

अविनाभावनीनित्यं जंतूनां प्राणचेतसी ॥ कुसुमामोदवन्मिश्रे तलैले इव स्थिते ॥ ४५ ॥ मनसः स्पन्दं प्राणः प्राणस्य स्पन्दं मनः ॥ एतौ विहरतौ नित्यमन्योन्यं रथसारथी ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवच्चैतावेकाभावे विनश्यतः ॥ कुरुतश्च स्वनाशेन कार्यमोक्षस्य मुत्तमम् ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वपनाभ्यासाच्छांतं शास्यत्वं मनः ॥ तद्ध्यानत्वात् स्वभावस्य तेन प्राणोपि शास्यति ॥ ४८ ॥ विचार्य यदन्तात्मतत्त्वं नम्यतां न य ॥ मनस्तत्सह्यं न तदेव भवति स्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवातिरंशे योऽनुपलभोऽपलभयोः ॥ हयोरप्यस्तोस्तत्र शेषे वापि स्थिरो भव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदते तत्त्वे तावद्भावं विभावयत् ॥ भावाभावत्वमायाति स्वभ्यासाद्यावदातम् ॥ ५१ ॥ प्रत्याहारवतांचतः स्वयं भोष्यक्षयादिव ॥ विलीयते सहस्राणः परमेवावशिष्यतः ॥ ५२ ॥ यदेकतानं भवति चेत्तत्तद्भवति क्षणान् ॥ शांतं शेषविशेषौघंचिराभ्यास स्वभावतः ॥ ५३ ॥ अविवेयं तु नास्तीति बुद्ध्यायुक्तिर्युतं धिया ॥ ज्ञानादेव परावासिस्तदभ्यासस्ततः परम् ॥ ५४ ॥ चित्ते शांतं शास्यतीत्यं संसारमृगदण्डिका ॥ जरामुपगतमेधोमिहिकान्मयी यथा ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुते नैव तत्क्षयम् ॥ तद्वै परामर्शे चित्तात्माना भावो हि परंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहुर्त्तमेव निर्वाणं यद्विचिंत्यतः परे पदे ॥ तत्तत्परिणतं विद्धि तत्रैवास्मादमागतम् ॥ ५७ ॥

धारणाद्यभ्यासायोगच्छ्रवणमननाभ्याद्वैतजातमविद्यैव सा च नास्तेव तत्त्वज्ञानादेव परावाप्तिरिति प्रमाणप्रमेयास भावनादोषनिरासपर्यंतं वृत्त्याततः परं ध्यानधारणादिना ज्ञानाभ्यासः कार्यइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ मेधे जरामपक्षयशरदिउपगते सति तोहेनोरागतान्मयो ॥ तत आगतइत्यर्थे हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यामित्यनुवर्त्तमाने मयदूचेति मयदू ॥ ५५ ॥ ब्रह्माकारपरिणतेन चित्तैव तस्य चित्तस्य क्षयश्च कुरु तस्य चित्तक्षयस्य रूपमुचिता विद्यानमालैव न शून्यता हि यस्मान्नदभावः परपदपरमपुरुषार्थान् भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्यर्थेऽवकारः ॥ निर्वाणविश्रातम् ॥ तत्तर्हि तद्ब्रह्मैव परिणतं विद्धि नत्वप्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तं त्वरूपमस्तीति तत्रैव निरतिशयस्य प्रकाशानदास्यादमागतं सन्नव्युत्थानमिच्छतीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तिरिव धर्मोन्तरे ॥ ज्ञानात्तरसोऽयेन सकदास्वादिनो भवेत् ॥ विहाय सर्वकार्याणि मनस्तत्रैव धावतीति ॥ ५७ ॥

रमेवपस्तुतयो सांख्ययोगोरकलविस्माह ॥ यदिति ॥ ५८ ॥ सत्त्वराग्यार्थस्ययोगेमाह ॥ येनइति ॥ अंतरमन्त्राभाविचिच्छेदम् ॥ ५९ ॥ तद्वर्तनोन्मुखजनविरलापरेत्याह ॥
 निश्चरिति ॥ अक्षरराश्रयभावनान्धुभ्योपम इदंसातुपरभ्योति ॥ ६० ॥ उक्तमेवार्थमनुषरन्पुनरुहति ॥ विगलितेति ॥ हेतुभागतत्तविधिविधोपायाभ्यासैर्विगलितान्धा
 यनोआपत्तममुगुललक्षणातिभोतिर्तद्विज्वरंनपयानियस्यथाविधिस्यपथाविधासयाद्विगलद्व्याधितकव्यपदवत्पतिभासभाप्रदिष्टमनइहअधमन्त्यप्रस्थायासत्वमिति
 भ्यते ॥ तद्वशासनार्थमराकिराइतपुनरागद्वेप्राभिमानदिकलाभिर्बलिनससराएतदति ॥ यथास्यार्थमणिमगत्कनकनामुपागतताभुन कलककलनामलिनताभपदने
 तद्विलिख्य ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीशशिष्ठमंतात्स्यमंकारोनि० पू एकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आध्यात्मनवस्थानेविद्याभ्यपरिशुद्धये ॥ वे
 यदिसांख्येनविश्रांतचेतोयोगेनवापिते ॥ क्षणतत्सत्त्वांयातंनभूयइहजायते ॥ ५८ ॥ चेतोविगलिताविपंसत्वशब्देनकथ्यते ॥ तन्ध
 ससारधीजतत्तददात्यतरपुन ॥ ५९ ॥ कश्चिद्विगलिताविद्य सत्वस्यभ्रांतवासन ॥ परशून्योपमसपोज्योति पश्यतिशान्भ्यति ॥ ६० ॥
 विगलितात्सपदविगलमन सुभगमत्वमितीहइकथ्यते ॥ नपुनरेतिकलामलिनपदकनकतामिवताधमुपागतम् ॥ ६१ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० तं० नो० ति० पू० प्राणमन संयोगविचारणानामेकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ जीवो
 जीवोभावत्याशुयातिविसमचित्ताम् ॥ विचारदित्यविधातोमोक्षइत्यभिधीयते ॥ १ ॥ मृगव्याजलमिवमनोहतादिहस्यते ॥ अस
 देवमनागेवतद्विचारावलीयते ॥ २ ॥ संस्तुतिस्वप्नविश्रांतौवेतालोदाढतानिमान् ॥ प्रश्नानाकर्णयंशुभान्प्रसंगात्स्मृतिमागतान् ॥ ३ ॥
 अस्तिविध्यमहादध्यावेतालोविपुलाकति ॥ सर्किषिमंडलगर्वाजगामजिषांसया ॥ ४ ॥ संवेतालोवसत्पूर्वकर्त्तुमश्रित्सज्जनास्य
 दे ॥ महुषत्वपुहरेणानित्यवमतवासुखी ॥ ५ ॥ निर्निमित्तनिरागस्कपुरोप्यभ्यागतनस ॥ क्षुधितोपिनरइतिसतोहिन्यायदर्शका ॥ ६ ॥
 सकालेनानवीगोहोजगामनगरांतरम् ॥ त्याययुक्त्याजनभाक्तुंशुधासमभिवोदित ॥ ७ ॥ तत्रप्रापसमूपादराधिचर्याविनिर्गतम् ॥ त
 नाहधनपारेणशब्देनोभनिशाचर ॥ ८ ॥

अत्रासमाहकथाशक्तिर्येनपुमा ॥ १ ॥ चित्तेरतिशाम्नाधीयससारमृगवृष्मिकेसुकविसरातीचविचारएवज्ञानादयपरीतउपायइत्याह ॥ अविदति ॥ इतिअनेनोपायेन
 पयोपक्रार्थकारणाविषयोर्तोनाराश्रमाक्षइत्यभिधीयत ॥ १ ॥ उक्तार्थासमावनहेतुमपचेदाद्वयमधारयति ॥ मृगयुष्मेति ॥ २ ॥ असेवमनागेवेत्युक्तायस्यस
 यनायास्यापिकामभगतएयति ॥ सत्यमीति ॥ ३ ॥ गवाहयोर्यप्यन्नअनेष्वनदत्ताह ॥ ४ ॥ सक्षिप्योक्तविलारयिनुभरदितआरभ्याह ॥ सदति ॥ सज्जनस्तराश्रआस
 रयोरिकारात्यककर्तृवराअकतेनमहुषभ्यामनवत्पुहरेणनित्यमगतयानिर्क्षेपसयाधिसुखी ॥ ५ ॥ ६ ॥ कालेनप्रमथ्यकमालाभकालेन ॥ अटधीगेइयस्य ॥ ७ ॥
 नमश्चर्यानिश्चिनगरेषुटजनपरिज्ञानापचोरातरेषथायस्यसचाराकादयैविनिर्गतम् ॥ ८ ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ निर्व्याप्यव्याघातेतकमेणासिचेत् ॥ १० ॥ सकला आशास्यतइत्याशाअभिधिनाथी ॥ किलेतिवर्मशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अत्रश्वेदपराधसहस्रसुलभंसुत्रश्वे
नापराध्यत्वेव सचसत्यप्यपराधसहस्रेपालनीयइतिपरीक्षणाग्रप्रपरिपूर्णमेवप्रार्थयते ॥ ममैतामिति ॥ सप्तवार्थामिवाधितार्थाम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्रच्छलेनपरवधप्र
वृत्तिः स्वस्यनासीतिदर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषाप्रश्नानामापातार्थः स्पष्टः ॥ तात्पर्यतस्तत्तरसर्गोस्फुटीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरोत्तरस्वमेपूर्वपूर्वसत्यतांत्यजन्निपितत्प्रकाशक
स्वच्छसत्यात्मस्वरूपनत्यजति ॥ १४ ॥ यथारभायाः कदल्याः स्तम्भः अतस्तस्यातदतश्चप्रभवाच्चलकलमात्रम् ॥ दृष्टान्तस्तदशवलकलान्तरदाढ्यातिकेसएवेतिविशेषइतिभा
वः ॥ १५ ॥ भूतौघपदेनतदाधारभुवनानिलक्ष्यत ॥ अतिमहत्वेनप्रसिद्धायेब्रह्मांडाकाशादयोपियस्याणोरेषक्षयापरमाअणव अत्यतक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्थैवस
वेतालउवाच ॥ राजन्लब्धोसिभीमेनवेतालेनमयाधुना ॥ इगच्छसिविनिष्टोसिभवभोजनमद्यमे ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेरात्रिच
रतिन्याय्यमांचेदसिबलादिह ॥ तत्तेसहस्रधामूर्धास्फुटिष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ वेतालउवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याध्यन्यायोयंहि
मयोच्यते ॥ राजासिसकलाशाश्वपूर्णायास्त्वयार्थिनाम् ॥ १९ ॥ ममैतामर्थिताराजन्मंभवार्थीप्रपूरय ॥ प्रशानिमान्मयोक्तांस्त्वंस
म्यगाख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥ कस्यसूयस्यरश्मीनांब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवः ॥ २१ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरं
गच्छच्छतशोयसहस्रशः ॥ त्यजन्नत्यजतिस्वच्छकः स्वरूपंप्रभास्वरम् ॥ २२ ॥ रंभास्तंभोयथापन्नमात्रमेवंपुनः पुनः ॥ अंतरंतस्तथां
तश्चतथाकोणुः सएवहि ॥ २३ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतौघसूर्यमंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वंकस्याणोः परमाणवः ॥ २४ ॥ कस्यानव
यवस्यैवपरमाणुमहागिरेः ॥ शिलांतर्निविडैकांतरूपमज्जाजगच्चयी ॥ २५ ॥ इतिकथयसिचेन्नमेदुरात्मंस्तदिहनिगीर्धर्भवंतमात्मघा
तिन् ॥ फलमिवतवमंडलप्रसेहंप्रसभमुपेत्यजगद्यथाकृतांतः ॥ २६ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषू० वेताल
प्रश्नानामसतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तवतिवेतालेवकुंप्रशान्विहस्यसः ॥ उवाचवचनंराजा
दंतंशुवचलांबरः ॥ २९ ॥

तोमहतोगिरेः ॥ निविडघनतरयत्सत्तैकातरूपंतदेवमज्जासारोयस्या ॥ २७ ॥ इतिषट्प्रश्नान्मेकथयसिचेद्दृष्टोदेहादिरेवआत्मायस्यतथाविध अतएवापरिच्छिन्नमात्मान
परिच्छेदेनघातितवानसीत्यात्मघातिन् तत्तस्मादकथनापराधादेवभवतफलमिवनिगीर्धप्रसप्तबलात्तवमहलमहलस्थजनात्प्रसेयम् ॥ यसेहमितिपाठेविकरणपदव्यत्ययश्रुता
दसः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० समतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ आद्यप्रश्नसमाधानविस्तरेणात्रवर्णयते ॥ अनतकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानांनसरेणुत्वमित्यल्पदृष्ट्यात्वयोक्तवक्ष्यमाणकल्पनयाकोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपितत्रनसरेणुत्वसंज्ञादित्याशायेनविहस्यदत्तानामशुभिः प्रभाभिर्ध
वलाभ्यवराणिबलाण्याकाराचयस्यतथाविधः सन् ॥ २९ ॥

तपारीकस्यसुप्ररर्मानं ब्रह्माह। ब्रह्मेणवदन्तिप्रथमप्रभस्योस। एकमुक्तिमस्तमत्वाभिमानेनैतलस्यनिरत्कुर्धकश्चित्कल्पनाद्युभयन्तारराजदशायति ॥ अतोदत्त्यादिना ॥ इदं

राजोवाच ॥ आस्तेकदाचिच्चंदहिवक्षादमजरफलम् ॥ उत्तरोत्तरदर्शगुणभूतत्वम्परिवेष्टितम् ॥ २ ॥ तादृशानांसहस्राणिफलानिय
त्रसतिहि ॥ अत्युच्चंकादृशाखाविपुलाचलपट्टवा ॥ ३ ॥ तादृशानांसहस्राणिशाखानांयत्रसत्य ॥ तादृशोकिमहावृक्षोदुर्लभ्योवि
पुलाकृति ॥ ४ ॥ तादृशानांसहस्राणियत्रसतिमहीरुहम् ॥ तादृशवनमत्पुष्पैरनततकृत्स्नकम् ॥ ५ ॥ तादृशानांसहस्राणिवनानांयत्र
संत्य ॥ तादृगकिदृहृद्गमत्पुष्पैर्मरिताकृति ॥ ६ ॥ तादृशानांसहस्राणिशृगाणांयत्रसत्य ॥ तादृशोस्यतिविस्तीर्णोदेशोविपुलको
टर ॥ ७ ॥ तादृशानांसहस्राणिदेशानांयत्रसत्य ॥ तादृगकिदृहृद्वर्षमहाऋद्धनदीयुतम् ॥ ८ ॥ तादृशानांसहस्राणिद्वीपानांयत्रसत्य ॥
तादृगकिमर्धोपाठविचित्ररचनान्वितम् ॥ ९ ॥ तादृशानांसहस्राणिपृथ्वीनांयत्रसत्य ॥ तादृगकिमहास्फरंमहाभुवनदंभरम् ॥ १० ॥
तादृशानांसहस्राणिजगतांयत्रसत्य ॥ तादृगकिमहर्षादचद्वमंभरपीठवत् ॥ ११ ॥ तादृशानांसहस्राणियन्त्राढानिकरंदका ॥ तादृशो
क्तिगतस्मदोविपुलाब्धिभ्रसागर ॥ १२ ॥ तादृक्सागरलक्षाणितरणोयत्रपेठव ॥ तादृश स्वविलासालानिमलोक्तिमहाणवं ॥ १३ ॥
तादृगब्धिसदृसाणियस्योदरजलान्ध ॥ तादृशोक्तिपुमान्काश्चिदत्युच्चैर्मरिताकृति ॥ १४ ॥ तादृशानांमृणालक्षैर्यस्यमालोरसिस्थिताम
प्रधानसवसतानांतादृशोक्तिपरंपुमान् ॥ १५ ॥ तादृशानांसहस्राणिपुरुषाणांमहात्मनाम् ॥ सुरतिमद्वलेयस्यस्वननूतदंजालवत् ॥ १६ ॥

एकशयास्त्रविषदुरशकम्पनाभिर्निराधत्ति ॥ मादशानामिस्त्रादिना ॥ ब्रह्मानिपक्षुबनीवभुवनानियस्याम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्वापदेनाघतक्षप्रधानो गिरिरेवोभ्यते ॥ विषु
 षतमस्त्यास्त्रघतर्भातिरादत्ति ॥ ६ ॥ ७ ॥ मद्वाक्मनदीवद्याश्रुगानाविर्भूतमपवृणायणादिविषुषेष्टाभिपुतम् ॥ विषिषाभिर्नार्भास्त्रिभ्रमार्भिरभ्यतम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ पुष्पादिषु ॥ १४ ॥ परपुष्पाक्षर ॥ १५ ॥ तनूद्वाभ्रशालोमानितज्वाक्षरम् ॥ तथाप्युपति ॥ तयासत पुरुषात्केशलोमानितयाक्षरास्त्रमपदीङ्
 विभ्यन्ति ॥ १६ ॥

प्रत्यदृष्टेरथासुपरारदृष्टिभूयाएतास्त्रादिब्रह्मांडांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ताएताः सर्वप्राणिप्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्यदीप्तयोरश्मयः ॥ १७ ॥ मयाचिदात्मादिति एव
 प्रभाव सूर्यइतित्वस्यश्रोत्रत्वेनोत्तरतत्सर्वजगदसौतपतिप्रकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभोगाब्रह्माढाः ॥ १९ ॥ भातिस्फूर्तिलभते ॥ भवतिसत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णितशबलब्रह्मलक्षणस्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्यपारमार्थिकतत्त्वभूतेमुख्याधिकारिषुविज्ञानशास्त्रजन्यारवढाकारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेणकचित्तात्मनिस्वात्मतयाप्रथमाने
 अनधिकारिजनुमात्रेनअविकासभाजिअस्फुटदृढप्रत्यगात्मनिअग्निविस्फुलिगवच्चिज्जन्मनेर्जीवजगतोर्भवनस्यपृथक्सत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसम्भ्रमतानाचावलेखाः
 उल्लेखाः सति ॥ परमार्थदृशानुमनागोपनसति अतस्तत्शान्तप्रश्नाद्वरमास्तेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवागसिद्धमन्तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥
 दृढावसिष्टप्रश्नानपचानामुत्तरकमात् ॥ वेतालायाप्रमत्तायराज्ञापम्यगदीर्यते ॥ १ ॥ एवप्रथमप्रश्नमायायकस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवदितिद्वितीयप्रश्नराजासमाध
 तादृशोस्तिमहादित्यः शतमन्यासुदृष्टिषु ॥ याएताः कलनाः सर्वास्ताएतास्तस्यदीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्यदीप्तीनां ब्रह्मांडास्त्रसरेणवः ॥
 मयाचिदसूर्यइत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैवपरमोभास्करोभावितशायः ॥ इमेवभुवनाभोगास्तस्यैवत्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्यभासाभांतिभवंतिच ॥ इमाजगदहर्लक्ष्म्यः कचिह्रक्ष्म्योरवेरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनिजंतुजातेत्रैलो
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवनसंभ्रमतावलेखाः संतीहरेनहिमनागपिशान्तमास्व ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू० वेतालप्रथमप्रश्नोत्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानभः सत्तास्पंदसत्ताचचिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताचसर्वमित्यादिपावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायोरजःस्फुरतिचंचलम् ॥ कुसुमां
 गइवामोदस्तदद्रूपकंस्वतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्रगगनपदेनप्रसिद्धगगनस्थैवप्रहणविवक्षितमुतमहत्सद्विशेषितत्वाद्गोण्यामहाकालरूपश्चित्सर्वलितमायाकाशउतस्पंदशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उतततोनिष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणोर्जीवाकाशः अन्योवास्तुसर्वेष्वपिकल्पेपुनस्तत्सत्ताएवसूक्ष्मतमत्वात्तेपारेणवस्त्वयोक्तादित्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः क्रियाश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मातत्सत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्तानिष्कटश्चिदाभासलसत्ताचेत्यादिसर्वसूक्ष्मत्वात्पावननिर्दोषरजः परमात्ममहावायौकल्पितानेकविकारचंचलस्फुरतीतिपरेणा
 न्वयः ॥ १ ॥ ननुपरमात्मनएवसर्वानुगतसत्तारूपत्वात्तत्रकालादिसत्तास्फुरतीत्याधाराधेयभावेनव्यपदेशः कथनमाह ॥ कुसुमांगदिति ॥ यथाकुसुममेवस्वगोआमोदाख्यंभे
 दस्तएवपरिकल्प्यकुसुमंआमोदरूपकमिवतदाधेयतयास्थिततद्वत्परमार्थसत्तैवकालादिसत्ताभेदात्मातानिपरिकल्प्यस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

समस्तस्य मंतं पृच्छन्ति सारिदृती यदभस्योत्तरमाह ॥ जगदाख्येदंति ॥ सान्तरांतं तत्सर्वमेव प्रमथनं प्रतीकम् ॥ अतएव तत्प्राप्तं प्रमादप्रशान्तत्वं ब्रूहणम् ॥ ३ ॥ र
भास्तभापयपप्रमथमिति धनुर्ध्रयप्रसमायसे ॥ रभास्तभदिति ॥ अत्र अतः प्रमादप्रतीकराणेषु परिणामरीतिः च अतः सोपुस्तमोप्यतर
नरस्य ॥ ४ ॥ विषयसंगदृष्ट्यादिति प्रतीतेष्वतः तद्वत्सत्त्वादिशब्दगोचराननुषसुतं सर्वधर्मस्य स्यादित्याह ॥ भ्रमेति ॥ ५ ॥ अतएव पटसत्तागुसत्तायापयवस्य तितनु
सत्ताकावाससत्तायासत्ताकरलसत्तायासागुत्समप्रतायासावीजस्य जलाद्विषसायागिमित्यादिकं मेणयायासत्ताविभागेन सासातसदनुमथनिर्मितानाकाराविद्याय रभास्तं
वदसत्तनुमथदवाधिष्मामपयपमन्यतीत्यसत्तद्वदजगदकारणतद्विलम्बितमित्यर्थः ॥ ६ ॥ तन्माणुपदवर्त्तनमिति सत्माह ॥ एष सोऽस्म्यपिनपूजताहानि
रिभिः प्रजापरायानि हृत्स्मा अतिपरां चिन्त्यन्त्यासत्तामापयायानि प्रमादकारागर्भापत्यादिपचममभाषितोत्तरं सत्तद्वत्प्रायेनाह ॥ अनन्त्यादिति ॥ मेधादिपदनप्रभो
जगदास्त्यमदास्त्यसत्तासत्तात्तरव्रजन् ॥ रूपस्य जतिनो र्शातं वक्षशातत्वं ब्रूहणम् ॥ ३ ॥ रभास्तं भो यथापयपनमात्रमेवातरांतरम् ॥ अ
तरंतस्य दद्विचित्र्यस्य विवरयपि ॥ ४ ॥ सद्ब्रह्मात्मादिभिः शब्दयुक्तताभिर्विगीयते ॥ शून्यमव्यपदेशतन्तर्किंचिच्चिकिंचन ॥ ५ ॥ याया
विताप्यतमत्तामासानुभवनिर्मितान् ॥ रभास्तभवेत्तावच्छिन्नात्रममलतन् ॥ ६ ॥ मृक्षत्वादप्यलभ्यत्वात्परमात्मापराणुक ॥
अनन्त्यादसंविदप्रामांमवादिभुलतान् ॥ ७ ॥ अणोरप्यत्यन्तं तत्स्य पुंसां स्य जगदापि ॥ परमाणुवदभासातिप्रतीतत्वादरूपवत् ॥ ८ ॥
पराणुरप्यलभ्यत्वात्पूरकत्वान्महागिरि ॥ सवावयवकरोपिनिरस्तावयवपुमान् ॥ ९ ॥ अस्त्यैव हि सिमाना तस्य मज्जामात्रजगद्वयी ॥
विज्ञानमानमव्यदिमाधोविद्विजगद्वयम् ॥ १० ॥ विज्ञानमात्रकलनाकलितजगति शान्तस्वभावसुकुमारमनतरूपम् ॥ वेतालबाल
रूपदत्तदत्तयनायमवस्य समनुभावयशांतमास् ॥ ११ ॥ इ० वा० वा० द० मात्सापायपुनिर्वाणप्रकरणपू० वेतालप्रश्नमेदोनाम
द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥

॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

तत्रावगात्पचम्यक्रमणपुस्तनर्पाभुलनाभापरात्मा ॥ ७ ॥ जगदाद्विज्ञादादिपचकमतीतत्वात्पुनरतत्तदाकारदन्तिपरे चिन्त्यविवेकणपरिच्छेद्यत्वादरूपवन्नि स्वरूप
न्यामप्रमादार्दिवत् ॥ तदपि सप्तममनादीच्छिद्रुभासमानपरमाणववर्धेति ॥ ८ ॥ कस्यानवयवस्यैव परमाणुमृदानिरतिप्रवृत्तप्रश्रयभाषसे ॥ परेणुरिति ॥ अलभ्यत्वाच्च
धुगारिकरणरपासत्वात् ॥ एवंपरेण पूरकत्वात्सर्वमोभ्यामममहागिरि ॥ अभ्यारोपटारावर्धमृत्सामूर्तेश्वरनवयवरूपस्य तया ॥ मेति न स्य पवादेन निरस्तावयव ॥ ९ ॥ तन्मथिरा
तर्तानिर्विद्वेकारूपमज्जामप्रमथयपकटयति ॥ अस्त्येति ॥ ह्येसाज्जगद्वयप्राधापुयवीश्वरतवेसमाहितेन स्याद्विभूतिपुद्गावाकाशरूपविज्ञानमात्रस्य मभ्यन्तं तं रमज्जाव
यतिद्विर्भाषद्वैत्यम् ॥ १० ॥ सवयवमाननिरासेन श्रीव्यायोगालयरीभाषन्निबोक्तार्थसंक्षेपेणोपब्रूहति ॥ विज्ञानेति ॥ इवेतालबालकजगति विज्ञानमात्रस्य कलनानरी
त्वं कोशालनाकलितपकटनत्वात्सिद्धान्तरूपप्रभारदर्शनाल्लघातर्तदत्तयनीयमनास्कर्तनयमेव अभो मनुन्यात्वमेव स्वभावमात्मानमनुभाषयत्वा नुभाषमारोहयशांतदर्वमा
स्यत्यम् ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीपाराशिवम० नास्यपदकारोनि० पू० द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥

॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

उपदिश्यान्नवेतालप्रश्रुतिर्णयमं स्थितिम् ॥ भगीरथस्य हत्तांतलत्रान्योप्यववर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्र तस्मिन् राजनिविचारोचितपाधिया अनुमितया भावितास्तया तत्र द्वातयानि मि
त्तेन ॥ वेतालप्रक्षेवासर्वयो ज्यम् ॥ १ ॥ अविचलध्यानीसमाधिस्य इति यावत् ॥ २ ॥ एव क्रमेण राजवर्णित क्रमेण ॥ ३ ॥ बालभ्रातिकल्पित वेतालकस्य काय इव विलीय
ते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वत उपसह्यस्वोभाषः परमात्मा तदापतित तत्पतिष्ठित कुर्वन् ॥ ५ ॥ हे मुने मनशील राम एकस्मिन् वस्तुनि शमः सर्वदृष्टि लयस्तेन शांतात्मो परत चित्तः अत एव
सर्वत्र समं प्रलपयतीति समदर्शनः ॥ ६ ॥ असमृद्धांत पूर्वान्वयि ॥ नन्वेव स्थितस्य मेकथे दृष्टयात्रा सिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ दुःसाध्यमन्येपाकटसाध्यमपि कार्यस्य नायासे

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति राजमुखाच्छ्रुत्वा वेतालः शांतिमाययौ ॥ भावितास्तया तत्र विचारोचितयाधिया ॥ १ ॥ उपशांतमना भू
त्वा मत्वैकांतमनिंदितम् ॥ बभूवा विचलध्यानी विस्मृत्य विषमां दुधाम् ॥ २ ॥ एतद्राममयोक्तं वेतालप्रभजालकम् ॥ एवं क्रमेण चि
दणीतेनेदं संस्थितं जगत् ॥ ३ ॥ चिदणोः कोशगविश्वं विचारेण विलीयते ॥ कायावेतालकस्येव शिष्यते यत्पदं तु तत् ॥ ४ ॥ संहृत्य सर्वत
श्चित्तं स्मितेनांतरात्मना ॥ स्वभावापतितं कुर्वन्निरिच्छंति पृशांतधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदं कृत्वा मनसैव मनोमुने ॥ तिष्ठैकशमशां
तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो यथा ज्ञानात्नुवर्तिनः ॥ राज्ञो भगीरथस्येव दुःसाध्यमपि सिद्ध्यति ॥ ७ ॥ संपूर्णशांतम
नसः परितः सत्तेर्नित्यं समे सुखमयात्मनि तिष्ठते ॥ सिद्ध्यंति दुर्लभतरा अपि वांछिता र्था गंगावतार इव सागरस्वातवस्तु ॥ ८ ॥ इ
वांवा० दे० मो० नि० पू० वेतालाख्यानं नाम त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यथा चित्तचमल
त्पाराज्ञो गंगावतारणम् ॥ भगीरथस्य संपन्नं तन्मे कथय भो प्रभो ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ आसीद्भगीरथो नाम राजा परमधार्मि
कः ॥ भुवः समुद्रयुक्तायामंडलौ तिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरं प्राप्ताय याभिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदना दस्माच्चिंतामणोरिव ॥ ३ ॥

नैव सिध्यति ॥ ७ ॥ यथा सागराशुमद्विलीपादिदुर्लभतरा पिसाराणां सागरपुत्राणां तत्त्वतात्समुद्रस्य च वस्तुसंजीवनमणिप्रायोगंगवतारः शांतिवृत्तिसमदर्शित्वा दिगुणसंपन्नस्य भ
गीरथस्यानायासेन सिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतात्स्यप्रकाशे नि० पू० त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्चित्ताचाथ विचा
रजा ॥ चितलेन च सवादो जिहसातोत्र वर्ण्यते ॥ १ ॥ चित्तस्य पूर्णता दिलक्षणया चमलत्वा ॥ १ ॥ समुद्रयुक्ताया भुवो राजा स्वीयकोसलमदत्त्वास्तु तिलकोपमः ॥ २ ॥
तस्य दानशौहृदवर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ अर्थिनोयाचका अस्माद्भगीरथायाज्ञासंकल्पानंतरमेव सर्वापगमनवाक्यप्रयोगादिश्रमविनैव यथाभिलषितमर्थं प्राप्ताः प्राप्ताव
तः ॥ गत्यर्थी कर्मकेति कर्त्तारिक्तः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेन दानोत्साहान्मुखे प्रसादातिशय एव तत्त्वस्य धनव्ययदुःखान्मलानिरिति यो ल्यते ॥ ३ ॥

अथाप्युदानधारयति ॥ साधूनामिति ॥ एवमप्यशीत्यकथनमासितत्वाद् ॥ सृणुमाधविति ॥ कश्चित् आश्वमेधस्य धर्मं प्राप्तसृणुमाधममुपादत्ते ॥ यौनरुतस्यासृणो
 पादानादसिद्धमश्विनामजिघेनेकामधुनूलंस्थत ॥ ४ ॥ यथावज्ज्वेधनमणि अध-अधोभागोअयसायन्यनेषध्मेतदत्ययोपममज्जसारदहनरषज्जांतरपरिषमत्यास्वकांसा
 उज्ज्वलीप्रकारामानाधममकनेमिपयसिष्कर्मणितायथाभाषितयाभिस्वास्वभोततगुणयोम्यकरोतितयायोभगीरयोबलससरमपिसर्धुर्जनतस्त्रिटितवतेशास्कदनेनस्तमता
 पनोज्ज्वलतिरयनेम्यकिनानिषमबलानियसिष्कर्मणितायथाभाषितयाराज्ञाभोतानियसअध-पादेरोनिगढाधयोभिर्धुप्यतेदत्ययोपमकुत्साकाभिनमभिस्त्वेषगुणपूर्णषका
 रेत्यर्थः ॥ वज्रमारयतीतिपाठोविकल्पकेषामप्येवमास्तथाय ॥ ५ ॥ दिशनिशप्रजापालनयसर्धत-परिषमणस्तवयथातोपितृणामधर्मवदतिहेतुनभोगेर्धधकारैरन्यद्वारिन्धम
 साधूनां योध्यवस्यार्थधनान्मविरतददौ ॥ तृणमात्रमुपादत्तेकश्चिद्वितामणिर्यथा ॥ ४ ॥ वज्रसारमिवभोतमुज्ज्वलनोभियोभिन्नत् ॥
 अधोमणिरयोयजंसर्वदुर्जनवधितम् ॥ ५ ॥ अधुमवद्विदेहश्री आतोपिदेन्यमप्यलम् ॥ तमोहरवृणानैशयुमणिर्वेधननामिव ॥ ६ ॥
 किरन्नाक्षिकणासारमभित स्वप्रतापजम् ॥ मय्याहस्यर्कातामिरिवज्वलतिरिषु ॥ ७ ॥ खडुशीतलसस्मशायस्समाह्लादधन्मन ॥
 सुक्षानां द्रवतिस्त्रिधस्यंदोरिदुमणियथा ॥ ८ ॥ जगद्यज्ञोपवीतस्यस्वर्गपातालवाहित ॥ गगावाहस्यचेनास्यावतीय-पूरितोगुण
 ॥ ९ ॥ अगस्त्यशोषितोभोधिर्गंगापूरेणपूरित ॥ येनदुर्भूरभूतोपिमहासायार्थेनानिव ॥ १० ॥ गंगासांपानपद्धत्यायेनपातालवासि
 न ॥ योजितावक्षणे लोकेर्पाधवात्कोकधुना ॥ ११ ॥ बक्ष्माणशकरजङ्घनपमाराधयश्चय ॥ भूयोभूयोययौस्वेदमशून्याप्यवसायि
 न ॥ १२ ॥ यौवनेवसमानस्तस्यभूमिपतेरपि ॥ प्रविचारयतो लोकेयान्नापचाकुलामिनाम् ॥ १३ ॥ सुविरागवचनत्कारविचारकणि
 क्तादभूत् ॥ वयस्यपिचतादृषयेतवाहृष्टीमराविव ॥ १४ ॥

प्यहरत् ॥ यथायुमणिर्वेधननतैरातमोम्यवद्वारैरन्यधरतिमद्वत् ॥ दिशेयवेदप्रपथयोज्ये ॥ ६ ॥ स्वस्त्यपलाप पराक्रम-अतिसमताश्च तस्याज्जातमप्रिकणानामासारथा
 रकिरश्वयोरेषुमप्याह्मकालेवद्भूतं स्वयकोतशिलाप्रतिषज्जलति ॥ अग्निपक्षेभरा-अथावयवास्वतीतिअरिणस्तृणादयस्तेषु ॥ ७ ॥ सुक्ष्मावक्षतचविक्षस्तेपासस्त्रिधो ॥
 ददुमणिभ्यद्वकोत् ॥ ८ ॥ येनगंगावाहस्तृणगणमबहलक्ष्णस्तृणजपक्षोपवीतस्यदुर्भोयोगुणस्तु-अस्यायुधिष्यगंगाभनारणेनपूरित ॥ ९ ॥ सर्वविमतवन्तिनामार्थिनमहाम्
 सार्ध-सपोपनेनेव ॥ १० ॥ भूतद्वोहिलाह्लादवनिर्दधत्साक्षपतालवासिन अधोगतंयानावाधवा-सगरपुष्यायेनगगालक्ष्णयथासोपानपद्धत्यावक्षणे लोकेयोअनाआरोपि
 त ॥ ११ ॥ अप्याप्यवसापिन अभिक्षिन्मद्वनिभ्यपातस्त्ववसःशकारात् ॥ १२ ॥ अथिराभ्यासोवेदित्यन्ये ॥ १३ ॥ यौवनेविचारैराप्योदयोऽतिदुर्लभमिति
 नायमराधिवेति ॥ १४ ॥

इति वक्ष्यमाणप्रकरणेन जगद्यात्रा चित्रयामास ॥ चित्राप्रकारमेवाह ॥ नित्यप्रित्यादिना ॥ १५ ॥ न्यामारात्रि ॥ बहुभोक्तविरसं च फलवस्यतत्तया विधमेव सर्वेषां
 कुर्वता कर्मलक्ष्येनेन तत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्तया प्रित्याधनलूनकर्मविपुचिकेचाशुद्धि इत्यफलमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथ उक्तचित्राननरससूत्रः सका
 शादेकान्तमत्यन्तभीत सन् ॥ १९ ॥ भ्रमताज्जीवानरागद्वेषादिससारवृत्तिपुनरफलभूतस्वेनासुख्यगनरकमानुष्याधारण्यार्तोपुच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयश्रवणमन
 नायुपायैश्चिराभ्यस्तयसाभ्यविक्षेपैवैषमभ्यस्य समाधिस्तदात्मना अनादिसिद्धन्त्रलाकारणच उत्येनाविभूतनक्षेपस्य प्रत्यक्तत्त्वस्यावयोधेन सर्वदुःखानि शोषते इति परेणान्वय
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उदयचरैति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टो भगारयो विवेकेन स्वयमेवात्मनस्त्वमतः पर्यालोप्यापानता निश्चित्यतत्र विषेपवाहुल्याच्चित्तस्थप्रतिष्ठा मलभासान्त्यागता
 एकांतचित्तयामासमर्होपतिरसाविति ॥ जगद्यात्रा मिमांसित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनं पुनः श्यामादानादानशतं पुनः ॥
 तदेव भुक्तविरसं लक्ष्यते कर्म कुर्वताम् ॥ १६ ॥ येन प्राप्तं न लोकोस्मिन्नद्राप्यमवशिष्यते ॥ तत्कृतं बुद्धतमन्यशेषं कर्माविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनः पुनः पयुषितं कर्म कुर्वन्नलज्जते ॥ मूढबुद्धिरबुद्धिस्तु कुरुयात्किल बालवत् ॥ १८ ॥ अर्थकदादिप्रमनाः कदाचिच्चित्तलंगुरुम् ॥ एकां
 तं संस्तुतं भीतिः समपृच्छद्भगारयः ॥ १९ ॥ भगारय उवाच ॥ अंतःशून्यानुमृच्चिरं भ्रमत्संसारवृत्तिषु ॥ अरण्यार्तोपुचताशुभ्रं
 खिन्नावयं विभो ॥ २० ॥ जरामरणमाहादिरूपाणां भवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानां कथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ चित्तल उवाच ॥
 चिरसाभ्यात्मनोरथेन निर्विभागाविलासिना ॥ राजन ज्ञेयावबोधेन पूर्णेन भरितात्मना ॥ २२ ॥ त्वोचं न सर्वदुःखानि बुद्ध्यति प्रययोभि
 तः ॥ संशयाः समतायां तिसर्वकर्माणि चानय ॥ २३ ॥ ज्ञेयं विदुरथात्मानं संशुद्धं जनिरुपिणम् ॥ सच्चमवंगतं नित्यं नास्तमेति न चोद
 यम् ॥ २४ ॥ भगारय उवाच ॥ चिन्मात्रं निर्गुणं शांतमस्ति न मलमच्युतम् ॥ इहादिनेन रत्किंचिदिति वं विमुनोभ्यः ॥ २५ ॥ किं
 तत्र प्रतिपत्तिर्मेरुदृतामेति नेतरा ॥ एतावन्मात्रं संवित्तिः स्यामहं भगवन्कथम् ॥ २६ ॥ चित्तल उवाच ॥ ज्ञानं ज्ञेयानि प्रुत्वमेति
 चेतोददं वरे ॥ ततः सर्ववपुर्भूत्वा भूयो जीवो न जायते ॥ २७ ॥

शगुरवे निवेदय स्तरस्फुटभावे विक्षेपापशमे चोपापपृच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेन असत्त्वेपपादकोऽज्ञानशोभेन दृढमसंचितम् ॥ देहेन्द्रियप्राणमनोबुद्ध्या विधातं मत
 रत्किंचिदात्मानेनैव पितृद्वचनविश्वसातस्वोपपत्त्या चोदय ॥ २५ ॥ तत्राभातापादकोऽज्ञानशब्दरवभासहेतुर्बोधेपानाश्रयस्य न दृढतिदंशयति ॥ किमिति ॥ अत्र अनयोः
 सदसद्विवेकबोधोर्म्येदतरा आयासदात्मबोधरूपादतिपत्तिरुदृताकरतलामलकवत्सदृशं नित्यं तत्राकर्कारणम् ॥ अहं सर्वविषेपस्यात्मावन्मात्रसवित्तिश्च कथमेवोपा
 येन स्यामिति यर्थः ॥ २६ ॥ तत्र भगारयस्य राज्याद्यभिमानदेवतत्तद्विषयेपुचि तत्तथावनाद्विक्षेपस्तत्त्वावल्यादेवन स्फुटात्मप्रतिपत्तिरिति निश्चित्य तत्तत्सवित्तिजनापयप्रथ
 मगीतोक्तमानित्वादिसाधनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञाप्यते अनेनेति ज्ञानमभासित्यादिनेन ज्ञेयं पत्तलवद्व्यामीत्यादिभगवद्दर्शिते संशये निष्ठलस्यैर्धर्म ॥ सर्ववपुः पूर्णस्वभावः ॥
 न ज्ञाप्यते पूर्णस्वभावान्न प्रप्यवत इत्यर्थः ॥ २७ ॥

अभानित्वादिपुकातिषद्वहमुत्पानुसधरूप्याभ्यां प्रपथयति ॥ अक्षतिकरित्यादिना ॥ १८ ॥ ययिधानन्ययागोनभितिरूप्यभिधारिणीत्यस्यान्तर्यामिर्दर्शयति ॥ आत्मनद
ति ॥ निष्कटार्त्ताधनमबाधमभगद्वकिन्तुगुणधरिप्रप्रवणकीर्तनार्हिर्मणद्वभिधेरेवार्थ ॥ १९ ॥ ३० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं प्रवणमननिर्दिष्ट्यासनाभ्यास नव्यज्ञाने
बाधस्य परमात्मनश्च स्य रानरुदाभिध्याक्तिपात्यपायुटासासर्धसाधनफलीभूता सर्वपापेभ्यसाधनानामनङ्कारलक्षणसाधनमूल अङ्कारेति अभानित्वार्हे संपादत्वाद्वि
स्यपायेनाह ॥ अहभावेति ॥ ३१ ॥ तर्हितस्यरित्यागोपायममयवेतिपुच्छति ॥ शरीरेति ॥ ३२ ॥ विकसितामकमोषहृतत्वेनरुदुतीभूनासन्नायुद्धास्यकारतांगत्वास्थि
तस्येतिशेष ॥ ३३ ॥ त्वकरान्यथाजनानवदुमय्येति शमयभ्योषहसिध्यति सध्याभिलषितपूरणसमर्थोहकथभिक्षामटिप्यामि कर्मकन्दपानादिनाजीविष्यामीत्यादिभि
असक्तिरनभिध्वग पुष्यद्वारदृष्टादिपु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिपु ॥ २८ ॥ आत्मनोनन्ययोगेनतद्भावनमनारतम् ॥ विवि
कदेशसेवित्वमरतिजनसंसर्ग ॥ २९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमज्ञानतदोन्यथा ॥ ३० ॥
रागद्वेषक्षयाकारसमारब्धाभिर्भेपजम् ॥ अहभावोपभातीगुराजनज्ञानमवाप्यत ॥ ३१ ॥ ॥ मगिरथउवाच ॥ ॥ शरीरेस्मिश्चिरा
रुदोगिरीतरिवत्सके ॥ अहभावोमहाभागवदमेत्यन्यतेकथम् ॥ ३२ ॥ ॥ नितलउवाच ॥ ॥ पौक्येणप्रयत्नेनत्यक्काभोगौषभाव
नाम् ॥ गत्वाविकसितान्मत्तामहकारोविलयाते ॥ ३३ ॥ यत्रणापजरयावद्भ्रमलज्जादिनाखिलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेणस्फुटातावदहं
ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विपाल्यक्कायदितिष्टसिनिश्चल ॥ तदहंकारविलयेत्यमेवपरमपदम् ॥ ३५ ॥ शान्तशेषविशेषणोविगतभी सत्य
कसर्वपणोगत्वानुनर्ताकिंचनत्वमरिपुत्यक्कासमर्माश्रयम् ॥ शान्ताहंकरितरकदहंकलनस्तेष्वेवमिक्षामदन्तामप्युज्ज्वलवानलयदि
भवत्सुषुप्तस्त्वमुद्धरामि ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषु० मगिरयोपदेशोनामचतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥
॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अपतत्स्यगुरोवकाटित्याकण्यमगीरय ॥ मनस्याहितकर्तव्य न्वद्व्यापारपरमभवत् ॥ १ ॥

॥ १५ ॥ सप्तत्यागमेवावश्यकतव्यतयाप्रपञ्चयति ॥ शतिति ॥ शताल्पनातानिष्ठमथामराहीतिराकाशेयणानियस्यतयाविधिस्तनूनमस्यतर्किकचनसदृसमपार्थिव्यमरिपु
स्यक्ताअल्लेहाभिमानसेव्यरेव्येभिज्ञामदस्यार्थानुक्रमिअल्लपूणसम्यटभ्यार्थपरिशेषाभावाद्भुक्तिमथान्तरुष्टभूपणेनयावदायुष्योवधावेतोनुकरीभ्वरदत्तादिशा
सामानाज्यप्रसंगादीरालक्षमसम्प्रत्येहिअवसितर्हिंसर्गमुगुणैरक्षीभूतस्त्वयैसर्वोक्तप्रसिधासिनतेससारसभावनाधीत्यर्थ ॥ १६ ॥ ॥ दन्तिर्वाधसिष्ठमन्तास्य
प्रकारोनि० पु० चतुस्रमतिनमस्तग ॥ ७८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मणभ्याकोनसप्तत्यगोराशोप्रवण्यते ॥ भौक्ष्यर्थाकार्षिच्छेलेषितलेनसमस्थिति ॥ १ ॥ मनसिआ
हितनिश्चितवस्थानाजकर्मभ्येनतयाविधस्तग ॥ १ ॥

अग्निष्टोमप्रहणविश्वजित्यर्तानासोमसंस्थानामुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताध्ययनाद्विकलमपिअविचारयत् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवःप्राणास्तन्मात्रावशो
 षः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासःकौपीनाच्छादनतदवशेषः ॥ ६ ॥ यत्रत्ययदृष्टोपिजनैर्भीरिथनाभ्जानज्ञायते यत्रचजनमुखारस्वनामापिनज्ञायते
 नश्रूयतेतत्रतादृशेषु ॥ ७ ॥ इतिअनयारीत्यावर्त्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनयंत्रितानिमंडलानि ॥ अवशःसन्दर्शनाधीनचित्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतितावृक्रमप्राप्तानानागरा
 न् ॥ छादसपुस्तम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदुपरिचिक्नुः ॥ ११ ॥ अनादृतमशेषराज्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितःशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुरुमितिपूर्वाभ्यधि ॥
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेषुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूम्यथहिरण्यदिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधुभ्योगुणयगुणयविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ असुमानावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तंरत्नप्रकृतिपौरकम् ॥ सीमांतिनेदृणमिवराज्यंस्वमरयेददौ ॥ ५ ॥ आक्रांतिद्विषताराज्येमुनिःसद्मनिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसीनिर्जगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यत्रनज्ञायतेनाथायत्रनज्ञायतेमुखत् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यल्पेनैव
 कालेनप्रशांतसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रांतिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनदीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णाक्रांतंस्वमेवप्रापतत्पुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंत्रिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेनृपपौरामंत्रिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरराज्यंगृहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नादताशेषरत्नमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तत्रनीत्वान्यत्रजगामसः ॥ भगीरथोच्यंहाकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशांतात्मापरिविश्रांतधीःसुखी ॥ आत्मरामंकदाचित्सुप्रपापत्रितलंगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतंरुक्वातेनसार्धंभगीरथः ॥ कं
 चिकलमुवासाद्रौवनेग्रामेपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातांतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्थौविनोददहधारणम् ॥ १६
 किमयंधार्पयत्तदहःकिंवानेनोञ्जितेननः ॥ यथाक्रमंयथाचारंतिष्ठत्वेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाद्वनगामिनौ ॥ अ
 नानंदंपरानंदनासुखंनचमध्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टुर्मेनातेजर्जरत्नम् ॥ १९ ॥
 स्वागतप्रहणवंदनाद्युपलक्षणम् ॥ १ ५ ॥ विनोदकृतहलभूतदेहधारणम् ॥ १ ६ ॥ यथाक्रमयथाशास्त्रोक्तक्रमम् यथाचारंदृढाचारमनुसृत्यचतिष्ठतु ॥ १ ७ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायत्रतथाविषयपरातदप्रापतुरितिशेषः ॥ तदेवविरिनाष्टि ॥ नासुखमिति ॥ असुखदुःखतद्रहितम् मध्यमंसुखदुःखोभयशून्यांतरालावस्थातद्विन्म ॥ १ ८ ॥ तयोर्मानुषभोगे
 ष्विवदिव्यभोगेष्वपिधैर्ययदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्ब्रह्मादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभेदेनाष्टधाउदितमसिद्धमैश्वर्यंचर्जरर्जरीर्णतमवृणमिवमेनते ॥ १ ९

रात्रभक्त्यापराधकमणवयावस्तस्य पावराय पावरायापद्वितितिक्ष्यस्तस्य ॥ १० ॥ नोमुनीनिजेन पूर्वस्याचरणकर्मणोजातसुखमशीत्युदुःखमपि अभिनन्दतु ॥ यतस्तीस
मभ्यासिसमव्रतणि अतिशयोक्तासी भूतोसर्तोस्त्यतस्तत्त्वभावात्तद्वशमिर्नापरमशीतिमर्तो ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीबासिष्ठमन्त्रात्पप्रकारोनि ॥ १० ॥ पञ्चसप्ततिमसग ॥ ७५ ॥
पुनर्भगारयस्य दृष्टा जयमादिकरीयेति ॥ आराध्यमदद्वन्द्वीरगणायाभ्यावतारणम् ॥ १ ॥ कासलमहलाद्वीरयास्यमहलाधमहलागरे ॥ अङ्कद्वन्द्ववान् ॥ अतिमपद्वन्द्वमतस्या
दि ॥ १ ॥ नटाश्चास्यकमपात्नमपादायथाविधासतपात्नसमयगुणलक्ष्यासुतन्यमपिच्यतिस्म ॥ २ ॥ सवगुणलक्षमासमन्विनोयनिजिपरिक्षापमत्तमिक्षा
यनपागर्तस्येतिपिच्यमदीवर्तकम् ॥ ३ ॥ इतिगिअआशिप्रियआठोह ॥ ४ ॥ नीरधर्तापूणताम् ॥ ५ ॥ मस्मिन्नेककोलेवैवात्कोसलराज्यद्वारिणोपिमरणादयोप्या
स्वकमणवदहोपायवावस्तत्वमन्दिच्छया ॥ धारणोपद्वितित्वेनकमणुवायतस्यतु ॥ २० ॥ अभिनन्दतु ररागतमुत्तमोनिजसमाचरणान्नम
जमुनी ॥ सुखमसौस्वमर्माक्षितवर्जितोसमसमंतिसमोशमिनोस्वत ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मो० निवाणम् ० पू० भगीरथनि
वाणनामपञ्चसप्ततिमसग ॥ ७५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अर्थकटापुरे श्रेष्ठेकस्मिश्चिन्महलातेरे ॥ अनपत्यनृप
व्यसुरहन्मत्स्यइवानिपम् ॥ १ ॥ तत्रप्रत्ययस्त्रिजानपुटेशकमाहपम् ॥ अन्विष्यतिस्मससुक्तुणलक्ष्याविशालया ॥ २ ॥ तभगीर
थमासापास्त्रिसिक्षाचरमुनिम् ॥ परिज्ञायसमानायसैन्येषुकुर्मदीपतिम् ॥ ३ ॥ भगीरथक्षणेनवप्रावधीवाहुनासर ॥ वलितसेन
यागुप्याक्षित्यशिश्रिच्येजम् ॥ ४ ॥ भगीरथोजगन्नायो जयतीतिजनारवे ॥ नीरधतामुपाजन्मुर्गिरिद्राणांमहागुहा ॥ ५ ॥ तत्रत
पालयततद्राज्यराजानमाहता ॥ आजन्मुप्राक्प्रकृतय प्रादुरित्यनृपाधिपम् ॥ ६ ॥ प्रकृतयल्लुचु ॥ राजन्माकमधिपोय
स्त्वयामपुरस्कृत ॥ न्युनानाविनिर्गणोभौमस्त्वेनवामिपयदु ॥ ७ ॥ तत्सालयितुराल्यप्रसादकतुमहसि ॥ अत्रार्थितोपयातानात्पा
गायानांचनाचित ॥ ८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिसंप्राथितोरजातदगीरत्यतद्वच ॥ समसागरचिह्नायासयभूवभुवभूति ॥ ९ ॥
समशतमनामोर्नार्वातरागाविमस्तर ॥ प्रासकार्थककरणसतिरहितविस्मय ॥ १० ॥ पातालतलनयानांसागराकारकरिणाम् ॥
पितामहानागानांशुशुश्रुवतारणक्षमम् ॥ ११ ॥ तदाकिलस्वगनर्दवहतिस्मनभूतले ॥ पितृणाभूतविरूपोभूतेनगगाजलाजलि ॥ १२ ॥
स्याधिरथरुतपाभगीरथमात्मपापपाभासुरित्याह ॥ तत्रप्रति ॥ भगीरथस्यैवमाकनयमधिपुराहिमादिप्रकृतय ॥ ६ ॥ राज्यजलात्त्वयाय सीमांतवासीअरि राज्यद्वनेन
पुरस्कृतमर्तो ॥ ७ ॥ तत्सल्लुतल्लाल्यात्कनराजम् ॥ ८ ॥ ॥ मीनीपितरहितसत्यमाह ॥ तिराहितसत्त्वज्ञाननवाधितोविस्मयोमहत्त्वयिकोपुकेआभ्ययतापुद्विर्यस्य ॥ १० ॥
अभ्याप्यपापप्रभवननासागराकारगर्तकर्तुरालियपापम् ॥ कपोलकायाप्रिनापातालतलेनयानांस्वपिनामहानागानांभूवावनेनकलाजलिद्वनेनचतारणक्ष
मननाहृत्तज्जमिर्नाहृत्तज्जमननयपरयाननशुभवेदस्य ॥ ११ ॥ तदानींभूतलेगगास्त्रिर्दवहतिस्वजलाजलि भूतो नन्दनत्वाशस्याह ॥ तद्वति ॥ तेनभगीरथेनेषायेया
पश्चिन्निष्पापमज्जलाजलिभूतासजातादिस्ययादस्यानिपत्यतयानिधोभूदित्यर्थ ॥ १२ ॥

नतस्तच्छृण्वणिमात्यभृति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्तपआदिकार्यतदर्थार्हहाचेष्टायस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत्अवतार्यसंयोजितवान् ॥ १५ ॥ जगत्ते शशि विभृतः
 शिवस्यागसिनीशिरसिसगता सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमासश्लाघात् ॥ जगत्ते ब्रह्मणो वानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्वाभूमिनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युपेक्षा ॥ १६ ॥ भगीरथेमहीपतौ सजातस्य शश्वतस्य यशस आसमुद्रप्रचारा र्थवीथिका इति रूपकोपेक्षा ॥ १७ ॥ ॥ इति श्र्यावासिष्ठम ० तत्सर्वप्रकाशे नि ० पू ० पट्स
 मतितम सर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ चूडालाख्या नमुकार्थद्रष्टृश्रे जावतायते ॥ शिविष्वजस्य माहात्म्यविवाहकीडनकमाः ॥ १ ॥ भगीरथेन पश्चाद्राज्यकालेधि
 भगीरथेन च महीमवतारयितुं दिवः ॥ गंगां गृहीतो नियमस्ततः प्रभृतिभूभृता ॥ १३ ॥ ततो राज्यं परित्यज्य मंत्रिणां भूपतिः शमी ॥ तपस्सैकाय
 कार्ये होजगाम विजनं वनम् ॥ १४ ॥ तत्र वर्षसहस्रं शसमारोप्य पुनः पुनः ॥ ब्रह्माणंशं करं जह्नुं भुवि गंगाम योजयत् ॥ १५ ॥ ततः प्रभृत्य म
 लतरंगभंगिनी जगत्पतेः शशि विभृदंगसंगिनी ॥ नभस्तलान्निपतति गङ्गामर्गनामहात्मनामिव बहुपुण्यसंततिः ॥ १६ ॥ स्फुरत्तरंगभं
 गिनी स्वफ्रेन पुंजहासिनी प्रसन्नपुण्यमंजरीयुते वधर्मसंततिः ॥ भगीरथेमहीपतौ यशः प्रचारवीथिका तदा हि सान्निमानगामहीतले वभू
 वह ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणे पू० गंगावतरणं नाम पट्समतितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
 वाच ॥ ॥ एतामवष्टभ्यदशं भगीरथधिया धृतान् ॥ समः स्वस्थो यथा प्रातंकार्यमाहरशांतधीः ॥ १ ॥ इदं पूर्वं परित्यज्य कोटीकृत्य मनः ख
 गम् ॥ शांतमात्मनितिष्ठत्वं शिविष्वज इवाचलः ॥ २ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कोसो शिविष्वजो नाम कथं बालव्यवान्पदम् ॥ एतन्मे
 कथय ब्रह्मन् भूयो बोध विदद्वये ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ हापरे भवतां पूर्वमिदानीं च भविष्यतः ॥ तेनैव सन्निवेशेन दंपती स्त्रियतां
 गतौ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यत्पूर्वमासीद्गवंस्तदिदानीं तथैव हि ॥ भविष्यति किमर्थं वै वदमेव दतां वर ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ ॥ जगन्निर्माणं निचयते रस्या ब्रह्मादिसंविदः ॥ इदं श्यवस्थितिर्नित्यमनिवार्य स्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्बहुशो भूत्वा पुनर्भवति भूरि
 शः ॥ अभूवैव भवत्यन्यः पुनश्च न भवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यस्यावसंनिवेशाद्व्यसादृश्येन विवल्गति ॥ सदृशा विषमाश्चैव यथा सरसि र्वाच
 यः ॥ ८ ॥ ता एवान्याश्च दृश्यंते व्यवस्थाः संस्ततो तथा ॥ तस्माद्राजो वभूयो विवक्ष्यमाण कथं भवरः ॥ ९ ॥

याधुनाम् ॥ १ ॥ इदं विभवजान् परित्यज्य ॥ मनःस्वगकोर्हो कृत्य हृदि निरुद्धा ॥ २ ॥ ३ ॥ इदंती जायापती पूर्वकल्पे द्वापरे अभूताम् ॥ इदानीमटारिविशेचतुर्गुणैर्मम द्वापरे तेनैव स
 न्निवेशेन भविष्यतः ॥ ४ ॥ भूत भविष्यतो सादृश्यको हेतुरितिराम प्रश्नार्थः ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणं निचयति ह्यप्या ब्रह्मादीनां सत्यसकल्पसंविदः ॥ अनिवार्यं स्वभाव एव तद्वेतुरित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदं शीत्युक्तप्रपचयति ॥ यदिति ॥ यथा एकस्मिन्नाभ्यतरौ अन्यदन्यत्फलवद्बहुशो भूत्वा पुनः पुनस्तदादृशमेव भूरिशो भवति ॥ एकवदस्तु अभूवैव भवति स च च्छिन्नः पुन
 स्तस्मिन् भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सदृशौ शिविष्वजादिसंसारोपेतयेत्यर्थः ॥ राजा अतीत शिविष्वज इव वक्ष्यमाण कथायावर्ण्यत्वेन ईश्वरोनायकः ॥ ९ ॥

[illegible]

॥ ४९ ॥ पुरेदीर्घलीर्घेऽष्टपुस्तमेपुस्तकमणीयार्थवद्विष्टयोस्तथाविधयोर्वैपसस्यसप्तकांतयोपुष्प्योरिव ॥ ४९ ॥ मिथ अन्योऽन्यस्माच्छिक्षणादन्योन्यसाभ्यार्यित्वा
 ध्वकोविदीपाकतटीअतरुसर्पगुणसाभ्यादनुगतोष्णताद्व्यतरजमाध्वर्जिकस्यामिषसप्तमिन्त्याह ॥ स्वरूपमिति ॥ ४४ ॥ अन्योन्यवृद्धयस्थत्वाद्देहपुस्तकांतमेकमेवजनिवत्कर
 पम् ॥ विप्रारिथिभ्यैरव्यभिचरितच्छिष्यकुलालानामुत्तवावाप्यस अभ्यस्य ॥ ४५ ॥ यथाबासोदृष्टाद्वारवर्धद्वद्वलचर्यविशिष्टाभिनयनकालाद्देवविधायकान्तिदम् ॥ सा
 धूराका ॥ असीरितिष्वज ॥ ४६ ॥ अगावास्यापाप्यतिरोप ॥ इहकाविषमिथोद्धयसस्थीसर्गोपेक्यमुपागती ॥ ४७ ॥ मिश्रितक्षीरोदकवदेकरसी ॥ ४८ ॥ भुमल
 जगत्पुजनांतपुजंयुजधीरजातिपु ॥ बभूवाह्लादकसर्वतपोरन्योन्यचोष्टितम् ॥ ४२ ॥ सदपयोर्धूरवरैर्दुष्पुष्पोरिवकांतयो ॥ नित्यमे
 वाविपुस्तवादिपत्वाच्चोष्टितस्यच ॥ ४३ ॥ मिथ कलाकलापस्यकोविदीतीबभूवतु ॥ स्वरूपमेकमर्वातौदधतुर्मिन्नतांगती ॥ ४४ ॥ अ
 न्योन्यवृद्धयस्थत्वादिबसंकांतमक्षतम् ॥ भवंशालायवेदभ्यांवित्रापिमुत्सादाभा ॥ ४५ ॥ बाल कालादिवापुत्यसासीत्सर्वार्थप
 ढिता ॥ दृढ्यवापादियावच्चूडालावदनादसौ ॥ ४६ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविद ॥ अभावास्यानिर्वेदकांवन्योन्यवि
 लमत्कलौ ॥ ४७ ॥ मिथोद्धयसस्योतीहावप्येक्यमुपागती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयिताबुभौ ॥ ४८ ॥ पुष्पाभांदाविवाभि
 न्नोभूतलस्योशिवाविव ॥ वैदभ्यस्तुदरमतीसर्वशालायपंहितौ ॥ ४९ ॥ कायार्थेषमुवंभासोकमलाकमलाधर्वौ ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रीसमविज्ञातवादिनौ ॥ ५० ॥ अनुवृत्तिपरवाकांलोकवृत्तांतद्विदौ ॥ कलाकलापसंपन्नौलसइसरसायनौ ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशांकांदाविवादितौ ॥ ५१ ॥ रजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिथुनंतदनुत्तमश्चि ॥ दक्षाद्वहदुकुहरेष्विवराजइस्युग्म
 विकसिमदनमन्यमदधारि ॥ ५२ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मा०नि०पू०चूडालोपाख्यानशिखिव्यजविलासकयनंनामसमसमतिनम
 सर्ग ॥ ७७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमद्वनिवपाणिमिथुननिर्भरस्यहम् ॥ रमेयौवनलीलाभिरमदाभिर्दिनेदिने
 ॥ १ ॥ अययतेपुमदुपवर्ष्वावृत्तिशालिपु ॥ शनैगलिततारुण्यभिन्नकुंभादिवांशसि ॥ २ ॥

स्योभूपाववतीर्णोभित्तौगीतरांकराविष ॥ ४९ ॥ सदपत्येकभापुष्टसदेहपलोकराजराइस्यसमृन्त्यकालुन्यविषयविज्ञातधनुरीलपयोस्ती ॥ ५० ॥ परस्परगुहद्विजा
 मिज्ञासीनाञानवृत्ति मिथोद्विबनपाथाचारस्तसी ॥ लोकवृत्तांतस्यतस्यराष्ट्रकगम्यधमरइस्यस्यार्थदिर्दा ॥ लसतिगगारादिनवरसलभणामिरसायनानिययोस्ती ॥ ५१ ॥
 प्रभादस्यस्यप्रभावायमस्यस्यस्यलोकस्यपुष्टेरेणुगर्भासारस्तुराकइस्योपुष्टमिथुनमिष ॥ ५२ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम०शात्यर्य०नि०पू०समसमनम सर्ग ॥ ७७ ॥ ॥ ६५ ॥
 तयो०कवेणवैराग्यसच्छाभ्यासमिषनाचूडालोपाविषेकोपज्ञानललापमभवपयते ॥ १ ॥ निर्भरस्यहृदयेन ॥ मिथुनतारब्धिपुसद्वहम् ॥ २ ॥ अपरनैलारुण्येगलतिस्मतिनपुम
 इतिनिर्णयश्चाभ्यासवन्नराजविचारयथासतिद्वारेणैकरोजसर्वम् ॥ २ ॥

निर्णयहेतुप्रथमतस्तन्विचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण भगुरेण देहेन व्यवहरणशीले देहिनि ॥ मरणदेहवियोगः ॥ ३ ॥ कुतोऽहं निव रणं तच्चाह ॥ हिमाशानिरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्ताधनतृष्णाप्राद्विषकदुर्बीलतं वदीर्घतगतावयंते इति यावत् ॥ रयोत्रवार्धकपूरः ॥ ५ ॥ जीव्यते अस्मिन्मिति जीवने देहादि ॥ ६ ॥ दुःखान्धाध्यात्मिकादीनि तृष्णाचचेतःपतति निपत्यतुर्दतीति यावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्नीकामयते यस्य सत्स्यकाताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्यसशोषः ॥ इहास्मिन्सारे ॥ ९ ॥ दशासु जन्ममरणादिदुर्दशासु ॥ नयुग्ममिष्यन्ते इति विचार्यतत्र अध्यात्मशास्त्रमेव समारब्ध्या विभेदजनिर्णीयते देवविचारयामासेत्यन्वयः तरगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातः पक्षफलस्येव मरणदुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमाशानिरिवांभोजे जरा निपतनोन्मुखा ॥ आयुर्गलत्यविरतं जलं करतलादिव ॥ ४ ॥ प्राद्वर्षवल्गतातुं वीर्यकदादीर्घतांगता ॥ शैलनधारय इव संप्रयात्येव यौवनम् ॥ ५ ॥ इंद्रजालमिवासास्यं जीवने जीर्णसंस्थिति ॥ गुरवानिप्रपलायंते शरा इव धनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतंति चे तो दुःखानि तृष्णापृथ्वीमिषम् ॥ बुद्धदः प्राद्वर्षावाभ्युशरंक्षणाभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभंडवासारोव्यवहारो विचारणः ॥ सत्त्वरंयुवतायातिकंते वा प्रियकामिनः ॥ ८ ॥ बलादरतिरायातावैरस्यमिव पादपम् ॥ तदिहस्याच्छुभाकारं स्थिरं किमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयुतश्चेतो दशासु न विदूयते ॥ इति निर्णयिच्युभं तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरं विचारयामास शास्त्रमध्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेण संस्तुत्याख्याविषयिका ॥ ११ ॥ संशास्यतीति निश्चित्य तावास्तां तत्परायणौ ॥ तच्चित्तौ तद्गतप्राणौ तन्निष्ठौ तद्दिदृश्या ॥ १२ ॥ तदा तदचर्चनपरौ तदीहौ तौ विरेजतुः ॥ तत्रैवातिथनाभ्यासौ बोधयंतौ परस्परम् ॥ १३ ॥ तस्यीतौ तत्समारंभावान्योन्यंतौ बभूवतुः ॥ अथ साविरतरं मरमणीयपदक्रमान् ॥ १४ ॥ शुवाध्यात्मविदां वक्तास्त्राथारणक्षमान् ॥ इत्थं विचारयामास स्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्याप्यतावाधियाधवलयेदया ॥ प्रक्षेतावस्वमात्मानं किमहं स्यामिति स्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमगतो मोहः कथमभ्युत्थितः क्वा ॥ देहस्तावज्जडो मूढो नाहमित्येव निश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धमतीचैवानुभूयते ॥ कर्मोद्दिग्गणश्चास्मादभिन्नावयववात्मकः ॥ १८ ॥

१० ॥ ११ ॥ तद्दिदा अध्यात्मशास्त्रविद एवाश्रयः शरणययौ सौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् अध्यात्मशास्त्रे एव सम्यक्चित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतस्वबोधनमित्यादि समारभोययौ सौ ॥ सा चूहाला ॥ १४ ॥ इत्थं वक्ष्यमाणप्रकरणे ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्यात्मकशरीरव्यापारा ॥ प्रक्षेपिविषयपरयेयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघाते अहं चेतनधातुः किं स्याम ॥ १६ ॥ अयमसंसारलक्षणो मोहो भ्रमः कस्यागतः यस्य हि ध्यातिरागतासतन्निवारणे स्वस्थस्यास एव कदल्यर्थः ॥ कैयवेति निर्मितजिज्ञासा केतितन्मूलजिज्ञासा ॥ मूले हि परित्वाते तदुच्छेदेनोच्छेत्तुं सशक्यम् ॥ १७ ॥ मतौ स्थूलो ह गौरो ह मिथ्या दिवु द्वित्तौ सत्यमेवानुभूयते न स्वतइति तस्य जडत्वमित्यर्थः ॥ अस्मादेहादभिन्नहस्तपादाद्यवयवात्मकः ॥ १८ ॥

१ एवमव्याख्याने पुनर्ब्रह्मवानुपपत्तिः ॥ अप्रियसपत्नीसंयहणकामयत इति व्याख्याने तु न काप्यनुपपत्तिः २ कथं कैर्निमित्तैरित्यपि पाठः

भुद्धीद्रियमयोपिपञ्चराशिरात्मकः ॥ यद्यप्यणवश्चेति सूक्ष्मेन्द्रियमाणादप्यसह्यार्त्तगोहोदयपाण्डवनस्त्युल्लेखायथादृतिवातरापणेनसिद्धीति तत्रथापिनेपदिद्वयपय
 स्तेनिवापिहिनयामरमनुभादप्यणवश्चेदस्यकलाद्यादप्यणवज्जालमयेत्याशयः ॥ १९ ॥ मनआरेरपिजहरेहोदयिरेकलात्तत्त्वयोगापाप्यद्रव्यनयापत्त्यादिप्रज्वालसिद्धमि
 त्याह ॥ पर्यतमत्पारादिना ॥ २० ॥ आहसताआत्मत्वमर्थीवेतिनिश्चयः ॥ शेषेपरिज्जुष्ये ॥ २१ ॥ स्वतन्त्रमप्युपायनारालिकनिकारेणेन ॥ साधुद्विर्भासनेयेति ॥ २२ ॥ अ
 येनपाणावच्छिन्नश्चिदाभावेनजन्मनेअप्यस्यने ॥ तथाअप्यशरेहृषत्तस्याप्यस्तत्त्वावेवज्जालत्वमित्यर्थः ॥ वातात्मापाणायाधि ॥ २३ ॥ अर्नरम्येनस्वातयाभिनिबिबन्धनप
 रिपूर्णांजावति ॥ अस्यासुखसाक्षिभावेनरिपयप्रकारानेनकलकिनादूर्ध्वतयायेण ॥ २४ ॥ ऊर्ध्वेनश्चितनेन ॥ २५ ॥ चेत्योष्ठेस्वकलकिनेतिप्रयेपपत्तिमाह ॥ असत्येति॥
 अवयवावयविनानभेदोजहृवच ॥ भुद्धीद्रियमाणोप्यवजहृवेतिहस्यते ॥ १९ ॥ प्रयतेमनसायस्माप्यष्ट्येवभुविलोपक ॥ मनश्चै
 वजहृमन्येसकत्मात्मकशक्तिर्यत् ॥ २० ॥ स्वेपणीरिवपापाण प्रयेतैवुद्धिनिश्चये ॥ बुद्धिर्निश्चयरूपैवजहामतेवनिश्चयः ॥ २१ ॥ स्वाते
 नवसरिन्नुनसाहरेणवास्त्यते ॥ अहंकारोपिति सारोजहृवशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेनजन्यतेयक्षोबालेनैवअभात्मक ॥ जीवश्च
 धतनाकाशावातात्माहृदयेस्थितः ॥ २३ ॥ सुकुमारैतरन्येनकेनापिपरिजीवति ॥ अहेनुज्ञातभेतेनचेत्योष्ठेस्वकलकिना ॥ २४ ॥ जी
 वोजीवतिजीर्णेनचिद्रूपेणात्मरूपिणा ॥ चेत्यभ्रमवताजीवश्चिद्रूपेणैवजीवति ॥ २५ ॥ आभोद पवननेनैववातेनैवसरिद्रव्य ॥ असत्य
 अहवत्यांशवचनाच्चिद्रूपजहम ॥ २६ ॥ महाजलगतोत्यभिरिवरूपस्वमुज्झति ॥ सहासहायदाभातिचित्समाधौसतिस्वतः ॥ २७ ॥ अस्व
 रूपमलभुत्स्वभूतदवभावतिक्षणात् ॥ एवंचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुखतयास्वयम् ॥ २८ ॥ जहश्चैत्यमसत्कस्यचैतन्येनप्रयोध्यते ॥ इतिस
 चित्स्यबुद्धालाकनेपाश्चित्यवतनी ॥ २९ ॥ इतिसचितयामासचिरयेत्यव्युद्धात ॥ अहेनुश्चिरकालेनज्ञातहोयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादात्म्यससगाभ्यासाच्चिद्रूपश्चिरात्तज्जालमिषसपन्नमित्यर्थः ॥ २१ ॥ महाजलतमजलसागुद्गतहृतोभिरिवस्वभास्वरूपमुज्झतिमुच्यते ॥ अतएवसत्ताशे
 चिद्रूपस्यपमिषसलभापट सभ्यदस्मिन्नितिसत्तापटपटायाश्चकारासमसागुभूयते ॥ घटायाकारस्ययथादीत्ययेपटभास्तिपटानास्तीतिसत्ताकारमप्युज्झतीअभाषताम
 व्यापयतइतिभाषः ॥ चित्समाधीचेसैकाग्र्यसद्रूपमसद्रूपयायेदेषासतोपनीतस्वतआभातिरेवक्षणादल्लूरीत्यरूपमस्यउपातरक्षणास्वयभाषतीतिप्रोणाभ्ययः ॥ २७ ॥ एव
 मुकरीत्यापरनायनभिद्रूपमपिअविधायारणादभ्यासपरंपरयाजहृप्यमसत्कस्यवसपन्नजगत्पुबुद्धावनाहत्तत्त्वाभावेनैवैतन्मयेनैवतत्ताकारवन्तिभ्यासाभूलाविधावरणभग
 मानप्रकारेणप्युपपन्न आत्मतत्त्वमित्यर्थः ॥ ३० ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थस्य च्युतो न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदपि कास्यो र्थो न हीयते न हानि प्राप्यते ॥ तत्वाप्तैव सर्वकामावाप्तेरित्यर्थः ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुःखसाधनमिति बुद्धान हीयते न तस्य ज्यते ॥ सर्वस्याप्यनदैकरसत्वसपत्तेरित्यर्थः ॥ हानासंभवोक्तिरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतापरिच्छेदहेतवः ॥ ३१ ॥ द्वितीयस्य नैमिरिकदृष्टिपरिकल्पितस्य दोषदेस्थाने स्थितायाति कल्पिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसंवेदनमेव आकारस्वरूपं यस्याः ॥ शिवभूमानंदरूपत्वात् परमगलनादशस्वभावात् कदाप्यप्रच्युतमित्यच्युतम् ॥ ३३ ॥ सकृन्मूलाविद्यावरणभगेन विभातानपुनः केनाप्याविद्यत इति सकृद्विभाता अतएव नित्योदयवती परिगीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे पुलक्षणया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि विषयदीप्तालमस्यासकाशाद्विनवस्तुन यतएवाधिपटुतीयासाक्षिभूतया चेत्यनेन तु मानासिद्धासौषासाक्षिचिद्विषयदीप्पटुत्तेऽप्रागेव स्वतः सिद्धत्वादाया ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्ध्यादिविवर्तैश्चिदात्मनि मातरि प्रभासुभावापने सति तत्र तरगादिकलनाप्रायाजगद्वृत्तभूतभौतिकप्रदार्थानां सत्ता आस्ति यद्वैविज्ञेयतां कृत्वा न कश्चिद्भीयते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांतामनोबुद्धीं द्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वेष्वहोद्वितीयेषु पदस्थिताः ॥ महाचिदकैवास्ति महोत्सत्तेति चोच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलं कासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसंवेदनाकाराशिवसन्मात्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥ सकृद्विभाता विमलानित्योदयवती सदा ॥ सा ब्रह्मपरमात्मा दिनामभिः परिगीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिनास्याभिन्नमानतः ॥ तथैवाचेत्यते चिच्छ्रीः सैषाद्याचिदिति स्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्यदिदंचित्वंतत्तस्यारूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीं द्रियाद्यर्थरूपैः सैव विजृम्भते ॥ ४२ ॥ तरंगकणकहोलकलनेयंचिदात्मनि ॥ जगद्वृत्तपदार्थानां सत्ता स्फुरति मातरि ॥ ४३ ॥ यदिदंतत्परं रूपं तस्याः खलु महोचितेः ॥ शुद्धचित्मणि वत्सा हि संप्रसमसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशस्तस्याजगज्जुंभिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासंभवती हि हि ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानां ननु हेमतया च या ॥ सा तथोदेति तद्रूपमात्मानंचतति स्वयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्यमंबुषु ॥ महाचित्तौ जगच्चित्तदुदेतीवानुदेत्यपि ॥ ४७ ॥

नारस्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदजगत्सत्ता रूपं प्रसिद्धतत्तस्या अधिष्ठानभूतायामहाचित्तेरेव पररूपं कृत्वा पतारम् ॥ खलु शब्दोद्देवावब्रह्मणो रूपमूर्तचैवामूर्तचैत्यादि श्रौतप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ यतः सा हि चित्स्फटिकमणिवज्जगत्वातिविवमसंगेव धत्ते सेयजगत्सत्ता च व्यावहारिकेषु प्रातिभासिकेषु च समसायस्याधिष्ठानानुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताया अधिष्ठानसत्तान्यत्वं निरूपणयोग्यामायामात्रत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अतएव नामरूपविशेषप्रत्ययजगत्सत्तामायाशब्दब्रह्मसत्तात्मनैव परिशिष्यते ॥ मायाबाधेन आनदैकरससन्मात्ररूपमात्मानस्य यमनुभवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानामलकारजातानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति तथेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ सत्तायादशितन्यायेनैव जगद्वैचित्र्यस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विषयाकारभेदे मिथ्यात्वपर्यालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचित्मात्रता पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वभेदजालादौ द्रवत्वेन परिणतेन स्वचित्तेन सिद्धेषु सुप्ताद्यबुधुतरगादि अनुद्यद्दुदेतीव तथा महाचित्तौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुद्यद्दुदेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जल्लिङ्गतेन सहेति योगविभागात् समासश्रृङ्गादौ सोवा ॥ ५२ ॥

॥ ४९ ॥ निबाणेमोक्षसुखेपरितोनिर्वाणनिर्द्वन्नागभयञ्जरासकञ्चामीकरव्यामसखप्रमेवाह्मासे ॥ यद्वेगेनवेतनमाभामात्रि योयतद्रोकाभेतनितुभयमासमानात्माना
 ॥ ५० ॥ किहृदाहृदाभ्यसाहिजगत्वाभाभमत्यक्षिकमज्जनेत्याह् ॥ नेदमिति ॥ ५१ ॥ उत्तमेवसस्त्रिप्योसदरति ॥ इत्यभिनि ॥
 ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीबासिष्ठमन्त्रार्यमकरोनिर्वाणमकरेणपू० अट्टममति
 ॥ ५३ ॥ ॥ अर्पुर्भीमर्नीदहापृथयाधर्याजना ॥ ब्रह्मलयास्वरोभायहेतुर्धर्मोषवयद्वेति ॥ १ ॥ पुनश्चिरोणोस्तन्मस्यतश्चज्ञानस्याभ्यासाद्दिनक्रमेणो
 ॥ ५४ ॥ ॥ तिनानुदितद्विजनेज ॥ तिस्रनर्माश्चपण्डिति त्वागाविककप्रतस्त्रिचस्थितायतिष्ठिता ॥ १ ॥
 ॥ ५५ ॥ ॥ अर्पुर्भीमर्नीदहापृथयाधर्याजना ॥ ब्रह्मलयास्वरोभायहेतुर्धर्मोषवयद्वेति ॥ १ ॥ पुनश्चिरोणोस्तन्मस्यतश्चज्ञानस्याभ्यासाद्दिनक्रमेणो
 ॥ ५६ ॥ ॥ तिनानुदितद्विजनेज ॥ तिस्रनर्माश्चपण्डिति त्वागाविककप्रतस्त्रिचस्थितायतिष्ठिता ॥ १ ॥

तस्यास्तन्प्रतिष्ठालक्षणान्याह ॥ नीरागेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णाद्विहादंतरात्मनसोप्यंतरप्रत्यगात्मायस्या ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक् संप्रसारयांतातदातिरिक्ताशयानंदपनेज्ञानलब्धे
 पदांतरेपरमपदेविश्वाता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमस्य कालिकेन बोधेनानादमर्हंतमस्य च भ्रमस्य निवर्तितस्तत्राह ॥ पथेति ॥ कश्चिदनिर्वचनीयस्वरूपः स्पष्टविभ्रमः अविद्विष अकस्मादेवा
 गतस्तथा तच्च ज्ञानवतिसर्वानि शेषमकस्मादेव विलीयत इत्यर्थः ॥ दीर्घपाठे यथा विलीयते तथा तच्च ज्ञानवर्तव्यं भूवेति कथा चिद्व्याख्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलहैर्नयन्नया विभेपे
 ॥ ७ ॥ यथा जरद्वी वृद्धा गौरुं रारोह नमसंतुणोदकसमालोकनुल्यातपचन्द्रिकोपभोगरौलापदेवाद्याप्य अनाकुलसंस्थिता भवति तद्वत्सापि समालोकजापदादिसर्वावस्थान्स्वक
 रूपप्रकाशप्रत्यगात्मानजापदायसवधात्मनास्वभावेन प्राप्य तस्मिन्नेवात्मन्यनाकुलासंस्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेन पूर्णनिदस्वरूपा विभवेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरागानिरुपासंगानिर्द्वानिःसमीहितानजहातिनचादत्ते प्रकृताचारचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णर्भां भाधिः शांतसंदहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णांतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्ता घनलब्धपदांतरं ॥ सर्वोपमार्तानतया जगामाव्यपदेभ्यताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिर्नीतस्य चूडालावरवर्णिनी ॥ स्वल्पेनैव हिकालनययौ विदितवद्यताम् ॥ ५ ॥ यथा यमगातः कश्चिज्जागतः स्पष्टविभ्रमः ॥ तथा विलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवतिस्वयम् ॥ ६ ॥ अहंप्रसकलं शांते पदे विश्रान्तिमेत्यसा ॥ रराजशरदच्छाभमालेव गतसंभ्रम ॥ ७ ॥ अनाकुलासमालोका
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वीवशैलाग्रं सतृणं प्राप्य संस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकघनाभ्यासवशादात्मोदयनसा ॥ शुशुभेशोभनापुष्पलतेवा
 भिनवोद्गता ॥ ९ ॥ अथतामनवद्योगीकदाचित्साशिरिव्वजः ॥ अपूर्वशोभामालोक्यस्मयमान उवाच ह ॥ १० ॥ भूयो यौवनयुक्तेवमं
 दितवपुनः पुनः ॥ अधिकं राजसेतनिवजगद्राजवर्तीयथा ॥ ११ ॥ प्रपताम्य तसारेवलब्धालब्धपदेव च ॥ आनंदपूरपूर्णवराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशांतं च कांतं च धानासुंदरं वपुः ॥ अभिभूयेंदुमायासि श्रियं कामपि कामिनि ॥ १३ ॥ अभोगरूपं शांतमूर्जितं सम
 तांगतम् ॥ गंभीरं च प्रशांतं च चेतः प्रश्यामि ते प्रिये ॥ १४ ॥ तृणीकृत्य त्रिभुवनं पताखिलजगद्रसम् ॥ अतंतोडामरं सौम्यं मनः प्रश्यामि ते प्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केन चिन्महाभागे विभवानंदवल्लुना ॥ चेतस्तव तुल्यमतिमस्तर्पितारिभ्यसुंदरम् ॥ १६ ॥ तैरववा लकदलं मृणालां कुरकमलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तैर्विद्ध्यातेवलक्ष्यसे ॥ १७ ॥ तथा तेनैव तनवसन्निवेशेन संस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासिलतेव क्रतुपयये ॥ १८ ॥
 यमानो विस्मयस्मे रास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमाने पृथग्महद्देहजगच्छेदवच्चैति शतवृद्धातिदेशादुपगता श्रेतिस्त्रिषाष्टां पुलादसत्त्वान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वर्तपूर्णचंद्रव
 तीवायधाराजतेतद्भद्राजसे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शांतशमादिगुणवत् ॥ प्रशांतमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मकरविनिर्जलजह्वनयाक्षीराब्धि
 रिव पूर्णतया च सुंदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमवापल्यमुपयाति तैर्भाक्तैर्नैव गंगरवयवैस्तेजोतिशयेन दार्ढ्यातेव ॥ १७ ॥ क्रतुपयैरिशिरास्यये ॥ १८ ॥

पयानोत्सापनादिपयाग आपो गोपधाविस्तिर्गुणयोराक्योगृहयोगोपायास्तप्यदन्तिम ॥ १९ ॥ २० ॥ एषराक्षामुटावृहालास्त्रशोभातिशयनिमित्तपरिच्छिन्नदहा
 स्मतास्यानूणाद्वीपप्रलान्तलाभाश्चेतिगृहोक्तप्रायश्चमसुतरमाह ॥ नार्कचिदिति ॥ अहमिदसर्वमूढजनमसिद्धिमिशररीरात्मत्यक्कानधिष्यते आर्कचिवत्करोपा र्कचिन्ना
 मरुपापरायस्सिद्धयाधिपप्रक्षाल्यत्वंतरवभाषेन अगताननुममरसापानादिसापनभाषेण किञ्चिद्विषद्वधनुच्छन्नतत्सिद्धाकारतेनेत्यर्थ ॥ अथवा अहर्कचिद्विदाका
 रजापराधस्थानद्वयगतानाप्यर्कचिद्विदाकारसुपुनरुपार्कनुदमरस्थापयमपित्यक्कानुपीयस्त्रागमगातानेहेतुनेत्यर्थ ॥ अथवा अहर्कमोपासनादिना र्कचि
 विराकारद्वयद्वारादिरूपयगार्थांतरभाषनाकृतास्तस्यसिद्धानागता नाप्यर्कचिद्विदाकारमभ्यत र्पार्कसिद्धसर्वत्यक्कास्त्यरूपपृषावस्थितानेहेतुनेत्यर्थ ॥ अथवा

किंत्वयापीतममृतप्राप्तसाथान्यमेववा ॥ अमृतमुमेवसप्राप्ताप्रयोगायुक्ति ॥ १९ ॥ रान्यार्चितमणोवापिनेलोक्ताद्वत्वाधि
 कम् ॥ अनामंकिमनुप्राप्तनीलोत्पलविलोचने ॥ २० ॥ ॥ चूहालोवाच ॥ ॥ नार्कचिर्किञ्चिदाकारमिदत्पक्काहमागता ॥ नर्किचि
 किञ्चिदाकारतेनास्मि श्रीमती स्थिता ॥ २१ ॥ इदसर्वपरित्यज्यसर्वमन्यन्मयाश्रितम् ॥ यत्तत्सत्यमसत्यवतेनास्मि श्रीमती स्थिता ॥
 ॥ २२ ॥ यत्किञ्चिदन्न किञ्चिच्चतज्जानामियथास्थितम् ॥ ययोदयययानाशतिनास्मि श्रीमती स्थिता ॥ २३ ॥ मोगैरभुर्केसुप्यामिभुर्के
 रिवसुदुरोगानद्वय्यामिनकुप्यामितेनास्मि श्रीमती स्थिता ॥ २४ ॥ एकैवाकाशसकाशोकेवलद्वयेरमे ॥ नरभेराजलीलासुतेनास्मि श्री
 मती स्थिता ॥ २५ ॥ आत्मन्यवहितिष्टामित्यासनोपानसद्यसु ॥ नमोगेपुनलज्जासुतेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २६ ॥ जगतां प्रभुरेवास्मि
 नर्किचिन्मात्ररूपिणी ॥ इत्यात्मन्येवतुप्यामितेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २७ ॥ इदं वाहमिदनाहसत्याचाहनचाप्यहम् ॥ सर्वमस्मि नर्किचि
 क्षतेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २८ ॥ नमुखप्राययेनार्थनार्थनेतरां स्थितिम् ॥ यथाप्राप्तेनद्वय्यामितेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २९ ॥

अहमिदं रजशेपुपरिच्छिन्नजीवाकारस्तत्कस्याप्यनार्कचिद्विषयसत्त्वकात्मकाकारोपस्थतायाविषयमार्थतेन र्कचिद्विदाकारवत्प्रलतवगतामाप्तवर्तनेहेतुनेत्यर्थः ॥ १९ ॥
 उक्तमेवार्थमप्यनेष्यपुनराह ॥ इदमिति ॥ इदपरिच्छिन्नसर्वपरित्यज्यसर्वमपरिच्छिन्नमभ्यस्यया आश्रितम् ॥ किन्नाह ॥ यत्तत्सत्यमभाषितनविषयतेसमूर्तत्यद्मूर्तस्यपच
 त्रपयप्रसस्त्यस्य ॥ तनेतिप्राग्वत् ॥ २१ ॥ नर्किचिद्विदाकारमितिस्वोक्तिभयनरेण्यवधयति ॥ यदिति ॥ यदसु उदय सगलमनतिक्रम्येति योदयसट्टिदशादुरय मा
 नर्किचिस्तस्मिन् यदेष्वयययानाराप्रमरुटादस्य भावना र्कचिद्विषयवहितेन ययोदयेन कूटस्य भूषानदस्त्रभाषेन स्थितजानामातिर्य ॥ २१ ॥ २४ ॥ त्वदयपदेनहार्दप्रलत
 स्थते ॥ २५ ॥ आसनेपानादिपुदेहस्तिष्ठत्यहं पूर्णोक्तमप्यवहितिष्टामित्यनुपूणसम्मानादिरारिरभानसगोभेपुनरुल्लाभमपुनरुल्लाज्जासुता ॥ २६ ॥ २७ ॥ इदं देहादिवास्तदुपगो
 प्यमधिष्ठानदया आरोग्यदराजानुनाह ॥ २८ ॥ भागर्थाजिह्वाभाषितिशेष ॥ २९ ॥

वयस्याभिः सरवीभूताभिः तनु कशीभूतो विद्वेषो रागश्च याभिस्तथा विधाभि स्वप्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिश्च सह मे ॥ अथ वा शास्त्रदृष्टिभिः करणैस्तनुरत्नीभूतो विद्वेषो रागश्च यासां तया विधाभिर्वयस्याभिः सरवीभिः सह मे ॥ ३० ॥ अंगहेनाथ इह जगति अहनयनरदिभिरन्यैर्वा इन्द्रियैश्च तेन च यत्पश्यामि तन्न किंचिददृतमेव ॥ तेनेन्द्रियमनोदृश्येन विरहि तनुन किंचिन्निष्प्रपचवस्तु अतः पश्यामि ॥ यतो हेतोरिति वर्णितरीत्या अतर्बहिश्च सन्ध्याबाधितरूपं पश्यामि तेन हेतुना चिरसततमुदिता परमाभ्युदयश्रीमती अस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णप्रकरणे पू० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ अज्ञेन राज्ञा द्वाक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ रवेचरत्वादिसिद्धीनां बीजचात्र निरूप्यते ॥ १ ॥ एवं वर्णितप्रकारेण स्वशोभातिशये निमित्ता निवदतीम् ॥ १ ॥ बालाअमौढबुद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणे अकुशलं त्रियावन् ॥ २ ॥ अ

तनु विद्वेषरागाभिः प्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ रमे सह वयस्याभिस्तेनाहं श्रीमती स्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वा चित्ते न च हितदंगन किंचिदेव ॥ पश्यामि तद्विरहितं तु न किंचिदंतः पश्यामि सन्ध्यागतिनाथ चिरेदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूडालोपाख्यानै चूडालात्मलाभो नामैकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्मनि विश्रांतां वदंतीं वराननाम् ॥ अबुध्वा तद्गिरामर्थं विहस्य वाच भूपतिः ॥ १ ॥ ॥ शिखिबध्वज उवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापास्मि बालास्मि वरवर्णिनि ॥ रमसे राजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्पत्नकान किंचिद्योगतो प्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्गुणः सकथं किल शोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टोहमिति भोगान्जहाति यः ॥ रुषे वासनशब्दादीन् सकथं किल शोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगोपरित्यज्य रवेऽन्ये रमते तु यः ॥ एक एवाखिलं त्यक्त्वा सकथं किल शोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन् सर्वान् त्यज्य धीरधीः ॥ यस्तिष्ठत्यात्मनै वैकः सकथं किल शोभते ॥ ६ ॥ नाहं देहोऽन्यथा चाहं न किंचित्सर्वमेव च ॥ एवं प्रलापो यस्यास्ति सकथं किल शोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामि न पश्यामि तत्पश्याम्यन्यदेव यत् ॥ प्रलाप इत्यसम्यस्य सकथं किल शोभते ॥ ८ ॥

संबद्धप्रलापतामेव ना किंचिद्विचित्रियायुक्ते दर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ ताकारस्यैव शोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यं त्यक्त्वा निराकारतांगतः स शून्यप्रायः कथं शोभतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्यामीति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोधेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकाशो केवले लहदये रमे इति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंगतमित्याह ॥ भोगाभोगे इति ॥ स्वयसाक्षाद्भोगो भिन्नभुत्यादीनामाभोजनमाभोगश्चेत्यनयोः समहारपरित्यज्य तत्साधनं विताप्य खिलं च त्यक्त्वा य एक एव शून्ये रवे पिशाचवद्गमते स किंल शोभते इति कथसंगच्छतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीः अतिक्रोधादिव धैर्यमात्रबलेन शरीतोष्णसुप्तुपादिदुःखानि सहमान इत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदं चाहं मिदं नाहमिति यदुक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ नाहमिति ॥ ७ ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्व्यत्येतदुक्तं तनुन रामसंगतमिति नैतेशोभाहेतव इत्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटमिति ॥ नचेद्दिग्देदीन्मदीद्विनदिरित्यादिभ्योतेरिति भावः ॥ ११ ॥ अंगेति प्रसवो धने ॥ १२ ॥ रवेण प्रागभोदेव सत्त्वारस्तद्विषये न च्छावभूम् ॥ ता
 दशवारभ्यारवस्तदिति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ पूर्वकवति ॥ अपाद्वाप्तं शशुजपायद्विषिदायनप्रशासकालेन तिगम्यते ॥ अन्यथा तत्पराधीनायास्तस्या एकान्तिरित्युपायो
 गत् ॥ ऊज्यस्य प्राण्यवर्धनस्य चिरत्नवरासिद्धिस्तुनकुलभूम्यादिरशानिरोधाप्याप्तम् ॥ १५ ॥ रवेचरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन राम क्रियासाधन्ये निमिसजिज्ञासुराक्षिप
 दि ॥ पारिमिति ॥ पारित्यारजनमश्वजगत्सर्वस्वरूपान् क्रिययानि प्यादितद्वरयो विना कप्रारिकारकस्य रूकस्याप्युत्पत्तेरदर्शनात् ॥ तथैव सति क्रियानाम् स्वरूपस्य कयनि
 श्चति विचक्षिपाशुनपूटस्यात् आपोभ्रात्माप्रयोनवस्थाया द्वितीयेप्याधातः अक्षिराम फलानवस्थावैतिकया क्रियानामोभयस्तुनउत्पत्तिरनुभूयते अनुभवमयमारोहति तद
 तस्मादालासिमुग्धासिचपलासिविलासिनि ॥ नानालापविलासेन कर्माभिमकीदसुदरि ॥ १ ॥ प्रविहस्य दृष्टासेन शिखिभ्यजडतिप्रि
 याम् ॥ मध्याह्ने क्षातुमुत्पायनिर्जगामांगनाग्रहत् ॥ १० ॥ कष्टनात्मनि विभ्रान्तो मद्वांसिनश्चुद्वान् ॥ राजतिखिन्ना चूडालास्वध्यापा
 रपराभवत् ॥ ११ ॥ तदा तयागतत्रापतादगाशयोजयो ॥ ताभि पार्थिवलीलाभि कालोषद्रुति योययौ ॥ १२ ॥ एकदानित्यदमा
 यानिरिच्छाया अपिसि यम् ॥ चूडालायायभूवेच्छालीलयाखगमगमे ॥ १३ ॥ खगमागमसिद्धयर्थमथ सातृपकन्यका ॥ सर्वभोगान
 नादत्यसमागम्य च निजानम् ॥ १४ ॥ एकैवैकांतिरितास्वासानावस्थिता निका ॥ ऊर्ध्वगप्राणपवनचिराभ्यासचकारह ॥ १५ ॥ ॥ श्री
 रामउवाच ॥ ॥ यदिददृश्यते किंचिज्जगत्स्यावर्जगमम् ॥ स्पदभ्युत्तिक्रियानास कयमित्यनुभूयते ॥ १६ ॥ कस्य स्पदविलासस्य घना
 भ्यासस्य भवेत् ॥ मक्षन्वगमनापेतफलयन्नेकशालिन ॥ १७ ॥ आत्मज्ञोवाप्यनात्मज्ञ सिद्धयर्थलीलाययवा ॥ कयससाधयत्येतद्य
 यातददमप्रभो ॥ १८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निविधसंभवत्यगसाध्यं वस्तिहसर्वत ॥ उपदेयचहेयचतयोपेक्ष्य चरायव ॥ १९ ॥

इत्यथ ॥ १९ ॥ पुनराक्षिप्य प्रस्तुतपृच्छति ॥ कस्म्यति ॥ एतावन्मनादिसिद्धिजातकस्य स्पदविलासस्य फलनवर्षिष्वेत्यथ ॥ १७ ॥ अनात्मज्ञ सिद्धयर्थ आत्मज्ञोलीलाया
 बाह्यत्वे सिद्धिजातकयमनकमप्यसाधयति तदपिष्वेत्यथ ॥ १८ ॥ भवेद्यथात्मप्राप्तयानवस्थायिकोद्योगोयद्यदिक्रियास्तद्व्यपमाप्रसिद्धयेकारकयोक्षास्यात् नमुतथा किन्नुकि
 यासाध्यस्वरूपस्य फलनिष्पत्तये हि यद्युत्तानिकारकाणि नातीत्येकनया क्रियाभवत्तवे ॥ नयाद्विकृतस्य साध्याकारकाणि साधनतावध्यपदेदुशक्यते ॥ तथा च साध्यसा
 धनोभयवित्तस्यार्थक्रियानसाध्योपक्षिप्तसाधनेभ्य साधनतरमपेक्षन्तदतितासाक्षिकयकूटस्वशाकारणमिति विद्विष्यानि रक्षकाराष्ट्रवैद्यारायेन वसिष्ठ उवाच ॥ अनात्मज्ञोलीलाया
 गोप्यस्य साधारणक्रियासाध्यभिन्नयदसायति ॥ विविधमिति ॥ उपाराननुद्विषिष्योभूतबलुजपोदयप्रवृत्तिविषय इत्यनुद्विष्येयपदेयनिवृत्तिविषय उपेक्षाबुद्धिगतम्यमुपे
 ख्यतवैराद्याप्येपि कपोपचारादेनोपक्षयापन्नवर्ष कृतद्विलोक्येप्यद्वारदर्शनादीर्घसाध्यम् ॥ १९ ॥

तेपुफलवैलक्षण्यदर्शयति ॥ आत्मभूतमिति ॥ आत्मनः स्वस्य भूतमनुकूलम् ॥ एतयोर्होपादेययोर्मध्यमांतरालिकम् ॥ २० ॥ आह्वानकरं साक्षात्परया वासुखानुकूलम् ॥
 दुःखनिवारणसाधनस्यापि सुखानुकूलत्वादेव तत्साधनोपादानसिद्धेरिति भावः ॥ तद्विरुद्धसुखविधातिवादे द्वे व्यत्वादिभिः भावः ॥ २१ ॥
 त्रय एते साध्यो मेदा अज्ञानाभवेत्याह ॥ सम्भतेरिति ॥ २२ ॥ विदुषस्तृतीयकल्पाभ्युगमेपिन काश्चिदोष इत्याशयेनाह ॥ केवलमिति ॥ २३ ॥ एकमेव वस्तु एकस्यैव पुरुषस्य बोधरीग
 वैराग्यावस्थाभेदेन बोधासपद्यते इत्याशयेनाह ॥ ज्ञस्येति ॥ एव सिद्धार्थलीलायाधवा इति प्रश्नाशयोरुपपत्तिमुक्त्वा कथं संसाधयत्येतद्विश्रंसासाधनश्रावयति ॥ शृण्वित्यादि
 ना ॥ २४ ॥ तत्र सिद्धितारतम्ये चिराचिरयालापेक्षया च निमित्तान्याह ॥ देशेति ॥ २५ ॥ एषादेशादीनां चतुर्णामध्ये श्रीशैलयाद्युत्तमदेशादि चतुष्टयमलनेशीर्षसिद्धिलाभायो
 गमवज्रपादिक्रियाया इतरे देशाद्यनुष्ठितक्रियापेक्षया प्राधान्यस्योत्कर्षस्य कल्पनाभावति ॥ फलोत्कर्षोपित इनुसायैवेत्याह ॥ सिद्धादीति ॥ यतस्तसिद्धादयः फलोत्कर्षकमाअ
 आत्मभूतं प्रयत्नेन उपदेयं च साध्यते ॥ हेयं संत्यज्यते ज्ञात्वा उपेक्ष्यं मध्यमेतयोः ॥ २० ॥ यद्यदाह्वानकरमादेयं तच्च सम्भते ॥ तद्विरुद्धम
 नादेयमुपेक्ष्यं मध्यमं विदुः ॥ २१ ॥ सम्भतेर्विदुषो ज्ञस्य सर्वमात्ममयं यदा ॥ त्रय एते तदा प्रक्षाः संभवंति न केचन ॥ २२ ॥ केवलं सर्वमेवे
 दं कदाचिच्छीलया तथा ॥ उपेक्षापक्षनिक्षिप्तमालोकयति वानवा ॥ २३ ॥ ज्ञस्योपेक्षात्मकं नाम मूढस्यादेयतांगतम् ॥ हेयं स्फारविराग
 स्य शृणुसिद्धिक्रमः कथम् ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाद्रव्यसाधनाः सर्वासिद्धयः ॥ जीवमाह्वादयं तीह वसंत इव भूतलम् ॥ २५ ॥ मध्ये चतु
 र्णामेवैषां क्रियाप्राधान्यकल्पना ॥ सिद्धादिसाधने साधोतन्मया स्तेयतः क्रमाः ॥ २६ ॥ गुटिकां जनस्वङ्गादिक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ त
 ज्ञासतां च दोषोत्रविस्तारः प्रकृतार्थहा ॥ २७ ॥ रत्नौषधितपोमंत्राक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ आस्तामेव किलैषोपि विस्तारः प्रकृतार्थहा
 ॥ २८ ॥ श्रीशैलसिद्धदेशे च मेवादीवानि वासतः ॥ सिद्धिरित्यपि विस्तारः कृतार्थप्रकृतार्थहा ॥ २९ ॥

पितृन्मया स्तादशक्रियोत्कर्षानुसारिण इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अस्त्वेव कित्तस्तत्राह ॥ गुटिकेति ॥ तत्र खगमनादिसाधनानि सिद्धगुटिकासिद्धांजनसिद्धस्वङ्गसिद्धपादुकादीन्यपि
 उडामरतत्रयोगिनीकल्पादिविस्तृतबहुपथप्रसिद्धानि सन्ति ॥ कथं संसाधयत्येतद्यथा वद्वदमेव भोदित्वदीपप्रश्रस्यतत्क्रियाक्रमनिरूपणकर्तव्यमिति चेदभिप्रायस्तर्ह्येति स्तनो
 न्यातदसंभवात्तद्विस्तारकार्यः ॥ तेन तत्रासुसिद्धिषु विषये अस्तमाजिज्ञासुनामतत्त्वविदां च त्वदतिरिक्तश्रोतणद्वैवादिभिलाषो देयतत्रैव प्रवृत्त्या महादोषः स्यात्तत्रापि सुवि
 स्तारः प्रकृतस्यात्मतत्त्वश्रवणार्थस्य विप्ररूपत्वाद्विपातक इति तन्निरूपणमत्रोचितमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एष न्यायो मणिमवादि साध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे श्रीशैलादिसिद्धदेशानि
 वाससाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे च योज्य इत्याह ॥ रत्नेति द्वाभ्याम् ॥ २८ ॥ हे कृतार्थोतिराम सर्वो धनतासासिद्धीनां स्तादशदृष्ट्या नृच्छतेति योतनार्थम् ॥ २९ ॥

[illegible]

तस्माद्धिव्यजकयाप्रसगापतितामिमाम् ॥ प्राणादिपवनाभ्यासक्रियांसिद्धिफलाभ्यु ॥ ३० ॥ अतस्यात्यखिलास्त्यक्तासाध्या
र्थतरवामना ॥ गुदादिद्वारसंकोचान्स्थानकादिक्रियाकर्म ॥ ३१ ॥ भोजनासनशुद्ध्याचसाधुशास्त्राद्यभावनान् ॥ स्वाचारानुजना
सगात्सर्वस्यागात्सुखासनान् ॥ ३२ ॥ प्राणायामपनाभ्यासाद्रामकालनेकेनचित् ॥ कोपलोभादिसंलग्नाङ्गगत्यगाच्चसुव्रता ॥ ३३ ॥
त्यागादाननिरोधेषुभयातिविधेयताम् ॥ प्राणाश्रमुत्वात्तद्भक्त्यपुंसोष्ठ्याद्दवाखिला ॥ ३४ ॥ रात्र्यादिभोक्ष्यपर्वता समस्ताएवस
पद् ॥ देहानिलविधेयत्वात्साध्यासर्वस्वरापव ॥ ३५ ॥ परिमहलिताकारामर्मस्थानंसमाश्रिता ॥ आंघ्रवेष्टनिकानामनादीनादीश
ताश्रिता ॥ ३६ ॥ र्वणाप्रावर्तसदृशीसखिलावत्तसन्निभा ॥ लिप्यार्थोकारसस्थानाकुहलावर्तसंस्थिता ॥ ३७ ॥ देवासुरमनुष्यपुच्छ
गनदलगादिषु ॥ कंटादिव्यजजतेपुसर्वेषुप्राणिपृदिता ॥ ३८ ॥

सर्वसंस्तुतारिद्वानिलदिधेयत्समुक्तमुपपारिपतुसर्वेष्टमद्यद्वाप्तमतिस्वद्वारात्मपाननादीशानाभितान्मूलाधारद्वारभ्यआत्मपर्यवसमष्टुक्केच्यनुपविश्यमितीन्मूलाधारेसाध
मिषत्तपश्चरन्तान् सुमकुण्डलीनिराक्तिकाभीष्टुपशानार्थव्रज्यपयति ॥ परिषद्वलिताकोत्सादिता ॥ परिषद्व्यद्यत्तारासाभिपरिवष्टितस्मात्परिमद्वलिताकारात्मनृपाभ्यामाभयपिना
दीर्घमर्दपराधमेदनिकानाम् ॥ १६ ॥ नान्मूलाधारेस्तान्मकुण्डलिनीसत्स्थानानुब्रूयन्नेनसणयति ॥ वीर्येति ॥ वीणावद्वस्यापमूलभागेनसिद्धोरेस्तात्मकस्तथीमूलपरिव्रजन
रूपसत्त्वस्वस्वसन्नरूपाभाषाआत्मस्तद्वरी ॥ त्विच्छालेखनेनप्रदरानिर्गुणकारस्याधमर्षकारस्तत्पसत्स्थानमिद्वसत्स्थानयत्स्या ॥ द्रविडाक्षरेपूर्वार्धमिद्वनगराक्षरेउत्तररा
धमिद्वद्वद्वत्स्थानलक्ष्यनित्यर्थ ॥ अर्धनृपसकभित्तेकदेशितासमास ॥ ओमाह्याभ्येतिपाठ्यप्य ॥ १७ ॥ इत्यन्तननुपप्येवार्कित्तुसर्वपाप्मिपारारिष्यस्याह ॥ देवति ॥ १८ ॥

शीतेनार्तं शीतार्तिं निवारणाय दृढवद्धमंडल इति यावत् ॥ तथा विषस्य सुप्तस्य भोगं कायस्तद्वद्धमंडलं यथा ॥ सिताशुभा ॥ कल्पाग्निना विगलता अंतर्वलयाकारे
 खारुक्तेनेदुनानुत्पवद्धाकुडलीवलयाकतिर्यथा ॥ अथवा कल्पने जरणसमर्था भवतीति कल्पो मिर्जाठराभिलेन विगलन्यो मूर्ध्नि योगशास्त्रप्रसिद्धश्चंद्रः स एव चित्तीयमूलाधा
 रे प्रसूतोपनी भूयतत्र वद्धकुडलाकतिस्तद्वस्थितेत्युत्प्रेक्षा ॥ ३९ ॥ ऊरुपदेन ऊरुमूलसंधिर्गुर्दक्षणेन यो न्यतेतत आरभ्य भूमध्यपर्यंतं यानि रं धाणि तानि स्पृशतीति प्लवस्यूता मनोव
 त्तिभिरतश्च चलावहिश्च पवमानेन प्राणादिना स्पृशदा ॥ ४० ॥ तस्यामूलैत. सार्द्धं त्रिवलयाकाराकुडलिनीसंज्ञा चिच्छीकतिदर्शयति ॥ तस्याहति ॥ तस्मिन्मूलाधारे वीणामूले
 लक्ष्णेण त्रीने वलसती परमसूक्ष्मा पराख्या सर्वशब्दमूलभूता गतिः शब्दब्रह्मात्मिका स्फूर्तिं सैव प्राणसगान्नाभिद्वयकदंशेषु तरोत्तरं व्यक्ततरा पश्यतीमध्यमावैखरीत्यादिभेदा
 न्भजते इति ॥ तथा चोक्तमत्र शास्त्रे ॥ चैतन्यसर्वभूतानां शब्दब्रह्मेति यद्विदुः ॥ तस्याप्यकुडलीरूपप्राणिनां देहमध्यगम् ॥ वर्णालिना विभवंति गद्यपद्यादिभेदत इति ॥ सावेनाप्यु
 क्तम् ॥ यासां मित्रावरुणसदना दुच्चरतीं विषादिवर्णान्नम्रकदकरणे प्राणसगाव्यसूते ॥ ता पश्यतीमध्यममुदितामध्यमा बुद्धिसंस्था वा च चक्रे करणविशदावैखरी च प्रपद्ये इति ॥ ४१ ॥
 शीतार्तं सुप्तभोगीद्रभोगवद्धमंडला ॥ सिता कल्पाग्निविगलार्देदुवद्धकुडली ॥ ३९ ॥ ऊरुभूर्मध्यरंध्राणि स्पृशतीति त्तिचंचला ॥ अना
 रतंच सस्पंदापवमानेन तिष्ठति ॥ ४० ॥ तस्यास्त्वभ्यंतरे तस्मिन्कदलीकोशकोमले ॥ या पराशक्तिः स्फुरति वीणावेगलसद्गतिः ॥ ४१ ॥
 साचोकाकुडलीनां साकुडलाकारवाहिनी ॥ प्राणिनां परमाशक्तिः सर्वशक्तिजवप्रदा ॥ ४२ ॥ अनिशानिः श्वसद्द्रुपारुषितेव भुजंगमी ॥
 संस्थितो ध्वीकृतमुखी स्पंदनाहेतुतांगता ॥ ४३ ॥ यदा प्राणानि लोयाति तद्विदुः कुडलिनीपदम् ॥ तदा संविदुदेत्यंतर्भूततन्मात्रबीजभूः
 ॥ ४४ ॥ यथा कुडलिनी देहे स्फुरत्यज्जडवालिनी ॥ तथा संविदुदेत्यंतर्भूदुस्पर्शवशो दया ॥ ४५ ॥ स्पर्शनं मृदुना न्योन्यालिनि कतत्रयंत्रयोः ॥
 यथा संविदुदेत्युच्चैस्तथा कुडलिनी जवान् ॥ ४६ ॥

सर्वासाप्राणोद्दिग्वुद्धादिशक्तीनामापि सत्ता स्फूर्तिं प्रवृत्तिनिर्वाहकत्वाज्जवप्रदा ॥ ४२ ॥ तत्र कथमप्राणशक्तिर्जवप्रदा तदाह ॥ अनिशमिति ॥ सैव स्वमुखास्त्राणमूर्ध्वं क्षिपति अ
 पानचाध आकर्षतीत्यनिशानिः श्वसद्द्रुपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ कथंबुद्धिशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यदेति ॥ यदाहृदि स्थितः प्राणः कुडलिन्या आकटः सन् अपानवत्या कुडलिनीपदया
 तितदाभूततन्मात्राप्यपचीकृतभूतान्येव बीजमुपादानं यस्य तथा विधे अतः करणे भवतीति भूर्जीवसंविनस्य तिसकस्याभ्यवसायाभिमानरागादि वृत्तिभेदैरत रुदेतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥
 कथंचेद्विधशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यथेति ॥ एवमप्राणबुद्धोराहितज्ञानक्रियास्वशक्तिः कुडलिनी देहे मृदु स्पर्शविषयसन्निष्कर्षोपेयतेषाचक्षुरादीनां वशो दया सती देहे यथा यथा
 यादशभोजकादृष्टदृष्टसामयविविचयेण स्फुरति तथातत्तदिद्वैर्यविशेष स्फूर्तिरफलभोगादिलक्षणा संविदुदेतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ कथमृदुस्पर्शवशानुगा तदाह ॥ स्पर्श
 नामिति ॥ कुडलिनीजवात्तथा स्फुरति यथा मृदुना चक्षुरादिना विषयस्पर्शनं प्रथममुदेति ॥ तथा च तत्रयंत्रं कार्यकरणसंघातयुनक्तीति यत्र युः प्रमाता तस्य वृत्तिद्वारा बहिर्निर्गतस्य
 वासं विषयेण सह अन्योन्याभ्यां लिंगनमन्योन्यालिंगिका ॥ भावेण बुद्धिः ॥ वृत्तिव्याप्तिप्रयुक्ता व्याप्तिरुदेति ॥ तया च यथा विषयावरुणभगे उच्चैः स्फुटतरां संविद्वदादिप्रथा उदेति
 तथा तेन तेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तत्रमूलाधारस्यापाः कुण्डलिन्याश्चक्षुरादिप्रवर्तनेनाब्जोद्धारमित्याशयेनाह ॥ तस्यामिति ॥ उत्पद्यतेप्रतापते ॥ विलीयतेसकुचते ॥ ४७ ॥ कथमुत्पद्यतेविलीयतेचनवाह ॥
 नित्यमिति ॥ प्राणान्मनाहोष्मन्मयाअपानात्मनाअथप्रवेशोन्मुखपातया ॥ उक्तमुपसृहरति ॥ सेति ॥ सामानीसाधारणी ॥ समानराख्याज्ञावेत्यर्थोवाप्यजिह्वापि
 इदमलङ्घितस्यप्रत्यलोप ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नापाभिन्नामूलाधारमाहीमूलपरिच्छिन्नकुण्डलिन्याःस्थित्वाद्ब्रह्म कथयिष्येतिरामपृच्छति ॥ आकल्पयति ॥ आक
 ल्पादिकालत ॥ सर्ववित्तवस्तुत्रभापरिच्छिन्न ॥ देशकालपरिच्छेदाभावात्स्यापिबलुक्तप्रतिच्छेदाभावेनभावस्यसारायेनोपादानम् ॥ ४९ ॥ वासिष्ठस्तुतर्हि काल
 कथयरेच्छेशावोपितवर्तनभूतपुनरुत्पद्यमानव्ययम् यदिस्यटीकप्रणायामस्यपृथग्यवदानतर्हिदेशकालपरिच्छेदाभावेपितस्मानमितिअितयानुवादव्याजो नदर्शयन्निराका
 रयानिर्दिष्टयथावाभ्युक्तिर्वाक्कारणपटादिगोचरतयावाभिभ्यक्तमर्थात्तदसिद्धिरेवमतन्माधवीजश्रीरस्युक्तार्थविलारादिधरिष्यन्तस्यूलसमवेद्वदाकारपरिणतभूतसा
 तस्यासमस्तास्यवद्वानाब्जोद्धदयकोशगा ॥ उत्पद्यतेविलीयतेमहाणवहवापगा ॥ ५० ॥ नित्यपातोऽसुकतयाप्रवेशोन्मुखपातया ॥
 सासवसविदावीजत्येकासामान्युदाहता ॥ ५१ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आकल्पादनवच्छिन्नाचित्सवित्सर्वमस्तिहि ॥ तस्मात्कुण्ड
 लिनीकोशालेनार्थेनोदयस्तुट ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वचित्सविविद्वयतेनय ॥ किंत्वस्याभूततन्मात्रवशाद्
 भूदयकचित् ॥ ५३ ॥ सर्वत्रविद्यमानापिदेहेषुतरलायते ॥ सर्वगोप्यातपसौरोमित्यादीर्वाविजृम्भते ॥ ५४ ॥ क्वचिन्नष्टकचिरस्मष्टक
 चिदुच्छन्नतगतम् ॥ वस्तुवस्तुनिदृष्टतत्त्वज्ञावैर्विजृम्भितम् ॥ ५५ ॥ एतद्दयक्रमेणाहशृणुवक्ष्यामि तेनय ॥ देहस्वेचययोदतिभृश
 सविन्मयक्रम ॥ ५६ ॥ चतनचैतनभूतजार्तव्योमतयाविलम् ॥ सर्वचिन्मात्रसन्मात्रशून्यमात्रत्रयथानम ॥ ५७ ॥

पक्षैर्विशेषोविशेषाभिप्यक्तिरित्याह ॥ सर्वत्रेत्यादिना ॥ ५० ॥ भगुरेशकतपरिच्छेदाभावेसवित्सर्वप्राप्तेत्येतादौकस्योपाधिवशाद्वदन्तस्यास्तुटीग्राह्यतिसदृष्टातमाचष्टे ॥
 सर्वमेति ॥ तद्वत्पातद्विष्टावस्थमितिर्विवनान्मात्रिगुणीकृतप्रथमाद्वहलीभूताकालस्यकषट्कद्विचोषन्याश्चालीप्रवर्तित्यर्थ ॥ तद्योपाधिरुक्तवहलीभावेनस्कटीभावे
 दृष्टातमाह ॥ सर्वत्रदति ॥ ५१ ॥ तस्याप्युपाधिमालिन्यतारतम्येनविद्योभिप्यक्तितारतम्यमित्याह ॥ क्वचिदिति ॥ यच्छिच्छादिवस्तुनितिविद्वस्तुअविद्याकाळोनाभिभावास्तम
 धारित्यशैत्यमिवमष्टमदर्शनगतम् ॥ देवमनुष्यादित्तिभगुनस्पष्टमभिभ्यक्तम् ॥ दक्षादिछोपूकटाच्छन्नार्वाहिं सवेदनविवेकासमतागतदृष्टम् ॥ चिदंशमवनसत्तारोमतरतम्यमि
 त्याह ॥ तदिति ॥ तेषांअधिपोपाधीनांसर्वानुभावसिद्धेस्तद्वैराद्यलौकिकसर्वमविजृम्भितमनभिभूतमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ उक्तमेवाभिभ्यक्तितारतम्यंक्रमदासगसमानोर्निरूपयितुं
 पतिजानीत ॥ एतदिति ॥ स्वेमनुष्यादिहहृषास्तुस्याधरादिदेहेयथापादशानतरतम्यम् ॥ ५३ ॥ तदुपोहतेनसुक्ष्मसूक्ष्मज्ञानाभ्यासप्रपञ्चनायसर्वाधिष्ठानसन्निदेकरससर्वप्र
 षतद्वन्द्वप्यथाव्यक्तव्यार्थानिर्दिष्टमिति ॥ चतनेति ॥ तन्मोक्षोपदशषष्ठिमुपसृष्टम् ॥ ५४ ॥

तस्मिंस्तथैवस्थितेभायाकल्पितेकदेशेआकारादिसुक्ष्मभूतानाक्रमदध्यासान्तदेवभूतमात्रात्मरूपकस्थितमित्याह ॥ तद्वीति ॥ ५५ ॥ ततस्तन्मात्रपचकक्राणामनवुद्धिज्ञान
द्वियकर्मद्वियमितपचधागतलिगशरीरमतीविवतयाप्रविश्यदीपादीपशतमिवसंपन्नस्त्वसविदमनभूताजन्मादधिकाराआदिपदाजापदायवस्थाभेदाश्रयस्मिस्तथाविद्वि
त्वजीवभावमिति यावत् ॥ लक्षसेलक्षयसि ॥ छादसउपग्रहव्यत्यय ॥ ५६ ॥ कानिचिह्मिगारभपरिरिटानिपचकानिजीवस्यदेवमनुष्याकारवासनानसारिसकल्पलव
रूपिणास्तत्तन्मात्रकेणैवपर्चाकरणद्वारास्थूलदेहत्वज्जति ॥ ५७ ॥ देहप्रकरणाद्धेमादित्वधत्तूरादिस्थावरशरीरताम ॥ अथवातिर्यगादित्वमित्यादिपदादेवस्थावरदेहपरि
ग्रह ॥ हेमादित्वमित्यनेनस्वर्णरजतरवर्परोपलक्षितब्रह्माहत्वतर्गतभुवनार्दिभोग्यतांचेत्यर्थ ॥ ५८ ॥ अस्त्वैकान्तस्तथाह ॥ एवहीति ॥ स्थितसिद्धम ॥ तस्मिंषिष्ठानचैत
न्यसर्वत्रास्तीतिषट्पाद्यपिचेतनकिनस्यात्तत्राह ॥ चिदिति ॥ ५९ ॥ पचकवशाच्चैतन्यामिष्यजक्राणादिपचकयादितोल्गादेहमावान्यादेवमनुष्यदेहादौमुख्याचेतनार्भि
तद्विचिन्मात्रसन्मात्रमविकारंस्त्वनामयम् ॥ क्वचित्स्थितसंविदेवभूततन्मात्रपंचकम् ॥ ५५ ॥ तत्पंचधागतद्वित्वलक्ष्मेत्वंस्वसंविदम्
अंतर्भूतविकारादिदीपादीपशतंयथा ॥ ५६ ॥ स्वसत्तामात्रकेणैवसंकल्पलवरूपिणा ॥ पंचकानिब्रजंतीहदेहत्वंतानिकानिचित् ॥ ५७ ॥
कानिचित्तिर्यगादित्वेहेमादित्वंचकानिचित् ॥ कानिचिदेहतादित्वंब्रह्मादित्वंचकानिचित् ॥ ५८ ॥ एवंहिपंचकस्पर्दमात्रंजगदिति
स्थितम् ॥ चित्संविदत्रसर्वत्रविवर्तरेषुनंदन ॥ ५९ ॥ केवलंपंचकवशाद्देहादौचेतनाभिधा ॥ जडस्पर्दाभिधाक्वापिस्थावरादौजडाभि
धा ॥ ६० ॥ यथास्तब्धःस्थितोवाचिरिवस्यलमिवास्थितः ॥ पंचकेपुनथुतच्चिह्नोलरूपाजडान्विता ॥ ६१ ॥ इतःसौम्यदत्तोलातःकिम
द्विरिति नोयथा ॥ विकल्पादौतथैवेतत्पंचकंहिजडाजडम् ॥ ६२ ॥ देहादिपंचकंजीवःस्पंदःशौलादिकंजडम् ॥ स्थावराद्यनितस्पर्दिस्व
भाववशतो नय ॥ ६३ ॥

धा ॥ कापिपरिधृष्टलिगस्थूलदेहयो समप्राधान्याज्जडस्पर्दाभिधाजडचेतनाभिधा ॥ स्थावरादौतोलंगस्यत सवेदनमात्रत्वेनवह्निर्जनैश्चेतनत्वाविभावनज्जडाभिधाप्रसिद्धे
त्यर्थ ॥ ६० ॥ त्रिष्वपिचित्कथतरतम्येनस्थितेत्यवदटानमाह ॥ यथेति ॥ यथादिधावेलीनोपुनसमृद्ध सायशिरारपवनसपर्कद्विलानटक्रमादूर्ताभावात्तत्त्वानिश्चल स्थित
सद्भवप्रदेशोर्वाचिरिवचल ईषड्वनप्रदेशेपञ्चल अत्यतपनप्रदेशेस्थलमिवाचलश्चस्थितस्तथैवप्राचिनरतिर्धकस्थारवरदेहंरूपपुपचकेपुलोत्तरूपादृष्टोलोअत्यतजाड्या
न्विताचस्थितेत्यर्थ ॥ ६१ ॥ यथाक्वचिद्धर्तमावेनलोलत्वाभावोपिनस्पनादिव्यत्ययाघातस्तथास्थावरादिभावेपिनचिद्रूपतास्मिन्नित्याह ॥ इतद्विति ॥ नोद्वेति काकु ॥ किमद्विरि
तिव्यपदेशेन भवतिकुतुभवत्येवयथातथैवेतरसुरनरतिर्यविकल्पादौचैतन्यमक्षतमित्यर्थः ॥ अथवायजडाजडविकल्पोऽप्यस्तपंचकधर्मएवमचिद्धर्मस्तस्यानिर्धर्मकत्वादि
त्याशयेनाह ॥ पचकहीति ॥ ६२ ॥ पचकेस्यभाववशतर्देहशावहवोविकल्पादृष्टादित्याह ॥ देहादीति ॥ देहाद्याकारपरिणतपचकक्राणधारणार्थीनस्पर्दचेतन्याभ्याजीव
श्चेतनस्तयोजकस्पर्दरोलादिकजडमेव ॥ स्थावरादिशरीरानुवासानिलायीनस्पर्दिअतश्चेतनमित्यादिव्यवस्थितविकल्पात्स्वभाववशतोदृष्टादित्यर्थः ॥ ६३ ॥

ननस्य स्वात्मना भाव स्वभाव सकयविद्वद्विषयस्वात्मक स्यात् विरोधोद्विषयासोपेक स्वोभावस्त्वनन्यपेक्ष यदिस्वीयोभाव स्वभावस्तथाप्यसौस्वभावाप्रसाधेक्षोनरसापेक्ष
नृतिरुपयसपक्षस्यविषयस्यस्वत्वयतिमिसवास्यादितिय र्पयर्पुनपुज्यताद्वैत्ययात्वभावविद्यायावधयर्पुनयोनभ्या ताएवद्विषिआहाराभ्युदया ॥ स्वापुनरुक्तनाये
स्यादप्यगतपत्यर्थेनभ्यनाद्वैतद्वेदनामपत ॥ षष्ठशीतल्ल्यादिधमपरार्हिमाभ्याद्विधर्मपरसाक्षिभर्गविन्दतिपुषपकरीषसर्गषपरिदृश्यतद्वत्यय ॥ स्वभावावितित्यक्त्योप
कर्मण्यपवर्ध ॥ १४ ॥ अथवावाग पनपयनूपोच्यतस्यावासनाकथ्यतविकल्पकस्यककार्यानुवाहित्वनतत्परार्थानत्वात् किन्तुगृहीतवासनाशानानन्तद्विद्वैदिककभावेन
विस्तरणीयत्वात्नोपपक्षकानिस्थिरपरद्वयपनूपाजनयोभ्यादस्याह ॥ यद्वीतति ॥ तानिरेविकल्पनविरोधमाशोच्येभ्यद्वितीयाव ॥ १५ ॥ अथवातनासामप्यपराध पूष
पुषविद्वद्विषयसदसवासनानुमात्रित्वात् अतन्मासनाविद्वद्वैदिकत्वकल्पनामूलकविविप्यनपुसाविसमितनतद्विषयिद्वैदिककल्पसहस्येयननुविषयसार्गविशिमावासनापुषपयनु
वाच पयनयोक्तव्या स्वभावाद्वापुनरुत ॥ गतोप्यादिविभाभ्याद्विवाक्येतिपरिद्वयते ॥ १४ ॥ गृहीतवासनांशानांपुष्टाभावविकारिणा
म् ॥ स्थितय पवर्णानां द्वियोज्या पयनूयोजने ॥ २५ ॥ वासनासुविपर्यक्ताद्वीतोनतुमितश्रता ॥ पुसाप्नाज्ञानशक्यतेसुखपयनूयोजि
तुम् ॥ १६ ॥ अशुभेवाशुभेवापितेनपयनूयोज्यते ॥ मनुद्ववासनचान्यत्वचकसुखवामनम् ॥ १७ ॥ यन्नपयर्पुनयोगस्यफलमनुभुय
त ॥ तनतसप्तयुंजतनाकाशानुशिभि क्षिपत् ॥ १८ ॥ दृष्टाप्रतिष्ठाभेवापापचर्चनाहिराशय ॥ विवेकनिष्ठा कीटापाएतस्यावरजग
ना ॥ १९ ॥ मसुमवासनाधेचिपयस्यावरजातय ॥ मयुद्ववासना केचिपयानरसुरादय ॥ २० ॥ सवासनाविला केचिपयैततिर्य
गादय ॥ प्रक्षितवासना केचिपयैतमोक्षगामिन ॥ २१ ॥ अपस्वास्त्वसवित्सुमनानुद्धादिका रुता ॥ हत्वपादादिसयुर्क संज्ञा प
चवराशिभि ॥ २२ ॥

पानिनुराक्यतत्त्वभावादयद्वित्याह ॥ वासनाद्वि ॥ ११ ॥ पुसापयुमेतिपक्त्वात्परार्हिभावेयुमेवार्हिभावेवापयुद्ववासनंमुमवासनंनपचकतिवति ॥ तेनवासनैवतद्वै
नपयनूपायतद्वत्यय ॥ १२ ॥ किंचवासनार्पयर्पुनयमस्यतस्योपायोयमवतकत्वेनसकलता स्वभावादिपयनूयोगस्यनकिंचित्सकलमस्तीत्याह ॥ यमति ॥ १८ ॥ अतए
ववासनासपुण्यास्तताभावाभावा स्वपराधयोपिपुण्यस्यनिवृत्तिनिष्ठानुच्छन्नायेथेतिदृष्टायनिष्ठा-सपयनेविवेकनिष्ठारेवार्हिभोगाद्विद्वेदाअपिकीटायादवनुच्छराराक्षय
यतद्वित्याह ॥ यमापति ॥ १९ ॥ अतएववासनास्वापमवधोयतारतभ्यादेवपचकपुस्यादार्हिविषयमविविधयुद्वत्यद्वययति ॥ मयुमेतिद्विधाभ्याम् ॥ २० ॥ वासनाभिरावितेना
स्यच्छन्निवृत्तसद्विदा सवासनविच्छा ॥ यमिमावासनास्यकवासना ॥ २१ ॥ वासनावैविध्यमारेवदेवनरापिपचकटाधिराकाशाभूमिपमनारविनिचिप्रभ्यवहारसमस्तपाना
रिलक्ष्यभिनकर्मद्वयसपयर्पेदेनरादिपचकटाधिरा स्वानुत्सासुषमिस्तेष्वनरादिपयन्यव्यवहारोचितमनानुस्यूहकारिपसस्युच्छोभमापरासनस्वरार्गविकाअतर्वाप्तकरणद्व
पा-संज्ञा संकेतः रुताअनपराधःप्रतिपानादिविषयस्वभावाद्दृश्यतद्वितिभाव ॥ २२ ॥

निर्यग्भिः पञ्चादिभिस्तु चत्वारः पादाः शृगेषु च्छेति पक्षिभिस्तु चंचुः पक्षौषु च्छेपादौ चेति सपैस्तु फणाभोगः पुच्छमिति कर्मिकीर्तयामशकादिभिश्च स्वस्ववासनानुरूपव्यवहार
योग्या अवयवादिसकेता कल्पिता इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ आद्यतमेष्वेव च लैर्विकारिभिर्जडैश्च ॥ अधिष्ठानसद्रूपेण तु अचलैरजडैश्च ॥ ७४ ॥ एवं पंचकाख्यलिगभेदानन्तानुपवर्ण्य
तेष्वेकतमस्य कस्यचि कर्मोपासनसमुच्चयानुष्ठानफलसमष्ट्यहंभावप्रामस्यकश्चिदेकः सकल्पपरमाणुरस्य ससारनभोदक्षस्य बीजमित्याह ॥ एवमिति ॥ समष्टिगोचरत्वादिभि
र्यामः सकल्पोभिः सकल्पलक्षणाः परमाणु सर्गाख्याणामाकाशदक्षणाणां बीजतेषु च सर्गाकारादक्षेष्टद्रुमानि पंचकानीत्यहोमायेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सर्गाणामाकाशदक्षत्वयदुक्तत

निर्यगादिभिरप्यन्यैरन्याः संज्ञाः प्रकल्पिताः ॥ स्यावरादिभिरप्यन्यैरन्याः संविदः कृताः ॥ ७३ ॥ इति साधोः स्फुरंती मेचित्राः पंचकरा
शयः ॥ रूपैराद्यंतमध्ये पुचलाचलजडाजडैः ॥ ७४ ॥ एवमेकोभिसंकल्पः परमाणुर्महीपते ॥ बीजमाकाशदक्षणां सर्गाणि तेष्विमा
नितु ॥ ७५ ॥ इन्द्रियाणि च पुष्पादिविषयामोदवर्तिह ॥ इच्छाभ्रमर्योराजंत्यो मंजयश्चंचलक्रियाः ॥ ७६ ॥ लोकांतराणि स्वच्छानि गु
ल्मानुलं समेरवः ॥ पल्लवानोलजलदालतोलालादिशोदश ॥ ७७ ॥ वर्तमानानि भूतानि भविष्यंति च यानि तत ॥ जयंति तान्यसंख्यानि
फलानिरधुनंदन ॥ ७८ ॥ पंचबीजास्त एते हिरामपंचकपादपाः ॥ स्वयं स्वभावाज्जायंते स्वयं नश्यंति कालतः ॥ ७९ ॥ स्वयं नानात्वमायां
तिचिरं जाड्याः स्फुरंति च ॥ स्वविविक्ताः शमंयांति तरंगाद्वववारिधौ ॥ ८० ॥ इतोयांति समुत्सेधमितिोयांति शमंस्वयम् ॥ एते जाड्या वि
वेकाभ्यां तरंगाद्ववतोयधौ ॥ ८१ ॥ ये विवेकवशमात्यं गतारामपंचकविलासराशयः ॥ तेन भूय इह यांति संस्थितिं प्रभ्रमंति जगतीति
रेमुहुः ॥ ८२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाण० पू० चू० पंचकविलासो नामाशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

रुष्णदाभोदादिकल्पनयोपपादयति ॥ इन्द्रियाणीत्यादिना ॥ आदिपदादिन्द्रियावयवेषु पुष्पावयवताप्रयोचितं योज्या ॥ विषयलक्षणेष्वाभोदेषु वर्त्तनशीलं तत्प्रधानमिति याव
त् ॥ चचलानाकर्मिन्द्रियाणां क्रियाः ॥ ७६ ॥ स्वच्छानि स्वर्गादिलोकांतराणि गुल्मानां विदपाः ॥ समेरवो मेरुसहिताः सर्वे पर्वतामूलम् ॥ ७७ ॥ भूतानि चतुर्विधशरीराणि ॥ तत्
स्य दक्षस्य ॥ ७८ ॥ स्वभावारस्वविवेकशून्यादात्मनः ॥ ७९ ॥ स्वस्माद्विविक्ता विवेकदृष्ट्या दृष्टाः ॥ ८० ॥ श्लोकद्वयोक्तमेव सप्रसाह ॥ इत इति ॥ इतः परादृष्टेः ॥ इतः प्र
त्यगृष्टे ॥ ८१ ॥ हेरामये पंचकविलासराशयः आलयनिर्वासननाशपर्यंतं विवेकवशं गतास्ते इह संसारे भूयो जन्ममरणदेहधारणादिसंस्थितिनयाति इतरेतु जगति यथा पूर्वप्रथ
मत्वेवत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

कुरतिभ्यान्वसगनरोमोद्वराप्रकभा ॥ सिद्धिदिदेशोपायाधोयमिद्वषयते ॥ १ ॥ यथापाणानिलोपातिद्विद्विजुहल्लिनीपदम् तदासिद्धिदेस्तभूततन्माधवीजभूरितिबुद्धि
 शक्तिमध्वरत्वापरादनेभूतन्माधवीजभूरित्यास्यस्कूटीकरणपकृतस्फुटसूक्ष्मपञ्चकषिधारसगमयन्नेवरादिसिद्धिबीजपाणाभ्यासोपयुक्तमस्तुतकुहल्लिभ्यापाणापुद्ग
 पकारप्रदरायति ॥ एतदिति ॥ तस्यस्फुटदेहात्मकस्पष्टकस्यातरेभूलाधारेतस्यापानार्थीणायाकुहल्लिभ्याभेतस्यलिंगात्मकपञ्चकस्यबीजमुपादानभूतसूक्ष्मप्रथमपाणपञ्चक
 पणस्फुरास्यते ॥ १ ॥ साध्याणक्षेपणां स्फुरिताकुहल्लिनीभारतभर्षेणस्वधर्षेणचस्वद स्पर्शसिद्धिद्विषयककल्पनाभूलाकलाचिज्जीवोभन सकभ्योबुद्धिरहकार पुण्टक
 ङ्गिद्विस्वारितयानिकलनादिभ्यापराधोयमिद्वषयतइत्याह ॥ सातारितिधिमि ॥ १ ॥ २ ॥ ४ ॥ तस्यसदृशसं प्रधानद्वलितगत्यानधिभिध्यरयति ॥ अपानतामिति ॥ ५ ॥

श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतत्सर्वकधीजतुकुहल्लिन्यातदतरे ॥ प्राणमारुतरूपेणतस्यास्फुरतिसर्वदा ॥ १ ॥ सांत कुहल्लिनीस्पदस्पर्श
 विल्ललामला ॥ कलोक्ताकलनंनाशुकथिताचेतनेनचित् ॥ २ ॥ जीवनाज्जीवतायातामननाच्चमन स्थिता ॥ सकलपञ्चैवसकलप
 यांथाद्विद्विरितिस्मृता ॥ ३ ॥ अहकारात्मतांयातासैपापुण्ड्रकाभिधा ॥ स्थिताकुहल्लिनीदहजीवशक्तिरनुत्तमा ॥ ४ ॥ अपानतामुपाग
 ल्यसततंभवहृत्पथ ॥ समानानाभिभध्यस्याउदानास्योपरिस्थिता ॥ ५ ॥ अधस्त्वपानरूपैवमध्योसौन्म्वसर्वदा ॥ पुष्टाप्युदानरूपैव
 पुम स्वस्ववतिष्ठति ॥ ६ ॥ सर्वयत्नमधोयातियदियत्तान्नधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावल्लान् ॥ ७ ॥ समस्तेवोर्ध्वर्भा
 यातियदियुक्त्यानधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावल्लान् ॥ ८ ॥ सर्वयात्मनितिष्ठेत्पुञ्चैत्यक्कोर्ध्वार्धोगमगर्भा ॥ तज्जतोर्ही
 यतेव्याधिरतमर्कितरोधत ॥ ९ ॥ सामान्यनाडीवैधुर्यात्सामान्यव्याधिसम्भव ॥ प्रधाननाडीवैधुर्यात्प्रधानव्याधिसम्भव ॥ १० ॥ ॥
 श्रांरामउवाच ॥ ॥ किंविनाशा किमुत्पादा शरीरेस्मिन्मुनीश्वर ॥ आधयोव्याधयश्चैवयथावलयकयथाशुभे ॥ ११ ॥

इतिभेदप्रयोजनाभ्याह ॥ अधश्चि ॥ अपागननाधेदप्रयोजनमित्यध ॥ अपानोदानाभ्यामाकष्यमाणपित्तयसौभ्यानिभ्यल्लि ॥ तद्वद्वत्पत्न्यादेवपुष्टाबलवत्यप्युज्ज्व
 लितद्वानर्कध्वसर्गत्सर्वेनविघटितलिंगाद्विद्विक्काभयतीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमधोदत्तेरपिसाविद्विभिकेत्याह ॥ सर्वप्रयत्नमिति ॥ यदिसामान्यवृत्त्यानधायतेतर्हीसाजीवसधिवपा
 नदरपासर्धपक्षपयास्यातथाआकष्यमाणअधोमर्गणद्विहयति ॥ किंमतस्तदाह ॥ तदिति ॥ ७ ॥ मातुक्तस्पष्टमाह ॥ समस्तेवेति ॥ ८ ॥ अतएवपाणपानगतिनिरोधा
 भ्यासेनसर्वातिप्रमानदरयतइतिनयेसर्वम्प्रापिक्षमप्युक्तयसिद्धिरित्याह ॥ सर्वयेति ॥ आत्मनिदेहे ॥ ९ ॥ एकगतप्रधाननाड्याल्लकारवास्तुसामान्यनाड्यास्तस्वन्दरसपा
 पिनाया समानदत्तेयर्धेध्वकफपित्तापुण्ड्रपादेधुयमभ्यापारस्तद्वैधेतरवायुभिर्ध्वभ्येपाभरसाकर्षणाद्व्यवरोगाणांभूतसंभवइत्याह ॥ सामान्येति ॥ १० ॥ कस्मा
 द्विनारोपयतीतिविनाशा ॥ एवमिमुत्पादा ॥ ११ ॥

तेपानिदृत्तिरौपधानुनयैस्तात्कालिकोपशमः सुखरूपस्यात्मनःपरिशेषात्सुखं तेषामूलतोज्ञानेनारोमांक्षइत्यर्थः ॥ १२ ॥ मिथ अन्धोऽन्यनिमित्तकत्वात्क्रमसंलग्ने कदाचि
 युगपदुपपन्नाद्वास्तनिमित्तात्समयुगपत् कदाचिसुखातरितेपर्यायेण ॥ १३ ॥ मौर्ख्यमज्ञानतन्मूले ॥ १४ ॥ तत्रआभ्युद्भवनिमित्तान्याह ॥ अतत्त्वज्ञानेति ॥ आक्रमणनि
 पदहस्तविनतदभावादित्यर्थः ॥ तद्विचित्तेतानवस्तिमितवायुप्रायास्वारभ्युद्बहेतुसूक्ष्मतामुत्सृज्यरागद्वेषेषुप्रसक्तेरितिशेषः ॥ १५ ॥ इदमात्मिदनप्राप्तमितिचित्तायाइतिशेषः ॥
 भयशोकानिमित्तप्राप्तौतत्कालीकारोपायापरिज्ञानलक्षणघनमोहदतीतिघनमोहदा ॥ १६ ॥ इदानींशारीरव्याभ्युद्भवहेतूनाह ॥ भृशमित्यादिना ॥ इच्छामौर्ख्यंअतिरेतक्रे

श्रीवासिष्ठउवाच ॥ आधयोव्याधयश्चैवदुःखस्यकारणम् ॥ तन्निवृत्तिःसुखंविधात्तत्क्षयोमोक्षउच्यते ॥ १७ ॥ मिथःकदाचि
 ज्ञायतेकदाचित्सममेवच ॥ पर्यायेणकदाचित्चआधिव्याधिशरीरके ॥ १८ ॥ देहदुःखंविदुर्व्याधिमाध्याख्यंवासनामयम् ॥ मौर्ख्यं
 मूलहितविधात्तत्त्वज्ञानेपरिक्षयः ॥ १९ ॥ अतत्त्वज्ञानवशतःस्वैद्रियाक्रमणंविना ॥ तदितानवमुत्सृज्यरागद्वेषेष्वनारतम् ॥ २० ॥ इ
 दंप्राप्तमिदंनेतिजाड्याद्वाघनमोहदाः ॥ आधयःसंप्रवर्ततेवर्षासुमिहिकाइव ॥ २१ ॥ भृशंस्फुरतीष्विच्छालुमौर्ख्यंचेतस्यनिर्जिते ॥ दु
 रन्ताभ्यवहारेणदुर्देशाक्रमणेनच ॥ २२ ॥ दुष्कालव्यवहारेणदुष्क्रियास्फुरणेनच ॥ दुर्जनासंगदोषेणदुर्भावाद्भावनेनच ॥ २३ ॥ क्षी
 णत्वाद्वाप्रपूर्णत्वान्नाडीनरंध्रसंततौ ॥ प्राणेविधुरतांयातकयेतुविकलीकृते ॥ २४ ॥ दौर्स्थित्यकारणंदोषाद्वाधिर्देहेप्रवर्तते ॥ नद्याः
 प्रावृष्टिर्नाद्याभ्यामिवाकारविपर्ययः ॥ २५ ॥ प्राक्तनीचैहिकीवापिशुभावाप्यशुभामतिः ॥ यैवाधिकासैवतथातस्मिन्याजयतिक्र
 मे ॥ २६ ॥ आधयोव्याधयश्चैवंजायंतेभूतपंचके ॥ कथंशृणुविनश्यतिराघवाणंकुलोदह ॥ २७ ॥ द्विविधोव्याधिरस्तीहसामान्यःसार
 एवच ॥ व्यवहारस्तुसामान्यःसारोजन्ममयःस्मृतः ॥ २८ ॥ प्राप्तेनाभिमतनैवनश्यतिव्यावहारिकाः ॥ आधिक्षयेणाधिभवाःक्षीयंतव्या
 धयोप्यलम् ॥ २९ ॥ आत्मज्ञानंविनासारोनाधिर्नश्यतिराघव ॥ भूयोरज्ज्ववबोधेनरज्जुसर्पोहिनश्यति ॥ ३० ॥

त् ॥ इरन्नादयस्तुवासाः ॥ दुर्देशाः द्रमशानादयः ॥ १७ ॥ दुष्टेषुनिशीथप्रदोषादिकालेष्वशनव्यवायादिव्यवहारेण ॥ दुर्भावाविपसंप्रब्याघनतस्करादिशंकास्तेषामनस्युद्भाव
 नेन ॥ १८ ॥ नाडीनामन्तरसाप्रवेशेनक्षीणत्वादिगुणरसजातादिप्रवेशेनप्रपूर्णत्वाद्वाविधुरताकफपित्तादिप्रकोपेनव्याकुलताम् ॥ आघातादिनाविकलीकृते ॥ १९ ॥ दौर्स्थि
 त्यमस्वारभ्यतत्कारणव्याधिःसदेहस्याकारविपर्ययः ॥ २० ॥ साचाधिव्याधिसामग्रीप्राक्तनैहिककर्मानुसारणमिलतीत्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ २१ ॥ २२ ॥ सामान्यःपेठव
 सारोदहनरश्च ॥ व्याधिरूपतद्वैतव्यवहारःक्षुद्रप्राज्ञोपचलालसादित्सत्सभवश्च ॥ जन्ममयोजन्मादिविक्रियामूलम् ॥ २३ ॥ अभिमतनान्नपानस्त्रीपुत्रादिना ॥ २४ ॥ आ
 धिव्याधिःभूयोभूयसालोकपरिशीलनाद्रज्जुतत्त्वप्रत्ययपर्यतेनावबोधेन ॥ २५ ॥

पाठ्यदीप्तवर्णतटीयानिबन्धसंप्रदायाधिष्यधाधिषट्तासानांसारभ्याधिसस्योभूतहाभूलोत्थेदीत्यभ्य ॥ २९ ॥ साभान्यभ्याधिव्यनधिषध्यापय सुषिक्वित्स्याद्दत्ताराप
नाद् ॥ अनाधिभान्ति ॥ अन्धेद्वयपरंपरार्थिद्विषिक्वनी ॥ २७ ॥ लोलाकर्कशिरीर्षपुलानम मन्नाक्षीपधानीत्यापुपाया बहुभ्रष्टजनार्थिगताभ्यापधानि
चिक्वित्सारगणिलयासापयतप्रेषितिशेष ॥ २८ ॥ आधिभ्योभ्याधिअभ्यकारतश्चिक्वित्सापयभराम पूच्छति ॥ आधेरिति ॥ द्रव्यादीपधाविनरयामप्रपुण्यादिक्रपयेति
स्वभावनयोकि ॥ २९ ॥ तदप्रपयतद्रव्यप्रकारमाह ॥ षिसेद्वयानिना ॥ विधुरितेकाधिभिःक्षुब्धे ॥ उक्तमर्थदृष्टतेनोपपादयति ॥ तथाहीतिवार्धेन ॥ अयपुरोमर्गम

आधिभ्याधिविल्लासानांरामसारधिसक्षय ॥ सर्वेर्णभूलहाप्रावणदीवतदर्वीकधाम् ॥ २६ ॥ अनाधिजाभ्याधयस्तुद्रव्यमन्त्रशुभ्रक
र्म ॥ चिक्वित्काटिश्रोक्तेर्नश्वत्यन्यैरिहायवा ॥ २७ ॥ ज्ञानमन्त्रौपधोपायावक्तुश्चाधिगतानिष ॥ त्वयाचिक्वित्साशाखाणिकिमन्य
दुपदिभ्यते ॥ २८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आधे कथमवेद्वाधि कथयसविनश्यति ॥ इव्यादितरयापुत्तयामन्त्रपुण्यादिरूपया ॥ २९ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चित्तेविधुरितेदह ससोभ्रमनुयात्यलम् ॥ तयाहिरुपितोजतुरभमेवनपश्यति ॥ ३० ॥ अनवेद्व्यपुरोमागममा
गमनुधावति ॥ प्रयत्नमगमनुत्स्यशरार्त्तोहरिणोयथा ॥ ३१ ॥ ससोभ्रमात्साभ्यमुत्स्रज्यवदतिप्राणवायव ॥ देहेजजप्रविष्टेनपर्यांसीव
सरित्ते ॥ ३२ ॥ असमंभवदतिप्राणेनाह्योयांतिविसस्तिनिम् ॥ असभ्यकस्स्थितेर्मुपेययावणाश्रमकमा ॥ ३३ ॥ काश्चिन्नाह्यत्रपूर्ण
त्वयांतिकाश्चरिक्तताम् ॥ प्राणाविधुरितेदेहम्वत सरितोयथा ॥ ३४ ॥ कुर्जाणत्वमजीर्णत्वमतिजीर्णत्वमेववा ॥ दोषाद्यैवप्रयात्य
नप्राणस्यारदुक्रमत् ॥ ३५ ॥ यथाकाष्ठानिनयतिप्राग्देशसरिद्रय ॥ तथाजानिनयत्यतप्राणवात स्वनाश्रयम् ॥ ३६ ॥ यान्य
नानिनिरोधेनतिष्ठत्यतशरीरके ॥ तान्येवभ्याधितायांतिपरिणामस्वभावात् ॥ ३७ ॥ ॥ एवमाधेर्मेवद्वाधिकस्याम्नावाच्चनश्यति ॥
ययामन्त्रेर्विनश्यतिव्याधयस्तत्कमशृणु ॥ ३८ ॥

॥ २० ॥ ११ ॥ शार्दूलिकेपितयैषकाधिकतास्तसोभाषाणवायव साम्यमुत्स्रज्ययामर्गोणवदति ॥ यथागजस्यप्रक्षितेनप्रवेशेनसुष्ठुधानिपयांसिष्वरितस्तदेकमर्गोवदतिनद्वत्
॥ २२ ॥ अश्वधविपमम् ॥ षिस्त्विर्नकफपित्साहिपूणताप्रयुक्तमिपयसस्थानताम् ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ कार्थिवदिति ॥ प्राणीराविधुरितेसर्वतोविह्वलीकृतरेह ॥ सरितेनाह्य
तसीम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ समानाभ्यन्त्याणवात स्वभावाप्यसर्वशरीरपुक्तपयन्तानिरसीकृत्यनयति ॥ मध्येतुसमानपुष्यसेतुनयन्त्यसमनयतीतिष्यतेरितिमात्र ॥ २६ ॥ धानुदे
पस्यपरिणामस्वभावात् ॥ २७ ॥ उपसहृदति ॥ अभावाभ्यामाह ॥ २८ ॥

हरितकया फलानिहरितकम् ॥ फलेलुपिहरितक्यादिपुव्यक्तिरिति नियमान्नवचने युक्तवद्भावः ॥ तथा परलवादयो वा युवङ्किं भूजलादिवीजात्सकामववर्णान्मात्रिकभावनवशतो
नादां पुव्याभ्याकारपरिणतान्नरसानामुत्तरणपचनदिकार्यकुर्वतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ आधुपशमोपायानाह ॥ शुद्धयेत्यादिना ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रासगिकप्रश्नोत्तर
मुपसद्व्यप्रकृतसिद्धिहेतुनिरूपणप्रसौति ॥ आधीति ॥ ४३ ॥ पुर्वपटकाख्यस्य रिलगात्मनो जीवस्याधारभूताम् ॥ ४४ ॥ आपूर्त्यकुर्वन्नाड्याप्राणमवष्टभ्येत्यर्थः ॥ तथा च प
तजलेऽसूत्रम् ॥ कुर्वन्नाड्यास्यैर्यमिति ॥ कटक्पादवडरसिक्कर्माकारानाडीतस्याकृतसयम स्थैर्यलभते यथासर्पणोधावेतितद्भाष्यम् ॥ कायस्यापीनतागरिमाख्यासिद्धिरपि
तया तादृशीभर्यासिद्धर्तात्यर्थः ॥ ४५ ॥ केनतस्यैर्वर्धनभोगेति सिद्धिस्तदाह ॥ यदेत्यादिना ॥ यदा पूर्वेण पूर्णदेहातरायतो मूलाधारादारभ्य ब्रह्मरधपर्यंतदीर्घाकृत्योर्व्वमाकटः प्राण

यथा विरेकं कुर्वति हरितकम् ॥ स्वभावतः ॥ भावनवशतः कार्यतया परलवादयः ॥ ३९ ॥ शुद्धया पुण्यया साधो क्रियया साधु सेवया ॥
मनः प्रयाति नर्मल्यं निकर्षणं वकां चनम् ॥ ४० ॥ आनंदो वर्धते देहशुद्धचेतसिराधव ॥ पूर्णदा बुद्धितत्त्वजनैर्मल्यं भुवने यथा ॥ ४१ ॥ स
त्वशुद्धावहंत्येते कमेण प्राणवायवः ॥ जरयंति तथान्ना निव्याधिसेन विनश्यति ॥ ४२ ॥ आधिव्याध्या रिति प्रोक्तौ नाशो यत्तिक्रमौ त्व
यि ॥ कुंडलिन्याः कथा योगादधुना प्रकृतं शृणु ॥ ४३ ॥ पुर्वपटकराख्यस्य जीवस्य प्राणानामिकाम् ॥ विद्धि कुंडलिनीमंतरामोदस्येवमं
जरीम् ॥ ४४ ॥ तां यदा पूरकाभ्यासादा पूर्वं स्थायते समम् ॥ तदैति मरवं स्थैर्यं कायस्य आपीनता तथा ॥ ४५ ॥ यदा पूरकपूर्णतरायत प्राण
मास्तम् ॥ नोयते संविदेवोर्ध्वसोर्ध्वमर्हमंश्रमम् ॥ ४६ ॥ सर्पीव त्वरितैवोर्ध्वयातिदंडोपमांगता ॥ नाडीः सर्वाः समादाय देहवद्भाल
तोपमाः ॥ ४७ ॥ तदा समस्तमेवेदमुल्लावयति देहकम् ॥ नीरंधं पवनान् पूर्णं भस्त्रे वां वृतांतरम् ॥ ४८ ॥ इत्यभ्यासविल्लासेन योगेन व्या
मगामिना ॥ योगिनः प्राप्नुवंत्युच्चैर्दीना इन्द्रदशामिव ॥ ४९ ॥

माह तोयस्मिन्कर्मणि तथस्यात्तथा संवित्कुंडलिनी प्राणनिरोधो ह्नतमूष्माणतस्य युक्तशरीररुक्ममानसंश्रमचाभ्यासपाटवेनाभ्युत्थानेन च सोर्ध्वसंश्रमकर्तुमर्ह्यनीयते ॥ ४६ ॥
नोयमाना च सा आकर्षणाद्वोपमादीर्घतागतसती सर्पीव त्वरितैवोर्ध्वमभ्यासपाटवाद्याति ॥ कथयति तदाह ॥ नाडीरिति ॥ ४७ ॥ तद्वानाडीद्वारानीरधनिरवकाशयथा स्यात्त
था पवनं नापूर्णं लघुत्वमापन्नसमस्तमापादमस्तकमिदं देहकं पादूर्ध्वमाकृत्यमाणान् चर्मभासात्तत्त्वव्याप्तमांतरगतः प्रदेशो येन तथा विधमन्निव्ववत्तज्ज्वल्यवयति उड्डिनकरोति देवा
स्याभ्यासश्रमभित्यर्थः ॥ ४८ ॥ इति एव विधेनाभ्यासविल्लासेन योगेन कायाकाशवधसयमलक्षणेन ॥ तथा च भगवतः पतजलेऽसूत्रम् ॥ कायाकाशयोः सबधसंयमाह्वयुत
संयमो लघुत्वं लघुत्वाभावेनादाभ्यासविहरति तत्स्पर्णान् भित्तुं भावे विहस्यरिभ्रमेषु विहरति ततो यथेष्टमाकाशगतिरस्य भवतीति ॥ ४९ ॥

दशनीसिद्धशानापायमाह ॥ प्रसन्नादीत्यादिना ॥ परारेषकेनप्रयागणोप्यमाकटाकुहलिनोभक्तिप्रसन्ननादीमुपुष्पातदतन्भाणप्रवाहेणरार्पकपाटद्वयसपितक्षणस्यकपाट
स्यर्वाद्दशगुणमितमूर्धन्यापराशाराल्पस्यस्थानेमहूचमाधस्थितिमोक्षितव्याप्योभगानासिद्धानादशनभयतीतिपर्याभाष्य ॥ तथाचभगवतपूतजडो मूयम ॥ मूर्धयमेतिवि
सिद्धशानमिति ॥ तदाप्य ॥ शिर कपाटअतन्निष्ठमभास्त्रस्ताज्योमितप्रसयमार्त्तसिद्धानायाभाष्योत्तराल्लघारणोदशनमिति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अदिभ्यानार्मद्विधा
पार्निभिभाटक्षणयद्यान्तदरदतिपथ्या ॥ यदासदादीनार्मद्विधापायसिद्धानांसांसप्यपितत्सन्निकर्षेसिद्धानांतत्त्वतद्वोचरत्सदुर्लभतदानयनीशुभणचासुपमभासार्निकर्ष
विनापाशारादणपारणमाप्रणसिद्धानादशनकथभवेतत्कर्तव्यमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ तथकथभवेत्स्वस्थमिदप्यस्यायसिष्ठपरिहरति॥नकेचनेति॥नभस्वतोभस्वतोषामुभूता

वसन्नाडाप्रवाहेणशक्ति कुहलिनोयदा ॥ धर्तुरुर्ध्वकपानस्यद्वाटशगुलमूद्वति ॥ ५० ॥ रेवकेनप्रयोगेणनाड्यंतरनिरोधिना ॥ मुहूर्त
स्थितिमानांतिताप्योभगदशनम् ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ दशनकोद्देशवसन्नयनाशुगणविना ॥ अदिव्यनार्मद्विधाणांत
त्त्वमवरयमवेत् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ नकेचनमहाबाहोमृचरेणनभस्वत॥ अदिव्येनाश्रिताज्ञानेहस्यतपुरुषेड्विधे ॥ ५३ ॥
विज्ञानाहसस्यंनुद्धिनेत्रेणरायव ॥ इभ्येन्योभगा भिक्षा स्वन्नवत्स्वायदाअपि ॥ ५४ ॥ स्वभावलोफनयदत्तदत्तसिद्धावलोकनम् ॥
रेवलांयविशेषायसिद्धानामोस्थिरायता ॥ ५५ ॥ मुवाहहिदंशतरेचकाभ्यासयुक्ति ॥ प्राणचिरस्थितिनीतेप्रविशत्यपरापुरीम्
॥ ५६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वदस्वभावस्यकयन्नक्षत्रचतसस्ति ॥ वक्तर सानुकपाहिदुभ्यन्नेपिनर्बेदिन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीव
सिष्ठउवाच ॥ ॥ शक्तियानुस्वभावास्त्याययास्फुरतिचात्मन ॥ सगादिपुतयेवासोस्थितिंयातीतिनिश्चय ॥ ५८ ॥

विज्ञाआम्रतासार्नमर्तिनैषुदर्पद्विभ्यनेषायार्तरेणान्नदश्यतर्नतिसत्यमेवन्त्योक्तमित्यर्थ ॥ ५१ ॥ केनतर्हिदरभ्यततमाह ॥ विज्ञानादिति ॥ विज्ञानायोगाभ्याससत्क
भयनस ॥ ५४ ॥ कीदरामितिप्रश्नोरास्त्यात्तरमाह ॥ स्वभाषलोकेनमिति ॥ स्थिरायतासधादखरायनफलाभाष्याविषयहरक्षमाधर्तत्त्वमापेक्षयाविशेषदस्यर्थ ॥ ५५ ॥
दशनपरवापयनवेशोयेनोपायनसिध्याततमाह ॥ मुखादिति ॥ द्वाशानिद्वाशगुणिलयतिभतपति ॥ ५६ ॥ शिरोयोयसिद्धमार्मीस्थिरायतीतिपुदक्तमत्सभावपवहेनुर्वाभ्य
सदस्यजगत्मापायमयादानेनमस्थितित्यगण्णशस्त्रयेवपटस्यपटनादुत्पेयादिनाभ्युत्पादितनमत्सभावस्यैकस्मिनियतस्थिति कथमिति राम-पृच्छति ॥ ५७ ॥ स
सक्षयस्येश्वरस्यसर्गादिकात् सकम्पप्रयुक्तावस्तुत्सर्गादयानियतिरपिपायवत्सकालवेनपस्योद्यस्तीतिमसर्वानियतिभाषणाद्विशोधत्वापयमदानुक्तमेवस्मारयद्वसिद्धकदु
सरमाह ॥ शक्तिरिति ॥ ५८ ॥

कालभेदेनेदेशभेदेनापिबस्तुशक्तेरनियततादृष्ट्याह ॥ अवस्तुत्वादिति ॥ कचिक्कामरूपदेशादौ ॥ शारदंशीसादिफलम् ॥ ५९ ॥ नानाजनानातयाअनियतस्वभावतयास्थि
 तसर्वमेवदमस्त ॥ ब्रह्मसमावेनैवनिवर्तकहृपतान्येनेत्यर्थः ॥ कथर्ताहृक्नेहृज्वलनादिनियतित्वाह ॥ जृभतेइति ॥ प्राणिकर्मतरफलोपभोगव्यवहारार्थमज्ञातब्रह्मेवक
 चित्कालतथातयानियतस्थितिभूत्वाजृभतइत्यर्थः ॥ ६० ॥ इदानीमणिमाख्यामहिमाख्याचसिद्धिः केनोपायेनसिद्धातीतिराम.पृच्छति ॥ सूक्ष्मेति ॥ नीयतेयोगिनेतिशेष
 ॥ ६१ ॥ अस्यप्रश्नस्योत्तरमुत्तरसर्गोविस्तराद्वर्णयिष्यस्तदुपोद्घातयादेहेअप्रोषोमव्यामिनिरूपयिष्यन्प्राणापानयो.सषर्षादंतरालेजाठराग्निनिष्पत्तौदृष्टातमाह ॥ काष्ठेति ॥
 लेहेद्विधीभाव. ॥ द्वयोप्राणापानयोः ॥ अग्निजटिरः ॥ ६२ ॥ प्राणापानयोः सषर्षणोपपत्तयेअन्योन्याकर्षकत्वेकारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कस्तिनस्यदेहयत्रस्यज
 ठरेउदप्रदेशेनाभेहृष्यमवश्रसमिलत्अतएवमिथ श्लिष्टमुखमामाशयपक्काशयमस्राहयहृपस्थूलमासदिविस्थैहृष्यमाकशसस्यैरमस्यैरवोजलेनिमग्नेश्रजार्गैः परस्परश्लि

अवस्तुत्वादविद्यायावस्तुशक्तिरपिकचित् ॥ भिद्यतेदृश्यतेलंगवसंतेशारदंफलम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेवभिदं ब्रह्मनानानानातयास्थितम् ॥
 जृभतेव्यवहारार्थकेवलंकथितस्थिति ॥ ६० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सूक्ष्मच्छिद्रादिगत्यर्थपूरणार्थचरस्ववा ॥ अणुतांस्थूलतांवा
 पिकायोपनीयतेकथम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ काष्ठककचयोः श्लेषाद्यथाछेदः प्रवर्तते ॥ द्वयोः सषर्षणादग्निः स्वभावाज्जा
 यतेतथा ॥ ६२ ॥ मांसंकुपंचजठरेस्थितांश्लेषमुखमिथः ॥ ऊर्ध्वाधःसंमिलतस्थूलद्वंभःस्थैरिववैतसम् ॥ ६३ ॥ तस्यकुंडलिनीलक्ष्मी
 निजोनानिंजास्पदे ॥ पद्मरागसमुद्गस्यकोशेमुक्तावलीयथा ॥ ६४ ॥ आवर्तफलमालेवनित्यंसलसलायते ॥ दंडाहतेवभुजगोसमुन्न
 तिविवर्तिनी ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्यार्मध्यस्थक्रियेवस्पंदधर्मिणी ॥ संविन्मधुविवोधाकोहृत्पद्मपुटपट्पदी ॥ ६६ ॥ तत्सर्वशक्तिपद्मा
 दिवाह्येनाभ्यंतरैस्तथा ॥ हृदिव्याधूयतेवातैः पञ्चदंमिवाभितः ॥ ६७ ॥

दुरुपलक्षितमधोभसाऊर्ध्ववायुनाचविरुद्धदेशयोः कल्पमाणवैतसकुजमिवकपमानंस्थितवर्ततइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अस्तुतिकततस्तत्राह ॥ तस्यैति ॥ तस्यमांसस्याधस्तमज्जा
 भागस्यमूलभागरूपेनजोआस्पदेमूलाधारेप्रागुक्तकुंडलिनीसर्वस्यकार्यकारणसघातस्यप्राणप्रदत्ताहृक्ष्मी. ॥ ६४ ॥ जपकालेआवर्त्यमानारुद्राक्षादिफलमालेवनित्यमग्नी
 देगाप्राणापानोद्विरणनिगिरणभ्यासलसलायतेकपेनाव्यक्तरवजनयति ॥ अव्यक्तानुकरणाद्वाचिवहुलमहणात्करोत्यर्थक्यङ् ॥ समुन्नतिरुर्ध्वमुखतानयाविवर्तिनीपरिवर्त्त
 नशीला ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्योर्मध्यप्राणिनामूर्ध्वाधोगतिहेतुर्वहितनिषिद्धक्रियेवप्राणापानयोर्हृध्वाधोगतिहेतुत्वात्स्पदधर्मिणी चाक्षुषादिसविल्लक्षणानामधूनारूपादिवि
 षयाखादानाविबोधैर्अर्कैवस्थिता ॥ ६६ ॥ शक्तयोज्ञानकर्मादिद्यादिशक्तयः ॥ प्रागुक्तत्स्यममादिपदान्नादीजालचल्दिआभ्यंतरैर्वतैस्तयाव्याधूयतेकप्यते ॥ यथावाह्येन
 वातेनतरुपञ्चदद्व्याधूयतेतद्वदित्यर्थः ॥ ६७ ॥

भासभ्यामपदद्विधा लसुरतिमप्रबलभाषादेवभाषयो बलधत्ता एषा पाषादिमदुर्धर्षाणातिचकबलयती चकोलेन जरयति तद्वत् व्योम्यपि पाणवा ययो मुक्तमन्नादिजरयतीत्य
 र्थ ॥ ६८ ॥ अरण्यकारमेवम् ॥ ब्रूतिरेति ॥ तद्यानुक्तद्वयस्थानादीनाम्नादिपाणवातीराहभ्यपानव्यापयानलोहकाराप्रबलमरलायते ॥ तरलायमानस्य तद्वद्विभक्त्यविष्ट
 स्यान्नस्य पयमरसोऽसाद्वक्तान्मांसमासात्त्रकूलचोमेवोपहसोपजापजाभ्योऽप्यस्थिभ्यश्चुकमिति विधिश्चिकार्येणाभ्यस्याअन्यापरिणतिरेति ॥ यथा ब्रह्मतेजोरोतन्मिब
 टभीमरसस्य पृष्ठममज्यं पुष्पाणि कलानीत्यादिरिति ब्रूवित्यर्थ ॥ ६९ ॥ तस्य समस्य पिधानुस्याने पुष्परोत्तरपरिणामसिद्धये परस्परसर्पाज्जाठराभारभिमन्किरतीत्यारायेना
 ह ॥ ब्रूविति ॥ आअरण्यजरणपरपरयाश्चरमपागुपरिणामपरीतिम्यर्थ ॥ ७० ॥ सर्वे गेज्जितेन पद्मीनेन मनजाठराभिनाओप्यमेति ॥ ७१ ॥ तस्यैव सर्वदेहभ्यापिनो जाठ
 यद्वद्भोमसुरत्यगस्तभावात्तत्रवायव ॥ बलवन्मदुर्धर्षात्किंचिद्भूशकबलयनितत् ॥ ६८ ॥ वातैराहन्ममानतलयादि तरलायते ॥ द्रव्यन्या
 न्यतिफार्पणपृष्ठवादि यथातरे ॥ ६९ ॥ देहव्याजरणसर्वरसानांपवनोव्वहम् ॥ जनयत्यग्निमन्योन्यसवपाहनेषु वन् ॥ ७० ॥ स्वभाव
 शीतवातात्मा देहकानौपयमेत्यय ॥ उदितेन ससर्वांगेषु वनभानुनायया ॥ ७१ ॥ सर्वतो विचरेदस्मिन्नस्मिन्नस्मिन्नज्जाठराकाकति ॥ द्रव्यदेहेन भ
 मरं योगिनी चित्यतागतम् ॥ ७२ ॥ तत्प्रकाशमयज्ञानचितितसवयच्छति ॥ येन योजनलक्षस्य वस्तुनित्यहिदस्यते ॥ ७३ ॥ तस्याभेर्वा
 हवस्येव जलसंशुक्कर्मिधनम् ॥ मांसपकजरवहाढ्यं द्रव्यं कोशवाप्तिन ॥ ७४ ॥ यदच्छरीतलवचतदस्यात्मेदुरच्यते ॥ इतीदोरुपि
 तसोभिरभीषोर्नौहिदेहक ॥ ७५ ॥ सर्वतूष्णात्मकं किंचित्तेजोकार्णव्यभिषविदु ॥ शीतात्मकतुसोमास्त्वमाभ्यामवकृतजगत् ॥ ७६ ॥
 विद्याविद्यास्वरूपेण सर्वसदसदात्मना ॥ जगदायेन निवृत्तते देवविभज्यते ॥ ७७ ॥ सविद्यकाशविद्यादिसूयमग्निविदुर्बुधा ॥ अस
 ज्जाह्यतमो विद्यायाद्भु सोममनीषिण ॥ ७८ ॥

राप्रवृत्त्येतारकाकारेण योतिभिरभाषनक्रियत इत्याह ॥ सर्वमदिति ॥ आस्तिभूदेहे ॥ ७१ ॥ तवेन विदुषणां धृत्यमानव्यवहितविषयकदृष्टसवपायदर्शनसिद्धिजनयतीत्याह ॥
 तदिति ॥ ७२ ॥ तस्याप्यभिधनमाह ॥ तस्येति ॥ आहवस्याभासाभूदजलमिव मांसलक्षणे पकजालैराहभ्यपदुत्तरालकोशशायिनस्तस्य जाठरादस्याप्रतिपरातीरमन्यरसद्रव
 जलसंशुक्कजलनयोर्धर्मधनमित्यर्थ ॥ ७३ ॥ देहेरधनग्राहकालक्षणो विज्ञापयेद्देहस्यार्थाप्रोभासकत्वमाह ॥ यदिति ॥ ७४ ॥ बहिरपि जगत्प्रकाशोप्यन्योऽेत्य
 आद्याभ्यां चार्थोपेनात्मकसममित्याह ॥ सर्वमिति ॥ ७५ ॥ अथवा विज्ञादोभयपटितसदसदात्मकमविद्याशब्दमन्त्रैव जगदाकारेण निवृत्तमिति तदेवैव पकाशजाह्यतमनाका
 यार्थोभद्रपेण विषयकमित्याह ॥ विदेति ॥ ७७ ॥ तन्निभायमेव रभूदयाह ॥ सविदिति ॥ विद्याज्जाह्यतमत्त्वस्याक्षिप् ॥ आदिपदादासायपयार्थ ॥ ७८ ॥

देहेष्वाजरणं सर्वरसानां पवनो न्वहम् जनयत्यग्निमन्योन्यसंघर्षाद्विन्नेणुवदितित्वदुक्त्या देहविश्रपत्यक्षेणाऽप्यादित्या देवाऽऽधीनोऽन्नोदयादिदर्शनाद्विनिर्वाच्यः सोमादुदेतीत्ययमर्थः। पयःशेषः ॥ शेषः स्पष्टः ॥ ७९ ॥ परस्परं पर्यायेण प्रजीयेते जिगीषेते ॥ जेः सति द्वित्वकुत्वयोरभावश्छादसः ॥ अन्तर्गमनाभिनिर्द्वयः ॥ प्रजीवेतेति पाठेन परस्परमुपजीवत इत्यर्थः ॥ ८० ॥ अनयोर्जन्मबीजाकुरवस्तरसरोपादानकदिवसरात्रिवत्तरस्यरनिमित्तकच ॥ स्थितिस्तुल्ल्यायातपसमापरस्योपधातिर्नीत्यर्थः ॥ ८१ ॥ दृष्टा तभेदोपन्यासस्त्यात्यर्थांतरमाह ॥ तुन्येति ॥ युगपदुपलभेच्छायातपस्थितिः पर्यायेणोपलभेदिनरात्रिस्थितिर्दृष्टात इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दृष्टान्तयोः कार्यकारणभावद्वयपरत्वक्षे

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ वह्निर्वात्मानः सोमादुदेतीति मुनीश्वर ॥ सोमस्योत्पत्तिमधुनावदमेव दत्तांवर ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अग्नीषोमीमिश्रः कार्यकारणे च व्यवस्थिते ॥ पर्यायेण समं चैतौ प्रजीयेते परस्परम् ॥ ८० ॥ जन्मांगबीजाकुरवस्तथादिवस्तरात्रिवत् ॥ स्थितिश्छायातपसमाकेवलसैतयोर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तुल्यकालोपलभं भासावित्यंछायातपस्थितिः ॥ केवलकोपलभं भाव्यास्थितिर्दिवसरात्रिवत् ॥ ८२ ॥ कार्यकारणभावश्च द्विविधः कथितो नयोः ॥ सद्रूपरिणामोत्थो विनाशपरिणामजः ॥ ८३ ॥ एकस्माद्यद्वितीयस्य संभवं कुरवीजवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ सद्रूपरिणामजः ॥ ८४ ॥ एकनाशो द्वितीयस्य च द्वावो दिनरात्रिवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ विनाशपरिणामजः ॥ ८५ ॥ सद्रूपरिणामस्य च द्वादशक्रमसंस्थितेः ॥ अक्षोपलभादितरत्त्वमाणं नोपयुज्यते ॥ ८६ ॥ विनाशपरिणामस्य दिनरात्रिक्रमस्थितेः ॥ अभावाप्येकवस्तुस्यो गतो मुख्यप्रमाणताम् ॥ ८७ ॥

व्यवांतरभेदांतरद्वये पितात्पर्यमस्तीत्याह ॥ कार्यकारणभावश्चेति ॥ ८१ ॥ तयोराद्यमुपपादयति ॥ एकस्मादिति ॥ ८४ ॥ द्वितीयमुपपादयति ॥ एकेति ॥ भावउत्पत्तिः ॥ ८५ ॥ आद्ये कार्यदर्शाया कारणसत्वेच्छात्मकोपपदइत्यादिप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याह ॥ सद्रूपेति ॥ यद्यप्यनुमानादीनामपि सभावोऽस्ति तथापि प्रत्यक्षसिद्धेर्धनतेऽन्यत्वेन नुपयोगोक्तिः ॥ तदुक्तन्यायवाच्यस्य ॥ नहिकरिणिदृष्टेर्चाकारेण तमनुमिममतेमिमांसादिति ॥ सिद्धिसत्त्वेन पक्षतात्त्विकारणाभावादित्याशयः ॥ ८६ ॥ एवं द्वितीयोपिकार्यदर्शायां कारणसत्वे दिवारात्रिनोपलभामहेत्यनुपलब्धिः प्रमाणमित्याह ॥ विनाशेति ॥ एकवस्तुस्यः एकवस्तुमात्रपाद्विप्रत्यक्षाविरुद्धः ॥ ८७ ॥

ननु कार्यकुर्मकारणमुप्यत नक्तमुत्पन्नकारणस्यतदभिनिवेशलक्षणायाभास्यार्थोदटम् नञप्रकाशनभाष्यशीणस्यदिनस्यरात्रिनिमेषोऽस्यास्तातनात्तलकनूत्तम् एष
राधेरपिनिमस्युत्तनात्तीत्यभाष्यपरिणामेनकार्यकारणभावोनिमूळ ॥ एषमथेतनस्यप्रधानेर्नषटाद्विजयनेऽस्यासामभति तस्याभ्येतनधर्मत्वात् ॥ ईकचानुपमदिताभ्युत्तिता
मपदानिष्ययते उपमर्दुर्ग्राह्येनरयस्तेवति ईकसद्वेषेणपरिणमत नर्थाप्यपटभ्यतिरिक्ताउभयानुगतार्थभ्यामकार्यचित्तप्रवृत्तीयाति ॥ ईकचभीजाद्विस्थितनिस्तुनरयन्त
वशानुरजनयत् ॥ नाय ॥ कुमुदार्थतयसमात् ॥ नद्वितीयाधुनीयौ ॥ तदास्वभावेप्यसमर्थापरमुत्पादयितुमसमर्थमितिकावाचोमुक्तिः ॥ चतुर्थस्तुकस्य सर्वानुभववाधितम्
तिनकस्यविवेकस्यविशुल्लसितिर्दानाभावात्कनूत्तभाषतएवमनुस्ययतेमिनरयति चतुर्थीवार्थार्थानादविवेकिनाकार्यकारणभाषविकल्प्यादस्यादिदुर्गुक्तिर्वादिन स्वानुभववि
रोधोऽत्रावनेदीवनिर्तरीयादस्याह ॥ अनास्थेति ॥ इत्यादिराद्युक्तिर्दुर्गुक्तिरितिवादिताः ॥ अवस्ययाअवमानेन ॥ स्वानुस्यपलागितान्त्रेणामिभ्यंषणीया ॥ अनास्थ्यादियुक्ति
शुद्धिरकनूत्तारिषुद्धानमयनिवसपोरेककायकारणभाषल्लवानुभवसिद्धद्विक्कयतस्वभावाभ्युपलप ॥ यदिनजनयतितीर्थात्स्वानुभववत्तत्तत्तदुपधायिपयमायुत्तमुपन्या

अनास्थानात्किंकनूत्तमित्यापायुक्तिर्वादिन ॥ अवज्ञयावहिकार्थां स्वानुस्यपलापिन ॥८८॥ अत्यक्षवदभावोपिप्रमेवरधुनतन ॥
अप्रमत्तावोपरितस्तस्यप्रमणासर्वजगुषु ॥ ८९ ॥ अभिर्धुमनयाभागायां प्रयातिपयोदताम् ॥ सद्रूपपरिणामेनतदग्नि सोमकारणम्
॥९०॥ अभिर्नष्टनयाशैत्यादसावेवप्रयातियत् ॥ विनाशपरिणामेनतदग्नि सोमकारणम् ॥९१॥ सर्माद्युधिपय पीत्वाधुमोद्गरेणवाह
व ॥ पयोदतां प्रयातेनतदेवजनयत्यलम् ॥९२॥ अर्कधीत्वा निशानायमाभावात्स्युनभुन ॥ उद्गिरस्यमलेपक्षेष्टणालमिवसारस ॥९३॥

सः स्वानुभवविरुद्धभलापयति ॥ एषरात्रिपरिचरमभाषविकारालानांभाषपरिणामेनदिनस्यकारणवितिसानुभवसिद्धमेव ॥ नवनाराोनभाषविकारः उत्पत्त्यावेरिवतस्या
विभाषधमत्त्वानुभवत् ॥ एषवीजार्जुनाराधयस्यास्त्वनुगतद्वयमन्यभाषितप्रत्यभिज्ञानुभवसिद्धनापलापार्थं तदेवस्थितनिस्तुनरयन्तमित्याद्यवस्थाभेदस्वानुभवदकारा
दे कारणत्वस्याभेदपुनिस्यतद्विगतमद्वयभेदोलेधानिर्हेतुकोलस्यार्थान्निष्प्रभाषकानतिगौरवप्रतीत्यप्रपल्लयतोभूत्वाअवश्यदेववहिकार्थादस्यय ॥ ८८ ॥ अनुपलब्धे प्रा
भाषयसरेह्वारायति ॥ प्रत्यक्षवदिति ॥ पूर्वमेवप्रमाणमेव ॥ नन्वाभाषप्रमाकारणत्वमन्यभनटपितिभिर्भितभ्यम् ॥ तेजोऽभाषस्यशीतानुनितीः स्त्रिजविधयाकरणत्वप्रसिद्धेरि
त्याह ॥ आप्यभाषयति ॥ ८९ ॥ बहिरप्य सद्रूपपरिणामनसोमकारणत्वमुदाहरति ॥ अग्निरिति ॥ तस्य ॥ ९० ॥ अभाषपरिणामेनापिनदुदाहरति ॥ अग्निरिति ॥ असीत
प्रियद्वापुषाभाषामिति ॥ यदावाअग्निोद्भाषयतिषायुमेषाप्येगीतिश्रुते ॥ ९१ ॥ सद्रूपपरिणामेनाग्नीयोमयो परस्परकारणत्वमर्केकभोवाहरति ॥ सोमेत्यादिना ॥ वाहवोवहवा
नल्लयपार्थप्रयातेनस्तेनत्वमानीपिपयपृषजनयति ॥ क्षीराद्युपानादीनामपिरिसात्मकसोमरूपत्वत्वात्सर्वप्रययोवाह ॥ ९२ ॥ आअभावास्यामित्याभाषास्यम् ॥ आह्म
यार्थानिविध्यारित्यभ्यधीभावेनपुंसक इत्य ॥ कण्यपक्षेअभावात्स्यापार्थमित्यर्थः ॥ अमलेष्टुष्टयक्षे ॥ ९३ ॥

१ अद्यौनटमयारीत्याद्यापुनानेवयानिपयतिपुलकानिरेपाह ॥ मूलस्यार्थोऽनुभाषमित्यभ्याहारलक्षणाभ्यम् ॥

॥ १०१ ॥ यथाविच्छदविच्छन्नमभकाराधटिताअहोरात्रालयाविच्छाहोत्रपधटिताः सवधधटिताइत्याह ॥ चिरुरेति ॥ जलमयोर्ध्वेसुर्ध्वकराद्वारासुर्ध्वस्थिताभूतासक
कलाभिः केषांपूयागुभापारम्भारुरेवहीनुरिह ॥ १ ॥ चिच्छोभयोरात्राभ्योषेवमकारासकालतायाआभिर्भूताभ्याजमनोऽभीषोभात्यकोत्स्याह ॥ प्रकारमिति ॥ १ ॥ बहि
सुर्ध्वरात्रामद्वान्भरमहस्याचिदाहिसोरायाज्यमभूलगतोनिहितिस्त्याह ॥ चिरसुर्ध्वेति ॥ त्रयस्योदयोयस्यासन्नोदयतम ॥ २ ॥ निजप्रस्थागाम्निजहोमोमेहेदृष्टेति
तत्ताराभ्येनसुर्ध्वस्थिसुधुगलविबाधनगुभातरवत्तत्सधैरवहीनगूलास्त्वसयाज्यस्यबद्धवेत् ॥ यथानिशीथेअर्धरात्रकोषद्वेचिलसन्तिहनुप्रवेशेनस्फुरत्सीरपभाभरभद्र
धर्मबहिकातेनसपन्मध्वसतयासन्निधिसूलास्त्वसयाज्यस्यबद्धवेत्तर्धानीसीरपभाभरोनासीतिर्ध्वकनानुगभादितिभाष ॥ ५ ॥ दृष्टान्तादृष्टिकयोऽपपत्तिफलत्वाह ॥
सोममिति ॥ ब्रह्मबलेमसिहसुधमाहोत्रोऽग्निमजलमयवर्द्धावपकदयमिस्फुरूपकरोति ॥ मेहेनकीषभाभेनानुषधिष्टाचिहेहस्यचिरयाधरायुष्मभाभभावादिनामयाक
द्वाभ्यांचेतन्यजाह्याभ्याभूतानिप्रसुरंतिहि ॥ यथातमभकारात्राभ्यामहोरात्रामहीतले ॥ १०१ ॥ चिद्रूपजहकरूपाभ्यामारभ्येयंजग
त्स्थिति ॥ जलाद्यताभ्यामिन्द्राभ्याशीतातनुरिर्वेदवी ॥ २ ॥ प्रकारमनलसूधीचिद्रूपविद्विराघव ॥ जहात्मकतमोरुपविद्विसोमशरी
रकम् ॥ ३ ॥ चित्सूर्यनिर्मलंदृष्टेनामनस्वेद्रवादयम् ॥ ध्योमसूर्येषहिदृष्टेययाकृष्णानिश्रातम ॥ ४ ॥ सोमदेहेजहंदृष्टेचिनिजोसत्यवद्भ
वेत् ॥ निशीथेविलसत्यकोपयासौरप्रभाभर ॥ ५ ॥ सोमप्रकटयत्यग्निश्चिहेहस्यचिरप्रभाभ ॥ स्वसविल्मयमिद्वुश्चिहेहस्यकृपमकंज
म् ॥ ६ ॥ चिन्निक्क्रियात्वनामासाकेवलानोपलभ्यते ॥ आलोकरवदीपेनदेहेनेवावगम्यते ॥ ७ ॥ चितश्चेत्योन्मुखत्वनलामसैवचसत्त
ति ॥ निभ्वेत्पायाभ्युभोलाभोनिवाणवातदेवहि ॥ ८ ॥ अन्योन्यलब्धसहाक्यावेर्बहुल्यप्रकाशवत् ॥ अग्नीषोमाविभौज्ञेयोसपत्नौदे
हदेहिनी ॥ ९ ॥ अतिशायिनिनिवाणेजाब्धेवेवातिशायिनि ॥ अग्नीषोमस्यवेवागस्थितिर्भवतिकेवलता ॥ ११० ॥ प्राणोऽग्निकृष्णक
तिरपानश्चातलशरी ॥ छायातपवदित्येतौसंस्थितौमुखमार्गंगौ ॥ १११ ॥

राति ॥ प्रथमकारायत्ते कलसलोकाभिभरति ॥ क्षेत्रे श्रीनाथात्मकर्मभकारायति आरतिभागवद्वचनात् ॥ पृथगभ्योभ्युपेलेनेतादास्याध्यासादकमक्षयमावहलादेरुभं
वति चिह्नसर्वविभयभयुभ्योद्देशतदस्यादितानुभवातिरेकसंक्षयशक्तीत्यन्य ॥ १ ॥ इतोपितस्योद्देशपर्यन्तमवदत्ताह ॥ चिदिति ॥ नमयति सकोचयतीति नावदया
चित्तशून्या ॥ ७ ॥ अक्षानाहनायाधितयेत्योपाभ्युत्पन्नप्रयानियमोद्देशानर्थाप्रतिस्थाह ॥ चितवति ॥ ८ ॥ पृथगुक्तस्मिन्नुत्पत्तौ रमकारावदभ्योभ्यसवहनाधीनसद्भवे
नानाम्यवहारविषयत्वादिभेदेहेहिनावप्यधीयोगात्मकीकृत्यो ॥ ९ ॥ तयोपसवहिताप्रत्येकस्थिति कपसिद्धातदाह ॥ अतिशायिनीति ॥ धिर्वाणुपाधिनिरस्याजानादि
नाहलास्तिप्रशायिनिभात्यतिकेसिद्धेअप्रकेषकाल्पिनिर्भरति जालेखतिप्रायिजिह्मलपितादिप्रादेशेनस्यकेवहलास्थितिर्भवतीत्यर्थ ॥ १० ॥ प्राणापानयोरप्य
धीनोनात्मकत्वंभक्त्येकतोपयोभापत्त्यारयति ॥ प्राणदति ॥ १११ ॥

तयोः कुड्यालोकादन्योन्यतादास्य स्थितिर्दरायति ॥ अपानेइति ॥ १२ ॥ मूलमाणकुंडलिनीरूपश्चिदग्निराधारादिकेऽंशतचतुर्दलादिपद्मपत्रस्यंपरादिवैखरीपर्यंतवाचात्मक
 म् ॥ त्विपाअर्थप्रकाशनशक्त्या ॥ अनुभूत्याविवक्षापक्षेत्वर्थप्रथाहृपयारूपस्य ॥ यथावहिः सूर्यदतिशेषः ॥ १३ ॥ यथासर्गादौमायाशबलब्रह्मसविच्छीतोष्णाहृपिणीब्रह्मांडा
 करेणार्मापोमाभिधाप्रामातथाव्णाव्यष्टिदेहानासर्गीत्यर्थः ॥ १४ ॥ अस्तेब्रह्माहृमिवशरीरमप्यर्मापोमात्मककितत कार्यातत्राह ॥ यवेति ॥ यथादिविकृष्णपक्षेअभ्या
 त्मासूर्यः सोमस्यशतीताः पचदशकलाः प्रतिपदादितिथियुक्कमेणप्रसतिएकाधुवाख्याचिह्नपापरिशेषयति नत शुक्लपक्षेकमेणोष्णाउद्भिरतिताभि कमेणपूर्वपाणाधुवाकलापूर्ण
 सोमोजायते तथाहृदिस्थित प्राणसूर्याऽपानरूपस्यसोमस्यमुखनासिकाद्वाराप्रविष्टाः शतीताः पचदशकलाप्रसित्वामुखाहृदिर्धुवाख्यामेकाकलापरिशेष्यपुनस्ताउष्णाउद्भिरति
 ताभिः सापूर्वभाणावहिरपानाख्यः सोमोजायते तत्रवहिरः प्राणापानसधिकालः पूर्णमासो हृदित्वमावास्या अतरालदेशेइडाग्निलयोः प्रत्येकमूर्ध्वाधोभागप्रतिशारवानाडीषट्के
 प्राणसूर्यस्यप्रवाहोऽयनेमेपादयोद्वाशमासास्तदतरालेसकतयः ॥ अपानसोमस्यप्रवाहचैत्रादयोमासाविष्कभादयोयोगाअन्यानिचपर्वाणिनिष्यथतेइतियोगिनाप्रत्य

अपानेशीतलेसतामेत्सुष्णः प्राणपावकः ॥ प्रतिविंबमिवादर्शसचतस्मिंस्तथैवहि ॥ १२ ॥ चिदग्निः पद्मपत्रस्यंसोमंवाचात्मकंत्विषा ॥
 जनयत्यनुभूत्येहकुड्यालोकेयथावहिः ॥ १३ ॥ संस्त्यादौययाकाचिंस्विच्छीतोष्णरूपिणी ॥ अर्मापोमाभिधांप्रातासैवसर्गेनृणामि
 ह ॥ १४ ॥ यत्रसोमकलाप्रस्ताक्षणसूर्येणषोडशी ॥ मुखद्वितास्तिमात्रंस्यात्तत्रवद्दपदोभव ॥ १५ ॥ नूनंसूर्यपदंप्राप्तोयत्रसोमोहृददं
 रे ॥ नूनंकेवलयास्थित्यातत्रवद्दपदोभव ॥ १६ ॥ उष्णमग्निश्चिदादित्यः शैत्यंसोमउदाहृतम् ॥ यत्रैताप्रतिविंबस्योतत्रवद्दपदोभव
 ॥ १७ ॥ शरीरेसोमसूर्याग्निंस्कान्तिज्ञोभवानप ॥ तत्रसंक्रान्तिकालाहिवाख्यास्तृणसमाः स्मृताः ॥ १८ ॥

क्षम् ॥ अन्यैस्तुस्वरोदयादिशास्त्रतोज्ञेयम् ॥ एवस्थितेवक्ष्यमाणदेहाणुतास्थौल्याद्युपयोगिधारणाभेदाः प्रथममग्निभिः श्लोकैरुपदिश्यते ॥ यत्रमुखवाहृदिदेशेसूर्येणप्रस्ताधुवा
 ख्यासोमस्यापानस्यषोडशीकलाप्राणोद्गीर्णाभिः कलाभिः पूर्यमाणक्षणाव्यापूर्णमासीचद्रहववितस्तिमात्रस्यात्तत्रभुशुडोपाख्यानोक्तबाह्यकुभकेनमनोधारणयावद्दप
 दस्थितोभवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तथायत्रहृदवरेकलाप्राप्तेनकमाद्भ्यमानोऽपानाख्यः सोमोऽमावास्यायाभिवकेवलयाशुद्धिचिह्नप्रधुवाख्यकलात्मिकयास्थित्यातिष्ठतितत्रातःकुं
 भकेनवद्दपदोभव ॥ १६ ॥ इदानीमधरेचकेनाधूरुकेणवाअतरालेप्राणस्योभयतोनिरोधेनविब्रमतिविब्रतुल्यरूपतामापायधारणमाह ॥ उष्णमिति ॥ १७ ॥ यथावसंत
 प्रीधमवर्षाशरत्सुकमेणशीतस्यौष्णेनपासात्सोमस्याग्निंस्कान्तिः शरद्धेमताशिशिरेषुकमादौष्ण्यस्यशैत्येनपासादग्नेः सोमसंक्रान्तिस्तयोः सधीविषुवतौसूर्यस्यचमेषादिषुसंक्रां
 तिल्लथाशरीरेपिअपानरौत्यस्यजठराग्निनापासोमस्याग्निंस्कान्तिः प्राणौष्ण्यस्यवहिरः शैत्येनपासादग्नेः सोमसंक्रान्तिः सूर्यस्यसकतयस्तृप्राणुक्तास्ताजानातीतितज्ज्ञोभवेतिपू
 र्वोक्तधारणागविधिः ॥ प्रासंगिकतज्ज्ञानस्यप्रसिद्धसकान्तितानदानादिकलेभ्यउल्लेखतमफलकीर्तनप्रधानफलेनस्तुतिर्वा ॥ १८ ॥

उत्कांगमानमनुप्राप्तवाचिकारिप्रदसप्रेमराज्ययति ॥ सक्रीडिमिति ॥ कालं कथनं हृदयात्मकं सखसरेरुहयति ॥ प्राणापानयोर्द्विर्वासानादीशाराखानुसारिणतिभेदाद्विषयमन् ॥ न
दिश्वसिद्वेष्टेसखसरेस्त्वितिनिर्वातरपियोगाभ्यासाद्ययानुभूतप्रत्यक्षमनुभूतं पट्टादीषु सुदृढयत्निवेतितात्तर्हिआमयोगिकथासुरोभसे ॥ परमनुप्रापिद्वारद्वयदभ्युपेतोभ्यासगतरेमेवत
ननुमरोभसेदन्तितदेकमवधानावधि ॥ १ १ १ ॥ इतिदीर्घासिद्धमन्त्रात्प्राप्तमपकाशेति० पू० एकमगीतितम सूर्य ॥ ८ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आपुनत्सूलनोपाया
स्तनमाप्ययमोस्तन ॥ परकायातिभोगाभ्यवर्धनमहशुक्तिभि ॥ १ ॥ एवमगीयोबासकस्तीहृदेचरिह्वायधारणाभ्यासपारिच्छतप्राणमन शरीरस्यसोमसुधाप्रिसक
नारिदीर्शनोयोमिनोदेहस्याणिनादिसिद्धिप्राप्तमपकाशमनुभूतजितानति ॥ अणुतामिति ॥ १ ॥ तन्नाशेषणुत्वप्राप्तयेहृदस्थधित्वापनायनाभ्युपरिदेशोऽबलनोऽकारानलन्यद
त्यज्जनलसुप्तमिच्छिद्वारावविषयद्वयाकारद्वयकार्थिकायाधरथात्मनआसनभूताशिसादर्शयति ॥ हृदीति ॥ अकाकोरस्थोर्ध्वकर्णकोपरे ॥ तथाचनीसिरीयाणाभ्युपनि
पदे तत्समप्यवदानातिर्ध्वार्धस्थतोभुजवद्विजादरानलमस्तस्यभ्युपे ॥ तस्यमध्योर्ध्वगिरिवाअणीयोर्ध्वोभ्यवस्थिता भीलनोपादमभ्यस्त्यादिदुष्टैरेवभास्वरा नीवारय
सकतिमुत्तरमयायनमंगसस्यक्कालतथाविषुवतीयदिदेहवाते॥अतवहिषुभिववेत्तियथानुभूततच्छोभसेअनपुन परमभ्युपेत ॥ १ १
इत्यार्पवा०वा०दे०मोक्षोपायेपुनि०पू०चू०अग्नीषोमविचारणनामैकाशीतितम सर्ग ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
अणुतात्सूलतावापियथागच्छतियोगिनाम् ॥ देहेनामतयासम्यग्वक्ष्यमाणमिदंशृणु ॥ १ ॥ हृदकाचक्रकोशोर्ध्वप्रस्तुरत्यानल क
ण ॥ हेमभ्रमरवत्सांध्यविपुलवह्वाबुद ॥ २ ॥ सप्रवर्द्धनसंवित्यावात्यवेवाशुवर्द्धते ॥ सविद्रूपतयानूनमकवयातिचोदयम् ॥ ३ ॥ स
ध्याभ्रमयमाकांभोद्विन्नभ्यागत क्षणात् ॥ गालयत्यखिलसागदेहेमपयानल ॥ ४ ॥ अलस्यशास्त्राद्युक्त्यागलयेद्यपदादपि ॥ वा
ह्यएवानलस्यशास्त्रांतवस्तुविशेषत ॥ ५ ॥ सशरीरद्वयपश्चाद्विधूयकापिलीयते ॥ विक्षोभितेनप्राणननीहारावात्ययायथा ॥ ६ ॥ आ
धारनाद्विनिर्हीनाप्योमस्यैवावशिष्यते ॥ शक्ति कुडिलिनीवह्मधूमलत्वेवनिर्गता ॥ ७ ॥

कबलन्त्वापीतामास्तस्यपुत्रमा । तस्या भित्तयापामध्येपरमात्मास्थसिधतइति ॥ विपुलस्यसाध्यद्विनिविशेषणधीनत्वमकर्मवोधनार्थम् ॥ १ ॥ सञ्जालः कणः प्रबद्धनस्यसिख
स्यासर्वेद्व्याप्ययाज्जलमितयाधर्पणोपायस्यनेन ॥ सञ्जसर्वाधनानाग्रिबद्धइति किन्तुसिखरूपतया अकमबुद्धयमकारातिशयमाति ॥ ३ ॥ सध्यायाप्रयूपेअन्धेआकारो
मयमभुदितोयोर्कस्तदास ॥ गालयतिमस्तिनकरोति ॥ सांगहृत्स्नापाशायणसहितवहम् ॥ पार्थिवणधभामकान्तिभ्यचतदुपादानजलमोत्तपसंहरीतस्य ॥ ४ ॥ एषमपदात्ता
रापर्यगतमभिमलभेद्वीजुपरि । तत्तयोपणयुस्यावसुविशेषतःअप्रिलभाविबिरोपाज्जलस्यस्यरीत्यनसहनेद्विजालस्यशार्साह सोनल स्यशार्स्वीप्यमबलाद्भवतोपसहारयु
क्यास्तलमपिमलयेशोपयेत् ॥ एषरीत्येदोद्वाहस सशस्त्रोभनोक्षेपआनिवाहिकक्षेपाधेवतिष्ठनेमृतिरोप ॥ ५ ॥ एषपार्थिवनवाप्यचरारीरद्वयविधूयस्तिन सोमिर्विज्ञोभि
नेनपाभेनोपसन्दनकाचिलीयते ॥ यदापाअग्रिजयतिबायुमेवाप्यनीतिभुनोदितस्यर्थः ॥ ६ ॥ दधानाङ्कुरद्विनीरान्तिरपिपूजाधारस्यद्वयुप्तानादीदीनतत्सत्कारशान्क्यातिब्राह्मि
कदेहकायोदतिष्ठतइत्याह ॥ आधाराति ॥ ब्रह्मेर्निर्गताधुमोत्सेव ॥ ७ ॥

तत्र स्थिता च सा कोऽङ्गीकता संकलितमनो बुद्धिमये जीवादिषट्तिङ्गशरीरे अहं कतिर्यया तथा विधा अंतःस्फुरन् विषयकाशचमत्कारः खेच्छा विहारशक्तिचमत्कारश्च स्यात्
 या विधा सती सूक्ष्मतमे विसनालच्छिद्रे रौलादीचयैव विश्वनिर्गतो ज्योत्स्नेन च प्रविश्य निर्यातीत्यहं ॥ कोऽङ्गीकरोति ॥ द्वयोरर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवं सूक्ष्मीभावप्रकारमुक्त्वा स्थूली
 भावो नैच्छिकनाशरीरकल्पनाप्रकारमाह ॥ रसेनेत्यादिना ॥ साकुहलिनियोगिनो जीवशक्तिर्वह्नी प्राणुसल्लजलभागयदामुच्यते तदारसेन सर्वत आपूर्णा मेति ॥ यथा तर्था
 चर्मरज्जुविभर्त्तितत्रीभारो भालाहूपश्चर्मविशेष कूपे क्षिप्तो नुना अपूर्णता मेति तद्वत् ॥ १० ॥ एवमसा पूर्णा सती प्राणुसल्लजपाथिवभागयमाकारकर्तुं भावयति यो गशक्त्या
 क्रोडोऽकृतमनो बुद्धिमय जीवाद्यहं कतिः ॥ अंतःस्फुरन् चमत्काराधूमलेखे वनागरी ॥ ८ ॥ विसंशैलतुणे भित्तावुपल्लेदि विभूतले ॥ सा यथा
 योज्यते यत्र तेन निर्यात्य लंतथा ॥ ९ ॥ संवित्तिः सैव यात्यंगरसाद्यंतं यथाक्रमम् ॥ रसेना पूर्णता मेति तं जीभारइवां वुना ॥ १० ॥ रसा पूर्णा
 यमाकारं भावयत्याशु ततथा ॥ धत्ते चित्रकृतो बुद्धीरेखारामयथाकृतिम् ॥ ११ ॥ दृढभाववशादंतरस्थीन्याप्नोति सा ततः ॥ मातृगर्भ
 निषण्णे पुण्युसूक्ष्मे वां कुरस्थितिः ॥ १२ ॥ यथा भिमतमाकारं प्रमाणं वेत्ति राषव ॥ जीवशक्तिरवाप्नोति नुमेव दिहृणादि च ॥ १३ ॥ श्रुतं
 त्वया योगसाध्यमणिमाद्यर्थसाधनम् ॥ ज्ञानसाध्यमिदानीं त्वं शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १४ ॥ एकं चिन्मात्रमस्तीह शुद्धं सौम्यमलक्षितम् ॥
 सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं शान्तं न जगन्नजगत्क्रिया ॥ १५ ॥ तच्चिन्तोत्पलनात्मानं संकल्पोन्मुखतां गतम् ॥ यदा तदा जीवइति प्रोक्तमाविलतां ग
 गतम् ॥ १६ ॥ असत्यमेव संकल्पभ्रमेण दर्शरीरकम् ॥ जीवः पश्यति मूढात्मा बालो यक्षमिवाद्धतम् ॥ १७ ॥ यदा तु ज्ञानदीपेन सभ्यगा
 लोक आगतः ॥ संकल्पमोहो जीवस्य क्षयितेशरदभ्रवत् ॥ १८ ॥ शांतिमायाति देहाय सर्वसंकल्पसंक्षयान् ॥ तदाराधय निःशेषदीपस्तौ
 लक्षये यथा ॥ १९ ॥ निद्राव्यपगमे जंतु र्यथा स्वप्नं न पश्यति ॥ जीवो हि भाविते सत्यतया देहं न पश्यति ॥ २० ॥ अतस्त्वेतत्त्वभावेन जीवो
 देहावृतः स्थितः ॥ निर्देहो भवति श्रीमान् गुरुवीतत्त्वैकभावनात् ॥ २१ ॥ अनात्मनि शरीरादावात्मभाव न मंगयत् ॥ सूर्याद्यालोकदुर्भेदं
 हार्दतद्गुरुणंतमः ॥ २२ ॥ आत्मन्येवात्मभावेन सर्वव्यापि निरंजनम् ॥ चिन्मात्रममलौस्मिन्निज्ञानादित्येन नश्यति ॥ २३ ॥

तथा कल्पाधत्ते इत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्राख्यादिकल्पनाप्रकारमाह ॥ दृढेति ॥ मातृगर्भनिषण्णे पुष्कललेपुषु सूक्ष्मावीजशक्तिरस्थिहस्तपादाद्यकुरस्थिति रिव ॥ १२ ॥ यथा भि
 मतस्ते च्छानुसारिषु भेवादिमहत्तुणायत्तवा आकारमवाप्नोति ॥ १३ ॥ योगसिद्धानुसारेण स्थूलसूक्ष्मावभासिकममुक्तमुपसल्लजानां सिद्धाद्विलक्षणतवक्तुपरमप्रकृतश्चा
 वयति ॥ श्रुमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ चिन्तोत्पत्त्या सेनोपचिनोति ॥ १६ ॥ जीवः पश्यति स एवात्म्यस्थूलभाव इति भावः ॥ १७ ॥ सौक्ष्म्यप्रान्तिकममाह ॥ यदा त्वित्यादिना ॥ १८ ॥
 शान्तिबाधम् ॥ १९ ॥ भाविते साक्षात्कृते ॥ २० ॥ २१ ॥ लौकिकसूर्याद्यालोकैर्दुर्भेदनाशयितुमशक्यम् ॥ २२ ॥ केन तस्यादित्येन तन्नाशस्तमाह ॥ आत्मन्येवेति ॥ २३ ॥

अस्यामानसिद्वारविद्वारपात्रादिभ्यस्तुक्तानां भेदिकविनोदापस्त्यलक्ष्यनाभिभासिकोद्देश्यनसिध्यातीत्याह ॥ अभ्येचेति ॥ २४ ॥ विमूढाविपकीटादय ॥ अमृतनाममृत
 वराहाराणाम् ॥ अमृतपयान्माद्विषयनिमित्तमिद्विनिर्दिष्टमात्राविषयताम् ॥ २५ ॥ इतिर्दिष्टातदुशाहरणमुपपन्नो लोके आलोकितामित्यर्थ ॥ २६ ॥ भ्योमनाप्रसाकाराणाम्
 ॥ २७ ॥ सैवास्थनिरतिशया अस्मिन्निर्दिष्टादप्यन्यथाशयनोपपन्न इति ॥ अणिमादीति ॥ अस्यापराकायपरिचयभोग्याभिलक्षणम् ॥ २८ ॥ तथादीपूर्वद्वपरित्यागोपा
 यमाह ॥ रचकर्म ॥ उद्गृत्यवर्द्धितं साधयत्तद्देयावयोप्यतोत्तरयदेहस्यप्यतदतिपरेणाभ्यय ॥ यथाभासापवनसकृत्पुण्याभोदपयनादाकाश्यामाणो योज्यत इत् ॥ २९ ॥
 विरतस्वरउपरतचट काष्ठलाटवच्चमति ॥ परेपदेहोऽभेयतावपितत्पदंभोगुमयत्वजीवोविनिर्बेरपते ॥ यथाआसेषकपूरुषकरस्यकुभोदकेनयमेवमठरतावाकासेकुनि
 अन्येषविदितत्मानोभावयतियथैवयत् ॥ तत्तथैवाशुपश्यतितदभावनायताय ॥ २५ ॥ दृढभावानुसधानादिमुढा अपिराघव ॥ विप
 नयत्यमृतनाममृताविपतामपि ॥ २५ ॥ एवयथायदेवहमाभ्यतेदृढभावनात् ॥ भूयतेहितेववाशुतदित्यालोकितामुहु ॥ २६ ॥ सत्यमाव
 नदृष्टोर्ध्वदृष्टोभवत्यलम् ॥ दृष्टस्त्वसत्यभावेनन्योमतोयातिदेहक ॥ २७ ॥ अणिमादिपदप्रामाण्यज्ञानयुक्तिरिति श्रुता ॥ भवतासाधु
 नारामयुक्तिमन्यमिमिश्रण ॥ २८ ॥ रेचकाभ्यासयोगेनजीवकुडलिनीयहात् ॥ उद्गृत्योन्यतेयावदाभादपवनार्दिव ॥ २९ ॥ त्यज्य
 तेविरतस्पर्दादंहायकाष्ठलाटवत् ॥ देहपिजीवेपिभतावासेचकद्वार ॥ ३० ॥ स्यावरजगमेवापिचयामिमतयेच्छया ॥ भोक्तृत्वस्य
 दसम्भजार्वातीर्तिवत्सुते ॥ ३१ ॥ इतिसिद्धिश्रियमुक्तास्थितेचेत्तदुपुन ॥ प्राविशतेस्वमन्यहाययत्नातविरोचते ॥ ३२ ॥ देहादयक
 याधेयान्म्याभवत्याखिलानय ॥ संविटाजगदापृथक्सपूर्णस्थीयतेयवा ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वासदाभ्युदितमुज्झितदोषमीशांयवयथासम
 सिवाद्युतिचिक्काश ॥ प्राप्नोति तत्तदचिरेणतयैवरामसन्ध्यकपदवितुरनावरणत्वमेव ॥ ३४ ॥ इत्यार्पवांवा दे० मो० पुनि० पु०
 सू० अणिमादिलाभयोगोपदेशोनामद्व्यभितितमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥

एतन्तमर्वावर्तितद्वारापिचययामिमतयेच्छयाआद्यदस्यन्वय ॥ १० ॥ ११ ॥ इतिउक्तरीत्यापरद्वेसिद्धिश्रियमुक्तास्थितेनयोगिनातत्पुषतनस्त्वपुस्थितचेतुनस्तद्व
 विरयनेनोत्तरपदप्राप्यविराजतस्तत्तावत्कालमपिचयतइत्यर्थ ॥ १२ ॥ अयथायोगिनाअथपरकायभोगानांतरत्वात्करणधैर्यन्यापादानेनजगदापृथ्वीदेहादय
 यनद्वितीयार्थेनयथा ॥ स्यावरजगमसवदेहादिभेदनिर्धेयार्थस्तथातीर्थवर्षजीवास्तयातीर्द्वाभेयप्राप्यसत्याविणुणास्तद्वच्छिन्नच्छिन्नशानातिवर्वाभेत्यखिलानपिअयामवत्यास्वा
 मसविद्योऽसपूर्णप्राप्त्यान्तयास्थीयतइत्यर्थ ॥ ३३ ॥ उपसहस्रति ॥ ज्ञात्वेति ॥ ईशोपागीभ्यर्चयत्यन्योऽप्रीयच्छिक्काश सदाभ्युदितेतस्यस्वप्रकारामुज्झितसर्वोपस्वतत्त्वज्ञा
 त्वाययथासमभिधेयलिङ्गितसद्विराजतधैर्यप्राप्नोति ॥ पृथगतितत्त्वविज्ञानाभ्यासिद्धिबहुमयतीर्कत्वनवरणत्वमेवनिरतिशयानवसम्भ्यकपदवितुरित्यर्थ ॥ ३४ ॥ इतिश्री
 वासिष्ठम० धातपत्रकायनि० पु० प्रारभितमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥

चूडालासिद्धिप्रवाशप्रबोधश्चभूतः ॥ गुरुपदेशसाफल्येकिराटाल्यानमीयते ॥ १ ॥ चूडालाएवंप्रागुक्तीत्याप्राणधारणादिधनाभ्यासवतीसतीअणिमादिगुणैश्वर्ययुक्ता
 बभूव ॥ १ ॥ तदैश्वर्यमेवावयुत्प्रपचयति ॥ जगमेत्यादिना ॥ मोहकालुष्यस्यातापत्रयस्यचोपशमादमलशरीरितलाच ॥ २ ॥ तस्याःकायव्यूहादिकल्पनैश्वर्यमाह ॥ क्ष
 णमपीति ॥ अगताअवियुक्ता ॥ राउपेधुराष्ट्रयुजगत्सुभुवनेषुचोवास ॥ ३ ॥ विद्युतापारभाउन्मेपाइवद्योतमानानिभूषणानियस्याः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिशांव्योम्नश्चोदेयावतिभु
 वनरधाणिप्रसिद्धानितानिसर्वाणीत्यर्थः ॥ ६ ॥ सर्वभूतरतज्ञतायासभाषणादिव्यवहारम् ॥ ७ ॥ बहुशःप्रतिबोधधामासेतिव्यवहितेनसबधश्छांदसः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यथावेदाध्य
 यनकालेवालोवेदविद्यासर्वगुरुधार्यानुकलार्थप्रकाशनादिगुणशालिनीनवेदतद्वत् ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वासिद्धिशालिन्यास्तस्याश्चैर्दुर्बोधेनअशक्तिसहस्रैर्येषासिद्धिशून्या
 श्रीवसिष्ठवाच ॥ अणिमादिगुणैश्वर्ययुक्तासानुपभामिनी ॥ एवंबभूवचूडालाधनाभ्यासवतीसती ॥ १ ॥ जगामाकाशमार्गोणिवि
 वेशांबुधिकोटरम् ॥ चचारवसुधापिठंगेवामलशरीतला ॥ २ ॥ क्षणमप्यगताभर्तुर्वक्षसश्चेतसस्तया ॥ सर्वपूवासरउपेपुलक्ष्मीरिव
 जगत्सुच ॥ ३ ॥ आकाशगामिनीश्यामाविद्युत्सारंभभूषणा ॥ वभ्राममेधमालेवगिरिमालामहीतले ॥ ४ ॥ काष्ठुणोपलंभूतंरंवा
 तमनलंजलम् ॥ निर्विघ्नमविशस्वर्तंतुर्मुक्ताफलंयथा ॥ ५ ॥ मेरोरुपरिशृङ्गाणिलोकपालपुराणिच ॥ दिव्योमादरंरंधाणिविजहारय
 थासुखम् ॥ ६ ॥ तिर्यग्भूतपिशाचाद्यैःसहनगामरासुरैः ॥ विद्याधराप्सरःसिद्धैर्व्यवहारंचकारसा ॥ ७ ॥ यत्नेनतंचभर्तारिमालमज्ञानावृ
 तंप्रति ॥ बहुशोबोधयामासचूडालानविवेदसः ॥ ८ ॥ कलाविदंभ्रामुंभाचचालेयंयुहिणीमम ॥ इत्येवंकेवलंराजासचूडालांविवेदता
 म् ॥ ९ ॥ एतावतापिकलेनतामवंगुणशालिनीम् ॥ बालोविद्यामिवनृपश्चूडालानविवेदसः ॥ १० ॥ साप्यलब्ध्यात्मविश्रान्तिस्तांसिद्धिश्रि
 यमात्मनः ॥ दर्शयामासनोराज्ञाःशूद्रस्येवमखक्रियाम् ॥ ११ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महत्याःसिद्धयोगिन्यास्तस्याअपिशिरिवध्वजः ॥
 यत्नेनप्राप्तोबोधंबुद्ध्यतेत्यःकथंप्रभो ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञानस्तुकारणंशुद्धा
 शिष्यप्रज्ञैवराघव ॥ १३ ॥ नश्रुतेननपुण्येनज्ञाप्यतेज्ञेयमात्मनः ॥ जानात्यात्मानमात्मैवसर्वःसर्वपदानिव ॥ १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥
 एवंस्थितेवाथमुनेकथमेतज्जगत्स्थितौ ॥ क्रमांगुरुपदेशाख्यःस्वात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ १५ ॥

रामशक्ते ॥ महत्याइति ॥ तस्याअप्रियत्नेनउपदेशप्रयासेन ॥ १२ ॥ तद्विज्ञानार्थसंगुरुमेवाभिगच्छेदित्यादिशास्त्रोक्तमर्थादाव्यवस्थान्मात्रपालनंगुरुकृतउपदेशक्रमेन
 तत्सावनधिकारिण्यप्रज्ञानबलज्जनयितुशक्नोतीत्यर्थः ॥ प्रज्ञाग्रहणसाधनचतुष्टयसहितप्रज्ञापरम् ॥ १३ ॥ श्रुतेनअनात्मशास्त्रप्रावीण्येन पुण्येनचित्तशुद्धानेनकाम्यकर्म
 वर्णेण ॥ अथवाश्रुतेनशाब्देनपरोक्षज्ञानेन ॥ आत्मनस्तत्त्वभूतज्ञेयप्रज्ञानज्ञाप्यतेइतरवस्तुबन्धविषयीक्रियते ॥ पुण्येनापित्त्वर्गभोगवन्धविनैवविचारज्ञानजन्यतेकितुनाभ्यावि
 चारेजनितेचरमसाक्षात्कारदृश्यरूढेनात्मनैवात्माआत्मानंजानातीत्यर्थः ॥ सर्वपदानिसर्वदेव ॥ इवार्थैवशब्दः ॥ १४ ॥ तर्हिगुरुपदेशाख्यःक्रमःकथंकेनद्वारेण ॥ १५ ॥

नांगुरुणांशिव्यबोधनेशक्तिर्दूरापास्तेति

स्मृतार्थं यदीति शानभ्यायेन रित्यप्युदेः मत्स्यकृषणतः कृष्यसनापारतन्त्रात् कृष्यदेशोऽसामकारणतः निषक्तुमसिद्धः किराटोपाख्यानमाह ॥ अत्यन्ते स्यादिना ॥ किराट रवेदवर्णि
 क् ॥ १६ ॥ १० ॥ कापण्यात्स्तीयरूपणतस्तथाभावात् ॥ १८ ॥ तस्याभ्येयणोपयोगेनैव नृभिर्माययाह ॥ कपदेकादिति ॥ लोभोऽस्ति मम हस्तेनामृता अ
 ननकपदेर्कनिकाश्च कीलतातद्विकयाश्च त्वारकपदेकाऽत्यन्तलोपीत शर्ततत सङ्गततोद्देशेऽस्ते वेति वेतसाकलयश्चितयत्सत् ॥ १९ ॥ अत्रार्थमप्यारभ्योदोऽप्योगो मूढजन
 हाररात्रिर्विघ्नस्तद्विरम्यमहाफलोऽमरतीति सूचयन्माह ॥ अमर्ति ॥ २० ॥ २१ ॥ प्राप्ताभस्ति लाकागदूतय सांसारिकजोगयेम शाना सर्वेश्वरिभ्यापनयार्थमप्यतादरा
 नपास्थित ॥ २२ ॥ कणश्च मूल्ययस्तथाधिभद्रमन्त्र ॥ २३ ॥ मयागुह्यदेशकयान्यच्छाब्दपरोक्षप्रायमभिष्यन्ते ॥ अभ्यन्तित्वापरोक्षलभ्यते ॥ २४ ॥ कथमभ्यन्तहाह ॥
 ॥ श्रवसिपुत्रवाच ॥ ॥ अत्यन्तरूपण कश्चित्किराटो धनधान्यवान् ॥ अस्ति विध्याटवीकस्ते कुर्तुमीवाक्षणोयया ॥ १६ ॥ तस्यैकदानिप
 तितागच्छतो विविधजगले ॥ एकावराटिकारामदण्डजालकसद्वते ॥ १७ ॥ कार्पण्यात्सप्रयत्नेन सर्वदण्डतुपादिकम् ॥ कपदेकार्पणमभि
 तोदुधावदिवसत्रयम् ॥ १८ ॥ कपदेकाऽस्युभवात्तच्चत्वारोऽष्टौ चकालत ॥ तत शतसहस्रं च सहस्रं चेतिते तसा ॥ १९ ॥ कलयजगलेदी
 नोरानिदिवमवद्वित ॥ जनहाससहस्राणि युयुधेन परंतुस ॥ २० ॥ ततो दिनत्रयस्यातेनेन तस्माच्च जगलत् ॥ पूर्णदुर्विघ्नप्रतिमोलब्ध
 श्रितनामणिमहान् ॥ २१ ॥ तं प्राप्य तुष्टदयऽसमागम्य ग्रहसुखम् ॥ प्राप्तास्त्रिलजगद्धतिशतसर्वतया स्थित ॥ २२ ॥ एव यथा किराटन
 यपदान्वपणतत् ॥ रत्नलब्धजगन्मूल्यमहोरात्रमखेदिना ॥ २३ ॥ तथा श्रुतोपदेशेन स्वात्मज्ञानमवाप्यते ॥ अन्यदन्विष्यते चान्यद्भ्य
 तैर्हि गुरुकमात् ॥ २४ ॥ वसुसर्वे द्विधातीतं श्रुतादींश्चित्रसंविद ॥ तेनापदेशादनपनात्मतत्त्वमवाप्यते ॥ २५ ॥ गुरुपदेशाच्च विनानात्मत
 त्वागमाभवेत् ॥ केन चित्तामणिर्लभ्य कपटात्वेपणविना ॥ २६ ॥ तत्त्वस्यास्य महायस्य गुरुपकथनगतम् ॥ अकारणकारणतांमणेरि
 व कपदं क ॥ २७ ॥ पश्चरायवमायेमोहनीमहतामपि ॥ अन्यदन्विष्यते यज्ञादन्यदासायते फलम् ॥ २८ ॥ अन्यत्करोति पुरुष फलम
 न्यद्वनाशोऽतियच्चिपुजगतत्त्ववस्तोक्यते च ॥ तस्मादन्ततरभावस्य जगद्भूमस्य श्रेयोतिवाहनमसंगमन्निच्छयेव ॥ २९ ॥ इ० वा० वा०
 द० मोक्षोपाये पुनिवाण० पू० पू० किराटोपाख्यानं नाम अथ शीतितमः सर्गः ॥ ८३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 ब्रह्मणि ॥ मृदादिशास्त्रमणतच्छाब्दवाधाद्विदियमयोऽप्या सविद्विभक्तय ॥ गुरुपदेशाच्चरात्र्यतनयपृथक्जन्ममे तासां मध्ये अत्यन्तत्त्वच्छतमायोऽवरमवस्योति स्यापरो
 क्षमब्रह्मसुखं त्रिपुष्टिस्तच्छाब्दमस्य भावोभायपयुक्तमेव नोपदेशात्तत्कारणमित्यथ ॥ १७ ॥ तथाप्याचार्यार्थानुक्रमयोर्वेदेत्यादिभ्युते गुरुपदेशावधारक इत्याह ॥ गुरुपदेशोति
 ॥ २६ ॥ अत्रापणद्वारा कपदेकद्वयमनतद्वारागुह्यकथनमकारणमप्यारण्यफलदर्शनात्कारणतांमणित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ एवमकारणमेव गुरुपदेशाद्यात्मलाभास्त्यकारण
 तत्त्वत्वास्ति पारमेश्वरोपनीतस्य कण्डूभस्योपशेष इत्यथ सिध्यतीति न पक्षेऽस्याह ॥ अत्रादिति ॥ चिपुजगत्पुष्टयस्माद्धेतोरेव यमलोक्यतेऽप्युतेऽनन्तस्मात्सालाभादनतर
 भवस्य पारमेश्वरोपनीतस्य कण्डूभस्य अतः प्राप्या अन्विष्यतेऽप्युतेऽनन्तस्मात्सालाभादनतर
 भवस्य पारमेश्वरोपनीतस्य कण्डूभस्य अतः प्राप्या अन्विष्यतेऽप्युतेऽनन्तस्मात्सालाभादनतर

शिरिष्वजस्यवैराग्यचूडालाश्वत्सनं वने ॥ निशितैकस्यनिर्याणमदरेस्थितिरीयते ॥ १ ॥ तत्त्वज्ञानरूपपदं विश्रातिस्थानविना ॥ अप्रजानदृष्टसंततिः पुमान् शोकादितमसा अ
धत्वमिव ॥ १ ॥ अभीष्टैरसामतादिभिरुपनीतासुरलादिविभूतिषु ॥ २ ॥ मुक्तइषुर्यस्मैतथाविधोदैवादिद्वेजानुमृगादिव्याधितोभीतोयथाएकानादिपुरतिमेतितद्वत् ॥ ३ ॥
अशेषादिवसकियाः कार्यते ॥ लङ्कोरन्यतरस्यामित्यणौ कर्तुर्णौ कर्मत्वे कर्मणि ल ॥ ४ ॥ परिब्राडिवस्थितः समहाभोगान् श्रियचक्राभोक्तुरिवयते ॥ च पूर्ववाक्यार्थेन सहस्यस

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ ततः शिरिष्वजो राजा तत्त्वज्ञानपदं विना ॥ आजगाम परमो हंतर्मा धत्वा मिवा प्रजाः ॥ १ ॥ दुःखाग्निदीपितमना
मनागपि विभूतिषु ॥ तास्वर्भाषोपनीतासुरमेभि शिखास्विव ॥ २ ॥ एकांतेषु दिगतेषु निर्झरेषु गहासु च ॥ आजगाम रतिजंतुर्मतेषु व्यधि
तोयथा ॥ ३ ॥ राघवत्वमिव शोषाः सांत्वानुनयवोधनैः ॥ प्रार्थितः कार्यते भृत्यमर्होपोदिवसकियाः ॥ ४ ॥ नित्यमुद्रामवैराग्यः परिब्राडिव
शांतधीः ॥ रिवद्यते च महाभागान्सभोक्तुंच श्रियं स्थितः ॥ ५ ॥ ददावतितरां दानं गोभूमिकनकादिकम् ॥ देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च स्वजनेभ्य
श्च मानद ॥ ६ ॥ चचारचतपः कर्तुं रुद्ध्वा द्रायणादिकम् ॥ परिवभ्रामतीर्थानि विनान्यायत नानि च ॥ ७ ॥ स तथापि विशोकत्वं न मनाना
पिलब्धवान् ॥ अनिधानां खनन् भूमिं निधानार्थी निधिं यथा ॥ ८ ॥ शान्तिदिवं महानेपशुपत्येव रुशानुना ॥ चिंतया चिंतयामास संसा
ख्याधिभेषजम् ॥ ९ ॥ चिंतापरवशो दोनोराज्यं स्वस्य विधेयमम् ॥ महाविभवमप्यग्रनापश्यत् रिव न्ययाधिया ॥ १० ॥ अथैकदंकांतग
तां जूडाला मंक्रमगताम् ॥ इदं मधुरयावाचा समुवाच शिरिष्वजः ॥ ११ ॥ ॥ शिरिष्वज उवाच ॥ भुक्तं राज्यं चिरं कालं भुक्त्वा विभव
भूमयः ॥ अधुना स्मिरिगोणयुक्ता गच्छामि काननम् ॥ १२ ॥ न सुखानि न दुःखानि नापदो न च संपदः ॥ कोढी कुर्वति तन्वां गिमुनिं वन
निवासीनम् ॥ १३ ॥ न देशभंगसंमोहो न संग्रामे जनक्षयः ॥ राज्यादप्यधिकं मन्यसुखं वननिवासीनाम् ॥ १४ ॥ स्तवकस्तनधारिण्यो
रक्तपद्मवपाणयः ॥ मंजरीजालहारिण्यो लोलशुभांबुदांशुकाः ॥ १५ ॥ स्वपरागांगराणि यः कृतकौस्तुभमंडनाः ॥ आसेव्यकांचनशि
रानि तंबतदशोभिताः ॥ १६ ॥ तरंगमौक्तिकप्रोतसरिन्मुक्तालतावृताः ॥ लतावयस्यस्य वलितानुभूधमुभयगतात्मजाः ॥ १७ ॥

मुञ्चयार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ देहमनःशोधनकर्तुं रुद्ध्वा द्रायणादिकतपश्चकार ॥ ७ ॥ ८ ॥ चिंतया चिंतालक्षणेन कशानुना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विभवभूमयो वै भवपदानि
॥ १२ ॥ कोढी कुर्वति तन्वां गिमुनिं वननिवासीनम् ॥ १३ ॥ सुखाधिक्ये हेतुन दर्शयति ॥ न देशेति ॥ १४ ॥ इदानीं वनराजीश्वरालोपमात्वेन स्त्रीकृत्य वर्णयति ॥ स्तवकेत्यादिपचभिः ॥ प्राये
ण सर्वत्र रूपकाणि ॥ १५ ॥ कतानि कुसुमान्येव कौस्तुभानि मंडनानि यामि ॥ आसेव्याः काचन शिलाएव निरंबतटास्तैः शोभिताः ॥ १६ ॥ तरंगलक्षणमौक्तिकैः प्रोताभिः सरि
न्मुक्तालताभिरावृता ॥ मुग्धमुग्धाभ्यां एवात्मजाः शिशवो यथासाम् ॥ १७ ॥

सुधिनम्यानिर्दिष्टानि कलभाजनादिपानि ॥ पुर्ध्वरापूर्ध्वद्वेति पुष्पापूरलतापुष्पवङ्गाद्याणां निघासाय ॥ १८ ॥ तद्वत्परद्वयकात्वाय ॥ स्वरस्तरमगन्धायोपासीतद्वाय
 ता ॥ वनदीप्योवनराय ॥ १९ ॥ २० ॥ अस्मिभ्यनगपनक्षिपयेसम्प्रपद्येऽन्यद्विचारे ॥ २१ ॥ तस्यैराप्यराद्धीक्षणासाधनापानार्त्तिकाभासक्तिभेषधयोनुरुपतार्ष
 नतानुमयधानवसृणाविषालनभ्यापयद्विषालपरीचूडालोपाय ॥ घातत्पादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ यद्देशोभाग्देशसाधेयिवाय ॥ अत्यद्देशोप्येति बहुवचनम् ॥ २४ ॥
 पुष्पाणि पादयोनिपादलताद्वेदीयशिरोमनपुष्पैर्धृतयानुलितया अरसासह ॥ पुष्पाणि गर्भादन्तर्गर्भाभिर्धीनत्वात्परशयायामेव पुकेति भावः ॥ २५ ॥ रक्षस्यराज्यच्छिद्रस्य
 स्वभावाद्दामसौगध्यवितर्णफलभोजना ॥ पदपदश्रेणिनयना पुष्पापूरलतांगिका ॥ १८ ॥ आस्वाद्यस्य दर्तायाता शीतलाम्लगा
 त्रिका ॥ रमयति त्वमिव मां वनवीथ्यो वरानने ॥ १९ ॥ यथाविविकमेकान्तमनोभवति निर्दन्तम् ॥ नतया शशिर्धिये पुनश्च बर्क्षेद्रसयसु
 ॥ २० ॥ अस्मिन्सन्मन्त्रणे तन्विनविधेयं कर्तुमहति ॥ मर्तुर्विषदयतीच्छानि स्वनेपि कुलक्षिय ॥ २१ ॥ ॥ शृङ्खलावाच ॥ ॥ प्रातकाल
 दन्तकार्यं राजतेनायनेतरत् ॥ वसन्ते राजते पुष्पफलशरदिशजते ॥ २२ ॥ जराजरे देहानां युक्तो वनसमाश्रय ॥ नयूनां त्वादृशानेव ते
 नन्तन्मनरोचते ॥ २३ ॥ यौवननमहराज नयावद्वयमुज्जिता ॥ पुष्पैर्धोणेव तरवक्तावच्छोभा महेश्वरे ॥ २४ ॥ पुष्पधाना पुष्पमितजरसा
 सह काननम् ॥ समग्रहद्भिष्यामोहसाहवसरो वरात् ॥ २५ ॥ अप्रातकाले नृपते प्रजापालनमुज्जित ॥ राजन्यस्यैव रक्षस्य महदेनो
 सविष्यति ॥ २६ ॥ अन्नामफारिणभूपरोधयति च वीप्रजा ॥ रोधयति त्यकार्येभ्यः प्रभुं हृत्पाथरस्मरम् ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥
 अलमुत्पलपाक्षिविधेनामिमतस्य मे ॥ विद्विमागतमेवेतोदूरमेकांतकाननम् ॥ २८ ॥ बालावभनवप्राग्निनागंतव्यवनत्वया ॥ पु
 सामपैर्हि हृद्गण्डविगाढ्या वनाश्रय ॥ २९ ॥ समयांनवनावासे योपित कठिना अपि ॥ कानने पुष्पमंजयं सोऽनुरक्षालिमक्षमा ॥
 ॥ ३० ॥ प्रवत्पापालयत्येहराज्ये स्यात्तव्यमुत्तमे ॥ कुट्टयभारोद्दहनं पत्न्योयाते प्रवत्क्षिय ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्तादयि
 ताराजातामिदुवदन्तां वशी ॥ उत्तस्योक्ता तु भस्वलिदिनकार्यवकारच ॥ ३२ ॥ अयोऽज्जितप्रजाचेष्टो रविरस्ताचल ययौ ॥ शिखिष्वजो
 वनमिव समस्तजनदुर्गमम् ॥ ३३ ॥ सद्धत्यवितर्तकपतमेवानुययौ प्रभा ॥ नार्थमावननिष्क्रांतशृङ्खलावैवानुरागिणी ॥ ३४ ॥
 विप्रसप्तमिशेष ॥ पृनपापम् ॥ ३५ ॥ रोधयति निघारयति ॥ २७ ॥ ॥ एवविषालितोप्यविषालयैराप्य ॥ शिखिष्वजस्तामनुनयति ॥ अलमिष्यत्पादिना ॥ २८ ॥ वनाश्रयो
 वननरे ॥ ॥ अथद्विगासाय प्रपुष्पाय ॥ ३१ ॥ कठिना कठोराप्यपि ॥ यथाकानने जाना उपवनकालाभ्यः ॥ अत्येराक्षपि पुष्पमंजयं ॥ शङ्खालोसो नुपक्षमास्तद्धित्यर्थः ॥ शक्ता
 लिप्रितपादशक्तानां बलवतां पक्षिणामादिष्वस्मिन्निष्पाद्येयम् ॥ ३० ॥ यथयोकमयामकालादुपगते रिति स्यात्पिषोषस्य परिहारस्तदेव कार्यं ॥ अस्मारायेनाह ॥ नवस्येति
 ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ उपवनपयोर्धोपाप्ये उपवनपयो रपि योज्यः ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥

यातस्याचूडालायाभृशंनिद्रयाविमृढायांसत्याम् ॥ ४३ ॥

धर्मेन धकारसदृशः धकारलक्षणेऽश्वगुल्मेराढ्यासा अरण्यानी निशाचरानातिवाहिता उत्तोर्णा ॥ ४८ ॥ अर्कैण समविश्रामेत्युक्त्या आसायं जगामैवेति गम्यते ॥ ४९ ॥

नमस्विर्नरादिषु ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अस्तत्तस्माज्जनताजनसमूहा जनपदं प्रतिपादत् ॥ पुराणिषयस्मात् ॥ ५२ ॥ रदितिशब्दप्रथमविभवापणालद्वाराखलिलानिपाभ्यस्त
 पारिषाभिर्वाभिषलितानबलसरा यन्ताचार्यायास्मिन् ॥ पूर्वंभूताभूतपूर्वादिआद्यमायस्मिन् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ शाहर्षैर्हितयुगवत्प्रदीपयामे ॥ नभरायाह्लुत् ॥ ५५ ॥
 उदमपणासागरूपमालयम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिधाताअग्निसिद्धदक्षप्रतिकमध्यवहारासाधनजातमिव ॥ ५९ ॥ पुण्याणामुद्ययसचयम् ॥ फलमूलकुराका
 धर्वातामप्युपलक्ष्यमतत् ॥ मतस्त्वरीयेदन्त्यम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उकमनूयोपसहृति ॥ इतीति ॥ मालवेशातिरिष्यजम् विवर्णितप्रकोणमवरोपतकच्छेदिरचितउदजेअत
 भानावदश्रुतायातेतज्जनानादिपूवकम् ॥ किंचित्फलादिकमुष्कतांनिनायतमस्विनीम् ॥ १० ॥ पुनःप्रातपुराणपुष्पैर्भदलानिगिरीन्व
 दी ॥ जवादुह्ययामासरजाहादशशर्वरी ॥ ५१ ॥ ततोमंदरशैलस्यतदस्थजनदुगमम् ॥ प्रापकाननमत्यतदूरस्थजनतापुरम् ॥ ५२ ॥
 रथयणालसलिलवर्षावलितपादपम् ॥ शीर्णवेपालयज्ञातभूतपूर्वद्विजाश्रमम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रप्राणिविनिर्मुक्तसिद्धसेव्यततालयम् ॥
 आपुणपादपलतप्राणवृत्तिकरेफलं ॥ ५४ ॥ तत्रैकस्मिन्समेष्टुद्धस्यलसलितमालितं ॥ शीतलेशाहलश्यामस्निग्धेसफलपादपे ॥ ५५ ॥
 समंजरीभिवह्योभि सचकारोदजालयम् ॥ प्रादृकाल सविपुद्भिर्नीलाभ्यैरिवपजरम् ॥ ५६ ॥ मल्लवैणवदंढफलभोजनभाजन
 म् ॥ अपपात्रपुष्पभांडमक्षमालांकमदलम् ॥ ५७ ॥ कर्पारातापनोदायधूसीचैववृगाजिनम् ॥ आनीयाचोजयत्तस्मिन्मठिकामदि
 रंरुप ॥ ५८ ॥ यत्किंचिदन्यद्वावक्तुयोग्यतापसकर्मणि ॥ तत्तजस्यापयामासजगतीव कमविधि ॥ ५९ ॥ सध्यापूर्वजपप्रातः प्रहरेस
 तदाकरन् ॥ पुष्पोच्चयद्वितीयेतुक्षानिदेवार्चनतत ॥ ६० ॥ पश्चादनफलकिंचिदनकंदपिसादिच ॥ मुष्कजप्यपरोभूत्वानिनायैकोनि
 शांभगी ॥ ६१ ॥ इतिदिवसमखदमदरोपांतकच्छेदिविरचितउज्ज्वलमालवेशोनिनाय ॥ नववृपतिविलसतनसस्मारकंवास्तुरतिद्वि
 विवकरान्यलक्ष्म्याहरंति ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० चू० शिखिष्वजप्रव्रज्यानामचतुरशीतितम सर्ग ॥ ८५ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवशिरिवध्वजपूणंमठिकायांवनेस्थित ॥ इदानींष्टणुचूढालासाकिंकतवतीग्रहे ॥ १ ॥ तत्रार्द्धरात्रसमयेदूरया
 तंशिरिवध्वज ॥ हरिणानामसुमेवचूढालाद्युधुमेप्रयात् ॥ २ ॥ अपश्यत्यतिनिर्हीनाशयनशून्यतागतम् ॥ अभास्करमपूणैर्दुशांतशोभ
 निवर्षारम् ॥ ३ ॥ तत्तस्योकिंचित्कथाभ्लानवदनावेदशांलिनी ॥ कुसितेवमहावह्नीनिरुत्साहांगपहृत्वा ॥ ४ ॥

स्थितस्त्वनसद्विचरंभूद्विषयान्निनाय ॥ मयानुगृह्णतवद्वर्ताविल्लासतसस्मार ॥ ममूलसभाह् ॥ कवेति ॥ विषेकेच्छदिसुरातिसतिराप्यलस्य क्रवारादिदमपिहरतिबाळा
 जनननराकिर्कशकृन्निकचिदधीत्यर्थ ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठः ० ताल्यर्थप्रकारोनिर्वाणप्रकरणे ० चतुरशीतितम सर्ग ॥ ८४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥
 तारयापमुदयाराभाभ्यपणयपिररानम् ॥ भाष्यार्थेशनकालेबाधमजायप्यप्ये ॥ १ ॥ उकमनूयपदमपणकययासायनमयति ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पात्रपुष्पैर्भेतिराकविद्योग
 प्रत्यावराजपयसिदेशान्निद्रपादनेतिप्रोक्तनार्थम् ॥ १ ॥ पस्याभिर्नीनात्येक ॥ १ ॥ कृच्छितनसारकर्कशादिजलेप्रसिक्ता ॥ विरोचयसाजागजोयज्य ॥ ० ॥

॥ ५ ॥ इति चितपावक्ष्यमाणं चितयामासेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवाह ॥ तदिति ॥ विधिनशाखेण भर्तव्यप्रकृताप्रथमाणतिः शरणं उद्दिष्टा विहिता ॥ असति हि भर्तृरिपुत्रादयोगतिर
तिभावः ॥ ७ ॥ वातरध्वातायननेन ॥ ८ ॥ अन्यद्द्विविधमद्वितीयचंद्रध्यातिम् ॥ ९ ॥ वेतालयोन्मेषसमये निश्चितप्रकाशमानम् ॥ १० ॥ भर्तुर्गोविष्यद्वा विपदार्थजात
म् ॥ ११ ॥ भविष्यदेवप्रकारनिमित्तकालदेशक्रियेयत्ताभ्युदयनि श्रेयसपर्यन्तं विभाज्य चितितवतीत्याह ॥ यथेति ॥ स्फारानिर्दतिर्भूमानद्विध्याति ॥ १२ ॥ पुरःस्थितमिव
नप्रसन्नानविमलावभवाकुलतांगता ॥ दिनशोरिव नीहारधूसरासाव्यतिष्ठत ॥ ५ ॥ क्षणशय्योपविष्टैव चिंतयामास चिंतया ॥ कष्टं रा
ज्यं प्रभुस्यत्वावनं यातामहादिति ॥ ६ ॥ तन्मयेहाद्यकिं कार्यं तत्समीपं वज्राभ्यहम् ॥ भर्तृवगतिरुद्दिष्टा विविधविधिनान्प्रकृतास्त्रियः ॥ ७ ॥ इति
संचित्य भर्तारमनुगंतुं समुत्थिता ॥ चूडालावातरंध्रेण निर्गत्यां वरमाययौ ॥ ८ ॥ बभ्रामांबरमार्गेण वा तस्क्वधेन योगिनो ॥ कुर्वती सिद्ध
सार्थस्य मुखेनात्युदुविभ्रमम् ॥ ९ ॥ ददर्शाय यथा यातं रजौ खड्गधरं प्रति ॥ भ्रमंतमेकमेकं ते वेतालसमयोदितम् ॥ १० ॥ तादृशं प्रति
मालोक्या स्थित्वा गगनकोटरे ॥ भविष्यं चिंतयामास सर्वभर्तुरखंडितम् ॥ ११ ॥ यथा येन यदा यत्र यावत्कार्यं यथोदयम् ॥ यथा च निर्दतिः
स्फारागतव्यातेन राघव ॥ १२ ॥ अवश्यं भवितव्यं तद्गुरुर्दृष्ट्वा पुरःस्थितम् ॥ तदेव संवादयितुं गमनात्सान्वयवर्त्तत ॥ १३ ॥ आस्तां ममाद्य
गमनं कालेनातिचिरेण हि ॥ मया स्वपार्थगंतव्यं नियतं रेपनिश्चयः ॥ १४ ॥ इति संचित्य चूडालाप्रविश्यातः पुरं पुनः ॥ सुष्वापशयने शंभोः
शिरसि वैदवी कला ॥ १५ ॥ केन चित्कारणेनासौ गतः संप्रतिभूयति ॥ इति पौरं जनं सर्वमाभ्यास्यातिष्ठदंगना ॥ १६ ॥ राज्ञं रक्षभर्तु
स्तत्त्वमेणसमदर्शनात् ॥ यथा कालेन केदारपंककलमगोपिका ॥ १७ ॥ तयोस्तदा वह्नकालादपत्योः स्थितयोस्तथा ॥ अदृष्टान्योन्यमु
खयोराज्यकाननपालयोः ॥ १८ ॥ जगामाथ दिनं पक्षो मासो थक्नुवत्सरः ॥ शिखिध्वजस्य विपिने चूडालायाः स्वमंदिरे ॥ १९ ॥ बहु
नात्र किमुक्तेन वर्षाण्यष्टादशांगना ॥ चूडालो वाससदने वनगुच्छे शिखिध्वजः ॥ २० ॥ अथ याते पुबहुषु वर्षे पुजरसावृते ॥ शिखिध्वज
महाशैलतटकोटरवासिनि ॥ २१ ॥ भर्तुः कथा च पाकं तदालक्ष्य पालितं चिरात् ॥ तदा तस्याथ याते पुबहुषु वर्षे पुजरसावृते ॥ २२ ॥ तदा तस्या
त्मकार्पस्य भवितव्यतया तथा ॥ भर्तुः समीपगमने मम कालोऽयमित्यथ ॥ २३ ॥ संचित्य मंदरोपांतं गंतुं बुद्धिचकार सा ॥ चचारान्तःपुरा
द्रात्रौ तारनभसः प्रथमम् ॥ २४ ॥ जगाम वा तस्क्वधेन गच्छती रे ददर्श सा ॥ कल्पवृक्षं शिंकच्छत्नरत्नस्तव कभूषिताः ॥ २५ ॥

योगबलादपरोक्षदृष्ट्वा सवादयितुं तदनुत्तरमाचरितुं प्रतिपादयत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कलमगोपिका शालिपालिका ॥ १७ ॥ अवहृतअगमत् ॥ १८ ॥ कथमगम
तदाह ॥ जगामेति ॥ ऋतुसंहितोक्तम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कथायाणारागादिवासनानापाकमालक्ष्य तत्तावत्कालतया पालितमतीक्षितमिति यावत् ॥ तदेत्यादिरुक्ता नु
वादेश्चक्षमाणार्थः ॥ २२ ॥ आत्मकार्पस्य स्वभर्तुर्बोधस्य तथा वक्ष्यमाणप्रकरणेन स्वोपदेशेनैव भवितव्यतया ॥ २३ ॥ ततारपुद्गुवे ॥ २४ ॥ २५ ॥

१ दत्ते इत्यपि कचित्साठः ॥ दत्ते इति पाठे जगाम उपलक्षितस्येत्यन्वयः ॥ दत्ते इति पाठे शिखिध्वजस्फारसावृते समीपस्य च यः

रमाऽक्रिष्यतुक्ता ॥ परावृत्तार्वा शकलानिकलाय ॥ २१ ॥ सिद्धात्तमेभ्य आसातिपृहीतानिषद्वारमालाहृरिष्वदनकल्पार्दिरसैगभ्यानियलधाविधाम्नाढ्याम्स्पर्श
 पाप्मास्रस्य ॥ सन्निवृत्तस्यस्यावृत्ताभाधेयद्वाधीचिपरपराभूतीर्निर्बलज्योत्सनाय ॥ २७ ॥ अवरस्यआतरेतामभवत्तानागतसतीरदश ॥ २८ ॥ स्वभाषामयेनअविद्युक्ता
 विद्याप्यटाकपय ॥ आत्मनायनर्धवाबाध ॥ किमुबाधतदाह ॥ अहोन्त्यादिता ॥ २९ ॥ १० ॥ मममनउक्तविधैर्कैर्बोध्यमानमपिद्विउल्लठने ॥ ३१ ॥ अपश्येद्वदयो
 र्नाजानप्रपञ्चा ॥ ३२ ॥ ३२ ॥ अग्रज ॥ मुधाप्ययमेवतादृशितसत्त्विकस्थितमर्वात्यर्थ ॥ ३४ ॥ अथवानायेशोपद्रतिशेष ॥ कललप्राह ॥ भस्तरिभिति ॥ ३५ ॥ द्वा
 नदनोपानतिलपारका सिद्धाभिसारिणा ॥ परावृद्धुराशकलान्यालयेकणवर्पिण ॥ ३६ ॥ सिद्धोत्तमात्तसौगंध्यान्स्पर्शयामासमा
 कृतान् ॥ चन्द्रविवाहतामोधमहावीचिपरपराम् ॥ ३७ ॥ अपश्यन्निमलज्योत्स्नामधरातरंगता ॥ मंघातरंगगच्छतीमंघलप्राश्च
 विद्युत ॥ ३८ ॥ अविद्युक्ता स्वमन्वासाभूयोभूयाप्यलोकपत् ॥ उवाचचाननेवाहोयावज्जीवशरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ नस्वभाव शमया
 तिमभाप्युल्लठितमन ॥ कदाच्योगेन्द्रस्कधतप्रणयप्रवणपुन ॥ ३० ॥ पश्यन्मिकार्तमित्युक्तमयाप्युल्लठतेमन ॥ भजरीजालवलितास्त
 रुवह्य स्वकपतिम् ॥ ३१ ॥ नमुचंतिक्ष्णमितिमभाप्युल्लठतेमन ॥ ययेयमभजाकार्तमेतिसिद्धाभिसारिका ॥ ३२ ॥ तथाकदाहमे
 प्यामिममार्पातिमन स्थितम् ॥ इममदाश्वमरुतएतेवशशिन कर ॥ ३३ ॥ वनराजयएताश्वमामप्युल्लठयंत्यहो ॥ हेचित्ताज्ञाभुधैवां
 त किंलतांढवितस्थितम् ॥ ३४ ॥ साव्यामनिमलासाधोक्तेयाताविवेकिता ॥ अथवाचित्तमत्तारिस्वप्रत्युल्लठसेमखं ॥ ३५ ॥ तिष्ठो
 ल्कठाभिवलितैकसमुल्लठितेनमे ॥ किंद्योल्कठसेवाभेभत्तांयातोजरामेवेन ॥ ३६ ॥ तपस्वीरुशगात्रश्वमेवैन्निर्वासनलया ॥ मन्ना
 राज्यापमोगेभ्यामन्यस्यामूलतांगतम् ॥ ३७ ॥ वासनालतिकाप्रावृणदीनदगतायया ॥ एकांतरतएकालानारस शांतवास्तन ॥ ३८ ॥
 मन्यमभवतिमज्ञताशुष्कद्वस्समास्थिति ॥ नयापिचित्तकोल्कठाभवतोल्कठयान्वितम् ॥ ३९ ॥ भतिमुद्रोप्ययोगेनश्लेषयिष्याम्यहप
 तिम ॥ प्रमृष्टपलनमेतु सर्माहृत्यमनोमुने ॥ ४० ॥

नीरद्वयत्वाह ॥ किमिति ॥ वामहृत्परीरिपदार्थिगनापार्थसमुल्लठतेष्वेतासाकारोपातल्लन्त्रिरेषापृष्ठभवेस्वभाष्यतद्वत्यर्थ ॥ ३६ ॥ राज्यादीनामभोगेभ्य अभोगार्थं अ
 त्यमन प्रभूटातिभूटगतंममस्यभावये ॥ ३७ ॥ तदाश्वस्यासनालतिकाययाप्रावृणदीसुद्रामहानदगतासतीनपृथगवशिष्यमेतयासपन्येतिशेष ॥ एकातेत आसक
 अतएवत्काला ॥ नीरसोतिरिच्छ ॥ ३८ ॥ पूर्ववतराशप्रवरानान्द्रिहस्ताहमन-भुनक्तुर्माधिर्यादाह ॥ तथापीति ॥ अस्तेवचिध स-नयापिद्विषित्तकातवोल्कठाअहयोगेन
 द्यवाभ्यापायनभर्तुमितिमुद्राभ्यास्वहीहृत्यप्रावृष्टोपभोगोल्कठयापुनर्वतिभक्तदाहृष्ट्यपिप्याभिनल्योल्कठाकार्येतिपरेणेत्ययथा ३९ ॥ तदेवस्यटमाह ॥ प्रमृष्टेति ॥ ४०

॥ ४१ ॥ यद्यस्माद्धेतोर्भर्ततित्वबोधान्मयासमंतल्यरूपमंतर्वाह्यार्थचितितंयस्यतथाविधसंपत्स्यतइतिशेषः ॥ तदेवप्रशंसत्याह ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अब्दान्मेधाया ॥
वनतरवनमध्यम् ॥ ४४ ॥ पादपातालतानाचस्पदेनवेद्यावनुमेयौगमागमौयस्या ॥ ४५ ॥ योगेनसमाहितचित्तेनेतियावत् ॥ योहारकेयूरादिभूषितःसन्मेरुकातिरभवन्तमे
वअत्रमदरोटजेकशागलादिलक्षणइदरीतिपरेणसबध ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ऋगीशप्रसिद्धरुद्रद्वारपालमिव ॥ ४८ ॥ देवातिथिसमर्चनायपुण्याणिमालांप्रथयतम् ॥ जटाभिर
कितचिङ्कितम् ॥ ४९ ॥ अनात्मज्ञताअज्ञानतदात्मकम् ॥ ५० ॥ यतोयस्माद्धेतोर्भर्ततिप्रियःपतिर्मोहघनेनरुदिक्षुण्णामभिहतामिमादशामभ्यागतस्तस्माद्धेतोरिहास्मि
राज्यएवनिरोद्ध्यामिनिवत्स्यावःसुखंचिरम् ॥ अहोनुचिरकालेनमनोरथमिमंशुभम् ॥ ४९ ॥ अहमासादयिष्यामिचद्रतांसमाचिति
तः ॥ समग्रानंददंनानामेतदेवोपरिस्थितम् ॥ ४२ ॥ यत्समानमनोवृत्तिसंगमास्वादनेसुखम् ॥ इतिचिंतयतीव्योक्ताचूडालोहंभ्यपर्व
तान् ॥ ४३ ॥ देशानब्दान्दिशतांश्चप्रापमंदरकंदरम् ॥ अदृश्यैवनभःस्थैवप्रविवेशवनांतरम् ॥ ४४ ॥ बाल्येवपादपलतास्पंदवेद्यगमा
गमा ॥ वनैकदेशेकस्मिंश्चिरुक्तपणौटंजंपतिम् ॥ ४५ ॥ इष्टायोगेनबुबुधेहंतरमिवास्थितम् ॥ हारकेयूरकटककुंडलादिविभूषितः
॥ ४६ ॥ अभवन्मेरुकांतिर्यस्तमेवात्रददर्शसा ॥ कशांगंकृष्णवर्णंचजीर्णपर्णमिवस्थितम् ॥ ४७ ॥ कज्जलांबुभरस्तातंभंगीशमिवनि
रुदहम् ॥ चरींवरधरंशांतमेकाकिनमवस्थितम् ॥ ४८ ॥ स्थलीनिषण्णंपुण्याणिप्रथयंतंजटांकितम् ॥ तमालोक्यानवधांगीचूडाला
पीवरस्तनी ॥ ४९ ॥ किंचिज्जातविषादैवमुवाचात्मनिचेतसा ॥ अहोनुविषमंमौर्ख्यतदनात्मज्ञतात्मकम् ॥ ५० ॥ एवंविधाःसमायांतिद
शामौर्ख्यप्रसादतः ॥ अयंसराजालक्ष्मीवान्यतोमेतिप्रियःपतिः ॥ ५१ ॥ क्वदिमोहघनक्षुण्णामिमामभ्यागतोदशाम् ॥ तदवश्यमिहाद्यै
वनाथंविदितवेद्यताम् ॥ ५२ ॥ नयान्मजनसंदेहोभोगमोक्षश्रियंतथा ॥ इदंरूपपरित्यज्यरूपेणान्येनकेनचित् ॥ ५३ ॥ सकाशमस्य
गच्छामिबोधंदातुमनुत्तमम् ॥ बालेयंममकांतेतिमदुक्तंनकरोत्यलम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्तापसरूपेणबोधयामिपतिंक्षणात् ॥ भर्ताकषा
यपाकेनपरिपक्वमतिःस्थितः ॥ ५५ ॥ चेतस्यस्याद्यविमलेस्वतन्त्रंप्रतिबिंबति ॥ इतिसिंचित्यचूडालावभुवद्विजदारकः ॥ ५६ ॥ ईषड्या
नाद्वतान्यत्वंक्षणादंबुतरंगवत् ॥ पपातविपिनेतस्मिद्विजपुत्रकरूपिणी ॥ ५७ ॥ भर्तुरध्याजगामाग्रमंदस्मितलसन्मुरवी ॥ ददर्शद्विजपु
त्रंतपुरोयातंशिखिध्वजः ॥ ५८ ॥

नृदजेअद्यैवअवश्यनाथपतिविदितवेद्यतातथाभोगमोक्षश्रियनयामिप्रापयामीति
परेणान्वयः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ किमर्थमिदंरूपपरित्याज्यतत्राह ॥ बालेति ॥ ५४ ॥ प्रागेवकुतस्तपस्विबेषेणसनबोधितस्तत्राह ॥ भर्तेति ॥ ५५ ॥ द्विजदारकोब्राह्मण
पुत्रः ॥ ५६ ॥ कथंभवत्तदाह ॥ ईषदिति ॥ प्रागुक्ताग्नीषोमभारणान्वितादीषड्यानात् ॥ अन्यत्वंपुंस्त्वम् ॥ ५७ ॥ अपपुरोदेशम् ॥ ५८ ॥

मूर्तिमास्थितपद्मदलनकाप्रवर्गोराधिरासखलाभ्यांगानियस्य ॥ ५१ ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठान्मूर्तिवधादिगुणावहिर्देशीयेन अतएव किंयुक्तमात्रादस्तमाध्यादियुक्त
 लिङ्गाप्रसादाभरणानां देवदाह्मवत्प्रगापणाक्षसूत्रप्रणासालयास्थितमृगपलक्षितम् ॥ ५१ ॥ ६१ ॥ गमस्यग्नयलप्रपाप्यदुष्टस्यतयाविषमवलपवतमिवास्तिस्य ॥ ६१ ॥
 ५१ ॥ ५६ ॥ मन्दपदप्रत्यगागमप्रवाहोत्स्यते ॥ तत्पल्लवमूर्तिवर्धितपूर्णकुलमिवसंचलम् ॥ ५१ ॥ ६२ ॥ अर्धमूर्तिवर्धितपट्टमासनम् ॥ करोकोकरातले ॥ ५१ ॥
 वनांतरादुपायाततपोमूर्तिमिवास्थितम् ॥ द्रवत्वनकगौरोगमुक्ताहारविभूषितम् ॥ ५१ ॥ शुक्ल्यज्ञोपवीतांगशुक्लांबरयुगादतम् ॥
 कमंदलुधरंकांतपुरेयातशिखिध्वज ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठदिगुणेनाक्षसूत्रप्रचारुणा ॥ भूमावलप्रगात्रेणकिष्कुमात्रेणचस्थित
 म् ॥ ६१ ॥ पुनलध्याममधानसालिमालमिवांयुजम् ॥ भासयतप्रदेशतंशारीरीक्षिमंदले ॥ ६२ ॥ कुंडलाभूषितमुखनवमर्कमिबो
 नितम् ॥ शिलासमेतमदारशृंगस्यैदुमिवाचलम् ॥ ६३ ॥ कांतोपशान्तवपुपमूर्जितविजितोद्विजम् ॥ हिमाभ्रमस्मृतिलकमूर्षितालो
 कसुन्दरम् ॥ ६४ ॥ मेरुहमतटालीनपूर्णदुमिवचचलम् ॥ तमालोक्यदिजसुतसमुत्तस्यौशिखिध्वज ॥ ६५ ॥ देवपुत्रागमधिवासपरि
 त्यक्तपादुक् ॥ देवपुत्रनमस्कारहृदभासनमास्यताम् ॥ ६६ ॥ इत्यस्यदर्शयामासपाणिनापञ्चविष्टम् ॥ ददौचदिजपुत्रस्यपुष्पमुष्टिक
 रंलकरं ॥ ६७ ॥ चंद्रकुमुदसंहस्यत्रालेयमिवपहवे ॥ हरजपुनमस्तुभ्यमितिदिजसुतोवदत् ॥ ६८ ॥ यहीत्वाकुसुमान्मस्माद्विवेशपुत्र
 विष्टम् ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहाभागकुतआगमनंरुतम् ॥ दिवस सफलोमन्येयत्वामयास्मिदृष्टवान् ॥ ६९ ॥ इदम
 व्यमितपापपुष्पाणामानिमानद ॥ इमाप्रप्रयितामालापृथ्वीमद्रमकुते ॥ ७० ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वापापमर्थ्यचमालां
 पुष्पाणिचानप ॥ शिखिध्वजकादिशायैददौदेव्येययाखिलम् ॥ ७१ ॥ चूढालोवाच ॥ सुबहुनिपरिभ्रांतोभूतलायतनान्यहम् ॥
 त्वत्पूजाययामात्रामयेयनतयान्यत ॥ ७२ ॥ पेशलनानुरूपेणप्रअयेणामुनानप ॥ मन्येहनुनमत्यंतचिरजीवीमाविष्यसि ॥ ७३ ॥
 शांतेनमनसोदारमारादुन्मुक्तकलनम् ॥ निर्वाणार्थतपरसाधोकक्षितंभूतवानसि ॥ ७४ ॥ असिधाराममंसौम्यशांतवतमिदंत्वव ॥
 स्फूर्तिवद्राज्यमुत्सज्यमहावतनिपेवणम् ॥ ७५ ॥

पष्ठेमेमेलेयद्विषकणआलमिष ॥ ६८ ॥ ययस्मात्त्वामयास्मिद्वसंतदृष्टवान्

स्मि ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अस्मिदयाबोकेमनकिम्यतिपयाखिलम् ॥ पयायानतिहर्सापयार्थेअप्ययीमाव ॥ ७१ ॥ नतयाप्यतभासेत्यनुपजयते ॥ ७२ ॥ मप्रयेणविनयेन ॥
 एतदेतर्षेणमनुकाभिरजीविनाभर्तृमिमाव ॥ ७३ ॥ आराहोदुष्टमुक्ताकस्यनाफलसकल्यायस्मिन् ॥ अतएवोदारनिषाणार्थेनप सपुनवान्स्वचितधानसि ॥ कश्चिदिति
 दृष्टयश्चेतिपात ॥ ७४ ॥ शांतेनानमकोभयानांयतिवतस्यानांमनभूतमिदमहावतनिषण्णमसिपारासमभूरमत्यतएवायानिर्वासयेत्यर्थ ॥ ७५ ॥

राज्यत्यागनिर्वाणार्थतपश्चरणयोरज्ञातयोः प्रशंसनायोगात्तस्यतपसा सर्वज्ञतांभावयन् राजा द्विजसुतरूपादिमपदाप्रशंसति ॥ जानासीत्यादिना ॥ लायसेमहाप्रभावइतिशेषः
 ॥ ७६ ॥ अथवाकिंवद्वनासम्यगालोकाद्वीक्षणदेहकातितश्चास्यतेनसिचसीव ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ शृंगमेरुशिखरम् ॥ अमुनामहत्तमालारूपेण ॥ ७९ ॥ सुमनसांपुष्पाणापत्रदल
 मिवपेठवसुकुमारतेअगम् ॥ ८० ॥ इदपुष्पजातमित्यदृश्यमानवैचित्र्येणसितमथितम् ॥ पिञ्जवधनेकर्मणिक्तम् ॥ अगेतिसवोधने ॥ तत्तस्माद्देवस्यतवाचर्चनदित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दे
 वार्चनादप्यतिथिपूजनमधिकमितितदेकमपिजन्मसाफल्यहेतुस्त्वत्पूजनेतुमेद्वयमपियुगपत्सपन्मिति सुतराज्जीवितसाफल्यमित्याशयेनाह ॥ जीवितमिति ॥ ८२ ॥ तत्तस्मान्म
 शिखिव्यजज्जवाच ॥ ८३ ॥ जानासिभगवन्सर्वदेवस्त्वंकोत्रविस्मयः ॥ श्रियैवलोकोत्तरयाज्ञायसेचिद्गुरुपया ॥ ८४ ॥ एतान्यंगानितेचं
 द्राद्वदितानीतिमेमतिः ॥ अथवाकिंसमालोकादद्भुतेनेवसिचसि ॥ ८५ ॥ अस्तिमेदयिताकांतापातिमद्राज्यमद्यतत् ॥ तवेवतस्यादृष्टा
 नितान्यंगानीहसुंदर ॥ ८६ ॥ उपशान्तंचकांतंचवपुरापादमस्तकम् ॥ शृंगंशुभ्रांबुदेनेवपुष्पेणाच्छादयामुना ॥ ८७ ॥ निष्कलंकंदुसं
 काशमंगमादित्यतेजसा ॥ मन्येतेभ्लानिमायातिस्ममनःपत्रपेलवम् ॥ ८८ ॥ देवार्चनायापचितमिदमित्यसितंमया ॥ अंगत्वदंगसं
 गेनतत्पयातुक्तार्थताम् ॥ ८९ ॥ जीवितंयातिसाफल्यंस्वमभ्यागतपूजया ॥ देवादप्यधिकंपूज्यःसतामभ्यागतोजनः ॥ ९० ॥ तत्क
 स्त्वंकस्यपुत्रस्त्वंकिमायातांस्यनुग्रहात् ॥ एतन्मेसंशयांछाधिविमलंहेतुसमानन ॥ ९१ ॥ ब्राह्मणज्जवाच ॥ राजन्मेशृणुवक्ष्यामि
 यथापृष्टमखंडिनम् ॥ कोनामपरिपृच्छंतांविनीतंवंचयेत्युमान् ॥ ९२ ॥ अस्यास्मिञ्जगतीकोशशुद्धात्मानारदोमुनिः ॥ पुण्यलक्ष्म्यामु
 खेकांतैकपूरतिलकोपमः ॥ ९३ ॥ सकदाचिन्मुनिर्देवो गुहायां ध्यानमास्थितः ॥ तत्रहेमतटेगंगावहत्युरुतरंगिणी ॥ ९४ ॥ मेरुलक्ष्म्यां
 स्फुरद्गुप्ताभातिहारलतायथा ॥ एकदानारदमुनिर्ध्यानंतेससरित्ते ॥ ९५ ॥ ध्वनहल्यमश्रौषांहीलाकलकलारवम् ॥ किमेतदित्यसौ
 किंचिज्जातप्रायकुतूहलः ॥ ९६ ॥ हेलयालोकयन्मधामपश्चल्लनगणम् ॥ रंभातिलोत्तमाप्राच्यंनिर्यातंजललीलय ॥ ९७ ॥ क्रीडंतं
 त्यक्तवसनंदेशेपुरुषवर्जिते ॥ कांचनांभांजमुकुलसंकाशैःस्तनमंडलैः ॥ ९८ ॥

द्वत्पूजाग्रहणादनतरमितिशेषः ॥ ९९ ॥ पृष्टमनतिकम्पयथापृष्टम् ॥ १०० ॥ पुण्यलक्ष्म्या कांतरेभ्येमुखेसुरभितरयत्कपूरतिलकंनहुपमायस्य ॥ अनेननारदो गौरागइतिगम्यते
 ॥ १०१ ॥ गुहायामेरोरितिशेषः ॥ १०२ ॥ ध्वनतिवलयानियस्मिस्तथाविधलीलाकलकलारवंजलक्रीडाकोलाहलध्वनिम् ॥ संभावनाप्राचुर्यार्थम् ॥ प्रायशब्दोप्यदंतोस्ति ॥
 तदस्मिन्ननप्रायेसंज्ञायाम् प्रायभवः रूपाखायादितिपाणिनिजैमिनिप्रभृतिभिःप्रयोगात् ॥ १०३ ॥ निर्यातजलांनिर्यातम् ॥ जललीलयाजलसेचनदिक्रीडया ॥ १०४ ॥

अन्धान्धपारिवृष्टिनेष्टितसप्तविंशतिभिर्दिपाद्यत् ॥ इतस्यैवमरसस्य आपूरुनिर्भरं भवाद्गतिशायसादरोनकाभोगेनकातिसस्थनेनआधौरुष्टमि स्नातकस्यकाममदिरस्यस्त
 आशयपुर्नमितिपरेणाश्वय ॥ ११ ॥ स्वजलदीपमन्थ्यानिर्मलीकेनेमति विष्वक्प्रेणसर्वानोभ्यामाभ्योमधिलोसिनीभापनामवाकिनीरहृलाषण्यमरसप्रवाहेणतर्जयतन्यभा
 षयतमिधेस्यस्यवा ॥ १२ ॥ मनाशुब्रह्मकामस्यअमरोधानेनहनधनेकीडापारयध्वकभूमीर्निर्गततलस्यै सेतुनिर्निरोधाहृत्ययेअर्धितगगांनुयेन ॥ १३ ॥ यत स्वच्छमन्तादस्यो
 न्यारगतोमग्नअत सर्वतन्निर्दिष्टतसर्वगसर्वषट्दृष्टसर्वगसत्सवत यानिपादनस्यवतीविशिरामुसिभित्तिसिद्धकालास्यन कथ्यतारोग्यमग्न सकाराहुत्थिनिविश्वरूपमिवास्थित
 नित्यस्य ॥ १४ ॥ विभ्रच्छर्यश्रियुर्भमवत क्कालात्कलस्यविश्वरूपभीमोनाजुर्नेनकोमवानुपकपदतिपृष्टेनअगधताकालासिलोकसंपदकपदलोकोभासमाहनुमिदमभनदंर्षि
 स्ववचनेवर्धितम् ॥ अतस्तमेवकालात्मानसर्वकथनाफलदाहृत्वात्कथ्यतल्लेनकपयति ॥ वर्यषिटपादित्यादिना ॥ वर्याणिप्रभवाद्य पदितिसवन्तरावितपा स्फुधा यस्य ॥
 परिवेष्टितमन्योन्यफलफातदुर्मंयथा ॥ हुतहेमरसापूरुनिर्भरभोगमासुरे ॥ १५ ॥ कुर्वन्मुरुमि काममदिरस्तभसस्ययम् ॥ निर्मलीक
 तचद्वेणप्यामांध्योमविलोसिनीम् ॥ १६ ॥ लावण्यरसपूरेणतर्जयतमिवापगाम् ॥ प्राकरिमरोद्यानरयचकैर्मनोभुव ॥ १७ ॥ उत्पया
 पितगगांभुनितयतसेतुमि ॥ सवन्नहदसर्वगविश्वरूपमिवस्थितम् ॥ १४ ॥ प्रतिविचितसर्वगमन्योन्यादर्शान्तम् ॥ कालकल्पतरां
 वपवितपात्सपह्ववात् ॥ १५ ॥ विविधचतुलताजालाद्दिनश्रीकलिकाकुलत् ॥ आलोकपुष्परजसोजाताद्गगनकानने ॥ १६ ॥ सुर
 ज्जलभगवोतात्समाभ्येकालवाढकत् ॥ कनलस्यकटदुस्सपयतिरसान्वितम् ॥ १७ ॥ उद्धृत्याहृत्यसंपूर्णदलितामोजपह्ववम् ॥ आ
 लोललकफेगास्तितारकादिमधुव्रतम् ॥ १८ ॥ अमृतापद्विधातायकोशसम्पयकारिमि ॥ दुःखापभूतसपानांविफसत्कनकांबुजे ॥ १९ ॥
 पद्मिनीपह्ववाच्छेन्नेनुमेमेरोगुर्धात् ॥ शीतलेस्वधुनीतीरतोयोन्युष्टमलेसुरे ॥ १०० ॥

एतेनायमद्वयस्यमासानां चारात्सालमर्थादुक्तमेव ॥ १५ ॥ मिमिधामिभ्यलक्षणकनयोलेताकालानिअर्वातरशास्त्रासमुद्गायत्य ॥ गगनमभ्यन्तकारास्तुष्टिसंयुक्तनेनद
 नजातत् ॥ १६ ॥ सुरद्विजलमयचन्द्रपरिणामशरीरत्वाज्जलरवौर्देहिभोगाद्यासात् ॥ समाप्यभ्यपृक्कमालबाहकमलधालकहृलपोरमेदावालयत्यनधाविधात्कालक
 स्यतार्धप्योरुदरादिश्वरूपमिवस्थितमितिपूर्वभाष्यय ॥ पुनर्ललनामणमवधिशिनष्टि ॥ स्तनेमि ॥ परस्परस्ननस्तस्यकटद्वेयुअभोजामुक्तेषुसर्षीद्वयसाम्यदर्शनप्रयुक्तस्यधंया
 नाहाहुत्स्येनस्यस्काटनास्यपूर्वादिनाभ्यभोजामुक्तेषुहृष्टिनियेनोत्परेणाश्वय ॥ १७ ॥ अर्धाभ्युत्पद्येयुआलोलाअलकाभूणुनला केरादीर्युक्तलाअक्षितारका
 आदिरराहालाटिकास्तविभगारुक्तेर्द्वनीटमणयभ्यमधुधृताममरायसिम् ॥ १८ ॥ पुन कीदृशाललनगणनदाह ॥ अमृतोत्सादिता ॥ अमृतकलाकोरासंपदकारिमि हुरेदे
 रयतस्यपुण्ड्रवर्धयपुण्ड्रयपक्तानामावर्धविषयागामुनेरकांप्रभुमेरोगुहृत्तेरएकमोपसकलज्वरार्चिककलापूरुमिवास्थितम् ॥ जघनमन्दनियुक्तंरुपपत्तयेविशिनष्टि ॥ इत्याये
 इति ॥ अन्धान्धनिरोधव्यादिअमृतनिधानयोभ्यस्थानतामदर्शनापामि ॥ ११ ॥ १०० ॥

इदंशंकांतंक्षैणक्षीसमूहमालोक्यमुनेर्मनस्तदन्तरमानीदितंप्रभत्तंसन्तनआश्रितोविवेकाशोधेनतथाविधंभूवेतिपरेणान्वयः ॥ १० १ ॥ २ ॥ चित्तेविकारास्तर्वांगेष्वाक्षोभस्तेनस
 र्वांगसारस्वरोतसःस्वलनदत्तमित्याह ॥ वभूवेति ॥ तत्रदृष्टानानाह ॥ फलमित्यादिना ॥ ३ ॥ छिन्नक्षतलतादत्तशाखाबमूलस्थानयस्यतथाविधःप्रत्यग्रस्तारुणःपादयोवदादिरिव ॥
 उत्तमेतिराजसबोधनम् ॥ ४ ॥ द्विधापातंसयोद्विधावहितविसंशृणालमिववागलन्सारभूतोरसःशुक्रयस्य ॥ राजप्रभःस्पष्टः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानामपिप्रबलतरपारब्धेनविवेकां
 शनिरोधाकदाचिद्विहधर्मानुवर्तनमस्यवेत्युत्तरमाह ॥ सर्वस्याएवेत्यादिना ॥ ७ ॥ यावत्स्वातन्त्र्यनाशपर्यंतम् ॥ ८ ॥ सुखदुःखमयत्वमेवदृष्टातैर्दर्शयति ॥ तृप्यादिनेति ॥ ९ ॥
 चंद्रविंवकलापूरमेकत्रैवोपसंस्तम् ॥ क्षैणमालोक्यतत्कांतंसहसैवमनोमुनेः ॥ १० १ ॥ अनाश्रितविवेकांशंवभूवानंदितंस्फुरत् ॥ आ
 नंदवलितेचित्तेस्तुब्धेपाणानिलेस्थिते ॥ २ ॥ वभूवतस्यलघुस्यमदनस्वलितंतदा ॥ फलंरसापूर्णमिवग्रीष्मांतद्वतोयदः ॥ ३ ॥ प्रत्यग्र
 पादपच्छिन्नलतादंतद्वोत्तम ॥ अवस्थायकणस्पंदीशशांकद्ववामुनिः ॥ ४ ॥ विसंदिधापातमिवगलत्साररसोभवत् ॥ ॥ शिखि
 ध्वजउवाच ॥ ॥ तादृशोपिवद्भुजोपिजीवन्मुक्तोप्यसौमुनिः ॥ ५ ॥ निरिच्छोपिनिरागोपिनिकिंचिदुपमोप्यलम् ॥ सबाढ्याभ्यंतरंनित्य
 माकाशविशदोपिच ॥ ६ ॥ नारदोपिकथं ब्रह्मन्मदनस्वलितोभवत् ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सर्वस्याएवराजर्षभूतजातेर्जगन्नये ॥ ७ ॥
 देवादेरपिदेहोयद्वयात्मैवस्वभावतः ॥ अज्ञमस्त्वथतज्ज्ञंवायावत्स्वांतंशरीरकम् ॥ ८ ॥ सर्वमेवजगत्संगस्तुखदुःखमयंस्मृतम् ॥ तस्या
 दिनापदार्थनकेनचिद्वर्धतेस्तुखम् ॥ ९ ॥ आलोकद्वदीपेनमहांबुधिरिवेदुना ॥ क्षुधादिनापदार्थनदुःखंकेनचिदेवहि ॥ १० १ ॥ तमोमे
 यपटेनेवस्वभावोत्पन्नकारणम् ॥ स्वरूपेनिर्मलंसत्येनिमेषमपिविस्मृते ॥ ११ ॥ दृश्यमुह्यासमाप्नोतिप्रादर्थीवपयोधरः ॥ अनारतानुसं
 धानादप्युन्मेषमविस्मृते ॥ १२ ॥ स्वरूपेनोह्यसत्येषचित्तेदृश्यपिशःचकः ॥ यथातमःप्रकाशाभ्यामहोरात्रौस्थितिगतौ ॥ १३ ॥ तथैव
 सुखदुःखाभ्यांशरीरंस्थितिमागतम् ॥ एवंहस्तुखदुःखेद्वेजन्मकारणदर्शनात् ॥ १४ ॥ अज्ञस्यगाढतांयातेपटेकुंकुमवदृढम् ॥ तज्ज्ञस्य
 त्वंगलगतेमनागपिनतदृशात् ॥ १५ ॥

दुःखवर्धतइत्यनुकल्प्यते ॥ १० १ ॥ १० ॥ यथामेघलक्षणेनपटेनउपचितेनशितमेवधर्मेतद्वत् ॥ यजतत्त्वज्ञानामपिक्षणंत्वहयविस्मरणेर्दृशानर्थस्तथाज्ञानार्थिकवाच्यमित्याशये
 नाह ॥ स्वरूपेइति ॥ ११ ॥ अतएवसदैवदृशानुह्यासयसदैवसमाधिनास्वरूपाविस्मरणशीलेनभाष्यमित्याशयेनाह ॥ अनारतेति ॥ उन्मेषोनिमेषद्वयान्तरालकालस्ताव
 न्मात्रमपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवज्ञाज्ञयोःप्रारब्धफलभोगसाम्येपिरजनारजनकत्वोविशेषोस्त्येवेतिदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥ एवमित्यादिना ॥ जन्मकारणस्यदेहाद्यात्मभा
 वस्यदर्शनात् ॥ १४ ॥ तज्ज्ञस्यतदृशान्तत्त्वज्ञानवशात् ॥ मनागपिनलगतः ॥ १५ ॥

षट्कव्याहयलभ्य ॥ १ ॥ अथारस्त्रिन्मस्तन्नामगिहत्वाद्वालादयवद्वतानुद्धिस्थाआत्मसुखसविदुक् क्षोभात्क्षोभभायातासतायारवाणतरास्याकुहलनामुत्सवभावनाणां
पारकन्नात्कुहकिर्नगतकीचभोक्तारमतिस्वतन्मत्पगत्तनचरोषाप्रिस्फुटिगवहुसुसतिआदिभवति ॥ एतस्यैवानवस्थाप्यानिभूतानिमाद्यानुपजीवतीतिभूतेरितिभाष ॥ २ ॥
दस्यस्यभोक्तुनपतरसनभोषादिप्रितिनियतभोगस्यानगनभगभोदभाह ॥ जीवस्येति ॥ २ ४ ॥ त्वादिपयस्यस्येननरेकायपयवाहास्यासिन्तिपूर्वधान्य ॥ जीवस्यना
द्विष्टारासर्वप्ररोष्टातभाह ॥ रसइति ॥ यथाभूतेसिक्कोरसोअलनादीद्वारादुपलता सर्वप्ररोष्यनुपनिशतितद्वदित्यर्थ ॥ २ ५ ॥ पृथग्विद्यतानैक रूपादित्यर्थ ॥ कुनपुन
नक्षानतभाह ॥ सुरवनदने ॥ सुस्विन-सुस्तानुभवेप्रवस्यकीचस्यपीतास्यस्यामस्फुरतिनगुह सिखोह-स्तानुभवेप्रवतस्य ॥ सदिअस्यस्यातलरहसभाननिभास्यानमनुभव
तीत्यतसस्यपिनांभ्यासितापकरसपूर्णतलभ्यनादीभागोर्ननीयोहस्यथ ॥ २ ६ ॥

१ अथर्षाणां तुर्यायाश्च षड्वाहस्य निपातापरिष्कार इति याजुः

अतएवलोकोपि सुवेपस्य भोगे प्रवृत्तस्य राजादेः सद्यः कर्तव्यं नैव कस्यचित्काः कर्णिकुसुमाधूपकसूयादि सुरभिणो मार्गाः प्रसिद्धाः कुवेपस्य नीचस्य नूतनद्विपरीता इत्याह ॥ येहीति ॥
एव चायजीवोपावत्कालतरलतरनाडी मार्गानुप्रवेशेन अपरिस्फुरन् स्वयतरलतां शून्यो भावति तावदस्य नहु खप्रसक्तिः ॥ तदा स्य सक्कइनाद्याकारवदयात्पस्यत्सुखमभिध्व
ज्यते ब्रह्माकारवदयानुपूर्णामित्यवतारैलक्षण्येऽपि विक्षेपाभावात्सांभ्यत्वेवेति स्वस्थायस्य मेनतावत्कालमुक्तमेवावेहि ॥ आविर्भूतसुखास्वस्थैव मुक्तिरिति तल्लक्षणसत्त्वादि
ति भावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हि विषयसुखानुभावकाले कृतो जीवस्य नुक्तानुभावस्तथाह ॥ सुरवेति ॥ इत्थं प्रहणदृष्टातार्थः स्वस्थविषयसुखस्यापिकलनकलानुभावस्तद

ये हि मार्गाः सुवेपस्य कुवेपस्य न तेशु भाः ॥ यावत्समाणां जीवोयं संशाम्यत्यपरिस्फुरन् ॥ २७ ॥ तावत्समाणमेवैनं मुक्तं मुक्तमवेहि वै ॥
यावत्समाणमधिकं स्फुरति क्षुब्धमारुतम् ॥ २८ ॥ तावत्समाणमेवैनं बद्धं बद्धमवेहि मे ॥ सुखदुःखकलात्पदो बंधो जीवस्य नंतरः ॥ २९ ॥
तदभावे हि मोक्षः स्यादिति द्वेधा व्यवस्थितिः ॥ सुखदुःखदर्शयावदानीते नैर्द्विवैः शठैः ॥ १३० ॥ तावत्सुखसमः सौम्यो जीवस्तिष्ठति शां
तवत् ॥ सुखमालोक्य वादुःखमदातीतश्च लदुःखः ॥ ३१ ॥ समुद्धमतिजीवो तदद्वैतं दुर्मिवतो यधिः ॥ जीवः क्षुभ्यति दृष्टेन संविदांगसुखादि
ना ॥ ३२ ॥ आभिप्रेतवमार्जारिभौ र्ख्यमेवात्र कारणम् ॥ शुद्धेन बोध्यबोधेन स्वात्मज्ञानमयात्मना ॥ ३३ ॥ सुखदुःखादिनास्तीति ते
नासौ याति सौम्यताम् ॥ न तत्सुखादिनो तन्मे मुधा चायमहं स्थितः ॥ ३४ ॥ इति जीवः प्रबुद्धो हि निर्वाणं याति शाम्यति ॥ सुखाद्यवस्त्वतद्
पमित्यंतर्बोधसंविदा ॥ ३५ ॥ न तदुन्मुखतां याति जीवः शान्त्यति केवलम् ॥ सर्वमेव चिदाकाशं ब्रह्मेति धननिश्चये ॥ ३६ ॥ स्थितिं याते
शमं याति जीवो निःश्लेहोऽपवत् ॥ दीपवच्छममायाति सुखादिश्लेहसंक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वमेव मिति ज्ञानाज्जीवोऽद्वित्वविभावनान् ॥ सर्व
माकाशमेवेति बुद्ध्याक्षोभं न गच्छति ॥ ३८ ॥

धरागाद्याश्च तत्स्य बहिः स्य दोषश्च सुखविच्छित्तौ तरलीभावस्तदुपायार्जनायानर्थसहस्यदः स एव जीवस्य बोधो न त्वितरः सुखविश्रांत्य शोपीति क्षणमात्रमपि सुखविश्रांत्य तद
भावे मोक्षः स्यादेवेति स सरणाभ्या बंधमोक्षयोर्द्वेधा व्यवस्थितिर्मयोक्तेति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ उत्कर्मेवार्थप्रपचयति ॥ सुखदुःखेत्यादिना ॥ १३० ॥ अक्षातीत इन्द्रि
यागम्यः स्वप्रकाश इति यावत् ॥ ३१ ॥ दृष्टेन सुखादिना सुखतत्साधनविषयतदुपायधनादिना तद्गगनं विदाक्षुभ्यति ॥ अग्रेति स बोधने ॥ ३२ ॥ मौल्यं निरतिशयानंदस्वतत्त्वाज्ञा
नेवात्र लोभोकारणम् ॥ केतनं हितं न ह्येत्यादि विश्रांतिस्तथाह ॥ शुद्धेनेत्यादिना ॥ बोध्योऽवश्यबोद्धव्यः स्वात्मा तद्वोधेन ॥ ३३ ॥ सौम्यता विश्रांतिम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
सुखादिभुक्तेहोरागस्तत्क्षये ॥ ३७ ॥ सर्वजगत्सुखचिन्मात्रमेवेति ज्ञानात् ॥ अद्वित्वमैक्यतद्विभावनान् ॥ आकाशं शून्यम् ॥ ३८ ॥

अनेनमर्त्यमितिआधनेनहेतुनायुक्तार्थस्यप्रत्ययस्य ॥ कथमसत्यस्योक्तमिषमभानतत्तथाह ॥ कीवेनेति ॥ इदुतिवेनेनकस्मिन्ननैवआयकीवेनेतिरूपमर्गोपपन्नसर्व
 र्थाबाधनादसंसर्गव्याप्येवस्तदस्यबोधादहंकमेणमुक्तोभावेव्यामीनित्सकल्पमदीश्वरपरोक्षमार्गोक्तमपित्वासाधनानुवस्यतइत्यर्थ ॥ १९ ॥ ममस्मट ॥ २० ॥ क्षीपवदशना
 द्वागवसनोद्वाधेनपुष्पसद ॥ २१ ॥ कथसोमयमित्तत्ताह ॥ सविशक्षाशामेणेति ॥ मदस्त्वभावादीनामपिष्ठाभ्याकीषसविद आकुरितरागादिब्रह्मपुनरोपपन्नाभ्य
 नुप्राख्याभासातदशामेकेत्यय ॥ वेदोत्थापार्थं संशारिणोभ्यानाभावात्तस्यस्येदनेनसर्वोपसंस्थितोभेदोर्तर्गत सारोमज्जासारभ्यआशुमण्डसौगन्धमिषानुगतज स्वसूक्ष्मा
 रात्यसर्व ॥ यथासिद्धद्वैतपञ्चकलादिकत्वात्तर्गतअशारायतर्थातस्येदनेत्यजानितइत्यर्थ ॥ २२ ॥ ननुस्वकरजसर्वोपपन्नस्तिनसन्नादीद्वाराअधोभूलाधारस्यानयाति ॥
 यथासर्वंस्तेनघटअलमयतीतिगतपुरोधानतत्तत्ताच्चित्तितादेकीभूययनमयमआदिपदभोपायवस्यभूत्वावर्णोभ्युत्पन्नसर्वोऽसन्निहितदशंयानितइत्यर्थ ॥ २३ ॥
 जीवस्यानेनशून्यस्यक किलसोमविभ्रम ॥ जीवेनेदन्निवेनेवयथाप्रयमसर्गत ॥ २४ ॥ स्वयसविदितोमार्गस्तेनैवायापिगच्छति ॥
 शित्तिष्वजउवाच ॥ ॥ सुस्वसचारयोग्यसुजीवेसरतिनाद्विपु ॥ १५० ॥ देवपुत्रमवत्यवतदीयभ्यवनकयम् ॥ ॥ ब्रूढालोवाच ॥
 जीव सोमयतिसुखभाणादिपवनवलिम् ॥ ४१ ॥ संविदाज्ञाशामेणसेनामिवमहीयति ॥ वातस्यदेतमेर्ततर्मज्जासारश्चसस्ति
 त ॥ ४२ ॥ त्यजत्याशुप्रसौगध्यरजभञ्जफलादिकम् ॥ चलिततत्त्वधोयातिगज्जोदिवपनादित्से ॥ ४३ ॥ देहनाडीप्रणालेनयातिशुकं
 यद्विस्तत ॥ ॥ शित्तिष्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहज्ञोसिवेस्तिपूर्वाचतस्थितिम् ॥ ४४ ॥ ज्ञायसेवचनदेवस्वभावाहिकिनुभ्यते ॥
 ब्रूढालोवाच ॥ ॥ आपसर्गेयथासय सुकुरितमसमप्राणि ॥ ४५ ॥ यदावटपटापालतयेवायभ्यवस्थितम् ॥ काकतालीयवदरिपुहुदो
 त्यतिनाशवत् ॥ पुणास्वरवहुच्छूनतस्वभावाविकुत्रुवा ॥ १४६ ॥

तत स्वभावात् ॥ देहादेरपिहोयद्वयार्थैवत्वभावात्तद्विषयस्वरयोक्तमस्यभावात्तथा कद्वितिराजपृच्छति ॥ देवपुत्रेति ॥ महोभ्यासौक्ष्ममहास आत्मतत्त्वविदसि ॥ आत्म
 ज्ञाभाप्युर्वासाधारिकयथाप्यसिस्थितगतार्त्तिकीमान्येनोक्ति ॥ २४ ॥ कथमहमीदृकपाप्मानतथाह ॥ ज्ञायसेदति ॥ सर्गादिकालेसर्गोन्मुखंजलप्रपातनमपानिककर्तुंसारोण
 यादभ्याहर्पमंकयप्रदाप्यत्मानात्मानिस्तुरितंस्वपथाप्यस्यआपठयतादृश्यमंकजनिपतिः स्वभावाभावात्पार्थइत्याह ॥ आपसर्गेदति ॥ २५ ॥ सीमतिकयटारित्स्वभावे
 विभ्रमदृष्टवमर्थाद्विषयादपिषामभ्येन सर्गादीनामिष्यप्राप्तमहात्माकामनसूत्रोद्वासाच्छिरसितच्छयननिमिषनेतस्यभरणमिषवाट्टमाभययुक्तमितिबोधनायायसर्गा
 नुपापमिष्यासाधवर्थायति ॥ कोकेति ॥ समसाज्जानद्विषयादिनिर्वापार्थद्वयविषयात्मनासाधुनीयेद्वर्थाच्छेदस्तथा ॥ साधतिकेपिपतिवस्तुदेराकालमियनेत्स्वभावेविष्ये
 षट्टसावर्थाप्यनिर्वापार्थशक्येत्सारावेनदृष्टान्तरात्ताह ॥ शारिषुदेति ॥ आपानाभ्यस्तथाप्यकालिकोवाधोल्लिख्यारायेनदृष्टान्तरात्ताह ॥ पुलास्वरवदिति ॥ २६ ॥

उक्तलक्षणत्वभाववशत प्रकृतेऽस्मिन् जगति विविधविकारात्मका अंशजादितुर्विधा देहा भवति ॥ तेषु केचिज्ज्ञाने देहास्ते प्रक्षीणवासनतया भूयो जन्मनेन भवंति इतरे अज्ञाने देहान् भूयो जन्मनेन भवति ॥ यतस्ते भोगे खेदघनस्तथा इत्यर्थः ॥ १४७ ॥ इति श्री ब्राह्मसिद्धमन्तास्य प्रकाशे नि० पू० पञ्चाशीतितम सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ कुंभे कुंभस्य जन्म त्रयं किं ब्रह्मसमागम ॥ नदाशित्यस्य सार्वद्वयमित्यादिरिह वक्ष्यते ॥ ११ ॥ यथा वर्णितलक्षण स्वभाव सर्ववस्तुषु अप्रलयप्रसिद्धस्तथा माया शबलस्यात्मनः सर्गादित्यभावः श्रुत्यादिप्रसिद्धस्तद्वशत इत्यर्थः ॥ भोगार्थस्य इति त्येके कीदृशार्थमिति चापरे ॥ देवस्यैष स्वभावो यमात्मकात्मस्य कास्य हेति भगवद्ब्रूहि पादाः ॥ ११ ॥ वासनानाङ्गासंज्ञानाभ्यासेनापक्षयम् ॥ न दर्शनमनुभाव इत्यर्थः ॥ २ ॥ इत्थमनुभावचमत्कारे कीर्तिते तत्त्वकारश्रोतुका मोराजाता प्रशसमान प्रस्तुतकथारोषसंक्षिप्य समापयेत्याह ॥ अत्युदारमित्यादिना ॥ ३ ॥ १४ ॥ ॥ ककस्मिन् अस्मिन् स्वभाववशतो जगति प्रकृते देहाभ्यमन्ति परितो विविधा विकाराः ॥ प्रक्षीणवासनतया न भवन्ति केचिद्भूयो भवन्ति च पुनस्त्विदरेष नास्तथाः ॥ १४७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० सुखविचारयोगोपदेशानामपञ्चाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ४३ ॥

॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्मस्वभाववशतो जातं जगदिदं महत् ॥ स्थितिं वासनया भ्येत्य धर्माधर्मवशो स्थितम् ॥ १ ॥ वासनान्नासमानियधर्माधर्मैर्न गृह्यते ॥ ततो न जायते जंतुरिति नो दर्शनं मुने ॥ २ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ अत्युदारं महार्थं च वक्षिस्व वदतां वर ॥ अनुभूतिमुपारूढं गृहं च परमार्थवत् ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यविभवेनाद्यश्रुतेनानेन सुन्दर ॥ पीतेनेवाश्रुतेनाहमतया तोस्मि शीतताम् ॥ ४ ॥ तत्समासेन तां तावदात्मोपतिं वदशुभम् ॥ ततः श्रोत्यामि यत्नेन ज्ञानगर्भा गिरं तव ॥ ५ ॥ तन्न पद्मज पुत्रेण मुनिना नारदेन तत् ॥ कुरुतं वीर्यमायं कथयथास्थितम् ॥ ६ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ ततो निवध्नता तेन मनोमत्तम तं गजम् ॥ विवेकविपुलात्ताने शुद्धया धीवरञ्जया ॥ ७ ॥ तदीयं कल्पकालाभिगलिते तद्द्रवापमम् ॥ रसानां पारददीनां दिव्यानामनुरंजनम् ॥ ८ ॥ मुनिना पार्थगे कुंभे स्फाटिके विलसदुच्यते ॥ अद्भुते विहुताकारं चंद्रे चंद्रद्वयार्पितम् ॥ ९ ॥ तत्र शैले बृहत्काले स्थूलः पार्थ्वेषु चाभितः ॥ गंभीरकुक्षिः सुदृढश्चोपलाहनक्षमः ॥ १० ॥ संकलितेन क्षीरेण सकुंभस्तेन पूरितः ॥ अमृता पूरं भिन्नेन विधिनेवामृता र्णवः ॥ ११ ॥ तत्र मासा द्वाद्विंशति मुनिमंदाहुतिक्रमः ॥ अमृताब्धौ शुभोगभर्तुर्दोरिदुरिवानुजः ॥ १२ ॥ इदं मास इवा पूर्णकालेन सुषुप्ते पटः ॥ गर्भकमलपत्राक्षं प्रसूनमिव माधवः ॥ १३ ॥

न्याथरेकतस्थापितम् ॥ ६ ॥ आलानेन गजवधस्तभे ॥ धीलक्षणया वरञ्जया चमरं ज्वा ॥ ७ ॥ कल्पकालसर्वविधना अभिना गलितस्ये दोर्द्रव उपमा यस्य ॥ पारदकाचनरूप्या दीनारसनाश भूर्वाणा मनु रजनमनु कारिसदृशमिति यावत् ॥ ८ ॥ १ ॥ तत्र शैले भौ ॥ पार्थ्वेषु चाभितश्च स्थूलो विपुलः अतएव गंभीरकुक्षिः ॥ उपलेष्वाहननमास्फालनतत्र क्षम ॥ आस्फाल्यमानो प्यस्फुटन्ति सिद्धत्वे उपपत्तिः ॥ इदं मासं कुंभस्तेन नारदेन संकल्पजेन क्षीरेण पूरित इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ स्वसंकल्पसदृशमृता पूरात्मना भिन्नेन विभक्तेन विधिनारदा अरश्रवण्यश्राणं वा विनिब्रसलो के श्रुतिप्रसिद्धोऽमृता र्णवो यथा पूरितस्तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र क्षीरे स्ते होरिदुः कुमुनिमंदाहुतिक्रमया हुतिषु क्रमयति प्रवर्त्तयतीति मुनिमंदाहुतिक्रमः अमृताब्धौ इदोरंजनः प्रतिविवेदुरिव वदधे ॥ १२ ॥ मासः आ पूर्णमिदुमिव ॥ १३ ॥

सस्याद्वपरिच्छिन्नाग्रभोभे श्रीराणबासयवर्णिताऽपरद्वरिष ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वैर्कांतकमायुपनयनतिं सत्करैरसंपन्नोऽस्मिन्पुत्रे ॥ १६ ॥ विद्याताप्यशेषाणिवाङ्मया
 निविद्यास्थानानिपेयनयाधिषय ॥ १७ ॥ रत्नाद्रीरुटिकाचले ॥ सप्योदित-पुण्यं हतिपादम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ यद्वृणधारणसौख्यवपरिज्ञानाय अभिरक्षणादित्यदादित्यापरी
 क्षितरक्षसिर्वाधिवास्थानयस्यदायान्निधम्रीत्याकेभ्यवेधयेत् ॥ २ ॥ क्षान्तोपारपरमाधिगूढतत्त्वज्ञानतन्त्रविश्रान्तचकार ॥ २१ ॥ हेताधोसकुम्भ अयत्नसुरस्योद्वम् ॥
 मनुषीणापरैरदस्यस्वभर्तुं सप्तशधर्मप्रयतिर्द्विभ्याचूडालयाकथमिदमवृत्तमुच्यते शतमभ्यास्यत इति स हस्मन्गवाद्यते आत्मानसज्जन इति पुरुष-पुत्रपाद्यनेद्विति हि पूर्वैरामायणेऽप्री
 रात्रवचनम् ॥ योऽप्यथासतमात्मानमभ्यधायति पारयेत् किन्तनल्लप्यार्थोरेणात्मापहारिणेति महाभारतं भर्तृपतिशकुन्तलाचक्षणेऽप्युच्यतेति चत् ॥ भैयदोय ॥ उपवेदस्य
 परिपूणसमन्ताङ्कुमाद्रिर्भोविनिर्ययी ॥ इदु मूष्मादिर्वाभोधेरपर-क्षयवार्जित ॥ १४ ॥ द्विनै कतिपयैरेव वृद्धिर्भग्नाजगामस ॥ अ
 धर्मयोगोऽमोदय-शुक्लपक्षेऽशरथिषया ॥ १५ ॥ सर्वसंस्कारसंपन्ने सतस्मिन्नादोमुनि ॥ भांडाद्राद्वह्वारोपं विद्याधनमयोजयत् ॥ १६ ॥
 द्विनै कतिपयैरेव विज्ञाताशंपवाह्मयम् ॥ चकारैर्न मुनिवर-प्रतिषिधमिवात्मन ॥ १७ ॥ तेनाराजतपुत्रेण मुनिनामुनिनायक ॥ रक्षा
 दीपतिविवेन सप्योदित इवोदुराद् ॥ १८ ॥ अर्थेन पुत्रमादाय बसलोकसनारद ॥ जगामाप्यस्वपितरं ब्रह्माणवाभ्यवाद्यत् ॥ १९ ॥
 कृताभिवर्दनं ब्रह्मापौत्रमादाय ततदा ॥ अभिवादितवेदादिस्वयमकेन्यवेशयत् ॥ २० ॥ अथाश्विर्वाटमात्रेण सर्वज्ञानपारगम् ॥
 पौत्रतकुम्भनामानचकार कमलोद्भव ॥ २१ ॥ साधोसोऽहमयकुम्भ पौत्रोऽहमयजन्मन ॥ पुत्रोऽहनारदमुने कुम्भनामास्मि कुम्भज ॥ २२ ॥
 निवसाभ्यज्जजपुरे पित्रासहययासुरम् ॥ चत्वार सुवृद्धो वेदाभममलीलाविलासिन ॥ २३ ॥ मादृषसाभेगाप्यत्रीमममातासरस्व
 ती ॥ बसलोके मम गृहपौत्रस्तत्रास्मि सुस्थित ॥ २४ ॥ यथाकाममशेषेण जगति विहराम्यहम् ॥ तल्लयापरिपूर्णात्वात् तनुकार्येण केन
 चित् ॥ २५ ॥ धर्मापततिमेतदपि ततो न भवतीति ॥ रजःस्थितिनागानि न्स्यान्निनायाति भवपु ॥ २६ ॥ अयाकाशपथागच्छन् दृष्टवां
 स्त्वामहंपुर ॥ इह तनागतास्त्वगसर्वकथितवानिति ॥ २७ ॥

भाष्यब्रह्मविद्याय रचनायस्तदाकथ्यतात्पर्यमिषयायाधेनाश्रुताभावाद्भूत-भ्याहृणीरकाययत स्तेन्यनोद्यनवादिनीषाङ्गं पाषाण-द्रुवते दम्भादिर्भैविकार्थवादाकथ
 यत्नामाप्यापयते ॥ तत्त्वज्ञानवलेन सार्वाभ्युपगमाभावाद्भूत-भ्याहृणीरकाययत स्तेन्यनोद्यनवादिनीषाङ्गं पाषाण-द्रुवते दम्भादिर्भैविकार्थवादाकथ
 यत्नैर्हि तेषोऽदिति यत्नान्नाहृणीयाविश्वसकमनेन परमहितस्यास्य धाकथ्ययत्नत्वाभावादिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ साक्षात्मापुरभाषातिशुभाभावात्पुनस्तस्य माभावात्पुनस्तस्य
 यथान्तरं ॥ भाव्यवर्तते शेषोऽत्रालयदतिशेष ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्तया विज्ञासाधुत्वेत्यपि विद्वानिति दर्शयति ॥ यथाचिन्ति ॥ यधिपरात्पतति भूलोके स चरति सति नेचादीमह्री
 तत्वेन यत ॥ २६ ॥ २७ ॥

उक्तिप्रसहरति ॥ एषदति ॥ हेवनवासतज्जवनवासगुणांस्तफलचित्तशुद्धिचजानन् अहर्मेषउक्तप्रकारजन्मादिमानित्यखिलमेवत्वपृष्ठतेयथानुभूतंमयावर्णितम् ॥ पादा
 दंतेदत्यादेशश्लाघसः ॥ आर्यजनेत्तमेपुपुच्छरसुसतरसकथननिर्मातिकर्तव्येवयतसेषुभगे साद्रि सहप्रश्नोत्तरकथनसंव्यवहारदक्षाअतस्त्वयद्यदभीप्सितं तत्कामपुच्छअह
 तद्वक्तृदक्षास्मीतिभावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीवार्मिष्ठम० तात्पर्यप्र० नि० पू० षडशतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुम्भप्रशसाराज्ञोच्चनिजदुःखनिवेदनम् ॥ शिष्यत्वमुपे
 श्यार्थविश्वासश्चोपवर्णयते ॥ १ ॥ सर्गो जन्मपरपरालक्षणेससारे ॥ सद्युतैः सचित्तैर्देवायुगपत्परिपाकेनफलदानायस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्भवान्द्रावस्मिन्मदराचलेसमेषितइतिमन्येस
 भावयापि ॥ बृहद्वैतैः पुरोवर्तैः ॥ १ ॥ त्वद्वपुदेशान्ममभावश्चभारिनीकतायतैतिसूचनायसिद्धिबलक्याह ॥ अद्यति ॥ २ ॥ ३ ॥ राज्यलाभाद्यपेक्षयासाधुसमागमेउत्कर्षदर्शयति ॥
 एषोहिमित्यखिलमेवयथानुभूतंतेवर्णितंननुमयावनवासतउज्ञ ॥ संतोहिसंकथनमार्थजनोत्तमेषुनिर्मात्यलंरुभगसंव्यवहारदक्षाः
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणा
 जगामश्चामाक्षयेरविकरैश्चसहाजगाम ॥ २९ ॥ ॥ दि० ॥ १८ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० चू० कुम्भजननकथनंन
 मषडशतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सर्गस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्मन्येसंप्रेषितोभवान् ॥ अलक्ष्यैः संभृतरद्रो
 बृहद्वैतरिवांबुदः ॥ १ ॥ अद्यतिष्ठास्यहंसाधोधन्यानांधुरिधर्मतः ॥ अमृतस्यदिवचसायत्वयास्मिसमागतः ॥ २ ॥ नकेचनतथाभावा
 श्वेतः शतिलयतिमे ॥ राज्यलाभादयोप्येतेयथासाधुसमागमः ॥ ३ ॥ निरगलरसोयत्रसामान्येनविजुंभते ॥ मुक्तरगादिमननंतकल्य
 नमुखावहम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवंवादिनिसैवास्त्यवाक्यमाक्षिप्यभूपते ॥ भूयःप्रोवाचबृहदालामुनिद्वारकरुपिणी
 ॥ ५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आस्तामेषाकथानावत्सर्वतर्वाणिंतमया ॥ त्वमेकथयहेसाधोकस्त्वमद्रोकरोषिकिम् ॥ ६ ॥ कियत्पर्यव
 सानेयंभवतावनवासिता ॥ सत्यंकार्यंचनोसत्यंवक्तुंजानंतितापसाः ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रोसिजानास्मिसर्वमेव
 यथास्थितम् ॥ लोकेदृत्तांततउज्ञोसिकिमन्यकथयाम्यहम् ॥ ८ ॥ संसारभयभीतत्वान्निवसाभिवनान्तरे ॥ जानतोपिहिमामार्यक
 थयाम्येवतेमनाक् ॥ ९ ॥ शिखिध्वजोहंपालस्यक्कराज्यमिहास्थितः ॥ भृशंभीतोस्मितत्वज्ञसंस्तौजन्मतःपुनः ॥ १० ॥ सुखंपुनः
 पुनर्दुःखंपुनर्मरणजन्मनी ॥ भवतस्तेनतप्यहंतत्वज्ञवनवीथिषु ॥ ११ ॥

निरालेति ॥ यत्रयस्मिन्साधुसमागमेनिरगलरसः अपरिच्छिन्नोब्रह्मानंदोमुक्तरगादिमननयथास्यात्तथासामान्येनद्विद्रादिसर्वजनसाधारण्येनविजुंभते ॥ तद्राज्यलाभादि
 कृतुकल्पनमात्रेणतुच्छसुखावहननिरगलसुखावहसाधारणचेत्यर्थः ॥ ४ ॥ आक्षिप्यनिरुध्यविबक्षितार्थसमाप्तेः पूर्वमेवेतियावद् ॥ ५ ॥ एषामत्यशसाकथाआस्ताम् ॥ सर्वत्व
 त्पटुमितिशेषः ॥ ६ ॥ कियान्कालः पर्यवसानमवधिपर्यस्यासाकियत्पर्यवसाना ॥ कार्यवनवाससाध्यप्रयोजनचसत्यंवदनप्रच्छादय ॥ यतस्तापसास्त्वादृशाअसत्यंवक्तुनोजा
 नंतिनजानंति ॥ ७ ॥ ८ ॥ मनःकूर्पवत्संक्षेपेणेत्यर्थः ॥ ९ ॥ आस्थितस्तपइतिशेषः ॥ हेनत्त्वज्ञपुनर्जन्मनोभीतः ॥ १० ॥ भवतः जायेते ॥ नव्येसतसोस्मितपश्चरामिच ॥ ११ ॥

ननु अज्ञदशायामर्थक्रियासमर्थत्वात्त्यायावासनायाः कथं ज्ञानेन बाधस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ इह अज्ञदशायामपि ॥ २४ ॥ प्राक्तनवासनानाशेषज्ञानोदयोत्तरमुत्पन्नयात
या क्रियाफलतुल्यत्राह ॥ यस्येति ॥ प्राज्ञस्य मरुदेशे शोयमिति प्रबोधवतः ॥ २५ ॥ पदपरमपुरुषार्थवस्तु ॥ २६ ॥ पितामहोक्तिमुपसहरति ॥ ज्ञानेनेति ॥ २७ ॥ अज्ञानवात्
ज्ञानविहायतपरबोधहेतुरिति निश्चित्य किंस्थित इत्यर्थः ॥ २८ ॥ विवेकहीनस्य बहिर्मुखस्य दृढकमढत्वात् अल्पमपि भगतादिविषयतया अनर्थालम्बित्याशयेनाह ॥ इत
इति ॥ २९ ॥ यद्विषयान्तरार्थो हेयस्तर्हि कण्डपादेयस्तत्राह ॥ कोहमिति ॥ नावेक्षसेन विचारयसि ॥ ३० ॥ विचारद्वयगुर्वाभगमनसेवनपरिप्रश्नादयोऽप्युपादेया इति दर्शयति ॥
वासनाचेहनास्येव साहंकारादिरूपिणी ॥ असत्यवोदितामौल्यान्मरुभूमाविविबुधिः ॥ २४ ॥ यस्य मौर्ख्यं क्षयं यातं सर्वब्रह्मेति भाव
नात् ॥ नोदति वासनतस्य प्राज्ञस्येवांबुधिमरौ ॥ २५ ॥ वासनामात्रसंत्यागाज्जरामरणवर्जितम् ॥ पदं भवति जीवोतर्भूयोजन्मविव
र्जितम् ॥ २६ ॥ सवासनं मनोज्ञेयं ज्ञानंति वर्तमानं मनः ॥ ज्ञानेन ज्ञेयमभ्येत्य पुनर्जीवोन जायते ॥ २७ ॥ चूडालोवाच ॥ ज्ञानमे
व परं श्रेय इति ब्रह्मादयोपि ते ॥ प्रादुर्महांतोर राजर्षेत्वं किमज्ञानवान्स्थितः ॥ २८ ॥ इतः कमंडलुरितोदकाष्टुमिति ब्रूसी ॥ इत्यनर्थं विला
सेस्मिन् रमसे किमहीयते ॥ २९ ॥ कोहं कथमिदं जातं कथं शान्त्यति च तिमोः ॥ राजन्नावेक्षसं कस्मात्किमज्ञ इव तिष्ठसि ॥ ३० ॥ कथं बंधः
कथं मोक्ष इति प्रश्नानुदाहरन् ॥ पारावारविदां पादान्कस्माद्राजन्मसेवसे ॥ ३१ ॥ दुःस्मदसंविदा शैलकोटरे किं ययानया ॥ जीवितं क्षिप
यार्किं क्वं शिलाकीटवदास्थितः ॥ ३२ ॥ साधूनां समदृष्टानां परिप्रश्नेन सेवया ॥ संगमेन च सायुक्तिर्लभ्यते मुच्यते यया ॥ ३३ ॥ साधुनै
व समं प्राप्तं भुंजानो वनकोटरे ॥ तिष्ठान्पृथग्दुःश्रेष्ठो धराविवरकीटवत् ॥ ३४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कांतया देवरूपिण्या तवैवंप्रति
बोधितः ॥ अश्रुपूर्णमुखो वाक्यं शिखिध्वज उवाच ॥ ३५ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ अहो नुबोधितोऽस्म्यद्यच्चिरात्सुरसुतत्वया ॥ मौर्ख्या
दार्यसमासंगं मुक्ताहमवसंवने ॥ ३६ ॥ अहो नु मेक्षयं यातं मन्ये पापमशेषतः ॥ यत्त्वमेव समागत्य संप्रबोधयसीह माम् ॥ ३७ ॥ गुरुस्त्वं
मेपितावमं भिन्नं त्वमेव शानत ॥ शिष्यानमस्कराभ्यद्यप्यदौ तव कृपां कुरु ॥ ३८ ॥ यदुदारतमं वेत्सि यास्मिन् ज्ञातेन शोच्यते ॥ भवामिनि
दं तोयेन तद्वत्सोपदिशाशु मे ॥ ३९ ॥

कथमिति ॥ ससारसमुद्रस्य पारं परतीरसन्मात्ररूपशोधिततत्त्वदार्थः अवारमपरतीरचिन्मात्ररूपशोधितत्वं पदार्थस्तदवहैक्यलक्षणवाक्यार्थविदामित्यर्थः ॥ अथवा पारावा
रः परमानंदसमुद्रस्तद्विदामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ दुःस्मदाद्यतोपवासशीतोष्णादिदुःखदमदत्यन्मुखी आत्मसंविप्रस्य तां या विधया अनया तपः क्रियया जीवितमायुः क्षिपयत् ॥ ३२ ॥
सात्वदभिलषितविध्यातिमुखप्रदाज्ञानयुक्तिः ॥ ३३ ॥ तर्हि मेयदानी कथं स्थेयं तदाह ॥ साधुनैवेति ॥ अत्र दृष्ट्या निरुद्धास्तपः श्लाघादिव बहिर्मुखदुःश्रेष्ठया येन तथा विधः सत्साधुना
गुरुणा सममेव पासमाहारभुजानलसेवा परलटुपदिष्टार्थधराविवरकीटवन्निश्चलस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निदंतः सुखविध्यातः ॥ ३९ ॥

स्तानमपराधेयदतिपत्तयापरमज्ञानात्तत्कमुक्तमर्थेषांशानांन्यत्वेनरक्षतेत् ॥ किमीदृशतदस्यविषयेमेवतन्मानमताभ्यादस्यभितिभाव ॥ ४० ॥ अद्वत्सोभ्येतिपुनरे
 श्चप्रधानेनुरुक्तोप्युपदेश स्थाप्योपेकाकठनव्याप्योनिषधेतिप्रथमपदधानोभवेत्याह ॥ यदीति ॥ नतीर्हदत्तरपृष्ठज्ञानयथापाटशतद्वर्गमिषस्यामि ॥ ४१ ॥ लीलयाअना
 स्यपापृष्टस्मकुर्यात् ॥ अस्मत्तिद्विदभ्यस्तुसन्निर्कर्ता ॥ ४२ ॥ श्रुते स्वर्गकामोपजनेत्यादिविधिर्निर्दोषमाभाष्येननिश्चित शिष्टैर्मुक्तशयमुपाधीयतेतद्वदुपादेयमित्यस्य ॥
 अविधारितयामाष्यसंशयेनार्तिकमित्यम् ॥ ४३ ॥ मुक्तहेतुमिषयपारतयस्मत्तथाविधिमपिप्रमाणवृद्धापयथाआदत्ते ॥ ४४ ॥ शुभंस्वहितमित्येषभाष्यम् कर्णगुणवाषङ्गीत
 गानमिषधीत्याश्रण ॥ ४५ ॥ मपार्दीरेहाप्यभिमानस्याजतयद् स्वनिर्दोषदर्शनायवमणिकाषोपाख्यानवृत्तिकाख्यानव्यावयितुमभतारयति ॥ स्वधरिति ॥ स्वस्थवच
 यदज्ञानादयाज्ञानेविभागा सत्यनेकश ॥ ज्ञानानांपरमज्ञानंकतरत्तारकंभवेत् ॥ ४० ॥ चूडालोवाच ॥ यद्युपादेयवाक्येह
 राजर्वेतद्वदामिते ॥ यथाज्ञानमिदंकिंचिन्नवस्वस्थाणुकाकवत् ॥ ४१ ॥ अनुपादेयवाक्यस्यवक्तुंशुष्टस्यलीलया ॥ व्रजस्यफलतांवाच
 स्तमसोवाक्षमविद ॥ ४२ ॥ शिखिखजउवाच ॥ यद्वक्षितदुपादेयमयाविधिरिवश्रुते ॥ अविधारितमेवाशुसत्यमेतद्वचोमम
 ॥ ४३ ॥ चूडालोवाच ॥ यथापाल पितृवर्क्यमुक्तहेतूपपादनम् ॥ आदत्तेहितयैवत्वंयुद्धानैतद्वचोमम ॥ ४४ ॥ श्रवणानतरबुद्ध्या
 शुभमित्येवभाषयत् ॥ शृणुगीतमित्यक्काहत्वंयित्वंचामम ॥ ४५ ॥ स्वचरितमदृशतयोदयत्याश्विरसमयेनविवोधनवबुद्धे ॥ भव
 मयस्तुतरमहामनीनाशृणुकथयामिकथाक्रममनोक्षम् ॥ ४६ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेपुनि०पू०चूडालोपाख्यानशिरिवध्व
 जाववाधेनामसमशरीरितम संग ॥ ८७ ॥ ॥ ४७ ॥ चूडालोवाच ॥ अस्तिकश्चितुमान्श्रीमानस्यानित्यविरुद्धयो
 गुणलक्ष्म्योरोपेणयथाद्विर्वाहवाचुनो ॥ १ ॥ कलावानखकुशलोव्यवहारविवक्ष्ण ॥ सर्वसकल्यसीमांतोननुजानातितत्पदम् ॥ २ ॥
 अनतयक्षसंसाध्योसंचितामणिसाधन ॥ प्रवृत्तोवाहवोवहिरिन्विमशोपणेयया ॥ ३ ॥ तस्ययत्नेनमहताकालनाय्यवसायिन ॥ सिद्ध
 श्रितामणि किंवानसिअस्तुयतात्मनाम् ॥ ४ ॥ प्रवृत्तिमुद्यमप्रज्ञाप्रयुक्तंवेदवेदवान् ॥ अकिंचनोपिशक्तत्त्वसमवाप्तोत्यविज्ञत ॥ ५ ॥
 रितेनसदृशतयावदमतीनामपिबुद्धेश्चिरसमयेनविचारोदयवृद्धाराज्यव्यापुर्बुद्धेर्बोधनमहामनीनां वषष्टपृष्ठमभयसुतरयत्साभयाविषय ॥ विक्षेपणपरतिपातच्छांस ॥ ई
 दृशकथाकनकयामिशयिवस्य ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीवार्तासिद्धमन्तरस्यार्थपरकाशेति पू समशरीरितम सर्ग ॥ ८७ ॥ ॥ ४८ ॥ श्रीव्याधिष्ठितार्णमाभिमनुपेक्ष्यपसा
 चिरात् ॥ काचकश्चिन्मणिर्वास्याकायाह्निकयोष्यते ॥ १ ॥ नित्यपरस्परविरुद्धयो औदार्यैराप्यसर्वस्वत्यागाधिगुणस्यरक्षयाऽप्यदभ्यस्थानमावासभूत ॥ यथाकश्चिद्वर्ष
 वषातलस्यअशुनभविच्छयो स्थानतद्वत् ॥ २ ॥ तत्परमात्मपदगुनआनाति ॥ ३ ॥ सर्वाकारतवाह ॥ अयनेति ॥ अतैस्तपोअपदेवतापार्जनभ्येवणादिगो ब्रह्मैतत्संसाध्ये
 ष्वनामये साधनेतपआरीपदस्य ॥ ४ ॥ अभ्यससाधनेदुर्बलेभ्ययथस्तस्यपद्वर्तनीयायासेनपथेनारूपकाळेनविचितामणि सिद्धोत्पेक्षित ॥ दृढोपोगेफलारभयमावनिपय
 दविररायति ॥ किंचेति ॥ ४ ॥ मन्नायति ॥ आश्रित्येतिरोष ॥ ५ ॥

यथाकथिदुदयाचलश्यामस्थोमुनिलसन्नैवोदितमिदं हस्तप्राप्यमपि भ्रात्यामेराबुदितदूरतस्य भिवदुष्प्रापयति तद्वदर्थस्यार्थः ॥ ६ ॥ अतएवमणिराजानां इद्रेईश्वरतस्मिंश्चिना
मणौति श्रयवान्सनवभूव ॥ सुदीनोदिरितम ॥ ७ ॥ स्मयोविस्मयस्तच्छालिना सर्वमशालिनायातेन मनसा इदं द्रव्यमाणकारम् ॥ ८ ॥ अयं मणिरित्यापातज्ञानम् ॥ नाय
मणिरिति भ्रम ॥ मणिश्चेत्स्यात्तत्तर्हि समस्त्यक्षेण भवेत् ॥ तत्तर्हि परीक्षणाय स्पृशामि स्पृशेयमितीच्छामि लाप ॥ न स्पृशामिनस्पृशेयम् ॥ यतः कदाचिन्मणिश्चेद्भाष्यस्य
ममस्पर्शोत्तर्धानवजेत् ॥ ९ ॥ इति शकायावर्जज्माह ॥ नैतावतेति ॥ आगमोच्चैति सन्नकम् ॥ १० ॥ कथं तर्हि प्रत्यक्षरत्नालोकदर्शनं तत्राह ॥ कृपणो हं स्वका
मणिमग्रे स्थितप्रायं हस्तप्राप्यं दर्शयः ॥ मेराबुदयशृंगस्थो मुनिरिदुमिवोदितम् ॥ ६ ॥ वभूवमणिराजेद्रेन तु निश्चयवानसौ ॥ राज्ञेद्रा
गिति संतापे सुदीन इव पामरः ॥ ७ ॥ इदं संचितयामास मनसा स्मयशालिना ॥ संप्रातापेक्षया दीर्घदुःखसंभ्रमशालिना ॥ ८ ॥ अयं म
णिर्मणिर्नायं मणिश्चेत्तद्भवेन्नसः ॥ स्पृशामिनस्पृशाम्येतं कदाचित् स्पृशतो वजेत् ॥ ९ ॥ नैतावतैव कालेन मणिर्द्रः किल सिद्ध्यति ॥ यत्ने
न जीवितेन सिद्ध्यतीत्यागमक्रमः ॥ १० ॥ कृपणः कृणितेनाक्ष्णालो लालातलतोपमम् ॥ रत्नालोकं प्रपश्यामि हि चंद्रत्वमिव भ्रमात्
॥ ११ ॥ कुत एतावती स्फोता भान्यसंपन्ममागता ॥ अधुनैव यदाग्नौ मिमर्षिं सर्वसिद्धिदम् ॥ १२ ॥ केचिदेव महातस्ते महाभान्याभवं
ति हि ॥ येषामल्पेन कालेन भवंत्यभिमुखाः श्रियः ॥ १३ ॥ अहमल्पतपाः साधुवरा कोमानुपः किल ॥ सिद्धयः कथमायाति मामभान्य
कभाजनम् ॥ १४ ॥ एवं विकल्पसंकल्पश्चिरमज्ञः पराकृशन् ॥ नमणिग्रहणे यत्नमकर्षिन्मोह्यमोहितः ॥ १५ ॥ नयदायेन लब्धव्यं न त
त्प्राप्त्यसौ तडा ॥ चिंतामणिरवाप्तोपि दुर्धिया हेतुयो ज्ञेयः ॥ १६ ॥ इति तस्मिन् स्थिते यातो मणिरुद्धीय सिद्धयः ॥ त्यजंति त्ववमंतरं
शरगुणमिवो ज्ञेयतः ॥ १७ ॥ हत्वा प्राज्ञपदं पुंसः संयाति किल सिद्धयः ॥ आगतः संप्रयच्छंति सर्वं यांत्य सहस्रतलम् ॥ १८ ॥ पुमान्भूयः
क्रियायत्नं च क्रेतुं द्रसाधने ॥ नो हि जंते स्वकार्येषु जना अध्ववसायिनः ॥ १९ ॥ ददशायिकचद्रूपं काचखंडमखंडितम् ॥ हसद्भिर्वचकैः
सिद्धैः पुरस्तुतमलक्षितैः ॥ २० ॥ अयं चिंतामणिरिति मूढस्तस्मिन्सवस्तुताम् ॥ बुबुधेर्मोहितो त्वज्ञो हृदहेमोति पश्यति ॥ २१ ॥

पृथक्वशात्कृणितेन यातिसकुचितेनाक्ष्णालो लालातलतोपमरत्नालोकभ्रमात्पश्यासि ॥ ११ ॥ भाष्यपुण्यतत्सपत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुतो नाकार्षीत्
त्राह ॥ नयदेति ॥ लब्धव्ययदितिशेष ॥ १६ ॥ किमर्थमुद्धीयगतस्तत्राह ॥ सिद्धयस्त्यजतिहीति ॥ यथा भौव्या उज्जितः शरगुणमौर्वीत्यजतिद्वत् ॥ १७ ॥ ननु त्वया सपु
तपो व्यवहारविचक्षण इति कथोपक्रमे उक्तस्य साविचक्षणतामणिसिद्धिकाले कगता तत्राह ॥ हत्वेति ॥ सिद्धयश्चाप्यगता सत्यपुंसप्राज्ञपदविचक्षणतां संप्रयच्छति ॥ असहति
असहमानोपेक्षेकेन पुंसि अलयाति अपगच्छत्यश्वसर्वतस्य प्राक्तनमपि प्राज्ञपदविचक्षणत्वहेत्वा विनाशय संयाति किलेत्यर्थः ॥ यथाहुः ॥ न देवा इदमादाय इदं द्रव्यं पराधि नम् ॥
बुद्धितस्यापकर्षंति तेनासौ द्रव्यतेत्यत इति ॥ १८ ॥ १९ ॥ हसद्भिः परिहासपरैस्तएव वचकैः सिद्धैः पुरस्कृतमपेक्ष्य पितम् ॥ २० ॥ वस्तुना उपादेयताम् ॥ २१ ॥

किंकिणीनामिवकाण्ठ्यनिम् ॥ ७ ॥ स्वर्गस्यामरावत्याअर्गलंकवाटविष्केभम् ॥ अमुरोबलिरिव ॥ ८ ॥ रिपुहस्तिपकः ॥ ९ ॥ तालतरोस्तालतरुमारुक्षतस्तस्यहस्ति
नोमूर्ध्वपपात ॥ यथाबलियज्ञेपदत्रयमिताभुवप्रतिश्रुप्रथमेनपदेनभुवद्वितीयेनस्वर्गमतिक्रमतस्तृतीयपादपूर्य्यमेरो सकाशाद्वलेमूर्ध्वपपाततद्वदित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ क
रुणादयाम् ॥ १२ ॥ इतिकलयश्चितयन्सन् ॥ १३ ॥ निगद्व्यहूश्चलजालम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वस्थोदेहोधीश्रयस्यतथाविधः सन् ॥ १६ ॥ जेदरिर पादादिजगम्
खेदाग्निगहनिर्भेदयलवान्ममतंगजः ॥ चकारकिंकिणीकिणामुखोद्घातैरथान्यदा ॥ ७ ॥ दंताभ्यांचलतस्ताभ्यामुद्धूर्तद्वितयेनसः ॥ वभं
जश्र्वलजालंस्वर्गालमिवासुरः ॥ ८ ॥ तंतस्यनिगद्व्यहूदमपश्चदूरोरिपुः ॥ बलेःस्वर्गावदलनंहरिर्मेरुतलादिव ॥ ९ ॥ तस्यविच्छि
नप्राशस्यमूर्ध्वतालतरोरिपुः ॥ पपातक्रमतःस्वर्गहरिर्मेरोबलिरिव ॥ १० ॥ सपतन्पादपद्माभ्यामप्राप्यकरिणःशिरः ॥ पपातोव्याफलं
पकंवाताहतमिवाकुलः ॥ ११ ॥ तंपुरःपतितंदह्वामहेभःकरुणांचयौ ॥ स्फुरत्स्फारगुणाःसंतःसंतितिर्यग्गतावपि ॥ १२ ॥ पतितंदलया
मीतिकिंनामममपौरुषम् ॥ वारणापीतिकलयत्रजघानसतरिपुम् ॥ १३ ॥ केवलंनिगद्व्यहूविदायाभिजगामह ॥ विततंसेतुमुत्सा
र्थविपुलोघइवांभसः ॥ १४ ॥ दयामाश्रित्यमातंगोभंक्ताजालंजगामह ॥ विदार्यमेघसंपातनभसोवदिवाकरः ॥ १५ ॥ गतेगजसमु
त्तस्योहस्तिपःस्वस्थदेहधीः ॥ गजेनैवसमंतस्यव्यथादूरतरंगता ॥ १६ ॥ प्रोच्चलतालशिरवरालसतथापतितोपिसन् ॥ नभेदमापदुर्भेदा
मन्येदहादुरालनाम् ॥ १७ ॥ वर्धतेप्रावधीवाभंकुकार्येष्वसतांबलम् ॥ आसीदधिकमुत्साहीसचचक्रमणेतदा ॥ १८ ॥ वारणारिरसि
द्वांगोगतेभोदुःखमाययौ ॥ आगत्यापगतार्तार्थनिधानइववर्धनः ॥ १९ ॥ सोन्वियेपगजंचलाहुल्मकांतरित्वने ॥ पयोदिपिंहितंभो
कुंरादुरिदुमिवांबरे ॥ २० ॥ चिरेणालभतेर्भेदंकस्मिंश्चित्कननेस्थितम् ॥ विश्रांतंततरुतलेसमरादिवनिर्गतम् ॥ २१ ॥ अथयत्रस्थि
तानागस्तत्रतद्वधनक्षमम् ॥ परथाराजसामध्यागजलंपटभूमया ॥ २२ ॥ सखातवलयंचकेहस्तिपःकाननेभितः ॥ सर्वदिक्कंविधिभू
मौसमुद्रवलयंचयथा ॥ २३ ॥ उपर्यस्यगद्यदाललतौघेनसतंशठः ॥ शून्यतातंतुजालेनशरल्कालइवांबरम् ॥ २४ ॥ दिनैःकतिपरैरेववा
रणोविहरन्वने ॥ तस्मिन्निपतितःखातेशुष्काब्धाविवपर्वतः ॥ २५ ॥ व्रजनप्याकृतौकूपेपातालतलभीपणे ॥ खातशुष्काब्ध्यधोभागो
गजरलसमुद्रके ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ चक्रमणेपद्मांचलने ॥ १८ ॥ नसिद्धेअगेखप्रयुक्तोपायौयस्य ॥ अतएवगतेभः ॥ १९ ॥ पयोदैःपिंहितल्लन्म
॥ २० ॥ २१ ॥ तत्रसन्निधौ ॥ गजेल्पदानामासक्तजनानांभूमाबाहुल्ययस्यातथाविधयाराजप्रयुक्तयाखातसामध्या ॥ २२ ॥ विधिःखटा ॥ २३ ॥ शठोवचकः ॥ शून्यता
पिधायकतनुजालप्रयेणशुभाथपदलेनशरल्कालोबरमिवतरवातमुपरिबाललताजालेनस्यगयतआच्छादितवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पर्याकृतौवलयाकारेनस्मिन्कूपेखातशु
ष्काब्ध्यधोभागोव्रजनपिसगजःइतिअनयारीत्यागजरलसमुद्रकेभूयोददंढद्वःसन्नयापितिष्ठतीतिपरेणान्वयः ॥ २६ ॥

[illegible][illegible]

अहंमतिरभिमानरूपाअविद्या ॥ मृष्टाअखिलाअभनीहारादिकलकायेनशारादानिलेन ॥ १० ॥ अहंमतिपरित्यागेपरिशिष्टः पूर्णानंदात्मापरमपुरुषार्थः स्वतएववृद्धिसाक्षा
 रसुकरतीतिसर्वत्यागएवमोक्ष पर्यावसितः परमानन्दश्चित्तमणिर्नतल्लोभेतदुपेक्ष्यान्यदन्वेषितव्यमित्याशयेनाह ॥ मनोमात्रेइति ॥ त्वनुत्पत्कृत्वाभिमानपरिशेषाख्यागत्यागविक
 हैरावतइतिनपूर्णताप्राप्तइत्याह ॥ त्यागात्यागविकल्पैरिति ॥ ११ ॥ विकल्पवशादेवप्राप्तेपिसर्वत्यागेअविश्वासस्तवाभूदित्याह ॥ नायमिति ॥ १२ ॥ इतिचिन्तायासकल्प
 यदणोचिरवृद्धिगतेसतिसतेसर्वत्याग प्रोड्ढीयगतः ॥ १३ ॥ यश्चित्तमपिअर्पदपिदणोतिस्वीकरोति ॥ १४ ॥ चित्तत्यागएवमुख्य सर्वत्यागश्चित्तयातुसत्याचित्तदुस्सज्जचि
 तेनतुसकल्पद्वाराजगदेवसयुहीनमितिनकस्यापित्यागस्तेप्रतिष्ठितइत्याशयेनाह ॥ चित्तैवेतिद्विआभ्याम ॥ १५ ॥ १६ ॥ यामविहगम कपोतादि ॥ १७ ॥ सर्वत्यागस्यफलनि
 त्यागात्यागविकल्पैस्त्वैस्त्वमभेदैरिवावृतः ॥ ११ ॥ नायंसपरमानन्दः सर्वत्यागोमहोदयः ॥ कोप्युच्चैरन्यएवासांचिरसाध्योमहानिति
 ॥ १२ ॥ चिन्तयेतिगतेवृद्धिसंकल्पग्रहणेशनैः ॥ वात्सयेववनस्पंदेत्यागः प्रोड्ढीयतेगतः ॥ १३ ॥ त्यागितास्याकुतस्तस्यचित्तमप्याव
 णोति यः ॥ पवनस्पंदयुक्तस्य निःस्पंदत्वंकुतस्तरोः ॥ १४ ॥ चित्तैवचित्तमित्याहुः संकल्पेतरनामकम् ॥ तस्यामेवस्फुरंत्यानुचितंतत्त्वकंकथं
 भवेत् ॥ १५ ॥ चित्तोचित्तायुहीतेतुत्रिजगज्जालकक्षणत्वात् ॥ कथमासाद्यतेसाधोसर्वत्यागोनिरंजनः ॥ १६ ॥ संकल्पग्रहणेनान्तस्यागः
 प्रोड्ढीयतेगतः ॥ शब्दसंश्रवणेनांगयथाग्रामविहंगमः ॥ १७ ॥ निश्चितत्वंपरं सर्वत्यागआदायतेगतः ॥ आमंभ्यापूजितोजंतुः सुदुःखं
 नकरोति किम् ॥ १८ ॥ सर्वत्यागमणावेवंगतेकमललोचन ॥ तपःकाचमणिर्हृष्टस्त्वयासंकल्पचक्षुषा ॥ १९ ॥ त्वयातस्मिंस्तपस्येवदुः
 खेदृष्टिभ्रमादिते ॥ ग्राह्यैकभावनावद्वाजलेदौशशिनोयथा ॥ २० ॥ अवाप्तमनासत्प्राकृतांतासवासना ॥ आद्यतमध्यविषमाहुः
 स्वायैवतपःक्रिया ॥ २१ ॥ अमितानंदमुत्सज्यसुसाध्यं प्रवर्त्तते ॥ मितेवस्तुनिदुःसाध्येस्वात्महासशठः स्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वत्यागंसमा
 रभ्यनचैषसाधितस्त्वया ॥ तथादुःखैकताज्ञानवद्भवनवनसद्मनि ॥ २३ ॥ राज्यबंधाद्विनिष्क्रम्यप्रसरदुःखपूरितात् ॥ वनवासाभिधैरसा
 धोवद्भोसिदृढबंधनैः ॥ २४ ॥

श्रितत्वस्यागेनापगच्छतानीतमिवेयुक्तेक्षते ॥ निश्चितत्वमिति ॥ पूज्यस्यानिमज्जितस्याथपूजनेदक्षाध्वरादावनर्थः प्रसिद्ध किपुन प्रार्थनासहस्रैरागतस्यापूजनेइत्याशयेनाह ॥
 आमंभ्येति ॥ १८ ॥ ततः कोसौकाचरवद्वयोमयामणिबुद्ध्यायुहीतस्तमाह ॥ तपइति ॥ १९ ॥ इदं खहेतुत्वाद्दुःखप्राप्तमित्येवभावनादृढनिश्चयः ॥ जलेदौप्रतिविवचचेद्रसत्यशिशि
 नोभावनैवबद्धेत्यर्थः ॥ २० ॥ पूर्वमवासनयथास्यान्तथाअनासक्त्यासर्वत्यागमुपक्रम्यपश्चादनासवासनातपःक्रियाकृतासाचदथा ॥ यद्वधनदारादित्यागादादौविषमाअनेक
 लासंगविषमामध्येवनवासशरीतवातादिसहनाद्विषमेतिदुःखायैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अमितत्मानन्दसुसाध्यचसर्वत्यागमुत्सज्यमिहेदुःसाध्येचतपआदिवस्तुनियः प्रवर्त्ततेसशठ अमि
 तालस्वरूपविधातिस्वरात्सहेत्यर्थः ॥ २२ ॥ वनसद्मनिनथावर्णिगतप्रकारतपोदुःखैस्तेदेकताप्रयोजकाज्ञानेनचबद्धेनत्वयापुष्पाकृसमारब्ध सर्वत्यागोनसाधितः ॥ २३ ॥ २४ ॥

वनवासमजानतागताननुभूतवतीहकुमारार्णवनाशासव नानाधिकदुःखमभ्य ॥ २५ ॥ खडिकाशकलधरि ॥ २६ ॥ उपपादिनमणिंसाधकचरिषसाम्यमुपहरति ॥ इत्यनि
 ति ॥ अमरुपमानमपादम्यभरणपरिषमपिप्ययलकययासमानसम्यक्प्रकटितरसुटीकनय ॥ तन्मणिंकाचवादीतिकमेवममुकरीत्यात्यस्यभेषविचार्यतश्चतोभुरव्यासवत्या
 गतपाशापरवर्जितमण्डिरमलनिर्देशयेत्सिन्दूरस्यचित्तकोशेनिधायकलयाभिषयतीपरिणतिनयेत्यर्थ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम सास्यमकारोनि ० पू ० नवतितम
 रसर्ग ॥ ५ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ इदं वक्ष्ये ममज्ञातवादीतिकमुदीयत ॥ कथेनराक्षस्यरितयोधानस्यागसिद्धये ॥ १ ॥ वलनलत्तस्यसम्यक्प्रतिपत्तयेषोधाप ॥ स्योवि
 दिगुणाएवतेषिताशीतवातातपादय ॥ यधनादधिकमन्यवनवासमजानताम् ॥ २५ ॥ चित्तमणिर्मयाप्राप्तइत्यनुदवानभि ॥ नल
 व्यधानभवान्साधोस्फटिकस्यापिखडिकाम् ॥ २६ ॥ इत्येतदगमणिपलकयासमानमभ्यक्षयाप्रकथिततवपद्मनेत्र ॥ तद्वोध्यमेवमम
 लस्वयमेवशुभ्वायोदस्सितत्परिणतिनयचित्तकोशे ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० माक्षोपायेषुनि ० पू ० च्चु० चित्तमणिंसाधकवृत्तांत
 विवरणानामनवतितमसग ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ इदानींराजशार्ङ्गलवस्तुसप्ततिपत्तये ॥ शृणुर्विष्येमवृत्तांत
 विवृतिस्मयकारिणीम् ॥ १ ॥ योसौर्विध्यवनेहस्तीसोस्मिन्मूमितलेभवान् ॥ यौवैराग्यविवेकीताद्वीतस्यदर्शनीसितौ ॥ २ ॥ यश्चा
 सौवारणाकानितत्परोहस्तिपगस्थित ॥ तदज्ञानतवाकानितत्परोहवदुःखदम् ॥ ३ ॥ अतिशकोप्यशक्तेनदुःखादुःखमयाद्रयम् ॥ इस्तीह
 स्तिपकनेवरजन्मोत्थणनीयसे ॥ ४ ॥ यद्योहवज्रसारणवारणपरिचयित ॥ तदाशापाशजालेनभवानापदमावृत ॥ ५ ॥ आशाहि
 लोहरज्जुभ्योविषमाविपुलादृढा ॥ कालेनस्यितलोहदृष्ट्यातुपरिवधते ॥ ६ ॥ यद्वेदमेवसतेवैरीगजमारादलक्षित ॥ प्रेक्षतेत्वांतदज्ञान
 कर्ढायायद्वमेककम् ॥ ७ ॥ यद्वज्रजगज गजोशृङ्खलाजालवधनम् ॥ तत्तत्याजभवान्मोगाभूमिराभ्यमकदम् ॥ ८ ॥ कटाक्षित्युक
 रेशखशृङ्खलाबंधमदनम् ॥ नत्वस्यमनसस्साधोभोगश्राविनिवारणम् ॥ ९ ॥ यद्विभेदादयत्तुर्बोधहस्तिपकोपतत् ॥ त्वयित्यजानित
 द्राव्यमज्ञानपतितंरुतम् ॥ १० ॥ यदाविरकपुरुषोभोगश्रात्यकुमिच्छति ॥ तदाप्रकपतेज्ज्ञानलुपेद्वेदेषिशाचवत् ॥ ११ ॥ यदावि
 धकापुरुषोभोगास्त्यज्यतिष्ठति ॥ तदापुलायतेज्ज्ञानछिन्नेवद्वेषेपिश्राचवत् ॥ १२ ॥ ॥ सयललकारिणीम् ॥ १ ॥ यौतस्यद्वैवरागीतीतिवराभ्यविधे
 काल्यावित्यभ्य ॥ २ ॥ १ ॥ अतिशकोहलजानपित्यमशक्तेनदुर्बलेनापितीर्थ्यणुःखादुःखमयाद्रयनीयस ॥ ३ ॥ सवज्जोहोहजालेनयुक्तिप्रकटयति ॥ यदिति ॥ प
 रितोपाधितोहद्वेषिपत् ॥ भवाराधयाभिम्याप्येसाधममावृत ॥ राजपाळनकालेनदित्यर्थ ॥ ५ ॥ ६ ॥ रिपीहस्तिपकेन्द्रावपश्यतीत्यनेनसुचिततद्दर्शनमुदाहरति ॥ यदिति ॥ द
 द्वादहस्ये ॥ अज्ञानस्यधेततलभरोप्यवादोयम् ॥ ७ ॥ इताभ्यायभललाभ्यापिसुकोलास्यर्यमाह ॥ यदिति ॥ ८ ॥ १ ॥ सपतभ्यादप्यभ्यामपामप्यकरिण रिर पयानोभ्यापि
 तियपुनरप्यज्ञानेनर्यपति ॥ यद्विधेद्वि ॥ परितययाभ्यावदितयाकर्तव्यपापातिनिषजजरीकृतमिषस्य ॥ १० ॥ तदेवस्यदयति ॥ यद्वेति ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ क्षन्तिस्थितौ भूतमपि मनस्सागस्तच्च ज्ञानेन निर्मनस्कता तद्विशेषेण महोत्तिमान्निहततदानीमेव ते चूडालोक्तिश्च अथ गान्तव्यो धावसरो भूदिति भावः ॥ १४ ॥ तेन त्वद्वेषे क्षितता
ज्ञानेन ॥ १५ ॥ राज्ञ्यग्यागविधौ तदैव तद्वागतपतिमज्ञानयथायातपि व्यस्तत्तदैव क्षयगतसत्त्वात्पत्न्यात्वात्तेन तद्विषयित्वार्थः ॥ १६ ॥ सखा तव लयचक्रे दल्युक्ते स्तात्पर्यमाह ॥
यदिति ॥ १७ ॥ परयाराजसामस्यागजलपटभूमयेत्यत्रोकाराजसामपीरुदयति ॥ यातस्येति ॥ तस्याजरोर्हस्तिपकस्य राजप्रयुक्ताश्रीः रवातसामपीरुदयत्कसात्तु अव
ज्ञानविचारानादरस्तद्विशेषणस्य हस्तिपकनृपते अभ्यन्तरचारिणो अतरंगैर्भव्यभूता ॥ चित्तैव सविवेककन्यसर्वस्यमिति भावः ॥ १८ ॥ हेसाधो त्वमगजोपि सन्नयमुक्तविवेकसंपन्नो ग
जेन्द्रः अनेनाज्ञानलक्षणेन वैरिणा अभिन खतिरसानि क्षिप्तः ॥ १९ ॥ उपर्यस्य गयद्राललतौ घेन सतशद्व्यस्य तात्पर्यरुदयति ॥ यदिति ॥ सज्जनदत्तचित्तिः शान्तिक्षीत्यादिगुणै सा
धुजनसमागमैश्च ईषदावतम् ॥ २० ॥ इति भूयादृढबद्धस्तेन हस्तिपकेन सः ॥ तिष्ठत्यथापि दुःखेन भूयसा नि यथा बलिरित्युपसहारस्य तात्पर्यवर्णयन्नुपसहरति ॥ इत्यथाधीति ॥ २१ ॥ उ
भोगौ घेन नमुमुके पतत्यज्ञानसंस्थितिः ॥ पादप्रेककचच्छिन्ने कुलायस्तद्गतो यथा ॥ २२ ॥ यदावनं प्रयातस्त्वं तदा ज्ञानं क्षतं त्वया ॥ पति
तंसन्न निहतं मनस्य गमहासिता ॥ २३ ॥ तेन भूयः समुत्थाय स्मृत्वा परिभवं कृतम् ॥ तपःप्रपंचखातस्मिन् गहने ल्वनि योजितः ॥ २४ ॥ तद्
वापातयिष्यस्त्वं यद्यज्ञानं तथागतम् ॥ राज्ञ्यग्यागविधौ तत्त्वानां हनिष्यक्षयं गतम् ॥ २५ ॥ परयातव लयस्तेन वैरिणा हस्तिनः कृतः ॥ तत्त
पोदुःखमखिलमज्ञानेन तवार्पितम् ॥ २६ ॥ यातस्य राजराजश्रीर्गजारे नृपसत्तम ॥ सात्वजज्ञाननृपते श्रितं भायन्तरसारिणी ॥ २७ ॥ त्वं
गजेन्द्रस्त्वयं साधो दीर्घवने गजोपि सन् ॥ अज्ञानवैरिणा तेन निक्षिप्तसरसा भितः ॥ २८ ॥ यत्खातव लयो बाललताभिरवगुण्ठितः ॥ आहतं
तत्तपोदुःखमीषत्सज्जनदत्तचित्तिभिः ॥ २९ ॥ इत्यथापि तपःखाते दुःखे त्वस्मिन् सुदारुणे ॥ स्थितोऽसि पातालतले नृपवद्भो यथा बलिः ॥ ३० ॥ ग
जस्त्वमाशानि गडानि वैरीमोहो निखातः पुनरुपप्रबंधः ॥ महोतलं विष्य उदंत इत्यं त्वदीय उक्तः कुरुयत्करोपि ॥ ३१ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० हस्ति काख्यानतात्पर्यविवरणं नामैकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥
विदितवे यथा ॥ तदा चूडालयाज्ञानं तत्कस्मान्नो ररोकृतम् ॥ १ ॥ साहितत्वविदां मुख्या यद्यद्वक्तिकरोति च ॥ तत्सर्वं सत्यमेवांगतदनुष्ठेय
मादरात् ॥ २ ॥ अथ चेद्वचनं तस्यास्त्वयाननुष्ठितं नृप ॥ तत्सर्वं संपरित्यागः कस्मान्न निपुणोऽकृतः ॥ ३ ॥ क मनुक्तचपि षो कृत्याह ॥ गजदिति ॥
त्वगजा ॥ आशास्तव निगडानि ॥ मोहो वैरीहस्तिपक ॥ उपेतपसि निर्वध एव निखातः ॥ महोतलं विष्यः ॥ इत्यख्यदीय उदंतो दत्तातो मया हस्ति काख्यानेनोक्तः ॥ एवं परिज्ञाय तपःखा
तदुद्रस्य तस्य रिपो नारायण यत्करोति तत्कुरुमा बिलबल्येत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवा० ता० नि० पू० एकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥
त्यक्ता वनादिबद्धौ स्वसर्वभाहमदीदृश ॥ १ ॥ यदा त्ववनप्रस्थितस्तदैवाज्ञानपतितसन्न निहतमिति त्वयोक्तं तदानीमममनस्या गोपायकेनोपदिष्टो यो मया पोक्षित इति राजशका
वितर्कयती चूडालोवाच ॥ यदुक्तमिति ॥ १ ॥ तस्या अतत्त्वविच्छादितवादिनीत्वादिशका वारयति ॥ साहिति ॥ अनुष्ठेयमभूदिति शेषः ॥ २ ॥ यदि आत्मवृद्ध्या चरं जीवदुरुद्वृद्ध्या
विशेषतः पञ्चद्विर्विनाशा यवी बुद्धिः प्रलयकरातिवचनात्स्वी बुद्धिमुपेक्ष्यात्मबुद्धिनिश्चिनत्सर्वस्यागमेव बद्धमस्यास्तर्हि स एव लयाकृतो न स्थिरो कृत इत्याह ॥ अथ चेदिति ॥ ३ ॥

[illegible]

कुक्षानिभित्तय ॥ अल्पाकुटीकुटीर ॥ १९ ॥ विष्टरादासनात् ॥ वक्षसासनयोर्विष्टरइतिषत्वम् ॥ अवदातात्माशुद्धचित्त ॥ २० ॥ अंशुमानसूर्य स्वस्यस्वन्दनेरर्थेइवासने
 आलोकयन्नेवस्थितइतिशेष ॥ २१ ॥ २२ ॥ अधिभू समुद्रोदरनिष्ठाभूमिरुन्नतभुवोदटिनद्यादिवारियथाएकत्रानयतितद्वत् ॥ २३ ॥ करैःकिरणैःसंचारवान्सक्रांतोर्को
 यथासूर्यकातशिलास्थानपावकज्वालयतितद्वत् ॥ अणौज्वल्लेखकर्मकत्वाणौकर्तुःपावकस्यकर्मता ॥ भांडोपस्करस्यापितफलभस्मीभावाश्रयत्वात्कर्मताविवक्षिता ॥ ज्व-
 लेर्भिल्विकल्पादुपधाद्रसाभाव ॥ २४ ॥ विशेषशृत्स्यामितिशेष ॥ व्यसिकामन्वतरसधिप्रलयस्तत्रयथारवि स्वपदीपितेभौजगद्भुत्वामेरुश्येउपविशतितद्वत् ॥ २५ ॥ इ-
 दानीमक्षमालात्पुक्तकाम कर्तोपकारविस्मरणदोषपरिहरतामाह ॥ एतावंतमितिद्वाभ्याम् ॥ हेपतिप्रियेस्वामिभक्तेनजातःपरह्मेशेनसार्थसाधनबुद्धेर्भेदउच्छेदोयस्यतथावि-
 शिखिध्वजउवाच ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतस्सर्वभाजनादिमे ॥ चर्मकुड्यकुटीरादिनत्तावत्संस्त्यजाम्यहम् ॥ १९ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥
 इत्युक्तासमस्तस्यावविक्षुब्धमतिःशामी ॥ विष्टरादवदातात्माशुद्धिवशरह्नतः ॥ २० ॥ कुंभस्वालोकायन्नेवतत्क्रियाःसास्मितःस्वय-
 म् ॥ आसनेलोककार्येषुस्वस्यन्दनइवांशुमान् ॥ २१ ॥ चत्करोतिकरोत्वेतदस्यैतत्पावनंपरम् ॥ इतितूष्णींस्थितःकुंभःशिखिध्वजमवै-
 क्षत ॥ २२ ॥ शिखिध्वजस्तुतस्सर्वभांडोपस्करमाश्रमात् ॥ एकत्रैवानयामसभुवोवार्थविधभूरिव ॥ २३ ॥ तत्संस्थाप्येधनैःशुष्कज्वा-
 लयामासपावकम् ॥ करैःसंचारवानर्कःसूर्यकांतपदंयथा ॥ २४ ॥ भांडोपस्करजालं तदभौत्युक्ताविवेशसः ॥ ध्वंसिकायांजगद्भुत्वा-
 मेरुशृंगेयथारविः ॥ २५ ॥ एतावंतंमयाकालंदत्तायत्वंपतिप्रिये ॥ अजातबुद्धिर्भेदनेनैवकृतमस्तुते ॥ २६ ॥ आंतौतुविनिवर्तिन्यां
 नाधुनोपकरोपिमाम् ॥ मंत्राटव्यांचिरंभातंविल्लतंकार्यवर्त्मसु ॥ २७ ॥ इष्टानिधर्मस्यानानिविश्राम्याम्यधुनासरिव ॥ इत्यक्षमालांज्व-
 लनचिक्षेपात्काशिखिध्वजः ॥ २८ ॥ कल्यांताग्राविवव्योमतारालीपवनोमलाम् ॥ मयानरमृगेणत्वांचिरंवनमृगाच्च्युतम् ॥ २९ ॥ अ-
 बोधेनदृतंशुस्यामिदमेवमृगाजिन ॥ इदानींगच्छतुच्छाद्यपंधानःसंतुतेशिवाः ॥ ३० ॥ वह्निनाव्योमतंगच्छसतारंव्योमतेसमम् ॥ तद्वृ-
 स्यंगालकराभ्यांसृज्वाचमर्जिहादिति ॥ ३१ ॥

धेनमयात्वयत्पुतावतकालदत्तापरिवर्तनश्रमप्रापितानैवतेतवमत्सेवनकृतपर्याप्तमस्तु ॥ २६ ॥ अधुनातुतपोजपादिकर्तव्यताभ्यांतौविनिवर्तन्यामपगतायासत्यामानोप-
 करोपिअतोन्वाश्रमेणयोजयामीतिविश्राम्येत्यर्थ ॥ अहमपित्वयासहजपभोगेनानामत्राटवीषुभातःसंप्रतिविश्रामिव्यामीत्याह ॥ मंत्राटव्यामिति ॥ कार्यवर्त्मसुक्रिया-
 सप्यशुद्धसिद्धिर्भागोपुविहृतनभातम् ॥ २७ ॥ धर्मस्थानानितपोवनसिद्धिक्षेजादीनि ॥ २८ ॥ यथापवनःकल्यांताग्रेव्योभ्रस्तारालीनक्षत्रमालाक्षिपतितद्वत् ॥ अनेनाक्षमाला-
 स्फाटिकीतिगम्यते ॥ मृगाजिनप्रत्याह ॥ मयेति ॥ २९ ॥ वृत्त्याकुशासने ॥ इदमेवतवोपकृतमस्त्वितिशेषः ॥ तुच्छाद्यमूलकारणभायात्स्वभावाय ॥ पंधानःअवांतरकारणप्र-
 विलयलक्षणांमार्ग ॥ ३० ॥ सतारव्योमतेसमिदमस्त्यापुषतस्यनच्चर्मशुष्कवृद्धिचित्रमितिगम्यते ॥ तस्यहि सतारव्योमनाग्रामिरनुरूपैवेति ॥ ३१ ॥

[illegible]

==

$$=$$

11

2

三

1

五

100

द्रव्योपकरणेहंसत्तुकामः शिखिध्वजः ॥ विनिवार्यावकुंभेनचित्तत्यागायबोध्यते ॥ १ ॥ स्वेनमनसाद्यथाममतासंकल्पेनकल्पितंसमर्पिततत्कुटीरूपवृणमंदिरम् ॥ १ ॥
 पिथरशरावकुशकाष्ठसचयादियत्किंचिद्भवत्तत्सर्वदहाहेत्यादिपरेणान्वयः ॥ २ ॥ स्वस्ववसनवल्कलम् ॥ भुज्यतेयस्मिस्तद्भोजनंपत्रपुटकाद्यपि ॥ ३ ॥ पूर्वदृष्टापश्चान्नटा
 अदर्शनप्रामाज्जनस्थितिर्यत्र ॥ पूर्वकालेति सभासः ॥ ४ ॥ तदेवोपपादयति ॥ आश्रमादिति ॥ ५ ॥ केवलाकृतिर्देहमात्रावशिष्टः ॥ ६ ॥ वासनांममताम् ॥ तत्रसर्वोपकर
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथोत्थापददाहासौशुष्कतत्तृणमंदिरम् ॥ अग्नेनस्वेनमनसाद्यथासंकल्पकल्पितम् ॥ १ ॥ शिष्टंयत्किंचिद्भव
 तत्सर्वंसाशिखिध्वजः ॥ असंख्यमनामौनीक्रमेणसमयाधिया ॥ २ ॥ ददाहचसचिक्षेपतत्याजचवभंजवा ॥ भ्रांजजातंस्ववसनंभो
 जनाद्यपितुष्टवत् ॥ ३ ॥ सबभूवाश्रमस्तस्यदृष्टनष्टजनस्थितिः ॥ वीरभद्रवलध्वस्तदक्षयज्ञाश्रमोपमः ॥ ४ ॥ आश्रमात्तेमृगणास्त्य
 करोमंथमुखयुः ॥ साभिदाहापुरवराद्भूतभीतजनाइव ॥ ५ ॥ भ्रांजजातं दहत्यग्नौसहशुष्केधनेनतत् ॥ केवलाकृतिरसिहस्तुष्टिमानाहभू
 पतिः ॥ ६ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ वासनांतत्रसंत्यज्यसर्वत्यागीस्थितोत्थहम् ॥ अहोनुचिरकालेनदेवपुत्रप्रबोधितः ॥ ७ ॥ संपन्नः
 केवलःशुद्धःसुखेनोद्धोषवानहम् ॥ किंनानमकिलवस्वेतद्भवेत्सांकल्पिकक्रमम् ॥ ८ ॥ यावद्यावत्प्रहीयतेविविधाबंधहेतवः ॥ तावत्तावत्स
 मायातिपरमानिर्दतिमनः ॥ ९ ॥ शान्त्यामिपरिनिर्वाप्तिसिखितोस्मिजयाम्यहम् ॥ विबंधाःप्रक्षयंयाताःसर्वत्यागोमयाकृतः ॥ १० ॥ दिगं
 बरोदिकसदनोदिकसमोयमहंस्थितः ॥ देवपुत्रमहात्यागातिकमत्यदवशिष्यते ॥ ११ ॥ कुंभउवाच ॥ सर्वमेवनसंत्यक्तंत्वयारज
 नशिखिध्वज ॥ सर्वत्यागपरानंदंमामुधाभिनयंकुरु ॥ १२ ॥ तवास्त्येवापरित्यक्तःसर्वस्माद्भागउत्तमः ॥ यंपरित्यज्यनिःशेषंपरामा
 यास्यशोकताम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिश्रुतवतातेनकिंचित्सांचित्यभूभृता ॥ इदमुक्तंमहाबाहोरामराजीवल्लोचन ॥ १४ ॥
 शिखिध्वजउवाच ॥ इंद्रियव्यालसंघातो रक्तमांसमयाकृतिः ॥ शिष्यतेसर्वसंत्यगोदेहोमदेवतात्मज ॥ १५ ॥ तदुत्थापयपुनर्देहंभृगुपा
 तादविघ्नतः ॥ विनाशात्मकतानीत्यासर्वत्यागीभवाभ्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वादेहमग्रस्थेभ्यश्चेत्यनुमसौजवान् ॥
 करोतिपावदुत्थानंतावकुंभोप्युवाचह ॥ १७ ॥

णे ॥ प्रबोधितस्त्वयतिशेषः ॥ ७ ॥ साकल्पिकोममतासकल्पप्रयुक्तः सप्रहृममायस्यतथाविधमेतदुपकरणजातकिनामनकिंचित्सारभूतमुपादानार्हमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्याग
 सुखमभिनयन्नाह ॥ यावद्यावदिति ॥ ९ ॥ विविधाबंधाबधहेतवोविषयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ बाह्योपकरणत्यागमात्रेणभ्रात्यावालस्येवतस्यसर्वत्यागसुरवाभिनयमसहमानः
 कुंभउवाच ॥ सर्वमेवेति ॥ अभिनयव्यंजकचेष्टाविशेषम् ॥ १२ ॥ तवेत्यादिप्राग्वत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

निरागस्कनिरायाधम् ॥ महावदृष्टो ॥ नर्णकस्यवत्सम् ॥ १८ ॥ निरागस्कनोभवदर्ययति ॥ अहमिति ॥ तवकापराधद्वितीये ॥ १९ ॥ २० ॥ यस्यापराधसमन्वयरीयति
 क्षोभयतीति ॥ सपरमिपराधोरद्वय ॥ २१ ॥ ननुष्ठस्यद्वयोद्वयस्यान्यत्कृतमरीरानापराधितमाह ॥ सुखेति ॥ भूत्याउत्सृजितस्मानामभेण ॥ तपदृष्टमाह ॥ नेति ॥
 यथाफलवत्सर्वगुणैर्भ्रातृस्येकसाक्षिणोऽसिन्नतदभिमानाभ्यासापराधमात्रमर्थमिति ॥ २२ ॥ यत्सुखं यत्तदपराधफलानां शिरःपुष्पानां पुष्पाणां च फलानां फलानां फलानां
 सपरमपराधी नृणां साधुनां किमपराधद्वयेनापि साधुनां किमपराधद्वित्यर्थः ॥ २३ ॥ द्विस्तस्यास्य सर्वस्यागन्तुरधिकारिदेहदौर्लभ्येन हानदौर्लभ्याद्विषमोऽसाधुरवस्य
 कुमउवाच ॥ राजकिमिति देहत्वनिरागस्कमहावदृष्ट ॥ त्यजस्वद्वोहिदृष्टम कुपितोऽहं तितर्कम् ॥ १८ ॥ जहोवराकोमूकालातपस्वी
 देहकल्ययम् ॥ नकश्चनतवेतस्मिन्माधुवेतनुं त्यज ॥ १९ ॥ आत्मन्येवैयमूकालाध्यानवानवतिष्ठते ॥ स्यात्स्यतेपरेणैवतरणैव
 काष्ठकम् ॥ २० ॥ क्षोभयत्यन्यपुनर्वैतन्निग्रहाहामुद्बुधं ज्ञात् ॥ तपस्विनं यथैकांतस्थितं भक्ततत्त्वर ॥ २१ ॥ सुखदुःखादिभूत्याहिना
 पराधिशरीरकम् ॥ नात्मन फलवानात्मस्य देहक्षोपराधवान् ॥ २२ ॥ वात फलशिरःपुष्पपातनकुरुते सुखम् ॥ तदुणासाधुनासाधार
 पराद्वकिमात्मन ॥ २३ ॥ त्यक्तेनापिशरीरेण किल ताभरसेक्षणा ॥ सर्वत्यागो न ते याति निष्पत्तिविषमो हि स ॥ २४ ॥ अर्णोकेवलमेतत्त्वं
 निरागस्कशरीरकम् ॥ मुधाक्षिपसि नो देहत्यागे तस्यागितामवेत् ॥ २५ ॥ येनायक्षोऽभ्यते देहमेतन्नेनेव पादप ॥ तत्सत्यजसि चेत्याप
 तन्महात्यागवान्प्रवान् ॥ २६ ॥ तस्मिंस्त्यक्ते भवेत्यकसर्वदेहादिभूपते ॥ नोचोन्मिभमप्येतद्भूयोभूयः प्ररोहति ॥ २७ ॥ शिखिष्व
 जउवाच ॥ केनायचाल्यते देह किं जीजन्मकर्मणाम् ॥ कस्मिंस्त्यक्ते परित्यक्तसर्वभवति सुदूर ॥ २८ ॥ कुमउवाच ॥ साधोन
 देहस्यागेन न रान्यत्यजनेन च ॥ न चोदजादिशोपेण सर्वत्यागो भवेद्यप ॥ २९ ॥ यत्सर्वं सर्वतो यच्च तस्मिन् सर्वैककारणे ॥ सर्वस्मिन्सपरि
 त्यक्ते सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ३० ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ सर्वसर्वगतसर्वहेयत्याज्यचसर्वदा ॥ सर्वकिमुच्यते दूहिस्सर्वतत्त्वविदां व
 र ॥ ३१ ॥ कुमउवाच ॥ साधो सर्वगतताकारजीवप्राणादिनामकम् ॥ नजहं नाजहं भ्रातृचित्तं सर्वमिति स्मृतम् ॥ ३२ ॥ चित्तमे
 व भ्रमविद्विद्विचिंतो न रं दृष्ट ॥ चित्तविद्विजगज्जालं चित्तसर्वमिति स्मृतम् ॥ ३३ ॥

यत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ तस्य देहो भक्तस्याहंकारस्यापि गितामो भवेत्सिद्धोऽपि ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्देहादिनिष्पन्नजन्मजन्मानां शितमपि तस्माद्देहालकोद्वयमन्य
 कर्मदाजगद्भावादिभिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ सर्वव्यापनस्य देहस्य सर्वं ॥ सर्वविषयेषु पुण्यकृतत्वात्सर्वदा ॥ भक्त्येन सर्वजनकत्वात्सर्वैककारणे ॥ ३० ॥ सर्वं प्रहेय सर्वदा च
 स्यान्न्यस्तु यो भ्यस्य सर्वदा चोच्यते तत्किमिति सत्यं ॥ ३१ ॥ चित्तमाध्यानेन जीवनामकाकिदाप्राधान्येन प्राणादिनामका चित्तसिद्धिर्भवति ॥ ३२ ॥ नरस्य च हृदं पुण्यम् ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ तत्प्रागे सर्वत्यागसंभवात्तदत्यगो सर्वत्यागसंभवात् ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मादयः अधर्मावराज्यादितरफलमोगस्थानानि वासचित्तस्य परदुःखमेव ॥ ३६ ॥ विवर्तते परि
 णमते ॥ ३७ ॥ भस्माभरणकमरेण ॥ ३८ ॥ सर्वभूतप्रसिद्धानामुपभोगानां जरा मरणादीनां देहधर्माणाम् ॥ महामुनिपदेन तद्धर्माशमदमादयो लक्ष्यते तेषां
 च तत्र तन्निरुद्धवासनचित्तमेवाश्रय इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अशातचित्तमेव मनो नान्मनो मयमतः प्राणचेष्टया जीवश्च भूत्वा बहिःस्थूलदेहतद्व्यवहाराद्याकारजालेन आवर्ततीत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ तदेवातः शान्तमहदहंकारप्राणप्राज्ञात्मा चेत्यादिभिः क्रियानुहैरभिधा व्यापारैरुच्यत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सत्यपरमार्थभूतभूमानदरूपकिकानुभूयते अनुभूय
 राज्यादेरयदेहादेशाश्रमादेर्महीपते ॥ सर्वस्यैव मनो बीजं तरुबीजं तरोरिव ॥ ३४ ॥ सर्वस्य बीजे संत्यक्ते सर्वत्यक्तं भवत्यलम् ॥ संभवात्सं
 भवाद्भूषणसर्वत्यागो भवेदिति ॥ ३५ ॥ सर्वधर्माधिधर्मावराज्यादिविपिनादिवा ॥ सचित्तस्य परंदुःखं निश्चितस्य परं सुखम् ॥ ३६ ॥ इदं
 विवर्तते सर्वचित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन बीजं दक्षतया यथा ॥ ३७ ॥ पादपः पवनेनेव भूकंपेनेव पर्वतः ॥ भस्माभस्माभरेणा
 यदेहश्चित्तेन चाल्यते ॥ ३८ ॥ सर्वभूतोपभोगानां जरा मरणजन्मनाम् ॥ महामुनीनां सुदृढचित्तं विद्विंसमुद्रकम् ॥ ३९ ॥ इदं प्रवर्तते सर्व
 चित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन चित्तं जीवो मनो मयम् ॥ ४० ॥ बुद्धिर्महदहंकारः प्राणाश्चेत्यादिभिर्मुने ॥ क्रियानुरूपैरभिधा
 व्यापारैः शांतमुच्यते ॥ ४१ ॥ चित्तं सर्वमिति प्राहुस्तस्मिंस्त्यक्तेर्महीपते ॥ सर्वाधि व्याधिसीमांतः सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ४२ ॥ चित्तत्या
 गं विदुः सर्वत्यागं त्यागविदां वर ॥ तस्मिन्निद्रे महाबाहो सत्यं किं नानुभूयते ॥ ४३ ॥ चित्तेत्यक्ते लयं याति दैतमैक्यं च सर्वतः ॥ शिष्यते
 परमं शांतमच्छमेकमनामयम् ॥ ४४ ॥ अस्याश्चित्तं विदुः क्षेत्रं संसृतेः सस्य संततेः ॥ क्षेत्रे लक्षेत्रतां याते शालेः कद्वसंभवः ॥ ४५ ॥
 चित्तमेव विचित्रेहंभावाभावविलासिना ॥ विवर्तते र्थाभावेन जलमूर्धितया यथा ॥ ४६ ॥ चित्तोत्सादनरूपेण सर्वप्रागेन भूयते ॥ स
 र्वमासाद्यते सम्यक्साध्याज्येनेव सर्वदा ॥ ४७ ॥ सर्वत्यागस्य विषयो यथैवान्योस्तिते तथा ॥ त्वमप्यन्यस्य भवसि रयानि नृकासि वै नृप
 ॥ ४८ ॥ सूत्रं मुक्ताफलं नेव जगज्जालं त्रिकालकम् ॥ सर्वमंतःकृतं तेन येन सर्वं समुज्झितम् ॥ ४९ ॥
 नरुवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ द्वैतकार्यविभागविभावरपरपरा ऐक्यकारणोतिरोभावकमश्रयलयाधयाति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अर्थभावेन पदार्थाकारेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सचायं सर्व
 त्यागेन परिच्छिन्नात्मग्रहणे सिद्धतीत्याशयेनाह ॥ सर्वेति ॥ हेत्यागिन दृढपरिच्छिन्नस्य तव यथा अन्यः सर्वत्यागस्य विषयोस्तितथा त्वमप्यन्यस्य त्वत्प्रागेन विषयो भव
 सितथा च त्याज्यमेवात्मतया गृह्णीतीति ने सर्वत्यागः सिद्धतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नात्मग्रहणेतुल्यमेव सर्वस्यात्वेति नान्येन त्यागायोगाज्यकोट्यानि विद्वेन त्वया सर्व
 त्यागे सर्वस्यायतीक्यलब्धमित्याह ॥ सूत्रमिति ॥ ४९ ॥

[illegible]

हेमहास्यभावभूमिपालत्वंप्रथमं स्याज्यसर्वमनसापरित्यज्यअथोअनंतरं येनत्यजसितन्मनश्चविहायतदनंतरं त्यागाभिमानलक्षणमहंकारमलं च विमुच्य जीवन्मुक्तरूपो भवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पु० त्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इह चित्तपरित्यक्तं मूलपरिशोधने ॥ देहादिबन्धबाधेन पूर्णचित्च्छेदार्थं ते ॥ १ ॥ चित्तत्यागचित्तत्यागोपायम् ॥ १ ॥ निरस्तनममेतित्यक्तमपि ॥ अप्यर्थो हि शब्दः ॥ २ ॥ एतच्चित्तमादातुममनयात्किं न जानामि द्रव्यववास्मिन्मूर्त्तत्वाभावादस्य त्यागानुजानामि ॥ हेउत्तम ॥ ३ ॥ स्वरूपत्यागाद्विहीकृतसामान्यरूपम् ॥ ४ ॥ कुमस्तदेवाह ॥ वासनैवेति ॥ रागवासनेत्यर्थः ॥ उदाहृतो लोके ॥ तथाचलौकिका आसर्वपरित्यज्यमहास्वभावस्तजस्यथोयेन च तद्विहाय ॥ त्यागाभिमानंचमलं विमुच्य विमुक्तरूपो भवभूमिपाल ॥ ६४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० चू० शिखिध्वजावबोधननामत्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवं वदति वैकुण्ठे चित्तत्यागं मुहुर्मुहुः ॥ अंतर्विचारयन्सौम्यो राजा वचनमबवीत् ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ हृदयाकाशविहगो हृदयद्रुममर्कटः ॥ भूयो भूयानिरसं हि स मभ्येत्येवमेमनः ॥ २ ॥ जानामि चैतदादातुं मत्स्यं जालद्वयकुलम् ॥ त्यागमस्य न जानामि चित्तं द्रव्यद्वयोत्तम ॥ ३ ॥ चित्तस्यादौ स्वरूपमेव धावद्भगवन्वद ॥ ततश्चित्तपरित्यागं यथावदहमेव प्रभो ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ वासनैवमहारजस्वरूपं विद्धि चेत्तसः ॥ चित्तशब्दस्तु पर्यायो वासनाया उदाहृतः ॥ ५ ॥ त्यागस्तस्यातिमुकरः सुसाध्यः स्पंदनादपि ॥ राज्यादप्यधि कानंदः कुस्तुमादपि सुंदरः ॥ ६ ॥ मूर्खस्तु तमनस्त्यागो नूतंदुःसाध्यतां गतः ॥ पामरस्येव साध्या ज्योत्स्नस्येव सुमेरुता ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ स्वरूपवेद्यि चित्तस्य वासनामयमाकुलम् ॥ त्यागः समभ्येदुःसाध्यो वज्रनिर्गलनादपि ॥ ८ ॥ संस्तुत्यामोदपुष्पस्य दुःखदाहानलस्य च ॥ जगदक्लमणालस्य मोहमारुतखस्य च ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहस्य हृदयभ्रमरस्य च ॥ अथलाञ्छेत सरस्या गोपयथाभव नितद्वद ॥ १० ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ सर्वनाशो यस्य यः साधो चेत्तसः संस्तुतिद्वयः ॥ स एव चित्तसंस्त्यागदत्तुर्कटोर्ध्वदर्शीभिः ॥ ११ ॥

दुरूपेषु मम वासनास्ति मङ्गकेष्वस्य चित्तमिति ॥ ५ ॥ सुकर इति ॥ औदासीन्यमात्रेण तस्मिद्धिरिति भावः ॥ राज्यादपीति ॥ तथाचाहुः ॥ यच्च कामसुरवल्लोके यच्च दिव्यमहत्सु ख तृणाक्षयसु ख स्यैतेनार्हतः षोडशीकला मिति ॥ सुदरो ह्ययः ॥ ६ ॥ कुतस्तर्हि स सर्वनाशक्यते तत्राह ॥ मूर्खस्येति ॥ ७ ॥ वेदित्वद्वचसेत्यर्थः ॥ वज्रस्य निर्गलनाग्निगिरणादपि दुःसाध्यः ॥ सति मौल्ये औदासीन्यस्यैव दुष्करत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ जगद्व्यक्षेण यद्वज्रतन्मृणालस्य ॥ जालेति पाठे पि जले भवजालमिति वयस्य तया अक्लमेवार्थः ॥ सर्वपर्यायैः कारणमेवोपलक्ष्यते ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहति प्रवर्त्तयतीति कर्मण्यण् ॥ यथा येनोपायेन भवति ॥ १० ॥ सर्वस्य वक्ष्यमाणमूलं कुरशात्वा पश्येत्वा देन शिरः स एव सस्त्रेन रपि क्षयः स एव चित्तस्य सत्यागो नूतबाह्या र्थात्यागवन्ममता निवर्त्तनमित्यर्थः ॥ दीर्घदर्शीभिरपरिच्छिन्नात्मदर्शीभिः ॥ ११ ॥

रयुष्मात्मा अतर्गुणलघुर्गोचरान्मोक्षमार्गाणां च कानन्दमयसंशोधयलभ्यासाधीत्यय ॥ १८ ॥ स्तभानुलच्छास्त्रापयन्तामध्यमदेश आधकाय शरीरमव ॥ नुल्लान्तमद्वैताद्वैतात्
रेअपदेशोक्तधारास्ताद्विपरोक्षधर्मकुलोद्भोक्तारभोषिकीधर्मवर्तनविकालवतसन्निगोपवदकर्मपरिपाककोटेशानेपयमद्वैत्यायकंरपयुष्मात्माकोरणस्वदेयोरेससोस्वमासनेनै
त्यय ॥ १९ ॥ अस्त्वचिस्वद्वैतस्यधार्मिपरुगतलक्षणाविलूनाद्व्यशास्त्रास्ताद्विधाणिभाषाभाषाअभ्यभरणानिर्वाहान्नोनधर्मवद्वैतस्ययोनय कारणीभूताभोगाद्व्यअस्वमद्वै
नोविदधीपाकवर्तनराशास्तासमुद्भानिपरिप्रेक्षाभ्यय ॥ २० ॥ २१ ॥ विषयभोगासमच्छेदलक्षणाशास्त्राविल्वनकुर्वन्मत्सगान्द्वितीयात्स्वदर्शनलक्षणेनूलकाभैरयकाभिराशु
द्वित्यर्थ ॥ मत्सगान्तास्वचनेनूलकाभैरयपराभाषच्छक्ति ॥ चिन्तित ॥ २२ ॥ तत वाक्छास्त्रद्वयधार्मिकभूतआह ॥ वासनाद्वित ॥ २३ ॥

अभाविता आसक्तित्यागेनानुभाविता अतर्विचारसंविद्वलेन लूना भवति ॥ उक्तमेवार्थं जीवन्मुक्तेषु लक्षणतया दर्शयति ॥ असंसर्केति ॥ २४ ॥ शाखा लवनान्यासेद्वेदसति मूलकापेयोरयो भवतीत्याह ॥ चित्तद्वुमेति ॥ लताजालशाखासमूहम् ॥ २५ ॥ गौणमगम् ॥ मुख्यप्रधानम् ॥ २६ ॥ मुख्यत्वेन प्राधान्येन ॥ प्रधानासपादने यत्नसाधितस्याप्यगस्यैकल्यप्रसगादिति भावः ॥ २७ ॥ त्वचित्तलक्षणस्य कटकवद्वस्य करजवनस्य अलनिरवशेषमूलदाहर्कुर्वति पूर्वान्यथ ॥ एवमेतदचित्तता भवति ॥ तदाहरणप्रसिद्धेनानलेनासिद्धेन लतरजिज्ञासु पृच्छति ॥ अहंभावात्मन इति ॥ अर्थकरं समर्थं ॥ २८ ॥ कोहस्यामिति विचारादिसाक्षात्कारात्तद्वपुष्क ॥ २९ ॥ मया स्वयुर्ध्वं वा ह्याथैदं ह्यहंकारात्ता अप्यात्मिकाथैश्वरानात्मन अदुताश्चेति ज्ञातास्तथाप्यरात्मन तत्रापारिचयाज्जह्यहंकारे पुनः पुनरात्मनाभ्यातिर्निवर्तनं एवं निर्विभ्रान्मार्गीत्या अभाविता भवत्यंतर्लूनाः संविद्वलेन ते ॥ असंसक्तमना मौनीं शांतवादा विचारणः ॥ २४ ॥ संप्राप्तकारीयः सौतर्लूनश्चित्तलतो भवेत् ॥ चित्तद्वुमलता जालं पौरुषेण विकर्तयन् ॥ २५ ॥ यस्तिष्ठतिसमूलस्य योग्या निकपणे भवेत् ॥ गौणं शाखा विलवनं मुख्यं मूलं विकर्तयन् ॥ ३६ ॥ चित्तदक्षस्य तेन त्वं मूलकापपरो भव ॥ मुख्यत्वेन महाबुद्धेर्मूलदाहमलंकुरु ॥ २७ ॥ चित्तकंठकखंडस्य भवत्यवमचित्तता ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ अहंभावात्मनश्चित्तद्वुमवोजस्य हेमुनं ॥ कानलादहनाख्यस्मिन् कर्मण्यर्थकरो भवेत् ॥ २८ ॥ पुंभज उवाच ॥ राजन् स्वात्मविचारेयं कोहंस्यामिति रूपधृक् ॥ चित्तद्वुमवोजस्य दहनं दहनः स्मृतः ॥ २९ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ मुने मया स्वया बुद्ध्या बहुरशः प्रविचारितम् ॥ यावन्नहं जगन्नावीर्वनमंडलमंडितम् ॥ ३० ॥ नाद्रस्तदं विपिनं न पर्णस्पंदनादि च ॥ जडत्वात्तदेहादिनमांसांश्च्युस्तगादि च ॥ ३१ ॥ कर्भेद्रियाण्यापिन च न च बुद्धीद्रियाणि च ॥ न मनोनापि च मतिर्नाहंकारश्च जाड्यतः ॥ ३२ ॥ कटकत्वं यथा हस्ति तथा हंत्वा चिदात्मनि ॥ जडत्वसद्वपुतया तनतनास्ति हेमुनं ॥ ३३ ॥ सन्निवेशनिवासात्मासर्वार्थादिः परंपद ॥ विषयतेनान्यदन्यत्वात् न भस्मो वमहाहुमः ॥ ३४ ॥

ह ॥ मुने इत्यादिपट्टि ॥ यावदिति साकल्ये ॥ सर्वजगद्बहुश प्रविचारितमित्यर्थः ॥ तदेव विशिष्याह ॥ नाहमित्यादि ॥ उच्यते तदतर्गतं वनमंडलादिभिश्च महितं जगन्नाहमिति संक्षिप्योक्तिः ॥ ३० ॥ तदेव विस्तरेणाह ॥ नाद्रेत्यादि ॥ जडत्वादिति सर्वत्र हेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहंकारे जडत्वनास्तीति शका विवर्तित्वे हेतुना वारयन् जडस्य स्वतः सेदुमशक्त्या चित्तप्राप्तिर्द्वौ मिथ्यात्वपर्वस्यतीत्याह ॥ कटकत्वमिति ॥ तथा अहत्वं विवर्तयन्तं राप ॥ जडानुशुक्तिरजनमृगतृणादि असद्वपुतया प्राप्तिरिति शेषः ॥ नैनं जडत्वहेतुना तदहत्वादिना स्तिमिथ्यैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहं इत्येकजडवर्गस्याधिष्ठानसद्वपुदन्यत्वादिपि असत्त्वमित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ स्वतः सतश्चैतन्यात्परस्परचान्यदन्यत्वादिनत्वात् परंपदे चित्तिन विद्यते ॥ तथा कुत इति चेद्यतो ब्रह्माहं इति जडवर्गश्चतुर्दशभुवन इति सन्निवेशाननिवासात्मा आधार सर्वेषामर्थान्नादादिविषयाणामादि कारणाभूतं न च चिदात्मा विभक्तस्य भावो निर्वाणगसत्ता सामान्यरूपत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥

इतिअनपरीत्याअहलसंक्षप्यमलस्ययाजनआनन्धपिअतःअत्येकरसपरससाक्षिश्चैरभ्यतन्जामासि ॥ १० ॥ इहार्नपरीषादेवसाक्षिश्चैरभ्यपरिषायापिअप्यभ्यभट
 वाच ॥ एतावदिति ॥ एतावन्मात्रमहकारपर्यंतदशपदम् ॥ ३१ ॥ अष्टादशोक्त्याविनापसिद्धितरंतरकोशापरपराधधीयाधानीदेकरसेषिन्माधेसतिअनानदाजहृत्पात्रमा
 याशब्दादिविषयास्वरते ॥ येनबाहुद्विहृत्युपाद्वेनदटानिटिविभागननिर्णीयत ॥ ३० ॥ विवेकदृशापयालोचनेपृथक्पदमभेदेहादिकाराणअहमितताशारम्भाभिमा
 मलक्षणमलस्यदेवसकारणमकारणमेतिअहनेष्विषयसम्पन्नमनवेधीत्यर्थ ॥ २९ ॥ ३१ ॥ सतासत्वेनअसताविभ्याभ्येतेनवायेनमलेनेहेनानाससारीस्थितोसि ॥ २ ॥ त
 सत्यमिष्यतिमानजानामि किंतुविषयसहस्यसर्वानर्थफलस्यमूलमिति साधान्यतो हभाषभ्याभ्यभावाश्रयतिविशेषतोपिअनानावि मलस्यभुक्तिरसितमुपायनजानामि ॥ ननुनाह
 नममन्निबुद्धिरेवतस्यागोपायअतिद्विधाकार्येववनादियुद्धरीत सकयमप्यत्येतेनबाह् ॥ त्वकम्यकमिति ॥ तद्यपुनपुनस्यसकमभिमुल्लेखआधातुन पुनमानयेति अतस्तन्म
 जानन्मपीतिमगावल्लह्यमलमार्जनम् ॥ अतयउन्नजानाभितेनतप्येचिरमुने ॥ २५ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ एतावन्मात्रकट्टदपदिन
 त्वमर्हपते ॥ जहत्वातन्महायुद्धेयोसितद्वमेनय ॥ ३६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चिन्मात्रमहमच्छात्मवेदनविदुपावर ॥ यन्नभा
 वास्वदेतेनिर्णीयतेचयेनवा ॥ ३७ ॥ एवरूपस्यमेतमूनमलमकारणम् ॥ सकारणंवाहमिति यस्यद्वनवद्व्यहम् ॥ ३८ ॥ असदेत
 दनात्पीयप्रमार्ष्टुमलमात्मन ॥ मुनेयदानशक्नोमि तेनतप्यसुदारुणम् ॥ ३९ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ ब्रूहिपितन्महाबाहो लभंतवमलम
 हत् ॥ स्थितोसियनससारीसतावाप्ययवासता ॥ ४० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तुमस्ययद्दीजमहभावश्चमेमलम् ॥ तच्चत्यक्तु
 नजानाभित्यक्तत्वनुपैतिभाम् ॥ ४१ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ कारणाज्जायतेकार्यतत्सर्वत्रसमवेत् ॥ अन्यत्त्वसद्विचित्राभट्टमेतत्त
 विषयते ॥ ४२ ॥ ॥ कारणाज्जायतेकायमहभावोद्वाकुर ॥ इतिकारणमन्विष्यकययस्वममाधुना ॥ ४३ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥
 मुनेहमितिदोपस्त्ववेदनवैधिकारणम् ॥ तद्यथापशानयातितन्मेवमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यन्मुखत्वेनदुस्वायायमहस्थित ॥ चेत्यो
 पशमनब्रूहिमुनेतदुपशान्तये ॥ ४५ ॥

एतत्तुल्येदोपायचवदेत्याराय ॥ ४१ ॥ तत्रसत्यस्यकु
 र्वैषवोपपिअप्यभोलाकयसिद्धानुपमहकारणसत्तदुद्वाधमन्विष्यकययेत्याह ॥ कारणादितिहाभ्याम् ॥ अन्यत्तुकारणविधैवजातकार्द्विषद्राभमसेव यनएतत्सन्म
 गृहटवमविषयद्वस्य ॥ ४२ ॥ यथाअहभावात्कारणाभ्यनआदिलक्षणोभवाकुर कार्यकायतेनैतद्विषयमेवाहभाषस्यपिकारणतत्तुद्व्याः विषयममकययस्त्वर्थ
 ॥ ४३ ॥ एवंपुटेराजानिखरत्तुद्व्यान्विष्यासतिहेहायाकारेवदेतभाह्वाभिमानायोगात्तद्वेदनमनवतत्कारणमितिमिष्यत्यप्युपाय ॥ मुनेनेति ॥ ४४ ॥ चित्तभ्यत्योन्मुखत्वे
 नहनुनाअपरेहाहिराभनेनस्थिर सन्नुस्वायसपप्याऽनभ्यस्येहाहिरैवचित्तल्लेखेनाभावेपिहेनुरित्यभिधेस्यतदुपरातयेचेत्योपशान्तोपायब्रूहीत्याह ॥ चेत्येति ॥ ४५ ॥

यद्वेदनस्य वेद्योन्मुखत्वे वेद्यमेव कारणमिति कारणज्ञोसितर्हितत्वाभिप्रेतमाशुबद ॥ ततस्त्वदुक्त्यनंतरत्वादभिप्रेतं कारणमकारणमेव येन क्रमेण संप्रथते तं क्रमत्वां बोधयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पृष्ठमेवार्थस्फुटीकर्तुं पुनरनुवदति ॥ वेद्येति ॥ सामान्यतो वेद्यवेदनरूपस्य विशेषतश्चेत्यसं चेतनस्यमिष्यात्वादकारणकारणत्वाक्षममेव वेद्यकारणतां या नित्यत्वाभिप्रेततद्देस्यर्थः ॥ ४७ ॥ शिखिष्वजः पृष्ठत्वाभिप्रेतस्फुटमाह ॥ चेत्येति ॥ देहादिर्वास्याध्यात्मिकपदार्थसत्ता ॥ ४८ ॥ वेदनस्य देहादिसत्ता कथं कारणतयाह ॥ शरीरेति ॥ यतो वेदनशरीरादिवस्तुसत्तयानिमित्तभूतया स्वयमपि मूषानिषिक्तधातुद्रव्यशरीराया कारणोदेति ॥ अमूर्त्तवेदेनैर्मूर्तदेहाद्याकारताया वास्तवत्वायोगाद्विशिनकुंभउवाच ॥ ॥ कारणं कारणज्ञोसि वेदनस्य वदशुभे ॥ ततस्त्वां बोधयिष्यामि कारणकारणक्रमम् ॥ ४६ ॥ वेद्यवेदनरूपस्य चेत्यसं चेतनस्यमे ॥ अकारणं कारणतां यथा तंतव तद्वद ॥ ४७ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ चेत्यचेतनरूपस्य वेद्यसंवेदनाकृतेः ॥ इयंपदार्थसत्ते ह देहादिः कारणमुने ॥ ४८ ॥ शरीरादितयोदेति वेदनं वस्तुसत्तया ॥ असत्याभासया स्पंदो यथापवनत्वेव या ॥ ४९ ॥ अस्त्वां वस्तुसत्ता यानावगच्छाम्यहं यथा ॥ अहंत्ववेदनं चित्तबीजं समुपशाम्यति ॥ ५० ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ विद्यते यदि देहादिवस्तुसत्ता तदस्ति ते ॥ अभावाद्देहसत्तादोः किं निष्ठतव वेदनम् ॥ ५१ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ यस्योपलभ्यते किंचित्स्वरूपं कलनात्मकम् ॥ असद्रूपं कथं तस्यात्मकशः स्यात्कथं तमः ॥ ५२ ॥ हस्तपादादिसंयुक्तः क्रियाफलविलासवान् ॥ सदानुभूयमानो यदं देहो नास्ति कथं मुने ॥ ५३ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं यस्य कार्यस्य भूमिपालनविद्यते ॥ विद्यते ते ह तत्कार्यं तत्सं वित्तुं विभ्रमः ॥ ५४ ॥ कारणेन विना कार्यं शरीरं न कदाचन ॥ विद्यते यस्य नो बीजं तद्व्यक्तेव जायते ॥ ५५ ॥ अकारणं तु यत्कार्यं सदिवाग्नेनुभूयते ॥ तद्गृष्टुर्विभ्रमाद्विद्विद्गतादृणा जलौपमम् ॥ ५६ ॥ अविद्यमानमेव त्वं विद्विमिथ्याभ्रमोदितम् ॥ नाति यत्नवतोप्येतन्मृगतृणां बुलभ्यते ॥ ५७ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ असतोद्दिष्टं विवादर्नयुक्तं कारणेक्षणम् ॥ वंध्यातनयसर्वगिमंडनं कस्य राजते ॥ ५८ ॥

टि ॥ असत्याभासयेति ॥ ४९ ॥ यथा चित्तबीजमहंत्ववेदनं समुपशाम्यति तथा देहादिवस्तुसत्ताया असत्त्वनावगच्छामि अतस्तदसत्त्वं यथावगम्यते तथापि देशेति भावः ॥ ५० ॥ एवंपृष्ठः कुंभो वेदनस्य विषयाकारेणोत्पत्तिभ्रमवारणाय देहादिदृश्यासत्त्वप्रतिजानीते ॥ विद्यते इति ॥ देहादिवस्तुसत्तायादिविद्यते तर्हि तेन वाभिमतं वेदनस्य तन्निमित्तदाकारत्वं स्यात् तदेव दुर्लभमिति वेदनकिंश्चिकि विषयनिर्विषयमेवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षमुपलभ्यमानस्य देहादेः कथमपलपयति राजापृच्छति ॥ यस्येति ॥ सत्त्वेनोपलभ्यमानस्य सत्त्वप्रतिज्ञाविरुद्धेति दृष्टान्ताप्याह ॥ प्रकाश इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नोपलंभनमात्रेण दृश्यसत्ता निर्णयः आतोपलभेषु व्यभिचारात् किंतु सत्सु कारणेषु यस्य कार्यस्योपलंभस्तस्य सत्त्वम् तानि चास्य न सतीत्याह ॥ कारणमिति चतुर्भिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तर्हि किमसौ देहादिर्बध्नापुत्रदेहादिवदत्यंतासन्नेव स्यादिति राजाशंक्ते ॥ असत्तदिति ॥ ५८ ॥

अशरीरादिरूपवस्येव स्थितिस्तथादिष्टुनेलदैवविद्वन्नुभावात्कारानिद्रपणाद्येष्टापत्तिरेषमिभिरुभकाह ॥ कारणेति ॥ ११ ॥ ऐतिहास्यमानाभोकेयुगतसस्थानसाम्य
 विगादिनापितास्यकार्यनिर्वातसकथमपलप्यतइतिराकारांकेते ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यसत्तेनृभ्योभ्यापयद्विगृहमिभसिधिलेवोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ कारणभाषतइत्या
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गृहमिभसिधिमकानानाराणांकेते ॥ पितामहानामिति ॥ आद्यपितामहोदिरप्यगर्भ ॥ सहिसुप्तज्जल्लिङ्गसमस्यात्मापुषपिपिता
 महसिखम्यटिखमटिखलानुसर्त्तकारणमिन्नस्यादिरप्य ॥ पूर्वप्रापआनृपुणामनुमरीचिषसादीनापूर्वस्यसकार्येभ्यपूर्वस्यस्रसादस्यबाडलत्तौ ॥ १५ ॥ तस्यापिकार
 णदुर्बन्धित्यसत्तेनृभ्योभ्यापयद्विगृहमिभसिधिलेवोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ आद्यपितामहोदिरप्यगर्भ ॥ सहिसुप्तज्जल्लिङ्गसमस्यात्मापुषपिपिता
 कुंभउवाच ॥ कारणेनविनाकार्यशरीराद्यस्थिपजरम् ॥ अविद्यमानभवेदविद्वत्सप्तभवतोत्प ॥ १६ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ इ
 स्तपादाद्युकस्यशरीरस्यभुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्यपिताकस्मान्नकारणम् ॥ १७ ॥ कुंभउवाच ॥ कारणभावावतोरज
 नितानामनविद्यते ॥ असतोयनुसजातमसेदवतदुच्यते ॥ १८ ॥ पदायानां चकार्याणां कारणबीजमुच्यत ॥ सप्तवर्यंगजगतिनयी
 जनविनांकर ॥ १९ ॥ तस्मान्नकारणं यस्य कायस्यहोपपद्यत ॥ बीजाभावेहितकालितर्त्सवित्तुविभ्रम ॥ २० ॥ अवश्यवतुयन्मा
 ल्लिनिर्वाजतन्मतिभ्रम ॥ ईदृत्वमरुभूभ्ययुवप्यापुत्रदशासमम् ॥ २१ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ पितामहानां पुत्राणां पितृणां च
 जगच्चये ॥ आप पितामह कस्मात्पूर्वात्पतानकारणम् ॥ २२ ॥ कुंभउवाच ॥ आप, पितामहोय स्यात्सोपिनास्त्वभवूपतं ॥ का
 रणाभावनित्ययदाभावो न कस्यचित् ॥ २३ ॥ कारणस्यस्वबीजस्य तिरयाभावात्पितामह ॥ अल्पसहस्रमानोपिभ्रमादन्वो न वि
 द्यते ॥ २४ ॥ शृगलप्यायुवद्वीतिरूपपूर्वावभासते ॥ पितामहायकारित्वमपितस्यभ्रमात्मकम् ॥ २५ ॥ पितामहोदरेतस्यमिथ्याप्रत्य
 यत स्थिति ॥ घनातवनिदन्तेवमाजयिष्याम्यप्येतत् ॥ २६ ॥

शान्तमनश्चोद्वेदविश्वामित्रोक्तवान् ॥ इतिपुण्यार्थपरमाज्जायमानसोदेव शुभायास्तस्यासुपुनर्कतिन्यादिमप्रवर्णयुतदुत्याहकोकायमानतकपादस्यापस्यन्वोश्वरल
 त्कारणमसिद्धरुषसकथमपलप्यतइतिराकारांकेते ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यसत्तेनृभ्योभ्यापयद्विगृहमिभसिधिलेवोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ कारणभाषतइत्या
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गृहमिभसिधिमकानानाराणांकेते ॥ पितामहानामिति ॥ आद्यपितामहोदिरप्यगर्भ ॥ सहिसुप्तज्जल्लिङ्गसमस्यात्मापुषपिपिता
 महसिखम्यटिखमटिखलानुसर्त्तकारणमिन्नस्यादिरप्य ॥ पूर्वप्रापआनृपुणामनुमरीचिषसादीनापूर्वस्यसकार्येभ्यपूर्वस्यस्रसादस्यबाडलत्तौ ॥ १५ ॥ तस्यापिकार
 णदुर्बन्धित्यसत्तेनृभ्योभ्यापयद्विगृहमिभसिधिलेवोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ आद्यपितामहोदिरप्यगर्भ ॥ सहिसुप्तज्जल्लिङ्गसमस्यात्मापुषपिपिता
 कुंभउवाच ॥ कारणेनविनाकार्यशरीराद्यस्थिपजरम् ॥ अविद्यमानभवेदविद्वत्सप्तभवतोत्प ॥ १६ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ इ
 स्तपादाद्युकस्यशरीरस्यभुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्यपिताकस्मान्नकारणम् ॥ १७ ॥ कुंभउवाच ॥ कारणभावावतोरज
 नितानामनविद्यते ॥ असतोयनुसजातमसेदवतदुच्यते ॥ १८ ॥ पदायानां चकार्याणां कारणबीजमुच्यत ॥ सप्तवर्यंगजगतिनयी
 जनविनांकर ॥ १९ ॥ तस्मान्नकारणं यस्य कायस्यहोपपद्यत ॥ बीजाभावेहितकालितर्त्सवित्तुविभ्रम ॥ २० ॥ अवश्यवतुयन्मा
 ल्लिनिर्वाजतन्मतिभ्रम ॥ ईदृत्वमरुभूभ्ययुवप्यापुत्रदशासमम् ॥ २१ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ पितामहानां पुत्राणां पितृणां च
 जगच्चये ॥ आप पितामह कस्मात्पूर्वात्पतानकारणम् ॥ २२ ॥ कुंभउवाच ॥ आप, पितामहोय स्यात्सोपिनास्त्वभवूपतं ॥ का
 रणाभावनित्ययदाभावो न कस्यचित् ॥ २३ ॥ कारणस्यस्वबीजस्य तिरयाभावात्पितामह ॥ अल्पसहस्रमानोपिभ्रमादन्वो न वि
 द्यते ॥ २४ ॥ शृगलप्यायुवद्वीतिरूपपूर्वावभासते ॥ पितामहायकारित्वमपितस्यभ्रमात्मकम् ॥ २५ ॥ पितामहोदरेतस्यमिथ्याप्रत्य
 यत स्थिति ॥ घनातवनिदन्तेवमाजयिष्याम्यप्येतत् ॥ २६ ॥

अयद्वतरत्यतिभासमाभाषति ॥ शरीराभिन्नत्वात्कारणयदीनोपदेशो न मानाजयिष्यामीत्यर्थ ॥ ११ ॥

उक्तमेवार्थस्योपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ हेभूमिपतस्माच्चिद्व्यतिरिक्तस्योक्तयुक्त्या असत्त्वाच्चिदवायदवद्वः प्रागुक्तद्वैश्वर ॥ हरेऽयं गगनादस्त्रावध्यासः परस्परं गतः ॥
 तितदात्माचिदात्मकतया आत्मन्येव कचति नान्यदणुमात्रमपि सपादयति स पद्यते वा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वरूपः पद्मज इत्यादिनामरूपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वाणि रूपाणि विचि-
 त्य धीरो नामानि कल्पाभिवाद न्यदास्ते इत्यादि श्रुतिभिः इति एव पर्यालोचने इदमसमं द्वैतशतब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य ० तात्पर्यप्रकाशे नि ० पू ० चतुर्नवतितमः सर्गः
 ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ घनतातानवेनात्राविद्योपशमनक्रमः ॥ शिखिष्वजस्य बोधेन विश्रातिश्चोपवर्ण्यते ॥ ११ ॥ मृगतृष्णाबुवद्भ्रातिरूपएवावभासत इति यदुक्तं तत्र मृगतृष्णादेः स्वा-
 नपानार्थं किं या सामर्थ्याददर्शान्मज्जनमरणादिदुःखकारणत्वाददर्शनाच्च विषमोदृष्टात इति राजाश्रकते ॥ आब्रह्मेति ॥ तत्तर्हि अर्थं किं या सामर्थ्यादुःखकारणचायकथमिदं
 न्ययः ॥ ११ ॥ सत्यसकल्पभावनानृढां कृतस्य मिथ्यास्यार्थं किं या सामर्थ्यादुःखकारणत्वचैवास्तुरमायानिर्मितशस्त्राहस्यश्वसेनादेः प्रसिद्धमेवाकिं वाच्यजगदीश्वरमायानिर्मित-
 स्य प्रपंचस्येति शयनोत्तरमाह ॥ एवमिति ॥ अस्य सर्गात्मकस्य जगद्भ्रमस्य प्राणिनोक्तमार्थं भागार्थत्वात् एव तदुक्तप्रकारमर्थं किं या सामर्थ्यादुःखादिकारणत्वचास्ति सत्यसंकल्प-
 तस्माच्चिदात्मकतयात्मनि चित्ततोयं नित्यं स्वयंकचति भूमिपदेव देवः ॥ तेनैव पद्मज इति स्वयमात्मनात्मा प्रोक्तः स्वरूप इति शांतिमिदं सम-
 स्तम् ॥ ७० ॥ ॥ इत्यापूर्वा ० वा ० दे ० मो ० नि ० पू ० चू ० शिखिष्वजावबोधनं नाम चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ शिखिष्वज उ-
 वाच ॥ आब्रह्मस्तव पर्यंतं यद्यं भासते भ्रमः ॥ अर्थं किं या सामर्थ्यश्च तत्कथं दुःखकारणम् ॥ ११ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ एवं जगद्भ्रमस्या-
 स्य भावनं तावदातम् ॥ शिलीभूतस्य शीतेन सलिलस्येव रूक्षता ॥ २ ॥ अज्ञानं शिथिलीभूतमेवं नष्टं विदुर्बुधाः ॥ न नाशेन विनादेति पूर्व-
 संस्थानविच्युतिः ॥ ३ ॥ तनुत्वं सर्वबोधस्य यत्तदेव हि कारणम् ॥ सर्गोपशमसंपत्तौ प्रतिपन्नपरेपदे ॥ ४ ॥ तानवंदंश्च ते यस्य तस्यानुक्रम-
 तः स्वयम् ॥ पूर्वसंस्थानविगमात्प्रशमोऽप्युपपद्यते ॥ ५ ॥ अनेनैव क्रमेणैवं त्वमादिपुरुषोत्तमः ॥ भ्रमाकारोदयं विद्धि मृगतृष्णां बुवस्स्थित-
 म् ॥ ६ ॥ एषापितामहाभावेऽप्यसतीभूतमंततिः ॥ न कदाचन तस्मिद्दं यदसिद्धं न साध्यते ॥ ७ ॥ अयं भूतोपलंभो हि मृगतृष्णां द्विवोदितः ॥
 विचारोदित्यं याति शुक्तैरजतधीरिव ॥ ८ ॥ कारणाभावतः कार्यमभूत्वा भवतीति यत् ॥ मिथ्याज्ञानादिते तस्य न रूपमुपपद्यते ॥ ९ ॥
 स्येश्वरस्य भावनमेव तत्तदर्थं किं याथात्मना आततम् ॥ यथाशीतेन शिलीभूतस्य सलिलस्य चिरकालेन स्फटिकादिभावेन परिणामाद्भक्षतापीठपात्राद्यर्थं किं या सामर्थ्यमाततं
 द्विदित्यर्थः ॥ २ ॥ अतएव मूलज्ञानस्य ज्ञानाभ्यासपरिपाकक्रमेण शिथिलीभावे जगतः सूक्ष्मतापत्तिरक्रमादेव सह ज्ञानेन नाश इत्याह ॥ अज्ञानमिति ॥ अज्ञाननाशविना जग-
 त्संस्थानबाधो नास्तीत्याह ॥ नेति ॥ ३ ॥ अज्ञानं शिथिलीभावे च निराध्याभ्यासेन बाधधीवृत्तितानवकारणमित्याह ॥ तनुत्वमिति ॥ तच्च ज्ञानोत्पत्तिक्रमेण तत्तिकसर्गोपश-
 मसंपत्तौ कारणमित्याह ॥ सर्गेति ॥ प्रतिपन्नेनाक्षात्कृते सति ॥ ४ ॥ अतएव लोकोपि अपेक्षया परपर्यायतानवपूर्वकएव स्थूलभावानां विनाशः प्रसिद्ध इत्याह ॥ तानवमिति ॥ य-
 स्य देहोदेः ॥ प्रशमो नाशः ॥ ५ ॥ एवं दर्शितप्रकारेण अज्ञानशैथिल्यक्रमेण जगद्बाधादेव त्वनित्यसिद्धपूर्णतालक्षणां गुरुस्वभावस्थितिं सिद्धिरित्याह ॥ अनेनेति ॥ मृगतृष्णां
 बुवद्भ्रातिरूपएवावतिष्ठते इति प्रागुक्तजगत्स्थितिरप्येवरीत्येव बोद्धव्येत्याह ॥ भ्रमाकारोदयमिति ॥ ६ ॥ शंकोत्तरमुपसहस्यप्रस्तुतमेव निगमयन्त्याह ॥ एवेति ॥ ७ ॥ तस्य फल-
 दर्शयति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अतएव जगतो भानिरेव स्वरूपनान्यदित्याह ॥ कारणेति ॥ ९ ॥

अतएवमिन्द्रियदृष्टवार्थकिमपार्थं स्वस्वभावेनैवपथयतइत्याह ॥ विध्यादपीति ॥ १० ॥ तर्हिचित्तमहस्यनिर्दिशेयमर्थमकुतो नकारार्थमथपरिणामित्वेनतस्यानित्यत्वा
 परितः कनिकसदपरिणामानुदितिवत्तदेवजगतिवतस्यजिप्तत्वोपपत्तेरिति राजाशङ्कते ॥ अयुरिति ॥ ११ ॥ कुतःश्रुतिपुत्रमुज्ज्वलितोपाधर्ममिस्याह ॥ हेतुत्विति ॥ नेदेतन्न
 ब्राह्मणमनपरममिन्द्रियसूक्ष्मत्वक्षणहेतुत्वस्यापरत्त्वक्षणकार्यत्वस्यचनियेधान्नेहानानातिर्कषणेतिश्रुत्याहेतुभाषननियेधवादसंगोसपुनरुपदस्यादिभूतेभ्यामुदस्यापथयतनात्
 कृतस्यस्यपरिणामायागाद्यसदमपथार्थानर्गताआत्माशुद्धब्रह्मजनकार्थीनापिकारणमित्यर्थ ॥ १२ ॥ कारकतात्पर्यमिद्वत्तायुक्तत्वात्प्रत्यक्षणकद्वलत्वस्यदूरनिरस्तमित्याह ॥
 अकीर्षति ॥ प्रयाज्यकनुरूपमिद्विद्वीप्रयोजककनुराप्यस्यदुलभेतिद्योतनायाकीर्षति ॥ अकारणमितिप्रशस्यमर्थाजकमुपादानमश्रयम् ॥ १३ ॥ निर्धमकत्वमेवतद्वत्सकार
 निय्यादृष्टिप्रोक्षितंनुनकदाश्वनविद्यते ॥ भृगवल्यांभासोकेनपटकापरिपूरिता ॥ १० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सपुराणस्यपरमव
 क्षकस्मात्प्रकारणम् ॥ अनन्तभजमव्यक्तमर्थशान्तमभ्युतम् ॥ ११ ॥ ॥ कुभउवाच ॥ ॥ हेतुत्वाभावतोमक्षकार्यत्वाभावतस्तथा ॥ अ
 हेतुनातिगताभानवकार्पनकारणम् ॥ १२ ॥ अकटकमकरणमकारणमर्थाजकम् ॥ अत्रतत्पर्यमविज्ञेयमक्षकटकयममेव ॥ १३ ॥ अ
 कारणत्वात्कार्पण्यवर्हिततज्जगद्भवेत् ॥ अद्वैतैक्यमनापततदापमुपलभनम् ॥ १४ ॥ अत्रतक्यमविज्ञेयमच्छिद्वंशान्तमव्ययम् ॥ तत्क
 यकस्यकेनेवकदमाकुकटाभवत् ॥ १५ ॥ अतोनेदंरुतर्कचिज्जगदादिनविद्यते ॥ नकतांसितभोकासिसर्वशान्तमजशिवम् ॥ १६ ॥
 कारणभावात् कार्यनकस्यचिदिदजगत् ॥ अकारणत्वात्कार्यत्वंभ्रमादिद्वित्विदजगत् ॥ १७ ॥ अकार्यत्वाच्चनास्त्येतत्सर्गइत्यनविद्य
 ते ॥ यदानकस्यचिकार्यरूपस्यजगत्तदा ॥ १८ ॥ पदार्थाभावससिद्धिस्तिस्र्यैकस्यवेदनम् ॥ एवतुवेदनाभावेनास्त्यहेत्वस्यकार
 णम् ॥ १९ ॥ अतःशुद्धोविभुक्तोसिकैवोक्तिर्वधमोक्षयो ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ शुद्धोस्मिभगवन्मुक्तिमुक्तत्वयान्तमम् ॥ २० ॥
 कारणभावात् कद्वनदमक्षतिवेदयद्भम् ॥ कर्नभावाज्जगत्तास्तिनेननास्तिपदार्थदृक् ॥ २१ ॥ नातश्चित्तादितर्हज्जगत्तोहवादिर्किञ्चना ॥
 एवंस्थितेविशुद्धोस्मिबुद्धोस्मिशिवास्मिवा ॥ २२ ॥

अत्वाकार्यत्वलक्षणधर्माभ्यामपिरहितमवेदितिर्येतां कार्यकारणत्वलक्षणत्वपञ्चमिन्द्रियसिद्धिंमाधयसितर्हितजगत्पद्वैतैक्यलक्षणत्वसु कतपरिच्छेदेनआप्यतलक्षणेर्देराकाल
 कतपरिच्छेदेनपरिहृतसराधमुपलभननिषेधेकरससंक्षेपमप्यमित्यपिप्रमाणम् ॥ तदाहअजगद्भाव कार्यकारणतायेतिभाष ॥ १२ ॥ इत्यनेनतस्यजीवभाषयानिप्रसजितेक
 द्वलभाक्तुत्वेअपिनिरसनीयेदस्याह ॥ अयतक्यमिति ॥ षण्मूर्ति किञ्चैतैःअकारणकार्पण्यकालाभाषमसिद्धिं सूच्यते ॥ १५ ॥ फलितमह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥
 उपकान्तमलगापयामितपात्स्यरयति ॥ यदेति ॥ १८ ॥ प्रसूतनिगमयति ॥ एवत्विति ॥ १९ ॥ एवमहेतोरित्यसोपाययुपवित्यपरिशिष्टमालम्बस्वप्नभाषयति ॥ अतइति ॥ उ
 पविष्टार्थस्तानुभवेतानुभवेदमानोराकायुक्तमलत्वपापरिदित्यनुवदति ॥ शुद्धोस्तीत्यादिना ॥ २० ॥ एवमर्हद्वन्मात्रपटद्वि ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिरस्वरूपात्परमम्यच्चैत्यनर्कचिदितित्वयाहवोधितः इत्थंत्वदुपदिष्टयुक्त्यासर्वपदार्थानांविमर्शनेवेदनादध्यारोपेअहमादिविवेकेनापवादोअहमंतदृश्यजातमसन्नास्येवेत्यव
भासतेइतिपरेणान्वयः ॥ एतेनसर्वद्वैतबाधेनरवकोशवत्शान्तिनिर्विशेषमाप्ते ॥ २३ ॥ तामेवस्थितिमभिनयन्पुसहरति ॥ जगदिदिद्वाभ्याम् ॥ देशादिक्कालकलाक्रियौधैःसाहि
ताजगत्सदार्थप्रविभागदृष्टिर्ममचिरेणकालेनशांता ॥ अहोइत्याश्रयं ॥ तथाचशांतामव्ययात्मनिर्विकारब्रह्मैवस्थितपरिशिष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ परितःपूर्णभावेनस्थितोस्मि ॥
अहमेवतिष्ठामित्वमपिस्वःप्रत्यगेकरसोयथास्थितात्मातिष्ठेति अभयत्वागच्छताद्याज्ञावल्लभ्यमानोभगवन्भयवेदयसेइतिजनकोक्तिवक्तुभाप्रतिराजोक्तिः ॥ एवस्थितौत्वदा
त्मैवाहंशुभापरमपुरुषार्थरूपपावनंशुद्धमौनंवागगम्यशिवनिरतिशयसुखमेवसदास्मीत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति ॥ १५ ॥

नमोमह्यंपरंचेत्यनर्कचिदितिवोधितः ॥ पदार्थैवेदनादिस्थमसदेवावभासते ॥ अहमाद्यंतमेतेनशांतमासेस्वकोशावत् ॥ २३ ॥ जगत्प
दार्थप्रविभागदृष्टिःसदेशादिक्कालकलाक्रियौघा ॥ अहेनुकालेनचिरेणशांताब्रह्मैवशांतंस्थितमव्ययात्म ॥ २४ ॥ शांत्यामिनिर्वाभिप
रिस्थितोस्मिनयामिनोदेमिनचास्ममि ॥ तिष्ठामितिष्ठस्वयथास्थितात्माशिवंशुभंपावनमौनमस्मि ॥ २५ ॥ इ०वा०वा०दे०
मो०नि०पू०चू०शिखिध्वजविश्रान्तिर्नामपंचनवतितमःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥७४॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिब्रह्मणिविश्रान्ति
मवाप्यसशिखिध्वजः ॥ मुहूर्तमासीत्संशांतमनानिर्वातदीपवत् ॥ १ ॥ निर्विकल्पसमाधानपरेणाशुविविधक्षितम् ॥ स्वर्त्वालयेतिकुंभेन
झटित्येवप्रबोधितः ॥ २ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ राजन्नज्ञाननिद्रातःप्रबुद्धोसिशिवःस्थितः ॥ कार्थनास्तमयेनैवन्नचानस्तमयेनते ॥ ३ ॥
सरुदेवविभातात्मानशानिष्ठपदात्मकः ॥ कलाकलननिर्मुक्तोजीवन्मुक्तोगसांप्रतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ कुंभेनबोधिस्त्वे
वंसवभूवावबोधवान् ॥ विनिर्गतोरराजोच्चैर्महामोहसमुद्रकान् ॥ ५ ॥

पतिबुद्धस्यराज्ञोचदृश्यसत्तावभाजनम् ॥ यथाभवतिनिःशेषतथाकुमेनवर्णयते ॥ १ ॥ अखडब्रह्माकारदृश्यदुपेनसम्यक्शान्तबाह्यवृत्तिप्रशमनोपलक्षितंमनोयस्यतथाविधः
सन्निर्वातदीपवन्निश्चलआसीदित्यर्थः ॥ १ ॥ अथयदातेनराज्ञाअखडंकारदृष्टितलक्षणविकल्पमप्यवधूयक्षीराभिधपतितोदकाबिडुवन्मनसोब्रह्मीभावमेवापाद्यब्रह्मण्यैकरस्ये
नविशिक्षितप्रवेष्टुमभिमुखीभूततदानस्यइतिपुरुषरूपावस्थाभाशुउपलक्ष्यकुमेनवक्ष्यमाणदृश्यमार्जोपायादिविवक्षयासङ्घटित्येवप्रबोधितइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसर्वदृश्यानाम
खड्वाकारदृष्टेरेष्यस्तमयेननिरतिशयानदसमुद्रेविविक्षुरहकिमितिस्वयाव्युत्थापनेनविधितःपुनस्तन्ममदुर्लभमितिराज्ञोविवक्षामभिलक्ष्यकुभउवाच ॥ राजन्निनि ॥ सत्यज्ञाने
तदुर्लभं नष्टत्वज्ञानेसर्वदृश्यास्तमयोस्तुमावासकद्विभाततस्यैवानादतसुलभमेवेतिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

१ मूलेतिष्ठ सत्ययास्थितात्मेतिच्छेदः ॥ स्वेत्यादिकर्मधारयः ॥

व्युत्थानकास्त्रिदशस्यसप्ततमेवपरयत्नलीलयाऽभिन्नवस्यसर्वोपस्थविपरिपक्वभाषोपसवावपरीक्षालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउत्तिगतस्तद्वत प्रकटीभूतआत्मात्वरूप
 यस्तनयाधिपेऽन्विपादतद्विपादम् ॥ परीयतद्विपत्यपोयन्तीतिअप्योषोपधभूत कस्यान्विपिताशालनान्वेत्यर्थ ॥ कैसतउतासत ॥ आधेधिकाराधयोरयो ॥
 द्वितीयासत्तेनप्रतिभासानुपपत्तिरितिभाष ॥ ८ ॥ एवंपुट कुमलतुभयमभ्यासेनोपपादयिष्यपुत्रभयपुत्रनत्वेनप्रदारावृषस्यापाणार्थपुष्पसामर्थ्येनशसति ॥ साच्चिति ॥
 पापुपमिदंभास्तनस्यववाप्यनिरलाधानावपत्त्याऽस्त्वस्त्वप्राप्तयेयोभावे ॥ राजसेवायभास्करद्वेतिपाठेनृद्वयार्थेवराभा ॥ अथतद्वयोधानतराहुनिभुक्तभास्करद्वराजसे
 नस्यर्थ ॥ ९ ॥ तथाभ्यासवार्थद्वरार्थयुतभारोप्यस्तस्करद्वलङ्कानावापलमधिधानदर्यायप्यपुष्पसार्थपल्यद्वरार्थयति ॥ यद्विदमिति ॥ १० ॥ तत्परिरिष्टमधिधानदर्यायति॥
 तदस्त्वदिना ॥ ११ ॥ यत्परमयास्तनस्यसाक्षात्कारधिपापुक्तमरकोदितमन्यच्छाभतीतिपरिणाम्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमन्तलूणीहितयासंविदास्त्वयोधेनआपुणम्
 विश्रांतधी क्षणेनैवपश्यदृश्यस्यवस्तुन ॥ असत्तामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाच ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दंतुवरुच्छाभितदुष्यताम् ॥ सुयोनिपुण्योवायमममानदमादद ॥ ७ ॥ शिवेशतिनिराभासेपदेनुहसितात्मनि ॥ द्रष्टदर्शनदृश्यास्यो
 विन्वात्माप्रत्यय कृत ॥ ८ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ साधुष्टमंहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतद्वहितेशिर्दृष्टानुपपत्तिददृष्टु ॥ ९ ॥ य
 दिदृश्यतर्किकिज्जागस्यावरजंगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादथकल्पातेनदिनस्यति ॥ १० ॥ तत स्तिमितगभीरंनतजनेनतमस्तनम् ॥ महा
 कस्यविलासातसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मात्रममलशान्तमाभातपरमनम ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तंपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदंकोदितमन्यच्छातमाततमुल्लवलय ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञाविमात्रकम् ॥ १३ ॥ अत्रतक्यमविज्ञेयसमशिवमर्निदित
 म् ॥ नक्षनिवाणमापूणमापूर्णादितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणयिअस्यविपुंचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिपुचश्रेष्ठचश्रेयसाम्पि
 ॥ १५ ॥ इदंशतपरसुस्मृतस्याप्रयेयदिनम ॥ अणोपाश्वमेकरिवस्यूलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतपरस्यूलयस्याप्रयेयदिदजगत् ॥
 परमाणुवदामातिक्षिचेद्वनमातिष ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचर्चनानामपदंमंभाववेवस ॥ तद्वेदंनविद्विविराढात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्त्ववातस्मदस्ययामेदोनाविपत ॥ शून्यत्वस्त्वोपमयोऽत्रिन्मात्राहत्वयोकथा ॥ १९ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसाम
 नयारुणदयि ॥ ईदरामिति ॥ १७ ॥ इदंशेमापाराबलपदेऽधिधानप्राप्तमभावात्सत्कारोद्बोधाद्भूतसत्वाणिकर्मनुसारियष्यप्यासेनविभवात्मकचर्चनतेव अ वासुदेवस्त
 स्यात्समवोयस्यतयाधिपस्यवेधतोद्विषयगर्भस्यद्वेदनमदंभाषलक्षणाणां प्यासविद्वि ॥ तत्रविपयत्वनकगत्स्थिततदेवविराढात्माविषयाभ्यासदस्यय ॥ १८ ॥ अया
 वपक्षेऽधिधानसतपेवैकार्थकारणोभयसत्त्वनिर्वाहानयोऽन्वेनप्रतीक्षेतिनवाधस्यसत्त्वकीटस्यस्यावगानुपपत्तिरित्यभिप्रास्यत्वात्स्याधिधानददप्य कसदृष्टीतमाह ॥ वा
 तस्येति ॥ आद्यः सवर्गाभ्यासद्वितीयलायाभ्यासावेदयति ॥ वातः सत्वस्थिरिरेष्वेत्यादिधिधानददृष्टी ॥ सत्त्वयुत्पन्नचंदराप्रतिपत्तिविवाधेऽस्त्वान्दृष्टी ॥ १९ ॥

असत्कार्यवादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिदृष्टानिदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ ज-
 लस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसाभपीत्येतदप्यध्यासैर्नैवस्फुटयति ॥ इदृशमिति ॥ जगदेवरा-
 ज्ययस्यतज्जागज्जमहाराजभूतगद्वल्लेतिविश्वेष्टमित्यर्थः ॥ यतो जगदध्यस्तत्वात्तुणलववत्तुच्छमतोनद्वैतमद्वैतदित्यर्थः ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सन्तयैवजगतःसत्ता-
 लाभदित्याह ॥ इदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्माप्रत्यक्षपम् ॥ कातनिरुपाधिकप्रपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुताद्वशाद्वावर्त्याभावादकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्ते-
 श्वएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतात्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्कारादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तातिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तिक-
 जलेस्तिदेशकालातेयथोभ्यादिस्कारणम् ॥ परेऽस्तेदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालातेकटकदिस्कारण-
 म् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ इदृशंतद्वरिषुचजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंतजगत्तुणलवाचते ॥ २२ ॥
 इदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सति यदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामेतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवहविद्यतेभूपतेततम् ॥ एकमे-
 कांतचिक्कांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥
 संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षद्विरगम्यत्वात्किमप्यवतदुत्तम-
 म् ॥ सर्वसर्वात्मकं सूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादृशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथंकर-
 णताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वीजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणादितलान्नः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणं
 सत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्ब्रह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनय-
 थोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानासिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यंतदुत्तमंनिरतिशयानंदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥
 व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्वस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवाच्यप्रत्येककथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिराभासप्रभादृशःनिराभासप्र-
 भाभिन्नदृष्टावत्यभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थवद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिंसदसतोरपिकेनचित्परस्परकार्यकारणतावक्तुश-
 क्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्जायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनोज्जायतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जन्मा-
 दिविक्रियेति कौटस्थमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमभ्यादिमयोक्तदणिविशर्जलातिरिक्तकथलभ्यतेकिंचालभ्यतेनकिंचिन्नकथचिदित्यर्थः ॥ ३१ ॥

मृदान्नामभिरपस्यासतामपश्यदर्थलयाभिन्नवस्यसोपस्याचिरपिपक्षकुम्भयोपसवावपरीक्षालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउसहितस्तद्वत एकटीभूतआस्तात्तुप
 यस्तत्रप्राप्यभिरपावदतिपावद ॥ परीपदन्तिपययोपभृतीन्प्रत्ययोपोपथकुन कस्मान्नितावाटवनचेत्यर्थ ॥ किंसतउतासत ॥ आपविकारवाधयोरयोग ॥
 दिरीपसवनमभिभासानुपवतिरितिआह ॥ ८ ॥ एषपद कुम्भस्तदुपमपस्यासेनोपपारयिष्यपृथुभृमुपप्यत्यनप्रटारवद्यमपाणार्थपृष्णसामर्थ्येनपरासति ॥ सास्थिति ॥
 माणुपदितमास्तत्त्वधवाप्यनिरस्ताज्ञानात्तत्त्वरात्तरस्यराजशेषोभवे ॥ राजशेषापपास्तदन्तिपाठुनृधार्थवराह ॥ अथनप्यधोधानतराङ्गनिमुक्तआस्करद्वाराकस
 दत्यर्थ ॥ ९ ॥ तपस्याससामर्थ्यराशियुनृपाराप्यसस्कारद्वकलज्ञानराजलमपिधानवर्धयिष्यपृथुसर्गप्रलभ्यर्थायति ॥ यदिति ॥ १० ॥ तत्तरिरिष्टमधिधानदर्शयति ॥
 तद्वत्त्वानिना ॥ ११ ॥ यस्मरमयास्तत्रवससात्कारपिपायुकसर्वकोरितमप्यलमधीतिरेणाभ्यय ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमनासूणीदितयासविवास्वधेनआपुणम्
 विश्रान्तर्धा क्षणेनैवपश्यन्त्यस्यवस्तुन ॥ असत्तामेवमुक्तालालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दनुययच्छाभितदुच्यताम् ॥ भूयोनिपुणवोधायमममानदमोदद ॥ ७ ॥ शिवेशानिनिराभासेपदनुष्ठसितात्मनि ॥ द्रष्टृदर्शनदृश्यात्मो
 विन्वात्माप्रत्यय भुत ॥ ८ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ साधुष्टमहाराजराजसेवायमास्वर ॥ एतदेवहितेशिष्टंज्ञानुयसतिदिदृष्टु ॥ ९ ॥ य
 दिददृश्यतर्कचिज्जगत्स्यावरजगमम् ॥ सर्वसवप्रकारदार्ढ्यकल्पान्तेतद्दिनश्चति ॥ १० ॥ ततस्तिमितगभीरंनतजोनितमस्ततम् ॥ महा
 पत्यविलोमार्तसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मान्नममलंशान्तमाभातपरमनम ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदकोदितमप्यच्छातमातनमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञानात्मकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमंशिवमर्निदित
 न् ॥ नक्षनिवाणमापुणमापुणोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्यविधुचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्ठचश्रेष्ठचश्रेष्ठयसानपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतत्परसूक्ष्मतस्यामेयदिर्दन्त ॥ अणो पार्थमेकमेकरिवस्यूलालमलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतत्परस्यूलंयस्यामेयदिर्दजगत् ॥
 परमाणुवदामातिक्वचिदेवनमालिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचननामपदेनमववेधस ॥ तदहवेदनविद्विविराट्तामाजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्यवातस्यदस्ययामेदोनेविद्यते ॥ शुन्यत्ववत्वोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसान
 र्णीपरमपददृष्टेनलुटयति ॥ इदंशमिति ॥ धृषिष्यपक्षयाउत्तरात्तरस्यस्मरत्वेनमसिद्धेभ्योपिपरमसूक्ष्मेनमसिद्धमपीदमना ॥ १६ ॥ स्यविधुचस्यवीयसांमिदमेतदपि
 तयारकुटयति ॥ इदंशमिति ॥ १७ ॥ इदंशपाराखलपदेअधिधानपक्तनकगमस्तस्कारोद्दोषाङ्गुलस्तस्याणि कर्मार्नुसारियदव्यासेनविश्वात्मकचननेव अ वासुदेवस्त
 स्मात्तमर्धोपस्यतयोपस्यधधोहिरण्यगमस्यअद्भुदेवनमद्भावलक्षणज्ञानाव्यासविद्धि ॥ तप्राप्ययत्नमजगत्स्थितनेवविवाहात्माविपयाव्यासदत्यय ॥ १८ ॥ अस्या
 सपसञ्चाधिधानसतयेधकार्पाणोभयसत्त्वनिर्वाहसत्योऽस्येनमतीक्षानेनवाधस्यसत्कीटस्यस्यचननुपवर्तित्यभिषस्याप्यस्तस्याधिधानादपुपक्षसदृशमभाह ॥ ना
 वस्यति न आपःसवणाप्यासद्वितीयतादात्म्याव्यासेदृष्टा ॥ वातस्त्वज्जतिरेष्टत्वाहधिधानदृष्टी ॥ स्वरःशुभ्रपक्षधरेष्यपतियोनिशाचेक्ष्माहप्यलदृष्टी ॥ १९ ॥

असत्कार्यादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसत्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिट्टादितेनदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकरणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसामपीत्येतदप्यध्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्ययस्मज्जगद्राज्यमहाराजभूतगद्वलैतिविरुद्धश्रेष्ठमित्यर्थ ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलववत्तुच्छमतेनद्वैतमद्वैतदित्यर्थ ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्तत्तयैवजगतःसत्तालाभइत्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कानतिरुपाधिकप्रेमपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुततद्वशाद्भावपर्याभावादिकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेः श्रएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतत्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्करादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तानिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तकजलेस्तिदेशकालांतयेवथोभ्यादिसकारणम् ॥ परेऽस्तंदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालांतिकटकदिसकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ ईदृशंतद्वरिष्ठं चजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंजगत्तुणलवायते ॥ २२ ॥ ईदृशंतत्परश्रेयस्तास्मिन्सति यदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामोतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवेहविद्यतेभूपतततम् ॥ एकमेकांतचिकतांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षादेरगम्यत्वात्किमप्येवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वालिकसूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिरासाप्रभादशः ॥ सतोवाप्यसतोवायकथंकारणताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वांजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणान्दितत्त्वमनः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवेदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्वह्मणामुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यतदुत्तमनिरतिशयानदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥ व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्ववस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवात्स्यस्यत्वंप्रत्येवकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिरासाप्रभादश निरासाप्रभाभिन्नदृष्टान्नस्वभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थैल्वद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिंसदसतोरपिकेनचिद्व्यस्परकार्यकारणतावक्तुंशक्येत्यर्थ ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्नजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनो ज्ञायतइत्यर्थ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जान्मादिविक्रियेतिकौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमभ्यादिसयोक्ततदपि विमर्शजलानिरिक्तकथलभ्यतेकिंचिन्नकथचिदित्यर्थ ॥ ३१ ॥

कस्तौर्ध्वं सा नृभ्रमद्वारममस्तवत्यानिषा पटलपत्र ॥ ४ ॥ यथाप्योदयेष्वप्योक्तोपि सप्ततरेण वा याप्योक्तानिर्मितगर्भर्जनगरमिष्यात्तात्त्रित्यशांतभ्यो नमस्तदीषांति यथा नृत्ये
 त्रिनम्रसिर्निद्रुल्लस्यलतसप्तपुष्पास्तितयाश्वत्थरापाशाशलेप्रल्लिजत्तदित्यर्थ ॥ १५ ॥ स्वत्वक्षेपेण धीर्यकसेन सदृशविष्वक्प्रेषसम्यग्ज्ञानय ॥ अथवा केन विष्वक्प्रेषेण जह्व
 क्वातवदृष्टपुष्पमवर्तितानसत्तोरिषमर्भजमवत् ॥ १६ ॥ नव्यशेषकथारिषमभवेत्तमाह ॥ सम्पन्नि ॥ १७ ॥ इदं दृश विद्यासद्वायोऽविद्यासद्वायो वा ॥ १८ ॥ यथाज्जाला
 निर्गतारं नमराप वेधे केयोऽहंकारिष्येष्वाविषयाज्जालात्पुनःपुनरेव तिष्ठति ॥ १९ ॥ यच्चिरस्यक्षेपेण स्थिरपञ्चजलतद्वेषात्मनि मयमममयोधं संसेविषामयोधेन निमित्तेन ॥
 प्र ४० ॥ ४१ ॥ वाप्यारदयेन्निशेयानिदित्यादित्यक्ततत्र अस्यामवकाशोपेक्ष्याह ॥ अतमति ॥ मतिप्रदृशानं दृष्ट्याप्योविभवास्यामस्य यज्जुन इति मभ्युपगमोक्ति ॥ ४२ ॥
 परिश्रमास्तवर्हिकपयत्रपसास्यदनुसूयनमिति मभ्यायिनकायद्वत्याह ॥ प्रेक्षितमिति ॥ तादृशोभायानिर्षययत्ने कथयित्ति मयमममकारोऽस्तीवाजावादित्यर्थः ॥ ४३ ॥

संस्थिति प्रश्नार्हतिशेषः ॥ ४४ ॥ ननुयदिपृथिव्यादयो न सत्येव तर्हि कथं पृथिव्यातिष्ठन्पृथिव्या आंतरोयं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरयः पृथिवी मंतरो यमयत्येष त आत्मा
तर्थाभ्युदयस्यादिश्रुतेरतर्थाभिषेकश्वरेण प्रेर्यमाण एव सर्वभावाः स्वस्वकार्यचमत्कुर्वतीति वैदिकसिद्धातस्तत्राह ॥ यन्मया एवेति ॥ मायाशबलेश्वरमया सर्वभावास्तेन मायाशब
लेश्वरेणैव माययैव मिथ मामभ्यात्मना मे लनाय स प्रेरिता सत पच भूतात्मकोपि षडेमायिके मेव तत्तत्कार्यचमत्कारकुर्वती ॥ यथा मिथुनानि स्त्रीपुंसयुग्मानि यौवने काममयानि कामे
न प्रेरितानि परस्परसंभोगेन पुत्राद्युत्पादनेन च मत्कुर्वती ॥ यथा वा बीजानि भूस्थानि वर्षादकेन प्रेरिताऽप्यकुरोदयाच्च मत्कुर्वतीति तद्वदिति प्रेरणात्वयः ॥ ४५ ॥ तथा आद्यतच्चिन्मा
त्रमेव चिन्मात्रेण मायिकेन नानात्मने वनानेव भूत्वा अधीयते तत्तत्कार्यरूपेण परित्छिद्यते ॥ ४६ ॥ यथा तदेव चिन्मात्रमात्मज्ञानात्मना स्वनेव ब्रह्मसंपारमार्थिकात्मना चम
त्कुरुते तद्वत्क्षण एव ब्रह्मभूतसर्गात्मना मायिकचमत्कारे तस्यैव तत्त्वज्ञानेन पारमार्थिकस्वरूपावामिचमत्कारे च पूर्णमदपूर्णमिदं पूर्णं स्युर्मुदब्यते पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवा

तथा जगदहं भावं विना नेशस्य संस्थितिः ॥ अकारणत्वात्मासीदं ब्रह्मैवेत्यविजंभते ॥ ४४ ॥ अजं भमाणमेवेदं जगत्स्वनेव संस्थितम् ॥ य
न्मया एव तेनैव मिथः संप्रेरिता शयम् ॥ ४५ ॥ चमत्कुर्वत्यमीभावाः पंचकमिथुनौषवत् ॥ चिन्मात्र एव चिन्मात्रं चिन्मात्रेणावधीयते ॥ ४६ ॥
नानात्मनैव नानेव स्वात्मज्ञानात्मनात्मवत् ॥ पूर्णारपूर्णाभ्युद्धरंति पूर्णारिपूर्णा निचक्रिरे ॥ ४७ ॥ भवंति पूर्णारिपूर्णा निपूर्णा मेवावशिष्यते ॥
चिन्मात्रमेव कचति यच्चिन्मात्रमयात्मनि ॥ ४८ ॥ अकचिद्वैव तन्नाम कचितं सर्गवेदनम् ॥ अहंचिताचिदेवादौ भवतीव स्वयंततः
॥ ४९ ॥ अभवंत्येवरूपं स्वमत्यजं तीनिरामयम् ॥ तेजोमयमनाद्यंतं मनोरूपमनंतकम् ॥ ५० ॥ स्रष्टाऽसंसारमाभासि भवतीव स्वयं व
पुः ॥ पश्यत्यथ स देवेदं स्वरूपत्वात् स देववा ॥ भावनाद्भूततामेति दृश्यं भवति च क्षणात् ॥ ५१ ॥

वशिष्यत इति श्रुतिमर्थत उदाहरति ॥ पूर्णादिति ॥ प्रत्येवात्मना मात्र शेषेण सर्वार्थाधिप्रत्येमायाशबलेश्वरमया प्रमाजीवाः कल्पादौ भोजकादृष्टपरिपाके पुनः स्वस्वव्यष्टि
समष्ट्युपाधीनसर्गोणयद्भुद्धरति तत्पूर्णादपरित्छिन्ना ब्रह्मणः कारणात् पूर्णान्यपरित्छिन्ना ब्रह्मरूपाण्येव कार्याणि माययोद्धरति ॥ स्थितिकाले च यद्वा तत्कार्यजातमैहिका मुष्मिक
भोगमोक्षसाधनानि च किरतदपि पूर्णादेव पूर्णान्येव च मायया चक्रिरे ॥ ४७ ॥ ततो यत्तत्त्वज्ञानात्मका भवंति तदपि पूर्णादेव मायापगमात् पूर्णानि भवति ॥ सह भेदभ्रमेण मायापगमे
पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेस्तत्पार्थार्थ इति भावः ॥ यच्चिन्मात्रमयात्मनि सर्गवेदनकचितं तच्चिन्मात्रे चिन्मात्रमेवाकचिद्वैव कचितनामैत्यत्रान्वयः ॥ ४८ ॥ अहंप्रत्यगात्मरूपा
चिदेव सर्गादौ स्वरूपमत्यजत्वेवाभवत्येव स्वतश्चित्तात्मयमेवानतकमनोरूपं भवतीव ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ततः स्थौल्यकल्पनेनाभासिसरस्वयमुवः स्रष्टाऽसंसारविराड्भावेन ससरण
रूपं भवतीव ॥ अथ व्यष्टिजीवभावेन दजगद्भूतत्वात् स देवपश्यति परमार्थगोधिष्ठानसदेववा जगति पश्यति तद्देशेन भ्रातिरित्यर्थः ॥ भूतताचतुर्विधभूतमात्मताम् ॥ ५१ ॥

ननु अस्वच्छभावस्यास्य तापलाप किमर्थं क्रियते स्वच्छचिद्रूपमेवास्य च्छजगद्भावकारणतापत्तिर्योग्यमिति कुतो न कल्प्येत तत्राह ॥ यदीति ॥ चित्कौटरथाद्वयत्वादिपरश्रुतिवि
द्वदनुभवविरोधात्तथा न कल्प्यत इति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ चिदभ्यासपक्षविनासार्गस्योपायांतरेणोपपत्तिरेव नास्तीत्याह ॥ नचेति ॥ १० ॥ उत्थितमिव ॥ ११ ॥ तत्संस्तकारण
कमेवेदजगदिति यदृच्छावादिपक्षनिरस्यति ॥ कार्यमिति ॥ १२ ॥ यदिसन्मात्रैकरसतर्हि कथजगच्चिद्वैक्याद्यात्मकप्रतीयेत तत्राह ॥ व्योमपुष्पवदिति ॥
रूपपुष्पवज्जगदशो विकल्पमात्रमित्यर्थः ॥ अस्तु तर्हि चिद्रूपमेव ब्रह्मकारणम् ॥ नच चिद्रूपैक्येददकार्यमिदकारणमिति विभाजकाभावः जन्मनाशयोरेव
विभाजकत्वोपपत्तेस्तत्राह ॥ वस्त्विति ॥ नवापटपटादिजागतवस्तुज्ञांचिद्रूपमुपपद्यते ॥ कुतः नाशैकनिष्ठत्वान्नाशनिघतत्वात् ॥ चितो हिनारो न चित्तासिध्यति ॥ नाशकाले चि

अस्मत्वातेन परमेस्वच्छभावव्यवस्थता ॥ यदि कारणतापत्तिर्योग्यं शांतं पदं भवेत् ॥ ८ ॥ अनिगितमनाभासमप्रतर्क्य कथं भवेत् ॥ अतो
नकारणं नैव बीजं ब्रह्म कदाचन ॥ ९ ॥ कार्यस्य कस्य चिन्नामतेन सर्गो न विद्यते ॥ नचान्यथोपपत्तिर्हि सर्गस्यास्योपपद्यते ॥ १० ॥ चिन्मा
त्रकहते तस्माज्जडसर्गो न विद्यते ॥ यदिदं दृश्यते किंचित्तच्चिद्वनमिवोत्थितम् ॥ ११ ॥ अहंभावजगच्छब्दशब्दार्थरसरंजनम् ॥ कार्यं
नकारणाभावात्पदार्थतूपपद्यते ॥ १२ ॥ द्विवैक्याद्यात्मकं व्योमपुष्पवत्स्वानुभूतितः ॥ वस्तुनाशैकनिष्ठत्वान्नवाङ्मुपपद्यते ॥ १३ ॥
उपलंभकरो नाशो जन्मनस्तस्य वा कुतः ॥ अथ चैनं सदासंतं नित्यं नृचवेत्सिवा ॥ १४ ॥ पदार्थो घतदेवरथमेकरूपेऽपि किंव्यथा ॥ उपलं
भस्तु यथा यमेवाचित्तचमरुतिः ॥ १५ ॥ चित्तत्वमात्रसत्तासिद्धिर्नैक्यं च नास्त्यलम् ॥ अतः पदार्थसत्ताया अभवे सति भूपते ॥ १६ ॥
असंभवाद्भावस्त्यनाहंताभावनास्ति ॥ अहंभावासंभवतश्चित्तमन्यत्किमुच्यते ॥ १७ ॥

तः सत्वे नाशो किं विषयत्वात् ॥ नापि जडेन तस्य सिद्धावप्यसमर्थत्वादित्यर्थः ॥ १२ ॥ यदि तु चित्तो नाशो चिद्रूपवत्स्वपरप्रथायामन्य निरपेक्ष इति काश्चिद्रूपान्तत्राप्याह ॥
उपलंभकर इति ॥ चिद्रूपः स विनाशः स्वजन्मनस्तस्य स्वप्रतियोगिनो वा उपलंभकरः प्रकाशक कुतः न हि स्वोपपत्तिस्तरुपूर्वकालिकप्रतियोगि चिद्वानाशो नोपलंभशक्यते ॥
नच तदुभयानुपलंभेन स्थानाश स्वयमुत्पन्न इत्यनुभवि नृशक्यम् ॥ नच साक्षिणा तदुभयानुभवश्चिद्विषयत्वायोगादतस्तद्वेद्योत्पत्तिनाशयोर्जगतश्च ज्ञात्रमेवेति भावः ॥ ए
व जगतो जाड्ये सिद्धे कारणानिरूपणादकारकोत्पत्तौ सदैव जन्मस्य नित्यचननाशः स्यादुभयोरपि निवारकाभावात् ॥ हेत्वभावादिनृयदि निष्प्रमाणकमनुभवविरुद्धमपरिचयमे
व नित्योत्पत्तिनाशस्य भावमिदजगदिति वेत्ति अभ्युपगच्छति ॥ १४ ॥ तर्हि श्रुतिविद्वदनुभवसिद्धे अस्वच्छचिदेकहृषेतस्मिन् व्युपगम्यमाने तर्वा किंव्यथा किमर्थं पीडेत्यर्थः ॥ न
नु यदि सर्वविदेकरसतर्हि कथंचिद्विधेऽप्युपलंभस्तत्राह ॥ उपलंभस्त्विति ॥ १५ ॥ तर्हि चिदन्याच्चित्तमेव द्वितीयस्यान्तत्राह ॥ अत इत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥

मिन्नानां विभक्त्यभेदश्चिद्विश्रितत्वात्वेन नाहयभेदमनास्ति ॥ १८ ॥ शुद्धचिद्वृत्ते सप्रधासु भागत्वात्पि जाड्यशार्प्यानामसिद्धेस्तद्भावनामप्युक्तमस्ति जीवरूपमपि ना
 स्य शैल्ययमाभीषयिरीप्यत इत्यर्थः ॥ १९ ॥ तादात्म्यसंसाधनमनलक्षणं नित्यविज्ञानमानदम्रम्रं मन्त्रैवेदविभक्त्यभेदशरीरप्रित्यादिसर्ववेदायस्तद्भावनोद्वेगवन्नुभवादि
 सत्यः ॥ तादात्म्यमननरनुभवात्प्रकारादयस्त्विदं सर्वथाप्यत्यस्यपरिशीप्येत्यशयाश्च ॥ चेति तेति ॥ मन्त्रावितनयाप्यतितन्मन्त्रार्थकसत्यत्वात् ॥ चित्तादिचित्परिप्लव
 बाधनरूप्यमननमन्त्रातिरिक्तपराशेषमसक्तिरित्यर्थः ॥ २० ॥ उक्तमर्थपरत्वेनोपसहृष्टमिति ॥ तेनानिनेन सर्वदेहमवाधनत्वमन्त्रैवापि तद्भावनशोपमनेकमेकमेव सत्यसर्वजगत्त्वासं
 प्यपव नयति भासकृपाचिरपि यथास्थितमभिरुक्तमन्त्रैवतिनिरामयतश्चावशिष्टमित्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ नृनिर्भावासिष्ठमन्त्रात्ययमकारोति ० पू० सतमन्नमितम संग ॥ १० ॥
 चित्तनास्तीति बोधस्वदृक्कारायचित्तगतः ॥ चेत्यासत्ताश्चिन्ताकावृत्तिर्बोधयति ॥ १ ॥ ननु आलोके सति रूपशरीरसत्त्वेषु चित्तोचितत्वात् सत्यस्याप्यद्वयतेनास्ति ॥ तद्य
 इति चित्तमहत्तुनास्त्यतोनचमिन्नता ॥ निर्वांसनशांतमनाभीनीपरनभोमय ॥ १८ ॥ सदेहोवाविदेहोवासावस्योप्यवतोपम ॥
 सप्रधासुद्धचिद्वृत्ते पटायाभावसिद्धित ॥ १९ ॥ भावनाभावतश्चित्तनास्त्येवाहमिति स्वयम् ॥ एवमस्तेति वेदार्थभावनादनुभूतिरिति ॥
 चित्ताधिकसत्यत्वाच्चित्तानामप्रविद्यते ॥ २० ॥ तेनासिनिर्मलमकारणमादिमुक्ततद्भावात् भवतमशेषमनेकमेकम् ॥ शुन्यनिरामय
 मसत्सदनादिमप्यसर्वजगच्चिदपि प्रक्षययास्थिततत् ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजप्रवाधननामसमनव
 तितम संग ॥ १७ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तनास्तीति मेवो बोधयथायुक्त्या स्फुटमवेत् ॥ तामन्यामयवावूहि बुद्धन
 निपुणमया ॥ १ ॥ ॥ पुनउवाच ॥ ॥ चित्तनास्त्येव देराजन्कदाचित्किंचनकचित् ॥ यच्चदचित्तवद्रातितद्भावाभिधमव्ययम् ॥ २ ॥

विचित्तमनाकारकत्तिकथाप्यतर्हीपनाशद्वयपुराण्यमाम ॥ किंचसचित्ताएव सचेतनाश्चिन्तास्तचेतनालोकेकमसिद्धालाधदिजीवमृत्कानटचित्तास्तीहृत्वादिस्वदेत
 ना सप्रधारः ॥ नवतथाद्वयत ॥ किंचसचित्तिनिरतिशयानलक्षणपरमगुणार्थं शास्त्रकलमनुभाषिगुशाक्यनास्ति ॥ नवाननुभूयमान कश्चित्पुरुषार्थानामभवति ॥ कि
 चमन्त्राकारचित्तमवचित्तबाधनअभ्युद्धा ॥ नाय ॥ स्वात्मनिक्रियाधिराधात ॥ महिरासदहृन्मदि स्वात्मन्यप्युशाश्रोति ॥ नदितीय ॥ तदाप्यस्यजगतस्तद्भाधकत्वायोगा
 र ॥ चित्तस्वयतिरक्तस्यरनेनापकत्वाप्रसिद्धबोधोपसुदन्त्याधानवतारात् ॥ अक्षणास्तनादेः सवसाधकत्वमेव नवाधकत्वमिति चित्तबाधोतिर्यकोहुक्करः सवानुभवपराहृतभ्ये
 स्यापाराकानिरासनशेषादयकाभोराआपुच्छति ॥ चित्तमिति ॥ नवापुक्तमेव युक्तिविशदीकृत्यमूहि ॥ अथवातद्व्याप्ततदुपयुक्तमनदीप्यसर्वाशकानि वारणसमर्थाच्युक्ति
 र्वादीत्यय ॥ निरप्यद्वयम् ॥ १ ॥ तत्रसवप्रपयिद्वारणचिन्ताबाधोपपत्तिर्युक्तिरुक्तमभिधत्तासत्तवाधिविधानमन्त्रनाशसत्यवपतिजानीति ॥ चित्तमिति ॥ कदाचित्काटेक
 विद्वत्पार्किचिद्वन्तावताधचित्तनास्ति ॥ २ ॥

नायुक्तिमाह ॥ अत इति ॥ यत् सर्वचित्तादिजगदज्ञानात्मकज्ञानेनाज्ञानबाधेन हेतुना न विद्यते अतो हेतो रित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ भवेदयं स्वात्मनिक्रियाविरोधो यथा ज्ञानबाधा
 चित्तादिबाधोऽप्यस्यात् ॥ अज्ञानबाध एव तु सर्वदत्तकार्यतत्सर्वधावरणविधेयादिसर्वनिवृत्तिरूपस्तस्मिन्सति चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञातार्थोऽर्थसिद्ध एव ॥ अत एव न पुनराध्यादि
 दोषप्रसक्तिरज्ञानस्यैव सर्वाध्यप्रयोजकस्यापगमात् ॥ स्वप्रकाशपूर्णानन्दपरिशेषेण निरतिशयपुरुषार्थसिद्धेश्च ॥ न च चित्ताधीना चेतनता किंत्वभिध्यक्तचिदधीना सा च जीव
 न्मुक्तेषु चित्तनाशेऽप्यस्त्वेति नाचेतनत्वप्रसङ्गः ॥ न च चित्तनाशो तस्मृता चिदभिध्यक्तिरप्येति ॥ अनाभिध्यक्तेरज्ञानावरणकृतत्वेन तदपगमे चित्तोऽभिध्यक्तेः स्याभाविकत्वेनानपाया
 त् ॥ न हि बाधुना धनापसारणेन कृतस्यार्थाभिध्यक्तिः शरदिवा यूपरमे अपैतीति सर्वदोषपरिहार इति ॥ ३ ॥ प्रथमप्रतिज्ञासमर्थितानि गमय्य द्वितीया मुपादत्ते ॥ नास्त्वेवेति ॥ त
 त्समर्थनाय यत्र त्वस्य सर्वार्थत्वेनाभूतत्वेन कपरयेदिति श्रुतिप्रमाणायति ॥ केनेति ॥ ४ ॥ नतिरोधो न चेत्यतिर्न बद्धो न च साधक इति श्रुतिरपि तत्र यमानमित्याशयेनाह ॥ महाप्र
 लयेति ॥ महाप्रलयः प्राकृतस्तदुत्तरपुराणादिप्रसिद्धे सर्गादौ यदितो दितमेव तर्हि चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञावाक्येऽप्यत्र यच्चैदचित्तवद्गतीति निर्देशः कृतस्तत्राह ॥ निर्देशस्त्विति
 अतोऽज्ञानात्मकं यत्तज्जगदेव न विद्यते ॥ तत्राहं त्वं तदित्यादिकल्पिताः कलनाः कुतः ॥ ३ ॥ नास्त्येव जगदेवेदं यच्चैदं किंच नोदितम् ॥ ब्रह्मै
 वास्तीह सकलं केन तद्ब्रुयते कथम् ॥ ४ ॥ महाप्रलयसर्गादावेवेदं नोदितं जगत् ॥ निर्देशस्त्वित्यदमित्यत्र त्वद्वाधाप्यमयाकृतः ॥ ५ ॥ उपादा
 नात्मकादीनां कारणानामभावतः ॥ अकारणं च भावानामशेषाणां त्वसंभवात् ॥ ६ ॥ एवमज्ञानबुद्ध्यात्मजगत्तस्मान्नाविद्यते ॥ तस्मा
 द्यदिदमाभाति भासन्नं ब्रह्म तेन तत् ॥ ७ ॥ अनाख्येनाकृतौ देवे करोतीदमिति त्वसत् ॥ भाषितं नोपपत्त्यात्मनः सत्त्वं नानुभूयते ॥ ८ ॥ अना
 ख्योऽप्रतिषेधः स्वात्मानिराकारोऽर्द्धश्वरः ॥ सकरोति जगदिति हासायैव वचोऽधियाम् ॥ ९ ॥ अनेनैव प्रयोगेण राजंश्चित्तं न विद्यते ॥ जग
 देवनसत्साधोऽकृतश्चित्तादितद्गतम् ॥ १० ॥ चेतो हि वासनामात्रं वास्येतु सति वासना ॥ वास्यं जगत्तदेवा स दत्तश्चित्तास्ति ताः कुतः ॥ ११ ॥
 यदिदं क्वचित् ब्रह्म स्वयमात्मात्मनात्मनि ॥ कृतं तस्यैव तेनैव चित्तमित्यादिनामकम् ॥ १२ ॥
 शयेनाह ॥ उपादानेति ॥ ६ ॥ द्वितीयप्रतिज्ञानिगमयति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ननु यदिसर्गादिनास्त्वेव तर्हि तदात्मानः स्वयमकुरुत एकोऽवशी सर्वभूतानरात्मा एकं बीजं बहुधा यः
 करोति कर्ता भोक्ता महेश्वर इत्यादि श्रुतिस्मृतिवादानाकागतिरिति चेन्नेह नानेति श्रुत्यपेक्षितनिषेधसमर्पणेन द्वैतव्युत्पादना र्थावादेनैव गतिर्न तत्त्वा र्थेत्याशयेनाह ॥ अनाख्ये
 इति ॥ अनाख्येनामरहितेन अनाकृतौ रूपरहितेषु क्तिरूप्यत्वा न्नोपपत्त्यात्मनिकलनिक्रियमित्यादितात्त्विकश्रुतिविद्वदनुभववाधितत्वान्धसत्यलौकिकैरपि नानुभूयते ॥ ८ ॥
 शीतवातादिप्रतिघातवारणाय गृहादिनिर्माणप्रसिद्धम् ईश्वरस्त्वप्रतिषेधः करोतीति अधिघातात्सर्वशून्यानामर्धवादानां सर्वज्ञस्य दृष्ट्या चेटो किं हर्षासाधेवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं जगत्स
 र्गासिद्धौ प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरित्याह ॥ अनेनैवेति ॥ यदा जगदेवन सत्तदा तदन्तर्गतं चित्तादिकृतः स दित्यर्थः ॥ १० ॥ जगदसत्त्वे विषयासत्त्वादपि चित्तासत्त्वसिद्धिरित्याह ॥ चेतो
 हीति ॥ वास्येवा सना कर्मणि विषये ॥ ११ ॥ तर्हि चित्तादिव्यवहारस्य को विषय इति चेन्मायोपहितब्रह्मैवेत्याह ॥ यदिदमिति ॥ नास्मात्संघोनामकम् ॥ १२ ॥

षतोद्दिशासनामाधमिन् श्लोकम्याचष्टे ॥ जगदिहिति ॥ दस्यं वात्स्यमिति दर्शनानुसाराणि वाचतेति योतनार्थम् ॥ कारणाभावात्तदिति विषयवाधेर्निर्दिष्टमयथासनास्तित्ययोगादिति
 जगत् ॥ १३ ॥ यदिह कश्चाति श्लोकव्यपिपरमार्थद्वयात्तत्फलक्षणपरमयाप्याचष्टे ॥ अतएवति ॥ १४ ॥ मायातत्त्वदृशाधिभ्याचष्टे ॥ यत्किंचिदिति ॥ परमाकाराद्येचित्
 दारोपयत्किंचिदतिर्बन्धनयथायाचष्टम् ॥ इयमस्यप्य ॥ १५ ॥ अरोपानर्थकारिणी अर्हजगदित्येवापतिव्यतिर्देवतासिद्धिणोममत्वमव्यभिचारीभाति नूननिश्चयेनेत्यर्थम् ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ १८ ॥ यदितोत्स्यमर्हजगदतिरित्येवमर्हकस्याप्याचष्टे ॥ श्लोकेति ॥ दस्यस्यवस्तुनः अनादित्वजन्मादिबिक्रियारहितत्वभाको दस्यमालोक्योक्तोवाशावतोवा
 त्सानुभावेति पिबानोपपद्यत इति चेष्टेणाम्य ॥ १९ ॥ साकारस्यसूक्ष्मस्यप्रतिपातयोभ्याकरोभ्यास्यजगतो लोकाशाखानुभूतिमि विद्वान्महाप्रलयार्थोभ्युक्तमेव प्रलयमतीति वि

काराभिन्नाकर्तृपुत्रोन्निष्कारणोपपादकसमस्तकारणाभावादित्यवधारः ॥ १० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लोकोद्देश्यपारोक्ष्यपरोक्षिर्दृष्टिकापीयस्यादित्याह ॥ लोकोद्देश्यः ॥ अ
स्यार्थकल्लोकाभावात्प्रयोग्यभावात्किंभ्योप्यभिप्रेतम् ॥ २३ ॥ तर्हिभूतान्मन्त्रकारणतापराधप्राप्त्युपगम्यतांताह ॥ नवेति ॥ २४ ॥ निष्कारणस्यकारणकत्वंवादिष्यास्तुभू
तल्लक्षणस्यभावात्प्राप्तिभ्यश्चत्वारिष्यत्वात्प्रयोग्यतागोचरतादित्यकस्यभावनयामेवतास्यदितिप्राप्त्युक्तमेव ॥ इत्थंलक्षणभावनयाकाळोद्देश्यमात्रजगत्प्राप्त्यदौरेणसत्त्वा
न्यूननार्थकिंभासमर्थस्यत्येवेतिनलोकोक्तिरित्येव ॥ परमार्थतोऽहोर्वागुत्तरेवेतिनभूतस्यद्विषयसिद्धलक्षणकथोपपेक्षितोपयोगीत्याशयेताह ॥ इत्यभिनिः ॥ इत्यन्यमपि सिद्धलक्षणम् ॥ २५ ॥

इदानीं सर्वसर्गश्रुतीनां तिनेतीत्यादि निराकरणश्रुतीनां च तात्पर्यार्थदीकृत्योपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिभिः ॥ पूर्वार्थवच्चतनिरंशं च तस्येति पूर्वार्थनिरंशतः ॥ षष्ठ्यन्तात्सर्ववि
भक्तिकस्तसिः ॥ २६ ॥ सर्वरूपस्य पूर्णस्वभावस्य ब्रह्मणः स्वतो विनैव शास्त्रं यदात्मकचर्चनं तत्स्वकवपुःस्वरूपमेव सर्गप्रलपदं कृजगदिवक्षणं यावदज्ञानकालज्ञानमिति सर्वस्य दि
श्रुतीनामर्थः ॥ तदेव स्वरूपक्षणादरेतच्च मस्यादिशास्त्रमनुसृत्य बुद्धं सद्ब्रह्मैव निर्गतं द्वैतात्मनिरस्वभावे आलोहनिने तिनेतीत्यादि द्वैतनिषेधश्रुतेस्तात्पर्यार्थं इति ध्येयम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अतः शास्त्रीयबोधः ॥ २९ ॥ एवं ज्ञातसर्वजगत्प्रशातं सन्निरालव निराधारमजयथा स्थितसद्ब्रह्मैव ॥ इदमज्ञादृष्टं पतुं अत्यन्तासत्त्वान्ना अनानपि च न ॥ अतो यथा स्थितं व्य

तस्मादिदं निरंशस्य चिद्व्योषो प्रतिपादितः ॥ निराकृतेरन्तस्य पूर्वातिपूर्वनिरंशतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणः स्वरूपस्य शांतस्यान्तस्य यत्समम् ॥ स्व
तएवात्मकचर्चनं सर्गप्रलपदं यदुक्तं ॥ २७ ॥ स्वकं वपुश्चर्चनेनैव ज्ञातं जगदिवक्षणम् ॥ क्षणांतरानुबुद्धं सद्ब्रह्मैवास्तो निरात्मनि ॥ २८ ॥ ब्रह्मै
वेदमतः सर्वैकचित्तजगदादिर्धीः ॥ काचित्तादिकचित्तादिकद्वैतक्यादिकल्पना ॥ २९ ॥ सर्वनिरालंबमजप्रशांतमनादिरित्यात्मयथा
स्थितं सत् ॥ इदं तु नानेव न चाप्यनाना यथा स्थितं तिष्ठसु काष्ठमौनम् ॥ ३० ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजाव
बोधननाम अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ न शो मोहः स्मृतिर्लब्धात्वस्य सादान्महामुने ॥ स्थि
तोऽस्मि गतसंदेहो विश्रान्तमतिरात्मवान् ॥ १ ॥ ज्ञातज्ञेयो महामौनो तर्पो मायामहार्णवः ॥ शांतो ह मनहं रूपोद्भूतः स्थितोऽस्मि निरात्मयः
॥ २ ॥ अहो नु सुचिरं कालं प्रभ्रांतो हं भवां बुधो ॥ स्थानमक्षयमदुष्यमधुना प्राप्तवानहम् ॥ ३ ॥ एवं स्थिते मुनेनास्ति साहं तादृजगच्च य
म् ॥ मूर्खबुद्धमिदं भातियत्तद्ब्रह्मेति वेदमहम् ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ जगदेव न यत्रास्ते तत्राहं त्वं विभासनम् ॥ इत्थं मं वरसंसारककु
तः कीदृशः कथम् ॥ ५ ॥ यथा स्थितव्यवहृतिर्मौनी शांतमना मुनिः ॥ सौम्यार्णवो दरावर्त्तपरिस्पंदवदस्त्वभो ॥ ६ ॥

वहरंस्तत्त्वतः सुकाष्ठमौनो वागादिव्यापारशून्यस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्र
बुद्धोऽपि नरेन्द्रोऽयमूयः कुंभेन बोध्यते ॥ स्थूणा निखननन्यायाद्बोधोऽस्य सुदृढोऽस्त्विति ॥ १ ॥ एव बोधितो राजा खपदेशजान्यज्ञानेन सर्वसंदेहादिबीजं त्याज्ज्ञानं नष्टमिति श्रुत्वा
यति ॥ नष्टइत्यादिना ॥ विस्मृतात्मनः साक्षात्कार एव सत्यतिरिक्त्युच्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्खबुद्धमिदं साहं तादृजगच्च यन्मां सति ॥ ४ ॥ कुंभस्तद्वक्तुं मेवानुमोदमान उवाच ॥ ज
गदेवेत्यादि ॥ अवरससारोऽयं धर्वा नगरव्यवहारः ॥ किं वृत्तान्त्यधिकरणमिति तदृष्टांतप्रकारप्रतिक्षेपार्थानि ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवो दरे प्रशांतो य आवर्त्तपरिस्पंदस्तद्वास्तवितिष्ठ ॥ ६ ॥

शम्भायास्तशब्दार्थस्तद्वपुनभोगययुत्यमेव ॥ ७॥ चिद्वमल्लङ्घितनामकप्रदास्तद्वपुनभस्तद्वेककचकायतेस्तत्राकचकमेवदीप्यते ॥ ८॥ यथानमसि कबाहुमुखीहर्तेन्द्रनीटक
दाहाकारसन्निवेशादर्थवेककदाशानीतीतद्वामसौराट्ठोककचनमस्यसर्वर्थस्ययः ॥ ९॥ यथासमस्यहकारास्तत्रयू सकचमयातथात्यर्थम्यस्यहकारोपि ॥ पूर्तसमटिभ्य
टिबधस्तम्भासुभ्येत्येतीतदभिमानतत्परित्यागवेदनायसी ॥ १०॥ तवेत्यस्यट्याह ॥ अहमित्येवेति ॥ ११॥ कोसीभोस्तत्राह ॥ यदिति ॥ सहायमार्थेणसत्तावधमोक्षसकस्या
नतासिभूतस्वद्वपवेदनेहसत्तद्वल्लोककस्यल्लङ्घनस्यचकभ्यादत्यर्थ ॥ १२॥ सिद्धिर्गोक्ष ॥ आपदोषध ॥ सत्यमहमेवानहमिति शुद्धकेवन्त्यात्मनोधायाभाव ॥ १३॥ शु

ब्रह्मरूपमिदं शान्तमित्यमस्मि यथा स्थितम् ॥ अहं जगदिदं चेतिशब्दायात्मनोभोमयम् ॥ ७ ॥ इदं माघतरहितं सर्वं ससारनामकम् ॥ चि
क्षमलतनामालनना कचकचायते ॥ ८ ॥ सन्निवेशदश शान्तौ तदस्ति कनकयथा ॥ जगदापर्यसंशान्तौ ब्रह्मेदं विद्यते तथा ॥ ९ ॥ यथा
स्वयम्भू सकल्प स्वयनामतयैव हि ॥ एतौ स्ववेदनाय तौ यथामोक्षौ व्यवस्थितौ ॥ १० ॥ अहमित्येव सकल्पो यथायाति विनाशिनं ॥ नाह
मित्येव सकल्पो मोक्षाय विमलात्मने ॥ ११ ॥ यद्वधमोक्षसकल्पशब्दायानां सदासताम् ॥ स्वरूपवेदनतत्सत्केवलव्यवचक्यते ॥ १२ ॥
अनहं वेदनसिद्धिरहं वेदनमापदं ॥ सोहमेवानहमिति शुद्धयोधो भवात्मवान् ॥ १३ ॥ असकल्यनमात्रेण सभ्यज्ञानोदयात्मना ॥ सक
ल्पक्षीयते सिद्धं स्वयमेवा सदात्मकं ॥ १४ ॥ अत्रतर्क्यस्वरूपे हि नास्ति कारणता शिवं ॥ कारणभावात् कायपदार्थोऽपि निविद्यते ॥ १५ ॥
पदायामावस्येति शब्दो वेदननोपपद्यत ॥ कारणभावात् नित्यमहंभावस्थनोदय ॥ १६ ॥ अहंभावाज्जुदयत ससार कल्पक्रीदश ॥ ससारा
भावात् सर्वपरमेवावशिष्यते ॥ १७ ॥ यदिदं भासते तत्सत्यरमेवात्मनि स्थितम् ॥ परंपरे परापूर्णासममेव विजृम्भते ॥ १८ ॥ तेन निश्चिन्ति
तसर्वशिलाकीर्णमिवाचलम् ॥ विद्धिरश्मिभयकारमिव ब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ १९ ॥

इसोपश्वसकस्यस्रयातिस्वतीत्याह ॥ असकल्पनेति ॥ १४ ॥ शुद्धस्यकारणत्वात्तन्मात्रादुरूपधार्याभावाद्वाभाविभ्ययात्सकल्पस्यैव सकल्पनासादृशादक्षयत्ताक्षया
ज्जीवभावादिस्वसारस्यस्तत्तन्मन्त्रमात्राभारोपदृत्तिकमवाह ॥ आपतसर्पदृतिप्रियेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रागपिचिद्वैजगदाकारेणभासतेतत्परमार्थतोषक्षैवतयास्थिततत्त्वबो
धेनयनापूर्वाकिन्नुपोत्सभावेस्थितपरमेष्ठप्रेषणपूर्वसमस्तद्रूपमेवविजुं ज्ञतेतमेकटीभासति ॥ १८ ॥ तेनसदेकद्रव्यत्वेनहेतुना ॥ अज्जगतिद्रव्याकीर्षीनिविहितवज्जगतिद्रोवरदिवाबल
रुद्रप ॥ तत्प्रत्ययप्रगतिस्थिततद्रूपजगतिरिष्टममयमर्निर्वाणाकारसदृशमिवह ॥ १९ ॥

मुक्तौ तर्हि कथं स्थिततादाह ॥ पुरइति ॥ सदेव सददर्शनादसन्मयम् ॥ २० ॥ कथं तर्ह्येवं जगत्स्य दम्पत्ययस्तत्राह ॥ छायेति ॥ यथावज्जशितोदरे प्रतिबिम्बपुरुषोऽस्य दम्पतान् पुरःसंकल्पकेन पुरे संकल्पनगत्स्य यत् ॥ रूपं तद्विद्विजगतः स्वादच्छं सदसन्मयम् ॥ २० ॥ छाया पुरुषवत्स्य दिशां तं निर्मनं जगत् ॥ जगच्छब्देन जगत्स्य यत् ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानप्रबोधस्योदये बाह्यालोका आतरामनस्काराश्च नीरसानिःसार इत्यागमप्रमाणजा स्थिरभावनाभावतितामेव निर्वर्णहेतुत्वात् निर्वर्णविदुः ॥ २२ ॥ जगच्छब्दार्थरहितयः पश्यन्ति सपश्यन्तीति यदुक्तं न दृष्टौ तैर्विदुषोति ॥ यथेति ॥ रवगत प्रकाशो यथा दीपायाकारसन्निवेशा विनास्ति यथा वाकटकदिसन्निवेशानि र्मुक्तहेमास्ति तथा जगदप्यसन्निवेशा ब्रह्मास्तीति स भावनीयमित्यर्थः ॥ २३ ॥ रूपा लोकमनस्कारा इत्येतदपि विदुषोति ॥ नीरसा इति ॥ ब्रह्मरूपिणो बोधाद्ब्रह्मभूतस्य जगत्तेजो जगत्स्य यकारिणो रूपा लोका मनस्कारानीरसा कोर्य असदाभासा भवतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ यथा बहून्पितरणादीनि समुद्रे ऊर्मिशब्दार्थरहितमवुभावति तथा बहून्पितरस्तु जिज्ञानोदये निर्गवद्ब्रह्मेकमेव भवतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्गशब्दार्थभेदबाधसर्गपरब्रह्मणोरैक्यमेवेति व्यतिहारेण द्रव्यमिति ॥ सर्ग एवेति ॥ हि यस्मात्तदृष एव सर्ववत्त्वं ब्रह्मेत्यादि श्रौतपुरःसंकल्पकेन पुरे संकल्पनगत्स्य यत् ॥ रूपं तद्विद्विजगतः स्वादच्छं सदसन्मयम् ॥ २० ॥ छाया पुरुषवत्स्य दिशां तं निर्मनं जगत् ॥ जगच्छब्दार्थरहितयः पश्यन्ति सपश्यन्ति ॥ २१ ॥ रूपा लोकमनस्कारानीरसागमभावना ॥ सम्यग्ज्ञानावबोधस्य निर्वर्णविदुर्बुधाः ॥ २२ ॥ यथा स्तिवातो निःस्पंदो यथा स्तिरवगतो पिवा ॥ यथा हेमासन्निवेशमस्ति ब्रह्म जगत्तथा ॥ २३ ॥ नीरसा असदाभासा जगत्स्य यकारिणः ॥ रूपा लोका मनस्काराः संतो मेव ब्रह्मरूपिणः ॥ २४ ॥ ऊर्मिशब्दार्थरहितं यादृगं बुबहून्पि ॥ सर्गशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थधीः कृता ॥ २५ ॥ सर्ग एव परंब्रह्म परंब्रह्मैव सर्गदृक् ॥ सर्गशब्दार्थरहितो वाक्यार्थस्त्वेव शाश्वतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थधीः कृता ॥ २७ ॥ सम्यग्दर्शनद्वौ ब्रह्मशब्दार्थधीः कृता ॥ २७ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थभावनाभावनोदयम् ॥ शुद्धं तिष्ठति चिद्बोम ब्रह्मशब्देन कथ्यते ॥ २८ ॥ सम्यग्दर्शनसंसिद्धावुभयोरप्यवेदने ॥ यच्छिष्टमजरं शांतं तो वा विनिवर्तते ॥ २९ ॥ संशांतं सर्वात्मकवेदनौघमस्ति दमकात्मकस्वस्वरूपम् ॥ यथा स्थितं सर्वजगत्स्वरूपं पाषाणरूपं च परं द्वा रूपम् ॥ ३० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम नवनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४४ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ एवं चेत्तन्मम हाबुद्धे यादृशं कारणं परम् ॥ कार्यतादृशमेवेदं जगदित्येव वेद्व्यहम् ॥ १ ॥ वाक्यार्थः ॥ २६ ॥ बृहणो ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दस्यार्थसंपत्तावेव सर्गशब्दार्थधीर्लौकिकता एव सर्गो नाम रूपा योर्विसर्गस्यागइति सर्गशब्दार्थसंपत्तौ चिद्विधपरिच्छेदनिवृत्तेर्बृहथावधार्तुसारा ब्रह्मशब्दार्थनाकतेत्यनयोरेकार्थत्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तर्ह्यशब्दे वस्तुनिकथप्रवृत्तिस्तत्राह ॥ समसेति ॥ अल्पस्यापि परिच्छेदस्याभ्युपगमे बृहथावधार्तुकोचापत्तेरशब्दशब्देन वतादृशमेव ब्रह्मशब्देन कथयत इत्यर्थः ॥ २८ ॥ अथवा जगच्छब्दस्येव ब्रह्मशब्दस्यापि वाच्यार्थवेदने चरलक्षणाया अत्र ब्रह्मार्थसम्यग्दर्शनसंसिद्धौ यच्छिष्टवस्तु ततो ब्रह्मशब्दादिवागपि निवर्तत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ हे राजन् इदं सर्वजगत्स्वरूपं यथा स्थितं यदस्ति तदप्यतिदृढत्वाद्ब्रजपाषाणरूपपरब्रह्मस्वरूपमस्येव ॥ यदापीदं जगदज्ञानेन संशांतं सर्वात्मकवेदनौघसपन्नतदापि एकात्मकस्वस्वरूपसदस्येवेति ब्रह्म जगत्तोरैक्यसत्तेति न कस्याप्यसत्त्वमित्यर्थः ॥ ३० ॥ इति श्री वासिष्ठम० तात्पर्यमकारो नि० पु० नवनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४४ ॥ वाच्यते ब्रह्मवत्सत्त्वजगत्ततो ब्रह्मसत्तया ॥ जन्मादिविक्रियाऽसृष्ट्यद्ब्रह्मैव सदितीयेति ॥ १ ॥ यद्विब्रह्म जगत्तोरैक्यसत्ता तर्हि तया सत्तया ब्रह्मेव जगदपि परमार्थसत्यकिन स्यात् मिथ्यावस्तुनो हिकारणदुर्निरूप सत्यस्य तु सत्यब्रह्मेव कारणसंभवं तितुल्यत्वादि तिराजाशक्ते ॥ एवंचेदिति ॥ १ ॥

सत्समापारायलुद्धस्य सतर्षकमवससाकमगतः कारणभावे ॥ यत्तु निगुणपरसत्तानुपनीवि अद्वयत्वात्पूर्वकालाभावेन पुण्यचित्तव्युत्पत्तिर्निर्धकारघतस्मात्कार्यकुत्रो भवे
यतस्तस्मै साकस्यारित्य ॥ २ ॥ अस्तु निर्गतमस्थितमापारायल्लभेजगत कारणमिति चेत्तथाप्याह ॥ नेवेति ॥ इह निर्धारेयमापारायल्लकारणतत्कार्यजगच्छनास्ति ॥ भाषाद
एवैवमायातच्छ्रुतलत्कापाणां सद्भावोपमाणापरमार्थदृष्ट्यानुसंधविद्विजगच्छात्तमजमेवेत्य ॥ तथा चोक्तवार्तिके ॥ अविद्यास्तीत्यविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद
स्यात्सर्विषयनकयश्च ननु उच्यते इति ॥ ३ ॥ अत्रातेन वशादस्य वसतिरित्याह ॥ आपातयति ॥ ४ ॥ कुत्रो न जायते तथा ॥ बीजमेवेति ॥ तत्र बीजाभावेऽपि तदेव बीजार्कनस्या
समाह ॥ अपरकयमिति ॥ भूकुनस्तत्र बीजादित्यभाष्येति चेद्यथापातिव्रतवृत्तिरेशकालाभावादित्याह ॥ देशेति ॥ तर्हि ब्रह्मणोऽपरमवतमभहेतुपादानकारणगोचरास्तु न वि
रोधादित्याह ॥ अर्कार्थेति ॥ यस्य यथागत्यस्य कथं कर्मादिकारकभाष्येति रोधि ब्रह्मविषयत्वेन हेतुपादानकारणयोऽपमाजायत इति कथय कुंराक्यमित्यर्थ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अत
॥ कुमुदवाच ॥ यत्र कारणतानस्य कार्यतदुपपद्यते ॥ यत्र कारणमेवादीतस्मात्कार्यकुतो भवेत् ॥ २ ॥ नेह। स्तिकारणार्थि किंचिन्न च
कार्यकदाचन ॥ विषमानमिदं सर्वसर्वशान्तमजं गतं ॥ ३ ॥ जायते कारणतत्कार्ययत्तत्कारणवद्भवेत् ॥ यन्न जायत एवेह तस्मिन् सदृ
शताकुल ॥ ४ ॥ बीजमेवनयस्य किं तत्कार्यवद्जायते ॥ अत्र तत्कार्यमनास्य च यत्तत्स्य केव बीजता ॥ ५ ॥ देशकालवशात्सर्वहेतुमत
प्रमाणागा ॥ अकतु ब्रह्मविषय प्रमाकारणयोऽक्यम् ॥ ६ ॥ अकतु कर्मकरणेनास्तिकारणताशिवे ॥ तस्मात्तत्कारणनास्ति जगच्छ
व्यायवेदनम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मैव त्वत्स्वरूपस्य तस्य तर्धारयत्तत् ॥ असम्बन्धार्थि विषयतदेव जगदाचितम् ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमजरशांतयदं क
तत्त्वमप्यते ॥ तेनैवायजगद्ब्रह्मसच्छांतं बुद्ध्यते वपु ॥ ९ ॥ अन्यदेव च यो भावश्चेतस एयि वीपते ॥ स एव नाश कथित स्वांनुभूतश्च पृथि
ते ॥ १० ॥ चित्तनाशस्तस्मावत हि चिन्नाशात्मकं नृप ॥ स्थणनाशो यत कल्पचित्तशब्देन कथ्यते ॥ ११ ॥ असकल्पनमात्रेण सन्धुद्धानो
दयात्मना ॥ सकल्पस्तीयते सिद्धात्स्वयमेवासदात्मक ॥ १२ ॥ नाशैवांगीकृताभाव यदिवि श्वहिकथ्यते ॥ विषमानकयतस्तस्या व्यनुता
मरसेक्षण ॥ १३ ॥ इहावुत्सिष्य यो वृत्तेश्चोस्मीति यशगिरा ॥ कयसविप्रो भवति विप्रवत्त्वस्य कीदृशम् ॥ १४ ॥ विदत्तधातुरत्युच्चैर्बृ
तोस्मिंति विरोति य ॥ स्मृतिमेवागतविद्विजिविनतस्य स अभम ॥ १५ ॥

एवमद्वयमुद्धाकारकस्य चिन्धिशो यस्तु तदेवाह ॥ यतिस्तदशास्त्रविधायकस्य नाप्यदृश्य ॥ अदृश्याभावे देवजगद्देवभाषितमित्य ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमप्यदेव जगद्ब्रह्मभावेन
सपद्यत अतस्मात्कारमनो वात्सायमप्रजगन्वाकारणेत्याह ॥ चिन्मात्रमिति हि व्याख्या ॥ १० ॥ नाशो ब्रह्मलक्ष्य इत्यभि ॥ १० ॥ तदस्य स्फुटमाह ॥ चित्तं नृपति ॥ सः प्रमाणमायमपि स्वल्प
विसादप्रधानाया कल्पकालविसृष्टा चित्तशब्दमाप्यत इत्यर्थ ॥ ११ ॥ तच्च चित्तमसकल्पनयथायसितत्त्वज्ञानेन नरयतीत्याह ॥ असकल्पमेवेति ॥ १२ ॥ अस्तु सकल्पनरास्तथा
विशेषक यानि वर्तन्तेति च चिन्मात्रादवतिष्ठति यतिरप्यनास्य भूमी भवति नस्तत्तत्तथा निवृत्त इति चिन्मिति व्याख्यानमभिप्रेत्याह ॥ नाशैवेति ॥ १३ ॥ अस्तु स कल्पनरास्तथा
निवृत्तयमानकयस्यादित्यर्थ ॥ १४ ॥ तत्राप्रलोकोदस्य प्रमाणमिति ॥ इहाति हि व्याख्या ॥ १५ ॥ अस्मिन्पादेन विद्वत्तया मुक्तिताभावात्तदोपलक्ष्यमादिषः सत्त्वचिन्धिनश्च तदुत्तिरिति व्याख्यानम् ॥ १५ ॥

१ यथा चिन्धिनो धातुः चिन्धितिर्निर्धेयार्थः

२ यथा चिन्धितत्तत्त्वज्ञानेनैव चिन्धिका चिन्धितवत्

चिन्तायस्तीत्यनुभवस्य तर्हि का गतिरिति चेद्भ्रान्तित्वमेवेति दृष्टातिराह ॥ भ्रमाकतीति ॥ १६ ॥ भ्रान्तिपुञ्जरूपमेव तर्हि तत्सदस्तुनेत्याह ॥ तदिति ॥ तस्याज्ञानव्यतिरिक्तस्वरूपानां
 वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अज्ञानात्मनैव तर्हि चित्तादिसत्यमस्तुतत्राह ॥ अज्ञानेति ॥ ज्ञानवाच्यत्वान्नाज्ञानात्मनापि सत्यता सिद्धातीत्यर्थः ॥ उक्तदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥
 जलज्ञानमित्यादिना ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावत्सकलम् ॥ २३ ॥ अहंकारादिसंयुतकिञ्चिदेवादि ॥ अप्यर्थैरेवकारः ॥ तर्हि किमस्ति तदाह ॥ संविदिति
 भ्रमाकृतियदस्तीह दृश्यतेऽलतचक्रवत् ॥ मृगलुष्णाद्विचंद्रादिबालवेतालकादिवत् ॥ १६ ॥ तत्कथं किल नामस्यात्मसत्यं श्रमभरात्मक
 म् ॥ अज्ञानभातिरेवांतश्चित्तमित्येव कथ्यते ॥ १७ ॥ अज्ञानमुच्यते चित्तमसत्यमिदं स्थितम् ॥ असंवेदनमज्ञानं ज्ञानं संवेदनं भवेत्
 ॥ १८ ॥ अज्ञानसत्त्वसांवि ते ज्ञानात्संवेदनादक्षयः ॥ जलज्ञानं मुधाभातिः साधो मरुमरिचिषु ॥ १९ ॥ नैतज्जलमिति ज्ञानात्सांवि तेऽप्रवि
 लीयते ॥ इदंचित्तमिति प्रौढं यदज्ञानमलं हृदि ॥ २० ॥ नास्ति चित्तमिति ज्ञानात्तत्समूलं विनश्यति ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वमज्ञानभ्रमसंभ
 वम् ॥ २१ ॥ न स पर्वायमिति ज्ञानाद्दुर्दिहृदात्पणश्रुतिः ॥ तथात्मनि मनोभूतमज्ञानभ्रमसंभवम् ॥ २२ ॥ चित्तं नास्तीति विज्ञानाद्दुर्दिहृदा
 द्विनश्यति ॥ चित्तं मनोहमित्यंतर्थावदज्ञानसंभवम् ॥ २३ ॥ न चित्तमस्ति नाचैव महंकारादिसंयुतम् ॥ किञ्चिदेव जगत्स्य स्मिन्सांविदेकांत
 निर्मला ॥ २४ ॥ तथासंकल्पचित्तादिकृतमासीद्विबुधया ॥ अद्यासंकल्पतः सर्वपरित्यक्तं प्रबुद्धया ॥ २५ ॥ संकल्पेन यदायाति त्वसंकल्पे
 न गच्छति ॥ पवनेन महाबाहो ज्वालाजालमिवानले ॥ २६ ॥ आत्मतत्त्वैकघनया ततया ब्रह्मसत्तया ॥ जगत्सर्वमिति व्याप्तं समुद्रइव वा
 रिणा ॥ २७ ॥ नाहमस्मिन्चात्योस्ति न त्वं तेन चित्तकम् ॥ नेंद्रियाणि न चाकाशमात्मत्वे कोस्ति निर्मलः ॥ २८ ॥ घटाद्याकाररूपेण स
 एवायं विलोप्यते ॥ इदंचित्तमयं चाहमिति कैवकुक्कल्याना ॥ २९ ॥ न जायते न क्षियते किञ्चिदस्मिन् श्रग्वये ॥ केवलं यंचिदुल्लासः सदस
 द्भावनात्मना ॥ ३० ॥ सर्वमात्मा परंब्रह्मसकलकटमाततम् ॥ द्वित्वे क्वेन विद्येतेन भातिर्न च संभ्रमः ॥ ३१ ॥ सर्वेंद्रियगणाकारे सन्ने
 वासिसखेततः ॥ न दत्त्वसे महाबुद्धे न च कचन लिप्यसे ॥ ३२ ॥ न ते विनश्यति सखे न च किञ्चिद्विधत्ते ॥ निर्मलाकाररूपस्य कैवल्यानांत
 रूपिणः ॥ ३३ ॥ इच्छानिच्छाति के शक्तो येतराऽपि त्वमेव च ॥ न त्वं शुष्यति रे केण शशांक उपलभ्यते ॥ ३४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्याप्यस्तम् ॥ २७ ॥ कथमस्तदाह ॥ नाहमिति ॥ २८ ॥ तर्हि जीवन्मुक्तैर्घटाद्याकारेण किमवलोक्यते तत्राह ॥ घटादीति ॥ २९ ॥ ३० ॥ स
 भ्रमो मरणादिभयम् ॥ ३१ ॥ सर्वस्मिन् चिद्रियगणे तद्ब्राह्मणवद्ब्रह्माद्याकारे च सन्नेव सन्मात्रस्वरूपत्वमसि ॥ अतो दाहहेतुं भिराध्यात्मिकादिभावैर्न दक्षसे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतरा
 क्रियाशक्तिरपि त्वमेव ॥ अतस्त्वेव मनोऽहं कर्तव्यं चनास्तीत्यर्थो नाना यचकारः ॥ अश्वः कलास्तद्व्यतिरेकेण ॥ ३४ ॥

मिश्रितार्थदर्शमदृष्टि विपरिणामानिरस्यते ॥ तदैककथयितुमननाभ्युषिभारः ॥ सलुब्धलससलकथमात्रम् ॥ कलाप्रमाणेभूतस्वरूपपरिचयलक्षणाख्यालीलायस्यप्रधाविधसम्
 सम्भाषतयाउदितम् ॥ आद्यसर्गस्यवहोभ्यःप्रतिकिसद्व्यवस्थानुवेधासतस्वमित्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवाग्विषयः ॥ तात्पर्यप्रकाशेति ० पू शतम सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥
 साननाद्येनारोप्यवपयतेष्टकृत्यता ॥ कीदृशमुकावधितत्त्वस्थितिलक्ष्यस्ययेति ॥ १ ॥ परिणत पूर्वभावविद्युत्पदश्रावणम् ॥ १ ॥ शिलातलादुत्कीर्णं प्रतिमादिरिव
 ॥ २ ॥ १ ॥ निधिकल्पानाद्योमिनारोभनतस्वभूतेनिरतिशयापदये ॥ ४ ॥ ५ ॥ महामिमाभोनिरतिशयापदलक्षुक्षणाभूमिका ॥ सवस्यहैरव्यगर्भानदतस्यविययानदज्ज
 ॥ २ ॥ १ ॥

अजमजरमनाद्यजस्वभावसकदमलविलसत्सदैकरूपम् ॥ विगलितकलनकलाख्यलीलसदुदितमापमजतदात्मतत्त्वम् ॥ ३५ ॥
 इत्यार्पेवा० वा० द० मो० नि० पू० चू० शिखिष्वजपरमाववाधननामशततम सग ॥ १०० ॥ ॥ ५५ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ इतिकु
 भवचोराजाभावयसदकविमम् ॥ स्वयमात्मपदेतस्मिन्क्षणपरिणतोभवत् ॥ १ ॥ यभूवार्माहितमनोलोचन शातवाहभुनि ॥ शिलात
 लादिवोत्कीर्णोनिस्पदावयववहति ॥ २ ॥ ततोमुहूर्तमात्रेणप्रबुद्धस्फुरितेक्षणम् ॥ तमुवाचमहायाहोबूहात्कुम्भरूपिणी ॥ ३ ॥ कुम्भ
 उवाच ॥ कश्चिदस्मिन्देशेस्फुरेशुद्धविततनिमल ॥ सुतल्येनिर्विकल्पानासुखविश्रातवानसि ॥ ४ ॥ कश्चिदत प्रबुद्धोसि कश्चिद्व्यतिस्त्व
 याञ्जिता ॥ कश्चिन्मयपरिज्ञातदृष्टदृष्ट्यमेववा ॥ ५ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ भगवस्त्वयसादेनमहाविभवभूमिका ॥ महर्तोपद
 वीदृष्टासवस्योर्ध्वस्थितामया ॥ ६ ॥ सतांविदितवपानामहोयतमहात्मनाम् ॥ अपूर्वकाहतमय सग सारफलप्रद ॥ ७ ॥ जन्मनापिम
 यालब्धयत्नानमनमहान्तम् ॥ तदप्यल्लभ्यमासगात्तेनैवासादितस्वयम् ॥ ८ ॥ अर्नतमापममृतचैतकमललोचन ॥ कयनासादितमभूत्पू
 र्वनात्मपदमया ॥ ९ ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ मनस्युपशमयतोत्यकभोगेणोत्थिते ॥ कपायपाकेनिर्दत्तेसर्वोद्विगणस्यच ॥ १० ॥ यातिच
 तसिविश्रान्तिविमलदेशिकोत्थय ॥ ययासितांशुकेशुद्धेर्धव कुकुर्मांसस ॥ ११ ॥ कपायाणामनतानांसमृतानांशरीरकै ॥ स्ववास
 नास्वरूपाणामप्यपाकलवादित ॥ १२ ॥ देहान्मलानिसर्वाणिकालनकमलक्षण ॥ साधोदक्षात्फलानीवपाकेनविगलत्यध ॥ १३ ॥

तस्योर्ध्वमुल्लपकाद्यास्थिता ॥ १ ॥ यनेतिध्वं ॥ अपूर्वमनारोहसोऽकथाप्यननुभूतयोऽकाशमनिरतिशयापदलक्ष्यपूरः ॥ अतएवसारफलप्रद ॥ ७ ॥ सामान्योत्कविशिराप्यवि
 द्योमेति ॥ अन्त्यनेति ॥ तेनमहायतस्वरूपमनैषमयाअनाद्यकानाभ्यन्तव्यवस्थयासगसत्यमेवभनयासेनासावितम् ॥ ८ ॥ १ ॥ पूर्वचित्तकपायपाकाभावात्तासादि
 तमिदानीनुत्पन्नतस्त्रिपाकासावितमित्याशयेनकुम्भउत्तरमाह ॥ मनसीत्यादिना ॥ सर्वोद्विगणस्यचात्मनसश्चभोगलक्षणकपायाणांपाकेनिर्दत्तेसति ॥ मयाचस्वति ॥
 कपायपरिक कर्माणिज्ञानानुरमायति ॥ कपायेकर्माणिचकृतोऽज्ञानप्रकायतदिति ॥ १ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ देहाद्विगणैर्देह ॥ मलानिरागादिकपायायापानिच ॥ १३ ॥

निसेष्टुणालरूपेधानुष्करिकल्पिते लक्ष्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्ञानार्थासक्यामुपदेशात्सर्वेणावधारितवानसीति शेषः ॥ उपदिष्टार्थानां हृदि धारणात्सोपदेशः ॥ प्रबुद्धांस्तरक
 लसाक्षात्कारज्ञानवाच्यजातोसीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तवाज्ञानमयमभ्याङ्गकालेक्षीणमिति मया ज्ञातमित्याह ॥ यावदिति ॥ १८ ॥ इदानीमथ तनदिनस्योत्तरभागे ॥ त्
 दयात्परित्यक्तचेतसि क्षयमागते सति ॥ १९ ॥ अचित्ततया निःस्वरूपता बुद्ध्या ॥ २० ॥ दृष्टेः परमात्माभिष्यक्ते ॥ २१ ॥ आत्मन्यन्योन्याभ्यासात्सदसत्तामयत्वमेव हि
 वासनत्प्रयुयाते पुमलेषु विमलं सखे ॥ यद्वक्तिगुरु रतस्तद्दिशतीषु र्थाविसे ॥ १४ ॥ कषायपाके संपन्ने त्वं मया द्याविबोधितः ॥ तेनाद्यै
 वतवाज्ञानक्षयो जातो महा मते ॥ १५ ॥ अथ प्रकषायस्त्वमद्यैव ज्ञानसंकथाम् ॥ अयेह सोपदेशस्त्वमद्यैव सिप्रबुद्धवान् ॥ १६ ॥
 शुभाशुभानां सर्वेषां कर्मणा मय संलयः ॥ सत्संगव्यपदेशेन तव निष्पत्तिमागतः ॥ १७ ॥ यावदस्य दिनस्यैष पूर्वभागो महीयते ॥ ताव
 द्भूतोहं ममेति तवाज्ञानं बभूव ह ॥ १८ ॥ इदानीं महचो बोधाच्चेतसि क्षयमागते ॥ त्वदयात्संपरित्यक्ते संप्रबुद्धोऽसि भूपते ॥ १९ ॥ त्वदिद्या
 यो र्याल्लयो हं स्तज्ज्ञानं सा परा गतिः ॥ २० ॥ प्रबुद्धोऽसि विमुक्तोऽसि त्वत्कंचित्तत्त्वयानुप ॥ सदसत्तामयत्वं हित्व यात्यक्तमसत्पदम् ॥ २१ ॥
 वीतशोको निरायासो निरसंगो न न्य आत्मवान् ॥ महोदयो मुनिर्मानोऽस्वरूपेति श्रुतिर्मते ॥ २२ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ एवं हि भग
 वन् जतो मूर्खस्यैवास्ति चित्तभूः ॥ प्रबुद्धस्य तज्ज्ञस्य चित्तं नाम किल प्रभो ॥ २४ ॥ जीवन्मुक्तास्तदेते हि विहरंति कथं वद ॥ अविद्यमान
 मनसोऽप्युष्मदायास्तथानराः ॥ २५ ॥ इति मे कथया शेषमन्यैः स्ववचनांशुभिः ॥ हाद्वैतमोमे निपुणमेवं प्रायैः प्रमार्जय ॥ २६ ॥ ॥ कुंभ
 उवाच ॥ ॥ यथा वदसि तत्त्वज्ञ तत्तथैव हि नान्यथा ॥ चित्तं हि जीवन्मुक्तानां नास्त्वं कुरुद्वारमनाम् ॥ २७ ॥ पुनर्जननयो न्यायावासा
 नाघनवासना ॥ सा प्रोक्ता चित्तशब्देन सा तज्ज्ञस्य विद्यते ॥ २८ ॥ यथा वासनया तज्ज्ञा विहरंतीह कर्मसु ॥ तांस्त्वस्याभिधां विद्धि पुन
 र्जननवर्जिताम् ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानः सत्त्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ विहरंति गता संगं न चित्तस्थाः कदाचन ॥ ३० ॥

चित्तनामतदेव असतो जातपदकल्पनास्थानम् ॥ २१ ॥ २३ ॥ चित्तेत्यक्ते जीवन्मुक्तानां केनातःकरणेन व्यवहारोऽसिद्धिरिति प्रष्टुं राजापीठिकारचयति ॥ एवं हीति ॥ यदीत्य
 र्थे किल शब्दः ॥ २४ ॥ प्रष्टव्या शदर्शयति ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ तत्तर्हि ॥ २५ ॥ अन्यैर्दुर्बलमिति शेषः ॥ अन्यैः प्रसिद्धसूर्याय शुचिलक्षणैः स्ववचनांशुभिः प्रसिद्धतमो विल
 क्षणहाद्वैतमप्रमार्जयति वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा भाजितं विदुर्न्याश्रयाजानवीक्षादिशब्दानां व्यप्यकुरादिजननक्षमास्तद्वत्त्वज्ञानभाजितनिरावरणसत्त्वं मनः श
 ब्दवाच्यनापि पुनर्जननसमर्थमित्यर्थः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारो भासते देवकरणाभास इत्याह ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ तथापि सत्यवता देवया यथाकामं व्यस्यद्वाहरेतेत्यमीत्याशयेनाह ॥ सत्यवानसीति ॥ ११ ॥ १२ ॥ त्वया पापं किंकीर्तितो यो भ्रातासाग ससखरूपश्चित्तयस्य मुञ्चितमयमेवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ चित्तस्य योगेनानिर्दिष्टकर्मण्यपराधानां निराकलेषश्चित्तस्वर्गादिनिराकलाभ्यर्भूतानीत्याशयेनाह ॥ स्वर्गेति ॥ प्रमुखाभेधा उपदिष्टार्थधारणापस्यस्तया विषया अतएव रसमदीयवस्थापिधायकतन्मित्रसत्यागपुनस्त्यागपवर्गावित्तादित्यर्थः ॥ १६ ॥ भवआदिकलेन ज्ञानफलभक्तार्थनीत्याशयेनाह ॥ तपोनामेति ॥ यद्यतो मनस्त्यागरूपसमताया सकाशात्तामसप्रपन्नानफलं भोक्षसुखस्य प्रतिशयनिमुक्तमित्यर्थः ॥ तदा आपन्नतत्सर्वमप्यद्वैतेति मयद् ॥ १७ ॥ न सत्येऽनित्ये च सत्यस्य राश्वतस्य धर्मापार्थभावनार्थित्याशयेनाह ॥ तदिति ॥ तस्मान्न फलसंग्रहस्य च वसतीति वस्तुशाश्वतश्च तात्पर्याविकिंचिन्नुत्तुसर्गभागुरश्च ॥ भावाभावे रात्रिर्भावि रूपा कृद्भाक्ता

मुदंचित्तचित्तमाहुः प्रमुद्धसत्त्वमुच्यते ॥ अत्र बुद्धादिचित्तस्यास्त्वस्यास्तुमहाधियः ॥ ३१ ॥ भूय प्रजायते चित्तस्य वभूयेन जायते ॥ अत्र बुद्धस्य यंधोक्तिन प्रमुद्धस्य भूयते ॥ ३२ ॥ सखवानसिसज्जतो महात्यागी स्थितो भवाम् ॥ अशेषेण त्वया चित्तस्य कर्मयेति वदयद्दम् ॥ ३३ ॥ समतवासनो नुकोराजन्तौ वैराजसे ॥ आकाशसाभ्यमायातमन्ये तव सुनेमेन ॥ ३४ ॥ शमप्रप्तोऽसि परमसिद्धिं नमसमस्थितिः ॥ अर्वाहिसमहास्याग सर्वयत्तस्य मुञ्जितम् ॥ ३५ ॥ स्वर्गापवगावित्तादितर्पादानफलमापि ॥ प्रमुद्धमेधया साधो धिया परमधाधया ॥ ३६ ॥ तपोनाम किं यन्मात्रदुःखक्षयकर्मभवेत् ॥ स्व्यातिशयनिर्मुक्तयस्तु खसमतामयम् ॥ ३७ ॥ तत्स तद्दस्तु तर्कचिन्तनु स्वर्गादिभूयम् ॥ ज्ञावाभावे रूपा कृदस्थिताधिगतवेदनम् ॥ ३८ ॥ स्वर्गोनाम किं मानदसोऽपि सदेहसंस्थितः ॥ अत्रासत्वात्मसंसिद्धिं क्रियाकाङ्क्षाभोभवत् ॥ ३९ ॥ येन नासादित हेमरार्तिकसपरित्यजत् ॥ चूडालादिसमानगाढवेज्जत्वसुखेनते ॥ ४० ॥ तत्किमेष ननर्थस्मिन्नमसत्त्वतपोमये ॥ आश्रमादिविकल्पांशसाध्यस्यायुकर्मणः ॥ ४१ ॥

तृतीयांशकावधोदयस्थितवत्तत्रातवेवाभिमतवेदनप्राप्तदर्शनत्वमवित्यर्थः ॥ १८ ॥ गुच्छरूपासलभ्यस्य स्वर्गादिगुच्छसुखमज्ञानाभेदबहुमतनतत्त्वविश्रामित्याशयेनाह ॥ स्वयमेति ॥ स्वर्गोनामेति किमानदस्तुच्छसुखम् ॥ किञ्चैवेदमित्यस्य ॥ अथर्तवीयधर्मकर्तानायाव्यापराधसहजनरथत्वात्वेदसंस्थितः ॥ ३९ ॥ ज्ञानदीर्घभ्यादानां युक्तरनुच्छसर्गादिपरिपहदत्तारायेनाह ॥ येनेति ॥ रीतिपिनात्तम् ॥ तद्वन्न ज्ञानमाहुर्दुर्लभमभूत्तयाचित्तव्येक्षणप्रच्छेदो निमग्न इत्याह ॥ चूडालाति ॥ ४० ॥ आश्रमो मानसस्यास्य ॥ आदिपदानां पदपदलघुविक्रमार्थिपकारनिर्वाहकविशेषणार्थाणि च ॥ तद्विजयानतस्तथाधनार्थानां द्विविकल्पविशेषात्साधुत्वसाध्यत्वमप्यकत्वात्फलनोपेक्षुकिं तत्सकथमसहचिनिच्छृण्वन्नाद्यापानादितप्रच्छेदावस्युरागर्थत्वमप्यर्थकिमर्थीति च ॥ ४१ ॥

स्वर्गादिमहासुरवेतोस्तपसः कथमनर्थत्वमाह ॥ आद्यतां विति ॥ भोऽसुमते यतोऽस्य तपस आदिभाग आचरणावस्था अतः फलक्षयावस्था चतुः स्वरूपावेव मध्ये स्वर्गादिभो
 गावस्थाया मेव सुरुषस्म किल ॥ तर्हि किमया कृतं तपोव्यर्थं भवनेत्याह ॥ यत इति ॥ यतस्तपसैव ते चित्तकषायापाकास्माप्रततत्त्वबोधसमयोजातः अतो हेतोः सर्वतपोरूपा वि
 कल्पाशायस्मिन् विकल्पे तत्त्वज्ञाने परिणमति तत्फलेनैव फलवतोऽपि च भवति ॥ ४२ ॥ तत्र ज्ञाने बद्धपदः स्थिरो भव ॥ विविदिषति यज्ञेन दानेन तपसेत्यादि श्रुतेस्तत्फलेनैव तेन तपसः
 साफल्यमिति भावः ॥ ज्ञानफलं चिद्बोमलाभेन सर्वमेवलब्धम् ॥ सर्वस्य जागतस्तत एवोद्भवस्थिति लयश्रुतेरित्याशयेनाह ॥ चिद्बोद्भव इति ॥ ४३ ॥ यथापि कार्यमिष्टमकार्यमनिष्टं
 च सर्वमपि ब्रह्मसमुद्भूतं ब्रह्म एव तथापि तुच्छत्वात् तत्सर्वं व्यतिष्कलमेवातस्तत्पक्ष्मपूर्णसमुद्रस्थानीयानि विविशेषमेव समाश्रयेत्याह ॥ इदमिति ॥ ४४ ॥ परमप्रेमास्य इत्यादि निरति
 शयानदरूपस्य स्वस्य इष्टातरप्रार्थनापक्षया तादृशत्वात् आप्रार्थनमेव वरमित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ यथाऽलब्धं दयितया विद्यालब्धव्यदयितमिति मे इष्टप्रार्थयत्वेत्यन्यथा
 आद्यं तावत्स्य सुमते मध्य एव लुखं स्मभोः ॥ यतस्ते समयो जातो यस्मिन् परिणमंति च ॥ ४२ ॥ तपोरूपा विकल्पांशास्तत्र बद्धपदो भव ॥ चि
 द्बोद्धानभसोऽत्यच्छात्सर्वभावाः समुत्थिताः ॥ ४३ ॥ तथैव परिदृश्यते तत्रैव विलयंगताः ॥ इदं कार्यमिदं नेति संकल्पा ब्रह्माविदवः ॥ ४४ ॥
 वंध्यं शिखिध्वजत्पक्ष्मापूर्णमेव समाश्रय ॥ इष्टं मे प्रार्थयस्वति यथैव प्राथ्यते सखे ॥ ४५ ॥ स्त्रिया तथैव सकथं दयितः प्रार्थ्यते स्वयम् ॥
 संकल्पश्चित्तानेन तन्भावनापदमासुरान् ॥ ४६ ॥ मृकंतिनमहात्मानः प्राज्ञा जलरवी निव ॥ स्वर्गमोक्षादिफलदं यत्किंचित्सर्वमेव तत्
 ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा समसमाभासो यस्य सावेव वै भव ॥ सत्त्वं सत्त्वेन नाशेन तन्मृद्वि विगतस्मृहः ॥ ४८ ॥ पदार्थौ घमिमं मृकंतिं प्रोक्ष्य
 चित्तभूः ॥ अपरिस्पन्दं चित्तस्य संस्तुतिर्नैव धावति ॥ ४९ ॥ पौरुषप्रभवत्वासाधो विपत्तिर्हिमतो यथा ॥ यानियानां हृदुःखानि प्रसूरंति जग
 द्बये ॥ ५० ॥ चेत्तथापलजान्येव तानि तानि महीपते ॥ स्थिरं शांतं गतस्पन्दं यस्य चित्तमचापलम् ॥ सदैव समहानंदी सा धाज्यस्य सभाज
 नम् ॥ ५१ ॥ अथ चेत्तस्मिन् तत्त्वज्ञस्पन्दं दौल्यमेकताम् ॥ नीत्वा तिष्ठ यथा काममैक्यमागत्य शाश्वतम् ॥ ५२ ॥

ते तथैव स्वयं दयित एव कथनमाश्र्यते तस्मिन् स्वाधीनतया लब्धेन दधीनलब्धव्या तराणां स्वत एव लाभा इति भावः ॥ ४५ ॥ अगोक्तत्वात्मातिरिक्तेष्टान् पुरुषार्थं त्वलब्धत्वादेवा प्रा
 र्थनीयत्वमुक्तम् ॥ वस्तुतस्तु ते पातत्त्वज्ञदशा तुच्छत्वात् पक्ष्मावमेवेत्याह ॥ संकल्पेति ॥ आपद इव अभासुरानरमणीयान् ॥ ४६ ॥ जलरवीन्द्रविप्रतिविमानिव ॥ ज्ञानलाभा न
 तरस्य गदिसाधनानीवापवर्गसाधनाभ्यपि देयान्येवेत्याशयेनाह ॥ स्वर्ग इति ॥ ४७ ॥ सर्वपदार्थेषु सद्दशः सत्त्वेन वप्राह्य असद्दशान् तन्निस्त्यनष्टत्वेनैव प्राह्याश्रितत्वाच्चल्यं विनेत्याह ॥
 सत्वमिति ॥ ४८ ॥ अस्मदिति चित्तभूरित्युक्तेऽप्योजनमाह ॥ अपरिस्पंदेति ॥ न धावति न प्रामोति ॥ यथा स्वाभाविकप्रवृत्तिलक्षणपुरुषा परार्थप्रभवो विपत्तिमर्तो विवेकज्ञानो
 दये सति न प्रामोति तद्वदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सम्यग्भगवावरणतया राजत इति सभा दूसाक्षात्कृत आत्मा तद्भावस्य भाजनमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ स्पन्दस्पन्दैतस्माक्षिमा च तददर्श
 नेन कतानीत्यासाक्षिणमपि ब्रह्मात्मैक्यमागत्य प्रामादमावेन यथा कामपूर्णकामतयातिष्ठेत्यर्थः ॥ ५२ ॥

१६८५। स्वरास्याराकानयनकथमिति। अथ खलति ॥ कथमिति ॥ ५१ ॥ तयोः स्वखेप्येकमेवरापय्यधिष्ठानमाक्षिप्त्वापद्येनतद्विराधदित्वारापयनदनेनकु
 भजतत्वाद् ॥ ५० कथमिति ॥ वा द्यपरायनस्यराभ्यनाधिकतन ॥ ५२ ॥ सत्यज्ञानमननप्रलप्तादिभूतिभिर्पद्वीतम् ॥ अगत्यामपणे ॥ ५५ ॥ स्वरास्यपदौरेक्यमुपपादयति ॥
 विस्तरति ॥ सर्वोपस्यस्यनस्थितस्यपराय ॥ तस्यविध्यादिकपयोरस्यद्वितीयराभ्यस्यदसमम् ॥ दृष्टार्थसमशब्दोमिध्याल्लोतनार्थ ॥ नामपरिस्यदस्यार्थ ॥ ५६ ॥ अ
 ल्पदध्यानिकस्यस्यस्यस्यपराय ॥ विरदति ॥ सतमत्वाद्यार्थेविरास्योऽस्यस्यैककपयपात्राणिभ्येत्सपद्वीतनात्मकपयमेवराधपरिरिप्यतदस्यार्थ ॥ ५७ ॥ सगलशक

शिरिध्वजउवाच ॥ ॥ कथमेकविमोयात स्यात्स्यदविभावुर्गौ ॥ सर्वसशयविन्देदकारिजेतद्वटाशुभे ॥ ५३ ॥ ॥ कुभजउवाच ॥
 एकवस्तुजागत्सर्वविन्मात्रवारिवीधुधि ॥ तदवस्यदतेधीभिः शुद्धवारीववीचिभिः ॥ ५४ ॥ वस्तुविन्मात्रममलसत्वमित्यादिनामकम् ॥
 यद्गततदिदमृदा पञ्चत्यगजगतय ॥ ५५ ॥ चित्स्यदएवसर्वस्वसर्गोतस्माद्विसल्यति ॥ परिस्यदोर्हिर्विध्यादिशब्दस्यदसमपरम् ॥ ५६ ॥
 चित सएवचतस्यदलयात्स्यदश्रमावित ॥ एककपयनामतवेदममलजिवम् ॥ ५७ ॥ सर्गाश्विरस्यदमानात्मासत्यनृद्वीविलीयते ॥
 उदस्यस्यनृद्वीनारज्ज्वंसपञ्चमोचयाम् ॥ ५८ ॥ सस्यदचित्तदग्निधानि स्यदाल्वियभातता ॥ तुयातीतपठारुढावाचकुनपायते ॥ ५९ ॥
 शास्त्रसज्जनसपकसतताभ्यासयोगत ॥ कालेनामलतायातेचेतसीदाविवोदिता ॥ ६० ॥ एतत्केवलमाभातस्वानुभूतिभिराततम् ॥ क
 श्यतस्यानुभूतपुल्यस्यस्वरूपमात्मना ॥ ६१ ॥ नागसिसारस्वमनादिमध्यमत्रैवतिसुस्वपदेनिविष्ट ॥ नोऽरुपनिर्भेदमहाचिदात्माजानोसि
 मायावतुर्वातशोक ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापवांवा० दे० मोक्षोपायेषु० निवाणप्रकरणेषु० शूद्रालोपाख्यनिशिभिध्वजघोषननामैका
 धिकशततममर्ग ॥ ५०१ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५१ ॥

नखलितपराह ॥ सगदति ॥ यत स अस्यनृद्वीनोपायाउदति ॥ ५८ ॥ तदग्निपाशगमिथा ॥ नित्यंरतुनुर्यातीतपराह ॥ ५९ ॥ कशानपोदिताभवतितपराह ॥ शाखे
 ति ॥ यथासुखेनिराशयशयणाभस्ततायानेनित्यसिद्धैश्चर्दकनाडवितानहृत् ॥ ६० ॥ यद्विवाचावकुनपायतेमर्हि कथयत्यभावादशेषुकथ्येततपराह ॥ एतदिति ॥ स्वमनुभू
 तपुलपाधिपेपुलानुभूतिभाषस्वयं च्यतेनाष्टदृष्टस्यय ॥ ६१ ॥ त्वमपिस्वानुभूतिनामोप्येवतममदृष्टसास्यैर्यमापकुर्क्षित्याह ॥ यामोक्षति ॥ भद्रकवृद्धाविरुपाणाम
 भाग्यदस्यवद्वेदुर्निर्भेद अतएवमर्गाभ्यामात्मनातस्यस्वर्गोपायाशुभूतोसिगमएववर्ततशोकलभकोनेह क शोक एकत्वमनुपपद्यतदतिश्रुतेरितिभाष ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्री
 धर्मिष्ठमन्तास्यप्रकाशनिघाण पू० पु० कोसराराजतपः सुग ॥ १०१ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५१ ॥

आमन्त्र्यतिर्हतेकुभेविस्मितस्यमहीपतेः ॥ चिरंविमृश्यविश्रान्तिःसमाधाविह्वलयति ॥ १ ॥ यथेदंसर्वमुत्थितमित्यभ्यारोपेणयथाचप्रविलीयतइत्यपवादेनचसर्वपूर्णब्रह्मतत्त्वं
 तेमयाकथितम् ॥ १ ॥ गुरुशास्त्राभ्याश्रुत्वास्त्रीयविचारेणमत्वाचसम्यग्बुद्धासाक्षाद्दृष्टेआवरणभगात्सपदेपदेकदाचित्समाधिप्राधान्येनकदाचिद्व्यवहारेणचयथेच्छसित
 थातिष्ठ ॥ २ ॥ स्वर्गभिद्रसमाप् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एषामदुपदिष्टैव ॥ ५ ॥ सप्रणामप्रतिवचनान्पूर्वमर्तधर्नम् ॥ साध्वीभिर्भर्तुकृतनमस्कारस्याप्राप्तत्वात् ॥ ६ ॥ स्वमादिप्रतिभा
 नगतं धनादिवस्तु ॥ अतेजागरे ॥ ७ ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ ८ ॥ चिरोदयसदाप्रभातशश्वताभ्युदयवाब्रह्म ॥ ९ ॥ कालयुक्त्याभाभ्योदयसमययोगेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इयंसा
 कुंभउवाच ॥ इतितेकथितंसर्वशिविध्वजमहीपते ॥ यथेदमुत्थितंसर्वयथाचप्रविलीयते ॥ १ ॥ एतच्छ्रुत्वाचबुद्धाचमत्वाचमुनिना
 यक ॥ यथेच्छसितथातिष्ठदृष्टेस्पष्टेपरेपदे ॥ २ ॥ स्वर्गगच्छाम्यहंपर्वकालेस्मिन्नारदोमुनिः ॥ ब्रह्मलोकात्समायातोभवत्यमरसंसदि
 ॥ ३ ॥ नमंपश्यतिचेतत्रतकोपमुपगच्छति ॥ नोद्वेजनीयाभय्वेनगुरवोहिकदाचन ॥ ४ ॥ त्यक्तसंकल्पलेखेननकिंचिदभिवांछता ॥
 त्वयासदैववसव्यंहृष्टिरेषैवपावना ॥ ५ ॥ श्रीयस्मिष्ठउवाच ॥ इतियावत्यतिवचःपुष्पहस्तःशिविध्वजः ॥ प्रणामायददत्त्येषताव
 दंतर्धमाययौ ॥ ६ ॥ प्रतिभानगतंवस्तुयथैवातेनहृष्यते ॥ नदृष्टवांसयाकुंभमग्रेराजाशिविध्वजः ॥ ७ ॥ गतेकुंभेमहीपालःपरंविस्म
 यमाययौ ॥ तमेवचितयंश्चित्रंचित्रार्पितद्वभाभवत् ॥ ८ ॥ इदंस्चितयामासचित्रंवलितसितंविधेः ॥ यत्कुंभव्यपदर्शेनबाधितोस्मिच्चिरो
 दयम् ॥ ९ ॥ कनारदसुतःकुंभःकाहंतामशिविध्वजः ॥ केवलकालयुक्त्यैवसोहंसंपरिवोधितः ॥ १० ॥ अहोनुसम्यक्कथितंदेवपुत्रेणयु
 क्तिमत ॥ अहोनुसंप्रबुद्धोस्मिमोहनिद्राकुलश्चिरात् ॥ ११ ॥ काहमासंविनिमग्नःक्रियाजालकुक्कर्म ॥ इदंकार्यमिदंनेतिमिथ्याविभ्रम
 चक्रके ॥ १२ ॥ अहोनुशतलाशुद्धाशतंपदवीनिजा ॥ रसायनोद्भवाकारासत्वंशीतयतीहमे ॥ १३ ॥ शाम्यामिपरिनिर्वाप्तिसुख
 मासेचकेवलम् ॥ तणाग्रमपिनेच्छामिसंस्थितोस्मियथास्थितम् ॥ १४ ॥ एवंस्चितयन्त्याजानूननिर्वासनाशयः ॥ शैलादिवसमुल्की
 णमौनमेवावतस्थिवान् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेवततोमौननिःसंकल्पेनिराश्रये ॥ प्रतिष्ठांनिश्चलांप्राप्यसतस्यौगिरिशृंगवत् ॥ १६ ॥ सतत्र
 संशान्तभयोऽचिरेणचिरेणविश्रान्तमतिःसमात्मा ॥ चिरेणसंप्राप्तनिजामलात्मायोगेनसुष्यापततोदितात्मा ॥ १७ ॥ ॥ इ०वा०वा०
 दे०मो०नि०पू०चू०शिविध्वजसमाधानंनमद्वाधिकशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ६३ ॥ क्षाकतास्मरूपासाम्नाभ्यपदवी ॥ सत्त्वनिर्वासनंम
 न ॥ १३ ॥ तैनेवस्यस्यपूर्णकामतामाह ॥ शाभ्यामीति ॥ १४ ॥ शैलात्समुल्कीर्णःप्रतिमादिविभौनवागादिचेष्टारहितयथास्यात्तथासमाहितोवतस्थिवान् ॥ छादसत्त्वलि
 टकसु ॥ १५ ॥ मौनेमुनिकर्मणिषमाधौ ॥ १६ ॥ सराजातत्रसमावौसप्राप्तनिजामलात्मासन्समात्मासमरसःसर्वचिरेणविश्रान्तमतिर्भूत्वाअचिरेणसद्यएवसंशान्तभयःसर्वचि
 रकालानुवृत्तेनयोगेनअदितात्माअखडितस्वभावःसुष्यापसुषुप्तद्वविश्राभमेत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाण०पू०द्वुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥

पूरात्ताया परात्ताऽप्येणपुनरागम ॥ यथाभूयापनराहस्तयालापव्यवपयते ॥ १ ॥ एवमुक्तरीत्यागिरिव्वजोराजानिर्धकव्यसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थितिरभूदिति
 शय ॥ घृहालोहदत्तातीर्तनित्यावत् ॥ १ ॥ ततारपुत्र ॥ २ ॥ देशुधावर्तितकुम्भेयम् ॥ क्षिणक्षीरातीररूपमाकारजपाह ॥ १ ॥ यूपकर्माकाकार्यमजानुरजनमित्यर्थ ॥ २ ॥
 कुम्भानारय ॥ ५ ॥ समुत्कार्यनित्याकारनिर्धुमकावर्तितव्यवपय ॥ १ ॥ अयरात्ता ॥ ७ ॥ द्वातीप्रारव्यकर्माशेयकालेवेत्यागार्किकिमर्करोतिनकरोवित्या

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थिति ॥ एवशिरिव्वजोराजाचूडालामधुनाशृणु ॥ १ ॥ शिरिव्वजजत
 भूतारकुम्भवपणतनसा ॥ प्रबोध्यातीर्धभागत्यतारतरसानम ॥ २ ॥ देवपुत्राकतिव्योधिजहोमायाविनिर्मिताम् ॥ विदग्धमुग्धमा
 कारखेणजपाहसुदरम् ॥ ३ ॥ नमसास्वपुरपापविवेशांतपुरसणात् ॥ दृश्याधभूवलोकस्यनृपकर्मचकारच ॥ ४ ॥ वासरञ्चितयनाथ
 पुनरवरमत्यसा ॥ यमुवकुम्भोयोगेनशिरिव्वजवनययी ॥ ५ ॥ तयातत्रैवतभूपमपश्यदनभूमिगा ॥ निर्विकल्पसमाधिस्यसमुत्कीर्ण
 निवदुमम् ॥ ६ ॥ अहानुखलुभोदिष्ट्याविश्रातोयमिहात्मनि ॥ स्थित स्वस्य समश्नातद्वलुवाचपुनपुन ॥ ७ ॥ तदेनतावेदतस्माद्वाधया
 निपरात्यदात् ॥ इदानीमवर्कितेत्यगमेपकरोतिवै ॥ ८ ॥ किंचित्कालसुरत्येपराज्येनविपिननेवा ॥ भममेवगमित्यावस्यत्तदेहाविमौ
 समौ ॥ ९ ॥ तस्यापदेशोविपम परिणामनगच्छति ॥ अनेनाश्यासयोगेनतावदावोधयाम्यहम् ॥ १० ॥ इतिसच्चित्यचूडालासिंहनाद
 वपरसा ॥ भूयोभूय प्रभोरभेवनेचरमयप्रदम् ॥ ११ ॥ नचचालशिलेवादीयदानदेनतेनस ॥ भूयोभूयभूयभूयतेनापितदासातव्यचाल
 यत् ॥ १२ ॥ चालित पातिताप्यपयदानयुनुधेनप ॥ तदासच्चितयामासचूडालाकुम्भरूपिणी ॥ १३ ॥ अहोपरिणत साधु स्वपदेनग
 वानयम् ॥ तदेनहिप्रयायुक्तयासांप्रतबोधयाम्यहम् ॥ १४ ॥ अयवैर्नमहात्मानाकिमर्थयोधयाम्यहम् ॥ विदेहयोधमासायातिपुत्रेपय
 याल्लखम् ॥ १५ ॥ अहमप्यनादहमिमत्यक्कापरपदम् ॥ अपुनर्जननायेवगच्छामीहकिंसमम् ॥ १६ ॥

शय ॥ ८ ॥ विपिनेभोपयकमक्षपयर्धतविपिनेनवा ॥ समुन्यकालमयसवीनुत्यस्वभाशौगमित्याव ॥ कैवल्यमितिशेष ॥ ९ ॥ उपदेशात्काव्याकतपरिणामसममम
 निरवस्थितिवर्धनपराधकनगच्छन्निदानीमबेहस्यामे ॥ तथाचकील्यभूमिकिमुलानभवायमप्यपमबोध्यदतिभाष ॥ १० ॥ यथाभूत ॥ ११ ॥ पाणिसेपेणाचालयत्
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ सममभूमिकानुपदेशयर्धनपरिणत ॥ अहोदस्याप्यर्थ ॥ तथाचतस्रोपदेशोविपमपरिणामनगच्छतीतिमदीयसभावनावधेयमितिभाष ॥ १४ ॥ अतएवाह ॥
 अयवति ॥ निरहन्निदनु ॥ १५ ॥ सप्तसर्वेवगच्छाच्च दृष्टनीवनेकिमधिकमुल्लसतिशेष ॥ १६ ॥

महामतिरित्यनेनावश्यभोक्तव्यतदीयप्रारब्धकर्मशेषमपि सास्वमत्यादृष्टापुनर्सांचितयामासंति सूचनाय ॥ १७ ॥ सत्वंनिर्वासनं मनस्तस्य सस्कारलेशात्मनाशेषो यद्विलद्वरे
पारब्धवशेषितमाया लेशोपहितेहोर्द्वैतलप्यसि ॥ १८ ॥ कालेन तदुद्भवसमयेन ॥ यथावसतारभेदुमेमूलकोशे मूलप्रदेशयोर्भौमोरसस्तस्मिन्सूक्ष्मभावेनालीनाविपुष्यजा
लमिव सत्वशेषो यद्यस्तीति पूर्वोक्तान्यय ॥ १९ ॥ तर्हि मध्यबोधितो य जीवन्मुक्तः स नृएव महिमिव विहरन् जवत्येव ॥ अथ यदि सत्वशेषस्यापि बाधान्मुक्तो भवति तत्तर्हि मपि स
ममेन साकमेव मुक्तिगच्छामि ॥ २० ॥ स्वशैवे देहोष्मलिगेन वक्ष्यमाणलिगेन पति जीवतीति साशङ्कमालोक्य सवोधहेतुदयने सत्वशेषव्यवृथ्यत अस्य हृदिसत्वशेषोऽस्मैवेत्यवाच

इति सांचित्यदेहं स्वं त्यक्तुमभ्युद्यतासती ॥ पुनः सांचितयामास चूडालासामहामतिः ॥ १७ ॥ आलोकयामि चैतावदेनेदं महोपतेः ॥ यद्य
स्य सत्त्वशेषोऽस्ति बोधधीजलदं तरे ॥ १८ ॥ तत्कालेनैव भगवान्संप्रबोधमुपैष्यति ॥ मूलकोशरसालीनं पुष्पजालमिव हुमे ॥ १९ ॥ तद्
वं विहरन् जीवन्मुक्त एव भवत्यलम् ॥ मुक्तो भवत्ययमिदमन्ये गच्छामितत्समम् ॥ २० ॥ इति सांचित्य चूडालास्य शैवेन नयेन च ॥ पति
मालोक्य साशङ्कमुवाच वरवर्णिनी ॥ २१ ॥ अस्त्येव सत्वशेषोऽस्य हृदिसंबोधकारणम् ॥ संबोधहेतुदयन सत्वशेषं व्यबुध्यत ॥ २२ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ भृशं संशान्तचित्तस्य काष्ठलोष्टमस्थितेः ॥ सत्वशेषः कथं ब्रह्मज्ञायते ध्यानशालिनः ॥ २३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
प्रबोधकारणं यस्य दुर्हृदं श्याणुवपुर्हृदि ॥ विद्यते सत्वशेषो तर्वाजोऽपुष्पफलं यथा ॥ २४ ॥ चित्तस्यंदविद्युक्तस्य तस्यास्पंदितसच्चितः ॥ द्वित्वैक
त्वविहीनस्य समस्याचलसंस्थितेः ॥ २५ ॥ कायः समसमाभोगानभलायति न हृष्यति ॥ नास्तमेति न चोदति सममेवावतिष्ठते ॥ २६ ॥
द्वैत्वैकत्वादियुक्तस्य यस्य स्पंदते मनः ॥ तस्य देहोऽन्यतामेति नास्पंदस्य कदाचन ॥ २७ ॥ चित्तस्यंदोऽहिसर्वपांकारणं जगतः स्थितेः ॥ रा
मभावविकाराणां कुसुमानां यथामधुः ॥ २८ ॥ अस्मिन्मया स्य तदेहे चेतसो हि मुहुर्मुहुः ॥ हर्षः कोपो न संमोहो वशमेति रघूदह ॥ २९ ॥

चेति परेण सहान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वशैवेन नयेन चेति यदुक्ततत्र न यशस्वार्थजिज्ञासुरामपृच्छति ॥ भृशमिति ॥ २३ ॥ देहे हृद्वि विपरिणामापक्षयादिविकारानुदयः सत्व
शेषेऽलिगमित्युत्तरवक्तुर्लभ्यमनुवदति ॥ प्रबोधेति द्वाभ्याम् ॥ २४ ॥ द्वित्वैकत्वविहीनस्य निर्विकल्पस्य ॥ २५ ॥ ग्लायति ग्लानिगच्छति ॥ २६ ॥ अन्यस्य तु तद्वैपरीत्यमित्या
ह ॥ द्वित्वैकत्वादीति ॥ २७ ॥ तत्कुतस्तत्राह ॥ चित्तस्य ददति ॥ जगतः स्थितेर्व्यवहारस्य हेतुभूतानां सर्वपांभावविकाराणां कारणम् ॥ २८ ॥ अतएव पुनर्जन्मवीजसत्त्वे स्मा
द्वहाद्वेहांतरप्रयास्यतश्चेतसो मुहुर्मुहुर्जलेन नियस्यमाणोऽपि हर्षः कोपः संमोहश्च न वशमेति न निर्दोशकपने ॥ तदेव पुनर्जन्मावश्यमावेति गमित्यर्थः ॥ २९ ॥

चित्तं दृष्ट्वा विचारशीलं नृकापवित्रिकादि वर्तनं नृत्त्याह ॥ चित्तं नृत्ति ॥ सर्वत्र निर्वर्तितं चित्तं नर्वाञ्जितं अग्रतिसंधानेन तत्क ॥ तथा च चित्तं नर्वाञ्जितं नृत्त्यापारिपुष्टं देहव्याधि
 विचारं नृत्तिनाह ॥ १ ॥ दृष्ट्वा रायस्त्रिगोदेहोपरागादि रायभनदराय ॥ ११ ॥ क्रियत्कालार्थिष्वर्तुर्नैः सत्त्वमुपलभ्यतदन्तिषेधारं शोपक्षेयगतशमपयर्तुमिन्त्याह ॥
 सप्तम्यर्थं ॥ सप्तमदिभर्तृकक्षरस्य मारियुष्मत् ॥ कालाधारं रायक्षयकालात् ॥ १२ ॥ सत्त्वस्यापि क्षेपयुग्योदेहोर्विर्लप्यतदन्त्याह ॥ देहेदन्ति ॥ नोचित्तमित्यसंभरणा
 भिनायम् ॥ नात्यक्षरं च निष्प्रमयाभिनायम् ॥ पञ्चत्वेन प्ररगन ॥ १३ ॥ शिखिष्वजभेदेनूर्वावर्तिलगानिदयादृष्टान्तित्याह ॥ शिखिष्वजस्येति ॥ भेजसाऊष्मणा ॥ १४ ॥
 चित्तं प्रशमभायातं कयाय सत्त्ववर्जितं ॥ याधेतोपरस्येव तस्य भावविकारम् ॥ १५ ॥ वीच्यादिनययोदितिसभायाजलसंतति ॥ तथा
 नदस्य तदाप मनायामन्यसतत ॥ १६ ॥ सत्त्वस्यानुपलभोक्तिनतस्योपशमाहते ॥ यावद्वातिसमतत्त्वकालाच्छान्यति केवलम् ॥ १७ ॥
 दृष्ट्वा स्मिस्तुनोचित्तनापिसत्त्वच विद्यते ॥ सतापेहिमवद्रामपक्षत्वेन विलीयते ॥ १८ ॥ शिखिष्वजस्य दहेसोनिश्चितकोजसोर्जित ॥ स
 त्वांशेन च समुक्तं क्षेतनगलानिभाजनम् ॥ १९ ॥ ततथाभूतमालोक्ष्य भर्तुर्देहवरांगना ॥ अनुज्झितवर्तदेहचित्तयामाससत्त्वम् ॥ २० ॥
 चित्तत्त्वसवणशुद्धनविभ्यायाध्याम्यहम् ॥ भविष्यद्वाधनकालमयतत्राहिसंस्थिता ॥ २१ ॥ नयोधयामि यथेन चिरात्तद्व्यतस्वयम् ॥
 किमेकं वावतिष्ठमिदं वयाध्याम्यहम् ॥ २२ ॥ इतिमोचित्यपूढालादेहकरणपजरम् ॥ सत्यज्यप्रापचित्तत्वेन्यतिभापतवर्जिते ॥ २३ ॥
 तन्मसाचं तनास्पदं त्वासत्त्ववत नमो ॥ स्वविवेशुनदहस्त्वर्नाहमिव पक्षिणी ॥ २४ ॥ कुमारातिरयौ त्याय निविष्टाकुसुमस्यले ॥ सा
 मगातुनदत्तासाधनं राहदन्ति त्वना ॥ २५ ॥ तसाममस्वनमाकण्य चित्तत्त्वगुणशालिनी ॥ वुधुधेभूपतदेहवसतद्वपयिनी ॥ २६ ॥ दृष्टा
 विरासयाभासतातदाकद्वान्तिनाम् ॥ गृह्यतसत्त्वसपत्ति शिखिष्वजमर्धापति ॥ २७ ॥

प्रथमभाषायाय लाननुसंधत ॥ ततपत्नादिना ॥ स्वदृष्टमनुस्मिन्वर्तनीयता ॥ १५ ॥ चित्तत्त्वपागुक्तद्वर्द्धप्रवृत्तयापकायपदशेनप्रविश्यतमतरत्त्वभावेवस्थितासर्वाचिरका
 लनभविष्यदाधनकोदमर्पुससोपयार्थि ॥ १६ ॥ ननुचिरात्सत्यपेक्षबुध्यतीकमोधनत्वरयातयाह ॥ नेति ॥ रायप्यालनेनियकाहनमर्तेष्वसमार्थास्यानुराक्तं भु
 न्तिनायकपयिश्चमकालेभ्यस्वस्थानुशक्कामतिभाह ॥ १७ ॥ स्वदेहसत्यज्यलद्वयविशेषयतदीयेद्वाप्रवृत्तलक्षणेचित्तत्वेन्यतिप्रायेत्यर्थ ॥ १८ ॥ तपनिर्धकस्यसमाधिना
 क्षीराकरकरकोषोभूतयाभननयास्तदीयचिराभाषसवतिष्ठुदपुन्यभवनानुकूलस्यम् ॥ १९ ॥ २० ॥ चिन्मूर्च्छाभासस्वचिन्ताराजबुद्धिरितिष्वज्जाहभाससत्कारो
 द्वाधेनभातत्वापादेहभाष्यासाधुपु ॥ २१ ॥ तस्यभाषिनिगीटिताय ॥ २२ ॥

प्रतनतिष्ठामिकितुतवसमीपेतिष्ठामि ॥ हेअंगयतोबहूनामपिरम्याणांमध्यचिसस्ययदेवाभीष्टमवतिगतउद्यत्योगप्राप्यमेवसत्पूरःस्थितंभवतिनोयोगंविनेतित्वदृशेनोयोगव
शादेवमभागमनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ मयिकोवातेभीतिहेतुरतिशयस्तथाह ॥ त्वादृशइति ॥ ४९ ॥ कुलाच्चलेअस्मिभ्रमरे ॥ ५० ॥ मसीत्यातेखर्गोनरोचतेचैतन्तीर्हिइहमस्त
न्निद्रौ ॥ ५१ ॥ ममापित्वद्वितीयांमयाधिरुखत्सुप्तस्यस्वर्गालानास्तीत्याह ॥ अवद्वितीयाइति ॥ वितीर्णयाइत्यया ॥ ५२ ॥ तांससमुपदिष्टामेवभूमानन्दस्यस्थितिमवलंब्य ॥
प्रकाशित्वास्वप्रकाशाम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शमेनसमस्थिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ चिराद्बहुकालोत्तरम् ॥ अतिचिरेणदिनत्रयपर्यन्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

सत्वेननिर्वासनचित्तेनोदात्तयाउत्कृष्टतया ॥ १३ ॥ अथकेवलमिजभावेनपरस्परपञ्चकप्रारब्धभोगोत्तरकालद्वयतिभावोपभोजकप्रारब्धोद्भवकाले ॥ १४ ॥ कामेन
अन्नधर्मेणरागोणनवचिन्ता ॥ १५ ॥ यथापामभोगप्रतिअतिष्ठितंअनिष्टत्तगीनाम् ॥ एकस्याभोगनिष्टत्तावेवाप्रहोनिर्वधस्तदालिकायादृति सामूह्यैव ॥ १६ ॥ अधर्मरोग
अमादिहेतुभ्योभोगेभ्योलोकोत्पद्यमानिर्वातित्वमेवअच्युततत्त्वमक्तिरित्याराधयेनाह ॥ निजइति ॥ एवसर्वसामग्रीसत्वेपियास्वभर्त्तरनकामवतीसाअजीवन्मुक्ताचेद्भर्तृपञ्चो

दिनैःकतिपयेरेवसमचित्ततयातया ॥ सत्त्वोदात्ततयाचैवराजकुंभवदावभौ ॥ १३ ॥ अथतंशुरगर्भाभंचूडालासाशिखिध्वजम् ॥ द
द्याशोभाभुपगतंचित्तयामासमानिनी ॥ १४ ॥ अयंपतिरदीनात्मारम्याश्वनभूमयः ॥ इयंस्थितिरनायासायानकामेनवंचिता ॥ १५ ॥
जीवन्मुक्तधियांभोगंयथाप्राप्तमतिष्ठताम् ॥ एकाग्रहात्मिकतुच्छामूढतैवोदिताभवेत् ॥ १६ ॥ निजःपतिरुदारात्मानिराधिश्चनवंव
वयः ॥ ग्रहाणिपुष्पजालानिसाहतायानकामिनी ॥ १७ ॥ वनपुष्पलतागोहेस्वायत्तेभर्तारिप्रिया ॥ रमतेयाननिर्दुःखासाहतेवदुरंगना
॥ १८ ॥ रम्यंविवाहितंकांतंपतिमासाद्यनिर्जने ॥ स्त्रोसतीयानरमतेनाधिगस्तुदुरंगनाम् ॥ १९ ॥ समुज्झतायथाप्राप्तमपिवेद्यविदास
दा ॥ अर्निधंसमुदारायर्कितज्ज्ञेनकृतंभवेत् ॥ २० ॥ तार्किकिचिद्रचयाम्याशुप्रपंचंप्रेक्षयावने ॥ येनायंभूपतिर्भर्त्तारमतेमयिमानदः ॥ २१ ॥
इतिसंचित्यचूडालाकुंभवेपथरापतिम् ॥ ग्राहकाननगुल्मस्थाकोकिलंकोकिलायथा ॥ २२ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ चैत्रमासस्यशुक्लो
यंप्रतिपदिवसोमहान् ॥ अद्यास्थानंमहारंभस्वर्गंभवतिवैहरेः ॥ २३ ॥ सन्निधानंमयातत्रकर्तव्यंपितुरग्रतः ॥ यथास्थिताहिनियतिर्न
संत्याज्याकदाचन ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यंमेत्वयेहचवनावनौ ॥ क्रीडतानवपुष्यायांसमुद्देगमगच्छता ॥ २५ ॥ आगच्छामिदिनांते
द्यनिर्विकल्पंनभस्तलात् ॥ सर्गादतिरामेवल्लसंगोममतुष्टये ॥ २६ ॥ इत्युक्तामंजरीकुंभोददौमित्रायकौशुर्मीम् ॥ प्रीतयेस्वामिव
प्रीतिकान्तानंदनदक्षजाम् ॥ २७ ॥

गविघातपापेनहता जीवन्मुक्ताचेष्टोक्तसप्रहृष्टभागप्रयुक्तनिदाहिनाहृतैत्यर्थः ॥ १७ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वर्तेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ अनिधस्वउदारायर्भोगंसमुज्झताकिंकिम
धिकफलंकृतंभवेत् ॥ नकिंचिदित्यर्थः ॥ २० ॥ प्रेक्षयास्वप्रज्ञया ॥ मधिरमतेरतिस्तुल्यलभते ॥ २१ ॥ २२ ॥ अगस्थानदेवर्षिसंभामेलनम् ॥ हरेरिद्रस्य ॥ २३ ॥ पितुर्ना
रदस्य ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यमेआगमनमासायंप्रतीक्षितव्यम् ॥ २५ ॥ निर्विकल्पआगमनपाक्षिकत्वरहितनियतमितियावत् ॥ २६ ॥ कातामनोहरा नंदनदक्ष.कस्तप
रुस्तज्जामंजरीम् ॥ २७ ॥

रात्मुत्पद्योदोनिजलमथलहृत् ॥ १८ ॥ धनधानेनखिसारिप्रसरण्याल्लुप्याजलिम् ॥ पदसत्कारपक्षेनपुसर्काल्यगर्वनाभेतिभागोबपहतमगरानपुमर्काल्यपविशेषसबधे
चिननिबर्त्तनं ॥ तथाचाद्यादमद्गामाभ्याकथयानेनभ्रमसादिभिरपिस्तुतिर्नृनमनिपमं कियतेपथपथनत्तामदयादनीति ॥ हिमकालेभगोद्दिम ॥ १९ ॥ आदरनिट्टिप्रसर
याम्यदेशावधि ॥ अर्चमपम ॥ १० ॥ स्वसूहाललक्षम् ॥ आययोपय ॥ ११ ॥ स्फुरताकमगपृषमशीत संजातमभरीकआकार संस्थानयस्यतयाविधकमपृक्षोप
मय ॥ ११ ॥ ११ ॥ पयाहसाकलपुण्यापतितहृत् ॥ १४ ॥ तपगतवसन्निधौमूर्त्तयामपुनित्वकार ॥ श्यामायीवनमप्यस्याचूहाला ॥ १५ ॥ आदत सादर ॥ १६ ॥ वि

आगतम्यत्वयाशोघमेववदतिभूपती ॥ पुष्टुवंधवनाह्योमशरन्मुसपयोदवत् ॥ १८ ॥ पुण्याजलिजहौध्योमवजनकुसुमदामजम् ॥
विसारिवनवातनहिमैमहवांयुद ॥ १९ ॥ शिखिध्वजोव्रजंततददर्शांऽदशार्ननदा ॥ उन्निद्रोद्वययावर्हीधीमयीतिर्हिदुस्त्यजा ॥ २० ॥
शिखिध्वजदशाभतेध्याक्षिकुंभवपुजहौ ॥ शातावर्त्तववारिश्रीमुंभ्यास्वरूपमाययी ॥ २१ ॥ प्रापमजरिताकारकल्यदक्षोपमपुरम् ॥
स्फुरत्पताकमालीयस्वर्गारम्यदिव पथा ॥ २२ ॥ अत पुरमहस्यैवविवेशललनकुलम् ॥ मधुमासमहालक्ष्मालिमच्छनमिवहुमम् ॥ २३ ॥
राजकायानिसर्वाणिताव्रसपापसत्वरम् ॥ शिखिध्वजस्यपुरत पपातफलपुण्यवम् ॥ २४ ॥ तत्रकोलपुतिमुखचकाराखिलभानसा ॥
इदुसनाहारमिवस्थामाखिलनिवांयुजम् ॥ २५ ॥ तंद्वजातादशाकारसमुत्तस्थीशिखिध्वज ॥ बभूवखिलचैताश्चसमुवाचदनाहत
॥ २६ ॥ देवपुत्रनमस्तेस्तुविमनाइवलस्यसे ॥ कुमस्त्वत्यजसरमभिदनासनमास्यताम् ॥ २७ ॥ सतोवितितवेपायेतेहिहर्षविपादजा
म ॥ नाश्रयतेस्वित्सस्थापद्माइवजलार्द्रताम् ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तेनस्मापतिनेत्युक्तेकुमआहासनोविशन् ॥ गिरा
विपण्णयाशीणार्द्रास्वनसमानया ॥ २९ ॥ यावहहमवस्थासुसमचित्ततयेवये ॥ कर्मद्विरेनीतिपतिनेतत्त्वविद् शठा ॥ ४० ॥

मना विनमनान्दपलस्यस ॥ मस्तच्छानिस्त्रिगेनेत्यर्थ ॥ सरास्यलक्षणयामनकापय ॥ १७ ॥ १८ ॥ बाध्यरुद्धकटजालाच्छीर्णवशात्पनसमायया ॥ १९ ॥ विदितवेयापुरुषा
इयधिरजास्थिर्निनाम्ययीतिपुरुकनधकाश्चिद्विशेषविषयस्यस्युपाउपाय ॥ यावहहर्षयति ॥ क्षानमयुक्तसमधिषनानातरीयकर्मैद्रियचेष्टानिहृत्परेषकानिनोत्क्षणाभिनि
त्युपादयनरक्षिदोनेनसमिचित्तत्त्वविपारम्भकमपयकर्मैद्रियचेष्टोद्भवमायापराधेनेत्याशय ॥ २ ॥

अतस्त्वेषु न भवेत्त्याह ॥ येहीति ॥ बालतया समचित्तत्वाभावेनैव ह्यहदीनाभ्यस्तनत्तत्कर्मैद्रियनिप्रहावस्थाभ्यः पलायते व्यवर्ते अज्ञानस्य भावादेवेति वैषम्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥
 प्रारब्धप्रयुक्तकर्मैद्रियहर्षगलानि दशायावद्देहाविनीज्ञान्यज्ञानिनोऽस्तुत्यैवेत्याशयेन सदृष्टातमाह ॥ यावदिति ॥ दशाकर्मैद्रियहर्षगलान्यादिदशा भवत्येवेति शेषः ॥ तदे
 व व्यतिरेकमुरवेन द्रव्यमिति ॥ यद्वति ॥ तथा च ज्ञानिनोऽपि देहदशानां तिलघनमेवेति ममापितदनुवर्त्तनदोषायेति भावः ॥ ४२ ॥ तथा च चित्तसाम्येन देहदशादुःखानां समाधिवशाद्
 दर्शनमेव तत्परित्यागो न हठात्कर्मैद्रियनिग्रहेण सहनमिति निष्कर्ष इत्याह ॥ एष इति ॥ ४३ ॥ विजानातां त्वविद्यावद्देहकर्मैद्रियैः सर्वासु दशासु यथा सदाचारमेव स्थातव्यं न
 तु सदाचार उल्लंघ्य द्योतवानेव नियमः ॥ बुद्धीन्द्रियैर्मन आदिभिस्तु सदा साम्येनैव भाव्य ननु कदाचिदपि वैषम्येणेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ कर्मैद्रियैरनिषिद्धदेहावस्थानुवर्त्तनं ब्रह्मादिसर्वं
 येऽस्तत्त्वविदो महाराजन्बालतयैव ते ॥ अवस्थाभ्यः पलायते यहीताभ्यः स्वभावतः ॥ ४५ ॥ यावत्तिलं यथा तैलं यावद्देहं तथा दशा ॥
 योनो देहदशामेति सञ्छिनत्यस्मिन्नावरम् ॥ ४६ ॥ एष देहदशादुःखपरित्यागोऽस्त्यनुत्तमः ॥ यत्साम्यं चेत्तसोयोगान्न तु कर्मैद्रियस्थितेः
 ॥ ४७ ॥ यावद्देहं यथा चारं दशास्वंगविजानता ॥ कर्मैद्रियैर्हि स्थातव्यं न तु बुद्धीन्द्रियैः कश्चित् ॥ ४८ ॥ परमेषु प्रभृतयः सर्व एवोदितश
 याः ॥ देहावस्थानुतिष्ठुंति नियतेरेष निश्चयः ॥ ४९ ॥ अज्ञातत्त्वज्ञभूतानि ह स्य जातमिदं हियत् ॥ तत्सर्वमेव नियतिं धावत्यनुययां बुधिम
 ॥ ५० ॥ तज्ज्ञाबुद्ध्यादिसाम्येन पाण्यादिव च लनेन च ॥ नियतिं यापयंती मां यावद्देहमखंडिताम् ॥ ५१ ॥ अज्ञास्तु सर्वक्षोभेण सुखदुःखद
 शाहताः ॥ नियतिं यापयं त्यंगदेहलक्षैर्विखंडिताम् ॥ ५२ ॥ इत्थं युखे पुन नु दुःखदशासु चेत्यं स्थातव्यमित्यधिगतं यदि हांगजावैः ॥ अ
 ज्ञाभूतनिवहस्फुरितस्तदेवं दुर्लभ्य एष नियतो नियतेर्विलासः ॥ ५३ ॥ ॥ इ० वा० द० मो० नि० पू० च० ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारप्रतिपा
 दनां मच्चतुरधिकशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं स्थिते महाभाग कथमुद्वेगमीदृशम् ॥
 लब्धवानसि देवोऽपि वदस्व विदां वर ॥ १ ॥

जीवन्मुक्तेषु प्रसिद्धमेवेत्याह ॥ परमेष्वेति ॥ नियतेः प्रारब्धकर्मनियतेः ॥ अन्यथा तद्भोगासिद्धेरिति भावः ॥ ५५ ॥ प्रारब्धकर्मनियतिलंघनं तत्परवर्तैर्वाकैश्चिदपि कर्तुं न श
 क्यमित्याह ॥ अत्रोति ॥ ५६ ॥ तर्हि कितञ्चाज्ञायोऽसाम्यमेवेनेत्याह ॥ सञ्ज्ञा इति ॥ यावद्देहमुपात्तैकदेहपातपर्यंतम् ॥ ५७ ॥ अज्ञास्तु न भवेत्त्याह ॥ अज्ञास्त्विति ॥ ५८ ॥
 प्रारब्धनियतित्वरूपमभिनीय दर्शयंस्तस्याः सर्वैर्दुर्लभ्यतामुक्तामनूयापसहरति ॥ इत्थमिति ॥ न न्यंगदतिराजसंबोधने ॥ अनेन प्राणिना अस्मिन् जन्मनि इत्थं सुखेऽप्युत्थातव्य
 दुःखदशासु चेत्यं स्थातव्यमिति जीवैः स्वस्वकर्मानुसारेण यथादशाललाटाक्षरमधिगतं प्राप्तं तद्विषये अज्ञेषु ज्ञेषु वा भूतनिवहेषु तथैव स्फुरितो नियत एष नियतेः प्रारब्धकर्मणो विला
 स एव प्राणुर्कृत्यादुर्लभ्य इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ तास्य र्पकाशेन ० पू० चतुरन्तरशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ कुभेन निशि दुर्वासः शापात्सीत्वा
 मिरुष्यते ॥ परस्परसमाधानैः प्रीतयोऽथ तथा स्थितिः ॥ १ ॥ एव नियत्यनुसारेण स्थितेर्जीवकदेवत्वदेवोऽपि सन्दिश विषादनिमित्तमुद्वेगकथं लब्धवान्स्तद्देह इत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ पनञ्जदर प्यनिमिश्रशेषणपुसकत्वयागत ॥ इदरोप्यधुनेभुक्तदृष्टि सप्यथागतनवभाषातिनिरुद्धा ॥ १ ॥ पृच्छतास्तुद्धातिनिमित्तेन ॥ स्वच्छआर्यपुण्यनेनेतिमुद्धरोपिधिशेष
णम् ॥ २ ॥ ५ ॥ पिपासदतिशये ॥ ६ ॥ वदामिपद्मद्वारप्यस्यानिस्वस्थानुकूलेबलानितप्रवाहोपीधवदामिपावदभिमतवेशमित्यथ ॥ ७ ॥ अथमद्विभ्रमतवेशापाप्मनतरे
नमद्विपउसमानाभानरत्नवन्मनएकपगत अद्वित्यभनधमनाआगच्छामि ॥ सागराधनितकति समुद्रक्षयमानदेवस्य ॥ ८ ॥ १ ॥ शीकरधाराभिधौनक्षीकृतमगच

॥ पुनउवाच ॥ ॥ ८ ॥ पुनकायमिदचित्तमदीयवसुधाधिप ॥ कथयामितवाशेषसर्गेयद्वत्तमयमे ॥ २ ॥ सुद्धावेदितदुखपरमायाति
तानवम् ॥ पनजदरप्यमपिभुक्तदृष्टिरिवाजुद ॥ ३ ॥ सुद्धापृच्छतासाधुचेतोयातिप्रसन्नताम् ॥ स्वच्छतोपगतेनाशुकतकेनजल
यथा ॥ ८ ॥ अहतावदितोयाताभवतेपुष्पमजरीम् ॥ दत्वागगनमुद्धप्यसप्राप्तश्चन्निविष्टपम् ॥ १ ॥ तत पित्रामर्हेद्रस्यसमास्थानेयथा
रमम् ॥ न्पित्योगयायतयास्थानकालेपित्राविसर्जित ॥ ६ ॥ इदं गतुमहत्सत्कास्वर्गसप्राप्तवान्नम ॥ दिवाकरहये सार्धवहान्यनिलव
त्नानि ॥ ७ ॥ अथैवजगतामानुरेकनात्येनवर्त्मना ॥ आगच्छाम्यहमाकाशसागरापतितकृति ॥ ८ ॥ अथाध्वेवारिपूणानामेधानांम
ध्यवत्तना ॥ अप्यभ्युत्तिनार्थातमहदुर्वाससजवात् ॥ ९ ॥ पयोधरपटच्छन्नविपुद्वलयमूपितम् ॥ अभिसारिकयानुल्यंघाराधौतांग
चरनम् ॥ १० ॥ स्थितास्तुतकसुच्छायाभापगावसुधातले ॥ वेगेनाभिसरतततपालक्ष्मीभिवन्धियाम् ॥ ११ ॥ तस्यकृत्वानमस्कारमु
त्तरेवहतामया ॥ मुनेनलाभ्यवसस्त्वमभिसारिकयासम् ॥ १२ ॥ इत्याकर्ण्यमुमांचासीमयिमानदशपकम् ॥ स्तनकेशवतीकाता
दावभाववित्तासिनी ॥ १३ ॥ गच्छनेनदुरुक्तेनरात्रौयोपामविप्यसि ॥ इतिश्रुत्वाऽभुभवाक्यमुत्थितजजरदिजान् ॥ १४ ॥ विमृशा
मिमनारयाव तावदतीर्हितामुति ॥ इत्युद्गेगमना साधोसप्राप्तोहनमललात् ॥ १५ ॥ एतत्कथितंसर्वसपन्नास्मिनिशंगना ॥ अतिवा
ल्यदिनातेपुर्णालमेतन्मयाकथम् ॥ १६ ॥ योपित्जनवतीरात्रौवत्पार्किमयापितु ॥ संस्तवोभावितव्यानामहेनुविपमगति ॥ १७ ॥

इतपराणापस्तम् ॥ १० ॥ बहुधातलस्थितामनएवशोभनातीरकहनरुद्धायापस्यासपाधिधाय स्वस्यविद्यातपोलक्ष्मीभिर्बस्थितानामापगमगन्धितसप्यावदनकाष्टात्
यामाभूतिरिगनाभिसरतम् ॥ आपयामिनिपाठ्युपायपोलक्ष्मीलक्ष्मिप्रियाभार्थावमुधातलेआपपयतनाभिमुपलीकृत्यसरतविधेसुखेक्ष्मा ॥ ११ ॥ अभिसारिकयातमिक्का
भिसारिकयात्समपदपदमिपयाउक्तम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ आपुनमितिच्छेद ॥ अजराहृद्द्विआधुर्धसिध ॥ १४ ॥ इत्युक्तनिमित्तज्जुगेयस्यतथाधिधमनोयस्य ॥ १५ ॥
कथमन्निपासयापिदुरास्यम् ॥ १६ ॥ पिपुःअप्यनिशये ॥ १७ ॥

यूनामामिपनामप्रामिपन्यायेनकलहद्विपयताम् ॥ तमेवन्यायप्रसक्तस्पटयति ॥ कटमिति ॥ अधुर्नेतिश्वःपरश्वसनसन्निहितकालोक्तिः ॥ मदपहारेणममपहरणाय ॥ अ
 ध्ययनेनवसतीतिवतकलस्यापिहेतुत्वविवक्षयातृतीया ॥ १८ ॥ १९ ॥ मुनिस्त्रिर्नैचित्समाधाने ॥ २० ॥ २१ ॥ यथागारव्यमागतंस्त्रात्वंमत्तोन्योऽप्येदहएवानुमविष्यति
 तेनासगचिन्मात्रात्मनोममकाक्षतिरित्यर्थः ॥ राजापितहुक्तमनुमोदमानआह ॥ परिदेवनयेत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ देहिनादेहोपलक्षितचिदात्मनःकार्याणामवश्यसंपाया
 नापारव्यकलानाविषयेअस्वेदर्हत्त्वमपिपयदिरिवद्यसेतत्तर्हिअन्धेपामविवेकप्रयुक्तयेदचित्तिलसायात्वमिवआगमभूषणःशास्त्रतन्मानुभावनकुशलःउपायश्चिकित्सकःकद्व

अहमप्यद्यदैवाधूनामामिपतांगतः ॥ कष्टमदपहारेणकलहोजाचतधूना ॥ १८ ॥ दिविदेवकुमाराणांकामाकुलधियामिह ॥ गुरुदेव
 द्विजातीनांलजापरवशात्मना ॥ १९ ॥ कथमग्नेमयासम्यग्वस्तव्यंयामिनीक्षिया ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाक्षणमकसातु
 ष्णींस्थित्वामुनिरित्यतौ ॥ २० ॥ धैर्यमाश्रित्यकुंभोजपुनराहरयूहह ॥ किमज्ञाद्वशोचामिकिममक्षतमात्मनः ॥ २१ ॥ यथागतमयं
 होमत्तान्योनुमविष्यति ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ परिदेवनयाकोथोदवपुजतयतया ॥ २२ ॥ यदायातितदायातुदहस्यात्मानलि
 प्यते ॥ वगानिचिद्यानिदुःखानिस्तुखानिविहितानिच ॥ २३ ॥ तानिसर्वाणिदेहस्यदेहिनोनतुकानिचित् ॥ यद्विजमपिकायाणामस्वेदर्हा
 पिखिद्यसे ॥ २४ ॥ तदन्यपामुपयाःस्यात्कद्वगमभूषणः ॥ स्वेदेदेवोचितंवाच्यमिति किंचित्त्वमुक्तवान् ॥ २५ ॥ इदानींसमतामेत्य
 तिष्टाखितोयथास्त्रितम् ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ तावेवमादिभिर्वाक्यैरन्योन्याश्वासनंस्वयम् ॥ २६ ॥ कृत्वास्थितौवनस्त्रिभौस्तु
 र्ददौस्वेदितौमिश्रः ॥ अथाकोप्यस्यकुंभस्यस्त्रीत्वमुत्पादयन्निव ॥ २७ ॥ जगामासंजगद्दीपोदीपःसोहक्षयादिव ॥ व्यवहारभरैःसार्धप
 द्याःसंकोचमाययुः ॥ २८ ॥ मार्गाश्रयपथिकैःसार्धपांथस्त्रिदद्यानिच ॥ दाशवद्वहगान्सर्वान्कुर्वदकञ्जसंचितान् ॥ २९ ॥ तारकारल
 जालाद्यभुवनंसाभ्यतांययौ ॥ स्वंहमदिवताराढ्यंविकसिकुमुदाकरम् ॥ ३० ॥

शरणस्थानकश्चिदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २४ ॥ नाथंतवस्वेदर्कनुस्वेदोचितंक्तिमात्रलोकाचारानुवर्णनायेत्याह ॥ स्वेदेदिति ॥ २५ ॥ २६ ॥ अथमिषयआश्वासनान्तरम
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ मार्गास्तमोभिःसंकोचमरफुटतामाययुः ॥ पाथस्त्रीलदद्यानिपथिकाश्चवियोगशोकोतमोभिरित्यर्थः ॥ दाशाःसमुद्रद्वीपस्थकेवन्तः ॥ तेहिर्पक्षिणोपिजा
 लेर्वाश्रितमरस्थानपिरलान्यपिसंचित्वतितद्वद्विद्यमानमुर्ध्वोभुवनद्वयपक्षिसंयहेणतारकारलजालाढयतयाचपरस्परसाभ्यतांसमेवसाभ्यंस्त्रार्थेष्वज् ॥ समतांययावित्यर्थः
 ॥ २९ ॥ उन्नादं चक्राङ्गानांभमद्भरणांचपेटकंदं दं कर्तुं विकसिकुमुदाकरहसदिवस्थितं ताराढ्यं सर्वं कर्म ययौ ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ वरदयित्वावरिता ॥ स्वार्थेणिषू ॥ विपादवर्धनपु अथाङ्गणशक्तिपुर्णम् ॥ ११ ॥ गलरक्षरक्षणद्वयमितियावत् ॥ १२ ॥ नेपुरदतिरोप ॥ १३ ॥ प्रसुरत्तार
पतामस्तद्व्यपमानविराषणारुपमेव भित्तिकाशक्तिपुकरिषालासहितानिगम्यते ॥ १५ ॥ अन्नरानिवधानि ॥ १६ ॥ माल्यानिविधिधानिवेदवैवज्यायैदस्युत्तरमा

ययावुनाटचक्राश्रमद्वयपदकम् ॥ सुद्धतावधोत्थापसंयामुपनिशाकराम् ॥ ३१ ॥ वदयित्वातथाश्रुत्वाजप्यंगुल्मातरेस्थि
ता ॥ ततः शुभशर्तस्तत्रक्षणमभ्याहरन्वपु ॥ ३२ ॥ शिविध्वजंपुर सस्यप्रोवाचगलदक्षरम् ॥ पतामीवसुरामीवद्रवामीवांगयष्टिभि
॥ ३३ ॥ छज्यवैवचतेराजन्मन्त्रोक्षीत्त्रजाम्पदम् ॥ पश्येमेपरिवधतेराजन्मन्त्रिशोःहा ॥ ३४ ॥ प्रसुरत्तारकामालादिनाततिमिराह
व ॥ पश्यमोभमजायतेनोन्मुखावुरसिस्तनो ॥ ३५ ॥ कोरकाविवधिवधिन्यावसतेगगनोन्मुखी ॥ आगुल्फमेवलंयानिसपद्यतेवरणिमे
॥ ३६ ॥ दहादवसत्पश्यन्निपादवर्धने राने ॥ भूषणान्युत्तरकानिमाल्यानिविविधानिष ॥ ३७ ॥ पश्येमान्यगजायतेस्वर्गोभ्योवहन्पु
ष्यवत् ॥ पश्यपंस्तयमेवापचद्रांशुकरशोभन ॥ ३८ ॥ मूर्ध्निपट्टाशुकोजातोनीहारोद्भाविवागमे ॥ सवाणिकांतालिंगानिजातानि
मममानद ॥ ३९ ॥ हाधिकद्विपादानोर्ध्वकरोर्म्यगनास्त्यहम् ॥ हाधिकद्वमहासाधोस्थितएवाहमंगना ॥ ४० ॥ सविदानुभवान्यत
नितपजयन्त्विमै ॥ विपिनेहभद्रलुक्कातूष्णींस्त्रिनोत्रभूवह ॥ ४१ ॥ राजापिचतमालोक्यतथैवासीद्विपण्णधी ॥ मुद्वृतमन्त्रेणोवाच
शिविध्वजद्वंद्वव ॥ ४२ ॥ कटंसायमहासत्त्व सपन्नावरवर्णिनी ॥ साधोविविदितवेद्यस्त्वजानासिनियतेगतिम् ॥ ४३ ॥ अवश्यभा
विन्यर्थस्मिन्माखिनद्वयभूव ॥ आपततिदशाक्षांतासुधियाद्विद्मन्त्रके ॥ ४४ ॥ नचेतस्यधियात्वेताश्चित्तंयांतिनदेहकम् ॥ ४५ ॥ कु
भउवाच ॥ ॥ एवमस्तनुतिष्ठामियामिनीक्षीत्वमात्मन ॥ ४६ ॥ नरेवमनुगच्छामिनियतिकेनलंभ्यते ॥ इतिनिर्णयितोस्वेतनी
त्वातनुतामिव ॥ ४६ ॥

अथ ॥ १७ ॥ स्वागम्य शातारिष्य ॥ १८ ॥ पद्योक्तपद्यवदय ॥ एवमाच्छादितप्ररोधविच्छिन्नविमयः सपन्नइतिप्रोपित्यारायेमाह ॥ सर्वार्णोत्ते ॥ १९ ॥ स्थित
मिद्व ॥ २० ॥ दस्युक्ताकुभाविपिनेनूर्ध्वारुह्यकिन्तु ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुधियातपरवर्धिवेदवैवज्यायैदस्युत्तरमा
पिशातनास्त्वपादिनेद्वैवापचक्रित्यप ॥ अन्तर्निष्ठानिभूवर्ते ॥ २५ ॥ २६ ॥

राजा कुमविपत्तिचित्तयाराही नृपसंगमोत्कंठयानिद्राभावाच्चिरेण निशान्तिवन्ती ॥ युवत्या इदं यौवनं वपुरुस्तज्य ॥ अस्या देवद्वित इति पुंवद्भावेऽभिनत्यणिप्रकृतिभावाच्चिद्रो
 पः ॥ ४७ ॥ पूर्वयुस्तनकुभासः ॥ ४८ ॥ कुमारधीर्भणी अनुदाचारा ॥ ४९ ॥ ककप्रकथकथं विजहार तदाह ॥ कैलासेति ॥ कैलासादीनासानुपुप्रस्येषु अविस्वलितायोग
 वलेन गमगम कातयोगेन गमगमश्च यस्यास्तथा विधासा चूडालायथेच्छस्वाभिमतानुसारेण भवता वर्तनशीलेन प्रियेण सार्धं सदान्महारवलितासतीयथेच्छविजहारोति पुनरप्या
 एकलस्येति शान्तूष्णीं नीतवन्ती चिरेण ताम् ॥ अथ प्रभाते तत्क्षेपं वपुरुस्तज्य यौवनम् ॥ ४७ ॥ बभूव कुंभः कुंभाभः कुचप्रोडितमूर्तिमा
 न् ॥ इति साराजमहिषी चूडालावरवर्णिनी ॥ ४८ ॥ कुंभत्वमास्थिता भर्तुः पश्चात्स्वीत्वमुपागता ॥ विजहार वनांतेषु कुमारो धर्मिणीनि
 शि ॥ कुंभरूपधराचाङ्गिभर्ता मित्रेण संयुता ॥ ४९ ॥ कैलासमंदरमहेंद्रसुमेरुसहस्रानुष्वविरखलितयोगगमासा ॥ सा कं प्रियेण
 सुहृदाभवता यथेच्छं सदान्महारवलिता विजहार नारी ॥ ५० ॥ इदं वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूडालोपाख्याने कुंभस्य स्वीत्व
 लाभो नाम पंचाधिकशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ततः कतिपयेष्वेव दिवसपुनर्गता ॥ इदं प्रोवाच भर्तारं कुंभरु
 पधरासती ॥ १ ॥ राजन राजीवपत्राक्षममेदं वचनं शृणु ॥ निशायां प्रत्यहं तावत्स्थित एवाहमंगना ॥ २ ॥ तदिच्छाम्यंगनाधर्मनिपुणी क
 र्तुमीदृशम् ॥ भर्त्तुकस्मै चिदात्मानं विवाहेन ददाम्यहम् ॥ ३ ॥ तद्भवानेव मे भर्तारो च ते भुवनत्रये ॥ गृहाण मां विवाहेन भाव्या त्वो निशि स
 र्वदा ॥ ४ ॥ अचलोपनतं साधो प्रियेण सुहृदासह ॥ स्वीतु खं भो कुमिच्छामि मामो विप्रकरो भव ॥ ५ ॥ कमप्रवृत्तमास्तुष्टेः सुखं साध्यं म
 नोरमम् ॥ प्रकृतं कुर्वतः कार्यं दोषः कइव जायते ॥ ६ ॥ इच्छानिच्छे फलेत्यक्कासमंतात्सर्वं वस्तुषु ॥ वयं न सेच्छानानिच्छाः कुर्मस्ते न दमी
 प्रितम् ॥ ७ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ कतेनानेन कार्येण न शृभं न शृभं सखे ॥ पश्चामितन्महाबुद्धेयथेच्छसितयाकुरु ॥ ८ ॥ सम
 तां संप्रयति न चेतसे दजगन्नयम् ॥ स्वरूपमेव पश्चामि यथेच्छसितदाचर ॥ ९ ॥ कुंभ उवाच ॥ यद्येवं तन्महीपाल लक्ष्मणमद्यैव शोभ
 नम् ॥ राकेयं श्रावणस्यास्य ह्यः सर्वगणितं मया ॥ १० ॥
 काक्षयान्वयः ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्ण० पू० पचोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ षण्मते त्रयमहेंद्रादौ विवाहोऽग्निपुरस्कृतः ॥
 तयोर्गुह्यासौ विषयौ पुष्पतले च समागमः ॥ १ ॥ सा चूडाला ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणी कर्तुं सफलं कर्तुम् ॥ इदामि अचिरादेव दास्यामि ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रत्याख्यानेन विप्रकरो मा भव
 ॥ ५ ॥ आलस्यः स्त्रिष्टिकालभारभ्यदेवप्यादिषु अथ यथावक्कमप्रवृत्तस्तुवमनायासमेव साध्यं प्रकृतप्रसूत विवाहकार्यं इच्छानिच्छे फले च त्यक्का कुर्वतस्ते कइव दोषो जायत इत्य
 न्वयः ॥ वयं आवागम ॥ अस्मदोद्वेगोऽश्नेति बह्वचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्समाहृतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ सः पूर्वयोरुपमया विवाहलक्षणादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

अयमपाविवाहः ॥ इत्याख्यायार्थविधेर्निभावः ॥ ११ ॥ मणिमयकरालक्षणेपरिरे ॥ १२ ॥ विवाहोत्सवाधिनरनारीगणस्थानीयतयाहसलतादिसर्पनिर्वरयति ॥ पुष्प
भारति १२ ॥ परिपारयुग्मिवाहोत्सवनिरीषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ रत्नसमुत्सानीयभेषुभेषाक्षिरसिरीषः ॥ समालम्बनदेवताभिषमभगविपुजनतर्पनीपुष्पाणाम् ॥
॥ १७ ॥ अथरात्रिजरेद्विषयनार्त्तमप्यक्षिरदेहिगण्यते ॥ कल्लिमोमकमुकुतपरिराककालेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ मण्डलरधिष्ठाक्षिणसिद्धार्थादितपूर्वकम् ॥ २० ॥ २१ ॥

रानावयोदितेचद्रेपरिपुणकलामले ॥ जन्यत्रोनीमहापाहोदयोरेवमविव्यति ॥ ११ ॥ मर्हेद्राक्षिरिश्रुगसानावयमनोरमे ॥ रत्नदीप
नरशास्त्रमणिकदरमंदिरं ॥ १२ ॥ पुष्पभारानतोत्तुगदक्षराजिविराजिते ॥ वनपुष्पलतालास्यनारीनृत्यमनोहरे ॥ १३ ॥ निशिष्यो
मगतास्तरामर्वापूर्णद्वानामह ॥ आचयोपरिपश्यतुकर्णीतागतलोचन ॥ १४ ॥ उत्तिष्ठामविवाहार्थकुर्व कान्तनकोटरात् ॥ राजश्रृङ्ग
नपुष्पादिसभारत्नसयुतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाकुमडत्यायसहतेनमहीभृता ॥ कुसुमावचयचक्रेतयारणादिसवयम् ॥ १६ ॥ ततोमुहूर्तं
मानणरत्नसानीसमंशुभिः ॥ समालम्बनपुष्पाणांताभ्यावैराशय कृता ॥ १७ ॥ हारांबरमणीद्रादिराशयस्त्वपरेजिरे ॥ सौभाग्यस्यैव
यामनकोशा कालेनसंभृता ॥ १८ ॥ तयाजन्यत्रसभारकृत्वाकर्चनकंदरे ॥ ययतुस्त्रीमहाभिजेक्षानुमंदाकिर्नीदीम् ॥ १९ ॥ तत्रैर्नखा
पयामासमहारजमहादरात् ॥ गजकुम्भोपमस्फंधकुम्भोगलपूर्वकम् ॥ २० ॥ प्रविष्यदयिताकृपांमविष्यदयितोगलानाम् ॥ चूडालां
क्षोपयामासकुम्भरुपधरात्रियाम् ॥ २१ ॥ पूजयामासतु क्षातीतत्रदेवपितृन्मुनीन् ॥ यथाकियाफलेनिन्द्यौक्रियात्यागेतयैवता ॥ २२ ॥
नित्यज्ञानरसाद्यौष्यवस्यायाजगतिस्थिते ॥ चक्रतोमोजनमथ्यतावन्यान्त्यसमीहितम् ॥ २३ ॥ कल्पवृक्षदुर्कलानिपरिधायसितानि
ता ॥ फलानिभुक्वाजन्यत्रस्यानमाययतु कमात् ॥ २४ ॥ एतावतायकालेनतयोजन्यत्रसोत्कयो ॥ त्रियंकतुमिवाक्षाद्रिद्रागित्येवा
विशद्वि ॥ २५ ॥ अयसप्याक्रमेदत्तकृतजप्याधमपणे ॥ विवाहदर्शनायेवताराजालेस्वममते ॥ २६ ॥ मिथुनैकसस्वीयामाकुमु
दोत्करहासिनी ॥ प्रालेयजालप्रकरविकिरतीसमाययी ॥ २७ ॥

क्रियाफलानिच्युतेषां क्रयपूजापरमसिद्धिमाह ॥ यथेति ॥ तथैवक्रियात्यागेप्यनिच्छी ॥ २२ ॥ अयमोष्यसमीहितसिद्धिबलकस्मिन्नायदेभ्योजनम् ॥ २३ ॥ फलानिक
मदभूतलानि ॥ अयमयस्यानैविद्विष्टम् ॥ कभारशास्त्रोक्तकभार ॥ २४ ॥ २५ ॥ सप्याक्रमेदप्याधमपणैरिति ॥ २६ ॥ मिथुनानीयैतिकरत्नैरेकसस्वीयामाप्रियाया ॥ २७ ॥

पद्मोद्भवो ब्रह्मा ॥ २८ ॥ मृगजैः कस्तुरीपौष्कलकादिभिः ॥ कुकुम्भैः काश्वरैः ॥ २९ ॥ कल्पलतोद्भूतेरशुकैर्वृक्षैः ॥ सजिमेरुदमैरुत्कृष्टशोभैरवतंसै रत्नगुच्छायुत्तसैः ॥ मा
 ल्यै कटादिमाल्यैर्विविधभूषणोचितैः ॥ ३० ॥ मौलिपदेन चूडामणिर्लक्ष्यते ॥ इदुरुपिणा च द्रसदरोन ॥ ३१ ॥ वधूचितविलासवान् ॥ ३२ ॥ कामायाकामरूपाय वराय
 ॥ ३३ ॥ अतएव कामत्वेनैव भर्तारि कल्पयित्वा मनस्याह ॥ इयमिति ॥ ३४ ॥ अयम्येगहनेनैव विदेशे स्थितम् ॥ ३५ ॥ सत्नेहसानुरागम् ॥ ३६ ॥ लसंतशोभमानपतिम्

रत्नदीपान्वहन्मानौकुम्भः सम्यगयोजयत् ॥ ज्योतीर्षीदक्युक्तानि पद्मोद्भवइवांबरे ॥ २८ ॥ भूषयामास राजानं स्त्रीत्वं गच्छन्निशागमे ॥
 चंदनगुरुकर्पूरैर्मृगजकुम्भैः ॥ २९ ॥ हारकेयूरकटकैस्तथा कल्पलतांशुकैः ॥ सगुह्यमावतंसैश्चमाल्यैश्च विविधोचितैः ॥ ३० ॥ त
 था कल्पलतागुच्छैर्मंदारैः पारिजातकैः ॥ संतानैव दुरलैश्च मौलिना चैदुरुपिणा ॥ ३१ ॥ एतावताथ कालेन वधूत्वं कुम्भं आयस्यौ ॥ घनस्त
 नभराकांतो बभूव शुविलासवान् ॥ ३२ ॥ इदं संचितयामास संपन्नो यमहं वधूः ॥ कामाया कामा मया देयः कार्यं कालोचितं किल ॥ ३३ ॥
 इयमस्मि वधूः कान्ता भर्ता त्विमे पुरः स्थितः ॥ गृहाण कामममो हि कालो यंतव लच्छयः ॥ ३४ ॥ इति संचित्य भर्तारं मग्नस्य गहनस्थितम् ॥ उद
 यंतमिवादित्यं रतिः काममिवाभ्यगात् ॥ ३५ ॥ अहं मदनिकानामभायां स्मितवमानदः ॥ पादयोस्ते प्रणामो यस्य सत्नेहं क्रियते मया ॥ ३६ ॥
 इत्युक्त्वा सानवधांगीलज्जावनमितानता ॥ लोलालकेन शिरसा प्रणनामलसत्यतिम् ॥ ३७ ॥ उवाच दंचहेनाथ त्वं मां भूषय भूषणैः ॥ क
 मेणाग्निं च संज्वाल्य मस्याणि ग्रहणं कुरु ॥ ३८ ॥ राजसेतितरारं जन्मं करोषि स्मरतुराम् ॥ रतेर्विवाहे मदनमभिभूयाधितिष्ठसि ॥ ३९ ॥
 इंदोरिवांशुजालानिराजन्माल्या नितानिते ॥ मेरुगंगाप्रवाहाभाधत्ते हारस्तवोरसि ॥ ४० ॥ मंदारकुसुमप्रोतैः कुतलैर्नृपराजसे ॥ कन
 काज्जामिवो ह्योलैर्धृंगैः खचितकेसरैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालैः कुसुमैः श्रियास्थैर्येण ते जसा ॥ रत्नस्थानं विभो मेरुमभिभूयावतिष्ठसे ॥ ४२ ॥
 एवमादिदंतौ तौ भविष्यन्तवदंपती ॥ प्रच्छन्तपूर्वदांपत्यौ मिथस्तुष्टौ बभूवतुः ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ संज्वाल्य हुत्वा भ्यर्च्य च ॥ ३८ ॥ रतेर्विवाहे प्रसिद्धमदनं स्वशोभयाभिभूयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ तं शोभा मेव वर्णयति ॥ इदो रित्यादिना ॥ तवोरसि स्थितो हारो मेरो प्रसिद्ध
 स्य गंगाप्रवाहस्य आभाशो भाधत्ते ॥ ४० ॥ खचितकेसरैर्घाटितं किजलैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालै रित्यादी निराजमेतस्माद्वारणेन यो ज्यानि ॥ ४२ ॥ वदंतौ तौ इत्युक्त्या राज्ञा
 पितृभ्याः शोभा वर्णितेति गम्यते ॥ ४३ ॥

यथापट्टमण्यपदेतिविदउपविष्ट ॥ ४४ ॥ ततश्चणोश्चिरस्थानकेअर्धेति ॥ ४५ ॥ कामकोतारतिरिष ॥ ४६ ॥ मघोदितेत्यनेनपुषलदम्पाजरातीत्यनेनशोभापक
 दोषायन ॥ ४७ ॥ ततेभगलमपावदतिशेय ॥ ४८ ॥ सनसदशायदकोर अनुरागसदशाअकुराभददियस्या ॥ आपदैषलहानामितिभागुरिभनेनटाप् ॥ लोलानि
 नीताजनीभानार्धपस्या ॥ आर्धैशुभाभयरसोकारायस्यास्तयाधिषाणिकनीषालस्थितेत्यर्थ ॥ ४९ ॥ दयानीर्गाकण्यलत्वेनरूपयति ॥ हुरकेति ॥ ५० ॥ हि
 महाराज्जिभदनिकांमहाराज शिरिष्वज ॥ कौर्णोपलपर्थकेनिविष्टोभूपयत्सयम् ॥ ५१ ॥ अवतसैस्तथामाल्यैर्मणिरत्नविभूष
 णं ॥ वभ्रंर्विलेपने पुष्परुचिरस्थानकापिते ॥ ५२ ॥ सायभौभूपितातन्वीमदनीमददायिनी ॥ गिरिजेवविवाहोत्काकामकान्तवका
 मिनी ॥ ५३ ॥ महाराजोमहाराज्जिभूपयित्वेदमाहताम् ॥ राजसम्पन्नशावक्षिलक्ष्मीरिवनवोदिता ॥ ५४ ॥ शक्रेणसहयच्छाया
 हृदस्याहरिणासह ॥ यद्वायांशुनासार्धतत्तेभवतुमगलम् ॥ ५५ ॥ पद्मकोशाङ्कुरद्वदालोलनीलोत्पलेक्षणा ॥ आभुदशुभशांकारा
 स्वास्तितपयिनीवसा ॥ ५६ ॥ सुरकपट्टवकरास्तनक्षयकधारिणी ॥ त्वमनेकफलामन्येकामकल्यतरोलंता ॥ ५७ ॥ हिमशतिवदातां
 गज्योत्पन्नमरहासिनी ॥ पूर्णदुश्रीरिवोपुकाद्वैवाह्यदयस्यलम् ॥ ५८ ॥ तदुत्तिष्ठवराहोवेदवैवाहिकोस्वयम् ॥ ५९ ॥ श्रीवसिष्ठउवा
 च ॥ तत्रपुष्पलताजालं कौडमतिशिलाकिरी ॥ ६० ॥ मुक्ताकुसुमजालानाप्रकरं लवकोपमे ॥ चतुर्दिकचतुर्भिश्चनलिकेरमहा
 फले ॥ ६१ ॥ पूणकुम्भैस्तयागगावारिपूर्णैश्चकस्थितै ॥ ज्वालयाभास्तुलस्यामध्यचन्दनदारुभि ॥ ६२ ॥ ज्वलनज्वालितज्वालदक्षि
 णस्यप्रदक्षिणम् ॥ पूर्वाभिमुखमेवाग्नेरग्रेपल्लवविष्टे ॥ ६३ ॥ नियोज्यदपतीकातीतेयोर्विविशतु स्वयम् ॥ सद्गुत्वातिललाजानिपाव
 फायाशिरिष्वज ॥ ६४ ॥ उत्थापोरयायकांतासपाणिभ्यांस्वयमाददे ॥ अन्योन्यशोभमानौतीज्जवाविववनेशिवौ ॥ ६५ ॥ चक्रतुर्दप
 तातस्यपावकस्यप्रदक्षिणम् ॥ स्वदायज्ञानसर्वसद्वयेमवापलम् ॥ ६६ ॥ ददुत्कीभियोन्योन्यस्मितकान्तमुखश्रियौ ॥ प्रदक्षिण
 नयदत्वालाजास्तकायवद्वयम् ॥ ६७ ॥

मगीतयादीनिपूर्णद्विप्रपावद्वनिकायाभवाभारणानियोज्यानि ॥ ६८ ॥ स्वयमलंकृतिशेय ॥ तप्रेषाम् ॥ काष्ठप्रतिपत्तिकाष्ठफलगुच्छसमाकारनवरत्नरितलाभिरकिरी
 श्चर्यते ॥ ६९ ॥ ७० ॥ मकौर्णोत्पलपदैषामलक्षकतुरितिशेय ॥ तस्यादेयामन्यैर्वाहिकपल्लवमतिष्ठाप्यचन्दनदारुभिज्वालयाभास्तु ॥ ७१ ॥ तज्वालितज्वाल
 शिषावसतिवत्वादीनिपुष्पज्वलननियोज्यप्रदक्षिणकलातस्याग्नेरग्रेपल्लवविष्टेविशिरागुरितिप्रोक्तव्यम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ मध्यमशोभानीचमनी ॥ पुमाश्चिद्येतिपुरोप ॥
 शिर्वाभनलसखौ ॥ ७४ ॥ परस्परमात्मदानोक्तिद्वयपरस्परद्वन्द्वतया ॥ स्वदाययति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

संयोगकालसान्निध्यस्य ते समयमानमुखौ ॥ ६० ॥ विवाहव्यापारेणाद्यः प्रहरोक्तिरिति सूचयन्नाह ॥ एतस्मिन्निति ॥ चतुर्भांगंचतुर्थभागम् ॥ ६१ ॥ तस्मिंस्तल्पे करान्नसं
चारयामास ॥ यथाकामुकस्य दृष्टिर्ललना छिद्रद्रष्टुमभितः करान्स्वकिरणान्प्रसारयति तद्वत् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सगमसुमुहूर्तकप्रतीक्षमाणाविति शेषः ॥ काचनमयीकंदरांगुहा
विविशतुः ॥ ६४ ॥ चद्रस्याप्यदृश्यत्वाद्गुप्ता ॥ तत्रतल्पददर्शितुः ॥ तदेववर्णयति ॥ कल्पितमित्यादिसा र्वत्रयेण ॥ ददर्शतुरितिकित्यतुसिगुणश्रद्धादसः ॥ ६५ ॥ मलानि वर्जितै
रमलानैः ॥ ६६ ॥ शोभनेन शय्याप्रमाणेनोच्चकैरन्तैः ॥ मदनिकासत्यसकल्पेन सभैः कुसुमैर्नभिर्नैर्दीर्घशय्याकारेण दीर्घां भूतेडुविबध्नाति भैः पुष्पैः परितो व्याप्तामिति पूर्वत्रात्वयः

भार्वावरोसमंतुष्टीकरैतत्तजतुः क्रमात् ॥ समयमानमुखौ कांतौ चंद्राविवनवोदितौ ॥ ६० ॥ पूर्वोपरचिते पुष्पतल्पे विविशतुर्नवे ॥ एत
स्मिन्नंतरे चंद्रश्चतुर्भांगं न भस्तत्तात् ॥ ६१ ॥ शनैराक्रमयामास शोभां द्रष्टुमिवानयोः ॥ तस्मिंश्चललना छिद्रं द्रष्टुं दृष्टिरिवाभितः ॥ ६२ ॥
लोलः संचारयामास करानि दुर्लभा गृहे ॥ तैस्तैर्नवकथालापरिंदावभ्युदिते त्वथ ॥ ६३ ॥ तावासांचक्रतुः कांतौ दंपती सुमुहूर्तकम् ॥ अ
थोत्थाय उवलद्रतदीपां कांचनकंदराम् ॥ ६४ ॥ स्वयंपूर्वोपरचितानुमां विविशतुः प्रियौ ॥ ददर्शतुर्नवं तन्न तल्पं कुसुमकल्पितम् ॥ ६५ ॥
परितो व्याप्तमुक्तौर्णैर्हमपंकजराशिभिः ॥ मंदारादिभिरन्यैश्च पुष्पैर्भलानि विवर्जितैः ॥ ६६ ॥ उच्चकैः सुप्रमाणेन निर्मितैः कुसुमैः सभैः ॥
दीर्घदुर्विबध्नाति भैः सुधारस्थलशतिलैः ॥ ६७ ॥ क्षीरोदजलधारभञ्जोत्सासं पिंडमुंदरम् ॥ प्रतिविंबमनंगस्थनतं भित्ताविवस्थितम्
॥ ६८ ॥ सुगंधमुन्नतं कांतंचिरादन्यतया स्थितम् ॥ मिथुनं पुष्परशीतं न्यषीदय रितोऽमले ॥ तस्मिन्ममसमाभोगे क्षीरोदं मंदरो यथा
॥ ६९ ॥ तैस्तैर्मिश्रः प्रणयपेशलवाग्विलासैस्तत्कालकार्यसुभगैः प्रणयोपचारैः ॥ सत्कांतयोर्नवनवेन तयोः सुखेन दीर्घा मुहूर्तद्वयसार
जनीजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इत्यार्षेवांवां दे० मो० नि० पू० चू० लीलाविवाहो नाम षडुत्तरशततमः सर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ६७ ॥ पुनस्तल्पमेव विशिनष्टि ॥ क्षीरोदेत्यादिना ॥ नतं संकातम् ॥ ६८ ॥ चिरातराज्यत्यागकालादारभ्य अन्यतया अदंपतित्वेन भ्रांत्या उदित तन्मिथुनं स्त्रीपुंसद्वयं पुष्परशी
तस्मिंस्तल्पे न्यषीदत् ॥ उपभोगेन तत्पोषमर्दकत्वान्मंदरदृष्टातः ॥ ६९ ॥ तयोः सत्कांतयोस्तैस्तैर्लोकांस्तैः प्रणयपेशलवाग्विलासैस्तत्कालोचितपरिरभणादिकार्यसुभगेर्न्यषमा
त्यतांबूलापर्णादिप्रणयोपचारैर्नवनवेन संयोगसुखेन दीर्घासारजनीमुहूर्तं भिवजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमंतास्यार्थप्रकाशे नि० पू० षडुत्तरशततमः सर्गः ॥ १०६ ॥

नानाशिविहासिधामायेद्वरानम ॥ अससक्तिपरीक्षार्थसर्गाङ्गनादिवधये ॥ १ ॥ रीणरजकद्रव्ये ॥ १ ॥ शेषसदराभोगाद्यप्यतोद्वयपती ॥ २ ॥ १ ॥ याप्रियारा
धो ॥ श्रित्येयुक्तो ॥ ४ ॥ ५ ॥ सप्तारय समवर्त्ता ॥ ६ ॥ त्रियेनिर्वाणतबलिसनगरयत्नेरीष ॥ ७ ॥ ८ ॥ कककिपत्तिकियक्कालमस्यगुलभाह ॥ मासमिन्यादिना ॥
पूजितीमरालो ॥ ९ ॥ हललभ्याम्युदितानिउद्गतानिस्तुभूषणारोगजरापयहारित्वाहभोपानिफलकुसुमफिसलयादीनियेयानयाविधेर्भदीरर्नमालिमेसजलवनमाले ॥ शुक्ति

श्रीवसिष्ठवाचा ॥ अयसूर्यास्मरगोणरजितेभुवनोदरे ॥ शिखिध्वजांगनाप्रातर्मदनीकुंभतांययी ॥ १ ॥ एवमर्हेद्रदयातावुभौकुमरि
खिध्वजो ॥ स्वयविवाहिताविद्यौसपत्नीदिवदपती ॥ २ ॥ विलेसगुर्विचित्रासुप्रत्यहंवनराजिगु ॥ प्रपक्कफलभारासुपुष्पपल्लविनीपुष्प ॥ ३ ॥
दिवाप्रीततरोमित्रेयामिन्यामिष्टपती ॥ प्रभादीपाविवभिल्योनविद्युक्तीयभूवतु ॥ ४ ॥ रेमातेवनकुजोपुगुहासुचमहीभूताम् ॥ तमा
लजालखिवेधुमदारगहनेपुष्प ॥ ५ ॥ सत्यददुरकेलासमर्हेद्रमलयेपुष्प ॥ गंधमादनर्विध्याद्रलोकालोकतटपुष्प ॥ ६ ॥ दिनेखिभिखिभि
गत्यानिर्वाणतवतिप्रिये ॥ चूडालाराजकार्याणिहत्वास्वभाययीपुन ॥ ७ ॥ तौदिवासुद्धदौमित्रेदपतीकुमभूमिपौ ॥ नानाधुसुमसं
वीर्ततस्यतुमुदितोमिय ॥ ८ ॥ मासमेकमर्हेद्राद्रीरन्येसरलसकुले ॥ रत्नपुष्पेगुहागेहपुजितौसुरकिने ॥ ९ ॥ हललभ्योदिताभोषम
दारवनमालित ॥ एवशुक्तिमत पृष्ठेपक्षकल्ललतागृहे ॥ १० ॥ मासद्वयपक्षवतागिरिर्दक्षिणदिक्टे ॥ पारिजातवनेदेवपुष्पक्षवकमदपे
॥ ११ ॥ जपुसंहतलेमेरो पादेजपुनदीतरे ॥ जामूनदमयेमासजंभूफलरसासवे ॥ १२ ॥ दशोत्तरकुरुणांषमदलेदिवसानितौ ॥ को
सलेपुत्तरस्यपुसमर्वेशातिवासरान् ॥ १३ ॥ एवमन्येपुदरेषुविषिभेषुमहीभूताम् ॥ स्थितवतोमहाभागौसुद्धदौनिशिदपती ॥ १४ ॥
ततोयातेपुमासपुराने कतिपयेपुसा ॥ चूडालाचितयामासदेवपुञ्जकरूपिणी ॥ १५ ॥ सुरुपभोगभारेणपरीसोर्हेशिखिध्वजम् ॥ मा
कदाचनचतोस्वभोगेपुरतिमेप्यति ॥ १६ ॥

मत्परावशिष्यस्यपुत्रे ॥ १० ॥ पक्षवतोगिरिर्नैलाकस्य ॥ देवभोग्येपुष्पलक्षकमदपे ॥ ११ ॥ मेरोर्दक्षिणपादेजपुद्वीपकेनूर्ध्वदक्षमस्तिकलक्ष्यतलिकेजपुनसहललेतस्यगु
रितिसर्वाभानुपरा ॥ अक्षरलानांलक्ष्यभाषानारसलक्ष्यधैरासर्वेये स्वेदोर्ध्वभाषासपादिनिर्मुक्तस्थिरयोवनविनिपुराण्यसिद्धानुसारेणाय्याहार्यम् ॥ १२ ॥ उत्तरकुरु
णामहलरारादिवसानितौतस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परीक्षेपरीक्षिष्ये ॥ वर्त्तमानसामीप्याष्टद ॥ रतिवासक्तिम् ॥ परीक्षयादहीकलनाभासक्तिरपक्कशिवदपिभोगेपुर
तिपाएप्यतिर्नप्यत्वेयस्य ॥ १६ ॥

सुरैरप्सरोभिश्च सह वर्तमानं हरिर्मदम् ॥ १७ ॥ यथावत्प्रथाशास्त्रमर्द्धपाद्याद्युपचरैः ॥ १८ ॥ अभ्यागमलक्षणाकदर्शनश्चरुः किंकिमर्धकृतायथायस्यकोरेणप्रयोजनेनत
 त्रप्रयोजनवक्तुमर्हसिस्त्यर्थः ॥ १९ ॥ स्वातस्वर्गात् ॥ २० ॥ त्वद्गुणश्रवणप्रयुक्तमाश्रयविस्मयोयेपायासाचदेवाश्रतदगनागणाश्चदेवागनागणाः ॥ २१ ॥ गगनगमनशक्तिश्च
 न्यस्यभेकथस्वर्गागमनतत्राह ॥ पाद्वेकेति ॥ अथसिद्धातरविमानदिव्याश्वाद्यपिच ॥ २२ ॥ तन्त्वदाद्धानप्रयोजनेन ॥ २३ ॥ प्रत्याख्यानलद्विस्ममालक्ष्याह ॥ विमान
 इतिसंचित्यचूडालामापयाविपिनावनौ ॥ आगतं दर्शयामासससुराप्सरसंहरिम् ॥ १७ ॥ इन्द्रमभ्यागतं दृष्ट्वापरिवारसमन्वितम् ॥ य
 थावरपूजयामासवनसंस्थः शिखिध्वजः ॥ १८ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ आत्मना किं कृता दूरं दभ्यागमकदर्शना ॥ देवराज यथा
 तन्मे प्रसादादकुमर्हसि ॥ १९ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ इमेव यमिहायातास्त्वद्गुणातिशयेन खत्वा ॥ त्वदिलभेन सूत्रेण खगावनगता इव ॥ २० ॥
 उत्तिष्ठ स्वर्गमागच्छ तत्र सर्वं त्वदुन्मखाः ॥ त्वद्गुणश्रवणाश्रयः स्थिता देवांगनागणाः ॥ २१ ॥ पादुकागुटिकारवङ्गरसादीदमथापिच ॥
 गृहीत्वा सिद्धमार्गेण स्वीकुरु स्वर्गमंडलम् ॥ २२ ॥ आगत्य विविधाभोगास्त्वया विबुधसद्मनि ॥ जीवन्मुक्तेन भोक्तव्यास्तेन त्वामहमाग
 तः ॥ २३ ॥ विमानयंतिसंप्राप्तान्तिरस्करणैः श्रियम् ॥ नाभिवांछंति न प्रप्तां त्वाद्दशाः साधुसाधवः ॥ २४ ॥ अविप्रमानीना वसुखं वि
 हरता त्वया ॥ स्वर्गः पवित्रतां यातु हरिणे वज्रयम् ॥ २५ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ सर्वस्वर्गसमाचारं वेद्विदेव ॥ धिनायक ॥ किं
 तु सर्वत्र मे स्वर्गो नियतो न तु कुत्रचित् ॥ २६ ॥ सर्वत्रैव हितुष्यामि सर्वत्रैव रमे प्रभो ॥ अवांछनत्वात्मनसः सर्वज्ञानं दवानहम् ॥ २७ ॥ नि
 यतं किंचिदेकत्र स्थितं स्वर्गकर्मोद्दृशम् ॥ शक्यं तु न जानामि त्वदाज्ञानं करोम्यहम् ॥ २८ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ साधो विदितं वेद्यानां परि
 पूर्णं धियांसमम् ॥ सज्जनाचारितं युक्तं मन्ये भोगोपसेवनम् ॥ २९ ॥

यतीति ॥ २४ ॥ बलिद्वारापालनाय यज्ञां हरणाय च पातालपिहरे र्विहारप्रसिद्धे र्जग्नयमिति ॥ २५ ॥ स्वर्गसम आचारः सुखविहरणयस्मिस्तथा विधम ॥ स्वर्गेण समं सुखमा
 चरतीत्यणतवा ॥ सर्वदेशां तथा वेदने हेतुस्त्वयिको विशेष इति चेत्तत्राह ॥ किं त्विति ॥ मदभिमतः स्वर्गो भूमात्मेव स च सर्वत्रैवेति भावः ॥ नियतः परिच्छिन्नः ॥ २६ ॥ पूर्णकामत्वा
 दपि मे सर्वत्र सुखमित्याह ॥ सर्वत्रेति ॥ २७ ॥ तुच्छस्वर्गस्वर्गकर्मगतु न जानामि न स भावयामि ॥ तथा चासमाव्यविषये आज्ञापनतवैवानुचि न न तु ममतदकरणमपराध इति भावः
 ॥ २८ ॥ पूर्णधिया भोगोपसेवनभोगानुपसेवनचसमम् ॥ तत्रापि भोगोपसेवनसज्जनैः प्रारब्धक्षयायाचरितमतस्तदुक्तमन्येदस्यर्थः ॥ २९ ॥

देवैरेषु पुनः श्रोतव्यं तस्मिन्नुपनिच्छयाद्येतृण्यां स्थिते सति एष एव विधो निरपेक्षस्तथावित्तसहस्रं किं नापयाधि अस्य पञ्चाशत्तन्मन्त्रमाजनात्सममापयानमेव मुक्तमिति हरेर
 इत्येतत्प्रथमं प्राक्तनम् ॥ १० ॥ अहमदेव न स्वगमागच्छामि किं नुनराज्ये मे निष्ठितं कालेन मागिबलद्वारे निवर्हणादिप्रयोजनार्थमागमिष्यामीत्यारायेनार्थोक्त्या शिखि
 कवदति स हि कुभोदराकाभिधेतपुनराज्यमागमिच्छेत्क्षणकल्पानां स्तितुक्रमादिबलद्वाराधिपतर्धानमापयौ हरि ॥ ३१ ॥ इदं अर्धाधमागतेन पिश्वशो न युक्तं द्वितीयदेवदम्पि
 क्षणवदस्य भूम् ॥ यथा वारिनिधीयते यथैव तस्मिन्नुपनिच्छयात्कुलातिमकरफनकर्णोद्वहानियमितसयाधिपः कृत्वा लाराशिरप्यदस्योभवातिमद्विष्य ॥ ३१ ॥ इति
 श्रीवाविष्ठमं तात्पर्यं प्रकारानि ५ सप्तोत्तराशतम सर्ग ॥ १०७ ॥ ॥ ३२ ॥ इह कोपयति क्षार्दीप्यसगन्धमापया ॥ राक्षसापहरणेनोद्योनि कल्पयमान

देवेशोक्तवत्येतृण्यामेव स्थिते तृये ॥ किमिति नापयास्येपत्वमिति प्रोक्तवान् हरि ॥ ३० ॥ नाहमप्येव कालेन वदतीति शिखिध्वज ॥
 कल्याणतस्तु कुभोतिवदन्नतर्धिमापयौ ॥ ३१ ॥ तदेव वदमखिलं त्रिदशैरायुक्ततन्मन्त्रमादलमदस्य भूम् द्वितीयम् ॥ कृत्वा लाराशिरिव वा
 रिति यौ प्रशतवत्सुरन्मकरफनकर्णोद्वहन् ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० ति० पू० चू० शक्रगन्धननाभसमोत्तराशततन्मन्त्रं
 ॥ १०७ ॥ ॥ ३३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तां मायां शममानां येषूहालासमर्चितयत् ॥ दिव्याभोगोच्छ्रयानां यद्विपतेव
 सुधाधिप ॥ १ ॥ शीतं समसमाभोग एव शक्रसमागमे ॥ असुरं समहेल च कृतवान् व्यावहारिकम् ॥ २ ॥ भूय एव प्रपञ्चेन विभृशान्प्येव
 सादरम् ॥ रागद्वेषप्रधानेन केन चिद्विहारिणा ॥ ३ ॥ इति संचित्य सारां ज्ञात्वा वभ्रुदितेवने ॥ गृहीतमग्नान् रूपकांतामदिकासती
 ॥ ४ ॥ वातेव हति फुल्लोदये मधुराभोदमासते ॥ संध्याजप्यपरेन पात्निरसस्य शिखिध्वज ॥ ५ ॥ सतानकलतागोहं नीरद्वै-पुष्पगुच्छकै ॥
 शुद्धांतवनदेविनां प्रविवेशभदान्विता ॥ ६ ॥ तत्र सकल्पिते पुष्पशयने माल्यमालिता ॥ कठे सकल्पितं कान्तं विगन्ताद्यसंस्थिता ॥ ७ ॥

॥ १ ॥ तां मायां शममानं रूपमाभोगानीय लब्धव्य ॥ प्रियतेषां किमये ॥ १ ॥ सहाधिकियायस्य ज्ञानेन आकाशादिभासमभाभोगोभूत्वा एव यद्विपतिर्यस्य ॥ अ
 सरं समसाभ्यसमहेल च व्यावहारिकमर्पयायादिमापुनमुचितं तया विषयकम् ॥ २ ॥ अथार्थे एव कार ॥ केन विभृशान् प्रपञ्चयानप्रपञ्चेन गुह्यं हारिणा गुह्यं सोभकेण ॥ ३ ॥
 गृहीतमग्नान् रूपमिति परयाः कठसकलितं कान्तं मिति चतुर्थेऽवध ॥ ४ ॥ फुल्लोदये पुष्पितकलतासपन्नेव ते मलयानिले वृक्षसिनिरीरद्वै-पुष्पगुच्छकै रपलसितवनदेवीनां शुद्धो
 त्तमसतानकलतागोहं मन्त्रेति परेऽवध ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ तथामाल्यं मालित्याभालनं गान्मायायासकलितमनुलं पुष्पानमग्नान् रूपमग्नानां मितानुदत्तदम्प्यदिप्यजनयोद्वरा
 पाकलितिरूपस्य तया विषयमत् एव दम्प्युल्लाच्छित्तिव्यवकात्कान्तमनोहरतमं विगन्ति कटकेषु हीनमायासं स्थितेत्यवध ॥ ७ ॥

जप्याते शिखिष्वजः संध्याजप्यस्थानात कुंजादागत्स्यमदनिकामन्विष्य कल्पलतागोहेमदनिकांतं कटेमनोरमं खिगंचददर्श ॥ ८ ॥ खिगं विशिनष्टि ॥ कुंतलेत्यादिना ॥ मदनिकाकु
तलेत्स्वकुतलेश्चावलितस्कंधम् ॥ समालब्धलिसम् ॥ शयने आहत्यापरिवर्त्तननिष्येण च पर्याकुलितः शेरवरचूडावधो यस्य स तम् ॥ ९ ॥ आकुचनाद्विगुणाकोरेवालावाहुलक्षणे
उपधानके उपवर्हे ससक्तश्रवणादि चतुष्टयस्य ॥ १० ॥ मिथुनस्त्रीपुसद्वदम् ॥ ११ ॥ अगनालग्रसश्लेषस्तच्छलेन अपर्पयत आसजयत् ॥ १२ ॥ परस्परान्धुन्मुरवम् ॥ १३ ॥

आगत्या न्विष्य कुंजात्स्यमददर्श शिखिष्वजः ॥ लतागोहेमदनिकां कटे खिगं मनोहरम् ॥ ८ ॥ कुंतलावलितस्कंधं समालब्धं च चंदनैः ॥ शय
नावृत्तिनिषेपपर्याकुलितशेरवरम् ॥ ९ ॥ हेमामेद्विगुणाकारवालावाहुपधानके ॥ संसक्तश्रवणापांगकपोलतलकुंतलम् ॥ १० ॥ मिथु
नंतददर्शयमिथः प्रहसिताननम् ॥ अन्योन्यवदनासक्तं च कल्पलताशुकैः ॥ ११ ॥ आलोलमालयशयनं मदनातुरमाकुलम् ॥ अंग
लप्रच्छलेनात्तरागमन्योन्यमर्पयत् ॥ १२ ॥ अभ्युन्मुखं समानंदमुद्दाममदमंथरम् ॥ परस्परहृतं पुष्पैर्वक्षोभ्यापीडितस्तनम् ॥ १३ ॥
तदालोप्याविकारेण चेतसालंतुतोपसः ॥ अहोशुखं स्थितौ खिगावित्याहस शिखिष्वजः ॥ १४ ॥ तिष्ठतांगयथाकामं शुखं खिगौ च या
स्थितम् ॥ विप्रं माकरवं भीतावित्युक्ता निर्जंगमसः ॥ १५ ॥ ततो मुहूर्तमात्रेण प्रपंचतमुपेक्षसा ॥ निर्ययौ दर्शयंती स्वरतिफुट्टाकुलं
वपुः ॥ १६ ॥ उपविष्टददर्शनं नृपहेमशिलातले ॥ समाधिसंस्थमेकांतमनाविकसितेक्षणम् ॥ १७ ॥ तं प्रदेशमुपागम्य लज्जावनमिता
नना ॥ तूष्णीमासीत् क्षणं खिनाम्लानामदनिकांगना ॥ १८ ॥ क्षणाच्छिखिष्वजो ध्यानादिरतस्तामुवाच ह ॥ अत्यंतमधुरं वाक्यमिदं
मधुब्धयाधिया ॥ १९ ॥ तन्विकिंशीघ्रमेव त्वं विप्रितानंदमागता ॥ आनंदायैव भूतानियतं ते यानिकानि चित् ॥ २० ॥ भूयस्तोपपत्तंग
च्छ्रुत्वा तं प्रणयवृत्तिभिः ॥ परस्परं प्रसितस्नेहोदुर्लभो हि जगज्जये ॥ २१ ॥ अहमेतेन चार्थनोद्देशं यामिमामिति ॥ यद्यदिष्टतमं लोके तत्तदे
वं विजानता ॥ २२ ॥ अहं कुंभश्च तन्वंगिवीतरागाविहेतरा ॥ दुर्वासः शापजावाला त्वं यदिच्छसितकुरु ॥ २३ ॥

अविकारेण क्रोधविकारारहितेन ॥ १४ ॥ स्वदर्शनाद्वीतौ तौ प्रतिहे अंगयथाकामं तिष्ठत तिष्ठतम् ॥ अहं विप्रं माकरवदर्युक्ता निर्जंगम ॥ १५ ॥ तं मायाप्रपचमुपेक्ष्य उपसृत
त्येति यावत् ॥ रत्याविदसं भोगेन फुल्लविकसितमाकुलं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ यानिकानि चित्तसर्वाणीत्यर्थः ॥ २० ॥ परस्परमीप्सितः अकस्मिन् इति यावत् ॥
॥ २१ ॥ विजानता पुंसा यद्यदिष्टतमतत्तदेव त्वादृशमेव परोपभोग्यमिति ज्ञेयमिति शेषः ॥ २२ ॥ न च त्वदपराधेन मम कुमे अविलभद्वत्याशयेनाह ॥ अहमिति ॥ त्वं कुभादित
रेति शेषः ॥ अतो यदिच्छसितनिःशकं कुरु ॥ २३ ॥

पणयेभर्तृचित्तानुरजनेपेशलाचतुराम ॥ दयितापूर्वदयिताम् ॥ ३८ ॥ माधवेवसर्तुसमुदितोपक्रिर्नकमलिनीमिव ॥ अथवासमुदितसमृद्धामाविर्भूतांवाभाधवस्यविष्णोपनि
 नीपद्महस्ताश्रयमिव ॥ रामावतारवसनेरामस्यविष्णुभावेमाकूसीतात्वेनभूमितलपविष्टाततोभूमितलात्सुनरुपगताश्रयमिवरत्नसपुटकालकटितारलश्रयमिवचन्द्रपोनि
 जादयितान्चूडालापरिददर्शपुरोददर्शैत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनि० पू० अष्टोत्तरशततम सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दृष्ट्वापृष्ट्वात्रपोष्यानाद्दृष्ट्वा
 सर्वसुविस्मिताः ॥ तुष्टप्रशस्यचूडालामार्गलंभ्यात्रानयन्निशाम् ॥ १ ॥ इदमव्ययमाणम् ॥ ११ ॥ कुमादिह्रियेणत्वमेवकिमिहासि कियत्कालकिमर्थंवाइहमस्मिनिधौतिष्ठसि ॥ य
 ताददर्शानवधांगीपुनःप्रणयपेशलाम् ॥ कांतामदनिकामेवचूडालादयितांस्थिताम् ॥ ३८ ॥ समुदितमिवमाधवपद्मिनीमुपगता
 मिवभूमितलाच्छ्रयम् ॥ प्रकटितामिवरत्नसमुद्रकाल्परिददर्शानिजादयितांनृपः ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू०
 चूडालास्वरूपदर्शनं नाम अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथतांदयितांहृष्टाविस्मयोऽफ्रुहृष्टा
 चनः ॥ शिखिध्वजउवाचेदमाश्रयंकुलयागिरा ॥ १ ॥ कात्वमुत्पलपत्राक्षिकुतःप्राप्तासिमुंदरि ॥ किमिहासि कियत्कालं किमर्थमिह
 तिष्ठसि ॥ २ ॥ अंगेनव्यवहारेणस्मितेनानुनयेनच ॥ ममजायाविलासेनतत्कलेवोपलक्ष्यसे ॥ ३ ॥ चूडालोवाच ॥ एवमेवप्रभो
 विद्धिचूडालास्मिन्संशयः ॥ अकृत्रिमेणदेहेनलब्धोऽस्यवमयास्वयम् ॥ ४ ॥ कुमादिदेहनिर्माणैस्त्वांवाधयितुमेवमे ॥ प्रपंचः शतशो
 खत्वमिहयातोवनांतरे ॥ ५ ॥ चदाराज्यंपरित्यज्यमोहेनतपसेवनम् ॥ त्वमागास्तस्यत्येवत्वद्वोधायाहमुद्यता ॥ ६ ॥ अनेनकुंभदेहेन
 मयैवत्वंविबोधितः ॥ कुंभादिदेहनिर्माणंत्वांवाधयितुमेवमे ॥ ७ ॥ माययानतुकुंभादिकंचित्सत्यंमहीपते ॥ अथोविदितवेद्यस्त्वंध्या
 ननैतदखंडितम् ॥ ८ ॥ सर्वपश्यसितत्वज्ञध्यानेनाश्ववलोकय ॥ अथचूडालयेत्युक्तोवद्वापरिकरंनृपः ॥ ९ ॥ आत्मोदंतंविशेषेणध्याने
 नामलभैक्षत ॥ अंभिराज्यपरित्यागाच्चूडालादर्शनावधि ॥ १० ॥ सर्वमुहूर्तध्यानेनचात्मोदंतंदर्शयः ॥ आराज्यसंपरित्यागादहर्तमा
 नक्षणक्रमम् ॥ ११ ॥

यार्पिकुंभस्थितिकालप्रमाणजानात्येवतथाप्यस्यावेपां

तेरेणकुभागमनाप्यागपिस्थितिसंभावनाकियत्कालमितिप्रश्नः ॥ २ ॥ अंगेनअवयवसस्थानेनतच्चेष्टालक्षणव्यवहारैणअनुनयेनप्रेमवाक्प्रवधशैल्याममजायायाश्वूडालाया
 पसिद्धेनविलासेनतस्याकलामूर्तिरिवउपलक्ष्यसेदृश्यसे ॥ ३ ॥ अकृत्रिमेणसहजेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्यश्रुतितदाप्रभुत्वेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ सत्यमकाल्पनिकम् ॥ ध्यानेनप्रागुक्त
 योगधारणया ॥ ८ ॥ पश्यसिदृश्यसि ॥ परिकरतादृशधारणानुकूलासनादि ॥ ९ ॥ अंभिउपरि ॥ १० ॥ आवर्त्तमानक्षणक्रममितिअत्राप्याडनुकल्प्यते ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ पुलकोष्ठसतगतनीबाह्विषायप्रसायशालिलिङ्गेतिप्रेषणन्वय ॥ गलदगच्छिर्भाषयन् ॥ अस्त्राशिक्रियाविशेषणानि ॥ १३ ॥ आवाशब्देनाभाभिष्यक्तपरस्परानुरा
 गलक्षणस्यापिभाव ॥ योयादशोनावाशमयोऽपरप्रधानवक्ष्यगगारसोऽभूत्सनायुक्तिजिष्णुभिर्गन्धविचुननशक्यतइत्यन्वय ॥ १४ ॥ द्विविधोऽधदस्यार्बभायाभिबभिल
 सन्नुपेकआदयशक्तमिष ॥ १५ ॥ शैलीरुकिमिलासमुत्कीर्णपरस्परालिङ्गितमूर्तीद्वयश्लिष्टीभित्तौधिरभास्ताम् ॥ १६ ॥ आनवातिशयेनमनसोजडीभावेनतस्माद्वयजक
 णिगगारानाकायूयद्वयोपमौ ॥ १७ ॥ छस्तेलौचनस्यैवहीरोर्नसोऽजडीभावादेवश्लिष्टीस्थितलोषमयथास्यात्तथाआस्ताम् ॥ प्रणयपेशलमयास्यात्तथाकर्ताप्रतिउधावे
 सर्वमालोषयभुपालोविररामसमाधित ॥ समाधिविरतोऽर्धविकसिनयनांबुज ॥ १८ ॥ विसार्यतरसावाहूपुलकोज्ज्वलतांगतौ ॥
 गलदगघनक्षेहमुच्चद्वाप्यस्रुहस्तदहम् ॥ १९ ॥ आलिङ्गगचिरकांतानकुलोनकुलीभिव ॥ तयोरालिङ्गितस्मिस्तत्रभावोऽवभूवय ॥
 ॥ १५ ॥ नसवासुकिजिह्वाभिर्वकुहर्षेणशप्यते ॥ दिविस्थाविवपकेनरुताविवभिलत्तनू ॥ १५ ॥ शैलाविवसमुत्कीर्णीश्लयवास्ता
 चिरमिधौ ॥ मुहूर्तनागलहर्भजलौपुलकपीवरौ ॥ १६ ॥ बाह्विश्लयतामीपन्नित्युत्कीर्णशरीत्रियौ ॥ अमृतापूर्णद्वयौसशून्यद्वयो
 पमौ ॥ १७ ॥ उन्मुक्तमुजभासांतावल्सस्थितलोचनम् ॥ पनानदक्षणास्थित्वातूर्ण्यप्रणयपेशलम् ॥ १८ ॥ कर्ताचिबुकसलभकर
 योवाचमुपति ॥ अत्यंतमधुरक्षिन्ध कात स्वकुलयोपिताम् ॥ १९ ॥ पुण्यश्रवतिनिष्पद स्वाहुनामाश्रितदपि ॥ कियत्प्रमाणस्तन्वया
 ल्वयायाल्लडुमुन्धया ॥ २० ॥ अनुभूतश्रिरक्षेत्रशमत्तुर्यनदाकण ॥ एवंकुरुतरातस्मात्ससारकुहरादहम् ॥ २१ ॥ उत्तारितोऽययाबुद्ध्या
 साहिकेनोपमीयते ॥ अरुघतीशचीरीगायत्रीश्री सरस्वती ॥ २२ ॥ समस्तापेलववायतेतवतन्म्यागणश्रिया ॥ धीश्री काति क्षमा
 मैत्रिकरुणायास्तुदरि ॥ २३ ॥ कर्तात्साकारकर्तासुप्रयमेवाभिलक्ष्यसे ॥ प्रेरणाध्ववसायेनत्वयाहमवयोधित ॥ २४ ॥ केनप्रत्यु
 पकरणपरितुष्यतिमेन ॥ मोहादनादिगहनादनतगहनादपि ॥ २५ ॥ पतितव्यवसायिन्यस्तारयतिकुलश्रिय ॥ शास्त्रार्थगुरुमन्त्रादि
 तयानोत्तारणक्षमम् ॥ २६ ॥

निप्रेषणन्वय ॥ १८ ॥ १ ॥ रतिनिष्पदेऽनुरागरसोऽस्यतमापुर्वादिविशेषणचणुदयविशिटकियत्प्रमाणोऽविलीर्णद्विधास्त ॥ २० ॥ भनुर्येनपुरुषाययसिद्विप्रयोऽनेनहेतुना
 ॥ २१ ॥ यथाभूद्वेददुष्टा ॥ सापुष्टि ॥ २२ ॥ धीश्रीस्यायारक्षकभ्याआकारेणहीनर्षेणकानासुधीषुप्रसाऽन्विच्छास्तास्वपित्तमययमाभ्यासादीनामिलक्ष्यसेरतिप्रेषणा
 न्वय ॥ २३ ॥ २४ ॥ कृष्णार्थास्तवनकेनप्रत्युपकरणपरितुष्यति ॥ येननुष्यतिनादराऽन्वत्युपकारादुर्लभद्विधास्त ॥ २५ ॥ शास्त्रार्थस्यादिरतिशयोक्तिभरसाक्षात् ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ निरिच्छाया कतकृत्याया स्तेप्रत्युपकारेऽहमसमर्थ इत्याह ॥ निरिच्छाया इति ॥ २९ ॥ कुलांगनां मन्येत्वामिति शेषः ॥ लोके प्रसिद्धा सर्वा कुलांगनास्त्वया धुना जिता इति शेषः ॥ ३० ॥ नारीणां सौजन्यादिगुणोत्कर्षं चार्मुप्रथमव्यपदेशयामाविव्यसि ॥ ३१ ॥ स्वापेक्षया गुणजा लैरतिशायिनीत्वानिर्मितवतो धातुर्विषये प्रकुपिता इ

यथैताः स्नेहशालिन्यो भर्तृणां कुलयोषितः ॥ सखा भ्राता सुहृद्व्यो गुरुर्मित्रं धनं सुखम् ॥ २७ ॥ शास्त्रमाच्यत नंदासः सर्वं भर्तुः कुलांगनाः सर्वदा सर्ववर्त्तने पूजनीयाः कुलांगनाः ॥ २८ ॥ लोकद्वयसुखं सम्पदमसर्वं चासुप्रतिष्ठितम् ॥ निरिच्छायाः प्रयातायाः पारं संसारवारिधेः ॥ २९ ॥ कथमस्योपकारस्य करिष्येते प्रतिक्रियाः ॥ मन्ये कुलांगनां लोके लोके सर्वास्त्वया धुना ॥ ३० ॥ नारी सौजन्यचर्चा सुव्यपदेश्या भविष्यसि ॥ त्वानिर्मितवतो धातुर्गुणजालातिशायिनीम् ॥ ३१ ॥ मन्ये प्रकुपितानूनमरुंधत्यादिकाः स्त्रियः ॥ सती त्वं रूपसौजन्यगुणरत्नसमुद्भिके ॥ ३२ ॥ एहिमे त्वद्वृणोत्कस्य पुनरालिंगनं कुरु ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा मृगशावाक्षी चूडालां तां शिखिध्वजः ॥ ३३ ॥ आलिङ्गिगपुनर्गान्धनकुलो न कुलीमिव ॥ चूडालोवाच ॥ देवशुष्कक्रिया जालपरे लवण्याकुलात्मनि ॥ ३४ ॥ भूयो भूयो भ्रशमहं त्वदर्थदुःखिता भवम् ॥ तनवदवबोधात्मा स्वाथर्गवोपपादितः ॥ ३५ ॥ मया तदञ्च किं देव करोषि मम गौरवम् ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ त्वया यथा वरारोहे स्वार्थः संप्राप्यते शुभः ॥ ३६ ॥ तमिदानीं तथा सर्वाः साधयन्तु कुलांगनाः ॥ बुध्यसे कान्तविश्रांतो जगज्जालतटे विभो ॥ ३७ ॥ अद्य तं प्राक्तनं किंचिन्मोहं समनुपश्यसि ॥ इदं करोमि न दंतु प्राप्नोमि दमिति स्थितिम् ॥ ३८ ॥ अंतर्हससि तां कच्चिदशापेलवतां धियः ॥ तास्तुच्छलब्धा कलनास्ताः संकल्पकुक्कल्पनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि नाद्यावलोक्यते देवव्योम्नि विपर्वताः ॥ किं त्वमद्यां संपन्नः किं निष्ठोसि किमिहस ॥ ४० ॥ कथं पश्यसि पाश्चात्यदेहचेष्टाक्रमं विभो ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ पूर्णनीलाब्जमालासारविलोचने ॥ ४१ ॥

लव्यव ॥ त्वमेव सतीपतिव्रता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ साधयन्तु नशक्नवतीत्यर्थः ॥ जगद्वृक्षेणस्य जालस्य तटे परावधौ विश्रांतः सलत्त्वतो बुध्यसे कच्चिदिति व्यवहितेनाच्ययः ॥ ३७ ॥ तत्रात्कनं पयोव्रतोपवासादिमोहकिंचित्तुच्छसमनुपश्यसि कच्चित् ॥ ३८ ॥ धियः अपक्वदशयापेलवतां कोमलताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कथं कीदृशार्कसत्यमुत नुच्छमित्यर्थः ॥ सुमनोभिः पूर्णनीलाब्जमालासरतः सादृश्यादनुसरतस्तथा विधेविलोचने यस्य स्यास्तथा विधेहे चूडाले ॥ ४१ ॥

१ मन्ये कुलांगनां लोके जिता सर्वा इत्यपि पाठो दृश्यते परतुनापटीकाकारसमतदिति भाति

मयस्यगाम्युनाभमव सान्निहोदस्यदिवकस्यरस्यरातस्यषायस्यपत्न्यप्रकाशकपास्थितातसस्यतस्यीन अहमचिउपपरमर्भीपभूतमत्तगालतपाआस्थित ।प्रधाचे
 रान्निमपपापार्तिनयेषादृषयाधीनित्वातुभदनेषमपापिस्थितिज्ञातम्यस्य ॥ तामेषपपप्यद्वर्यापति ॥ निरीहृदल्यादिना ॥ ४२ ॥ अर्धद्वयपरमार्थसत्त्वप्र अनद्विभि
 र्दोऽभद्वयस्यद्वान्नापयद्वुकाटालावस्तनापाद्वस्यद्वभूत्यास्थितदस्य ॥ अहृदपत्यप्रमणचिर्नैकवत्तमप्यधिष्ठितस्तानिरतिरायातददशागुपयातोस्मिपापप्रसहृंर
 निरर्नपटनरादिरदारायान्दपमभाआविनयतिपयतिनिरंवेनुयाकृषति ॥ तस्यहनद्वषाभ्यनाभूत्यादराते आत्मासेर्पांसपधर्माभिभुते ॥ अहृदस्याभनोद्वापनापटना
 त्पवयस्यपस्यातस्तस्याहृमपाभ्यित ॥ निरीहोस्मिनिरशोस्मिनप्र सख्योस्मिनिसह ॥ ४२ ॥ शांतीहमर्थरूपोस्मिचिरायाहम
 हृन्मिन ॥ तांशगामुपयातोस्मियतेश्वतैकवत्तमि ॥ ४३ ॥ प्रतिपथतिसहस्रानयादिरहरादय ॥ नर्किचिन्मात्रचिन्मात्रनिष्ठोस्मिस्व
 स्यभास्थित ॥ ४४ ॥ भ्रमणाहंविमुक्तोस्मिससारेणालिबने ॥ ननुष्टोस्मिनिखनोस्मिनायमस्मिनचेतरत् ॥ ४५ ॥ नस्यूलोस्मि
 नमूल्यास्मिसत्यमस्मिचसुदरि ॥ तेजोर्पिपात्ययातेनभित्तावपतितेनच ॥ ४६ ॥ क्षयातिशयमुक्तेनप्रकाशेनास्मिर्वैसम ॥ शांती
 म्मिमाभ्यनतास्मिस्वस्यास्मिचिताशय ॥ ४७ ॥ परिनिवाणवास्मिसदृशोस्मिपतिवते ॥ यतदोस्मितदेवास्मिचकुशक्रोमिनंतरत्
 ॥ ४८ ॥ तरगतलपांगेगुरुस्वभनभोजिते ॥ प्रसादेनविशालाक्ष्यार्काणोस्मिभवसागरत् ॥ ४९ ॥ पुनर्मलनयकामिशतभ्मातमुव
 णवते ॥ शांतिस्वस्याहृदयतांवांतरागानिरशर्वा ॥ ५० ॥ सर्वातीत सवगश्वत्वमिवायमहस्थित ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ एवस्थिते
 नश्रानत्तनाणशद्वयप्रिय ॥ ५१ ॥ किमिदानींनमोद्गहिरांचतेनहामते ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ प्रतिपधनजानामिनजाना
 म्यभिवाष्टितम् ॥ ५२ ॥ यदाचरस्मिन्निवत्वपदाधिहोद्यततया ॥ ययन्मतसकलयास्त्वविकलप्रिये ॥ ५३ ॥ नर्किचिदनुसधातुजा
 नाभ्यपरसुदर ॥ यद्वर्षेचिज्जानासितदेवपुरुसुदरि ॥ ५४ ॥

५४ भाव ॥ ५५ ॥ अर्धद्वयकायका ॥ इतरकारणम् ॥ ५६ ॥ सत्यमपाधितवस्तु ॥ तेजोर्पिपात्ययाद्विषयहलाहृदिपयातेनप्रस्तावपतितेनचनभोभाप्रविष्टारि
 कायकागारापन ॥ ५६ ॥ जगत सर्वद्वयमनिरस्यसाभ्यनतासि ॥ विगताशयानिनयनस्क ॥ ५७ ॥ हेपतिवते ॥ सर्वाद्यतेद्विषयादृष्टतीनाशनमिषव्रतयस्यादतिभ्युसस्या
 र्धमद्वयस्याप ॥ अयथासथास्यसत्त्वप्रविष्टादक्षणाव्रतसदृशजुन्यशरीरभक्तार्थसिध्य ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ शतवारप्यातमप्रीशोधिपयद्विषयनिष्ठ ॥ यत स्वद्वयनिष्ठा
 याद्वयनापुनः ॥ निरराणिवास्तनार्थस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतरराचनद्विप्रविषय्यतद्विप्रविषय ॥ कश्चपिपद्म ॥ तनजानाभि ॥ ५२ ॥ कदाचिदनुसधानकाके ॥ यत
 भाव ५३ ॥ ५४ ॥ अरकावापाविषयतेद्वीरासीन्यपुनरादुर ॥ आनासिज्जतप्यनयप्रिये ॥ ५५ ॥

धारयिष्यामि हृदि स मतास्मीति यावत् ॥ गलितमिष्टदृच्छातद्विषयजातयस्मात्तथा विधेन इष्टपहणमनिष्टस्याप्युपलक्षम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आहर्तुमाचरितुम् ॥ ५७ ॥ एषणरा
ज्यगोगाग्रपेक्षणम् ॥ ५८ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात्कारणाध्याणानाचक्षुरादीनामुत्प्राणस्य च स्वोचितविषयानेषणे सत्यत्र परमात्मनिकोतिशयः ॥ न
चाज्ञानात्प्रवृत्तत्वं विदित्करणदेहेन्द्रियादितादात्म्याध्यासोत्तिवेनेन्द्रियाणां विषयभोगाभ्यासेन मालिन्ये आत्मनोऽपि मालिन्यप्रसक्तिः ॥ निष्क्रियासगचिन्मात्रमूर्तोहितत्वं वि
तको भोगानभ्यसेत कश्चिदित्यर्थः ॥ अस्त्येवैककरणपदव्यत्ययश्रद्धादसः ॥ तस्मात्तद्व्यभोगमात्रेण तदभ्यासव्यसनमालिन्याप्रसक्तद्वेगादौ तद्वेगाते मध्येन दनराले च यं

तदेव धारयिष्यामि प्रतिविंबं यथा मणिः ॥ चेतसा गलिते हेन यथा प्रासमर्निदितम् ॥ ५५ ॥ नस्तौमिनच निदामि यदि दृच्छासि तदा चर ॥
॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यद्येवं तन्महाबाहो समाकर्णय मन्मतम् ॥ ५६ ॥ आकर्षय जीवन्मुक्तात्तं स देवाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वत्रैकयाव बोधेन
मौर्ख्यक्षयभुवान्विताः ॥ ५७ ॥ निरिच्छास्तावदाकाशविशदाः संस्थिता वयम् ॥ यादृगेषणमस्माकं तादृशं तदनेषणम् ॥ ५८ ॥ यत्सा
णानैषणकोञ्चिन्मात्रोभ्यसते हि कः ॥ तस्मादाद्यंतमध्ये पुयेव यं पुरुषोत्तम ॥ ५९ ॥ शेषमेकं परित्यज्य त एव मे स्थिता वयम् ॥ राज्येन
सांप्रतेनेमं कालं नीत्वा क्रमेण वै ॥ ६० ॥ विदेहतां प्रयास्यामः प्रभो कालेन केन चित् ॥ ॥ शिखि ध्वज उवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६१ ॥
इशास्तरलेव द ॥ ६१ ॥ शेषमेकं परित्यज्य तिष्ठामः कथमेव वा ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६२ ॥
मोहमेकं परित्यज्य भवामः पुनरेव ते ॥ स्वएव नगरे राजा भवत्वं स्वासने स्थितः ॥ ६३ ॥ ललामाननुकानां मां हि षीते भवाभ्यहम् ॥ स नृ
पामत्तवास्तव्या नृत्यन्नवनवांगना ॥ ६४ ॥ सपताका ध्वनन्तूर्या पुष्पप्रकरिणी पुरी ॥ लसद्दृष्ट्या समंजस्यारण्येषु पालिमालया ॥ ६५ ॥
मधुमासलतालक्ष्म्या चिराद्भवतु सा सम ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति चूडालया प्रोक्तो विहस्य स शिखि ध्वजः ॥ प्रावाच मधुरं वाक्य
मक्षुब्धं विगतज्वरः ॥ ६६ ॥ एवं चेत्तदिशालाक्षि स्वायत्तानखिविष्टपे ॥ सिद्धभोगाश्चि यस्तानुनिवसांमि न किंप्रिये ॥ ६७ ॥

ये यस्तथावालेतस्वभावा एव प्रारब्धशेषमेकभोगेन परित्यज्य पयित्वा स्थितानतु किंचिदन्यथाभूता अन्ये वा भविष्याम इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ इममायुः शेषरूपं कालम् ॥ ६० ॥
तस्मादाद्यंतमध्ये पितृमपि सभावयस्तजिज्ञासमानो राजापृच्छति ॥ वयमिति ॥ ६१ ॥ तदभिप्रायानुसारेणैव चूडालोऽपि तदर्थं वर्णयति ॥ वयमिति ॥ ६२ ॥
तत्र शेषाद्व्यस्यार्थान्तरमाह ॥ मोहमिति ॥ ६३ ॥ कालानामतः पुरस्त्रीणाललामो भूषणभूता भवामि भविष्यामि ॥ मत्तादृष्टावास्तव्याः पुरवासिनो यस्याम् ॥ एतदादीनि पुरी
विशेषणानि मधुमासलतालक्ष्मीसाभ्योपपादकानि ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ यद्विनेमया सह भोगेच्छास्ति तर्हि देहेण प्रार्थिता दिव्यभोगा एव भुज्यंता किमानुषैरतिराजाह ॥
एव चेदिति ॥ ६७ ॥

॥ ८ ॥ १० धिमुनद्वे ॥ १ ॥ ११ ॥ यथासंस्थानयथास्थितम् ॥ ७८ ॥ विरस्यस्योपाधीनकायापस्यो ॥ ७९ ॥ दिनाधारसायसध्याम् ॥ सायसध्यासमास्कराभिमुक्तं
दिनाधारता ॥ परस्परसिद्धभागापस्योत्तराधिविनिवाहनात्यारुन्तरी ॥ ८० ॥ ७९ ॥ तत्परस्परानुभवासिद्धभोगोसुखस्वयमप्यपक्षकषिटासगर्भयथास्याप्तयाआश

यूहालावाच ॥ ॥ नराजन्ममंगेगुवाछानापिभिर्भूतिषु ॥ स्वभावस्यवशादेवयथाप्राप्तेनमेस्थिति ॥ ६८ ॥ नसुखायममस्वर्गोनरा
ज्यन्तापचक्रिया ॥ यथास्थितमविदुष्यतिष्ठाभिस्वस्यचंपिता ॥ ६९ ॥ इदसुखमिदनेतिभिभुनेक्षयभागे ॥ सममेवपदेशातेतिष्ठाभी
हययास्तुतम् ॥ ७० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ युक्तमुक्तविशालासित्वयेतस्ममयाधिया ॥ कोवाय किलराज्यस्यग्रहेत्यागोपिवाभ
वंत ॥ ७१ ॥ सुखदुःखदशांचितात्यक्काविगतमत्सरम् ॥ यथार्जस्थानमंवेर्भौतिष्ठाव स्वस्यतांगर्तो ॥ ७२ ॥ इतितत्रकथालापकयनेन
तयोदयो ॥ कातयाश्रितपत्यवासरजनुतांययौ ॥ ७३ ॥ अयोरयायदिनाचारययाप्राप्तमर्निर्दिर्तो ॥ सोत्कठावप्यनुक्तौचक्रतु
कायपर्विर्दो ॥ ७४ ॥ स्वगसिद्धिभनाहृत्यतस्यतु पूर्णचंतसौ ॥ एकस्मिन्नेवशयनेतैस्तं प्रणयचंपितै ॥ साप्यतीयापरजनीतयोर्जीवहि
मुक्तयो ॥ ७५ ॥ तद्गंगर्भोक्षसुखमुत्तमया स्वयमभाशसतांप्रणयवाक्षयविलासगर्भम् ॥ उत्कठांप्रणयिर्नोर्धियमानयतीर्दीर्घामुहू
तवदसौरजनीजगाम ॥ ७६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०भो०ति०पू०बू०चूहालाप्रकटीकरणामनवाधिकशततम सर्ग ॥ १०९ ॥
श्रावस्तिष्ठउवाच ॥ ॥ तत समुदितसूर्यवितमस्यवरस्थिते ॥ ममुद्रकादिवजगन्मणौतस्मिन्विनिर्गते ॥ १ ॥ विकसत्यकणोपातेचक्षु
र्धवाभुजाकरे ॥ आचारंखिवलकपुत्रस्तत्त्वकरदिमपु ॥ २ ॥ दपतीतौसमुद्रयायकृतसध्याकर्मौस्थितौ ॥ पञ्चासनेदृदृक्षिंधकतौका
चनरदर ॥ ३ ॥ अयोरयायानचूहालारत्नकुम्भपुर स्थितम् ॥ कातासकलयामासपूर्णमवाधिवारिसि ॥ ४ ॥ तेनमगलकुम्भेनतपूर्वा
भिमुत्तंस्थितम् ॥ सायार्जभारमेकानेस्तरान्यभिपिचसा ॥ ५ ॥

समा कपयतोस्तयोर्धियमुत्कठांसोत्कठानामनयतीपापयतीरजनीदीपापिपुष्टुलक्षणासत्यम् ॥ ६९ ॥ ॥ इ०वासि०ता०प०नि०पू०नवोत्तराशतम सर्ग ॥ १०९ ॥
सदृशरत्नभेद्येनभजेनस्युत्तर्गता ॥ तैरल्लासुविस्तरानयविभुक्तविनिवर्ज्यते ॥ १ ॥ समुद्रकात्समुद्रतेजगद्यकाराकमणविहसमुदितेसूर्यवितनस्यवरस्थितेसति ॥ २ ॥ जना
नारदय्यादिभ्यस्तुर्वाभुजाकराविवक्षितमि ॥ ३ ॥ १ ॥ समाधिव्यवहारिभ्योर्ध्वपुर स्थितरत्नकुम्भभाज्याभिधेकायसकलययागास ॥ ४ ॥ नराजगम् ॥ ५ ॥

सकल्पमात्रेणोपगतस्वयोन्यविष्टरेसिंहासने ॥ ६ ॥ मौनमुनियोन्यमिदंशांतेजउत्सृज्यशासनयोग्यभिद्रादीनातेजोभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ ८ ॥ पट्टाभिषेकाभावात्तीहारप
 दद्वारपालस्थानतत्राविनयात्तिष्ठतीम् ॥ देवीपदेकताभिषेकास्थाने ॥ ९ ॥ १० ॥ योगसिद्ध्यातवसत्यसकल्पात्समवयम् ॥ भूषणालकारशस्त्रास्त्रादिभिर्महाविभववद्भक्षीहिंणी
 संकलयोपगतैर्हमेस्वभिषिक्तस्वविष्टरे ॥ स्थितं प्रोवाचतन्वीसाचूडालादेवरूपिणी ॥ ६ ॥ केवलं मौनमुत्सृज्यतेजःशांतमिदं प्रभो ॥ अथा
 नां लोकपालानां तेजस्वभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ चूडालयेतिसंप्रोक्तो वने राजा शिखिध्वजः ॥ वदन्नेवं करोमीति महाराजत्वमाययौ ॥ ८ ॥ अ
 थ प्रनृहारपदेतिष्ठती माहमानिनीम् ॥ अद्य देवीपदे राज्ञीत्वां करोम्यभिषेकिनीम् ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वा सरसि स्नाप्य महादेवीपदे तथा ॥ अभि
 षिक्तं हृदयं कृत्वा सतामाह निजां प्रियाम् ॥ १० ॥ प्रिये कमलपद्माक्षि क्षणात्संकल्पसंभवम् ॥ महाविभवमुदामसैन्यमाहर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥
 इति कांतवचः श्रुत्वा चूडालावरवर्णिनी ॥ सैन्यं संकल्पयामास प्रावृद्धयनमिबोद्धतम् ॥ १२ ॥ सैन्यं ददृशतुल्यतौ वाजिवारणसंकुलम् ॥
 पताकापूरिताकाशं नीरंध्रीकृतकाननम् ॥ १३ ॥ तुर्यारवध्वनच्छैलगुहागहनकोटरम् ॥ मौलिरत्नमहोद्योतविचूर्णिततमः पटम् ॥ १४ ॥
 तत्र गंधद्विपवरेकृतपार्थिवमंडले ॥ रक्षिते दृष्टसामंतैराख्यदौ नृपदंपती ॥ १५ ॥ ततः शिखिध्वजो राजामहिष्यासममिष्टया ॥ पदातिरथ
 संवाधं कर्षन्ति बलवत्तम् ॥ १६ ॥ चचालाचलचालिन्यसेनया सततो वनात् ॥ भिदन्निवरसाशैलं वात्यवेवाशुभौ मया ॥ १७ ॥ त
 स्मान्महेशैले द्राक्ष्यलितः समही पतिः ॥ पथि पश्यन्निरीन्दे शान्मदीर्घमान्मजंगलान् ॥ १८ ॥ दर्शयन्स्वप्रियायास्तमासवृत्तांतसंचय
 म् ॥ प्रागल्भ्येनैव कालेन स्वां पुरीं स्वर्गशोभनाम् ॥ १९ ॥ तत्र ते तस्य सामन्तास्तदागमनमाहताः ॥ विविदुर्जयशब्देन निर्जन्मश्चोदिताश
 याः ॥ २० ॥ एकतां संप्रयातेन तारतूर्यानिनादिना ॥ बलद्वयेन तेनासौ विवेश नगरं हृदयम् ॥ २१ ॥ लाजपुष्पांजलिवातैरावृष्टः पौरयोषिता
 म् ॥ वणिग्मार्गमसौ पश्यन् परं परमनुत्तमम् ॥ २२ ॥

परिभाषैरुद्धामम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ नीरंध्रीकृतं निरवकाशीकृतं काननं येन ॥ १३ ॥ तुर्यारवैः प्रतिध्वनंतः शैलगुहागहनकोटरायस्य ॥ १४ ॥ यन्मदगंधमन्ये द्विपानसहते संगंध
 द्विपः ॥ १५ ॥ बलसैन्यम् ॥ १६ ॥ भौमयाभूत्पथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्राकनमात्मनः स्वस्य प्राङ्गुणान्मिगीतस्य मार्गं जानपदैः सह दत्तं वृत्तांतं संचयम् ॥ १९ ॥ सामन्तास्त
 तद्देशाधिपत्ये निरूपिता मन्त्रिणः ॥ उदिताशया सौत्कटः ॥ २० ॥ २१ ॥ लाजाजलीनां पुष्पाजलीना च वातैः ॥ परपरमुत्तरोत्तरम् ॥ २२ ॥

भोगमोक्षमयस्तत्पुत्रः ॥ ३ ॥ शिखिध्वजस्य प्रसिद्धेन सर्वत्यागकर्मेणैव कचोपि यथा बोधमवाप्तवान्स्थित्वा त्वमपि बुध्यस्व ॥ ४ ॥ समासेन सांकर्येन ॥ ५ ॥ ६ ॥ बालभावा-
 त्पुत्रीर्णा निर्गता यौवनप्राप्तमात्र इति यावत् ॥ पदपदार्थज्ञः सर्वविद्यास्थानेषु निष्णातस्तत्र प्रसिद्धा कथमोचरपदपदार्थज्ञश्च ॥ ७ ॥ जीवएव तन्तुं रिवस्त्वं धसहस्रकरो यस्य तथा वि-
 धेन जनुनामादशेन ॥ ८ ॥ उड्यते शीघ्रनिर्गम्यत इति यावत् ॥ अतिवैराध्यदाढ्या च यत्कविषये पश्चात्तापो द्वे गरीहितं यथा स्यात्तथा कृतेन सर्वत्यागेन ॥ ९ ॥ १० ॥ महारायाः

यथा शिखिध्वजो राज्यं कृतवानेव भीदशम् ॥ रामव्यवहरन् राज्ये भोगमोक्षमयो भव ॥ ३ ॥ शिखिध्वजक्रमेणैव यथा बोधमवाप्तवान्
 न ॥ कचो बृहस्पतेः पुत्रस्तथा बुध्यस्व राघव ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ बृहस्पतेर्भगवतः पुत्रोऽसौ भगवान्कचः ॥ यथा प्रबुद्धो भगवन्स-
 मासेन तथा वद ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्कथां श्रीमाञ्छिखिध्वजवदेव सः ॥ प्रबोधं परमं यातो देवदेशिकजः कचः
 ॥ ६ ॥ बालभावात्समुत्तीर्णः संसारोत्तरणोन्मुखः ॥ कचः पदपदार्थज्ञो बृहस्पतिमभाषत ॥ ७ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ-
 कथं संस्तुतिपुंजरत् ॥ अस्मान्निर्गम्यते ब्रूहि जितुना जीवतनुना ॥ ८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ अनर्थमकरागारादस्मात्संसारसागरा-
 त् ॥ उड्यते निरुद्धे गं सर्वत्यागेन पुत्रक ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य कचो वाक्यं पितुः परमपावनम् ॥ सर्वमेव परित्यज्य
 जगामैकांतकाननम् ॥ १० ॥ ॥ बृहस्पतेस्तद्गमनं नो द्वेगाय वभूवह ॥ संयोगे च वियोगे च महान्तो हि महाशयाः ॥ ११ ॥ ॥ अथ वर्षेषु जातेषु
 त्रिषु पंचसु सोनप ॥ पुनः प्राप महारण्ये कस्मिंश्चित्पितरं कचः ॥ १२ ॥ ॥ परिपूज्या भिवाद्यैर्न समातिंगितपुत्रकम् ॥ अष्टच्छद्वावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
 सकचः कांतया गिरा ॥ १३ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ अद्येदमष्टमं वर्षं सर्वत्यागः कृतो मया ॥ तथा पिता तविश्रांतिनाधिगच्छान्म्यनिदिता-
 म् ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्तं वचस्तस्मिन्कचो वदति कानने ॥ सर्वमेव त्यजेत्पुंकावावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
 स्मिन्कचो देहाद्वल्कलाद्यप्यथा त्यजत् ॥ गते ह्यन्तर्कान्तरेण शरद्व्योमासमो भवत् ॥ १६ ॥ ॥ पुनर् वर्षे जयेणैव कस्मिंश्चित्काननांतरे ॥ तस्या-
 जांबुदवर्षादिशरदीवनभस्तलम् ॥ १७ ॥

मेरुवत्स्थिरा शयाः ॥ ११ ॥ त्रिषु पंचसु च वर्षेषु अष्टास्वित्यर्थः ॥ तच्चित्तपरिपाकतारतम्यं विज्ञाय रोषं त्याजयितुं मागर्तपितरं प्रापेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दिवमाकाशम्
 ॥ १५ ॥ गते द्विति ॥ सन्निहितसूर्यादयः कालिकशरद्व्योमास इति यावत् ॥ १६ ॥ पुनरित्याद्यर्थमुत्तरश्लोके दूयमानमना इत्यतः प्राप्यो जयम् ॥ कथंच शरद्व्योमासमो भवन्तच्चाह ॥
 तत्याजेति ॥ कचिद्विरिगुहाश्रयेणांबुदवर्षादितत्याजपरिजहार ॥ १७ ॥

राददीनुकविहिमेतुप्राप्तद्वयपानमनापुपुनर्नर्षयेषकस्मिन्वित्ताननातेतेभेवपितरगुरुभागतयाय ॥ १८ ॥ १९ ॥ वेणुलतावह ॥ आदिपदात्कमंडलुस्वजिनापति
 ॥ २० ॥ २१ ॥ अयिपपअचिष्टमाय ॥ २२ ॥ यवनेद्वेनदृष्टयाय ॥ चित्तस्यस्थान्मेपणधिरारात्तायायाऽकाक्षित्तास्थानेभपचनारितिभाष ॥ पितरपियापययोर्धनितनानितिया
 वर ॥ २३ ॥ ननुप्रपुराहाद्वृष्टाणांमिददेद्वेयधिययत्तागोवेषचित्तत्यागसेस्यतितभाह ॥ पदार्थेति ॥ तदेतत्पदार्थद्वेद्वादिर्कचित्तस्यकमाधिसस्यादित्यनिर्णयदानागस्क
 चित्तनिलयनापराधस्यद्वद्वादिप्यर्थीकित्सकामित्यागास्यनोचितद्वत्यर्थ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ चित्तधिरसाक्षिणाचित्तपुष्पकुलजानतोजीवमुत्तजनः ॥ २८ ॥ हेप्रार्थ
 उवासेकोदिगतेपुरातश्चन्यवपुश्चसन् ॥ द्रव्यमानमनाप्रापतमेवपितरगुरुम् ॥ २९ ॥ कृतपूजाकर्मोभतत्पासमालिगितपुत्रकम् ॥ अ
 पृच्छत्सपचाभूयस्वेदगद्गयागिरा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ कचउवाच ॥ तातसर्वपरित्यक्तकयावेणुलतायपि ॥ तथापिनास्तिविश्रांतिस्वपदे
 दिक्वरान्महम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ दृढस्यतिरुवाच ॥ चित्तसर्वभितिप्रादुक्तस्यक्कापुत्तराजसे ॥ चित्तत्यागविदुः सर्वत्यागसवविदोजना
 ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

एतद्वाकोटिप्रमाणस्यगीर्णदस्यगुरा हेमकामतेदृढस्यतथाभाषणचित्तमित्येतत्कथतन्मेव ॥ आहकारस्यलोकेशात्मतदैवमसिद्धेस्तस्यागेशात्मत्यागापत्यनैरात्म्या
 पततिप्रिभाष ॥ १९ ॥ नाप्यात्मनस्त्रागोभाषाभाषत्यहेयत्वाभावात्तादित्याशयेनाह ॥ मध्येद्वेति ॥ २० ॥ सत्यतत्तादृशपरिचयेतत्त्यागोद्वेकपरिचित्तुसामिनिपुण्यावद
 नदपिपुकारदस्याशयेनदृढस्यतिरुसरमाह ॥ अर्थेति ॥ २१ ॥ अस्मान्मुदसाक्ष्यपरिचयलक्षणोभोद्वेकस्याभाषसिद्धमहकारादिवस्तु तच्चज्ञानेनतत्परिचयमाभाषेण ॥ २२ ॥

बालकस्थितवेतालवद्वस्तुऽसन्नेवसन्निवसंपन्नोऽज्ञादृष्ट्यास्थितः ॥ ३३ ॥ तथाहंकेतिरपिमिथ्यास्फुरतीत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ नचसदसन्नितिशेषः ॥ ३५ ॥ सर्वप्रपञ्चमिथ्यात्वेकिं
विद्यतेतदाह ॥ एकमिति ॥ सर्वमिथ्यात्वेपितद्वेदनविद्यते ॥ तद्विद्यमानताया साधकाभावादेवासिद्धेरितिभावः ॥ ३६ ॥ तदसत्त्वेजगत्प्रधानुपपत्तेरपितदस्तीत्याह ॥ सर्व
वेति ॥ अद्विवेतिशेषः ॥ ३७ ॥ तत्रदृग्दृश्ययोर्मध्येअयमहकार क कुतोनिमित्ताकथदृग्दृश्यमेतन्नात्यकारांतरेणवाज्जस्थित उभयविलक्षणस्वभावस्यास्योद्भववदुर्वचइ
त्याह ॥ केति ॥ रजोराशि शुष्कप्राप्तुनिचयः ॥ ३८ ॥ अयदेहादिसपिन्नादिनोजातोहम् ॥ दिक्रालाभ्याविवर्शकतद्व्यापक्षयादिनापरिणामितम् ॥ ३९ ॥ तर्साहकस्तत्रा
ह ॥ दितिगिति ॥ सर्वार्थमयसर्वपदार्थविकारालसनाभासमानवस्तुतत्स्वपाराध्यादद्वयत्वाच्चेकार्थम् ॥ ४० ॥ सर्वार्थमयमित्यस्यसर्वपदार्थसारभूतमित्यर्थान्तरसदृष्टान्तदर्शयन्मक

वस्तुतोनास्यहंकारःपुञ्चमिथ्याभ्रमोयथा ॥ असन्सन्निवसंपन्नोबालवेतालवस्थितः ॥ ३३ ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वंमरावंबुमतिर्यथा ॥
मिथ्यावभासःस्फुरतितयामिथ्याप्यहंकृतिः ॥ ३४ ॥ असदेवयथाद्वित्वंमोहादिदौविलोक्यते ॥ तथास्फुरत्यहंकारोनसत्त्वावाप्यसन्नच
॥ ३५ ॥ एकमाद्यंतरहितंचिन्मात्रममलंतरम् ॥ स्वादप्यतितरामच्छंविद्यतेसर्ववेदनम् ॥ ३६ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वप्रकाशंसर्वजंतुषु ॥
तदेवैकंकचत्वंबुविलोलास्त्रयिचीचिषु ॥ ३७ ॥ अत्रकोयमहंभावःकुतोवाकथमुत्पितः ॥ क्वाप्सुजातो रजोराशिःकानलादुरिथितंजल
म् ॥ ३८ ॥ अयंसोहमितिव्यर्थप्रत्ययंत्यजपुञ्चक ॥ तुच्छंपरिमिताकारंदिक्रालविवर्शकतम् ॥ ३९ ॥ दिक्रालाद्यनवच्छिन्नंस्वच्छंनि
त्योदितंतम् ॥ सर्वार्थमयमेकार्थंचिन्मात्रममलंभवान् ॥ ४० ॥ फलकुलुमदलानांसर्वदिवसंस्थितानांरसइवजगतांत्वंसंस्थितःसर्व
दैव ॥ विमलतरचिदात्मनित्यमेवास्त्वनंतःकइवकचतवाहंनिश्चयोभावमूर्त्तः ॥ ४१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० कचोपाख्या
नेकचप्रबोधोनामैकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिप्राप्यपरंयोगमुपदेशमनुत्त
मम् ॥ जीवन्मुक्तोवभूवासौततोदेवगुरोःसुतः ॥ १ ॥

तनिगमयति ॥ फलेति ॥ सर्वदिष्टुसस्थितानाफलानाकुसुमानांदलानांपर्णानाचकारणीभूतःसारभूतश्चतरोरतर्गतोरसइवत्वंसर्वजगतांकारणीभूतःसारभूतश्चांतःसर्वदैवसंस्थि
तोविमलतरोनतश्चिदात्मैवमित्यमसि ॥ हेकचभावमूर्त्तैरखडाद्वयसन्मात्रस्वरूपस्थनवायपरिच्छिन्नोहंनिश्चयःकइवनकश्चिदित्यर्थः ॥ अथवासर्वदिवसस्थितानांफलकुलुभा
दीनामैकरस्यमापन्नो रसोमिथिवसर्वजगतासारभूतनिरतिशयानदक्षःसंस्थितइत्यर्थः ॥ अतःसर्वदैवत्वमनतोविगतमायामलश्चिदात्मैवासीत्यादिप्राग्वत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति
श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वा० पू० एकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ कचाख्यानप्रबुद्धस्यरामस्यप्रभतोबहि ॥ मिथ्यापुरुषकाख्यानख
रक्षणमुदीर्यते ॥ १ ॥ युज्यतेअखदैवयेनावधार्यतेप्रत्यगात्मापरमात्मनायेनसयोगस्ततथाविधमुपदेशम् ॥ १ ॥

तयात्तदधिष्ठ ॥ १ ॥ देवमिति ॥ विध्यात्तदुद्धाडोपेक्षणमेव तस्यागोतस्तत्त्वनिवृत्तयश्चापेक्षद्विभागः ॥ १ ॥ यत्नेन तद्विनिवारणे कथं मरणञ्च मयनिर्मोक्षस्तथाह ॥
 अद्यमर्हति ॥ शयननञ्जलमाससमर्था ॥ ननु कामकर्मभासनादुपवीजबलाभ्यरणञ्च मर्माकुतो न स्यात्तान् तथाह ॥ न भवति ॥ अहंकारक्षेत्रे भवेत्येव तानि वीजानि परे हेति ननु
 द्वापधर्मादिभागः ॥ ४ ॥ अहंकाराधीनेऽहरिष्ट कीटयो हेतुमाह ॥ निरशमिति ॥ ५ ॥ इदं शोभकं यमद्विभागं भाषितं भूषणमाह ॥ यथेति ॥ तथा अहं भावभाषितोऽप्यभ्य
 द्वाभावात्तस्य ॥ ६ ॥ तदपकोटुरुत्तमाह ॥ अवोधेनिति ॥ तन्निरासविहेतुमाह ॥ बोधेनिति ॥ ७ ॥ द्वित्यमिति कार्यवर्तन एकत्वमिति कारणवर्तन त्रैलोक्यकाउभयानुस्यू
 तिममो निरहरातिष्ठेन्नप्रयि प्रशांतधी ॥ कचोयथास्थितो रामतयातिष्ठानिविकारवान् ॥ २ ॥ अहंकारमसिद्धिमेनमाश्रममात्यजा ॥
 असत शशङ्कस्य खिलस्य गग्रहोक्त ॥ ३ ॥ असंभवत्वहंकारेकते मरणजन्मनी ॥ न भवेत्त्रैतयाप्युभकेन स गृह्यते फलम् ॥ ४ ॥ निर
 शशांतमफलमवभावात्मकततम् ॥ परमादप्यणो सूक्ष्मचिन्मात्रत्वमनोभवम् ॥ ५ ॥ यथा भ्रमस्तरेणादियथा हेतुर्गोदादिव ॥ तदेवा
 तद्वत्तात्मा तया ह भवभावित ॥ ६ ॥ अवोधेन जगत्सर्वमायामयमिव स्थितम् ॥ बोधेन सकलवस्वरूपमप्यतेन य ॥ ७ ॥ द्वित्वैकत्व
 मर्तत्स्य कर्माणस्य नृत्तितो भव ॥ मादु खितो भव व्यर्थत्वमिध्यापुरुषो यथा ॥ ८ ॥ माये यमतिदुष्पारा सा सारीणाद्वर्तगता ॥ शरदामि
 हिरेवाशुषो धेनायाति तानवम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ परमाभागतोऽस्म्यतर्कमिहानाद्वतेन ते ॥ अवग्रहभवाकांत स्वासरेणो
 ववातय ॥ १० ॥ अद्वतनेव सिक्ताहमतर्गच्छा मिश्रीतताम् ॥ उपयपिसमस्तानातिष्ठान्पतुलसपदाम् ॥ ११ ॥ नवमिमुनाच्छाभिब
 वसिषदत्तलव ॥ ऐतर्वाणां मरीचाणां च कोरसृपितो यथा ॥ १२ ॥ दत्तोपि मुयदृच्छाभिलां प्रप्राप्तिममीश्वर ॥ कोनामवमोप्यग्रस्तन
 विदस्य दृतासवम् ॥ १३ ॥ किमुच्यते मुनिप्रैष्ठमिध्यापुरुषनामकम् ॥ वस्त्ववस्तु कृतजगद्वस्तुजातवदाशुमे ॥ १४ ॥

तस्य माययसिः ॥ १ ॥ अतद्वशेन निगृह्यमाणपुरुषस्येव तस्मात्सिखवदुदरित्याह ॥ भेति ॥ ८ ॥ तानवमप्ययम् ॥ ९ ॥ अद्यप्येवमप्यतिव्यथस्त
 दयनाहृतभातार्कश्चारागतदत्ताष्टारोपः ॥ १० ॥ अर्थातिपूर्ववाक्यार्थसमुच्चये ॥ हेतुयथा भवत्यतानागतुलसपराणुरितिरतिशयात्तदलक्षणेति द्वावि ॥ ११ ॥ नवउक्ती
 नाभास्तराननदिभय ॥ १२ ॥ ज्ञातव्यतत्त्वस्य सभ्यगुणभाषाशुनोपि ॥ अद्वतकृपमासवेयम् ॥ १३ ॥ एवमपरायोऽभ्युदीकृतगुरुमति माह ॥ स्थितो भवप्यर्थत्वमिध्यापुरुषो
 यपप्रियाश्चुषिता विध्यापुरुषात्प्यानर्कोनुकाशान्पृच्छति ॥ किमुच्यत इति ॥ यन्निविध्यापुरुषपणवस्तु अद्यस्तु कृतं अद्यस्तु जगद्वस्तुजातं दृतावद्वेत्त्यर्थः ॥ १४ ॥

तत्त्वदशाहासजननीम् ॥ १५ ॥ बालइवपेलवयाधियामूढोविक्षिप्तः ॥ मौर्येणाज्ञानेनचगूढसदतः ॥ १६ ॥ एकोतेजनदृश्यगोचरेस्थाने ॥ तस्यस्वरूपेणापिमिथ्यात्वमा
ह ॥ केशोद्भूकमिवेति ॥ १७ ॥ तत्रतदाप्यस्यथानेतस्मान्मिथ्यापुरुषादन्यत्किमपिनास्ति यत्किंचिदस्तीतिप्रतीयेततत्सएवतद्व्यतिरिक्तम् ॥ यच्चान्यत्सपश्यतितत्तस्येवभ्यात्वा
भासामितिसएवेत्युक्तिरित्यर्थः ॥ आहमेवेदमदृश्यसर्वमिति सनपश्यति यतोदुर्मतिरित्यर्थः ॥ १८ ॥ खस्याहमुपजीवकः खमेउपजीव्य अत खमेवाहर्दृशचखमाद्यत्परक्षा

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ मिथ्यापुरुषबाधायशृणुराघवशोभनाम् ॥ इमामाख्यायिकांहासजननीमदुदीरिताम् ॥ १५ ॥ अस्तिकश्चिन्महा
बाहोमायायन्त्रमयःपुमान् ॥ बालपेलवधीमूढोगूढोमौर्येणकेवलम् ॥ १६ ॥ सएकतेकचिज्जातःशून्येतत्रैवतिष्ठति ॥ केशोद्भूकमिव
व्योक्षिगृहलब्धोववामरौ ॥ १७ ॥ तस्मादन्यन्नतत्रास्ति यदस्तिचसएवतत् ॥ यच्चान्यत्तदाभासंनचपश्यातिदुर्मतिः ॥ १८ ॥ संकल्प
स्तस्यसंजातस्तत्रवद्विमुपेयुषः ॥ खस्याहंखमहंखंमेखरक्षामीतिनिश्चलः ॥ १९ ॥ खंस्थापयित्वाखरक्षामिवस्त्विष्टंस्वयमादरात् ॥ इतिसं
चित्तयन्व्योमरक्षार्थंसोकरोद्ग्रहम् ॥ २० ॥ तस्यकोशेवबन्धास्थारक्षितंखंमयेत्यसौ ॥ गृहाकाशेनसंतुष्टस्ततःसारधुनंदनम् ॥ २१ ॥ अथका
लेनतत्तस्यगृहंनशमुपाययौ ॥ ऋत्वंतरेणाव्द्वववातेनेवतरंगकः ॥ २२ ॥ हागृहाकाशनदृत्वंहाकयातमसिक्क्षणात् ॥ हाहाभग्नमसि
स्वच्छमित्येवैतच्छुशोचसः ॥ २३ ॥ इतिशोकशतंक्त्वापुनस्तत्रैवदुर्मतिः ॥ कूपंचकेखरक्षार्थंकृपाकाशपरोभवत् ॥ २४ ॥ ततोनाशं
सकालेननीतःकृपापितस्त्वै ॥ कृपाकाशेनतेशोकनिसन्नोसौततोभवत् ॥ २५ ॥ कृपाकाशप्रलापातेकुंभंशीघ्रमथाकरोत् ॥ कुंभाका
शपरोभूत्वास्वयंनिर्वृतिमाययौ ॥ २६ ॥ कुंभोपितस्यकालेननाशंनोतेरघूद्ग्रहः ॥ यामेवदिशमदातेदुर्भगःसाहिनश्चति ॥ २७ ॥ कुंभा
काशप्रलापातेखरक्षार्थंचकारसः ॥ कुंडंतथैवतेनासौकुंडाकाशपरोभवत् ॥ २८ ॥ कुंडमप्यस्यकालेनकेनचिन्नाशमाययौ ॥ तेजसे
वतमस्तेनकुंडाकाशंशुशोचसः ॥ २९ ॥ कुंडाकाशस्यशोकोतेखरक्षार्थंचकारसः ॥ चतुःशालंमहाशालंतदाकाशमयंभवत् ॥ ३० ॥

मि ॥ १९ ॥ स्वस्यइष्टवस्तुखतस्त्वयकस्मिंश्चिदुपाधौस्थापयित्वास्वयमादराद्वक्षामि ॥ २० ॥ तस्यगृहस्यकोशेअतभागे ॥ आस्थामदीयप्रिदमेतवतखमित्यभिमानम् ॥
सतुष्टःअभूदितिशेषः ॥ २१ ॥ ऋत्वंतरेणशरदा ॥ २२ ॥ एतदाकाशम् ॥ २३ ॥ कृपाकाशेपरोममतयाआसक्तः ॥ २४ ॥ नाशपासुमृत्तिकादिपूरणेनतिरोभावम् ॥ २५ ॥
निर्वृतिरदभिमानसुखम् ॥ २६ ॥ यामेवेतिसामान्योक्त्यातदुपपत्तिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ केनचिद्वनगजमहिषारक्कदनदिनिमित्तेन ॥ २९ ॥ चतुःशालचतुर्दिक्षुशालास्यस्तथा
विधम् ॥ मध्येमहाशालसमाकारगृहम् ॥ तदाकाशासत्त्यातदाकाशमयः ॥ त्रिमयोजालमद्वितिवत् ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ कुसुलपान्मथपनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्यमिध्यापुरुषस्य ॥ १४ ॥ उपसहृत्तेष्वमिति ॥ हेरामसमिध्यापुरुषपरीत्यामुहेणगहेनेनदुष्प्रवेशेनकूपकुभापुपाधिना
 षण्णनंमुद्रायानसद्वर्गमुद्रश्चित्तस्तद्वर्गागतिषण्णमुद्रस्तत्रमिमानानतन्निर्माणरक्षणविनारोपुषनतराहु स्वांतराधिपनहु स्वजाममायातिततोयानिनिर्गच्छतिचस्यर्थ ॥ १५ ॥
 दन्तिर्वाशासिधमं तात्पयमकरोति पू द्वाशोसरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ मिध्यापुरुषशब्दोरेर्योऽस्तुतमीयते ॥ तथैवास्यायिकायाश्चतात्पर्यसाम्बर्णानत ॥ १ ॥
 उचानावस्याम्नत वेदायापस्यप्रसावस्तसमभमन्यमानोमिध्यापुरुषास्यायिकायाअन्यापरोषावामन्यवदन्त्यार्थेतात्पर्यमितिनिश्चित्यरामलपूच्छति ॥ मिथ्येति ॥ मिध्यानर
 मयंनलयापोमापापुरुष-कथित अयमिधमिप्रत्यस्तस्करभ्योभरक्षणंकिमभिप्रेत्योध्यमहस्यर्थ ॥ १ ॥ यथाभूतयथास्थितम् ॥ २ ॥ युर्यांवरमायाकाशलहुचिन्तम् ॥ ३ ॥
 तदप्यस्यजहारशुकाल कवलितमज ॥ जीर्णपर्णययावातस्ततशोकपरोभवत् ॥ ३१ ॥ सचतु शालगोकातेखरक्षार्थचकारह ॥
 हु सुलभंमुद्राकारंतदाकाशपर स्थित ॥ ३२ ॥ तदप्यस्यजहारशुकालावातहवांनुदम् ॥ कुसुलनाशशोकेनतनासौपयतप्यत ॥ ३३ ॥
 एवमुद्रश्चतुशालकुसुमकुडकुसूलके ॥ तस्यापयर्वसानात्माकालोयमतिवर्तते ॥ ३४ ॥ एवंस्थित सविवशोगगनगुहायांयुक्कन्युहेणग
 हनेनकेलात्ममुद्धा ॥ हु स्वांतराह्नततराह्ननदु स्वजातमायातियातिचगतागतिसगमूढ ॥ ३५ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु०
 मिध्यापुरुषोपास्थानेआकाशरक्षणनामद्वादशांतरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मिध्यानरप्रसगेन
 किमायापुरुष-प्रमो ॥ कथितोयत्वयाव्योभरक्षणचकिमुच्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुरामयथाभूतमेतद्वक्तव्यमिति ॥
 मिध्यापुरुषवृत्तांतवयायाकथिताधुना ॥ २ ॥ मायार्थप्रमय प्रोक्तोयधुमानरपुनदत् ॥ एतत्वंतमहकारंविद्दिशून्यावरोस्थितम् ॥ ३ ॥
 यस्मिन्नाकाशकोशोस्मिन्साधोजगदिदस्थितम् ॥ तदन्तंमसच्छून्यसंगादौभवतिस्वयम् ॥ ४ ॥ अत स्थितसुदुर्लभंस्वप्नसंज्ञायाश्च
 वृत्तम् ॥ तस्मादुदेत्यहकार पूर्वस्मंदहवानिलात् ॥ ५ ॥ तद्विद्यात-सगगनेकल्पयत्यत्मतांगत ॥ अनात्मात्माभिधानेनतनासौयतते
 तत ॥ ६ ॥ अनात्मनिकरक्षार्थदेहानानाविधानसौ ॥ भूयोभूयोविनारोपिस्त्वजत्वाकुलतंगत ॥ ७ ॥

सर्गार्थेष्टेआक ॥ ४ ॥ किनिरिधेधानात्मायाकाशादुभित्ततमस्थितचनेत्याह ॥ अतरिति ॥ नतन्निर्वाधधनार्कत्वतर्धिधानतयास्थितंमुदुर्लभ्यप्रप्रायस्यतयाधिपम् ॥ नन्व
 र्नादिपाकयमद्भकारादिजगदुभित्ततमष्टदत्तमाह ॥ व्योमा शब्दवदिति ॥ अहकारोऽल्लेगात्मासंभवायासैवस्यभिधेस्यतमष्टदत्तांतराह ॥ स्वप्नदेवेति ॥ ५ ॥ अनासैव
 स्यात्मात्मतामन-समलकारोपगगनवर्द्धिपात्र कल्पनासहस्रीद्विभेदद-मिदमितिदमित्यादिकल्पयति तेनकञ्जितेनेषाहमिस्मात्माभिधानेनअसौदेवानिदमितिपरिहाराययतने
 ॥ ६ ॥ तस्याभावात्भूतस्यात्मनोरन्तर्मायार्थमह-स-पूर्वपूर्वदेहानायावतरोत्सलानाविधानेदेहात्कानकमवासाननुसारेणवदन्ति ॥ ७ ॥

सः अहंकार एव ॥ ८ ॥ कूपकं गादिशब्दैरप्युच्चावचदेहाएव लक्षणयोक्ता इत्याह ॥ कूपेति ॥ तद्यो भित्तदवच्छिन्ने मायामयात्मनि आत्मभावनं याति ॥ ९ ॥ क्रियोपाधिभेद
निमित्तयौगिकनामानि ॥ धैर्यं क्रियोपाधिभिर्जगदाकारविधैरयमहंकार आत्मानमोहयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणधारणाज्जीवोवासायार्थाध्यवसायाबुद्धिस्तन्मनान्मनस्त
च्चित्तनाच्चित्तमसत्कल्पनाभ्यायापरिणामिसत्त्वावस्थावकृतिः सकल्पनात्सकल्पः सकल्पितार्थस्याकलनात्कलनात्सविपरिणामादिनिमित्तत्वात्कालस्तत्रैकदेशभेदकल्पना
त्कलाचेत्यपि विश्रुतैः प्रसिद्धैः ॥ ११ ॥ आदिपदादुत्पत्तिप्रकरणोक्तमनोनामानि सर्वाण्यप्युपयस्यते ॥ अन्यैः कामः सकलपौविचिकित्साश्रद्धाश्रद्धाधुतिरधुतिर्दार्ढ्याभीरित्यादिश्रुति
स्तस्यादिप्रसिद्धवृत्तिभेदनामभिश्च वृत्तिबाहुल्येन बहुतागैः ॥ १२ ॥ तस्मादन्यन्तवास्ति यदस्ति च स एव तदिति यदुक्ततदनुभावमारोपयति ॥ भूतेति ॥ पूर्णब्रह्मणि स्थेनप्रथमधु

स एव माया पुरुषो मिथ्या पुरुष एव सः ॥ असदेवोदितो व्यर्थोऽप्यहंकारो हि मायया ॥ ८ ॥ कूपकुण्डचतुःशालकुंभादीन् देहकानसौ ॥ कृत्वा
रक्षित आत्मेति याति तद्यो भिभाव नम् ॥ ९ ॥ अहंकारस्य तस्यास्य नामानि निराधव ॥ शृणुयेर्जगदाकारविभ्रममोहयत्यसौ ॥ १० ॥
जोवो बुद्धिर्मनश्चित्तं मायाप्रकृतिरित्यपि ॥ संकल्पः कलनाकालः कलाचेत्यपि विश्रुतैः ॥ ११ ॥ एवमाद्यैस्तथान्यैश्च नामाभिर्वहुतांगतैः ॥
सहस्ररूपोहंकारः कल्पितार्थैर्विजृम्भते ॥ १२ ॥ भूताकाशतेशून्ये जगन्निमित्तिनिश्चितम् ॥ सुखदुःखान्यनुभवन्मिथ्यैव पुरुषः स्थितः
॥ १३ ॥ यथैव मिथ्या पुरुषो रक्षन्व्योमात्मशंकया ॥ यदाकाशादिपुच्छिषु एवं माहे शवान्भव ॥ १४ ॥ आकाशादपि विस्तीर्णः शुद्धः सूक्ष्मः
शिवः शुभः ॥ यथात्मा सकथं केन गृह्यते रक्ष्यते यवा ॥ १५ ॥ तद्दयाकाशमात्रस्य शरीरस्य संक्षये ॥ व्यर्थं भूतानि शोचंति नष्ट आत्मोतिशं
कया ॥ १६ ॥ यदादिषु प्रणेषु यथाकाशाद्यव्यङ्गितम् ॥ तथा देहेषु नष्टेषु देहानित्यमल्लेपकः ॥ १७ ॥ शुद्धश्चिन्मात्र आत्मा यमाकाशादप्य
णोरणुः ॥ स्वानुभूत्यंशमात्रं हिरवद्रामनस्यति ॥ १८ ॥ न जायते न म्रियते क्वचिक्विकदा च न ॥ जगद्विवर्त्तरूपेण केवलं ब्रह्मजृम्भते
॥ १९ ॥ सत्यमेकपदं शांतमादिमध्यांतवर्जितम् ॥ भावाभावविनिर्मुक्तमिति मत्वा सुरो भव ॥ २० ॥

न्यरूपे भूताकाशे तदेव स्तुते सति तत्र वा द्वा दिकल्पनाक्रमेण कल्पितजगद्भर्वनगरमिव निर्मितिकुट्टाद्यावरणशून्यमेव युक्त्या विमर्शे निश्चितम् ॥ नस्तच्छिद्रे ब्रह्मणि च्छिद्र आका
शः प्रथममुपपद्यते ॥ स च शून्यात्मा अतिविरुद्धोऽचलश्चलनात्मा वायुः कथसपद्यते स च वायुराँरूपोऽणुणस्तद्विरुद्धस्वभावेतजः कथसपद्यते तच्चोष्णदाहस्वभावं कथतद्विरुद्ध
शैत्याप्यायनस्य भाववारिसपद्यते तच्च द्रवशोषकादित्यस्य भावकथतद्विरुद्धस्वभावपृथिवीभावमापद्यते अतो निर्मित्येव जगदिति निर्मितश्च तत्र च स पुरुषो मिथ्यैव सुखदुःखान्य
नुभवमस्थित इत्यर्थः ॥ १३ ॥ न च पश्यति दुर्मतिरिति वर्णितानि मिथ्या पुरुषो यथा मिथ्या हेतुशमनुभूय स्थितस्तथा त्वमाभू रित्याह ॥ यथैवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरीरलक्षणस्य
क्षयस्य निवासस्य संक्षये ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वानुभूत्यंशः अहंकारनिष्कृष्टस्वप्रकाशचित्तावन्मात्रहि ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

कल्पिताकारानुविद्धाबुद्धिस्तत्रैवास्थावद्भूतान्मूलानिकल्पनातराणि च करोतीत्यह ॥ उवालेति ॥ अथलेखेवज्वालाजालंज्वालाजालाभलेखासेवरजितानदाकारतापने
तियावत् ॥ स्थितिर्बुद्धिद्विति ॥ तद्वतानिज्वालाजालगतानिचलनोर्ध्वगमनक्रजुवकतादीनिचआदत्तेकल्पयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्विकल्प उक्तप्राक्षपादकद्विविधविकल्परहि
त ॥ वस्तुषुवैकल्पिकपदार्थेषु ॥ मज्जातिसत्यबुद्ध्याआसज्जते ॥ १३ ॥ दृष्टातेउपपादिनिर्विकल्पत्यागप्रकारदाटीतिकेउपदिशति ॥ नानातामिति ॥ कोटरशब्दआतरमत्यथ
स्तुपर ॥ १४ ॥ स्फुरतास्वप्रकाशेनात्मनैवसकल्पगामिकाशक्तिपदाकरोतितदामनोभवतीतिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ विश्वाकारास्वाकतिभावयन्विश्वात्मासमिष्टमनोभवति
॥ १६ ॥ तद्विश्वाकारसकल्पात्मकसमिष्टचेतोहिरण्यगर्भात्मकम् ॥ १७ ॥ यथायथाभावयति तद्वयत्युत्पन्नं चयति ॥ कोटत्वमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ मिथ्याशब्दोऽर्लीकप
उवालाजालाभलेखेवरंजितासातयास्थितिः ॥ तामेवास्थांसमादत्तेतद्वतान्याकुलामतिः ॥ ११ ॥ पावकाव्यतिरेकेणज्वालातीत्यनभा
व्यते ॥ तस्याग्निबुद्धिरेकास्तिनिर्विकल्पःसउच्यते ॥ १२ ॥ योनिर्विकल्पःसमहान्सोसंक्षीणमहामतिः ॥ प्राप्तव्यतेनसंप्राप्तनासौवस्तुपुम
ज्जति ॥ १३ ॥ नानातामखिलां त्यक्त्वाशुद्धचिन्मात्रकोटरे ॥ संवधेनविनिर्मुक्तसंवित्तत्वेस्थितोभव ॥ १४ ॥ स्वयमेवात्मनैवात्मनाशक्तिं
संकल्पनामिकाम् ॥ यदाकरोतिसुस्फुरतास्पदशक्तिमिवानिलः ॥ १५ ॥ तदापृथगिवाभासंसंकल्पकलनाप्तयम् ॥ मनोभञ्जतिविश्वात्मा
भावयन्स्वाकृतिस्वयम् ॥ १६ ॥ तत्संकल्पात्मकं चेतो यथेदमखिलंजगत् ॥ संकल्पयतिसंकल्पेस्तथैवभवतिक्षणात् ॥ १७ ॥ कोटत्वमज्जा
जलंचमेरुत्वंमरुतांतया ॥ मनोजीवमहंकारबुद्धिचित्तादिनामकम् ॥ १८ ॥ संकल्पताद्वितैकत्वमेत्यचेतोजगतिस्थितिम् ॥ तनोतितस्यां
तदनुनानातांगच्छतिस्वयम् ॥ १९ ॥ संकल्पमयमेवेदंजगदाभोगिदृश्यते ॥ नसत्यंनचमिथ्यैवस्वप्नजालमिवोस्थितम् ॥ २० ॥ जंतोर्ध
यामनोराज्यविविधधारंभग्नानुरम् ॥ ब्राह्मंतथेदंविततंमनोराज्यं विराजते ॥ २१ ॥ यथाभूतार्थभावित्वान्नदेतस्यविलीयते ॥ परमार्थेन
दृष्टंचेतदिदंनैवैकंचन ॥ २२ ॥ दृष्ट्वंपरमार्थेनप्रयातिशतशाखताम् ॥ जलमूर्मितरंगादिकलनार्हपरिस्फुरन् ॥ २३ ॥ यथांबुधिर्व
पुर्ध्वत्तेस्वभावेनतथाचितः ॥ कुर्वन्कर्मसहसाणिह्यणुचिरस्पंदनाद्वते ॥ २४ ॥

२ ॥ स्वप्नजालमिवानिर्वचनीयमित्यर्थः ॥ २० ॥ ब्रह्मणोहिरण्यगर्भस्येदं ब्रह्म ॥ २१ ॥ मिथ्यात्वादेवतत्त्वज्ञानेनयथास्थितब्रह्मात्मनैवभावित्वान्मायिकरूपेणप्रविलीय
तइत्याह ॥ यथाभूतेति ॥ तथाचश्रुतिर्मनसैवदमाप्तव्यनेहनानास्तिकिचनेति ॥ २२ ॥ तत्त्वदर्शनाभावेतर्हिकज्जवतितदाह ॥ दूरयमिति ॥ तदाअज्ञातपरमार्थवलेनैवशत
शाखताप्रयाति यथाअंबुधिर्जलमेवसर्जामंतरागादिकलनार्हं परिरिपृक्षस्फुरन्अंबुधिवपुर्ध्वत्तेतथाकर्मसहसाणि कुर्वन्जनोपिअणुचितश्चिदाभासयुक्तस्यमनसस्पंदनादने
कूटस्थचितोऽपूर्वाकिंचिदपि विकारादिनकुलते अतस्त्वमपिकिंचितुच्छतरभेदस्यजन्मसन्मनादिसर्वव्यवहारकुर्वन्प्यपूर्वमग्निवजगद्दुर्षाकिंचैतद्रूपसत्यंनविद्यतेकिंतुपूर्वासि
द्ब्रह्मसैवपरमार्थसत्यवित्यतइतिभावयेतिचतुर्थार्थपर्यंतमन्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रवृत्ताकारविवर्तनचिन्ताभिराकारतद्वाधविजृम्भिताकारा ॥ प्रसृतभावमुक्तप्रतीक्षपयधसाययति ॥ पदार्थस्यादिता ॥ २७ ॥ २८ ॥ सवेधव्यपिशब्दात्
 त्वितानमपि ॥ २९ ॥ इराणामयोऽस्यपदपदस्यादिकाधिकलाभिमानासकलाध्वनाप्रसससर्वयधेननिरस्वभागाहिसर्वद्वैयजयाम्भीनीवशीषिगतमानमहश्चतल्लोषितराज्या
 दिवार्धकृप्यनद्वैतमहासैवभूलातिष्ठत्यय ॥ ३० ॥ ॥ दृष्टिर्भावा० तात्पर्यं० नि० पू० चतुर्दशोत्तरगतम० अण ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ महाकर्मविशालशान्तिभ्याख्याभि
 नापूर्वकृतेकिंचित्कित्चिदंतमतस्त्यजन् ॥ गच्छन्शृण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्वदन्धवहर्हस्त्वपन् ॥ २५ ॥ नापूर्वविद्यतेकिंचित्स्त्वित्यमित्येव
 सावयन् ॥ यथत्करोपितद्विद्विध्मिन्मात्रममन्ततम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मप्रवृत्ताकारतस्मादन्यन्विद्यते ॥ पठायजातसवस्मिन्मवित्सारमयं
 स्थिते ॥ २७ ॥ सविदेवदमस्विलजगन्मान्यास्तित्वना ॥ सविस्फुरणमात्रेस्मिन्जगज्जालकनामनि ॥ २८ ॥ इदमन्यदिद्वैतान्यदि
 तिमिथ्याग्रहकृत ॥ सप्तवादखिलाकारेवकस्याएवसविद ॥ सवेधमपिनास्त्येवधमंदावात कयम् ॥ २९ ॥ मोक्षोयमेपरवतुत्रधइ
 तिनमल्यचितानिरस्यसकलाविकलाभिमानम् ॥ मौनीवशीषिगतमानमदोमहात्माकुर्वन्स्वकार्यमनहकतिरेवतिष्ठ ॥ ३० ॥ ॥ इ
 त्यापवा० वा० दे० नो० नि० पू० परमार्थोपदेशानामचतुर्दशाधिकशततम सर्ग ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ महा
 कृतामहाभोक्तमहात्यागीभवानय ॥ भवाशकाभरित्यज्यधैयमालब्धगाश्वतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ किमुभ्यतेमहाकर्ता
 महात्यागीकिमुभ्यते ॥ किमुभ्यतेमहाभोक्तसम्भक्तयमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतद्वतत्रयरामपुराचन्द्रार्धमौलिना ॥
 शृंगीगायतुसन्नाक्तयेनासौवज्वर स्थित ॥ ३ ॥ सुभेरावुत्तरेश्वरेपूर्वशशिकलाधर ॥ अतिष्ठदभिसकशोसमप्ररिवारवान् ॥ ४ ॥
 तमपृच्छन्महातजालनुविज्ञानवान्स्थित ॥ शृंगीशत्रणतोरामबद्धांजलिरुक्तापतिम् ॥ ५ ॥ ॥ भगवन्देवदेवश
 सवज्ञपरमेश्वर ॥ यदहपरिपृच्छामिकपयातद्वदशुम् ॥ ६ ॥ ससारश्चर्नानाथतरगतलभिमाम् ॥ अवलोक्यविमुक्त्याभितत्त्वविश्रां
 तिवर्जित ॥ ७ ॥ कमतर्निश्चयंकांतमुरारिजन्यसुस्थितम् ॥ अस्मिन्जगज्जोषग्रहेतिष्ठामि विगतज्वरम् ॥ ८ ॥

निरुशभुना ॥ लक्ष्मणाण्यर्धभुक्तानवैधर्मेभूमिजोर्धमे ॥ १ ॥ सवापुष्यपापाद्विराकापरित्यज्यधैर्यनिर्भयकृतस्यात्मभावम् ॥ १ ॥ किंलक्षणपामोमहाकर्ताउच्य
 तदनिप्रिष्यति ॥ २ ॥ अभ्यासकालप्रपेक्ष्यन्नमयमिन्नुभ्यतेफलकालत्वमानित्याविकसिरेवत्क्षणाप्रयसंयत्ने ॥ असौभृगीश ॥ ३ ॥ ४ ॥ तनुविज्ञानवाग्मवात्मान ॥
 ययगिगाण्यपत्यमिकाटपृषार्धस्येनेनाममक्षिराधाध्यात्मज्ञानस्यातितरणानसाधारण्यपायोनासक्यमाश्रयगतोच्योकि ॥ ५ ॥ ६ ॥ तरगतलानश्वरीम् ॥ क्षातेचि
 तत्रेवामासस्यविश्रांतिवर्जित ॥ ७ ॥ कर्ताविश्रांतिस्तुल्यस्यम् ॥ निद्राविनिष्ठयम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ तत्र सर्वशंकापरित्यज्येत्यशंविद्विणोति ॥ धर्माधर्माविति ॥ अकर्तृभोक्तात्मनि श्रयात्कर्तृत्वादशंकाविरहिताकृतिः ॥ हत्वापि सदमोहो कानि तिवच्छानप्र
भावोक्तिरियनतु यथेष्टाचरणाभ्यनुज्ञेति बोध्यम् ॥ ११ ॥ रागद्वेषादिपदैस्तद्व्यजकचेष्टा उच्यते ॥ फलाफलेदृष्टानि देयोऽनेपेक्षेण निष्कामेन मनसालोकस्य हमात्रप्रयोजनेन
करोति ॥ १२ ॥ मौनमुक्तिकर्ममनयोगादि ॥ गतउद्वेगः फलासिद्धान्यथात्वप्रयुक्तउद्वेगोयस्मिन्कर्मणि ॥ १३ ॥ देवात्सपन्नेष्वश्वमेव कलजभक्षणादिकार्यपुर्णधार्मिकोह
पापोहमिति वाङ्मूकशक्याकल्पितैर्धर्माधर्मैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ शोकानिमित्तेषु नशोचते उदयनिमित्तेषु च नोदेति ॥ १६ ॥ नारब्धोपनीतयथोचितप्रयोजनकाले कार्यानुरूपवत्तत्स्थ
ईश्वर उवाच ॥ ॥ सर्वाशंकाः परित्यज्य धैर्यमातुं ब्यशाश्रितम् ॥ महाभोक्ता महाकर्ता महात्यागी भवानव ॥ १ ॥ ॥ भृंगी श उवाच ॥
किमुच्यते महाकर्ता महाभोक्ता किमुच्यते ॥ किमुच्यते महारत्यागी सन्म्यक्षयमेव भो ॥ १० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ धर्माधर्मौ महाभागशं
काविरहिताशयः ॥ यः करोति यथाप्राप्तौ महाकर्ता स उच्यते ॥ ११ ॥ रागद्वेषौ सुरवंदुःखं धर्माधर्मौ फलाफले ॥ यः करोत्यनपेक्षेण महा
कर्ता स उच्यते ॥ १२ ॥ मौनवातिरहंभावो निर्मलो मुक्तमत्सरः ॥ यः करोति गतोद्वेगं महाकर्ता स उच्यते ॥ १३ ॥ शुभाशुभपुकार्यपुधर्मा
धर्मैः कुशंकया ॥ मतिर्न लिप्यते यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ १४ ॥ सर्वत्र विगतस्नेहोयः साक्षिवदवस्थितः ॥ निरिच्छं वत्तते कार्यं महाक
र्ता स उच्यते ॥ १५ ॥ उद्वेगानंदरहितः समयास्वच्छयाधिया ॥ नशोचते यो नोदेति महाकर्ता स उच्यते ॥ १६ ॥ यथार्थकाले मतिमानसं
सक्तमना मुनिः ॥ कार्यानुरूपवत्तस्थो महाकर्ता स उच्यते ॥ १७ ॥ उदासीनः कर्तृतां च कर्माकर्माचरं श्रयः ॥ समयात्यंतरत्यंतं महाकर्ता
स उच्यते ॥ १८ ॥ स्वभावो नैव यः शांतः समतां न जहाति वै ॥ शुभाशुभं त्याचरन्मो महाकर्ता स उच्यते ॥ १९ ॥ जन्मस्थिति विनाशेषु सोद
यास्तमयेषु च ॥ सममेव मनो यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २० ॥ नार्कचनद्वेषितयानि किंचिदभिकांक्षति ॥ भुंक्तं च प्रकृतं सर्वं महाभोक्ता स
उच्यते ॥ २१ ॥ नादत्तेऽप्याददानश्चनाचरत्याचरन्नापि ॥ भुंजानोपि न यो भुंक्ते महाभोक्ता स उच्यते ॥ २२ ॥ साक्षिवत्सकलं लोकव्यवहा
रमखिलजगतीः ॥ पश्यत्यपगतच्छंयो महाभोक्ता स उच्यते ॥ २३ ॥

स्तस्य योजनानुकूलचेष्टावान् ॥ १७ ॥ कर्माकर्माविति निषिद्धकर्मणिरस्य यदैवाच्चरस्तत्कर्तृतामन्यप्रेरणेन हेतुकर्तृतामापद्यमानश्चांतर्मनस्य कर्त्तृत्वनिश्चयेनोभयत्रयः सम
भावयति ॥ १८ ॥ यो मित्रेषु शुभमभिनेष्य शुभमाचरन्पिसमतां न जहाति ॥ हियस्माद्धेतोः स्वभावो नैव शांतः ॥ न सस्य च द्राष्टादकता सदृश स्वभावो न्यथा भवतीत्यर्थः ॥ १९ ॥
जन्मादिषु प्रचक्षुभावविकारेषु उदयोद्विहरस्तमयोपक्षयस्तस्य हेतुपुशरीरेषु निर्विकारसन्मात्रात्मदर्शनास्तममेव मनोयस्य ॥ २० ॥ महाभोक्तुर्लक्षणा न्याह ॥ न किंचिदित्यादिना ॥
प्रकृतमस्तु तत्रारब्धोपनीतम् ॥ २१ ॥ इदिर्यैर्विषयानाददानोप्यद्वयासगपूर्णात्मप्रतिष्ठत्वान्नादत्ते ॥ हस्तपादादिना आदानगमनायाचरन्पि निर्भ्रयात्मबुद्ध्यानाचरति ॥ एवम
शनायाचरतीति त्यद्वमात्मदर्शनान्भुंक्ते ॥ २२ ॥ उदासीनः साक्षाद्द्रष्टा साक्षी तद्वत् ॥ २३ ॥

अथारम्भादिक्रियायति ॥ शतारम्भादर्थोऽप्यपि ॥ यथाविज्ञेयास्तथी ॥ नोक्तमतिनिर्वक्षियति ॥ १४ ॥ रम्यमलद्वन्द्वारम्यम् ॥ यथास्वप्नमयोभ्यामोरम्यस्वप्नद्वन्द्वारम्यत्पथिनाम् ॥ १५ ॥ समुत्पद्यमानोऽप्यपि ॥ २१ ॥ यस्यादुपयानोपयाना ॥ चकार पाणक्तुणकद्वयमुद्यपार्थ ॥ २७ ॥ अपमअस्तादुनिकटमयान् ॥ २८ ॥ विररतिविद्यतम् ॥ २९ ॥ लट्प्रकाराकारापरिकृतमद्वयमेव ॥ ३० ॥ अभोऽप्यभाक्तुमशक्यम् ॥ अस्तद्वितिकादि ॥ विकल्पितविषयनम् ॥ ३१ ॥ अथारम्भकद्वन्द्वानकाराद्विनादि ॥ परउक्तद्विषयान्कारादि ॥ ३२ ॥ नृनिष्पण्क्तलक्षणयाधियानिरतिशयानवपूर्णाद्व्याप्त्याधियामिभ्येतिसत्यकमितिमा ॥ ३३ ॥ सुखेदुःखे क्रियायोर्योभावामावेभ्रमप्रदे ॥ यस्यनोक्तामतिमतिर्महाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २४ ॥ जराभरणमापधराज्यंठारिद्र्यमेवच ॥ रम्यमित्यवयवैरितिमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २५ ॥ महोक्तिसुखदुःखानियधर्वासीवसागर ॥ समसमुपपृच्छातिमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २६ ॥ अहिसामभगतानुपिश्चद्विषयादिवाशव ॥ नापयस्माध्यापयतामहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २७ ॥ कट्टल्लवणतिकमष्टदृष्टदृष्टतन्मम् ॥ अधर्माश्रितिसाम्भनमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २८ ॥ सरसनीरसवैवसुरवविरतयथा ॥ य पश्यतिसमसौभ्योमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २९ ॥ स्तारल्वमकारवशुभवाप्यशुभतया ॥ समतासुस्तिरयस्यमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ ३० ॥ इदमोऽप्यमोऽप्यवेत्येवत्यक्काविकल्पितम् ॥ गताभिलापयामुक्तमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ ३१ ॥ आपदसंपदमोहमानदमपरपरम् ॥ योभुक्तसमयादुद्धामहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ ३२ ॥ धर्माधर्मासुखदुःखतयामरणजन्मना ॥ धियायेनेतिसत्यकमहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३३ ॥ सर्वच्छासकलाशकासर्वहोसर्वनिश्चया ॥ विषयेनपरित्यकामहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३४ ॥ इदमनसोदुःखैरिद्रियाणामनस्थिते ॥ नूनयेनोद्धितासत्तामहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३५ ॥ नमदहानजन्माप्युक्तपुक्तनकर्मणा ॥ इतिनिश्चयवानतमहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३६ ॥ येनधर्ममधर्मचमनोमननर्माहितम् ॥ सवन्तपरित्यक्तमहाभ्यागीसुच्यते ॥ ३७ ॥ यावताहस्यकलनासकलेयविलोभ्यते ॥ सायेनसुपुसत्यकामहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३८ ॥ इत्युक्तद्वन्द्वनभ्याशापपुरानय ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यतिपुराभगतज्वर ॥ ३९ ॥ नित्योदितविमलरूपमनतमाध्वक्षोस्तिनेतरकलाकलनोर्द्विकिञ्चित् ॥ इत्येवभावयनिरजनतमुपतानिवाणमहिसकलामलशान्तवति ॥ ४० ॥

सपार्द्धाभावन कायचेष्टा ॥ धियाविषयवाधादेवपरितस्तका ॥ १४ ॥ देशार्थानसत्तातसुखं सव्येनमिष्यान्नुद्याउज्जितात्यका ॥ १५ ॥ युक्तपुक्तवैद्विनित्यिद्वन्द्वानिद्यावरणदेवथा ॥ १६ ॥ धर्मपधर्मवरातीरम् ॥ मनोमननभानसम् ॥ नृहितभागरिषेदितम् ॥ १७ ॥ सुपुसत्यम्वरानेनभाषासत्यका ॥ २८ ॥ उपसहृति ॥ इतीति ॥ २९ ॥ यथाभावनयामाकाकर्त्तामहाभोक्तोक्तमहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३० ॥ विररतिविद्यति ॥ विररतिविद्यति ॥ ३१ ॥ इदमल्लेहोद्विषयकोशानानवस्थाययस्यचरितारासनिरजनतमुपेत स्रष्टरिरोष्टनित्योदितविमलत्सकपवर्तेशास्तिर्कचित् रेतारवस्थानकलनोर्द्विकिञ्चित् ॥ ३२ ॥ एवसदशाभाषयक्षाभाषाभिष्यक्त्याकलनात्मकभ्याशोऽप्येवयस्यतयादिष्वसिन्ध्याज्जनेदिषामुदीत्यर्थ ॥ ३३ ॥

हे अगहमसारेयत्किञ्चिन्नातितसमस्तेषुकल्पेषु द्विपराद्धाधिकालावयवेषु प्रसिद्धाना सर्वत्रार्थाणामेकवीजमूलकारणभूतमनामयं स्वयं जन्मादिविकारामयशून्यं परमात्मरूप
ब्रह्मैव ॥ तच्च बृहत्सर्गभेदेर्बृहत्तत्सर्वभावविकल्पमपिरवमाकाशमेवास्ति ॥ सर्वाविकल्पशून्यमेवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ यत्र किञ्चित्किञ्चिदपि सत्स्थूलमसत्सूक्ष्मं अपिशब्दात्कारणत्वं
देकरसाद्वत्क्षणोऽन्यन्नसंभवत्येव ॥ सतः पृथक्के असत्त्वापत्तेः ॥ अपृथक्के सदैकरस्यापत्तेः ॥ प्रकारांतरस्य च सभावनायोगादिति भावः ॥ हे साधोऽनस्त्वसद्वत्सैवाहमित्येवातर्क
निश्चयः सत्प्रथमसमाप्यभ्यासवलेन स्थित्वा समभूमिका क्रमेणाधिरुस्य गताशकविलासतथैवास्त्वर्थः ॥ ४२ ॥ हे माधो त्वयद्विअतर्मुखः सन्निराकृतहकतितामुपैपितदाव
हिष्ठसमस्तकार्यजातकुर्वन्पिकदाचिदपि खेदनायास्येवेत्यन्यः ॥ ४३ ॥ इति श्रीवागसिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० पंचदशोत्तरशततम सर्गः ॥ ११५ ॥

अनामयं ब्रह्म समस्तकल्पकार्यैकवीजं परमात्मरूपम् ॥ बृहच्च तर्कहितसर्वभावं खमस्ति भातीह यदंगकिञ्चित् ॥ ४१ ॥ अन्यत्किञ्चित्किं
चिद्विदं कदाचिन्नसंभवत्येव सत्प्यसच्च ॥ इत्येव साधो हृदनिश्चयोतः स्थित्वा गताशंकविलासमास्व ॥ ४२ ॥ अंतर्मुखः सन्सततं समस्तं
कुर्वन्बहिष्ठं लुकार्प्यजातम् ॥ न खेदमायासिकदाचिदेव निराकृताहंकृतितामुपैषि ॥ ४३ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पू० व्रतत्र
यनिरूपणानामपंचदशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञाचित्तेहंकारनाम

नि ॥ गलिते वा गलद्रूपे लिंगसत्त्वस्थकिं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ बलादपि हि संजातानलिपंत्याशयं स्मितम् ॥ लोभमोहाद
योदोषाः प्रयांसो वसरोरुहम् ॥ २ ॥ मुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति कदाचन ॥ गलत्वं हंकारमये चित्ते गलति दुष्कृते ॥ ३ ॥ वासनाग्रंथय
श्चिन्नाइव बुद्ध्यां त्यलंशनैः ॥ कोपस्तानवमायातिमोहो मां घाहि गच्छति ॥ ४ ॥ कामः क्लृप्तं गच्छति च लोभः क्रापिपलायते ॥ नो ह्यसंतीद्वि
यापयुच्चैः खेदः स्फुरति नोच्चकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वलंति सुखानि च ॥ सर्वत्र समता दैति हृदि शैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद
यस्तत्ते ह्यश्वं ते यदि वामुखे ॥ दृश्यं त एव तुच्छत्वात् नालिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चित्ते गलति गीर्वाण गणस्य स्य हृणीयताम् ॥ साधुर्गच्छत्युदन्त्य
स्य समता शीतचंद्रिका ॥ ८ ॥

चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणि वप्यते च पुमाश्रयात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन
स्य मनसो लिलक्षणम् ॥ १ ॥ एव पृष्टो वसिष्ठः प्रथमलोभमोहादिदोषक्षय एव मुख्यतल्लक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजाताः संजनिताः परीक्षाद्यर्थपरेण बलादपि संपादिता इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभच ॥ २ ॥ सदा मुख्यप्रसन्नतादिरपि तल्लक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विप्रादहेतौ पापे ज्ञानाग्निना गलति सति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचयत्नलक्षणं ताराण्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैत्यतापनिवृत्तिस्तत्त्वधारिणी ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपि कदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्लिंगानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुभस्य दुर्वासः शापश्च
वणेशिखिव्यजस्य यथा वा विश्वामित्रेण हरिश्चंद्रच्छलने पुत्रघातेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति तिलक्षणा घटनेत्याह ॥ सुखदुःखादय इति ॥ भोजकप्रारब्ध
प्राबल्येन दुःखनष्टिगमालिन्याभासयोः कदाचिदुदये प्युत्तरक्षणे मिथ्यात्वबुद्धिबाधितत्वात् न तयोस्तच्चित्तले पकत्वमितिनित्याभावात् कमुखादिप्रसादविधात इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

अमनेराधिरात्रिपानि ॥ निपुतं निर्गतम् ॥ १ ॥ भार्गवभैरवादिरीत्यर्थैरुन्मोदविषयोपि ॥ सतागतिराहकाराणाम् ॥ १० ॥ इदानीमाभलाभस्यानिष्टलगतद्वेष
 लस्यमन्दभाविमरूपसरि ॥ भुम्बालोक्तेति ॥ भुम्बालोक्तेति ॥ अथवाप्रत्यक्षमवयवाधुम्बालोक्तेनमालोक्तेलाभमाभेणसाभ्येलभ्येअस्मिन्ता
 आपराधस्मिन्प्रत्यक्षसिद्धादिषुपरमात्मन्यनुनिधेयत्ववर्तितधित्यति ॥ ११ ॥ मयस्यसीतर्षिकप्रथमपुण्यद्विषेधेतिशेकैराभ्युपेत्याह ॥ विधातिमिति ॥ वैभगादु
 सत्समावाधाभिरुज्जननपरमोपलक्षितससारगुणस्तिर्गार्थसतिद्विच्छोपुरुषस्यन्यतरितिरित्ययानंदलनिधिरुपस्थितिर्द्विधाभिमामुमहर्द्वज्जगच्चिकिरमात्मनस्त्व
 कर्कोटरास्याभ्यागर्कल्लुब्धभोगैरस्यदिनिर्गतराभ्यन्तविचारैराप्यात्मिकामतिरेकप्रथमोऽभिमतउपायोऽभ्युपाय ॥ तस्यान्तमेवाभ्युपायस्य ॥ १२ ॥ इतिश्री
 उपशान्तचक्रांतचसध्यमप्रतिरोषिच ॥ निश्चतयोर्जितस्त्वच्छब्दवहतीत्यमहद्वय ॥ १ ॥ भावाभावाविरुद्धोपिविचित्रापिमहानपि ॥ नान
 दायनखेदायसत्तांसंखतिविभ्रम ॥ १० ॥ शुद्धालोकेनसाभ्येस्मिन्वस्तुन्यस्तमितापदि ॥ प्रवर्ततेनयोमोहात्तधिगस्तुनराधमम् ॥ ११ ॥
 विधातिमनुमुचितांचिरमंगदुस्वरत्नाकरंजननसागरमुत्तिर्गार्थो ॥ कोहंकयजगदिदं चपरचर्किस्यात्किमोगर्कैरितिमतिपरमोभ्यु
 पाय ॥ १२ ॥ इत्यापूर्वासिष्टमहारामायणेवा० उ० भा० नि० पू० गलितचित्तलक्षणकयननामपादशोषिकशततम सर्ग ॥ ११६ ॥
 श्रवसिष्ठउवाच ॥ भवतामादिपुरुषहृद्वचकुन्नामभूपति ॥ इह्वाकुवंशप्रभवययामुकस्तथाशृणु ॥ १ ॥ इह्वाकुर्नामभूपालस्वरा
 उपपरिपालयन् ॥ कदाचिदकान्तगतमनसात्मचित्तयत् ॥ २ ॥ जराभरणसस्योभस्तुखदुस्वभ्रमस्त्यत ॥ अस्यहृदस्यप्रपंचस्यकोहेतु
 स्यादितिस्यम् ॥ ३ ॥ जगतोनिविदेदासौकारणचित्तयन् ॥ अयेकदाहृच्छदसौब्रह्मलोकानतमनुम् ॥ ४ ॥ पूजितस्त्वमभासस्यंभग
 वर्तनजापतिम् ॥ इह्वाकुउवाच ॥ मांयोजयतिषाष्ट्येनभगवत्करुणानिधे ॥ ५ ॥ भवद्यसादृवाप्यमवर्तंमपुमजसा ॥ कुत स
 गांयमायातस्वरुपास्वकीदृशम् ॥ ६ ॥ किंपदेतज्जगत्स्यकदाकेनेतिकथ्यते ॥ अहंकयश्चविप्रमादस्मात्संखतिविभ्रमात् ॥ ७ ॥ विमु
 ख्ययपनाकाणाज्जालादिविद्विद्वान् ॥ मनुकुवाच ॥ अहोनुधिरकालेनविवेकसुविकासिनि ॥ ८ ॥ वितथानयंविच्छन्तासार
 नमस्त्वयाहृत ॥ यदिददृश्यतेकिंचित्तन्मास्तिनृपकिंचन ॥ ९ ॥

भा० गीतस्य ० नि० पू० पोद्योत्तरातमस्यं ॥ ११६ ॥ १ ॥ ॥ कोहंकयजगदिनिधिवार्येनिरानम् ॥ इह्वाकोर्ध्वनूनप्रोकोविदेकसंमकीत्यति ॥ १ ॥ आदिपुरुषो
 नृदपुरुषायथा ॥ पादरात्रिधारेणभुक्तभ्राणुक्तवर्षिप्रान्तलाधारादिविचित्राय ॥ ११२ ॥ इतिस्वयस्यर्षिचतयद्विपूर्वेणान्वय ॥ १२ ॥ तदिदंविदेकेनदेवाभ्रालोकावागतं
 मनुचिपितम् ॥ ३ ॥ तमप्यममनुययानंयार्गभुक्तिकरोति ॥ भाविनि ॥ ५ ॥ पदस्यार्शरायति ॥ कुलहस्यादिता ॥ ६ ॥ सत्ययापदिमाभान्तश्चिकियम् ॥ कस्यगोक्तुस्त्यामि
 नम् ॥ कदाकनरचितमिप्रियाभिस्तिकथ्यते ॥ अनेनमुत्पादितमप्यपुल्लमुपदरापरपरासदायान्तमेवत्यवाद्याभ्याननुतर्कैर्वाकिञ्चित्कन्यदित्येतिरुच्यते ॥ ७ ॥ विमुष्यये
 निरुपकथयिष्यकरी ॥ ८ ॥ तद्वत्तत्पादरात्र्योनितात्त्विकपरापरकटोरात्रिनिधमअस्यमध्यमनुत्तरायाह ॥ यद्विचित्रं ॥ तस्याचित्रिभ्याजगता असात्त्विकप्रपंचरुचिर्निजाह ॥ ९ ॥

ननु साख्या उपदाने परमसुखतया स्थितमेव कार्यं निमित्तैराविर्भाव्यते इत्याहुः ॥ वेदांतिनस्तु सद्रसैव जगदात्मना सर्गोत्पद्यत इति तत्कथं तन्मास्तीत्युच्यते तत्राप्युच्यते ॥ यस्मिन्
 ति ॥ साक्षिणा इद्विधैवार्थानोदश्यते तत्किंचिदपि सोपादानेन स्थितप्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ १० ॥ स्यादपि न सावानाप्यस्य यतो नास्तीत्यर्थः ॥ द्वितीयमप्याह ॥ अविनाश
 मिति ॥ ११ ॥ प्रतिविवमिति ॥ तथा च दर्शसत्तायाः प्रतिविवेखिवसर्गाभ्यासाद्ब्रह्मसत्तानुविद्धजगदस्तु नाम तथापि त्यतः सत्त्वं तस्य नास्त्येवेति तन्मास्तीत्युक्तिर्युक्तैवेति भावः
 ॥ १२ ॥ कस्तिर्हि बहुस्याप्रजायेतिसकलपद्मब्रह्मण एव जगज्जीवभावश्चेतरेषां यस्तत्राह ॥ भात्यभावेति ॥ स्फुरणशक्तयश्चिदाभासाः ॥ ब्रह्मादन्तर्गच्छन्त्यस्य सत्त्वसिद्धिरित्याह ॥
 इतः ॥ भूतनाप्युच्यते ॥ १३ ॥ अन्यत्त्वचतुर्विधं भूतप्रामाण्यम् ॥ तथा मिथ्यापाधिषु भाग्यं चिदाभासानां यथादिकल्पनानवस्तुनस्तत्त्वसिद्धिरित्याह ॥
 यथा गंधर्वनगरं यथा वारिमरुस्थले ॥ यत्तु नोदश्यते किंचित्तन्ना किंचिदिव स्थितम् ॥ १० ॥ मनःपथुर्द्रियातीतं यस्यादपि निर्विकचन ॥ अ
 विनाशं तदस्तीह तत्सदात्मैतिकथ्यते ॥ ११ ॥ इयंतु सर्वदृश्यादयाराजन्मर्गपरंपरा ॥ तस्मिन्नेव महादर्शोऽप्रतिविवमुपागता ॥ १२ ॥ भाः
 स्वभावसमुत्पन्नान्ब्रह्मस्फुरणशक्तयः ॥ काश्चिद्ब्रह्मादन्तर्गच्छन्ति भूतताम् ॥ १३ ॥ अन्यास्त्वन्त्यत्वमायाति भवत्येवं जगत्स्थि
 तिः ॥ न च धोस्ति न मोक्षोस्ति ब्रह्मैवास्ति निरामयम् ॥ नैक्यमस्ति न च द्वित्वं संवित्सारं विजृम्भते ॥ १४ ॥ एकं यथा स्फुरति वारितरंगभंगैरव
 परिस्फुरति चिन्नचकिंचिदेव ॥ त्वं धर्मोक्षकलने प्रविमुच्यदूरे स्वस्थो भवाऽभवभयोऽभयसार एव ॥ १५ ॥ इ० वा० दे० मोक्षो
 पायेषु निर्वाणप्रकरणेषु ० इक्ष्वाकुमनुसंवादसप्तदशाधिकशततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ ॥ संकल्पोन्मु
 खतां याताः सत्यश्चिन्मात्रसंविदः ॥ आपस्तरंगत्वमिव याति भूमिपजीवताम् ॥ १ ॥ ते जीवाः संसरंतीह संसारे पूर्वमुत्थिते ॥ सुखदुःखद
 शामोहो मनस्येवास्ति नात्मनि ॥ २ ॥ अदृश्यो दृश्यते राहुर्गृहीते न यथेदुना ॥ तथानुभवमात्रात्मा दृश्येनात्मावलोक्यते ॥ ३ ॥ नशास्त्रेना
 पिगुरुणा दृश्यते परमेश्वरः ॥ दृश्यते स्वात्मनैवात्मा स्वयासात्वरथयाधिया ॥ ४ ॥

नबधोस्तीति ॥ १४ ॥ उक्तद्वितीयप्रश्नोत्तरमुपसहरति ॥ एकमिति ॥ यथा एकवारितरंगभेदैः परिस्फुरति एव चिदपि जगद्भेदैः परिस्फुरति ॥ मायाभावात्वात्तच्च न किंचिदेव
 अतस्त्ववधमोक्षधर्मोदरे प्रविमुच्य न विद्यते भवभययस्य तथा विधे सन्नभयब्रह्मसार एव भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रात्पर्यप्रकाशे नि ० पू० सप्तदशोत्तरश
 ततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कुतः सर्गः कदाकस्य केनेत्येवामिहोत्तरं ॥ तथा त्वदर्शनापायामनुमानात्रप्रकीर्तिताः ॥ १ ॥ तत्रादौ शुद्धसंविदो जीवभावे निमित्तमा
 ह ॥ सकल्पेति ॥ चिन्मात्रस्य शुद्धचैतन्यस्याविद्यायात्तत्सत्कारविचित्रायां प्रतिविवरूपाः सविदः सत्काराणामन्तःकरणतया परिणामेन दृष्टिचिन्मात्रा जीवतां याति ॥ १ ॥
 पूर्वमुत्थिते उपाधितया आविर्भूते सत्तारे समदिव्यश्चिन्मनसः कार्यं ॥ एवं सति यत्फलितं तदाह ॥ सुखदुःखेति ॥ २ ॥ न च दृश्य आत्मा कथं दृश्ये मनसि सत्तारुः खीतद्विमुक्तो वा अ
 विवेके विवेको वा दृश्यते तत्राह ॥ अदृश्य इति ॥ दृश्येनातःकरणेन चरमसाक्षात्काररूपतस्परिणामेन च निमित्तेन ॥ ३ ॥ सत्त्वस्थयानिरहममतावस्थया ॥ ४ ॥

[illegible]

वण्यते पुरुषस्यावसातऽनमोक्षबंधयोः ॥ विद्याविद्यात्मशक्तिभ्यां सत्यासत्यात्मनिश्चयात् ॥ १ ॥ स्पृष्टेऽप्यसंस्पृष्टमिव हतिष्ठेत्युक्तं तत्र ब्रह्म किमर्थमायया स्पृष्टेते कथंचासंस्पृष्टेतिष्ठ
 तीतीक्ष्वाको जिज्ञासालिङ्गैरुपलब्ध्य मनुराह ॥ सर्गात्मभिरिति ॥ विभुरयपरमात्मा प्रसवधर्मिण्या आविद्याशक्त्या अविदुषः प्रति सर्गात्मकै स्पृष्टैः क्रीडते विदुषः प्रति तत्तत्सहारात्मिक
 याविद्याशक्त्या समूलसर्गसंहृत्य बाधितत्वात् कूटस्थोदये आत्मनि सदैव तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र रागाद्यहृतस्त्वसर्गशक्त्युदय इव वैराग्या निवृत्तस्त्वसहाराशक्त्युदयोऽपि स्वरसत एव
 भवतीत्याह ॥ स्वयमिति ॥ २ ॥ तत्र ज्ञातात्मनि जीवजगत्साधारणसत्तासमान्यात्मना विभाव्यमानेन द्विशेषात्मकबाध्यात्मिकपदार्थजालकल्पने दृष्टान्तात् ॥ चंद्रेति ॥
 अर्धेषु प्रभाज्वालाप्रभेदा यथा कल्पितास्तथा जगद्वैचित्र्यतद्द्रव्यकबुद्ध्यादिवैचित्र्यकल्पितमित्यन्वयः ॥ तन्मायो महणमाया शवलदृष्टान्तिर्यम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सर्वगतस्त्वप्रकाश
 मनुस्त्वाच ॥ ॥ सर्गात्मभिर्विभुः स्पृष्टैः क्रीडते चालवत्स्वयम् ॥ संहारात्मकशक्त्याऽप्यसंहृत्यात्मनि तिष्ठति ॥ १ ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुद-
 त्यावध्यते यथा ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुदत्तुन्मुच्यते यथा ॥ २ ॥ चंद्रार्कवक्त्रितसायोरलादीनां यथा चिपः ॥ यथा पद्मादिदृक्षाणां निर्झरा
 णां यथा कणाः ॥ ३ ॥ तथ दंबह्यणिस्फुरेजगद्बुद्ध्यादिकल्पितम् ॥ दुःखप्रदमतज्ज्ञानां तदवातदिव स्थितम् ॥ ४ ॥ अहो नुचि त्रान्मायं
 तात विश्वविमोहिनी ॥ सर्वांगप्रोतमप्यात्मयदात्मानं न पश्यति ॥ ५ ॥ चिदादर्शमयं सर्वजगदित्येव भावयन् ॥ यस्मिंस्तु पशान्च्छंस
 ब्रह्मकवचःसुखी ॥ ६ ॥ अहमर्थविमुक्तेन भावेनाभावरूपिणा ॥ सर्वशून्यं निरालंबं चिद्रूपमिति भावयेत् ॥ ७ ॥ इदं स्पृष्टमिदं नेति बीजं त-
 दुःखसंतते ॥ तस्मिन्त्याभ्याग्निना दग्धे दुःखस्यावसरः कुतः ॥ ८ ॥ राजन्नभावना ह्येण रम्यारम्यविभागिता ॥ पौरुषातिशयेनाशुस्वेनैवां
 तर्विलूयताम् ॥ ९ ॥ अभावनेन भावनां विलूय कर्मकाननम् ॥ परं स मेत्यतानवां विशोक् एव तिष्ठु भाः ॥ १० ॥

स्यात्स नोऽदर्शनमसतोऽप्रकाशस्यापि जगत स्फुटदर्शनं चाश्रयमधाटितपटनासमर्थमायावलोकदेवेत्याह ॥ अहो इति ॥ सर्वे व्यगेष्ववयवमायेषु बाध्यात्मिकभावेषु प्रोतमतर्ब-
 हिश्च व्याप्तमप्यात्मानयद्यस्मान्न पश्यति ॥ ५ ॥ कया तर्हि भावनया आत्मानं दृष्ट्वा सुखी स्यात्तामाह ॥ चिदादर्शमयमित्यादिना ॥ आदर्शेन गरादिरिव ब्रह्मणि जगत्ताति भासि क-
 नवास्तवमिति भावयन् नित्यर्थः ॥ मोहशरैरेभेद्यब्रह्मैव कवचयस्य स ॥ ६ ॥ ७ ॥ इति वैषम्यकल्पनमिति शेषः ॥ ८ ॥ अभावनासमाध्यभ्यासेन सर्वदृश्यवित्तिस्तद्वृक्षेण ना-
 खेण रम्यारम्ययोः पदार्थयोर्द्विभाविता प्रियाप्रियता वैषम्यकल्पना साहिरागद्वेषहेतुः समदृष्टिदाढ्यलक्षणपुरुषप्रयत्नातिशयेन विलूयतां लिखताम् ॥ ९ ॥ सभाधिलक्षणेनाज्ञा-
 वनेन बाध्यार्थभावनतत्पराजकधर्मार्थमूलक्षणकर्मकाननं च विलूय परमाकाशादप्यधिकतानवसौ क्ष्म्यं स मेत्यतद्वलेन शोके ह्वलेषु विशेषोक् एव तिष्ठेत्यर्थः ॥ १० ॥

[illegible]

तमेवप्रशंसति ॥ मनोवचोभिरित्यादिना ॥ १ ॥ तस्यामेव सर्वदृशानां प्रत्यगात्मनिसम्यक्विलयादात्यंतिकी जीवन्मुक्तेत्याह ॥ अंतरिति ॥ तया समभूमिकप्रसिद्धया
 ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्यानु जीवन्मुक्तम्यकीदृशो न भवत्समाह ॥ न विधेइति ॥ १२ ॥ एककः एकचरोयतिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अतिक्षुद्रेषु तृणापेषु अतिमहत्त्ववरे अति
 प्रकशो भानौ यत्तत्प्रसिद्धतरसत्मा च तदेव प्रत्यक्षिन्मात्रमहमस्मीत्यखड्गमहावाक्यार्थमत्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ चित्तोभेमहिमा व्यापक इति तस्य परमात्मनो महिमानं ज्ञात्वा कक्षयीमर
 णादिद्वि स्वभागित्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न वधीते कर्मणो नो कवीयात् ॥ तस्यैव स्यात्प्रवृत्तिर्विदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति ॥ १७ ॥ जीवन्मु
 त्तुर्यातीतपदावस्थ्या समभूमिकोत्तमा ॥ मनोवचोभिरप्राख्या स्वप्रकाशपदालिका ॥ १८ ॥ अंतःप्रत्याहृतिवशाच्चेत्यंचेन्न विभावित
 म् ॥ मुक्त्वा स्य संदेहो महासमतया तथा ॥ १९ ॥ यद्भोगसुखदुःखं शैरपरामृष्टपूर्णधीः ॥ स शरीरोऽशरीरो वा भवत्येवंमतिः पुमान् ॥ ११ ॥
 न भिद्यन् च जीवा मिना हंसनाप्यसन्नयम् ॥ आत्मारामो नरस्तिष्ठेत्तन्मुक्तत्वमुदाहृतम् ॥ २० ॥ व्यवहार्युपशान्तो वा गृहस्थो वाथ वैककः ॥
 अहं न किंचिच्चिदिति मत्वा जीवो न शोचति ॥ १३ ॥ अलेपको ह मजरानी रागः शांतवासनः ॥ निर्मलास्मि चिदाकाशमिति मत्वा न शो
 चति ॥ १४ ॥ अहंमतादिरहितः शुद्धो बुद्धोऽजरामरः ॥ शांतः समसमाभास इति मत्वा न शोचति ॥ १५ ॥ तृणाग्रं ध्वं वरेभानौ न रनागाम
 रेणुच ॥ यत्तदस्ति तदेवेति मत्वा भूयान शोचति ॥ १६ ॥ तिर्यग्ध्वं मधस्तान्मेव्यापको महिमा चितः ॥ तस्यानंतविलासस्य ज्ञात्वोति कइव
 क्षयी ॥ १७ ॥ बद्धवासनमर्थीयः सेव्यते सुखयत्यसौ ॥ यत्सुखाय तदेवा शुभस्तु दुःखाय नाशतः ॥ १८ ॥ अविनाभावनिष्ठत्वं प्रसिद्धं सु
 खदुःखयोः ॥ तनुवासनमर्थीयः सेव्यते वा विवासनम् ॥ १९ ॥ नासौ सुखाय तनासौ नाशकाले न दुःखदः ॥ क्षीणवासनया बुद्ध्या यत्क
 र्म क्रियते न प ॥ २० ॥ तद्भवजीव बद्धयोनो कुरं प्रविमुचति ॥ देहेद्रियादिना कर्मकरणौ पेन कल्प्यते ॥ २१ ॥ एकः कर्त्ता च भोक्ता च कइ
 वां गोपयते ॥ भावनां सर्वभावेभ्यः समुत्सृज्य समुत्थितः ॥ २२ ॥ शशांकशीतलः पूर्णो भाति भासेव भास्करः ॥ क्रियमाणा कृता कर्मतू
 लश्रीर्देहशाल्मले ॥ २३ ॥ ज्ञानानिलसमुद्भूता प्रोड्डी यक्कापि गच्छति ॥ सर्वैव हि कलाजंतोरनभ्यासेन न भ्रमति ॥ २४ ॥
 कतानामपि जीवनस्य विषयभोगाधीनत्वाद्द्विषयनाशोऽज्ञादेव दुःखप्रामिमाशक्यविशेषवक्तुमज्ञास्य विषयनाशोऽद्वैतोत्तिप्रकारमाह ॥ बद्धवासनमिति सार्धेन ॥ १८ ॥ अवि
 नाभावनिष्ठत्वसहावस्थितिनियमः ॥ जीवन्मुक्तानां तद्वैलक्षण्यमाह ॥ तनुवासनमिति ॥ चतुर्थ्यादिभूमिकास्तनुवासनं समभूमौ तु विवासनम् ॥ १९ ॥ एवं कर्मापि तेषाम
 लेपकमित्याह ॥ क्षीणेति ॥ २० ॥ देहेद्रियादिषु भिन्नेष्वेकात्मतादायक्या व्यासेन तत्कृतकर्मस्य ह भवैकः कर्त्तैत्यभिमानो हि कर्मभर्त्ता पः स्यात् न च मुक्तानां सोऽस्तीत्याशयेनाह ॥
 देहेद्रियादिनेति ॥ २१ ॥ भावानामहंता यथासम् ॥ सर्वेभ्यो देहेद्रियादिभावेभ्यः सभ्यगुत्सृज्य सभ्यगुत्थितो निर्गतः ॥ २२ ॥ कृतासंचितरूपा ॥ २३ ॥ कर्मवद्भानकलापि
 कालेन श्येदित्याशक्याह ॥ सर्वैवेति ॥ २४ ॥

कथयति तच्छास्यति तत्राह ॥ एतदिति ॥ एतस्यात्मनः स्वपारमार्थिकं रूपमासाद्य साक्षात्कृत्य ॥ १२ ॥ प्रकृतिः स्वाभाविकात्मरूपम् ॥ भावना अनादिविस्तृतस्वरूपप्रतिपत्तिरस्य
 न च रमसाक्षात्कारदत्तस्तदनुप्रवेशात्तन्मात्रासाक्षात्काराभिप्रायदाभावतितदा एव प्रसिद्धः प्रत्यगात्मैव स शास्त्रप्रसिद्धो मोक्षस्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ तादृशसाक्षात्कारेण जीवन्मु
 क्तः कथयति तदतितादृह ॥ प्रशान्तेति ॥ शास्त्रार्थजिज्ञासाकाव्यनाटककार्यजिज्ञासालौकिकप्रियाप्रियादिविकल्पविक्षेपाश्च निवर्तते इति समः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठम्
 ता० प्र० नि० पू० एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२१ ॥ ॥ ७३ ॥ निरुद्धस्यात्मबोधस्य नुयतीति तपदस्थिते ॥ मुक्तस्येह यते श्रयार्थलक्षणे र्भनुनेयते ॥ १ ॥ निरस्तानि शेषवि
 कल्पविषयसमस्तुखलित्वमीति यायोगिनः स्थितिरुक्ततामेव प्रपचयति ॥ येन केनचिदित्यादिना ॥ आच्छन्नो वै चैराच्छादितः ॥ आश्रितो भोजितः स योगी स भ्रातृमानुषानदपरा
 र्वाय प्राप्नोराजो वेति पापमदृशेयमुपमा ॥ तत्त्वदृशानुगतदानदस्योपमास्ति यतो वाचो निवर्तत इत्यादि श्रुत्या हेरण्यगर्भानं दानविषयानदमोकारमहार्णवतया निरवधित्वप्रतिपाद
 • एतत्स्वरूपमासाद्य प्रकृतिः परिशान्त्यति ॥ न देशो मोक्षनामास्ति न कालो नंतरास्थितिः ॥ १२ ॥ अहं कर्तेर्विमोहस्य क्षये पोष्यं विलीयते ॥
 प्रकृतिर्भावानामधीमोक्षः स्यादेष एव सः ॥ १३ ॥ प्रशांतशास्त्रार्थविचारचापलो निवृत्तनानारसकाव्यकौतुकः ॥ निरस्तानि शेषविकल्प
 विषयः समस्तुखं तिष्ठति शाश्वतात्मकः ॥ १४ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसं० एकविंशत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १२१ ॥
 मनुखाच ॥ ॥ येन केनचिदाच्छन्नो येन केनचिदाश्रितः ॥ यत्र क्वचन शायी च स समाहितो वराजते ॥ १ ॥ वर्णधर्माश्रमाचारशास्त्रयंत्रेण
 यो जिज्ञेतः ॥ निर्गच्छति जगज्जालात्पंजरादिव केसरी ॥ २ ॥ वाचामतीतविषयो विषयाशादशो जिज्ञेतः ॥ कामयुगलतः शोभां शरदिव
 न भस्मलम् ॥ ३ ॥ गंभीरश्च प्रसन्नश्च गिराविव महाद्रुदः ॥ परानंदरमाक्षुब्धो रमतस्वात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ सर्वकर्मफलत्यागी नित्यलमो नि
 रंश्रयः ॥ न पुण्येन न पापेन लिप्यते न तरेण च ॥ ५ ॥ स्फटिकः प्रतिविंबेन यथायाति न रंजनम् ॥ तज्ज्ञः कर्मफलं नातस्तथानायाति रंजनम्
 ॥ ६ ॥ विहरज्जनतादृदहक र्त्तनपूजनैः ॥ खेदाह्लादौ न जानाति प्रतिविंबगतैरिव ॥ ७ ॥ निस्तोत्रो निर्वाकारश्च पूज्यपूजाविर्जितः ॥
 संयुक्तश्च वियुक्तश्च सर्वाचारनयकर्मैः ॥ ८ ॥ तस्मान्नो द्विजतलो को लोका नो द्विजते च सः ॥ रागद्वेषभयानंदैस्त्यज्यते पि च युज्यते ॥ ९ ॥
 नात ॥ १ ॥ तस्यार्थसिद्धवद्वलस्यासमाह ॥ वर्णति ॥ शास्त्रेण यत्रणा किकरवन्मिथमनतया वर्जितः ॥ जगति जालवद्धवेहेनैरैहिकामुष्मकक्रियातत्फलकर्तृत्वभोक्तृत्वा
 दिवासानासपादित्यर्थः ॥ २ ॥ वाचामतीतस्य निरतिशयानरस्यानुभावस्यैव विषयः ॥ अतएव विषयाशादशो जिज्ञेतः ॥ ३ ॥ परस्यानदस्य रसनरसो निरंतरमास्वादनं तस्माद
 क्षुब्धोऽप्यनुतः ॥ ४ ॥ इतरेण हर्षविषादादिना च ॥ ५ ॥ कर्मफलेन प्रारब्धोपनीतस्तुल्यदृग्वादिना ॥ रजनरूपांतरापत्तिम् ॥ ६ ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ विहरन्मिति ॥ देहस्य क
 र्त्तनैश्छेदने पूजनैश्च देहप्रतिविंबमिथमप्येति परधर्मातिप्रतिविंबगतैरिवेत्युच्यते ॥ ७ ॥ पूज्यपूजितोऽपि निस्तोत्रोऽपि निर्वाकार इति कर्मधारये कर्मे
 ण विशेषणान्वयः ॥ संयुक्तश्चेत्यादिरस्यैव प्रपंचः ॥ ८ ॥ उद्विजते विभोति ॥ रागद्वेषादिपदैस्तान्मिथमतिविषयालक्ष्यते ॥ कदाचित्कारश्च बलाद्युज्यते त्यज्यते च ॥ ९ ॥

कस्यचित्कुशलनोरपि प्रमेयमिति विषये स यत् तत्तोनारोहति नातर्भवति ॥ तस्य तत्कुशलमतयोपिनयत्कुरुत्कुशलमीत्यर्थः ॥ अथ हारतलुगालेनापि प्रमेयीकियते अस्मै
 माप्यनुवृत्तेन वशीकियते एतमेव मुरारायः शुद्धचित्तत्वादञ्जीत्यर्थः ॥ १० ॥ तस्य ज्ञानसमकालमेव मुक्त्या देहाविषायेन च पुनर्भक्तिनिमित्तीयैर्देहत्यागस्य भारी विधनास्ती
 त्याह ॥ तनुमिति ॥ कदाचन कदाचित्पितृनुमावात्यजगुप्तमानक्षणदशनीयविधानुत्तयाजगु तयाप्यसौ ज्ञानसमप्रतिपदमेव प्रमेयमुक्तो विदेहस्थेति प्रेरणसमर्थः ॥ ११ ॥ तदुप
 पदानयार्थमासत्सल्लापमाह ॥ अहं यतीतिरिति ॥ १२ ॥ सपूजनीयमिति ॥ तया वभुति ॥ ययलो कभनसासिभिर्भाति विशुद्धसत्त्व कामयते यो भव कामात् ॥ तल्लोके कलभनेना
 भवकायां लस्यास्तमवसाययेद्वैतिकाग्रमिति ॥ १३ ॥ तत्पूजनेष्वपरमपुरुषार्थमापककान्हेतुरीत्याह ॥ नति ॥ इदमग्नौ भाग्यमाययेयतीत्यविधानां जीवभुक्तानां भक्त्या
 भजनेन प्रत्यक्षप्राप्तमाह ॥ आसायतेतपश्चाद्विनिर्तासायतमस्यत्यय ॥ १४ ॥ अथ हरेर्भक्तिस्वरस्य ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० ता नि० पू० ॥ द्वाविंशत्युत्तरशततम सग ॥ १२ ॥
 प्रमेयेकस्य चिदपिनरोहति महाशयः ॥ प्रमेयीकियते चापि बालेनाप्यदुराशयः ॥ १० ॥ तनुत्पजनुवातीर्थेष्वपचस्य गृहेषु विवा ॥ माकदा
 चन वाराजन्वत्तमानं पिवाक्षणे ॥ ११ ॥ ज्ञानसमाप्तिसमयमुक्तोसौ विगताशयः ॥ अहं भातिर्देहं धाय मोक्षो ज्ञानेन तत्क्षयः ॥ १२ ॥
 सपूजनीयं सज्जत्येनमस्कारं सयत्नतः ॥ सतिरीक्ष्यो भिवाप्य भविभूतिविभवैषिणा ॥ १३ ॥ नयजतीर्थेन तपः प्रदानेन सायतेन तत्परम
 पवित्रम् ॥ आसायते क्षीणभवामयानां भक्त्या सत्तामात्यविदां यदग ॥ १४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्भ्यनुब्रूय
 हययी ॥ इदं वाक्यं पितृद्वयमवष्टभ्य स्थिरो भवतु ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० ॥ इदं वाकुमनुसंवाद इदं वाकुप्रबोधन
 नाम द्वाविंशत्युत्तरशततमं सर्गं ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ एवमस्ति हि भगवज्जीवन्मुक्तस्य सन्मते ॥ अपू
 र्वोतिशयकोसो भवत्यात्मविदां वरः ॥ १॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ तस्य कस्मिंश्चिदेव शोभतव्यतिशयेन धी ॥ नित्यवत्प्रशान्तात्मा
 स आत्मन्येव तिष्ठति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धेस्तपः सिद्धेर्जन्मसिद्धेश्च भूरिशः ॥ कृतमाकाशयानादिका तत्र स्यादपूर्वता ॥ ३ ॥

कस्यास्य भाव्यसिद्धये स्थेषारत्नार्थमादिषु ॥ अतिरिक्तं हि पूर्णत्वादिशेषाभाविधीये ॥ १ ॥ वर्णितलक्षणस्य श्रीवभुक्तस्य भविष्यमादिसिद्धानां विषये चरादिसिद्धिद्वयेपि
 कार्यभरपूर्वोतिशयोक्तिनवेति विदित्तोनारोहयच्छति ॥ पूर्वमिति ॥ पूर्वत्वादीनां त्रयेण सज्जजानेति स्थितेति ॥ १ ॥ तस्याभ्यसिद्धानोचरतिरतिशयान्दात्मयोगचरोनुभवाद्युपबिंशे
 न त्यागपदानां च ॥ कस्यति ॥ कस्य कस्मिंश्चित्पितृद्वयमप्यपरमात्मतत्त्वशरीरे धरेषां निशयेन भगवतीति योक्ताना ॥ अथवा आप्यर्थेपुनकार ॥ कस्य सासारिकसिद्धारो कस्मि
 न्निवृत्त्यतिशयेति रायधीर्न भवतीति योक्ताना ॥ तत्पूजनीयमिति ॥ १ ॥ मन्त्रसिद्धादिद्वयेणाप्यहमेव स्थितमद्वैतसर्वान्मुखात्ते भगवान्नांते चरादिसिद्धीन् निनयाम
 तानाद्युनस्य गपूर्वतापीत्याह ॥ मन्त्रसिद्धिरिति ॥ अथवा आप्युपराजानां विषयतपूर्वकारण्यस्येति भुक्तस्यातस्त्वद्विषयमनित्यनिर्दिशयानां दृढबुद्धयः ॥ आकाशयानां विसिद्धि
 आतनुष्वसिद्धादिति ॥ कृतत्वाद्यनोत्पत्तिरिति प्रत्यक्षपूर्वोत्पत्तिरप्युक्तत्वात् ॥ २ ॥

यद्यपूर्वशब्दस्थानन्यप्राप्तत्वमप्यर्थस्तथापिबहुभिर्मन्त्रसिद्धादिभिरणिमादिसिद्धिजातंप्राप्तमेवेतिनेष्वपूर्वतेत्याह ॥ अणिमाद्यपीति ॥ सर्वात्मभूतस्यज्ञास्यसर्वसांसारिकसिद्धी
नातत्तद्यत्नेनतैरेवसाधितत्वादिपुनस्तेनपुनःसाधनेप्रयोजनमस्तीत्याशयेनाह ॥ यत्नेनेति ॥ ४ ॥ तर्हि तत्त्वविदस्तेभ्यःकोतिशयस्तत्राह ॥ एषएवेति ॥ तत्त्वज्ञानमेवातिशयइ
त्यर्थः ॥ अतिशयातरमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ वस्तुषुभोग्येषु ॥ ५ ॥ नीरागत्वफलान्येवतत्त्वज्ञालक्षणतयावर्णयन्नुपसंहरति ॥ एतावदिति ॥ तत्त्वबोधेसशान्तिनचिरंतनश्रमेणनिर्द
तस्यविश्रातस्यअलिगासर्वधर्मभूत्याब्रह्मचिदेवमूर्ति सैधवघनवदेकरसंस्वरूपयस्यतथाविधस्यएतावदेवखलुलिङ्गलक्षणम् ॥ यन्मदनादीनामापदामनुदिननिपुणमत्यंततनुत्व
मपक्षयइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम ० तात्पर्यप्रकाशेनि ० पू ० त्रयोविशत्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १ २ ३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ निष्कारणत्वंजीवानांमांसराणेणवद्धता ॥ रूपाण्य
वस्थास्तुर्ध्वचमगव्याधीयमीयते ॥ १ ॥ इतरसिद्धापेक्षयाआत्मज्ञानस्योत्कर्षोऽनित्यनिरतिशयानदानुभवत्वादेव प्रत्यगात्मनश्चनित्यनिरतिशयानदरूपताब्रह्मस्वरूपत्वादेवेत्यर्थ

अणिमाद्यपिसंप्राप्ततादृशैरेवभूरिशः ॥ यत्नेनसाधितत्वात्तैर्नैतरेणात्मदर्शना ॥ ४ ॥ एषएवविशेषोऽस्यनसमोमूढबुद्धिभिः ॥ सर्वत्रा
स्यापरित्यागात्नीरागममलंमनः ॥ भवेत्तस्यमहाबुद्धेर्नासौवस्तुषुमज्जति ॥ ५ ॥ एतावदेवखलुलिङ्गमलिङ्गमूर्तःसंशान्तसंस्तुतिचिरश्र
मनिर्वृतस्य ॥ तज्ज्ञस्ययन्मदनकोपविषादमोहलोभापदामनुदिननिपुणंतनुत्वम् ॥ ६ ॥ इत्यार्षेवा ० वा ० दे ० मो ० नि ० पू ० अज्ञा
देर्ज्ञस्यविशेषकथनं नामत्रयोविशंरुत्तरशततमःसर्गः ॥ १ २ ३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यथासत्त्वमुपेक्ष्यस्वंश
नैर्विप्रोदुरीहया ॥ अंगीकरोतिशुद्धत्वंतथाजीवत्वमीश्वरः ॥ १ ॥ भूतानिद्विविधान्येवप्रतिसर्गस्फुरंतिवै ॥ आद्यविसृज्यदजातानितानि
निष्कारणानिवै ॥ २ ॥ ईश्वरात्ममुपागत्यपुनर्जन्मान्तराणिच ॥ भूतान्यनुभवंत्यंगस्वकृतैरेवकर्मभिः ॥ ३ ॥

स्योपपत्तयेब्रह्मणएवत्यस्वभावोपेक्षावशाज्जीवभावप्राप्तिमाह ॥ यथेत्यादिना ॥ यथाकश्चिद्विप्रशुद्धांकामयमानस्तत्सभोगसहवासादिदुरीहयास्वस्वोचितंस्वत्वंसात्त्विककमा
ह्मणधर्मशैरेपेक्ष्यचिरकालेनशुद्धत्वमगीकरोतितथाईश्वरेबुद्ध्यादिसंगत्यातत्त्वमुक्तभोगाशयास्वनित्यशुद्धपूर्णनदस्वभावमुपेक्ष्यजीवत्वमगीकरोतीत्यर्थः ॥ १ ॥ उपाधिप्रा
धान्येनभोग्यान्त्युपहितप्राधान्येनभोक्तृणीतिद्विविधानिमायागतानादिद्विविधसस्वकारपरपरानुसारिणोहिरण्यगर्भात्सकादाद्यविसृज्यदजातानिमायागंधर्वनगरवदाविर्भूतानि
अतोमिथ्यात्वानिष्कारणानिवास्तवसामयीनिरपेक्षाणिनिहिताभयदादिःस्वोत्पत्तौदहृच्चकादिसामयीसापेक्षइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवति
पुण्योवैपुण्यनकर्मणाभवतिपापःपापेन तस्माद्भोक्तृणांत्सुनरेत्याद्यस्सैलोक्यायकर्मणोइत्यादिश्रुतिषुजन्मकर्मणोर्वाजांकुरवदनादिःपरस्परकार्यकारणभावोवगम्यतेतत्कथमीश्व
रस्यकर्मभूतस्यजीवभावोनायसर्गोऽजन्मोऽप्येतत्त्राह ॥ ईश्वरादिति ॥ स्वकृतेरुपहितकृतैः ॥ नेश्वरस्यजीवभावोऽकर्मोपेक्षाकितुजीवभावापत्यनंतरदेहादिजन्मनिपूर्वपूर्वदेहादि
कृतकर्मोपेक्षा यथासवितर्जलेषतिविवनेनचलनादिक्रियापेक्षाप्रतिविवस्यतरगमेदेपुसंकमेतत्तद्वतिविक्रियानुभवेचोपाधिक्रियापेक्षातद्वदितिभावः ॥ ३ ॥

नरस्य दमाह ॥ कायकाण भावदति ॥ नयाचोक्तनाथिके ॥ विद्यदनुस्वभावागुरोपदेवनकाकात् ॥ विद्यत्पुणतोत्सर्गनुकर्मस्य दशाधिपामिति ॥ ४ ॥ पश्चात्तेपाकर्म
 नीर्नृनाप्राप्तनरपाह ॥ आत्मज्ञानादिति ॥ पादशमात्मानयोजानातिस्तदनुक्षयसकस्यपतितसकस्यानुक्षयप्रकारेति नहिमनुप्यादिहोत्सनामुद्दिष्टानापुण्यपापेपसकस्यपति
 ररातिना ॥ नयाचाकभगवद्विभाष्यकृदि ॥ मसनभ्यलालभावेनदेनकिथिद्राधिमयेदति ॥ दहाप्यासोपिसकस्यद्वीरेषपुण्यपापप्रवृत्तिहृदिरित्याह ॥ सकस्यदति ॥ ५ ॥
 तक्रमस्यालमिसकर्मनायाविधत्पुण्यपुण्यप्रवृत्तिभागवतनाहसताननपथस्यकारणम् ॥ ६ ॥ सकस्यस्यगेजपायमाह ॥ साधधानदति ॥ पासापाहकभेदभयोहिंसति
 पाहस्यपासकनुहृतनयातिकृतराधनुसधानादानाधानानुक्लभप्रसिसकस्यभावनति ॥ पासापाहकविषमसाधनतसाक्षिण्यैकाप्यलक्षणसाधनत्वाभ्यासेतुसकस्य
 कायकारणमावायमार्देशोजन्मकमणो ॥ अकारणमुपायातिसर्वेर्जावा परात्पदाना ॥ १॥ पश्चात्तेपास्वकभाणिकारणसुरवदु खयो ॥
 आप्तज्ञानात्सिमुत्पन्न सकस्य कनकारणम् ॥ ५ ॥ सकसिस्त्वहिवधस्यकारणतत्परित्यज ॥ मोक्षस्तुति सकसिस्त्वतदभ्यासपरोभाव
 ॥ ६ ॥ सावधानाभवत्वचत्रात्प्रपाहकसंभवे ॥ अजसमेवसंकल्पदशापरिहरण्डने ॥ ७ ॥ माभावत्रात्यभावात्प्रपाहकात्माचमा
 भव ॥ सावनानविलास्यत्वायच्छिष्टतन्मयोभव ॥ ८ ॥ अजसययमेवार्थपतत्यक्षगणोनय ॥ धृज्वातेतत्ररगेणतत्रारगेणमुष्यते
 ॥ ९ ॥ किञ्चिद्व्राचतनुभ्यतद्वद्वानिभवस्थितौ ॥ नकिञ्चिद्राचतेश्चिन्ततन्मुकोसिभवस्थितौ ॥ १० ॥ तस्मात्पदार्थनिचयात्सहस्यावर
 जगमात् ॥ वृणादद्वेषायाताम्नाकिञ्चित्तवरोचताम् ॥ ११ ॥ यत्करापियदश्रासियज्जुहोपिददसियत् ॥ नकर्त्तासिनमोक्तसितत्रमु
 क्तमन्ति शर्मा ॥ १२ ॥ सतोर्ततनशोचतिमविष्यचित्तयतिनो ॥ वतमानचयदृक्तिकर्मप्राप्तमखंडितम् ॥ १३ ॥ मनसिप्रयिताभावाकुं
 णामाहमनादय ॥ मनसंस्वमनोरामन्देदनीयविजानता ॥ १४ ॥

हृतववाच्छिष्टतन्मभाह ॥ ७ ॥ अनुभवार्थकत्वाक्याह ॥ भाभवेति ॥ यदाशदष्टाक्षित्स्वक्षयतन्मयलक्षकस ॥ ८ ॥ आसाधधानत्वेतुपासेनुक्लरागावर्जनयद्विदराय
 र्त्वाप्याभ्यासस्याप्यावयकतादेशयति ॥ अजसमिति ॥ ९ ॥ रागद्वेषाभ्ययो स्वरूपविषय्यद्वेषयत्तयार्थभयोक्षतिगतवरायति ॥ किञ्चिदिति ॥ यदप्यदि ॥ तत्ताहि ॥ १० ॥
 अपकवाधार्थतुषारागहत्कवाधार्थादशद्विरप्यमभलत्कायातत्तद्रोगयविषयप्रक्षयाद्यनिचयान्निधातिकिञ्चिदप्यतद्वनराचताम् ॥ ११ ॥ मन्वेवपरद्वैराययेणभोन्नताय
 भजयपिर्षावतात्मानभानादिक्रियाणां दुस्तमन्तान्छनोषय स्याद्वेषस्याराक्याह ॥ यदिति ॥ तद्वनराक्षिकयास्तुभुक्तमन्ति कूटस्यालनिषिष्टमस्ति ॥ नयाचोक्तभगवता ॥ नैव
 किञ्चित्करामीनिपुक्तोपप्येतत्तत्त्वमिति ॥ १२ ॥ दृष्टिपोगानिटसमाहवादिप्रयुक्तशक्तेनप्रथमक्षिकिमाशक्याह ॥ सतदिति ॥ १३ ॥ सर्ववधकयेमनाज्यएवोपाय सख
 मनसिदनाप्यनत्याह ॥ मनसीनि ॥ १४ ॥

यदुपायेन मनसामनोजयस्तमाह ॥ विवेकेनेति ॥ १५ ॥ मनसामनोजये आत्मा प्रयत्नैष परिहरति ॥ क्षालयतीति ॥ मलेन क्षारादिना ॥ १६ ॥ मनसं बलितो जीवस्तत्रैक
 यानश पृथक्कृत्य मनसा च्छेदनीय इति दर्शयितुं जीवरूपाणि विभजते ॥ जीवस्येति ॥ परित्यज मनसा छिधि ॥ १७ ॥ तानि दर्शयति ॥ पाणीत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ विश्व
 स्वरूपक निरूपक सत्ता रसूर्त प्रदमित्यर्थ ॥ २० ॥ २१ ॥ स्थूल सूक्ष्म सूक्ष्म जीवस्य जाग्रत्स्वमयो प्रसिद्धे तावन्मात्र परित्यगेऽपि न सन्त्यक्तस्य परिशुद्धिरित्यवस्था त्रयातीति जिज्ञा
 समानोराम पृच्छति ॥ जाग्रदिति ॥ स्थितसर्काणिर्मत एव स्य टमलक्षितम् ॥ विशेषणतस्तत्करव्यावर्तनेन ॥ २२ ॥ अहंभावो जाग्रत्स्वमयो विक्षेपः अनहभाव सुषुप्तौ तन्मूल
 विवेकेनातितीक्ष्णं बलदय इवायसा ॥ मनसैव मनश्चिद्विधिसर्वभ्रमस्य शांतये ॥ १५ ॥ क्षालयंति मलेनैव मलं क्षालनकोविदाः ॥ वार
 पंत्यस्त्रमखेण विषयति विषेण च ॥ १६ ॥ जीवस्य त्रीणि रूपाणि स्थूल सूक्ष्म पराणि च ॥ तत्रास्य च त्रयरूपं तद्भजद्वेपरित्यज ॥ १७ ॥ पाणि
 पादमयो यो यदहं भोगाय बल गति ॥ भोगार्थमेतं जीवस्य रूपं स्थूल मिहा स्थितम् ॥ १८ ॥ स्वसंकल्पमया कारं यावत्संसारभावि यत् ॥
 चित्तं तद्विद्धि जीवस्य रूपं रागातिवाहिकम् ॥ १९ ॥ आद्यं तरहितं सत्यं चिन्मात्रं निर्विकल्पकम् ॥ यत्तद्विद्धि परं रूपं तृतीयं विश्वरूपकम्
 ॥ २० ॥ एतत्तु यदंशुद्धमत्र बद्धपदो भव ॥ संपरित्यज्य पूर्वदेहमातत्रात्ममतिर्भव ॥ २१ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ जाग्रत्स्वमसुषुप्तपुत्रि स्थि
 तं त्रिष्वप्यलक्षितम् ॥ तुर्यं ब्रह्मविशेषेण विविच्य मुनिनायक ॥ २२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अहंभावानहंभावौ त्यक्त्वा सदसतीतया ॥
 यदसत्कसमं स्वरूपं स्थितं तत्तु यमुच्यते ॥ २३ ॥ यास्वच्छासमताशांता जीवन्मुक्तव्यवस्थितिः ॥ साक्ष्यवस्थाप्य बलतो सातुर्यकलनोच्यते
 ॥ २४ ॥ नैतज्जाग्रन् च स्वप्नसं कल्पानामसं भवात् ॥ सुषुप्तभावो नाप्येतदभावाज्जडता स्थितेः ॥ २५ ॥ शांतं सम्यक्प्रबुद्धानां यथा स्थि
 तमिदं जगत् ॥ विलीनं तुर्यमेवाद्भुतबुद्धानां स्थिरं स्थितम् ॥ २६ ॥ अहंकारकलात्यागे समतायाः समुद्भवे ॥ विशरारौ कृते चित्तं तुर्या
 स्थोपतिष्ठते ॥ २७ ॥ अयमंशुष्टुदृष्टांतं कथ्यमानं मया धुना ॥ प्रबुद्धोऽपि यथा बोधमुपैषि विबुधोऽपम ॥ २८ ॥ कस्मिंश्चित्काननाभानोम
 हामौ नं वयं स्थितम् ॥ दृष्ट्वाद्भुतमिदं किंचिन्मुनिपत्रच्छुल्लभ्यकः ॥ २९ ॥

मावरणतावु मैव्यटि रूपा जीवोपाधी समपि टि रूपातु असद्वद्दमप्रभासी ततो वै सदकायत इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धे सदसतीते च लज्जा ॥ २३ ॥ जीवन्मुक्तेषु व्यवस्थितिर्नैक एक ए स्थिति र्थ
 स्था ॥ व्यवहृतौ व्यवहारकाले साक्ष्यवस्थेति प्रसिद्धा ॥ २४ ॥ तस्या जाग्रदद्विषयकरवारयति ॥ नैतदिति ॥ जडता आवरणतस्ति यत्तरज्ञानस्य ॥ २५ ॥ नन्वद्वितीयतुरीय जीपदा
 दिद्वैतकाले जीवन्मुक्तानामपि कथस्यान्तमाह ॥ शांतमिति ॥ विलीनं ज्ञानबाधितम् ॥ २६ ॥ जलविलीनसैधववद्विशरारौ कृते सति ॥ २७ ॥ जाग्रतो व्यवहरतः कथंचित्तं वि
 शरारस्यादित्यसंभावनमगव्याधी यो दाहणेन वारयति ॥ अथेममित्यादिना ॥ २८ ॥ महाभौतज्ञानबाधितवागादि चेष्टम् ॥ इदं वक्ष्यमाणं पत्रच्छ ॥ २९ ॥

राधाभिन्मभिदुतवतापितमगम्यमानांगेयगतानुभक्तदेविपूर्वात्त्वयि ॥ किमप्यच्छराह ॥ मुनेइत्यादिना ॥ ३० ॥ पुनर्युगइत्युक्तिश्चमभात् ॥ ३१ ॥ मयवहोरेभ्यनभ्यस्ते
 च्यतिशय ॥ ३२ ॥ अहकारमयमभिमानप्रभुरय ॥ चित्सर्वदेव ॥ ३३ ॥ १४ ॥ अतलादशमुत्पन्नमभ्युत्पन्नादिविभ्यत्तात्तुर्पुनराजापराधिररास्युल्लाहिराधनास्ति ॥ ३५ ॥
 गुणप्रधानकन्यापामयचित्तकायल्लासिसंषणमयस्थानाभापाबाधेचित्तस्यमृतात्तारहितदुषादेषाद्यस्थानामसत्त्वमित्याह ॥ जायदित्यादिना ॥ ३६ ॥ तिस्रोऽधस्परजआदि
 गुणप्रधानायेनपिधादिभक्त्यरारायति ॥ योरभिति ॥ स्वर्गेनकपुनजन्मादिहेतुगुण्यपायोत्साहनाद्दीनाभावाधिक्याच्च आपम्यजायववस्थचित्तयोरभित्यापूसम् ॥ ३७ ॥ गुण
 प्रयात्मकमपाच्छराचिह्नार्थेन ॥ मन्त्रचित्तयोगिनामगम्यशेषभोगायममसिर्गौष्ठ्यामिमसत्ताराष्ट्रवानुवर्तनरजसमोरालेशइत्याह ॥ यच्च ॥ रजसाअक्षोभ्यमाणत्वात्
 पश्चादुपगतोच्चाणमित्तमगममिदुतम् ॥ मुनेमर्दायनाणेनविद्मोमृगइहागत ॥ ३० ॥ कप्रयातोमृगइतिप्रत्युवाचसतमुनि ॥ समशी
 लावयसाधोमुनयोवनवासिन ॥ ३१ ॥ नास्माकमस्त्यहकारोभ्यवहारपुय क्षम ॥ सवाणाद्विचकमाणिकरातिहिसखमन ॥ ३२ ॥
 अहरारमयतन्मननप्रगलितचिरम् ॥ जायत्समस्तुपुमाख्यादशावेष्टिनकाभ्यन ॥ ३३ ॥ तुर्यएवहितिप्रेइतनदृश्यनविप्रते ॥ इतितस्य
 वच श्रुत्वाभुतिनायस्वरायव ॥ ३४ ॥ तुल्यकोयमविज्ञायजगामाभिभर्तादिशम् ॥ अतोवन्मिमहाबाहोनास्तितुर्यवरादशा ॥ ३५ ॥
 निर्विकल्पाहितिचतुर्देवकीहनेतरत् ॥ जायत्समस्तुपुमाख्यत्रयरुपहिवेतस ॥ ३६ ॥ वोरशांतचमूढचआत्मचित्तमिहास्थितम् ॥
 पारजायन्मयचित्तशतस्त्रममयस्थितम् ॥ ३७ ॥ मूढस्तुममावस्यन्निभिर्हीनमृतमवत् ॥ यच्चचित्तवर्ततन्मसत्त्वमेकस्थितसमम् ॥
 तदेवयोगेन सर्वेयन्नात्सपादयतिहि ॥ ३८ ॥ समसकसक्यविलासमुकतुर्येपदेतिपुनिरामयात्मा ॥ यत्रास्थिता साधुसदैवमुक्ता प्रशा
 तमेतामुनयामहात ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० मृगव्याधीयनामचतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ निद्वितीयाध्यात्मशाखाणां सर्वांपद्मएवहि ॥ नाविद्याकीहिनोभायाशातंत्र्यभेदमकमम् ॥ १ ॥
 मय ॥ दादोषितैर्मन्यन्तीतिरायेनखाल्लुखस्यसर्वेषां भर्वात्सर्वव्यापारोपरमेणसमाभ्यभ्यासयत्नात्सपादयतीत्यर्थ ॥ ३८ ॥ अतस्तमपिनादराच्चित्तसंषणायानुर्येपदेविभ्रा
 तस्तिष्ठत्याह ॥ समसेति ॥ सत्यम् ॥ ११ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतसं० तालयप्रकाशेति० पू० चतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ सर्वांपद्मसिद्धिर्वादिना
 यपदिममा ॥ नुर्येनयाधिधैर्यपूर्वोपायमुपरिचये ॥ १ ॥ अविद्यापासइदौघस्यावस्थाप्रयमपवस्यमाययपुंभ्रारस्यविपदातिप्रपवस्यवेतिषड्व्यैतकातस्यापद्मवआत्मान
 मपेष्टत्यमवतानेभूतिस्त्वर्हिनिद्वितीयपुलाहिराशाखाणां परमसिद्धीतिनखलुमकारान स्वमकारात्स्यात्मावस्तुन स्वत सिद्धतयातस्मिद्वैद्येयभाषाप्रसरतिइत्याह ॥ सिद्धोतद्वति ॥ रा
 तसर्वोपद्मवर्हिनिद्वितीयापराक्षमप्रसारैककम्यनइत्यकमप्रवणानुवराक्यमित्यप ॥ तयाचमुनि ॥ यतोबाधोनिबर्हि अभाप्यमनसासेति ॥ तयाचमदिवाधार्थेप्युक्त
 म् ॥ यपयनपद्मसिद्धिर्माध्याजोमनिषिक्तद्विनिवर्तकत्वादिति ॥ १ ॥

श्रुत्यादिसिद्धांतापरिज्ञानादेवस्वबुद्धिर्बभवेन जगन्मूलान्वेषिणावादिना ब्रह्मशब्दाख्ये सर्वरात्तयात्मकमायाशबले ब्रह्मणि बुद्धिदोषवैचित्र्यान्नानाविधाकल्पना प्रवृत्ता इत्या
 ह ॥ शातदतिद्विभ्याम् ॥ २ ॥ निर्णीयस्वस्वबुद्ध्यानुसारेण सिद्धातभेदान्कल्पयित्वा ॥ ३ ॥ सर्वमायातदृश्यजातपरित्यज्य ॥ समनस्कसर्वद्रियव्यापारोपरमान्महामौनी ॥ पू
 र्णानिदचिदात्मनि निर्वाणवाप्सस्त्रआत्मन्येवास्वेति प्रेरणान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ पचमादिभूमिकाजयाज्यामदवस्थोपि सुषुप्तमवस्थित ॥ ६ ॥ अवेदनास्त्रियद्वेष्यत्वननुसंवानात् ॥ ७ ॥
 अवेदनादित्येतदेव स्पष्टयति ॥ दृष्टेति ॥ ८ ॥ सवेदनीयचित्तनीयम् ॥ असुखद्वयम् ॥ मध्यमतदुःखमयासाधनम् ॥ ९ ॥ विज्ञातसर्वेषां भुवनत्रयवस्तुनासारोयेन अतएव श्रीम
 तस्वतः सर्वतः प्रकाशेन शोभमानयद्गसायमनिरतिशयसुखममृतचतन्मयः ॥ अतएव च आसमातीनपुष्टमद्वल्यस्य तादृशोयः शशाक पूर्णचन्द्रस्तत्कल्पः परंपरमात्मानमभ्युपेत

शांतएव चिदाभासे स्वच्छे समसमात्मनि ॥ समग्रशक्तिव्यवहिते ब्रह्मेति कलिताभिधे ॥ २ ॥ तिर्णीयकेचिच्छून्यत्वं केचिद्विज्ञानमात्रताम् ॥
 केचिदोभयरूपत्वं विवदते परस्परम् ॥ ३ ॥ सर्वमेव परित्यज्य महामौनी भवानप ॥ निर्वाणवात्सिर्मननः क्षीणिचित्तः प्रशांतधीः ॥ ४ ॥
 आत्मन्येवास्वशांतात्मा मूकांधवधिरापमः ॥ नित्यमंतर्मुखो भूत्वा स्वात्मनांतः प्रपूर्णधीः ॥ ५ ॥ जाग्रत्येव सुषुप्तस्यः कुरु कर्माणि राधव ॥
 अंतःसर्वपरित्यागी बहिः कुरु यथागतम् ॥ ६ ॥ चित्तसत्तापरदुःखं चित्तासत्तापरसुखम् ॥ अतश्चित्तं चिदेकात्मनयक्षयमवेदनात् ॥ ७ ॥
 दृष्टारभ्य मरम्यं वास्थेयं पाषाणवत्समम् ॥ एतावतात्मयत्नेन जिता भवति संसृतिः ॥ ८ ॥ सवेदनीयं न सुखं न सुखं न च मध्यमम् ॥ एता
 वतात्मयत्नेन दुःखांतो नंत आप्यते ॥ ९ ॥ आपीनमंडलशशांकवदंते रेव श्रीमद्रसायनमयः सुखमेतितज्ज्ञः ॥ विज्ञातसर्वभुवनत्रयवस्तु
 सारः कुर्वन्तानामकुरुते परमभ्युपेतः ॥ १० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० तुर्थस्थैर्योपायकथनं नाम पंचविंशत्युत्तरशततमः सर्गः
 ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सप्तानां योगभूमीनामभ्यासः क्रियते कथम् ॥ कीदृशानि च चिद्गानि भूमिकां
 प्रति योगिनः ॥ १ ॥

स्तज्जो जीवन्मुक्तिश्च व्रमेति ॥ कुर्वन्पि प्राग्भ्योपनीतं व्यवहारं न कुरुते ॥ प्रतिबिम्बेष्टाया भिवनस्य सकर्तृत्वं पश्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ॥ इति श्री बासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे
 नि० पू० पंचविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उच्यते योगभूमीनामभ्यासक्रमलक्षणे ॥ अतराले मृतौ भोगास्ततो जन्मातरे जय ॥ १ ॥ जाग्रत्येव सु
 पुमस्यः कुरु कर्माणि रायवेति चतुर्थभूमिका ब्रह्मरामप्रतिपंचमादिभूमिका स्थितिः संपाद्येत्युक्तम् ॥ तत्सपादनकामो रामः स्वजितजेतव्यभूमिका विभागज्ञानाय तद्विज्ञानानि तदभ्या
 सक्रमचपच्छति ॥ सप्तानां भिति ॥ भूमिकां प्रतिपति भूमिकं योगिनः कीदृशानि चिद्गानि भवति ॥ वीप्सायाः प्रतेः कर्मप्रवचनीयसंज्ञायाः द्विर्वचनस्याव्ययीभावस्य बाआवश्यक
 त्वात्तदकरणादिसम् ॥ १ ॥

पुत्रभूमिकाभ्यासकर्मकयपिप्यप्यविषयसहपिकारिणप्रवृत्तिशाब्दाधिकारिष्याहत्तराद्यितुनीतिप्रज्यतयोर्लक्षणभेदाकिमतिजानीते ॥ प्रवृत्तयेति ॥ पुमान्बेदमार्गस्य पुत्र
 ए ॥ १२ ॥ तन्मातृरागादिर्वाधिपरीतबुद्धभ्रवत्तत्पलसाधमाह ॥ किमिति ॥ तत्प्रवृत्तिप्रययुक्त्येनप्रसिद्धनिषाणकियन्ताय ॥ मभोगराणिणायुभुमतमित्यर्थ ॥ उच्चावचभो
 गस्यप्रासवतिरवसरय ॥ यथाह ॥ अपिबेदावनेयुत्प्रेरणात्तत्समाच्छति ननुनिधिपयभोसकदाचिरपिगीतमदति ॥ इतिपुन्यप्रकारेणनिश्चिद्यकर्मव्यस्यनित्यनीमित्तिका
 म्यकमजातस्य कसा ॥ १३ ॥ नित्यतलस्यित्यप्यनित्येतिहेतुविषयकमण्यितुर्नित्यत्वममाह ॥ अलति ॥ यथायद्योगणकोटिभि मध्यपदनिर्बहवानलकथनादिभिश्चात्यतश्चल
 पुरावराणबद्धयारेविराज्जानां कृत्वाणा मभतरपितराणचलनमिदमुक्तमयोमिटित्वेवान्-प्रवेशा-पुनर्निगमाभ्यासल्येपातद्वदसस्मोयानांमयुमस्तप्रवेशपुनर्निगमनलक्षणा
 मभ्यन्मानकभिश्चरयुमान्निवेकीजायतइत्यय ॥ अथवाक्षाराणवस्यमहोर्कर्मवीधाययानेकरा कठच्छिद्रेयविरयनिर्गतापिक्षाराणवसरसमेधास्वादयतीतमेवबहुमन्यमा
 नभाम्नयनक्षीराप्यवरजानानि अतकर्मनेतुष्वलपो क्षाराणार्थयामिदनावसतेतुभयावरलक्षणच्छिद्रेवीधामप्रवेशीररसमात्सायक्षारासारक्षीररसस्यविवेकिनीपू
 त्वाभरासकायायतनद्वज्जोवोपिप्रतिपयरासनेवबहुमन्यमानोऽनकजम्भानामनेभान्यादयारप्यात्सराक्षरसमात्सायविवेकीतासक्तोकायतइत्यर्थ ॥ अथवाअन्योत्पादना
 र्थावसिपुत्रवाच ॥ प्रवृत्तश्चनित्यश्चभवतिदिविधपुमान् ॥ स्वगापवर्गान्मुखयो भणुलक्षणमेतयां ॥ २ ॥ कियत्तन्नामनिर्वाण
 वरमस्यतिरेवमे ॥ इतिप्रत्यकताय सप्रवृत्तइतिस्मृत ॥ ३ ॥ चलार्णवयुगान्छद्रकुमभीवाप्रवेशवत् ॥ अनेकजम्भानामतेविवेकी
 जायतेपुमान् ॥ ४ ॥ असारायतससारव्यवस्थालभमेतया ॥ किंकमभि-पयुर्पितौर्दन्तैरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियानिशयनिर्मुक्तकिंस्या
 दिश्रमणपरम् ॥ इतिनिश्चयवान्योत सनित्यत्तइतिस्मृत ॥ ६ ॥

येषांभूते समुद्रमधनेकिमभाजययामयाधस्ताभारस्यकुम्भगतसमस्तभूवनाभारात्लाहत्तद्विश्वमध्यमानचलणवयुगस्यच्छिद्रेकमयममन्युतमुत्पद्यतेइत्यात्मादने
 मपरीक्षार्थमहतापराधानेकयान्तज्येशश्चदिनिगमनजम्भानामनेकतर्हर्षांयधैवमयममन्युतमुत्पन्नतथैवतदात्सायक्षीरायुनविबकिनीकायतेतद्वययुमभुष्टरपिप्रवणोपायेन
 बहिर्गमननिर्दिष्ट्यासन।भ्यामतभ्यमक्षालनश्चविवेकीपप्रवृत्तपुमानेकजम्भाभ्यासवराहतेअतरेववि-भ्रमणवसरेवसाक्षाद्विवेकेननिरतिशयानइमात्सावयतीत्यर्थ ॥ अ
 यथाचलयोऽप्यवयार्पुगस्ययुगस्यच्छिद्रमध्यवर्तिनारविभरेकुर्मस्यवीधयासाधनभूतयावरोसतियथापुरतोनिगमनेपश्चान्निवर्तनेनपैषच्छिद्रावस्थानेवानकापिविध्यातिस्त
 यामाकनभवसागरपतिस्यजम्भभवतमनिविबिहसोर्जीवस्थानकापिविध्याति ॥ मयाहि ॥ प्राक्नेजम्भनिकारापरणादिद्वयपरपराभाविनिवात्स्यादिवु रवसततिर्न्यध्वर्त्तनिद्या
 तनादङ्गमभासवामद्वयवमिदं ॥ इत्यह्वयमयानामनेकेयाजम्भानामनेपुमान्भुक्तविद्युत्पुण्यपरिपाकाद्विवेकीजायते ॥ ४ ॥ कीदृशोविवेकोस्यजायतेतमाह ॥ असारेस्या
 रिना ॥ विविधाविच्छेद्यावस्थितिप्यवस्थयाअसाराविध्यानिष्ठत्वहेतुना ॥ ययुर्पितौर्पुश्चितपरिणामै ॥ ५ ॥ कियामयुक्तैरानिशयेरुत्पत्त्यामिविकृतिसत्कारैर्भिर्मुक्तकूटस्थमि
 त्यय ॥ इतिविश्वायतनद्वयवस्यारनीयमितिनिश्चयमाह ॥ ६ ॥

तस्य प्रथमभूमिकाप्राप्तिक्रममाह ॥ कथमित्यादिना ॥ ७ ॥ भावनानुभोगतत्ताधर्माचितासु ॥ विरागवैरस्यम् ॥ उदाररूपासुचितशुद्धानुकूलसुखौचसत्संगेश्वरोपासनजपा
दिरूपासुकिंयासुकर्मतेसज्जते ॥ तेनचान्वहचिन्तशुद्धपचयेनतृष्णाक्षयान्मोदते ॥ ८ ॥ विचिकिंसीतिजगुप्सते ॥ मर्माणिपरेषारहस्यदोषान्नोदाहरतिनाभते ॥ ९ ॥ परेषा
खस्यचमनसःअनुद्वेगकराणिमृदूयस्यायासमहाफलानियमनियमादिकर्माणिसेवते ॥ भोगेचपापावश्यभावात्तनापेक्षते ॥ १० ॥ पेशलान्यनुद्वेगकराणि ॥ उचितानिस
त्यप्रियहितादिरूपाणि ॥ ११ ॥ एवगणविशिष्टपुरुषस्यसच्छास्त्रश्रवणाधिकारलक्षणायाप्रथमभूमिकायामवतारइत्याह ॥ तदेति ॥ सज्जानाशान्तिदातिज्ञानविज्ञानसपन्ना
न ॥ १२ ॥ यतःकुतश्चित्तसेवानुकूलधनादिसाधनानीयतान्सेवमानस्तन्मुखाञ्जानशास्त्राणिपुराणमोक्षधर्माध्यात्मसहितान्दीन्यवेक्षतेशृणोतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ भूमिकावा
कथंविरागवान्भूत्वासंसारार्द्धितराम्यहम् ॥ एवंविचारणपरोयदाभवतिसन्मतिः ॥ १४ ॥ विरागमुपयात्यंतर्भावनस्वनुवासरम् ॥ किं
यासूदाररूपासुकर्मतेमोदतेन्वहम् ॥ ८ ॥ ग्राम्यासुजडचेष्टासुसततंविचिकिंसीति ॥ नोदाहरतिमर्माणिपुण्यकर्माणिसेवते ॥ ९ ॥ मनो
नुद्वेगकारोणिमृदुकर्माणिसेवते ॥ पापाद्विभेतिमततंनचभोगमपेक्षते ॥ १० ॥ स्नेहप्रणयगर्भाणिपेशलान्युचितानिच ॥ देशकालोपप
न्नानिवचनान्यभिभाषते ॥ ११ ॥ तदासौप्रथमामेकांप्राप्तोभवतिभूमिकाम् ॥ मनसाकर्मणावाचासज्जानानुपसेवते ॥ १२ ॥ यतःकु
तश्चिदानीयज्ञानशास्त्राप्यवेक्षते ॥ एवंविचारवान्यःस्यात्संसारोत्तारणंप्रति ॥ १३ ॥ सभूमिकावानित्युक्तःशेषःस्वार्थइतिस्मृतः ॥ वि
चारनाधीनितरामागतोयोगभूमिकाम् ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिसदाचारधारणाध्यानकर्मणाम् ॥ मुख्ययाव्याख्ययाख्याताल्लब्धयतेश्रुपुं
हितान् ॥ १५ ॥ पदार्थप्रविभागज्ञःकार्यकार्यविनिर्णयम् ॥ जानात्यधिगतश्रव्योगुहंशुहपतियथा ॥ १६ ॥

न्ययमभूमिकाप्रतिष्ठइत्युक्तः ॥ शेष उक्तसाधनचतुष्टयादिसंपत्तिहीनस्त्वध्यात्मप्रयासकोपिरागादिनाअनधिकारिजनप्रतारणेनार्जनादिनाउदरभरणशीलत्वात्साधोवच
कइत्यर्थः ॥ सेयशुभेच्छाख्याप्रथमभूमिका ॥ तस्यकर्मणेद्धिर्नियमभूमिकाप्रवेशक्रममाह ॥ विचारेति ॥ भूमिकामागत अधिकारप्राप्त्यावतीर्णः ॥ १४ ॥ सतचिकिकरोति
तदाह ॥ श्रुतीति ॥ श्रुतीनास्मृतीनासदाचाराणाधोरणाध्यानकर्मणासाध्वेनसमाधिनासाधैश्वर्यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैर्प्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचमुख्य
याअनुष्ठानानुष्ठापनफलोपहितयाव्याख्याख्यानेनख्याताम् आत्मतत्त्वानुभवोपदेशकुरालत्वाच्छ्रेष्ठान्पठितान्गुरुश्रव्यश्रवणमननादिविचारायशरणगच्छतीत्यर्थः ॥
तथाचश्रुतिः ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेत्समिप्याणि श्रोत्रियब्रह्मसिद्धिर्भवि ॥ १५ ॥ स्वयंव्याकरणाद्यगामिज्ञात्वात्सदानातदर्शनाच्चवाच्यलक्ष्यादिरूपाणालक्षणादिप्र
विभागज्ञःशिव्योगुरुमुखादाधिगतश्रव्यःसर्कार्यसाध्यकर्मकाढार्थस्तद्विलक्षणमकार्यसिद्धब्रह्मकाढार्थस्तयोर्विनिर्णयशुहपतिःस्वयहकोष्ठविभागमिवस्पष्टजानाति ॥ १६ ॥

१ कर्मणामितिपृष्ठावद्भवचनपाटितस्तस्येत्येतोऽपयःसर्वत्रापलब्धोपविंसगतत्वाद्द्विचारणाय ॥ यदिनुधारणाध्यानकर्मण साध्वेनसमाधिनासाधैश्वर्यमनियमासनप्राणा
यामप्रत्याहारैःसहधारणाध्यानेकर्मणंप्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचेतिपाठःकल्प्यतेतर्हिसर्वसंगतमितिभाति ॥ धारणाध्यानेकर्मणोपस्येतिसमासः ॥ प्रतिपाद्यप्रतिपा
दकभाषःसवधःपठ्यर्थः ॥

बहिर्येकमपदानुसारणश्रितानामपि ॥ अनेनमध्यमश्रमिकायाभेदतेषामतीर्तवृत्तादर्शिता ॥ १० ॥ शास्त्रहस्यपरमतात्पर्यदमाणासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ गुरु
 सञ्ज्ञानातिमग्नसहस्यमेपासमाग्नान्निरासेनाधिगच्छति ॥ १८ ॥ एवद्वितीयश्रमिकोऽतिवदत्तस्त्वृतीयश्रमिकाग्रशमाह ॥ अससंगेति ॥ तत्स्त्वृतीयश्रमिकोपगतवि
 शति ॥ १९ ॥ यथावदिति श्लोकद्वयपद्यायोगश्रमिकाद्वयानुसार ॥ २० ॥ २१ ॥ यामयासविशेषबाहुन्येनसमाप्यभ्यासादिबाह्वनभासाविहारेण ॥ २२ ॥ मयावि
 शयसारसुखानकालेष्वभ्यसिद्धपथानुवृत्तिरप्याश्रयकीर्तिरयति ॥ अभ्यासाविति ॥ २३ ॥ असंगसुखसौम्यनसुकिञ्चिभज्यभ्यासपट ॥ सुनीयामिति ॥ २४ ॥ सा

मदाभिमानमास्त्यमोहलोभातिशायिताम् ॥ यद्विरप्याश्रितामीपत्यजत्यहिरिवत्वचम् ॥ १७ ॥ इत्यभूतमतिशायगुह्यसज्जनसेव
 नात् ॥ सरहस्यमशेषणयथावदधिगच्छति ॥ १८ ॥ अससंगाभिधामन्यावर्तयियायोगश्रमिकाम् ॥ ततपतत्यसौकातपुष्पशब्दयानि
 वामलाम् ॥ १९ ॥ यथावच्छास्त्रवाक्यार्थमतिमाधायनिश्चलम् ॥ तापसाश्रमविश्रामरध्यात्मकयनकमे ॥ २० ॥ ससारनिन्दकेस्तद्वि
 राग्यकरणकमे ॥ शिखिगव्यासमासीनोजरयत्ययुराततम् ॥ २१ ॥ वनवासाविहारेणचित्तोपशमरोभिना ॥ असंगसुखसौम्येनका
 लनयतीतिमान् ॥ २२ ॥ अभ्यासास्त्राधुराक्षाणांकरणात्पुण्यकर्मणाम् ॥ जतोयथावदवयवकुट्टिर्नर्सादति ॥ २३ ॥ तर्तयामु
 निर्काप्राप्यधोनुभवतित्वयम् ॥ द्विभकारमससंगतस्यमेतन्मिमशृणु ॥ २४ ॥ द्विविधोयमससंगसामान्यश्रेष्ठरुचम् ॥ नाहकतानमा
 काशनाथाभ्यानववाधक ॥ २५ ॥ इत्यसंजनमर्यपुसामान्यासगतानकम् ॥ प्राक्कर्मानिर्भितसर्वमभ्यर्धानमेवञ्च ॥ २६ ॥ सुखवाय
 दिबाहुत्वंकेवाधमनमकट्वता ॥ भोगाभोगामहारिणा सपटपरमापट ॥ २७ ॥ वियांगार्यवन्मयोगाआधयोव्याधयोधिय ॥ कालक
 वलनापुक्तसवभावनानारतम् ॥ २८ ॥ अनास्त्ययेतिभावानांयद्भावनमांतरम् ॥ वाप्यायलभमनससामान्योसावसंगम ॥ २९ ॥

नाप्यध्वश्रमिकासाधारण ॥ स्वदेहिकाफल्योर्नकमानभोकाशेषसुखासीन ॥ परक्रियाफलानांवनभाभ्योवाधकभेत्यसंग ॥ २५ ॥ इतिनिश्चयेन ॥ अर्थपुटयेष्वस
 जननार्थाव्यय ॥ सामान्याससंभवेदर्शकमप्ययति ॥ प्राक्कर्मेतिसाधयति ॥ सुखवायाप्यधाणयदिबाहुत्वंप्राप्यमाणसर्वदास्त्वन्निर्गतकमस्वानवप्यसेर्देवस्वत
 म्यपक्षेत्वाभ्याधीनमव ॥ बाधाभूतलपरहस्यप्रभाणिकस्योतनाय ॥ २६ ॥ यथाहयदिभयास्त्राभ्यासत्वंय कर्तव्यानुशासनिककृत्यार्थेवनकाश्चिदर्थस्यर्थ ॥ असस
 गेपुक्कानभ्यानप्यनास्याहेतुभावेपुर्यायति ॥ भोगादिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्यनस्त्यापिभ्रमव्यादिसाहचर्येनवाक्यार्थान्नासक्त्येपाससंगसुखायानाप्यस्येत्याह ॥
 बाह्यार्थेति ॥ २९ ॥

अयं चासंगः पूर्वभूमिकयोरेव ससंगाद्युपायैः सम्पगभ्यसनीय इत्याह ॥ अनेनेति ॥ श्रवणमननात्मिकानामात्मसविदां प्रयोगेण आवर्त्तनेन ॥ तथा च भगवतो वादरायणस्य सूत्र
माद्यन्तिरसकदुपदेशादिति ॥ ३० ॥ आत्मवस्तु निप्रमाणप्रमेयासभावनाद्वयनिरासेन स्फुटतां इत्थमेवात्मवस्त्विति विश्वासो चरतामागते सति ॥ ३१ ॥ सप्तम्यन्तत्रयपूर्वाच्चयि
वस्तुनीत्यस्याविशेषणम् ॥ श्रेष्ठाससंगदर्शयति ॥ नाहमित्यादिना ॥ नाहं कर्त्ता किं लीश्वर एव कर्त्ता ॥ मम प्राकृतमिदानीं क्रियमाणवाकर्मनास्तीत्यादिनिरासतस्य तियोभ्यादि
विकल्पशब्दार्थवेदनामपि दूरतरेकवायमौ नमासनमिति परेणाख्ययः ॥ ३२ ॥ मौनवाङ्मनश्चक्षुरादिचेष्टाशून्यनिर्दिध्यासनपरिपाकफलनिर्विकल्पसमाधिनायत् आसनमव
स्थानम् ॥ ३३ ॥ यद्वह्नैकरस्य विलीनचित्तदत्त्यात्मकमासितमतर्वासादिसर्ववस्त्वालवनशून्यमित्यर्थः ॥ चेतेनेचिदाभासे ॥ सर्वाविषयसप्तम्यः ॥ ३४ ॥ यत आसितभास

अनेन क्रमयोगेन संयोगेन महात्मनाम् ॥ वियोगेनासतामन्तःप्रयोगेणात्मसंविदाम् ॥ ३० ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन संतताभ्यासयोगतः ॥ क
रामलकवद्वस्तुन्यागते स्फुटतां इदम् ॥ ३१ ॥ संसाराबुनिधेः परे सारपरमकारणे ॥ नाहं कर्त्तृश्वरः कर्त्ता कर्मवाप्राकृतं मम ॥ ३२ ॥ कृत्वा
दूरतरे न नमिति शब्दार्थभावनम् ॥ यन्मौनमासनं शांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३३ ॥ यन्नांतर्न बहिर्नाधोर्ध्वनाशास्तु नां वरे ॥ न पदार्थ
नापदार्थनजडेन च चेतने ॥ ३४ ॥ आसितं भासनं शांतं तमभासनं भसासमम् ॥ अनाद्यन्तमजं कांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३५ ॥ संतोषा
मोदमधुरः सकार्यामलपल्लवः ॥ चित्तनालाग्रसंलीनो विप्रकंटकसंकटः ॥ ३६ ॥ विवेकपद्मो रुढो तर्वाचारार्कविकासितः ॥ फलं फ
लस्य संसंगादतीयां भूमिका मिमाम् ॥ ३७ ॥ समवायाद्दिशुद्धानां संचयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ काकतालीययोगेन प्रथमोदिति भूमिका
॥ ३८ ॥ भूमिः प्रोदितमात्रा तैरुत्तां कुरिकेव सा ॥ विवेकेनाबुसेकेन रक्षया पाल्या प्रयत्नतः ॥ ३९ ॥

नं स्वप्रकाशचिद्रूपम् ॥ अभासप्रकाशकांतरशून्यम् ॥ ३५ ॥ सचायंसमाधिः सदाचारोपबृंहितविवेकस्य फलमिति वक्तुं विवेकपद्मत्वेन रूपयति ॥ संतोषेति ॥ सत्कार्याणि नि
ष्कामकर्माणि उपासनगुरुश्रुषाश्रवणादीन्धेवपल्लवायस्य ॥ चित्तलक्षणनालाग्रसंलीनैरागादिवासनाप्रभवैर्बहुतरविप्रकटकैः संकटो निबिडितः ॥ ३६ ॥ सोयमसंसंग एव तृ
तीयाभूमिकेत्याह ॥ फलमिति ॥ ३७ ॥ प्रथमभूमिकैवानेकजन्मसचित्तसुकृतपरिपाकैरहिकपुण्यसचयैश्च देवादकुरिता चेत्सैव ससंगमादिना महतायत्नेन रक्षणीया सा चेद्भक्षि
ता अनायासेनैव द्वितीयादिभूमिकाः सेत्स्यतीति तत्रैव यत्नाधिक्यमुपदिशति ॥ समवायादिति ॥ विशुद्धानां तत्त्वविदां समवायाद्वाज्ञमानभजनाद्युपायैर्मेलनात् ॥ ३८ ॥ समवेतै
सैः किं कार्यं दाह ॥ भूमिरिति ॥ यत सैर्विशुद्धैः सा शुभेच्छालक्षणाभूमिरीषच्छुभप्रदत्त्युन्मुखतया प्रोदिता मेधैरकुरेता भूमिरिव प्रतिदिनविवेकोपदेशलक्षणेन बुसेकेन यथा अ
सना अमलानां भवति तथारक्ष्यावर्धनीया दुष्प्रदत्त्यादिविघ्ननिवारणयत्नेन पालनीया चेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

एवाशुः ॥ स्वाहापनः नृपमभ्येताय लक्षणेन सात्त्विकलक्षणेन धार्मिकशेन धर्मधर्मकुरितो ह्यसति मेव शक्तिविचारेणोदयमभिर्हर्द्धनयेत् ॥ ४० ॥ एकं शोधि भर्षितो न्याउत्स
रभिमर्षाभ्यस्य यमवसाधेऽपि व्यतीत्याह ॥ एवमिति ॥ ४१ ॥ सोपायवर्णितो वृत्तीयभूमिकोऽसकलाभुषसहस्रति ॥ येति ॥ ४२ ॥ यमसादनपाले भूद्वयययाराय पूज्यति ॥ मू
रस्यति ॥ आभिजात्याधिकारि विशेषणार्हिनस्याभ्यासकयातिमूलस्य कामभोगार्थमवस्यस्य योपायान्तेण यासोस्ति बान्धोति यमयमभ्यर्ष ॥ ४३ ॥ आधमू
रिनाप्रयभयराक्षसान् रयाभावेकद्विभ्यारिहदरायायदस्य कर्हिरागतिरिति द्वितीयस्य ॥ ४४ ॥ आधमभ्यस्योत्तरमाह ॥ मूढस्येत्यादि सार्धद्वयेन ॥ काकतलीययोग
येनां शोनेहमत्यपाविचारेणोदयनयेत् ॥ तमेवानुदिनयन्नात्तपीवल्लङ्घनकुरम् ॥ ४५ ॥ एवाहिपरिमृष्टांतरन्यासां प्रसवैकम् ॥ द्विती
यां भूमिपयन्नात्तृतीयां प्राप्नुयात्तत् ॥ ४६ ॥ श्रेयाससंगताद्ये पाठनीयाभूमिकाग्रहि ॥ भवति प्रोक्षितशेषस्य त्यक्तलन पुमान् ॥ ४७ ॥
श्रीरामउवाच ॥ ॥ मूढस्यासंस्कृतस्य प्रवृत्तस्यावमस्य ॥ अप्राप्तयोगिसंगस्य कथमुत्तरणमवेत् ॥ ४८ ॥ एकामयद्वितीयां वा
र्त्तयांचितरार्चवा ॥ आरुढस्य कृतस्यायकौहरी भगवन्गति ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ मूढस्याकृद्दापस्य तावत्सुखतिरातता ॥ या
वज्जन्मांतरशर्तं काकतलीययोगत ॥ ५० ॥ अथवासाधुसंगत्यावैराग्यनाभ्युदेति हि ॥ वैराग्यभ्युदितं जतोरवश्यमभूमिकोदय ॥ ५१ ॥
ततो नभ्यतिससारद्वितीयां प्राप्यसमग्र ॥ योगभूमिकयोक्तां जतिवितस्य शरीरिण ॥ ५२ ॥ भूमिकाशानुसारेण क्षीयत पूर्वदुष्कृतम् ॥
तत सुरविमानेषु लोपयत्तु पुत्र ॥ ५३ ॥ मेरुपवनकुजे पुरमन्तेरमणीसख ॥ तत सुकृतसमरिदुष्कृतवपुराकृत ॥ ५४ ॥ भोगजालेप
रिक्षाणजयतय गिनां भुवि ॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे भुगे गुणवर्त्तसताम् ॥ ५५ ॥ जनिव्यायोगमर्बते सेवते योगवासिता ॥ तत्र प्राग्भाव
नाभ्यस्तयागभूमि क्रममुधा ॥ स्मृत्वा परिपतत्सु चैरुत्तरभूमिका क्रमम् ॥ ५६ ॥

न त्विवाह एव वासाधुसंगत्यावर्धेताम्यपाधनाभ्युदेति तिरेणभ्य ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ द्वितीयस्योत्तरमाह ॥ योगभूमिकयेत्यदिना ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ दुष्कृतस्यानुसारेण रम
नद्विषयाद्व्यभ्ये ॥ इष्टुनवतिभान्नानुवाद ॥ न हिनस्यनरकादिभोगेति भवितुक्याणस्तस्मिन् भुगतितातगच्छतीति भगवद्वचनात् ॥ आनुपगिकदु
र्लभभोगाभिप्रायवा ॥ स्व
धिगन्माधिरारभानसाद्दुर्वसहससत्ताम् ॥ ६० ॥ भोगजाले भुज्यमाने सुकृतसमारे दुष्कृतेष्वपरिक्षीणसर्तस्यभ्य ॥ यागिनद्विजात्याख्यायावद्व्युष्यनम् ॥ ६१ ॥ यो
गमवति ॥ एवाभ्यासतर्त्तवर्धयेत्येवमपि सवर्धयेति भगवद्वचनात् ॥ तदेवाह ॥ योगवासिता ॥ ६२ ॥ परिपतत्परोद्वति ॥ ६३ ॥

- १ इत आरभ्य सपद्मस्य तर्धेत्कद्वयस्थानेषु लोकांतेरअभ्यपाठ उपलभ्यत सधमूढस्याहदभ्यस्तनावस्यतिरातता ॥ यावज्जन्मांतररातेनो विनाययमाभ्य ॥
२ ॥ अथवासाधुसंगत्याकाकतलीययोगत ॥ ससात्स्ययापयार्धैराभ्यनभ्युदेति हि ॥ १ ॥ पैराभ्येऽप्युदेति जतोरवश्यमभूमिकोदयमिति ॥ अनयोर्वभ्ये मूल्लि
खितपाठपदार्थानुगुणमिति भाति ॥

प्रशयोत्तरमुक्ताप्रकृतमनुसरति ॥ भूमिकाचितयमित्यादिना ॥ आद्यभूमिकात्रयेज्जापच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ यथावदिति ॥ भेददर्शनगुणेनप्रसिद्धजायस्ताभ्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ निमित्तातरमप्याह ॥ उदेतीति ॥ आर्यातापूज्यताप्रयोजकसद्गुणोत्कर्षः ॥ यादृश्वेति ॥ यद्यदाचरतिश्रेष्ठइतिव्यायादित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तामेवार्पतामनार्पजनव्यावृत्ताप्रथमलक्षयति ॥ कर्तव्यमिति ॥ कामपर्याप्तम् ॥ सर्वनित्यनैमित्तिककर्मल्यर्थः ॥ ५४ ॥ यथाचारवद्वाचारानुसारि तत्रापि यथाशास्त्रम् ॥ तत्रापि यथाचित्तस्वव्यावृत्ताप्रथमलक्षयति ॥ कर्तव्यमिति ॥ कामपर्याप्तम् ॥ सर्वनित्यनैमित्तिककर्मल्यर्थः ॥ ५५ ॥ तदेवार्थवत्प्रथमभूमिकायाधुमेच्छायामकुरितम् ॥ द्वितीयभूमिकायाश्रवणादिप्रवृत्त्यापि चित्तयत्कृत्वाप्रसीदतिनपश्चात्तप्यतेतादृशमेव ॥ व्यवहारलौकिकमपि ॥ ५६ ॥ तत्रातरालेमृतानानिष्कामकर्मानुष्ठानक्षीणपापानाकर्षणापिवृत्तेकोविद्ययादेवलोकाइत्यादिश्रुतिप्रकाशितम् ॥ तृतीयभूमिकायाचित्ताप्यफलेनफलितमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ तत्रातरालेमृतानानिष्कामकर्मानुष्ठानक्षीणपापानाकर्षणापिवृत्तेकोविद्ययादेवलोकाइत्यादिश्रुतिप्रसिद्धेदेवलोकादिभोगोपिशुभसकल्याहितसद्भासनानाश्रुतत्वान्नकाम्यकर्मानुष्ठानाभिवरागादिदुर्वृत्तिनासाभरणेनावपातहेतुरित्याशयेनाह ॥ आर्यातायामिति ॥ ५८ ॥ आ

भूमिकाचितयंवेतद्रामजाग्रदितिस्मृतम् ॥ यथावद्देदुबुद्धोदंतज्जाग्रदितिदृश्यते ॥ ५२ ॥ उदेतियोगयुक्तानामत्रकेवलमार्पता ॥ यां दृष्ट्वा मूढबुद्धीनामभ्युदेतिमुमुक्षुता ॥ ५३ ॥ कर्तव्यमाचरन्काममकर्तव्यमनाचरन् ॥ तिष्ठति प्राकृताचरो यः स आर्य इति स्मृतः ॥ ५४ ॥ यथाचारं यथाशास्त्रं यथाचित्तं यथास्थितम् ॥ व्यवहारमुपादत्ते यः स आर्य इति स्मृतः ॥ ५५ ॥ प्रथमायामंकुरितं द्वितीयायां विकसितम् ॥ फलीभूतं तृतीयायामार्थव्ययोगिनो भवेत् ॥ ५६ ॥ आर्यातायां मृतो योगिशुभसंकल्पसंभूतान् ॥ भोगान्भुक्त्वा चिरं कालं योगवाञ्छायते पुनः ॥ ५७ ॥ भूमिकाचितयाभ्यासादज्ञानेक्षयमागते ॥ सम्यग्ज्ञानोदयेचित्तपूर्णचंद्रोदयोपमे ॥ ५८ ॥ निर्विभागमनाद्यंतं योगिनो युक्तचेतसः ॥ समंसर्वप्रपश्यन्ति चतुर्थी भूमिका मिताः ॥ ५९ ॥ अद्वैतस्यैव मायातद्वैते प्रशममागते ॥ पश्यन्ति स्वप्नबद्धां कांश्चतुर्थी भूमिका मिताः ॥ ६० ॥ भूमिकाचितयं जाग्रच्चतुर्थी स्वप्न उच्यते ॥ विच्छिन्नशरदभ्रांशविलयं प्रविलीयते ॥ ६१ ॥

ज्ञाने ज्ञानविरोधैर्द्वैतवासनाजाले असंभावनाविपरीतभावनानादौ पक्षक्षयमागते सति निष्प्रत्यूहात्महावाक्यादपरोक्षारवहाकारज्ञानोदये सति मूलाज्ञानक्षयाद्योगिनश्चतुर्थी भूमिका मितमागता सतः सर्वजगत्सममानंदैकरसप्रपश्यतीति परेणात्वयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्यावहारिकमत्तयाजगद्भानसाभ्याज्जायन् ॥ प्रातिभासिकसत्तया तद्भानसाभ्यास्त्वमउच्यते ॥ पञ्चम्या भूमिकाया सुषुम्नि पदमवृत्तिनिमित्ततसाभ्यदर्शयति ॥ विच्छिन्नेति ॥ सुषुम्निकाले सकले विलीने तमोभिः भूतसुखरूपमेतीति श्रुतौ सुषुम्नौ सर्वविलयप्रसिद्धे तत्रापि प्रातिभासिकचिपुटीपरिशेषस्यापि विलयेन तत्साभ्यादिति भावः ॥ विच्छिन्नस्य शरदभ्रवदस्य केवलकाशमात्रपरोक्षलक्षणं विलयमिव शुद्धचिन्मात्रपरिशेषलक्षणस्य भावप्रविलीयते प्रविलयेन प्राप्तोतीत्यर्थः ॥ लीड्यर्थफलव्यापाराशयोर्गोप्ये फलं शरदस्य विलयशब्देन निष्कल्याणानुवादात्तस्य च व्यापाराशयप्रतिकर्मत्वा न्मुदुपचतीति किं या विशेषणोप्यवाचापि द्वितीया ॥ अवशिष्टव्यापाराशयमात्रप्रविलीयतइति तिष्ठतप्रकृत्योच्यते उदेषापि न टीत्यत्रेव ॥ ६१ ॥

भीषट्पत्यसत्तादरापाकसत्पथसिद्धलेनार्कविश्वरूपेणपरमात्म्यरूपेणसपत्न ॥ वातवटस्थानिसिद्धत्वात्नार्कचनसपत्न ॥ ६१ ॥ समभीभूमिकापरिधौवावेसैवमु
 क्तमेतिसमभीसापार्षीर्वाधिपयस्यान्तीशतार्तिप्रानुनेत्यथ ॥ ७० ॥ ब्रह्मसामगम्यायोगिनानसानुभवंकमन्यत्पर्य ॥ नचजीवितसमभीभूमिकैवनास्तीतियोगिनानसा
 नुभवंमयनाधिरयानास्तीतिभूमितप्यथ ॥ सार्धमाभाभभूमिष्वितिरयासवभूमिभप्यपातसीमात्वीर्कविरोधापत्ते ॥ आसामभ्यासयोगेनेत्युत्तराभ्यासनीयत्वोक्तिविरो
 धाद्य ॥ शिवमिन्द्रिधैठका ॥ शिवमर्द्धनवनुर्यभन्यनन्तिभुलभनुरोधादितिभाव ॥ ब्रह्मेतिवेदातिभि ॥ ७१ ॥ प्रकृतिपुसोर्भावःअधिकित्वास्तिस्तस्यधिकेकद्वितिसत्स्ययो
 गिभि ॥ अन्धर्नैविमिसात्ततमादेभ्वरुद्धाद्देवादिभिःस्थर्गोवासुरेश्वरोहोहोहोऽनुरूपद्वयविसानमनुपद्मबलमित्यादित्वत्त्वबुद्धनुवादिभिकिन्नीर्नाभादेरभ्यधाभ्यधागाविने
 त्पर्य ॥ ७२ ॥ पदिवससामनम्यनीदृकपयनुरविरयोरभाह ॥ नित्यमिति ॥ कर्पाञ्जलागथापारःशृणान्पुयापौरित्यपर्य ॥ ७३ ॥

परवैराग्यदाक्ष्ये सत्येव भूमिका सुप्रवेशो भवति नान्यथेति मत्त करिण्याख्यायिका च्छलेन वर्णयितुं भारभते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ ७४ ॥ विप्रहृष्य पासदासमरोयुक्ता महद्भांशना
 भ्याशसनशरसः प्रख्यातिस्तद्वती ॥ अस्तु सा कितलस्तवाह ॥ सा चेदिति ॥ ७५ ॥ तथैना भूमिका निरुद्धा अतस्तद्वधिविनानैकापि भूमिका जेतुं शक्नोत्यर्थ ॥ ७६ ॥ सायावन्व विजिता
 तावत्तदा कितलुद्भूता सारिकसपट्टपास्यसिमरभूमिषु प्रवेष्टुमपि कोनामसु जट समर्थो यो द्वेत्यर्थ ॥ प्रश्नः स्पष्टः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कचैपारमते इत्यस्योत्तरमाह ॥ शरीरकानेन इति ॥
 विविधैर्न्यधावनशोकमोहाद्युद्धासकरणशीला ॥ मत्तानीन्द्रियाण्येवोपा कोपनाः कलभा शावकायस्थाः ॥ रसना कलभाषिणी मधुरबृंहिता साधनयस्था ॥ ७९ ॥ प्रख्यातौ दत्तौ
 दर्शयति ॥ कर्मति ॥ कर्मशुभाशुभरूपम् ॥ मदमत्तेत्यत्रोक्तमदर्शयति ॥ मदइति ॥ एवमप्येवोच्यम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ नागी करिणी ॥ जीवसचयान् प्राणिनिकायात् ॥ ८२ ॥ आशा
 आसामभ्यासयोगेन नदुःखमनुभूयते ॥ अस्त्यत्वं तमदोन्मत्ताः कृदुमंथरचारिणी ॥ ७४ ॥ करिणी विग्रहव्यग्रामहादशनशांसीनी ॥ सा
 चेति हन्यते न मननार्थकारिणी ॥ ७५ ॥ तदेता सुसमग्रा सुभूमिका सुनरोजयी ॥ करिणी मदमत्ता सायावन्व विजितौ जसा ॥ ७६ ॥
 कोनामसु भटलावत्संपत्समरभूमिषु ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कासौ प्रमत्ता करिणी काश्च तारणभूमयः ॥ ७७ ॥ कथं निहन्यते चैषा
 कचैपारमते चिरम् ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ रामेच्छानाम करिणी इदं मे स्त्वितिरूपिणी ॥ ७८ ॥ शरीरकानेन मत्ता विविधोद्धासका
 रिणी ॥ मत्तं द्विप्रोच कलभारसना कलभाषिणी ॥ ७९ ॥ मनोगहनसंलीना कर्मदंतद्वयान्विता ॥ मदोस्यावा सना व्यूहः सर्वतः प्रसरदपुः
 ॥ ८० ॥ संसारदृष्टयोरामतस्याः समरभूमयः ॥ भूयो यजानुभवति नरो जयपराजयौ ॥ ८१ ॥ इच्छानागी निहत्येषा कृपणान् जीवसंच
 यान् ॥ वासनेहामनश्चित्तं संकल्यो भावनं स्पृहा ॥ ८२ ॥ इत्यादि निवहोनास्मा मस्यास्त्वाशयकोशगः ॥ धैर्यनास्मावराखेण प्रसृता मवहे
 लया ॥ ८३ ॥ नागी सर्वात्मिका मेतामिच्छां सर्वात्मना जयेत् ॥ यावदस्त्विदमिदमेव नियमं तं विजृम्भते ॥ ८४ ॥ तावदुग्रा कुसंसारमहावि
 षविषूचिका ॥ एतावानेव संसार इदमस्त्वितियन्मनः ॥ ८५ ॥ अस्य तूपशमो मोक्ष इत्येवं ज्ञानसंग्रहः ॥ प्रसादकारिणी स्वच्छा निरिच्छे वि
 मलाकृतौ ॥ ८६ ॥ तैलविदुरिव दर्शविश्राम्यत्युपदेशवाक् ॥ असंवेदनमात्रेण नोदतीच्छा भवांकुरः ॥ ८७ ॥

यकोशगश्चित्तकोशगतो दत्तिवैचित्र्यप्रयुक्त इति यावत् ॥ कथं निहन्यते चैषेति प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ धैर्येति ॥ ८३ ॥ सर्वात्मिका ब्रह्मलोकान्तसर्वभोग्यगोचराम् ॥ सर्वात्मना सर्वथा
 सर्वमहमेवेति भावितेनात्मना वा ॥ न हिनित्यलब्धात्मरूपतया भाविते तुणा भवति किं विदमिदमलब्धतया दृष्टे इत्याह ॥ यावदिति ॥ ८४ ॥ संसारमहाविषविषूचिका रूपा तुष्णाता
 वदेव विजृम्भत इत्यनुक्तव्यते ॥ ८५ ॥ तूष्णीव संसारस्तक्षय एव मोक्षभूमिकोदयहेतुत्वान्मोक्षकथं वैराग्यस्य भूमिकोदयहेतुता तददर्शयति ॥ प्रसादेति ॥ ८६ ॥ रागादिपुरुषा पराध
 मलिने चित्तश्रुत्याचार्याद्युपदेशवाक् प्रवेजलविदुरिव न स श्रितव्यते ॥ वैराग्यादि साधनसंपन्ने तु आदर्शतलविदुरिव संश्लिष्टासती अविद्यामलमार्जनेन प्रसादो ब्रह्माकारप्रयना
 नुकूलस्वच्छता तत्कारिणी पर्यवस्यतीत्यर्थः ॥ रागादेनुदये उदितस्य च्छेदने चोपायमाह ॥ असंवेदनेति ॥ इच्छारूपो भवांकुरः स वेदनविषयस्मरणतत्परित्यागमात्रेण नोदति ॥ ८७ ॥

भनागभ्युदितप्यसवेदनशब्देन च्युतव्या ॥ ८८ ॥ विच्छुतिनाम्ना ॥ दीनताभोगकापण्यम् ॥ असवेदनत्वग्रथप्युत्पाद्यति ॥ स्वसवेदनेति ॥ सुष्ठु असवेदनस्वसवेदनतद्गुणं
 सतिराध्यात्मवत्त्वाद्वापयन् अर्चितस्मात्सत्त्वार्थानिर्भाष्यरातयाभासनम् ॥ ८९ ॥ तथाभ्यासकालेसाधधानताद्वयपरिपाककालेत्वधधानविनिर्मुक्तसुष्ठुमिमरणावस्थयोरिव
 स्तत्पदस्ययत्नद्वयाराधेनाह ॥ अवधानति ॥ तावन् यकारिणीमिच्छावर्त्ताप्रत्याहारलक्षणेन बहिरोन्मुखेऽप्यनिपुच्छनवधीनेति सर्वार्थप्रयोगेभ्यस्तुक्ति ॥ ९० ॥ ननु भावकभ्यना
 स्यात्पदवृत्तिरिति दृशस्तथा कतिरानीमिच्छास्यागादिति कथमुच्येत आह ॥ इदमेतिति ॥ सवेगचित्तधावनविषयानुसधानलक्षणकभ्यनाफलावस्थेयमिति कभ्यनाभाहुरि
 तस्य ॥ भावनस्यरणम् ॥ ९१ ॥ सकल्पएव सर्वार्थानुपपत्तिमिति प्राक्तनकर्तानामप्यप्यमेवार्थाभावाय दत्ताराधेनाह ॥ स्मरणमिति ॥ कथनार्हस्य तिस्रकल्पपदयोरप्यायनात् आह ॥
 तपति ॥ ९२ ॥ सकल्पभवननुभूतमपि भाव्यत इति विधेयावस्थयायत्तविभूतिकाललक्षणा ईयत्वेन कश्चिद्विशेष इत्यनेन दोषविशेष इत्याशयेनाह ॥ अनुभूतामिति ॥ ९३ ॥ इहा
 मनागभ्युदितवेच्छाद्युतव्या नयकारिणी ॥ असवेदनशेषेण विषयेष्ववधारणी ॥ ८८ ॥ इच्छाविच्छुरितो जीवो विजडाति न दीनताम् ॥
 स्वसवेदनयत्नस्तुतुष्णिमेवातरासनम् ॥ ८९ ॥ अवधानविनिर्मुक्तसुभंशवशतयया ॥ तां प्रत्याहारयद्विशेनेच्छामत्सीनियच्छत ॥ ९० ॥
 इदमेतित्वितिसवगमाद् कल्पनमुत्तमा ॥ अयं स्यात् भावनयत्तकल्पनात्प्रागुच्यते ॥ ९१ ॥ स्मरणविद्विषकल्पशिवमस्मरणविद्वु ॥
 तन्नागानुभूतधनानुभूतचमाप्यते ॥ ९२ ॥ अनुभूतानानुभूतां स्मृतिविस्मृत्यकापुवत् ॥ सर्वमेवाहुविस्मृत्यगुर्वक्षिपुमहामति ॥ ९३ ॥
 उच्यवाहुर्विराम्यपनवकश्चिच्छुणाति तत् ॥ असकल्पपरश्रेयसकिमनर्तमाप्यते ॥ ९४ ॥ किल तूष्णीं स्थितेन वतस्य द्वाप्यते परम् ॥
 परमयत्नसाधान्यमपिरामलगायते ॥ ९५ ॥ गम्यदेशे कतिपयस्य यथापांशस्य पादयो ॥ स्वदोषिगतसकल्पस्तथास्पदस्वकर्मसु ॥ ९६ ॥
 वदुतात्र किमुक्तेन ससेपादिदमुच्यते ॥ सकल्पनपरोक्षपदभावाविविभक्तता ॥ ९७ ॥

भीषणकार्त्तिकवसिष्ठः सवकानां साधपयसकल्पत्यागविनाशोऽस्मिन्निह स्यात्प्रागुच्यते इति सप्तपञ्चासिहोपदेशादस्माकोरोनापि दृढाकारिभ्य आह ॥ कर्म्मवत्
 इति ॥ विरोधित्वं स्यात्प्रागुच्यते इति ॥ एवमपि यथाप्यभावाकोरोषाधिरक्षसुभमप्यद्वयव्यतिरेकानेन प्रयोजित ॥ गृह्यतस्वपि यथावशात्कलादशानादुक्ति ॥ अ
 तदन्ते किमर्थेन भाव्यत इति पुरयत्नकल्पतापयद्विहितं कियेनेति यदप्यभाधिकारिणां सव्यवधानमन्तरेणार्थसिद्धिरित्यर्थः ॥ ९८ ॥ तूष्णीं सर्वव्यापारोपरमेण स्थितेनैव पुसा
 तलादशपदपदनाप्यते इति तन्निर्माणसिद्धौ ॥ तथाचमुक्ति ॥ यदाप्यभाविच्छेदोऽस्मानि वनसासह ॥ बुद्धिभ्यवधिचेदिति तामाहुः परार्थानतिमिति ॥ परमैरुपयगर्भात्मपि साधा
 न्यसुखपदभावनरक्षणं कृच्छ्रनामापयत इत्यर्थः ॥ ९९ ॥ ननु सर्वव्यासकल्पस्यानेनैवैव स्याद्यसिद्धेभ्यश्चालोपेकयकार्त्तिकनत आह ॥ गम्येति ॥ यथागतमप्येत्युदाहरित्वा
 कतिपयाभिविच्छिन्नचित्तवृत्तिभारापयस्तथापि यस्याप्यस्य पारोक्षिकगतसकल्पपदमपि निक्षणस्य दोषाद्योनिनोविद्विषसकल्पप्रागुच्यतां वनादद्वारादेवानि विद्व
 त्सकर्मसु सदाभाविष्यतीत्यर्थः ॥ ९९ ॥ १०० ॥

कयादह्या असकल्पन भवेत्तामाह ॥ सर्वमिति ॥ भूतार्थचिद्रूपनित्यसिद्धपरमार्थचिद्रूपम् ॥ ९८ ॥ अवेदनं तादृश तद्विपरिणत्या अहंममेत्यप्यस्त सर्वभेदविस्मरणमेव जी-
वब्रह्मैक्यलक्षणयोगविदुर्ब्रह्मविद ॥ तविद्याहु स्वसयोगवियोगयोगसंज्ञितमिति भगवता तथा व्याख्यातत्वादिति भावः ॥ योगस्थः कुरुकर्माणीति तद्व्याक्यतुलोकसपहेच्छप्रत्ये-
च्छिकविहितानुष्ठापनार्थं न नियमार्थमित्याशयेनाह ॥ योगस्थ इति ॥ अयमसाधिपरश्वेन्माकुरु ॥ ९९ ॥ यथासि भो इति ॥ यथा स्थितस्वरूपावाप्तौ यथा स्थितस्थितेरेवो-
चितत्वादिति भावः ॥ १०० ॥ सास्थितेरेव सर्वप्रपञ्चनित्यत्वरूपत्वाच्च दालोपदर्शितः सर्वत्यागोपीत्याह ॥ शिवमिति ॥ १०१ ॥ विस्तरोक्तमनर्थतत्त्वपुरुषार्थवत्त्वचनियुक्त्य-
करतलामलकवद्वर्षयन्नुपसहरति ॥ अहममेति ॥ १०२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्स्यप्रकाशे निष्पृष्टशतुत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ इदं रामस्य विस्मृतिर्भ-
रद्वाजोरुकोक्तयः ॥ लक्षणजापदादीनातुरीयचोपवर्णयते ॥ १ ॥ एतावत्स्यार्थं श्रीवसिष्ठरामसवाद्वावित्वारामविस्मरणसन्निधाने निरतिशयानन्दपूर्णान्वितिर्भा-
सर्वमेव मज्जांशान्तमनंतं ध्रुवमव्ययम् ॥ पश्यन् भूतार्थचिद्रूपं शांतमास्वयथा सुखम् ॥ ९८ ॥ अवेदनं विदुर्योगं शांतमासितमस्त्ययम् ॥
योगस्थः कुरुकर्माणि निर्वर्त्तमानो यमाकुरु ॥ ९९ ॥ अवेदनं विदुर्योगं चित्तक्षयमरुचिमम् ॥ अत्यंततन्मयो भूत्वा तथा तिष्ठ यथासि भो
॥ १०० ॥ शिवं सर्वगतं शांतं बोधात्मकमजं शुभम् ॥ तदेकभावानं राम सर्वत्याग इति स्मृतः ॥ भावय ऊढश्च दंतः स्वं कार्यकर्मसमाचर
॥ १०१ ॥ अहंममेतिसंविद ब्रह्मदुःखतो विमुच्यते ॥ असंविद न विमुच्यते यदीप्सितं समाचर ॥ १०२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
परमार्थस्वरूपवर्णनं नाम षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीभरद्वाज उवाच ॥ इति वरमुनिनोक्तं ज्ञानसा-
रं पुराणं सकलमनुनिशान्य श्रीरघूणां कुलाग्र्यः ॥ विमलमतिरपृच्छ किंचिदत्यस्वयं वासमसुखपरिपूर्णः पूर्णबोधस्थितोऽसौ ॥ १ ॥
सखत्पुत्रमयोगिविश्ववंद्यस्मुरेशो जननमरणहीनः शुद्धबोधस्वभावः ॥ सकलगुणनिधानं सन्निधानं रमायास्त्रिजगद्बुद्धयस्मानुग्रहा-

णामधीशः ॥ २ ॥

तनुर्णां भूतंगुरुश्रोवात्मनो किदह्मायापि स्वयतः त्रिविश्रायलाभादपेक्षिष्यवणोरुकोभरद्वाजपृच्छति ॥ इतीत्यादि ॥ हेगुरो विमलमति श्रीरघूणां कुलाग्र्योऽसौ श्रीरामः वरमुनि-
ना श्रीवसिष्ठेन इति वर्णितैर्बहुभिः प्रकारैरुक्तमुपदिष्टपुराणविचरतनब्रह्मादिमहर्षिसंप्रदायागतज्ञानसारनिशम्य श्रुत्वा अपेक्षिजिज्ञासुः किंचिदपृच्छत् ॥ अथवा एतावन्तैरेवोपदेशेन शां-
तसर्वसदेहमोहः स्वयसमेन विषयवैचित्र्यप्रयुक्ततारतम्यरहितेन साक्षात्कृतेनात्मसुखेन परिपूर्णः सन् पूर्णबोधो धात्मैव भूत्वा स्थितस्तद्देशेति शेषः ॥ १ ॥ ननु सभानेपथश्रवणत्वया स्वस-
देहमोहनिदत्यनित्यभ्यामेव रामस्यापि ते कुतो नावधार्यते इति तु नाशक्य यतो मम रामस्य च महदतरमस्तीत्याह सरवत्स्विति ॥ सानित्यसिद्धज्ञानयोगैश्वर्यानादवर्तचित्स्वभावः
सर्वस्ववशी सर्वस्थान इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धैश्चैश्वरो जगत्सालनायावतीर्णो जागदुत्तरपि सर्वलोकानुग्रहाय ज्ञानास्त्रयर्थस्वेच्छया स्वस्याज्ञानमेव परिकल्प्य श्रोतुं प्रवृत्तः अहं-
त्वनया ज्ञापय मुमक्षुरत्यनरसाधनसपन्न इति महदनरमिति भावः ॥ २ ॥

[illegible]

॥ १ ॥ मङ्गलाभाभ्यसवाधिष्ठानसभाभ्यः प्रत्यक्षितस्तद्वृत्तवसपत्ने ॥ सवतत्रिष्टापकनयापूर्ण स्थित ॥ सरभास्यनिरतिशयानवाधिभावहस्तायेनाह ॥ नित्यमिन्द्रि ॥ कष्ट
शुभानामष्टसंस्थानानिमाद्यभ्ययाणानूणमापायनोपराहितकृपायस्य ॥ १ ॥ शिवयेनिरतिशयानवबलानुतिपरिणतपूरकसभूत सपन् ॥ इत्यमृतमाधिकारिणोरामस्यश्रव
णारप्रसन्नानिमुपवपयमभ्यमाविकारिणां चित्तशुद्धायापुपासनाविशेषमवस्थापयविशेषकट्टयप्रविलापनादिमननोपायांश्चवक्तुं दयतारहेतुं भगवद्वाजीं सुकपादीनरिटनेम
यमगवापवात्मीकैवपयति ॥ भगवद्वात्मीकैवपयति ॥ ७ ॥ ८ ॥ वृष्णास्यभवाभाधेर्भोर्हारादिनिशय ॥ १ ॥ पृषट्टवात्मीकि भूतपयश्चित्तनानवर्तनेषवयमभाहति
रसकट्टयेराहितिभ्यापयितुमुपरिशानि ॥ श्रीरायति ॥ तादृक्कृत्यनभयानकूलमवस्थापयविशेषजनारिकयनीयकप्रत्येयचित्तवर्ध ॥ १० ॥ निभ्याभूतादिपाकार्यत्वादेवम
पवत्स्यासर्वविद्देवताभाजपयश्चुद्धियनवाहन्दुराकयन्त्याह ॥ अक्षिपायादयत्वादिना ॥ ननुपर्वत्स्यादित्याकार्यत्वेत्किमर्थवादिनीतिबाह्यलयाह ॥ निवर्तनीति ॥ ११ ॥

मिथ्याद्वैतेन च नास्ति तद्वैतं हानिरित्याह ॥ नास्तीति ॥ हे वषस्य सखे इति प्रीत्या सबोधनम् ॥ रहस्यानां प्रणवमहावाक्याद्यर्थानां विषयमाणोपासनानां च ॥ विशदो विशुद्धचित्ति
 लो भव ॥ १२ ॥ तत्रादौ प्रणवप्रथममाचार्यजापस्य पच स्फुटतत्ताक्षिविवेकाय मिथ्यात्वेनोपपादयति ॥ प्रपंचेत्यादिना ॥ तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वमादिति श्रुतौ जापद्विपिनि
 द्वैवेति कीर्तिता ॥ १३ ॥ शून्यमूलो मिथ्याभूताज्ञाननिदानः ॥ शून्यता रूपमज्ञानमेव रिराखरमप्रमतो यस्य तथा विधः मध्ये पि विवृत्करणपृथक् क्रियाद्युपायेन पर्यालोचने सारस
 तातच्छून्यतया प्राप्तिमासिकमात्रप्रथमे ॥ अतस्तत्रानास्थैव युक्तेति शेषः ॥ १४ ॥ असतोपि सवासना विद्यया दर्शनगर्ववर्नगरादेः प्रसिद्धमित्याह ॥ अनादीति ॥ १५ ॥ वास
 ना विषयीरुधो विषवह्नीरव्यास्य आश्रित्या कसमुह्यसि ॥ १६ ॥ तत्त्वदर्शनेन निरालंबज्ञानरूपस्यालंबस्य चित्तस्यैव हेतोरवष्टभस्य परिग्रहादधः पूर्वमज्ञावस्थायामेव एतज्जा
 नास्ति भिन्नचित्तः किंचित्किंप्रपंचेन रुध्यसे ॥ अभ्यासेन रहस्यानां वयस्य विशदो भव ॥ १७ ॥ प्रपंच विषयावृत्तिर्जाग्रद्भित्ति कीर्ति
 ता ॥ संप्रबुद्धस्तु पस्यांतश्चिददीपो निरंजनः ॥ १८ ॥ शून्यमूलः प्रपंचो यं शून्यता शिरारः सखे ॥ सारशून्यतयामध्ये व्यनस्यासन्मनीपि
 णाम् ॥ १९ ॥ अनादिवासनादोषादसन्नेवाप्यमीदृश्यते ॥ गंधर्वनगराकारः संसारो बह्विभ्रमः ॥ २० ॥ त्वमनभ्यस्य कल्याणी चैतन्या
 मृतकंदलीम् ॥ संमुख्यसि किमव्यास्य वासना विषवीरुधः ॥ २१ ॥ जाग्रदंतपतितं ज्ञानालंबग्रहादधः ॥ न संस्तु परिसर्वेषां निरालंब
 संविदः ॥ २२ ॥ तावद्बुद्धास्तु धाकाररसां विन्महानदी ॥ नयावदात्मरूपेण निपुणैरवगाह्यते ॥ २३ ॥ प्राज्ञास्ति चरमेनास्ति वस्तुसर्वमिदं
 सखे ॥ विद्धि मध्ये पितनास्ति स्वप्नवत्तमिदं जगत् ॥ २४ ॥ अविद्या यो न यो भेदाः सर्वमीबुद्धा इव ॥ क्षणमुद्भूय गच्छति ज्ञानैकजलधौ ल
 यम् ॥ २५ ॥ सुशीतलोदकनदी विदित्वा य विगाह्यताम् ॥ बहिर्भाति निदाघास्ते निर्यातु कलिता सुखम् ॥ २६ ॥ एकश्चाज्ञानजलधिर्ज
 गदाभ्याव्यतिष्ठति ॥ ज्येष्ठो यमहमित्युर्मिरविद्यावानसंभवः ॥ २७ ॥ चित्तस्वतन्त्रमोदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः ॥ ममतो कलितावर्तः
 स्वतः स्वरं प्रवर्तते ॥ २८ ॥

यन्निपतित उपरितुयं दशायातु तिस्रोप्यवस्थानसंति ॥ ययोगिनो निरालंबसविदस्तेषां सर्वेषामनुभासिद्धमित्यर्थः ॥ १७ ॥ यावदज्ञानं तावत्कालमेव चिन्मया जगद्भूतारंगविशेषे
 पप्ररोह इत्याह ॥ तावदिति ॥ रूढादुत्तरगगादुर्भाववती ॥ १८ ॥ आद्यतकालासत्वेन मध्ये व्यसत्त्वमेव त्वभावै परीत्या घटनारत्नमवदनुमेयमित्याह ॥ प्रागिति ॥ स्वमस्य दत्त
 मिव दत्तं यस्य सत्तत् ॥ १९ ॥ २० ॥ कलितमसुखदुःखयस्मिन्कर्माणितस्तथानिर्याति ॥ अचेतनेष्वपि निदाघेषु चेतनत्वमारोप्योक्तिः ॥ २१ ॥ इदानीं भगवांश्चिराप्यस्य मज्जननि
 वारयिष्यन् ज्ञानक्षारसमुद्भूतत्वेन वर्णयति ॥ एकश्चेत्यादिना ॥ स्वविकारभूतं जगदाह्लाद्व्यभिख्याप्य ॥ तस्य महोर्भिमप्रथमजदर्शयति ॥ ज्येष्ठ इति ॥ अविद्याप्रवाहो नादित्याति
 वासनास एव वातस्तसंभवः ॥ २२ ॥ अत्यन्तरगान्दर्शयति ॥ चित्तेति ॥ चित्तस्य तत्तद्विषयेषु येषु स्वतन्त्रमोदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः क्षुद्रतरंगादिति शो
 षः ॥ तस्यावर्तदर्शयति ॥ ममतेति ॥ २३ ॥

पादेनरत्नेरतिवर्णाभानुब्रजयते ॥ ताभ्यायुहीतस्यतश्चमनतरः सन्निहितः अनपयाताले मृत्युभुलेष्वेशः केनवापते ॥ यहीतपदस्यासमयस्यसमासश्लोक्षः ॥ २४ ॥
 परिनुसमुद्रमञ्जननद्यास्यकनसानदसमुद्रेमजोत्प्लावः ॥ प्रशोतेति ॥ २५ ॥ सखारल्लिखलितस्यरामस्यत्वमोधाहतोमभुनगमदतिशोकरेणुमोहभारयति ॥ कस्तिलवतीति ॥
 अनदितिविधेर्कस्यमायत ॥ २६ ॥ यदायश्नोभ्यकपतिपादयति ॥ दूरसर्षपयथातेत्यादिशेतादस्यर्थः ॥ २७ ॥ येषामज्ञानमस्तिताभ्यालान्मतिम्रसणोजमवाकारविष
 भः ॥ २८ ॥ अधिरेतः अधिरेकी ॥ मनुतत्त्विरामपिकराधिपामोहः कथदरयतेत्याह ॥ तस्येति ॥ विह्वलममपेष्टानुकल्पमाधम् ॥ २९ ॥ अभ्येषानुनतया तेषामवि
 याच्यारितान्जलनलपुस्यदुग्दिभरनात्सत्तात्प्रातिरित्याह ॥ तद्येति ॥ यथाश्वस्तोकांनजलेपुस्यलभितिसायोमरुस्यलेपुचकलभितिसरायकपाकभितभेदभ्यास

रागद्वयावतिप्राहोयुहीतसमनतरः ॥ ततश्चानयपातालप्रवेशः केनवापते ॥ २४ ॥ प्रशान्तामृतकण्डोलेकेवलामृतवारिधौ ॥ मज्जामज्ज
 सिक्किरेतग्रहक्षारादिधर्वाचिपु ॥ २५ ॥ कस्तिलतिगतः कोवाकस्यकेनकिमगतम् ॥ किनुमज्जासिमायायांपतमात्वमनद्रित ॥ २६ ॥
 तत्त्वमंरयदात्मेतिजगदेतथचक्षते ॥ ततोऽन्यः कलवातीतोयत्नातविषयः शुचाम् ॥ २७ ॥ बालान्मतिविवर्त्तयबक्षणस्सकलजगत् ॥
 अविवर्त्तितमानदमास्थिताऽतिनस्सदा ॥ २८ ॥ अविवर्त्तोजनश्रोत्रस्यकस्माच्चप्रद्वयति ॥ तत्त्वविचुहसन्नास्तेतस्यमोहोविद्वेष
 नम् ॥ २९ ॥ तद्यसृस्मन्निदतत्त्वंतिरोहितमविषया ॥ यथास्यलेपुलोकानांजलेव्वात्मसुमराय ३० ॥ पृथिव्यादिमहाभूतपरमाणुमय
 जगत् ॥ स्थितयदातदापीडकगतोयोनुरोष्यते ॥ ३१ ॥ असतस्सभवोनास्तिनास्त्यभावस्सतस्सत्त्वे ॥ आविर्भावतिरोभावास्सस्य
 नानाभर्मापरम् ॥ ३२ ॥ किंत्वनंकपुरोत्साहाद्विपतामुपगच्छति ॥ भजसंभारितामोगपरमेशजनहृदम् ॥ ३३ ॥

लक्षिसरायोमदस्य ॥ २० ॥ यथापरमावभादिमयजगद्वादित्याविष्वेकेपिशोषः प्रसन्तिर्नास्तिताभ्यायामयजगद्वादेष्टुरापात्तौषसेत्यारायेनाह ॥ पृथिव्यादीति ॥ कोगतो
 नट ॥ तन्मन्विद्वारनात्सतेनन्नाशेआत्मनाशाभावादित्यर्थः ॥ २१ ॥ प्रियतयादिशोकप्रसक्तः सप्रियोयदिसलदाननरयत्येषः ययसल्लर्हिनस्थितपुवेत्युभयप्रापितन्ना
 शासिद्धनयोऽङ्कुरस्तीत्यारायेनाह ॥ अक्षतमिति ॥ सत्त्वानानामाधिकसन्निवेशविशेषोपायः ॥ ३२ ॥ ननुयदिमायिकमेवेष्टुरालिङ्गस्त्वनेकः पुरासिचितः पुण्यपापमहत्सिलक्षणलसाह
 रासीनंतदस्यभावतरोऽङ्कुरमोहदुःखापनयसहस्रानेकस्यकोरेणुलसाह ॥ किंस्तिति ॥ सत्यमायुनिकोनकिम्यदेष्टुरालिङ्गस्त्वनेकः पुरासिचितः पुण्यपापमहत्सिलक्षणलसाह
 पुण्यमयमप्युण्यपापाप्यलङ्कुरालि तस्मादेवायमायिकमेवेष्टुरालिङ्गोपायविषयमरणमूर्छापर्यवसहहेतुतामुपगच्छति ॥ अप्यात्मज्ञानराजार्थभ्यस्तारोप्युपदिष्ट
 पापदयाददर्शनरोहिणि आतलस्यापक्षपायसमुपेष्टुरोपासनकुरीत्याह ॥ भजेति ॥ भक्तानुपहृदायसमर्पितः सव्यवृत्तआभोगेभक्ष्यमाजार्भनरीभ्यरात्रिषोयेनतम ॥ ३३ ॥

अद्यापिनपच्यतेनक्षीणानितवेतिशेषः ॥ ध्रुवमिति वितर्कः ॥ प्राणिकतपुण्यपापात्मककर्माणां वास्यपशुपतेर्देवस्य प्राणिपशुबन्धनपशाविश्रवतां विविधश्रुत्यादिप्रमाणप्रसिद्धताम्
 ॥ ३४ ॥ सत्यचित्तप्रसीदतिविशुद्धाति ॥ ततस्तस्माद्भजनादकृत्रिमाविधैराध्यत्वात्सहजाभाविष्यतीतिशेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ उमासहायपरमेश्वरप्रभुत्रिलोचननीलकण्ठं
 प्रशान्तम् ॥ ध्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिसमस्तसाक्षितमस परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्वबलाद्यामोहसहस्रैरुदामस्य तमसइमाप्रसिद्धां व्यामोहशार्कजित्वा
 गुरुशास्त्रोपदेशविश्वासवतामनसायमस्यसेद्विद्यमनो नियमनात्मकस्य योगस्याध्यानमनुसर ॥ ३६ ॥ ततःक्षणमुहूर्तद्वदशतमभागमपिसमाधाय समाधिमाश्रित्य तेनात्मदर्शने
 नतवप्राक्तमोदतबुद्धिरूपारजनीरात्रिर्धिभातुप्रभातभावागच्छतु ॥ ३७ ॥ ननु सत्कर्मनुष्ठानैरेव चित्तशुद्धिसिद्धेः किमर्थमाश्वरोपासनतत्राह ॥ महेशेति ॥ ३८ ॥ नच्चाग्निजा
 त्ससदाचारतपःकर्माद्यद्यननपुरुषप्रयत्नानाप्रान्तनकर्मपक्षेयाप्राबल्यप्राक्साधिततत्कथमिदानीमीश्वरानुग्रहापेक्षोपपद्यतेतत्राह ॥ नाभिजात्यमिति ॥ पुरातनकर्मणा मनतत्वा
 दिद्वान्तनपुरुषप्रयत्नानामस्यतरत्वान्नेश्वरानुग्रहमन्तरेणतज्जयसिद्धिः ॥ ईश्वरानुग्रहसाहाय्यात्सत्त्वैकत्वेव प्रागैहिकप्रयत्नप्राबल्यं साधितनतद्विहायेतिभावः ॥ ३९ ॥ तर्हीश्वरो
 दुरितानि सप्तमस्तानिपच्यतेद्यापिनध्रुवम् ॥ कृतमेवास्य देवस्य पाशाविश्रवतांगताः ॥ ३४ ॥ साकारं भजतावत्त्वं यावत्सत्त्वं प्रसीदति ॥
 निराकारे परेतत्त्वेततःस्थितिरकृत्रिमा ॥ ३५ ॥ इमामुद्दामतमसोजित्वा सत्वबलध्रुवम् ॥ यमस्यानुसराध्वानं विश्वस्तेनांतरात्मना
 ॥ ३६ ॥ समाधाय क्षणं पश्य प्रत्यगात्मानमात्मना ॥ इयं विभालुसाव्यक्तं प्राबुद्धिरजनीतव ॥ ३७ ॥ कर्तुं पुरुषकारेण केवलं न च कर्मणा ॥
 महेशानुग्रहदेवप्राप्तव्यं प्राप्यते नरैः ॥ ३८ ॥ नाभिजात्यं न चारिड्यं न नयोनच विक्रमः ॥ बलवन्ति पुराणानि सखे कर्माणि केवलम्
 ॥ ३९ ॥ अप्रतर्क्यात्मतीकारात्मिकमेवमवसीदसि ॥ नतुं पतिललाटस्थामीश्वरोप्यक्षरावल्लिम् ॥ ४० ॥ कचिद्वक्ताक्वैदभ्यं कचेयं मो
 हवह्वरी ॥ अर्चितनीयानियतिर्यदियं ददमाहिता ॥ ४१ ॥

पास्तिरेवकार्याकियमनियमज्ञानादिभिस्तत्राह ॥ अप्रतर्क्यादिति ॥ एवमीश्वरप्रपन्नोपित्वमप्रतर्क्यात्तौरुषतर्कागम्याच्छ्रुत्येकसमधिगम्याद्धर्मादिसहितज्ञानलक्षणार्थतीका
 रात्ममूलसर्वकर्मनिरासोपायात्मिकमवसीदसि किमर्थमुद्धिजसि ॥ यत उपपासनाप्रसादित ईश्वरोपललाटस्थामक्षरावल्लिनसाक्षात्स्वकरेण मर्जयति किंतु ज्ञानकतमूलोच्छेदोपा
 येनैवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ गुरुशास्त्रयोः शिष्यबोधनशक्तिः शिष्यस्य च चित्तशुद्ध्या ऊहापोहकुशलतया बोद्धुं शक्तिरगादीनां च स मूलोच्छेदयोग्यताप्राप्तिलक्षणपरिपाक इति सर्व
 सामग्री मिलनमपीश्वरोच्छालक्षणनियतिवशादेवेत्याह ॥ केति ॥ बाह्यानसागम्याया अखद्वद्बलात्मचित्तोवक्तागुरु क शिष्यस्य च तद्बोधयोग्यता लक्षणवैदभ्यं कौशलक
 इयमेवंशमदमादिक्रमेण स्वविनाशाय परिणतामोहवह्वरीक ॥ यद्यस्याः सकाशादियसर्वसांमग्रीद्वद्द्वपरस्परमिलनभागतासानियतिरीश्वरोच्छाअर्चितनीयाप्रभावेयत्तापरिच्छे
 देनार्चितयितुमशक्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥

[illegible]

दृष्टकालस्योचरा अन्नभूतादिति यावत् ॥ ५४ ॥ अपि च साक्षिणस्तव सारनर्तनकौतुकदर्शनमेव युक्तनतुशोको मोहादिविकारैः स्वयं नर्तनमित्याह ॥ स्वयमिति ॥ विप-
नौ यन्निवितादिनाशो विकलानि विवेकदर्शनासमर्थानि रोदनादिविकलानि च द्रिष्याणि चक्षुरादीभियस्य तथा विधसम् ॥ ५५ ॥ क्षणभंगिनो दर्शनादि विशेषः ॥ मनस्वीविवेकी
॥ ५६ ॥ अमगल्यममगलार्हम् ॥ ५७ ॥ कानिमगलानितान्याह ॥ देवेति ॥ देवद्विजादिश्रद्धाप्रभुनय ईश्वरानुग्रहसाधनत्वान्मगलानि ॥ ईश्वरानुग्रहस्तु साक्षाज्ज्ञानसाधन-
त्वात्परममगलमिति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ ईश्वरानुग्रहादेव पुसामद्वैतवासाना महाभयपरिचाणा द्विचाणा मेव जायत इति ॥ ५८ ॥ इदानीं भरद्वाजः सर्वसाधनरहस्यं मया पिप्पी-

काकथामस्य पिप्पडानां निमेषांतरवासिनाम् ॥ अपि देवनि कायायेते पिप्लुष्कालगोचराः ॥ ५९ ॥ स्वयं नृत्यसि किं प्रीतो विपत्तौ विकलैर्द्वि-
षः ॥ क्षणनिश्चलमासीनः पश्य संसारनाटकम् ॥ ५५ ॥ अस्यानेकतरंगस्य जगतः क्षणभंगिनः ॥ न विषीदति मनस्वी भरद्वाजमनागपि
॥ ५६ ॥ त्यज शोकममंगल्यं मंगलानि विचिंतय ॥ चिदानंदघनं स्वच्छमात्मनं च विभावय ॥ ५७ ॥ देवद्विजगुरुश्रद्धाभरवं धुरचेतसाम् ॥
सदागमप्रमाणानां महेशानुग्रहो भवेत् ॥ ५८ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ज्ञातं तव प्रसादेन सर्वमेतदशेषतः ॥ न वै राग्यात्यरो बंधुर्न संसार-
त्यरो रिपुः ॥ ५९ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि वसिष्ठे नोपपादितम् ॥ ज्ञानसारमशेषेण ग्रंथेनोक्तं पदात्मना ॥ ६० ॥ श्रीबाल्मीकिरुवाच ॥
भरद्वाज शृणु खेदं महाज्ञानं विमुक्तिदम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण भवाब्धौ न निमज्जसि ॥ ६१ ॥ संहतिरिति संभूतिभेदयोर्नैकधा स्थितः ॥
एकोपि सन्नमस्तस्मै सच्चिदानंदमूर्तये ॥ ६२ ॥ कृते प्रपंचविलये यथा तत्त्वं प्रकाशते ॥ तवोपायं प्रवक्ष्यामि संक्षेपाच्छ्रुतिशासनात् ॥ ६३ ॥
पूर्वापरविचारार्हं कथं नृणां तव स्मृतिः ॥ तथैव ज्ञायते सर्वं करामलकवत्स्वयम् ॥ ६४ ॥

कृत्यज्ञातम् दृश्यप्रपंचविलापनोपायरहस्यमीश्वरानुग्रहसाधनरहस्यं च वसिष्ठस्य विलसरोक्तिषु विशकलितं तत्र तत्रोक्तं पिप्पीकृत्यमज्ञातमिति कंठोक्त्या र्थाच्च दर्शयंस्तज्जिज्ञासुः
पृच्छति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ ५९ ॥ अनेकवाक्यात्मना अशेषेण ग्रंथेनोक्तं रहस्यमेकपदात्मना पिप्पीकृतं निष्कृष्टश्रोतुमिच्छामीत्यर्थः ॥ यदात्मनेति पाठे यत्तात्पर्यं केणेति प्रथमं
शेषणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रविलापनोपायमपवादं वक्तुमध्यारोपेणैकमेवानेकधा स्थितं देवमगलार्थं नमस्यति ॥ संहतीति ॥ ६२ ॥ प्रश्नाभिप्रायानुरूपमुत्तरवक्तुं प्रतिजानीते ॥
कृते इति ॥ श्रुतिशासनात्माङ्कयोपनिषदादिश्रुत्युक्तमात्र ॥ ६३ ॥ विशकलितोक्तं संक्षेपमिति शिः स्वयमेव पूर्वापरविचारेण निष्कृष्य ज्ञानं शक्यतस्ते सा बुद्ध्या प्राक्प्रख्याता मिदा-
नीकथनदमिति वक्ष्यमाणप्रवृत्तावधानार्थमधिकक्षिपति ॥ पूर्वापरेति ॥ ६४ ॥

अतएवेतदशासमर्थावर्तमोहप्रयोक्तारोक्तोक्तदत्तम् ॥ हेमद्वजोम्नि ॥ असामान्यमसाधारणम् ॥ ४२ ॥ किञ्चमहत्पथिकार्यशोक्त सामधीनस्यपुनो
 ननुमहाजस्यवर्तमानस्यस्यस्वदेवत्यारायेनाह ॥ दूरमिति ॥ महासत्त्वोरानाधुक्कादिमहापविनिमगोपिधनशुल्लारिसामयीसपन्नत्वादभ्योपाननोरयदूरमपिपृथ्वीपरिपा
 लनदृष्टनिपदृशित्यपरिपालनारिकार्यमासाभाषेणकर्तुंमुक्ताहते ॥ परितोषेनारिक्षातिरिक्तपायाभापहितदुत्तरलोहेतुधैर्यादिसामयीविरहादित्यर्थ ॥ ४३ ॥ जीवन्मुक्तान्निर्दारीनी
 कृत्यपुण्यमाप्यासत्याममयोधोयविध्यस्वदेत्यनुभाषसात्काह ॥ पुण्यसामप्यनेनपथमपवर्तेत्यारायनाह ॥ बोधदति ॥ ४४ ॥ ननुपापवस्तुपुण्यस्यापिबोधकत्वादिपृथग्भूतपुण्य
 कथमर्जनायतमाह ॥ द्विद्वेनेति ॥ सतिरणपुण्यपथकमपत्तरभाषतुष्टद्वतमोक्षोपपुनर्भवतिभाष ॥ ४५ ॥ पुण्यातिशयेनमात्तनपापनारोशमदमाधमदुनप्यायितनार्थि
 हेमद्वजमोहत्वविवेकेनजहिसुदृढम् ॥ असामान्यमिदानीत्विज्ञानप्राप्त्यस्यमशयम् ॥ ४६ ॥ दूरमुत्सहेतराजानमहासत्त्वामहापदि ॥
 अत्यसत्योजन शोचत्यस्यपिद्विरस्तिता ॥ ४७ ॥ बोधपुण्यपराधीन प्रयतेबहुजन्मभि ॥ अनुमीयतधीरेपुर्जावन्मुक्तपुकार्यत ॥ ४८ ॥
 द्विपद्मेनेनयेनैवकर्मणापंधदृश ॥ सुदृढतेनेनैवमात्समाप्त्यसिपुनक ॥ ४९ ॥ सर्वासत्कर्मभवेगपुराणप्रणुदलयम् ॥ वर्षोयइव
 भूतानादवानलमसेचयत ॥ ५० ॥ सत्यसत्यस्यकर्मणिप्रक्षण प्रणयीभव ॥ नप्यसेयदिमसारव्यक्रावत्तभ्रम शमम् ॥ ५१ ॥ आतावदेतद्विक
 ल्यास्थानिदयावद्विषय ॥ प्रतिपूजोधिकछोलेकेवलनिश्चलेजले ॥ ५२ ॥ अयकिमवकरणस्त्वयाशोकोवलव्यत ॥ निर्वाहयतुसैव
 त्वाप्रज्ञायधिरभुरा ॥ ५३ ॥ नजातुतेविगणयतेगणनासुगरीयसाम् ॥ येतरगेत्सूणानीवक्रियतेहपशोकयो ॥ ५४ ॥ समाक्रुददशादो
 लामहेराजमिदजगत् ॥ क्रीडतेपविधेर्मेसे मखेकिमिति विद्यते ॥ ५५ ॥ सूतेसहरतिद्विप्रपुन मृजतिहतिव ॥ जगतिवहुपयार्थे का
 लएवकुतूहली ॥ ५६ ॥ नविशेषग्रह कश्चिन्नवकश्चिन्नकश्चन ॥ जतुष्वभ्यवहार्यपुत्राकन्यकालभोगिन ॥ ५७ ॥
 विधत्तापराप्रिभधरीत्याह ॥ सतामिति ॥ असेचयदिप्रिभूतकाजोनिर्वाणित ॥ ५८ ॥ पुण्यार्जनेनलहेराभ्यवहार्ययत्कार्यतदुपदिशति ॥ सत्वेदतिप्रक्षणाःप्रणयीप्रक्षणापुत्रा
 र्थप्रक्षयवासक ॥ ५९ ॥ यावद्विषयोऽप्रक्षयणयिता ॥ उल्लोखजलेयसिअब्धिप्रतिपूज क्लृप्तोपसर्पीविक्षिप्त ॥ निश्चलेनपयसिकेवलपयपृथयेत्यर्थ ॥ ६० ॥ अयक
 रणारिवकटदिपिधापक ॥ एवशोकापत्तायावद्विषेकटस्मद्वाननवपक्षपायटिरेकेवनिर्वाहयतु ॥ ६१ ॥ हृयशोकयोस्तरीयुभोक्ताहभोगी ॥ ६२ ॥ हृयविधावाहिराखल
 पादाजाम् ॥ दृशजगत्सीजगतम् ॥ दूर्वाभेनोषधपुत्रभेरात्काभाधारिपदुनेवादापविधेर्मेसेर्वालायै क्रीडतेकालेन ॥ क्रीडतेरकर्मकाक्लेनुमपिणिणिगतिबुद्धीत्यादिनकर्तुं
 कवलकमपिल ॥ मृद्वीकीडाकौकककस्थितेपुत्रार्थयोगविद्योनेपुत्रेशेयुन इत्यर्थ ॥ ६३ ॥ कुतूहलीकीडाकर्तुंकी ॥ ६४ ॥ स्वरारीरादे सर्वपाणिशरीराहिलकाला
 शनलापयदीपयमन्तनतद्वरपशोककथमेवमितिनिश्चित्यमाहाराध्यापिभाषत्यनेनशोकमसक्तिरित्याशयमाह ॥ नविशेतेति ॥ यद्वेदशतम् ॥ नकश्चित्ताद्विषयोविरोधभर्तनक
 मन्पथीजनयसिद्धदत्तार्थ ॥ काठलक्षणस्यगोमिति ॥ सत्यस्यमाकन्यबलादाकन्याभ्यवहारोऽज्ञानलत्कर्तुंनतेपुर्णपुनप्ये ॥ ६५ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगप्रसिद्धयेकर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियभावेनोपेता दिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्वेव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव क्रमदर्शयति ॥ दिद्वित्रयादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिग्रहणमुपलक्षणम् ॥ एव मनोहकारचिन्तान्यपि चंद्र
द्राद्यन्तेषु पवित्रापयेदित्युपसहरति ॥ एतादिति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुखमाविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानि त्विदियाणि नाम वस्तुतराणि
संतीति तत्त्वेऽपदेशेन पवित्रापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकपोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवदेहेन्द्रियादिप्रविलापनसमग्रश्लोकवित्यविरा
जिप्रथमस्थित्वेत्येति दिशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येति द्विवरणप्रसंगेन मायाशबलस्य सर्वजगदग्नित्वात्तन्निमित्तोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्याभि प्रागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं लवंच विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वा मध्मुविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिभिर्देविनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथात्मनः पादौ पायुं मित्रे तथाैव च ॥ उपस्थं कक्षपे न्यस्य मनश्चंद्रनिवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणि संयच्छेदेताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुद्धा
ह नम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टिरूपो सौजगद् तौ व्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्विहः पृथ्वीपृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ स खिला द्विगुणं तजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिनाग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
स खिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पारस्यत्वेनोक्ता ब्रह्मांडात्मनो विराजो ह्यस्य क्षेत्रास्थितां ब्रह्मविद्यायतितां धरणीरामूर्तदृश्यं स एव सर्वप्राणिनां मातापितृरूपेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोऽसौ
पितृत्वादिवत्स्य सृष्ट्यदेवमनुष्यादिजगते ह्येतावन्पानादिजीवनोपाये व्यवस्थितः स गृहविर्दृष्ट्या दिनासर्वपोषकश्चैतस्मात्तद्वजस्तृष्टिरूपो ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तपविलापनवस्तुब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभिर्वावरणैरिदं व्याप्तं दशगुणोत्तरैरिति पुराणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेष्टने पचकोशप्रदक्षिणे पच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्विध्यम् ॥ अथवा तदपचिकृतं भूनावरणाभिप्रायमिदं नुपचिकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशः एकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपचिकृतेन समस्तेन पचिकृतेन अतएवांतरमातरवाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगसिद्धये कर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियमावेनोपेतादिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्त्वैव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव कमदर्शयति ॥ दिक्षित्यादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिपटुणामुपलक्षणम् ॥ एवमनोहकारचित्ताभ्यामपि चद्रु
द्राद्युतेषु प्रविष्टा पयोदित्युपसहरति ॥ एतादृशेति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुखवप्राविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानां त्विन्द्रियाणि नाभवस्त्वतराणि
सतीति तत्त्वोपदेशेन प्रविलापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकपोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवं देहेन्द्रियादिप्रविलापनसमग्रश्लोकविवृत्य विरा
जिप्रथमस्थित्वेत्येतद्विशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येतद्विवरणप्रसंगेन मायाशब्दलस्य सर्वजगदभिन्यनिमित्तोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्यार्थिभिर्भागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं त्वचं विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वा मध्मुविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिमिन्द्रे विनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथालनः पादौ पायुं मित्रे तथैव च ॥ उपर्यंकश्यपे न्यस्य मनश्चन्द्रे निवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणिसंयच्छेदताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराड्स्मातिचितयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुद्धा
ह नम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टि रूपो सौजगद्बुद्धौ व्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्वह्निः पृथ्वी पृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ सलिलाद्विगुणं तेजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिना ग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
सलिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पास्यत्वेनोक्ता ब्रह्माद्यात्मनो विराजो ह्यत्यक्षे सदा स्थिता ब्रह्मविद्या धादिता र्धशरीरामूर्तदर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां माता पितृत्वेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमौ
पितृत्वादेव स्वस्य स्य देवमनुष्यादिजगतो दत्ता वान्यपानादिजीवनोपाये व्यवस्थितः स न ह विद्वद्भ्यादिना सर्वपापकश्चरैतस्मात्तद्वजस्तृष्टिरूपो ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तप्रविलापनवक्तुब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभिर्वावरणैरहव्याप्तं दशगुणोत्तरैरिति पुराणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेदने पचकोशप्रदक्षिणे पंच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पंचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्बोध्यम् ॥ अथवा तदपचीकृतभूतवारणाभिप्रायमिदं नुपचीकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशः एकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपचीकृतेन समस्तेन पचीकृतेन अतएवांतरमातरवाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

समाश्रयप्रदिलाप्य ॥ समस्तसूक्ष्मप्रयत्नोत्तिकारोन्महदाकारोहिरण्यमाकारो ॥ १७ ॥ किमर्तुमाशरीरं तदाह ॥ वासनादिति ॥ १८ ॥ लिङ्गालिङ्गशरीरम् ॥ एषस्यूर्ते
वाधिप्रविलापनेनापद्रवसप्तोमश्रांशान्ताभिमानस्यागात्तरोहहिर्भूतसस्तपस्यस्यभूतात्मकालिङ्गसप्तदिदेहैकद्वयमात्माधिष्ठानाहिरण्यगर्भावास्मीतिव्रतयेदित्यर्थः ॥ १९ ॥
मनुचतुर्मुखपद्मसप्तलोकोकहिरण्यगर्भेन्दुतिथिसिद्ध आयुर्भूतसूक्ष्मसमस्यात्मानचतुर्मुखदत्तिकपहिरण्यगर्भस्तथाह ॥ चतुर्मुखदिति ॥ भूतसूक्ष्मेऽभिमानितयाभ्यवस्थि
तोत्पन्नवशयेकमश्रांशप्रविलापनासूक्ष्मश्रद्धिश्चयभोगार्थपरमोक्तयेककपयिस्तथाचतुर्मुखआसीदित्यर्थः ॥ इदराहिरण्यगर्भात्मभाजनान्तरेत्यत्कर्तव्यमनराह ॥ लिङ्गमिति ॥ अ
वर्षालनभूतेष्वपि सूक्ष्मउदाभ्याकोराभ्याकृतनेमायोरोउपदिताविदाकोरेणाभ्यकेच ॥ जडांशस्यकोहविदाभासांशस्यचित्तिप्रविलापनमिति सूक्ष्मनामद्विधाकृत्योक्तिः ॥ २० ॥

अग्निवायौसमावेक्षवायुचतस्रसिद्धिपेत् ॥ नमश्चमहदाकारोसमलोपतिकारणे ॥ १७ ॥ स्थित्वातस्मिन्क्षणंयोगीर्लिङ्गमात्रश
रीरपूरु ॥ वासनाभूतसूक्ष्माश्रकमविधेतयैवच ॥ १८ ॥ दर्शद्वियमनोबुद्धिरेतर्हिणविदुर्बुधा ॥ ततोर्षोद्वाद्द्विधातस्तन्नात्मस्मीतिचि
तयेत् ॥ १९ ॥ चतुर्मुखोप्रकेवायभूतसूक्ष्मव्यवस्थित ॥ लिङ्गमध्याकरोतसूक्ष्मेत्यस्याध्यक्तेष्वबुद्धिमान् ॥ २० ॥ नामरूपविनिर्मुक्तय
स्मिन्सतिष्ठतजगत् ॥ तामाहु प्रकृतिकचिन्मायामेकेपरेत्वणून् ॥ २१ ॥ अविद्यामपरेप्रादुस्तकेविभ्रातचेतस ॥ तत्रसर्वैलयगत्वाति
ष्ठत्यव्यक्तकृपिण ॥ २२ ॥ ति सम्प्रधानिरास्वादा सप्रवर्तिततभुन ॥ तत्स्वरूपाहितिष्ठतिपावस्तुष्टि प्रवर्तते ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यात्स्मृता
स्तुष्टि प्रातिलोभ्येनसृद्धति ॥ अत स्थानत्रयत्यक्तातुरीयंपदमव्ययम् ॥ २४ ॥

अथवाभ्यांकरणफलमभिध्याकारितिकियाफलरूपमवतिनिमित्तभेदकल्पनपापकर्मैवमप्यपरोक्षोद्देश्याराधनाह ॥ भावोति ॥ प्रकृतिर्वाक्या ॥ मायावैदीति ॥ २१ ॥
अपरोक्षीद्वा सवतिरूपमभिध्याम ॥ तन्मनसिभ्यभ्याहेनोपलयाकालोर्षेपथायांत्यंयथाभावविकारगतान्मनसिभ्याकविणस्सतस्सत्सत्तयैवतिष्ठति ॥ २२ ॥ कथतिष्ठतितावा
ह ॥ नि सवधानति ॥ परस्परसंशययूष्याभिमनोयतालक्षणसादृश्याभ्येत्यर्थ ॥ कुत ॥ प्रलयानंतरसमकालेतर अभ्याकलादेशप्रकृतिभूताह ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यादाका
शादिकमात्र ॥ प्रातिलोभ्येनवटिषिपरीतकमेणयभ्यासिस्था परमकारणेद्वेत्सेनद्विष्टणोति ॥ अतइति ॥ स्थानमयधिराधिरूपयगर्भाभ्याकलाहस्यस्यूतमुद्रमकारणरूपमटिका
यरायवस्थाप्रयनोतन्मधेनवदिभ्रमनोअयतन्मनमनानयनमितिपुरुषपदार्थांतरासात्यकताद्विधानयपरिशिष्टिभ्यापैकरसमदृश्यमव्यवहार्यमपासमलक्षणम
ईदमनमप्यपरोक्षमनकासत्यसाधारणवचोवशमशिवशानन्वेनचतुर्थमप्यतेद्विभिपुण्युपवर्धिततत्त्वमात्मयोसाक्षात्तुमाभावभिभ्ययोत् ॥ २४ ॥

ध्यानेन्द्रयाचरमसाक्षात्कारद्वयध्यानकर्तृकरणहर्षलिंगमपिमूलज्ञानबाधेनप्रविलाप्यघटभोगघटाकारोमहाकाशमिवपरिनिरतिशयानंदब्रह्मविशेषैवास्यालिंगनिगडमु
 स्यात्कतार्थेत्यर्थः ॥ ननुनातःप्रज्ञमित्यादिश्रुतौलिंगबाधेनदृश्यतेतत्कथंनित्यंनिरतिचेतस्थानत्रयबाधेतिगबाधोर्थसिद्धः ॥ रथूलसूक्ष्मभूतेद्वियादिष्वेवलिंगस्यप्रतिष्ठित
 त्वादितिदर्शयति ॥ भूतेद्वियेति ॥ २५ ॥ नन्वज्ञानकथप्रतिष्ठातबाह ॥ लिंगमिति ॥ शुद्धेब्रह्मण्यज्ञानावरणेनाव्याकृतेहिसतिस्सूक्ष्मभूतद्वारातिगमुस्ययतेनज्ञानविनेतितदेवाल
 गस्यमूलप्रतिष्ठितंनित्यंनिरतिचेतौलिंगनिगडभंगसिद्धिरितिभावः ॥ एववात्मीकिनाप्रणवार्थप्रचनोपायेनप्रतिबोधितःप्रबुद्धोभरद्वाजःस्वानुभवंगर्वनुभवसंवादेनपरीक्षणायप्रकट
 यन्नुवाच ॥ इदानीमित्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ चिदहननुचिच्छक्तिमात्र ॥ कीदृशादभेदात्परमात्मासितबाह ॥ घटाभावेइति ॥ घटभोगेसतीत्यर्थः ॥ यथाएकस्यैवघटस्यघट
 कलशनामभेदकल्पनातदुपहितेआकाशेचघटाकारःकलशाकारादितिष्यपदेशभेदकल्पनातद्वदेकस्यैवाज्ञानस्यजगन्नामभेदकल्पनातदुपहितेचमयिजीवईश्वरोदेवोनर कुज
 ध्यायेत्तस्यामयेलिंगप्रविलाप्यपरंविशेत् ॥ भूतेद्वियमनोबुद्धिवासनाकर्मवाचवः ॥ २५ ॥ अज्ञानंचप्रतिष्ठाःस्यालिंगमव्याकृतेसिति ॥
 भरद्वाजउवाच ॥ इदानींलिंगनिगडान्मुक्तहंसर्वथायतः ॥ २६ ॥ चिदंशत्वात्प्रविष्टोहंचैतन्यानंदसागरे ॥ अभेदात्परमात्मास्मिन्स
 र्वोपाधिविवर्जितः ॥ २७ ॥ कूटस्थःकेवलोलोव्यापीचिदचिच्छक्तिमानहम् ॥ घटाभावेघटाकाराकलशाकाशयोर्थया ॥ २८ ॥ तमाहुः
 श्रुतयोबल्यएवमेवैक्यमादरत् ॥ यथाग्निरद्रौसांसक्षिप्तःसमानत्वमनुब्रजेत् ॥ २९ ॥ तदाख्यस्तन्मयोभूत्वानुव्यतेनविशेषतः ॥ यथाह
 णादिकक्षिप्तंरुमायांलवणंभवेत् ॥ ३० ॥ अचेतनंजगद्व्यस्तंचैतन्यचेतनीभवेत् ॥ यथावैलवणप्रंथिःसमुद्रसैंधवोयथा ॥ ३१ ॥ ना
 मरूपाद्विनिर्मुक्तःप्रविश्यैतिसमुद्रताम् ॥ यथाजलेजलंन्यस्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ ३२ ॥ अविनष्टाभवंत्येगुह्यतेनविशेषतः ॥ तथा
 हंसर्वभावेनप्रविष्टश्चेतनेसति ॥ ३३ ॥ नित्यानंदेसमस्तज्ञेपरेपरमकारणे ॥ नित्यंसर्वगतंशांतंनिरवद्यंनिरंजनम् ॥ ३४ ॥

रद्वयादिष्यपदेशभेदकल्पनाचासीत् तत्रैकेनघटभोगेनयथाउभयनित्यंशुद्धाकाशलक्षणैक्यतद्वदेकस्याज्ञानस्यनित्यत्वासर्वनामादिभेदनित्यंनिरतिचेद्वैक्यसांभ्राज्यमित्यर्थः
 ॥ २८ ॥ एवमैक्यमभिप्रेत्यतब्रह्मभूतमायवनान्यत्परयतिनान्यच्छृणोतिनान्यद्विज्ञानातिसंभूमायब्रह्मस्यसर्वमात्मेवाभूत्तत्केनकपरयेत्एकाल्प्रत्ययसारंशिवंशांतमद्वैतच
 तुर्यमन्यते नेहनानाल्लिकचनेत्यादयोबद्धयःश्रुतयआहु रित्यर्थः ॥ एवंयथाजलेजलक्षिप्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ अविशेषोभावेत्तद्वज्जीवात्मापरमात्मनीत्यादिश्रुतिभिरी
 दशमेवैक्यदर्शितमित्याशयेनोदाहरति ॥ यथेति ॥ समानत्वमैक्यम् ॥ २९ ॥ एवमचेतनप्रपञ्चस्यापिचितिविलापनेनतद्वावापत्तौदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ ३० ॥ न्यस्तप्रवि
 ष्टापितम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपाधिनाशेउपहितजीवविनाशशकापिभोगेत्याशयेनाह ॥ अविनष्टादिति ॥ चेतनेचिदेकरसेसतिब्रह्मणि ॥ ३३ ॥ निष्कलनिष्क्रियशांतंनिरवद्यं
 निरंजनमित्यादिश्रुत्यापिस्वानुभवसवादयति ॥ नित्यमित्यादिना ॥ ३४ ॥

॥ १७ ॥ सत्यसकलसकलमभाषणासतोपि जगतः साक्षात्प्रादयसमयसदृश्यम् ॥ १६ ॥ सत्तादिति मायागुणैर्वाक्यतम् ॥ १७ ॥ अभ्यासकालेऽपि स्वयात् आर्त्यवस्थानमसम्पु
 परित्यज्यत्याशयनाह ॥ परित्यज्यत्यादिना ॥ स्वकर्मकलङ्कश्रवणगुरुशुभ्रपादिवर स्वधर्माश्रयधर्मातिष्ठम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कथमपि पश्यते भाह ॥ नमस्तदिति ॥ २० ॥ प्रतिप
 तियाभ्यासमाह ॥ दयात्वेति ॥ एवमरह्योकोकमनुभवनिशाम्यसतुष्टोवाल्मीकिलङ्कानुभवस्थीर्यायसज्जीवहिमन्त्रयत्यमुक्तमन्यक्यपरपदमित्यादिभूति सिद्धसम्भासमवरय
 कलभ्यतयोदिरिति ॥ सत्येति ॥ २१ ॥ ससारश्चकालैर्गुणमयीति भवत्यर्थिरामविद्यासिद्धिस्तर्गाहस्येनेप्यसेनप्राप्तोपितीकर्मप्राप्तसम्पन्नप्रकरणश्रवणीप्रब्रणपदेवनिर्धि
 सेपमासनाह ॥ ब्रह्मस्योपलब्धत्वेतीति श्रुतेरनभ्यभ्यापारतया ब्रह्मण्यसासकस्य सन्धातिनएवसर्वविद्यानिर्धिसंभवादित्यर्थ ॥ सर्वसमयसांगमितियावत् ॥ २२ ॥ नवि
 ल्वनेनैविरस्यास्यति ॥ तत्पदानादविरत्यामन्त्रिमोदये अयस्यस्येति श्रुतेरिति भाव ॥ ज्ञानिनोऽपि वल्लुकस्य कर्मकसम्पन्नोति वयमन्त्रश्च यदाकर्तव्यतथापयतिरूपनि
 निकर्तनिक्रियशुद्धतद्वक्षास्मि परपरम् ॥ हेयोपादेयनिर्मुक्तसत्यरूपनिरिद्विचम् ॥ २३ ॥ केवलसत्यसकलसकलशुद्धवक्षारम्भइपरम् ॥ पुण्य
 पापविनिर्मुक्तकारणजगतभरम् ॥ २४ ॥ अद्वितीयपरश्रुतिर्वासास्मानन्दमव्ययम् ॥ एवमादिगुणैर्पुर्णैर्मुक्तसत्त्वादिगुणवर्जितम् ॥ २५ ॥
 प्रविष्टसकलवक्षसदाध्यायेत्सकर्मकरम् ॥ एवमभ्यसतपुसो मनोऽर्जयातिवचै ॥ २६ ॥ मनस्यस्तगततस्य स्वयमात्माप्रकाशते ॥ प्रका
 शेसर्वं ज्ञानाहानि स्यात्सुखमात्मनि ॥ २७ ॥ स्वयमेवात्मनात्मानमानन्दप्रतिपद्यते ॥ नमतोस्त्यपर कश्चिद्विद्वानन्दमयश्रु ॥ २८ ॥
 अहमेक परं वक्षइत्यात्मनातत्रकाशते ॥ २९ ॥ श्रीवाल्मीकिठवाच ॥ सत्ये सत्यस्य कर्माणि ब्रह्मणः श्रवणीभाव ॥ ३० ॥ नेप्यसेयदिससार
 चकावत्तभ्रमशमम् ॥ ३१ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ त्वयोकसवमेवेदं ज्ञानदुर्लभमागुरो ॥ ३२ ॥ बुद्धिश्च निर्मलं जातससारो न विलयते ॥
 इदानीं ज्ञानिच्छामि ज्ञानिनः कर्मकोटिशम् ॥ ३३ ॥

त्यर्नमिभिककाभ्यकमसर्वेभ्यः पापपूर्वकमभ्यस्य यथाकामनाभ्यानिहत्तत्वाभ्ययोऽपि तत्कमनापकनभ्यनिर्दिष्टीयमश्च पाठकमाहार्थकमस्य वलीयात्ताद्वोच्य ॥ ननु सरस्व
 स्यस्य कामाणि ब्रह्मणः श्रवणीभावेनिसचकर्मसंभ्यासश्रुतवशात्तत्प्रादयप्रादयानुपपन्नौ सत्यम् तथापि प्रादयार्थावमात्राभावेन कुम्बनेवेह कर्माणि अजिगीविष्यच्छ्रव
 मादित्यादिभूतिभिर्प्रादयैर्कर्तव्यतया निरवधानां निमित्तोत्तरात् ननु श्रुतेरित्यादिप्रादयैर्वाकाकाटेत्यक्तानामपि दीक्षाप्राप्तये पुनरपि यद्वत् स्वकर्मैव हि तज्ज्ञेय एतन्नेममप्राप्ति
 नोऽपि कर्मिच्छास्यति इत्यादिभूतिभिर्ब्रह्मविद्यासामिनिमित्तसम्पन्नानि ज्ञानसिद्धयानि मिश्राप्राप्तये पुनरपि यद्वत् स्वकर्मैव हि तज्ज्ञेय एतन्नेममप्राप्ति
 स्यस्य नानातरानुष्ठितविधि विधासम्पन्नसद्वाराहइत्याद्याभ्येवेदतत्त्वज्ञानोदयेदन्तकाप्यापूरुषविरियोप्यति अत्रासम्पन्न्यासां रक्षिधानपरस्य प्राप्तिर्वासासम्पन्न्यासपरित्याजनवि
 धानां रक्षित्याशयेन प्रभाषणपत्नीवोच्यो ॥ ३१ ॥

[illegible]

प्रवृत्तं वानिदत्तं वाकर्तव्यं च न वाप्रभो ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ तस्माद्यत्नकृते दोषस्तत्कर्तव्यं मुमुक्षुभिः ॥ ४४ ॥ कास्य कमानाप
द्वचनकर्तव्यं विशेषतः ॥ यदा ब्रह्मगुणैर्जीवोयुक्तस्तत्कामनोगणान् ॥ ४५ ॥ संशान्तकरणान्नामस्तदास्यात्सर्वगः प्रभुः ॥ देहं द्वियमनो
बुद्धेः परस्तस्माच्चयः परः ॥ ४६ ॥ सोहमस्मि यदाध्यायेत्तदा जीवो विमुच्यते ॥ कर्तुं भोक्तादिनिर्मुक्तः सर्वापाधिविवर्जितः ॥ ४७ ॥ सुख
दुःखविनिर्मुक्तस्तदानीं विप्रमुच्यते ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ ४८ ॥ यदा पश्यत्यभेदेन तदा जीवो विमुच्यते ॥ जात्रास्व
प्रसुषुप्ताख्यं हित्वा स्थानत्रयं यदा ॥ ४९ ॥ विशतुरीयमानंदं तदा जीवो विमुच्यते ॥ जीवस्य चतुरीयाख्या स्थितिर्यापरमात्मनि ॥ ५० ॥
अवस्थायी जनिद्रादिनिर्मुक्ता चित्सुखालिका ॥ योगस्य सेयं वानिष्ठा सुखं संवदन् महत् ॥ ५१ ॥ मनस्य स्तंगते पुंसां तदन्यन्नोपलभ्यते ॥
प्रशान्तामृतकञ्जोले केवलामृतवारिधौ ॥ ५२ ॥

वणारपुनः परिप्रेक्ष्यो जनाभावाच्छिष्टविगर्हितत्वाच्चैरस्यतीति भावः ॥ ४४ ॥ ज्ञानित्वं त्वस्य सर्वमने गुणत्यागेन पूर्णानंदाद्वयविशुद्धासगचिदेकरसत्वादिब्रह्मगुणप्राप्तावे
वस्थानान्यथेत्याह ॥ यदेत्यादिना ॥ ४५ ॥ देहादिकोराचतुष्टयात्परआनदमयकोशात्मातस्मात्परस्तदधिष्ठानब्रह्म ॥ ४६ ॥ आदिप्रदात्कर्तार्यकरणभोक्ताभोग्यभोगो
ज्ञाताज्ञानं ज्ञेयमिति तिस्रोपि जिपुटयः परिरुद्धे ॥ तस्य योजकैः सर्वैर्देहाद्युपाधिभिस्तत्कलाभ्यामुखदुःखाभ्याचर्वाभिर्निर्मुक्त्येवाभाविव्यस्तितदानाम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥ जाग्रत्समावस्थयोर्बीजसवासनाकर्माज्ञानम् ॥ निद्रातदवस्थविशेषः ॥ सेयनुर्याख्याजीवस्य स्थितिर्योगस्य निदिध्यासनपरिपाकजन्यनिर्विकल्पसमाधेर्वाशिब्दान्मु
ख्याविकारिणो विचारमात्रजन्यसाक्षात्कारज्ञानस्यवानिष्ठापरिसमाप्तिः ॥ ५१ ॥ तस्मिन् विभ्रान्तस्य तद्वैदित्यदर्शनप्रसक्तियेव नास्ति दूरे कर्मक्षाराब्धिर्वाचिमज्जनप्रसक्तिरित्याशा
येनाह ॥ प्रशतेति ॥ ५२ ॥

प्राणुनधीभरुपास्तयदादनेतेश्चिठेनज्ञानमार्गेणयोगमार्गेणवातत्त्वज्ञानेनैकविज्ञानेनसर्वविज्ञानात्सर्वसाधयमूलाज्ञाननासाच्चसर्वसाधोच्छेदेनविश्रान्तिर्भीषिष्यतीत्युप
 सहरति ॥ मज्झिमनिका ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तमराधाचार्योपदेशस्तानुभवानामेकायनिष्ठतानिश्चयापार्थवतनादितिलक्षणपराभाराधस्योपपादितिलक्षणेभ्यासभवाव
 श्यवापदत्ताह ॥ पराशरेनिर्दिष्ट ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ योगगुणाधित्यार्गेर्नैकस्य ॥ स्वात्मनारोपितमतीक्षा ॥ आत्मनिप्रवृत्ति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ महामनाभ्यपरिच्छिन्नप्रसाकार
 विमाराग ॥ ५९ ॥ अनुपहृदिमाप्रयुक्तनरागकथार्तिपाततत्त्वयाशेष्यस्मप्रतीकरणाल्पस्यगुरुत्वशिष्योद्धारसाम्भवलक्षणतत्क्षणाल्पपृषदर्शितमस्तभ्यमित्यय

मज्झिमज्झिसिक्किंदेनप्रदत्ताराधिवर्चिषु ॥ मज्जसमरिताभोगपरमंशजगद्गुरुम् ॥ ५३ ॥ इतिनेर्वाणतसर्वसिष्टस्योपदेशानम् ॥ अने
 नज्ञानमार्गेणयोगमार्गेणपुत्रक ॥ ५८ ॥ भरद्वाजमहाराज्ञमर्वाज्ञास्यमिनिश्चितम् ॥ परामर्शनशालस्यगुरुवाक्यायवोधनान् ॥ ५५ ॥
 अभ्यासात्मवसिद्धिस्त्यादितिवेदानुशासनम् ॥ तस्मात्त्वसवमुत्सृज्यकुर्वाभ्यासोस्तिरमन ॥ ५६ ॥ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ ॥ राम प्राप्
 परयोगज्ञातनात्मनिर्दुम् ॥ कथवसिष्ठदेवेनव्यवहारपर कृत ॥ ५७ ॥ इतिज्ञात्वाहमप्येवमभ्यामार्थयतयथा ॥ तथैवव्यवहारोपि
 ध्युत्थानंममविप्यति ॥ ५८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ यदापरिणतसाधुस्वस्वरूपमहामना ॥ विश्रान्तिमज्झमदोवाचवसिष्ठमपि
 सत्तमम् ॥ ५९ ॥ ॥ श्रीविश्वामित्रउवाच ॥ ॥ इवसिष्ठमहामागवक्ष्युन्महानसि ॥ गुरुत्वशक्तिपातेनतत्क्षणादवदर्शितम् ॥ ६० ॥
 दशनात्सशान्दब्दाल्पयशशिष्यदेहक ॥ जनयेद्यममावशशांममसंहिदंशिक ॥ ६१ ॥ रामेप्ययविशुद्धालाविरक्तस्वात्मनैवहि ॥
 विश्रान्तिमानाकार्त्वाचमवादात्मासवान्यदम् ॥ ६२ ॥ शिष्यमर्ज्ञैवयोधस्यकारणगुरुवाक्यत ॥ मलत्रयमपक्वैकयधुक्त्यतिपक्वन्
 ॥ ६३ ॥ ज्ञानप्रत्यक्षमवेदगुरुशिष्यप्रयोजनम् ॥ उभावपि यतोयोग्योसवपामादशामपि ॥ ६४ ॥

॥ ६० ॥ ममनुमयास्वयरीत्यङ्काराभरुपानिरयपुनरितिर्नासवाचारिकनकलमेवगतत्कथलपारातिपातोक्षान्तलाभाह ॥ धरानादिति ॥ सत्यसकल्पानात्वादराष्टपादव्यापिस
 च्छिष्यस्यपुनरितिप्रापदृशकभेदनप्रक्षयस्थिनपरशिष्यसमावेशतत्क्षणेभीषस्योपाधिपरित्यागेनशुद्धप्रक्षयसमावेशतत्क्षणाभ्यराकिपातसिद्धातीतिभाष ॥ देशिकोक्त ॥ ६१ ॥
 नपरात्मन्यसिच्छिष्यमाराधयति ॥ रामनिर्दिष्ट ॥ ६२ ॥ मलत्रयशरीराद्यालनासिद्धभाषणादिकामकथवासानालक्षणभा ॥ कथमुक्त्यतिशिष्यदतिशेष ॥ ६३ ॥ सच्छिष्येपुरातन
 स्पष्टकलेश्वराह ॥ ज्ञाननिर्दिष्ट ॥ यदुत्तरीगुरुशिष्यार्थपार्थवत्वमैवपुरुषाधानातीदृशार्कबन्धनक्षणानानविभाजनलानित्यय ॥ ६४ ॥

इत्यवसिष्ठप्रशस्त्रस्तुतकर्त्तव्यमाह ॥ इदानीमिति ॥ अस्मदादिब्रुकपया ॥ त्वपदेपरिणत कृतकृत्यइति यावत् ॥ ६५ ॥ ममकार्यनिर्विघ्नयज्ञसिद्धित्वस्मरन्स्वराभ्युत्थानं क
 न्तुमर्हसीति पूर्ववत्तथा माकृथा इत्युत्तरत्र वासव ॥ ६६ ॥ किंचान्यद्वेवकार्यमपिरामभ्युत्थापनेन चरामसपादयामो वयम् ॥ ६७ ॥ कार्यातिराण्यपि पदार्थयन्नेव कार्यविशदयति ॥
 सिद्धाश्रमेत्यादिना ॥ अहल्यायामुक्तिशायमोक्षचकारिष्यतीत्यनुपंग ॥ ६८ ॥ निश्चयोवाग्निश्चय ॥ गर्तिपरलोकमार्गम् ॥ ६९ ॥ राज्ञ्यविमुच्यगतो विगतः ॥ जीवन्मुक्तत्वादेवा
 भयोनिसुहृश्च ॥ दहकारण्यवासिने मुनीन् राक्षसवधेन भयादुद्धरिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७० ॥ विविधानितीर्थानि प्राणिनश्च उद्धरिष्यति पावयिष्यतीत्यर्थः ॥ सीताहरणप्रयुक्त
 यद्द्वैर्गन्धशोकमोहादिविह्वलनच्छलेन रावणादीनां वादपि सर्वपात्रासागिनाभुविशोष्यतामस्यास्थ्यचदर्शयिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७१ ॥ अथ इन्द्रवरदानेन युद्धे स्यवानरक्षी
 देः परावृत्तिपरावर्तनपुनर्भजिविनदर्शयिष्यति ॥ ७२ ॥ अग्निप्रवेशेन सीतां विशुद्धिमन्विच्छन्नात्मनः स्वस्थलोकानुमतिशयजनमाननीयचरित्रतदर्शयिष्यति ॥ ततो राज्ञ्येभिषि
 इदानीं रुपयारामभ्युत्थानं कर्त्तुमर्हसि ॥ पदेपरिणतस्त्वं हि कार्याविधावच्यतः ॥ ६५ ॥ स्मरन्कार्यममविभो यदुद्दिश्याहमागतः ॥ प्रार्थि
 तश्चातिकष्टेन राजादशरथः स्वयम् ॥ ६६ ॥ तद्वथामाकृथाः सर्वशुद्धेन मनसामुने ॥ दवकार्यचरामान्यद्वतारप्रयोजनम् ॥ ६७ ॥ सिद्धा
 श्रमं मयानीतो रामो राक्षसमर्दनम् ॥ करिष्यति ततो हल्यामुक्तिं च जनकालजाम् ॥ ६८ ॥ परिणोप्यतिकोदंडभंगेन कृतनिश्चयः ॥ रामस्य
 जामदग्न्यस्य कर्तान्शंगतिं भुवम् ॥ ६९ ॥ पितृपैतामहं राज्ञ्यविगतो भयनिस्सहः ॥ वनवासच्छलेन हृदंकारण्यवाप्तिनः ॥ ७० ॥ उद्धरिष्य
 त्तीर्थानि प्राणिनो विविधानि हि ॥ सीताहरणदौर्गत्यच्छलेन भुवि शोष्यताम् ॥ ७१ ॥ दर्शयिष्यति सर्वपांरावणादिवधादपि ॥ खासंगि
 नामया स्वाश्रयं वानरादेः परावृत्तिम् ॥ ७२ ॥ सीतां विशुद्धिमन्विच्छेद्द्वैकानुमतिमात्मनः ॥ जीवन्मुक्तो निस्सहोपि क्रियाकांडपरायणः
 ॥ ७३ ॥ भविष्यति गतिं द्रष्टुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ ॥ यैर्दृष्टो यैः स्मृतो वापि यैः श्रुतो वा ॥ धितस्तु यैः ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थागतानां तु जीवन्मुक्तिप्रदास्य
 ति ॥ इति कार्यमशेषेण त्रैलोक्यस्य ममापि हि ॥ ७५ ॥ अनेन रामचंद्रेण पुरुषेण महात्मना ॥ नमोऽस्मै जितभैवेतकोप्येवं चिरमेधताम् ॥ ७६ ॥
 कः स्वयर्जिवन्मुक्तो निस्सहोपि सत्कर्मधिकृतजनानां कर्मानुष्ठानेनैव गतिं द्रष्टुं दर्शयति क्रियाकांडपरायणो भविष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७३ ॥ ज्ञानकर्मसमुच्चयाधिकारिणां ब्रह्म
 लोकादिगतिदर्शयितुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ चकारिष्यतीति शेषः ॥ ज्ञानमत्रोपासनम् ॥ न केवलकर्ममार्गप्रवर्तनेन वर्तमानजनमात्रोपकारो किन्तु तत्कालमपि स्मरणकर्त्तव्यं स्वचरि
 त्रप्रबोधनादिना स्वात्मानुगतानां भक्तानां जीवन्मुक्तिमुखप्रदइत्याह ॥ यैरिति ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थासु गतानां प्रसत्या अनुगतानाम् ॥ ७५ ॥ अनेन महात्मनारामचंद्रेण इति वर्णितप्रका
 रेण वैलोक्यस्य ममापि हितकार्यामिति पूर्वान्वयः ॥ इदानीं श्रीविश्वामित्रसामाजिकानारामभक्तिवर्धयन्नाह ॥ नमदिति ॥ हे जनाः एते यूयमस्मै रामायनमरकुरुत ॥ तन्मम
 स्कारमात्रेण भवद्भिः सर्वजैतव्यजितमेव न साधनान्तरमपेक्षणीयमिति यर्थः ॥ युष्माकं मध्यकोपि पुरुषयोरैय एवं श्रीराम इव जीवन्मुक्तश्चिरनिर्विकल्पसमाधिविश्रांतिनामः ॥ सु
 खमेधतावर्धताम् ॥ ७६ ॥

॥ ७० ॥ इराहृतामुताउत्तरार्धप्रथमकथाधैलयाधिधा. सतीरामाप्रियप्रवरजसाभावेनमस्करेदितयाधत् ॥ सदात्मस्मरणेन आस्थिता आस्थावतोऽनुवृत्तिरित्येष ॥
 यदित्यर्थादिलिखत कथयामृतपानसमुत्तरेयनमोहभूत् ॥ ७८ ॥ एवमन्येमहृपयमनसमुत्तरेय ॥ भूयन्मोहमुत्कण्ठिता. सर्वेषामुत्तरित्यर्थ ॥ अतएवतेतस्य गुणाभ्युत्थाना
 कर्मपरत्तलपमृतपानाभ्यामनिसुखमनुपपन्न ॥ ७९ ॥ इति योऽन्यमपि व्यक्तवत् ॥ अयमात्मजन्मन्मास्मिन् भूत् किं ननु भोरेव अयमात्मनुपपन्न इत्यत्र
 माभिप्रायानुसारीयम् ॥ ८० ॥ विश्वामित्रोऽप्यत्राननुसारेणोत्तरमाह ॥ अर्धवेति ॥ इत्यनन्तपथास्मिन्मप्यप्यसाक्षात्प्रगवाभ्यामुत्तरमिति विश्वामित्रसुकु सपुराण-पर पुरुष ॥

॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वायते सर्वे विश्वामित्रेण भाषितम् ॥ सिद्धाश्वरयोर्गीप्रावसिषु प्रमुखा पुन ॥ ७७ ॥ रात्र्यां द्विपक्षर
 जसामादरस्मरणास्थिता ॥ दूरश्रुतोत्तरकथा कथयामैथिलीपते ॥ ७८ ॥ नसतुतोपमगवान्वसिष्ठोऽन्यमहर्षय ॥ गुणान्गुणनिधेक
 स्यद्रुवकाकणयच्छुतम् ॥ ७९ ॥ विश्वामित्रमुनिं नमोऽहवसिष्ठोऽमगवाहृपि ॥ ॥ श्रावसिषु उवाच ॥ ॥ नृहिविश्वामित्रमुनेरामोराजीव
 लोचन ॥ कोयममूढप किं वामनुप्योवायराधव ॥ ८० ॥ ॥ श्रीविश्वामित्र उवाच ॥ ॥ अत्रैव कुरु विश्वासमयसपुरुष-पर ॥ विश्वा
 यमयितामोऽग्निमीरगमगांचर ॥ ८१ ॥ परिपूर्णं परानन्द सम श्रीवत्सलं छन ॥ सर्वेषां प्राणिनां राम-प्रदाता सुप्रसादित ॥ ८२ ॥ अय
 निहतिकुपित सृजत्ययमसत्सकान् ॥ विश्वादिर्विश्वजनकोधाता भक्तानमहासख ॥ ८३ ॥ अयच्छुकांतानि सारच्छुससारधूतकै ॥ आन
 दसिधुर्विततोर्वीतरंगीर्गंगाद्यते ॥ ८४ ॥ कश्चिन्मुकहवात्मस्य कश्चिन्नुयं पदामिध ॥ कश्चित्पणीतप्रकृति कश्चित्तत्स्य-पुमानयम् ॥ ८५ ॥
 अयं ययामयोऽहवर्षे गुणयगहनातिग ॥ जयत्यनोरयपद्मिर्वैटाल्मापुरुषाद्भुत ॥ ८६ ॥ अयं चतुर्धा दुरयविश्वस्यैवाचतुर्मुख ॥ अयमेवम
 हादेव संहताश्चित्रलोचन ॥ ८७ ॥

सक ॥ विश्वार्धमयितोऽग्नि-श्रीरार्धपयनस ॥ मगीरार्धग्राहयामाभाभाभुपनिषदांस्वगोचरोनाप्यप्रमाणस्येत्यर्थ ॥ ८१ ॥ परातासर्वपुरुषाधानां निरिहा ॥
 यद्रुजस्यपमसाहित ॥ ८२ ॥ असत्समाज्जयते कीर्त्यन्त्यसत्सकापि ध्यायांसात् ॥ ८३ ॥ इयं कानादिश्वादिभिरातिनि सारायद्वयस्य सारा-कायकारणव्यभिक्तया विषे
 धूर्तकर्मगृह्यकर्तारोऽप्यनिमित्तानदीषधुर्दिमाहात्म्यमपि विधत्ते ॥ ८४ ॥ अयमेव सानुकोनित्यनुकोमायानियमायातवर्द्धयन्ति यन्भीस्तिह इत्याह ॥ कश्चिदिति ॥ ८५ ॥
 ययामयोऽहवरातिर ॥ अत्रै विष्णोः कल्यादिभि ॥ वेदानामात्मापारमार्थिकसत्त्वप्रभु ॥ ८६ ॥ चतुर्धा दुरयविश्वस्यैवाचतुर्मुख ॥ ८७ ॥

योगान्मायाशक्तिसंबधाय ॥ मोहनिद्रानदतत्वात्सदाजगत्क ॥ ८८ ॥ यथाविक्रमेणपराक्रमेणावश्यमावीविजयउत्सनेप्राप्यते तेजसायथाप्रकाशोभास्वरूपउत्सनेधि
यते यथाश्रुतेनशास्त्रेणप्रज्ञोत्कर्षउत्सनेप्राप्यते तद्वदयस्युपर्णेनगतेहेनेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ अमुनारामेणयश्चित्तेनममायप्रतियोद्धेतिचित्त्यश्चित्तनार्हसपन्न ॥ ९० ॥ विष्णुदेहेनामु
नार्यून्यस्वर्गदास्वर्गस्यशोच्यतेत्यर्थ ॥ अभितपरितसमयानिकपाहाप्रतियोगेपीतिषष्ठ्यर्थद्वितीया ॥ एवशेषमूर्तिरयपातालाहृक्ष्मणात्मनाइहागतः ॥ तथाचपातालस्या
विशोच्यतेत्यर्थ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ रूपयितुनिरूपयितुद्रष्टुं च ॥ ९३ ॥ वंशोवतरेणरघुरप्यनेनपावितइत्याह ॥ रघोरिति ॥ शुश्रुमइतिकदिनियमान्देष्टुमिदमिदंशाभा

अजोयंजायतेयोगाज्जगत्कःसदामहान् ॥ विभर्तिभगवानेतद्विरूपोविश्वरूपवान् ॥ ८८ ॥ विजयोविक्रमेणोवप्रकाशइवतेजसा ॥
प्रज्ञोत्कर्षःश्रुतेनेवसुपर्णेनायमुत्सवते ॥ ८९ ॥ अयंदशरथोधन्यःसुतोयस्यपरःपुमान् ॥ धन्यःसदशकंठोपिचिंत्यश्चित्तेनयोमुना ॥ ९० ॥
हास्वर्गममुनाधून्यंहापातालादिहागतः ॥ तस्यागमादयंलोकोमध्यमःश्रेष्ठतांगतः ॥ ९१ ॥ रामइत्यवतीर्णोयमर्णवांतःशयःपुमान् ॥
चिदानंदघनोरामःपरमात्मयमव्ययः ॥ ९२ ॥ निगृहीतेन्द्रियग्रामारामंजानंतियोगिनः ॥ वयंत्ववरमेवास्यरूपरूपयितुंक्षमाः ॥ ९३ ॥
रघोरयोच्छेदकरोभगवानितिशुश्रुमः ॥ वसिष्ठरुपयात्वंहिव्यवहारपरंरुक् ॥ ९४ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावस्थितस्तूष्णीं
विश्रामिन्नोमहामुनिः ॥ वसिष्ठसुमहातेजारामचंद्रमभाषत ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामराममहाबाहोमहापुरुषचिन्मय ॥
नायंविश्रांतिकालोहिलोकानंदकरोभव ॥ ९६ ॥ यावह्येकपरामर्शोतिरुद्धोनास्तियोगिनः ॥ तावद्दृढसमाधित्वंनभवत्येवनिर्मलम् ॥
॥ ९७ ॥ तस्माद्राज्यादिविषयान्मर्यालोक्यविनश्चरान् ॥ देवकार्यादिभारांश्चभजपुत्रसुरोभव ॥ ९८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥
इत्युक्तोपिपदारामःकिंचित्तोचेलयंगतः ॥ तदासुषुप्तयासोपिविवेशद्वयंशनैः ॥ ९९ ॥

वश्लोदसः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ अधिकारनिष्पादनलक्षणोलोकानांपरामर्शोधावन्तिरुद्धोनिष्पन्नः ॥ नञवतियुक्तमितिशेषः ॥ ९७ ॥ पर्यालोक्यकर्चिलकालमनुभूय
दवकार्यादीनधिकारभाराश्चपर्यालोक्यपश्चात्समाधिभजेत्यर्थ ॥ ९८ ॥ पदारामइतिगुरुणाउक्तोपिलयंब्रह्मैक्यगतोबाह्यार्थश्रवणाभावाद्वागादिकरणचेष्टोपरमाच्चनकिं
चिद्वैतदासवसिष्ठस्तच्छरीरसकल्येनप्रविश्यतदीयसुषुप्तानाहयाशनैर्द्वयपुंडरीकविवेशा प्रविश्यनदीयंवेलिनीज्जीवोपर्याधिलिगंघनीकृत्यबीजांतःप्रविष्टोवायुस्तदतर्गतमकुर
मिवविहिराचकर्षीतियावत् ॥ ९९ ॥

उपसंहरति ॥ इतीति ॥ वरमुनेर्वसिष्ठस्यवचनपंक्तिः लक्षणयारलमालया विचित्रा भूषिता इति उक्तं परधुपने जीवन्मुक्ति सिद्धिर्नामया तु भ्यप्रोदिता प्रोक्ता निखिलानां कविकु
लानां योगिनां च सेव्यरूपा सा परमगुरु कटाक्षच्छृण्वा दिना सेविता सती मुक्तिमार्ग प्रागुक्त भूमिका क्रमददात्या रोपयतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ विधिसवादप्रकारम् ॥ मोहमालिन्यरा

इति रघुपतिसिद्धिः प्रोदिता यामया ते वरमुनिवचनालीरलमाला विचित्रा ॥ निखिलकविकुलानां योगिनां सेव्यरूपा परमगुरु कटाक्षान्मु
क्तिमार्गददाति ॥ ११० ॥ यद्भ्रमं शृणु यान्ति त्वं विधिरामवसिष्ठयोः ॥ सर्वावस्थोपिश्रवणान्मुच्यते ब्रह्मगच्छति ॥ १११ ॥ इत्याष
वासिष्ठमहारामायणे वाल्मीकीये देवदूतोक्ते द्वाविंशत्यां हस्त्यां सिंहतायां बालकां देवोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे रामव्युत्थानना
मअष्टाविंशत्युत्तरशततमस्सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ निर्वाणप्रकरणपूर्वार्धसमाप्तम् ॥ ॥ ६३ ॥

गद्वेषमहापातकोपपातकादिसर्वेषां वस्थायुक्तोऽपि पुरुषः श्रवणादेव सर्वदोषैर्मुच्यते शांत्या दिगुणप्राप्तिके मेषेण ब्रह्मगच्छति प्रामोति कं पुनरधिकारीत्यर्थः ॥ १११ ॥ इति श्री
वासिष्ठमं तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे अष्टाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीसर्वज्ञसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीरामच
ंद्रसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीगंगाधरेंद्रसरस्वत्याख्यभिक्षोः शिष्येणानंदबोधेंद्रसरस्वत्याविरचिते श्रीवासिष्ठमहारामायणनात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धसंपूर्णम् ॥ ६३ ॥

